

Strabonis Geographica : graece cum versione reficta / curantibus C. Müllero et F. Dübnero

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Strabon (0060?-0020? av. J.-C.). Strabonis Geographica : graece cum versione reficta / curantibus C. Müllero et F. Dübnero. 1853.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

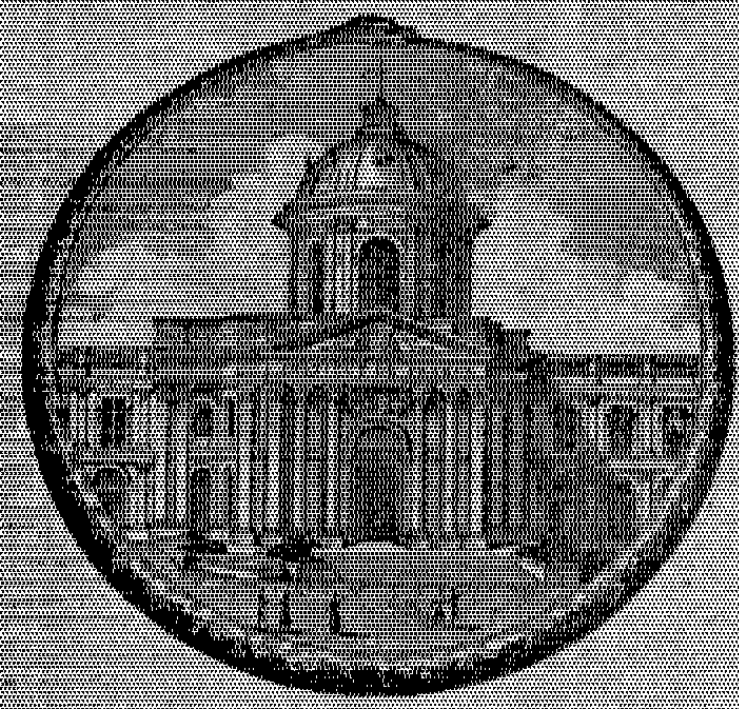
7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

BIBLIOTHÈQUE
DE
MONTBÉLIARD.
N° _____
C^o _____ Rayon _____
Tablette _____

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ
STRABONIS GEOGRAPHICA
GRÆCE CUM VERSIONE REFACTA

APPARATU CRITICO
INDICIBUS RERUM NOMINUMQUE LOCUPLETISSIMIS
TABULIS ÆRI INCISIS QUINDECIM
INSTRUIT
CAROLUS MÜLLERUS

PARS ALTERA

Scripserunt Græcorum Bibliotheca 47
Strabon
Geographica (Livre XVI-2-1in)
* 2 8 2 1 3 *

PARISIIS
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT
INSTITUTI IMPERIALIS FRANCES TYPOGRAPHO, VIA JACOB, 56

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

- I. ORBIS TERRARUM SEC. ERATOSTHENEM.
- II. ORBIS TERRARUM SEC. STRABONEM.
- III. HISPANIA.
- IV. GALLIA TRANSALPINA ET CISALPINA.
- V. ITALIA. SICILIA.
- VI. GERMANIA. SARMATIA. ILLYRIA. THRACIA.
- VII. MACEDONIA. EPIRUS. THESSALIA.
- VIII. HELLAS. PELOPONNESUS. CRETA.
- IX. ELIS. MEGARA. ATTICA. BOEOTIA.
- X. ÆOLIS. IONIA.
- XI. ASIA MINOR.
- XII. COELESYRIA. ARMENIA.
- XIII. ASIA ORIENTALIS ET AUSTRALIS.
- XIV. ÆGYPTUS ET ÆTHIOPIA.
- XV. LIBYA SEPTENTRIONALIS.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque instruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur FIRMINUS DIDOT, sua ipsius comoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis, quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt JACOBSTIUS et DALMONTIUS, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πίνακας operi suo adjunxisse censuit: id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut aliquando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi brachio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio χολοσσοῦργία quædam est in qua τὸ καθ' ἑκάστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam

exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημοφιλὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21): "Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἐθνικῶς, ὅταν ἦ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ καὶ ἐν κεφαλαίῳ τις εἶπη, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit: quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitas præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concinunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennelius (*Topography of the plain of Troy* p. 22): "It appears clearly that he (Strabo) was not in habit of subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof."

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

haud pauca tamen talia reliquit qualia jam ante Strabonis ævum parum recte delineabantur; nam persæpe fit, ut opiniones perversissimas quas apud Strabonem legimus, in Ptolemæi quoque tabulis expressas videamus. Quem consensum non animadvertentes vel novissimi Strabonis interpretes haud semel commiserunt, ut quæ veteres geographi errarunt, ea supinæ librarium negligentiae imputarent, corrigendoque ad verum pertrahere studerent. Sic, ut unum afferam, conjecturis impetierunt quæ traduntur de Axio et Erigone fluviis (p. 277, 4), de situ Cephalleniae (p. 393, 7), de Massagetis (p. 440, 34) et de Chersonesi promontorio (p. 283, 15), de quibus omnibus Ptolemæus aut prorsus cum Strabone consentit, aut quam proxime ad eum accedit, sicuti in iis quoque quæ de Penei ostio (p. 290, 25), de Haliacmone (p. 277), de sinu Thermæo (p. 277, 10), de Cretæ latere occiduo (p. 407, 5) deque aliis multis falsa perhibentur.

Itaque Ptolemæi auxilio usus figuras nonnullarum regionum e mente Strabonis delineaveris iudicio satis tuto: in plurimis tamen quum id fieri omnino nequeat, ingenii vero lusibus indulgere noluerimus, ita nos rem instituimus, ut post tabulas quibus orbis terrarum secundum Eratosthenis Strabonisque placita exhibetur, singularum deinceps regionum imagines tales daremus quales nos jam novimus, adscriptis autem mensuris Strabonianis indicaremus quatenus veram distantiarum rationem auctor assecutus esset. Passim tamen minores tabulas maioribus inclusas adjunximus, quibus quam sibi regionum imaginem Strabo efformaverit, summis lineolis adumbrare studuimus. Denique notulis hic illic insertis opiniones Strabonianas significari videbis. Quod situm locorum definiendum attinet, rationes nostras in Indice nominum ut plurimum paucis indicavimus, interdum etiam fusius exposuimus. Præterea in Indice variæ lectionis, in quo verba Strabonis permultis locis emendasse nobis videmur, sæpius accidit ut quæstiones geographicæ quæ vim aliquam in tabularum adornationem exercerent, tractandæ essent. His nunc pauca addere liceat, quibus tum errata quædam emendabo, tum quæ in tabulis locum invenire non potuerint, aliaque nonnulla quæ explicatione egere videantur, significabo.

De ratione quam in Tab. I secutus sum fuse exponam quando in Geographis minoribus ad Eratosthenis fragmenta devenero.

In Tab. II numerus qui meridiano per Indum ducto adscribitur, esse debet 53500 (non 43500). — Siciliæ figura non ita est delineata ut quæ de ea traduntur p. 221, omnia concilientur. Conciliari enim nequeunt. Latera insulæ ita disposita esse dicuntur, ut angulus ad Pelorum promontorium necessario sit obtusus, et meridionale, non vero (ut Strabo e Posidonio refert) occiduum Siciliæ latus ceteris longius esse debeat. Fortassis latus a Lilybæo ad Pelorum pertinens ita efformari Strabo vult ut linea semicircularis evadat, ac Lilybæum et Pelorum promontoria in eodem fere meridiano posita sint. Hoc si est, eo auctor peccavit quod p. 222, 11 dixit: τὸ δὲ ἀπὸ Λιλυθαίου τὴν ἐπὶ Πελοποννήσου πλευρὰν πρὸς ἑω, quum dicendum fuisset πρῶτον πρὸς ἑσπέραν, εἶτα πρὸς ἑω.

Italiæ latus meridionale quod est a freto Siculo ad Japygium, apud Strabonem justo majus esse sponte intelligitur; quomodo autem partes ejus disponendæ essent, non satis patebat, quum verba Strabonis quæ huc faciunt (p. 217, 36) in codd. lacera essent. Resarcire ea studui in Ind. var. lect. p. 976. Quodsi bene res mihi cessit, Artemidorus cum eoque Strabo ita statuerunt ut fauces sinus Tarantini stadiorum essent 1410.

In Libyæ ora quæ notantur ab Alexandria ad Carthaginem mensuræ cum ipsarum linearum longitudine minime congruunt. Videlicet Strabo in Prolegomenis inter meridianos per Alexandriam et fretum Siculum ductos 8500 stadia intercedere statuit, eique opinioni convenienter ab Alexandria ad Carthaginem 9000 stadia exputat (p. 76, 47): contra vero horum oblitus libro XVII in Libyæ descriptione ita agit ut suis ipsius placitis substituat Eratosthenis sententiam, qui Alexandriæ et Carthaginis meridianos 13500 stadiis distineri censuit. Cf. Ind. var. lect. ad p. 709, 24.

In India notavi *Jomanem* fluvium; hoc enim nomen pro *OEdanes* p. 612, 13 reponi voluerunt viri docti. At dubium vix est quin *OEdanes* Strabonis sit potius *Dyardenes* Curtii, quem cum hodierno *Brahmaputra* componendum esse suspicantur. Cf. tab. XIII.

In Tab. III quæ de Hispaniæ populis Strabo tradit, conciliare inter se studui, quamquam num bene definita singularum regionum imago Strabonis animo obversata sit, jure tū quæras. Omnino Hispaniæ gentes et provincias rite dividere ob frequentes mutationes et scriptorum dissensum et inconstantiam res est difficillima, et quod de Celtiberiæ divisionibus Strabo ait : οὐκ ἔστι τὸ ἀκριβὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναι, quodammodo de universa valet Iberia. Sic nobis hærebat aqua in describenda Bætica sive Turdetania. Includi eam Noster dicit (p. 116, 40) Ana fluvio, Carpetanis, Oretanis et Bastetanis, sed addit accenseri ei etiam Bastetanos et τοὺς ἔξω τοῦ Ἀνα καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν προσχώρων. Vaga verba ita intelligenda esse putavi, ut antequam Romani Lusitanos trans Tagum deduxissent, ea Lusitaniæ provinciæ pars, quæ Anam inter et Tagum sita esset, Turdetaniæ annumeraretur. Facit huc quod apud Ptolemæum magna ejus regionis pars, ab Ana ad Barbarium pr. pertinens, Turdetanis assignatur, apud Strabonem vero Augusta Emerita modo Lusitaniæ, modo Turdulorum urbs vocatur. Ab orientis parte Turdetaniæ adscripta fuerit regio quæ in ora maritima usque ad Carthaginem Novam pertinet : nam eo usque in litore Bastetanos degere Strabo prodit, et eo usque citeriorem Hispaniam extendi ex Artemidoro refert Stephanus Byz. s. v. Ἰβηρίαι; eundemque Bæticæ terminum in Agrippæ tabula fuisse narrat Plinius (3, 3, § 16), qui ipse, sicut Ptolemæus, finem Bæticæ ad Urcos collocat, quamquam idem alio loco (3, 3, § 19) Baream (quæ inter Urcos et Carthaginem est fere media) Bæticæ adscriptam esse dicit.

Tab. IV. — Galliæ descriptio, quatenus in populorum sedibus provinciarumque terminis definiendis versatur, admodum rudis est miraue laborat confusione. Causam rei nonnulli ex eo repetunt quod Græcus Strabo latinos Cæsaris Commentarios non satis intellexerit. Ni fallor, Cæsarem omnino non legit Strabo, sed quæ ex eo sumsisse videri possit, in eodem Posidonio repperit, ex quo Diodorus quoque suam Galliæ descriptionem cum Straboniana in multis ad verbum pæne consentientem deprompsit.

Ac primum quidem miramur Celtas Narbonensis provinciæ finibus coerceri, ab iisque Gallos distinguere tanquam gentem peculiarem

(quamquam Gallorum nomine Strabo etiam latiore vocis sensu utitur p. p. 162, 33). Quam quidem distinctionem quo pacto e Cæsaris verbis simplicissimis aliquis eruerit, non assequor; contra vero eandem doctrinam tamquam χρήσιμόν τι καὶ παρὰ πολλοῖς ἀγνοούμενον apud Diodorum (5, 32, 1) legere est.

Deinde Noster eo labitur quod Belgicam, quæ usque ad Sequanam pertinebat, ad Ligerim usque extendit. Quod quum ab Augustea provinciarum constitutione alienum esse pateat, fortassis Belgicæ stirpis gentes aliquas in hodierna *Bretagne* olim consedissee indeque errorem Strabonis explicandum esse nonnulli conjecerunt. Minus docte sed nescio an verius causam erroris in eo quærere possis quod Strabo, vel Posidonius, quum Belgas majorem oræ borealis partem obtinere accepisset, temere id transtulit ad suam Galliæ tabulam, quæ omnem Galliæ oram inde a Pyrenæis ad Rhenum usque septentrionibus obversam exhibebat. Ceterum quosnam in mediterraneis inter Sequanam et Ligerim Belgicæ fines Strabo finxerit, sciri nequit, ac sponte intelligas nostram delineationem in hac parte ex mero pendere arbitrio.

Quemadmodum Belgicæ Strabo occidentalem Lugdunensis provinciæ partem attribuit, sic meridionalem Belgicæ tractum Lugdunensi adscribit, quippe quam ad Rheni usque Rhodanique fontes producit, adeo ut Lingones et Sequanos et Helvetios, Celticas gentes, quas ad Belgicam provinciam recte Plinius et Ptolemæus referunt, comprehendat. Fuerunt sane (inter eosque Walckenarius numeratur) qui Straboni insistentes re vera gentes istas ab Augusto Lugdunensi, deinde autem ab alio, fortassis ab Vespasiano, Belgicæ assignatas esse contenderint. At de ejusmodi provinciarum mutatione altum est in literatissimo sæculo silentium. Huc accedit quod cum Plinio et Ptolemæo facit etiam anonymus *Cosmographiæ* auctor, qui Belgicam versus austrum Alpes et Narbonensem attingere prodit. Quod quidem testimonium gravissimum est, quoniam plurima quæ de provinciarum circumscriptione in isto opere leguntur, ad Augusteam ætatem pertinere et Agrippæ e Commentariis derivare viri docti tantum non unanimi statuunt consensu. Denique ipse Strabo p. 147, 3 Belgarum partem Alpes accoluisse dicens, quo-

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiori tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s .					
Sequana F.	Cale- ti.	Sues- siones.	Ambi- ani.	Bello- vacii.	Mori- ni.
				Eburones.	Nervii.
				Atrebatii.	Ubii.
				Remi.	
				Senones.	Treviri.
				Mediomatrici.	
				Tribocci.	
					Rhenus F.

De Vadicasiiis, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiam nunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 *Tolviot* vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia exputantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci*; at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum*, *Ocridi* lege *Ocriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad

p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeatur. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199, 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areiæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammemanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur Kramerii conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et *Σκαῖον τεῖχος*, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig, 1856*).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasaretti*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangerent fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quærenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝῆς quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλίας vel Ἀλικῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrere opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλέοντι ὥς πρὸς ἔω βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος ἐωθινώτερος τούτου μέχρι πρὸς Αἰγίναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrectare non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud

alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliæ sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκύλλαιον ἐν τῇ Ἑρμιόνῃ, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop. A. 2*, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem*; denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eo Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria*; eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἡῖόνες vocabatur, quærendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Choerum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit δμόρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Choerum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολπίζοντι legendum esse οὐ κατακολπίζοντι. Tertium Messeniæ limitem notavi ad Pamisum fluvium. Dixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quin idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc diremissee consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbabile est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet: οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσολάν οὕτω καλεῖσθαι φασὶ καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξύ κόλπον τοῦ Ταυγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homérico qui post an. 182 scripsit desumta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similis tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt: in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiæ vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiæensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximios ne consignaremus, spatiorum angustis impediabamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque —

In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ*; contra vero Phocidis Ægosthenas a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmines, Cyllenes, Ephyræ, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphyliæ non ponendum esse ubi posuerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tzornatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nominum s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendenti Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviolis qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphyliæ eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniæ abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba: παραρρέοντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, δὲ νῦν Μάμακος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliore, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego Mamaum nominavi, is esse debet Acidon fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chæis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 Lepreum a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphylia et *Samicum et Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse ajens : facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de Leprei et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus

Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydiae urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimærae φάραγξ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigrano-certa notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

μειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχειρίσεν ἑαυτόν, ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων εὐπόρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκεῖ χωρία· ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Λυττίας, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμεία, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμφικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἑμισηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιοῦπολις καὶ Χαλκίς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μασσύναν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὀρεινήν. τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμνος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων, ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

II. Ὁμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμείῳ πρὸς ἑω μὲν ἡ τῶν φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ τοῦ Μασσούου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλεόν· ταραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· ἐὶ δ' οἱ πλησιαιτέροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι καὶ ἤττον Ἀραβες καὶ Σκηνῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένως μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμφικεράμου Ἀρέθουσα καὶ ἡ Γαμβάρου καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος, ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος· ἡ γὰρ Λαοδικεῖα πλησιάζει πολίχνη, τό τε Ποσειδώνιον καὶ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἴτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλτος καὶ Βαλαναία καὶ Κάρνος, ὁ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου λιμένιον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία κατεσπασμένη· ἦν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν καὶ τὰ Σίγυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχῆς ἐστὶ καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμός, ὃν περ ὄριον ποιοῦνται τινες Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Σοίλην Συρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἀραδος ῥαχιδῶδες τινὸς καὶ ἀλιένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίου εἴκοσιν. ἐστὶ δὲ πέτρα περίκλυτος, ὅσον ἐπτὰ τὸν κύκλον σταδίῳ, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται ἐέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας· ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὥς φασι, ἐκ Σιδόνος τὴν ὑδρείαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, καθελὲς ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολιβοῦς, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγεται πωλὴν σκύτινος, εἴτε ἄσχωμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος

STRABO.

obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem devenerit, quam, impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam ei exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant; e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apameam est, et Arethusa, castellum Sampsicera et Iamblich, ejus filii, qui reguli genti Emisenæ imperabant; nec longe disita erat etiam Heliopolis et Chalcis, quam in potestate habebat Ptolemæus Mennæi filius, qui Massyam (*seu Marsyam*) et Ituræorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchædamnus (*Alcaudonius Dio Cass.*), Rhambæorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat, sed quum se injuria affectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex Apamea urbe est Posidonius Stoicus, vir philosophorum nostri temporis eruditissimus.

11. Apamensium regioni versus ortum finitima est regionum ditio Arabum, quæ Parapotamia dicitur, et Chalcidica a Massya descendens, et tota ea quæ Apamensibus ad austrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt persimiles. Quo Syris magis magisque appropinquant, eo mitiores sunt, et minus Arabes et Scenitæ, ac melius constitutas habent dominationes, ut Sampsicera et Arethusa, et quæ Gambari est, et quæ Themellæ et id genus aliorum.

12. Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus a Laodicea ita habet. Laodiceæ propinqua sunt oppidula, Posidium et Heracleum et Gabala; inde maritima Aradiorum jam regio, Paltus et Balanæa et Carnus, Aradiorum navale cum portu exiguo; postea Enydra et Marathus, antiqua Phœnicum urbs nunc diruta, cujus agrum sorte divisum Aradii tenent, sicuti Simyra, qui deinceps locus sequitur. His vero contigua est Orthosia et propinquus ei fluvius Eleutherus, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœnicen et Cœlesyriam versus.

13. Ante jugum quoddam et importuosum litus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis viginti. Est autem saxum a mari circumfusum, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum; tantamque hominum habet multitudinem ad hoc usque tempus, uti domus inhabitent multis instructas tabulatis. Aiunt a Sidoniis quibusdam exsulibus conditam. Aquantur partim e cisternis et foveis, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt; abundantem aqua id habet fontem, in quem clibanus inversus e scapha aquaria demittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto. Is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malimus) adstricta est, quæ aquam e fonte

41

τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστὶ περιμείναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέη, καὶ πορθεύουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παρούσαν τάξιν. οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπῆκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μὴδ' ἐκπλεῖν ἔξω ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μέγιστα αὐτοῖς πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς εὐεργέτας ἡγοῦντο καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημόνεον τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαιῆς πολλήν, ἥς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τὰλλα εὐθύνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντές τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνιστάμενους οὐδ' ἄπαξ ἐκοινωνοῦν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεῦθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνης, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὑπερθεὶς τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἀμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς πως τῶν Ἀραβίων ὁρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίων κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης εἰς τὴν μεσόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. διαρρεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ πᾶμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῆτιν σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς δ' αὐτοῖς καὶ ἔλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρίτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσόρροας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀρετῆας ἀναλίσχεται σχεδόν τι πολλήν

per clibanum elisam excipit. Primo quæ exhaustitur aqua, salsa est; expectantes vero puræ et dulcis aquæ cursum, in vasis ad id paratis excipiunt quantum satis, atque in urbem deferunt.

14. Olim Aradii peculiare sibi reges habebant, ut ceteræ Phœnicum civitates; postea partim Persæ, partim Macedones, partim Romani res eorum in præsentem statum redegerunt. Aradii itaque cum cetera Phœnicia Syriis regibus, utpote amicis, obtemperabant; postea, duobus fratribus dissidentibus, Callinico Seleuco et Antiocho, qui Hierax cognominatus est, Callinico adhærentes, pacti hoc sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos, sed nec etiam injussu regis enavigare permittere. Inde amplissima eis commoda obtigerunt. Confugiebant enim ad eos non vulgares homines, sed quibus maximæ res creditæ fuerant, et qui extrema timebant. Hi suscepti beneficium id putabant, ac Aradios qui exceperant servatores agnoscebant, et gratiam iis referebant, maxime quum in patriam revertissent. Hinc magnam oppositæ continentis regionem adepti sunt, atque majorem ejus partem etiam nunc tenent, et ceteris in rebus usi sunt successibus prosperis. Huic vero felicitati et providentiam addiderunt et studium rei navalis; ac quum viderent vicinos Cilices piraticam exercere, nunquam cum eis societatem instituti hujus iniverunt.

15. Post Orthosiam et Eleutherum est Tripolis, quæ nomen a re ipsa accepit; est enim condita e tribus urbibus, Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continuum est Theu prosopon (i. e. *Dei facies*), in quod Libanus mons desinit. In medio est Trieres castellum.

16. Porro duo montes sunt, qui Cœien sive Cavam quam vocant Syriam includunt, æqualibus fere inter se dissiti spatiis, Libanus et Antilibanus, paulo supra mare incipientes ambo, Libanus prope Tripolim et Dei faciem, Antilibanus prope Sidonem; desinunt autem prope Arabiæ montes, qui sunt supra Damascus et eos qui ibi Trachones dicuntur, in alios quosdam montes, qui glebosos atque frugiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum ducentorum, longitudo a mari in mediterraneam fere dupla. Irrigatur autem fluviis per regionem fecundam et omnium rerum feracem delabentibus, quorum maximus est Jordanes; lacum quoque habet, qui aromaticum juncum et calamum fert; paludes item habet; lacus vocatur Gennesaritis; gignit etiam balsamum. De omnibus Chrysorrhœas ab urbe et regione Damascenorum incipiens, totus fere in rivos consumitur; multos enim agros et profundos irrigat; per Ly-

γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα δράθῃναι νεκρόν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥσθ' ἱππέας ἐκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὥστ' ἐπιππον δέξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὄρεινάν, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσύου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίχεια ἢ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὄρεινὰ ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἀραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοί· 15 κακοῦμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δέονται. ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται, καθάπερ οἱ τὸν Λιβάνον ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν καὶ Βόρραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γίγαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ 20 τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀφ' οὗ τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτη Βηρυτόν, αἱ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνης καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλεῖον, ἱερὰ ἐστὶ τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν 25 τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας ἐκείνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης.

19. Εἴτα μετὰ ταύτην Ἀδωνίς ποταμὸς καὶ ὄρος Κλιμαξ καὶ Παλαίβυβλος· εἴθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, 30 ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἔδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσύου πολλὴν μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσι. ταῦτα 35 μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσύου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλὼν βασιλικὸς καὶ ἡ Δαμασκήνη χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, 40 σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν Ἰτουραίων ἀναμιξὺ ὄρη δύσβατα (ἦν), ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύστομα, ὧν ἐν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται 45 πολλαχόθεν. τὸ μὲντοι πλεόν τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἥττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

21. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὥς ἐπὶ τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται,

cum et Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur, praesertim Aradii.

17. Pars camporum prima a mari Macras vocatur et Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri fere longitudine, crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adsistentes alter alterum videre nequirent; rictu eo, qui hominem equo insidentem reciperet; exuvii squamam quamlibet clypeo majorem.

18. Post Macram est Massyas, habens montana quaedam, in quibus est Chalcis tanquam Massyæ arx. Ejus initium est Laodicea, quæ ad Libanum est. Montanam regionem universam Ituræi et Arabes habent, malefici omnes; qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a ceteris infestati sæpe alias aliorum indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitissimis prædones, quemadmodum qui Libanum incolunt superne quidem in monte Sinnan et Borrama et alias hujusmodi munitiones, infra autem Botryn, Gigartum et speluncas ad mare sitas et castellum in Dei facie impositum habebant; quæ omnia Pompeius evertit. Ab his Byblum et huic proximam Berytum, quæ inter Sidonem et Dei faciem jacent, excursionibus infestabant. Byblus, Cinyræ regia, Adonidi sacra est, quam, tyranno securi percusso, Pompeius liberavit. Jacet in excelso quodam loco, non procul a mari.

19. Post hanc est Adonis fluvius et mons Climax et Palæbyblus; postea Lycus fluvius et Berytus; hæc a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis instaurata est, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multaque regione Massyæ adjecta usque ad Orontis fontes, qui prope Libanum sunt et Paradisum et Ægyptium murum Apameensi agro proximi. Atque hæc quidem ad mare sunt.

20. Post Massyam succedit ea quæ Convallis regia dicitur, et Damascenus ager apprime nobilitatus. Urbs quoque Damascus est insignis, et Persarum tempore omnium fere quæ ibi sunt nobilissima. Supra eam sunt duo colles (δύο λόφοι), qui Trachones appellantur; deinde Arabiam et Ituræam versus sunt promiscue montes asperi, et altis insignes speluncis, quarum una quattuor hominum millia recipere possit in incursionibus, quæ undique in Damascenos fiunt. Frequentius tamen latrones isti barbari in Felicis Arabiæ mercatores grassantur; quamquam id nunc minus fit, latronibus qui sub Zenodoro erant sublatis, quum Romani legum auctoritatem restituerint, et milites qui in Syria aluntur, securitatem præbeant.

21. Tota quidem regio quæ supra Seleucidem versus Ægyptum et Arabiam pertinet, Colesyria appellatur, proprie autem nonnisi ea, quæ Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia usque ad Pelusium, Phœni-

στενή τις καὶ ἀλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια
μέχρι τῶν Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου
Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν
ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ
τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε.
μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδῶν ὅσον ἐν τετρακοσίοις στα-
δίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδῶνα με-
10 γίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος
ἐστίν (ἢ) ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων πα-
ραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδῶνα τεθρου-
λήκασιν μάλλον (Ὁμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύ-
15 ρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι
μέχρι καὶ ἔξω Στηλῶν τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι
(μάλλον). ἀμφότεραι δ' οὖν ἐνδοχοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ
πάσαι καὶ νῦν· ὑποτέραν δ' ἂν τις εἴποι μητρόπολιν
Φοινίκων, ἕρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδῶν
20 ἐπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἡπείρου τὴν Ἰδρυσιν ἔχει.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι συνωκισμένη
παραπλησίως, ὥσπερ ἡ Ἀραδος, συνῆπται δὲ χώματι
πρὸς τὴν ἡπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλεξάν-
δρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνοι-
25 μένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ φασι πο-
λυστέγους τὰς οἰκίας * ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μάλλον·
διὸ καὶ σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην
ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου
πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων συμφορῶν κα-
30 τέστη κρείττων καὶ ἀνέλαθεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ,
καθ' ἣν ἀπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες,
καὶ τοῖς πορφυρείοις· πολλὴ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τύ-
ρία καλλίστη πορφυρεῖα· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ τὰλλα
εὐπορά τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν
35 ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων, πλουσίαν
δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείαν. οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων
δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥω-
μαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων
γνώμην. τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ'
40 αὐτῶν. τῆς δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμειος τὸ πλη-
θος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμή-
ριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

24. Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ
καλλιτέχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ
45 φιλόσοφοι περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ
τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορι-
κὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν
Αἰγυπτίων εὕρεμα γεωμετρίαν φασὶν ἀπὸ τῆς χωρομε-
τρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγγέων τοὺς ὅρους
50 κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων
ἔχειν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπιστεύχασιν, ἀστρονομίαν
δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ
τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολλὴ πλείστην λαβεῖν
ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Προσειδωνίων

cia vocatur, angusta ac maritimis obnoxia aestibus; quæ
vero supra hanc est mediterranea regio usque ad Arabes,
inter Gazam et Antilibanum, Judæa nominatur.

22. Jam Cœlesyria quæ proprie dicitur peragrata, in
Phœniciam transimus. Hujus eam partem quæ ab Orthosia
Berytum usque pertendit, jam descripsimus. Post Berytum
vero est Sidon ducentis (σ') fere stadiis ab ea distans; in
medio est Tamyras flumen et Æsculapii lucus et Leonum
urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima urbs Phœ-
nicum est Tyrus, æquiparanda Sidoni et magnitudine et
celebritate et antiquitate multis fabulis tradita. Poetæ
quidem magis Sidonem celebrant (Homerus ne meminit
quidem Tyri), sed coloniæ in Africam et Hispaniam usque
ad loca extra columnas deductæ Tyrum magis celebrant.
Ergo ambæ et nunc et antiquitus claræ illustresque; con-
troversum vero in utraque est, utra earum Phœnicum me-
tropolis dici debeat. Ceterum Sidon ad elegantem conti-
nentis portum sita est.

23. Tyrus tota fere insula est, ac simili modo habitata
quo Aradus; ad continentem aggere annectitur, quem
Alexander, quum obsideret, exstruxit. Portus duos ha-
bet, alterum clausum, alterum apertum, quem Ægyptium
vocant. Dicunt in ea domos multas habere contignationes,
adeo ut vel Romæ urbis domibus altiores sint; ideo etiam
parum absuit aliquando, quin tota urbs terræ motibus de-
leretur. Cladem etiam accepit ab Alexandro expugnata;
has tamen calamitates omnes superavit, et se recollegit,
quum navigationibus, qua re Phœnices semper aliis præsti-
tere, tum officinis purpurariis. Tyria enim purpura omnium
longe optima esse censetur, ac purpurarum venatio in pro-
pinquo sit et cetera cuncta, quæ ad tingendas vestes per-
tinent, in promptu sunt. Quodsi minus jucunda ob offi-
cinarum tinctoriarum multitudinem commorantibus urbs
est, attamen divitem reddit ista industria. Porro Tyrii non
solum a regibus liberi sui que juris esse permissi sunt, sed
a Romanis etiam libertate donati sunt, quum parvo sumptu
ab iis Tyrii impetrassent ut regum decretum ratum habe-
rent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules majo-
rem in modum. Quantum classe potuerint, argumento
evidenti est multitudo et magnitudo coloniarum ab iis de-
ductarum. Dictum est de Tyriis.

24. Sidonii quum multarum tum elegantium artium ma-
gistri perhibentur, quod etiam Homerus innuit; ad hæc
astronomiæ et arithmetici periti, a ratiocinationibus et
nocturna navigatione ducto initio; utrumque enim merca-
torum est et nauclerorum; simili ratione Ægyptiorum
inventum geometriam aiunt ab agrorum dimensione, qua
opus est, quum Nilus auctus terminos confundat. Hanc
igitur disciplinam ab Ægyptiis ad Græcos propagatam esse
pro certo habent, a Phœnicibus vero astronomiam et ari-
thmeticam; nunc vero omnis etiam reliquæ philosophiæ
copia maxima ex his civitatibus peti potest. Quodsi Po-

πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιόν
ἐστὶν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρό-
νων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς
δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἐνδοξοὶ φιλόσοφοι γεγονάσι Βοηθός
5 τε, ὃ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ
Διόδωτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος,
καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς
τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει
δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων στα-
10 δίων· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις λεγο-
μένη· εἴτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι· μετὰ δὲ τὴν
Τύρον ἡ Παλαίτιρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

25. Εἴθ' ἡ Πτολεμαῖς ἐστὶ μεγάλη πόλις, ἣν Ἀκην
ὠνόμαζον πρότερον· ἥ ἐχρῶντο ὀρμητηρίῳ πρὸς τὴν
15 Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἀκῆς καὶ Τύρου
θινώδης αἰγιαλὸς ἐστὶν ὁ φέρων τὴν ὑαλίτιν ἄμμον·
ἐνταῦθα μὲν οὖν φασι μὴ χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σι-
δὸνα δὲ τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδο-
νίοις εἶναι τὴν ὑαλίτιν ψάμμον ἐπιτηδεῖαν εἰς χύσιν, οἱ
20 δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασι. ἤκουσα δ' ἐν τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ'
Αἴγυπτον ὑαλίτιν γῆν, ἥς χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὰς πολυ-
χρούς καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, κα-
θάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ
25 δὲ πολλὰ παρὲρ ἰσχυροῦ φασι καὶ πρὸς τὰς χροὰς καὶ
πρὸς τὴν βραστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν
κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρία-
σθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἐστίν.

26. Ἱστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπα-
30 νίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου
καὶ τῆς Πτολεμαίδος. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολε-
μαεῖς, μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρα-
τηγόν, ἐλείφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης
λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κύμα τοὺς φεύ-
35 γοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος
ἀφῆρπασε καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις
ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνε-
κάλυψε καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμιξὶ ἐν
νεκροῖς ἰχθύσι. τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαί-
40 νει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ, σπασμῷ τινι ὀξεῖ καὶ ἀπλῶ πε-
ριπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης
ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπαγαγεῖν
τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν δέξασθαι, τραπομένης
δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν εἶδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον,
45 τότε μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, τότε δ' οὐ,
τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων
παθῶν ἀδύλοις ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ
τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται διαφόρων γινυμένων,
ἀδηλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν.

50 27. Μετὰ δὲ τὴν Ἀκην Στράτωνος πύργος, πρόσ-
ορμον ἔχων. μεταξὺ δὲ ὁ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος καὶ
πολιχνίων ὀνόματα, πλεόν δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις,
Βουκόλων καὶ Κροκοδείλων πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα·
εἴτα δρυμὸς μέγας τις.

sidonio credimus, etiam de atomis dogma antiquum est
viri Sidonii, Mochi scilicet, qui ante Trojani belli tempus
vixit. Sed missa faciamus antiqua; nostra autem ætate
Sidon philosophos nobiles tulit Boethum, quo nos in Ari-
stotelea philosophia discenda socio usi sumus, et Diodotum,
ejus fratrem; Tyrius fuit Antipater, et paulo ante nos
Apollonius, qui librorum et philosophorum a Zenone pro-
fectorum tabulam edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis
ducentis, non amplius; in medio est oppidum, nomine
Ornithon sive gallinarum urbs; tum apud Tyrum fluvius
exit; post Tyrum vero est Palætyrus, triginta stadiis di-
stans.

25. Inde Ptolemais, magna urbs, prius Ace nominata;
hac Persæ receptaculo adversus Ægyptum utebantur.
Inter Acen et Tyrum est litus arenæ tumulis obsitum, qui
vittrariam arenam ferunt; eam dicunt hoc in loco non fun-
di, quum vero Sidonem delata sit, fusioni obnoxiam fieri.
Sunt qui dicant, Sidonios quoque vittrariam arenam habere
fusioni aptam; quidam autem omnem ubique fundi conten-
dunt. Ego a vittrariis Alexandriae audiivi, quandam terram
vittrariam esse etiam in Ægypto, sine qua sumptuosa
illa et multorum colorum opera perfici nequirent, quem-
admodum etiam alia aliis mixturis indigerent; Romæ
quoque multa et ad colores et ad operum facilitatem in-
veniri, quemadmodum in vitro crystalli modo pellucido;
siquidem catinum et poculum semissi emere liceat.

26. Memoriae proditum est mirum quippiam et ex iis
quæ raro contingunt, in litore accidisse inter Tyrum ac
Ptolemaidem. Quo enim tempore Ptolemaenses prælio
cum Sarpedone imperatore commisso victi sunt in hoc
loco, fuga insigni facta, e pelago aquæ moles ut in fluxu as-
urgens fugientes obruit, atque alios in pelagus abripuit,
alios in locis concavis mortuos reliquit; subsecutus deinde
refluxus corpora detexit atque ostendit inter pisces mor-
tuos promiscue jacentia. Tale quid circa Casium quoque
apud Ægyptum accidit, ubi terra convulsione quadam ce-
leri atque simplici mutatur et in contrarium semel inver-
titur, adeo ut pars ejus in sublime elevata mare impellat,
pars subsidens id recipiat, deinde inverso motu pristinam
rursus sedem locus recipiat, et interdum etiam permutatio
quædam fiat, nonnunquam nulla; fieri etiam potest ut
motus hi ignotis quibusdam conversionum circuitibus
ac vicibus sint devincti, sicuti idem contendunt de Nili
incrementis, quæ quum varia sint, tamen certum quendam
sed ignotum nobis ordinem habeant.

27. Post Acam est Stratonis turris, ad quam appellere
naves possunt. In medio Carmelus est mons et oppidula,
quorum præter nomina nihil novimus, ut Sycamorum
urbs et Bubulcorum et Crocodilorum et hujusmodi alia.
Sequitur ingens silva.

28. Ἔπειτα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παρα-
 λία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον
 ἐπὶ τὴν βωγεταιμένην. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσιν τινες τὴν
 Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γὰρ ἐστὶν
 5 ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαι φασιν ἀπ' αὐτοῦ
 τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ
 δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ κέχρηται καταβάντες μέχρι
 θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν ληστῶν ληστή-
 ρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ἐπὶ ῥῆξε
 10 καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος,
 ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοι-
 κιῶν τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὀπλιζέσθαι. εἰσι
 δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ
 πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ
 15 τὸ Πηλούσιον.

29. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστίν, ἣν καὶ
 αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἴτ' Ἀζωτὸς καὶ Ἀσκά-
 λων. ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα
 εἰσὶν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. κρομμύων τ' ἀγαθός
 20 ἐστὶν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλις δὲ μικρὴν.
 ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν
 γεγονώς. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημος τε ὁ Ἐπι-
 κούρειος καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος
 καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

30. Ἔπειτα δὲ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρχεται
 δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἐνδοξὸς ποτε γενομέ-
 νη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα
 ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακο-
 σίων ἐξήκοντα σταδίων εἰς Αἶλαν πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ
 30 τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ' ἐστίν· ὁ μὲν
 ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν
 Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως,
 ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς
 ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρβασις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων
 35 δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμύλων·
 πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἐρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἣ μάχη συνέβη Πτο-
 λεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ.
 εἴτα Ῥινοκόρουρα, ἀπὸ τῶν εἰσχωρισμένων ἐκεῖ τὸ πα-
 40 λαῖον ἀνθρώπων ἠκρωτηριασμένων τὰς ῥῖνας οὕτω κα-
 λούμενη· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν τις, ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴ-
 γυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους ἀποτέμνων
 τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατόκιζεν, ὥς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσον-
 τας κακουργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὀφείας.

32. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα
 [καὶ] ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον τοιαύτη ἡ ἐφεξῆς ὑπερ-
 κειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν
 πῶς τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ
 50 μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον δια-
 κοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ
 δ' Ἐκρήγμα συγκέχωσται. εἴτα συνεχὴς ἄλλη τοιαύ-
 τη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, ἀκκείθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτη-
 ριάζων ἄνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα

28. Postea Iope, juxta quam Ægypti litus, antea ver-
 sum ortum solis porrectum, ad septentrionem notabilem
 in modum deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto
 expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita ut
 inde tradant Hierosolyma conspici, Judæorum metropo-
 lim; ac sane portu hoc utuntur Judæi usque ad mare per-
 tinentes; portus vero latronum patet esse etiam latronum
 receptacula. Judæorum autem fuere etiam Carmelus et
 silva; atque adeo hic locus hominibus abundavit, ut ex
 Iamnia, proximo vico, et circum vicinis habitationibus
 quadraginta hominum millia armarentur. Inde ad Casium
 Pelusio propinquum montem distantia est mille stadiorum
 et paulo amplius, hinc alia trecenta usque ad ipsum Pe-
 lusium.

29. Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque Judæi suam
 fecerunt; postea Azotus et Ascalon. Iamnia Azoto et
 Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonensium ager
 hortus ceparum est egregius; urbs ipsa non est magna, ex
 qua oriundus erat Antiochus philosophus, qui nos paulu-
 lum ætate antecessit. Gadarensis fuit Philodemus Epicu-
 reus et Meleager et Menippus seria jocosè solitus exprimere,
 et Theodorus orator, qui ætate nostra floruit.

30. Mox sequitur Gazæorum portus, cui etiam urbs su-
 perjacet septem stadiorum intervallo, quæ olim illustris
 fuit, ab Alexandro autem diruta deserta manet. Ex hoc
 loco dicitur esse mille ducentorum stadiorum transcensus
 ad urbem Ælan (*Ælana*?) sitam in Arabici sinus inti-
 mo recessu. Duplex hic est, alter juxta Arabiam versus
 Gazam tendens, quem Ælaniticum appellant ab urbe quæ
 in eo est; alter juxta Ægyptum ad Heroum urbem tendens,
 in quem compendiosius iter est a Pelusio; ceterum transi-
 tus fiunt in camelis per loca deserta et arenosa; magna est
 etiam iis in locis serpentum multitudo.

31. Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemæus quartus cum
 Antiocho Magno depugnavit. Postea sunt Rhinocorura, ab
 iis dicta, qui nares truncati olim eo fuere translati; nam
 Æthiopum quidam rex, qui Ægyptum invaserat, non nece,
 sed nasi mutilatione maleficos puniens ibi collocavit, quod
 propter oris deformitatem redire domum non ausuri fo-
 rent.

32. Ceterum tota hæc, quæ est inde a Gaza regio, steri-
 lis est et arenosa, sed magis etiam ea, quæ deinceps su-
 perjacet, lacum habens Sirbonidem, mari fere parallelum,
 parvumque in medio relinquens transitum usque ad locum,
 cui ab eruptione Ecregma nomen; longitudo lacus est du-
 centorum fere stadiorum, maxima latitudo quinquaginta;
 Ceterum Ecregma illud sive Eruptio nunc obturata est.
 Sequitur deinceps alia ejus generis regio ad Casium atque
 inde usque ad Pelusium.

33. Casius est collis ex arenarum cumulis constans, pro-
 montorii speciem præbens, aqua destitutus, ubi Magni

κεῖται καὶ Διὸς ἐστὶν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. εἴθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ᾗ τὰ Γέρρα καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βά-
 5 ραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἐλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἐξακοσίους πεντή-
 10 κοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαινῶν ἢ Μελανιδῶν τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χιλίους καὶ ἐννακοσίους· ἐντεῦ-
 15 θεν δ' ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἴκοσιν· εἴτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς
 15 τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόν-
 20 τες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττη δὲ ἡ Σιρβωνὶς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι
 25 Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττη ἐστὶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης εἴρηται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει. ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστά εἰσιν
 30 ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μίχτων ἐκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλι-
 35 λαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἱερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη
 40 τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευόμενων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰου-
 45 δαίων λεγομένων.

35. Μωσῆς γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος τῆς [κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐ-
 35 τῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Αἰθίορες· οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ
 40 ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν
 45 τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῶν; ἀλλ' ἔἴαν δεῖν πᾶσαν ἡσανοποιάν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἔδους χωρίς. ἐγκοιμᾶσθαι
 50 δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐνοείρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον αἰεὶ τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

36. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἐπεισεν εὐγνώ-
 50 μονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθονον ὃν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐνδρον, τὴν δὲ κύκλῳ γῶραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἀνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων

Pompeii corpus jacet, et Jovis Casii est templum; nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Ægyptiorum dolo circumventus. Deinde est via Pelusium ducens, in qua sunt Gerra et Chabriæ, quod vocatur, vallum atque voragines Pelusio proximæ, Nili effusionibus factæ, quum ea loca cava et palustria sint. Talis igitur est Phœnicia. Artemidorus ait ab Orthosia Pelusium esse stadia ter mille sexcenta quinquaginta, si quis sinus intret; a Melænis vero sive Melaniis quæ in Cilicia ad Celenderim sunt, usque ad Ciliciæ et Syriæ confinia, stadia mille et nonaginta; hinc vero ad Orontem quingenta viginti; tum ad Orthosiam usque mille centum triginta.

34. Judææ extrema occidentalia, Casio proxima, Idumæi occupant et lacus. Idumæi quidem Nabatæi sunt, qui per seditionem patria ejecti Judæis se adjunxerunt, et eorum leges amplexi sunt. Ad mare autem majorem partem occupat Sirbonis lacus et continua regio usque ad Hierosolyma; nam Hierosolyma quoque ad mare jacent; jam ante enim docuimus, hanc a navali Ioppes conspici. Atque hæc quidem versus septentrionem sunt; plurimæ vero singulis suis partibus a gentibus habitantur mixtis ex Ægyptiis, Arabibus et Phœnicibus; nam tales sunt qui Galilæam habent, et Hiericuntem et Philadelphiam et Samariam, quam Herodes Sebastam, id est Augustam, nominavit. Quum autem sic sint convenæ, fama, quæ plurimum obtinet de his, quæ de templo Hierosolymitano jactata fidem inveniunt, perhibet, ab Ægyptiis fuisse prognatos eos, qui nunc Judæi appellantur.

35. Nam Moses unus ex Ægyptiis sacerdotibus, quum partem quandam Ægypti inferioris haberet, ac moleste ferret præsentem statum, inde huc commigravit, multis eum comitantibus, quibus divina curæ erant. Affirmabat enim docebatque, Ægyptios non recte sentire, qui hestiarum ac pecorum imagines deo tribuerent, itemque neque Afros, non recte item Græcos, qui diis hominum figuram affingerent. Id vero solum esse deum, quod nos omnes et terram ac mare continet, quod cælum et mundum et rerum omnium naturam appellamus. Hujus vero quisnam sanæ mentis effingere ausit imaginem alicujus earum rerum, quæ penes nos sunt, similem? Proinde omni simulacrorum effictione repudiata, dignum ei templum ac delubrum constituendum ac sine aliquo simulacro colendum; debere vero etiam incubare in templo tum ipsos pro se tum pro aliis alios bona somnia videntes; semper bonum aliquid sive donum sive signum a deo expectare debere viros caste et cum justitia viventes, ceteris vero nihil esse sperandum.

36. Talia Moses dicens hominibus rectæ mentis haud paucis fidem fecit, inque eam regionem deduxit, ubi nunc condita sunt Hierosolyma; quam facile obtinuit, quum non invidendus esset locus neque dignus de quo pertinaciter aliquis contenderet; est enim saxosus, aquis ipse quidem abundans, sed circumvicinam regionem habens sterilem et siccam et

καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ προὔ-
βάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ
παραδῶσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ
τοιαύτην ἱεροποιάν, ἣτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς
6 χρωμένους οὔτε θεοφορίαις οὔτε ἄλλαις πραγματείαις
ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκίμησας τούτοις συνεστή-
σατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχεύσαν, ἀπάντων προσχωρησάν-
των βᾶδὶως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτει-
νόμενα.

10 37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς
αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀλη-
θῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ
μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώ-
πων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων
15 ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχε-
σθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἴ τινα
τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια.
οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν
καὶ τὴν γειννῶσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἀρχουσι
20 καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφον-
το καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὅμως εὐπρέπεια
τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδε-
λυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς
25 Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ
προστάγματος κοινῷ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς
πολλοὺς ἐν τι καὶ ταῦτ' ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις,
ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον
κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ πα-
30 ρὰ ἀνθρώπων· καὶ οἱ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέ-
σβευον μᾶλλον καὶ ἐσεμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρη-
στηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δω-
δώνην, ὅπως

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
35 συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφούς,

τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
εἰ μὴκέτ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
40 πρὸς δῶμα Φοίβου.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ὁαριστῆς·

δι' ἐννέα ἔτων, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ
ἀντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμ-
45 βάνων καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ
δ' ὅμνη ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ
γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυ-
θίας, ἃ προσῆκεν παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε
50 τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ
τοῦτο καὶ οἱ μάντις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας
ἀξιοῦνθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες

intra stadia sexaginta etiam lapidosam. Simul autem loco
armorum sacra et deum prætendebat, cui se dicebat sedem
quærere, et ejusmodi cultum et sacrificia traditurum pol-
licebatur, quæ nec impensa nec immissis divinitus furoribus
neque re ulla absurda cultores perturbarent. Hæc ille quum
suis probasset, non contemnendum est adeptus imperium :
facile enim gentes omnes finitimæ tanta proposita spe,
et hujusmodi consuetudine ductæ se adjunxerunt.

37. Successores aliquamdiu in iisdem institutis perman-
sere, justī et vere religiosi; post quum sacerdotium occu-
passent primum quidem superstitiosi homines, deinde etiam
tyrannici, superstītio invexit abstinentiam a cibis quibus-
dam, quam etiamnum retinent, et circumcisiones et exci-
siones et si qua sunt hujusmodi alia; tyrannis autem latro-
cinia. Qui enim deficiebant, simul et suam regionem et
vicinam vexabant; at qui principum res agebant, ii aliena
diripiebant, et Syriæ ac Phœniciæ non pauca subigebant.
Honor nihilominus arci eorum habebatur; quam non ut
sedem tyrannorum aversarentur homines, sed honorarent
et venerarentur ut templum.

38. Sic enim a natura est hominibus comparatum, et
communi hoc Græcis et barbaris, ut qui civitatem consti-
tuunt, commune præcepto atque instituto vivant; aliter
enim multi nec in unum coire, et convenienter idem agere
(quod est civiliter degere), neque alia ratione societatem
vitæ servare possunt. Præceptum vero duplex est, aut
divinum, aut humanum. Et antiqui quidem divina majore
in honore et veneratione habebant, itaque multi tunc
oracula consulebant et Dodonam adibant (*Od.* 14, 328) :

ut e quercu alte comata Jovis consilium audirent

Jove consiliario utentes : alii Delphos, ut ille (*Eurip.*
Phæen. 36),

quærens cognoscere expositus filius
an non amplius esset superstes;

ipse vero filius (*ib.* 34)

parentes explorare volens ibat.
ad domum Phœbi.

Et Minus apud Cretenses (*Od.* 19, 179)

regnabat novenis annis Jovis magni confabulator,

id est, nono quoque anno, ut Plato (*Min.* II, p. 319) di-
cit, in Jovis antrum descendit, et ab illo præcepta accepit,
quæ ad homines afferret. Eodem modo Lycurgus, ejus
imitator, egit; nam sæpe, ut videtur, peregrinans, ea ex
Pythia sciscitabatur quænam oporteret imperare Lacedæ-
monis.

39. Hæc igitur quamcunque habeant veritatis rationem,
apud homines certe credebantur et pro veris recipiebantur
et propterea divinatores in pretio erant tanto, ut etiam
imperio digni judicarentur, scilicet qui divina nobis præ-

παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀπο-
θανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας,

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνηα
οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

6 τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ
[δ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἰέταις
θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ'
ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστᾳ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ
δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς
10 οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ
νεκυομάντεις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ
ὕδρομάντεις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, πα-
ρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὠροσκόποι.
τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι
15 ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπό-
μενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἦδη δ' οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰου-
δαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα
Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀρι-
20 στόβουλος· διαφορομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε
Πομπήιος καὶ κατέλυσεν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν
κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα βίᾳ
καταλαβὼν· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς
μὲν εὐὺδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν, τάφρον λατο-
25 μητὴν ἔχον βάθος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεν-
τήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομη-
θέντος ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. κατελάβετο
δ', ὥς φασι, τηρήσας τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα
ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν
30 τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν
ἐκέλευσε τὰ τεῖχη πάντα καὶ ἀνεῖλεν εἰς δύναμιν τὰ
ληστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. ἦν δὲ δύο
μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος Θρηῆς
τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον
35 καὶ Μαχαιροῦς καὶ Λυσίας καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν
καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

41. Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον
ὄρεινῇ τινι καὶ πού καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλι-
μένη· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ
40 ἄλλην ὕλην ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ
φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατόν, διάρρυτος ἅπας καὶ
μεστὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασιλεῖον καὶ ὁ τοῦ
βαλσάμου παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν θαμνώδες, κυ-
τίσῳ ὅμοιον καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν
45 ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγεῖοις τὸν ὀπὸν, γλί-
σχω γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχά-
ρια λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς
καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν
ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικῶν
50 δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρπωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον,
πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν
ἑω· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσσοδος· καὶ τῷ ξυλο-
βαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἦ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ

cepta ac monitus exponerent et vivi et mortui, quemadmo-
dum Tiresias (*Od.* 494) :

cui etiam mortuo mentem præbuit Proserpina,
solus ut sapiat, dum reliqui ut umbræ volitant.

Talis fuit etiam Amphiaraus et Trophonius et Orpheus et
Musæus et apud Getas deus, olim Zamolxis Pythagoreus
quidam, ætate nostra Byrebistæ vaticinans Decæneus, et
apud Bosporanos Achaïcarus, apud Indos Gymnosophistæ,
apud Persas Magi, et qui Necyomantici et Lecanomantici
et Hydromantici appellantur, apud Assyrios Chaldæi, apud
Romanos Etrusci haruspices (οἰωνοσκόποι?). Talis erat
etiam Moses et successores ejus, qui ab initiis non malis
postea degeneravere.

40. Quum vero palam jam Judæa tyrannide premere-
tur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus
filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes
Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones
evertit, et ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Erat
enim saxosum et bene cinctum munimentum, intus aquis
abundans, exterius omnino sicca, fossam habens saxis
incisam sexaginta pedum profunditate, latitudine ducen-
torum quinquaginta. E lapide autem exciso educta erant
templi mœnia. Pompeius cepit, observato jejunii die, quo
ab omni opere Judæi abstinent, impleta fossa et admotis
scalis; jussit mœnia omnia convelli, ac, quantum potuit,
latronum receptacula diruit, et loca ubi gaza tyrannorum
recondita erat: quorum duo erant Threx atque Taurus in
Hiericuntis ingressu sita, alia autem Alexandrium et
Hyrcanium et Machærus et Lysias et quæ circa Philadel-
phiam erant, item Scythopolis Galilææ proxima.

41. Hiericus est planities montano tractu circumdata,
qui fere in theatri speciem ad ipsam declinat. Ibi est pal-
metum, mixtam habens silvam mitiorem et bene frugi-
feram, palmis vero abundans, longitudine stadiorum
centum, totus irriguus et habitationibus plenus. Ibi et
regia est, et balsami hortus, quæ planta aromatica est fru-
tiosa, cytiso et terebintho persimilis; hujus corticem
scindentes, succum in vasis suscipiunt, tenaci lacti persimi-
lem; susceptus autem in conchis coagulatur; capitis dolo-
res et suffusiones oculorum incipientes et hebetudinem visus
mirifice sanat; quare in pretio est, eo quoque quod hic
solum nascitur. Palmetum quoque quod palmam caryo-
tam fert, alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui
ulterius est orientem versus. Magnus igitur ex his plantis
proventus est. Præterea ligno quoque balsami pro aromate
uluntur.

42. Sirbonis lacus quidem est; nam ambitum

χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίῃ παρεκτέταται μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μήκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθής, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάντα εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· αὕτη (τοῦτο) δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἀσβόλος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος, ὅφ' ἣς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἄρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραίνουμένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη, πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

43. Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας σκήπτεσθαί φησιν ἐπωδᾶς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἀ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιάσαντας πῆττειν τὴν ἀσφαλτον, εἴτα τέμνειν· εἰ μὴ τίς ἐστὶν ἐπιτηδειότης τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιῶντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἡ χρυσόκολλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ καὶ τὸ πληθὺς· ἀτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπειρώτιδι.

44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλὰ· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας πολλαχοῦ καὶ γῆν τεφρώδη, σταγόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λειβομένας καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας τε ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων, ὡς ἄρα ὥκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσοι καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιτο, αἵ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖεν, αἱ δ' ἐκλίπειν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ τάναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν † θάλατταν.

45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν

nonnulli mille stadiorum tradiderunt; præter maritimam vero oram non multum ultra ducenta stadia longitudine extenditur; statim a litore profundus est et aquam habet gravissimam, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam vel qui umbilico tenus in eum procedit, statim extollitur; plenus est bitumine, quod e medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur, ac tum superficies paludis curvata collis speciem præbet; simul vero etiam fuligo multa emittitur, fumosa illa quidem, sed visum fallens, a qua æri et argento et nitidis omnibus et ipsi etiam auro rubigo inducitur. Ex eo autem quod vasa æruginem contrahunt, accolæ intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ calore liquefacta efflatur atque diffunditur, rursumque in solidum corpus in aqua frigida coit, qualis est lacuum aqua: unde et sectione et incisione opus habet. Deinde in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare nec immergi posse, sed attolli. Ratibus autem adnavigantes, bitumen contundunt et quantum ejus quisque potest, auferunt.

43. Res ipsa igitur ita se habet. Posidonius vero narrat præstigiis deditos homines incantationibus uti, et lotia et alios hujusmodi foetidos humores inspergere atque exprimere, quibus bitumen coaguletur; postea incidere; nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica calculo laborantium, ex quo sicut ex puerorum lotio chrysocolla conflatur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est, quoniam ignis ac bituminis fons et copia in medio est; non statim efflatur tempore, quia ignis quoque motus, sicuti aliorum multorum flatuum ordinem non habet nobis manifestum. Ceterum similia etiam apud Apolloniā Epiroticā eveniunt.

44. Esse autem ignem in solo ejus regionis, multis etiam aliis signis docent; nam et petras asperas exustas circa Moasada ostendunt, et multis in locis fissuras et terram cinerulentam et picis guttas e petris destillantes, et quæ foetorem in longinquum emittunt flumina ferventia, et habitationes passim eversas: ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur, in hoc loco tredecim urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc sexaginta stadiorum habeat superstitem ambitum; terræ autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminosarum ac sulphurearum eruptione exstitisse lacum, et saxa ignem concepisse, et urbium alias absorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuissent, derelictas esse. Eratosthenes contra sentit, regionem olim stagnasse, eruptionibus autem factum esse, ut maxima ejus pars retegeretur, sicuti in Thessalia (τὴν Θεσσαλίαν).

45. In agro etiam Gadareno est aqua quædam pessima

λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὀπλὰς καὶ
κέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις
ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἔχουσαν ἀστείαν παρέχει, φύει
δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμπερῇ· χρώνται δ' Αἰ-
5 γύπτιοι τῇ ἀσφάλτῃ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.

46. Πομπήιος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξιδιασθέν-
των ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν † Ἡρώδην
τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕστερον Ἡρώδης,
ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραδὺς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον
10 διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥω-
μαίους ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρη-
μάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν,
ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν
τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνείλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς
15 δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀπο-
δούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου
καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα
Βερενίκην· οὐ μόντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν
αἰτίαις ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλει, παρὰ τοῖς
20 Ἀλλόδοξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν, οἱ δὲ θεραπείᾳ
πολλῇ μόλις εὗροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθεί-
σης ἑκατέρω.

ΚΕΦ. Γ.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας
μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας
25 πρὸς νότον Ἀραβία· πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ Σκηνιτῶν. περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ
τῶν νεμομένων αὐτὴν ἐθνῶν εἴρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ
Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται
Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἴρηται δὲ
30 [καὶ] περὶ τούτων), τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέ-
χρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ †
καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνῖται κατέχουσιν Ἀραβες,
δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις
διὰ τὰς ἀνυδρίας, γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά,
35 νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα
καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ
τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλου-
μένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσά-
κτιον πλευρὸν ἢ λεχθεῖσά ἐστιν ἔρημος, τὸ δ' ἐξῶν
40 ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ
νότιον ἢ μεγάλη θάλαττα ἢ ἕξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν
ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ
Πέρσας θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης
45 οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως,
ὥστ' ἐξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς
Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος
ἡ ἐν δεξιᾷ παραλίᾳ περιφερὴς οὖσα κατ' ἀρχὰς μὲν
ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρόν, εἴτα πρὸς ἄρκτον
50 νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερη-
δόνοιο καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν
τε Καρμανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων

in lacu, qua degustata, pecora pilos, ungues et cornua
amittunt. Apud Taricheas quas vocant, est lacus, qui
optima salsamenta præbet; gignit etiam arbores fructiferas
malis similes. Ægyptii bitumine ad mortuorum conditu-
ras utuntur.

46. Pompeius regionibus quibusdam, quas Judæi sibi
violenter asciverant, resectis, Hyrcanum (Ἰρκανῶ) præfe-
cit sacerdotio. Postmodum ex ea gente ortus Herodes in
dignitatem istam irrepsit, tantum prædecessoribus, fami-
liaritate maxime Romanorum suaque erga eos agendi ra-
tione, præstitit ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio
primum, postea Cæsare Augusto potestatem ei concedente.
De filiis alios ipse, ut eorum impetitus insidiis, interemit,
alios moriens, assignata cuique portione, successores reli-
quit. Cæsar vero et Herodis filios, et sororem Salomen
et Berenicen, ejus filiam, honore prosecutus est; attamen
filiis res non feliciter cesserunt, qui rei facti, alter in exsi-
lio apud Gallos Allobroges vitam exegit, reliqui ægre mul-
tis obsequiis reditum impetrarunt, et suam uterque tetrar-
chiam.

CAP. III.

Supra Judæam et Coelesyriam usque ad Babyloniam et
fluvialem Euphratis regionem austrum versus tota est Ara-
bia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopotamia. De Me-
sopotamia quidem et gentibus, quæ eam incolunt, jam
dictum est; quæ vero trans Euphratem est regio, pro-
pe ostia fluvii a Babyloniis incolitur et Chaldæorum gente
(de quibus item jam diximus); quæ vero Mesopotamiæ
succedunt usque in Coelesyriam, ubi flumini et Mesopotamiæ
(τῇ Μ.) propinqua sunt, Arabes Scenitæ obtinent, in par-
vas divisi ditiones in locis propter aquarum inopiam steri-
libus; agros aut nullos aut exiguos colentes, sed greges
alentes omne genus pecoris, præsertim camelorum; ultra
hos vero solitudo est multa; quæ vero his etiam magis
versus austrum sunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam
incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta
deserta, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, au-
strinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est,
quodque totum mare Rubrum vocatur.

2. Persicus itaque sinus etiam Persicum mare appella-
tur; de quo Eratosthenes ita narrat: ostium ait adeo an-
gustum esse, ut ex Harmozis, Carmaniae promontorio,
Arabiae conspiciatur promontorium quod est apud Macas.
A faucibus autem ora, quæ a dextris est, quum curva sit,
principio quidem a Carmania paululum orientem versus,
postea ad septentrionem vergit, hinc versus occidentem
usque ad Teredonem et Euphratis ostia; complectitur au-
tem et Carmaniorum oram et Persarum et Susianorum et

καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσα στα-
δίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς
ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀν-
δросθένης λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ
6 συμπλεύσαντα † καθ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων
εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ
τὸν Εὐξείνου θαλάττης αὐτῇ ἢ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν
ἐκείνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ
Τερηδόνης ἐξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡπειρον ὁ παράπλους
10 ἔχει προκειμένην νῆσον Ἰκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους
καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλῳ κεῖται πόλις
Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων
15 γῆν ἀλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἅς,
ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἁλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπί-
καισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρ-
ραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει
δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμπο-
20 ροὶ δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων
καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τοῦναντίον φησὶ
τοὺς Γερραίους τὰ πολλὰ σχεδία εἰς τὴν Βαβυλωνίαν
ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀνα-
πλεῖν εἰς Θάψακον, εἴτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

25 4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ
Ἄραδος, εἰσὶν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια·
καὶ φασὶ γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν
Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέ-
χουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνης μὲν δεξιήμερον
30 πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις
ἡμερήσιον.

5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασιν καὶ Νεάρχος
καὶ Ὀρθαγόρας νῆσον Ὠγυριν κεῖσθαι πρὸς νότον πε-
λαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις, ἐν ᾗ τάφος Ἐρύθρα δει-
35 κνυται, χῶμα μέγα ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ
βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν
ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλοῦσαι δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς
Μιθροπάστην τὸν Ἀρηνίου τοῦ Φρυγίας σατράπου,
φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμ-
40 μίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλ-
πον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ
βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν
ἀμπώτισιν ὅλα ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυ-
45 ρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερ-
κειμένης γῆς ἀδένδρου οὕσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ πα-
ράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης,
ἣν ἐφ' ἣν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας,
τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης.

50 7. Φησὶ δ' ὁ Νεάρχος τὸν Μιθροπάστην ἐντυχεῖν
αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου
τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆ-
σον Δωράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθροπάστην κατα-
φυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος γενομένην

Babyloniæ ex parte, adeo ut sit decies fere mille stadiorum,
de quibus nos quoque diximus (15, 2, 14). Hinc protinus
usque ad os alia totidem stadia sunt, sicut etiam Androsithe-
nem Thasium tradere dicit, qui et cum Nearchō navigavit, et
Arabicam oram præternavigavit [καὶ τὴν Ἀράβων παρα-
λίαν παραπλεύσαντα] pro se seorsum, ut perspicuum ex
his sit mare hoc magnitudine non multum superari a mari
Euxino. Porro tradere ait Thasium illum, cum classe si-
nus oram circumvectum, a Teredone naviganti, ac
deinceps continentem a dextris habenti, insulam Icarum
(Icarium *codd.*) oræ projectam apparere, et Apollinis
templum in ea sanctum atque oraculum *Dianæ* Tauropolæ.

3. Ubi oram Arabiæ legeris ad bis mille et quadringenta
stadia, in profundo sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam
Chaldæi tenent, e Babylonia extorres, loca salsa et domos
ex sale factas habitantes; has, quum salis squamæ pro-
pter solis ardorem abscedentes continue cadant, crebro
aquis adspargunt, atque eo pacto continuitatem parietum
tutantur. Hæc urbs stadiis ducentis a mari distat. Ger-
rhæi negotiatione ut plurimum terrestri tractant Arabum
merces et aromata. Aristobulus contra ait Gerrhæos mer-
ces plurimas in Babyloniā ratibus importare, hinc vero
per Euphratem usque ad Thapsacum vehere, postea quo
libeat pedestri itinere eas ferri.

4. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus et Aradus,
quæ templa Phœniciis similia habent; quodsi incolas ea-
rum audias, insulæ et urbes, quæ Phœnices eodem no-
mine habent, ipsorum forent coloniæ. Distant hæc insulæ
a Teredone decem dierum navigatione, a promontorio
vero, quod est in ore apud Macas, unius.

5. Nearchus et Orthagoras perhibent, Ogyrin (Tyrinen
codd.) insulam in alto mari versus austrum jacere, duo-
bus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua
Erythræ sepulcrum ostenditur, magnus tumulus silvestri-
bus palmis consitus; hunc vero in iis locis regnasse, et de
se mari nomen reliquisse; atque hæc sibi a Mithropasta,
Arsitæ (Ἀρείτου) filio, satrapæ Phrygiæ, patefacta, qui
Darium fugiens, in ea insula degisset, et cum ipsis con-
gressus in Persicum sinum delatis, reditum in patriam
opera ipsorum ambivisset.

6. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascun-
tur, lauro et oleæ adsimiles, quæ, quum resorbetur mare,
totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obrun-
tur, quod eo fit mirandum magis, quia tota superjacens
regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos
orientale latus felicis Arabiæ diximus, talia Eratosthenes
tradidit.

7. Nearchus ait Mithropastem ipsis cum Mazena occur-
risse; Mazenam vero insulæ cuidam in Persico sinu præ-
fuisse; vocari insulam Doracta (*Aoracta* s. *Oaracta*);
ac Mithropastem ex Ogyri discedentem in hanc insulam
confugisse ibique hospitio acceptum fuisse atque sic Maze-

ἄφροδον, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παράπλου νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιθάνου πνέοντα, ὧν τὰς ρίζας κλωμένων ὁπὸν ρεῖν· παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους καυσίων, τοὺς δὲ καὶ δικотύλους· ἐποκείλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

ΚΕΦ. Δ.

Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μαικηνή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα, δυσάερος [δὲ] οὕσα καὶ ὁμιχλώδης καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρά, καλλίκαρπος (δέ) ἐστὶν ὅμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλεσι φύεται, καλαμίναις ῥιπὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἴτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἔδραν.

2. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μετὰ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων Πέτραν εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωργοί· μετὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστὶ γῆ καὶ λυπρά, φοινίκας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἀραβες καὶ καμηλοδοσχοί. τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπία βρέχεται τε θερينوῖς ὁμῆροις καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἥ τε ἄλλη καὶ μελιτουργεῖα δαψιλῇ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν ἑλπίπων καὶ ἡμιόνων καὶ ὕων, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει, πόλις δ' αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα ἢ Κάρνανα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβοβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα· τρίτοι δὲ Καταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν

nam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicæ classi; ipsum vero Mazenam etiam ducem navigationis fuisse. Dicit etiam in Persicæ oræ initio insulam esse, in qua multi et pretiosi uniones gignantur, dum in aliis reperiuntur clari et pellucidi lapilli; in insulis autem quæ sint ante Euphratem, arbores tus redolentes nasci, quarum radices fractæ succum effundant, item miras pagurorum atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est; hos enim pileis esse majores, illos duorum acetabulorum; vidisse etiam cetum in oram impactum quinquaginta cubitorum.

CAP. IV.

Arabiae initium a Babylonia est regio *Mæsenæ*. Ante hanc jacent ab una parte Arabum deserta, ab altera Chaldæorum paludes, quas Euphrates effusus facit, a tertia parte mare Persicum. Ea etsi gravem ac nebulosum aerem habet, simulque pluviosa est et æstuosa, fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arundineis cratibus imposita, quanta stirpem recipiat: ut sæpe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem contis propellatur.

2. Sed redeo ad ea, quæ deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus et deserta, quæ inter felicem Arabiam et Cœlesyriam ac Judæam est usque ad Arabici sinus recessum: ab Heroum urbe, qua parte alter est ad Nilum recessus Arabici sinus, per Petram Nabatæorum usque ad Babylonem, stadia esse quinquies mille et sexcenta, tota hac linea versus ortum æstivum tendente per adjacentes Arabum gentes, Nabatæos scilicet et Chaulotæos et Agræos; supra hos, inquit, felix Arabia, ad duodecim millia stadiorum ad austrum porrigitur usque ad Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi post Syros et Judæos homines agricolæ. Post hos regio est arenosa et sterilis, quæ palmas habet non multas, et spinam et myricam et fossiles aquas, quemadmodum Gedrosia. Eam Arabes Scenitæ et camelorum pastores habitant. Ultima vero austrum versus et Æthiopie opposita æstivis imbribus rigantur, et bis seruntur, quemadmodum India. Habent etiam flumina, quæ in campos et lacus absumuntur; tum ceterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia est; pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis et porcis, avium etiam variarum præter anseres et gallinas. Ac ultimam hanc, quam modo dixi, regionem quattuor maximæ nationes inhabitant: Minæi in parte ad Rubrum mare sita; maxima eorum civitas Carna vel Carnana; his contigui Sabæi, quorum metropolis est Mariaba; tertii sunt Cattabanenses, qui ad angustias et Arabici sinus transitum pertinent, et quorum.

τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑω δὲ μάλιστα Χατραμωτίται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κα-
6 τεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἱ τε
οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εἰκόασιν κατὰ τὴν τῶν ξύλων
ἐνδεδειγμένην χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μείζω
τοῦ κατ' Αἰγυπτὸν Δέλτα· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν
οὐ πᾶς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι
10 τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως·
ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναγράφον-
ται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν,
καὶ ἐπιστάσι φύλακας· ἥτις [δ'] ἂν πρώτη τέκῃ, τὸν
ταύτης υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασι-
15 λικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

4. Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν
δὲ ἡ Χατραμωτίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώ-
ματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. ἔρχονται δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἐκ Αἰλάνων μὲν εἰς Μιναίαν ἐν ἐβδομήκοντα
20 ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἰλανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ
Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Αἰλανίτῃ καλου-
μένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν· Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατρα-
μωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. τοῦ
δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν
25 ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ
Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτης, μυρίων καὶ
τετρακισχιλίων σταδίων ἐστίν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον.
τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ
ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολε-
30 μαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι
πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι καὶ μικρόν ἐπὶ τὴν ἑω· ἐν-
τεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἑω μάλλον. ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ
στενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πο-
35 λίχτιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι.
καὶ φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰ-
γυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν
αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλο-
δυτικὴν πρῶτος καταστρεψάμενος οὗτος, εἴτα διαβὰς
40 εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν
σύμπασαν· διὸ δὴ πολλὰ τοῦ Σεσώστριος χάρακες προσ-
αγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν
ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ συνάγεται εἰς στα-
δίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ στενά,
45 ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὼς τὸ μὲν διάρμα
ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἡπείρων διακοσίων που σταδίων,
ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι
στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδὸν
τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα
50 στενά. μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολ-
πίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν
ἅμα καὶ τὴν ἑω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρου-
σαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης
οὐδένα ἀφίγθαι φασὶ μέχρι νῦν. πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ

regio dicitur Tamna; denique ad orientem maxime sunt Chatramotitæ, urbem Sabatam (Χαβάτανον codd.) habentes.

3. Urbes singulæ uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent; domicilia vero lignorum compage Ægyptiis similia; regionem autem occupant quattuor nomi seu præfecturæ istæ majorem quæque quam Ægyptiorum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores prægnantes conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent; quæ prima pepererit, ejus filius legis jussu assumitur, et ad regni successionem regaliter educatur.

4. Cattabania tus gignit, myrrham vero Chatramotitis; et tum hæc tum alia aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Ælanis Minæam veniunt itinere dierum septuaginta (Ælana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui versus Gazam est nomine Ælanites, quemadmodum jam diximus); Gerrhæi (Γαρθαῖοι codd.) vero in Chatramotiticam diebus quadraginta perveniunt. Arabici sinus latus, quod præter Arabiam est, ab Ælanite recessu sumpto initio, (ut Alexander nec non Anaxicrates scripserunt) quattuordecim millia stadiorum comprehendit; nimium vero dicitur. Quod autem Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe usque ad Elephantum venationem et Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quattuor millia et quingenta, magis ad orientem. Angustiae Æthiopiam versus a promontorio fiunt, quod Dira nominatur et oppidum eodem nomine habet; incolæ sunt Ichthyophagi. Narrant ibi Sesostriis Ægyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Æthiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrasse; quapropter multis in locis Sesostriis valla appellantur, et Ægyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiae Diræ proximæ ad sexaginta stadia contrahuntur; ceterum hodie non hæ dicuntur angustiae, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est inter continentes ducentorum fere stadiorum, sex autem insulæ inter se continuæ transitum implentes valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: has angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio præter Myrrhiferam regionem ad meridiem atque auroram, usque ad Cinnamomiferam, stadiorum fere quinque mille; ulterius negant quemquam adhuc profectum. Urbes in ora quidem esse non multas, in mediterranea

παραλία μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιαν πολλὰς οἰκουμένας καλῶς. τὰ μὲν δὲ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

- 5 5. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀχίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου
10 Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἴτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἴτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἀλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θά-
15 λατταν, καὶ πλησίον ὅρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλτῶδες· εἴτα Μυὸς ὄρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλουν ἔχοντα σχολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασπίους, μίαν δ' ἥττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἴθ' ἐξῆς
20 τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὄρμον, ὅντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλις χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετράχυνται καὶ πνοαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάρει τοῦ κόλπου.
25 6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιδῆς καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἡλευθέρωσε τῶν ἐρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δὲ ἐστὶ διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστίλβων φέγγος,
30 ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥάδιον ἰδεῖν ἐστὶ (περιαυγέεται γάρ), νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρχούμενον
35 ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ἐστὶν Ἰχθυοφάγων γένη καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα
40 ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς, ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφανομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου,
45 ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πληθὺς τῶν θαλαττίων ὁ πόρος· εἴθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις ὁμοιον· εἴτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σεσώ-
50 στριος ἀφίδρυμα· εἴτα νῆσος ἐλαία κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χερρονήσῳ τινὶ τάφρῳ καὶ περιβόλῳ, εἴτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κυ-

vero multas et optime habitatas. Talia ergo sunt, quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His sunt addenda, quæ ceteri tradiderunt.

5. Artemidorus scribit Arabicum promontorium Diræ oppositum Acilam vocari; circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe juxta Troglodyticam naviganti urbem Philoteram esse a sorore secundi Ptolemæi appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum venationem perscrutandam missus fuerit; deinde aliam urbem Arsinoen; hinc calidarum aquarum in mare exitus, quæ amaræ ac salsæ ab excelsa quadam petra prolabantur; non procul esse montem in campo situm, qui minii colorem referat; deinde Myoshormum seu Muris stationem, quam vocent etiam Veneris stationem, portum magnum ingressu flexuoso; projectas esse insulas tres, duas olearum frequentia opacas, unam minus opacam, quæ Meleagrides aves multas habeat; deinceps sinum Immundum, et ipsum contra Thebaidem situm, quemadmodum Myoshormum; et recte sane immundum dici, quippe qui occultis cautibus et dorsis et procellosis ut plurimum flatibus exasperetur. Ibi Berenicen urbem in profundo sinus recessu positam esse.

6. Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex a serpentibus liberavit, tum quod multi appellentes a serpentibus interficerentur, tum propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, aureo quodam splendore refulgens, quod interdum quidem videre facile non est, quum solis luce superetur, noctu autem cernunt qui colligunt lapidem. Ii notæ causa vasculo aliquo circumposito, die effodiunt. Eratque corpus quoddam hominum collectioni lapidum custodiaeque destinatum, quod mercede a regibus Ægypti conductum alebatur.

7. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt; inde Sotiræ deæ portus, quem duces quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est magna et oræ et sinus mutatio; nam præternavigatio non amplius aspera est, et quodammodo contigua fit Arabiæ, et mare humile est adeo ut duabus fere ulnis non profundius sit, et summa ejus facies herbidam speciem habet musco et alga pellucetibus, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam in aqua nascuntur; porro marinorum canum fretum multitudinem fert. Postea sunt Tauri, montes duo, qui eminus formam ostendunt tauris similem; subsequitur alius mons, qui Isis fanum habet a Sesostri positum; postea insula oleis consita, quæ mari inundatur; post eam est Ptolemais ad elephantum venationem ab Eumede condita; is quum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa et muro circumdata, cultu et obsequiis eo-

λύοντας καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, δὲ ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμ-
6 βάλλει τῷ Νεῖλῳ· εἴτα νῆσοι ἐξ Αἰατομῖαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον, Τοσοῦχου ἱδρυμα· εἴτα λιμὴν καλούμενος Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἴτα λιμὴν Σαβὰ καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν
10 βάθει πύτων χώρα Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομά- ζονται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὅφ' ἦν ἐστὶ καὶ ἡ Μερὴν, πλησίον τῶν τόπων οὕσα τούτων ἐν τῷ Νεῖλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς
15 ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἀπώθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κα- τοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. ἀπὸ δὲ Μερῆς ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντε- καίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερῆν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπου καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀστασόβα
20 πρὸς τὸν Νεῖλον.

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἐλειοὶ προσαγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ριζοτο- μοῦντας ἔλους κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιασάντες δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόδατα δ' ἐστὶ τὰ χωρία·
25 ταῖς θ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνόπων με- γάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων. εἰσι δὲ καὶ Σπερμόφαγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων ἐπιλιπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλη- σίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν
30 Ἐλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· κα- λεῖται δὲ ἡ χώρα Κοραχίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐν- δέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεφυρακτωμένοις ὄστοις· ἀπὸ δένδρων
35 δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν, ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.
40 ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνή- θοις παισὶ. μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλιος λιμὴν· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλού- μενον καὶ κυνήγιον τοῦ Κοράου καὶ ἄλλο φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἴτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ
45 τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους καὶ αἱ γυ- ναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι.

10. Ἐπὶ δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμυλοὶ, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἀγριοὶ καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέ-
50 θεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιο- χώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνόμενους εἴτε σπᾶνει νομῆς· ἡ δ' ἐφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λι- μένι ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος καὶ

rum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcere studebant.

8. Intra hoc spatium effluit in mare pars quædam avulsa a flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eo emittit, majore influens in Nilum; postea sunt insulæ sex, Latomiæ appellatæ; hinc est os, quod Sabaiticum dicitur, et in mediterraneo castellum est, a Tosucho (τὸ Σούχου codd.) conditum; postea portus nomine Elæa et Stratonis insula; tum portus Saba, et elephantum venatio cogno- minis. Regio interior ibi Tenensis dicitur; eam Ægyptii tenent qui a Psammiticho deficientes huc confugerunt; appellantur Sembritæ (Sebritæ codd.), id est advenæ; reginam habent, sub qua est etiam Meroe, vicina his locis in Nilo insula, ultra quam est alia insula in flumine non admodum longe dissita, quam iidem exsules inhabi- tant. A Meroe ad hoc mare est iter dierum quindecim homini expedito. Circa Meroen etiam Astaboras et Asta- pas nec non Astasobas in Nilum influunt.

9. Hæc flumina Rhizophagi accolunt, qui et Helei (sive Palustres) vocantur, propterea quod ex adjacente palude evulsis radicibus et lapide contusis, massulas conficiunt, et ad solem coctis vescuntur. Hæc loca leones alunt, qui sub canis exortum a maximis culicibus hinc expel- luntur. Sunt etiam Spermatophagi (sive Seminivori) non procul, qui, deficientibus seminibus, glandibus nutriuntur, eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Post Elæam sunt Demetrii speculæ et Cononis aræ; in medi- terraneis vero maxima Indicarum arundinum multitudo nascitur; ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera quædam interius Gymnetarum (sic a nuditate vel exerci- tatione dictorum) hominum domicilium, qui arcu et arun- dineis sagittis præustis utuntur. Hi plerumque feras de arboribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa est apud eos silvestrium boum multitudo, quorum et aliarum ferarum carnibus vitam sustentant. Ubi nihil capiunt, sicca coria prunis assantes, tali cibo uti satis habent. Mos est apud eos sagittandi certamen impubibus proponere. Post Cononis aras est portus Melinus, et supra eum castellum Corai dictum, et venationes complures; deinceps Antiphili portus, supra quem sunt Creophagi, glandes mutili, et mulieres eorum Judaice excisæ.

10. Porro supra hos versus meridiem sunt Cynamolgi sive Canimulgi, qui ab indigenis Agrii seu Feri appel- lantur, comati et barbati; hi canes maximos alunt, quibus Indicos boves venantur, e vicina regione venientes sive a feris pulsos, sive pascuorum inopia, idque ab æstivo solstitio usque ad mediam hiemem. Post Antiphili portum deinceps est alius portus, nomine Mutilorum lucus, et urbs Bere-

Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβάς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμε-
γέθης· εἴτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. ὑπέρκειται δὲ
πόλις Δάραβα καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῇ
φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν
5 θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες
ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτί-
θενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα
προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν
ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄφρων· ἡ δὲ το-
10 ξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατε-
χόντων τὸ τόξον καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ
δ' ἔλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ
δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ
θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὶ οὖν
15 προσὶδὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνει πρὸς αὐτό, πεσόντος τοῦ
δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου
διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὄστον ἔχειν καὶ ἀκαμπές,
καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό·
τοὺς δὲ κυνηγούς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

20 11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθο-
φάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες,
πεταῖσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ δξέως, καθάπερ
οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις,
οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκῆπασθέντες τὴν μὲν
25 δεξιὰν καλύπτουσι τῇ τραχηλιμαίῳ μέρει καὶ κινῶσιν
οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ
ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πῆρας παρηρτημένης,
καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συνω-
θοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφ'esτῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι·
30 καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνυνται τὰ δέρματα
ταῦτα· πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰ-
θίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν
ἄλλων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυδιώτατοι Ἀκριδοφά-
35 γοι· τὰ γὰρ τετραράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν,
ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρί-
δων, ἃς οἱ ἔαρινοι λίθες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι,
συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαρά-
δραϊς δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάψαντες μι-
40 κρὸν..... ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκο-
τοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόφαντες δ' αὐτὰς μεθ'
ἄλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων
δ' ἔρημος ὑπέρκειται μεγάλη, νομάς δαψιλεῖς ἔχουσα,
ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλῆθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων
45 τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε
καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν
κατὰ τὰς ἑξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι
κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας· εἰσὶ δὲ
50 καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων καὶ πόλεις ἄσχημοι καὶ
νησία πρὸ τῆς παραλίας· νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι
δ' οἱ γεωργοῦντες· παρὰ τισι δὲ τούτων φύεται στύραξ
οὐκ ὀλίγη· συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτισιν οἱ Ἰχθυο-
φάγοι τοὺς ἰχθῦς· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κα-

nice ad Sabas, et Sabæ, urbs maxima; inde Eumenis
lucus. Superjacet urbs Daraba et elephantorum venatio,
quæ ad puteum nominatur; eam Elephantophagi habitant,
hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem
per silvam vagantem ex arbore aliqua cernentes, ipsum
gregem nequaquam adoriuntur, sed eorum, qui vagantur
extra armenta, clam a tergo accedentes, nervos incidunt;
nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis.
Sagittatio autem per homines tres perficitur, quorum duo
arcum tenent, et pedibus præpositis nituntur, tertius vero
nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephant
acclinati quiescere solent. Accedentes itaque, ex altera
parte truncum succidunt; in quem ubi se bestia reclinat,
pariter cum arbore ruit; quumque surgere nequeat, pro-
pterea quod crura continuum et carens flexu os habeant,
ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores a
Nomadibus immundi vocantur.

11. Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum
magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magni-
tudine, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt,
quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venan-
tur, nonnulli pellibus struthorum tecti; hi dextram manum
pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemad-
modum animalia collum movere solent, sinistra vero semen
spargunt ex appensa pera eductum, eoque allectas aves in
convalles detrudunt, ubi viri animal circumstantes ba-
culis conficiunt. Harum avium pellibus utuntur pro amictu
et veste stragula. Cum iis Æthiopes, qui Simi vocantur,
bellum gerunt, orygm cornibus pro armis utentes.

12. His finitimi [*Acridophagi*] ceteris et nigriores sunt
et minores et vitæ brevioris; raro enim quadragesimum
superant annum, quando carnes eorum bestiarum multi-
tudine corrumpuntur. Vivunt ex locustis, quas verni Africi
et Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt.
Ipsi autem fumosam materiem in convallibus injicientes et
succedentes, *locustas facile capiunt*: illæ enim supervo-
lantes, fumo tenebras offundente, decidunt, venatores autem
contundunt eas et admixto sale ex eis massulas conficiunt,
quibus utuntur. Ultra hos est regio deserta, quæ pascua larga
habet, ob scorpionum multitudinem derelicta et phalangio-
rum, quæ tetragnathi sive quadrimala appellantur. Horum
animalium tanta aliquando copia exsuperavit, ut homines
prorsus expellerentur.

13. Post Eumenis portum usque ad Diram et sex insu-
larum angustias Ichthyophagi Creophagique habitant, et
qui Mutili appellantur, usque in mediterraneam. Sunt
etiam complures elephantum venationes et urbes igno-
biles et parvæ insulæ ante maritimam oram; pastores
magna ex parte inhabitant, agricolæ pauci; apud quosdam
eorum styrax nascitur sat multus. Ichthyophagi mari de-
currente pisces colligunt, eosque in petras jacentes, ad

τοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάν-
 θας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας
 ποιοῦνται, πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χει-
 μῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σεσω-
 5 ρευμένας ἀκάνθας κόψαντες μάζας ἀναπλάττονται καὶ
 χρῶνται, τὰς δὲ νεαράς ἐκμυζῶσιν· ἐνιοὶ δὲ τὰς κόγχας
 ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χα-
 ράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, εἴτ' ἰχθύδια παραρρι-
 πτοῦντες τροφήν, αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων
 10 σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν
 ταμιεύονται. ἐνιοὶ δὲ τῶν τὴν ἄνυδρον παραλίαν
 οἰκούντων διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ὕδρεϊα ἀναβαίνουσι
 πανοικί μετὰ παιανισμοῦ, ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι
 βοῶν δίκην ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστροῦ, εἴτ' ἀπία-
 15 σιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἢ μάν-
 δραις στεγασταῖς ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν
 κητείων ὁστέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σχε-
 πάζονται μεγάλοις οὔσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς·
 20 ἐνιοὶ δὲ τοῦ φύκου ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας
 ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντος, ὑπορύττοντες ταύτας
 ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι τροφήν τοῖς ἰχθύ-
 σιν, ἀναλαμβανόμενους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. τῶν
 δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ
 25 Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία
 φοινικὰς τε ἔχει καὶ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς
 τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. ἔστι δὲ τις
 καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγέ-
 λου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη
 30 πόλις καὶ λιμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων
 ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς
 ἡ ἐφεξῆς ἔστιν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν
 σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ
 Κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰ-
 35 γύπτιον· ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχρα θήρα τῶν ἐλεφάντων·
 πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὕδατων, ὧν
 ἀναξηρανθεισῶν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσιν καὶ τοῖς
 ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ
 παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο
 40 λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν Ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν κα-
 λοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἡ τρέφει καὶ ἰππους
 ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χεῖλη δὲ πάπυρον·
 ὀρῶνται δὲ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ
 πλησίον τῆς ἀκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα δλόκλη-
 45 ροί εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιθωνωτοφόρος· ἐνταῦθα
 ἀκρα ἔστι καὶ ἱερὸν αἰγερῶνα ἔχον. ἐν δὲ τῇ μεσο-
 γαίᾳ ποταμία τις Ἰσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖ-
 λος, ἀμφω καὶ σμύρναν καὶ λίθον παραπεφυκότα
 ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμενὴ τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν
 50 ὕδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ καὶ
 Πυθαγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν.
 συνεχῶς δ' εἰσὶ ποτάμιαί τε πλείους ἔχουσαι λίθον
 παραπεφυκότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κινναμωμοφό-
 ρου· δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπο-

solem torrent; postquam exassaverint, spinarum acervos
 faciunt, carnem vero conculcantes, holos conficiunt, rur-
 susque soli exponunt et comedunt. Hieme autem quum
 pisces legere non possint, acervatas spinas conterentes,
 pastam ex iis faciunt et sic iis utuntur; recentes adhuc
 spinas exsugunt. Nonnulli etiam concharum carnibus nu-
 triuntur; conchis enim in fossam vel lacunam aliquam maris
 immissis, pisciculos in cibum injiciunt, atque in penuria
 piscium loco utuntur. Sunt iis etiam varia piscium vi-
 varia, e quibus penum promunt. Nonnulli eorum qui
 oram aquæ expertem habitant, quinque dierum itinere cum
 tota familia clamantes et canentes ad aquaria ascendunt,
 ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in
 tympani modum intumescat, deinde ad mare redeunt.
 Degunt hi in speluncis vel in tuguriis oleæ frondibus con-
 tactis, et trahibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum
 paratis.

14. Chelonophagi testudinum operculis conteguntur,
 quæ adeo magna sunt, ut et navigare in eis liceat. Non-
 nulli, alga mari ejecta et ingentes cumulos collium forma
 aggerente, eos cumulos suffodiunt atque inhabitant; mor-
 tuos in litus projiciunt piscibus edendos, postquam maris
 æstus defluentis eos abripuerit. Inter insulas sunt tres
 quædam deinceps sitæ, quarum una testudinum, altera
 phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et
 laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed ejus
 etiam quæ extra est pars magna. Est etiam Philippi quæ-
 dam insula, supra quam jacet elephantum venatio, quæ
 Pythangeli dicitur; deinde Arsinoe civitas et portus, postea
 Dira; supra hæc est elephantum venatio. Post Diram
 vero deinceps est regio aromatifera, et prima quidem quæ
 myrrham fert, ab Ichthyophagis est et Creophagis in-
 habitata; producit etiam perseam et Ægyptiacum morum;
 superjacet Lichæ elephantum venatio; passim sunt plu-
 viarum aquarum lacunæ, quibus resiccatis, elephantes
 proboscide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inve-
 niunt. In hac ora usque ad Pytholai promontorium sunt
 duo ingentes lacus, alter aquæ salsæ, quem mare dicunt,
 alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos, circum
 labra autem papyrus gignit; ibes etiam in hoc loco con-
 spiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt ho-
 mines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in
 qua promontorium est atque sacrum quod populetum ha-
 bet. In mediterranea est regio quædam fluvialis, quæ
 Isis dicitur, et alia quædam Nilus; ambæ myrrham et
 thuriferas arbores habent. Est etiam receptaculum, quod
 montanis aquis impletur. Postea Leontis specula et Py-
 thangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Dein-
 cept complures regiones fluviales sequuntur, prope quas
 flus nascitur, et fluvii usque ad regionem, quæ cinna-
 momum fert; flumen, quod hanc definit, phleum multum

λυν· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς καὶ Δαφνοῦς λιμὴν καὶ ποτα-
μία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ
καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλ-
λον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἴθ' ὁ Ἑλέφας τὸ
5 ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διῶρυξ καὶ ἐφεξῆς
Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων
καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας
ταύτης, τὸ Νότου κέρας. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ
μεσημβρίαν οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφάς
10 οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γινώριμον † ἐν δὲ τῇ
ἐξῆς παραλίᾳ.

15. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ
Δίχα καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου
κατὰ τὴν γινώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι
15 Νότου κέρας, τὸ δὲ διάστημα οὐ γινώριμον. πληθύνει
δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα καὶ λένουσι τοῖς καλουμένοις μύρ-
μηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα, (καὶ) χρυ-
σοειδεῖς τὴν χροάν, φιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀρα-
βίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας·
20 οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων (οἱ ῥινο-
κέρωτες), [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησιν, (ἐπὶ
σειρὰν) τῷ μήκει, καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ, ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπὸ γε τοῦ
ὑφ' ἡμῶν δραθέντος· οὔτε πύξω τὸ χρώμα ἐμφερές,
25 ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφὴ
δ' ἐγγυτάτω σάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτο-
μήν, πλὴν τῆς ῥινός, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν στερεώτερον
ὁστέου παντός· χρῆται δ' ὄπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς
ὁδοῦσιν ὁ σάαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλους δύο, ὡς ἂν σπεί-
30 ρας δρακόντων ἀπὸ τῆς ῥάχews μέχρι τῆς γαστρὸς πε-
ρικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ
ὁσφύϊ. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν δραθέντος ταῦτά φα-
μεν ἡμεῖς, ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαν-
τομάχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύνον
35 τῇ προτομῇ καὶ ἀνακείρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προ-
ληφθῇ τῇ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὁδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμη-
λοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ
ποικίλον τῆς χροῆς νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς
40 στίλοις κατεστιγμέναις· τελείως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινό-
τερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι
τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρό-
σθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς
ὑψος ἐξηρμένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπε-
45 τεστέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν
ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον,
ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ'
οὐδὲ θηρίον ἐστίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν
γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. γίνονται δέ, φησί, καὶ σφίγγες
50 καὶ κυνοκέφαλοι καὶ κῆβοι λέοντος μὲν πρόσωπον
ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορ-
κάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, με-
γέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει,
πυρροὶ τὴν χροάν· κροκούττας δ' ἐστὶ μῆγμα λύκου

gignit. Postea est aliud flumen et Daphnūs portus et flu-
vialis regio, quæ Apollinis dicitur et thus habet et myr-
rham et cinnamomum; hujus tamen major copia est circa
interiora loca. Exinde Elephas mons in mare prominens
et fossa et deinceps Psygmi portus magnus et aquatio
Cynocephalorum dicta et Austri cornu, ultimum hujus
oræ promontorium. Id versus meridiem ubi flexeris, nullos
amplius, inquit, neque portus neque loca habemus notata,
quum nondum cognita sit quæ deinceps sequitur ora mariti-
ma (γν. τὴν ἐ. παραλίαν).

15. Sunt vero etiam columnæ et aræ Pytholai et Lichæ et
Pythangeli et Leontis, et Charimorti juxta oram notam a
Dira usque ad Austri cornu; at distantia ignota est. Hæc
regio elephantis abundat et leonibus, qui formicæ vocantur
et genitalia aversa habent et colorem aureum, pilis non
tam densis vestiti, ut Arabici. Fert etiam pardales for-
tissimas et rhinoceros, qui non, ut Artemidorus ait, lon-
gitudine paulum ab elephantis superantur (quamquam se
Alexandriæ vidisse affirmat), sed in altitudinem una fere
sphithama (σπιθαμὴν?), secundum eum certe quem nos
vidimus; neque color buxo, sed elephantis potius similis;
magnitudo tauri; forma apro proxima, præsertim quod
ad rostrum attinet, dempto naso, qui cornu quoddam est
recurvum, omni osse durius. Eo pro armis utuntur, quem-
admodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tan-
quam draconum volumina, a dorso usque ad uterum
circumeuntia, alterum armum versus, alterum ad lum-
bum. Nos hæc de eo dicimus, quem ipsi vidimus; Arte-
midorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare,
et rostro subire ac ventrem ejus conscindere, nisi ele-
phantis proboscide vel dentibus prævertatur.

16. In iis locis camelopardales quoque nascuntur, nulla
re pardali similes; cutis enim varietate hinnulo potius si-
milis est bellua, virgatis maculis distincta; posteriora
multo humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere vi-
deatur, ad bovis altitudinem; anteriora vero crura cameli
cruribus non sunt humiliora; collum rectum est, et in al-
tum exsurgit; verticem multo sublimiorem camelo ha-
bet. Propter quam partium inconcinnitatem nec tantam
celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, in-
superabilem affirmans; neque etiam fera est, sed pecus
potius; nullam enim feritatem præ se fert. Gignuntur
etiam ibi (Artemidorus ait) sphinges et cynocephali et
cebi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantheræ, ma-
gnitudinem damæ habent, item tauri feri ac carnivori,
nostros et magnitudine et celeritate longe exsuperantes,
colore rufo; crocutas vero secundum Artemidorum, ex

καὶ κυνός, ὡς φησιν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σκῆψιος λέγει Μη-
τρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ
οὐ φροντιστέον αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε με-
γέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ
6 ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε· οἱ γὰρ Ἰν-
δικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα
ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν,
τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες
10 καὶ τέκνα πλὴν τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου
φθείραντι πρόβατον ἡ ζημία ἐστὶ· στιβίζονται δ' ἐπι-
μελῶς αἱ γυναῖκες, περίκεινται δὲ τοῖς τραχήλοις κογ-
χία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς,
κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἴτα λίθοις,
15 ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαίρῃσι
διαλύουσι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προΐουσαι καὶ δεή-
σεις προσενέγκασαι· τροφή δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν
ὀστέων κοπτομένων ἀναμῖξ καὶ εἰς τὰς δοράς ἐνείλου-
μένων, εἴτ' ὀπτωμένων καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζο-
20 μένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους·
ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν καὶ
δερματοφαγεῖν· χρωῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γά-
λακτι καταμίξαντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπό-
θρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ'
25 ἀνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. ἔστι δ' αὐτοῖς
χειμῶν μὲν, ἥνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι (κατομβροῦνται
γάρ), θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. γυμνῇται δὲ καὶ δερ-
ματοφόροι καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ
κόλοβον μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινές, καθά-
30 περ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγαβάροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπά-
λοις καὶ τύλους προστιθέασιν σιδηροῦς, χρωῶνται δὲ καὶ
λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυσσίναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίο-
πες τῆξις καὶ λόγχαις. θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρω-
γλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις δῆσαντες τὸν αὐχένα
35 τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν
ἱλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν
ἀποκρύψωσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρας αἵγειον ἀπίασιν.
δοδοιπροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρεμμάτων κώ-
δωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ·
40 καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρωῶνται, καὶ
διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ὥδῃ τι νι χρώμε-
νοι πρὸς τῷ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν
προσχωρῶν Αἰθιόπων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας· καὶ
45 πρῶτους ἐπεῖσι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας
καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρωγλοδυταῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ
τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ἐνδοτέρῳ κεῖσθαι τοῦτο τοῦ
Αἰλανίτου μυχοῦ· συνεχῇ δὲ τοῦ Ποσειδίου φοινῶνα
εἶναι εὐδρον, τιμᾶσθαι τε κομιδῇ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν
50 κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἀνδρῶν καὶ ἄσχιον ὑπάρ-
χειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι
θαύμαστον· προσετήκασιν δὲ τοῦ ἄλλους ἀνὴρ καὶ γυνή,
διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν ἀπὸ
τῶν φοινίκων ἔχοντες. κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων κα-

cane lupoque hybrida est; quæ vero Metrodorus Scepsius
in libro de consuetudine dicit, fabulæ sunt, quarum ratio
habenda non est. Artemidorus dracones etiam refert ma-
gnitudine triginta cubitorum, qui tauros elephantosque
capiant, in his saltem modum non excedens; nam Indici
ac Libyci dracones fabulosiores sunt, quibus etiam herbam
innasci tradunt.

17. Troglodytarum vita pastoralis est; singulis locis ty-
rannos habent; mulieres et filii eis communes, nisi quæ
tyrannorum sunt; qui tyranni uxorem corruperit, ove mul-
tatur. Eorum mulieres diligenter sibi superciliis interunt,
collo conchas adversus fascinationes appensas gestant;
viri de pascuis contendunt, primo manibus rem gerentes,
mox lapidibus; quod si vulnus fiat, etiam sagittis et gla-
diis; at mulieres in medium prodeuntes et preces inter-
ponentes, pacem reparant. Vescuntur carnibus et ossibus
simul contusis et in coria involutis et postea vel assatis vel
aliis variis modis præparatis a coquis, quos immundos vo-
cant, adeo ut non solum carnes, sed ossa etiam et coria
comedant. Vescuntur etiam mixto cum lacte sanguine.
Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus; tyranni
mulsum potant, melle e flore quodam expresso. Hiemem
habent, quum etesiæ flant; tunc enim imbribus rigantur;
æstatem vero reliquum tempus. Degunt nudi vel pelliti,
et scuticas gestant, et sunt non solum glandes mutili, sed
etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Ægyptii. Æthio-
pes Megabari clavas muniunt ferreis nodis, utuntur vero
etiam lanceis et scutis e crudo corio confectis. reliqui
autem Æthiopes arcu et lancea. Quidam Troglodytæ se-
peliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus
alligantes; tum mortuum illico lapidibus impetunt, læti
ac ridentes, quousque obrutum corpus non amplius conspi-
ciatur; deinde, imposito capræ cornu, abscedunt. Iter
noctu peragunt, pecoribus masculis tintinnabula e collo
suspendentes, ut feræ sonitu exterreantur; arcu quoque et
facibus contra feras utuntur; invigilant etiam gregis gratia,
ad ignem cantu quodam utentes.

18. Ceterum Artemidorus hæc de Troglodytis ac vicinis
Æthiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes; et primo
quidem eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, et
Troglodytis opponuntur, a Posidio incipiens, quod interius
Ælanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum
esse palmetum quoddam aquis abundans, et in magno
honore haberi propterea quod tota circumjacens regio
æstiosa sit et arida et umbrarum expers, ibi vero etiam
feraces mirum in modum palmæ sint. Luco vir et uxor
præsunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum
ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis su-
per arboribus, propter ferarum multitudinem. Postea est

λυθοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἴθ' ἐξῆς
 ἐστὶ νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τού-
 των ὀνομασμένη. πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, ὃ
 διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
 5 μένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν
 Μιναῖοί τε καὶ Γερραῖοι καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ
 τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. εἴτ' ἄλλη παρα-
 λία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν καλουμένη, ὣν οἱ μὲν
 ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ σκηνῖται, νῦν δὲ Γαρινδαίων,
 10 ἀνελόντων ἐκείνους δόλῳ· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς, πεν-
 τατηρικὴν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους τε
 διέφθειραν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμή-
 ναντο. εἴθ' ὁ Αἰλανίτης κόλπος καὶ ἡ Ναβαταία,
 πολυάνδρος οὔσα χώρα καὶ εὐδοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ
 15 νήσους προκειμένας πλησίον· οἱ πρότερον μὲν καθ' ἡσυ-
 χίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδὶς ἐληίζοντο τοὺς ἐκ τῆς
 Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου
 καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. ἐξῆς δ' ἐστὶ πεδῖον εὐδεν-
 δρόν τε καὶ εὐδρον καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστόν,
 20 ἄλλων τε καὶ ἡμιόνων· καὶ καμήλων ἀγρίων καὶ ἐλά-
 φων καὶ δορκάδων πλῆθος ἐν αὐτῷ, λέοντές τε καὶ
 παρδάλεις καὶ λύκοι συχνοί. πρόκειται δὲ νῆσος κα-
 λουμένη Δία· εἴτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων,
 ὅρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισόδῳ στόματι· περι-
 25 κοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων.
 εἴτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὗ τῶν παρ'
 ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς, ὧν
 τὸ δάκρυον καὶ ἱατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. ἐφεξῆς δ'
 ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης, καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ
 30 δυσπαράπλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει
 λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὅρος γὰρ παρατείνει τραχὺ
 καὶ ὑψηλόν· εἴθ' ὑπώρειαι σπιλαδῶδεις μέχρι τῆς θα-
 λάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομ-
 βρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. ἐξῆς δ'
 35 ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας, καὶ συνεχῶς θῖνες
 ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί, καὶ μετὰ τούτους
 Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στε-
 νὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἰσπλουν παντὶ σκάφει,
 40 ὅρος καὶ γεωργήσιμος. εἴτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα,
 καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς καὶ χώρα Νομάδων ἀπὸ
 καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐ-
 τῶν καὶ δδεύουσι καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι γρώμενοι
 καὶ ταῖς σαρκί. ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψῆγμα χρυ-
 45 σοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· κα-
 λοῦνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. οὐ
 λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ διὰ τὴν
 ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. ἐχόμενοι
 δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦν-
 50 τες γῆν· καὶ γὰρ εὐδρός ἐστὶ καὶ εὐομβρός· χρυσὸς τε
 ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλα-
 ρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγεθος
 δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου,
 μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ λί-

Phocarum insula, a multitudine marinorum vitulorum
 nomen habens. Prope est promontorium, ita porrectum
 ut linea per illud ducta tendat ad Petram, urbem Na-
 bataeorum Arabum, et Palæstinam regionem, in quam
 Minæi et Gerrhæi et vicini omnes aromata convehunt.
 Postea est alia ora, quæ prius Maranitarum dicebatur,
 quorum alii erant agricolæ, alii in tuguriis habitabant;
 nunc Garindæi, illis dolo interemptis, eam possident.
 Nam Maranitas adorti, dum festa quædam quinquennalia
 celebrarent, non solum hos interfecerunt, sed etiam in-
 gruentes in reliquos, funditus omnes deleverunt. Succedit
 his Ælaniticus sinus et Nabataea, populosa regio et pascuis
 abundans. Insulas quoque vicinas oræ projectas oblinent
 Nabatæi, qui olim quidem quieti, postea ratibus depræ-
 dari cœperunt eos, qui ex Ægypto navigabant; sed pœnas
 dederunt, classe adversum ipsos profecta, qua sunt op-
 pressi. Deinceps est planities, aquis et arboribus plena et
 omni pecore abundans tum cetero tum mulis. Camelorum
 quoque agrestium et cervarum et dorcadum in ea copia, nec
 non leones et pardales et lupi plurimi. Ante hanc sita est
 insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere sta-
 diorum a montibus circumclusus, fauces habens accessu dif-
 ficilis est; circumhabitant homines terrestrium animalium
 venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ
 non nostratibus, sed indigenis, quas Æthiopicæ vocamus,
 quarum lacrima etiam medicam vim habet. Deinceps est
 litus lapidosum, et post id est ora mille fere stadiorum ob
 portuum et jaciendarum ancorarum commoditatis penu-
 riam transvectu difficilis; nam mons altus et asper juxta
 porrigitur, atque montium radices saxosæ usque in mare
 pertingunt, quæ præsertim etesiis flantibus et imbribus
 accidentibus, inevitabile periculum offerunt. Subsequitur
 sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli
 arenæ nigræ tres, valde excelsi, et post hos est Charmothas
 portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto et
 omni scaphæ periculoso; exit in eum flumen. In medio
 insula jacet arboribus plena et cultui apta. Deinde est
 litus asperum, et post id sinus quidam et regio Nomadum
 victum ex camelis ducentium; nam iis et in pugna et in
 faciendo itinere utuntur, et lacte eorum ac carnibus ve-
 scuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta de-
 fert; sed artem eorum in massam auri convertendorum
 ignorant. Ipsi Debæ vocantur, et eorum quidam pastores
 sunt, alii agricolæ. Ceterum gentium nomina, plurima illa
 (τὰ πολλά), propter obscuritatem et absurditatem pro-
 nuntiationis omitto. Sequuntur homines mansuetiores,
 temperatiorem terram habitantes, utpote aquis et imbribus
 large præditam; apud eos aurum effoditur, non ramenta,
 sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent,
 magnitudine minima nuclei, media mespili, maxima nu-
 cis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pellu-

θοις διαφανέσιν ὄρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον, περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὐώνον τὸν χρυσόν, triplum πλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἄργυρου διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαίμονεστάτη, μεγίστου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ 10 κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλαμον καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁδὸν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, ὅφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν, προσαλλόμενοι καὶ 15 μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἄργοι καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδε- 20 χόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόσιν μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρού- 25 μνοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδίων, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγου πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου, βασι- 30 λέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παρα- 35 χρῆμα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναι- 40 κεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τὰ τε ἐπιχώ- 45 ρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στένων δερματίνοις πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ 50 πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνε- 55 ται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμον, εὐωδέστατον θυμίαμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κα- 60 τασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἰκῶν πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθο- 65 κολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ 70 τούτων εἴρηκε, τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἑρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορι- 75 ρικῶν παρατίθησιν.

20. Ἰερυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροῖας τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ 45 τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυ- 50 θραϊνομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκά- 55 ζειν· Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦ- 60 σαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς καὶ μιλιῶδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος Βόξου, 65 [Πέρσου] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἑρύ- 70 θρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἴστρω κατασχο- 75 μένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κάκειθεν εἰς νῆσόν 80 τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος πρῶτος περαιωθείη 85 πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκίσμιον, τὴν μὲν

cidis armillas faciunt, inserto filo, et collo carpisque cir- cumponunt. Vendunt id aurum vicinis vili pretio, triplum auri dantes pro ære, duplum pro ferro, decuplum pro argento (διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργ.), tum propter operandi inscitiam, tum quod indigent iis, quæ contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam ne- cessarius.

19. His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos thus et myrrha et cinnamomum na- scitur, in ora etiam balsamum et alia quædam herba valde odorata, quanquam ejus odor cito evanescit; habent præ- terea palmas odoratas et calamum; serpentes etiam spitha- mam longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quo- rum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. Cubant in radicibus arborum, quas excidunt (?), plerique de vulgo, atque merces proximi semper suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt usque in Syriam atque Mesopo- tamiam. Ubi fragrantia gravedinem induxit, bituminis suffitu et hirci barba eam abigunt. Mariaba, Sabæorum urbs, in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac ceterarum rerum potestatem habet; ex re- gia vero exire fas non est, aut subito eum turbæ lapidibus obruunt, idque ex oraculo quodam. Ceterum rex et qui circa eum sunt, in deliciis muliebribus vivunt; plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena et Æthiopica, ad quæ navigant per angustias navigiis ex co- rio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abun- dantia, ut pro sarmentis et cetera ignis faciundi materie, cinnamomo, casia ceterisque utantur. Nascitur in Sa- bæis etiam larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerrhæi ditissimi sunt ex mercatura; supellectilem ex auro et argento multam habent, ut lectos, tripodes, cra- teres, pocula in domibus sumptuosos; nam portæ et parie- tes et tecta ex ebore, auro, argento lapidibusque ornatus causa distincta. De his igitur hæc habet Artemidorus; ce- tera refert ita, ut etiam Eratosthenes, nonnulla tamen etiam ab aliis historicis sumpta adducit.

20. Narrat enim quosdam putare mari Rubro esse nomen de colore propter reflexionem apparente vel a sole, quum supra verticem est, vel a montibus ex adustione rubenti- bus; nam utroque modo putari; Ctesiam vero Cnidium narrare fontem quendam esse, qui aquam rubicundam minii colore in mare emittat; Agatharchidem autem hujus civem a Boxo quodam, Persa genere, accepisse hæc: sci- licet Persam quendam Erythram nomine, quum equorum armentum a leæna asilo tacta usque ad mare compellere- tur, atque inde in insulam quandam transmitteret: pri- mum constructa rate in insulam eam transivisse; animad- versoque, commode habitari posse, armentum rursum in

ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν, ἀποίκους δ' ἐκεῖ στείλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσα-
 5 σθαί τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπὸ τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυ-
 10 σίου μετάλλοις ἐγγίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ
 15 καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τᾶλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρα φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρή-
 20 μνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχον-
 25 τος εἰς τε ὑδρεῖαν καὶ κηπεῖαν. ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἢ πλείστη, καὶ μάλιστα ἢ πρὸς Ἰουδαίαν· ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδῶν ἡμερῶν εἰς Ἱερικοῦντα, εἰς δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε. βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλι-
 30 κοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἐταίρων τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγείτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς
 35 δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινόμενους πολλάκις καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς.

22. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἀραβας στρατεία νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἐπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον
 40 τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τὴν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἀραβας· προσοικειοῦσθαι δὲ διανοήθη τού-
 45 τούς ἢ καταστρέφειν· ἦν δέ τι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίους χρήσεσθαι ἢ ἐχθρῶν κρα-
 50 τήσιν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ἐπι-
 σχοιμένων.

23. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατεῖαν ὁ Γάλλος. ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος, ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ

Persidem abegisse, ac missis in eam et in alias insulas et in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appella-
 visse. Alios vero Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant, ab Arabici sinus angustiiis usque ad extremum cinnamomiferæ terræ esse
 stadiorum quinque millia, ad austrumne, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in aurifodinis nasci. Sunt apud Arabes, ut Posi-
 donius refert, etiam sales odorati.

21. Primi supra Syriam Nabataei ac Sabæi felicem Arabiam incolunt, et sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur; nunc et ipsi et Syri Romanis parent. Metropolis Nabatæorum Petra nominatur; sita enim in loco alioqui æquabili et plano, sed undique rupibus munito, extrorsum præcipite et abrupto, introrsum vero fontes ad hortos et aquationem uberrimos habente. Extra hunc ambitum regio magna ex parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntem brevissimum iter est trium dierum aut quattuor, ad Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia stirpe regnat, ipse autem rex aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus, sodalis noster, apud Petræos commoratus, cum admiratione quadam narrabat, multos se tum Romanos tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse, oppidanos vero invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

22. Proxima quoque Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Ælio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiariora demonstravit. Ælium Augustus Cæsar misit, ut gentes et loca tum hæc tum Æthiopica pertentaret, quum videret Troglodyticam, quæ juxta Ægyptum est, his esse finitimam, atque perangustum esse sinum Arabicum, quo Arabes a Troglodytis dirimerentur. Itaque aut conciliandi sibi hos aut subjiciendi cepit consilium. Quo faciebat etiam quod audiverat eos jam inde a multo tempore ditissimos esse, qui auro et argento aroma-
 50 ta et pretiosissimas lapides permutarent, et eorum, quæ acciperent, nihil in res aliunde importatas impenderent; itaque vel se divitibus amicis usum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento se fore pollicentium.

23. His fretus Gallus expeditionem suscepit. Sed a Syl-
 læo, Nabatæorum procuratore, deceptus est, qui se iter monstraturum, et in omnibus commeatu auxilioque affu-

χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπι-
 βουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλουν ἀσφαλῆ μνηύων,
 οὔθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορίαις καὶ πάντων
 ἀπόροις χωρίοις, ἣ βαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων
 5 ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς ἢ τεναγώδεσι· πλεῖστον
 δὲ αἱ πλημυρίδες ἐλύπουν, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χω-
 ρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτη-
 μα συνέβη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς
 ὄντος μηδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. οὐδὲ
 10 γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταὶ εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι
 μᾶλλον οἱ Ἀραβες καὶ ἐμπορικοί, μήτι γε κατὰ θάλατ-
 ταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὁδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκρο-
 τα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν
 πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. γνοὺς δὲ
 15 διεψευσμένος ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ
 τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, ὧν
 ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι
 μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθὼν καὶ τάλαιπω-
 20 ρηθεὶς πεντεκαίδεκαταῖος ἦκεν εἰς Λευκὴν κόμην τῆς
 Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων
 ἀποβαλὼν, ὧν ἕνια καὶ αὐτάνδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πο-
 λεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἢ τοῦ Συλ-
 λαίου κακία τοῦ πεζῆ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατο-
 25 πέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κόμην, εἰς ἣν καὶ ἔξ ἧς οἱ
 καμηλέμποροι τοσούτῳ πλήθει ἀνδρῶν καὶ καμηλῶν
 ὁδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ
 Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Ὀβό-
 30 δα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν
 κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βα-
 σιλεῦσιν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμέ-
 νου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλῳ
 στρατηγούντος καὶ ζητούντος, ὡς οἶμαι, κατοπτεῦσαι
 35 μὲν τὴν χώραν καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ
 ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον
 ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου
 καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὅσων δόλῳ παρεσκεύασεν ἐκείνος·
 εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κόμην κατῆρεν, ἥδη στομακάκκη
 40 τε καὶ σκελοτύρβη πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχω-
 ρίοις πάθεισι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ
 σκέλη παράλυσιν τινὰ δηλούντων ἐκ τε τῶν ὑδρείων καὶ
 βοτανῶν. ἡναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶ-
 να διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀνακτῶμενος.
 45 ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν
 δ' εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορ-
 τία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ
 πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ· κατάγεται (τὰ)
 δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον·
 50 εἴθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καμηλοῖς ἐν
 διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
 πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κόμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν
 στρατιὰν διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ κα-
 μηλοῖς κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διό-

turum pollicitus, omnia insidiose egit; nam nec tutum iter
 nec expeditam navigationem monstravit, sed per avia et
 longos anfractus et loca omnium indiga et importuosa dor-
 sa vel occultis cautibus aut cœnosis stagnis periculosa
 duxit; maximo autem damno fluxus et refluxus in ejusmo-
 di præsertim regionibus afficiebant. In hoc primum pec-
 catum fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec
 præsentī nec futuro navali prælio; etenim ne terra quidem
 valde bellicosi sunt Arabes (caupones potius ac mercato-
 res), nedum mari. Atqui Ælius non minus quam octo-
 ginta construxerat biremes et triremes et phaselos apud
 Cleopatridem, quæ antiquæ Nili fossæ adjacet. Errore
 intellecto, fabricatus est onerarias naves centum triginta,
 quibus navigavit, ducens peditum Romanorum ex his, qui
 in Ægypto erant, et sociorum circiter decem millia, qui-
 bus Judæi quingenti et Nabatæi mille cum Syllæo intere-
 rant. Tandem post multas ærumnas quintodecimo die in
 Album pagum pervenit, magnum Nabatæorum emporium,
 multis navigiis amissis, quorum nonnulla cum ipsis homi-
 nibus nullo bello, sed ob navigandi difficultates periire.
 Id Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere in
 Album pagum exercitum duci posse, quum ad eum et ab
 eo mercatores tanta camelorum et hominum multitudine
 tutum et commeatu probe instructum iter ad Petram et
 ex Petra urbe conficiant, ut nihil ab exercitu differant.

24. Hæc autem ideo contigere Gallo, quia rex Obodas
 nihil admodum de communibus rebus, præsertim bellicis,
 sollicitus erat (quod omnibus Arabum regibus commune
 vitium est), sed omnia Syllæi procuratoris potentiae com-
 miserat. Is autem omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor)
 regionem perlustrare, et Romanis in urbibus aliquot ac gen-
 tibus subigendis adesse, deinde his absumptis morbo, fame,
 labore et ceteris quæ struxerat malis, ipse universa ea
 possidere. Gallus igitur ad Album pagum appulit jam
 exercitu oris et crurum vitii (qui morbi sunt ei regioni
 familiares) tacto: stomacacen et scelotyrben dicunt;
 quorum illa circa os, hæc circa crura resolutio quædam
 est ob aquas et herbas proveniens. Æstatem itaque ac
 hiemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos. Ex
 Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in Phœ-
 nicia est juxta Ægyptum, merces solent portari, atque
 hinc in alia loca; nunc tamen pars maxima per Nilum
 Alexandriam vehitur. Scilicet ex Arabia et Indica merces
 in Myoshormum deportantur, hinc camelis Coptum trans-
 feruntur, in Thebaide sitam ad fossam Nili; inde vero
 Alexandriam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exer-
 citu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut came-
 lis aquam portare cogeretur; quod ei malitia ductorum

περ πολλαῖς ἡμέραις ἦκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγε-
 νοῦς τῷ Ὀδόδῳ· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς
 καὶ δῶρα προσήνεγκεν, ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία
 καὶ κείνην ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα
 5 γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτήν, ζειὰς καὶ φοίνικας ὀλίγους
 παρέχουσας καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας·
 ἡ δ' ἐξῆς, ἣν ἐπῆει, Νομάδων ἦν καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ
 ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σά-
 βως· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας
 10 πεντήκοντα μέχρι πόλεως Νεγράνων καὶ χώρας εἰρη-
 κῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ
 πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη· ἐκεῖθεν ἡμέραις ἐξ ἦκεν ἐπὶ
 τὸν ποταμόν. συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων
 εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥω-
 15 μαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλε-
 μοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ
 σφενδόναίς, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέκε-
 σιν· εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἶλε καλουμένην Ἀσκά,
 † συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐντεῦθεν εἰς Ἀ-
 20 θρουλα πόλιν ἦκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκρονίτι, φρου-
 ρὰν ἐμβάλων καὶ παρασκευάσας [ἐφόδια] σίτου καὶ
 φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσίαθα προῆλθεν ἔθνους τοῦ
 Ῥαμμανιτῶν, οἳ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. ἐξ μὲν οὖν ἡμέ-
 ρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας δ' οὔσης ἀπέστη·
 25 δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου,
 καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἐξ δὲ μηνῶν
 χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω
 δ' ἀναστρέφων, ὅπῃ τὴν ἐπιβουλὴν (καὶ) καταμαθὼν
 καὶ καθ' ἐτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν· ἐνναταῖος μὲν γὰρ
 30 εἰς Νέγρανα ἦκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει, ἐνδεκα-
 ταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ
 σύμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα
 κώμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμῷ κει-
 μένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὕδρεϊα ἐχούσης
 35 ὁδὸς μέχρι Ἑγρᾶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀδόδα· κεῖται
 δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοσταῖος ἐξήνυσε
 κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἐξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς
 ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιὰν ἐνδεκαταῖος
 εἰς Μυὸς ὄρμον, εἴθ' ὑπερθεῖς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν
 40 ὀνηθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς
 δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολέμῳ, ἀλλὰ νόσων
 καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ
 κατὰ πόλεμον ἐπτά γε μόνους διαφθαρῆναι συνέβη.
 δι' αἷς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων
 45 ὤνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν. ὁ
 δ' αἵτις τούτων ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσ-
 ποιούμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτην τῇ πο-
 νηρίᾳ καὶ ἄλλα κακουργῶν καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν.
 25. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέττα-
 50 ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λί-
 βανον μὲν καὶ συμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί*
 κασίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν
 εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.
 κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα

evenit. Quare post multos demum dies in Aretæ terram
 pervenit, qui Obodæ affinitate conjunctus erat. Is Gallum
 amice suscepit, et dona obtulit; sed Syllæi proditio et hanc
 regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus
 triginta permeavit per loca invia, spelta et palmulis non
 multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adi-
 bat, Nomadum erat, et revera magna ex parte deserta; ea
 Ararena dicebatur; rex erat Sabus; peragravit eam diebus
 quinquaginta consumptis per invia itinera usque ad urbem
 Negrænorum et pacatam et fertilem regionem; eorum rex
 aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum
 diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie oc-
 currerunt, e quibus ad decem millia ceciderunt, ex Roma-
 nis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles
 erant, et armis imperite utebantur, arcu et lancea et gladio
 et funda et magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem
 cepit nomine Asca, a rege derelictam [ἀπολειφθεῖσαν].
 Hinc ad Athrula urbem venit, quam nullo negotio cepit,
 et præsidio firmavit; et frumenti palmularumque viatico
 comparato, Marsiaba (*Mariaba*?) processit, urbem Rham-
 manitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex
 diebus obsedit, postea aquæ inopia coactus destitit ab in-
 cepto. Duorum tantum dierum itinere se abesse a regione
 aromatifera, e captivis intelligebat. Ceterum sex menses
 contriverat in his itineribus, culpa ductorum; id enim co-
 gnovit in reditu, sero fraudem deprehendens, quum per
 alias vias reverteretur; nam nonis castris Negrana (*Ana-*
grana codd.) pervenit, ubi proelium commissum fuerat;
 undecimis deinde ad Septem puteos, a re ipsa sic nomina-
 tos; hinc jam per loca pacata in pagum Chaalla, post in
 alium nomine Malotham ad flumen positum; postea per
 deserta non multum aquæ habentia usque in vicum Egram,
 qui sub Oboda est, et ad mare jacet. Totum in reditu
 iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses
 consumpserat. Hinc Myoshormum exercitum diebus unde-
 cim trajecit, indeque Coptum, transgressus, cum utili-
 bus adhuc copiis Alexandriam devectus est; ceteros non
 bello, sed fame, labore, morbo et itinerum difficultate ami-
 serat; nam septem dumtaxat in bello perierant. Ita non
 multum neque hæc expeditio profuit ad locorum cogni-
 tionem, nonnihil tamen adjuvit. Auctor horum Syllæus
 pœnas dedit Romæ, qui quum amicitiam simularet, sed
 præter hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convin-
 ceretur, securi percussus est.

25. Aromatiferam regionem in partes quattuor (ut ante
 dictum est) dividunt. De aromatibus thus et myrrham ex
 arboribus esse dicunt, *cinnamomum e fruticibus*, ca-
 siam etiam e lacubus. Plurimam nonnulli dicunt ex India
 afferri, thus vero optimum apud Persidem nasci. Alii to-
 tam felicem Arabiam in quinque regna partiuntur, quorum

πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχί-
 μους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωρ-
 γούς, παρ' ὧν δ' σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ
 τοὺς βαναυσοτεχνούοντας, καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ
 5 λιθανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιν-
 νάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ
 μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις
 διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων.
 ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· κατὰ πρεσβυγένειαν
 10 καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας ἀρχὰς
 ἀρχοῦσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασιν τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ
 ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ φθόσας
 εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἐκά-
 στω γὰρ δεῖν ῥάβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ
 15 πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μί-
 γνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοι-
 χὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. θυγάτηρ δὲ τῶν βασι-
 λέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς
 πεντεκαίδεκα ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ'
 20 ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτήν, κά-
 μνουσα ἥδη, παραδέδοται νοήματι χρῆσασθαι τοιούτῳ·
 ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ'
 αὐτῆς τις, αἰεὶ τινα προὔτιθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν
 ἐκείνη, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, εἴτ' ἄλλην, στοχα-
 25 ζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχοι ὁ μέλ-
 λων προσιέναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων,
 ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν
 ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτὴν τις εἶη· ἐκ δὲ τοῦ
 τοῦ ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῇ-
 30 σαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγα-
 γόντα ἐκείνον ἐλεγχεῖν καὶ καταψευδάμενον τῆς ἀδελφῆς.
 26. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί,
 ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία
 κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες
 35 ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλεόν ἢ ἐπ' ἀλλή-
 λων ἢ αὐτοδιακονοῖ, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βρασιλέων δια-
 τείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαί-
 δεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ
 ἐκάστω. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει
 40 συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλέον τῶν ἑνδεκα ποτηρίων
 ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς
 ἐστὶ δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τὸ
 ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις
 δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας, ἕσθ' ὅτε καὶ
 45 ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκῆσεις δὲ διὰ λίθου πο-
 λυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην· εὐκαρπος
 ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. πρό-
 βατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα·
 κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται·
 50 ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώμασι καὶ βλαυτίοις προΐασι, καὶ
 οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρᾳ δ' οὕτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ
 τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς, ἄλλως τε καὶ ἐπι-
 χωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς καὶ τὰ πολλὰ
 τῶν ἀρωμάτων χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος καὶ ἔτι πορφυ-

aliud bellatores et omnium propugnatores habet; aliud
 agricolas, a quibus frumentum ad ceteros importatur; aliud
 eos, qui opificia et artes sedentarias tractant; aliud myr-
 rham fert, aliud vero thus; eadem tamen et cassiam et
 cinnamomum et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio
 in alium non transferuntur, sed quique in patriis perma-
 nent institutis. Vinum magna ex parte ex palmulis
 conficitur. Fratres honore filios antecedunt. Secundum
 primogenituram reges quoque et ceteri magistratus ex ea-
 dem gente sibi succedunt; quæ possident, omnibus con-
 sanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est.
 Una omnibus uxor; qui prior ingreditur, posito ante ja-
 nuam baculo, cum ea congreditur (nam in more habent,
 ut quisque baculum gestet), pernoctat vero uxor cum
 natu maximo; quapropter omnes omnium sunt fratres;
 coeunt etiam cum matribus; adulterio supplicium est mors;
 is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis
 cujusdam filia mira pulchritudine, quum fratres quindecim
 haberet, qui omnes eam amarent, et propterea alius post
 alium continue ad eam ingrederentur: jam defessa, hu-
 jusmodi traditur usa arte; baculos fecit baculis eorum
 persimiles, et prout quisque ab ea exiret, continuo bacu-
 lum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post
 alium, cavens, ne, qui esset ingressurus, illi similem ha-
 beret. Quum itaque aliquando omnes in foro essent, unus
 ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc,
 aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in
 foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit,
 atque huc eum adducens convictus est sororem falso cri-
 minari.

26. Nabataei quidem continentes sunt, et rei parandæ
 atque conservandæ intenti; quare qui opes suas imminuit,
 publice multatur, qui auget, honore afficitur. Quia pauci
 apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant,
 vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos
 perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines; cuique
 convivio bini adsunt, qui musicam exercent; rex vero in
 aula magna plures mensas simul instruit; nemo supra un-
 decim pocula exhaurit; alio atque alio aureo poculo id fit.
 Adeo rex popularis est, ut non modo ipse sibi ministret, sed
 interdum etiam (καὶ ποτ') aliis ministret. Sæpe etiam apud
 populum rationes reddit; nonnunquam etiam in ejus vitam
 inquiritur. Domus sunt ex lapide pretioso, urbes sine
 mœnibus; nam in pace degunt. Regio omnium ferax,
 præter oleum; utuntur autem oleo sesamino. Oves sunt
 albæ, boves magni, equos non habent, sed cameli implent
 eorum officium. Homines non gestant tunicas, sed in
 subligaculis et sandalis incedunt, ipsi etiam reges, hi ta-
 men purpurati. Rerum aliæ omnino importantur, quædam
 minime, propterea maxime quod (ὅτι ἐπιχ.?) indigena sint,
 ut aurum, argentum et plurima ex aromatibus; æs vero

ρᾶ ἐσθής, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα, γραφή, πλάσμα οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύτ-
 5 τουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώ-
 ματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιθανωτίζοντες.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθιοπὰς θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς,

10 διαποροῦσι, καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, εἴτε τινὰς χρῆ
 λέγειν τῶν ἐν τῇ Περσικῇ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν
 ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους
 τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποί-
 15 κους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους·
 ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἑρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε τοὺς
 Τρωγλοδυτάς ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν
 ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαί-
 νειν, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβάς. ὁ μὲν
 οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

20 καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν
 ἀλλάξει

καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὥς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραβάς οὕτω καλέσαντος,
 2· καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν.
 φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῇ ἀλλήλοις ἰδρυμένα,
 ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἀλληλα, καὶ διὰ [τοῦ] το
 παρακειμένοις ὀνόμασι κεκληθῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους,
 τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς· ὥσπερ δὲ ἀπὸ
 30 ἔθνους [ένος] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διηρῆσθαι
 κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰ καὶ μᾶλλον ἐξαλ-
 λαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν
 ἀνθ' ἑνός. οὐδ' οἱ Ἑρεμβοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν
 γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρί-
 35 μους ὁ ποιητής, οὗς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ
 τόπον τινὰ τῆς Συρίας ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς
 γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν· Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐ-
 τῇ· τάχα δ' οἱ Ἑλλήνες Ἀριμαίους ἐκάλουν ἢ Ἀρίμους.
 αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν
 40 βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον
 ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ
 τὴν Ἀθάραν· Δερκετὸν δ' αὐτὴν Κτησίαν καλεῖ. τῆς
 δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις
 ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ
 45 βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνο-
 δον. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθη-
 σαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν
 καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέ-
 χοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὥς πολεμήσαντος· καὶ δὴ δρῶν
 50 μῆτε πρότερον μῆθ' ὕστερον πέμψαντας ὥς αὐτὸν πρέ-
 σθεις, παρσχευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρή-
 καμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

et ferrum et vestem purpuream et styracem et crocum et
 costum, porro caelaturas, tabulas et signa, aliunde habent.
 Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo
 sensu Heraclitus dixit : cadavera hominum magis abjicienda
 foras quam stercus), quapropter reges etiam in sterquiliniis
 defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, et
 quotidie in ea libant ac thus adolent.

27. Jam quum poeta dicat,

Veni et ad Aethiopes et Sidonios et Erembos,

quaeritur, quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem
 controversia est, num in Persico sinu habitantes dici de-
 beant, quorum coloni sint Sidonii nostri, quemadmodum
 et Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, et Aradios, quo-
 rum coloniae Aradus nostra et Tyrus sint. Sed major quæ-
 stio de Erembis est, an Troglodytæ intelligi debeant (quod
 vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erem-
 bos dici autumantes, quod ἔραν, i. e. terram, subeant), an
 Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat :

et Sidonios Arabesque.

Probabilius vero Posidonius levi mutatione scribit

et Sidonios et Arambos (Erembos *codd.*),

ita ut poeta Arabes quos nunc dicimus, sic vocaverit, quem-
 admodum a ceteris quoque ipsius ætate appellarentur.
 Dicit etiam has tres nationes, continenter inter se positas,
 cognationem quandam ostendere et propterea affinibus no-
 minibus affici, Armenios scilicet, Arabes et Arambos
 (Erembos *codd.*). Et quemadmodum existimandum sit,
 unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversi-
 tatibus magis magisque immutatam : sic et nominibus plu-
 ribus uti pro uno. Neque audiendi sunt, qui Ἑρεμβούς, hoc
 est nigros, scribunt; id enim magis Aethiopibus convenit.
 Nominat etiam Arimos Homerus (*II.* 2,783), quod Posido-
 nius docet esse accipiendum, non de loco aliquo Syriæ vel
 Ciliciæ vel alius terræ, sed de Syria ipsa. Aramæi enim
 sunt, qui in ea habitant, et fortasse Græci eos Arimæos
 vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes per-
 multæ sunt, præsertim barbaricorum, quemadmodum
 Dariecem Darium, et Pharzirim Parysatim, Atharam
 vero Atargatin dixerunt : hanc Ctesias Derceto vocavit.
 Ceterum Arabum opulentiae testem laudare licet etiam
 Alexandrum, qui eam (ut fertur) regiam efficere constitue-
 rat post reditum ex India. Sed omnia ejus consilia mors
 subito accidens irrita fecit; et quidem unum ex iis, quæ
 ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel sua sponte re-
 cipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque quum eos
 videret nec prius nec posterius legatos misisse, ad bellum
 se jam parabat, sicut supra ostendimus.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἐπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιοῦντας χερρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτῳ δὲ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῇ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἐπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἐ-
10 ρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

2. Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐνναχοσ[ίους ἢ] χιλίους σταδίου διεῖχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα (κατὰ τὸ στόμα) τῷ γράμματι τῷ Ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ῥυεὶς γάρ, φησὶν, ἀπὸ Μερῶς
15 ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἐπταχοσίους σταδίου, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἐπταχοσίους σταδίου, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερῶν τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺ προπεσὼν καὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστρο-
20 φὴν ποιησάμενος πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται πεντακισχιλίου μὲν καὶ τριαχοσίους σταδίου ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρὸν παρεπιστρέφων πρὸς τὴν ἑω, χιλίους δὲ καὶ διαχοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριαχοσίους ἐπὶ
25 τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μὲν ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἑω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερῶν· ὣν δ' μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ πρὸς ἑω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀστάπους· οἱ δ' Ἀστασόβαν καλοῦσι, τὸν
30 δ' Ἀστάπου ἀλλοι εἶναι, ῥέοντα ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεΐαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρῳσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νείλου σταδίοις ἐπταχοσίους
35 Μερῶν εἶναι πόλιν δμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερῶς, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψάμμιτιχου, καλοῦνται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυ-

STRABONIS
GEOGRAPHICORUM
LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

ARGUMENTUM.

Liber septimus decimus complectitur omnem et Aegyptum et Libyam.

CAP. I.

Quum in Arabiae descriptione sinus eos una enarraverimus, qui eam stringunt ac peninsulam faciunt, Persicum scilicet atque Arabicum, eoque etiam Aegypti et Aethiopiae partem aliquam lustraverimus, Troglodyticen scilicet ac sequentia usque ad extrema terrae cinnamomiferae: nunc reliqua iisque gentibus continua explicanda sunt, nimirum quae circa Nilum jacent; post haec Libyam, quae totius geographiae summam absolvat, percurreremus; primo autem loco hic quoque Eratosthenis sententiae exponendae sunt.

2. Dicit igitur Nilum ab Arabico sinu occidentem versus distare nongenta vel mille (ἐννακισχιλίους *codd.*) stadia, et similem esse N literae inversae. Nilus enim, inquit, postquam fluxit a Meroe versus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia, vertitur ad meridiem et hibernum occasum ad stadia ter mille et septingenta, ac prope obversus locis circa Meroen, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem quinquies mille et trecenta stadia currit usque ad magnum catarracten, paululum versus ortum declinans; hinc stadia mille et ducenta usque ad minorem catarracten, qui est Syenae vicinus; inde rursum quinquies mille et trecenta stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente delata, et Meroen, permagnam insulam, completentia; quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens, alterum Astapus, quod nonnulli Astasobam vocant, Astapum vero alium esse fluvium, qui e lacubus quibusdam a meridie labatur, atque hunc fere rectum Nili corpus efficere; augeri autem ab aestivis imbribus. Supra Astaborae et Nili concursum ad stadia septingenta Meroen urbem esse, eodem nomine, quo insulam; aliam vero supra Meroen esse insulam, quam Aegyptiorum exsules incolunt, qui a (ἀπὸ) Psammiticho desciverunt, et Sembritae, id est advenae, nominantur; reginam habent, quae

ναϊκός, ὑπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερῳί. τὰ δὲ κατωτέρω
ἐκατέρωθεν Μερῳίς, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν
Ἐρυθρὰν Μεγάβαροι καὶ Βλέμυες, Αἰθιοπῶν ὑπα-
κούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὁμοροὶ· παρὰ θάλατταν δὲ Τρω-
5 γλοδύται· διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν
οἱ κατὰ τὴν Μερῳίαν Τρωγλοδύται τοῦ Νεῖλου. ἐξ
ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νεῖλου Νοῦβαι κατοι-
κοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερῳίς
ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς
10 Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμέ-
νοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλατταν ἐστὶν
ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν
στάδιοι (τρὶς) χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν
οὖν οὕτως.

3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλεον εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν
Αἰγύπτου, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς
προΐωμεν. κοινὰ μὲν γὰρ τινὰ καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ
καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοπῶν δ' Νεῖ-
λος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβά-
20 σεις καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων
μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερ-
δέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν ἀοίκητον
διεξιὼν ἐκατέρωθεν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν.
ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πᾶσαν διέξισιν ὁ Νεῖλος
25 οὐτε μόνος οὐτ' ἐπ' εὐθείας οὐτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν
δὲ Αἰγύπτου καὶ μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ
τοῦ μικροῦ καταράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης
ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰ-
θιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν (τοῦ Νεῖλου).
30 καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλεον νομαδικῶς ζῶσι καὶ
ἀπόρως διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν
ἀέρων ἀσυμμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμὸν,
τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τὰναντία συμβέβηκε· καὶ
γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γνω-
35 ρίμοις ἱδρυνταὶ τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν
μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε, δοκοῦντες ἀξίως
χρήσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ
καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες τριχῇ
τὸ πλῆθος διεῖλον, καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν,
40 τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν
ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἀνθρω-
πον· καὶ τοὺς μὲν [τὰ] ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν
εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ
καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς
45 καὶ φιλοσοφίαν ἥσκουν καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιλεῖται τε
τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην
διαίρειν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἡ Θηβαίς, δέκα
δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτᾳ, ἐκκαίδεκα δ' ἡ μεταξὺ (ὡς δὲ τινες,
τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυ-
50 ρίνθῳ αὐλαί· αὐταὶ δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν
δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ
πλεῖστοι διήρηντο, καὶ αὐταὶ δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλά-
χιστα δ' αἱ ἀρoura μερίδες. ἐδέχθη δὲ τῆς ἐπ' ἀκρι-
βὲς καὶ κατὰ λεπτὸν διαίρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν

regibus Meroes paret. Quæ infra Meroen sunt, secus Nilum
ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et
Blemmyes habitant, Æthiopum subditi, Ægyptiis finitimi,
ad mare autem Troglodytæ, quorum qui juxta Meroen
sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distent; a
sinistra vero cursus Nili habitant Nubæ, magna Libyæ
gens, a Meroe incipientes usque ad Nili flexus, non hi
Æthiopibus parentes, sed pro sese in complura regna di-
visi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Canopi-
cum longitudine stadiorum mille et trecentorum. Hæc sunt
quæ Eratosthenes tradidit.

3. Enimvero plenius istæc explicanda sunt, eaque primo
quæ ad Ægyptum pertinent, ut a notioribus ad sequentia
procedamus. Nilus quædam huic regioni et contiguæ
Æthiopiæ, quæ supra jacet, præstat communia, quod suis
eas incrementis rigat, et solum hanc partem habitabilem
reddit, quæ ejus exundationibus tegitur, quicquid vero
editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte
desertum et ob aquæ penuriam cultoribus vacuum transit.
Ceterum neque totam Æthiopiam Nilus permeat, nec in
rectum nec solus nec bene habitata; Ægyptum vero et
solus et totam et in rectum a minore catarracte supra Sye-
nen et Elephantinam incipiens, qui sunt Ægypti et Æthio-
piæ fines, usque ad ostia in mare exeuntis. Ac sane Æ-
thiopes certe magna ex parte pastorem ac inopem vitam
degunt, tum propter soli tenuitatem et aeris intemperiem,
tum propterea, quod longe a nobis absunt; apud Ægyptios
vero omnia contraria sunt; nam et civilem ac mansuetam
vitam inde ab initio degunt, et in locis notis habitant, adeo
ut etiam constitutiones eorum memorentur; atque etiam
laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis
ubertate, et bene divisam eam administratamque habere.
Etenim, rege constituto, multitudinem in tres partes tri-
buerunt, quarum una militiam, altera agros coleret, ter-
tia sacerdotum esset. Itaque alii sacrorum curam gerebant,
alii eorum, quæ ad hominem pertinent, rursumque horum
alii belli, alii, quæ pacis sunt, agriculturam et artes; a
quibus etiam redditus regi cogeantur. Sacerdotes etiam
philosophiam et astronomiam exercebant, et cum regibus
conversabantur. Regio primum in præfecturas divisa
fuit, quas nomos vocant; Thebaica quidem in decem, quæ
vero in Delta, in totidem, intermedia autem in sedecim.
Secundum nonnullos vero tot erant hujusmodi præfe-
cturæ, quot aulas labyrinthus habebat, hæ autem paucio-
res erant quam triginta sex (ἐξ καὶ τριάκ.).; rursum præfe-
cturæ in partes diremptæ; plurimæ enim in toparchias divisæ
erant, toparchiæ rursum in portiones alias, quarum mini-
mæ arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili
locorum divisione propter continuas finium confusiones,

δρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐ-
ξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχή-
ματα καὶ τὰλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται
τό τε ἄλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὲ ἀναμετρεῖσθαι
6 πάλιν καὶ πάλιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συ-
στήναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ
Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. τριχῇ δὲ διήρητο, ὥσπερ
τὸ ρύμιον, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία
ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν
10 πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν
τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτι-
σθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ
ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλά-
κις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ
15 κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν,
ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διότι τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν
παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων
ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσα-
ρεσκαίδεκα πῆχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος, ἡνίκα δ' ἐπ'
20 ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς
χώρας καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πῆχεις τοῦ Νεί-
λου μέτρου, μεγίστη ἦν ἡ φορὰ, καὶ ὀκτὼ ποτε μόνον
πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ἤσθητο. τοιαύτη μὲν
ἡ διάταξις· τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.

25 4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ρεῖ ἐπ' εὐθείας
ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου
Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος (ὁ Νεῖλος), ὡς φη-
σιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν
τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα
30 ἐφ' ἑκάτερα ρεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ
μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλούσιον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ
τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσα-
γορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ
Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὲ νῆσος ἐκ
35 τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν ρευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποτα-
μοῦ, καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχή-
ματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται
διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος, καὶ ἡ κώ-
μη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῇ καλεῖται Δέλτα. δύο μὲν οὖν ταῦτα
40 τοῦ Νεῖλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται,
τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τού-
των ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἷ γε ἀξιόλογοι, λεπτό-
τεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορ-
ρῶγες πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον πολλὰ
45 καὶ ρεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὥσθ' ὅλην γενέσθαι
πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἱ κατὰ
ῤαστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα
ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον
τρισηλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι
50 δ' αὐτὴν καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ πο-
ταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου
καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων·
αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἴδρυνται,
πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησιζοῦσαι κατὰ τὴν

quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, et
immutans figuras, et signa obruens, quibus proprium dis-
cernebatur ab alieno; itaque identidem dimetiri oportebat.
Atque hinc ab Ægyptiis geometriam credunt inventam
fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithme-
ticam a Phœnicibus propter mercaturas. Ut autem uni-
versa regio in tres æquas partes divisa est, ita et multitudo,
quæ in quaque præfectura. Artificium autem, quod Nilo
adhibetur, tanti est, quanti industriæ naturam vincens.
Nam quum regio natura multum fructum afferat, irrigata
plurimum affert; natura porro majus Nili incrementum
plus terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc consecuta est,
natura destituente, ut tantum terræ minoribus Nili incre-
mentis irrigaretur, quantum majoribus, idque fossarum et
aggerum auxilio. Sic ante Petronii tempora tunc maxima
fertilitas erat, quum Nilus ad quartum ac decimum cubitum
excreceret; quum vero ad octavum modo assurgeret, fa-
mes et penuria eveniebat; at vero illo regioni præfecto,
quum duodecimum cubitum tantum Nilus implesset, ma-
xima fuit frugum ubertas; et quum octavum solum ali-
quando attigisset, famem nemo sensit. Atque hæc quidem
est Ægypti constitutio. Nunc reliqua edisseremus.

4. Nilus ab Æthiopiæ finibus recta fluit ad septentrionem
usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam
in verticem scissus, ut Plato (*in Timæo* p. 21, E) inquit,
quasi trianguli verticem esse hunc locum efficit; latera
trianguli alvei sunt duo Nili utrimque ad mare descenden-
tis, alter ad dextram Pelusium usque, alter ad sinistram
ad Canopum usque et proximum Heraclium; basis autem
maritima est ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita
insula mari duobusque Nili alveis includitur, et Delta no-
minatur, propterea quod ejus figura est literæ Δ similis.
Locus, qui ad verticem est, eodem nomine appellatur, ut-
pote dictæ figuræ initium, itemque pagus, qui ibi est,
Delta vocatur. Duo jam retulimus Nili ostia, alterum Pelu-
siacum, alterum Canopicum vel Heracleoticum; inter hæc
vero alia quinque ostia sunt, quæ quidem mentionem me-
reantur, et multa alia tenuiora. A primis enim partibus
aliæ multæ avulsæ et passim per insulam divisæ, multos
alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis,
fossis aliis super alias actis, quæ tanta facilitate navigan-
tur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Tota insula
ter mille fere stadiorum ambitu continetur. Vocatur etiam
regio inferior una cum fluvialibus tractibus Delta regioni
objectis. Nilo exundante tota undis tegitur præter habi-
tationes, quæ aut nativis collibus aut aggeribus factitiis
impositæ sunt, non pagi modo, sed urbes etiam memora-
biles, quæ eminus conspectæ insularum speciem præbent.

πόρρωθεν ὄψιν. πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ
 θέρους διαμεῖναι τὸ ὕδωρ ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει
 κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὕξησιν ἔσχει· ἐν ἐξή-
 κοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ
 πεδῖον· ὅσῳ δὲ θᾶττον ἢ ἀνάψυξις, τοσῶδε θᾶττον
 ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος· θᾶττον δέ, παρ' οἷς τὰ μείζω
 θάλλῃ. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα
 ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχιλίοις
 σταδίοις δι' ἐνὸς βείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν
 10 εἰ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὣν ἀξιολογώτατη ἡ τὸν
 Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἰ πού τις ἐκτρο-
 πῇ διώρυγι ἐπὶ πλέον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν,
 ἣν ποτίζειν δύνανται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοῖτην
 νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τῶν εἰς
 15 τὴν Μαρεῶτιν ἀναγεομένων. συλλήβδην δ' εἰπεῖν,
 ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἡ ἐκατέρωθεν (ἐσχά-
 τη) τοῦ Νείλου, σπάνιον εἰ πού τριακοσίων σταδίων
 ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ
 τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα.
 20 ὅμοιον οὖν χειρὶα † ψυχρομένη ἐπὶ μήκος, ὑπεξαίρου-
 μένων τῶν ἐπὶ πλέον ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα
 τοῦτο τῆς ποταμίας, ἥς λέγω, καὶ τῆς χώρας τὰ ὅρη
 τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμε-
 να μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα
 25 παρατείνει καὶ διεστήκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον
 καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται καὶ διασχη-
 ματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον· ἡ δὲ ὑπὲρ
 τῶν ὄρων ἐπὶ συχρὸν ἀοίκητος ἐστίν.
 30 β. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῶ τὸ πλέον, οἱ
 δ' ὕστερον αὐτόπται γεννηθέντες ἤσθοντο ὑπὸ ὁμῶρων
 θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς
 ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι,
 παυσαμένων δὲ τῶν ὁμῶρων παυομένην κατ' ὀλίγον
 τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον τοῖς
 35 πλείουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφό-
 ρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων
 θήραν, καὶ εἰ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε
 ἄνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας
 τοὺς Πτολεμαίους. οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιού-
 40 των, διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, φιλιστο-
 ρῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς αἰεὶ
 τινὰς καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. οἱ πάλαι δὲ βα-
 σιλεῖς οὐ πᾶν ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι
 σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν
 45 αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἀπα-
 σαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς
 στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι δείκνυται, στήλαι καὶ
 ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν
 50 προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
 καὶ δὴ καὶ τοῦνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ'
 ἐκείνου τεθῆναι φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης
 αὐτῇ Μερόης· οἱ δὲ γυναικᾶ φασί· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν
 ἐχάρισατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπον. θαυμαστὸν οὖν,

Aqua aestate ultra quadragesimum diem permanet, postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur et seritur, idque celerius apud eos, qui majores aestus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi quod Nilus quattuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, nisi si interdum insulae intercipient, quarum praecipua est quae Heracleoticam praefecturam comprehendit, aut alicubi fossa ampliore fluvius divertatur in magnum aliquem lacum vel in regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus qui Arsinoiticam praefecturam et Mæridis lacum rigat, et quos Marcotidis refusus excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Ægypti, quae jacet ad utramque Nili ripam, et raro trecentorum stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiae montibus, et in ipsius Delta verticem desinit. Itaque similis est fasciae in longum explicatae (ἀνεπτυγμένη), si excipias majora fluvii diverticula. Figuram vero fluvialis regionis et terrae, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenae proximis deducti ex utraque parte usque ad Ægyptium pelagus; qui quantum extenduntur et inter se distant, tantum etiam flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, quam plurimum non habitatur.

5. Ceterum antiqui conjectura plerumque, recentiores vero visu ipso nitentes senserunt Nilum augeri, quando superne adsita Æthiopia imbribus aestivis proluetur, maxime in extremis montibus; imbribus autem sinientibus, paulatim inundationem desinere. Quam rem ii potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et ii qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemæos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant, is praecipue, qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus et propter corporis imbecillitatem semper novae alicujus oblectationis materiam expetens. Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt, tametsi tum ipsi sapientiae studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Æthiopiam permeavit usque ad cinnamomiferam regionem, et adhuc quaedam ejus monumenta monstrantur, columnae et inscriptiones. Cambyzes quoque Ægypto potitus, cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et nomen urbi insulaeque ab illo factum aiunt, quum Meroe, sive soror ejus sive uxor (nam et hoc traditur), ibi mortua esset, adeoque ille honorandae foeminae causa loco id nominis imposuisset. Mirum itaque est, cur, tantis oblatis investigandi

πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν
ἢ περὶ τῶν ὄμβρων ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν
ιερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ
γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μάθῃσιν περιττὴν
ἐπιφαίνει. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν, ὅπερ καὶ
νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὐ,
καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ περὶ
Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι· τὸ δ' ἔτι ὅτι ὄμβρων
αἱ ἀναβάσεις μὴ ζητεῖν, μὴδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύ-
10 ρων, οἷους Ποσειδώνιος εἴρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένης
λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ
Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκείνον δὲ παρὰ Θρασυάλκου
τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἰς οὗτος),
ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου διπετέα
15 φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

ἀν δ' εἰς Αἰγύπτῳ διπετέος ποταμοῖο.

ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μὴ-
νῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νεῖλου
βιβλίον, Εὐδωρόν τε καὶ Ἀρίστωναν τὸν ἐκ τῶν περι-
20 πάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τὰ γε ἄλλα καὶ τῇ φρά-
σει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταῦτά ἐστι καίμενα παρ' ἀμφο-
τέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν
ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος
δ' ἦν δὲ τῶν ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἀμμωνος εὐροι
25 τις ἄν. Εὐδωρος δ' ἡτιᾶτο τὸν Ἀρίστωναν· ἡ μὲντοι
φράσις Ἀριστώνειος μᾶλλον ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι
τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου
μόνον Αἰγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων
ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν
30 προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω μερῶν [τὰ] μεταξὺ
τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδόν τι πάντα
(οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πᾶν χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ),
ἐκ δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων καὶ ἐν τῇ
παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Κατα-
35 θαμποῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἱ τε γὰρ
ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἰσχύσαν τοσοῦτον, οἱ γε
καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο
πρὸς τὴν Αἰγυπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ
διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες τὴν Αἰ-
40 γυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὁροῖς διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ
Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας
κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας
(πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην), τρεῖς δ' εἰσὶν
αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι.
45 τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου
ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς
αὐτῆς νῦν διέξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ
κυριώτατον ἢ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτήν,
50 ἐντεῦθεν ἀρχτέον. ἐστὶ τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παρα-
λία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέουσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβι-
κοῦ στόματος χιλίων ποὺ καὶ τριακοσίων σταδίων, δὲ δὴ
καὶ βᾶσιν τοῦ Δέλτα ἔφαιμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν

occasionibus, non prorsus innotuerit imbrum historia ejus
ætatis hominibus, præsertim quum sacerdotes curiosius
in sacros libros referrent et confirmarent, quæ subtilioris
aliquid haberent cognitionis. Etenim si quid aliud, hoc
dignum disquisitione erat quod adhuc quæri solet, cur
nempe æstate et non hieme, in partibus australissimis imbres
cadant, in Thebaide vero et circa Syenen non item? Illud
vero, num ex imbris Nilus augeatur, non erat quærendum,
neque in hanc rem talibus opus erat testibus, quales pro-
ducit Posidonius; ait enim Callisthenem tradere æstivos
imbres causam esse; idque hunc ab Aristotele sumpsisse,
Aristotelem vero a Thrasyalce Thasio, qui unus fuit ex an-
tiquis physicis; Thrasyalcem autem ab alio (*a Thalete*),
atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum dicat
(*Od.* 4, 481):

Rursus ad Ægypti cœlo delapsa fluenta.

Verum istæc mitto, quum a multis sint tractata, de quibus
satis sit duos afferre, qui ætate nostra de Nilo scripserunt,
Eudorum et Aristonem Peripateticum. Hi, dempto ordine,
cetera omnia et stylo et argumentis iisdem fere uterque
posuerunt. Itaque libros inter se collaturus, quum exem-
plarum copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi;
uter autem alterius compilaverit scriptum, fortasse Ammo-
nis oraculo doceri aliquis possit. Eudorus quidem Ari-
stonem eo nomine incusat, sed dicendi genus potius est
Aristoneum. Ceterum prisca id solum Ægyptum vocavere,
quod habitatur et a Nilo irrigatur, inde a locis Syenæ
proximis incipientes usque ad mare; recentiores vero ad
hoc usque tempus, ab orientali regione omnes fere partes
assumpserunt, quæ inter Arabicum sinum sunt atque Nilum
(Æthiopes Rubro mari non adeo utuntur); ab occidente
vero loca usque ad Auases, quæ vocantur, et in ora mari-
tima ab ostio Canopico usque ad eum locum, qui Cataba-
thmus dicitur, et Cyrenæorum ditionem. Nam Ptolemaici
reges eo usque dominationem protulerunt suam, qui qui-
dem etiam Cyrenaicam sub se habuerunt, separatim ab
Ægypto Cyprusque. Romani, qui postea successerunt, pro-
vinciam Ægyptum iisdem finibus inclusam servarunt. Aua-
ses Ægyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis
circumdatas, quasi quasdam pelagi insulas, quales sæpe
occurrunt in Libya; tres vero sunt Ægypto finitimæ et ei
subditæ. Hæc igitur de Ægypto in universum et summa-
tim dicimus; nunc singula regionis et quæ habeat præclara
persequemur.

6. Initium autem ab Alexandria faciemus et locis ei vici-
nis, quum hujus tractationis præcipuam partem ea occu-
pent. Ergo maritima ora a Pelusio usque ad Canopicum
ostium ad occidentem naviganti est mille fere et trecento-
rum stadiorum, quod et basim ipsius Delta diximus; hinc ad
Pharum insulam alia sunt stadia centum et quinquaginta.

νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἡ δὲ
 Φάρος νησίον ἐστὶ παράμικτος, προσεχέστατον τῇ
 ἡπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἡμῶν
 γὰρ ἐστὶ κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλη-
 5 μένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἱδρύται κλείουσα
 τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ αὐτῇ κατὰ μῆκος· τῶν
 δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἐξῆον μᾶλλον ἐστὶ προσεχές
 τῇ ἡπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρᾳ
 Λοχιάς), καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον· πρὸς δὲ τῇ
 10 στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν
 ὑφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσιν πᾶσαν ὥραν
 τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἐστὶ δὲ καὶ
 αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυστος, ἔχουσα
 πύργον θαυμαστῶς κατασκευασμένον λευκοῦ λίθου πο-
 15 λυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώ-
 στρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζο-
 μένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. ἀλιμένου
 γὰρ οὐσῆς καὶ ταπεινῆς τῆς ἐκατέρωθεν παραλίας,
 ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημείου
 20 τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσ-
 πλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος.
 καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐεῖςβόλον ἐστίν, οὐ μὴν
 τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον
 λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗ-
 25 τος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ
 λεχθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων ὁ μέγας
 ἐστὶ λιμὴν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ
 ἐπασταδίῳ καλούμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ,
 παράκεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστίν ἀπὸ τῆς ἡπείρου γέφυρα
 30 ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμέ-
 νη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου
 λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα
 μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώ-
 γιον, ὅτε γε ὥκειτο· νῦν δ' ἡρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καϊ-
 35 σαρ ἐν τῇ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην με-
 τὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ
 ναυτικοὶ ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλι-
 σθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθὴς τέ
 ἐστίν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος δρμεῖν,
 40 καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι
 τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ
 πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαν-
 τας τοὺς πλέοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορ-
 45 θηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ
 σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ,
 κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐ-
 τοῖς ἔδοσαν τὴν προσαγορευομένην Πρακῶτιν, ἣ νῦν μὲν
 τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερχείμενον
 τῶν νεωρίων, τότε δὲ κόμη ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλῳ τῆς
 50 κώμης βουκόλοις παρέδωκαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς
 κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξαν-
 δρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειγίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι
 τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας
 τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν

STRABO.

Pharus exigua est insula oblonga, quæ continenti adjacet,
 ancipitem ad eam portum faciens. Est enim litus sinuo-
 sum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ in-
 sula jacet portum claudens, cui per longum objicitur; de
 Phari promontoriis orientale magis continentem et opposi-
 tum sibi promontorium, cui Lochias nomen, attingit, et
 portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod
 in intermedio freto petræ sunt, partim aquis opertæ, par-
 tim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum
 exasperantes. Ipsum adeo insulæ promontorium est petra
 quædam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide
 mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula, nomi-
 ne. Eam Sostratus Cnidius, regum amicus, posuit ob
 navigantium salutem, ut testatur inscriptio. Nam quum
 ora ex utraque parte importuosa et humilis esset, cautes-
 que ac brevia haberet: signo aliquo opus fuit alto et splen-
 dente, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contin-
 gere possent. Occiduum etiam ostium, quamquam non
 tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providen-
 tia; sed hoc quoque alium portum efficit, qui Eunosti
 dicitur. Hic ante effossum et clausum portum jacet; qui
 enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus
 portus est; hi vero continui in secessu illo adjacent, a ma-
 gno portu dirempti aggere, qui Heptastadium appellatur,
 Agger ille est pons quidam a continenti in insulam ad occi-
 dentalem ejus partem porrectus, duos tantum transitus
 navigantibus relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque
 ponte junctos; quod opus non modo pons erat in insulam,
 sed etiam aquæ ductus, illo saltem tempore quo habitaba-
 tur insula; nunc divus Cæsar eam in Alexandrino bello
 (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit; pau-
 ci tamen naufræ juxta turrim habitant. Maximus quidem
 portus, præterquam quod et natura et aggere bene clau-
 ditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima
 etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit; et
 in portus complures scinditur. Enimvero primi Ægyptio-
 rum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde ma-
 gnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus infensi
 erant, maxime vero Græcis (qui ob soli penuriam populari
 atque appetere aliena solebant), ideoque custodes huic loco
 imposuerunt, qui appellentes arcerent; habitandam iis de-
 derunt Rhacotin, quæ nunc Alexandriæ pars est, navalibus
 imminens, tunc vicus erat. Quæ in orbem vico circum-
 jacebant, bubulcis tradidere, qui ipsi quoque vires habe-
 rent ad arcendos extraneos. Quum autem Alexander eo
 venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad
 portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ
 consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione

τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῆ λευ-
κῇ διάσημαιομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμμὴν, ἐπι-
λιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικη-
ται τῶν ἀλφείων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς
ἐργαταῖς παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν
εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ
γεγονός.

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστον τε γάρ
ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων
10 τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς
λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροῖ
δὲ ταύτην πολλὰς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἀνωθέν τε καὶ
ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσχομιζόμενα πολλῶν πλείω τῶν
ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε
15 πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ ἐκχομι-
ζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσχομιζομένων ἐστὶ
γνοῖν δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρ-
χίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁκάδας ἐν τε τῷ κατάπλῳ
καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κουφό-
20 τεραι θεῦρο καὶ κεῖσε πλέοιεν. πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν
καταγόμενων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν κατὰ θάλατταν λι-
μένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώ-
σεώς ἐστίν· ὁ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον
καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. αἱ μὲν
25 γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ
πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους·
ἐπὶ γὰρ τοῖς χεῖλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν
ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερο-
μένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀήρ ἔλκεται καὶ
30 λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ
θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροῖ καὶ τὴν
λίμνην καὶ οὐδὲν ἔξ τελματῶδες τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆ-
σον μοχθηρὰν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ τῶν
βορείων καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους, ὥστε κάλλιστα
35 τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς
πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρὰ ἐστὶ τὰ ἀμφί-
κλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ
δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτε-
40 ρος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς
λίμνης. ἅπαντα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται ἱππηλάτοις
καὶ ἄρματῆλάτοις, δυσὶ δὲ πλατυτάταις, ἐπὶ πλεόν
ἢ πλείον ἀναπεπταμέναις, αἱ δὲ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς
τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη (τά) τε
45 κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον
τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος
ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφίλοκάλει τινὰ
κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιβάλλετο πρὸς ταῖς
ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ τοῦ ποιητοῦ,

50 ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ
ὅσα ἔξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ
Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν,

fuisse praemonstratam; architectis enim ambitus lineam
gypso designantibus, quum adventante rege gypsum defi-
ceret, farinae operariis destinatae a procuratoribus fuisse
praebitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones
delineaverint; eam igitur rem visam fuisse boni ominis.

7. Commoditates urbs habet non unius modo generis.
Duo enim maria locum alluunt, alterum a septentrione,
quod Aegyptium dicitur, alterum a meridie, quod Maria
palus vel etiam Mareotis appellatur; eam Nilus multis fos-
sis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis im-
plet, per quas multo plura importantur, quam e mari,
adeo ut palustris portus ditior sit marino. Ibi vero etiam
quae ex Alexandria exportantur plura sunt quam quae
importantur. Facile id cognoverit qui Alexandriae et Di-
caearchiae fuerit, observaveritque onerarias naves et ve-
nientes et abeuntes, quanto graviores aut leviores ultro
citroque navigent. Jam praeter opes, quae ex utraque
parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aeris tem-
peries digna est memoratu: quae ipsa quoque idcirco con-
tingit, quod urbs utrimque alluitur, et Nilus incrementa
commode facit. Quippe ceterae urbes, quae ad latus sitae
sunt, gravem et praefocantem aerem in aestivis ardoribus
habent; nam propter vapores a sole excitatos coenum in
lacuum labris cogitur, unde coenoso humore exhalante,
aer morbidus attrahitur, ac pestilentiae initium praebet.
At Alexandriae incipiente aestate Nilus auctus auget etiam
lacum, et nullum coeno locum relinquit, unde malignus
aliquis posset vapor exhalare. Huc accedit quod eodem
tempore etiam etesiae a borealibus partibus et tanto pelago
adspirant, adeo ut Alexandrini optime aetatem agant.

8. Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera,
quae in longum tendunt, ea sunt quae aqua utrinque alluun-
tur, triginta fere stadiorum habentia diametrum, latera
vero, quae in latum tendunt, isthmi sunt, quorum uterque,
septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu stringitur.
Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et
currus agi possint, duabus autem latissimis, quae amplius
jugero expanduntur, et sese ad rectos angulos secant.
Urbs habet publicos lucos pulcherrimos et regias, quae
quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam
regum quisque ut publicis monumentis aliquid ornamenti
addere studebat, ita et ad jam exstructas regias ali-
quam de suo adjiciebat, ut nunc poetae illud vere dici
possit (Od. 17, 266),

Sunt alia ex aliis;

atque omnes inter se junctae sunt, et portui contiguae et iis
quae extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum,
quod deambulationem habet et exedram et maximam do-

ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλο-
 λόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα
 κοινὰ καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσείῳ, τεταγμένος τότε
 μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. μέρος
 5 δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ πε-
 ρίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ Ἀλε-
 ξάνδρου· ἐφθῆ γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκχαν
 ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαθυ-
 λῶνος καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ
 10 ἐξιδίασμὸν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθα-
 ρεῖς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου
 καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν
 οὖν ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεῖς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελθόντων
 ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ † καὶ οἱ βα-
 15 σιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παῖδιά τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ
 ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα
 τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ
 Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν ἔτι κεῖται· οὐ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ
 πυέλῳ· ὑαλίνῃ γὰρ αὕτῃ, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθη-
 20 κεν· ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης καὶ Παρεΐσακτος ἐπι-
 κληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν καὶ ἐκπε-
 σὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῶλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἰς-
 πλοῦν ἐν δεξιᾷ ἡ νήσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ
 25 δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα αἵ τε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα,
 ἔχουσα βασιλεῖον. εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἔστι
 συνεχὴ τῷ ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδοτέρῳ βασιλεῖα, πολ-
 λὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλσιν· τοῖσι
 δ' ὑπόκειται ὅ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος τῶν
 30 βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ
 ὀρυκτοῦ λιμένος, βασιλεῖον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον·
 ἐκάλεσαν δ' οὕτως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον· ὑπέρ-
 κειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἴτα τὸ Ποσειδῖον, ἀγκῶν
 τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλουμένου προπεπτωκώς, ἔχων
 35 ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντωνίου ἔτι μάλ-
 λον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατε-
 σκεύασε διαίταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
 τοῦτο δ' ἐπραξε τὸ τελευταῖον, ἥνικα προλειφθεὶς ὑπὸ
 τῶν φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ
 40 κακοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον,
 ὃν διάζειν ἐμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἴτα
 τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ [αἱ] ἀποστάσεις·
 καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἐπταστάδιου.
 ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Ἐξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἐπταστάδιον·
 καὶ ὑπὲρ τούτου ὁ ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν,
 ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρῳ δὲ τούτου διῶρυξ
 πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος·
 50 ἔξω μὲν οὖν τῆς διῶρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πό-
 λεως· εἴθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προάστειον, ἐν ᾧ κῆποι τε
 πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς τὰς ταριχεύσεις
 τῶν νεκρῶν ἐπιτήδεια. ἐντὸς δὲ τῆς διῶρυγος τό τε
 Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλειμμένα πως διὰ
 τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ

num, in qua cœnaculum est eorum, qui Musei consortes
 sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc
 collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Mu-
 seo præest, olim a regibus, nunc a Cæsare constitutum.
 Regiarum pars etiam illud est, quod Sema (Σῶμα *codd.*)
 appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturæ et
 Alexandri erant. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandri
 corpus Perdiccæ eripuerat, quum hic id Babylone deferret,
 atque huc diverteret, avaritia et Ægypti sibi vindicandæ
 studio impulsus. Perit ille a militibus interemptus, a Pto-
 lemæo superveniente in insula deserta inclusus; ille igitur,
 irruentibus militibus, sarissis confossus est; qui vero cum
 eo erant (ὄντες οἱ β.) reges, Aridæus et Alexandri filii, et
 Rhoxana uxor in Macedoniam discesserunt; Alexandri au-
 tem corpus Ptolemæus Alexandriam detulit, ibique sepeliit,
 ubi etiam nunc jacet, non tamen in eodem alveo; nunc enim
 vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus,
 cognomento Coccus et Subditicius, rapuit, e Syria eo pro-
 fectus, sed statim ejectus, adeo ut nullam e præda utilita-
 tem perciperet.

9. Ad magnum portum in ingressu ad dextram est insula
 et turris Pharos, ad lævam sunt cautes et Lochias pro-
 montorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram sunt
 interiores regiae, continuæ iis quæ sunt in Lochiade, multa
 ac varia domicilia et lucos habentes. His effossus (κρυ-
 πτός *codd.*) ac clausus portus subjacet, qui proprius est
 regum, item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum
 jacet, regiam habens et parvum portum, sic dicta, quod
 Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est; postea
 Posidium, cubitus quidam ab Emporio, quod vocatur,
 procurrens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonius,
 addito aggere magis etiam in medium portum prominente,
 in extremitate ejus regiam domum construxit, quam Timo-
 nium appellavit, idque ad extremum fecit, quum ab ami-
 cis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam
 discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis
 exemplo peragendam proposuisset, tot amicis orbat.
 Postea est Cæsarium et Emporium et Apostases seu Re-
 positoria, quæ dicuntur, atque inde navalia usque ad He-
 ptastadium. Atque hæc circa magnum portum sunt.

10. Deinde ab Heptastadio est Eunosti portus, et supra
 hunc est effossus portus, etiam Cibotus, *hoc est arca*,
 dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est na-
 vigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta; extra
 hanc fossam restat urbis paululum; tum sequitur Necro-
 polis sive mortuorum urbs, suburbanum, in quo horti
 plurimi sunt et sepulturæ ac domicilia condiendis mortuis
 idonea. Intra fossam sunt Sarapium et alia prisca ædifi-
 cia publica cum lucis, nunc fere derelicta, quum nova
 sint in Nicopoli exstructa; ibi enim et amphitheatrum et

ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ
 συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὀλιγώρηται. συλλήβδην
 δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστή ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν·
 κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδία ἔχον
 5 τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τό τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα.
 ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον στροβιλοει-
 δὲς ἐμπερὲς ὅχθῳ πετρώδει διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν
 ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστὶν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν
 ὑποκείμενην αὐτῷ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπό-
 10 λεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνά-
 σιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωδικῆς· εἴθ' Ἰπποδρόμος
 καλούμενός ἐστι καὶ † αἱ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι
 τῆς διώρυγος τῆς Κανωδικῆς. διὰ δὲ τοῦ Ἰπποδρόμου
 διελθόντι ἡ Νικόπολις ἐστὶν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θα-
 15 λάττι πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῆς
 Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς
 Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς
 ἐπεξιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ
 ἐφόδου τὴν πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν
 20 διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς
 τὴν ἑξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κακείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ
 φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἀσπίδος ἢ φαρμά-
 κῳ ἐπιχρίστω (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ συνέβη
 καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμει-
 25 νασαν ἔτη.

II. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Ἀάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον,
 ἐκείνον δὲ [ὁ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἴθ'
 ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἴθ' ὁ Ἐπιφανής, εἴθ'
 ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρός αἰὲ διαδεχόμενος·
 30 τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν
 καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι, τοῦτον δ' ὁ Ἀάθουρος
 ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον δ' ὁ Αὐλητής ὁ καθ'
 ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. ἅπαντες μὲν
 οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφθα-
 35 μένοι χειρὸν ἐπολιτεύσαντο, χεῖριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ
 [ὁ] ἑβδομὸς καὶ ὁ ὕστατος, ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς
 ἄλλης ἀσελγείας χοραυλεῖν ἤσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε
 ἐσεμνύνετο τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας
 ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῆει διαμιλλησόμενος τοῖς
 40 ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβα-
 λον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων αὐσῶν, ὧν μία γνησία
 ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· οἱ υἱοὶ
 δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως.
 τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας
 45 Κυβισάκην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι
 τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμε-
 ρῶν ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ
 βάνανσον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἔχε δ' αὐτ' ἐκείνου
 προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ
 50 Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχελάου υἱὸς τοῦ
 πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέν-
 τος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καπ-
 παδόκων ὑστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ
 Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριψεν ὡς συστρα-

stadium sunt, et quinquennalia certamina celebrantur; an-
 tiqua vero viluerunt. Ut verbo dicam, urbs et publicis
 monumentis et sacris plena est; pulcherrimum gymnasium,
 quod porticus habet stadio majores; in media autem urbe
 forum judiciale et luci. Est etiam Panium, altum opus
 manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile,
 in quod per cochleam ascenditur; ab ejus vertice tota urbs
 subjecta undique cerni potest. A Necropoli vero platea
 quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad
 Canobicam portam; deinde est Hippodromus sive circus et
 adjacentes aliæ **, usque ad Canobicam fossam. Exeunti
 per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare
 ita, ut urbe non minor censeri debeat; distat ab Alexandria
 stadiis triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornavit,
 quod hic prælio eos superavit, qui cum Antonio contra
 ipsum exierant, et postquam primo aditu urbem ceperat,
 Antonium coegit, ut ipse sibi manum afferret, Cleopatram
 autem, ut viva in potestatem suam veniret; quæ paulo post
 et ipsa se in custodia clam admotæ aspidis morsu, aut (ut
 alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum
 Lagidarum imperium eversum est, quod per multos annos
 duraverat.

11. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandro successit, Pto-
 lemæo autem Philadelphus, Philadelpho Evergetes, huic Phi-
 lopator Agathocleæ, ei Epiphanes, huic Philometor, semper
 filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater
 successit, secundus Evergetes nominatus, quem et Physco-
 nem appellant; huic Ptolemæus cognomento Lathurus suc-
 cessit; Lathuro autem ætate nostra Auletes Cleopatras pa-
 ter. Sed omne post tertium Ptolemæum male regnum
 gesserunt, luxu perdit; omnium vero pessime quartus et
 septimus et ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam
 tibiis canendi artem coluit, et adeo ea se jactavit, ut non
 pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ et ipse
 cum aliis concertaturus prodiit. Itaque eum Alexandrini
 exegerunt, et quum ei tres filiæ essent, unam natu gran-
 diorem, quæ legitima erat, reginam fecerunt; duo ejus
 filii infantes adhuc rebus suis tum prorsus exciderunt.
 Reginæ virum e Syria acciverunt Cybiosactem quendam,
 qui se e Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra
 paucos dies regina strangulavit, quum ejus sordes illibera-
 litatemque pati non posset. In hujus locum Archelaus
 subiit, qui se Mithridatis Eupatoris filium simulabat; erat
 autem Archelai filius ejus, qui contra Syllam bellum ges-
 sit, et postea a Romanis honore affectus est, ac avus
 ejus fuit, qui tempore nostro postremus in Cappadocia
 regnavit, et Comanorum sacerdos, quæ in Ponto sunt. Is
 cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos

τεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται
διὰ τινων εἰς τὴν βασιλίσσαν καὶ ἀναδείκνυται βασι-
λεύς. ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην
δεξιόμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ
καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβων
τῶν πλείστων, ἑκατὸν ὄντων, ὀλεθρον τῶν καταπρε-
σβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδη-
μαϊκός, ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς. καταχθεὶς οὖν ὑπὸ
Γαβινίου Πτολεμαῖος τὸν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν
10 θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς
τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγα-
τέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν
Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον
τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ
15 παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν,
καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τού-
τῳ Πομπήιος Μάγνος ἤκε φεύγων ἐκ Παλαιφρασίλου
πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν
οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ
20 Καῖσαρ τὸν τε μειρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι
τῆς Αἰγύπτου βασιλίσσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμ-
ψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν
λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελῶς ὄντα. μετὰ δὲ
τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλιπποῖς διαβάς
25 Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν
Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἐτεκνοποιή-
σατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιαδὸν πόλεμον συνήρατο
ἐκείνῃ καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας
ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἴ-
30 γυπτον ἔπαυσε παροινουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιο-
λόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμ-
πομένων ἐπαρχῶν ἀεί. ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βα-
σιλέως ἔχει τάξιν· ὅπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν
35 πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος
ιδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν
ἀφειλόντων ἐξεταστὴς ἐστὶ· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπε-
λεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω
πεπιστευμένοι πράγματα. ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικοῦ
40 τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν ἱδρύται, τᾶλλα
δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἑννέα μὲν εἰσι σπεῖραι
Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων
τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ
κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσὶ δὲ καὶ ἱππαρχαὶ τρεῖς
45 ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους.
τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὅ τε ἐξηγη-
τὴς ἐστὶ, πορφύραν ἀμπεχόμενος καὶ ἔχων πατρίους
τιμὰς καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ
ὁ ὑπομνηματογράφος καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστὴς, τέταρτος
50 δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτευομένων
τῶν βασιλέων ἠφάνιζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐχαίρια διὰ
τὴν ἀνομίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονώς ἐν τῇ πόλει
βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησι τρία γένη

militaturus, eo nesciente per amicos quosdam ad reginam
deductus, rex declaratus est. Sub idem tempus Auletam
Romam profectum Pompejus Magnus suscipit, et senatui
commendat, atque effecit ut in regnum reduceretur, ne-
carentur autem legati, qui supra centum contra regem
venerant, e quibus fuit Dio Academicus, princeps legatio-
nis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus, Archelaum
ac filiam interemit. Sed non multo post morbo absum-
ptus est, relictis duobus filiis et totidem filiabus, quarum
grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium natu gran-
diorum et Cleopatram regno præfecerunt, sed pueri fami-
liares, mota seditione, Cleopatram ejecerunt, quæ cum
sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus Magnus ex
Palæopharsalo fugiens ad Casium montem ac Pelusium
venit, ibique a regis familiaribus per fraudem interfectus
est. Cæsar vero quum supervenisset, adolescentulum in-
teremit, et Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam
constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit,
admodum puerum. Post Cæsaris mortem et res ad
Philippos gestas Antonius in Asiam profectus, Cleopatram
summis honoribus complexus est, adeo ut etiam acciperet in
uxorem, et filios ex ea susciperet; cum ea etiam in Actiaco
bello una fuit unaque fugit; deinde persequens Cæsar
Augustus utrumque delevit, Ægyptumque a contumeliis
ebriosorum dominorum liberavit.

12. Nunc provincia est, et tributa quidem maxima pen-
dit, sed ab hominibus modestis, qui præfecti eo mitti so-
lent, administratur. Qui mittitur, regis loco est. Ei sub-
est dicæodotes, *id est, juri dicendo præfectus*, qui judi-
cia exercendi pleraque potestatem habet; alius est idiologus
dictus, nimirum qui peculiares rationes curat; is inquit,
si quæ bona domino careant et ad Cæsarem recidere de-
beant. Hos comitantur Cæsaris liberti et administratores,
quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt
etiam tria militum agmina, quorum unum in urbe, reliqua
in agro versantur; præter hæc novem cohortes Romano-
rum, tres in urbe, tres in finibus Æthiopiæ præsidio circa
Syenen collocatæ, et reliquæ tres in cetera regione. Sunt
etiam tres equitum turmæ per loca opportuna eodem modo
dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exegetes
sive interpres, qui purpuram gestat, et patrios honores
habet, et ea curat, quæ urbi sunt necessaria, tum scriba
publicus et judicum præfectus; quartus est prætor noctur-
nus. Hi magistratus etiam tempore regum erant; sed
quum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam
bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, quum
in ea urbe fuisset, eum statum, qui tum erat, detestatur.

τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φύλον, ὁξὺ καὶ † πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἢ ἄρχεσθαι· δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν· τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἡφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Ἐβεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἰγυπτὸν δ' ἵεναι δολερὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

13. Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνύρθωσαν τὰ πολλὰ, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἡξιωμένους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁδὸς ὁ τόπος πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει συνάγει τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπόριον τῆς οἰκουμένης ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτης ἂν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους (ἅς) ἐν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεισθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; πρότερον μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερχύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι 40 μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότερος κομίζεται φόρος εἰς τὴν Αἰγύπτον, ἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας 45 ἔχει· μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξανδρεία τῶν τοιούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖσθαι ἐστὶ καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστὶ τὴν εὐφυῆς ταύτην περιόδουσι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμέ- 50 νην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γὰρ ἐστὶν ἡ Αἰγύπτος, ἡ δ' ἐξῆς ἐστὶ Κυρηναία καὶ οἱ περιουῶντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐ-

Narrat autem, tria hominum genera urbem habitare : Ægyptios et indigenam nationem acrem atque incivilem (ἀπολ.), et mercenarios milites multos ac refractarios; nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare quam servire didicerant; tertium vero genus erat Alexandrinorum, ne ipsum quidem valde civile propter easdem causas, melius tamen quam illi. Nam etsi convenæ, a Græcis tamen oriundi, et communis Græcorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo periit, maxime sub Evergeta Physcone, quo regnante Polybius Alexandriam venit; nam Physco quum seditionibus divexaretur, sæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc igitur urbis statu, inquit Polybius, restabat revera poetæ illud (Od. 4, 483)

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

13. Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romanos autem plurima dicere licet pro viribus emendasse, urbe (ut dictum est) composita, et quibusdam pro imperatoribus et nomarchis et ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis opportunitas hinc potissimum est, quod hic solus Ægypti locus ad utraque idoneus est, et ad res maritimas, propter portus commoditatem, et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæc sunt. Ægypti reditus Cicero in quadam oratione (*nunc deperdita*) indicans, Auletæ, patri Cleopatrar, ait quotannis duodecim millium et quingentorum talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac segnissime regnum administrabat, tantum in redivitibus habuit, quid censendum est de præsensibus, quæ tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus in tantum auctis? Superiore sane tempore ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces proræ prospicerent; nunc vero vel magnæ classes usque in Indiam et extrema Æthiopiæ transmittunt, unde pretiosissimæ merces in Ægyptum advehuntur, ac rursus in alia exportantur loca ex Ægypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur, altera rerum quæ importantur, altera earum quæ exportantur; ceterum pretiosarum mercium gravia sunt itidem vectigalia. Præterea urbs etiam monopolia habet; nam sola Alexandria tales merces maxima ex parte et recipit et foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primo maritimam oram a Calabathmo incipiens; nam eousque Ægyptus pertinet; deinceps est Cyrenaica et barbari circumhabitantes Mar-
maridæ.

14. A Catabathmo Paræstionium usque recta navigatione

θυπλοῦντι σταδίων ἐστὶν ἐνναχοσίῳ δ' δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἥ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνής σίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι, νησιδία τέτταρα ἔχοντα λιμένα· εἴθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον καὶ νῆσος Αἰνησίππεια ἔχουσα λιμένα καὶ κώμη Ἄπιδ, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτονίου
 10 [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοι που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ Πινγεὺς κώμη· εἴτα νῆσος Πηδωνία λιμένα ἔχουσα· εἴτ' Ἀντίφραι μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα
 15 αὕτη οὐκ εὐοῖνος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον, ὃν δὲ καλοῦσι Λιβυκόν, ὃ δὲ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φύλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἴθ' ὁ Δέρρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρ-
 20 ρει εἰοικῆσαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἴτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις καὶ ἄλλοι πλείους· εἴτα Κυνὸς σῆμα· εἴτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πκνήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον
 25 πετρῶδες ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχομένον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἴθ' ἡ Πλινθίνη καὶ Νικίου κώμη καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρα-
 30 τείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλείονων ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μήκος δ' ἑλαττόνων ἢ τριακοσίων. ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους καὶ τὰ κύκλῳ πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαγεῖσθαι πρὸς παλαιώσιν τὸν Μαρεώ-
 35 τὴν οἶνον.

15. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἡ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιθῶριον, σχεδόν τι ἰσοῦψις ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. ἀλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῃ χαίτην
 40 ἔχουσα, ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κύαμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. οἱ οὖν κυάμωνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέριψιν τοῖς ἐνευω-
 45 χεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμῇ-γοῖς, ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἐστὶ γὰρ σφόδρα μέγала, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὲ καὶ ἡ Ἀλεξανδρεία μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα-
 50 στήρια, ὥς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἄγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὲ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσχεῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χεῖρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερα-

est cursus stadiorum nongentorum. Parætonium civitas est, et portus magnus quadraginta fere stadiorum. Hanc urbem alii Parætonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio spatio est Ægyptiorum pagus et Ænesisphyra (Νησισφύρα *codd.*) promontorium et Tyndarii scopuli, qui sunt quattuor parvæ insulæ portum habentes. Sequitur Drepanum promontorium et insula Ænesippia cum portu et pagus Apis, a quo Parætonium usque sunt stadia centum, ad Ammonis autem templum quinque dierum iter; a Parætonio Alexandriam circiter mille et trecenta stadia. Inter hæc primo est albi soli promontorium, quod Alba acta nominatur; hinc Phœnicis portus et Pnigeus pagus; deinde Pedonia (Σιδωνία *codd.*) insula cum portu; sequuntur Antiphrae paullo longius a mari. Tota hæc regio nequaquam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente, quod Libycum (Bycium, Βύκιον?) appellant; hoc et zytho Alexandrina plebs ut plurimum uti solet; maxime autem Antiphrae dicteris impetuntur. Deinde est portus Derris appellatus, propter petram quandam proximam, nigram colore et pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus. Postea est alius portus nomine Leucaspis et alii complures; hinc Cynossema et post id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco magnus conventus frequentatur; alia Taposiris satis longe ultra urbem sita est; prope eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi omni anni tempore frequentes sunt comessantium conventus. Sequitur Plinthina et Niciæ pagus et Cherronesus castellum propinquum jam Alexandriæ et Necropoli, unde distat stadia septuaginta. Lacus autem Maria, qui huc usque pertendit, latitudinem habet supra centum quinquaginta stadiorum, longitudinem intra trecenta. Habet insulas octo, et loca circumsita omnia bene habitata. In his locis maxima vini copia est, adeo ut etiam Mareoticum vinum diffundatur et in longum tempus servetur.

15. In Ægypti lacubus ac paludibus byblus nascitur, et Ægyptiaca faba, ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt. Utriusque plantæ virgæ altitudine fere æquales, ad decem pedes altæ sunt. Byblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et flores emittit, et fructum fabæ nostræ persimilem, magnitudine solum et gustu differentem. Itaque fabeta jucundum quendam aspectum ac delectationem præbent convivia in iis agitantibus; agitare vero solent in scaphis thalamiferis densissima fabeta subeuntes et eorum foliis obumbrati: quæ adeo magna sunt, ut poculorum et catinorum usum præbeant, (habent enim etiam concavitatem quandam ad id idoneam); unde Alexandrinæ officinæ iis plenæ sunt, et pro vasis utuntur. Agri ex his foliis quoque redditum aliquem habent. Ac faba quidem talis; byblus vero hoc quidem in loco non multa nascitur (non enim excolitur), in inferioribus autem ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior, alia melior, sacerdotalis scilicet.

τικῇ· κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἔῴσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσδοτον οὕτως αὖξουσιν, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

16. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιώντι ἡ διωρύξ ἐστίν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν, ἀρχὴ τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστίν ἡ διωρύξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως, ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἀνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία ἔξευχται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γὰρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ τε μικρὰ Ταπόειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναύστων ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θωνὶν τινὰ πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένης ξενίας. περὶ οὗ τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

ἔσθλα, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις.

17. Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας περὶ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτοῦ, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστεῖα τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμώτατους ἀνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἐτέρους. συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς θεραπειάς, ἄλλοι δὲ ἀρετάς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθεύει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχομένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῇ τῇ Κανώβῳ καταγωγὰς ἐχόντων, ἐπικειμένους τῇ διώρυγι εὐφρεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

18. Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον (τὸ) Ἡρακλέους ἔχον ἱερὸν· εἴτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς

Nonnulli, ut reditus augerent, Judaicam versutiam huc quoque adhibuerunt, quam illi in palma, caryotica praesertim, atque in balsamo excogitaverant; non enim permittunt multis in locis nasci; quo fit ut raritati pretium imponentes, reditum quidem augeant, communi vero usui damnum afferant.

16. E Canobica porta exeunti ad dextram est fossa, quæ lacui jungitur et Canobum fert. Per eam tum ad Schediam (*sive Ratem*) ad magnum fluvium, tum Canobum navigatur, prius tamen Eleusinem, qui pagus est Alexandriae et Nicopoli proximus, ad ipsam Canobicam fossam situs; conclavia habet et prospectus in usum virorum mulierumque qui gulæ ventrique indulgere volunt, initium quoddam Canobicæ vitæ et protervitatis. Paululum ab Eleusine progresso ad dextram est fossa, quæ Schediam deducit. Schedia quattuor schoenis distat ab Alexandria; pagus urbi similis est, in quo navale est thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quæ a superiore regione importantur et eo exportantur; cujus gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est. Post fossam, quæ Schediam ducit, sequens navigatio ad Canobum est parallela oræ maritimæ, quæ est a Pharo usque ad Canobicum ostium. Angusta enim quædam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris post Nicopolim ac Zephyrium promontorium cum sacello Veneris Arsinoes. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Menelaum et Helenam hospitio excepit. Sane de medicamentis Helenæ sic poeta inquit (Od. 4, 228):

Optima quæ Polydamna illi Thonis dedit uxor.

17. Canobus urbs centum viginti stadiis distat ab Alexandria terrestri itinere, cognominis Canobi, qui Menelai gubernator fuerat, et ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiosissime cultum, et curationes edens, adeo ut etiam nobilissimi viri ei credant, et pro se vel ipsi vel per alios insomnia ibi captent. Sunt qui curationes conscribant, quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festivos conventus per fossam Alexandria descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus plenus locus est virorum mulierumque, qui vel in navigiis extrema cum lascivia cantant atque tripudiant, vel in ipso Canobo diversoria habent fossæ apposita et ad huiusmodi levitatem atque oblectationes idonea.

18. Post Canobum est Heraclium, quod Herculis templum habet; inde est Canobicum ostium et Delta regionis initium. Ad dextram Canobicæ fossæ Menelaiticus nomus

διώρυγος ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
 πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ
 ἥρωος, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ
 τὸ Κανωδικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἴτα τὸ Σε-
 5 βεννυτικὸν καὶ τὸ Φατνιτικόν, τρίτον ὑπάρχον τῷ με-
 γέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥριται τὸ Δέλτα· καὶ
 γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ
 Δέλτα. τῷ δὲ Φατνιτικῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον,
 εἴτα τὸ Τανιτικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν.
 10 ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοστόματα,
 ἀσημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ'
 οὐκ εὐφρεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς
 διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἐλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ
 Κανωδικῷ στόματι ἔχρῳντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ'
 15 Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλειμένων, ὡς προείπο-
 μεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκει-
 ται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἀγνοῦ
 κέρας· εἴθ' ἡ Περσέως σκοπὴ καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος·
 πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσὶ Μι-
 20 λῆσιοι (κατὰ Κυαξάρη δ' οὗτος ἦν τὸν Μηδὸν) κατέ-
 σχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἴτ' ἐκβάντες ἐτείχι-
 σαν τὸ λεχθέν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν
 Σαΐτικὸν νομὸν καταναυμαχῆσαντες Ἰνάρων πόλιν
 ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὑπερθεῖν.
 25 μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν
 προϊόντι στόμα λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἐτέρα Βουτικὴ κα-
 λεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις
 καὶ ἡ Σαῖς, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ᾗ τιμῶσι
 τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ
 30 Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἑρμοῦ πόλις ἐν
 νήσῳ κειμένη· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον.
 19. Ἐν δὲ τῇ μεσογείῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικῷ
 καὶ Φατνιτικῷ στόματος Ξοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις
 ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. ἐστὶ δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις
 35 καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι
 καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι
 ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδης καὶ
 Διὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις·
 εἴτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ
 40 καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἑρατοσθένης κοινὸν μὲν
 εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν, τοὺς
 δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν
 μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, διαβάλλειν τὴν
 ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον, οὐ
 45 βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς
 (τοῦ) Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ

Αἰγυπτὸνδ' ἵεναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,

προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπλου καὶ τοῦ ἀλιμέ-
 50 νου καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ
 Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν ἐπιτιθε-
 μένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ κατα-
 ποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼν παραπλεύσειεν
 ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν

est, a fratre primi Ptolemæi appellata, et non meher-
 cule ab heroe, ut quidam volunt, e quibus est Artemi-
 dorus. Post Canobicum ostium est Bolbitinum, hinc
 Sebenniticum et Phatniticum (Phatnicum *codd.*), quod
 magnitudine tertium est præter prima duo, quibus Delta
 terminatur; nam haud procul a vertice scinditur versus
 Delta partem interiorem; Phatnitico vero succedit Mende-
 sium, huic Taniticum, ultimum est Pelusiaticum. Sunt
 inter hæc alia quædam ignobiliora et quasi falsa ostia;
 habent enim ingressus, non tamen aptos magnis navigiis,
 sed scaphis, propterea quod brevia ac paludes loca ea ob-
 tinent. Præcipue autem Canobico ostio utebantur tan-
 quam emporio, occlusis Alexandriæ portibus, ut ante
 dictum est. Post Bolbitinum ostium, arenosum quoddam
 et humile promontorium longe porrigitur, quod Agni cor-
 nu appellatur. Postea est Persei specula et Milesiorum
 murus. Nam Milesii regnante Psammiticho (qui Cyaxa-
 ris Medi temporibus vixit) triginta navibus navigantes,
 Bolbitinum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus
 construxerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam
 navigantes, Inaro navali prelio superato, Naucratis ur-
 bem non multo supra Schediam condiderunt. Post Mile-
 siorum murum ad Sebennyticum ostium procedenti sunt
 lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur, et
 Sebennytica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis, in
 qua Minervam colunt; in templo ejus Psammitichi sepul-
 tura est. Circa Butum etiam Hermopolis in insula jacet.
 Buti est Latonæ oraculum.

19. In mediterranea supra Sebennyticum et Phatniticum
 ostium est Xoïs insula et civitas in Sebennytica præfectura.
 Ibidem est etiam Hermopolis et Lycopolis et Mendes, ubi
 Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in
 loco hirci cum mulieribus coeunt. Prope Mendetem est
 Diospolis et lacus circa eam et Leontopolis; dein ulterius
 in Busiritica præfectura est Busiris civitas et Cynopolis.
 Auctor est Eratosthenes communem barbaris omnibus
 consuetudinem esse, ut hospites pellant; Ægyptios vero ac-
 cusari propter ea, quæ in fabulis de Busiride et Busiritica
 præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus in-
 hospitalitatem calumniari, quum medius fidius nullus ne-
 que rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Insuper illud quo-
 que sparsum esse (*Od.* 4, 483):

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

Permulum ad hanc opinionem contulisse etiam portuum
 defectum et quod ne is quidem qui præsto esset ad Pha-
 rum portus pateret, sed a bubulcis custodiretur, hominibus
 latrocinio deditis, qui applicantes eo adorirentur. Cartha-
 ginienses vero demergere navem, si quis peregrinorum in
 Sardiniam vel ad Herculis columnas præternavigaret; in-
 deque fieri ut pleraque quæ de occidentalibus regionibus

ἐσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομὸς καὶ Ἀθριβίς πόλις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ Μενδήσιος ἐστὶ νομὸς καὶ ὁ Λεοντοπολίτης καὶ πόλις Ἀφροδίτης καὶ ὁ Φαρβητίτης νομὸς· εἴτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὃ τινες Σαῖτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομὸς καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη 10 Τάνις.

21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι καὶ ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῇ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες Βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· 15 ὥκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ (καὶ) τῶν τελμάτων. ταύτη δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἐωθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ 20 τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχῆς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γὰρ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἱδρύται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. ὁ δὲ με- 25 ταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν χιλίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδωνίος φησιν, ἑξαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης ἐρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν.

22. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὣν ἐστὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμοῦ πόλις ἐστίν· εἴτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ 30 Μωμεμφίτης νομὸς· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς 40 γὰρ δὴ ἐν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

23. Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι πλεῖστον νίτρον ἔχουσαι καὶ νομὸς Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐν- 45 ταῦθα ὁ Σάραπις καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σαῖς καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθετὸ τοῦ Ὀσίριδος 20 ἄσυλον, ἐν ᾧ κεῖσθαι τὸν Ὀσίριν φασιν. ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἰσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θεῖναι σοροὺς τοῦ Ὀσίριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα

ferantur, fidem non inveniant; Persas quoque legatos male ducere per ambages et difficilia loca.

20. Contigua dictis est etiam Athribitica praefectura et Athribis urbs, porro Prosopitica praefectura, in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium vero ac Taniticum ostium est magnus lacus et Mendesia praefectura et Leontopolitana, et Veneris civitas, et Pharhetita praefectura; postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica praefectura, in eaque urbs magna Tanis.

21. Inter Taniticum Pelusiacumque ostium sunt lacus et maximae ac continuae paludes, quae pagos multos habent. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quae nonnulli Barathra vocant, nec non paludibus. Sita est urbs supra mare stadiis amplius viginti; muri ambitus est stadiorum viginti; a *peilo* i. e. luto stagnorum nomen habet. Ibi Aegyptus difficilis intratu est ab orientalibus partibus ad Phoeniciam ac Judaeam; ex Arabia quoque Nabataea, quae continua est, per has regiones via in Aegyptum ducit. Regio inter Nilum et Arabicum sinum media, jam est quidem Arabia, et in extremis ejus partibus situm est Pelusium: verum tota deserta est et exercitui invia. Isthmus, qui inter Pelusium est atque recessum sinus, qui ad Heroum urbem accedit, mille (900 *codd.*) est stadiorum, ut vero Posidonius sentit, paulo pauciorum quam mille quingentorum. Praeterquam autem quod aqua caret, et arenis est obsitus, etiam multos serpentes habet, qui se abdunt in arenas.

22. A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum Mariam, e quibus est is qui Chabriae pagus appellatur; ad flumen est Heropolis, deinde Gynaecopolis, et Gynaecopolitana praefectura; sequitur Momemphis et Momemphitana praefectura; in medio sunt fossae plurimae, in Mareotim exeuntes. Momemphitae Venerem colunt, et sacram vaccam alunt, quemadmodum Apis bos in Memphi, Heliopoli autem Mneuis nutriuntur. Et hi quidem dii putantur, qui vero apud ceteros sunt (nam apud multos sane tum in Delta regione tum extra eam aut mas aut femina bos alitur), hi non dii quidem esse censentur, sacri tamen putantur.

23. Supra Momemphim sunt nitri lacus duo qui nitrum plurimum habent, indeque dictus Nitriotes nomus. Ille Sarapis colitur, et apud hos solum in Aegypto ovis deo mactatur; non procul hinc est urbs nomine Menelaus; ad sinistram vero in ipso Delta et ad fluvium est Naucratis, et duobus schœnis a flumine distans Saïs, et paulo supra eam Osiridis asylum, in quo Osirim jacere arbitrantur. Controversia de hoc multis est, et iis praesertim, qui Philas supra Syenen et Elephantinam sitas habitant; fabulantur enim Isim multis in locis sub terram Osiridis oculos po-

τὸν Ὀσίριν, ἀφανῆς πᾶσι), τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν ἐκρίψει τὸ σῶμα τῆς θήκης.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτὼ καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλουν, τοῦτο δ' εἶναι σταδίου ὀκτακοσίους τετραράκοντα, λογιζόμενος τριακονταστάδιον τὴν σχοῖνον· ἡμῖν μέντοι πλείουςιν ἄλλοι· ἄλλω μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπεδίδουσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετραράκοντα σταδίου καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς δὲ Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν γὰρ Μέρμεως μέχρι Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην φησὶ εἶναι σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσι φησι, σταδίου δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλουμένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθροίτης παρὰ τὴν ἐτέραν λίμνην· ἓνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἐνιοὶ Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσιν εὐοφοί, μεστὰ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμίτιχου παιδός, ἀρξάμενου μόνον, εἴτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἐξῆς ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξη 40 ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καί, εἰ διακοπεῖν πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμός, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἰγύπτον· οἱ μὲντοι Πτολεμαῖκοι βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν 45 ἐποίησαν τὸν Εὐριπον, ὥστε, ὅτε βούλονται, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἰγύπτον καὶ λιμένες καὶ κατοικίαι διώρυγές τε πλείους καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκ-

suisse, in uno duntaxat Osirin fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum; id vero eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulcro erueret.

24. Atque ab Alexandria quidem ad Delta verticem tantum est circuitio. Artemidorus dicit octo ac viginti schoenorum adverso amne eam navigationem esse, hos vero efficere octingenta et quadraginta stadia; nam triginta stadiorum schoenum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schoenorum mensura usi distantias indicaverunt, ut etiam quadraginta stadiorum schoenos ac majores etiam faterentur pro ratione locorum. Esse autem apud Ægyptios variam schoenorum quantitatem, ipse Artemidorus in sequentibus declarat; a Memphi enim usque ad Thebaidem schoenos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a Thebaide usque ad Syenen sexaginta; a Pelusio autem ad eundem verticem sursum navigantibus schoenos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit, a Pelusio procedenti primam occurrere fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinistram magni fluminis jacent supra Pelusium in Arabia; porro alios quosdam lacus et fossas esse dicit in iisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est etiam præfectura Sethroitica; ceterum hanc quoque inter decem illas numerat, quæ in Delta sint. In eosdem lacus etiam aliæ duæ fossæ conveniunt.

25. Est alia, quæ in Rubrum mare et Arabicum sinum exit ad urbem Arsinoen, quam nonnulli Cleopatridem vocant. Perfluit fossa lacus amaros dictos, qui quum antiquitus amari essent, facta fossa et admixto flumine, sunt immutati, ac nunc bonos ferunt pisces, et aquatilibus volucris abundant. Fossa primum a Sesostri incisa est ante bellum Trojanum; nonnulli vero eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant, et morte hunc præcipiente, postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus pæne absolutum deseruit; falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Ægypto esse sublimius, ideoque, si intermedius isthmus incideretur, Ægyptum a mari obrutum iri. Ptolemaici quidem reges eum ad mare perducentes, Euripum clausum fecerunt, ut, quum vellent, in exterius mare navigarent, ac rursum sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est etiam in prioribus commentariis (I, 2, 20. 3, 8).

26. Prope Arsinoen est Heroum civitas et Cleopatris in Arabici sinus intimo recessu qui juxta Ægyptum est, item portus et habitationes et fossæ complures et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura et Phagroriopoli urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis

διδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἀρχεται Φα-
κούσσης, ἥ συνεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος
δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἡ διῶρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν
μυριοφόρῳ νηί· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ
5 τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβα-
στίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν δ' Ἡλιοπολίτης νομός.
ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις ἐπὶ γώματος ἀξιο-
λόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βοῦν
10 τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νε-
νόμισται θεός, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. πρό-
κεινται δὲ τοῦ γώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς
πλησίον διῶρυγος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρη-
μος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κα-
15 τεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμ-
βύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ
σιδήρῳ διελωβᾷ τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ πε-
ρικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς
Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως, ἄλλοι
20 δ' εἰςὶ κακεῖ καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν
ἐστῶτες ἀκμὴν πυρίθρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη·
κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν
ἕδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἑλαττον,
25 μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἐστὶν ὅπου
καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλί-
μαχος εἴρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνουβιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἑφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους
30 σφίγγες ἔδρυνται λίθιναι, πῆχει εἴκοσιν ἢ μικρῷ πλείους
ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἕνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι
στίχον τῶν σφιγγῶν, ἕνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς
σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυ-
λον, εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἐστὶ δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν
35 προπύλων οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς,
ὥσπερ καὶ τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. μετὰ
δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς πρόνυχον ἔχων μέγα καὶ ἀξιο-
λογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν, ἢ οὐκ
ἀνθρωπόμορον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ
40 προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερὰ·
ἐστὶ δὲ ταῦτα ἰσοῦψῃ τῷ νεῷ τείχει δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν
ἀφ'esτῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ
τῆς κρηπίδος τοῦ νεῷ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι
κατ' ἐπινευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ
45 ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων
εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις
σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημιουργημάτων. ἐστὶ
δὲ τις καὶ πολύστυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρ-
βαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων
50 εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδέν
ἔχει χάριεν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφανίζει
μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἡλίου πόλει καὶ οἴκους εἶδομεν μεγά-

initium est a pago Phacussa, cui continuus est Philonis
pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum centum; pro-
funditas ea, quæ prægrandi navi onerariæ satis sit. Hæc
loca ad Delta verticem prope accedunt.

27. Ibidem est Bubastus civitas et Bubastica præfe-
ctura, et supra eam est Heliopolitana præfectura, ubi He-
liopolis sive Solis urbs est aggeri magno imposita, Solis
templum habet, et Mneum bovem, qui in septo quodam
nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmo-
dum et Apis a Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in
quos propinqua fossa refunditur. Nunc urbs prorsus de-
serta est; habet autem vetustum templum Ægyptio more
structum, quod multis manifestis indicibus Cambysis insa-
niam ac sacrilegia demonstrat, qui templa partim igni,
partim ferro devastavit, mutilans et comburens, quemad-
modum et obeliscos, quorum duo Romam delati sunt non
omnino corrupti, alii adhuc ibi et Thebis sunt, quæ nunc
Diospolis nominatur, partim stantes adhuc igni exesi, par-
tim jacentes.

28. Templorum structura talis est. In ingressu qui ad
fanum ducit, est pavementum latitudine quidem jugeri,
aut paulo minus, longitudine vero tripla quadrupla, et
quibusdam in locis etiam magis; atque hoc quidem dro-
mus (quod est cursus) dicitur, ut Callimachus inquit:

Est dromus hic sacratus Anubidis.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudi-
nis parte positæ sunt lapideæ sphinges, vigenis cubitis vel
paulo pluribus inter se distantes, ita ut altera sphingum
series sit a dextra, altera a sinistra. Post sphinges vesti-
bulum ingens, et ubi processeris ulterius, aliud vestibulum
rursumque aliud. Neque vestibulorum neque sphin-
gum certus est numerus, sed alius atque alius, pro diver-
sitate longitudinis et latitudinis dromorum. Post vestibula
est templum, quod atrium habet magnum et memora-
bile, et delubrum convenientis magnitudinis, simulacrum
vero aut nullum aut non ad hominis formam, sed bestię
alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectæ sunt
quæ pinnæ appellantur; sunt autem duo muri, æque alti
atque templum, in initio inter se distantes paulo plus quam
est latitudo crepidinis templi, postea prorsum procedunt
lineis declinantibus (ἀπονευούσας) usque ad quinquaginta
vel sexaginta cubitos. Hi parietes ingentium simulacro-
rum cælaturas habent, Etruscis et antiquis Græciæ ope-
ribus persimilium. Est etiam ædes quædam multis colu-
mnis structa, sicuti Memphi, barbarica fabrica; nam præ-
terquam quod columnæ sunt et magnæ et multiplici ordine
constitutæ, nihil elegans et bene delineatum habet, sed
potius inanem laborem arguit.

29. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus sacer-

λους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἀσκήσις. ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν
 5 ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγῆται τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοῦνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην,
 10 γελώμενος δὲ τὸ πλεον ὡς ἀλαζών καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυντο οἱ τε τῶν ἱερέων οἴκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί· συνανέβη γὰρ δὴ τῷ Πλάτῳ καὶ Εὐδόξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐνταῦθα ἐκεῖνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηται τισι· περιττοὺς γὰρ
 15 ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικοὺς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπειαῖς ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακο-
 20 σίαις ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδωσαν· ἀλλ' ἡγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα·
 25 καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

30. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Αἰθύναν ἀναπλέοντι, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ τὴν Μαρεῶτιν,
 30 τὰ δ' ἐν ἀριστερῇ Ἀραβίαν· ἡ μὲν οὖν Ἡλίου πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν, ἐν δὲ τῇ Αἰθύνῃ Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δείκνυται γὰρ σκοπὴ τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς
 35 κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Αἰγυπτοπόλεως οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλῶν, φρούριον ἐρυμνόν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἴτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατόπεδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων
 40 τὴν Αἴγυπτον· ῥάχισ δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι' ἣς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῆαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀρορῶνται δ' ἐνθὲνδε τηλαυγῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει καὶ
 45 εἰσι πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίςχοινον εἰς αὐτὴν· ἔχει δὲ ἱερά, τό τε τοῦ Ἀπιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὅσιρις, ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σχῳῳ τινὶ τρέφε-
 50 ται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τᾶλλα δὲ μέλας· οἷς σημείοις αἰεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἐστὶ δ' αὐτὴ προκειμένη τοῦ σχῳῳ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηχὸς

dotes habitabant; nam hanc potissimum urbem perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiæ et astronomiæ deditorum; nunc et ordo ille et studium defecit. Certe nemo quisquam nobis tali exercitationi præfectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, et quæ ad templum pertinent memorabilia peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Ælium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Ægyptum quidam nomine Chæremon, qui ejusmodi scientiam profitebatur; sed ob ignorationem et arrogantiam ut plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum ædes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est, et ambo cum sacerdotibus annos tredecim (tria *Epit.*) sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti enim sacerdotes quum rerum coelestium scientia præstarent, ceterum arcanam eam servarent, neque facile cum quoquam communicarent, tempore et obsequiis obtinuerunt, ut nonnulla placita cognoscerent; sed plurima interim barbari occultabant. Hi sunt qui excurrentes diei ac noctis particulas supra trecentos sexaginta quinque dies ad anni complementum tradiderunt; ceterum vera anni ratio, sicut alia plura, apud Græcos ignorabatur, donec juniores astrologi ab iis ea acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Græcam linguam transtulerunt; atque etiam nunc multa ab illis, nec non a Chaldæis accipiunt.

30. Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra, ubi sursum navigatur, Libyam vocant, sicuti etiam ea, quæ ad Alexandriam et Mareotidem sunt; sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis præfectura in Arabia est, in Libya vero Cercesura urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quædam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum, secundum quam ille coelestium corporum motus quosdam definivit. Præfectura hæc Letopolitana nominatur. Ulterius sursum naviganti est Babylon, castellum munitum, a Babyloniis quibusdam conditum: qui quum ibi defecissent, postea eo in loco habitationem a regibus impetrarunt; nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quæ Ægyptum custodiunt. Ab hoc castello usque ad Nilum jugum quoddam descendit, per quod aqua rotis et cochleis e flumine trahitur, centum quinquaginta hominibus captivis opus facientibus. Hinc Pyramides, quæ apud Memphim non adeo procul sunt, in ulteriore regione manifeste conspiciuntur.

31. Propinqua est etiam Memphis, Ægyptiorum regia, tribus schœnis a Delta dissita. Inter templa urbis unum est Apidis, qui idem est cum Osiri, ubi bos Apis in cellula quadam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem et quasdam parvas corporis partes, cetera vero niger; quibus signis judicare solent, qui sit ad successionem idoneus, eo, qui colebatur, defuncto. Ante hanc cellulam aula est, et in ea alia cellula matris ejus bo-

τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφίᾳσι
τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν
τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σπηλαίῳ,
βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ
ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν στάσιν. Τό τε
δὴ τοῦ Ἀπιδός ἐστὶν ἱερόν, παρακείμενον τῷ Ἡφαί-
στειῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελεῶς κατεσκευα-
σμένον νανοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται
δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν
τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἄλ-
λήλους, οὗς ἐπίτηδες τρέφουσι τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρό-
φοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες, ὃ δὲ κρείτ-
των νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ
Ἀφροδίτης ἱερόν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ
Σελήνης ἱερόν εἶναι φασιν.

32. Ἔστι δὲ καὶ Σαράπιον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα,
ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἀμμῶν σωρεύεσθαι, ὅφ' ὧν αἱ
σφίγγες αἱ μὲν καὶ μέγχι κεφαλῆς ἐωρῶντο ὅφ' ἡμῶν
κατακεχασμένοι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν πα-
ρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερόν λαίλαψ
ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὐανδρος, δευ-
τέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ
καὶ τῶν ἐκεῖ συνηκισμένων· πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι
τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, αἱ νῦν μὲν κατέσπασται
καὶ ἐστὶν ἔρημα· Ἰδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέγχι
τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλλος αὐτῷ
καὶ λίμνη.

33. Ἑτταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίου προελ-
θόντι ὁρεινὴ τις ὁφρὺς ἐστὶν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσι πυ-
ραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς
δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται·
εἰσὶ γὰρ σταδία τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι,
τῆς πλευρᾶς ἑκάστης μικρῷ μείζον τὸ ὕψος ἔχουσαι·
μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει
δ' ἐν ὕψει μέσῳ πως [μῖξ] τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαίρε-
σιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγγ' ἐστὶ σκολιὰ μέγχι τῆς θήκης.
αὐτὰ μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ·
ἀπωτέρω δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὁρεινῆς ἡ τρίτη
πολὺ ἐλάττω τῶν δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κα-
τεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέγχι μέσου σχεδόν
τι μέλανος λίθου ἐστὶν, ἐξ οὗ καὶ τὰς θυίας κατασκευά-
ζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας
ὁρῶν* καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος πολυ-
τελεῇ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἐταί-
ρας τάφος γεγονώς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφὸν μὲν, ἡ
τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος
εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομά-
ζουσι Ροδῶπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λουομένης αὐτῆς, ἐν
τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας αἰτὸς παρὰ τῆς θερα-
παίνης κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δικαιο-
δοτοῦντος ὑπαιθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ
ρίψει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὃ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ
τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς περιπέμ-

vis. In hanc aulam certa hora Apis emittitur, praesertim
ut peregrinis ostendatur. Vident quidem etiam per fene-
stram in cellula, sed volunt ut etiam extra spectetur; ubi
vero paulum foris exsultim luserit, rursus in proprium
locum recipitur. Habet igitur urbs Apidis templum, quod
est Hephaesteo seu Vulcanio propinquum, et ipsum Hephae-
steum, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose ador-
natum. In fronte dromi colossus jacet ex uno lapide. In
hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos non-
nulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum
alii equos; dimissi inter se pugnam cient, victori autem
praemium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quae
Graeca dea censetur; quidam Helenae (Ἑλένης) id dicunt.

32. Est etiam Serapium in loco valde arenoso, adeo ut
arenae colles a ventis exaggerentur, quibus vidimus sphin-
ges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat
eminentes; unde conjicere licebat magnitudinem periculi,
si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbs
magna est et populosa, et secunda post Alexandriam, ho-
minibus convenis, sicut Alexandria, referta. Exstant lacus
in fronte urbis et regiarum, quae nunc dirutae sunt et de-
sertae, sitae olim in loco edito, et usque ad inferius urbis
solum descendentes, cui lucus et lacus sunt contigui.

33. Quadraginta stadiis ab urbe est montanum quoddam
supercilium, in quo stant multae pyramides, regum se-
pulturae. Earum tres memorabiles sunt; duae ex tribus
inter septem orbis spectacula adnumerantur; sunt enim
altitudine stadii, figura quadrata, altitudinem habentes
paulo majorem quolibet latere; paulo etiam altera quam
altera major est. *Major* in modica altitudine unius la-
terum habet lapidem exemptilem, quo sublato, obliqua
fistula est usque ad conditorium. Duae hae pyramides inter
se proximae in (ἐπὶ) eodem sunt plano; ulterius in majore
montani tractus altitudine est tertia, multo prioribus
duabus minor, majore tamen impensa structa. Nam ab
ipsis fundamentis usque fere ad medium constat ex nigro
lapide, ex quo mortaria quoque faciunt, e longinquo adve-
hentes; nam quum ab extremis Aethiopiae montibus *deferendus esset*, tum hoc tum eo, quod durus sit, et operatu
difficilis, reddidit opus sumptuosum. Haec pyramis dicitur
meretricis sepulcrum, ab amantibus factum, quam Sappho
poetria Doricham vocat, et fratris sui Charaxi amicam,
quum is Lesbium vinum negotiator Naucratis portaret.
Alii eam Rhodopin nominant, atque fabulam quandam nar-
rant: ea dum lavaretur, aquilam alterum e calceis e manu
ancillae correptum Memphim deportasse, et quum esset
supra verticem regis sub divo jura dantis, calceum in hu-
jus gremium demisisse; regem calcei concinnitate et rei no-
vitate permotum, per totam regionem dimisisse ad inqui-

ψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φοροῦσης ἀνθρώπου τοῦτο· εὐρεθεῖσα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

34. Ἐν δέ τι τῶν δραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυραμίσιν παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροὶ τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὐρίσκεται ψήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει φακοειδῇ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα ὄν ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει· φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμύκης, οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πορείας· καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμια ψῆφοι σχεδὸν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ρεύματος εὐρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὅσῃ ταῖς πυραμίσιν ὅν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικὸν 20 τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος καλῶσπῆλαια ὑπ' αὐτῇ καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλλος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἴθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἣ ἑλευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. εἴθ' ὁ Ἡρακλεώτης 30 νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διωρούξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοίτην νομόν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διώρυγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπύπτοντος. ἐστὶ δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν 35 καὶ τὴν κατασκευὴν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδροις καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὁσμὴν (ἢ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνελαιός ἐστι πλην τῶν 40 κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἱ μέχρι τοῦ ἐλαίου χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν)· οἶνόν τε οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα σπέρματα πάμπολλα. θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει 45 καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῇ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν ὁρᾶν εὐοικότες τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἀμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ αὐδὲ πάμπολυ ἀφροστᾶσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου), μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ 50 θαλάττῃ ἰδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν· ἢ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σιρβωνίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἀλανίτην μυχόν.

rendam eam, quæ hujusmodi calceum gestaret : eam in urbe Naucratarum inventam, atque adductam, regis uxorem factam, et post mortem hac sepultura affectam fuisse.

34. Sed unum de miris rebus, a nobis in pyramidibus visum, haudquaquam prætereundum est. Acervi quidam ex lapidum frustulis dolando detritis ante pyramides jacent; in his lapilli et forma et magnitudine lentis inveniuntur; in nonnullis etiam quasi hordei grana semidecorticata occurrunt; narrant reliquias ciborum, qui operariis dati fuissent, in lapidem induruisse : quod quidem non est probabile (ἐπέοικε). Nam apud nos quoque collis quidam est oblongus, in campo situs, qui tofi calculis in modum lentis plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi eandem fere ambiguitatem præstant; sed ii propter motum, qui in aqua fit, probabilem explicationis rationem suppeditant, istic vero indagatio veri est difficilior. Alibi [*nescio ubi*] dictum est circa locum ubi lapides struendis pyramidibus effossi sunt, in conspectu pyramidum trans Nilum in Arabia, Troicum vocari montem quendam satis petrosum, et speluncam sub eo, et pagum his ac flumini proximum nomine Trojam, antiquam Trojanorum habitationem eorum, qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi consederunt.

35. Post Memphin est Acanthus civitas similiter in Libyæ latere; ibidem Osiridis templum, et lucus acanthæ seu spinæ Thebaicæ, e qua gummi colligitur; postea est Aphroditopolitana præfectura, et civitas eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleotica præfectura in insula magna, juxta quam fossa est a dextra, versus Libyam atque præfecturam Arsinoiticam directa, ita ut hæc fossa duo habeat ostia seu capita, quum inter utrumque ostium pars quædam insulæ intercedat. Arsinoitica vero præfectura ceteras omnes et adspectu et virtute et apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas et fructiferas arbores profert, ac si quis bene colligat, oleum etiam optimum fit; negligentes autem rem, multum quidem oleum efficiunt, sed pessimi odoris (Ægyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam sunt, qui oleas quidem ferre possunt, oleum vero non suppeditant); vini quoque non parum fert, porro frumentum, legumina et alia semina omnis generis. Habet etiam lacum admirabilem, Moeridis appellatum, pelago similem magnitudine et marino colore; ripas quoque videre est maris litoribus persimiles, ut idem de hoc loco atque iis, quæ sunt circa Ammonem, suspicari possis (nec sane multo a se invicem distant, nec ambo a Parætonio); videlicet sicuti templum illud olim ad mare stetit e multis indiciis probabiliter opinari licet, sic hæc quoque loca prius fuisse maritima; inferiorem vero Ægyptum, et quæ usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinuisse, conjunctum fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanítico recessui proximum est.

36. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλείονων ἐν τῷ
 πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ το-
 σοῦτον ὑπομνηστέον [τὸ] τῆς φύσεως ἕμα καὶ τὸ τῆς
 προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως,
 5 ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ δλου μέσον
 καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, (καὶ) τὸ μὲν πυκνότα-
 τον καὶ μεσαίτατόν ἐστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἥττον τοιοῦτον
 καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἐκότερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν στερεά,
 ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας,
 10 ὅτι βεβούληται, καὶ αὕτη ποικίλτριά τις οὔσα καὶ μυ-
 ρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷν,
 ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κρά-
 τιστα θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἐνεκεν καὶ τὰ ἄλλα
 συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν,
 15 τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου
 μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω.
 ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περιέκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἐνυ-
 δρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ
 πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολ-
 20 λὰς καὶ εἰσοχὰς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ
 σύμπαν ἢ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ ἀποκρύπτειν τὴν ὑπ' αὐτῇ
 γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ
 τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει καὶ
 τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει
 25 συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ
 οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα
 ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν
 αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν
 προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιροῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ,
 30 μήτε τὴν ἑδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκότερον, καὶ ταῦτα
 εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ ἐγγυτάτω τῆς με-
 ταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μετα-
 βάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἣν αὐτὴν τοσαῦται
 35 διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ εὐθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πε-
 τρώδης καὶ σιδηρίτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν [γὰρ] ἀλμυρὴ, ἡ
 δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτή-
 ριος καὶ δλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. τί οὖν θαυ-
 40 μαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττη
 πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον
 ὤκειτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν
 συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας, οὕτω
 δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν
 45 καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ
 βάθος ἱκανή ἐστι κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα
 φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πε-
 φυτευμένα, εἴτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀπο-
 50 δοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ θάτερον τῶν στομάτων
 ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχεταιίας
 καὶ αὕτη καὶ ἡ διώρυξ. ταῦτα μὲν φυσικά, ἐπίκειται
 δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλειθρα, οἷς
 ταμειούουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες πρὸς τὸ εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ

36. Sed de his in primo geographiæ volumine (1, 3, 4)
 pluribus dictum est; sed nunc quoque paucis monebimus
 naturæ simul atque providentiæ opus, una consideratione
 perpendentes. Et naturæ quidem opus hoc est: nimirum
 rebus omnibus ad id unum vergentibus, quod universi me-
 dium est, et circa id in globosam massam se conformanti-
 bus, medium atque densissimum est terra, quod minus
 densum est et ordine deinceps sequitur, aqua est; utrum-
 que globus: alter quidem solidus, alter concavus, utpote
 terram intus habens. Providentiæ autem est, quod
 quum ornatrix sit et plurimarum rerum opifex, in primis
 animalia creare voluit, utpote quæ longe ceteris ante-
 cellunt, atque horum ipsorum præstantissima deos atque
 homines, quorum gratia cetera sunt constituta. Diis itaque
 cælum, hominibus terram incolendam dedit, quæ duo
 mundi extrema sunt; nam globi extrema sunt centrum et
 externa superficies. Enimvero quoniam aqua terram cir-
 cundat, homo autem non est aquaticum animal, sed ter-
 restre, et aerem multumque lumen percipit: eadem ter-
 ram multis in locis excitavit, in multis depressit, ut in his
 tota aqua vel maxima ejus pars obtineret et terram sub se
 occultaret, in illis vero terra exstaret, atque aquam sub
 se absconderet, nisi quantum hominum generi ceterisque
 animalibus ac plantis necessarium videbatur. Jam quum
 omnia continue moveantur et transmutentur (aliter enim
 talia totque ac tanta in mundo recte administrari non pos-
 sent), existimandum est nec terram perpetuo ita durare,
 ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adima-
 tur, nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineri,
 præsertim quum transmutatio mutua naturæ earum maxime
 conveniat et propinquissima sit. Imo censendum est et
 terræ multum in aquam converti, et aquæ vicissim mul-
 tum in terram transmutari eodem modo, quo in terra hoc
 evenit, in qua ipsa tot differentiæ inveniuntur; nam alia
 est fragilis, alia solida et petrosa aut ferrea et sic porro
 alia aliter; similiter de humoribus alius est salsus, alius
 dulcis et potabilis, alius salubris et medicam vim habens,
 alius perniciosus, et frigidus alius, alius calidus. Qui ergo
 mirum sit, terræ partes aliquas, quæ nunc habitantur,
 olim mari tectas: et quæ nunc pelagus sunt, prius habita-
 tas fuisse? quemadmodum de fontibus alii exaruerunt, alii
 eruperunt, itemque flumina et lacus, sic etiam montes
 et campos invicem commutari accidit; de quibus et ante
 copiosius diximus et nunc hæc dicta sunt.

37. Mæridis itaque lacus propter magnitudinem et pro-
 funditatem sub Nili incrementa excipiendæ inundationi
 sufficit, ne aquæ in sata et habitationes exundent; deinde
 autem decrescente Nilo, postquam abundantem in se
 aquam ejusdem fossæ adminiculo per alterum ostiorum red-
 didit, retinere tantam ejus copiam, quanta irrigationibus
 conducat, et ipse solet et fossa. Atque hæc quidem na-
 tura præstat; utrique autem fossæ ostio claustra imposita
 sunt, quibus architecti et influenti et effluenti aquæ mode-

ἐκρέον. πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ
 πάριον ταῖς πυραμίσι ἐστὶν ἔργον καὶ ὁ παρακεῖμενος
 τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον.
 ἔστι δὲ κατὰ τὸν πρῶτον εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγαν
 5 προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίου
 ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κόμην τε καὶ βα-
 σίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον ἦσαν
 νομοί· τοσαῦται γὰρ εἰσιν αὐλαὶ περιστυλοί, συνεχεῖς
 ἀλλήλαις, ἐφ' ἑνα στίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὥς
 10 ἂν τεῖχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ
 δ' εἰς αὐτάς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τεῖχους εἰσὶ· πρόκειν-
 ται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταὶ τινες μακραι καὶ πολλαί,
 δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς
 ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἐκά-
 15 στην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. τὸ δὲ θαυμαστόν,
 ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἰκῶν ἐκάστου μονόλιθοι, καὶ τῶν
 κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐστέγασται
 πλαξίν, ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμῶς κα-
 ταμειμιγμένων οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναθάντα τε
 20 ἐπὶ τὸ στέγος οὐ μέγα τῷ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν
 ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων, ἐντεῦθεν δὲ
 πάλιν εἰς τὰς αὐλάς † ἐκπίπτοντα ἐξῆς ὁρᾶν κειμένας
 ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑψηραῖς ἐπτά καὶ εἴκοσι·
 καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων
 25 σύγκεινται. ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλεόν
 ἢ στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστὶ, πυραμὶς τετράγω-
 νος, ἐκάστην τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν
 καὶ τὸ ἴσον ὕψος· Ἰμανδῆς δ' ὄνομα ὁ ταφείς. πε-
 ποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλάς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς
 30 ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν
 οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερείων, θυσίας τε (καὶ θεοδοσίας) καὶ
 δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν· κατήγετο δὲ τῶν
 νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλὴν αὐτῷ.

38. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκτὸν σταδίου
 35 πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο
 πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν
 κροκόδειλον, καὶ ἐστὶν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ
 καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροθήτης τοῖς ἱερεῦσι· κα-
 λεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ σιτίοις καὶ κρέας καὶ
 40 οἶνῳ, προσφερόντων αἰ τῶν ξένων τῶν ἐπὶ τὴν θέαν
 ἀφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐν-
 τίμων, αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν
 λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριον τι
 καὶ κρέας ὀπτὸν καὶ προχοῖδιόν τι μελικράτου· εὗρομεν
 45 δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ
 ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε
 τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελίκρατον
 κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην διῆξεν εἰς
 τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζον-
 50 τος ὁμοίως ἀπαρχήν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ καὶ
 καταλαβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινόιτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν
 νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπε-
 ναντίως τοῖς Ἀρσινόιταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους

rantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus haud impar
 pyramidibus, et adjacens regis sepultura ejus, qui labyrin-
 thum construxit. Etenim juxta primum fossæ ingressum
 ad triginta quadragintave stadia procedenti est planities
 quædam mensali forma, quæ pagum habet et magnum
 palatium ex tot regiis constans quot prius præfecturæ
 erant; nam totidem aulæ sunt columnis ambitæ, invicem
 continuæ, omnes uno ordine et in uno pariete, qui tan-
 quam longus quidam murus ante se sitas aulas habet. Viæ
 vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri;
 ante ingressus cryptæ quædam multæ ac longæ, quæ inter
 se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi singu-
 las aulas possit, nec egredi sine duce. Dignum admira-
 tione, quod uniuscujusque domus tabulata ex uno lapide
 constent, atque etiam cryptarum latitudines item tectæ
 sint lapideis pluteis integris magnitudinis eximiae, nullo
 usquam nec ligni nec alius materiæ interventu. Si quis
 in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est,
 quum una solummodo sit contignatio, videre licet lapideum
 campum tantis lapidibus instratum; inde rursus in aulas si
 prospexeris (ἐκκύπτοντα?), cernes eas deinceps positas, in-
 nitentes columnis viginti septem e solido lapide factis; pa-
 rietes quoque ex lapidibus non minoribus sunt compositi.
 In fine hujus ædificii, quod plus stadio occupat, est sepul-
 crum, pyramis quadrangula, cujus quodlibet latus quattuor
 fere est jugerum, et altitudo par. Sepulti nomen est Iman-
 des (Ismandes § 42; Maindes in *Epit.*). Dicunt tot aulas
 ibi factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo conve-
 nire missis optimatibus cum sacerdotibus et sacerdotissis
 (ἱερείων *codd.*), sacrificii gratia juris dicendi de rebus
 maximis; quævis autem præfectura in designatam ipsi
 aulam procedebat.

38. Præternaviganti hæc ad centum stadia, urbs est Ar-
 sinoe, quæ olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac
 enim præfectura mirum in modum colitur crocodilus, et
 est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nutritus, et
 sacerdotibus mansuetus; Suchus vocatur. Nutritur autem
 pane, carne et vino, quæ a peregrinis afferuntur ad ejus-
 modi spectaculum venientibus. Hospes itaque noster,
 unus ex honoratis viris, qui nobis sacra ibi commonstra-
 bat, ad lacum accedens, placentulam et carnem assam
 et quoddam mulsi vasculum e cæna attulit. Bestiam in
 ripa lacus invenimus; ex sacerdotibus alii ejus os apperue-
 runt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde
 mulsum infudit; ille in lacum desiliens, in ulteriorem par-
 tem trajecit; quumque alius hospes advenisset, et similiter
 primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem in-
 vento crocodilo obtulerunt.

39. Post Arsinoiticam in (κατὰ) Heracleotica præfectu-
 ra est Herenlis civitas, in qua colitur ichneumon contra
 morem Arsinoitarum. Hi enim crocodilos colunt, et pro-

τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διωρυξ αὐτῶν ἐστὶ μεστὴ
τῶν κροκοδείλων καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται
γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς
ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς
5 ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὡς διαφθεύουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ
θηρία, τῷ πληθὺ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν
αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτα τὰς ἀσπίδας μὲν
ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς
τὸν ποταμὸν καὶ διαφθεύουσι· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνε-
10 δρεῦσαντες, ἡνίκ' ἂν ἡλιάζωνται κεχηγότες, ἐμπίπτου-
σιν εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ
τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

40. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν
πόλις, ἐν ᾗ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ
15 στίσις τέτακτι τις ἱερά. ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ὁξύρυγχος
πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον
καὶ ἐστὶν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγγου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων
Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν
γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, κα-
20 θάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κύνα, αἰλουρον, τῶν
δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴδιον, τῶν δ' ἐνύδρων δύο,
λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τι-
μῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον
καὶ Θηβαῖται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ τινὰ ἰχθύν
25 Λατοπολίται, λύκον τε Λυκοπολίται, κυνοκέφαλον δὲ
Ἑρμοπολίται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν·
ἐστὶ δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκῶς σατύρω, τὰλλα
δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία·
ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ
30 καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλὴν δὲ Ἀθριδίται, ἄλλοι
δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

41. Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολίτικὴ φυλακὴ, τελώνιον
τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ
τῶν ἐξήκοντα σταδίων σχοίνων, ἕως Σύννης καὶ Ἐλε-
35 φαντίνης· εἴτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διωρυξ φέρουσα
ἐπὶ Τάνιν· εἴτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πα-
νῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ
Θηβαίδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα
40 πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὑπὲρ δὲ ταύτης
ἡ Ἀβυδός, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνιον, βασιλεῖον θαυμαστῶς
κατεσκευασμένον ὁλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ᾗπερ
τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνη
ἐν βάθει κειμένη, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτήν, κατα-
45 καμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ
μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἐστὶ δὲ διωρυξ (ἢ) ἄγουσα
ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν
διωρυγὰ ἀκανθῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος. εἶκοι δὲ ὑπάρχει ποτὲ ἡ Ἀβυδὸς πόλις
50 μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας, νυνὶ δ' ἐστὶ
κατοικία μικρά· εἰ δ', ὥς φασιν, ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν
Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Με-
μνόνιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπὲρ καὶ τὰ ἐν
Ἀβύδῳ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα

pterea fossam habent crocodilis plenam et Mæridis lacum;
nam venerantur, et ab iis abstinent; Heracleotæ autem
ichneumones, qui crocodilis et aspidibus perniciosissimi
sunt; nam et eorum ova delent, et ipsas bestias interficiunt luto tanquam thorace muniti; in hoc enim postquam
se volutarunt et dein ad solem siccati sunt, aspides capite
aut cauda arreptas in flumen trahunt atque occidunt; cro-
codilos autem insidiosè observant, et quando ii se, rictu di-
ducto, soli exponunt, tum in ora eorum intrant, et exesis
visceribus, e ventre mortuorum egrediuntur.

40. Sequitur Cynopolitana præfectura et Canum urbs,
in qua Anubis colitur, et honor et sacer quidam cibus
canibus est constitutus. In opposito fluvii latere est
Oxyrynchus civitas et præfectura eodem nomine. Hic
oxyrynchus piscis a rostro acuto sic dictus colitur, et oxy-
rynchi templum est, quamvis etiam ceteri Ægyptii omnes
oxyrynchum piscem colant. Etenim quædam animalia
Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus tria, bovem,
canem, felem, e volatilibus accipitrem atque ibim, ex aqua-
tilibus duo, lepidotum (*id est squamatum*) piscem et
oxyrynchum; alia vero sunt, quæ pro se quique colunt, ut
Saitæ et Thebani ovem, latum vero, qui piscis quidam est
in Nilo, Latopolitani, lupum Lycopolitani, cynocephalum
simiam Hermopolitani, cepum simiam Babylonii, qui sunt
juxta Memphim; (cepus faciem habet Satyro similem, cetera
inter canem atque ursum; in Æthiopia nascitur;) aquilam
Thebani, leonem Leontopolitani, capram et hircum Men-
desii, murem araneum Athribitæ, alii aliud. Causas cultus
vero afferunt inter se non consentientes.

41. Deinceps est Hermopolitana Phylace sive custodia,
ubi vectigal exigitur earum rerum, quæ e Thebaide defe-
runtur. Hinc schœni stadiorum sexagenum incipiunt,
pertinentes usque ad Syenen et Elephantinam. Postea
Thebaica Phylace sive custodia et fossa, quæ Tanim de-
fert; tum Lycopolis seu luporum urbs, et Veneris et Pa-
nopolis, antiqua habitatio hominum linilicium et lapidum
opera exercentium.

42. Deinde Ptolemais, civitas omnium maxima, quæ
in Thebaide sunt, et Memphi non minor, quæ etiam Græco
more institutam habet civitatem. Supra hanc est Abydus,
in qua est Memnonium, regia ex solido lapide mirificæ
structuræ, qualem labyrinthi esse diximus, non tamen ita
multiplex est. Fons quoque ibi in profundo positus, adeo
ut descendatur ad eum, fornicibus incurvatis ex solidis la-
pidibus eximæ magnitudinis et structuræ. Est etiam fossa,
quæ ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa fos-
sam est spinarum Ægyptiarum lucus Apollini sacer. Aby-
dus olim urbs magna videtur fuisse, primo post Thebas
loco; nunc in parvum pagum redacta est. Quodsi (ut
nonnulli sentiunt) Memmon ab Ægyptiis Ismandes dicitur,
etiam Labyrinthus Memnonius erat, et ejusdem opus, cu-
jus Abydena et Thebana; nam et ibi quædam Memmonia

Μεμνόνια. κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν ἔστιν ἡ πρώτη αὔασις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὐδρός τε κατοικία καὶ εὖοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἀμμωνί· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἀμμωνος τοσοῦτον εἰπεῖν βουλόμεθα, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἢ ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' ὀλι-
 10 γωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις διὰ τε σπλάγχων καὶ ὀρνιθείας καὶ διοσημειῶν. διό-
 περ καὶ τὸ ἐν Ἀμμωνί σχεδὸν τι ἐκλείπεται χρηστή-
 ριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα
 15 τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράφαντες, προσ-
 τιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος· ἐμφαί-
 νοντες δὲ τι καὶ πίστει αἴτιον. ὁ γὰρ Καλλισθένης
 φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ
 τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον
 20 ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου,
 καίπερ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον
 δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων ὄμβρων καὶ
 δυεῖν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἥδη τούτων κο-
 λακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνω
 25 γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς
 τὸν νεὺ μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους με-
 τεנדῦναι τὴν ἐσθῆτα, ἑξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροά-
 σασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν·
 εἶναι [δὲ] οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαῖς τὰς
 30 ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις
 τὸ πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρ' οὐ νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι
 ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἀνθρωπινὸν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη
 35 Διὸς υἱός. προστραγωδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης,
 ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαῖς μαντεῖον ἐκλειο-
 πότος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο
 ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλειοπιρίας δὲ καὶ τῆς κρή-
 νης, τότε ἢ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ
 40 Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ
 Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ
 Ἀρβήλα νίκης καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λα-
 κεδαίμονι νεωτερισμῶν· περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν
 Ἐρυθραίαν Ἀθηναῖδα φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην
 45 ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὰ
 μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὀσίριν· ἐν δὲ τῷ
 ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν οὔτε ὦδόν οὔτε αὐλητὴν
 οὔτε ψάλτην ἀπάργεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις
 50 θεοῖς ἔθος. μετὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διὸς πόλις ἡ μικρά,
 εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς
 ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡτίμωται καὶ ἔχθιστος
 τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι,

dicuntur. Secundum Abydum est prima Auasis ex tribus, quæ sunt in Africa, dissita inde iter dierum septem; habitatio aquis et vino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga; secunda est secundum Mœridis lacum; tertia prope Ammonis oraculum; hæ quoque habitationes sunt haud mediocres.

43. Multis a nobis de Ammone dictis, id tantum adjici-
 mus, veteribus et divinationem universam et oracula in
 summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Ro-
 manis in Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione per exti-
 spicia, auguria et servationes de cœlo acquiescentibus.
 Itaque Ammonis quoque oraculum fere desertum est, prius
 vero in honore fuit. Id in primis declarant Alexandri
 rerum scriptores, qui quanquam adulandi gratia non pauca
 adjecerunt, indicant tamen etiam quæ credenda sint.
 Callisthenes igitur narrat, Alexandrum ambitione quadam
 inductum ad id oraculum contendisse, quod audiisset
 Perseum et Herculem prius eo adscendisse; itaque e Pa-
 rætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus,
 pertendisse, et quum per pulverem vagaretur, imbrium
 superventu et duorum corvorum, qui iter commonstra-
 rent, servatum esse; quæ ipsa jam adulatorie dicuntur;
 similia sunt, quæ sequuntur. Soli scilicet regi a sacerdote
 concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto,
 ceteros vestem mutare jussos, et foris omnes oraculum
 audivisse, præter Alexandrum qui intus audiret. Responsa
 non, ut apud Delphos et Branchidas, verbis dari, sed magna
 ex parte nutu et signis, quemadmodum apud Homerum
 (Il. 1, 528):

Dixit, et cæruleis superciliis annuit Cronion,

vate nimirum Jovem imitante; hoc tamen expresse eum
 regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes
 tragice rem exaggerans addit, quum Apollo Branchidarum
 oraculum deseruisset ab eo tempore, quo templum a Bran-
 chidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecis-
 set: et hunc tum denuo scatuisse, et Milesiorum lega-
 tos Memphin profectos multa responsa attulisse de nato e
 Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii
 morte, de rebus Lacedæmone novandis; et de generis
 nobilitate etiam Erythræam Athenaidem effatam narrat,
 quæ Erythrææ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. Talia sunt,
 quæ a scriptoribus traduntur.

44. Abydi Osiris colitur; in ejus templo non licet nec
 cantori nec tibicini nec citharædo sacrificium auspicari,
 quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva
 Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præ ceteris
 Ægyptiis crocodilum detestantur, et ex omnibus belluis
 inimicissimum habent. Nam ceteri quanquam ejus ani-

καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς δλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὅμως καὶ ἀπέχονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθεύουσιν αὐτούς· ἐνιοὶ δ' ὅσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ
 5 Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινὰ ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἐρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδεὶν ἄλλου θαρροῦντος· εἰς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις ἐπιδεί-
 10 ξως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦ τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβαῖσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τότε μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν δραθῆναι, ἐμβαί-
 15 νοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὁπισθεν δὲ τοῦ νεῦ τῆς Ἀφροδίτης Ἰσιδός ἐστιν ἱερόν· εἴτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

20 45. Ἐντεῦθεν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδεύουσιν ἔχουσιν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην, ἀνυδροῦν οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι σταθμούς,
 25 † ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις δεύμασι καὶ διὰ τῶν καμηλῶν, τοῦτο δὲ πρᾶξι διὰ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοῖζομένοις. ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀρα-
 30 βίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὄρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοῖζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφίστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε
 35 καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθεν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὄρμος εὐδοκίμει, καὶ χροῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ὠδεύον κομίζοντες
 40 καὶ ὕδωρ, νυνὶ δὲ καὶ ὕδρεϊα κατασκευάχασιν, ὀρύξαντες πηλὸν βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἐξ ἡ ἑπτὰ ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων
 45 βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι (καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις),

αἱ δ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

50 Ὁμηρος μὲν οὕτω λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ' ὅσα Θῆβας

Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην καὶ νῦν δ' ἵχνη δείκνυται τοῦ μεγέ-

malis malitiam norint, et humano generi perniciosum existiment, venerantur tamen et ab eo abstinent; Tentyritæ omnibus modis eos pervestigant atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes: sic etiam Tentyritis esse contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, et aquam tranent, alio nemine audente. Quumque crocodili Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritæ eos sequebantur, et, parata crocodilis piscina quadam, et pegmate exstructo in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent, Tentyritæ erant, qui eos interdum reti, in aquam ipsi intrantes, educebant in locum apricationi destinatum, ut a spectatoribus cerni possent, alias rursum eos in piscinam retrahabant. * Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea, quæ Typhonia vocantur, et fossa, quæ Coptum defert, communem Ægyptiorum et Arabum urbem.

45. Deinceps est isthmus ad Rubrum mare porrectus versus Berenicen urbem, quæ, quamquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, ac, quum aquis ea careret, mansiones instituisse, in quibus mercatoribus essent aquationes et stabula camelorum (ἐν οἷς περ, s. οὐ περ, τοῖς ἐμπορίοις ὕδρεύματα καὶ αὐλῖα τῶν κ.), idque fecisse, quoniam Rubrum mare difficulter navigaretur, præsertim ex intimo recessu proficiscentibus. Ac sane experientia utilitatem rei maximam demonstravit, atque nunc omnes Indicæ et Arabicæ merces et Æthiopicæ etiam, quæ Arabico sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul a Berenice est Myos hormus, quæ urbs navale habet, et a Copto non multum abest Apollinis civitas, adeo ut duæ urbes isthmum terminantes utrinque sint: sed Coptus et Myos hormus nunc excellunt, iisque omnes utuntur. Olim camelis vehentes mercatores noctu iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautæ, et aquam secum portabant; nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, et pluviis quoque, quantumvis raris, cisternas fecerunt. Iter est sex septemve dierum. In hoc isthmo etiam smaragdi sunt et aliorum quorundam pretiosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt.

46. Post Apollinis urbem sunt Thebæ, quæ nunc Diospolis vocatur (Il. 9, 383):

Quis centum portæ, per quarum quamque ducenti sublimes in equis et curribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit (Il. 9, 381):

Nec quantæ Thebis Ægypti, quamlibet amplæ adservantur opes.

Sunt et alii qui eadem dicant, hanc Ægypti metropolin ponentes; nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitu-

θους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος ἔστι δ' ἱερὰ [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡκρω-
τηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος
μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις, μέρος δέ τι καὶ
ἐν τῇ περαίᾳ, οὗ τοῦ Μεμνόνιον· ἐνταῦθα δὲ δυεῖν
κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὃ μὲν
σώζεται, τοῦ δ' ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέ-
δρας πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. πεπί-
στευται δ', ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὥς
10 ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος
ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους· καὶ γὰρ δὲ παρὼν ἐπὶ
τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου καὶ τοῦ πλήθους τῶν
συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν περὶ ὥραν
πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου· εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως εἴτε
15 ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ
τὴν βᾶσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ
ἔχω δισχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν
μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω
τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Με-
20 μνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομεῖται περὶ
τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένα καὶ θεὰς
ἄξια· ἐν δὲ ταῖς θῆκαις ἐπὶ τινων ὀβελίσκων ἀναγρα-
φαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν
ἐπικράτειαν, ὥς μέχρι Σκυθῶν καὶ Βακτριῶν καὶ Ἰν-
25 δῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείναν, καὶ φόρων πλη-
θος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ
καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς·
τούτων δ' ἔστι καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην
ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα
30 μηνὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον·
εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος
μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν ἐξ
ὅλων ἡμερῶν καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα μόρια
τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασι
35 δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην (μάλιστα) σοφίαν·
τῷ δὲ Δίῳ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδестаτή καὶ γένους
λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἧς καλοῦσιν οἱ Ἕλλη-
νες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οἷς
βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται κάθαρσις τοῦ
40 σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδεται πρὸς ἄνδρα·
πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλ-
λακείας καιρόν.

47 Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ἣ ὃ τε
Ἀπόλλων τιμᾶται καὶ ὁ Ζεὺς τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα
45 βοῦς· ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον·
εἴτα Ἀφροδίτης πόλις καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τι-
μῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν λάτον· εἴτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ
ἱερὸν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ἱεράκων πόλις, τὸν ἱέρακα τι-
μῶσα· εἴτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς
50 κροκοδείλοις.

48. Ἡ δὲ Συήνη καὶ [ἡ] Ἐλεφαντίνη, ἥ μὲν ἐπὶ
τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἥ δ' ἐν
τῷ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ
καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούφιδος καὶ νείλο-

dine octoginta fere stadiorum; sunt vero majorem partem
templa. Sed horum quoque plurima mutilavit Cambyses.
Nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et
urbs erat, pars in ulteriore regione, ubi Memnonium.
Hic quum duo colossi essent de solido lapide inter se pro-
pinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede
partes corruerunt, terræ (ut fama est) motu. Creditum
etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus
haud magni edi a parte, quæ in sede ac basi remansit.
Ipse quoque quum adessem in his locis cum Ælio Gallo et
reliqua multitudine amicorum ac militum, qui cum eo
erant, circiter horam primam sonitum audiui; utrum vero
a basi sive a colosso, an ab eam circumstantium aliquo
editus fuerit, non habeo affirmare, quum propter incertitu-
dinem causæ quidvis potius credere subeat, quam ex la-
pidibus sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium
sunt regum sepulcra in speluncis quibusdam in lapidem
incisa, circiter quadraginta, mirum in modum structa,
spectatuque sane digna; Thebis (Θήβαις?) vero in obeliscis
quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum divitias
ac potentiam declarant, atque imperium usque in Scythiam
et Bactrianam et Indiam et quæ nunc Ionia dicitur, pro-
pagatum, item tributorum magnitudinem, et exercitus
circiter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astrono-
miam philosophiamque exercuisse dicuntur. Hi non lunæ,
sed solis cursu annos exegerunt, duodecim mensibus,
quorum quisque triginta constet diebus, quinque dies
quotannis adjicientes; ad totius vero anni complemen-
tum quum quædam diei particula excurrat, circuitiorem
quandam composuerunt e tōtis diebus et tot totis annis,
quot particulae excurrentes, si in unum conjunguntur,
diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio
tribuunt. Jovi, quem præcipuè colunt, virgo quædam ge-
nere clarissima et specie pulcherrima sacratur; quales Græci
palladas vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult, coit,
usque ad naturalem corporis purgationem. Post purga-
tionem viro alicui elocatur; sed priusquam nubat, post
pellicatus tempus, in mortuæ morem lugetur.

47. Post Thebas est Hermonthis civitas, in qua Apollō
et Jupiter coluntur; hic etiam bos alitur; deinde est
Crocodilorum urbs, quæ eam belluam colit; hinc Veneris
urbs, et postea Latopolis, quæ Palladem et latum colit,
postea Lucinæ civitas et ejus templum; in ulteriore re-
gione est Accipitrum urbs, ubi accipiter colitur; deinde
Apollinis urbs, quæ ipsa quoque crocodilis est inimica.

48. Syene vero et Elephantina, altera quidem in fini-
bus est Æthiopiæ et Ægypti urbs; altera insula dimidio
stadio in Nilo ante Syenen posita, inque ea urbs, quæ Cnu-
phidis templum habet et Nilometrium. Hoc autem est

μέτριον, καθάπερ Μέμφις. ἔστι δὲ τὸ νειλομέτριον
 συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου
 φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται τὰς
 μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει
 5 γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι
 ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος περαγραφαί,
 μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκο-
 ποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως
 εἰδεῖν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων ση-
 10 μείων† καὶ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν καὶ
 προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς
 τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν καὶ παραχωμάτων καὶ
 διωρύγων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν
 προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μεΐζους ἀναβάσεις μεΐζους καὶ
 15 τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ
 τὸ φρέαρ ἔστι τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς,
 (καὶ) διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκειται οἱ τόποι
 οὗτοι (καὶ ποιοῦσιν ἀσκήους τοὺς γινώμονας κατὰ με-
 σημβρίαν)· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ
 20 τῶν Ἑλλαδικῶν, προῖουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν-
 ταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται καὶ
 ποιεῖ τοὺς γινώμονας ἀσκήους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη
 δέ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινόμενου, καὶ εἰς τὰ φρέατα
 βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγὰς, καὶ βαθύτατα
 25 ἢ κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἕσταμεν καὶ τὰ ὀρυγματα
 τῶν φρεάτων κατεσκευάσται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς
 σπεῖραι Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

49. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἑλεφαντίνης ἔστιν ὁ μικρὸς
 καταράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θεᾶν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγε-
 30 μόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἔστι κατὰ
 μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὄφρυς, ἐπίπεδος μὲν
 ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν, τελευτῶσα δ' εἰς
 κρημνόν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν
 δὲ πρὸς τῇ γῇ ρεῖθρον, ὁ μάλιστα καὶ ἀνάπλουεν ἔχει·
 35 ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταρά-
 κτην καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνόν
 καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθείς. τοῦ δὲ καταράκτου
 μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλᾶς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοι-
 κίαν Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην
 40 ὥσπερ καὶ τὴν Ἑλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ
 ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι
 μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς
 παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει
 μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν
 45 δ' ἔφασαν εἶναι, κακέϊθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη καὶ
 πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει ὅν
 διὰ νόσον.

50. Ἦλθομεν δ' εἰς Φιλᾶς ἐκ Συήνης ἀπὴν δι'
 ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν. παρ'
 50 ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ
 ἑρμαῖα, πέτρων ἡλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἱκανῶς,
 ἐγγὺς σφαιροειδές, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου,
 ἐξ οὗ αἱ οὐταί γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μεῖζον
 καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐ-

puteus quidam in Nili ripa e cæmentis æqualibus constru-
 ctus, in quo et maxima et minima et mediocria Nili incre-
 menta annotantur; nam putei aqua cum Nilo pariter crescit
 et decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam
 insculptæ incrementorum, et perfectorum et aliorum.
 Hæc itaque observantes ceteris significant, ut sciant; multo
 enim ante ex his signis et sciunt *tempus et mensuram*
futurorum incrementorum (?), et prænuntiant. Quæ
 quidem res agricolis ad aquarum dispensationem et ag-
 gerum ac fossarum curationem conducit, præfectis vero ad
 redituum rationes; majora enim incrementa majores pro-
 ventus denuntiant. Syenæ etiam puteus quidam est,
 æstivi index solstitii, quoniam hæc loca sub circulo tropico
 sita sunt. A nostris enim locis, hoc est a Græcis, in me-
 ridiem procedentibus, hic primum sol nobis supra verticem
 fit, adeo ut meridie nullam gnomones umbram projiciant.
 Necesse autem est, quum nobis supra verticem fuerit, ut
 in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios
 jaciat sol, quandoquidem et nos ad angulos rectos solo in-
 sistimus, et putei ad perpendiculum effodiuntur. Hoc in
 loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii
 gratia.

49. Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes,
 in quo navicularii scaphis utentes spectaculum quoddam
 principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere
 flumen petrosum quoddam supercilium in superiore parte
 planum, ut flumen recipere possit, desinens vero in præ-
 cipitium, per quod aqua dejicitur; utrimque autem secus
 terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac
 itaque subvecti defluunt in catarrhacten, et cum scapha
 in præcipitium detruduntur, et ipsi et scaphæ incolumes.
 Paulo supra catarrhacten sunt Philæ, communis Æthio-
 pum et Ægyptiorum habitatio, structa quemadmodum
 Elephantina, et pari magnitudine; hæc templa Ægyptia
 habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant, mihi
 autem nihil cum nostris simile videbatur habere, aut
 Ægyptiis, utpote et magnitudine excedens, et varietate
 colorum longe diversus. Dicebant autem Æthiopicum
 esse, et inde afferri alium, quando ille in Philis decesserit,
vel (ἢ) etiam jam antea. Sic qui tunc nobis ostensus est,
 morbo jam cœperat deficere.

50. Nos Philas Syene plastro vecti sumus per campum
 valde planum, centum (*quingenta* ?) stadiorum iti-
 nere. Per totam fere viam videre erat utrimque multis in
 locis in morem Mercurialium tumulorum, qui viis apponi
 solent, petram arduam, rotundam, admodum politam,
 prope sphaericam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria
 fiunt, majori saxo impositam, ac rursum super ea aliam :

τοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διά-
μετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ
μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον
ἐπὶ πάκτων· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός
ἔστι σχάφιον, ὥστ' εἰκέναι διαπλοκίνω· ἐστῶτες δ' ἐν
ὑδατι ἢ καὶ στανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι ῥαδίως ἐπε-
ραιώθημεν, δεδιότες μάτην· ἀκίνδυνα γὰρ ἔστιν, ἂν μὴ
τις ὑπέργομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς
10 ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐθρωτον ἐν τοῖς περὶ
τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ
Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. θαυμά-
ζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτ' οὐκ οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ ὁμοροῖ οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, το-
15 σοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλω φοίνικι καὶ
τὸν καρπωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ ἢ κρείττονα τοῦ Βα-
βυλωνίου. διττός δ' ἔστιν ὁ τε ἐν τῇ Θηβαΐδι καὶ ὁ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ, ὁ τε ἄλλος καὶ ὁ καρπωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θη-
βαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. ἔστι δὲ καὶ
20 νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τε-
λοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτη
δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ.

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν,
ὥσπερ μέλος ἢ ῥυθμὸν ἢ ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τε-
25 ρατεῖαν προσφέροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς
νῆσους τὰς πρὸς τῇ Σύνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους
δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσ-
σον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. νῆσους
δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένους ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν
30 καλυπτομένας ὕδατος ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέ-
ρους, ἐποχετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλεόν ἐξ
ἀρχῆς διὰ τὸ αὐταρκες τῆς χώρας καὶ τὸ δυσεῖσθολον
τοῖς ἔξωθεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἀρχτῶν ἀλιμένῳ παραλία καὶ
35 πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἑω καὶ
τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς
Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον Τρω-
γλοδοῦται [καὶ] Βλέμμιες καὶ Νοῦβαι καὶ Μεγάβαροι οἱ
ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ
40 οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ ληστρικῶς
ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν
καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε
ἐν συστροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν στενὴν καὶ σχολιὰν
οἰκοῦντες, οἷαν προείπομεν· οὐδὲ παρσκευασμένοι κα-
45 λῶς οὔτε πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ
νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον
δὲ· τρισὶ γούν σπεύραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται· τολμήσασιν δὲ
τοῖς Αἰθίοσιν ἐπιθέσθαι κινδυνεῦσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε
50 τῇ σφετέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ
οὔτε τοσαῦται τινὲς εἰσιν οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ'
ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὐ γὰρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πο-
λεμισταί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ πέριξ
ἔθνη. Γάλλος μὲν γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος καταστα-

nonnusquam etiam per sese jacebant petræ; earum maxima
erat non minore duodecim pedum diametro, atque omnes
maiores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam
pactone. Pacton est scaphæ genus e scuticis ita compo-
situm, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in
aqua vel in asseribus sedentes facile transmisimus inani
metu: caret enim res periculo, si scapha non nimis one-
ratur.

51. Quum in tota Ægypto palma e vilium genere sit, et
fructum afferat esui non aptum in locis apud Delta et
Alexandriam; tamen in Thebaide palma inter ceteras opti-
ma est. Jam admiratione dignum est, quomodo palmæ
in Delta et Alexandriæ regione provenientes, quanquam
eandem cum Judaicis plagam obtinent iisque finitimæ sunt,
tantum tamen ab illis differant: quum Judæa præter al-
teram palmam etiam caryotam gignat, non multo Baby-
loniâ inferiorem (χείρονα). Duplex vero est, ut Judaica,
sic etiam Thebana palma, caryota scilicet atque reliqua; ac
Thebaica quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior.
Est ibi etiam insula quædam, quæ præ ceteris locis pal-
mam optimam fert, et proventum maximum principibus
affert; regis enim erat, et privatus nemo in ea partem ha-
bebat, et nunc principum est.

52. Enimvero multa quum ceteri nugantur, tum Hero-
dotus, veluti cantus loco, aut rhythmi aut condimenti,
prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est,
quod apud insulas dicunt juxta Syenen et Elephantinam
sitas (sunt autem complures) Nili fontes esse, et ad eum
locum flumen profunditate esse immensa. Ceterum Nilus
insulas sparsas quam plurimas habet, quarum aliæ totæ
exercescente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero
nimis alta per cochleas irrigantur.

53. Ceterum jam inde ab initio Ægyptus plerumque pa-
cem colebat, tum propter suas copias, quibus facile se
sustentaret, tum quod non facile externis gentibus pateret
in eam ingressus; nam a septentrione ora importuosa et
Ægyptio pelago, ab ortu et occasu desertis et montibus
Libycis et Arabicis (ut diximus) munitur; quæ restant
austrum versus, Troglodytæ incolunt et Blemmyes, et Nubæ
et Megabari, qui Æthiopes supra Syenen habitant; ii vero
sunt nomades, neque multi neque bellicosi, quanquam
esse olim viderentur, propterea quod sæpe latronum more
incautos adoriebantur. Qui deinceps ad meridiem Me-
roenque pertingunt Æthiopes, neque ipsi valde multi
sunt, neque collecti in unum conventum degunt, quippe
qui fluvialem regionem longam angustamque habitent,
qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad ceteram
vitæ rationem bene instructi. Atque adeo etiamnum idem
est terræ hujus status. Cujus rei indicium est, quod a
tribus Romanis cohortibus, nec iis plenis, custoditur;
quumque aliquando Æthiopes aggredi nostros ausi es-
sent, de sua ipsorum regione in periculum venerunt.
Neque reliquæ in Ægypto copiarum adeo multæ sunt, nec
unquam Romani confertim iis usi sunt. Etenim nec
Ægyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi
sint, nec etiam finitimæ gentes. Cornelius quidem Gal-

θεὶς ἑπαρχὸς τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστᾶσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἴλε, στάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεὶ κατέλυσε. Πετρώνιος τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξανδρέων
 5 πλήθους τοσούτων μυριάδων ὁρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντέσχε, καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγε
 10 τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προῦδίδου, καὶ καταστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπᾶσθαι μετὰ
 15 Γάλλου Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἀραβας, ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα καὶ τὴν φρουρὰν τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἐλόντες ἔφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν δὲ καὶ τοὺς Καίσα-
 20 ρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν (δὲ) ἐλάττωσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἵππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἀνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου·
 25 λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τοὺς ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν καὶ μηδέν, ὧν ἔχρην, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων
 30 τε κακῶς καὶ ὠπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλθούσαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ
 35 γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν βροῦν. τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἣ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρική τις γυνὴ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρία λαμβάνει ἅπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαίς
 40 τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχιν αἰρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασιν γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλχιος ἦκεν εἰς Πρῆμιν, ἐρυμνὴν
 45 πόλιν, διελθὼν τοὺς θίνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὕτη δ' ἐν τινι πλησίον
 50 ἰδρυτο χωρίῳ. πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας καὶ ἀποδοῦσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοῦπίσω μετὰ τῶν λαφύρων,

lus, cui primum provincia a Cæsare commissa est, Heroum urbem, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem propter tributa exortam cito admodum sedavit. Deinde Petronius, tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus jactu lapidum, tantum suis munitus militibus impetum sustinuit, et, nonnullis ipsorum interemptis, ceteros repressit. Gallus Ælius cum parte præsidii, quod erat in Ægypto, in Arabiam ingressus, dictum est quomodo eos esse imbelles ostenderit; et nisi Syllaëus eum prodidisset, Felicem ille Arabiam totam subegisset.

54. Quum vero Æthiopes, Romanis spretis propterea, quod pars quædam copiarum, quæ in Ægypto erant, cum Gallo Ælio avulsa esset, bellum in Arabia gerente, impressione facta in Thebaidem et præsidia trium cohortium, quæ Syenæ erant, Syenen et Elephantinam ac Philas repentino impetu cepissent et mancipassent, ac Cæsaris etiam statuas evertissent: profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum et equitibus octingentis adversus triginta hominum millia, primum eos compulit, ut Pselchim confugerent, Æthiopiam urbem, missisque ad eos legatis, repetiit quæ capta erant, et causas, quam ob rem bellum movissent, poposcit; ac dicentibus, se injuria affectos a nomarchis, respondit, non illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Petentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque interim eorum, quæ par erat, facientibus, movens contra eos, in pugnam procedere coegit, ac celeriter in fugam vertit, quum et compositi male et male armati essent: nam scuta ingentia et e crudo bovis tergo confecta habebant; arma, quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in deserta fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant; nam hoc in loco propter aquæ fluxum crocodili pauci sunt. Ex iis erant etiam duces reginæ Candaces, quæ nostra ætate Æthiopibus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes vivos cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et extemplo Alexandriam misit, atque Pselchim profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudinem et eorum qui in proelio ceciderunt, paucos omnino evasisse apparuit. A Pselchi Premnim venit, urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratis, in quibus Cambysis exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur; ipsa in castello propinquo sedebat, quæ dum legatos mittit, qui de pace tractarent, ac statuas redderent et captivos, qui abducti fuerant Syena, Petronius impetu facto Napata cepit ac diruit, puero fugiente. Incolis in servitutem reductis, ratus inferiora invia esse, cum præda retro abiit,

δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν καὶ τροφὴν δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ
 5 Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Καντάβρων ἤκοντι, τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολ-
 λαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε· Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε καὶ φθάσει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι πα-
 ρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσάμε-
 10 νων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἴη Καῖσαρ καὶ ὅπη βαδιστέον εἴη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ ἤκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προΐεναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν
 15 στέλλοντος. πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

ΚΕΦ. Β'

Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρό-
 τερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ
 τὰ τούτων. ὡς δ' εἰπεῖν, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ πα-
 20 ρακείμενα τῇ δυσκράτῳ καὶ ἀοικητῳ διὰ καῦμα ἢ ψύ-
 χος ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλατ-
 τώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς
 χρεῖας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακὸί τε δὴ καὶ
 γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε βοσκήματα
 25 αὐτοῖς ἐστί μικρά, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ
 κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ
 τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ὑπενόησαν
 καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν
 πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσι τ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ πο-
 τὸν ποιοῦσιν ἢ αὐτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ
 στέαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων δλίγων ἐν
 κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται καὶ κλῶ-
 νας ἀπαλοὺς καὶ λωτὸν καὶ καλάμου ρίζαν· κρέασι δὲ
 35 χρῶνται καὶ αἶματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται
 δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους ὄντας καὶ
 οἰκουροὺς τὸ πλεόν. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασι-
 λεῖον ἡ Μερὸν, πόλις δμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον
 θυροειδῆ φασὶ τὸ σχῆμα, τό τε μέγεθος τάχα πρὸς
 40 ὑπερβολὴν εἴρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων,
 εὖρος δὲ χιλίων. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ
 δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρευ-
 τικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ
 σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα καὶ λίθων γένη πολυτελῶν·
 45 περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Αἰθύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ
 τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν, ἀνωθεν δ' ἐκ νότου
 ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ
 Ἀστάποδος καὶ τοῦ Ἀσασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς
 50 ῥύσις τοῦ Νείλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεγθεῖσαν
 αἰ οἰκήσεις ἐκ φοινίκων σχιζῶν ἢ διαπλεκόμεναι (τοί-

ac Premni mœnibus et præsidio et quadringentorum ho-
 minum cibariis in biennium munita, reversus est Alexan-
 drium. Ex captivis autem partem divendit, mille ad Cæ-
 sarem misit, nuper e Cantabris reversum, partem morbi
 consumpserunt. Sub hæc Candacen cum multis hominum
 millibus præsidium aggressam Petronius auxilio profectus
 anteverlit; et castellum ingressus, multo apparatu con-
 firmavit. Legatis ad se missis, mandavit, si quid vellent,
 ut ad Cæsarem proficiscerentur; ac negantibus, scire se,
 quis Cæsar esset, et ubi conveniendus, dedit qui deduce-
 rent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in
 Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam
 amandantem. Ab eo, quæ volebant, omnia impetravere,
 et imperatum quoque tributum iis remissum est.

CAP. II.

De Æthiopicis gentibus multa jam in superioribus dicta
 sunt, adeo ut una cum Ægypto etiam hæc descriptæ esse
 videantur. Omnino autem, extremas habitati mundi par-
 tes, quæ intemperatæ et inhabitabili regioni adjacent, pro-
 pter frigus aut æstum esse quasi aberrationes quasdam et
 defectus temperatæ necesse est, quod ex vita et earum
 rerum inopia, quæ ad humanum usum pertinent, perspic-
 i potest. Magna enim ex parte nudi incedentes pastorem
 ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis; eorum
 pecora, oves, capræ et boves, omnia sunt parva; canes
 celeres (ταχεῖς *Epil.*) quidem et pugnaces, ceterum pusilli
 et ipsi. Fortasse ob horum parvitatem Pygmæi excogitati
 et conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse.

2. Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam potum con-
 ficiunt; olei loco ipsis est (ἔλαιον δὲ αὐτοῖς ἐστί) butyrum
 et adeps, neque arborum fructus habent præter palmulas
 paucas quæ in hortis regiis nascuntur; nonnulli etiam herba
 vescuntur, et frondibus tenellis et loto et calami radice;
 porro carnibus et sanguine et lacte et caseo utuntur. Reges
 colunt ut deos, qui fere clausi domi sedent. Regni caput
 est Meroe, urbs ejusdem cum insula nominis; insulam cly-
 pei figuram habere dicunt; magnitudo fortasse vera amplior
 dicitur, longitudine ter mille fere stadiorum, amplitu-
 dine mille. Montes frequentes habet, et nemora magna;
 incolunt partim pastores, partim venatores, partim agri-
 colæ. Sunt in ea ærariæ et ferrariæ et aurariæ fodinæ,
 et pretiosorum lapidum genera. Libyam versus magnis
 arenæ cumulis ambitur, Arabiam versus continuis præci-
 pitiis, austrum versus fluminum concursu, Astaboræ,
 Astapodis et Astasobæ; versus septentrionem est Nili de-
 cursus usque in Ægyptum, ea, quam ostendimus, alvei
 obliquitate. Oppidanæ domus ex palmarum fissis lignis

χων) ἢ πλίνθων· ὄρυκτοὶ δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἀραβι-
πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὃ τε φοῖνιξ καὶ ἡ περσέα καὶ
ὁ ἔβενος καὶ ἡ κερατρία· θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ
καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ
ἐλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ
ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὕδρη-
λὰ καὶ ἐλώδη.

3. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης ἡ (τε) Ψεβώ, λίμνη
μεγάλῃ νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. συμβαίνει
10 δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμικτὴν παραποταμίαν ἔχον-
των τῶν Αἰθίων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιοπῶν, παρὰ μέρος
αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποτα-
μίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρούντων
τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰ-
15 θίοις τετραπῆχεσι ξυλίνοις πεφυρακτωμένοις· ὁπλί-
ζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται
τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι
δ' εἰσὶν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτρι-
χούντων· οἱ δὲ γυμνήτες εἰσιν, οἱ καὶ περιέζωνται μικρὰ
20 κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐφυῆ. θεὸν δὲ νομίζουσι
τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάν-
των), τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὥς
δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νο-
μίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινούς ἀπάν-
25 των (μὲν) σωτήρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως
τοῖς εὐπαθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυ-
μένην τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὓς γε καὶ τὸν ἥλιόν
φασιν ἐχθαίρειν καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν
ἀνίσχοντα, ὥς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, κατα-
30 φεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα
καὶ Πᾶνα καὶ Ἰσιν σέβονται πρὸς ἄλλω τινὶ βαρ-
βαρικῷ θεῷ. τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμόν
ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον·
τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν
35 ἱερῶν, ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι καὶ πάντων
ἀγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε καθιστᾷσι τοὺς
κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείᾳ
ἢ πλούτῳ. ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπιῆχον
οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον
40 ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον καὶ καθίστα-
σαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βα-
σιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὀπλῶν ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου
ὁ χρυσοῦς νεῶς ἐστὶ, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάζας πάντας.
ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασι-
45 λέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὅπως οὖν, τὸ αὐτὸ
πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ
συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως
ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιοπῶν ἀρκέσει
ταῦτα.

50 4. Τῆς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα
ιδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ
τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν-
δοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰθιο-
ψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ

fiunt intertextis (διαπλεκομένων), aut ex lateribus coctis.
Sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum in Arabia
quoque. Ex arboribus abundat palma, persea, ebenus et
siliquastrum. Venantur elephantes, leones et pardales.
Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, et multas
alias feras, quæ e tostis et aridis locis ad palustria et
aquosa confugiunt.

3. Supra Meroen est Psebo (Ψεβώ codd.), lacus in-
gens, qui insulam habet satis habitatam. Porro quum oc-
ciduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum
sitam Æthiopes, fit ut alteri atque alteri per vices insulæ
et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant.
Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac (*jaculis* P)
præustis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum ple-
ræque oris labium æneo circulo trajectory habent. Pelliti
sunt, quia lanis carent; nam oves eorum caprarum in mo-
rem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus
pellibus cincti, aut plectilibus quibusdam, e pilo bene con-
textis. Deum putant alterum immortalem, qui rerum
omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat,
et non sit cognitu facilis; plerumque autem eos, a quibus
beneficium acceperunt, et regios pro diis habent; reges qui-
dem tanquam communes omnium servatores et custodes,
privatos autem tanquam privatim deos eorum quibus be-
nefecerunt. Ex iis, qui ad torridam habitant, nonnulli
sunt, qui deos non credere putantur, qui quidem etiam
Solem odisse et detestari, quum eum exoriri vident, pro-
pterea quod eos urat et infestet; atque ob id in paludes
fugere dicuntur. Meroes cultores etiam Herculem, Panem
et Isidem venerantur, ac præterea quendam deum barba-
ricum. Mortuos alii in flumen abjiciunt, alii circumfuso
vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum
templa defodiunt. Jusjurandum per eos exigunt, et san-
ctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel
forma vel alendorum pecorum virtute vel robore vel opi-
bus excellat. Antiquitus in Meroe summa potestas fuit
penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam
misso nuntio mortem regi imperarent, et ei alium suffice-
rent; postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit,
cum manu armata in fanum irruens, ubi aureum sacellum
est, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Æthiopibus
mos est, ut, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, fami-
liares idem patiantur, et cum eo etiam moriantur; idcirco
maximam hi regi custodiam adhibent. Ac de Æthiopicis
quidem hactenus.

4. Ægyptiacis vero ea adjicienda sunt, quæ illorum
propria dicuntur, ut Ægyptia faba, ex qua ciborium fit,
item byblus; hæc enim solum ibi sunt et in India, persea
vero ibi et in Æthiopica solum, arbor magna, fructu dulci
et grandi; item morus, quæ fructum fert, qui sycorum

ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκό-
μορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν·
γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοίον τι πεπέρει τράγη-
μα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ
πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρακτῆρα ἔχοντες ἴδιον καὶ
ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι δὲ ὅ τε δξύρυγχος καὶ ὁ λεπι-
δωτὸς καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κορακίνος καὶ χοῖρος
καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, ἔτι σίλουρος,
κιθαρός, θρίσσα, κεστρεύς, λύχνος, φῦσα, βοῦς· ὁστρα-
κίων δὲ κοχλῖαι μεγάλοι, φωνὴν ὁλολυγόντιν ὁμοίαν
φθεγγόμενοι· ζῳα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχνεύμων καὶ
ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιόν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλ-
λοις διττὴ δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὄξυ-
θαναωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὥς καὶ Νίκανδρος
δ τὰ Θηριακὰ γράψας εἴρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις καὶ
ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἡμερος παρὰ τοὺς ἄλλοι, ὥς καὶ
ἡ αἴλουρος· καὶ ὁ νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ'
ἡμῖν μὲν γὰρ αἰετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρὺ,
ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος καὶ φθογγὴ διάφορος·
ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα
καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χροάν, ἡ μὲν πελαργώδης,
ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, πῇ μὲν χρησίμως, πῇ δ' οὐ χρησίμως·
χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς
κρεωπωλίοις καὶ τοῖς ὀσποπωλίοις ἀποκαθάρματα· δυσ-
χρήστως δέ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκό-
λως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλοτρίων
μολυσμοῦ παντός.

5. Ἀληθές δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἰγυπτια-
κὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ
εἰς τὴν ἄρτοποιίαν τοῖ ποσί. καὶ οἱ χάκεις δὲ ἴδιόν τι
ἄρτου γένος, στατικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κῖκι καρπὸς τις
σπειρόμενος ἐν ἀρούραϊς, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς
μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς γῶρας σχεδὸν τι πᾶσιν, εἰς
ἀλειμμα δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις καὶ ἀν-
δράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ † κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰ-
γυπτιακά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίοις ἢ φοι-
νικίνοις. τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις,
κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευα-
σίαι διάφοροι. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων
παρ' αὐτοῖς τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία καὶ
τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς
Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέ-
καθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκεῖνων λόγῳ.
φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέ-
χειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κεστρέως καὶ θρίσσης καὶ
δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ
τὸ κρεῖττους εἶναι, τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι
ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινὰ οἰκείωσιν φυσι-
κῇ· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογ-
γύλων ὄντων καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φε-
ρούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς
κεστρέας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος
καταβαίνειν τεζομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις

dicatur, nam ficui persimilis est, gustu vero ignobili. Na-
scitur etiam corsium et fructus quidam dulcis, piperi
similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo permulti
sunt ac diversi, qui propriam quandam et indigenam for-
mam et indolem habent; maxime noti sunt oxyrynchus et
lepidotus et latus et alabes et coracinus et porcus et pha-
gorius, quem etiam phagrum vocant, item silurus, ci-
tharus, thrissa, mugil, lychnus, physa, bos; ex ostraceis
autem cochleæ ingentes, quæ vocem edunt ut ululæ. Ani-
malia quoque sua habet, ichneumonem et Ægyptiam aspi-
dem, quæ proprium quiddam habet præter alias aliorum
locorum; duplex est, altera dodrantalis, quæ celerius in-
terficit, altera ulnæ fere longitudine, ut et Nicander (*Ther.*
168) ait, qui de bestiis venenatis scripsit. Ex avibus
est ibis, et accipiter Ægyptius, qui mansuetior est iis, qui
alibi sunt, quemadmodum et felis. Habent et corvum
nocturnum peculiarem; nam apud nos aquilæ magnitu-
dine est, et grave canit, in Ægypto vero graculi magnitu-
dine, voce diversa. Mansuetissima est ibis, magnitudine et
figura ciconiæ persimilis; color duo genera facit: nam alte-
rum totum nigrum est, alterum ciconiæ simile. Alexan-
driæ nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter,
partim inutiliter; utiliter, quatenus omnes serpentes et
omnes macelli et fororum opsonariorum sordes colligit;
inutiliter vero, quia omnivora et immunda est, nec facile
ab iis quæ munda sunt et nullam contaminationem patiun-
tur, prohiberi potest.

5. Verum etiam quod Herodotus (II, 36) narrat, et
Ægyptium est, scilicet lutum eos manibus tractare, massam
vero, ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos
peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit;
et cici, hoc est ricinus, qui in arvis seritur, oleumque ex
eo exprimitur, quo omnes fere indigenæ ad lucernam
utuntur, pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum
viri, tum mulieres. Item cucinea (κούκινα s. κοκκινα)
texta Ægyptiaca e stirpe quadam conficiuntur, junceis et
palmaceis similia; zythus, quanquam peculiariter apud
illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud
diversos diverse conficitur. Inter ea quæ summo studio
observant hoc quoque est quod pueros natos omnes edu-
cant; et circumcidunt eos, et feminas excidunt, quod
Judæis quoque est legitimum, qui, ut supra diximus,
quum de eis loqueremur (16, 2, 34), origine sunt Ægyptii.
Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum
ascendere crocodilorum metu, præter mugilem, thrissam
et delphinum: hunc, quia crocodilo est præstantior; mu-
giles, quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob
quandam naturalem societatem; crocodilos vero a porcis
abstinere, qui, quum rotundi sint, et spinas ad caput ha-
beant, periculum ipsis creant. Vere igitur ascendere mu-
giles fœcundos; descendere autem paulo ante Vergiliarum

αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἄθρόον·
τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης
αἰτίας. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ.

Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέ-
5 ρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἴρηται μὲν οὖν καὶ
πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα καί-
ρια προσυπομνηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα
πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἡπείρους τὴν οἰκουμέ-
νην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῇ τὸ
10 εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος
τῆς οἰκουμένης ἢ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς
Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ
τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστὶ, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ
πολλῷ τινι ἔρημος γάρ ἐστιν ἢ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ
15 τῆς παρωκεανίδος, κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μι-
κραῖς, καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς
δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς
δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπι-
λαμβάνει ζώνης. ἢ μέντοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖ-
20 ται πᾶσα παραλία ἢ μεταξὺ Νείλου καὶ Στῆλῶν, καὶ
μάλιστα ἢ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνδρῖαι δέ τινες
κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἳ καὶ περὶ τὰς Σύρτις καὶ
τοὺς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθμόν. ἐστὶ δὲ ὀρθο-
γωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοή-
25 σαι, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν τὴν ἀπὸ
τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στῆ-
λῶν, πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ
μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὁκεα-
νοῦ, τὴν δ' ὑποτείνουσιν τῇ ὀρθῇ τὴν παρωκεανίτιν
30 ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπίων καὶ Μαυρουσίων. τὸ
μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήμα-
τος, ἥδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ
εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον
πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦ-
35 τον ἐν ταῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας
εἰς Μερόην τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιοπίων πρὸς νότον ἰόντι
στάδιοι εἰσι περὶ μυρίου, ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ
τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι
τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς
40 Λιβύης, μυρίου καὶ τρισχιλίου ἢ τετρακισχιλίου στά-
δίου, μῆκος δὲ μικρῷ ἐλάττων ἢ διπλάσιον. τὰ καθ'
ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον,
ἀρξάμεναις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφα-
νεστέρων.

2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
καὶ τῶν ἐπιχωρίων, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαιμον,
ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ
τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ
50 πολλὰ εἴρηται. ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στή-
λας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι ὄρος ἐστίν,

occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa inci-
dentes frequentes capi. Hujusmodi de alosa etiam licet
causam comminisci. Ac de Ægypto quidem hactenus.

CAP. III.

De Libya deinceps dicendum est, quæ una totius terrarum
descriptionis pars restat. Sane quidem ante etiam multa
de hac diximus; sed nunc quoque quod tempestivum vi-
debitur, commemorabimus, et si quæ dicta prius non
fuere, addemus. Qui totam terram in continentes divi-
sere, inæqualiter diviserunt. Triplex illud innuere videtur
divisionem in tres partes æquales; at tantum abest, Libyam
tertiam esse orbis partem, ut, etiam Europæ addita, Asiam
non exæquare videatur, ac fortasse quantitate minor est,
quam Europa, virtute profecto multo est inferior; nam
maxima mediterraneæ pars et regio circa oceanum deserta;
præterea habitationibus et sparsis, et magna ex parte in-
certis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad so-
litudinem accedit, quod e multis, quæ habitari possent,
locis feræ, quas alit, homines arcent. Magna quoque ejus
pars torridæ zonæ subjicitur. Ea sane quæ nobis obversa
est ora universa inde a Nilo usque ad Herculis columnas,
et præ ceteris quæ sub Carthaginiensibus fuit, feliciter ha-
bitatur, attamen ibi quoque tractus quidam aqua destituti
intercidunt, ut circa Syrtes et Marmaridas et Catabath-
mum. Africæ figura est, si quis in plano consideret,
rectangula triquetra; basis est ora nobis obversa ab Ægy-
pto atque Nilo usque ad Mauritaniam et Herculis columnas;
ad rectum vero angulum ei efficitur latus quod a Nilo
usque ad Æthiopiam pertinet et nos usque ad oceanum
producimus; latus vero recto angulo subtensum est regio
tota, quæ ad oceanum jacet, inter Æthiopes atque Mauri-
taniam. Ceterum quæ circa ipsum dictæ figuræ verticem
jam torridæ subjacent, de conjectura ponimus, propterea
quod inaccessa sunt; unde nec maximam regionis hujus
latitudinem dicere promptum est. In superioribus tamen
hoc diximus, ex Alexandria in Meroen, Æthiopici regni
caput, eunti austrum versus esse stadia fere decies mille;
inde recta ad exustæ fines et habitabilis alia stadiorum tria
millia; maxima itaque Libyæ latitudo ponenda est trede-
cim vel quattuordecim millium stadiorum, longitudo paulo
minor quam dupla. Atque hæc de Libya in universum
dicta sint; nunc singula percurramus, ab occidentalibus
clarioribusque partibus initio sumpto.

2. Ibi ergo habitant, qui a Græcis Maurusii, a Romanis
et indigenis Mauri appellantur, Libyca gens et magna et
opulenta, quæ ab Hispania opposita mari angusto dirimi-
tur. Juxta enim est fretum ad Herculis columnas, de quo
jam multa dicta sunt. Extra columnarum fretum proce-
denti ita, ut ad sinistram sit Libya, mons est, quem

ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἀτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκεται τις ὕστατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ
 5 Τρίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένους δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι πα-
 10 ράκεται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικίαν ἐμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαίρουμένη δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέγραψα, νοεῖσθω μᾶλλον
 15 ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἑὼ λαμβάνουσα τὴν αὐξήσιν ἢ ἡπείρος. τὸ δ' ὅρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν μέχρι καὶ Σύρτειν οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώ-
 20 ρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἱ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περίπλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημέν· που καὶ
 25 πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, εἰάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἀντρον ἔχειν εἴσω δεχόμενον τὴν
 30 θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἐπὶ σταδίων, προκειμένον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν δὲ δῆ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις
 35 κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν
 40 πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγηθῆναι παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολυδενδρὸς ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πᾶμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποτα-
 45 μούς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους καὶ ἄλλα γένη ζῴων ἐμπερὶ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς πλησιάζειν οἶονταί τοις ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δὲ τι γινώσθαι βδέλλας ἐπταπῆχεις, κα-
 50 τατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖόν πως ἀποδιδούσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ λάχανον † νεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίων καυλοὶ καὶ ἱππομαράθου καὶ σχολύμων δωδεκαπῆ-

Græci Atlantem nominant, barbari Dyrin. Ab eo extrema quædam prominentia excurrit versus occasum Mauritaniae, Cotes nomine; prope etiam est oppidulum supra mare, quod barbari Tingem (Τίγγα) vocant, Artemidorus Lyngem, Eratosthenes Lixum; contra Gades est situm, freto octingentorum stadiorum diremptum, ac tantumdem utraque urbs distat a freto Columnarum. Lixo et Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diversoria mercatoria habet Phœnicum mercatorum. Tota quidem ora, huic sinui continua, sinuosa est; sinus vero et processus si demas secundum triangulam figuram a nobis descriptam, magis intelligas continentem plurimum ad meridiem simul atque orientem excrescere. Mons, qui a Cotibus usque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, et ipse et montes, qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantis, commodè habitantur, in initio quidem a Maurusiis, in interiore vero regione a maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur.

3. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ affinxere scriptores, initio sumpto a periplo Ophelæ (*Apellæ* ²), de quibus etsi jam supra mentio habita est, tamen nunc quoque nonnihil dicemus, veniam petentes narrationi rerum monstrosarum, sicuti ad tale quid aberrare cogimur, quum noluerimus omnia silentio præterire et mutilare (*πληροῦν codd.*) quodammodo historiam. Aiunt ergo, in Emporico sinu antrum esse, quod maris affluxum in se usque ad septem stadia admittat; ante hoc antrum locum esse humilem et planum, in quo Herculis ara sit, qui nunquam tegatur aquarum affluxu. Hoc ego inter figmenta numero. Huic simile est alterum illud quod in sequentibus sinubus tradunt antiquas esse Tyriorum habitationes, quæ nunc desertæ sint, urbes non pauciores trecentis, quas Pharusii ac Nigritæ exciderint. Dicunt hos a Linge distare itinere dierum triginta.

4. Enimvero Mauritaniam feracem esse, si exiguam partem desertam exceperis, fluminibusque ac lacubus abundare, uno ore omnes tradunt. Arboribus et multis et magnis mire abundat, et omnium rerum est ferax; mentas quoque ex uno ligno maximas maximeque varias hæc regio Romanis suppeditat. Amnes ejus etiam crocodilos et alia animalia habere narrant, eorum similia, quæ sunt in Nilo. Quidam etiam opinantur Nili fontes extremis Mauritaniae partibus propinquos esse. In quodam flumine hirudines nasci septem cubitorum longitudine, branchiis, quarum opera respirant, foraminibus pertusis. Tum in ea regione vitem nasci, cujus caudicem vix duo homines complecti queant, racemum esse fere cubitalem; et omnem herbam altam, et olus ut arum (*ἄρον*) et dracontium; pastinacarum daucorum et fœniculi equini et cinararum

χεις, τὸ δὲ πᾶχος παλαιστῶν τεττάρων καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδαλέων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰ-
 5 λούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ βύγχη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσενεχθείη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῇ δρυμόν, τῶν μὲν
 10 ἐπὶ τοῖς δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελαῖν οὖν δρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἕξω θαλάττῃ ἡ τῶν
 15 ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδαλῆς φησὶν Ἰψικράτης γεννᾶσθαι καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους ῥίξεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν
 20 τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἑοίκασιν· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πύλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ' ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ
 25 τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθιοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλὰ μους τοῖς Ἰνδοκοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμπερῇ μεγέθει.

30 6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λυγγὸς πόλις ἐστὶ Ζήλις καὶ † Τίγισ, εἴτα τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκαίμενον ὄρος ὄνομα Ἀβίλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι,
 35 τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα, εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχάθ ποταμοῦ, ὃς δρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ τὴν Μασαυσίων γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος
 40 ἀνυδρὸς καὶ λυπρὸς, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασαυσίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἐστὶ δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν ποῦ Καρχηδόνα ἐν τῇ περσίᾳ· Τιμοσθένης δ' οὐκ
 45 εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησὶν· ἐστὶ δ' ἐκ Καρχηδόνας νέας διάρμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

7. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι διατελοῦσιν ὁμῶς καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ
 50 χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὁμῶς κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ σμῆξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῶ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμέ-
 νειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται

caules duodenū cubitorum, crassitudine palmorum quaternū. Porro regio hæc draconum, elephantorum, dorcadum, bubalorum et similibus animalium, item leonum ac pardalum multiplex nutrix est; fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis prominent, et simiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, quum e Gadibus Italiam navigaret, in Libyæ oram delatum, silvam quandam mari contiguam vidisse simiis plenam, quarum aliæ super arboribus, aliæ in terra sederent, nonnullæ catulos haberent, et ubera præberent; nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia quædam id genus vitia ostendentes.

5. Supra Mauritaniam ad mare exterum Æthiopum regio est, qui Hesperii sive occidui vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Hypsicrates (Ὑψικράτης), hoc in loco camelopardales gigni, elephantas, et eos qui rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu vero et mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba superne innascatur. A leonibus elephantorum pullos invadi; quos quum sauciaverint illi, matribus succurrentibus, fugere; matres, quum foetus sanguine maculatos viderint, eos interficere; leones postmodum reversos cadaveribus vesci. Bogum vero, Maurorum regem, quum adversus Hesperios Æthiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos chœnices caperet, et asparagos pari magnitudine.

6. A Lynge in exterius mare navigantibus est civitas Zelis et Tingis (Τίγεις); hinc Septem fratrum monumenta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus plenus, nomine Abile. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum ac viginti, minima vero latitudine sexaginta juxta Elephantem. Innaviganti deinceps occurrunt urbes et flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum et Masæsyliorum regionem distinguit. Vocatur vero Metagonium et magnum promontorium amni propinquum et regio arida sterilisque, ac fere mons, a Cotibus hucusque pertendit. Longitudo a Cotibus usque in Masæsyliorum fines est stadiorum quinque millium. Metagonium situm fere est e regione novæ Carthagini in adversa ripa oppositæ; haud recte Timosthenes Metagonium adversum Massiliam esse dicit. A nova Carthagine Metaognium est stadiorum ter mille trajectus, præternavigatio vero usque ad Massaliam amplius sex millibus stadiorum.

7. Ceterum Manrusii, etsi adeo uberem magna ex parte regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus plurimi incertis vagantur sedibus. Attamen comas cincinnis exornant, et barbam comunt, aurumque gestant, dentes tergent, unguium incrementa resecant, ac raro videas in ambulationibus inter se contingentes, ut capillorum ornatus incorruptus maneat. Pugnāt ut plurimum ab equis

δ' ἵππόται τὸ πλεόν ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνους χρώ-
μενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας·
οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προ-
βάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ
5 ἄρκτων ἀμπεύχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σχεδὸν δέ τι
καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαυσύλιοι καὶ κοινῶς Λί-
βυες κατὰ τὸ πλεόν ὁμοιόσκευοί εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμ-
φερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὁξέσι δὲ καὶ εὐπειθέ-
σιν, ὥστ' ἀπὸ βαθδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ
10 ξύλινα ἢ τρίχινά, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται· ἔνιοι δὲ
καὶ χωρὶς ὀλκῆς ἔπονται ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσί-
νη, πλατύλογχα μικρά, ἄζωστοι πλατύσημοι χιτῶνες,
ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φα-
ρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς
15 τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι καὶ τοξέουσι, καθάπερ καὶ οἱ
Αἰθίοπες· χρώνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι· μί-
σγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς
ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρ-
τῶντες τοὺς ἀσχοὺς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς
20 Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων τόπων ἐλωδῶν καὶ
λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν
φασιν ὁρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς
θερινοὺς ὁμβροὺς ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυ-
δρίαν. ἐνίοις δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων καὶ ὄφειων καὶ
25 ἰγθύων δοραῖς ἀμπεχόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι.
τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοι φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς
συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν οὖν πρὸ
ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόχχον κατεῖχον
αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων,
30 Ἰούδας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ
Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχήν πρὸς τῇ πατρὶ·
αὐτὸς δ' ἦν Ἰούδα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμή-
σαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούδας μὲν οὖν νεωστὶ ἔτε-
λεύτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχήν υἱὸς Πτο-
35 λεμαῖος, γεγονώς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπά-
τρας.

8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει,
διότι Αἰξὸν τινὰ φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρου-
σίας τὰ ἐσπέρια ἀντὶ Λυγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις
40 κατεσκαρμένους παμπόλλας τινὰς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἐστὶν
ἵχνος· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι (τοὺς ἀέρας πλατεῖς
φήσας) ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς
παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν
αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς
45 δὲ τούτων πολλὸ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους·
μετανάστας γὰρ τινὰς ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνυ-
δρὸν νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν,
ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι
τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτο-
50 ποτεῖν καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταῦτοκλινεῖς ὄντας.
καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέ-
χεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν
πρὸς γὰρ τῇ Λυγγὶ Ἀνταίου μνημα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν
πτηνῶν ἐξήκοντα, ὃν Σεπτῶριον γυμνώσει καὶ πάλιν

hastati, equis nudis utentes, et frenis e fune factis; ge-
runt etiam gladios; pedites vero elephantorum pellibus
pro clypeis utuntur; leonum et pardalium et ursorum
pellibus induuntur, iisque indormiunt. Fere autem et hi
et sequentes Masæsylii et Lihyes magna ex parte cultu
eodem utuntur, et in ceteris persimiles sunt, parvis equis
utentes, celeribus tamen et mansuetis adeo, ut sola vir-
gula gubernentur. Equi collaria e lana arborea habent aut
pilo confecta, e quibus habena dependet. Sunt qui etiam
sine tractu dominum sequuntur instar canum. Pelta utun-
tur parva e corio confecta, lancea lata et parva, discinctæ
tunicæ laticlavix; denique vestimentum fibula nexum
pellem habent, ut dixi, et thoracem anteriorem. Pharusii
et Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperii Æthiopibus
vicini, sagittant, quemadmodum Æthiopes; falcatis quoque
curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Pha-
rusii, sed raro, per deserta, aquarum utres equorum
ventribus subligatos vehentes; nonnunquam per loca quæ-
dam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis
dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis
effossis habitare. Hic quoque aiunt æstate imbres frequen-
tes esse, hieme vero siccitatem. Quosdam ex iis barbaris
serpentum ac piscium coriis pro indumentis ac strato uti.
Sunt qui dicant Mauros Indos esse, qui cum Hercule in
hunc locum descenderint. Non diu ante nostra tempora
Bogus et Bocchus reges, Romanorum amici, Mauritaniā
tenuerunt, quibus mortuis Juba successit, quum Cæsar
Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adjecisset.
Is Jubæ filius fuit ejus, qui contra divum Cæsarem cum
Scipione bellum gessit. Jubæ nuper vita functo successit
in imperio Ptolemæus, Antonii et Cleopatrx filia natus.

8. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro
Lyngæ Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritaniæ
occidentalia, et Phœnicias urbes permultas ibi dirutas,
quarum vestigium nullum appareat; et apud Hesperios
Æthiopes aerem matutinis et vespertinis horis crassum
esse et caliginosum; quomodo enim siccis et æstuosus locis
hæc esse possent? At ipse Artemidorus longe ineptiora dicit
de eisdem locis. Scribit enim Lotophagos quosdam ibi
degere exsules, qui siccā regionem incolant, et lotum
edant, herbam quandam et radicem, qua comesta nullum
potum requirant; eosque ad loca usque supra Cyrenen sita
pertendere; qui vero ibi sint, lac bibere et carnibus vesci,
quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinius, Ro-
manarum rerum scriptor, in describenda Mauritania fabulis
prodigiosis abstinet. Scribit enim, apud Lyngem Antæi
sepulturam esse, et compagem ossium cadaveris absumpti
cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et

ἐπιβαλεῖν γῆν. καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· κρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι, κατασκόπους
6 προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτούς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἱκετηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασαισυλίων ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν
10 λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητόν], ὅριον τῆς τε Μασαισυλίων καὶ τῆς Μασυλιέων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμοὺς καὶ χώ-
15 ραν εὐφυῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὄρων, (καὶ) βασιλεῖον Σόφακος· κατέσπασται δὲ νῦν τὴν δὲ χώραν μετὰ Σόφακα κατέσχε Μασανάσσης, εἴτα Μικίφας, εἴτα καὶ οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι, καθ'
20 ἡμᾶς δὲ Ἰούδας ὁ πατὴρ τοῦ νωστὶ τελευτήσαντος Ἰούδα· κατέσπασται δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασιλεῖον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βάρει τῆς χώρας ὄρεινὰ καὶ ἔρημα († ἔσθ' ὅτε πα-
25 ρέσπартαι, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι) μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι.

10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην·
30 αὐτοὺς γάρ, οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχηδόνης καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν
35 φασί· διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελευμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά, ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ
40 καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὸ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκῆσεις λεγόμενα,
45 καθ' ἑκάστην τὴν οἰκῆσιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων ἄλλα ἐστίν, ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας,
50 οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἄν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη καταστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειαν

rursus humatam. De elephantis quoque fabulosa narrat; ait enim ceteras feras ignem fugere, elephantem ei resistere ac repugnare, propterea quod silvam consumat; eos cum hominibus certare, exploratoribus praemissis, quos ubi viderint fugere, idem facere; sin vulnera accepissent, ramos vel herbam vel pulverem supplices praetendere.

9. Post Mauritiam est Masæsyliorum regio, a Molo-chath flumine initium sumens, finiens vero in promontorium, [Tretum] nomine, quod Masæsyliorum et Masyliensium confinium dicitur. A Metagonio Tretum usque sunt stadiorum sex millia; sunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes et fluvios habet, et regionem valde commodam; sed satis sit mentionem eorum facere, quæ sunt clariora. Distat itaque Siga civitas a dictis finibus mille stadiorum intervallo, Sophacis regia, nunc vero diruta est. Post Sophacem Masanasses obtinuit regionem, postea Micipsas, postea ejus successores, nostra tempestate Juba, Jubæ pater nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama, hujus regia. Post Sigam in sexcentis stadiis est Deorum portus, ac porro alia loca obscura; quæ in interiori jacent regione, montana sunt ac deserta: (quibus hic illic (ἔσθ' ὅπη) inseruntur, quæ Gætuli tenent) usque etiam ad Syrtes; ibi vero ad mare et campi uberes sunt et urbes multæ fluminaque et lacus.

10. Posidonius dubito an recte dixerit raris parvisque fluminibus Libyam irrigari; eosdem enim, quos Artemidorus nominat, inter Lyngem et Carthaginem exeuntes et multos esse dicit et magnos. De mediterraneo autem tractu verius affirmari illud potest. Causam rei ipse affert; scilicet partes septentrionales Libyæ non complui (quemadmodum neque Æthiopiæ partes septentrionalis complui dicunt); atque hinc sæpe propter siccitatem pestes incidere, et lacus cœnosos fieri locustarumque exsistere copiam. Addit etiam orientalia humida esse, quod sol exorians cito prætereat, occidua vero sicca, quod ibi sit solis conversio. Jam vero humida et sicca dicuntur ob copiam vel inopiam vel aquarum vel caloris solaris; Posidonius ad calorem solarem referri vult; hunc vero omnes secundum plagas boreales et meridionales definiunt; ac sane orientalia et occidentalia, certorum respectu dicta locorum, pro habitationum et horizontum diversitate subinde mutantur, adeo ut de iis, quorum multitudo certis finibus circumscribi non patiatur, in universum dici nequeat, orientalia humida esse, occidentalia sicca. Quum vero dici id etiam possit respectu totius habitabilis terræ et extremarum ejus partium talium, quales sunt India et Iberia, fortasse Posidonius eo sensu rem intelligi voluerit. Quid ergo probabilitatis tum haberet causæ redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione quænam esse potest ejus conversio? Præterea transitus velocitas ubique est æqualis. Atque alias etiam re-

ἔστι, τὰ ἄσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρὰ λέγειν ἁπάντων μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ. εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα
 5 [κατὰ] τὰ ὑστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλι-
 νέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι
 πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

10 II. Ἔστι δὲ πού αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκωρυχεῖα· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέ-
 ρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ † ἑπτασπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια καὶ μεγέθει καὶ πλήθει διαφέ-
 ροντα· σαύρας δὲ διπῆχεις φασίν. ἐν μὲν οὖν τῇ πα-
 15 ρορείῳ λίθους εὐρίσκεσθαί φασι τοὺς λυχνίτας καὶ καρ-
 χηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων καὶ
 χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἀμμωνος λό-
 γοις εἰρήκαμεν· καὶ δένδρον δὲ ἔστι μελίλωτον καλού-
 μενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δι-
 20 καρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριστικὰ καρποῦνται,
 τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἔαρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πεντά-
 πηχυς τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ
 καρπὸν διακοσιοκαίτετρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ
 δὲ ἔαρος οὐδὲ σπεύρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέ-
 25 ναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν τῷ ἐκπεσόντι στάχυϊ
 κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θε-
 ρινὸν καρπὸν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας
 ἔχοντες ἐργάζονται καὶ τᾶλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται·
 καθεύδοντες δὲ περιχρῶνται τοὺς κλινόποδας σκορόδοις
 30 τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

12. Ἦν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν
 ἐπικτίσας Ἰούδας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνό-
 μασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λι-
 μένος νησίον. μετὰ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρη-
 35 τοῦ μέγας ἔστι λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ'
 ἔστιν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥω-
 μαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηνται τῆς
 χώρας, ἥτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων
 καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοι ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις
 40 χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι
 καὶ χαρίζεσθαι συνέβαιεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν
 αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσο-
 δικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχη-
 δονίᾳ καὶ τῇ Μασυλιέων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευα-
 45 σμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδό-
 νια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλε-
 μον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύχῃ
 καὶ ἀνελὼν, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν
 πολέμου· εἴτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι,
 50 τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συ-
 στάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούδας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ
 τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοῦς τε καὶ Οὐάτα καὶ
 Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰου-
 γούρθα, καὶ Ζάμα καὶ Ζίγγα καὶ πρὸς αἷς κατεπολέ-

STRABO.

pugnat evidentiæ hoc effatum, Hispaniæ vel Mauritaniæ extrema occidenti proxima ceteris omnibus sicciora esse, quum et aerem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illam solis conversionem sic interpretatur quod terræ habitabilis in extremo istic sol terræ imminet: quid hoc attineat ad siccitatem? Nam et in his et in ceteris habitabilis terræ locis, qui ejusdem sunt plagæ, sol æquali interjecto noctis spatio iterum redit et calefacit terram.

11. Est vero alicubi istic etiam bituminis fons, et aeris fodinæ; porro et volucrium et non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine eximia et (μεγ. ὑπερβαλλόντων καὶ) septentum vertebrarum; item phalangia et multitudo et magnitudine non vulgari, lacertæ etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri aiunt, qui lycnides et carchedonii dicuntur; inque campis ostracorum et cheramydum concharum multitudinem, ut dictum est, quum de Ammone ageremus (1, 3, 4). Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, et duas messes faciunt, unam vernam, alteram æstivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassitie vero parvi digiti, fructum affert ducentocuplum et quadragintacuplum. Vere non serunt, sed terram colligatis paliuris obiter radentes, semine e spicis in messe eo delapso contenti sunt. Id enim perfectam edit messem æstivam. Ob serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt; ceteras corporis partes coriis contegunt; dormituri lecti pedes alio illinunt, scorpionum gratia, et paliuris circumligant.

12. In hac ora fuit urbs quædam nomine Iol, quam Juba, Ptolemæi pater, a se instauratam, mutato nomine Cæsaream vocavit; ea portum habet, et parvam insulam ante portum. Inter Cæsaream atque Tretum est magnus portus, quem Saldam vocant. Atque ibi sunt confinia Jubæ et Romanorum ditionis. Etenim variis plane modis regio ista fuit divisa, quum, qui eam tenerent, complures essent, et Romani aliis amicis, aliis hostibus diverso tempore uterentur, ideoque et darent et auferrent aliis alia, nec id eodem semper modo. Regio sane Mauritaniæ proxima vires ac proventus majores habebat; quæ vero Carthaginem et Masyliensium terram contigit, florentior est et melius apparatus, quanquam primo Carthaginensi bello afflicta, ac deinde bello contra Jugurtham gesto. Hic quum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Uticæ interfecisset, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia successerunt; ultimum fuit, quod Divus Cæsar cum Scipione gessit, in quo et Juba mortuus est, et urbes cum ducibus deletæ sunt: Tisiaus (*Tisurus v. Tisdrus*) et Uata (*Ubata*) et Thala et Capsa, ubi Jugurthæ thesauri erant, et Zama (*Ζάμα codd.*) et Zinchia et eæ, apud quas Di-

μησε Καῖσαρ Σκιπίωνα δ θεός, πρὸς Ρουσπίνῳ μὲν
πρῶτον νικῶν, εἴτα πρὸς Οὐζίτοις, εἴτα πρὸς Θάψῳ
καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ
Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλεύθεραι πόλεις· εἴλε δ' ἐξ ἐφόδου
5 Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην
ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελέως ἡφα-
νίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν· Φαράν *
δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ
10 Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν
μεσογαίᾳ, τὸ Μασανάσσου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βα-
σίλειον, πόλις εὐερκεστάτη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς
τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίβῃ, ὅστις καὶ Ἑλληνας
συνώχισεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμ-
15 πειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζοὺς. ἥ τε δὴ
Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἴππῶνες, ὁ μὲν πλησίον
Ἰτύκῃς, ὁ δὲ ἄπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω
βασίλεια. ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ
μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδό-
20 νος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ
δρομητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἱδρύται δ' ἐν τῷ
αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν
ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὧν τὸ μὲν πρὸς
τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν,
25 καὶ εἰσιν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. ρεῖ δὲ τῆς
Ἰτύκῃς πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός· εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρη-
τοῦ μέχρι Καρχηδόνας στάδιοι δισχιλίοι πεντακόσιοι·
οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι
Σύρτεων.

30 14. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ χερρονήσου τινὸς ἱδρύται,
περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων
ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἐξηκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ
αὐχλὴν ἐπέχει, καθῆκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν,
ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στά-
35 σεις (καὶ) τόπος εὐρυχωρῆς. κατὰ μέσσην δὲ τὴν πό-
λιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς
ὀρθία, κύκλῳ περιεικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν
ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ
Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκρο-
40 πόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς
εὐρίτῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἐκατέρωθεν
κύκλῳ.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιβυῶς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν·
οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ
45 αὕτη καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς
ἔξω Στηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην
νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς προσεχεῖς
νήσους, τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσον μὴ
νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν
50 τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπο-
λέμησαν μεγάλους πρὸς αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο
δ' ἂν εὐδελος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου,
ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ
ἡ πόλις ἄρδην ἡφανίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν

vus Caesar Scipionem debellavit, primo apud Rhuspinum,
deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei
lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla,
liberae civitates. Cepit autem Caesar primo adortu Cercin-
nam insulam et Thenam oppidulum mari imminens. Ex
his omnibus aliae prorsus deletae sunt, aliae semidirutae re-
lictae. *Taphruram* Scipionis equites incenderunt.

13. Post Tretum est Masyliensium et similis ei Carthagi-
niensium regio. Cirta, Masanassae (*Masinissae*) et succes-
sorum regia, est in mediterraneis, urbs munitissima, et
optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipsa, qui et
Græcos in eam habitatum deduxit, et tantam effecit, ut
decem equitum millia, peditum viginti millia emitteret.
Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticae proxi-
mus, alter remotior et Treto propinquior, ambae regiae.
Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Cartha-
ginem; atque, hac excisa, caput regionis fuit et receptacu-
lum Romanorum ad res in Africa gerendas. Sita est in ipso
(ἐν αὐτῷ τῷ) sinu Carthaginensi, ad alterum ex pro-
montoriis, quæ sinum faciunt; horum id, quod juxta Uticam
est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermæa. Urbes
ipsæ ita sunt sitæ, ut unam possis ex altera cernere. Prope
Uticam Bagradas amnis labitur. A Treto Carthaginem
sunt stadia bis mille et quingenta; quanquam neque de
hoc intervallo, neque de eo, quod usque ad Syrtes est,
consentitur.

14. Carthago in peninsula quadam jacet, quæ ambitum
habet stadiorum trecentorum quadraginta, muro cinctum,
cujus sexaginta stadiorum longitudinem collum occupat,
quod a mari ad mare pertinet, ubi Carthaginenses ele-
phantis stabula habebant in loco amplissimo. In media
urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt, supercilium satis
erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Æscula-
pii templum erat, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum
concremavit. Arci portus subjacent, et Cothon, parva
insula ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque
partem sunt in orbem navalia.

15. Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adductis.
Et adeo bene Phoenicibus cessit deductio tum hujus coloniae,
tum earum quæ in Iberiam intra et extra Herculis columnas
missæ sunt, ut etiam nunc optimam Europæ partem et in
continenti et in adjacentibus insulis habeant, atque Libyam
omnem sibi subjecerint, quantum ejus aliam quam nomadicam
inhabitandi rationem admittebat. Quibus opibus usi, urbem
Romæ æmulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos
bella gesserunt. Carthaginensium potentiam maxime ex ul-
timo istorum bello æstimare possis, quo a Scipione Æmi-
liano ipsi devicti, et urbs solo est æquata. Initio enim ejus belli

τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ
 Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα·
 πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς
 ἑνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, κατα-
 5 πελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὥς οὐ πολεμηθῆσόμενοι·
 κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὄπλο-
 ποιάν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο
 θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαι-
 ραι δὲ τριακόσiai καὶ λόγχαι πεντακόσiai, χίλια δὲ
 10 βέλη καταπελτικά, τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θερά-
 πειναι παρεῖχον· ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ
 ἑτῶν πεντήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συν-
 θήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρ-
 σαν, ἐν διμῇν κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι κα-
 15 ταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρου-
 μένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως
 ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιὰ καὶ τεχνιτῶν
 πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρχούμενον δημοσίᾳ.
 τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδὼν ὁμῶς ἑάλω καὶ κατεσκάφη.
 20 τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥωμαῖοι,
 τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ Μασσανάσσης ἀπέ-
 δειξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν.
 μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μ-
 σσανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός
 25 ἔστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς κατασκευάσας καὶ
 γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας στρατεύειν.
 ἴδιον γὰρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ
 οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐά-
 σαντες ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ
 30 ἀδείας ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις
 ἀφείσαν. οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ με-
 τανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἥττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ
 λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περισταμένων τῶν
 βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὕρισκεσθαι τοῦνομα τοὺς
 35 Μασαισυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες, ἀνάγκη δὲ
 τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίαις καὶ τὸ πλεον ῥι-
 ζοφάγους ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφο-
 μένους. ἡρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς
 Καρχηδόνας, καὶ σχεδὸν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ
 40 καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτοὺς πῶς
 χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους
 Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν
 τινάς, καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ
 πόλεων.
 45 16. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλ-
 που νῆσός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἔστιν ἡ
 Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἢ κατὰ Λιβύβαιον, ὅσον ἐν
 διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον
 γὰρ φασὶ τὸ ἐκ Λιβυαίου μέχρι Καρχηδόνας· οὐ πολὺ
 50 δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι
 τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος. διάπλους δ' ἔστιν ἐκ Καρ-
 χηδόνας ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαιάν,
 ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πό-
 λιν (δ') ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρᾳ ὤκισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ

trecentas urbes in Libya habebant; in urbe hominum mil-
 lia septingenta. Obsessi porro et ut ad deditionem spe-
 ctarent coacti, armaturæ gravis tradiderunt ducenta millia,
 catapulticorum instrumentorum tria (*duo*?) millia, ne
 porro eis bellum fieret. Sed quum renovare bellum de-
 crevissent, statim arma fabricari cœperunt, ac singulis die-
 bus centum quadraginta clypei compacti in armamentarium
 referebantur, et gladii trecenti et lanceæ quingentæ et mille
 tela, quæ e catapultis mitterentur; ad quarum funes confi-
 ciendos ancillæ crines præbebant. Quumque inde a quin-
 quaginta annis secundum pacta in bello secundo inita non-
 nisi duodecim naves haberent, tum, quamquam in arcem
 jam confugerant, duobus mensibus centum viginti naves
 cataphractas construxerunt, et quum Cothonis ostium præ-
 sidio occuparetur, aliud effodere, unde subito classis eru-
 pit; adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fa-
 brorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi fa-
 ciundo intenta. Carthago tamen, tanta quum esset, capta
 est et deleta. Ditionem Carthaginensibus subditam Ro-
 mani in provinciæ formam redegerunt, nisi quod Masa-
 nassæ partem tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus
 ducentibus. Masanassam hunc ob virtutem et amicitiam
 plurimi Romani fecerunt; is enim Nomades civiles et agri-
 colas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit.
 Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam quum re-
 gionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat, his
 omissis et agri tuto colendi studio, in sese manus conver-
 terunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis, ut vagi et
 patriæ expertes vitam agerent, haud aliter quam qui ob
 inopiam et locorum sterilitatem et aeris inclementiam ad
 ejusmodi vitæ genus adiguntur; hinc etiam Masæsylii No-
 madum seu Vagantium nomen sunt adepti. Est vero ne-
 cesse tales victu uti vili, frequentius radices edere quam
 carnem, lacte autem et caseo nutriri. Postquam diu Car-
 thago deserta permansit, et per idem fere tempus per quod
 Corinthus, rursum a divo Cæsare sub idem fere tempus in-
 staurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et
 militum nonnullis, et nunc ita civibus frequentatur, ut urbs
 Libyæ nulla melius.

16. In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Cor-
 sura. His locis e regione opponitur Lilybæum Siciliae, mille
 quingentorum fere stadiorum intervallo; tantam enim esse
 dicunt inter Lilybæum et Carthaginem distantiam. Non
 procul a Corsura et Sicilia distant quum aliæ complures
 insulæ, tum etiam Ægimurus. Navigatio autem sexaginta
 stadiorum est Carthagine in proxime oppositam continen-
 tem, inde ad Neperim adscensus est stadiorum centum et
 viginti, urbem natura munitam et super petra ædificatam.

τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πό-
 λιν καὶ θερμὰ καὶ λατομίαι τινές· εἴθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα
 τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὁμώνυμος· εἴτα Νεάπολις·
 εἴτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλού-
 5 μενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅνπερ συνώκισεν ὁ τῆς Σι-
 κελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε
 τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχη-
 δονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Τα-
 φίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσυρος
 10 κατὰ Σελινούντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν
 ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίων οὔσα
 τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίου
 σταδίου· ἐστὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις
 σταδίοις ἀπὸ τῆς Κόσσουρου. εἴτα Ἀδρύμης πόλις,
 15 ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἴθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νη-
 σία πολλὰ καὶ πυκνά· εἴτα Θάψος πόλις, καὶ μετὰ ταύ-
 την νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἴτα ἄκρα Ἀμμωνος
 Βαλίθωνος † πρὸς θυνοσκοπίαν· εἴτα Θένα πόλις παρὰ
 τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλὰ δ' εἰσὶ
 20 καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχνηι οὐκ ἄξιαι μνήμης· παρά-
 κειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ
 Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν, καὶ
 ἄλλη ἐλάττω Κερκιννίτις.

17. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτο-
 25 φαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. ἐστὶ δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ
 κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος
 τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν
 τὴν ποιῶσαν τὸ στόμα προσερχεῖς εἰσι τῇ ἡπείρῳ νῆσοι,
 ἡ τε λεγθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πᾶρισι τοῖς
 30 μεγέθεσι. τὴν δὲ Μῆνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν
 Λωτοφάγων γῆν τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην, καὶ δεῖ-
 κνυταί τινα σύμβολα, καὶ βιωμὸς Ὀδυσσεῶς καὶ αὐτὸς
 ὁ καρπός· πολλὸ γὰρ ἐστὶ τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ κα-
 λούμενον λωτόν, ἔχον ἡδιστον καρπὸν· πλείους δ' εἰσὶν
 35 ἐν αὐτῇ πολίχνηι, μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν
 αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχνηι τινές εἰσι. κατὰ δὲ τὸν
 μυχὸν ἐνταῦθα παμμέγεθες ἐμπορίον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλ-
 λοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν
 ἀμπώτων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν
 40 ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι
 κατὰ σπουδὴν θέοντες.

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστὶ λίμνη σταδίων
 τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἰσπλουν καὶ παρ' αὐτὴν
 πόλις ὁμώνυμος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχεῖας
 45 παντοδαπάς· εἴτ' ἄλλη λίμνη πολλὴ ἐλάττω· καὶ μετὰ
 ταύτην Ἀβρότονον πόλις καὶ ἄλλαι τινές, συνεχῶς δὲ
 Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ
 διάρμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχίλιοι
 ἑξακόσιοι στάδιοι. ἐξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ
 50 ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυ-
 ροῦντες βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ
 καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας
 ἐχούσης λιμένας· εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ
 τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην

In sinu Carthaginiensi est etiam Tunis civitas et aquæ calidæ
 et lapicidinæ quædam; deinde Hermæa, promontorium
 asperum, ac prope id urbs cognominis; mox Neapolis; inde
 Taphitis promontorium et in eo collis quidam Aspis nomine,
 a similitudine clypei appellatus, quem Agathocles, Siciliæ
 tyrannus, incolis frequentavit, quo tempore adversus Car-
 thaginienses classem duxit. Hæ urbes a Romanis una cum
 Carthagine sunt eversæ. Stadiis quadringentis a Taphi-
 tide est Cossurus insula, contra Selinuntem, Siciliæ flu-
 vium, posita, ambitum habens centum quinquaginta sta-
 diorum, et urbem eodem nomine; distat a Sicilia sexcenta
 circiter stadia. Melitæ etiam insula abest a Cossura sta-
 diis quingentis. Deinde est Adrymes civitas, in qua etiam
 erant navalia. Sequuntur insulæ multæ et inter se vicinæ
 nomine Tarichiae; hinc urbs Thapsus contra (κατὰ) quam
 insula in alto jacens est Lopadussa; sequitur Ammonis
 Balithonis promontorium, in quo est turris (ἐν ᾗ πύρ-
 γος?) ad speculandum thynnos; postea Thena (Θαίνα *h. l.*
codd.) urbs juxta parvæ Syrtis initium. Alia quoque oppi-
 dula permulta interfacent non digna memoratu. In prin-
 cipio Syrtis est Cercinna, insula oblonga, permagna, quæ
 urbem habet eodem nomine, et altera minor, Cercinnitis.

17. His continua est minor Syrtis, quam Lotophagitim
 Syrtim etiam dicunt. Hujus sinus ambitus est fere stadio-
 rum mille et sexcentorum, oris latitudo sexcentorum.
 Juxta utrumque promontorium, quæ os efficiunt, insulæ
 adjacent continenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, et
 Meninx, magnitudine æquales. Meningem Lotophagorum
 terram putant, cujus Homerus (*Od.* 9, 84) meminit; et
 signa quædam monstrantur, Ulyssis ara et fructus ipse.
 Nam lotus arbor crebra in ea est fructu suavissimo; plura
 etiam in ea oppida sunt, sed unum eodem nomine quo
 insula; in ipsa Syrti item oppidula quædam sunt. In re-
 cessu autem est ingens emporium, quod flumen allabitur
 in sinum exiens. Maris autem æstus hucusque pertenden-
 dunt; quorum tempore finitimi maximo studio ad captan-
 dos pisces excurrunt.

18. Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis, quadringen-
 torum fere stadiorum, ingressu arcto; urbs cognominis ei
 adjacet, purpuri infecturas et omnis generis salsamenta
 habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est
 Abrotonum urbs et aliquot aliæ; continuo sequitur Neapolis,
 quam etiam Leptim vocant; inde ad Epizephyrios Locros
 trajectus est stadiorum ter mille et sexcentorum; postea
 est flumen (*Cinyps*); hinc murus quidam, quem Car-
 thaginienses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte
 instratis, quæ in regionem recedebant; sunt ibi etiam loca
 quædam importuosa, quum cetera ora portus habeat. Po-
 stea est promontorium altum et silvolum, magnæ Syrtis

δὲ τὴν ἄκρην ἐκ Καρχηδόνης σταδίοι εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

19. Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνης παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασαισυλίων ἢ τῶν Αἰβοφοινίκων γῆς μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὄρεινῆς, ἥδη Αἰβοκῆς οὐσῆς. ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμάντων γῆς παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίων (καὶ) τῶν παρωκεανιτῶν ἀφιστάσθαι φασὶν ἡμερῶν ἑννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἀμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. μετὰ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολυπαιδες, 15 τὰ δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασι 20 νιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοφι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἑννακοσίων τριάκοντά που, τὴν 25 δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δὲ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς....., ὅτι πολλὰ τοῦ τεναγώδους ἐστὶν ὁ βυθὸς καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπύπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλου 30 ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μὲντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ, καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. εἰσπλέοντι δὲ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλὰς ἐστὶ 35 λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μῆκος, ἐβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησίαι καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπίς καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὅριον 40 τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἴτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ὃ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὁπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης 45 λάθρα παρακομίζόντων· εἴθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακὴν ἔχον, ἰδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἐστὶ δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξάνδρειας μικρῶ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνης ἐλάττωσιν ἢ δις χιλίοις· πίπτει δ' ἐν τῇ 50 μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγειαν τῶν Μασαισυλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. (ὅπου) τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς

initium, quod Cephalas sive Capita vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt stadia quinquies mille et plura.

19. Superjacet autem orae a Carthagine usque ad Cephalas et Masæsylios Libophœnicum terra usque ad Gætuliæ montana, quæ jam sunt mere Libyca. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spatiis porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur. Dicunt Garamantas ab Æthiopibus Oceani accolis abesse novem aut decem dierum itinere, ab Ammone quindecim. Inter Gætuliam et nostram oram multi campi interjacent, multi item montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, cetera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas ceteris longiores habent. Reges plurimum equis educandis student, ita ut ad centena pullorum millia quotannis, inquisitione facta, recenseantur. Oves carne et lacte nutriuntur, præsertim in locis Æthiopiæ vicinis. Atque in mediterranea quidem hæc.

20. Major vero Syrtis *ter mille* et nongentorum et triginta (?) stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus mille et quingentorum, quanta fere etiam oris est latitudo. Difficultas vero tum hujus tum minoris Syrtis *ex eo oritur* (ἐκ τούτου γίνεται), quod, quum multis in locis fundus sit vadosus ac cœnosus, propter æstus maris contingit, ut multi in brevibus illapsi hæreant, et raro navigia evadant: itaque solent procul ab iis navigare, caventes, ne incaute a ventis correpti in sinus istos illidantur. Attamen hominum audacia, quum omnia alia, tum istas etiam juxta terram navigationes (παράπλων) non veretur tentare. In majorem igitur Syrtim innaviganti post Cephalas ad dextram est lacus trecentorum fere stadiorum longitudine, latitudine septuaginta, in sinum effluens, et insulas quoque quasdam habens et stationem ante os. Post lacum est locus nomine Aspis, et portus omnium qui sint in Syrti optimus. Deinceps est Euphrantas turris, Carthaginiensis regionis et Cyrenaicæ, Ptolemæo subditæ, limes; postea alius locus nomine Charax, quo Carthaginienses emporio utebantur advehentes vinum, ejusque loco succum et laserpitium reportantes ab iis, qui id ex Cyrenacis exportabant. Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala, castellum præsidium habens, in totius sinus recessu positum. Qui per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriæ parallelo australior est paulo minus mille stadiis, Carthaginis parallelo paucioribus quam duobus millibus; ergo ab altera parte inciderit in Heroum urbem quæ est in intimo Arabici sinus recessu, ab altera in Masæsyliorum et Maurusiorum mediterraneam. Jam

παραλίαις ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι (ἐννακίς) χίλιοι πεντακόσιοι. ὑπέρκειται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε (πλάτους) παρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν οἱ προσχωρευόμενοι Νασαμῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μετὰξὺ διάστημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδρεῖά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει παρὰ λίμνην τινὰ Τριτωνιάδα, ἐν ᾗ μάλιστα νησίον ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῇ. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάθων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἄκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτης πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν..... καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν

15 διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατὰ τὴν στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, (ὁ) εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν ὠδεύσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἴθ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαῖς· εἴτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλεῖστον δ' ἐκχειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην (τὴν) Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνην ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν

30 τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρῶμεν αὐτήν.

21. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλίμαχος·

35 Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη, μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἐσπέρειον τῆς Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισ]χιλίων σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ.

40 λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ἠδὲ ἔτι δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προΐστασθαι καὶ

45 πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἴτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ Θίβρων τῶν ἀνελόντων τὸν Ἄρπαλον. βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν

50 Ἰωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ νῦν ἐστὶν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη. τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίχνη· τὰ πλησίον.

22. Ὀμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα

quod reliquum est orae maritimæ usque ad urbem Berenice, stadia sunt mille et quinquaginta. In longum supra hanc oram et usque ad Philæni aras pertinent Nasamonæ qui appellantur, Libyca gens. In eo spatio interjacent portus non multi, aquationes etiam perexiguæ. Est vero promontorium, Pseudopenias nomine, in quo Berenice sita est, juxta lacum quendam Tritonidem, in quo etiam parva insula est, quæ Veneris templum habet. Est porro Hesperidum portus, in quem fluvius Lathon exit. Cis Berenice est promontorium parvum, Boreum seu Septentrionale, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice jacet contra Peloponnesi extremitates, scilicet contra Ichthyn seu Piscem, quem dicunt, et Chelonatam (καὶ τὸν Χελωνάταν), nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Cato terrestri itinere Syrtim circuevit spatio dierum triginta supra decem millium hominum ducens exercitum in partes divisum aquandi causa; profectus autem est pedes per æstum et profundam arenam. Post Berenice est urbs Tauchira, quam etiam Arsinoen vocant; hinc est Barce olim, nunc Ptolemais dicta; deinde Phycus, promontorium humile quidem, sed maxime porrectum ad aquilonem, comparata reliqua Libyæ ora; contra Tænarum Laconicæ jacet, bis mille et octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonias (Apollonia, infra) emporium Cyrenensium, ad centum septuaginta ab eo distans stadia, a Berenice mille, a Cyrene, urbe maxima, octoginta. Cyrene urbs magna est, in campo jacens mensæ formam referente, ut quidem nobis e mari visa fuit.

21. Cyrenen Theræi condiderunt, e Thera, Laconica insula, quæ olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait :

Nomine Calliste primum, sed postmodo Thera :
Mater equum ditis mi fuit hæc patriæ.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio, quod est Criu metopon, opponitur [bis] mille stadiorum trajectu; navigatur autem Leuconoto vento. Cyrenen a Batto conditam tradunt, a quo se genus ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem plurimum crevit; nam et equorum nutrix est, et fructus optimos fert; viros etiam claros complures habuit, qui et libertatem optime tueri noverant, et imminentibus barbaris fortiter resistere. Sui antiquitus juris fuit, postea Macedones, Ægypto potiti ac potentia aucti, eam adorti sunt Thibronis ductu, qui Harpalum interfecerat. Regem postea aliquamdiu habuere Cyrenenses, inde in Romanorum potestatem devenere, et nunc provincia est Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaicæ oppida sunt, Apollonia, Barce, Tauchira, Berenice et alia quædam proxima.

22. Cyrenaicæ finitima est regio, quæ silphium sive la-

καὶ τὸν ὀπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον
ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν
βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ρίζας
τοῦ φυτοῦ· εἰς δὲ νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώρι-
μοι Κυρηναῖοι Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ
τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ,
Ἀρήτη τοῦνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολήν, καὶ
ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κλη-
θεὶς Μητροδίδακτος, καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθώ-
σαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς
τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος
καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς
Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ
γραμματικὴν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ
φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέρων.
ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας
ἀριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ
Ἀπολλώνιος ἐκεῖθεν ἐστίν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου
διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος,
μετενεγκάντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ
τὸν μαθητὴν. μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ
τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων
δισχιλίων διακοσίων, οὗ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ
λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖα.
τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου
τόπων τό τε Ναύσταθμόν ἐστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσ-
ορμον ἔχον καὶ ἄλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος
λιμένα ἔχουσα· καί ται δὲ κατὰ τὴν Κύκλον τῆς Κρήτης
ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ·
εἴτα Ἡράκλειόν τι ἱερὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίου-
ρος· εἴτα λιμὴν Μενέλαος καὶ τὴν Ἀρδανίτιν, ἄκρα τα-
πεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἴτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν
τῇ Κρήτῃ Χερρόνησος ἵδρυται, τρισχιλίων που στα-
δίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξὺ· ὅλη γὰρ σχεδὸν τι
τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη
στενὴ καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος
λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. τὸ
δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο
ἡ Κυρηναία. ἡ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτια-
κοῖς.

23. Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρ-
τεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Αἰθῖες, παρὰ-
λυπρον καὶ αὐχμηράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμῶνες,
ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαίτουλοι, ἔπειτα Γαράμαν-
τες· πρὸς ἑω δ' ἐτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχω-
ροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ καὶ παρατείνοντες
μέχρι Ἀμμωνος. τεταρταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ
μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοῦ κατ' Αὐτόμαλά πως
βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς· ἀφι-
χνεῖσθαι. ἐστὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφορὴς τῇ Ἀμμωνι,
φοινικοτρόφος τε καὶ εὐδρος· ὑπέρεκται δὲ τῆς Κυρη-
ναίας (τῆς) πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκα-
τὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν

serpicium producit, et Cyrenaicum succum, quem ex inciso
laserpicio colligunt. Id propemodum defecit, quum ali-
quando barbari, impressione facta, radices ejus odio im-
pulsu eruiissent. Sunt hi Nomades. Cyrene illustres viros
tulit Aristippum Socraticum, qui Cyrenaicæ sectæ auctor
fuit, et Areten, ejus filiam, quæ in schola successit; rur-
sumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum
subiit, et quod a matre esset edoctus, Metrodidacti cogno-
men tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenai-
cam sectam videtur emendasse, et Anniceriam ab sese
propagasse. Callimachus quoque Cyrenæus est, et Era-
tosthenes, ambo ab Ægypti regibus in honore habiti, ille
poeta simul et grammaticæ studiosus, hic et in his et in
mathematicis, ut quisquam alius, excellens. At vero etiam
Carneades, quem Academicorum optimum uno ore di-
cunt, hinc oriundus est, et Cronus Apollonius, Diodori
dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri
cognomine in discipulum a quibusdam translato. Post
Apolloniam est reliqua Cyrenæorum ora usque ad eum
locum, qui Catabathmus dicitur, stadiorum bis mille et
ducentorum, præternavigatu non sane commoda propter
portuum et habitationum et aquarum inopiam. In hac
ora maritima loca sunt præcipue nobilia, Naustathmus et
Zephyrium, quod stationem habet, et aliud Zephyrium, et
Cherronesus promontorium cum portu; hoc oppositum est
Cretæ Matalo (Μάταλον) MMD stadiorum intervallo, si
quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium fanum,
ac supra id pagus Paliurus; tum portus Menelaus et Arda-
nis (Ἀρδανίς), humile promontorium, stationem habens;
hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronesus Cretæ
ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic oræ
Creta æquis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa.
Post magnum portum est alius portus, nomine Plynus
et supra eum Tetrapyrgia. Locus hic vocatur Cata-
bathmus; hucusque pertinet Cyrenaica. Quod reliquum
est usque ad Parætonium et hinc ad Alexandriam, jam
exposuimus in descriptione Ægypti (καλεῖται δὲ... Κυρηναία.
Τὸ δὲ λοιπὸν... Ἀλεξάνδρειαν ἤδη εἴρηται κτλ.)

23. Syrti et Cyrenaicæ superne incumbentem regionem
Libyes obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasa-
mones, postea Psylli et Gætulorum pars, deinde Gara-
mantes; magis adhuc versus orientem sunt Marmaridæ
ad Cyrenam propius accedentes, et usque ad Ammonem
pertinentes. Jam vero narrant a recessu Syrtis majoris,
qui est ad Automala fere (αὐτὸ μαλακῶς codd.), versus
ortum hibernum proficiscentes quatruidi itinere ad Au-
gila (εἰς Αὐγίλα) pervenire. Hic locus est Ammoni si-
millis, palmifer et aquosus; superjacet autem Cyrenaicæ
meridiem versus; usque ad centum stadia regio etiam ar-
bores fert; hinc ad alia centum seritur tantummodo; olyram

σπείρεται μόνον, [οὐκ] † ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμὸν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον [φέρουσα] ἔστιν· εἴθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα στενὴ καὶ παραμῆκης καὶ πα-
 5 ράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων τό γε γνώριμον. εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πά-
 ρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην τοιαύτην εἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ
 10 φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἀμμωνος καὶ τῶν αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιο-
 πίας. οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὄρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Αἰθῦης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ
 15 τραυνῶς, μή τι γε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ.

24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διαίκεται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλη-
 μένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἀξίον
 20 (καὶ) διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων· εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὀρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἀρ-
 χεῖν, εἴρηται, καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκλήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ
 25 ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδὸν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἑξω τοῦ Ἰστροῦ καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάιδος παρωκεανιτῶν. τῆς δὲ Αἰ-
 θῦης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητος ἔστιν ἡ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰ-
 30 κεῖται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν, εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἠνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενῶς καὶ λυπρῶς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐ-
 35 τοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἀρκτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προσ-
 τίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπαύσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἡ μὲν βασι-
 40 λεύεται, ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἡλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ'
 45 αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατρίους νόμους.

25. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ
 50 βίου, δίχῃ διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέ-
 δειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιω-
 τικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν (αὕτη δ' ἔστιν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω χειρωμένοις ἔθνεσιν ἡ λυπρὰ καὶ δυσγώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυ-

(ὀρυζοτροφεῖ) tamen non producit terra propter siccita-
 tem. Ultra hanc est regio, quæ laserpicium fert; dein-
 ceptus est regio non habitata et Garamantum terra; laserpici-
 fera angusta est et longa et arida; longitudo versus ortum
 solis eunti circiter mille stadia, latitudo trecenta vel paullo
 plura, quantum quidem cognitum est; nam suspicari licet
 universum tractum, qui sub eodem deinceps jacet parallelo,
 etiam aeris temperiem et plantæ illius procreationem ha-
 bere eandem; verum quia complures interveniunt solitu-
 dines, non omnia loca scimus. Similiter ignorantur quæ
 supra Ammonem et Auases sunt usque in Æthiopiam.
 Immo nec Æthiopiæ fines nec Libyæ dicere expeditum est,
 atque adeo ne ejus quidem, quæ Ægypto adjacet, nedum
 ejus quæ Oceanum attingit.

24. Partes igitur terræ nostra ætate habitatæ ita se ha-
 bent; quum vero Romani optimam ejus et notissimam
 partem obtineant, prioribus gentium ducibus, quorum
 memoria apud nos exstat, omnibus post se relictis: e re
 visum est, eorum quoque imperium compendio indicare.
 Romanos igitur una ex urbe profectos, belli et pacis arti-
 bus totam Italiam, deinde, quæ Italiæ proxima sunt,
 omnia eadem virtute in suam potestatem redegissee, supra
 jam diximus (6, 4, 3). Divisa autem terra in tres con-
 tinentes, Europam fere totam habent, præter eas partes,
 quæ extra Istrum sunt, et præter Oceani accolæ eos, qui
 inter Rhenum Tanaimque habitant. Libyæ vero ora, quæ
 nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita; cetera vel
 inhabitabilis est, vel incolitur misere et a vagis hominibus.
 Itidem Asiæ ora, quæ ad nos obvertitur, tota Romanis pa-
 ret, nisi quis Achæorum, Zygorum et Heniochorum ratio-
 nem putet habendam, qui in angustis admodum et sterili-
 bus locis latrocinia exercent, et nullibi fixis sedibus vivunt.
 Mediterranea et interiora partim Romani habent, partim
 Parthi atque barbari, qui supra hos sunt, et orientem ac
 septentrionem versus Indi, Bactrii et Scythæ, deinde au-
 strum versus (πρὸς νότῳ) Arabes et Æthiopes; semper vero
 his aliquid adimunt Romani. Universæ autem quæ Ro-
 manis subjecta est regionis partem reges tenent, alia ipsi
 habent, provinciæ nomine, et præfectos et quæstores in
 eam mittunt. Sunt etiam nonnullæ civitates liberæ condi-
 tionis, aliæ ab initio per amicitiam Romanis adjunctæ, aliæ
 ab ipsis honoris gratia libertate donatæ. Sunt etiam prin-
 cipes quidam sub eis et reguli et sacerdotes; his permissum
 est patriæ sectari instituta.

25. Provinciæ aliter atque aliter diversis temporibus
 divisæ fuerunt; in præsentī vero ita, ut Augustus impera-
 tor constituit. Is, quum civitas ei totius imperii admi-
 nistrationem permisisset et pacis et belli potestatem ad
 annos vitæ, totam ditionem bifariam divisit, ita ut partem
 sibi vindicaret, partem populo daret; sibi quidem quæcum-
 que militum præsidio essent tenenda (quales sunt regiones
 barbaræ, et gentibus nondum subactis finitimæ, vel
 steriles et cultui ægre parentes, quare incolæ ceterarum

μάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ δῆμῳ
 δὲ τὴν ἄλλην, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὀπλῶν ἄρχεσθαι
 βραδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε
 πλείους, ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ
 5 δῆμου. καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοι-
 κητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας
 καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος, εἰς δὲ τὰς δημο-
 σίας δὲ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους. καὶ αὐταὶ δ' εἰς
 μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὴν κελεύῃ τὸ συμ-
 10 φέρον. ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατικὰς
 μὲν δύο, Αἰθιόην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ
 Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου
 παιδί, καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἄλως καὶ τοῦ Ταύρου
 15 πλὴν Γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἐθνῶν,
 ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατη-
 γικὰς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους
 τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση περὶ τὸν Βαῖτιν
 ποταμὸν (καὶ τὸν Ἀτακα), καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν
 20 Ναρβωνίτιν, τρίτην δὲ Σαρδὼν μετὰ Κύρνου, καὶ Σι-
 κελίαν τετάρτην, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυριδος
 τὴν πρὸς τῇ Ἠπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ, ἑβδόμην
 δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θεσσαλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρ-
 νάνων καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακε-
 25 δονίᾳ προσώριστο, ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρη-
 ναίας, ἐνάτην δὲ Κύπρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ
 τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ
 ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ, ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει
 τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἃς δὲ στρα-
 30 τηγικούς, εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς· καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ
 δυνάσται καὶ δεκαρχαὶ τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰς καὶ
 ὑπῆρξαν αἰεὶ.

rerum penuria impulsī et copia munitionum freti jugum
 detrectarent), populo autem reliquam concessit, quæ pa-
 cata facile sine armis sub imperio retineretur. Utramque
 portionem in provincias complures divisit, quarum aliæ
 Cæsaris, aliæ populi dicuntur. In suas præfecturas Cæ-
 sar ipse procuratores mittit, alias aliter regionem distri-
 buens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens;
 at in suas provincias populus prætores vel consules mittit;
 sed et hæc diverse solent dividi, prout usus postulaverit.
 Initio quidem duas consulares fecit, Africam scilicet quæ
 Romanis paret (ea modo dempta, quæ prius sub Juba
 fuit, nunc vero Ptolemæo addicta est, illius filio), et Asiam
 cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis et gentibus
 quæ Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia et Propon-
 tide. Prætorias autem decem constituit. Earum sunt in
 Europa et adjacentibus insulis Hispania exterior, quæ est ad
 Bætin fluvium, Narbonensis Gallia, tertia Sardinia cum
 Corsica, quarta Sicilia, quinta et sexta Illyria juxta Epi-
 rum sita et Macedonia, septima Achaia cum Thessalia,
 Ætolia, Acarnania et quibusdam gentibus Epiroticis Mac-
 doniæ, quot eorum non (ὅσα μὴ) erant Macedoniæ adscri-
 ptæ; octava Creta cum Cyrenaica, nona Cyprus, decima
 Bithynia cum Propontide et quibusdam Ponti partibus.
 Reliquas provincias Cæsar tenet, ac gubernatum mittit in
 alias viros consulares, in alias prætorios, sunt etiam in
 quas equestris ordinis viros; reges quoque et principes et
 decarchiæ ad Imperatoris portionem et nunc pertinent et
 semper pertinuerunt.

INDEX

NOMINUM RERUMQUE.

NUMERUS PRIOR PAGINAM EDITIONIS NOSTRÆ, ALTER LINEAM NOTAT.

A.

- Aarassus, Ἀρασσός, Pisidiæ opp., 488, 29. *Idem videtur opp. quod Ἀριασσός ap. Ptolem. 5, 5, 6 et Hieroclem p. 681 vocatur. Pertinere ad id conjiciunt ruinas inter Attaliam et rudera Termessi sitas.*
- Aba, Ἀβα, Zenophanis tyranni filia, Teucris sive Olbæ ditione in Cilicia potitur; postea pellitur, 573, 51.
- Aba, ἡ Ἀβα, 382, 23; αἱ Ἀβαί, 363, 7; Phocidis opp. et oraculum (*Ruinæ prope hod. Exarkho*), unde Thracæ profecti Eubœam occupasse dicuntur, 382, 23.
- Abaitis, Ἀβαιτίς, Phrygiæ regio in qua Macestus fl. oritur et Ancyra urbs est, 493, 37. Ἀβαιτίται, 534, 46.
- Abantes, Ἀβαντες, Eubœæ incolæ ap. Homer., unde nomen habeant, 382, 23.
- Abantis, Ἀβαντίς, vetus Eubœæ nomen, 382, 19.
- Abaris, Ἀβαρίς, Scythæ, ob morum vitæque indolem in existimatione apud Græcos, 250, 24.
- Abas, Ἀβας, heros, de quo Abantes dicti, 382, 25.
- Abas Argis coloniam in Thessaliam ducit, ubi Argos Pelagicum, campus Thess., ab eo dicitur, 370, 24.
- Abdera, Ἀβδηρα, Thraciæ opp., Tejorum colonia, 549, 30, ad Nestum fl.; ibi de Abdero fabulæ collocantur. Tenuerunt locum Bistones Thracæ, 581, 50; 282, 21. Circa eum Sinties s. Sinti s. Saii s. Sapæi, 471, 9. Abderis Jasoni templum struxit Parmenio, 455, 17. Abderis vicina Topira, 282, 15. Ruinæ oppidi ad *Cap Baloustra Bouroun*.
- Abdera, Hispaniæ opp. in ora Bastetaniæ, Phœnicum colonia, 130, 15; 131, 35. Nunc *Adra*.
- Abderus, Ἀβδηρος, heros. V. Abdera.
- Abeacus, Ἀβέακος, Siracum rex; ejus copiarum numerus temporibus Pharnacis, 434, 31.
- Abella, Ἀβέλλα, Campaniæ opp. (*Avella vecchia*), 207, 36.
- Abietes non nasci in Asia orientali et superiori Polycletus putat, obloquente Eratosthene, 437, 32.
- Abii, Ἀβιοί, Homero sunt Scythæ Thracibus finitimi, 246, 5; quonam sensu ἄβιοι dicantur sec. Posidonium, 246, 14; sec. Strabonem, 246, 33. Cf. 3, 28; 258, 47.
- Abile, Ἀβίλη, mons Mauretaniæ ad fretum Herculeum, 702, 32; Abilyx, Ἀβίλυξ, Calpæ objacens in Metagonio Numidiæ, sec. Eratosthenem; altera columnarum Herculearum sec. nonnullos, 141, 29. Montem ejus nominis in Libya esse negat Artemidorus, 141, 33. Nunc *Ximiera* s. *Djebel-el-Mina* s. *Monte del Hacho*.
- Abisari, Ἀβισάριον, regio in India; dracones ibi ingentes a rege nutriti, 595, 15.
- Abonitichos, Ἀβώνου τεῖχος, Paphlagoniæ oppidulum, 467, 12. Nunc *Ineboli*.
- Aborace, Ἀβοράκη, Sindorum regia mari vicina, 424, 39. Aliunde non nota; situs incertus.
- Aborigines, Ἀβοριγῖνες, in Romæ urbis regione habitabant, 190, 39; 192, 33; rex eorum Latinus; oppidum eorum Laurentum, 490, 49.
- Aborrhas, Ἀβόρρας (*Kabour*), fluvius circa Anthemusiadem in Euphratem influit, 636, 42.
- Abrettene, Ἀβρεττηνή, Mysiæ pars, 492, 21. 493, 36.
- Abrettenus Jupiter, 492, 20.
- Abrotonum, Ἀβρότονον, urbs inter Syrtes sita, 708, 46; i. q. Sabrata, *Tripoli vecchio*.
- Absyrtides. V. Apsyrtides.
- Abus, Ἀβος, Tauri pars, Armeniæ mons (jugum montanum quod hodie vocatur *Ala Dagh*. V. Ritter t. 10, p. 79 sqq.) prope viam qua Echafana præter Baridis templum itur, 455, 37; ex eo Euphrates et Araxes prolabantur, 452, 31.
- Abydon, Ἀβυδών, Homero Ἀμυδών, ad Axium castellum, e quo Pæones Trojam venisse Homerus dicit, 277, 20. Ab Argeadis dirutum, *ib.* Ab Abydone in Axium Æa fons influit, 278, 15. Situs incertus. « Abydon non esse poterit nisi arx Bulgarorum et Byzantinorum *Prusak*, initio faucium Axianarum in Pæonia. » *Tafel. Fort.* ad hod. *Gradiska* locus ponendus.
- Abydus, Ἀβυδος (ubi nunc vicus *Aidos* s. *Avido*), Milesiorum colonia in Troade, sub Gyge rege ejusque permissu condita; situs urbis; a Lampsaco, Illo, Sesto distantia; prope urbem heptastadium Hellesponti, quod ponte Xerxes junxit, et turris Herus; trajectus in Chersonesum ratio; urbs a Dario cur incensa sit, 505 § 23; 502, 52; 542, 37; 89, 41; 103, 6. Abydi regionem Beryces et Dryopes, tum (post Troica, 506, 18) Thracæ occuparunt, 501, 47. Abydus, Troadis initium sec. Scylacem; Æoliæ initium sec. Ephorum, 498, 52. Vicina urbi regio apud Homerum Asio subjecta, 501, 16. Abydi princeps apud Homerum etiam Sestum tenet, 506, 4. Urbs a Lampsaco 170 stadia distat, 504, 12. Ab ea ad Æsepum fl. 700 stadiorum navigatio, 506, 37. In vicinis sunt auri metalla τὰ ἐν Ἀστύροις, 580, 23. Priscæ Astyrorum urbis ager nunc ad Abydenos pertinet, 506, 32.
- Abydus, Ἀβυδος (*Ebat* coptice; nunc *Arabat el Matfoun*), Thebaidis olim urbs magna, nunc pagus parvus; in eam fossa e Nilo ducta; ibi Memnonium, labyrintho simile, et circa fossam lucus spinarum Ægyptiacarum Apollini sacer, 690, 41. Abydo objacet prima Ægyptiorum Oasis (vulgo Oasis major) septem dierum itinere distans, 691, 2. Abydi Osiris templum est, in quo neque tibicini neque citharædo sacrificium auspicari licet, 691, 47.
- Acacesium, Ἀκακήσιον (Arcadiæ in Parrhasia opp., quod olim fuit ad Lycosuram, inter hanc sc. et Daseas.

- V. Curtius *Peloponn.* t. 1, p. 296). De eo falsa a nonnullis tradi monuit Apollodorus, 249, 2.
- Academia Athenarum, 340, 48.
- Academicorum optimus Carneades, 711, 16.
- Acalandrus, Ἀκάλανδρος (*Acalandro*), fluvius in Thuriorum ditone, ad quem Alexander Molossus conventum, qui Heracleæ celebrabatur, transferre voluit, 233, 20.
- Acamas et Phalerus Athenienses Solos in Cypro condiderunt, 583, 19.
- Acamas, Cypri pr. (*Cap H. Epiphanto*); ejus situs; a Selinunte 1000, a Sida 1600, a Chelidoniis 1900 stad. distat, 581, 46. Cf. 581, 38. 583, 15.
- Acanthius sinus ad Acanthum urbem Thraciæ, 279, 82.
- Acanthus, Ἀκάνθος (*Dachour*), Ægypti opp. cum Osiridis fauo et luco spinæ Thebaicæ, 687, 25.
- Acanthus, Ἀκάνθος, opp. in isthmo Athio montis, Andriorum colonia, 279, 22; ad Singiticum sinum prope Xerxis fossam, 279, 39. 280, 17. Ab eo oppido Athionæ Chersonesi periplus usque ad Stagirus 400 (*lege* 700, φ' pro υ') stadiorum, 279, 46. Acanthiorum portus, 280, 38. Portum hunc a Strabone ad Strymonium sinum poni patet, dum ipsam urbem Strabo, sicut Ptolemæus, ad Singitici sinus recessum collocat. Herodotus vero 7, 125 urbem ad Strymon. sinum sitam dicit, ubi nunc ruinæ in hod. *Erisso* exstant. Itaque de situ urbis errasse Strabo censetur errorisque causam in eo quærent, quod ditio urbis ad Singiticum usque sinum pertinuerit, et ibi quoque portus Acanthiorum fuerit. Tafelius tamen Strabonem vera tradidisse putat, idque se in suo *De Thessalonica* libro docuisse dicit. Argumenta viri docti ignoro.
- ἀκάπνιστον μέλι. V. Mel.
- Acara, Ἀκάρα (sic codd.), 180, 32 inter minora oppida recensetur, quæ inter Placentiam et Ravennam sita sint in via qua Romam itur. Aliunde de eo non constat. Ἀκάρα quoddam Italiæ oppidum e Polybio memoratur ap. Steph. Byz., ubi legendum esse Ἀκαρία ex ipsis Stephani verbis recte haud dubie conjecit Memekius. Idem opp. fort. ap. Strabonem intelligendum. Ex ordine quo cetera oppida recensentur, colligas Acaram quærendam esse in via quæ est inter Placentiam et Regionem Lepidi. Nullus tamen ibi locus occurrit ad quem nomen istud probabiliter referas. Fortasse igitur extra hanc viam oppidum quæri debet. Quo concesso, huc traxerim locum a Regio Lepidi boream et ortum versus situm, quem ex uno Itinerario Ant. p. 282 novimus, ubi, nescio quam recte, *Colicaria* vel *Colocaria* vocatur. A Mutina distare dicitur 25 m. p. in via Veronam ducente (hod. *Crevalcuore* sec. Walken., *Concordia* sec. Lapie, *Roncaglia di sotto* sec. Cluver. et Reichard); fortasse tamen propius aberat a via de qua Strabo loquitur, quum Itinerarii auctorem l. l. distantias veris majores alicubi posuisse in aperto sit. — Ceterum Casaubonus alique apud Strabonem pro Ἀκάρα leg. putarunt Ἀχέρραι, qui vicus est ad Adduam fl. Cremonæ vicinus, cujus p. 205, 43 data occasione Strabo meminit. At de ea regione nunc non agitur. Reichardus de suo penu Acaram locum inter Mutinam et Bononiam tabulis inscrip. it.
- Acarnan, Alcmaeonis f., 397, 22.
- Acarnania. In eam ex Ætolia ab Ætolo pulsus migrarunt Curetes, 398, 12. Partem ejus olim Curetes, partem occiduam Leleges, deinde Teleboæ tenuerunt, 267, 28. Initio eam Taphios et Teleboas, tum Cephalum tenuisse ferunt, 396, 5. Lacedæmonii quoque sub Icario colonis Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 17. Imperarunt in ea Alyzeus et Leucadius, Icarii filii, 388, 52. Laertes ibi imperavit, 395, 53. In occupanda Acarnania Diomedis socium se præbuit Alcmaeon, 270, 49, qui regionem hanc obtinuit, 396, 49; eam nomen habere ab Acarnane, Alcmaeonis filio prodit Ephorus, 397, 21. Sec. alios Acarnanes dicti quod comam κείραν non solebant, dum tondebant finitimi ob id Curetes dicti, 399, 52. In Acarnaniam abiit Amphiloehus e bello Trojano redux, 271, 3. Acarnanes expeditioni contra Trojam interfuere, 396, 39. Negat hoc Ephorus, narratione usus, quam secuti postea Acarnanes apud Romanos sese insinuarunt, 396, § 25. — Acarnaniæ situs, 386, 26 sqq.; urbes, 386, 52 sqq.; quarum pleraque nunc sunt municipia Nicopolis, 387, 2. Acarnanes de Paracheloitide regione, 393, 14, et de agro Oleni cum Ætolis litigabant, 387, 46. Acarnanum Respublica Aristotelea citatur, 267, 28.
- Ἀκάθαρτοι sive Immundi a Nomadibus vocantur venatores elephantorum Æthiopiarum, 657, 29.
- Ἀκάθαρτος κόλπος. V. Immundus sinus.
- Accipiter omnibus Ægyptiis sacer est, 690, 20; in Ægypto quam alibi mansuetior esse dicitur, 699, 16. In Accipitrum urbe Thebaidis colitur, 693, 48.
- Accipitrum urbs. V. Hieracôn polis.
- Accipitrum, Ἰεράκων, insula in sinu Arabico, juxta quam sunt aliæ duæ insulæ phocarum et testudinum, 658, 28. Indicari videntur insulæ tres quæ litori Æthiopico adjacent prope *Ras Biloul* (13° 10' lat).
- Ace, Ἀκη (*Akka*, *St.-Jean d'Acre*), Phœnicia urbs, postea Ptolemais dicta, qua Persæ utebantur pro ὀρμητρίῳ πρὸς τὴν Ἀγυπτὸν, 615, 13.
- Acerræ, Ἀχέρραι, Italiæ opp. prope Cremonam, 205, 43. Nunc *Ghera* s. *Gera*, ad ripam dextram Adduæ fl. Cf. Acara.
- Acerræ, Ἀχέρραι, Campaniæ opp., 205, 43; 207, 36; etiam nunc *Acerra*.
- Acesines, Ἀκεσίνης (*Chenab*), Indiæ fl., 594, 44, cui miscetur Hyarotis; ad confluentes nascuntur arbores ingentes, quæ ramos habent dependentes, 592, 5. Fabæ Ægyptiæ ad Acesinem repertæ cuinam opinioni ansam dederint, 593, 43. Usque ad Acesinis Indique confluentes pisces majores e mari adscendunt, 602, 21. Inter Acesinem et Hydaspem Pori regio, 595, 28.
- Achææ petræ, Ἀχαιαὶ πέτραι (Fort. leg. Χαῖται π.) in Triphylia 298, 38. Intellige abrupta saxa hodiernæ *Kaiaffa*.
- Achæi, Ἀχαιοί, apud Homerum Græci universi, 317, 41. Achæi et Argivi ap. Hom. omnes qui expeditioni Troicæ interfuerunt, 29, 15.
- Achæi, gens Æolica, 286, 33, sæpius migravit, 51, 10. Achæi Phthiotæ cum Pelope in Peloponnesum profecti Laconicam habitarunt; ibique invaluerunt ita, ut Peloponnesus, jam olim Argos dicta, ab ipsis diceretur Argos Achaicum, 313, 35; 372, 28. Ab Achæis Phthiotis oriundi Achæi Pontici, 425, 24.
- Achæorum nomen Laconicæ incolis est ab Achæo, Xuthi filio, qui exul eo confugerat, 329, 14. Achæi, Æolica gens, ab Heraclidis pulsus, Iones ex Ægialo, Peloponnesi regione, quæ nunc Achaia vocatur, ejiciunt, 286, 33; 329, 28; 313, 50, sub Tisameno duce, 334, 48; ibique pro vicis, quos Iones tenuerant, urbes condunt contractisque incolis augent, 331, 26. Achæi Ionibus Asiæ minoris tradunt imaginem templi Heliconii, 330, 43. Solos in Cilicia condunt, 573, 17; in Italia Cauloniam, 217, 11, Sybarin, alias, 218, 43, et, Myscello duce, Crotonem, 218, 3. Metaponti locum occupant, Sybaritis invitantibus, 220, 2. Achæis in Italia contra barbaros belligerantibus Partheniæ auxiliantur, 232, 51. Ex Achaicis Italiæ urbibus præter Tarentum nulla nunc exstat, 217, 40. Cf. Achaja.
- Achæi Pontici, coloni Orchomeniorum post bellum Trojanum duce Ialmeno huc evagati, 357, 14. Genere sunt

- Achæi Phthiotæ, posterique eorum qui in Iasonis expeditione ibi manserunt, 425, 24. Caucaso subjacent, 426, 32. Ora eorum per 500 stadia patet inter litora Cercetorum et Heniochorum, ut Artemidorus tradit, 426, 14. Secundum Mithridaticôn scriptores medii sunt inter Sindicam et Zygos, post quos Heniochi sequuntur, 425, 17. 426, 18. Achæorum vicinorumque populorum vita, latrocinia, κάμαραι, navigia, σκηπτούχοι, 425, § 12. Ad eos fugiens pervenit Mithridates Eupator, 426, 1. Memorantur etiam 107, 10; 712, 31; 422, 37.
- Achæium, Ἀχαιοίον, Troadis locus in ora e regione Tenedi, 510, 33; 516, 44; contiguus Larissæ et Colonis et Alexandriæ, 517, 6. Inter Achæium et Caresum fluvium Maleus locus, 516, 50.
- Achæmenidæ, Ἀχαιμενίδαι, Persidis gens, 619, 22.
- Achæorum acta in Cypri ora boreali et orientali; ubi Teucer primum appulit, 582, 16; ad hodiernum *Ialussa* locum.
- Achæorum castra, τὸ Ἀχαιοὶν στρατόπεδον, ad Scamandri in Troade ostia, 509, 46.
- Achæorum murus ap. Homerum, 34, 29.
- Achæorum portus (ad Scamandri ostia situs) a Troja 12 stadia distans, si ad hodiernum usque maris litus metiaris; hoc vero quum aggestum sit, portus olim minus longe ab urbe distabat, 512, 25; 509, 45.
- Achæorum portus inter Myrinam et Grynium; ibi ara duodecim deorum, 531, 49.
- Achæus, Xuthi f., homicidio per imprudentiam perpetrato, in Laonicam fugit, cujus incolæ ab eo Achæi dicti sunt, 329, 14.
- Achæus, Antiochidis, quæ Attalo nupsit, pater, 533, 30.
- Achaia, Ἀχαΐα, Ariæ urbs, a conditore nomen habens, 442, 35. Situs urbis aliunde non notæ incertus. Nomen, modo recte habeat, inditum fuerit ab Achæo duce celeberrimo patreque Laodices, quam duxit Antiochus II. Cf. Droysen *Hellenismus* 2, p. 324.
- Achaia situs, 288, 12 sqq. Olim Ægialeæ, incolæ Ægialenses; deinde Ionia, Ionibus Atticis hanc regionem occupantibus (cf. 313, 15) et in duodecim dividitibus civitates; post Heraclidarum reditum Iones pulsi sunt ab Achæis, ducente Tisameno, qui origine Phthiotæ in Laconica habitabant; ab his Achaia nomen accepit prisca Ionia. Heraclidis reliquam Peloponnesum sibi subjacentibus fortiter restiterunt Achæi. A Tisameno ad Ogygem reges habuere, deinde popularem rei publicæ statum, legibus usi optimis, e quibus plurima mutuata sunt Achaia urbes Italiae. Post Leuctricam pugnam Thebani Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt. Postea quum Macedones societatem eorum dissolvissent, paullatim se recollegerunt; primum quatuor coierunt urbes, tum aliæ plures, 329, § 1. Initio fœderis Achaici unus scriba et prætores duo erant; deinde unus solummodo prætor, 330, 46. Quomodo Arato prætor maxime fœdus incrementa cepit, 330, 51. Bene stetit usque ad Philopœmenis præturam; deinde paullatim dissolutum est, 331, 9. — Achaia civitates duodecim recensentur, 331, § 4; quarum unaquæque ex septem octove pagis conflata est, 332, 3.
- Achaicarus, Ἀχαΐκαρος, apud Bosporanos vates, 649, 9.
- Achaicum Argos, Ἀχαιοὶν Ἄργος, apud Homerum Peloponnesus vocatur, 313, 44; 317, 45.
- Acharaca, τὰ Ἀχάρρα, Nysæorum in Caria pagus. Plutonium ibi et Charonium; ægrotos curandi ratio; festa annua; sacrificandi modus, 554, § 44; 555, 29. Τὸ ἐν Ἀχάρρασι τῆς Νυσαΐδος Χαρώνιον ad Mæandrum, 495, 44. Ad Acharaca pertinere videntur rudera quæ sunt ad vicum *Akchay*, inter *Gusel Hissar* et *Nasli* situm (v. Arundel *Seven Churches* p. 68. Cf. Pokoke, III, p. 100, qui rudera ista ad Briula opp. retulit).
- Achardeus, Ἀχαρδέος, fl. e Caucaso in Mœotin exit; accollunt Siraces, 434, 51. Aliunde non notus. Indicari putant hod. *Egorlik* sive *Manitsch*, qui in Tanain incidit. Fortasse Achardeus est qui apud Ptolemæum V, 9 vocatur *Vardanes*, i. e. *Kuban* vel ejus affluens quidam.
- Achelous, Ἀχελῷος, præter Dymen (potius Olenum) fluens in Achaia, ab Hesiodo Πείρος dicitur; Teutheam fl. excipit, 294, 13; 386, 40. Tertium ejusdem fluminis nomen habebis p. 331, 24, siquidem servanda ibi sunt quæ in codd. leguntur: εἴτ' Ὀλένος, παρ' ὃν ποταμὸς μέγας Μέλας, ubi si quid mutandum, vocem μέγας potius quam Μέλας ejicias, quum Melantem habeat etiam Dionysius Per. 416, monente Curtio *Peloponn.* I, p. 450 n. 7. De fluvii nominibus recentioribus v. idem l. l. p. 428.
- Achelous (*Aspro Potamo*), prius Thoas vocatus, 386, 39, Acarnanes et Ætolos dirimit; ejus cursus, 288, 26; 386, 24. Miscetur ei Inachus, ut Sophocles ait, 225, 37; 271, 53. Ad ostia ejus nonnulli initium sinus Corinthii ponunt, 288, 25; 386, 42. Limus ab eo aggestus Echinades nonnullas continenti junxit, alias junget, 393, 40; 49, 42. Fines Acarnanum et Ætolorum subinde confudit; hinc bella de Paracheloitide regione, 393, 45. Quomodo fabula de Hercule Acheloum debellante intelligenda sit, 393, 50. Per Acheloum ad Stratum urbem navigatio, 386, 47. Memoratur fl. etiam 288, 42; 294, 14; 394, 49.
- Achelous fl. Thessaliae, Lamia propinquus, 372, 39; 386, 41. Hodiernum ejus nomen non habeo compertum.
- Acheron, Ἀχέρων, fl. ad Pandosiam Italiae, 213, 3. (*Arcon-ti*, qui infra Cosentiam in Crathin incidit?)
- Acheron, Thesprotiae fl., Pandosiam præterfluens exit in Glycyn portum, 213, 3; 269, 43. Nunc *Gurla* sive *rivière de Souli*, in *Fanari* portum elabens.
- Acheron, Triphyliae fl. in Alpheum exiens, unde nomen habeat, 296, 11. Rivus est qui a *Platiana* vico in Alpheum (*Rufia*) incidit (ut Curtius conjicit), vel is qui hinc proxime sequitur occasum versus.
- Acherræ. v. Acerræ.
- Acherusia palus, Ἀχερουσία λίμνη (stagnum prope *Kastri*), ad Acherontem fl. Epiri, 269, 44.
- Acherusias lacus (*lago di Fusaro*) Campaniae, 31, 35; 203, 17. Hanc nonnulli eandem cum Lucrino sinu esse putant, 204, 31.
- Achilles, pater Neoptolemi, 271, 33; in Scyro ins. ap. Lycomedem, 375, 20. Spercheo comam aluit, 372, 22. Subdita ei oppida in Phthiotica ditione enumerantur, 369, § 5 sqq. 372, 29. Achilleæ ditionis erant etiam quæ inde a Thermopylis sunt ad sinum Maliacum, 372, 19. Latitudinem ditionis inde a Trachinia et Cētea usque ad Antronem pertinuisse statuunt, 371, 29. Achillis et Phœnicis classes Trojanæ unum quoddam corpus efficiunt ap. Homerum, 370, 1. Achilles Trojanam ditionem populatur, 500, 5. Mynetem et Epistrophum interficit, 523, 16. Briseidem e Lyrnesso abducit, 500, 23. Lemnum et vicinas insulas, quibus Euneus Jasonis filius præerat, non populatus est ob cognationem cum Jasone Thessalo, 37, 40; 39, 1. Septem ei urbes promisit Agamemnon, 308, 24. Achillis fraxinus Pelias, 385, 35; clypeus, 3, 35. E sorore Achillis Spercheus Menestium suscipit, 372, 24. Achilli sacra Leuce insula, 254, 15. Cf. sequentia.
- Achilleum, τὸ Ἀχιλλεῖον, Troadis pagus, in quo Achillis sepulcrum et fanum, prope Sigeum situs; hunc munierunt Mytilenæi contra Athenienses, qui Sigeum occupaverant; nunc dirutus est ab Iliensibus, 513, 39; 510, 7; 516, 43.

- Achilleum, ἡ Ἀχιλλεῖος κόμη, in Asia ad fauces Mæotidis, cum sano Achillis; objacent in Europa Myrmecium et Parthenium, 424 § 6; 257, 54.
- Achilleus Cursus, ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος (*Kosa Tendra* et *Kosa Djarilgatch*); ejus promontorium occidentale lucus Achillis vocatur, etsi nullæ ibi arbores; longitudo Cursus 1000 st., maxima latitudo duorum; cervix peninsulae 40 st. lata; promontorium orientale Tamyrace, ad quod navium statio, 255, § 19.
- Achillis portus ab Illo novo 12 stadia distat, 510, 5.
- Achillis vallum, Ἀχιλλεῖος χάραξ, in Mysia non longe ab Astyris, 524, 46.
- Acholla, Ἀχόλλα, libera civitas Africæ, 706, 4. Ruinæ *El Aliah*.
- Acidon, Ἀκίδων, fl. Triphylia, qui Jardanæ sepulcrum et Chaam urbem præterfluit, 299, 13 et 26: 302, 7. Sec. Strabonem in mare exit; sec. Pausaniam in Anigrum incidit. Hic accuratiora tradiderit.
- Acila, Ἀκίλα, Arabiæ promontor. Diræ oppositum, 655, 6. Idem quod Ocelis prom. prope *Bab-el-Mandeb*.
- Acilise, Ἀκισιηνή, Armeniæ magnæ provincia quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9; 447, 9; 455, 1. Sita inter Antitaurum et Euphratem, 452, 26. Olim ad Sophenen pertinuit; 455; 1. Acilisenus locus Dastira, 475, 50.
- Acisene, Ἀκισιηνή (?), Armeniæ prov., 453, 18. Aliunde non nota. Juxta Sophenen memoratur. At Acilise non indicatur, siquidem in *sqg.* 453, 26 id nomen recte habet. Fortasse nostro loco fuit Ἀκισιηνή.
- Aciris, Ἀκίρις, Lucaniæ fl., 219, 20. Nunc *Agri* vel *Acri*.
- Acmon, Ἀκμων, unus Idæorum Dactylorum, 406, 41 et 17.
- Aconites, Ἀκόνιτες, Sardinia gens montana in speluncis habitans, 187, 29.
- Aconitum in Heracleotide Pontica nascitur, 465, 33.
- Acontia, Ἀκοντία (*Ἀκούτεια St. B.*), Vaccæorum in Hispania urbs, ad Durii trajectum, 126, 6. Aliunde non nota. Situs incertus. Locus quem Reichardus ejusque asseclæ urbi assignant, a Strabonis narratione alienus est. In Itinerariis Durii trajicitur ad locum *Ocelo Duri* (hod. *Zamora* sec. Cortez et Lapie, *Toro* sec. Reichard. et Mannert.), quæ esse videtur Γέλλα Ptolemai. Ad eundem vel vicinum locum Acontia pertinere debet. De *Sepontica Paramica* Ptolemæi cogitari nequit.
- Acontius mons, Ἀκόντιον ὄρος, Bæotiæ, per 60 stadia porrigitur usque ad Parapotamios Phocidis; in hunc montem e planitie translata est Orchomenus, 357, 14.
- Akra, Ἀκρά (prope *Takil Bouroun*), Panticapæorum dititionis promontorium, inde a quo Bosporus incipit; Corocondamæ objectum, 424, 19.
- Acrææ Junonis oraculum inter Pagas et Lechæum, 326, 39.
- Acræa Venus. v. Venus.
- Acrææ, Ἀκραιῖαι, Laconicæ opp.; inter hoc et Gylthium Eurotas exit, 295, 10. Hod. *Kokkinio*.
- Acræphæ, Ἀκραίφαι et Ἀκραίφειον, Bæotiæ opp. ad lacum Copaidem, 352, 53; juxta Ptoem m., 354, 44. Ab Homero Arnen vocari putant, 354, 45. Ruinæ prope *Karditza*.
- Acrathos, Ἀκράθως, Strymonii sinus prom., 279, 35. Ad Athos montis extremitatem orientalem.
- Acrisius Danaen et Perseum exposuit, 418, 32. Amphictyonum ordinem instituit, 360, 32.
- Acritas, ὁ Ἀκρίτας, mons Messeniæ (*Hagios Demetrios*) et prom. (*C. Gallo*), initium sinus Messeniæ sive Asinæi, 309, 9.
- Ἀκριθοράγοι Æthiopes; vitæ eorum ratio, 657, § 12.
- Acrocorinthus, Ἀκροκόρινθος, 325, 36 *sqg.*, quam Antigono Aratus ademit, 330, 51.
- Acrolissus, Ἀκρόλισσος, Illyriæ opp., 262, 42. *Castell. Alessio*.
- Acrothoi, Ἀκρόθωσι, ad Atho montis verticem urbs, 279, 42; 280, 32; prope hod. *Lavra*.
- Actæon, Ἀκταίων; ab eo Actice (Attica) dicta, 340, 54.
- Actæus, Ἀκταῖος, Apollo in campo Adrastæ, 503, 19.
- Ἀκτὴ, i. q. Attica, q. v.
- Ἀκτὴ, Argolidis litoreæ pars, 335, 20.
- Actia, τὰ Ἀκτῖα, certamen quinquennale, quod in suburbio Nicopolis celebrabant, procurantibus Lacedæmoniis; jam olim ludi Actio Apollini agebantur ante quam a Cæsare augerentur, 270, 39.
- Actiacum bellum, 309, 7.
- Ἀκτικὴ i. q. Attica, q. v.
- Actium, Acarnaniæ opp. et promontorium; Actii Apollinis templum, 388, 5; 386, 29 et 45. Templum erat ad os sinus Ambracii in colle situm. Quæ sub eo erant navalia, ignis absumsit, 270, 9. Promontorium illud est *La Punta*, non vero *Cap Madonna*, ut olim putabant. Templum erat ubi nunc est *le fort de la Punta*.
- Acusilaus, Ἀκουσίλαος, Argivus; de Cahiris, 406, 3. Idem intelligendus, 405, 15, ubi laudatur Phoronidis auctor.
- Acyphas, ὁ Ἀκύφας, Cetrææ regionis opp., 372, 48. Nonnullis vocatur Pindus, urbs Tetrapoleos Doricæ, 367, 1.
- Ada, Ἀδᾶ, Hecatombi f., Hidrieo fratri et marito in Caria regno successit; a Pixodaro fratre ejecta Alexandri ope regnum recuperavit, 560, 46.
- Ada, Pixodari et Aplmeidis f., uxor satrapæ, cui regnum Pixodarus reliquerat, 560, 52.
- Adada, τὰ Ἀδάδα, Pisidiæ opp., 488, 18. Ὀδάδα ap. Hieroclem. Sec. Ptolemæum oppidum non ita longe a Seleucia (hod. *Egerdir* ad lacum cognominem) versus meridiem ortumque dissitum foret. Itaque in tabula locum posui ad *Sidan-Owassî*, ubi ruinas notat Kiepertus.
- Adæ, Ἀδᾶ, Æolidis oppidum, quod Strabo ex Artemidoro inter Cumam et Hydram prom. memorat, 531, 44. Aliunde de eo non constat. Novimus in hoc tractu Ægarum opp., ab ora maritima paullo remotius. An hoc Artem. notavit? Sin ignotus oræ locus memoratur, quæritur an non Ἀλαί, frequens locorum maritimorum nomen, legendum sit.
- Adarbal. v. Adherbal.
- Addua (Ἀδοῦας ap. Strab.) fluvius (*Adda*) ex Adula monte (*S. Gothard*) oritur (*quod non ita habet*); implet Larium lacum (*lac de Come*) indeque in Padum exit, 160, 21; 170, 11; 174, 14; 177, 40.
- Adherbal, Ἀδάρβαλ, Romanorum amicus, Uticæ ab Jugurtha occisus, 705, 47.
- Adiabene, Ἀδιαβηνή, Assyriæ regio, 455, 3; 627, 6. Quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9. Maximam partem plana, 634, 27; Babylonis finitima, 630, 1; Babylonis pars, quanquam proprium principem habet; nonnunquam etiam Armeniæ se adjunxit, 634, 27. Adiabeni etiam Saccopodes vocantur, 634, 41.
- Adiatorix, Ἀδιατόριξ, Domneclii f.; ab Antonio Heracleæ partem accepit; ejus facinus et vitæ finis, 465, 11; pater Dyteuti et alius filii, qui una cum patre perit, 478, 29.
- Adimantus, Ἀδείμαντος, Lampsacenus, 504, 43.
- Admetus, Ἀδμητος, cui Apollo serviit, dei fanum condidit ad Tamynas in Eubœa, 384, 36.
- Admirationis vacuitatem, τὴν ἀθαυμασίαν, in Democrito prædicant, 51, 1.
- Adobogion, Ἀδοβογίων, e tetrarchica Galatarum stirpe; ejus filia Menodoto peperit Mithridatem Pergamenum, et Mithridatis regis pellex fuit, 534, 15. Ceterum num hic sensus sit loci corrupti, parum liquet. Meinekius ita verba constituit ut non Adobogion quidam, pater filia

- cujus nomen non traditur, sed Ἀδοβογιωνίς mulier, Menodoti uxor, memoretur. Idque præstare videtur.
- Adonidi sacra Byblus, 643, 24.
- Adonis, Ἀδωνίς, fl. inter Byblum et Berytum, 643, 27. *Nahr el-Ibrahim*.
- Ador, Ἀδῶρ, Artagerarum castelli in Armenia præfectus, defecit, 453, 41.
- Adramyttenus sive Idæus sinus, Ἀδραμυττηνὸς ἢ Ἰδαῖος κόλπος, laxiore vocabuli sensu inde a Lecto pr. usque ad Canas pr. pertinet, adeo ut pars ejus sit sinus Elaiticus; proprie autem eo nomine non nisi is afficitur sinus qui Gargarorum promontorio et Pyrrha pr. includitur, 518, 2 et 53; 525, 46; 449, 40. (Secundum hæc Canæ pr. a meridie sinum Elaiticum clauderet, quum claudat a borea.) Ad hunc sinum Homerus Leleges et Cilices collocare videtur. Sunt ibi pagi Mytilenæorum, 518, 2.
- Adramyttium, Ἀδραμύττιον (*Edremid*), Mysiæ urbs, olim sub Lydis erat, qui eam etiam condidisse feruntur. Lydiæ Adramyttii portæ memorantur, 524, 38; 497, 25. Urbs Atheniensium coloniam accepit, 519, 13. Homerus Adramyttenam regionem Cilicibus attribuit, 523, 1. Inde a Practio fl. usque ad Adramyttium Charon dicit pertinere Troadem, 498, 51. Bello Mithridatico male affecta urbs facinore Diodori prætoris, 525, § 66. Aqua ex Eueno fluvio in urbem deducitur, 528, 28. Ab Adramyttio ad Theben 60 stadia, ad Lyrnessum 80 stad., 527, 27; ad Calen Peucen 180 stad., 516, 9. In Adramyttena ditione sunt Chryse et Cilla, 523, 30, et Hippocoron locus, 405, 52. Adramyttium patria Xenoclis oratoris, 525, 11.
- Adrapsa. V. Darapsa.
- Adrastea et Adrasteæ campus, Ἀδραστέα καὶ Ἀδραστέας πεδῖον, in Troade; regio et urbs ab Adrasto rege dicta, qui Nemesis ibi templum posuit; situs ejus; in campo fuit Apollinis Actæi et Dianæ oraculum; ejus apparatus Parium translatus, 503, § 13; 484, 7. Adrastea, cui ap. Homerum præfuerunt Meropis Percosii filii duo, 501, 32, ad Zelium pertinet, 502, 24. Campum perfluit Granicus, 502, 42.
- Adrasteæ fanum prope Cyzicum, 503, 25.
- Adrasteæ mons, Ἀδραστέας ὄρος, in Cyzico ins. 493, 15.
- Adrastus, Ἀδραστος, rex Argorum, Diomedis pater, 397, 3. Currus ejus ad Harma Bæotiæ contractus, 347, 18.
- Adrastus, Meropis Percosii f., Amphii frater; in Mysia regulus; ejus ditio, 502, 6. Ab eo dicta Adrastea urbs, in qua primus Nemesis templum struxit, 503, 15.
- Adria, Ἀδρία, Piceni urbs (*Atri*), a qua Matrinus profluit; Matrinum Adriæ navale, 201, 10.
- Adrias fluv. (*Tartaro*). Vid. v. sq.
- Adriaticum mare, ὁ Ἀδρίας, ἢ Ἀδριατικὴ θάλασσα, ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος, ab Atria urbe nomen habere fertur, 178, 31, vel a flumine, ut Theopompus prodit, 263, 17. Adriaticus sinus proprie intimus sinus pars, nunc vero etiam totum mare sic vocatur, 263, 15, cujus pars est sinus Ionius (q. v.), 102, 15. Figura maris similis est figuræ Italiæ; utriusque longitudo maxima usque ad Iapygiam 6000 stadiis paullo minor, latitudo maxima 1300 vel 1200 stad., 176, 3. 102, 20. Intimus recessus a Peloponneso sec. Dicæarchum abest 10000 stadiis et amplius, 86, 37. Adriaticum mare Ægæo perquam vicinum et meatibus quibusdam junctum esse putavit Theopompus, 263, 25. Olim id cum Ponto quibusdam in locis confluisse censet Hipparchus, 47, 39. Adriæ partes septentrionales enarrans Eratosthenes nullas non fabulas refert, 40, 10. Adriaticum mare ad Venetiam fluxus et refluxus habet, 176, 52. Ister uno ostiorum in id exit sec. Theopompum aliosque, 263, 30; 38, 42. In Adriam effluit Isara (*Eisach*) fl. recepto Atagi (*Etch*), 172, 23. Circa Adriam indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Eneti e Paphlagonia huc migrarunt; 51, 8. Mitto ceteros locos quam plurimos quibus in Italiæ descriptione mentio maris Adr. occurrit.
- Adrius mons, Ἀδριον ὄρος, mediam Dalmatiam secat, 262, 7. *Monte Negro*. Pro Ἀδριον legi Ἀρδιον nonnulli voluerunt; fortassis recte.
- Adrumetum, Ἀδρούμης, *Susa*, Libyæ urbs, navalia habet, 708, 14.
- Aduas. V. Addua.
- Adulas, Ἀδοῦλας mons in Alpibus (*S. Gothard*), in quo oriuntur Rhenus et Addua fluvii, 176, 20; 170, 11; 177, 11.
- Ἀεῖδεν. — Τὸ αἰδεῖν τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν, 15, 17.
- Æa, Ἀῖα, fons limpidissimæ aquæ, ex Abydone in Axium influens, ab Homero memoratur, ut Strabo censet, 278, 15; 277, 26.
- Æa, Ἀῖα, urbs Colchica ad Phasin, 38, 12. Novit eam Homerus, 17, 10. Qui factum sit, ut poeta hinc Æeam Oceani insulam finxerit, 17, 12.
- Ææa, Ἀῖα, Oceani insula apud Homerum; quidnam ejus fingendæ ansam dederit, 17, 22; 38, 49.
- Æacidæ, Ἀῖακίδαι, in Salamine ins., 338, 23. Ex Æacidarum gente reges Molossorum, 269, 17; 508, 54.
- Æacus, Ἀἰακός, in Ægina, 322, 33, obtinuisse fertur ut e formicis homines evaderent, 322, 48.
- Æanes, Ἀἰάνης, puer Locrus a Patrocle interfectus. Ostenduntur lucus Æaneus et fons Æanis, 365, 26.
- Æanis, Ἀἰανίς, fons ap. Locros Opuntios, 365, 28.
- Æas, Ἀἰας, ab Hecatæo vocatur Aous fluvius, 262, 48; e Lacmo fluit, 225, 48.
- Ἀἰας. V. Ajax.
- Ædepsus, Ἀἰδηψός (*Lipso*) Eubææ urbs, 365, 9; 382, 36; ubi calida Herculis lavacra, *ib.* Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, sed aliis eruperunt fontibus, 50, 25.
- Ædui, Ἀἰδοῦοι, Galliæ gens, inter Ararem et Doubim (*deb.* Ligerim) habitant; urbes eorum Cabullinum et Bibracta, 160, 3; 154, 35. Super Sequanos et Helvetios versus occasum sedes obtinent, 161, 9. Romanorum cognati dicuntur; primi ex hujus regionis Gallis amicitiam Romanorum amplexi sunt, 160, 5. Inimici eorum Sequani, qui Germanis se adjunxerunt contra Romanos, 160, 9. Auxit inimicitiam contentio de Arare fluvio, utraque gente eum et vectigalia hinc percipienda sibi vindicante. 160, 13.
- Æetes, Αἰήτης, Cytæus, 38, 32, Colchidis rex, cujus regia est Æa, 38, 12. Ejus in Oceano navigatio, 38, 4.
- Æga, Αἰγά, prom. Mysiæ, usque ad quod Canæa regio pertinet; sic etiam vocabatur mons, quem nunc Canen vel Canas (hod. *Kara Dag*), sub quo in ora *Adchane* locus, Cane veterum) appellant, 525, 51. Æga pr. a mari Ægæo nomen habet, 526, 4. Ceterum Straboniana hæc laborant. V. v. Cane.
- Ægæ, Αἰγαί (vocatur etiam ἡ Αἴγα, 335, 15), Achaïæ opp., cujus meminit Homerus, 331, 42. Neptuni templum habuit, 331, 19; nunc non habitatur, incolis Ægiram translatis, 332, 15; 381, 28. Prope urbem Crathis (hod. *Acrata*) fluvius, 331, 50. Stetit urbs ad *Cap Acrata*.
- Ægæ, Æolidis urbs, non longe a Cume dissita, 531, 31. Hodie *Guselhissar*.
- Ægæ, Eubææ olim urbs, cujus Homerus meminit, mari Ægæo nomen dedisse fertur; templum ibi Neptuni Ægæi; ab Anthedone tractus 120 stadiorum, 347, 43; 331, 24 et 47. Stetisse urbs Leakio videtur prope hod. *Limni*. Vulgo cum hod. *Gaja* componitur.

- Ægææ*, Αἰγαίαι, Laconiae urbs, Homero Αὔγαι, 312, 50. Ruinae prope *Kutumo*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 268.
- Ægææ*, Αἰγαῖαι (vel Αἰγαί), Ciliciae opp. cum navium statione, 579, 49. Nunc *Ajas*.
- Ægæum mare*, Αἰγαῖον πέλαγος, 102, 42; ab eo *Æga* Mysiae mons vocatur, 526, 4, ipsum ab *Ægis* Euboeae urbe, 331, 48. Duo alluit Graeciae latera, a Sunio usque ad Thesaloniceam, et hinc usque ad Strymonem, 268, 51. Ejus pars mare Thracium, 13, 15. Ejus sinus Maliacus, Pagasiticus, Thermæus, Toronæus, Singiticus, Strymonicus, 279, 40. *Ægæi* maris partem vel etiam totum illud nonnulli Hellesponto attribuunt, 284, 40.
- Ægaleus mons*, τὸ Αἰγαλέον ὄρος, Messeniae, 308, 36. (Intellige tractum montanum, qui a Cyparissia usque ad Pylum juxta oram maritimam extenditur. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, p. 182). Sub *Ægaleo* vetusta Messeniae Pylus, 308, 39.
- Ægesta*, Αἰγέστα, aliis *Egcsia* s. *Segesta* (Ruinae in monte ap. *Castel a Mare*), Siciliae urbs, ab *Ægesto* Trojano condita, 211, 36; 226, 20; 520, 13. *Ægestææ* aquae calidae et potabiles (*Baida*), 228, 29. *Ægestensium* emporium, Αἰγιστῶν ἐμπ., inter Panormum et Lilybæum, 221, 19; 226, 18.
- Ægestes*, Αἰγέστης, Trojanus, 226, 23. A Philoctete ex Italia in Siciliam missus *Ægestam* condidit, 211, 36.
- Ægeus*, Αἰγέως, Pandionis filius, 337, 9, quamnam Atticae partem obtinuerit, sec. Sophoclem, 337, 17.
- Ægialea*, Αἰγιαλῆα, Homero Αἰγιαλός, 331, 39; priscum Achaiae nomen, 329, 3. Incolae Αἰγιαλῆες. Tota *Ægialis* ad Agamemnonis regnum pertinuit, 324, 14. Postea Ionia, tum Achaia dicta. V. Achaia.
- Ægiali*, Αἰγιαλοί, priscum Sicyonis nomen, 328, 40.
- Ægialis*, Αἰγιαλός, litus 100 stad. longum, ubi *Ægialis* Paphlagoniae pagus (*Kara Agatsch*) ad Pontum. Apud Homerum (Il. 2, 855) pro Αἰγιαλὸν nonnulli scribunt Κρωθιαλόν, 464, 47; 466, 54. *Ægialis* ab Amastri decem schornos distat, 465, 48.
- Ægilienses*, Αἰγίλιες, Atticae pagus, 342, 16.
- Ægilips*, Αἰγίλιψ, et Crocylea a Laerte captæ Straboni sunt Leucadis insulae loca, 388, 20; 389, 18. Leakeus Ithacae ins. loca intelligit; alii insulas Ithacae vicinas esse probabilius censent.
- Ægimurus*, Αἰγίμουρος (hod. *Dshamour* s. *Zembra*), ins. inter Africam et Siciliam, 101, 20; 230, 37; non longe distans a Corsura, 707, 51.
- Ægimius*, Αἰγίμιος, Doriensium rex, ab Hercule in regnum restitutus, filium Herculis Hyllum adoptavit regnique heredem reliquit, 367, 2.
- Ægina*, Αἰγίνα, ins. maris Myrtoi, 102, 40; olim *Ænone*, 323, 1; ex ea *Peleus* profugit, 372, 27; insula ciara, *Æaci* patria; maris imperium obtinuit; in proelio Salaminio cum Atheniensibus palmam tulit. Ambitus insulae; urbs cognominis; situs ins.; agri ratio; cur Myrmidones *Æginetæ* dicti, 322, 24. *Ægina* ad Amphictyoniam Calauriae contribuebat, 331, 34. In ea primus argentum cudidit Phido, 323, 11. Incolis eam frequentarunt Cretenses, Epidaurii, Dorienses; tum Athenienses colonis suis sorte eam diviserunt; Lacedaemonii vero pristinis reddiderunt incolis, 322, 5. *Æginetæ* colonos miserunt Cydoniam et in Umbriam, 323, 10. *Ægina* emporium; Αἰγιναία ἐμπολή, merces parvi momenti, 323, 14. Memoratur ins. etiam 45, 43; 317, 22.
- Ægina*, Αἰγίνα, Epidauriae opp., 322, 24. Situs loci non notus. Ruinas quæ inter hod. *Trachia* et *Bedeni* exstant, fortassis huc pertinere censet Curtius, *Pelop.* 2, p. 429. In tabula *Æginam* composui cum ruinis quæ ab *Augo* monasterio sunt boream versus in monte sitæ. Navale *Æginæ* fuit Mases sec. Schol. ad Il. 2, 562.
- Æginium*, Αἰγίνιον, Tymphaeorum urbs, vicina Æthiciae et Tricæ, 272, 9. Nunc *Stagus*.
- Ægira*, Αἰγίρα, Achaiae civitas, 331, 19. In colle sita, 332, 11. In eam translatæ sunt *Ægæ*, 331, 28. De ruinis urbis supra *Maura Litharia* sitis v. Curtius *Pelop.* 1, p. 474.
- Ægirus*, Αἰγίρος, pagus Methymnæi agri, a quo per angustissimam isthmi partem ad Pyrrhæum euripum sunt 100 stadia, 527, 31. Ibi recentiores tabulae vicum *Bagtche Koi* exhibent.
- Ægium*, Αἰγίον (*Bostitza*), Achaiae civitas, 331, 23; 288, 34; olim in Agamemnonis regno, 324, 14. Urbs e 7 vel 8 pagis conflata, 289, 33. Perfluit eam Selinus (*riv. de Botzitza*; qui tamen fl. ipsam urbem non attingit), 332, 27. Etiam nunc satis frequentatur urbs, 332, 17. Ibi Jupiter a capra nutritus fertur, 332, 17. *Ægium* a Maleis 1400 stadia, 334, 33; cf. 287, 45. *Ægiensibus* datum oraculum, 385, 51. *Ægienses* et Pharenses Rhypidem regionem tenebant, 332, 35. *Ægiensium* est Homarium, 332, 26.
- Ægirussa*, Αἰγίρουσσα, Megaridis locus ab Homero memoratus, 339, 6. (E Theopompo scimus *Ægirussam* etiam *Ægirim* dictam esse; *Ægirim* vero ad lacum in Megaride, Eschatiotin sive Gorgopin, fuisse aliunde constat. Qui quidem lacus haud dubie est unicus ille, quem in Megaride novi prope *Cap Hagios Nicolaos*, ut ibidem etiam *Ægirussa* ponenda sit. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, 553 et 598, et not. ad Scylac. p. 39, ubi tamen de loco lacui assignando falsus fui.
- Ægletes Apollo*, Αἰγλήτης Α., templum habet in Anaphie ins. 416, 4; cf. 38, 30.
- Ægospotami*, Αἰγὸς ποταμός, oppidulum eversum Chersonesi Thracicae, ubi tempore belli Persici lapidem caelitus decidisse aiunt; ejus a Sesto distantia, 284, 6. Ad *Ægospotamos* pugna, 238, 28.
- Ægrotos Lusitani*, ut Assyrii, in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sint, iis consulant, 128, 53.
- Ægua*, Αἰγούα, Turditaniae opp., 117, 20. Aliunde non notum opp., nisi fort. est Escua, quam Ptolem. p. 112, 30 Wilb. et Plinius 3, 1, 3, 10 memorant. At ne de huius quidem situ satis constat.
- Ægyptiorum exsulum insula*, τῶν Αἰγυπτίων φυγάδων νῆσος, a meridie Merocis insulae Nili fluvii efficitur. Tenuerunt eam *Ægyptii* qui a Psammeticho defecerant, Sembrita dicti, 668, 36. Sita est in eadem in qua Cinnamomifera regio linea parallela, Taprobanæ objacens, 52, 51; 98, 2 et 32. Sec. Artemidorum Sembrita isti sive exsules Tenessin regionem tenuerunt quæ Sabæ portui sinus Arabici in mediterraneis superjacet, 656, 10. Insula illa (cujus mentio ex Eratosthene petita fuerit) ad regionem *Dar Sennar* inter fluvios *Bahr el Abiad* et *Bahr el Asrek* media referenda videtur.
- Ægyptiorum pagus* in Libyæ ora inter Calabathmum et *Ænesisphra* situs, 679, 4.
- Ægyptium mare*, Αἰγύπτιον πέλαγος, inter *Ægyptum*, Syriam, Cyprum, pelagus Libycum, Pamphylium, Creticum, 49, 6; 100, 32; 103, 50; 101, 48; 581, 28 et *passim*. Isthmus inter id et sinum Arabicum, 25, 15.
- Ægyptius murus*, Αἰγύπτιον τεῖχος, Syriae castellum, quod una cum Paradiso (hod. *Eden* in Libano m.) et fontibus Orontis memoratur inter terminos ditionis, quam Berytii in Massya campo obtinebant, 643, 34. Ni fallor, ad viam erat qua Heliopoli Tripolin euntes Libanum superabant. Situm fuerit in ea adscensus parte quæ est prope lacum (*Birket*) *el Yamoune* infra *Ainete* vicum, ubi ruinas reperit Callier (V. Ritter t. 17, p. 305). Ad eundem locum probabiliter Droysenius (*Hellenism.* 2, p. 696) Brochos et Gerrha castella refert, quæ Polybius

5, 46 et 61 ad lacum sita et Ægyptio præsidio occupata fuisse dicit.
 Ægyptius portus, Αἰγύπτιος λιμὴν, unus duorum portuum Tyri urbis (portus meridionalis Ægypto obversus), 644, 25.
 Ægyptus, Αἴγυπτος, ap. Homerum Nilus fluv., 4, 35; 29, 45; 589, 33.
 Ægyptus. Οὐδὲν ἄλλο ἢ Αἴγυπτος ἐστὶ πλὴν ἡ ποταμία, ἣν ἐπικλύζει τὸ ὕδωρ, 25; 41. Τῷ ἱστορήσαντι περὶ τοῦ ποταμοῦ κατάδηλος καὶ ἡ χώρα ἐστὶ πᾶσα, 30, 5. Ægyptus fluvii donum, ut Herodotus ait, 25, 4; 29, 47; 589, 33. Ægyptus a priscis id solum vocatur quod habitatur et a Nilo irrigatur inde a locis Syenæ proximis, 672, 26; recentiores addiderunt ab oriente regionem usque ad Rubrum mare, ab occasu usque ad Auases et in ora marit. usque ad Catabathmum et Cyrenæorum ditio-nem, 672, 27; 678, 50. Quæ de ea acceperat Homerus, carminibus intexit, 13, 22, falsa tamen, sec. Apollodo-rum, 35, 49. Similis Ægyptus est fasciæ in longum explicatæ, 671, 20. Pars ejus ad Libyam, pars ad Asiam pertinet, si quis Nilo continentes dirimat, 27, 9. Olim mari tecta fuisse videtur usque ad Pelusium, Casium, Sirbonidem lacum et Gerrha, adeo ut hic tractus mari Rubro connecteretur; afferuntur rei indicia, 42, 8; 687, 52. Pharos quoque insula tum sub aquis erat. Quam-quam parum recte hæc censere Eratosthenem contendit Hipparchus, 47, 32. Externis populis non facilis in Ægyptum patet ingressus, 695, 33. Ab oriente per Pe-lusiacam regionem aditus difficilis, 682, 15. Ægypti fines meridionales, 669, 28; 26, 44. Finitimi ibi Mega-hari et Blemmyes, 669, 4. Ægypti Delta, ejusque latera, 670, 27. Ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium 1300 stadiorum, 672, 52; 669, 11. Vallis Nilo irrigua raro continuam 300 stadiorum latitudinem habet; 671, 17. Irrigationes, quas Nilus sponte sua præbet, arte augment Ægyptii, fossis et aggeribus ductis, 670, 16. Loca sublimiora cochlearum ope rigan-tur, 695, 28. Ægyptiorum Auases tres, 672, 43. Quidnam sit αὔασις, 108, 17. Ægypti lacus olim amari, per quos Nili fossæ in mare Rubrum exiens ducta est; inde a quo tempore pis-ces alunt, 683, 32. Mæris lacus, 42, 9. Lochias prom., 673, 9. Ægypti νομός Ἡρακλειωτικός, 670, 11. Ἀρσινόιτης, 670, 13. Μεμελαίτης, 681, 1. Σαίτις, 681, 23. Σεθεννυ-τικός, 681, 32. Βουσιρίτης, 681, 39. Ἀδριβίτης, Πρωσώπιτης, Μενδήςσιος, Λεοντοπολίτης, Φαρθητίτης, 682, 3-7. Γυναικο-πολίτης, 682, 34. Μωμεμφίτης, 682, 35. Νιτριώτης, 682, 43. Σεθρώτης juxta lacum in Delta, 683, 25. Φαργωριο-πολίτης, 683, 53. Βουδαστίτης, 684, 7. Ἡλιοπολίτης, 684, 7. Αἰγυπιοίτης, 685, 35. Ἀφροδιτοπολίτης, 687, 27. Ἡρα-κλεώτης in insula, 687, 19. Ἀρσινόιτης juxta Haracleotem nomum, 687, 30. Κυνοπολίτης, 690, 13. Ægypti metro-polis Thebæ, 692, 53. Memphis regia, 685, 46. Laby-rinthus, 669, 50. 689, 1. Mulierum mira fecunditas, 592, 40. Animalia Ægypti et Æthiopie etiam in India nascuntur, præter hippopotamum, 588, 50. Pisces in Nilo: oxyrynchus, lepidotus, latus, alabes, coracinus, porcus, phagrorius, silurus, citharus, thrissa, mugil, lychnus, physa, bos, 699, 4. Cochleæ ingentes vocem edentes, 699, 10. Ichneumon, 699, 4. Aspīs Ægyptia, 699, 12. Accipiter, 699, 16. Ibis, corvus nocturnus, 699, 17. Felis, 699, 17. Ægyptus vinum, frumentum, cetera semina fert, 687, 41. Notantur faba Ægyptia, 698, 51; 679, 34; byblus, 698, 52. 679, 34; persea, 698, 53; morus (ἡ συζάμινος), 699, 1; corsium, τὸ κόρσιον, 699, 3. Thebaicæ spinæ, 690, 58 (Cf. v. Spina). Arbor similis ei, quam Gadibus esse Posidonius dicit, 145, 36. Oleum non fert Ægyptus nisi in Arsinoite nomo, 687, 39. Ὑαλῆτις γῆ in Æg., 645, 22. — Ægyptii inde ab ini-

STRABO.

tio civilem et mansuetam vitam degerunt, regionis uber-tate recte utentes et bene divisam terram et admini-stratam habentes, 669, 34. Populus in 3 classes distribu-tus; regionis partes tres in nomos sive præfecturas divisæ ita ut 10 essent Thebaicæ, totidem in Delta, et 16 regionis intermediæ, 669, 38. Alia de præfecturarum numero sententia, 669, 48. Præfecturarum subdivisio-nes plurimæ, quarum causa in Nili exundationibus quæ-renda, 669, 50. — Reges suis contenti opibus nec im-portata aliunde desiderantes, peregrinis, Græcis maxime, infensi, in ora maritima custodes collocarunt, qui ad-navigantes arcerent, 673, 40. — Ægyptii inhospitalitatis fama ut premerentur, præter bubulcos, oræ custodes, effecit portuum defectus locorumque natura, ut regionis Busiriticæ; unde nata est de Busiride rege fabula, 681, 12. Neque ipsi Ægyptii bellicosi neque finitimæ gentes, ut nonnisi modico Romanorum præsidio opus sit, quod obortas subinde seditiones vel hostiles Æthiopum incur-siones facili negotio repressit. Rei exempla, 695. § 53. Ægypti regum Thebanorum divitias et potentiam Thebis testantur inscriptiones obeliscorum, 693, 23. Regum sepulcra Thebana, 693, 20. Sesostri rex, 671, 46. Sub Sesostri et Psammeticho expeditiones longinquæ, 51, 19. Ægyptii in Æthiopiam et ad Colchos migrarunt, 51, 7. Ægyptiorum Colchorumque cognationem quonam argu-mento probare studeant, 427, 36. Ad Ægyptios usque evagatum fuisse Zamolxin Getam, ex iisque de rebus cœlestibus quædam didicisse tradunt, 257, 30. Ex Ægypto oriundi Judæi, 699, 43. Moses Ægypti inferio-ris regionem tenuit, 647, 31. Sub Danao duce Ægy-ptii in Peloponnesum venerunt, 266, 46. Ægyptiis ὁ Μέμνων Ismandes vocatur, 690, 51. Adit eos Lycurgus, 414, 22. Sacerdotes de Atlantide insula Soloni narrarunt, quæ de ea Plato tradit, 84, 26. Ægyptii quidam a Psammeticho deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt, 668, 35 (Cf. v. Ægyptiorum exsulum in-sula). Ægypto potitur Cambyses, 671, 49. Ptolemaici reges præter Ægyptum etiam Cyprum et Cyrenaicam sub se habuerunt, 672, 37. 710, 47. Reges Ptolemaici usque ad Cleopatram recensentur, 676, § 11. Ægypti provinciæ romanæ administratio exponitur, 676, § 12. Ægypti præfectus Cornelius Gallus, 696, 1. 97, 17; Pe-tronius, 696, 4. 670, 17; Ælius Gallus, cum quo Strabo Ægyptum invisit, 97, 35. 685, 8. 693, 12. Reditus Ægypti sub regno Ptolemæi Auletæ, 678, 30. Commer-cia Indica et Æthiopica a Romanis magnopere aucta, 97, 37. 678, 40 (Cf. v. Myoshormus). Ægyptiorum religio. Animalia pro diis coluntur, ut apud Memphitas Apis, apud Heliopolitas Mnevis; apud alios boves non dii quidem, sacri tamen, 682, 38. Nonnulla animalia (bovem, canem, felem, accipitrem, ibim, lepidotum, oxyrynchum) colunt omnes; alia pro se quique, ut ovem Thebani, latum Latopolitani, etc., 690, 19. Oves diis non mactantur nisi Serapidi in Nitriote nomo, 682, 46. Sacerdotum Thebanorum studia astronomica, 693, 27. 685, § 20. Ægyptii geometriam invenisse perhiben-tur, 670, 5. 644, 48. Templorum Diospolitanorum struc-tura, 684, § 28. Ægyptii aliis in locis alio schœnorum modulo utuntur, 683, 12. Scaphæ Ægyptiorum thalami-feræ, 679, 44. Cochleæ Ægyptiæ, quibus aquam e me-tallorum puteis Turditani hauriunt, 122, 8. Panem quo-modo Ægyptii conficiant, 699, 29. Οἱ κάκταις, panis ge-nus, 699, 31; χῆχι fructus ex eoque oleum, 699, 32; texta cucinea, 699, 36; zythus, 699, 38. Ægyptii natos omnes educant, 699, 41; pueros circumcidunt, feminas excidunt, 699, 42.

Ægys, Αἴγυς, Laconicæ opp., contra hostes Heraclidis propugnaculum, 313, 17. (Situs oppidi, certius nondum

- definitus, in Arcadiæ confiniis non longe a Belmina quærendus est. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 258.) Ægyis Laconicæ locus Carystus, 383, 32.
- Ælana, τὰ Αἰλανά (Αἰλάν, p. 646, 29, corrupte ut videtur pro Αἰλανά. Nunc *Aila*, *Ilah*, *Akaba-Ilah*,) in intimo recessu sinus Ælanitici, 654, 21; a Gaza 1200 stadia distat, 646, 29. Hinc in Minæam mercatores proficiuntur 70 dierum itinere, 654, 20.
- Ælaniticus sinus, Αἰλανίτης κόλπος v. μυχός, intima sinus Arabici pars juxta Nabatæam, 646, 32. 654, 21. 660, 48. 661, 13.
- Ælius Catus 50000 Getas e regione trans Istrum sita in Thraciam transduxit, 252, 8.
- Ælius Gallus, Strabonis amicus et sodalis, 97, 21. Ægypti præfectus ad Syenen usque et Æthiopie confiniâ penetravit, comitante Strabone, 97, 35. Ab Alexandria in interiora navigans inter comites habuit Chæremone, sacerdotem Diospolitani, 685, 8. Thebis Memnonium visit sonumque e colosso editum audit, 693, 12. Arabiam Felicem subegisset, nisi Syllæus eum prodidisset, 696, 8. Expeditio ejus Arabica, 663, § 22-24; qua accuratiora de Arabia innotuerunt, 97, 29.
- Æmiliæ viæ duæ. V. M. Æmilii Scaurus et M. Æmilii Lepidus.
- M. (Æmilii) Lepidus, C. Flamini (Nepotis) in consularu collega (187 a. C.), devictis Liguribus viam Æmiliam ab Arimino ad Bononiam usque, et inde ad Aquileiam juxta radices Alpium, paludibus circumventis, duxit, 181, 15.
- (M. Æmilii) Scaurus paludes exsiccat ductis a Pado ad Parmam fossis navigabilibus, 181, 8. Viam Æmiliam stravit, quæ per Pisas et Lunam usque ad Sabata indeque Derthonem ducit, 181, 11.
- Ænea, Αἰνέα, unum ex oppidis, cujus incolæ Thessalonien abduxit Cassander, 277, 37.
- Ænea, Troadis pagus, a Palescepsi 50 stadia distat, 516, 40 et 25.
- Æneas, Αἰνείας, Dardaniæ in Troade imperavit, 483, 52. 500, 6. 510, 40. Ejus regia Scepsis, sec. Demetrium, 519, 41. Æneas, Ascanii pater, 519, 32. Priamo infensus; ob id bello superstes, 519, 51; post Troica longe vagatus est, 40, 36. 124, 25. Cum Anchise patre et Ascanio f. relictâ Troja sedes posuit ad Olympum Macedoniæ; sec. alios in Arcadia Capuas condidit, sec. alios cum Elymo Trojano in Siciliam venit ibique Erycem et Lilybæum occupavit ac Scamandro et Simoenti fluviis nomina indidit, inde vero in Latium venit et oraculi monitu ad Lavinium consedit, 520, § 53. Sec. Homerum Æneas in Troade mansit, 520, 21. Cum Anchise patre et Ascanio filio Laurentum appulit; urbem 21 a litore stadiis condidit; Latino contra Rutulos auxiliatus Lavinium condidit, de Lavinia filia dictum; post Latini mortem, subditis Latinorum nomen fecit, 190, 45. 193, 50; princeps auctor gentis Romanæ. Iulus quidam ex ejus posteris, 509, 8. Æneæ nutrix Cajetæ sinui nomen dedit, 194, 37.
- Ænesippia, Αἰνησίππεια, insula cum portu, ad Libyæ oram inter Drepanum prom. et Apin, 679, 7. Intellige *Matrou* insulam saxosam cui in continente objacent ruinæ loci, qui Νῆσοι in Stadiasio M. M. appellatur.
- Ænesisphya, Αἰνησίφυρα ἄκρα, in Libyæ ora inter Catabathmum (*Akabah es-Sollum*) et Tyndaricos scopulos (*Ichailah rochers*), 679, 5. Locus ad hod. *Sikheira* ponendus. Cf. Stadiasm. Mar. magni.
- Eniana, Αἰνιάνα (?), oppidum in Uitia regione inter Caucasum et mare Caspium sita, 436, 11.
- Enianes, Αἰνιᾶνες, diu in Dotio Thessaliæ campo habitaverunt; deinde plerique a Lapithis in Cælam ejecti sunt, ubi Doriensibus et Maliensibus loca quædam eripuerunt, usque ad Echium et Heracleam; nonnulli autem ad Cyphum montem Perrhæbicum manserunt, 380, 13; cf. 366, 17. Ætolis postea finitimi, olim ad Dotium et Ossam habitaverunt inter Perrhæbos, 51, 10. 366, 47. Ab Ætolis et Æthamanibus deleti sunt, 367, 14. Enianes quidam partim in Uitia ad mare Caspium, partim a meridie Abi et Nibari Armeniæ montium sedes fixisse perhibentur, 455, 35. In Uitia regione etiam oppidum Enianam (Eniam?) dictum munivisse feruntur, 436, 10.
- Eniates, Αἰνιάτης, Paphlagicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.
- Enius, Αἰνίος (?), Troadis fl., in quem exit Rhodius fl. 516, 15. Nomen corruptum; indicatur Æsepus fluvius.
- Enus, Αἶνος, mons Cephallenicæ (*Elato*, sec. Leak., *Megalovouno* al.), in eoque Jovis templum, 392, 28.
- Enus, Αἶνος (*Enos*), Thraciæ opp., ad Hebri ostium et Melanem sinum, Mytilenæorum et Cumanorum colonia; et jam prius Alopeconnesiorum, 283, 14. Enus sita in Corpilice, quæ regio prius Apsyntis dicebatur, 285, 10. Enus olim Poltyobria vocata, 265, 21.
- Enus fl. (*Inn*) a Strabone, certe in codd. Strabonis, vocatur Atesinus, 172, 23.
- Æoles etiam nunc vocantur omnes Græci qui sunt extra isthmum, præter Athenienses, Megarenses et Doreas Parnassi accolæ, 286, 14. Intra isthmum quoque invaserunt, ubi deinde mixti sunt Ionibus et Doriensibus, 286, 27. Æolica dialectus initio non diversa a Dorica, 286, 15. Eam in Peloponneso servarunt Elei et Arcades, 286, 42. Æolica gens Achæi, 286, 33. Inter Æoles Thessaliæ habitaverunt Pelasgi, 183, 51. Æoles qui una cum Bæotis Thessalia exciderant, in Ætoliam migrarunt, ubi Epeis admixti sunt, 399, 5; et Olenum diruerunt, 387, 44. Cum Tlepolemo e Bæotia vel Argis et Tirynthe in Rhodum abierunt, 558, 7. Æolum in Asiam migratio, 51, 10. Classis qua Orestis filii in Asiam trajicerent, ad Aulidem collecta est, 344, 51. Æolica colonia per totam oram Trojanam inde a Cizyco usque ad Caicum dispersa est et ulterius etiam mediam inter Caicum et Hermum fluvios regionem assumsit, 498, 14. Tempora et ratio hujus coloniarum deductionis, quæ facta est sub Oreste, ejus filio Penthilo, Archelao et Grae Penthili filiis, et Penthili coævis Cleua et Malao, 498, 17; 345, 43. Æoles quidam ab expeditione Penthili in Eubœa manserunt, 333, 48. Æolicarum in Asia urbium 40 fere numero metropoles quodammodo sunt Lesbos et Cuma, 532, 5. Æoles Smyrnæos urbe sua ejecerunt, 541, 47. Colonis in Troade templum Apollinis Cillæi condiderunt, 523, 37. Apollini Πορροντίωνι sacrificant, 524, 35. Πορροντίων apud eos mensis, *ib.*
- Æolis, Αἰολίς, vario modo definitur; modo Troadem ab ea distinguunt, modo non distinguunt, 498, 40. Quæ nunc proprie Æolis dicitur, ab Hermo usque ad Lectum pertinet, 502, 4. Sec. Ephorum ad Cunnam pertinet, 513, 20; 498, 53. Æolidem Homeri ætate Cimmerii invaserunt, 123, 41.
- Æoli inss., Αἰόλου νῆσοι, vel Liparæorum inss., 48, 3. 106, 40. 213, 29. 222, 15. 229, 6 (V. Liparæorum inss.). In Æoliam venit Ulysses, 33, 31.
- Æolus, Αἰόλος, Cercaphi pater, Armeni avus, 377, 2; in insulis Liparæ vicinis imperavit, 16, 48. In Strongyle ins. habitasse fertur, 229, 52. Quonam sensu ventorum promus ap. Homerum dici videatur, 19, 27; 229, 41. Cf. 21, 29.
- Epasius campus, τὸ Αἰπάσιον πεδῖον, in Triphylia, ubi Arene opp. et Minyes, 299, 15 sqq. Cf. Hypæsia.
- Æpea, ἡ Αἰπεία, Messeniæ urbs ab Homero memorata, nunc Thuria vocatur, 308, 28. 309, 41; alii Æpeam ad scriorem Methonem referunt, 359, 46.

- Æpy, Αἶπυ. Homerus Nestoreæ dittonis oppida recensens quum dicat καὶ Θρόνον, Ἀλφειοῦ πόρον, καὶ ἑκτίτον Αἶπυ, quæritur num αἶπυ sit nomen proprium, an adjectivum ad Θρόνον locum munitum pertinens. Illud si est, Αἶπυ nonnulli componunt cum Margalis, Amphidoliæ loco; quamquam is non est munitus; alii ad locum Macistiæ natura munitum Αἶπυ referunt, 500, 19. Ad Æpy probabiliter referuntur ruinæ quæ sunt prope *Plotianæ*.
 Æpytus, Αἶπυτος, Nelei f., Prienen condidit, 541, 7.
 Æquator a Cinnamomiferæ parallelo 8800 stadia, sec. Eratosthenem, 78, 34. Æquatori plaga moderata subjecta est, peralta illa et imbris rigata, sec. Eratosthenem et Polybium, 80, 37; immo campestris est et eadem fere cum mari planitie, sec. Posidonium, 80, 49, quamquam is alio loco idem dicit quod Polybius, 81, 2. Solis progressio sub æquatore celerior, 80, 47. Cf. Terra.
 Æqui, Αἰκουσι, Latii gens, 190, 38; 192, 32; Curetibus finitimi; urbes eorum vastavit Tarquinius Priscus, 192, 38.
 Æquinoctialis circulus, ὁ ἡμερινὸς κύκλος, 91, 18 et *sæpius*. Ab eo usque ad tropicum æstivum, per Syenen ductum, 16800 stadia sive quatuor sexagesimæ (4×4200) sunt, 94, 20.
 Æquum Faliscum, Αἰκουσυμφάλισκον (in planitie structum, quum alterum Faliscum esset in monte situm), opp. in via Flaminia situm, inter Romam et Oriculos, 188, 27.
 Aeria, Ἀερία (*Mont Ventoux*, sec. D'Anville; rectius *Château de Lers, vis-à-vis de Roquemaure*, non longe ab urbe *Avignon*. Vid. Menard, *Mém. de l'Acad. d. insr.*, t. 39, p. 237), Galliae Narbon. opp. in loco excelso situm; inde ad Luerionem transitus angustus, 157, 7.
 Æris metalla in Turdetania, 121, 7; ad Cotinas, 117, 51; arariæ officinæ (χαλκουργεῖα) in Turditania vocantur χρυσεῖα, *aurariæ*, quod olim aurum ibi effossum esse videtur, 121, 38. Æris fodinæ ad Temesam Brutii, 212, 49; apud Massagetæ, 440, 6; supra Cisthenen, 519, 17; in Meroe, 697, 44; in Massæsyliæ, 705, 11. Æs Cyprium. V. Cyprium. Cf. v. Metalla. Ære fuso, nusquam autem ductili, utuntur Indi, 610, 34.
 Æs Dodonæum, proverb., 274, 11.
 Æsarus, Αἰσαρος (*Esaro*), Italiae fluvius et portus ad Crotonem, 217, 44.
 Æschines, orator Atticus, matri arcana sacra celebranti affuit, 405, 3.
 Æschines, rhetor Milesius, Pompeium liberius perstrinxit; in exilio mortuus est, 543, 3.
 Æschylus poeta Κυνοκεφάλους, Στερνοβάλτους, Μονομάτους memorat, 36, 4. 248, 36. Laudatur de Cofye dea Thracia, 404, 16; de Scythiis, 249, 53; de Salamine insula, 338, 10; de Rhegii nominis etymo, 214, 30. Æschylus in Glaucio Pontio, 384, 24; in Niobe (ubi diversa confundit) 496, 50; in prologo Myrmidonum fab., 526, 54; in Prometheus soluto, 27, 44 et 151, 52 (ubi de Galliae campo lapidoso); in Supplicibus (vs. 266), 184, 28; in Persis (vs. 17, 118). Memnonis matrem Cissiam dicit, 619, 42. Citatur etiam 293, 3; 332, 36.
 Æsculapiadarum in Thessalia ditio sec. Homerum quænam fuerit, 376, 37.
 Æsculapii fanum Panticapæi; ejus sacerdos Stratius, 61, 35; Æsc. Tricæi fanum in Gerenia Messeniæ, 309, 22; Epidauri, 322, 4; in Co et Tricca, 322, 8; inter Dymen et Patras, 331, 32; in Troade a Lysimacho dedicatum, 516, 1; Æsculapii lucus inter Sidonem et Berytum, 644, 8; templum Carthagine, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum coneremavit, 706, 38. Æsc. statua, Cololæ opus, in Cyllene Elidis pago, 290, 20.
 Æscul. simulacrum ab Epidauro petierunt Romani, 486, 19.
 Æsepus fl., Αἰσηπος, 484, 4; 493, 29; 497, 18; 501, 12; Mysiæ et Troadis terminus, 483, 26 et 50; 502, 5; usque ad eum Troas Homerica pertinet, 484, 11; 498, 4. Fontes fluvii in Cotylo Idæ colle, 515, 20; ostium ab iis abest 500 stadiis, 515, 25. A fluvio Palæscopsis 30 stadia distat, 516, 40. Ab ejus ostio ad Abydum navigatio 700 stadiorum, 506, 37. In Æsepum Caresus influit, 516, 13; nonnulli Rhodium influere dicunt, 509, 22. Loca in Æsepi convalle, 516, § 45. Æsepo fluvio et Scepsi vicini sunt pagi Enea, Argiria, Alazonia, 472, 48. Hodiernum fluvii nomen Kiepertus in tabula non apposuit; sec. Leakium est *Bocklu*.
 Æsernia, Αἰσερνία (*Isernia*), Samnitum urbs, 198, 30. 208, 8.
 Æsis fluv., Αἶσις (*Flumesine*), olim Galliae Cisaipinæ et Italiae terminus, 181, 23; 189, 16; Umbriæ fl., 189, 11; inter Anconem et Senam exil., 189, 18; ab eo usque ad Matrinum Picenum pertinet, 200, 46. Quanto spatio Æsis absit a Gargano prom., 236, 40.
 Æsium, Αἰσιον, Umbriæ urbs ab ortu viæ Flaminiae (hodie *Iesi* ad Æsin fl.), 189, 42, ubi Ἀσίσιον scripsit Cramerus, quod non erat probandum; nam Asisium ab occasu erat viæ Flaminiae, ac patet Æsium non esse diversum ab Æsi Ptolemæi, cujus incolae Plinius *Æsinates* dicit. Oppidum fuisse coloniam Romanam ex inscript. constat.
 Æstuarium in Turditanæ ora inde a Sacro promontorio usque ad Columnas; ratio eorum; adjacentes iis urbes Asta, Nabrisa, Onoba, Ossonoba, Manoba, 116, 17 et 32; 117, 31; 118, 13; 119, 7. Æstuarium Astures a Cantabris dirimens, 138, 37.
 Æstus marini, qui est ad Hispaniæ oram, causam non recte exponit Aristoteles, 126, 50. Æstus in Venetiæ ora, 176, 51. Cf. v. *Fluxus et Mare*.
 Æyeta sepulcrum, Αἰσώτου τάφος, in campo Troico, 511, 20; 513, 3; vix 5 a Troja stadiis nunc monstratur juxta viam qua itur Alexandriam 513, 7.
 Æthalia, Αἰθάλια (*Elba*) insula, 101, 34; ejus situs, 187, 45; a continente et a Corsica distantia 300 stadiorum, 186, 17; ejus portus Argous, in quem Argonautæ appulerunt, 186, 27. Insula ferrum habet, quod in continente liquatur, 186, 23. Fossæ, unde metalla sunt eruta, aliquanto post denuo implentur, 186, 27.
 Æthices, Αἰθίκες, Epirotica gens, Thessalis accensetur, 271, 10; 373, 10; 369, 8; ad Pindum degunt; ad eos migrarunt Centauri a Pirithoo e Pindo ejecti, 377, 19 et 49. Æthiciæ vicinum Æginium opp., 272, 10.
 Æthiopes, Αἰθίοπες. Quæ de iis auditu acceperat Homerus poemati inseruit, 13, 22. Oceani accolæ dicit bifariam divisos, 2, 14; 25, 16. Quod non recte explicat Crates, dicens separari eos zona torrida, quam Oceanus obtineat, adeo ut alteri Æthiopes in nostra zona temperata, alteri in opposita ideoque in altera mundi parte habitent, 25, 32; 85, 10. Aristarchus nonnisi unam esse Æthiopiam Ægypto a meridie adjacentem et Homerum errasse censens errat ipse. Pluribus modis verba Homeri explicari possunt; ita sc. ut Æthiopes vel Nilo separentur vel intercedente regione deserta. At unice vera et aliorum poetarum testimoniis firmata sententia hæc est, ex qua Æthiopes per totam Oceani oram australem habitarunt, adeo ut dirimantur sinu Arabico, 26, 10-29, 37. Æthiopes Indiæ robustiores minusque adusti sunt quam Libyci, et hanc ob causam Posidonius Homerum bifariam divisos dicere Æthiopes censet, improbante Strabone, 85, 5. Æthiopes ad quos Menelaus veniens opes collegit, intellige eos, qui Ægyptiis sunt contermini; hi enim et satis divites sunt, nec longum Thebis ad eos iter erat.

Fortasse etiam tunc propiores Thebis quam postea erant. Admitti nequeunt quæ de Menelai itinere Crates et Eratosthenes coniecerunt, 31, 25-33, 28. Æthiopia, quam Menelaus adiit, a nonnullis ad Phœniciam transfertur, et quæ de Andromeda narratur, ea apud Jopen evenisse tradunt, 35, 42. Apud Æthiopes Solis lacus, χαλκοχέραινος παρ' ὠκεανῶ λίμνα παντρόπος Αἰθιοπίων (Æschyl.), 27, 40. Euripidis de Æthiopia versus, 28, 4. Æthiopum sedes sec. Ephorum, 28, 19. Quotquot Libyam meridiem versus longius præternavigarunt, finem itineris nominant loca Æthiopica, 27, 20. Eudoxus ex India redux ventis in Æthiopiam defertur, 81, 45; inde navigationis duces accepit, vocabula linguæ Æthiopice consignavit, proram navis e naufragio superstitem, cui equi figura insculpta erat, reperit, 81, 41. Æthiopice et Egypti confinia cum Ælio Gallo adiit Strabo, 97, 36. Meridionales Æthiopice et Libyæ fines dicere non habemus, 712, 14. Notum in Æth. non spirare Eratosthenes putavit perperam, 51, 40. Æthiopice ex montibus Nilus oritur, 671, 20, et imbribus inde decurrentibus impletur, 80, 54. Æthiopia non tota Nilo permeatur, ac minus bene quam Egyptus habitatur, 669, 24. Gentes Æth., quæ sunt infra Egyptum et juxta sinum Arabicum, describuntur, 656, § 8 sqq. Τὴν Αἰθιοπίδα subegit Sesostris, 654, 38; in eam migrarunt Egyptii, 51, 7. Æthiopum sub Tearcone peregrinatio longinqua, 51, 8. A Tartessiiis narrantur migrasse μέχρι δούσεω; (leg. puto: μέχρι Δούσεω; usque ad Dyrin sive Atlantem), ibique mansisse eorum quosdam, alios etiam oræ mar. partem occupasse, 27, 27. Ad Æthiopes Egypto conterminos de Atridis fama pervenerat, 33, 6. Rex Æthiopicus, qui Egyptum invaserat, maleficos naris mutilatione punitos in loco collocavit, qui hinc dicitur Πύροχόρουρα, 646, 39. Æthiopice rex Merops ap. Euripid., 28, 4; regina Candace, altero oculo capta 696, 37. Æthiopes sinus Arabii accolæ pauperes sunt, nihil pretiosi habentes præter ebur; plerique incertis vagantes sedibus, 32, 35, pastoralem vitam agunt, 669, 30; mari Rubro non adeo utuntur, 672, 32. Qui sunt infra Egyptum Blemunyes, Nubæ, Megabari, neque hominum copia neque virtute bellica præstant, 695, 38. Aliquando Romanum Egypti præsidium aggrederi ausi de sua ipsorum regione in periculum venire, 695, 50. Præsidium quod Syenæ erat adoriuntur, urbem capiunt, Philis Elephantinaque potiuntur. Hinc Petronii contra eos expeditio, quæ narratur fusius. Legatio eorum ad Cæsarem, 696, § 54. Romani Egypti præfecti commercii Æthiopicis operam navant fructuosissimam, 678, 31. — Regia Æthiopum Meroe, 27, 8; oppida Napata, 696, 48, Pselchis, 696, 23, Premmis, 696, 44. — Æthiopes μελάμβροτοι, 28, 7; cur sint nigri et crispi, 593, 7. Magna ex parte nudi incedunt, 697, 24; pecora eorum et canes parvi, 697, 25; ipsi vivunt milio, hordeo, e quo etiam potum parant; pro oleo habent butyrum et adipem, 697, 30; arborum fructus iis non sunt præter palmetas paucas, 697, 32; nonnulli herbas, frondibus tenellis, loto, calami radice, alii carnibus, sanguine, lacte, caseo vescuntur, 697, 33. Reges ut deos colunt, 697, 35. Eorum arma, 696, 30; 698, 14. Mulieres quoque armantur; oris labium æneo circulo trajectum habent, 698, 15. Alii mortuos abjiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, 698, 32; per mortuos jurant; regem creant vel pulcherrimum vel ditissimum vel robustissimum, 698, 35. Æthiopum supra Meroen degentium vestitus, religio, reges, 692, § 3. Si rex aliqua corporis parte mutilatur, idem patiuntur familiares ejus, 698, 45. Æthiopice et Indiæ animalia 659, § 19 sq., quæ sunt eadem fere, excepto hippopotamo, 588, 50; oves hirtæ, 690, 18; cebus ani-

mal, 690, 28; avis quæ in Philis colitur, 694, 41; perseæ arbor, 698, 54.

Æthiopes ἐσπέρτοι sive occidentales, regioni Carthaginensium objecti in parallelo Cinnamomiferæ, 98, 7; vicini Lotophagis, 130, 37, et Bogi regno, 82, 30, et Pharusiis et Nigritis, 703, 14; supra Mauritaniam ad Oceanum, 702, 15. Belluæ hujus regionis, ib; aer, 703, 41; ab Oceani accolis ad Garamantes 9 vel 10 dierum iter, 709, 10. Libyæ Æthiopes Garamantes, Pharusii, Nigritæ, Gætuli, 108, 33.

Ætna, Αἴτνη, mons, 222, 22, primum memoratur ab Hesiodo, 19, 11. Sub Ætna Typhon jacet, 535, 48. Circa montem et Leoninorum regionem Cyclopes et Læstrygones habitant, 16, 50. Montis descriptio, 227, § 8. Ætnæ ignis vi fortasse tota Sicilia insula e mari projecta, 45, 21. Eruptiones Catanam potissimum affligunt; egesti cineris vis fecundans; concresecens in lapidem materies, quæ ex Ætna profluit, 223, 29; 206, 3. — Ætnæam regionem latrociniis infestavit Selurus, 227, 2.

Ætna ab Hierone dicta est Catana urbs, novis ab eo incolis frequentata, 223, 16. Postea Ætnæi hi a reversis Catanæis ejecti Innesam occuparunt Ætnamque vocarunt, a Catana 80 stadia distantem, ejusque oppidi conditorem Hieronem pronuntiaverunt, 223, 22. Ætna hæc Centoripis vicina, 227, 29.

Ætolia descriptio, 286, cap. 2. Ab Ætolo nomen habet, 307, 3. Pertinet ab Acheloo ad Antirrhium, 288, 45. Dividitur in Ætoliam antiquam et Ætoliam acquisitam, ἐπίκτητον; utriusque partis limites, 387, 8. Ætolia vetus et pedestris Calydoni assignata est, ἡ ἐπίκτητος et montana Pleuroni, 395, 39. Ἀχραι quæ iam Ætolia olim fuerunt insulæ, 49, 45. Montes Ætolia, 274, 32; 387, § 4; 357, 52. Evenus fluvius 271, 51. Agræa regio, 291, 6. Ætolia equis alendis commoda, 333, 33; ei finitimi sunt Ænianses, 51, 11. De Ætolis Ephorus incongrua tradit, 362, 50.

Ætolorum pars Curetes, 268, 38; Curetes Ætoliam olim obtinentes in Acarnaniam ejecti sunt, adveniente ex Elide Ætolo cum Epeis, 398, 8. Epeis deinde admixti Æolenses, qui una cum Bæotis Thessalia exciderant, 399, 5. Apollodorus Hyantes ex Bæotia advenientes Ætolorum inquilinos factos esse refert, 399, 12. In Ætoliam a Diomede invitatus venit Alcæon, 270, 49. Ætoli sub Thonte Temesam frequentarunt, 212, 34. Cum Heraclicis sub Oxylo duce in Peloponnesum redeuntes, ob vetustam generis propinquitatem Eleis se junxerunt, 304, 48; 398, 15. Sub Oxylo duce Epeos Elide ejiciunt; Olympici templi procurationem suscipiunt; ut Eleorum ditio Jovi sacra sit, obtinent, 307, 14. Ætoli Dorienses et Ænianses attriverunt, 367, 12. De Paracheoitide regione cum Acarnanibus subinde certarunt, 393, 14. Ætolorum respublica Aristotele laudatur, 267, 30. Ætoli Thermis comitia creandis magistratibus habebant, 398, 17. Nunc exhausti sunt, olim cum Acarnanibus contra Macedones et Græcos et Romanos pro libertate bella sustinuerunt, 395, 14. Ætolorum inventum funda, 307, 21. Ætolice Dianæ, Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος, lucus apud Venetos Italicos, 179, 17. Cf. Diana.

Ætolus, Αἰτωλός, Endymionis f., ex Elide cum Epeis profectus in Ætoliam, ejectis ex ea Curetibus, antiquissimas regionis urbes condidit, 398, 9; 362, 53; 307, 3. Ex Elide a Salmoneo ejectus est, 307, 3; Ætoli statua Thermis; inscriptio ejus, 398, 19. Ex Ætoli posteris decima ab eo generatione in Elidem rediit Oxylus, 398, 15; 307, 3.

Æxonenses, Αἰξωνεῖς, Atticæ pagus, 342, 14.

Afranius, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 4.

- Agamedes et Trophonius templum Delphicum exstruxere, 361, 29.
- Agamemno Mycenæo regno adjecit Laconicum, cui Menelaus præfectus est; Mycenæum ejus regnum quousque pertinuerit, 320, 14. Delphicum oraculum consuluit, 358, 38. Diomedem et Alcæonem ad Argos recipiendum et ad belli Trojani societatem evocat, 397, 7. Septem urbes se Achilli daturum promisit, 308, 24. Locum quo Ilium steterat, diris exsecratus est, 514, 47. In Lecto pr. aram 12 deorum posuisse dicitur, 517, 50. Pygela condidit, 546, 20. Agamemnonis opus in lacu prope Ephesum, 548, 40. Ejus thorax, Cinyræ Cyprii donum, 33, 8. Agamemnonis e stirpe Cleuas, Dori filius, et Maheus, 498, 30.
- Agapenor Paphum condidit, 583, 9.
- Agatharchides Cnidius, peripateticus, historicus, 560, 14, e Boxo Persa accepit Erythræum mare ab Erythra Persa nomen habere, 662, 49.
- Agathe, Ἀγάθη (*Agde*), Massiliensium colonia ad Araurin fl., 151, 20.
- Agathoclea, Ptolemæi IV amica, qui inde dicitur Ptol. ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, 676, 28.
- Agathocles, Lysimachi pater, 532, 50.
- Agathocles a Lysimacho patre necatur, 533, 15.
- Agathocles, Siciliæ tyrannus, quo tempore contra Carthaginienses classem duxit, in Aspide colle urbem condidit, 708, 6. Hipponio potitus, navale ibi construxit, 213, 19. Agathocle belli duce Tarentini usi sunt, 233, 13.
- Agathyrnum, Ἀγάθυρνον, Siciliæ opp.; 30 mill. a Tyndaride et Alæsa distans, 221, 14. (Ruinae ad *Acque Dolci* subter S. *Filadelpho* ab occasu hodiernæ *Sta Agata*.)
- Agdistis, Ἀγδιστις, Rheæ nomen ap. Phryges, 402, 43; templum ejus Pessinunte, 486, 10.
- Ἀγέλαι puerorum ap. Cretenses, 412, 47; 414, 46.
- Agesilai filius Arelidamus, 233, 13.
- Aggestiones cœni nonnisi ad ostia fluviorum locum habent, nec unquam totum fundum pelagi alicujus implere possunt, 43, 50; 44, 17.
- Agidæ de Agide Eurysthenis f. dicti, 314, 30.
- [Aginis], pagus Susidis a Susis 600 distans, ad Tigridis ostium situs, 620, 49.
- Agis, Eurysthenis f., quomodo pericæcos et Helotas constituerit, 213, 22.
- Agnu ceras, Ἀγνοῦ κέρας, arenosum promontorium, quod ab oriente Bolbitino Nili ostio protenditur, 681, 17.
- Agoracriti Parii opus statua Nemesis Rhamnusiæ, 340, 37.
- Agra, ἡ Ἀγρα, Atticæ locus, prope quem Ilissus oritur, 343, 36.
- Agradates, nomen regis qui deinde a Cyro fl. Cyrum se dixit, 621, 14.
- Agræ, Ætolia regio, in qua Ephyra vicus, 291, 6.
- Agræi, Ἀγραῖοι, Ætolia gens, 386, 25; 387, 32; 400, 2.
- Agræi, Ἀγραῖοι, Arabia desertæ gens, 653, 31.
- Agræus et Deiphontes Acten Peloponnesi regionem obtinere, 334, 51.
- Agri, Ἀγροί, Mæotarum gens, 425, 1; sunt Agoritæ Ptolemæi.
- Agriades, Ἀγριάδες, pagus Elidi urbi additus, 289, 36.
- Agrianes, Ἀγριᾶνες, Thraciæ populus, Rhodopes accolæ, apud quos Strymon oritur; adjacet iis Parorbelia Macedonia, 281, 3. Terra eorum olim sub Pæonibus erat, 281, 39. Ab Agrianibus versus Istrum Triballi, 264, 5. Cf. v. Triclari.
- Agrigentum, Ἀκράγας, Siciliæ urbs (*Girgenti*), Geloorum colonia, 226, 12. Ejus navale et emporium; ab Heraclea et Camarina distantia, 221, 23.
- Agrii, Ἀγριοί, i. q. Canimulgi, q. v.
- Agrippa Ubios in occidentalem Rheni ripam transduxit, 161, 25. Quasnam vias a Lugduno per Gallia provincias aperuerit, 173, 22. Aquæ ductibus struendis præcipuam operam navavit, 196, 34. Silvam quæ erat circa Avernum lacum, cecidit, 204, 14. Aggerem in Lucrino sinu perfecit, 204, 28. In bello Actiaco Methone Messeniæ urbe potitus est, ibique Bocchum, Antonii partes secutum, interfecit, 309, 6. E Lampsaco abstulit leonem, Eysippi opus, 504, 49. Duas legiones in Beryto urbe collocavit, 643, 31.
- Agrius, Forthaonida, 397, 39. Pleurobiæ partem tenuit, 400, 6.
- Agylla, Ἀγύλλα (*Cervetio*), Etruriæ urbs, a Pelasgis Thessalicis condita, postea Cære dicta; Ægyllæorum thesaurus Delphicus, 183, 37; 188, 8.
- Aiclus, Ἀἶκλος vel Αἶκλος, et Cothus Athenis profecti Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt, 383, 46. Eorum frater Ellops, 382, 34. Ἀἶκλος nomen barbarum, 267, 5.
- Ajax, Αἶας, Teucris f., Jovis templum Olbæ dedicavit; pontifices ejus aut Teucris aut Ajacis nomen gesserunt, 573, 44.
- Ajax, Telamonius, 338, 24. Aj. tumulus, fanum, statua prope Rhœteum Troadis; statuam ab Antonio ablatam reddidit Augustus, 509, § 30. (Æanteum quod Rhœteo propinquum esse dicitur, ad tumulum, qui prope *Erin-Koi* exstat, referendum foret. Vulgo tamen et fortasse rectius refertur ad alium tumulum qui 30 a Sigeo abest stadia; hanc enim mensuram Plinius prodit; fierique potest ut verbum πλεσιόν apud Strabonem non sit premendum.)
- Ajax Locrus, Opuntiorum rex; patria ejus Narycum, 365, 26. Neptuni, non Minervæ, ira periit sec. Homerum, 514, 16.
- Alabanda, τὰ Ἀλάβανδα (*Arab Hissar* ad fluvium *Tchinar Aksu*, qui a meridie in Mæandrum influit), Cariæ opp. 365, 20. 502, 35; ejus situs; scorpionum ibi copia; Apollonius Malaca urbem dicit σκορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον; incolarum indoles. Alabandenses oratores Menecles, Hierocles, Apollonius ὁ Μαλακός, Molo, 364, 14, 559, 41. Urbis distantia a Laginis et Trallibus, 565, 53.
- Alabes, ὁ Ἀλάβης, Nili piscis, 699, 6.
- Alæenses, Ἀλαῖες, Atticæ pagus, 342, 14.
- Alæsa, Ἀλαῖσα, Siciliæ opp., 226, 17; ejus ab Agathyrno et Cephalædio distantia, 251, 15. (Ruinae ad veterem ecclesiam *Sta Maria de Palate* ad *Pettineo* fl., non longe a *Fusa* opp.)
- Alalcomenæ, Ἀλαλκομεναί, opp. in Asteride sive Asteria insula, sec. Apollodorum, 392, 34. In Ithaca potius cum Plutarcho (Qu. gr. 43) et Stephano (ubi codd. *Alcomenæ*) quaerendum est oppidum.
- Alalcomenæ, Ἀλαλκομεναί, Deuriopum urbs ad Erigonem fl., 272, 8 et 16. Eadem Alcomene apud Stephanum. Situs incertior. Composui cum hod. *Almopie*.
- Alalcomenæ (*Sulinari*), Boeotiæ urbs ad lacum Copaidem, 351, 1, cum fano Minervæ ibi natæ; eo confugerunt Thebani bello Epigonorum, 355, 12. Urbi vicinum est Tilphossium, 353, 9.
- Alalcomenium, Ἀλαλκομένιον, Boeotiæ opp. (potius fanum Minervæ, cf. 355, 15) ad lacum Copaidem, 30 stadia ab Ocalea distans, 352, 40.
- Alazia, Ἀλαζία, Mysiæ urbs ad Odryssem fl., nunc deserta, 471, 50.
- Alazones, Ἀλαζῶνες, Scythæ supra Borysthenem habitantes. Horum nomen apud Homerum reponi pro vulgata Ἀλιζῶνες quidam voluerunt, 471, 21.
- Alazonum pagi ad Odryssem fl.; Apollo ibi colitur, 471, 50. Hos Alazones esse Alizones Homeri censet Denetrius, 471, 47.
- Alazonia, Ἀλαζοναί sive Ἀλαζόνιον, pagus Scepsi et Æscro

- fluvio vicinus, sec. Demetrium, 472, 49; fortasse fictus ille Alizonum gratia, 516, 18.
- Alazonius, Ἀλαζόνιος (*Alasan*), Iberiæ fl. in Cyrum incidit, 429, 3. Juxta eum ex Albania via in Iberiam est, 429, 34.
- Alba, Ἀλβᾶ (*Castel Gandolfo*), Latii urbs, 160 stadia a Roma distans, in Albano monte ab Ascanio condita, 196, 9; 192, 42. Albæ regnum, quod ad Tiberim usque porrigebatur, ab Ascanii posteris post 400 annos ad Numitorem et Amulium defertur, 191, 14. Cf. Albani.
- Alba (h. *Albi*), Latii urbs, Marsis finitima, scopulo insita, prope lacum Fucinum, 200, 10; ab eo oppido Anio profuit, 196, 2. Sita ad viam Valeriam, 198, 37. Ea urbe Romani sæpe pro custodiæ loco usi sunt, 200, 25.
- Albani, Ἀλβανοί, Romanorum socii, eadem cum illis lingua utebantur; connubia erant et sacra communia; postea, orto bello, diruta est Alba, excepto templo, Albanique civibus Romanis adscripti, 192, 45; 107, 9.
- Albani, inter Cadusios et Caspios accolæ maris Hyrcani, 440, 39; 435, 3, de quibus recentiores demum accuratiora tradiderunt, 97, 35. Albanæ situs finesque, 430, § 1; Cyrus fluvius ejusque ostia et Araxes, § 2; summa agrî fertilitas, § 3; incolarum forma, morum simplicitas; militum numerus; socii contra exterum hostem Nomades; arma; Albanæ pars Caspiana; aditus ex Iberia in Albaniam per Cambysenem; canes venatici Albanorum, 431, § 5. Reges; linguæ viginti sex; reptilia, scorpîi, phalangia, 431, § 6; dii Sol, Jupiter, Luna; Lunæ sacerdos ejusque ministri; ritus sacrificii cujusdam humani, 431, § 7. Senectutem venerantur; mortuos nihil curant; pecunias cum defunctis sepeliunt, 431, § 8. Ex Albania in Iberiam aditus per saxa; deinde via juxta Alazonium fl., 429, 33. Albaniam cum Armeno Thesalo peragravit Iason, 432, 1. In Albania cum Pompeio fuit Theophanes historicus, 432, 14. Albani loricato equitatu utuntur, 454, 31. Cf. Armenii.
- Albanum Latii vinum, 195, 5.
- Albanus Latii mons, Ἀλβανὸν ὄρος (montes quorum summus vertex est *monte Cavo*), in quo Alba urbs, et Romani cum Latinis Jovi sacrificant, 191, 10; 197, 33; 199, 23 et 34; 200, 4.
- Albanus Latii lacus, 200, 6.
- Albia, Ἀλβία ὄρη, olim vocabantur Alpes, 168, 18.
- Albienses Salyum finitimi, 169, 22. V. Albiæci.
- Albingaunum, Ἀλβίγγαυνον (*Albenga*), Ingaunorum Ligurum oppidum in ora maritima sub Alpibus, 168, 12; a Sabatis 360 stad., a Monæci portu 480 stad., 168, 14.
- Albiæci, Ἀλβίαικοι, Salyum finitimi, a quibus boream versus in montibus habitant, 169, 22. Sunt Albici Cæsaris. Haud dubie non diversi ab iis Albienses, et apud Strabonem pro Ἀλβίαις καὶ Ἀλβίαικοι leg. Ἀ. ἢ Α.
- Albis, Ἀλβίς (*Elbe*), Germaniæ fl., æquali fere usquequaque spatio a Rheno distat, nec minorem quam ille regionem perfluit, 241, 11. A Rheno linea recta distat 3000 stadia, 241, 41. Germaniam in duas partes dividit, 11, 42. Eum transgredi noluerunt duces Romani, 242, 9. Trans Albin olim habitaverunt Lancobardi et Hermunduri, 241, 38; habitat Suevorum pars, 245, 8. Quinam ab Albi versus ortum sint oceani accolæ nondum constat, 244, 38.
- Albium Intemelium, Ἀλβιον Ἰντεμέλιον (*Vintimiglia*), Ligurum opp., quorum incolæ Intemelii, 168, 15; inter Albingaunum et Monæci portum situm, *ib.*
- Albius mons (*der Alben*) sive Albii montes (Ἀλβιον ὄρος, Ἀλβία ὄρη) in Iapodibus, inter Alpes et Ocrum, 168, 20; 261, 28; Ocrum monte altiores; 260, 48; ex iis Colapis fl. per Japodes labitur, 261, 2.
- Albulæ aquæ, τὰ Ἀλβούλα ὕδατα, frigida, ad varios mor-
- bos vel potæ vel balneo usurpatæ, in valle quam Anio permeat, 198, 51. *Bagni di Tivoli*.
- Alcæus, Ἀλκαῖος, poeta Mytilenæorum tyrannos insectatus est, 528, 3. Contra Athenienses pugnans abjectis armis fuga sibi consuluit, 513, 26. Quid de Antimenide fratre tradat, 527, 40. In Ægyptum se venisse dicit; nihil tamen ille de Nili ostiis commemorat, 30, 41. Laudatur de Corralio fluvio, 353, 31. De Onchesto falsa tradit, 354, 31. Antandrum Lelegum urbem dicit, 518, 41. Citatur, 564, 29. Ejus carmina interpretatus est Callias, 528, 50.
- Alcestis, Ἀλκῆστις, Peliae filiarum præstantissima, mater Eumeli, 38, 1.
- Alchædamnus, Ἀλχαιδάμνος (*Alcandonius ap. Dion. Cass.*), Rhambæorum Nomadum intra Euphratem habitantium rex, Romanorum amicus, deinde autem injuria ab iis affectus, sub Basso rebeli stipendia meruit, 641, 13.
- Alcmæon, Ἀλκμαίων, Amphiarai f., post bellum Thebanum cum Diomede ultus inimicos Cenei, Acarnaniam sibi subjecit; postea ad belli Trojani societatem evocanti Agamemnoni non obtemperavit, 396, § 25. Post Epigonorum bellum a Diomede invitatus in Ætoliam abiit, ubi tempore belli Trojani Argos Amphiloehicum condidit, conditamque urbem de Amphilocho fratre nominavit, 271, 46. Secundum Thucydidem hereditate ejus potitus in Acarnania est Amphiloehus frater, 271, 5. Flumen Argos Amph. præterfluens Inachum nominavit de fluvio Argivo Peloponnesi, 270, 54. Ætolos vicit, 363, 1. Pater Acarnanis, 397, 18.
- Alcmæonidis auctor laudatur, 388, 51.
- Alcman, Ἀλκμάν, Στεγανόποδας, memorat, 36, 4; 248, 36. Laudatur, 293, 2; 383, 33; 395, 23; 414, 4; 496, 47.
- Alcyonium mare, ἡ Ἀλκυονίς θάλαττα, pars sinus Crissæi, 338, 3; 288, 48.
- Alcæ Minervæ, Ἀλέας Ἀθηναῖς, fanum Tegeæ in Arcadia, 333, 42.
- Aleius campus, Ἀλῆιον πεδῖον, Ciliciæ, per quam Philotas Alexandri equitatum duxit, 576, 38. In Aleio campo Amphiloehus interfectus, 576, 45.
- Alesia, Ἀλησία, Mandubiorum urbs in monte sita, ad quam Vercingetorix, Arvernorum dux, contra Cæsarem pugnavit, 159, 1. Ruinæ in monte *Auxois* prope *Flavigni* in *Bourgogne*; in radice montis nunc *Alise* sive *Sainte-Reine*.
- Alesiæum, Ἀλεσιαῖον, v. Alisium.
- Aletes, Ἀλήτης, Corinthum obtinuit, 334, 47.
- Aletia, Ἀλητία, Iapygiæ opp., 234, 22. Aletium ap. Ptolemæum; ibi nunc est eccl. *Sa Maria della Lizza*, prope *Pisciotti* vicum.
- Aletrium, Ἀλέτριον (*Matrì*), Latii opp., 198, 8.
- Aleus, Ἀλέος, Arcadiæ rex, pater Auges, quam cum Telephe in cistam inclusam in mare dejecit, 526, 11.
- Alexander, Priami f., ante Helenæ raptum CEnonen uxorem habuit, 510, 47. Cum Helena ad Sidonios venit, 34, 10. Ejus sepulcrum in Troade, 510, 46.
- Alexander Magnus. Expeditionibus ejus magna Asiæ pars et Europæ regiones septentrionales usque ad Istrum geographis innotuerunt, 11, 38. Asiæ interioris et Indiæ regiones accurate indagavit; a viris peritissimis terrarum descriptiones ei traditæ, quas postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Alexandri rerum scriptoribus credere non tutum est, 435, 37 et *passim in Indicis*, quum mirabilia veris antehabeant, 595, 20. De Alexandro multa fabulosa leguntur in epistola quæ sub Cassandri nomine circumfertur, 598, § 35. Alexander Homeri studiosus (recensio Homericorum carminum ἡ ἐκ τοῦ νόθου λεγομένη), 508, 46. Quoscunque posset nancisci viros egregios, sive græcos sive barbaros, amplexus

beneficiis ornavit, ut ait Eratosthenes, obloquente Strabone, 54, 39. Romam legatos misit qui de piratis quererentur Latinis, 193, 35. Ejus in Tribellos et Getas expeditio, 250, 28. Ad Granicum victoria, 502, 42. Quomodo Ilium auxerit, 507, 53. Quanam condicione Ephesium Dianæ templum restaurare voluerit, 547, 22. Asylo templi Ephesii stadii spatium assignavit, 547, 48. Miletum cepit, 543, 5. Halicarnassum cepit et Cariæ regnum Adæ Hecatomni filiæ restituit, 561, 1. Tyrum aggere iunxit continenti, 644, 23. Gazam diruit, 646, 28. Alexandriam condenti oblata omina fausta, 673, 53. Iter ejus ad Ammonis oraculum inflatus a Callisthene, sicuti alia quædam, narratur, 691, 35. In Lycia per angustias inter montes et litus maritimum sitas exercitum ducit, 569, 3. Cur Termessum diruerit, 569, 2. Selgensium ad eum legatio, 489, 23. Alex. Salagassum Pisidiæ capit, 487, 46. Alexander e Solis per oram maritimam et Mallofidem versus Issum movit, 576, 40. Equitatum ejus Philotas per campum Aleium duxit, 176, 39. Alex. in Cilicia Amphilocho inferias tulit, 576, 43. Montem ad Arbela situm Nicatorium vocavit, 628, 24. Ad Issum proelium committit, 577, 6. Tigrim transit, 635, 34. Persidem lustrat, 621, 5. Prope Persepolim Araxem trajecit, 621, 16. Persepolis regiam combussit, quum Persæ sacra et urbes Græcorum devastassent, 621, 25. Pasargadas profectus Cyri sepulcrum in hortis vidit, 621, 28. Thesauros Persicos Susa, sec. alios Ecbatana, comportavit, 622, 17. Cossæorum, Mardorum, Uxiorum latronum audaciam compescuit, 449, 47. Apud Drangas Philotam intermit, et qui patrem ejus Parmenionem necarent misit Ecbatana, 616, 45. Per Paropamisadas Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Quanam, via usus sit Bessum ex Parthia in Bactrianam persequens, 616, § 10. Octo urbes in Bactriana et Sogdiana condidit, quasdam etiam evertit, ut Cariatas, Maracanda et Cyra; cepit ibidem petras Sisimithræ et Oxi sive Ariamazæ; delevit Branchidarum urbem, 443, § 4. Bactrorum morem infamem sustulisse fertur, 443, 33. Ad eum venisse in Hyrcania Thalestriam Amazonem scriptores pejoris fidei tradunt, 433, 25. Alex. ad Iaxartem venit, 440, 50. Arianae partes nonnullas ad Indum sitas Arianis ademit et peculiare civitates constituit, 616, 27. Ejus cum Roxane nuptiæ, 444, 5. Quomodo Alex. in Indiam penetraverit, 594, § 26. Prope Peucolaitim ponte Indum trajecit, 595, 3. Aornum petram in India cepit, 586, 40. A Taxile comiter exceptus multis hunc beneficiis afficit, 595, 10. Ex silva ad Emodos montes sita, ligna navibus fabricandis in Hydaspem deduxit, classemque construxit ad Bucephaliam et Nicæam urbes ab ipso conditas, 595, 30, ad Hypanin fluvium, 596, 52. Cur ultra Hypanin non sit progressus, 597, 10; 594, 45. Herculem et Bacchum innotatus, in ultimis Indicæ expeditionis locis aras posuit, 142, 16. Poro tradit regionem inter Hydaspem et Hypanim sitam, 585, 18. A Sopithe 150 canes egregios accepit, 596, § 31. Quibus indiciis se Nili initium in India reperisse putaverit, 593, 42. Taxilis brachmanes duo ad eum accesserunt, 608, 7. Coram eo Calanus sophista se combussit, 585, 27. Quanam æmulatione motus Alex. per Gedrosiam exercitum duxerit, 585, 30. Iter ejus per Gedrosiam, 613, 46; 614, 5 *sqq.* Præmiserat Craterum et oram exploraturos Nearchum et Onesicritum, 614, 14. Apud Mallos vulneratus est, 597, 25. Quomodo remedium contra venenum, quo Oritæ sagittas suas illinebant, reperisse perhibeatur, 615, 25. Babylonem Susi ceterisque urbibus regiæ accommodatiorem esse censuit, 622, 30. Beli sepulcrum Babylone instaurare voluit, 628, 54. Quo experimento naphthæ naturam cognoverit, 633, 2. Regum et principum sepulcra, quæ sunt in lacubus

Euphratis, perscrutatus est, 636, 34. Catarractas, quibus navigationem in Euphrate et Tigride Persæ impedire statuerant, demolitus est, curamque habuit fossarum Euphratis, 630, 14; prope Arabiam novam fossam aperuit, de occupanda Arabia cogitans, 631, § 11. Classem quomodo in hoc consilium struendam curaverit, *ib. cf.* 667, 45. Corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit Perdiccas, cui ereptum Ptolemæus Lagi Alexandriæ sepelevit; loculum aureum Ptolemæus Cocces rapuit; nunc corpus Al. est in loculo vitreo; sepulcrum vocatur τὸ Σῆμα, 675, 5. Alexandro consecratus est lucus supra Chalcidenses Ionie situs, in quo Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, ab Ionibus celebrantur, 550, 14. Inter Alexandri comites Cyrillus et Medius, 454, 53. Inter duces Stasanor Cyprius, 583, 20. Ad Alexandrum epistola Cratetis Chalcidensis, τοῦ μεταλλευτοῦ, 349, 31. Alexandro quid de Atho monte proposuerit Dinocrates, Alexandriæ architectus, 547, 32.

Alexander Molossus Tarentinorum dux contra Messapios et Lucanos, 233, 12. Communem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 233, 16. Cecidit ad Pandosiam oraculo deceptus, 213, 1.

Alexander Antiochi f. in Pseudophilippum pro Romanis arma movit; contra Demetrium Seleuci f., bellum gessit, auxiliante Attalo II, 533, 54.

Alexander Bala ad Cenoparam fl. in Syria prælio vincitur a Ptolemæo Philometore, 639, 48.

Alexander primus pro sacerdote se regem Judæorum dixit; filii ejus Hyrcanus et Aristobulus, 649, 19.

Alexander Lychnus, Ephesius orator, rempublicam gessit; historias scripsit et alia, 548, 26.

Alexander Ætolus laudatur, 484, 52; 581, 8; κιναιδολογεῖ, 553, 34.

Alexander Philalethes scholæ medicinæ Hierophileæ præerat Caruris, 496, 42.

Alexander (is qui περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης scripsit) de sinus Arabici longitudine, 654, 27.

Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, certamen quod ab Ionibus celebratur in luco supra Chalcidenses sito, 550, 16.

Alexandria Ἀλεξάνδρεια, Ægypti urbs, post Syrtis magnæ recessum est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 25. Alexandria et Rhodus et Caria sub eodem meridiano sec. Eratosth., p. 76, 47. Alexandriæ parallelus per quosnam locos transeat sec. Hipparchum, 110, 40; dies Alexandriæ longissima; gnomonis ad umbram ratio, 110, 30. ab Alexandria ad æquatorem 21800 stadia, 94, 25; ad Meroen urbem 10000 fere stadia, 700, 37; 52, 25; ab Alexandria ad Hellespontum pertinet meridiani pars stadiorum 8100 sec. Erat. 52, 25. Ab eadem ad Rhodum vel Lyciam non ultra 4000 stadia sec. Polyb. 21, 8. In Rhodum trajectus sec. nautas 4000 vel etiam 5000 stad., sec. Eratosthen. 3750 stadia, 104, 5. Alexandria a Papho 4600 stadiis distat, 583, 13; a Parætonio 1300 fere stad., 679, 10; a Carthagine sec. Eratosthenem 13000 stadia, quum non sint super 9000, 76, 47; Alexandriæ architectus Dinocrates, 547, 30. Alexandro quænam signa futuram urbis felicitatem nuntiarent, 678, 53. Situs urbis peropportunos, 174, 9; 678, 23; aeris ibi temperies optima, 674, 22; 178, 9; æstate lacus vitium tollitur ascensu fluvii, quo paludes inundantur, 177, 8. Alexandriæ figura chlamydi similis; dimensiones urbis, viæ, luci, regiæ, 674, 36. Museum, in eoque collegium philologorum, 674, 53; τὸ Σῆμα, 675, 5. Objecta urbi Pharos insula describitur, 673, 1. Lochias prom. 673, 9; portus orientalis, sive magnus portus, 673, 24, 37. Eunosti portus, 673, 24; 676, 40; effossus et clausus portus, 673, 25; 676, 45. Heptasta-

- dium, 673, 28; regia in Lochiade acra, 676, 22; τὰ ἐνδοτέρω βασιλεία, 576, 27; regia in Antirrhodo insula, 676, 30; theatrum; Posidium; Emporium; Timonium; Cæsarium; navalia; canalis in Mariam lacum ducens; Necropolis, Serapium; stadium; gymnasium; forum; Panium, Hippodromus; Canobica porta, 676, 33-277, 12. E. Canobica porta exeunti ad dextram est fossa, qua et Canopum et, alia ejus parte, versus magnum fluvium tendente, Schediam navigatur, 680, 8. Alexandria pars Rhacotis, 673, 47. Portus palustris Mareotidis lacus ditior est portu marino, 674, 15. Portus et reliqui urbis exitus summa custodia obsessi, ut nemo clam exire possit, 83, 45. Circa urbem nascentes palmæ fructum esui aptum non ferunt, 695, 11. — Alexandrini mercatores per Nilum in Arabicum sinum et hinc in Indiam navigantes, cognitionem geographicam auxerunt, 97, 32. Merces Arabicæ et Indicæ Myoshormo Coptum portantur, et hinc per Nilum fluv. vehuntur Alexandriam, 664, 51. Urbis monopolia, 678, 45. Incolæ, tria hominum genera, 678, 45; plebs zythum bibit et vinum pessimum, quod Libycum (Bycium?) vocatur, 679, 17. Vitarii Alexandriæ, ὄλουργοί, 645, 20. Alexandrini Ptolemæum Auleten ejecerunt, 676, 40; et filie ejus legitimæ Cybiosacten maritum dederunt, 676, 44. Seditio eorum a Petronio repressa, 696, 4. Artium magistros multos urbs recipit peregrinos et emittit indigenas, 574, 54. Strabo diutius Alexandriæ versatus est, 83, 48. Alexandria Ariæ, Ἀλεξάνδρεια ἡ ἐν Ἀρίοις (*Herat*), a Caspiis portis 6400 stadia, a Bactria sive Zariaspa 3870, ab Hecatompylo 4530, a Prophthasia 1600 stadia, sec. Eratosthenem, 441, § 9; 442, 35; 615, 53. Alexandria ad sinum Issicum (*Alexandrette*), 577, 8. Alexandria Troas, Ἀλεξάνδρεια ἡ Τρωάς (*Eski-Stamboul*), Troadis urbs ab Antigono condita et Antigonía dicta, deinde a Lysimachio aucta et Alexandria denominata, 508, 11; 511, 3; 497, 22; in loco sita qui Sigia vocabatur, 517, 15; Achæio vicina, e finitimis oppidis, inter quæ Cebren et Neandria erant, conducta, 517, 10; Romanorum coloniam accepit, 508, 17. In ejus agro est campus Samonius, 406, 2. In via qua Troja Alexandriam itur, Æsyetæ sepulcrum conspicitur, 513, 9. Longissima Alexandriæ dies horarum quindecim, 111, 7. Cf. 406, 16. Alexandria, mons supra Antandrum, in quo Paris judex sedit, 519, 8. Alexandrium, Ἀλεξάνδριον, Judææ castellum, a Pompejo eversum, 649, 34. Alexarchus, Antipatri f., Uranopolin condidit, 280, 29. Algidum, Ἀλγιδόν, opp. Latii ad viam Latinam, 197, 34. Solum oppidum fuit in ea regione ubi nunc est *Cava dell' Aglio* et *Selva dell' Aglio*. Ruinæ nunc non amplius exstant (V. Alb. Bormann. *Alt-latinische Chorographie; Halle*, 1852 p. 44), Convallis montanorum in qua est via Latina, vocatur ὁ κατὰ Ἀλγιδόν αὐλὼν, 199, 22; in quibus Ἀλγιδόν vox de oppido intelligenda est, non vero de monte Algido, quem Strabo nusquam commemorat. Quare nihil erat cur Burmannus l. l. in Strabonis loco desudaret verbaque ejus corrupta esse putaret. Alisium, Ἀλίσσιον, Homero memoratum, nunc est Ἀλισταῖον, in via montana, qua Elide Olympiam itur, locus circa Amphidolidem, 293, 40; 292, 17; olim Pisatidis urbs, 293, 44. Homerum locum etiam Ἀλίσσιου κολώνην vocat, 293, 46; 302, 45. Nonnulli etiam fluvium Alisium ostendunt, 293, 52. Alisium ad Pisatidis fines fuit, ut nonnulli statuunt, 293, 24. Situs loci incertus. Cf. Curtius, *Peloponn.* II, p. 40, 72. Alizones, Ἀλιζῶνας τηλόθεν ἐξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γένεθλη, sec. Homerum adduxerunt Odus et Epistrophus, i. e. e Chalybum terra, ubi olim argenti metalla fuerunt, 470, 50. Alizones esse Chalybes negat Demetrius, 471, 13. Nonnulli pro Ἀλιζῶνας legunt Ἀλαζῶνας alii Ἀμαζῶνας, Alazones Scythas qui sint supra Borysthenem, intelligentes, Amazones vero inter Mysiam et Lydiam et Cariam habitantes prope Cumam, 471, 19. Alizones sec. nonnullos in Pallene habitabant, 471, 43. *Alazones* Hecataeus ponit ad Odryssem fluvium, 472, 1. Sec. Menecratem Alizones in montanis Myrleæ vicinis habitaverunt, ceterum scribendum esse dicit *Allizones*, 472, 6. Sec. Palæphatum Amazones, Ἀμαζῶνας, ex Alope nunc Zelia dicta duxerunt Odus et Epistrophus, 472, 8. Hecataei et Menecratis et Palæphati sententias ut verisimillimas laudat Demetrius, 471, 47. Allifæ, Ἀλλυφαί (*Allife*) Samnitica urbs, 198, 30. Allitrochades, Ἀλλιτροχάδης, Sandroctotti f., Indiæ rex, ad quem legatus venit Deimachus, 59, 1. Allobriges, Ἀλλόβριγες (i. q. Allobroges), Galliæ populus, 161, 14; a borea Vocontiorum, 169, 24; quorum caput Vienna, 154, 17, campos autem Rhodanus rigat, 154, 32. Olim multis hominum millibus expeditiones susceperunt, hodie campos et Alpium convalles colunt, 154, 24. Sicuti Ligures rectoribus provinciæ Narbonensis, qui Roma mittuntur, obtemperant, 169, 26. Apud Allobriges filius Herodæ in exilio vitam egit; 651, 20. Allotriges, Hispaniæ borealis gens, 129, 11. Idem, ut videtur, sunt Autrigones Plinii et Ptolemæi, Aurigones apud Florum, populus Cantabricus. Alope. V. Alybe. Alope, Ἀλόπη, Locrorum Opuntiorum opp.; a Cyno et Elatea distantia, 365, 29; 371, 37. Terræ motu læsa, 50, 40. Ruinæ inter promontoria *Satiri* et *Arkitza* (V. Gell. *Itin.* p. 233). Alope, Locrorum Ozolarum opp., 366, 42. Aliunde non notum. An est Ὀλῆη sive Ὀλῆα Thucydidis III, 105-108, 110, 111, 113, quod oppidum prope hod. *Pendormia* Leakius quærendum esse suspicatur. Alope, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 366, 42; 369, 51; 371, 33. Inter Larissam Cremasten et Echinum sita erat sec. Stephan., circa hod. *Bakis* sive *Raches*. Alopecia insula, Ἀλωπεκία, 100 stadiis ab ostiis Tanais fluvii in Mæotide, 423, 25. Alopeconnesus, Ἀλωπεκόννησος, Chersonesi Thraciæ opp. in quod desinit Melas sinus, 283, 33. Alopeconnesiorum colonia erat Ænus Thraciæ, 283, 15. Sita urbs fuerit ad *Kemiklik Bouroun*, ubi nunc est *Alexia-Kevi*. Fortassis tamen ad Alopec. pertinent ruinæ quæ hinc 40 stadiis boream versus sunt prope *port Tourchen*. Alorium, Ἀλώριον (Triphyliae locus?), ad quod palus et Dianæ Ἐλείας fanum, cujus sacerdotium penes Arcades fuit; paludem istum Ἐλὸς vocari in Homericis ditionis Nestoreæ recensu nonnulli putant, 300, 50. Situs loci incertus. Alorus, Ἀλωρος, Bottiææ urbs in Macedonia, 70 stadia a Methone distans, 277, 2. 8, 10. 40. Leakius locum componit cum hod. *Palæachora* prope *Kapsochori* sita. Alpes, τὰ Ἀλπια, prius dicebantur Ἀθρία et Ἀλπίονα; hinc *Albium Intemelium* et *Albingaunum* pro Alpinum Intem. et Ingaunum, 168, 15. Etiam apud Japodes mons Albium, vocari, ut eo usque porrectis Alpibus, dicitur, 168, 19. Alpes, montes celsissimi, circumvexam faciunt lineam; curva eorum pars Celtarum campis et Cemenno monti obvertitur, cava autem Liguriæ et Italiæ; in media cavitate Salassi sunt, 106, 7. 175, 30. Alpes non a Menæci portu oriuntur, ut nonnulli produnt, sed a Sabatorum vadis, 168, 7. A Liguria usque ad regionem e qua Ister oritur, continui sunt uniusque montis speciem præbent, deinde in multa capita scinduntur, et

- humiliores fiunt, hinc rursus attolluntur in vertices varios, 175, 28. Usque ad Japodes pertinent, 168, 21. Apenninis committuntur, ad Genuam, 175, 37. A Liguria ad fontes Rheni porrecti Galliam ab ortu determinant, 147, 1. De Alpium magnitudine et altitudine Polybii sententia, 173, 50. Alpium pars Adulas mons (*St. Gotthard*), 160, 21. Alpium pars, qua ad Carnos accedunt, humillima est Oera mons, 162, 51. Trans Rhenum dorsum quoddam versus orientem flectitur non valde sublime, in quo Ister oritur, prope Suevos et Hercyniam silvam, 172, 32. Alia dorsa sunt Illyrico obversa et Adriæ, ut Apenninum (?) (*Brenner*), Tullum (*Terglu*), Phligadia (*Flitsch*), et montes supra Vindelicos, ex quibus Duras, Clanis, alii fl. in Istrum feruntur, 172, 35. Alpes tumulos habent culturæ aptos ac fertiles convalles; circa vertices regio sterilis, 172, 14. Via ex Italia per Alpes ducens per Salassorum vallem transit, deinde in duas vias scinditur; altera earum per Pæninum (*par le grand St-Bernhard*) tendit ad summities Alpium, altera per Centrones (*par le petit St-Bernhard*) 170, 41. Polybius quattuor per Alpes transitus memorat, unum juxta mare per Liguriam, alterum per Taurinos (quo usus est Hannibal), tertium per Salassos, quartum per Rhætos, 174, 5. Itineris pericula ob naturam locorum indolemque incolarum; quæ quantum potuit Augustus imminuit, 170, 21. Ex Alpibus oritur Rhodanus, 154, 29. Arar, Dubis, Sequana, 154, 34; 159, 43. Lacus in Alpibus Verbanus, Benacus, Larius, 174, 9. Gentes Alpium incolæ sunt pauperes et latrociniiis deditæ, 170, 17. Partim in Alpibus partim supra Alpes habitant Vindelici et Rhæti, 160, 26. Alpium exteriora tenent Vindelici, Norici, Brenni, Genauni, 171, 43. In convallibus Alpium Allobriges, 154, 24. Alpibus vicini Celtæ Galliæ et pars Belgarum, 147, 11. Gallicæ gentes in Alpibus multæ, 106, 12. Alpium equi feri et boves, 178, 8. Planities Alpibus subjacens 2100 stadia longa lataque, 175, 39.
- Alpheoniæ, Ἀλφειονίας ἢ Ἀλφειούσης, Dianæ lucus templumque picturis ornatum, 295, 16.
- Alpheus, Ἀλφειός (*Rufia*), Peloponnesi fl. Hujus et Eurotæ fontes sunt ad Aseam Megalopoliticæ regionis vicum; terram subit Alpheus, rursumque erumpit, 295, 1; 228, 46. Celadontem et Erymanthum et alios excipit; per Phrixam et Pisatidem Triphyliamque delapsus inter Pheam et Epitalium in mare exit, 295, 11; 292, 2. Pylum regionem, non vero urbem Pylum perfluit, 289, 11. Lucus Dianæ Alpheoniæ ad ostia, 295, 16. Alpheus recipit Eupeum, 306, 24; Erymanthum, 307, 1; Dalionem et Acherontem, 296, 11; Ladonem, cujus aquis impletus interdum inundat regionem Olympicam, 334, 19. A Samii Neptuni fano 100 stadia abest, 289, 11; quotnam absit a Chelonata et Araxo pr. 294, 51. Ab eo ad Pylum Messeniæ 400 stadia, 299, 7; ad Pachynum pr. 4000, ad Pamisum fl. 1130 stadia, 221, 48. Alpheus per mare sub terram lapsus in Arethusa Ortygiæ insulæ resurgere dicitur; quibusnam rem fabulosam argumentis probare studeant, 254, 53. Alpheum e Tenedo fluere fabulatur Zoilus, 225, 13. Ἀλφειοῦ πόρος, nunc Epitalium, 300, 17.
- Ἀλπίονα. V. Alpes.
- Alponus, Ἀλπωνος (Ἀλπηνός Herodot.), Locrorum Epicnemidiorum opp. prope Thermopylas. Ibi Tesmophoriorum festo virgines 25 in turri versantes prope portum, superveniente terræ motu, in mare deciderunt, 50, 43. Locus urbis accuratius non notus est.
- Alsium, Ἀλσιον (*Palo*), in Etruriæ ora opp. 188, 3; inter Pyrgos et Ostiam, 188, 16.
- Altes, Ἀλτης, Lelegum in Troade rex, Laothoes pater, 530, 10; 500, 51. Ex ejus filia Priamus Lycaonem et Polydorum suscepit, 501, 1.
- Althæmenes, Ἀλθαμένης, Cissi f., coloniam in Cretam duxit, 5 generationibus Lycurgo antiquior, 413, 35. Dorienses ei se adjuuxerunt, 557, 42; 412, 9.
- Althæa, Ἀλθαία, Thestii filia, 400, 10.
- Altinum, Ἀλτινον (*Allino*), Galliæ Cisalpinæ urbs in paludibus sita, 178, 15; 177, 14.
- Aluminosa quadam terra, στυπτηριώδεις τινὶ γῆ, utuntur ad aurum purgandum, 121, 25.
- Alybe, Ἀλύβη, ex qua Alizones Homerus sub Odio et Epistropho venisse dicit, de Chalybum regione intelligi debet, 470, 50. Cf. Chalybes. Pro Ἀλύβη nonnulli scribi volunt Ἀλόβη vel Ἀλόπη, 471, 20; 516, 29. In Alope olim habitasse, nunc in Zelia habitare Amazones Palæphatus refert, 472, 9.
- Alyattes, Ἀλυάττης, Cræsi pater, Lydorum rex, Delphos dona misit, 360, 50; 626, 20. Ejus tumulus ad Sardes, 536, 16. Ejus divitiæ e Lydiæ metallis, 580, 27.
- Alyzeus, Ἀλυζεύς, Icarii f., in Acarnania regnavit, Alyziæ conditor, 386, 52.
- Alyzia, Ἀλυζία (*Kantidi*), Acarnaniæ opp., 386, 52. A mari quindecim stadia distat; ibi portus Herculi sacer et fanum, 394, 39. Hercolis certamina, Lysippi opus, kine Romam translata, 394, 42.
- Amadocus, Ἀμάδοκος, Odrysarum rex, 282, 49.
- Amalthææ cornu quid? 394, 6; apud Anacreontem, 125, 13.
- Amanides portæ, Ἀμανίδες πύλαι, juxta Pagras (hodie *Bagras*) in Syria, 639, 44 (*passe de Beylan*).
- Amanides portæ, Ciliciæ locus, ad quem navium statio, 576, 49 (hodie *Demir Kapu*).
- Amanus m., τὸ Ἀμανὸν ὄρος, 627, 20; ejus situs, 458, 48; a Taurō deflectitur, usque ad Euphratem et Melitenam extenditur; 446, 45. Cyrrhesticæ regioni propinquus, 539, 35; Pierio monti contiguus, 639, 54. Ciliciæ superjacens, in Amani portas exiens, a pluribus tenebatur tyrannis castella possidentibus; Strabonis ætate omnia ea possedit Tarcondimotus, 576, § 18.
- Amardi sive Mardi, Ἀμαρδοὶ s. Μάρδοι, Caspii maris accolæ, 436, 7; 438, 8, inter Hyrcanos et Anariacas, 440, 38, in Atropatene, migratores et latrones; sunt etiam in Perside 449, 7, vel Persis contigui, 449, 40.
- Amarynceus, Ἀμαρυγκεύς, Epeus, 292, 27.
- Amarnthus, Ἀμάρυνθος, Eretriæ pagus in Eubœa, 384, 40; ubi Dianæ fanum (τὸ Ἀμαρύνθιον), in eoque Eretrien-sium columna, 384, 47; 385, 17.
- Anasia, Ἀνάσια (*Anasiah*), Ponti urbs munitissima, Strabonis patria, quam Iris præterfluit, 469, 17. Urbs ejusque regio describuntur, 480, § 39. A Cabiris urbs distat 150 stadia, 476, 41. Super Amasenum agrum Phazemonitarum thermæ et Sagyllum, 480, 6.
- Amasias (*Emis*), Ἀμασίας, Germaniæ fl., 241, 51. In quo Drusus Bructeros navali prælio vicit, 241, 14.
- Amastris, Ἀμαστρίς (*Amasserah*), Paphlagoniæ urbs; ejus origo et situs; ejus arx Sesamus, 466, § 10; 463, 28; 465, 49; 256, 50; ad eam buxus optima nascitur, 466, 53.
- Amastris, Ἀμαστρίς, Oxathræ f., Dionysii uxor, Amastrin urbem e 4 pagis conflavit, 466, 42.
- Amathus, Ἀμαθος, nunc Mamaus et Arcadicus fl. Pylum Triphyliæ urbem præterfluens, quæ inde fort. Πύλος ἡμαθόεις vocatur, 295, 40; 298, 18.
- Amathus, Ἀμαθοῦς (*Eski Limasol*), Cypri opp., 582, 25; cf. 292, 53.
- Amazones, Ἀμαζόνες. De his eadem et nunc traduntur et antiquitus tradebantur prodigiosa et a fide remota, 433, 6. Attribuuntur iis Themiscyra, campi juxta Thermodon-

- tem montesque his imminentes, 433, 21. Amazonum campus in Ponto humilis, 44, 2. E Themiscyra expulsæ sunt, 433, 22. Contra eas Bellerophontes et Priamus pugnarunt, 491, 9. Trojanis auxilium non tulerunt, quod Priamus Phrygum socius contra ipsas fuisset, 473, 30. Nomenque dedisse feruntur Epheso, Smyrnæ, Cumæ, Myrinæ, 433, 18; 471, 30 (Cf. Myrina). Sepulera earum monstrantur, 433, 20. Amazones in montibus qui sunt ab Albania septentrionem versus, habitant; inter Albanos et Amazones sedes sunt Gelarum et Legarum, quos ab Amazonibus dirimit Mermadalis fl. Vicini earum Gargarenses, 432, 13. Vitæ ratio et armatura, 432, 23; commercium earum cum Gargarensibus sacrificiorum et prolis causa, 423, 34; e Themiscyra huc profectæ sunt, 423, 45. Amazonum regina Thalestria in Hyrcania Alexandrum convenisse a pravæ fidei scriptoribus proditur, 433, 25.
- Amazones, Ἀμαζῶνες, nonnulli pro Ἀλιζῶνες apud Homerum reponi volunt; eosque habitasse ad Cumam et Pygela tradunt, improbante Demetrio, 491, 19; 472, 17. Ad Zeliæ istos Amazonas degisse censet Palæphatus 472, 9.
- Ambarvalia Romanorum, 191, 50.
- Ambiani, Ἀμβιανοί, Galliæ pop., Bellovacis vicinus, 161, 40. Via ad eos ducens Lugduno, 173, 35.
- Amblada, τὰ Ἀμβλαδὰ, Pisidiæ opp., 488, 19 et 30. Ambladense vinum, *ib.* Sec. Ptolemæi notationes Amblada ad hodiernum *Ketchi Burlu* referendum videtur.
- Ambracia, Ἀμβρακία (*Arta*), Acarnaniæ urbs, 387, 1; potius Epiri urbs, a Gorgo condita (cf. 388, 23), modico supra sinus recessum spatium sita, ad Aratthum fl.; olim felix urbs sinui nomen dedit; Pyrius ea usus est regia; postea ob rebellionem una cum vicinis urbibus concidit, adeo ut Augustus incolas Nicopolin conduceret, 270, 17.
- Ambracicus sinus, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10; ejus ostium 4 stadiorum, ambitus 300 stadiorum; ejus accolæ, 270, 5; ad eum Comarus portus, 269, 53. A Cerauniis montibus os ejus 1300 stadia distat, 269, 27. Cætæ montana ad Ambr. sinum usque porriguntur, 367, 37.
- Ambrones, Ἀμβρωνες, a Mario prælio (ad Aquas Sextias) vincuntur, 152, 33.
- Ambrysus, ἡ Ἀμβρυσος (*Distomo*), Phocidis opp., 363, 9 et 52.
- Amenanus, Ἀμένανος (*Indicello*), Siciliæ fl. per Catanam labens; per multos annos aqua destitutus denuo fluere cepit, 200, 19.
- Ameria, Ἀμερία (*Amelia*), Umbriæ urbs, 189, 48.
- Ameria, Ἀμερία, Phanarææ in Ponto κομόπολις, ubi fanum Menis Pharnacis, i. e. Lunæ templum, 477, 10. Locus prope Cabira urbem (hod. *Niksar*) fuisse videtur.
- Amisus, Ἀμισός (*Samsun*), Ponti urbs, 104, 16 et 33, in Leucosyrorum regione, 466, 22; 473, 51. Eam urbem notari apud Homerum verbis ἐξ Ἐνετῆς (sic enim scribendum esse pro ἐξ Ἐνετῶν) censet Zenodotus, 465, 50, præeunte Hecataeo, 473, 51. Amisus, Colchis, mare Hyrcanum, Bactra, Propontis et Hellespontus in eodem sunt paralelo, sec. Eratosthenem, 57, 7. 59, 11. Ab Amiso ad Issum peninsulæ Asiaticæ isthmus pertinet, 566, 46, vel potius ab Amiso ad Cydni ostia, 574, 15. Sunt 3000 stadia ab Amiso ad sinum Issicum, sec. Eratosth., 57, 6; ad Trapezuntem 1200 stadia, 469, 47; ad Sinopen 90 stadia. Urbis historia, 468, § 14. In Amisenorum ditione Themiscyra et Sidene, 469, 1; 466, 22. Quousque pertineat ager Amisenus, 469, 40. Suburbia oleas ferunt, 61, 18. Amiseni partem Gadilonitidis regionis possident, 468, 34. Amiseni viri clari, 469, 40.
- Amiternum, Ἀμίτερνον (*San Vittorino*), Sabinorum opp., 190, 8. Ex agro Amiternino fluit Aternus, 201, 28.
- Ammon, Ἀμμων. Ejus oraculum in tertia Libyæ Oasi situm (*Sirah*), 692, 5. Olim clarum, nunc fere desertum, 692, 7. Alexandri ad id iter a Callisthene narratur; oracula non tam verbis quam nutu et signis eduntur, 691, § 43; 273, 44. Templum, ad quod 3000 stadiorum (ab Alexandria) iter est, olim in ora situm fuisse multa probant indicia, 41, 16; 42, 3; 687, 46. Falsam esse hanc Eratosthenis sententiam contendit Hipparchus, 47, 15. Conchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 705, 17. In templo visuntur columnulæ, quibus Delphines impositi, et inscriptum est: Κυρηναίων θεωρῶν, 41, 21. Oraculum ab Api vico 5 dierum iter distat, 679, 9; a Garamantibus iter dierum quindecim, 709, 10. Ad Ammonem usque pertinent Marmaridæ, 711, 48. Supra Ammonem quæ sint, parum liquet, 712, 12.
- Ammonis Balithonis, Ἀμμωνος Βαλίθωνος, prom. Libyæ (*Ras Kabudia*), in quo Θυννοσκοπία, 708, 18.
- Ammonias, Ἀμμωνιάς, nonnullis vocatur Parætonium Libyæ oppidum, 679, 3.
- Amnias, Ἀμνίας, Paphlagon. fl., Domanitidem regionem perfluens, 481, 14; ad quem Nicomedes a Mithridatis ducibus victus, 481, 14. Fluvius hodie vocatur *Gok-Ismak* sive *Kostambul*; in Halyn influit.
- Amnisus, Ἀμνισός (*Aposelemi*), Cretæ locus, quo Minos navali usus est; fanum ibi Lucinæ, 409, 13.
- Amomum ad Tigridem nascitur, 636, 23.
- Amor, Praxitelis statua apud Thespienses, 352, 28.
- Amorgus, Ἀμοργός (*Amorgo*), Sporadum una, Simonidis iamborum poetæ patria, 418, 46.
- Amorium, Ἀμόριον, Phrygiæ M. opp., 494, 1. Locus sec. T. Peut. inter Pessinuntem et Laodiceam situs, cum hodierno *Hergan Kaleh*, ubi ruinæ exstant, componitur ab Hamiltono.
- Ampelitis terra bituminosa, quæ in Seleucia Pieriæ effoditur, adversus vitis pediculos remedium, 263, 5; item in Rhodo, *ib.*
- Ampelus, Ἀμπελος, Sami mons, 419, 7, et prom., 544, 33.
- Amphaxitis, Ἀμφαξιτίς, ad Axium fl. regio Macedoniæ, in qua Pæones habitaverunt, 275, 30.
- Amphiale, Ἀμφιάλη, Atticæ pr. e regione Salamines; lapidinae ibi, 339, 29.
- Amphiaræum, Ἀμφιαράειον, prope Psaphidem in Attica, 342, 42; in hunc locum translatus est e Cnopia Thebana, 346, 51.
- Amphiaræus, 649, 5; pater Alemæonis, 396, 45; Amphilochoi, 548, 45; ubinam terra haustus, 342, 44; ejus fanum in Boeotia, 346, 46; ejus currus Harmati Boeotiae vico nomen dedit, 347, 3.
- Amphictyones sub Eurylocho duce post Crisæum bellum Delphis equestre et gymnicum certamen instituere, et citharædico alia musica adjecerunt, 361, 39. Amphictyonum collegii ratio, 360, § 7. In Cereris templo singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Templum Delphicum exstruxerunt, 361, 30. De Crisæis et Amphissensibus pœnas repetunt, 359, 34. Amphissam diruunt, 366, 38.
- Amphictyones Onchestum convenire solebant, 354, 21.
- Amphictyonia Calauriæ, 321, 32.
- Amphidamas, V. Iphidamas.
- Amphidolis, Ἀμφιδολίς, Eleæ regio, ubi singulis mensibus in forum conveniunt vicini; circa eam Alisium situm est 293, 41.
- Amphigenia, Ἀμφιγένεια, Macistiae oppidum prope Hypsoentem, 300, 41. Situs incertus. Quum Stephanus op-

- pidum Messeniæ esse dicat, Strabo probabiliter id ad eam Macistiæ partem, quam a meridie Nedæ fluvii fuisse ait, retulit. De Hypsoente (monte?) non magis constat.
- Amphilochi, Ἀμφίλοχοι, urbs apud Callaicos in Hispania fuisse fertur, opus sociorum Amphilochi in Hispania mortui, 130, 20. Situs incertus. Nonnulli urbem componunt eum Aquis calidis Cilinorum (*Caldas del rey*), nescio quo jure.
- Amphilochi, Ἀμφίλοχοι, qui Argos Amphilochicum ejusque ditionem tenent, Epirotis accensentur, 267, 12. 271, 7, 369, 7; 386, 26. Cf. Argos Amphilochicum.
- Amphilochicum Argos. Vide Argos Amph.
- Amphilochus, Amphiarai f., 548, 45, Alcæonius frater, 497, 22; cum Calchante e Troade emigravit, varia gente comitatus, 570, 10. Amphilochus et Mopsus Mallum condunt; certamine singulari mutuo se occidunt; sepulcra eorum circa Magarsa, 576, 17. Amphilochus sec. Hesiodum Solis ab Apolline interfectus est; sec. alios in campo Aleio aut in Syria, 576, 44. Ei inferias tulit Alexander M., 576, 43. De eo Argos Amphilochicum vocatum, 397, 22, sec. Hecataeum, 225, 15; Troja reversus in Acarnaniam abiit, ibique Alcæonius fratris hereditate potitus Argos urbem sibi cognominem fecit, 271, 2; 397, 24. Sec. nonnullos in Hispania mortuus est, 130, 6. Cf. Amphilochi. — Amphimalla, Cretæ opp., 408, 1.
- Amphinomi et Anapiæ piorum filiorum facinus egregium, 223, 33.
- Amphioni Nioben elocat Pelops, 309, 24. V. Zethus.
- Amphipolis, Ἀμφίπολις (*Neochorio* sive turcice *Jeni Kevi*), Thraciæ urbs, Atheniensium colonia eo loco condita qui dicitur Ἐννέα ἑδοί, a Strymonis ostio 20 stadia distat, 280, 41. Amphipoli unam de quattuor Macedoniæ partibus assignavit Paullus Æmilius, 282, 41. Ab ea Berge vicus 200 stadia distat, 281, 8. Supra eam usque ad Heracleam Santicam Bisaltæ sunt, 281, 1. Amphipoli longissima dies 15 horarum, 111, 7.
- Ἀμφίσκιοι, inter tropicum et æquatorem, 110, 25; 112, 20; Ἀμφίσκιος ζώνη Posidonii, 79, 5.
- Ampliissa, Ἀμφισσα (*Salona*), Locrorum Ozolarum urbs, ab Amphictyonibus eversa, 366, 38. Amphissenses Crisam instaurarunt, campum ab Amphictyonibus consecratum rursus coluerunt, hospitibusque inhumaniores quam olim Crisæi se exhibuerunt; quare pœnas de iis sumpserunt Amphictyones, 359, 35.
- Amphistratus et Rhecas, Dioscurorum ἡνίοχοι, a quibus Heniochi, gens Pontica, nomen habent, 428, 25.
- Amphictyo, assumpto Cephalo Cephallemiam occupavit, occupatam tradidit Cephalo, a quo nomen insulæ, 391, 45. Taphias inss. Cephalo subjecit, 391, 30. Cephalum Acarnaniæ et vicinarum inss. principem constituit, 396, 7.
- Amphius, Meropis Percosii f., Adrasti frater; ejus in Troade ditio, 502, 26.
- Amphrysus, Ἀμφρυσιός, Thessaliæ fl., Halum Phthiotidis urbem præterfluit, 371, 49; per Crocium campum labitur, 374, 10.
- Ampsani, Ἀμψανοί, Germaniæ populus, captivi in Germanici triumpho, 242, 39. Idem in antec. Καμφιανοί vocantur. Aliunde non noti sunt.
- Arulii et Numitoris fratrum historia narratur, 191, 15.
- Amyclæ, Ἀμύκλαι, Laconiciæ urbs, 311, 38; Apollinis ibi templum, *ib.* Philonomo proditori ab Heraclidis datæ, 313, 10. Sitam fuisse in colle *Agia Kyriaki* inter Spartam et *Sclavochori* censet Leakeus.
- Amyclæum, Ἀμυκλαῖον, Lacedæmone, 231.
- Ἀμύκτινες, Indiæ, 604, 50.
- Amydon, Ἀμυδών. Vide Abydon.
- Amygdalis panem Medi faciunt, 451, 36.
- Amymone, Ἀμυμώνη, fons Argolidis ad Lernam, 319, 13.
- Amyntander, Ἀμύνανδρος, Athamanum rex, 367, 18.
- Amyntas, Ἀμύντας, Philippi pater. V. Philippus.
- Amyntas, Galatiæ rex, 486, 51. Dejotari successor, 485, 41. Antipatrum Derbeten occidit, Derbeque potitus est; Isaura a Romanis accepit, ad eaque regiam condidit, veteribus Isauris eversis, 487, 25. Antiochiam Pisidiæ conterminam tenuit et quæ hinc est regionem usque ad Apolloniadem, nec non Lycaoniam; Cilices et Pisidas excindere conatus Cremnam aliaque castella cepit, deinde in Homonadenses progressus, necato eorum tyranno, uxoris tyranni dolo periit, 487, 32. Ciliciam Asperam tenuit, 572, 48.
- Amyntor, Ἀμύντωρ, Ormenida, Ormeni f., frater Euæmonis, pater Phœnicis, 377, 2.
- Amyrus, Ἀμυρός, Thessaliæ opp. ad Bœbeidem lacum, 380, 11. Situs incertus. Cum ruinis quæ sunt ad *Kastri* locum composuit Leakeus.
- Amythaonidæ e Pisatide et Triphylia in Argolidem profecti sunt, ubi cum Danai posteris regnum ita diviserunt ut ipsis Mycenæ, illis Argos regia esset, commune autem ambobus templum Heræum, 319, 51.
- Amyzon, Ἀμυζών, Cariæ opp., 562, 21. Ruinæ in Latmi latere orientali ad viam qua a *Başi* itur ad *Tchisme*.
- Anabura, τὰ Ἀνάβουρα, sec. Artemidorum Pisidiæ opp., 488, 19. Hoc si recte habet, oppidum aliunde non notum est. Suspicio tamen eadem significari Anabura, quæ in Phrygia magna inter Synnada et Alandri fontes Livius 38, 5 memorat. Eo in tractu ruinæ exstant *Kirikin* dictæ, quas ad Anabura cum Hamiltono et Kieperto refero.
- Anacharsis, e Scythiis Nomadibus, unus septem sapientum, 251, 35; ejus inventa, *ib.*; vir ob morum et vitæ simplicitatem laudandus, 250, 24. Memoratur etiam 592, 21.
- Anacreon Tejus, 549, 49; cum Polycrate versatus est, 545, 9. Teon urbem Ἀθαμαντίδα vocat, 541, 9. Laudatur 564, 27, et de Tartesso, 125, 10.
- Anactorium, Ἀνακτόριον (ad *Cap Madonna*), Acarnaniæ opp., Nicopolis emporium, 386, 44 *sqq.* Distantia a Leucade et a templo Apollinis Actii, 388, 8.
- Anacyndaraxes, Ἀνακυνδαράξης, Sardanapalli pater, 573, 32.
- Anadatus, Ἀνάδατος, Persarum δαίμων, Anaitidis σύμβωμος θεός, 439, 10.
- Anagnia, Ἀναγνία (*Anagni*), Latii urbs, 198, 24.
- Anagyrasii, Ἀναγυράσιοι, Atticæ pagus, 242, 15.
- Anaitis, Persarum dea, ejus σύμβωμοι. Omanus et Anadatus, 439, 9. Σάκκια festum ad fanum Zelorum in Cappadocia, 439, 12 (cf. 479, 9) et alibi, ubicumque ejus deæ fanum est, 439, 33. Anaitidem præcipue colunt Armenii; ejus templum in Acilisene, 456, 40. Virgines nobilissimæ ei dedicantur, *ib.* Templum Anaitidis (Ἀνέας codd.) prope Arbela, 628, 28. In templis ritus, 624, 18.
- Anaphe insula, Λακωνίδι γείτων Θήρη, 38, 30.
- Anaphe, Ἀνάφη (*Anaphi*, *Namsio*), insula maris Cretici, cum templo Apollinis Ægletæ, 416, 4.
- Anaphlystii, Ἀναφλύστιοι, Atticæ pagus, 342, 16. Ad Anaphlystum Paneum et Coliadis Veneris fanum, 342, 22.
- Anapiæ et Amphinomi facinus egregium, 223, 33.
- Anariaca, Ἀναριάκη, apud Urtios urbs, in quo oraculum incubantium, 436, 18.
- Anariacæ, inter Amardos et Cadusios accolæ maris Hyrcani, 440, 38. 435, 5 *sqq.* 436, 8. Cum iis quidam Parrhasii, Prasii nunc dicti, cohabitasse feruntur, *ib.*
- Anas, Ἄνως, fl. Iberiæ (*Guadiana*), 115, 3; ejus fontes et

- cursus, 115, 4. In eodem in quo Tagus tractu oritur, 115, 17. Sicut Bætis, e Celtiberia profluit, 900 st. a Bæti distans, ut ait Polybius, 122, 48; 134, 35. Duo habet ostia navigabilia, 116, 33. Ab iis usque ad Sacrum promontorium 60 mill., ad Bætis ostium 100 mill., 116, 37. In eo non tam longe quam in Bæti fl. navigare licet, 118, 1. Adjacent ei montes metalla habentes, 118, 2. Anas Turdetaniæ limes occidentalis 115, 34; 116, 48. Quamquam etiam qui trans fluvium habitant Celtici alique Turditanæ a nonnullis accensentur, 116, 48. Juxta Anam campi Bæturæ, 118, 7.
- Anaurus, Ἀναυρος, Thessaliæ fl. prope Demetriadem fluit, 375, 3. Est fluviolus qui inter Demetriadem et Jolcum (Volo) exit. V. Mézières *sur le Pélion et l'Ossa*, p. 40.
- Anaxagoras physicus Clazomenius, Anaximenis discipulus; quem audierunt Archelaus physicus et Euripides poeta, 551, 30.
- Anaxarchus cum Callisthene et Alexandro M. Homericorum carminum recensionem instituit, 508, 50.
- Anaxenor, citharædus e Magnesia ad Mæandrum; celebritas ejus habitique ei honores, 553, 36.
- Anaxicrates scriptor de sinus Arabici longitudine, 627, 27.
- Anaxilaus, Rheginorum tyrannus, 214, 21; isthmum Scyllæi minivit contra Tyrrhenos piratas, 213, 37.
- Anaximander, Milesius, Thaletis disc., Anaximenis magister; 543, 1, inter primos geographiam attigit, I, 1; primus tabulam geographicam edidit, p. 5, 51.
- Anaximenes, Milesius, Anaximandri disc., 543, 1; magister Anaxagoræ Clazomenii, 551, 31.
- Anaximenes, rhetor Lampsacenus, 504, 43; laudatur de Milesiorum coloniis, 542, 34. Colonias in Erythræa esse refert, 504, 34.
- Ancæus in Samo regnavit, 540, 21.
- Ancara, Ἀγκαρα, Italiæ opp. V. sub. v. Ἀκαρα.
- Anchiale, Ἀγχιάλη, Ciliciæ urbs, condita a Sardanapallo, cujus ibi monumentum, 573, § 9. Anchiale, et Tarsus eodem die a Sardanapallo condita, 573, 33. Ponenda videtur Anchiale ad fluviolum qui exit inter vicos *Karasin* et *Karadimar* (v. Leake, *As. min.* p. 214).
- Anchiale (*Akiali*), ad Pontum Apolloniatarum opp., 265, 22.
- Anchialus, Mentæ pater, 391, 52.
- Anchises cum Ænea in Italiam venit, 190, 45. Cf. Æneas.
- Anchoe, Ἀγχόη, locus Bæotiæ prope Larymnam quo Cephalissus e terra erumpit; est etiam lacus cognominis, 349, 23.
- Ancona, Ἀγκών, græca urbs in Piceno, a Syracusanis Dionysii tyrannidem fugientibus condita, 200, 48. Ejus situs; vino et frumento abundat, 200, 50. A Pola distat stadia 800, 261, 24. Ejus a Gargano distantia, 236, 38. Memoratur urbs sæpius, ut 175, 42 et 47; 176, 15; 189, 18; 200, 37.
- Ancora anceps, Anachæsidis inventum, 251, 38.
- Ancus Martius rex Lucumonem familiarem habuit, 183, 7. Caelum collem et Aventinum Romæ urbi adjecit, 195, 20. Ostia condidit, 193, 24.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρα, Phrygiæ urbs Lydiæ vicina, sicut Blandus; sita est in Abaitide regione prope fontes Macesti fluvii, 486, 4; 493, 37. Ruinæ in colle ad lacum *Simaw Gol*, ex quo prodit *Simaw-Su* (Macestus), et vicum *Kilisse-Koi*.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρα, urbs et castellum in ea Phrygiæ parte quam Tectosages Galatæ occuparunt, 155, 46; 486, 3. Nunc *Angora* sive *Engareh*.
- Andania, Ἀνδανία, Arcadiæ urbs, quæ olim Œchalia vocabatur, sec. Demetrium Scepsium, 291, 33; 399, 38; 385, 3. Ruinas prope *Suadani* vicum sitas anno 1840 detexit Ernestus Curtius (v. ejus librum *Der Peloponnesos*, tom. II, p. 133).
- Andetrium, Ἀνδήτριον, Dalmatarum castellum, 261, 54. *Mandetrium* ap. Plin.; *Andretium* in Tab. Peutling.; Ἀνδέτριον ap. Ptolem. 2, 17, 11; Ἀνδήτριον ap. Dion. Cass. 56, 12. Locum cum *Clissa* prope *Salona* sita componit Groskurdus; quod ferri nequit. Sec. Tab. P. situs erat in via a Promona ducente Salonam, ab hac 16 millia distans, adeo ut Andetrium prope hod. *Verba* quaerendum sit.
- Andera, τὰ Ἀνδαιρα, Lelegum urbs in Troade, 60 stadia a Thebe distans, ad quam lapis pseudargyrum præbens reperitur, 521, § 56; 524, 48. Prope urbem est fanum Matris deorum Andirenæ et antrum cuniculi in modum usque ad Palæam vicum 130 stadia distantem pertinens, 525, 18. Situs locus fuerit ad montem *At Kajassi Dagh*. Exstat sane non longe ab Adramyttio dissitus *Derelu* vicus, qui tamen ad nostrum locum vix referendus sit.
- Andirus, Ἀνδριος, Troadis fl. e Caresene regione in Scamandrum influit, 515, 43. Quinam sit parum liquet. Kiepertus in tab. sua Andirum dicit maximum illum Scamandri affluentem, qui a Cebrene occasum versus est. Quum tamen e Caresene regione deferri dicatur, nescio an magis versus ortum ponendus sit.
- Andræmon, Ἀνδραίμων, Pylius Colophonem condidit, 541, 5.
- Andizetii, Ἀνδιζήτιοι, Pannonum gens, 261, 8. *Andizetes* apud Plin. 3, 28.
- Ἀνδρεῖα, apud Cretenses syssitia vocantur, 413, 53; 412, 48.
- Andriace, Ἀνδριακή, Thraciæ urbs Pontica ad Salmydesum, 265, 30. Situs non notus.
- Andriclus, Ἀνδρικλος, Ciliciæ mons, 571, 38. Intellige montium tractum, qui pone Selinuntis regionem assurgit in 8000 pedem altitudinem.
- Andro, Ἀνδρων, historicus, Dulichium ad Cephalleniam pertinuisse censet, 392, 10. Dores e Doride Thessaliæ ad Parnassum et in Cretam migrasse refert, 408, 38. Laudatur de Nisi Pandionidæ ditione, 337, 14.
- Androclus, Ἀνδροκλος, Codri f. legitimus, Ioniæ coloniæ dux, Ephesus condidit, 540, 24; posteri ejus reges dicti, *ib.* Cares et Leleges Epheso ejecit, 546, 48.
- Andromache, Eetionis f., in Thebe Hypoplacia nata, 500, 37. Hectoris uxor; postea apud Molossos regnavit, 509, 1.
- Andromeda ad Jopen Phœniciæ exposita, 35, 44; 646, 4.
- Andronicus, peripateticus, Rhodius, 559, 36.
- Andropompus, Lebedum Ioniæ condidit, Arti loco occupato, 541, 5.
- Androsthenes, Thasius, Nearchi comes fuit, et pro se seorsim juxta Arabiam in sinu Persico navigavit; laudatur de Persici sinus longitudine juxta Arabiam, 652, 4; de Icaro insula, 652, 10.
- Andrus, Ἀνδρος (*Andro*), una ex Cycladibus, 417, 5; 418, 11. Andriis imperarunt Eretrienses, 384, 50. Andriorum colonia Acanthus in Thracia, 859, 21.
- Aneæ, Ἀνέας (*i. e. Anaitidis*) templum non longe ab Arbelis dissitum, 628, 28.
- Anemolia. V. Anemoria.
- Anemoria, Ἀνεμόρεια, nonnullis Ἀνεμώλεια, Phocidis opp., unde nomen habeat; in sinibus situm ditionis Phocensium et Delphorum, quo tempore Delphi suam seorsum remp. habebant, 363, 30.
- Anemurium, Ἀνεμούριον (*Anamur*), Ciliciæ pr.; a Crommyo Cypri pr. 350 st., a Pamphyliæ finibus 820, a Solis 1500 stadia distat, 571, 39; 582, 8.
- Anemurium, aliud Ciliciæ promontorium, quod inter Colycadni ostium et Corycum ponitur, 572, 31. Fuit igitur promontorium quod est prope hod. *Perschend*, alibi, quantum sciam, non memoratur.

- Anias (Aroanius?), Arcadiæ fl. ad Pheneum terram subiens, et, nisi forte obturati sunt meatus subterranei, in Ladonem emergens, 334, 14.
- Anigriadum (Ἀνιγριάδων) nympharum in Triphyliae litore antrum, 297, 45. Prope id fons et locus palustris ac uliginosus; de eo fabulæ, 298, 6.
- Anigrus, Ἀνίγρος, Triphyliae fl., olim Minyeus vocatus, 298, 2. Ejus natura, 298, 9. Prope eum Jardani pratum et sepulcrum, 287, 37. Fluvius e Smerna monte ortus exit nunc in Kaiffa paludis partem meridionalem. V. Curtius Peloponnes, 2, p. 81.
- Anio Ἀνίων (Teverone), Latii fl. ab Alba latina urbe profluens in Tiberim defertur, 196, 2. Ad Tiburem de excelso loco in convallem se dejicit, dein feracem vallem perlabitur juxta secturas lapidis Tiburtini et Gabini; eadem in valle Albulæ aquæ, 198, 40.
- Ἀννίβας. V. Hannibal.
- Anniceris, Ἀννίκερις, Cyrenæus philosophus, qui Cyrenaicam philosophiam emendavit et de se Anniceriam dixit, 711, 9.
- Annus. Ejus rationes accuratius primi constituerunt sacerdotes Diospolitani, 685, 18; a quibus sua acceperunt Græci, 685, 27.
- Anonymi poetæ versus, 83, 3; 575, 41.
- Anseres non habet Arabia felix, 653, 46.
- Antacæi pisces, 255, 20.
- Anthæi sepulcrum ad Lyngem in Africa; ossa cadaveris quanta sint a Sertorio reperta, 703, 53.
- Antalcidæ pax, 238, 29.
- Antandrus, Ἀντανδρός (Ruin. ad Kanaklu vicum), Troadis urbs, quæ a Lelegibus tenebatur, ut Alcæus ait, vel, sec. Demetrium, Lelegum ditioni adjacebat, 518, 41. Antandri regionem spectant Olympi, quattuor Idæ montis colles, 403, 50. Antandro superjacet Alexandria mons et Aspaneus forum, 519, 8. In vicino est Cilla, 523, 34. Antandrii fano Dianæ Astyrenæ præerant, 524, 41.
- Antemnæ, Ἀντέμναι, prope Romam vicus (in colle prope Anionis et Tiberis confluentes), 191, 41.
- Antenor Menelaum hospitio excepit; ob id ipsius ejusque filiorum domus a Græcis non direpta, 520, 1; e bello Trojano cum Henetis in Venetiam Italiæ venit, 176, 37. Henetorum expeditioni se adjunxisse et ad Adriæ recessum consedissee proditur, 466, 5. Cum filiis et Henetis Troja in Thraciam, hinc ad Adriam profectus est, 520, 5. In Italiam trajiciens inter socios habuit Ocelam, 130, 32. Cf. de ejus peregrinatione 40, 36. 134, 26.
- Antenoridæ in Dardania Troadis, 510, 40. cf. 520, 6.
- Anthea, Ἀνθεια, Messeniæ urbs ab Homero memorata nonnullis est Thuria, aliis Asine, 309, 46.
- Anthedon, Ἀνθηδών (Ruinæ non longe ab hod. Lukisi), Bæotiæ opp. et portus, 347, 36; ἐσχάτως ap. Homerum, 13, 26. Ab Ægis Eubææ 120 stadia distat, 347, 46. Anthedonius Glaucus, 347, 53. In Anthedonia regione Messapius mons, 347, 50, et Isus locus, 448, 1.
- Ἀνθήλη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.
- Anthemis, Ἀνθεμίς (Anthemūs, Ἀνθεμοῦς, 544, 31), priscum Sami ins. nomen, 393, 1.
- Anthemusia Ἀνθεμουσία, Mesopotamiæ regio, circa quam Aborrhæ fl., 636, 42. Ad eam Euphratem transire solent, 636, 46.
- Anthes in Argolide rex post Pelopidarum adventum navibus avectus Halicarnassum condidit, 321, 50, cum Træzeniis, 560, 31.
- Anthropophagi, Hiberniæ incolæ, 167, 24, Scythæ, 167, 29, et per obsidionum necessitates etiam Galli et Hispani, 167, 30.
- Anticasius, Ἀντικασίον ὄρος, mons Syriæ, 640, 7.
- Anticinolis, Ἀντικίνωλις, Ponticæ oræ opp., oppositum Cinoli (Κινολί) 467, 12.
- Anticites, Ἀντικείτης (unum ex Kuban fl. ostiis), fl. a Rhombite minore 600 stadia distans in Mæotidem exit, 423, 45. Ab eo ad Cimmericum 120 stadia id. Anticitæ brachium in Corocondamitidem paludem influens insulam efficit; nonnulli fluvium Hypanim (Kuban) vocant, 424, 27.
- Anticirra. V. Anticyra.
- Anticlides de Pelasgis laudatur, 184, 36.
- Anticragus, Ἀντίκραγος, Lyciæ mons, in quo Carmylessus opp., 568, 5.
- Anticyra, Ἀντίκυρα et Ἀντίκυρρα, Maliacæ sive Cætææ regionis oppidum, ad Spercheum fl., helleboro clara, 359, 22; 367, 48; 372, 48; ibi optimus nascitur helleborus, 1359, 22.
- Anticyra, Phocidis opp. (Aspra Spitia), ad Crisæum sinum, 359, 21. Helleborum ibi melius apparatus quam in Anticyra Maliaca, ib.; adhuc durat urbs, 359, 28; 357, 32.
- Antigonia, Ἀντιγονία, priscum Nicææ Bithyniæ nomen, 484, 32.
- Antigonia, Troadis urbs ab Antigono in Troade condita, a Lysimacho aucta et Alexandria denominata, 508, 11; 511, 2. V. Alexandria Troas.
- Antigonia, Syriæ ab Antigono condita; habitatores ejus a Seleuco Antiochiam transducti, 638, 36.
- Antigonus, Philippi f., Nicæam Bithyniæ condidit, quam Antigoniam nominavit, 484, 31; 508, 13. Scepsios et Cebrenos in Antigoniam transtulit, 519, 39; 511, 1. Antigoniam in Syria condidit, 638, 36. Ab eo defecit Eumenes, 573, 42.
- Antigonus (Gonatas). Ei Acrocorinthus Aratus ademit, 330, 51.
- Antilibanus, Ἀντιλίβανος (Djebel ech Churki), cum Libano Cœlesyriam includit; ejus situs, 642, 41.
- Antilocho herois sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.
- Antimachus, Eleæ incolæ universos Epeos et Caucones vocat, 296, 53. Laudatur, 312, 40; 332, 50; 351, 34; 503, 26.
- Antimenidas, Mytilenæus, Alcæi frater; Babylonis auxiliarius certamen sustinuit, 527, 42.
- Antimæstus, Ἀντίμνηστος, Chalcidensium Rhegi conditorum dux, 214, 5.
- Antiochia, Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ (Antakiah), Syriæ caput, 638, 41; in Seleucide tetrapoli; primam ejus partem Seleucus Nicator condidit deque patre suo nominavit; alteræ partes tres a quibusdam adjectæ sint, 638, 32. In eam traducti sunt Antigonie habitatores, 638, 36, et Argivi quorum majores, Triptolemi comites, ad Orontem olim consederant, 638, 45. Triptolemem ut heroem Antiochenses colunt, ib. Per Antiochensem agrum fluunt Arceuthus, Orontes et Labotas, 639, 44. Antiochensis agri castellum Pagrae, 639, 45, et Meleagri vallum et Cænoparas fl., 639, 47. Quadraginta ab urbe stadia abest Daphne vicus, 639, 5; urbem præterfluit Orontes, 639, 25; ad cujus ostia unius diei navigatio, 639, 29; ad Seleuciam sunt stadia 120, 639, 28. Antiochiæ ad Daphnen Nicolaus vidit legatos, quos Porus ad Augustum misit, 612, 39.
- Antiochia ἐπὶ Μαϊάνδρῳ, Cariæ urbs, 538, 50; 566, 16; 554, 7; Diotrephis sophistæ patria, 539, 6. Ficus agri Antiocheni, 539, 4. Ruinæ urbis prope confluentes Mæandri et hodierni Kara-Su.
- Antiochia Margianæ (Merv) ab A. Sotere condita, 442, 40.
- Antiochia Mygdoniæ i. q. Nisibis, 636, 5.
- Antiochia ἡ πρὸς τῇ Πισιδίᾳ (Jalobatch), Phrygiæ magnæ urbs, 494, 12. Magnetum colonia; quam liberam

- servarunt Romani, 494, 14. Tenuit eam Amyntas, 487, 32. Prope urbem fanum Menis Ascaeï, 477, 17.
- Antiochis, Achæi f., Attali uxor, Attali I regis mater, 533, 30.
- Antiochus (Syracusanus, historicus) Campaniam habitatam dicit ab Opicis, qui etiam Ausones dicti sint, 202, 13. Quænam tradat de Italiæ sive Cœnotriæ regionis limitibus, 211, § 4. Siculos et Morgetes e Rhegii regione ab Cœnotris pulsos in Siciliam migrasse ait, 214, 21. Laudatur de originibus Velie, 210, 16; Rhegii 214, 3; Crotonis, 218, 3; Tarenti, 231, § 2; de Siritide, 219, 42; de Metaponto, 220, 1 et 17.
- Antiochus, Seleuci Nicatoris pater; ab eo nomen habet Antiochia urbs, 638, 27.
- Antiochus Soter Margianam 1500 stadiorum muro includit, et Antiochiam in ea condit, 442, 40. E Celænis incolas in Apameam Phrygiæ urbem transduxit, quam sic nominavit de matre Apame, 494, 52. Ad Sardes ab Eumene I prælio vincitur, 533, 27.
- Antiochus Hierax contra Seleucum Callinicum fratrem belligerat, 642, 13.
- Antiochus Magnus cum Ptolemæo IV ad Rhaphiam pugnavit, 646, 37. Ejus nomine Armeniam administrabant Artaxias et Zariadres, 456, 1. Quæ intra Taurum possederat, ea Eumeni II Romani dederunt, 533, 41. Beli templum apud Elymæos spoliare aggressus periit, 634, 7.
- Antiochus Epiphanes Antiochiam urbem auxit, 638, 40.
- Antiochus, Demetrii f., Diodotum τὸν Τρύφωνα in castello quodam inclusum ad mortem sibi consciscendam adigit, 570, 37.
- Antiochus philosophus Ascalonius paullulum ante Strabonem vixit, 646, 21.
- Antiope, Nyctei filia, 347, 31.
- Antipater contra Athenienses gessit bellum Lamiacum, 372, 32; pater Alexarchi, 280, 29; Archiam jussit Demosthenem aliosque oratores vivos sibi adducere, 321, 47.
- Antipater Derhetes, 579, 10, prædo, Derben, Ciliciæ locum, τυραννέων habuit; idem Laranda tenuit; ab Amynta occisus est, 458, 29; 487, 21.
- Antipater, Sisidis f., Armeniæ minoris rex, regno successit Milhidati, 475, 36.
- Antipater Tarsensis, stoicus, 575, 7.
- Antipater Tyrius scriptor, 645, 6.
- Antiphanes Bergæus, scriptor mendax, 39, 35; 84, 15; cum Eumero componitur, 86, 22.
- Antiphellus, Ἀντιφελλος (*Antifello*), Lyciæ opp., 568, 31.
- Antiphili portus, Ἀντιφίλου λιμὴν (*Hanfila*), in ora Troglodytica sinus Arabici, 656, 44; accolunt eum Creophagi, *ib.*
- Antiphrae, Ἀντιφραι, Libyæ vicus inter Pedoniam insulam et Derfin portum, pessimo vino celebris, 679, 13.
- Antiphus et Phidippus, Thessali filii, Herculis nepotes; Coorum duces ap. Homerum, 558, 14. Posteriores eorum in Thessaliam profecti, nomen regioni a Thessalo generis auctore indiderunt, 381, 21.
- Antiphus et Mesthles, Talæmenis filii, Mæonibus ap. Homerum imperant, 535, 26.
- Antipolis, Ἀντίπολις (*Antibes*), Galliæ opp., prope Varum fl., ab Aquis Sextiis 73 mill., a templo Veneris Pyrenææ 273 mill., sec. alios, 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Massiliensium colonia, 149, 32; 152, 52. A Massiliensium jurisdictione liberata nunc inter Italicas urbes recensetur, 153, 24. A Monæci portu distat 200 stadia et paullo amplius, 169, 1.
- Antirrhium, Ἀντίρριον sive Μολύκριον Πέριον, pr. in confinio Ætoliae et Locridis, 288, 34; 395, 9. Ab Eueno 120 stadia distat, 395, 9. Cf. 366, 23.
- Antirrhodus, Ἀντίρροδος, insula in portu magno Alexandriæ, unde nomen habeat, 675, 30.
- Antissa, Ἀντίσσα, Lesbi urbs, olim insula, 50, 4; 528, 37. Ruinae ad *Calas Limneonas*.
- Antitaurus, ὁ Ἀντίταυρος, a Tauro abscinditur; ejus situs; in eo Comana et Enyûs templum; in Cataonia desinit, 446, 43; 458, 53; 459, 4. Antitaurus (alius) et Masius (Tauri pars) includunt Sophenen, 452, 22; 447, 24. Inter eum et Euphratem Acilisena, 452, 26. Cf. etiam 453, 27.
- Antium, Ἀντίον (*Porto d'Anzo*), Latii oppidum, 192, 43; quale, 193, 25. Ad oppidum sunt palustria, 193, 7. A Circæo distantia, 193, 53. Antiates olim potentes; socii piratarum Tyrrhenorum; a prædandi studio eos abduxerunt Romani, 193, 30.
- Antonius (C.), M. Antonii patruus, post gestum cum Cicerone consulatum in Cephallenia degens urbem ibi struere cœpit, sed reditu impetrato, non perfecit rem, 391, 36.
- Antonius (M.) in expeditione Parthica Veram, Atropatiæ Mediæ urbem, oppugnavit, 448, 50. Inter comites ejus tunc Dellius fuit, 449, 2. Artavasdæ fraude in calamitates incidit, 449, § 4, 637, 26; a proditore pœnas sumpsit, 456, 31. Archelaum Cappadociæ regem constituit, 463, 20. Ejus legati S. Pompejum capiunt ad Miletum (*Midæum*), 47, 28. Antonius Adiatorigi Heracleam dedit, 465, 6. Asylum templi Ephesii auxit, 547, 51. Ajacis statuam e Rhœteo in Ægyptum abstulit; pulcherrima templorum donaria sic avexit Cleopatram demeriturus, 509, 40. Quasnam statuas e Samo abstulerit, 544, 23. Quomodo Anaxenorem citharœdum honoraverit, 553. Multum ei præfuit Cleo, latronum in Mysia dux, qui ab eo defecit post pugnam Actiacam, 492, 13. Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, 651, 12. In ejus victoriam ad Philippos partam carmen scribit Boethus Tarsensis, quem honoribus anxit Antonius, 575, 15. Cleopatrac dedit Ciliciæ loca ad Hamaxiam sita, quæ ob cedri copiam ad classem parandam idonea erant, 571, 32. Cyprum Cleopatrac et sorori ejus Arsinoæ dedit, 584, 18. Antonii et Cleopatrac filia uxor Jubæ II regis, 703, 35. Antonii partes secutus est Bocchus Mauretaniæ rex, 309, 7. Antonius et Cleopatra ad Actium victi, 270, 30. Post Actiacam pugnam ab amicis derelictus, Alexandriæ Timonium construxit, 675, 37; manum sibi intulit, 576, 19.
- Antron, Ἀντρών, nunc Ἀντρώνες (*Fano*), Thessaliæ opp. in Protesilai ditione, 371, 29; 372, 10; 373, 41. Ei objaçet in freto Euβοico saxum sub mari latens, quod ὄνος Ἀντρώνης vocatur, 374, 20.
- Aones, Ἀόνες, prisci Bœotiæ incolæ, 344, 40; 267, 1. Atticam populabantur, 341, 26.
- Aonius campus, Ἀόνιον πεδίον, Bœotiæ, 354, 8.
- Aornus, Ἀορνός (*Renas*), Indiæ petra ad Indum fl., ab Hercule frustra tentata, expugnata ab Alexandro, 586, 40.
- Aornus lacus in Italia. V. Avernus.
- Aorsi, Ἀορσοί, Asiæ populus inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Aorsi inferiores huc ejecti sunt ab Aorsis superioribus; inferiorum, qui ad Tanaim habitant, rex Spadines; ejus copiarum numerus; superiores, magis etiam pollentes, quam late dominati sint, 434, § 8.
- Aous, Ἄωος (*Vlosa, Vuissa, Vovissa*), Illyriæ fl., ab Hecatæo Æas dicitur; ab Apollonia 10 stadia distat; de fontibus ejus Hecatæi sententia, 264, 44 sqq.
- Apæsus, Ἀπαισός, Troadis opp. V. Pæsus.

- Apama, Ἀπάμα, Artabazi f., Seleuci Nicatoris uxor, mater Antiochi Soteris, qui de ea nominavit Apameam Phrygiæ, 494, 52; 638, 27.
- Apama, Prusiæ uxor, 482, 42.
- Apamea, Ἀπάμεια (*Medania, Mutania*), Bithyniæ urbs, antea Myrlea dicta, 482, 42. Romanorum coloniam accepit, 483, 7.
- Apamea, Mediæ urbs, 450, 4, non ita longe a Rhagis distans, 441, 21. (Sita erat a portis Caspiis orientem versus sec. Isidorum Characenum.
- Apamea ἡ Κιθωτός (*Denais*), Phrygiæ urbs, 487, 33; 566, 18; 494, 2; juxta Mesogin montem, 537, 46; magnum emporium juxta Marsyam fl., 494, 33; unde nomen habeat; Celænarum incolæ in eam transduxit Antiochus, 494, 52. Urbs terræ motibus etiam ante Mithridaticum bellum sæpe concussa; Mithridates ad restaurationem urbis 100 talenta largitus est, 496, 5. Neptunus ibi colitur, *ib.* Apameæ ditioni confinis est Milya, 539, 44. Lacus inter Apameam et Laodiceam situs (*Adchi Tus Gol*), 496, 32.
- Apamea Syriæ (*Famieh* arabice sæc. XII; nunc *Kulat-el-Mudik* vel a lacu *El-Takah*), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis; Seleuci Nicatoris opus, ab uxore ejus dictum, 638, 24. Situs urbis, 640, 23. Ibi Seleucus 500 elephantos alebat, 640, 30; olim Pella dicta est; qua de causa, 640, 33; ibi erat τὸ λογιστήριον et τὸ ἱπποτρόφιον, 640, 37; hinc Diodotus Syrorum regnum affectare aggressus est, 640, 43. Sub Apamea censebantur vicina oppida Larissa, Cassiana, Megara, Apollonia, alia, 640, 50. Urbem ad defectionem perduxit Bassus Cæcilius; obsidione cinxerunt Romani, 640, 53. In propinquo munita castella οἱ φύλαργοι tenebant, 641, 5. Apamea Posidonii stoici patria, 641, 17. Apamensium regioni finitimæ Parapotamia et Chalcidice, 641, 19.
- Aparni, Ἀπαρνοί, Daarum gens, Hyrcaniæ et mari Caspio proxime adjacent, 438, 36.
- Apasiacæ, Ἀπασιάσαι (*Sacaram* vel *Massagetarum* populus), ad quos Arsaces confugit, 440, 29. Cf. 448, 32.
- Apaturum, τὸ Ἀπάτουρον, Veneris Apaturi fanum, ad Corocondamitin paludem et Bosporum, 424, 34. Phnagoriæ, 424, 47.
- Apaturos, ἡ Ἀπάτουρος, Venus. V. Venus.
- Apeliotes, ἀπeliώτης, seu subsolanus ventus, quinam, 23, 47; 24, 12.
- Apelles philosophus ab Eratosthene laudatur, p. 12, 26.
- Apelles pictor Ephesus, 548, 25; ejus Antigonus in Æsculapio Coorum, 561, 31.
- Apellico, Ἀπελλικῶν, Tejus, 550, 2; Aristotelis et Theophrasti libros emit, 521, 2; hujus bibliothecam recepit Sulla, 521, 14.
- Apennini montes, τὰ Ἀπέννινα ὄρη, incipiunt a Genua, 168, 6, ubi Alpius committuntur, 175, 37; eorumque partem aliquam Ligures obtinent, 106, 14. Montes a Liguria incipientes in Etruriam porriguntur juxta oram usque ad Pisatarum regionem; hinc versus orientem flectuntur usque ad loca Arimino et Anconæ vicina, 175, 42; hinc per longum secant Italiam non ita procul a mari usque ad Apuliam; deinde per Lucanos et Bruttios deflectentes in Leucopetram agri Rhegini desinunt, 176, 14; 106, 16; 215, 22. Tiberis ex Apenninis oritur, 182, 11. Præterea aliis locis Apenninorum mentio in Italiæ descriptione passim occurrit.
- Apenninus mons, τὸ Ἀπέννινον ὄρος (*Brenner*), Carnis superjacet; ad eum lacus et Isaræ (*Eisach*) fontes, 172, 22 et 36. Nomen montis hapd dubie corruptum. Ποίννον conjecerunt Casaubonus, Mannertus, Corayus; Ἀλπιον leg. putarunt Cluverus et Gosselinus. Neutrum horum quadrat in situm locorum. Quum in hoc tractu Οὐέννωνες habitarent, nescio an mons ille dici potuerit τὸ Οὐέννῶνιον.
- Aper Calydonius, 326, 52. Aprorum in paludibus Scythicis venationes, 259, 30.
- Apes in India nullæ, 591, 39.
- Ἀπαμίδωται servi Cretensium, 598, 7.
- Aphetæ, Ἀφέται, quasi ἀφετήριον Argonautarum, in Thesalia, 374, 38. Aphetarum nomen p. 377, 35 in loco lacero inseruerunt Groskurdus, Kramerus, Meinekius, ratione parum probabili. Vide not. crit.
- Aphidna vel Aphidnæ, ἡ Ἀφιδνα vel αἱ Ἀφιδναί (ruinæ in *Koltroni* colle) una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 29; a Dioscuris ob raptam a Theseo Helenam expugnatur, 340, 33. Aphidnæus Tyræus, 311, 11.
- Aphnei, Ἀφνειοί, Troadis, quos Homerus memorat, dictos esse censent ab Aphnitide lacu, qui idem est cum Dascylitide, 502, 12 et 16.
- Aphneis, Ἀφνηίς, Cappadocia mulier, Pixodari, Cariæ regis, uxor, mater Adæ, 560, 53.
- Aphnitis lacus, Ἀφνίτις λίμνη, Troadis, idem cum Dascylitide, 502, 17. Cf. Aphnei; lacus quasdam Thracum vel Trerôn urbes absorpsit, 49, 38. Lacus (vel regio paludosa) est quem efficit *Ulfer Tchai* (Odryses) inter loca *Balabandchik* et *Keteh* sec. tabulam Kiepert.
- Aphrodisias, Ἀφροδισιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4; 538, 48. *Ghera* sive *Geyra*, ab Antiochia ad Mæandrum meridiem versus. Plinius rectius Cariæ urbem dicit.
- Aphrodisium, Ἀφροδίσιον, Veneris Pyrenææ templum, 150, 45; 148, 30 (in *Cap Creus*).
- Aphrodisium, in boreali Cypri latere opp., a quo ad Salaminem transitus 70 stadiorum, 582, 14. Ruinæ oppidi prope hod. *Bergamo*.
- Aphrodite. V. Venus.
- Aphrodites hormus. V. Myoshormus.
- Aphrodites polis, Ἀφροδίτης πόλις, Ægypti opp. nom. Prosopitæ in Delta regione, 682, 4 (Atarbechis Herodoti; *Chybyn el Koum*).
- Aphrodites polis in Leontopolite Ægypti nomo, 682, 7. Situs ignotus.
- Aphrodites polis Ægypti in nomo cognomine, a Memphi versus meridiem sita, in qua bos sacra alitur, 687, 28. Situs ignotus.
- Aphrodites polis, Thebaidis opp. supra Crocodilopolim, 690, 36; 693, 46. Hodie *Tachta*.
- Aphytis, Ἀφυτίς (*Athyto*), Pallenes opp., 279, 5.
- Apia, Ἀπία, Peloponnesus interdum vocatur; apud Homerum tamen ἀπία longinquam potius regionem significat, 319, 35.
- Apiæ campus, Ἀπίας πεδῖον, supra Thebes campum in mediterraneis situs, a Caystri campo Temno monte dirimitur, 526, 49.
- Apidanus, Ἀπιδανός, Enipeum excipit, in Peneumque influit, 371, 5; 306, 31. Secundum hæc Apidanus est *Fersaliti*, et Enipeus *Vrysia*. Alii majorem fluvium, qui in Peneum influit, Enipeum vocant, in quem influat Apidanus.
- Apidones, Ἀπιδόνες, Peloponnesii apud recentiores poetas; Homerus eo vocabulo non utitur, 319, 35.
- Apiola, Ἀπίολα (*Apelosa*), Volscorum urbs, a Tarquinio Prisco deleta, 192, 37.
- Apis, Ἀπῖς, bos, 684, 11. Pro deo ap. Memphitas colitur, 682, 38; ejus templum Memphi; idem Apis est cum Osiri; bos ille qualis sit; quomodo nutriatur et ostendatur, 685, § 31.
- Apis, Ἀπῖς, Libyæ vicus a Parætonio 100 stadiis, ab Ammonis oraculo quinque dierum itinere dissitus, 679, 7. Fuit locus ad recessum sinus qui vocatur *Marsa Labait*.

Ἀπόβαθρα, locus ad Sestum, quo Hellespontum Xerxes junxit, 506, 8.
 Ἀρκευς, Ἀποικος, et Damases Athenienses Teon colonis frequentarunt, 541, 11.
 Apollinis urbs Ἀπόλλωνος πόλις (Apollinopolis parva, *Kus*), Ægypti opp. non longe a Copto dissita, 692, 34 et 46.
 Apollinis urbs (Apollinopolis Magna, *Edfu*), Thebaidis, a meridie Hieracopolis; crocodilis inimica, 693, 49.
 Apollinis potamia, Ἀπόλλωνος ποταμία Æthiopie Cinnamomiferæ (ad *Bunder Muryah*), 659, 2.
 Apollo. Ejus templum in Apollonia Pontica, unde colossum dei, Calamidis opus, Lucullus in Capitolium transtulit, 265, 11. Quid Byzantiis conditoribus dixerit, 266, 20. Apollinis Actii templum et lucus, 270, 9; 386, 29; templum Amyclæum, 311, 38; in Delio Laconiae, 316, 29. Deus Pytho accepit a Neptuno, cui Tænarum dedit, 321, 27. Ap. Teneatæ templum, 327, 1. Cultus ejus apud Teneatas et Tenedios simillimus, 327, 15. Templum in Delio, 346, 15. Tilphossii fanum, 351, 11. Apollo e Melia pater Teucris, 354, 36. Quomodo cum Themide Delphicum oraculum condiderit, Athenis profectus, occisis Tithyo et Pythone tyrannis, 362, 19. Phyllii templum in Phyllo Thessaliotidis oppido, 374, 16. Selinuntii oraculum Orobæ in Eubœa, 382, 37. Marmarini templum in Eubœa, 383, 22. Admeto per ἐνταύρων servit, 384, 36. Apollini sacra Eubœæ urbs Tamynæ, 384, 37. Ap. Leucatæ templum, 388, 32. Laphrii templum prope Calydonem, 395, 6. Μουσηγέτης, 402, 1. Πρόπολοι ejus sunt musici et vates, 402, 15. Ap. e Rhætia Corybantes genuit sec. Pherecydem, 406, 5. Ap. Ægletæ templum in Anaphe insula, 416, 4. In Delo templum, 416, 30. Sminthii in Ceo templum, 418, 6; in Chalcia ins. templ., 419, 33. Ap. Cataonis fanum in Cataonia, 460, 16. Deus colitur in Alazonum pagis, 472, 2. Ejus cum Marsya certamen ad Celænas, 495, 5. Branchum amat, 542, 20. Ἐκατος vocatur; hinc dictæ Hecatonnesi, 529, 3. E Manto Mopsum genuit, 576, 18. Amphilochem Solis in Cilicia interfecit, 576, 44. Branchidarum oraculum deseruit quo tempore a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum est, 691, 35. Apollinis Actæi et Dianæ oraculum in Adrastæ campo; inde Parium est translatum; ara dei ingens apud Parium, Hermocreonis opus, 503, 20. Apollinis Thymbraei templum prope Thymbrii et Scamandri confluentes, 511, 51. Sminthii templum in Tenedo, 516, 48; in Chryse Troadis; statua dei, Scopæ Parii opus, 517, 17. Cillæi fanum Cillæ ad Cillum fl.; primum erat Colonis ab Æolensibus conditum, 523, 31. Ἐρυθρίου templum ap. Rhodios, 524, 33. Apollini. Ἱερωνόωνι sacrificant Æolenses, 524, 35. Deus per totam Troadis oram usque ad Tenedum colitur sub Sminthii, Cillæi, Grynei, aliis nominibus, 529, 3. Ejus fanum in Pordoselene ins., 529, 10. Apollinis Larissæi templum Larissæ prope Ephesum, 530, 37. Templum et oraculum Grynii, 531, 51. Didymei templum ad Miletum, 542, § 5. Cf. Branchidæ. Ap. Οὔλιος ap. Milesios et Delios unde dictus sit, 542, 41. Apollinis lucus in Chio, 551, 6. Dei templum inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; Pataris in Lycia, 568, 20. Apollinis ara in Cypri promontorio, 583, 2. Ei et Dianæ sacra urbs Borsippa in Babylonia, 629, 46. Apollinis et Dianæ templ. in Daphne vico Syriæ, 639, 8. Ap. templum in Icaro insula sinus Persici, 652, 10; lucus spinarum Ægyptiacarum in Abydo urbe Thebaidis, 690, 48. Ap. Hermonthi colitur, 693, 44. Cf. *Delphicum oraculum*.
 Apollocrates, Dionysii Siciliæ tyranni filius, 216, 2.
 Apollodorus Artemitenus, Πάρθενον auctor, de rebus Hyrcaniæ et Bactrianæ accuratius scripsit; eo usus est

Strabo, 97, 27. Laudatur de Ocho fl., 437, 5; de distantia a Rhagis ad portas Caspiae, et hinc ad Hecatompylum, 441, 24; De regni Græcobactrii magnitudine, 443, 1. Artemitam ab Hyrcania circa 8000 stadia abesse dicit, 445, 30. Idem de Rhagarum situ, 450, 8. Græcos Bactrianæ reges majorem Indiæ partem quam Alexandrum sub se habuisse tradit; ceterum de India nihil novi docet, 585, 6. Cf. Eucratidas.
 Apollodorus (Atheniensis, grammaticus) chorographiam metro comico edidit, quæ inscribitur γῆς περίοδος, 578, 1. In libris περὶ νεῶν καταλόγου pleraque a Demetrio Scepsio mutuatur, 291, 20. Initio libri II ex Eratosthenis sententia disserit de Homero terrarum remotiorum parum gnaro; quæ refellere studet Strabo, 248 sqq.; 26, 19. Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod is quæ Homerus in Oceano diserte posuit loca ad Gaudum et Corcyram retulit, 37, 19; 248, 51. Apollodoro causam errorum quorundam præbuit Demetrius Scepsius, 37, 31. De Ponto et Ægypto Homerica profrens, inscitæ poetam culpat, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa dixerit, 35, 47. Araxen Iberos ab Armenia separare ait, parum recte, 51, 5. Laudatur de urbibus a Philoctete in Italia conditis, 211, 30. Alia ejusdem in examen vocantur, 252, 1. Hellopium de paludibus dictam esse censet, 272, 41; templi Dodonæi accolæ Homerum non Hellos sed Sellos dicere putat; idem ad Dodonam Selleentem fluvium ab Homero memoratum quærit, 272, 44. Idem de ratione qua cognomines urbes Homerus distinguat, 291, 10. De Cechalia, cujus nominis unam duntaxat urbem agnoscit, 291, 25. De Epidauro Limera, 316, 32. De Hellenibus Homericis, 318, 7. De Iso oppido Homericum, 348, 10. De Samo et Same apud Homerum, 389, 37. De Asteria insula, 392, 37. De Chalci et Calydone, 395, 15. In Acarnania Erysiæ novit, 395, 22. Hyantes e Bœotia in Ætoliam migrasse dicit, 399, 12; Ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ nulla Trojanis auxilia ex locis ultra Halyn venisse contendit perperam, 473, § 24 sqq.; 577, § 22. Maritimam Ponticam Homero ignotam fuisse censet absque causa idonea, 474, § 26. Cur Cares apud Homerum βάρβαρον, dici opinetur. 564, 43. De Homericis Canimulgis et Lactivoris male judicat, 475, 25. Ἐν τοῖς περὶ νεῶν de isthmo Asiæ Minoris, deque forma ejus peninsulæ et lateribus perperam statuit; nec recte nonnisi ex hac peninsula Trojanis auxilia venisse putat, 577, § 22. De gentibus Asiæ minoris parum accurate agit, 578, § 23-28. Alia quædam ei vitio vertuntur, 580, § 29. Ex Hesiodo aliisque multa geographica affert, quæ quomodo cum Homericis componenda sint nescit, 35.
 Apollodorus Pergamenus, rhetor, ὁ τὰς τέχνας συγγράψας, auctor sectæ Apollodoreæ, 534, 26; amicus Augusti, quem dicendi arte instituerat; discipulum habuit Dionysium, cognomento Atticum, 534, 27.
 Apollonia, Ἀπολλωνία (*Polino*), Illyrici urbs, 263, 10; 271, 18; a Corinthiis et Corcyraeis condita, ab Aoo fl. 10 stadia distans, a mari 60 stadia, 262, 45; diem longissimam 15 horarum habet, III, 7. In eam Dyspontii incolæ plerique migrarunt, 306, 44. Ab ea in Macedoniam ducit via Egnatia, 268, 14. Ab ea ad Byzantium 7320 fl., 284, 25; in ejus ditione Nymphæum saxum, 262, 52. In vicino Æas fl., 225, 53. Ibi Cephissus fons, 364, 22; bituminis fontes, 650, 36.
 Apollonia s. Apollonias, Cyrenæ emporium (*Susa*), 710, 27 et 52; a Catabathmo 2200 stadia abest, 711, 22.
 Apollonia, Macedoniæ sive Thraciæ urbs, quæ a Phagre et Galepso sita erat orientem versus 279, 51; (probabiliter ubi nunc est *Tous et cap d'Orphano* vel *Cap Carca*. Eandem signat inter Strymonem et Nestum ponens Mela,

2, 2, 9 et Hierocles, p. 640 ubi: Ἀμφίπολις, Ἀπολλωνία, Νεάπολις.) Urbs a Philippo eversa, 280, 44. In promontorio sita, quod claudit sinum Strymonium, 280, 36.

Apollonia, una ex urbibus quas diruit Cassander incolasque in Thessaloniceam conduxit, 277, 36. Est probabiliter Apollonia Mygdoniæ (*Pollina*) non longe a Bolbe lacu sita.

Apollonia, *Lydiæ* urbs, a Pergamo orientem versus, 534, 37. Eadem haud dubie urbs est quæ p. 534, 41, vocatur Apollonis et æquali a Sardibus et Pergamo distare intervallo dicitur. Videntur ad eam pertinere ruinae quæ in tabula Kiepertiana sunt inter vicos *Halikli* et *Bullana*, ab utroque paullulum versus boream.

Apollonia, Ἀπολλωνία ἡ ἐπὶ Πονδῶν (*Abullionte*), prope Apolloniatis lacum in Mysia, 492, 45.

Apollonia Pontica, 464, 17 (*Sizeboli*), 1500 stad. a Cyaneis, 265, 27. Milesiorum colonia in Thracia; fanum ibi Apollinis in insula, 265, 8; statua dei, Calamidis opus, a Lucullo rapta, *ib.* Apolloniatarum est Anchiale, 265, 22, et Thynias, 265, 28.

Apollonia, Syriæ opp. Apameæ urbi vicinum, 640, 49. Situs incertus.

Apollonias, Ἀπολλωνιάς (*Oluburlu*), Phrygiæ Magnæ opp. ab Apamea orientem versus, 494, 5.

Apolloniatis, Ἀπολλωνιάτις, olim Sitacene, Babylonis regio, Mediæ adjacet, 449, 43; 623, 18. Aturiæ regio, 627, 4.

Apolloniatis lacus, ἡ Ἀπολλωνιάτις λίμνη, Mysiæ; adjacet ei Apollonia urbs, 492, 42. 493, 33.

Apollonides de Atropatenorum copiis, 448, 37; de animalculis quæ in nivis glebis reperiuntur, 453, 9; de numero fratrum Palaci, 256, 39.

Apollonis, Cyzicena mulier, 534, 41, Attali primi uxor; quatuor ejus filii, 533, 36.

Apollonis, Ἀπολλωνίς, *Lydiæ* urbs, 300 a Pergamo et a Sardibus stadia distat, 534, 41 (Cf. supra Apollonia *Lydiæ*); eam occupavit Aristonicus, 552, 14.

Apollonium prom. prope Ulicam (*Ras Sebibi*), ab occasu claudit sinum Carthaginiensem, 706, 24.

Apollonius ὁ μαλακός, Alabandensis, Meneclis rhetoris disc., 559, 40. Rhodum se contulit, *ib.* et 564, 16. Ejus dictum, 559, 44; 564, 7.

Apollonius, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Alexandrinus fuit, sed vocatur Rhodius, 559, 47.

Apollonius Citiensis medicus, 582, 32.

Apollonius Cronus, Cyrenæus, magister Diodori dialectici, 711, 18 (Theodori Jasensis, 562, 15), in quem magistri cognomen translatus, *ib.*

Apollonius Mys, medicus, Heraclidis Herophilei socius, 550, 51.

Apollonius Nysaensis, stoicus, Panætii disc., 555, 33.

Apollonius Tyrius, τὸν πίνακα τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων edidit, 645, 7.

Appaitæ, Ἀπαῖται (Abasgi aliorum?), quondam Cercitæ dicti, supra Pharnaciam et Trapezuntem, 470, 8.

Appia via; ejus ratio; viæ in eam incidentes, 194, 22 *sqq.*; 197, 25; 234, 54; 235, 5 et 11.

Apsus, Ἀψος (*Beratinos*), fl. Illyrii, 262, 44.

Apsynthis, Ἀψυνθίς, Thraciæ regio, postea Corpilice dicta, in qua Ænus urbs; ei contermina Ciconum regio ad occasum, 285, 10.

Apsyrtides, Ἀψυρτίδες, inss. sinus Adriatici, 102, 22, ad oram Iapodicam; ibi Apsyrtum fratrem Medea necavit, 261, 42. Nunc *Cherso* et *Ossero* inss.

Apsyrtus, V. Apsyrtides.

Aptera, Ἀπτερά (*Palæocastron*), Cretæ urbs, 80 a Cydonia stadiis abest, 411, 36. Ejus navale Cisamus, 411, 37.

Apuli, Ἀπουλοι, inde a Daunius usque ad Frentanos perti-

nent; nunc vero etiam Peucetiorum et Dauniorum regiones Apuliæ nomine comprehenduntur, 235, 30. Apulia ab indigenis ea vocatur Iapygiæ pars quæ a Calabris est boream versus, 230, 48; in ea habitant Pædiculi, 230, 49. Apuli, qui arctiore vocabuli sensu dicuntur, ad sinum habitant qui est a Gargano boream et occasum versus. Eodem quo Daunii et Peucetii sermone utuntur, ceteraque similes iis sunt, 237, 6. Ad Apulos, quos Daunos Græci vocant, a Piceno navigatio est 490 stadiorum, 201, 52.

Aqua. Ei sacra peragunt Persæ, 623, 40 et 48. Aqua Ponti Euxini dulcissima, 41, 49. Aquæ calidæ Cæretanæ in Etruria, 183, 48; Sinuessæ, 195, 7; Bajarum et Neapolis, 204 et 205; Pithecussarum, calculo remedium, 207, 8; in Sicilia ad Selinuntem, Himeram, Ægestam 228, 26; ad Nymphæum Apolloniatarum, 262, 54; ad Ædepsum in Eubœa, 365, 10; ad Thermopylas, 367, 13; in Lelanto Eubœæ campo, 384, 12; in Caruris, Phrygiæ pago, 495, 35; Hierapoli in Phrygia, 538, 15 et 41; inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; ad sinum Carthaginiensem, 708, 2. Aquæ salsæ essufflationes, θαλάττης ἐκφυσθήματα, ad templum Ammonis, 41, 19.

Aquæ Sextiæ, τὰ θερμὰ ὕδατα τὰ Σέξτια καλούμενα (*Aix*), Galliæ Narbonensis opp., a Nemauso 53 mill., ab Antipoli et Varo 73 mill. distans, 148, 27; a Sextio qui Salyes debellavit, conditum. Aquas calidas Strabonis ætate partim in frigidas abiisse ferunt, 149, 42.

Aquæ Statiellæ, Ἀκουιστατιέλλαι (*Acqui*), Italiæ opp. in Liguria, 180, 44; 181, 3.

Aquæductuum copia ad Romam urbem, 196, 30.

Aquila in Scythicis ad Mæotidem regionibus nulla, 259, 32. Aquila a Thebæis Ægypti colitur, 690, 29. Aquilæ a Jove ab extremis terræ partibus emissæ in Delphorum locum, γῆς ὀμφαλον, convenerunt, 360, 22.

Aquileia, Ἀκυλεια, Italiæ urbs intimo sinus Adriatici recessui proxima, a Romanis contra vicinos barbaros condita ad Natisonem fl. Ejus cum Illyricis gentibus commercia, 178, 33; 172, 7; 102, 108. Sita est extra Venetorum fines, 178, 41. Auri ibi lavacra et ferri secturæ, 178, 35. Hinc per Ocrum montem merces Nauportum portantur, 172. Aquileia a Tergeste 180 stadia distat, 179, 40; a Nauporto 350 vel, sec. alios, 500 stadia, 260, 42. In Aquileiam exit via quam ab Arimino per Bononiam duxit M. Æmilius Lepidus, 181, 19. Aquileiæ regioni finitimi sunt Norici, 243, 14.

Aquilius (M.) Pergamenum imperium in provinciæ formam redegit, 552, 25.

Aquinum, Ἀκουίνον (*Aquino*), Latii opp. ad viam Latinam et juxta Melpin fluvium, 197, 47.

Aquitani, Aquitania (Ἀκουιτανοὶ et Ἀκουιτανοί. Ἀκουιτανία, Ἀκουιτανία). Regio definitur Pyrenæis, Cæmmeno m., Garumna fl., oceano, 147, 6; 157, 33; 146, 32. Gentes sunt supra viginti, quarum plurimæ ad mare habitant, 157, 33. Cæmmeno monte a Cellis dirimuntur, 146, 2. Intra Garumnam una Biturigum gens ab Aquitanis aliena est neque vectigalia cum iis solvit, 157, 47. Aquitanis usque ad Garumnam pertinenti alias 14 gentes, quæ inter Garumnam et Ligerim habitant, adjectæ sunt, 147, 16; 157, 39. Harum quædam Rhodani regionem et Narbonensem provinciam attingunt, 157, 26. Adjectæ istæ gentes recensentur, 158, § 2. Aquitani a reliquis Gallis corpore et lingua differunt, Hispanisque similiores sunt, 157, 32. Convenæ gens, 118, 22. Tarbelli, 158, 15 (Cf. Gallia). Solum Aquitanis quale? 158, 10. Nonnullis Aquitanorum jus Latii datum, 158, 40. Ad Aquitaniam sinus Gallicus, 158, 14.

Arabes. Arabia (Ἀραβία). Cognati Arabes Syris et Armeniis. similes etiam Arianis et Assyriis, 34, 42.

Arabum nomen simile est nomini Aramæorum et Eremborum. Græci Erembos dixisse videntur Arabes Troglodytas in sinus Arabici latere occiduo degentes, 35, 5; 2, 7. Arabes Eremborum nomine ap. Homerum indicari nonnulli putant; Zeno ipsum Arabum nomen in poeta reponi vult, Posidonius autem eodem sensu Ἀράβους scribi iussit, 667, § 27. Heroum tempore nomen Arabiæ fortasse nondum in usu erat. Dicti Arabes videntur ab Arabo, cuius Hesiodus meminit, 32, 27. Arabiam novit Homerus, cuius tamen ætate dives ea non erat; major pars incolarum in tuguriis degebat. Regio aromatifera est exigua. Strabonis ætate Arabes multa et assidua negotiatione divitias sibi comparaverant, 31, 42. Arabiæ Desertæ descriptio sec. Eratosthenem, 653, 22-31; Arabiæ Felicis, sec. eundem, 653, 32-655, 4. Latera Arabiæ Felicis, 651, 38. Arabiæ aromatiferæ partes quatuor, 665, 49. Nonnulli eam in quinque regna dividunt; quomodo? 665, 54. Felix Arabia arcuatus innotuit expeditione Ælii Galli atque mercatura Alexandrinorum, 97, 29. Arabiæ ora occidentalis describitur ex Artemidoro, 660, § 18 sqq. Gentes Arabiæ, Minæi, Sabæi, Cattabanenses, Chatramotitæ, Maranitæ, Garindæi, Rhammanitæ, Nabatæi, Chaulotæi, Agræi, quos vide. Ex Arabia Nabatæa per Pelusiacam regionem via in Ægyptum ducit, 682, 29. In Syriæ latere Arabes tenent Parapotamiam regionem. Ditiones ibi sunt Sampsigerani, Gambari, Themellæ, aliorum regnorum, 641, § 11. Babyloniam, Mesopotamiam, Coelesyriam finitimi sunt Arabes Scenitæ, greges alentes, præsertim camelorum, 651, 32; 629, 53. Meseni Arabes Babylonis contermini, 629, 50. Arabiæ accensetur etiam quidquid est inter Nilum et sinum Arabicum; Pelusium in confiniis Arabiæ situm, 682, 21; 685, 18. Arabum regio Ararena, 665, 8. Arabiæ fluvius auri ramenta deferens, 661, 44. Auri fodinæ, 661, 51. Myrmecoleones, 659, 18. Felix Arabia non habet equos, mulos, porcos, anseres, gallinas, 653, 45. Morbi in Arabia frequentes ἡ στομαχία et ἡ σκελοτύρβη, 664, 39. Arabes sunt imbelles; eorum arma, 664, 10; 665, 15. Domiciliorum ratio in Ar. Felice; regum successio, 654, § 3; artes exercendi modus; vinum e palmulis; regum vita, 666, 3. Omnibus Arabiæ regibus commune vitium est, quo rerum administrationem procuratorum arbitrio committunt, 664, 31. Merces Arabicas negotiatione tractant Gerrhæi, 652, 16. Ex Arabia merces Berenice et Myoshormum, hinc Coptum, inde Nilo fluvio Alexandriam deportantur, 664, 49; 692, 30. De Arabia invadenda cogitavit Alexander, causam belli præstendens quod ex omnibus gentibus soli Arabes non misissent ad ipsum legatos, 631, 25; 667, 45. Arabes aut subicere sibi aut conciliare studuit Augustus. Narratio de Ælii Galli expeditione; qua terræ hujus cognitio magnopere aucta est, 663, § 22-24; 696, 10.

Arabicus sinus, Ἀράβιος κόλπος (quem Damastes lacum esse putavit, 39, 37), ab Ægyptio mari isthmo separatur, quem non ignoravit Homerus, 25, 15. Isthmum illum olim mari tectum et navigabilem fuisse Eratosthenes suspicatur, 32, 6. Ab intimo sinus recessu ad Pelusium sunt 1000 stadia; secundum Posidonium isthmus paullo minor 1500 stadiis, 682, 25. Sinus Ar. dirimit Æthiopes, 29, 21. Aptissime Libyam et Asiam eo dirimi dixeris, 29, 29. In fluminis morem ad 15000 (10000 codices p. 83, 13) stadia porrigitur; latitudo maxima 1000 stadia non excedit, 29, 22. A recessu ad mare Pelusiacum iter tridui aut quadridui, 29, 27. Latus orientale ab Ælanite recessu est 14000 stadiorum sec. Alexandrum et Anaxicratem, 654, 27; latus occiduum ab Heroum urbe ad Ptolemaidem 9000 stad.; hinc ad fauces

4500 stadiorum, 654, 29. Fauces angustissimæ, 83, 13, ad Diren sunt 60 stadiorum, 654, 43; nunc tamen angustia dici solent trajectus 200 fere stadiorum, quo loco sex insulæ inter Æthiopiam et Arabiam interjectæ sunt, 654, 45. A faucibus usque ad extremam terram cinnamomiferam 5000 stadia, 663, 6. Arabici sinus intimi custodes regii, 81, 26. Fossa e Nilo in sinum Ar. ducta, 32, 4; 683, 36. Cf. Sesostris. Ceterum sinus Arabicus sæpius etiam maris Erythræi nomine significatur.

Arabus, Ἀράβος, Mercurii et Throniæ f., ab Hesiodo memoratus, fortassis Arabibus nomen dedit, 35, 25.

Arachosia, Ἀραχωσία, pars Arianae; ejus situs, 442, 30.

Arachosii, Ἀραχωτοί, Arachosiæ incolæ, a Paropamisadis ad austrum habitantes, ab oriente Indo fluvio terminantur, 616, 22; ad occidentem Drangæ adjacent, 616, 13; per eos Craterus exercitum duxit, 614, 25.

Arachoti, Ἀραχωτοί, Arachosiæ urbs, a Prophthasia 4120, ab Ortospanis 4000 st. distans, 441. (Ulan Robot sec. Rawlinson; ruinæ ad Arghasan fl., quattuor parasangis a Kandahar in via Schikapur versus ducentem sitæ sec. Court. Alii aliter.)

Arachoti (?) et Massagetæ sec. Eratosthenem juxta Bactrios ad Oxum habitant, 440, 30.

Aracynthus, Ἀράκυνθος ὄρος (Zygos), Ætoliæ mons, 395, 28, ad quem Pleuron nova, 387, 20.

Aradus, Ἀράδος, ins. et urbs Phœnicum (Ruad), inter navale suum et Marathum sita, a continente 20 stadia distans; insulæ natura; incolarum multitudo; Sidoniorum opus; aquandi ratio, 641, § 13 (Fontes submarini hoc loco memorati etiam nunc exstant. V. Ritter. t. 17, p. 879.) Ejus historia, 642, § 14. Cum Sidone et Tyro Tripolin condidit, 642, 41. Aradiorum in ora sunt Paltus, Balanæa et Carnus, Aradi navale, 641, 32. Aradii agrum tenent Marathi oppidi diruti, 631, 35. Aradus colonia esse perhibetur Aradi insulæ in sinu Persico sitæ, 652, 25. Aradii per Lycum et Jordanem adverso alveo in Coelesyriam subveli dicuntur, 643, 1. Aradii quidam Cadmi comites in Eubœa remanserunt, 383, 50.

Aradus et Tyrus (alii Tylus), insulæ sinus Persici, e quibus Aradus et Tyrus Phœniciæ urbes deductæ esse feruntur. Distant insulæ istæ a Teredone decem dierum navigatione, et unius diei navigatione a Macarum promontorio (a Ras Mussendom), 652, 25. 667, 13. [Aliunde satis constat significari insulas hodiernas Arad et Samak sive Bahrain in Bahrain sinu positas. Oræ longitudo inde a Teredone eo usque est 3000 fere stadiorum; neque improbabile Androstenem, hujus oræ exploratorem, decem dierum navigationem ad id spatium emetiendum insumsisse, quandoquidem in ejusmodi iter, sicut in Nearchi paraplum, vulgaris computus, ex quo 500 stadia in singulos dies computari solent, omnino non cadat. Quod vero addit Strabo de unius diei distantia quæ sit a Macarum promontorio, id aperte falsum est. Pertinet res ad Ras Anfir, quod ab oriente harum insularum, similiter atque Ras Mussendom in faucibus sinus Persici, boream versus longe porrigitur. Ab eo promontorio Tyrus insula distat 400 stadia; idemque significare videtur Plinius Tylum a continente abesse dicens 50 m. pass. Fortassis igitur Strabonis locum corruptum esse dicas, præsertim quum quæ hoc loco leguntur vix conciliari possint cum 10000 stadiorum longitudine quam Arabico sinus Persici lateri Strabo tribuit. At integra omnia esse et relata Strabonem referre tabulæ Ptolemæi probant, in quibus sinus Persicus ad Eratosthenis rationes exhibetur. Aradus insula a Ras Mussendom ibi abest proxime; a Tylo autem insula ad Euphratem linea recta sunt 5500 circiter stadia, quæ in decem dierum navigationem cursu recto insti-

- tutam ex *vulgari* computo computasse videtur. Porro in eodem Ptolemæo haud leve indicium confusorum *Anfir* et *Mussendom* promontiorum deprehendo. Etenim quum *Ras Mussendom* a Nearcho ejusque sectatoribus vocetur *Máxeta* vel τὸ ἐν Máxαις ἀκρωτήριον, de Macis sc. accolis : Ptolemæus ibi habet quidem gentem Macarum, at promontorium dicit *Ἀσαθῶν*, quamquam nullam ibi Asabôn gentem notavit. Bene scio Ritterum nomen istud ex eo deducere quod ibi habitassent Sabæi orientales, *As-sab* : sed mera hæc conjectura est. Contra vero Asabôn promontorium perperam huc translatum esse a *Ras-Anfir* inde colligis, quod regio ad sinum *Bahrain* sita etiam nunc *El-Asa* vocatur, deinde vero ex eo quod Ptolemæus in suo populorum catalogo per eundem tractum habitare memorat *Asapenos* (sic sec. optimos codd. edidit Wilberg VI, 7 p. 406), qui rectius etiam dicerentur *Asabeni*, i. e. *Beni-Asa*. Haud dubie igitur Androstenes ultra *Bahrain* sinum non progressus erat et tamen totum sinus Persici latus Arabicum emensus esse credebatur. Hinc illa promontiorum permutatio, quæ quidem tanto facilius erat, si præter Aradum in *Bahrain* sinu positam altera Aradus insula Macarum promontorio propinqua veteribus innotuit. Ac sane hodiernam *Aredj* insulam (sic Kiepertus nomen exhibet; vulgo Laredj i. e. el Aredj), quæ est a meridie *Ormuz* insulæ, quum ignota esse Nearchi comitibus non potuerit, *Aradum* dictam esse veri est simillimum.]
- Aræ Philænorum. V. Philænorum aræ.
- Aræ ab Alexandro in Indicæ expeditionis locis ultimis posita, 142, 16.
- Aræthyrea, Ἀραιθυρέα Homericæ, nunc Phlasiæ, urbs in regione cognomine ad Celossam montem; postea migratum inde est in locum 30 stadiis dissitum, ubi urbem conditam Phliuntem vocarunt, 328, 24. Aræthyrea inter Agamnonis oppida ap. Homerum, 324, 11. Ad eam pertinere videntur ruinæ in latere occidentali *Polyphengo* montis exstantes. V. Curtius Peloponn. 2, p. 476.
- Aragus, Ἀραγός (*Aragwi*), Iberiæ fl. in Cyrum exit, 428, 50; fauces perfluit, per quas a borea in Iberiam aditus est; ad ejus cum Cyro confluentes Seusamora, 429, 30 sqq. Cf. Harnozica.
- Aramæi, Ἀραμαῖοι; sic se vocant ii, quos nos Syros vocamus; nomen hoc simile est nominibus Arabum, Armeniorum, Eremborum, 35, 2. Aramæi, i. e. Syri, apud Homerum Arimi dicuntur, 667, 37. Cf. Arimi.
- Arambi, Ἀραμβοί pro Ἐρεμβοί Posidonius ap. Homerum scribi voluit, ita ut Arambi intelligantur Arabes, 667, 21.
- Aræphænidæ. V. Halæ.
- Arar, Ἀραρ (*Saône*), Galliæ fl. ex Alpibus fluit, terminus Sequanorum; excipit Dubin fl., inque Rhodanum influit, 154, 34; 157, 2. Ad confluentes Lugdunum, 154, 19. Arari adjacet Cabullinum (*Châlons*), 160, 4. De Arare fl. et vectigalibus ex ejus transitu percipiendis contenderunt inter se Ædui et Sequani, 160, 14. Ararem inter et Rhenum Sequani, 159, 50; 160, 7; inter eum et Ligerim Ædui, 160, 3. Cf. etiam 159, 30 et 43; 161, 13.
- Ararena, Ἀραρηνή, regio Arabum Nomadum, quorum rex erat Sabus, quo tempore Ælius Gallus regionem hanc peragravit, 665, 8.
- Aratus, fœderis Achaici prætor, Corinthum, Sicyonem, Megarenses, Argos, Hermionem, Phliuntem, Megalopolin fœderi adjunxit, 330, 51; 328, 26.
- Aratus Solensis, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπτει, 573, 25. Ἐν τοῖς κατὰ λεπτόν dixit de Pholegandro et Gyaro inss., 417, 15; 416, 16. Idem (*Phæn.* 33) parum accurate de Cretæ locis quibusdam loquitur, 411, 18. Laudatur, 85, 31 (*Phæn.* 61); 3, 5 (*Phæn.* 6-145); 332, 20 (*Phæn.* 163); 312, 46.
- Araithus, Ἀραιθός (*Arta*), fl. Ambraciam præterfluit, e Tymphe et Paroræa oriens, 270, 18. A borea in Ambracium sinum exit, 271, 50.
- Arauris (Ἀραυρίς Ptol., Plin., Mela; Παύραρις codd. Strabonis; (h. *Hérault*), fl. Galliæ Narbonensis, e Cemmeno monte fluens juxta Agathen exit, 151, 19.
- Arausio, Ἀραυσίων (*Orange*), urbs Galliæ Narbonensis, 154, 7.
- Araxene, Ἀραξηνή, Armeniæ provincia, 436, 32, melle dives, 60, 51.
- Araxenus campus, τὸ Ἀραξηνὸν πεδῖον, quem Araxes in Armenia perfluit, 452, 38 et 43; 455, 28. Ad eum Artaxata urbs, 453, 33.
- Araxes, Ἀράξης (*Aras*), per Armeniam fluit, 421, 41; unde nomen habeat, 455, 18; ex Abo monte labitur, 452, 31; ejus cursus, 452, § 3; in Cyrum incidit, cujus limum protrudit fluxu rapido, 430, 7. Armeniam ab Atropatene dirimit; 448, 52. A Vera urbe 2400 stadia abest, *ib.* Ab Armenia separat Iberos, ut Apollodorus opinatur, 51, 5. Ad Araxen Arxata et Artaxata urbes, 453, 31.
- Araxes (i. e. Iaxartes) sec. Herodotum a Matianis fluens in quadraginta alveos scinditur; Bactrianos et Scythas dirimit, 455, 32. Massagetarum regionem inundat, 439, 44; uno ostio in mare Hyrcanum, ceteris in oceanum exire dicitur, *ib.*
- Araxes (*Bend-emir* vel *Kurab*), Persidis fl., quem prope Persepolin Alexander trajecit, 621, 16. In eum e Paræfacene influit Medus, 621, 20.
- Araxes olim etiam ὁ Πηνέος dicebatur, 454, 20.
- Araxus, Ἀραξός ἄκρα (*cap Kalogria* montis *Maura*), Elidis pr., 288, 6 et 41; 393, 38. Ejus distantia ab Alphei ostio, 294, 51; ab isthmo, 288, 50; 333, 13; a Dyme, 290, 12.
- Arbaces, ultimus Assyriorum rex, 628, 3.
- Arbela, τὰ Ἀρβηλα (*Erbil*), Babylonis opp. in Aturiæ finibus; inter ea et Ninum Lycus fluvius, 628, 7; 356, 18; 66, 13. Ab Arbela condita, 628, 21. In propinquo est Demetrias urbs et naphthæ fons et Anæe fanum et Sadraca regia et ὁ Κυπαρισσῶν, 628, 27. Pone Arbela Nicatorius mons, 628, 23. Prælium ad Arbela commissum dicitur, quod accuratius ad Gaugamela commissum dicitur, 628, 19.
- Arbelene, Ἀρβηληνή, regio circa Arbela, 628, 26.
- Arbelus Athmonensis, Arbelorum conditor, 628, 21.
- Arbies, Ἀρβίης, Arianæ gens, Indorum pars, ab Indo usque ad Arbin fl. habitat, oram habens 1000 stadiorum; vicini eorum Oritæ, 613, 15.
- Arbis, Ἀρβίς, fl. Arbies et Oritas dirimit, 613, 15.
- Arbor ad Carthaginem Novam crescens, quæ e spina emit tit φλοῖον, ex quo tela pulcherrima conficiuntur, 145, 34.
- Arbor Gaditana, cujus rami ad solum deflexi, folia cubitalia gladii forma; e ramo effracto lac, e radice incisa humorem minii colore emittens, 145, 31 et 41; similis arbor in Ægypto, 145, 36. Arbores ingentes, navibus compingendis et tabulis faciendis aptæ, 168, 36. Arbor quædam in Gallia nasci dicitur ficus similis, quæ fructum edat forma capituli columnæ Corinthiacæ; fructus hic succum letalem præbet, 165, 31. Arbores laniferæ in India, 591, 34; 592, 15. Arbores in Rubro mari nascentes lauro et olivæ similes, 652, § 6.
- Arcadia, Ἀρκαδία. Ejus descriptio, 333, cap. 8. Urbes, quarum plurimarum vix vestigia supersunt, 333, 38; montes, 333, 49; inter eos Lampea, 293, 37; Lyrceus, 318, 25; Pholoe, qui Triphyliam et Pisatidem attingit, 306, 46. Fluvii terram subientes, quorumque meatus interdum obturantur, 334, § 4; de aqua Stygia, *ib.* Zé-

- πεδορ Arcades appellant τὰ βέρεθρα, 334, 5. Fluvius Ladon, 50, 12. Arcadica Œchalia, nunc Andania 291, 33. Arcadicæ gentes Græcarum vetustissimæ, 333, 20. Sunt Pelasgicæ stirpis, et Arcadia prima Pelasgorum sedes fuit, 183, 53; 296, 41. Arcades sæpe de Triphylia regione certarunt; inter tres gentes Triphylia constituentes a nonnullis recensentur, 289, 48; hinc Pylus et Triphylacus etiam Arcadicus dicitur, 289, 48. Cum Pylis Triphylia de Chaa urbe bellum gesserunt, 299, 16. Administrant Dianæ Heleæ fanum quod est prope Alorium 300, 50. Ex Arcadia Peucetii in Italiam migrasse videntur, 285, 26. Arcadium colonia, ab Euandro deducta, Roma nrbs, 692, 14. In Arcadia mortuus est Penthilus, 498, 20. Arcades minus cum Doriensibus commercii habentes, et montana colentes, diu seorsum in pace vixerunt, Æolicam servantes dialectum, 286, 36. Messeniis contra Lacedæmonios bello Messen. auxiliati sunt, 305, 34. Sub Aristocrate rege Messeniorum socii contra Lacedæmonios, 310, 53. Arcadia continentibus bellis prorsus vastata; vel Megalopolis nunc est μεγάλη ἐρημία, 333, 22; at pascua ob id ipsum habet largissima; equi ibi optimi, 333, 30.
- Arcadicus, Ἀρκάδικος, vel Mamaus, olim Amathus, fluvius Pylum Triphylia præterfluens, 295, 42.
- Arcesilaus, Ἀρκεσίλαος, philosophus Academicus Pitane oriundus, cum Zenone Citieo Polemonem audivit, 525, 29. Cum Aristone et Apelle et Bione Athenis floruit quo tempore Eratosthenes Athenis versabatur, 12, 22.
- Archedemus, Ἀρχέδημος, Tarsensis, stoicus, 575, 7.
- Arceuthas, Ἀρκευθος, Syriæ fluvius per Antiochenum agrum (in Orontem) fluit, 639, 46. Vocatur Ἀρκευθᾶ apud Malalam; *Jaghra* ap. Abulfedam; hodie *Kara-Su*.
- Archæanax, Ἀρχαιάναξ, Mytilenæus, Sigeum muro cinxit e lapidibus Iliacis, 513, 17.
- Archelaus, Ἀρχέλαος, Penthili f., coloniam Æolicam duxit in regionem quæ nunc Cyzicena est circa Dascylium, 498, 24.
- Archelaus, physicus, Anaxagoram Clazomenium audivit, 551, 33.
- Archelaus, pater Archelai ejus qui Comanis pontifex erat; contra Syllam pugnavit, deinde a Sylla et senatu honore affectus est, 478, 10; 676, 50.
- Archelaus, a Pompeio Romanorum pontifex constitutus, filius ejus Archelai, cui a Sulla et senatu honor est habitus, amicus Gabinii; simulans se Mithridatis Eupatoris filium esse, Cleopatras, Ptolemæi filia, in matrimonium datur; sex menses post a Gabinio Ptolemæum reducete in pugna occiditur, 478, 10; 676, 50; avus fuit ejus Archelai qui Strabonis ætate in Cappadocia regnavit, 676, 52.
- Archelaus, Cappadocia rex, nuper defunctus, 458, 19. Reges ante Archelaum, 457, 30, a Romanis Ciliciæ partem accipiunt, 458, 27, sicut ipse Archelaus Ciliciam Asperam, excepta Seleucia urbe. Ibi in Elæussa insula regiam sibi struxit in eaque degere solebat, 458, 29; 460, 54; 572, 45. Cappadocia rex ab Antonio constitutus est, etsi ad Cappadocum gentem nihil pertinens, 463, 2. Ejus avus et proavus, 676, 52; 478, 10. Ultimus rex Cappadocia et Armeniæ minoris, 476, 7. Pythodorida uxorem duxit, 476, 20.
- Archelaus, Euripidis fabula, 184, 31.
- Archemachus, Eubœensis, historicus, de Curetibus laudatur, 399, 44.
- Archias, Corinthius una cum Myscello Delphos adiit oraculum sciscitaturus de condenda colonia, 224, 3. In Siciliam navigans Chersicratem in Corcyra reliquit, 224, 15. Ad Zephyrium appulit, indeque assumptis Doriensibus quibusdam, in Siciliam vectus Syracusas condidit, 224, 19; quando? 224, 2. Teneatum partem majorem secum Syracusas duxit, 327, 2. Achæos in condenda Crotone adjuvit, 218, 13.
- Archias Demostheni in Calauria asylo manum inferre non ausus est, 321, 41.
- Archidamus, Agesilai f., a Tarentinis arcessitus, 233, 12.
- Archilochus, poeta Parus, 418, 12; Callino junior, 553, 16; meminit Satorum, apud quos scutum abiecit, 393, 24; 471, 4. Panhellenum vocabulo utitur, 317, 14.
- Achimedidis ἐν ταῖς περὶ τῶν ὀχουμένων sententia laudatur, 45, 26, 36.
- Archytas Pythagoreus Tarento præfuit, 233, 5.
- Arconnesus, Ἀρκόννησος, sive Aspis (*Ypsilo*) insula ad Ionæ oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.
- Arconnesus ins. ad Halicarnassum, 560, 30 (*Orok Adassi*). sive *Karada*.
- Arctici circuli, 91, 19; iis parum apte nonnulli zonas determinant, 78, 43. Quomodo Homerus arcticum circulum designet, 2, § 6.
- Arcon, Ἀρκτών, sive ursorum mons in Cyzico insula, 492, 52.
- Ardania, Ἀρδανία, 33, 35, sive Ἀρδανίς (*Ἀρδανίς codd.*) 711, 31, prom. Libyæ (*Ras Millah*) non longe distans a Menelai portu; ei objacet Chersonesus Cretæ ins., 3000 stadiorum intervallo, l. l.
- Ardea, Ἀρδέα (*Ardea*), Rutulorum opp., a Roma 160 stadia distans, 190, 3 et 40; ad quam Veneris templum et solennis Latinorum conventus, 193, 46. Ardeates viri templum Veneris Lavinia administrant, 193, 45. Ager eorum male sanus, 193, 7. Ardeam usque Samnites in Latium incursiones fecerunt, 207, 40.
- Ardia, ἡ Ἀρδία, Dalmatiæ ad Adriaticum mare regio sublimis, 260, 14.
- Ardiaei, Ἀρδιαῖοι (Dalmatiæ gens) circa Naronem fl., 261, 10; 263, 48. Pæonibus contermini, 274, 28. Ardiaeorum fere usque ad regionem et Rhizonicum sinum pertinent Pannonicæ gentes, 261, 12. Post Ardiaeorum et Pleræorum oram est sinus Rhizonicus, 262, 12. Iis vicina Pharus insula, 262, 12. Regio eorum sterilis, 262, 21. Eorum et Antariatarum in confiniis salinae sunt, frequens causa bellorum, 263, 54. Ardiaei postea Vardæi dicti, quos latrocinii deditos Romani ab ora in mediterranea rejecerunt, 262, 14. Gens nunc tantum non extincta, 262, 21.
- Arduenna silva, Ἀρδουέννα ὕλη (*les Ardennes*), arborum non celsarum, permagna, non tamen 4000 stadiorum, ut nonnulli (*Cæsar*) produnt; ibi Eburones, Atrebat, Morini, 161, 43. Ejus incolæ in bello vimineis textis et palis aditus intercludunt; ipsi se in insulas paludum abducunt, 161, 46.
- Arecomisci Volcæ. V. Volcæ.
- Aregon, Corinthius pictor; ejus picturæ in templo Dianæ Alpheoneæ, 295, 25.
- Arcinus, Ἀρκίνος (*Arsiles* f.), Mithropastæ pater, Phrygiæ a Persarum rege præfectus, 652, 38.
- Arelate, Ἀρελάτε (*Arles*), ad Rhodanum emporium haud exiguum, a Massiliensi promontorio tantum distat, quantum Narbo a Pyrene, 151, 2.
- Arenæ madidæ fluviorum et siccae in Turdetania auriferæ, 121, 10. Arenas maritimas Ægyptii puteos fodientes reperiunt, 42, 12.
- Arene, Ἀρήνη, Triphylia opp., 298, 27; 302, 39, ab Homero una cum Pylo et Minyeo fl. memorata, quærenda esse videtur ad Samicum, quod castellum urbis fuerit, 297, 50. Minyeius autem fluvius fuerit Anigrus, 293, 2. Arenen olim τὴν Ἐράναν Messeniæ nonnulli dictam esse falso statuunt, 310, 5; 299, 42.

- Aretas, Ἀρέτας, Arabum regulus, Obodæ affinitate junctus, amice suscepit Ælium Gallum, 665, 2.
- Ἀρετή ἐστὶν ἡ φυσική, i. e. disciplina in sese nitens et hypothesibus aliunde pendentibus carens, 91, 6.
- Arete, Ἀρήτη, Aristippi Socratici filia quæ in Cyrenæensi schola patri successit, 711, 7; mater Aristippi metrodiacti, *ib.*
- Arethusa, Ἀρέθουσα, fons Ortygiæ insulæ. De Alpheo in eo rursus emergente fabulæ, 224, 53.
- Arethusa, fons in Chalcide Eubœæ urbe, 386, 1; terræ motu obturatur, multisque diebus post denuo erumpit, 48, 28.
- Arethusa (*Restan*), Apameæ vicinum castellum Sampsicerami et Iamblichi, qui Emisenorum phylarchi erant, 641, 8 et 26.
- Arethusa, Ἀρέθουσα, Macedoniæ opp. ad Bolben lacum, 281, 15 (hod. *Rentine* vel ei propinqua).
- Arevaci, V. Aruaci.
- Argæus, Ἀργαῖος (*Ardjeh*), Cappadociæ mons. Inter eum et Taurum Bagadania planities, 61, 13. De vertice montis et Pontum Euxinum et Issicum sinum conspici posse ferunt; adjacet Mazaca urbs, 461, 4.
- Arganthonius, Tartessiorum rex longævus, 125, 18.
- Arganthonius Ἀργανθώνιος, mons Bithyniæ (*Katerlu Dag* et *Samanlu Dag*) supra Prusiadem, 482, 48; in eo Ilylas evanuit, *ib.*
- Argæadæ (i. e. Peloponnesii) gentium, qui Macedoniam tenuerunt, domini evaserunt, 275, 53. Abydonem castellum diruerunt, 277, 22.
- Argænum, Ἀργεῖνον (*Aspro Cavo*), Erythrææ peninsulæ prom. in Ionia, 550, 42.
- Argenteus mons, ἀργυροῦν ὄρος (*Sierra Cazorla*), ad Castionem urbem, metalla habet; ex eo Bætis profluit, 122, 46.
- Argenti metalla in locis Turdetaniæ circa Ilipam et Sisaponem veterem et novum, 117, 49; 121, 6. Ibi argenti caminos peraltos faciunt; quam ob causam, 121, 36.
- Argentifodiæ Turdetaniæ ditissimæ, 122, 13. Fodiæ ad Carthaginem novam sitæ describuntur, 122, § 10; 131, 40. Argenti metalla in Argenteo monte, prope Castionem, 122, 46. Apud Artabros, 122, 22; in Gallia ap. Rutenos et Gabales, 158, 38. In Britannia, 166, 24. Metalla τὰ ἐν Δαμαστίῳ Illyriæ, 271, 20. In Attica, 343, 20; in Colchide, 38, 16; olim apud Chalybes, 470, 34. Ψευδάργυρον in Troade, 521, 45. Argentum in Carmania, 618, 30.
- Argestes, ventus quinam, 23, 48; 24, 12. Cf. Sciron.
- Argillæ, Ἀργίλλαι, quid? 203, 53.
- Argilus, Ἀργίλος, opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1 (*Procelta Karakous* vel prope hunc locum).
- Arginussæ, Ἀργινούσαι (*Arginusi*), tres inss. Canis adjacentes, 527, 27. Iis objacet Æga Asiæ pr. 525, 50.
- Argissa, Ἀργίσσα, Thessaliæ locus in Polypætæ ditione, 377, 39; nunc Argura, ad Peneum sita, 378, 2.
- Argivæ Junonis lucus apud Venelos, 179, 17. Cf. Juno.
- Argivi. V. Argos.
- Argo Πασιμέλουσα, 39, 7, Pagasis compacta, 374, 35.
- Argolicus, Peloponnesi sinus, ὁ Ἀργολικὸς κόλπος (*g. de Napoli*), 288, 18; 316, 22; ejus accolæ, 316, 27.
- Argonautæ unde Minyæ dicantur, 356, 4. Eorum expeditio Pelei jussu instituta, 38, 7; fidem habet historicam, quam corroborant multorum locorum monumenta vel indicia, ut Æa urbs, auri metalla, Phrixæum, Jasonia, alia multa in ora Propontidis, Hellesponti, in Lemno, Creta, Italia, 38, 12 *sqq.*, in Æthalia insula, 186, 41. ad Ceraunios montes, circum Adriam, in Posidoniate sinu et insulis Tyrrhenicis, 17, 16. Argonautarum ad Phasim navigationem Demetrius Homero ignotam fuisse dicit per-
- peram, 37, 37. Eorum quasi ἀπετήριον Aphetæ (ad sinum Pagasæum), 374, 38. Argonautæ sec. Neanthem struxerunt templa matris Idææ quæ sunt circa Cyzicum, 37, 34. Dindymenes fanum in Cyzico ins. condiderunt, 493, 1. Istri partem adverso fluvio subvecti sunt; secundum alios in Adriam venerunt per Istrum, 38; 39. Argonauta Mopsus Lapitha, 381; 7. Argonautarum posteri Minyæ e Lemno pulsi in Laconicam veniunt, inde in Triphylia et Callisten ins., 298, 25. Argonautica scripsit Apollonius Rhodius, 559, 47.
- Argus, Ἄργος, junioribus etiam *campus* significat; quæ vox Macedonicæ vel Thessalicæ linguæ esse videtur, 319, 46.
- Argos, Ἄργος, Homero dicitur et urbs et Peloponnesus et tota etiam Græcia, quum omnes Græcos Argivos vocet; epithetis vero ita utitur ut Ἄργος Πελασγικὸν dicat Thessalium, Ἄργος Ἰζσον et Ἀχαϊκὸν Peloponnesum, 317, § 9. Communiter dixit Ἄργος ἑπταίων, ἑπτόβοτον, 318, 2. Argos Peloponnesus ap. Homerum, 319, 37. Argos, vetus Peloponnesi nomen; deinde Peloponnesus dici cœpit Argos Achaicum, 313, 41. Cf. Achæi. Urbium Argolicarum ap. Hom. catalogus, 320, 30. Et regio Argos et urbs Argos aquæ copiam habet; nonnulli ut ἀνυδρὸν Ἄργος fingerent, seducti sunt prava interpretatione verborum Hom. πολυδίψιον Ἄργος, 318, 28. Advenientibus e Pisatide et Triphylia Amythaonidis iisque Danaï posteris permixtis, regiæ erant duæ, Argos et Mycenæ, commune autem templum Heræum, 319, 50. Post Heraclidarum reditum Argolidem obtinuerunt Temenus et Cissus, 334, 50. Argivi, Ἀργεῖοι, omnes Græci Homero, 317, 40, ob Argorum claritatem, 319, 82, vel omnes belli Troj. socii, 29, 15. — Argivi Messeniorum contra Lacedæmonios socii, 310, 53. Eorum et Lacedæmoniorum de Thyrea controversia, 54, 40. Argivi 300 ad Thyreas cum totidem Lacedæmonii pugnantes Othryadæ strategemate vincuntur, 323, 31. Mycenæ diruerunt, 320, 25, agrumque dividerunt, 324, 28; complures Argolidis urbes ob rebellionem incolis nudarunt, 320, 47. Argivi pro Naupliensibus ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Cur Harmatis, Bæotiæ vici incolis ἱσπολυτείαν concesserint, 347, 21. Pyrrhum non admiserunt, sub aliis tamen regibus fuerunt, 323, 50; Achæici fœderis socii in Romanorum venerunt potestatem, 324, 3. Argivi, Triptolemi Io quærentis comites, in Cilicia Tarsum condunt; alii ad Orontem considunt, unde ejus posterii in Antiochiam conducti sunt, 638, 49. Argis coloniam in Argos Pelasgicam Thessaliæ duxit Abas, 370, 24. Argivi Æginam frequentarunt, 323, 6. Tralles in Caria condiderunt, 554, 28; Aspendum in Pamphylia, 569, 49; Curium in Cypro, 582, 39. Argivus Phido, 307, 40. Argolidis collis, Eubœa, 386, 14. Argolici equi, 333, 32. — Argos urbs. Ejus situs; Larisa arx; Jovis templum; Inachus iluvius, 318, 21 (unde Ἄργος Ἰνᾶχειον, 333, 2). Argos a Temenō 26 stadiis, 316, 43; ab Heræo 40; a Mycenis 50 stadiis, 316, 44. A Nemea distantia, 324, 42. Argos apud Mycenæ situm, Pelasgorum patria sec. Æschylum, 184, 28. Arcem condidit Danaus, 319, 25, cujus est in foro sepulcrum, Palinthus, 3 9, 31. Urbs puteorum copia instructa, quorum inventio Danaï filiabus deberi fertur; quattuor eorum sacri sunt, 319, 18; puteorum fossionem docuit Danaus ob id rex creatus, 19, 30. Altero regno Amythaonidarum constituto, Argos erat Danaidarum regia, illorum vero Mycenæ; templumque utrisque commune Heræum, 320, 4. Argis et Mycenis imperabant Sthenelus et Eurystheus, 324, 18. Argos urbs initio Mycenis superior, deinde, Pelopidis in illas commigrantibus, inferior, 320, 8. Post reditum Heraclidarum Argos denuo caput erat; denique ab Argivis

- Mycenæ dirutæ, 320, 21. Argos, antiquitus quam Sparta celebrior, 323, 74. Urbs funderi Achaico se adjunxit, 331, 4. Ante muros ejus urbis cecidit Pyrrhus, 323, 51. Urbs etiamnum constat, secunda a Lacedæmone, 324, 4.
- Argos Amphilochoicum, Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν (*Necochori*), Acarnaniæ urbs, 387, 1, ab Alemæone condita, et de fratre ejus Amphilocho dicta, 397, 20; 225, 50. Alemæon conditor in fratris Amphilochoi honorem nomen urbi indidit, sec. Ephorum; sec. Thucydidem verò ipse Amphilocho de se urbem vocavit, 270, 45; 397, 20. Argos e borea fertur Inachus fluvius sec. Hecataeum, 262, 50.
- Argos Hippium, deinde Argyrippa, nunc Arpi, Ἄργος τὸ Ἰππιον, ἢ Ἀργυρίππα, Ἄρπιοι (*Arpino*), Apuliæ urbs, a Diomede condita, 235, 43, 179, 6. Urbis navale ad Aufidum fl., 235, 39.
- Argos Oresticum, Ἄργος Ὀρεστικόν, in Orestiadē Epirotica ab Oreste conditum, 271, 16.
- Argos Pelasgicum, Ἄργος Ἠελασγικόν, Thessalia ab Homero vocatur, 317, 42; ea Thessaliæ pars sic dicitur quæ est inter ostia Penei et Thermopylas usque ad montana Pindi, quod Pelasgi loca ea obtinuerunt, 184, 9. Ap. Homerum dici alii censent urbem, olim juxta Larisam sitam, non amplius superstitem, alii vero campum Thessalorum, cui nomen dederit Abas, ex Argolide eo coloniam deducens, 370, 21; 369, 50.
- Argos, ὁ Ἄργος, Cappadociæ castellum ad Taurum, 460, 21. Aliunde non notum. *Arca* locum (hod. *Arga*) in Melitene habent Itineraria, qui num ad nos pertineat, nescio.
- Argous, Ἀργῶς, Æthaliæ ins. portus (*Porto Ferrajo*) ab Argo navi dictus, 186, 37.
- Argura, Ἀργούρα, olim Argissa, ad Peneum opp. Thessaliæ, 378, 2; 40 stadiis dissita ab Atracē, *ib.* Situm fuisse locum in tumultis qui non longe a Larisa urbe sunt, suspicatur Leakeus.
- Argyria, Ἀργυρία, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48; ad dextram Æsepi inter Polychnam et Palæscapsin (quæ sunt ad lævam Æsepi), modo fides habenda sit Demetrio, 516, 26. Locus componendus cum argenti fodinis quæ sunt ad locum *Gumuch Maden*.
- Argyrippa. V. Argos Hippium.
- Argyrus m., Ἀργυροῦν ὄρος, in Bætica (*Argentario*), 122, 47.
- Argyrusci. V. Aurunci.
- Aria, ἡ Ἀρία, Asiæ regio, Arianæ pars, rigatur Ario fl.; finitima Bactrianæ et Margianæ; ab Hyrcania 6000 stadia distat; συντελής ei Drangiana, nec non Arachosia; longitudo Ariæ et latitudo; urbes Artacaena, Alexandria, Achaia (?), 442, *cap.* 10; 61, 6; 438, 40. Vinum Ariæ; 442, 19, in vasis non picatis durans per triennium, 61, 3. Arios inter et Hyrcanos Tapyri habitant sec. Eratosthenem, 440, 36. Regionem eorum transit Alexander, 616, 44. Via ex Aria Proplhasiam ducens, 616, 3.
- Ariamazæ rupes, Ἀριαμάζου πέτρα, i. q. Oxi petra, q. v.
- Ariana, ἡ Ἀριανή, prima pars regionis, quæ post Indum Persis obtemperat, 613, 1. Ejus limites sec. Eratosthenem, 613, 3; 615, 41. Cf. 60, 40; 85, 12. Adjacentes ei populi, 616, 30. Arianæ nomen etiam ad partem quandam Persarum et Medorum et septentrionalium Bactriorum et Sogdianorum extendi potest, 616, 15. Primum in Ariana meridionali habitant Arbies, dein Oritæ, tum Ichthyophagi, tum Carmanii usque ad Persidem, quorum populorum ora est stadiorum 13900, 613, 14. Arianis quasdam regiones ad Indum sitas Alexander M. ademit et peculiares civitates constituit; easdem postea Seleucus Nicator Sanderocotto dedit, 616, 27; 587, 28. Arianam obtinuerunt Græci Bactriæ reges, 442, 50. Male culta est regio quam incolunt barbari variarum nationum, a montibus usque ad Gedrosiam et Carmaniam, 107, 40. Ariani, sec.
- Eratosthenem, virtute præstantes, 54, 38; similes Assyriis, Syris, Arabibus, Armeniis, 34, 50.
- Ariarathes, pater Stratonices, quæ uxor fuit Attali, 533, 50; primus appellatus est rex Cappadociæ; Cataoniam et Melitenen regno suo adjecit, 457, 37; fauces quibus Melas in Euphratem (deb. in Halyn) influit puerilis lusus causa obstruxit, 461, 43. Idem Carmalæ alveum apud Herpa obstruxit, 462, 1.
- Aricia, Ἀρίκία (*Ariccia*), Latii opp., 192, 43, a Roma 160 stadiis dissita, 199, 36. Ariciæ Dianæ templum, lucus, lacus, cultus, 199, 43. Aricini, 192, 35.
- Aridæus cum Perdicca in Ægyptum venit, et hinc in Macedoniam discessit, 675, 15.
- Arietes Sardiniae, μούσμωνες dicti, lanæ loco pilum caprinum habent, 187, 40. Cf. Oves.
- Arimaspi, Ἀριμασποί, unoculi apud Scythas esse feruntur in Arimaspeis carminibus Aristæ, 17, 45; Cf. 435, 21 et v. Cyclopes.
- Arimi, Ἀριμοί, apud quos Typhonis cubilia esse Homerus dicit, aliis ponuntur in Lydia, aliis in Cilicia vel in Syria; Demetrius Scepsius eos collocat in Mysia Catacecaumena, 535, 37; 496, 27. Pindarus Pyth. 1, 31 *sqq.* diversa miscet, 535, 46. Nonnullis (ut Posidonio, 667, 35) Arimi sunt Aramæi sive Syri, quibus Ciliciam Cilices eripuerunt; Callisthenes eos prope Calycadnum et Sarpædonium promontorium et antrum Corycium ponit ab iisque vicinis montes vocari Arimos dicit, 536, 8. De Arimis fabula ad Orontis fl. regionem ponitur, 639, 19.
- Arimi montes, Ἀριμα ὄρη, in Cilicia, 536, 13.
- Ariminum, Ἀρίμινον (*Rimini*), ab Umbris habitatur, 189, 10; 180, 37; coloniam Romanorum accepit, 180, 37. Ad eam usque Umbri pertinent, 182, 31. Portum urbs habet et fluvium cognominem (*la Marecchia*), 180, 39. A Placentia 1300 stadia distat, 180, 40; a Ravenna 300 stadia, 189, 25. Ab ea urbe Bononiam itur in via Æmilia et Romam via Flaminia, 181, 15; 189, 26, in qua usque ad Oriculum et Tiberim sunt 1350 stadia, 189, 26. Ad Ariminum latus Italiæ orientale angulum habet, 175, 16. Cf. etiam 175, 15 et 20 et 42 et 47; 176, 14; 180, 30; 189, 19; 200, 37.
- Arimus, Ἀριμῶς, Catacecaumenes rex, sec. Xanthum, 537, 20.
- Ariobarzanes, Ἀριοβαρζάνης, a Cappadocibus rex creatur; stirps ejus in tertia generatione defecit, 463, 18.
- Arion, Ἀρείων, Adrasti equus, 347, 19.
- Arion, Ἀρίων, Methymnæus citharædus; quæ de eo prodatur Herodotus, 528, 39.
- Arisba, Ἀρίσθα, urbs Troadis (*Moussa*?) in Asii ditione, fortasse Asii regia, ad Selleentem fluvium (*Moussa-Tchai*); de situ urbis, ab Homero memoratæ, non constat, nisi quod circa Abydum et Lampsacum et Parium quærendus est, 505, 10. Arisba Milesiorum coloniam accepit, 542, 38.
- Arisba Lesbi urbs fuit, cujus agrum nunc Methymnæi tenent, 505, 28.
- Arisbus, Ἀρίσθος, Thraciæ fl., in Hebrum incidens, prope quem Cebrenii Thraces, 505, 29 et 35.
- Aristarche, Dianæ ap. Massilienses sacerdos, 149, 5.
- Aristarchus cum Cratete in arte grammatica κορυφαῖος, 25, 23. Æqualis Demetrii Scepsii, 521, 25; Menecratis Nyssænsis magister, 555, 34. Homeri de Æthiopibus bifariam divisam sententiam falsam esse contendit, improbane Strabone; idem alia multa Homerum de locis falsa afferre ait, 26, 10 *sqq.* Quomodo in Od. 1, 24 legi voluerit, 15, 28; 85, 34.
- Aristeas, Proconnesius sec. nonnullos Homeri magister, 545, 44; in Arimaspeis carminibus Arimaspos unoculos fuisse tradidit, 17, 45.

- Aristides pictor Bacchum pinxit, quem Corintho Mummius Romam abstulit, 327, 33.
- Aristio, Atheniensium tyrannus, a Sylla supplicio affectus, 342, 7.
- Aristippus Socraticus, Cyrenæus, Cyrenaicæ sectæ auctor, pater Aretæ, avus Aristippi metrodidacti, 711, 5.
- Aristippus Cyrenæus, Aretes filius, metrodidactus cognomine, matri in schola Cyrenæa successit, 711, 8.
- Aristo, peripateticus, Bionis Borysthenitæ imitator, Iulide in Ceo ins. natus, 417, 45. De Nilo scripsit; libro ejus usus esse videtur Eudorus, quamquam hic Aristonem furti incusat, 672, 19. Magiser Aristonis Coi, 561, 41.
- Aristo Cous, Aristonis Coi discipulus, 561, 41.
- Aristo stoicus philosophus Athenis floruit tempore Erato-
sthenis, qui magni eum fecit, p. 12, 22.
- Aristo Rheginus citharædus. Ejus cum Eunomo Locrensi certamen in Pythiis ludis, 216, 36.
- Aristobulus laudatur de Hyrcania, 436, 42; de Polytimeto Sogdianæ fl., 444, 14; de Sardanapalli monumento, quod est Anchiæ, 573, 28; de imbrium ratione in India, 589, § 17; de rebus quibus India similis sit Æthiopiæ et Ægypto, et quibusnam sit diversa, 590, § 19; de fluviorum in India exundationibus, 590, 21; de oryzæ in India cultura, 590, 31; de Indiæ arboribus, 592, 5. Campos Indiæ complui negat, 593, 1. Laudatur de Indi ostiis, 597, 34; de serpentibus Indiæ, 601, 54; de Indi crocodilis deque piscibus marinis, qui per fluvium ascendunt, 602, 11; de Brachmanibus duobus, quos Taxilis vidit, 607, § 61; de institutis quibusdam Indorum in Taxilæ regno, 608, § 62; de Cyri sepulcro, 621, 33; de Alexandro Euphratis fossas inspiciente et Arabiam invadere cogitante, 631, § 11; de Gerrhæorum commerciis, 652, 21; de piscibus qui e mari in Nilum ascendunt, 699, 45.
- Aristobulus et Hyrcanus, Alexandri filii, de Judæorum imperio disceptantes a Pompeio dejecti sunt, 649, 19.
- Aristocles, Rhodius, grammaticus, Straboni cœvus, 559, 46.
- Aristocrates, Orchomeni rex, Messeniis contra Lacedæmonios dux fuit, 310, 54.
- Aristodemus Nysænsis, Menecratis filius, Sostrati frater, grammaticus, quem Nysæ audicit Strabo νέος παντελῶς, 555, 36; in Rhodo quoque et Romæ docuit, *ib.*
- Aristodemus, alius Nysænsis grammaticus, consobrinus Aristodemi Menecrate nati, magister Pompeii, M, 555, 37.
- Aristonicus post mortem Attali Philometoris, regnum sibi vindicare studet; belli contra eum gesti historia, 552, § 38.
- Aristonicus, Strabonianæ ætatis grammaticus, περὶ τῆς Μενελάου πλάνης scripsit; capita ejus disputationis exposuit Strabo, 31.
- Aristopatra, Cassandri mater, 598, 18.
- Aristophanes (Pac. 1148) laudatur, 529, 18.
- Aristoteles, Stagiri natus, 297, 47; 280, 40; Assi commoratus apud Hermeam, qui fratris filiam ei nuptum dedit, 525, 4 *sqq.*; magister Theophrasti et Phaniæ, 528, 30, et Nelei Scepsii, 520, 39; Chalcide mortuus est, 385, 13. Bibliothecam suam Theophrasto reliquit; bibliothecæ fata, 520, § 54. Aristoteles torridam zonam vocavit eam quæ intra duos tropicos est; nimiam eam faciens, quum bona pars ejus inhabitetur. Temperatas zonas eas dicit quæ sunt inter tropicos et circulos arcticos, 78, 19. Quomodo ventos distinxerit, 24, 7. De causa æstuum marinarum qui ad Hispaniam sunt, non recte disputavit, 126, 50. Ejus sententia de origine campi Lapidosi qui est ad Rhodani ostia, 151, 37. Lapidēs fluviales memorat ex arena formato, qui imbribus liquescant, 218, 43. In
- Rebus publicis Acarnanum, Ætolorum, Opuntiorum, Megarensium et Leucadiorum de Lelegibus dixit, 267, 27. Laudatur de Cauconum sedibus, 297, 2; de Dryopibus, 321, 11; de Caribus in Epidauro et Hermione, 321, 53; de Chalcidensium coloniis, 384, 4; de Abantibus, 382, 23. Murum ad Græcarum navium stationem prope Trojam poetam et struxisse et delevisse dicit, 512, 18. Fidem denegat iis quæ de Sila Indiæ fluvio traduntur, 599, 25. Thrasyalcem physicum secutus, Nilum imbribus augeri prodidit, 672, 11. Laudatur etiam (Hist. nat. 10, 2), 592, 41.
- Aristoxenus cum Pythagoreis musicam morum formatricem dicit, 13, 6.
- Aristus historicus, Salaminus e Cypro, 582, 27, laudatur de Cyri sepulcro, 622, 7.
- Arithmeticæ inventores Phœnices, 644, 52; 670, 5; *cf.* 644, 45.
- Arius fl., Ἄριος (*Heri-rud*), Ariam rigans, 442, 43, sabulo absorbetur, 444, 18.
- Arius, Ἀρειός, amicus Xenarchi Seleucensis, 572, 25.
- Ariusia, ἡ Ἀριουσία, Chii regio vinum optimum ferens, 551, 12.
- Arma Lusitanorum, 138, 4; Hispanorum, 135, 42; Gallorum, 163, 41; incolarum Sardiniae, 187, 41; Rhoxolanorum, 254, 47; Albanorum et Iberum, 431, 15; Amazonum ad Caucasum, 432, 30; Massagetarum, 440, 2; Indorum, 610, 23; Persarum, 625, 15; Arabum, 665, 16; Æthiopum, 660, 30; 696, 30; 698, 14; Maurorum, 703, 10. — Armata saltatio. V. Saltatio.
- Armene, Ἀρμένη (*Ἀρμήνη Xenophon*), Sinopensium pagus in Ponti ora, portum habet; de eo proverbium, 467, 13.
- Armenia magna, Ἀρμενία ἡ μεγάλη, describitur XI, c. 14, p. 451 *sqq.* Sita est in Tauri montibus, 446, 35; 447, 52; 448, 52. Ejus fines, 451, § 1; *cf.* 107, 16 et 30 et v. Armeniorum Pylæ. Ejus magnitudo sec. Theophanem, 454, § 4. Ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35; flumina Phasis, Lycus, Cyrus, Araxes, Euphrates, Tigris, 453 § 2; 428, 49; 469, 20; 427, 20; Araxes Armeniam ab Atropatene distinguit, 448, 52; Apollodorus Araxe fl. Armeniam ab Iberia dirimi dicit, a qua potius separatur Cyro fl. et Moschicis montibus, 51, 5. Montes et convalles; montium trajectus periculosi; animalcula in nivis glebis, 452, § 4; 68, 17; 434, 15; lacus, 41, 30; 453, § 8. Armenia ἰππόβοτος, 450, 17. Ejus satrapa regi Persarum quotannis 20000 pullos mittebat, 454, 26. Metalla auri et sandycis, 454, 18; color Armenius, Ἀρμένιον χρώμα, i. e. sandyx, 454, 21; equorum copia, 454, 22; loricati equites, *ib.* Opulentia regionis probatur Tigranis exemplo, 454, § 10. Armeniæ parte optima, Sacasene dicta, Sacæ potiti sunt, 439, 1. Armeniæ provinciæ Araxene et Sacasene, melle divites, 436, 32; 60, 51. Cambysene provincia Iberes et Albanos attingit, 430, 10. De ceteris Armeniæ provinciis vid. s. vv. Chorzene, Cogarene, Hyspiratis vel potius Syspiritis, Carenitis, Derxene, Acilisene, Odomantis, Sophene, Taronitis, Basoropeda, Phaunitis, Orchistene, Caspiana. Armenis ut plurimum parent Mesopotamiæ incolæ prætermontani, 636, 36. Armenii partem Moschicæ regionis tenent, 423, 9. Nonnunquam iis se adjunxit Adiabene, 634, 27. Ab Armeniis Symbacen receperunt Atropateni, 448, 45. Urbes Armeniæ Artaxata et Arxata, et castella Olane et Babysa et Ariageræ, 453, § 6. *Cf.* v. Tigranocerta, Carthaciocerta, Azara, Caballa. — Armeniæ maguam partem peragravit Jason et Armenus Thessalus, a quo nomen regio habet; quasnam provincias socii Armeni incoluerint, 432, 6. Exposuerunt de his Cysyllus et Medius historici, sicuti de vestitu Armenico a Thessalico repetendo deque aliis similibus, 454, § 12

- sqq.* De Jasone e Colchide in Armeniam penetrante *cf.* 40, 58. Iasonia in Armenia passim monstrantur, 451, 25; 38, 21. Possederunt Armeniam Persæ, ex iisque postremus Orontes, tum Macedones, Syriæ et Mediæ reges, 455, 49. Antiochi Magni præfecti ibi fuerunt Artaxias et Zariadres, qui, victo Antiocho, a Romanis reges creati sui que juris facti sunt. Quomodo Armenia inter eos distributa sit, 456, 1. Armeniam olim parvam quomodo auxerint Artaxias et Zariadres, 453, 14. Cum regibus Armeniæ affinitatem contraxerunt reges Atropatenæ, 448, 29. Armenii nunquam in Parthorum venire potestatem, 634, 36. Rex eorum Artavasdes, 449, 19. (*Cf. v. Tigranes.*) Armeniæ majoris rex creatus est Polemonis et Pythodoridis filius, 476, 19. Nunc præsentia ducum Romanorum facile cohibentur Armenii, Albani et Iberi, 239, 25. Armenii, Syri et Arabes multum cognationis ostendunt, similesque eorum etiam Assyrii et Ariani, 34, 42. Nomen Armeniorum simile est illi Aramæorum, 35, 2. Mores in plerisque communes sunt Medis et Armeniis, 450, 47. Armenii Persarum sacra colunt, maxime Anailidem, cui illustrissimi quique filias dedicant, quas diu stupratis nuptum dant, 456, § 16.
- Armenia minor, ἡ μικρὰ Ἀρμενία, 452, 3; 463, 32; 470, 9; 578, 47; felix regio; reguli eam tenuerunt, quibus paruerunt Tibareni et Chaldaei. Antipater, Sisidis f., regno Mithridati Eupatori cessit, qui 75 ibi castella struxit, 475, § 23. Ab Acilisena Armeniam minorem dividit Euphrates, 475, 51. Conterminæ ei sunt Ponti regiones Culupene et Camisene, 479, 28. In Armenia min. Pompeius Nicopolin condidit, 476, 1.
- Armeniorum pylæ, αἱ Ἀρμενίων πύλαι, sec. Eratosthenem distant a Thapsaco boream versus 1100 stadia; hoc enim spatium dimensum est; non item quod deinceps est per Gordyæos et Armenios; id Eratosthenes accuratius non definivit, Hipparchus vero 1000 minimum stadiorum esse dixit, 66, 40. Idem Eratosthenes stadia illa 1100 a Thapsaco pertinere ait μέχρι τῶν Ἀρμενίων ὁρίων, 68, 17. — Pylas Arm. alius nemo memorat. Mensura ducit in regionem quæ est infra hodiernum Gerger (a Samosatis boream versus), ubi Euphrates ex ultimis Tauri rupibus prorumpit (circa 37° 53' lat.), ut ibi pylas illas quærendas esse pateat (V. Ritter 10, p. 970 et 871).
- Armenium, Ἀρμένιον (i. q. Ὀρμένιον), Thessaliæ opp. juxta Boceidem inter Larisam et Pheras; inde oriundus Armenus Jasonis comes, 432, 6; 454, 49.
- Armenus Thessalus, ex Armenio opp. oriundus cum Jasone Iberiam, Albaniam et Armeniam Mediamque adiit; socii ejus Acilisenen, Syspiritidem, Calachenen et Adiabenen incolis frequentarunt, 432, 6; 454, § 12.
- Arminius, Ἀρμένιος, Cheruscorum dux, qui Vari legiones, violatis pactis, invasit et occidit et etiamnum bellum fovet; uxor ejus Thusnelda, Segesti filia, Segimunti soror, a Germanico in triumpho ducta, 242, 26. Cæptis ejus adversabatur socer Segestus, 242, 34.
- Arne, Ἄρνη, Thessaliæ oppidum, sicut Itonus et Cuarius fl. prope Crocium campum fuisse dicitur, 374, 13. (Fuit igitur in Phthiotide non longe a sinu Pagasæo. Nihilominus sec. Strabon. Arne hæc, sicut Phyllus et Cierus, est Thessaliotidis urbs, 374, 14. Videlicet confundit cum Arne Phthiotica Arnen Thessaliotidis, ad quam item erat Minervæ Itoniæ fanum et Cuarius fluvius, et quam a Ciero (hodie vico *Mataranga*) non diversam esse e Stephano constat. Plura de his v. ap. Od. Müllerum *Zur Karte des nördl. Griechenlands* p. 18 *sqq.*). Cum Arnæis Beroi remp. constituerunt, 344, 49; 353, 24. Arnæ vicina loca λευκόγαια sunt, unde etiam Titanus mons nomen habet, 377, 34.
- Arne, Boeotiæ opp. apud Homerum, quod postea Acræphium vocabatur, alii vero Copaide lacu absorptam esse dicunt, 354, 45; 49, 35. Tertia quædam de hac Arne sententia, 355, 3.
- Arnus, Ἄρνος (*Arno*), Etruriæ fluv.; inter eum et Ausarem confluentem Pisæ sitæ; ab Arretio descendit unus ejus alveus, cui alii duo accedunt, 185, 27. De confluentibus narratio, *ib.*
- Arvanus. V. Anias.
- Ἄρομα, Cariæ locus in Mesogide monte, unde optimus Μεσσηνίτης οἶνος ὁ Ἄρομας, 555, 39.
- Aromata Indiæ, 592, 30; apud Sabæos, 662, 30; in Gedrosia, 613, 45.
- Aromatifera, ἀρωματοφόρος, regio Æthiopiæ extra fauces sinus Arabici, 658, 32; regio Arabiæ Felicis, 32, 45; 654, 17 *sqq.*; 662, § 19.
- Arotrebae, Ἀροτρέβαι, i. q. Artabri, 127, 39.
- Arotria, Ἀρότρια, priscum nomen Eretriæ, 384, 59.
- Arpi, Ἄρποι (*Arpino*), Apuliæ opp. Vide Argos Hippium.
- Arpina, Ἄρπινα (*Arpina?*), Pisatidis ex octo urbibus, Olympiæ vicina, ad Partheniam fl., in via Heræam (Pheræam *codd.*) ducente, 306, 37. Sec. Pausaniam, oppidum, ab Olympia 20 stadiis distans, erat ad Harpinatem fl., qui est a Parthenia versus occasum.
- Arrechi, Ἀρρηχοί (*Arrechi* ap. Ptolem.), Mæotiarum gens, 425, 1.
- Arretium, Ἀρρήτιον (*Arezzo*), Etruriæ urbs, 183, 19; a Roma 1200 stad., 183, 37.
- Arrhabæus, e Bacchiadis genus ducens, Lyncestis imperavit, 271, 29: hujus e Sirra filia neptis Eurydice, *ib.*
- Ἄρρινες, naribus carentes, Indiæ gens fabulosa, 58, 46.
- Arsaces, Parnis Dais imperavit ad Ochum fl., unde profectus Parthyæam occupavit, 441, 40; E Daarum Scytharum gente oriundus; secundum alios Bactrianus, qui Diodotum fugiens, Parthyæam ad defectionem perduxerit, 442, § 3. Seleucum Callinicum fugiens ad Apasiacas se contulit, 440, 28.
- Arsaces, res novas agitans, a Pharnacis regis filiis in Saglyio, Ponti arce, interficitur, 480, 11.
- Arsacia, Mediæ urbs, non longe a Rhagis distans (ubi nunc *Scheri* ruinæ), quam Parthi appellarunt Europum sive Rhagas, 450, 7.
- Arsacidarum amantes Parthi, 647, 37.
- Arsene, Ἀρσηνή, (Ἀρσισσα ap. Ptolem.), sive Thopitis, Θωπίτις (*lac Van*), Armeniæ palus nitrosa, per quam Tigris fertur, 453, 54.
- Arsenicum in Carmaniae monte reperitur, 618, 31.
- Arses Persa a Bagoa eunucho interfectus, 626, 34.
- Arsinoe, Ptolemai II soror et uxor, condidit Arsinoen Ætoliae, 395, 33. Lysimachi uxor, 547, 3, Philætarum falsis criminationibus apud maritum detulit, 533, 11.
- Arsinoes Veneris sacellum in Zephyrio promont. inter Alexandriam et Canobum, 680, 28.
- Arsinoe ejusque soror Cleopatra Cyprum ins. ab Antonio accepere, 584, 18.
- Arsinoe, Ægypti urbs (*Ardcherūd* prope *Suez*) ad quam Nili fossa in sinum Arabicum exit; nonnulli eam Cleopatridem vocant, 683, 30. *Cf.* 683, 49 et 658, 29.
- Arsinoe alia in ora sinus Arabici inter Philoteram et Myos-horum ex Artemidoro memoratur, 655, 12; hæc aliunde non nota; Letronnius ad Drepanum pr. sitam fuisse suspicatur; ego Artemidorum in serie nominum errasse et Arsinoen in præcedente articulo memoratam indicari puto.
- Arsinoe, Ægypti urbs (*Medinet el-Fayum*), quæ olim Crocodilopolis, centum fere stadiis a labyrintho distans; crocodilorum ibi cultus, 689, 34.
- Arsinoe, Æthiopiæ opp. in sinus Arabici ora ad Dire prom., portum habet, 658, 29.

- Arsinoe, Ætoliae urbs (*Angelokastro*), antea pagus, cui Conopa nomen; a quonam condita sit, 395, 31.
- Arsinoe, Ciliciæ opp. inter Coracesium et Hamaxiam situm, 571, 28. Errat h. l. Strabo in eo quod Hamaxiam a Coracesio orientem versus ponit, quum opp. sit occasum versus (V. not. ad. Stadiasm. § 208 in Geogr. m. I, p. 487). Quod intermediam urbem attinet, aliunde non nota est; Stadiasmus post Coracesium memorat *Aunesin*, idem locus n. l. indicatur; num alteruter scriptor de nomine erraverit, an Aunesis certo quodam tempore (Artemidori sc.) Arsinoe dicta sit, non liquet. Hamaxia sita erat inter Coracesium et Aunesin in mediterraneis; quare in Stadiasmo pro periplon ratione memoratur post oræ loca. Idem factum fuerit in fonte Strabonis; unde nasci facile error potuit de serie locorum.
- Arsinoe, Ciliciæ urbs, inter Nagidum et Melaniam sita, 571, 46. Ruinæ prope hod. *Softi*.
- Arsinoe, Cypri urbs, inter Acamantem et Solos, 483, 16. Hodie *Polis tou Chrysochoi*.
- Arsinoe, Cypri opp. et portus inter Salaminem et Leucollam situs, 582, 27 (Probabiliter hod. *Famagosta*).
- Arsinoe, Cypri vel ἄκρα vel πόλις inter Zephyrium pr. et Hierocepin sita, navium stationem et templum habens, 583, 6. Aliunde non nota. Fuisse debet ad *Potamo tis Aschelias*.
- Arsinoe sive Tauchira (*Tokra*), Cyrenaicæ urbs, 710, 20.
- Arsinoe, per tempus aliquod Ephesi nomen, ab Lysimacho inditum, 547, 3.
- Arsinoe per aliquantum temporis nominata est Patara Lyciæ urbs, auctore Ptol. Philadelpho, 563, 22.
- Arsinoites nomus (*Fayoum*) Ægypti, Ἀρσινόης νομός, 671, 13, præ ceteris memorabilis, 687, 33; in eo Mæridis lacus (*Birket el-Kerân*), 687, 44, et labyrinthus, 689, 1.
- Arsinus, Ἀρσίνος, i. q. Ἐρσίνος, Argolidis fl., 319, 9.
- Arsites (?), Ἀρσίτης codd.), Mithropastæ pater, 652, 38.
- Artabazes, Apamæ pater, 494, 52.
- Artabri, Ἀρταβροί, Lusitanorum ultimi boream et occasum versus, circa Nerium prom., 127, 28; 113, 41; 122, 20. Apud eos terram efflorescere argento et stanno et auro albo Posidonius ait. Colligendi ejus et lavandi ratio, 122, 20. Artabri Strabonis ætate Arotrebæ (Arrotrebæ Plin.) vocabantur, 127, 39. Multæ iis urbes sunt ad sinum (prope hod. *Corogne*), quem nautæ Artabrorum portum vocant, 127, 38. Inter Artabros et Tagum triginta fere gentes habitant, 127, 40. In alto Artabris obja-cent Cassiterides insulæ, 145, 45; 99, 17.
- Artacaena, Ἀρτακίνα, Ariæ urbs a conditore nomen habens, 442, 34. Situs incertus.
- Artace, insula prope Cyzicum insulam ante Artacen montem sita, 493, 39.
- Artace, Ἀρτάκη, mons in Cyzico ins., 493, 39.
- Artace (*Artaki*), in Cyzico ins. oppidum, 498, 45; Milesiorum colonia, 542, 38.
- Artacene (*Adiabene* ?), Assyriæ regio in qua Lycus fl., 628, 26.
- Artageræ, Ἀρταγέραι (Ἀρτάγερα Zonar. 10, 36. Vell. Pat. 2, 102, *Artogerassa* Ammian. 27, 12.) castellum Armeniæ ad Euphratem, quod Ador præfectus ad defectionem perduxit, Cæsaris vero duces obsesserunt ceperuntque, 453, 40. Situs ignotus (V. Ritter 10 p. 84). Quodsi castellum hoc ex nonnullorum sententia componendum foret cum loco quem Ptolemæus Ἀρταγίγαρα vocat, inter Arsamosata et Tigranocerta situm foret juxta Tigrim potius quam ad Euphratem. Sed hæc mera conjectura. In tabb. nonnullis *Artagera* (*Artagers* Arm.) ad Araxem notari video.
- Artanes, Sophenus, a Zariadre genus ducens, austrinas Armeniæ partes et occidentales tenuit, 456, 10; a Tig-rane oppressus est, *ib*.
- Artavasdes, Tigranis f., 454, 36, Armeniorum rex, Antonio itineris dux, fraude sua in calamitatem Romanos conjecit, 449, § 4. Antonium Parthis prodidit; Alexandriam deductus et vinctus per urbem ductus, mox interfectus est, 356, 31. Artavasdæ equitatus loricator, 454, 27.
- Artaxata, Ἀρτάτα, sive Artaxiasata (ruinæ *Ardachar*), Artaxiæ regi ab Hannibale condita; ad Araxem, 452, 19 et 37, 453, 30. Situs urbis, 453, 19.
- Artaxerxis I (sub quo Xanthus historicus vixit) temporibus magna in Asia fuit siccitas, 41, 25.
- Artaxerxis II medicus Ctesias Cnidius, 560, 17.
- Artaxias, primum Antiochi M. in Armenia præfectus, deinde rex sui juris; ab eo genus duxit Tigranes, 456, 3.; 453, 15. Ei Artaxata urbem Hannibal condidit, 453, 30.
- Artaxiasata, v. Artaxata.
- Artemidorus Cnidius, Theopompi, qui Cæsaris amicus erat, filius, 560, 16.
- Artemidorus Ephesius, geographus, a civibus Romam legatus missus, reditus quos Selinus palus præbebat deæ consecrandos, publicani autem ad se rapuerant, ut restituerentur deæ, effecit; idem Heracleotidem civibus reddidit. His pro meritis statuam ejus auream cives in templo posuerunt, 548, § 26. In Sacro promontorio Hispaniæ fuit; cujus figuram cum navigio comparat; nulum ibi templum Herculis esse, sed lapides quosdam sacros exstare dicit, 114, 9. Solem in occiduo oceano videri centuplo quam alibi majorem et occidere cum strepitu, et post occasum statim irrumpere noctem tradit; quod refutat Posidonius, 114, § 5. Nonnulla eorum quæ Pytheam secutus Eratosthenes de Iberia prodidit, refellit, 123, 12. Laudatur de Odyssea Hispaniæ urbe, 130, 18; de Lotophagis, 130, 35. De Tarracone urbe contra Eratosthenem, 132, 32; de mulierum apud Hispanos ornatu, 136, 31; de Gymnesiarum insularum magnitudine, 139, 15. Agnoscit Junonis insulam ad Calpen montem; negat vero alteram ei objectam esse insulam, neque Abilycen novit montem neque Melagonium Numidiæ, ut Eratosthenes dixerat, 141, 32. Idem de fonte in Herculis templo Gaditano, 143, 21. Tria Rhodani ostia perhibet, 152, 29. De Aeria urbe Galliæ Narbon., 154, 8; de Duorum corvorum in ora Gallica portu 165, 18; de Proserpinæ et Cereris cultu in insula Britannæ vicina, 165, 29. Falso ait Corsicam et Sardiniam 1200 a continente stadiis distare, 186, 31. Avernum Campaniæ lacum cum Lucrino sinu confundit, 204, 32. Laudatur de sinus Tarentini ambitu, 217, 36. A Pachyno ad Tænarum 4600 stadia, ab Alpheo ad Pami-sum 1130 st. computat, 221, 49. Afferuntur ex eo distantiae urbium oræ Iapygiæ a Brundisio ad Garganum, 236, 34 et 40. Ab Hebro et Cypselis usque ad Byzantium et Cyaneas 3100 stadia juxta oram esse censet, 284, 33. Laudatur de Epidauro Limera, 316, 31; de distantia quæ a Maleis ad Istrum sit via brevissima, 334, § 4; de Halo Thessaliæ, 572, 7; de sinu Pagasitico, 375, 6. Chalcim montem Ætoliae Chalciam vocat, 395, 3; attamen quum Chalciam inter Acheloum et Pleuronem ponat, quod in Chalcidem non quadrat, fortasse Chalcias a Chalci diversus est, 395, 10. Artemidorus sæpius contra Polybium disputat, 399, 28. Quindecim insulas Cyclades numerat, 416, 49. Laudatur de Cretæ magnitudine, 407, 47; de ora Pontica a Batis ad Dioscuri-dem, 426, 11; de Pisidiæ urbibus, 488, 17. Mysiam Olympicam Mysorum ad Istrum fl. habitantium coloniam esse dicit, 489, 35. De locis oræ, quæ est prope

- Cumam, 531, 43; de Dianæ templo Ephesio, 547, 14 sqq.; de viis et urbium præcipuarum distantis in Caria, Ionia, Phrygia, Cappadocia usque ad Euphratem. Quæ hinc ad Indiam est via recta, de ea Artemidorus cum Eratosthene consentit, 565, § 29. Ex Lyciæ urbibus 23, ex quibus τὸ Λυκιστὸν σύστημα constabat, sex maximas recenset, 567, 39. Ad Celenderin ponit Pamphyliæ et Ciliciæ confinia, 571, 50. A Pyramo ad Solos 500 stadia computat, 576, 15. Isthmum peninsulae, quæ Asiam minorem facit, nonnisi 1500 stadiorum esse dicit, 548, 5. Laudatur de Gange et Cedane Indiæ fluvii, 613, § 72. A Melænis Ciliciæ ad Syriæ confinia 1900, hinc ad Orontem 520, hinc ad Orthosiam 1130, hinc ad Pelusium 3650 stadia computat, 647, 7 et 571, 50. De origine nominis maris Erythræi sententias varias affert, 662, § 20. Ejus narratio de sinu Arabico ejusque ora, deque iis quæ extra sinum sunt usque ad Cinnamomiferam, 654, § 5; 663, § 20. Menelaiten Ægypti nomen a Menelao heroe dictum esse falso tradidit, 631, 3. Laudatur de distantia ab Alexandria ad verticem Delta regionis, a Memphi ad Thebaidem et hinc ad Syenen et a Pelusio ad Delta verticem, etc., 682, 53. Eratosthenem reprehendit, quod pro Lyngæ urbe Lixum dixerat, et propter ea quæ de Phœnicum in ora Libyæ exteriore coloniis tradiderat, et ob alia, 703, 36.; 701, 5. Citatur de Lotophagis, 703, 46; de Libyæ fluvii; 704, 13.
- Artemidorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.
Ἀρτεμίδης. V. Diana.
- Artemisia, Hecatomni f., soror et uxor Mausoli, cui in regno succedens sepulcrum erexit; mœrore extinctæ successit Hidrieus frater, 560, 24 et 40.
- Artemisium, Ἀρτεμισιον, sive Dianium, quod Nemi (Nemi) vocant, in sinistra viæ Appiæ parte, qua Ariciam ascenditur, 199, 49; templum Dianæ et lacus, *ib.*
- Artemisium, Cariæ prom. cum deæ fano in Rhodiorum peræa ad Glaucum sinum, 556, 22. Nunc *Souwela Bouroun*.
- Artemita, olim una Echinadum insularum, nunc continenti juncta est, 49, 41.
- Artemita, ἡ Ἀρτεμίτα, urbs 500 a Seleucia stadiis distans orientem versus, 633, 30; ab Hyrcania 8000 st. abest, 445, 30. Artemitenus, Apollodorus historicus.
- Artis, Ἄρτις, locus in quo Lebedus Ioniæ urbs ab Andropompo condita, 541, 5.
- Aruaci, Ἀρουάσιοι (vulgo Arevaci), Celtiberiæ gens, Carpetanis et Tagi ostiis contermini; urbes eorum Numantia, 134, 53, Segeda et Pallantia, 135, 7.
- Arum Mauritaniae, 701, 53.
- Arundines magnæ et melliferæ in India, 591, 26 et 39; 605, § 56.
- Arupini, Ἀρουπίνοι (Ἀρούπεινον?), Iapodum opp. 172, 47; 261, 33. (*Arupium* Plin., *Arypium* T. P.; 30 m. p. a Senia, 10 m. p. a Vendone distans; hod. *Mungava* sec. Reichard; *Auersberg* aliis, *Ober-Modruss* aliis, prope *Iosephsthal* sec. Lapieum).
- Arverni, Ἀρουέρνοι, Galliæ gens ad Ligerim habitans, 157, 9; 158, 42; 161, 15; populosissima, 163, 32; Aquitaniæ adscripta; olim pars eorum erant Vellavi, 158, 29. Caput Arvernorum Nemossus, 158, 42. Pristinam potentiam testantur bella contra Romanos gesta. Contra Casarem sub Vercingetorige pugnarunt ad Gergoviam et Alesiam; contra Maximum Æmilianum ad Isaræ et Rhodani confluentes; sub Bituito contra Domitium Ænobarbum ad Sulgam fl., 158, 46. Dominationem dilatant usque ad Narbonem, Pyrenæos, oceanum, Rhenum. Luernii Arverni divitiæ, 159, 9. Mulieres Arvernæ pariendo et educando fœtu felices, 163, 34.
- Arxafa, Ἀρξάφα, Armeniæ urbs ad Araxen fl., 453, 31. (Aliunde non nota urbs; eadem esse videtur Ναξυάνα Ptolemæi, hodierna *Nachtjuwan*. Cf. Mannert t. 5, p. 233.)
- Asander, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; Mithridatem Pergamenum et Pharnacem, qui Bospori regnum tenuerunt, sustulit, 534, 24. Asander Scythia per Chersonesi Taurici isthmum murum 360 stadiorum duxit, 258, 52.
- Asbestos lapis ad Carystum in Eubœa reperitur, 383, 24.
- Asbystæ, Ἀσβύσται, Libyæ gens, 108, 39.
- Asca, Ἀσκά, Arabiæ opp., ab Ælio Gallo capitur, 665, 18. (Sec. Strabonis narrationem situm oppidum erat inter Negrana (*Nedjram*) et Mariaba (*Marib*). Novissima Arabiæ hodiernæ tabula Kiepertiana in hoc tractu habet *Eschat* opp. (16° 50' lat.), quod cum Asca Strabonis tanto promptius composuerim, quum idem locus apud Plinium vocetur *Nesca*.)
- Ascæi Men, Μὴν Ἀσκαίου, templum habet ad Antiochiam, quæ est prope Pisidiam, 477, 17.
- Ascalon, Ἀσκάλων (*Askulân*). De ruinis v. Ritter t. 16, p. 70), Phœniciæ urbs; ager caprarum ferax. Ascalonius Antiochus philosophus, 646, 18.
- Ascania, Ἀσκανία, Europæ regio, ex qua Scamandrius Phryges in Asiam transduxit, 580, 37.
- Ascania, Mysiæ pagus ad lacum Ascanium, 581, 4.
- Ascania, regio et palus (*Aksu*) Bithyniæ, 484, 29 et 39, quæ partim ad Phrygiam partim ad Mysiam pertinebat, 484, 31. E palude Ascanius fl. exit; adjacet paludi Ascania vicus, 581, 4. Prope paludem pisces fossiles reperiuntur, 182, 1. Usque ad Ascaniæ paludis et regionis partes orientales Phrygia Epictetos pertinet, 413, 31. Ad Ascaniam paludem Nicæa urbs, 484, 29.
- Ascanius fl. (*Aksu*), ex Ascanio Mysiæ lacu profluens, 581, 4.
- Ascanius, Æneæ f., et Scamandrius Palæscepsin in locum hodiernæ Scepsis transtulerunt, 519, 32; familiæ eorum diu in ea regnasse dicuntur, *ib.* Ascanius cum Ænea patre in Italiam venit, 520, 9 (cf. Æneas); Albam in Albano monte condit post mortem Anchisæ et Æneæ, 191, 9. A posteris ejus Albæ regnum delatum est ad Amulium et Numitorem, 191, 14.
- Asclepiadarum ditio in Thessalia, 372, 42 et in sqq. paginis.
- Asclepiades Myrleanus in Turdetania grammaticam docuit et descriptionem gentium quæ ibi sint, edidit. Laudatur de Odyssea urbe aliisque Græcorum Trojanorumque in Hispania monumentis, 130, 18; de Igletis Hispaniæ, 138, 10.
- Asclepiades Prusiensis, medicus, 485, 7.
- Ascera, Ἀσκρα, Bœotiæ opp., 363, 7, ad Heliconem in agro Thespiense, 40 a Thespiis stadia distans, Hesiodi patria, sita in regione aspera, ejus ipse poeta mentionem facit, 351, 43; 532, 39. Præter Hesiodum de Ascera dixit etiam Eudoxus, 354, 51. (Ruinae Asceræ in monte vel potius rupe sitæ vocantur *Pyrgaki*. V. Leake, *N. Gr.* t. 2, p. 491).
- Asculum, Ἀσκλον (*Ascoli*), Piceni opp., 201, 11.
- Asdrubal, qui Barcæ successit, Carthaginem Novam condidit, 131, 37.
- Asdrubalis uxor Æsculapii templum Carthaginense, capta urbe, secum concremavit, 706, 38.
- Asea, Ἀσέα, τῆς Μεγαλοπολίτιδος vicus; ad eam Alpei et Eurotæ fontes, 395, 1. Ad eam aquaterram subiens longo post intervallo Eurotam et Alpheum edit, 228, 45. (Ruinae sitæ supra fontes qui vocantur *Frangovrysi* V. Ross. *Reisen im Pelop.* t. 1, p. 63.)
- Asia Tauro monte divisa; quæ sunt ab eo boream versus,

- Asia intra Taurum, quæ versus austrum, extra Taurum vocantur, 106, 49; 420, 45. Regiones intra Taurum sitæ: inter Pontum et mare Hyrcanum, 2 supra Hyrcanum mare usque ad Indos et Scythas, 3 a meridie Hyrcani maris et partim etiam isthmi inter Pontum et Caspium intercedentis, major pars Armeniæ, Colchis, Cappadocia, Tibarenia, regio inter Halyn dicta, Cappadocum, Bithynorum, Mysorum, Phrygum Hellesponticorum, Æolis, Ionia, Caria, Lycia, et in mediterraneis, Phrygia, Lycaonia, Lydia; 4 regio eorum qui ipsos Tauri montes tenent, Paropamisadæ, Parthyæi, Medi, Armenii, Cilices, Pisidæ, 107, § 32 *init.* — Extra Taurum regiones: Indica, Ariana, Persis, etc., 106, § 31 sq.; 421, § 4-7. Asia ab Europa dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30 et *passim* (v. Tanais); a Libya separatur vel Nilo vel isthmo qui est inter Rubrum mare et Ecregma, 26, 51; 54, 30; 29, 29 (Cf. Nilus); nonnulli Libyam ab Asia non dividunt, 27, 8. Priscis temporibus Asiæ nomen tribuisse videntur Mæoniæ, sicut Homerus quoque Asium campum ad Caystrum situm memorat, 536, 34. Arctiore vocabuli sensu nunc Asia vocatur terra intra Taurum et Halyn sita, 104, 21; 458, 1. Romani Asiam appellarunt Pergamenorum regnum in provinciæ formam redactum, 534, 8. Asia major est quam juncta Europæ Libya, 700, 12. Asiæ (minoris) magna pars olim aquis tecta fuit, ut Xanthus ait, 41, 30. Totam peragravit Sesostris, 654, 40. Magnam ejus partem aperuit Alexandri expeditio, 11, 49. Accuratam interioris Asiæ descriptionem faciendam curavit Alexander M., quam postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Omnem fere musicam ex Asia repetunt, totamque Asiam ad Indum usque Baccho sacram esse dicunt, 404, 45. *Ceterum Asiæ nomen in singularum ejus continentis partium descriptione locis quam plurimis occurrit; quæ apponere putidum et inutile est.*
- Ἀσιάρχαι apud Trallianos, 554, 12.
- Asiaticæ mansiones, οἱ Ἀσιατικοὶ σταθμοί; ex quibus Arianæ longitudinem describit Eratosthenes, 615, 52.
- Ἀσιάτις cithara, 404, 48.
- Asii, Ἀσίοι, Scythæ trans Jaxartem, Sacis confermini, qui Græcis Bactrianam ademerunt, 438, 32.
- Asinæus Messeniæ sinus ab urbe Asine dictus, cui contiguus sinus Messeniacus, 308, 22. Asinæus sinus sive Messeniacus, 309, 10.
- Asine, Ἀσίνη, Argolidis (Tolon port. V. Curtius Pelop. 2, p. 466), 320, 31. Hermionica, 309, 11, ad sinum Hermionicum, 317, 12; Nauplio vicina; ex qua incolæ in Messeniam migrarunt, ubi a Lacedæmoniiis accepti Asinen alteram condiderunt, 350, 53. Asiuen Dryopes inhabitant, 321, 9.
- Asine (Koron), Messeniæ urbs, 309, 11, ad sinum cognominem, 308, 23; Asinæ Argolicæ colonia, 320, 53; inter Methonam et Thuriam sita; nonnullis est Anthea Homericæ, 309, 46.
- Asine (Laas?), Laconiae urbs ad sinum Laconicum, 312, 12.
- Asinius (Pollio), de Rheni cursus longitudine et de ostiis fluvii laudatur, 160, 32.
- Asinus, frigoris impatiens animal; quare non reperitur in regione ad Carcinitem sinum, 255, 10. Asinis ad bellum utuntur, eosque Marti sacrificant Carmanii, 618, 39.
- Ἀσιονεῖς. V. Esiones.
- Asius campus ad Caystrum, 536, 35. Ἀσιος λειμῶν, cujus Homerus meminit, ad Λειμῶνα locum, 30 stadia a Nysa dissitum, pertinere videtur. Monstratur ibi Asii cujusdam et Caystri heroum, 555, 17.
- Asius, Dymantis f., Hecubæ frater, in Phrygia ad Scamandrum habitavit, 505, 39.
- Asius Hyrtacides, Troadis princeps in locis Abydo vicinis, 501, 16; eidem etiam Sestus subjecta erat, *ib.* In Arisbe ad Selleentem fl. habitabat, 509, 7.
- Asius heros. V. Asius λειμῶν.
- Asius poeta laudatur, 220, 22.
- Asopia, Ἀσωπία, regio Sicyoniæ, 328, 30; 851, 16.
- Asopus, Ἀσωπός (Asopo), Thebas Platæas ac Tanagram præterfluit, 328, 31. Per planitiem Thebanam fertur, 351, 19. Cithæronis radices alluens Parasopios facit, 351, 26.
- Asopus, Thessaliæ Phthiotidis fl., 326, 7; a meridie Trachinis labens, Phœnicem excipit; a Thermopylis abest 15 stadiis, 367, 52. Heracleæ Trachiniæ pagum, cujus incolæ Parasopii dicuntur, præterfluit, 328, 33. Prope Heracleam Trachiniam labitur, 351, 15.
- Asopus, Pari ins. fluvius, 328, 34.
- Asopus (riv. de S.-George), Sicyoniæ fl., a Phrygia labitur, ut ait Ibycus 225, 46; in Carneate monte oriens Sicyonem præterfluit, et Asopiæ regioni nomen dat, 328, 29; 351, 16.
- Asopus, Ἀσωπός, ad sinum Laconicum urbs (supra Xyli peninsulam), 312, 26.
- Aspæneus, ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὁλοτόμιον τῆς Ἰδαίας ὄλης, 519, 10.
- Asparagi ingentes apud Æthiopes Hesperios, 702, 29.
- Aspendus, Ἀσπενδος, Pamphyliæ opp. ad Eurymedontem, Argivorum colonia 569, 49; 488, 12. Ruinæ prope vicum Balke Su.
- Aspera Cilicia. V. Cilicia.
- Asphalius Neptunus, 48, 20. V. Neptunus.
- Asphaltitis lacus Iudææ. Vide Sirbonis lacus.
- Aspioni provincia, Ἀσπιώνου σατραπεία, in Bactriana; ea Parthi potiti sunt, 443, 17.
- Aspis, Ἀσπίς, sive Arconnesus insula ad Ioniæ oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.
- Aspis, collis clypei formam referens in Taphiti Libyæ promontorio, quem Agathocles incolis frequentavit. Urbs ea (Clypea Romanorum) una cum Carthagine eversa est, 708, 4. Inter eam et Libyæum sita est Cossura ins., 230, 35. Urbis ruinæ Kalibiah.
- Aspis locus in Syrti majori, 709, 40. Sec. Stadiasmi mensuras prope hod. Mahadda et Jerid rochers.
- Aspis Ægyptia; duo sunt ejus genera, 699, 12; aspides parvæ Lusitanorum, 128, 4.
- Aspledon, Ἀσπληδών, a nonnullis Σπληδών dicta, postea Eudielus, Εὐδείελος, denominata, Ææotiae urbs. Ejus situs, 356, 49. Hodie Avro Kastro sec. Forchhammer; Tzamali sec. Leakium.
- Aspordenus mons, Ἀσπόρδηνον ὄρος (Geikli Dag), prope Pergamum; alii dici montem malunt Ἀσπόρηνον; fanum ibi Matris deorum, 529, 10.
- Asporeus M. V. Aspordenus.
- Aspurgiani, Ἀσπουργιανοί, inter Phanagoriam et Gorgipiam per 500 stadia habitantes, Mæotarum gens; bello eos aggressus Polemo periit, 425, 3; 476, 13.
- Assacani regio, Ἀσσακανοῦ γῆ, inter Cophen et Indum, in qua est Massaga urbs regia, 595; 1; 589, 48; 518, 33.
- Assus, Ἀσσος (Asso ruinæ prope vicum Beriam Kalesi), in Asia urbs æolica, secundum Myrsilum a Methymnæis condita; Assiorum colonia Gargara, 522, 20. Situs urbis, 521, 50. A Polymedio 30 stadia distat, 519, 49. Τὰ περὶ Ἀσσον Leleges tenuerunt, 521, 40. Asso oriundus Cleanthes stoicus, 522, 2. Assi commoratus est apud Hermeam tyrannum Aristoteles, 522, 4. Ex ea urbe reges Persarum triticum petebant, 626, 3. Cf. etiam 497, 25; 527, 16.
- Assyria, Ἀσσυρία. Ad eam pertinent Babylonia et maxima

- vicinae regionis pars, Aturia, Apolloniatis, Elymais, Parretacena, Chalonitis, Dolomena, Calachena, Chazena, Adiabene, Gordyæi et Mygdones, 627, § 1. Assyrii et Ariani tum inter sese similes, tum Syrorum, Arabum et Armeniorum, 34, 50. Assyrii etiam Syri vocantur, 627, 24. Assyriæ metropolis olim Babylon, nunc Seleucia, 633, 12. Assyriorum tres gentes sunt quæ frumento carentes in palustribus locis habitant piscibusque vivunt, 635, 21. Assyriorum mores et instituta, 634, § 20. Vestitus, coma, calceamenta, sigilla, sceptræ, unguenta, sepultura, luctus, 635, 15. Ægrotos in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sunt, consulant iis, 128, 53. Magistratuum collegia tria, 635, 5. Literæ Assyriæ in Sardanapalli monumento, 573, 31.
- Asta, ἡ Ἀστα, Hispaniæ opp. ad æstuarium Turdetaniæ supra navale insulæ. Gaditanorum ibi conventus, 116, 17; 117, 31; 119, 7. Ruinæ inter *Xerez* et *Tribugena* in colle qui vocatur *Mesa de Asta*.
- Astaboras, Ἀσταβόρας (*Albara*), Æthiopiæ fl. in Nilum exiens, e lacu oritur, et orientale Meroes insulæ latus efficit, 656, 19; 668, 28; 697, 47. Uno sui alveo in sinum Arabicum influere perhibetur, 656, 3.
- Astaceni, Ἀστακηνοί (?), Indiæ gens inter Cophen et Indum fluvios, 594, 54.
- Astacenus sinus, Ἀστακηνὸς κόλπος, Bithyniæ, pars Propontidis, ad quem Astacus et Nicomedia urbes, 482, 24 et 29; 394, 16.
- Astacus, Ἀστακός, Acarnaniæ opp., 394, 45. Fuit prope sinum, cui nunc *Dragamesti* adjacet.
- Astacus, Bithyniæ urbs ad Astacenum sinum; ejus historia, 394, 46; 482, 29. Non longe a Nicomedia sita fuerit. Componi solet cum *Owaschik* vel cum *Bachkele*.
- Astæ, Ἀσταί, Thraciæ gens supra Byzantium, eorum oppidum Calybe, 266, 29; caput eorum Bizye, 282, 46.
- Astapus, Ἀστάπους, Æthiopiæ fl. e lacu quodam oriens, inque Nilum influens occidentale Meroes insulæ latus efficit. Alii hoc efficere aiunt Astasobam; Astapum vero alium esse fluvium, qui fere rectum Nili cursum constituat, 668, 20. Cf. 656, 19; 697, 47. Secundum priorem sententiam Astapus foret *Bahr el-Abiad*, sec. alteram *Bahr el-Asrek*.
- Astasobas, Ἀστασόβας, Æthiopiæ fl. (*Bahr el-Abiad*), orientale latus Meroes insulæ efficit, quod alii de Astapo prædicant, 668, 29. In Nilum influit, 656, 19; 697, 47.
- Asteria, Ἀστερία, Homero Ἀστερίς (*Dyscallio*), parva insula inter Cephalleniam et Ithacam, cum Alalcomenis opp., sec. Apollodorum; Demetrius esse hanc insulam ibi negat, 392, 33. Insula olim duplices portus habuisse dicitur, nunc ne ancora quidem ad eam commode jactur, 49, 46.
- Asteris. V. Asteria.
- Asterium, Ἀστέριον, Thessaliæ locus in Enrypyli ditione, 376, 41, non longe ab Arne et Titano monte distans 377, 35. Situs incertus. Ad hod. *Vloko*, ubi ruinæ quædam exstant, locum pertinuisse suspicatur Leakius.
- Asteropæus, Pæonum dux ap. Homerum, cur Pelagonis filius dicatur, 281, 26.
- Astigis, Ἀστιγίς (Ἀστίνας, Ἀστίνας codd.), Turdetaniæ urbs, 47, 17; hod. *Ecija* ad *Xénil* fl., Singilin vett. scr.).
- Ἀστογοί, Ore-carentes, Indiæ gens fabulosa, 58, 45.
- Astronomia, Phœnicum inventum, 644, 52. Periti astronomi sunt Sidonii, 644, 45; Chaldaei, 629, § 6; sacerdotes Thebani, 693, 27; 685, 18.
- Astures, Ἀστούρες seu Ἀστυρες, Hispaniæ gens, ab occasu Celtiberiæ, 134, 46. Callaicis propinqui, 126, 44. Per eos fluit Melsus fl., a quo paulum abest Noega urbs; in propinquo etiam æstuarium, quod Astures a Cantabris dividit, 138, 36. Asturum mores, 129, 7.
- Astyages ad Pasargadas a Cyro devictus, 622, 13; 449, 31. (Astyochea), Tlepolemi mater, 290, 36.
- Astypalæa, Ἀστυπάλαια (*Kavo Arkhala*), prom. Cariæ juxta Myndium agrum, 561, 45.
- Astypalæa, Ἀστυπάλαια, Atticæ prom. inter Sunium et Zosterem, 342, 19.
- Astypalæa (*Stampalia*), ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.
- Astypalæa, in Co ins. opp., 561, 14.
- Astypalæenses, qui Rhœteum occupaverant, ad Simoentem condiderunt Polium urbem, quæ nunc Polisma dicitur, 514, 52.
- Astyra, τὰ Ἀστυρά, Troadis urbs diruta; ager nunc Abydenorum est; olim ibi auri metalla, 506, 33; 580, 23.
- Astyra, ad sinum Adramyttenum Mysiæ pagus, olim oppidum, in cujus luco templum Dianæ Astyrenæ, cui Antandrii præerant, a Chrysa 20 stadiis abest, a Thebe 70 stadiis, 524, 41; 519, 12. Ad Astyra Sapra lacus, 525, 16.
- Asylum, Romæ, inter arcem et Capitolium, 191, 53. Asyli jus templi Ephesii, 547, 46.
- Atabyris, ὁ Ἀτάβυρις, Rhodi m., Jovi Atabyrio sacer, 559, 25.
- Atabyrius Jupiter. V. Jupiter, 559, 26.
- Atagis, Ἀταγίς (al. Athesis, *Etsch*) Rhætiæ fl. cum Isara (*Eisach*) confluens in Adriam exit, 172, 23. Cf. v. Isara.
- Atalante, prope Atticam ins. inter Salaminem et Piræeum sita, 339, 39; 365, 16.
- Atalante (*Talandonisi*), insula inter Eubœam et Locros, 339, 39; ante Opuntem sita, 365, 15; terræ motu rupta, adeo ut navibus pervia esset, 50, 48; 339, 39.
- Atargatis dea vocatur etiam Athara, et apud Ctesiam Derceto, 667, 42; in Bambyce urbe colitur, 636, 48.
- Atarneus, Ἀταρνεύς, Æolidis oppidum, (ad *Dikeli-Koi* 519, 21; in regione quam Cilicibus Homerus attribuit, 523, 1; Hermiæ tyranni sedes, 525, 25; 522, 9. Inter Atarneum et Pergamum est oppidum desertum, auri fodinas habens exhaustas, 580, 28. Cf. etiam 497, 25.
- Atarneus locus (*Mardalitch*?) ad Pitaneum juxta mare situs e regione Eleusæ ins., 525, 32.
- Atax, Ἀταξ (*Aude*), Galliæ fl., in Cemmeno monte oriens, 151, 18. Ostio ejus Narbo adjacet (quod nunc aliter habet), 151, 1. Subvectionem habet brevem; ejus a Garumma distantia, 157, 17.
- Atcas, Scythia contra Philippum Amyntæ f. bellum gessit, 255, 30.
- Ategua, Ἀτέγουα (Ἀτέγουα codd.; *Ategua* Hiit. 8, 22; Plin. 3, 3; Dio C. 43, 33; Val. Max. 9, 2; Frontin. Strateg. 3, 14), Turdetaniæ opp., 117, 19. Situs incertus; prope *Teba* inter *Osuna* et *Antequera* quærendum censet Ukert. Ad dextram ripam *Guadajoz* fl. (prope vicum *S. Cruz* ponit Reichardus.
- Atella, Ἀτέλλα, Campaniæ opp., 207, 35. Ruinæ prope vicos *S. Arpino* et *S. Elpidio*, non longe ab *Aversa* opp.
- Ateporix, regulus tetrarchici generis Galatarum, Ponti aliquam particulam a Romanis accepit, 479, 34.
- Aternum, Ἀτερνον (*Pescara*), Piceno confine Vestinorum oppidum ad fluvium cognominem; commune Pelignorum et Marrucinarum navale, 201, 35.
- Aternus, Ἀτερνος (*Aterno*), fluvius ex agro Amiternino fuit per Vestinos, relictis ad dextram Marrucinis; ponte trajicitur, qui 24 stadiis a Corfinio abest, 201, 35.
- Atesinus, Ἀτησινός, fl. ex eodem monte ex quo Isara (*Eisach*) defluit, in Istrum fertur, 172, 26. Locum Strabonis turbatum esse et Athesin (*Etsch*) fluvium me-

- morare voluisse auctorem censent. Immo, Atesinus est *Inn* fluv., qui vulgo Αἴνος dicitur.
- Athamanes, Ἀθαμᾶνες, Epirotica gens, Thessalis accensentur, 373, 10; 387, 15; 271, 9; 267, 12. Doriensium et Ænianum oppida diruerunt, quo tempore sub Amynandro rege potestatem nacti erant; tum Cētam obtinebant, 367, 15. Ad Athamanes migrarunt Perrhæbi, 378, 10. Nunc Athamanes sunt nulli, 368, 33.
- Athamania, Ἀθαμανία, usque ad Thessaliotidem pertinet, 374, 19. Montes Athamaniae, 380, 21.
- Ἀθαμαντίς. V. Teos.
- Athamas Teum Ioniæ condidit, 541, 8, et Halum Thessaliæ, 371, 46.
- Athara, i. q. Atargatis, 667, 42.
- Athenæ, Ἀθῆναι ad Tritonem fl. opp. Copaidis inundatione deletum, 349, 33.
- Athenæ Diades, Ἀθῆναι αἱ Διάδες, in Eubœa, Atheniensium colonia, 383, 15.
- Athenæ Atticæ. Ὁ δὲ Ἀθηναίων παράλληλος, a columnis per fretum Siculum Rhodum et Taurum ductus, 66, 18; 68, 27; 71, 15; 95, 7; 56, 25. Ceterum non premenda hæc sunt; si accuratius computes, Athenarum parallelus a Rhodi parallelo 400 stadia distat, 72, 31 et 39. Ab Athenis ad Meroes circulum 15000 stadia, sec. Eratosthenem 56, 40. Athenarum urbis et portuum descriptio, 339, § 15 sqq. Athenas venerunt a Bæotis e Bæotia pulsi Pelasgi; urbis pars ab iis Pelasgicum vocatur, 345, 2. Cf. 184, 40. Athenas ex Etruria migravit Maleus rex Pelasgicus, 188, 8. Athenas redeunt ex Ionia Peloponnesi Iones, indeque sub Codridis in Asiam migrant, 329, 30. Urbs ad amphictyoniam Calauriæ contributebat, 331, 34. Via qua Athenis pompa Pythia Delphos mittitur, 362, 33. Parthenon, Ictini opus, 339, 25. Glaucopium, 249, 2. Deucalionis sepulcrum, 365, 13. Athenis Zarmanus sophista se combussit, 585, 26; 612, 13. Initio Athenis reges fuerunt; tum popularis reip. status, tum tyranni, dein iterum status popularis, quem, si interruptiones quasdam exceperis, usque ad Rom. dominationem servarunt. Nonnulli nunquam melius urbem gubernatam esse censent quam per decennium quo Cassander regnavit Athenisque præfuit Demetrius Phalereus. Quomodo Mithridates, Aristio, Sylla Athenas affecerint, 341, 33.
- Ἀθῆναιον. V. Minervæ templum.
- Athenæum Ital. prom. V. Minervæ prom.
- Athenæum Ephesi, 546, 49; 541, 39.
- Athenæus, Attali et Apollonidis f., frater Eumenis II, Attali II, Philetæri; privatus vitam exegit, 533, 37.
- Athenæus, e Seleucia ad Calycadnum sita oriundus, peripateticus. Ejus historia, 572, 10.
- Athenais, Erythræa vates, de Alexandro quænam sit vaticinata, 550, 50; 691, 44.
- Athenienses, cui indigenæ dicantur, 286, 22. Post Thraces sub Eumolpo devictos Ionem civitati præficiunt; ab eo multitudo in quattuor tribus, deinde in totidem vivendi genera dividitur; regioni eorum Ioniæ nomen inditur, 329, 18. Ionum coloniam in Ægialeam mittunt, quæ dehinc Ionia vocatur, 339, 25. Athenienses Herculis filiis et Iolao contra Eurystheum auxiliati sunt, 324, 20. Phrynone duce, Sigeum occupant; ortum hinc bellum tandem arbiter diremit Periander, 513, 19. Adversus Athenienses Sigeo potitos Mytilenæi Achilleum munierunt, 513, 40. Atheniensium de Mytilenæis trucidandis decretum, 528, 30. Sub Phædro duce Styra in Eubœa everterunt, 383, 31. Pericle et Sophocle ducibus rebellantes Samios obsidione presserunt, dein inter 2000 κληρούχους insulam diviserunt, 545, 25. Eorum in Melios expeditio, 416, 32. Trecentos Lacedæmonios in Sphacteria ins. capiunt, 308, 47. Nunc Salaminem possident; olim de ea cum Megarensibus contenderunt, Homerique testimonio commentitio nitentes ad ipsos insulam pertinere dicebant, 338, § 10; 326, 7; a Lacedæmoniiis insula iis adempta, 326, 7. Phrynichum multarunt, 543, 8; non obtemperarunt Theocli suadenti ut in Siciliam colonias ducerent, 222, 31. Sybaritas interfecerunt, urbemque in vicinum locum translatam Thurios denominaverunt, 219, 2. Eorum et Bæotorum de Oropo controversia, 54, 41. Proelio ad Delium vincuntur, 346, 17. Bello Peloponnesiaco Pachete duce Trojam Mytilenæis ademerunt, 513, 52. Secundo in Siciliam navigantes Eurymedonte duce (et Stratocle) Pylum Messeniæ occuparunt, 208, 41. Atheniensium legationis dux Diotimus, 39, 38. Iis Leucon Theodosia 210000 medimnos frumenti misit, 258, 32. Delo potiti, sacra insulæ et commercia curant diligenter, 417, 27. Ceos obsidione presserunt, 417, 52. Eorum contra Antipatrum bellum Lamiacum, 372, 23. Haliarti agrum a Romanis acceperunt, 353, 40. Ante bellum Trojanum Chalcidem et Eretriam condiderunt, 383, 45. Menestheo duce Elæam in Asia condunt, 532, 1. Eorum colonia Athenæ Diades in Eubœa, 383, 15. Philogene duce, Erythras in Ionia condunt, 541, 13. Colonos ducunt Adramyttium, 519, 13, et Amisum, 468, 45, et Astacum, 482, 30, et Cardiam, 283, 31, et Amphipolin, 280, 42, et Scylletium Italiæ, 217, 15. Nonnulli Neapolin migrarunt, 205, 5. Bis mille colonis Oreum Eubœæ frequentarunt, 382, 45. Athenienses φιλόλογοι non natura sed institutione et exercitio, 84, 52. Atheniensis est Tyrtæus, 311, 11. Areopagitice Ath. legibus usus est Zaleucus, 216, 12. Athenienses quemnam ventum Scironem vocent, 336, 30. Peregrina sacra multa, ut Thracia et Phrygia adsciverunt, omnino exterarum rerum cupidi, 404, 52.
- Athenocles Atheniensis Amisum colonis frequentat, 468, 55.
- Athenodorus Tarsensis, stoicus, Κορδουλίων cognominatus, vixit cum M. Catone apud eumque mortuus est, 575, 8.
- Athenodorus, Sandonis f., Tarsensis, quem et Cananitam a pago quodam vocant, philosophus stoicus, Augusti præceptor, senex in patriam redux statum reip. mutavit; Boethum ejusque sodales urbe ejecit, 575, § 14. Philosophus, Strabonis familiaris; quidnam de Petræis, apud quos commoratus est, referat, 663, 27. Exposuit de maris affluxu et refluxu, 46, 8, quos expirationi et inspirationi similes esse ait, 143, 49.
- Athesis. V. Atagis.
- Athletæ Crotoniatæ celeberrimi; inter eos Milo fuit, 218, 24.
- Athos, Ἄθος, Thraciæ mons, 22, 31; 279, 36; Homero memoratus, 5, 28. Ejus forma et altitudo, 279, 43. 280, 12. Ejus promontoria, 279, 18 et 27 et 30. Athonis peninsulam Pelasgorum Lemniorum pars habitarunt in quinque oppidis, 280, 3; quæ sunt Dium, Cleonæ, Thyssus, Olophyxis, Acrothoi, 279, 41; 280, 32. Athonis per isthmum ducta a Xerxe rege fossa, 280, 17. Montem quomodo Alexandro efformare voluerit Dinocrates architectus, 547, 32.
- Athribis, Ἀθρίβις (Atrieb sive Trieb ruinæ), Ægypti opp. in Delta regione, 682, 3. Ἀθρίβιτης νομός Æg., 682, 3. Athribitæ murum araneum colunt.
- Athrula, τὰ Ἀθρούλα (τὰ Ἀθλούλα ap. Dion. Cass. 53, 29), Arabiæ urbs ab Ælio Gallo capta, 665, 19. Sita erat inter Negrana et Mariaba (Nedjran et Marib), in eo, ni fallor, tractu ubi hodiernæ Arabiæ tabula Kiepertiana habet Beni Abdulla Arabes.
- Athymbradus, Ἀθύμβραδος, frater Athymbri et Hydreli, Lacedæmonius cognominem sibi in Caria urbem condidit, 555, 23.

- Athymbrus, Lacedæmone profectus in Caria cognominem sibi urbem condidit; a Nysæis tanquam urbis auctor honoratur, 555, 22. Ejus fratres duo, *ib.*
- Athyra, Ἀθύρα (Bojuk Tchekmedcheh), fluvius inter Selybriam et Byzantium in Propontidem exiens, 284, 18.
- Atintanes, Ἀτινᾶνες, Epirotis accensentur, 271, 11.
- Atlanticum mare (mare externum, Oceanus). Σύρρους ἡ πᾶσα Ἀτλαντικὴ θάλασσα καὶ μάλιστα ἡ κατὰ μεσημβρίαν, 27, 17, 4, 34. Atlanticum mare a meridie Arabiæ, 653, 34, et Indiæ, 107, 35; 586, 38; similiter sæpius maris Atlantidis fit. Cf. Oceanus.
- Atlantidum antrum in ora Triphyliae, 297, 46.
- Atlantis insula, Ἀτλαντίς, olim tota continente non minor, deinde deleta, ut Ægyptii narrarunt Soloni, teste Platone. Fort. non esse hæc signenta Posidonius et Strabo opinantur, 84, 25.
- Atlas, Ἀτλας, Libyæ mons a barbaris Δύρις vocatur, 701, 1; ejus promontorium Cotes, inde a quo usque ad Syrtis mons extenditur; habitatur a Maurusiis Gætulisque, 701, 3 sqq.
- Atlas, pater Calypsus in Ogygia Oceani insula degentis, 21, 24.
- Atmoni, Ἀτμονοί, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32.
- Atoma, Τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα Mochi Sidonii, 615, 1.
- Atrax, Ἀτραξ, Thessaliæ opp. prope Peneum fl., ab Argura 40 stadia distans, 376, 29; 378, 3; 879, 19. Situm opp. fuisse videtur in colle *Sidero petiko* e regione *Gunitza* vici. Sic certe Leakius.
- Atrebatii, Ἀτρεβᾶτιοι (al. Atrebates), Galliæ gens, ab occasu Nerviorum, 161, 38; regio eorum silva humili tegitur, 161, 44.
- Atreus, quod solis cursum cœli conversioni contrarium docuisset, rex creatus est, 19, 31. Ejus filii, 320, 11.
- Atria, Ἀτρία, urbs olim clara, quæ Adriatico sinu nomen dedit, mutato *t* in *d*, 178, 31 (sila ad Tartarum sive Atrianum fl.).
- Atropatene, Atropatia, Media Atropatia, Ἀτροπατήνη, Ἀτροπατία, ἡ Ἀτροπατία Μηδία, ab Atropate nomen habet, 448, 24. Ejus situs, 448, 22; ab Armenia Araxe fl. distinguitur, 448, 52. Regia æstiva Gazaca, hieme Vera 448, 50. In boreali ejus parte gentes montanæ Cadusii, Amardi, Tapyri, Cyrtii, 449, 6. Cf. 451, 48; 447, 33; 434, 15. Copiarum numerus, 448, 36. Spauta (deb. Capauta) lacus, 448, 39. Contra Armenios et Parthos bella; Symbacen ab Armeniis recuperant Atropateni; Augusti simul et Parthorum amicitiam colunt, 448, 42.
- Atropates, Mediæ partem ab ipso dictam contra Macedones tuitus est; quare rex creatus regionis ejus, quam peculiarem civitatem constituit. Durat successio ejus, quæ affinitates contraxit cum regibus Armeniæ, Syriæ, Parthiæ, 448, 25.
- Attalea, Ἀττάλεια (*Adalia*), Pamphyliae urbs, a quonam sit condita, 569, 35.
- Attalorum regum generis auctor Philetærus, 465, 39. Brevis eorum historia, 532, cap. 4. Bibliothecam Pergami instruxerunt, 520, 49. Iis Prusias dedit Phrygiam Hellesponticam, quam ἐπίκρητον dixerunt, 482, 46. Priapeni agri partem Parianis dederunt navatæ operæ pretium, 503, 33. Deæ Pessinuntiae lucum templo ornarunt, 486, 15. Scepsin tenebant, 520, 49. Selinusiam paludem Dianæ eripuerunt, 548, 33. Genus eorum defecit, 239, 17.
- Attalus, frater Eumenis et Philetæri ejus, quem Pergamo Lysimachus præfecerat, 533, 24; ex Antiochide pater Attali I, 533, 30.
- Attalus I, Attali et Antiochidis f., Pergami rex, Galatas vincit proelio; contra Philippum Romanis auxiliatur; regnavit annos 43; ex Apollonide Cyzicena reliquit Eumenem II, Attalum II, Philetærum, Athenæum; successit Eumenes II, 533, 40. Gergithios Troadis in Gergitha ad Caici fontes pagum transduxit, 527, 1. Quid de pulchra picea Troadis tradat, 516, 1.
- Attalus II, Attali I et Apollonidis f., frater Eumenis II, Philetæri, et Athenæi, 533, 37. Philadelphus cognominatus, 569, 35; 548 § 24. Attali III tutor, regnum administravit per 21 annos; Alexandrum Antiochi f. contra Demetrium, Seleuci f., adjuvit, 533, 54; Romanorum contra Pseudophilippum socius; in Thracia Diegylin subegit; Prusiam interfecit excitato contra eum filio Nicomede, 534, 2. Attaleam Pamphyliae urbem condidit et in Corycum opp. contiguum colonos duxit, 569, 35. Ephesi portum emendare volens pejorem fecit, 548, § 24. Scenicos Ioniæ artifices Epheso Myonesum transduxit, 549, 40.
- Attalus III, Philometor cognomento, Eumenis II et Stratonices f., tutorem habuit Attalum II, 533, 51. Quinque annos regnavit; regnum Romanis reliquit, 534, 6. Post ejus mortem Aristonicus regnum sibi vindicare aggressus est, 552, 6.
- Attasii, Ἀττάσιοι, Sacarum gens, 440, 24.
- Attea, Ἀττεα (fort. leg. Ἀττάλεια), inter Heraclæam et Atarnenum situm Æolidis opp., 519, 20.
- Atthis, Ἀθίς, Cranai filia, a qua Attice dicta est Atthis, 341, 1.
- Atthis, i. q. Attica, 341, 1. 339, 21.
- Atthis. Οἱ τὴν Ἀθίδα συγγράψαντες laudantur de Pelasgis, 184, 40; de divisa inter Pandionidas Attica, 337, 7.
- Attica, ἡ Ἀττικὴ (vel ἡ Ἀθίς, 341, 1; 339, 21), olim Ἀκτὴ et Ἀκτική, 336, 13; Actæa, Mopsopia, Ionia, Ias, Posidonia, 340, § 18; 381, 10; 336, 46. Ejus pars olim fuit Megaris, 336, § 5; 337, 25. Cerata montes a Megaride eam dirimunt, 339, 21. Ejus latus australe, 335, § 1; orientale et boreale, 336, § 3. Oræ descriptio, 342, § 22 sq. Montes, 343, 15. Fluvii, 343, § 24. Atticam quum a mari Cares, a terra Iones popularentur, Cecrops multitudinem in duodecim urbes composuit, quas in unam deinde Theseus contraxit, 341, 24. Capita historiæ Atticæ indicantur, 341, 32. Atticam sub Eumolpo Thraces obtinuerunt, 266, 49. Atticam tetrapolim, Cæuoam, Marathonem, Probalinthus, Tricorythum, condidit Xuthus, 329, 12. Quomodo inter Pandionis filios quattuor Attica distributa sit, 337, 9. Ex ea profecti Iones Ægialum Peloponnesi obtinuerunt, 286, 30. Ex tetrapoli Iones Heraclidas in Argos comitati sunt, 322, 1. In Atticam migrarunt multi ab Heraclidis Peloponneso expulsi, inter eosque Melanthus Messenius, qui quum Xanthum Bœotiae regem vicisset, rex creatus est ab Atheniensibus, 337, 27. Deinde Heraclidæ bellum iis inferentes, ex Attica quidem profligati sunt, Megaridem tamen eripuerunt, 337, 33. Atticam et Megaridem Iones e Peloponneso pulsi occuparunt, 142, 9. Attici veteres Iones, Ionicarum in Asia coloniarum deductores, 286, 10. Atticæ argenti fodinæ nunc defecerunt; operarii scoriam veterem denuo coquentes aliquid ex iis argenti eliciunt, 343, 20. Atticorum dii Orthanes, Conisalus, Tychon, 503, 9. Attica εἰρεσιώγη, 13, 41. Atticum mel, 343, 26. Attica dialectus antiqua, ἡ παλαιὰ Ἀθίς, eadem cum Ionica, 286, 10. In Attica zephyri et argestæ venti Scirones vocantur, a Scironiis saxis flantes, 23, 21. Attici servos appellabant nominibus gentium unde adducti erant ut Dacem, Getam, Lydum, Syrum, aut nominibus apud istas gentes usitatissimis, 253, 1. Cf. Athenæ. Athenienses.
- Aturia, ἡ Ἀτουρία, Assyriæ regio, in qua Ninus urbs,

- 627, 3 et 25. Situs regionis, 628, 6. Ejus pagus Gaugamela, 628, 11.
- Atys Lydus, unus ex Herculis et Omphales prognatis, pater Lydi et Tyrrheni; hunc cum populi parte amendavit, sterilitate terræ coactus, 181, 39; 184, 38.
- Auasis. V. Oasis.
- Aufidus, Αὔφιδος (*Ofanto*), Italiæ fluvius, cui Canusis emporium adjacet; a Bario 400 stadia distat, 235, 36.
- Auge, Aleæ f., ex Hercule Telephi mater, a Teuthrante ducitur, 526, 11.
- Augeæ, Αὔγειαί Laconis opp. apud Homerum; nunc Αἰγυαί, 312, 50.
- Augeæ, Αὔγειαί, Locrorum opp. ab Homero memoratum non amplius exstat; agrum tenent Scarphienses, 366, 4; 313, 1.
- Augeas, Elidis et Epeorum rex, 290, 50; pater Phylei, avus Megetis, 394, 23. Pisatidi imperasse a nonnullis dicitur perperam, 306, 1. Nelei inimicus, 303, 5; ab Hercule eversus, 293, 10; 304, 44.
- Augila, Αὔγिला (*Aujelah*), locus Ammoni similis, Cyrenaicæ superjacet versus meridiem, quatuor dierum itinere ab Automalis, 711, 40.
- Augusta Emerita, Αὐγούστα Ἡμερίτα (*Merida*), Rom. colonia, Turdulorum in Hispania urbs, 125, 53, in Lusitania provincia, 138, 27.
- Augusta (*Prætoria vel Salassorum*; hod. *Aoste*) post devictos a Terentio Varrone Salassos condita quo loco dux Rom. castra habuerat, 171, 31.
- Augustus, ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, Cantabros subegit, 129, 25; 239, 1; 697, 5. Tres cohortes Iberiæ destinavit, 129, 31; quomodo Iberiæ administrationem ordinaverit, 138, § 20. Galliam in quattuor partes quomodo dividerit, 147, 15. Augusti navale Forum Julium, 152 54. Ejus templum Lugduni, 159, 29. Latrocinia populorum Alpensium coercuit, viasque per Alpes quantum licuit, perfecit, 170, 21. Amicitiam ejus donis et legationibus ambiunt Britannicæ reguli, 167, 5. Salassos penitus devicit, 171, 22. Iapodes debellavit, 172, 45. Contra incendia cohortem libertinorum constituit, 196, 8; edixit ne novum ullum ædificium ad viam publicam ultra septuaginta pedes attolleretur, 196, 12. Ejus statua ænea in Mausoleo, 197, 9. Augustus Pithecussas inss. Neapolitanis reddidit; occupavit Capreas, privatam sibi possessionem faciens, 207, 11. Ejecto Sicilia Pompejo (cf. 222, 50) Rhegium colonia frequentavit, 215, 19. Syracusarum urbis partem restauravit, 224, 42. Syracusas, Catanam et Centoripa restauravit; Centoripa multum ei profuerunt ad debellandum L. Pompeium 226, 3. Galliam totam in potestatem redegit, 239, 7. Augusti imperio Italia summam nacta felicitatem, 239, 50. Marobodum juvenem beneficiis affectus Augustus, 241, 29. Duces militum ultra Albi Germanos persequi noluit, 242, 9. Cimbri dono miserunt sacrum lebetem, 243, 23. Contra Getas exercitum misit, 252, 40. Dalmatarum urbes combussit, 261, 54. Nicopolin condidit, 270, 1; 386, 46. Ambraciæ et vicinarum urbium incolas Nicopolin conduxit, 270, 27. Amicitia ejus abutitur Eurycles, 314, 15. Eum Corinthi versantem et ad triumphum Actiacum profecturum convenit legatus Gyari insulæ, 417, 10. Amicitiam ejus petierunt Atropateni, 448, 48. Augustus Amisum liberavit, 468, 50; Dyteutum Comanorum pontificem constituit, 478, 42. Legatis ejus Cleon prædonum dux se adjunxit, 496, 12. Polemonem Ponti regem creat, 495, 18. Rhætiensibus statuas Ajacis ab Antonio ablatas reddidit, 509, 41. M. Pompeium, Theophanis f., Asiæ procuratorem constituit, 528, 19. Ab Apollodoro Pergameno dicendi arte institutus est, 534, 31. Samiis reddidit duas Myronis statuas e tribus illis, quas Antonius abstulerat, 544, 24. Asyli jus templi Ephesii abrogavit, 547, 54. Venerem Coorum patri suo dedicat, 561, 22. Ejus amicus Xenarchus Seleucensis peripateticus, 572, 25. Murenæ in eum conjuratio, 572, 14. Athenæum dimittit, *ib.* Præceptor ejus Athenodorus Tarsensis, 575, 11. Soror Octavia, 575, 50. Ad eum ex India venerunt Pandionis aut Pori legati, 585, 24; 612, § 74. Tropæa ei remisit et de filiis obsides tradidit Phraates IV, 637, 28; 239, 38. Augustus Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, filios ejus et Salomen sororem et hujus filium honoribus prosecutus est, 651, 13. Arabiæ sibi conciliandæ vel subjiciendæ consilium capiens, et Nabatæorum amicitia fidens, Ælium Gallum cum exercitu illuc misit, 663, 38. Museo Alexandriae sacerdotem præficit, 675, 4. Ælium Gallum Ægypti præfectum habet, 696, 1. Augustum in Samo versantem et in Syriam progredi parantem ac Tiberium in Armeniam amandantem legati Æthiopum conveniunt, 697. Jubæ præter paternum regnum dedit Bocchii ditionem, 703, 30. Quomodo provincias imperii Romani constituerit, 712, § 25.
- Aulis, Αὔλις, Bæotiæ opp. 344, 15; *πατρίς* ap. Homerum 248, 9; Tanagræorum pagus cum portu, 346, 24; Hyriæ propinquus, 347, 17. Ejus a Delio distantia, 346, 16. (Sita fuit in saxosa peninsula, quam duo maris recessus efficiunt supra *Vathy* vicum. Ad Aulidem Bæotiæ collecta est Æolica classis, qua Orestis filii in Asiam trajecerunt, 344, 51.
- Aulon Messeniæ, in quo Oluris opp., 301, 3.
- Aulon regius, ὁ καλούμενος Αὐλὼν βασιλικός, pone Massyam situs in Syria, 643, 37. Esse debet convallis per quam e Massya campo inter Libanum et Antilibanum sito Damascus itur. Haud dubie ea est intelligenda in qua Chrysorrhœas (*Barrada*) labitur per Abilenen regionem; de qua via v. Ritter t. 17, p. 268 sqq. Nescio an pro Βασιλικός Strabo scripserit Ἀβιληνός.
- Antonia. V. Caulonia.
- Aunesis (?) Ciliciæ opp. V. supra Arsinoe.
- Aurum palea facilius quam carbone liquesit, 121, 30. Aurum ad Cotinas Turdetaniæ, 117, 51. Aurum Turditanicæ bonitate præstans partim puteis effoditur, partim verritur ex arenis; illud quam hoc nunc rarius fit. Reperiuntur interdum glebæ semilibres et glebulæ uberibus similes. Quomodo aurum coquatur et purgetur, 121, § 8. Ramenta auri plurima in Lusitanicæ fluviis, 127, 8. Aurum album, i. e. argento mixtum, apud Artabros mulieres sarculis exhauriunt et in colis lavant, 122, 21. Auri metalla in dorso montano Bastetanæ et Oretaniæ, 130, 3; in Cemenio Galliæ monte et sub Pyrene, 121, 19; apud Tectosagos, 155, 37; apud Tarbellos Aquitanicæ, 158, 17; in Salassorum regione, 170, 45; metalla et in fluviis ramenta apud Tauriscos Noricos, 173, 35. Britannia quoque aurum habet, 166, 24. Χρυσιοπλύσια ad Norejam in Norico, 178, 46. Aurifodinæ ad Vercellas, 181, 48; ad Datum et Crenidas Macedoniæ, in Pangæo monte et in ea quæ cis Strymonem est usque ad Pæoniam regione, 280, 3. Aurum in Pæonia inter arandum incolæ reperiunt, 280, 10. In Caucasi torrentibus quomodo Soanes colligant, 428, 25. Metalla in Colchide, 38, 16. Aurei velleris fabula inde orta quod Saones in Caucaso ramenta lanosis velleribus colligunt, 428, 26. Aurifera terra, Χρυσίτις γῆ, in insulis maris Caspii, 436, 36. Aurum apud Massagetas, 440, 6. Metalla Armeniæ, 454, 18; olim ad Astyra Troadis, 506, 35, et in Tmolio ad Pactolum, 506, 36. Auri et argenti metalla in India, 596, 32. Aurum effodientes formicæ apud Dardas Indiæ, 601, § 44; 58, 50. Auriferi fluvii in India et Iberia, 606, 3; 611 83; in Carmania, 618, 29; in Arabia, 661,

- 44; auri fodinae in Arabia, 661, 51; in Meroe ins., 697, 44.
- Aurunci in Latio, 192, 31. Codices praebent: Ἀργυρούσχοι.
- Ausar (Ἀίσαρ codd.; *Osari*), Etruriae fl. ex Apennino oriens Arno miscetur ad Pisas; de confluentibus fabula, 185, 27.
- Ausciorum regio (ἡ τῶν Ἀουσίων, ut pro ἡ τῶν Ψαυσιῶν e Ptolemæo scrips. Xylander; *Ausci* dicuntur ap. Caesarem, Melam, Plinium) in Aquitania (circa hod. urbem *Auch*) 158, 25. Ausciis jus Latii datum, 158, 40.
- Ausones, Ἀύσωνες, Campaniae iidem qui Opici sec. Antiochum; Polybius Ausones juxta Opicos recenset; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos hanc regionem tenuisse perhibent, 202, 13. Ausones Pometio campo finitimi et Campaniam quoque tenentes, 194, 8. Quamquam ad Siculum mare nunquam habitaverunt, tamen Ausonium mare illud vocatur, 194, 17. Ausones Temesam condiderunt, 212, 33.
- Ausonium sive Siculum mare cum eo quod ante Syrtes est confluens, 101, 45; 194, 17; 106, 26; 269, 26. Cf. Ausones.
- Auster. V. Notus.
- Autariatae, Ἀυταριᾶται, maxima olim Illyriorum gens, de salinis cum Ardiais bella gerebant, 263, 52. Tribillos et ceteros Thraces et Illyrios sibi subjecerunt; ipsi victi sunt primum a Scordiscis, deinde a Romanis, 264, 5. Ad imam nunc conditionem redacti, 262, 23. Eorum regio, 250, 18; quam Bessi attingebant, 264, 34, et Paenicae gentes, 262, 31; 274, 28.
- Autesion, e Polynicis posteritate, pater Theræ, 298, 29.
- Autolycus, Parnassi accola, fur, 377, 13; Jasonis comes, Sinopes locum occupavit, ubi ejus oraculum erat, et divinis honoribus colebatur; ejus statuam Sinopensibus fecit Sthenis; abstulit eam Lucullus, 468, 2.
- Automala, Ἀυτόμαλα (ad *Sibkah Muktar*), castellum ad recessum Syrtis majoris, 709, 47. 101, 54. Inde ad Augila iter quadridui, 711, 40.
- Auximum, Ἀύξουμον (*Osimo*), Piceni urbs paululum supra mare sita, 201, 2.
- Avenio, Ἀβενιών (*Avignon*), opp. Galliae Narbon., 154, 7.
- Aventinus collis, 150, 4. Romae urbi ab Anco Martio adjectus, 195, 20.
- Avernus, Ἄρνος (*Averno*), Campaniae locus, 203, 32; cui applicatur Necyia Homericæ, 203, 39; 31, 31. Accolæ ejus Cimmerii, 203, 41 et 51. Silvam ei imminentem cecidit Agrippa, 204, 14. Ab eo ad Cumas cuniculus a Cocceio ductus, 204, 15. Avernus lacum Artemidorus cum Lucrino sinu confundit, 204, 32.
- Aves Diomedearum insularum, 225, 53; aves Stymphalides, 319, 4; aves Aegypti, 699, 15. Avis qualis in Philiis Aegypti colatur, 694, 41.
- Axis per mediam terram et cælum productus, 91, 15.
- Axenus Pontus. V. Pontus Euxinus.
- Axius, Ἄξις (*Wardar*), Macedoniae fl., 275, 43; ab Homero commemoratus, 5, 28; e Paenonia terra fluit, 281, 17; exit inter Chalastram et Thermam, 277, 18; aquarum ejus pars implet Ludiam paludem, 277, 16; in eum influit Erigon, 272, 4. 277, 5. Axius turbidus fluit; Homerus aquam ejus pulcherrimam dicit e vulgata lectione, quam falsam esse Strabo censet, 277, 24; 278, 14. In Axium a Amydone influit limpidissimus fons quam Homerum signasse et Aem dicere censet Strabo, 278, 15. 277, 26. Axius angustias quasdam perfluens Macedonia accessu difficilem reddit ex Paenonia, 274, 24. Ad eum est Amphaxitis regio, 275, 29. Adjacet ei Abydon sive Amydon castellum, 277, 18. Ad Axium usque Pieria pertinet, 273, 43. (Dicere debebat usque ad Haliacmonem; sed quum hunc inter Dium et Pydnam exire perperam putet, et tamen Pydna adhuc sit urbs Pierica, vides cur ad Axium usque Pieriam protulerit).
- Azamora, Ἀζάμορα, Calaeonica castellum, 460, 14. De situ castelli non constat.
- Azanes, Ἀζᾶνες, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5.
- Azanilis, Ἀζανίτις, Phrygiae regio, in qua Rhyndacus oritur, 493, 35.
- Azara, τὰ Ἀζαρα, Armeniae opp. juxta Araxem fl., 452-37. Situs ignotus. Si nomen species, cum Azaris composueris Ἀζωρα vel Ὀζαρα Ptolemæi 5, 13, 17; at positio ejus a Strabonis verbis aliena est. Ad Araxem autem sita fuerit Ζογόραα vel Ζογόκαα Ptolemæi, nescio an cum nostro loco conferenda.
- Azara, τὰ Ἀζαρα, Dianæ templum apud Elymaeos, 634, 13. Situs incertus. In tabula locum composui cum splendidis ruinis *Masdjidi Souleiman Buzurg*, quæ sunt ad *Karun* fl.
- Azaritius fons, Ἀζαριτίς κρήνη, Bithyniae, parvos crocodilos alit, 482, 22.
- Azenienses, Ἀζηνιεύς, Atticae pagus, 342, 16.
- Azorus, Ἀζώρος, Pelagoniae tripolidis urbs, 272, 7; ab ea 120 stadia distat Oxynia urbs, 272, 14.
- Azotus, Ἀζωτός (*Asdod*, *Esdod*), Phoeniciae opp.; ejus ab Iamnia distantia 200 stadiorum (quod falsum est) 646, 18. Ἀζώτιος, 636, 8.

B.

- Babaniomum, Βαβάνιον, Ponti (oppidum aut mons aut regio?) in Amasi ditione, 480, 50.
- Babylon, Βαβυλών. Ab ea urbe per Susa et Persepolin ad confinia Carmaniae et Persidis linea recta est stadiorum 9000 et amplius, 65, 31; stadiorum 9200, p. 66, 27; ab eadem ad Thapsacum sunt stadia 4800, p. 66, 37; 73, 39; 635, 49; cf. 64, 39; ad portas Caspiae 6700 stadia, 71, 30 et 44; 73, 51; usque ad Euphratis ostium 3000 stadia, 66, 30; 620, 51; 630, 10; ad Heroonpolin per Arabiam desertam, 5600 stadia, 653, 29; ad Seleuciam 300 stadia, 629, 10. Parallelus per Babylonem, 68, 27; 71, 52; 73, 17; 75, 7; 6, 6. Babylon a Semiramide condita, 70, 2; 627, 27; olim Assyriae metropolis, 633, 12. Urbis descriptio, 628, § 5. Aedificiorum ratio, 629, 19; habitatio destinata philosophis, astronomicis maxime, qui Chaldaei vocantur, 629, 30. Babylonem Susi anteponit Alexander, 622, 30. Homerus eam non memorat, 626, 15. Partem urbis Persae diruerunt, partem tempus consumpsit et Macedonum negligentia post conditam praesertim Seleuciam, 629, 7.
- Babylon, Aegypti castellum (*Babul* ruinæ), a Babylonis structum; ei nunc imposita legio Romana, 635, 36. Incolae cebum colunt, 690, 26.
- Babylonia (Βαβυλωνία et Βαβυλών). Ejus fines, 629, § 8; a Media Zagro distinguitur, 447, 48; pars ejus Adiabene, 634, 27, et Sitacene et Apolliniatis, 623, 18; gentes ab ortu et borea imminentes, 634, 23; ab occasu, 70, 18. Supra Babyloniam Elymaeorum et Parætacenorum montana, 447, 50. Babylonia et magna circumsitæ regionis pars Assyria vocatur, 627, 2. Babylonia fert hordeum, 632, 27; palmas, 632, 29; 695, 16; oryzam, 590, 36; naphtha et bitumen, 632, § 15; vitem e Babylonia in Susidem intulerunt Macedones, 625, 7. Vasa Babyloniae ex arundine texta et bitumine obducta, 630, 30. — Babyloniiorum bella cum Elymaeis et Cossæis, 449, 40; 633, 45. Babyloniis auxiliatus est Antimenides, Alcæi frater, 527, 42. Babylonis quidam deficientes in Aegypto Babylonem condiderunt, 685, 36. Nunc Parthi Babyloniis imperant, 634, 35. Babyloniiorum mulieres peregrinis

miscentur ad Veneris quoddam templum, 634, 54. Babylonios dicimus etiam e regione Babylonia oriundos, ut Diogenem philosophum, Seleuciae natum, 633, 25.
 Babyrsa, Βάβυρσα, castellum Armeniae, non procul ab Artaxatis, 453, 39.
 Babys, Pherecydis Syrii pater, 418, 18.
 Bacchæ Pentheum discerpserunt, 351, 11. Bacchæ, Euripidis fabula, 22, 20.
 Bacchiadarum tyrannis Corinthi, 325, 8. Eorum e genere ortus Arrhabæus, 271, 30.
 Bacchides, Sinopæ præfectus quo tempore a Lucullo urbs oppugnabatur, 467, 48.
 Bacchus, Διόνυσος, quo sensu πυργενής dicatur, 537, 30. Ejus nutrices per Nyseium agitavit Lycurgus Edonus, 586, 25. Bacchi πρόπολοι Σειληνοί, Σάτυροι, Βάκχαι, Ἀῖναι, Θυῖαι, Μιμαλλόνες, Ναΐδες, Νύμφαι, Τίτυροι, 402, 18. Bacchi et Rheæ res passim a poetis confunduntur, 403, 47. Bacchici apud Græcos ritus a poetis sæpe miscentur cum Phrygiis, Lydiis et Creticis, qui ad Rheæ cultum pertinent, 402, § 13. Deus itinera longinqua suscepit, 40, 20. Ei totam Asiam ad Indum usque consecrarunt, 404, 45. In Indiam expeditio, 585, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Bacchus μηροτραφής, in Mero Indiæ monte nutritus; sacer ei Nysa quidam Indiæ mons, 586, 17. Bacchi columnæ in India, 142, 25. Bacchi in India posteros esse dicunt Sydracas, 586, 36; 597, 27. Bacchum colunt montani apud Indos philosophi, 606, 7. Bacchi urbs in Libya perhibetur, quam unus idemque bis invenire non possit, 248, 45. Bacchi cultus qualis in Samnitarum mulierum insula ad Ligeris ostium sita perhibetur, 165, 7 et 12. Bacchica certamina Lebedi, 549, 37; templum Rhodi urbis, 557, 7. In Limnis Spartæ, 311, 43. Τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ conventus et domicilium Tei, deinde Ephesi, tum Myonesi, tum Lebedi, 549, 35. Bacchus ab Aristide pictus, Corintho Romam translatus inque Cereris templo dedicatus, una cum templo nuper conflagravit, 327, 32. Proverbium: Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, 327, 33.
 Bacchylides, Simonidis consobrinus, Ceus e Julide urbe, 417, 43. Ejus error geographicus, 526, 42.
 Bactra, ἡ Βάκτρα (τὰ Βάκτρα, 443, 12) ἡ καὶ Ζαριάσπα (Balkh); Bactrianæ caput, ab Alexandria Ariana 3870, ab Iaxarte fluvio 5000 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 48; 443, 12; eam fluvius cognominis in Oxum exiens perfluit, 443, 12. Urbs in Amisi parallelo sita, 59, 15; cf. 61, 52; 62, 12. Ἡ ἐκ Βάκτρων τρίδος, apud Ortospa, 441, 5; 616, 3. Qua Bactra eatur via, 57, 9. Βάκτρα τεῖχη ap. Euripid., 22, 45.
 Bactriana, ἡ Βακτριανή, ἡ Βακτρία, 29, 9; 107, 12. Parthicis bellis notior facta, 11, 47. Pathricorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, Straboniana ætate accuratius de ea exposuerunt, 97, 27. Regionis situs et solum, 442, 46. Bactriana per 1000 stadia versus boream porrigitur 62, 20; ulteriora Scythæ tenent, 62, 46. Finitimæ regiones, 616, 34. Oxus fl. Bactrianam a Sogdiana dirimit, 61, 19; 440, 36. Juxta Bactrios ad Oxum Massagetæ et Arachoti degunt, ut Eratosthenes prodit, 440, 30. Pars Bactrianæ Indiæ, major pars Paropamisio adjacet, 440, 33. Omnium rerum ferax est, excepto oleo, 61, 6. Fert oryzam, 590 35. Urbes ibi: Bactra sive Zariaspa, Adrapsa, Eucratidia, 443, 12; 617, 15. Bactrianorum (Βακτριανῶν s. Βακτρίων) vitæ ratio moresque, 443, 24. E Bactriana profecti Corybantes, 405, 21. Occuparunt eam Sacæ, 438, 53. Ex ea ad Chorasmos fugerunt Spitamenes et Bessus, 440, 26. In ea urbes condidit Alexander M.; idem ibi evertit Cariatias urbem, cepitque Sisimithræ petram, 443, § 4. Eam Euthydemus præfectus ad defectionem pertraxit, 411, 39. Bactrianæ reges græci

majorem quam Macedones Indiæ partem sub se habuerunt 585, 7. Quousque Menander et Euthydemus filius Demetrius regnum protulerunt, 443, § 1 et § 2. Græcis Scytharum gentes e regione trans Iaxartem sitæ profectæ Bactrianam ademerunt, 438, 32. Scythi partem ejus ademerunt Parthi, 441, 48. Bactrianus nonnullis est Arsaces qui primus Parthyæam occupavit, 442, 9.
 Badas, Βαδᾶς (Nahr es-Sin sive el-Melech), Syriæ fl., juxta quem, non longe a Palto urbe, Memnon sepultus esse apud Simonidem dicitur, 619, 43.
 Bænis, Βαίνις, sive Minius, Lusitaniae fluvius maximus, per 800 stadia navigatur, e Cantabris fluens. Ejus ante ostium est insula. Usque ad eum (Ninium ap. App. Hisp. c. 72) progressus est Brutus, 127, 26. Bænis nomen alius nemo memorat, ac vix dubium quin Strabo erraverit. Insula illa non est ante Minii (Minho) ostia, sed ab eo boream versus (isla Lies) ad maris recessum, cui adjacet Bayona urbs. Inde Bænis nomen, quod ad Minium Strabo refert. Groskurdus putavit Minium et Nebin (Neyva) a Strabone confundi.
 Bætera, Βαίτερα (sic Ptol.; Βλίτερα et Βλίττερα codd.; Bacterra Mela, Plin., in scr.; Βήτερα numi; hod. Béziers) Galliae Narbon. opp. ad Orbin fl., 151, 19.
 Bætica regio a fluvio sic dicta, de incolis vocatur Turdetania, 115, 21. Hæc regio quæ intra Anam est, versus ortum tendit usque ad Oretaniam; in ora ab Anæ ostio usque ad columnas, 115, 32; felicissima est, 115, 14; 115, 37; 134, 40. Bætica provincia est populo attributa; mittitur in eam prætor cum quæstore et legato; finis provinciæ orientem versus est prope Castlonem, 138, 18. Cf. Turdetania.
 Bætis, Βαίτις (Guadalquivir; prope fontes etiam nunc Ubeda vocatur), Iberiæ fl.; ejus fontes, cursus, magnitudo, 115, 15. Ex eadem regione oritur, in qua Anas et Tagus, 115, 17. Sec. Polybium e Celtiberia fluit; oritur in Argenteo monte; ab Ana distat 900 stadia, 122, 47. Ex Orospea ortus per Oretaniam in Bæticam fluit, 134, 40. Turdetaniam perfluit, 116, 41. Ostia bipartita insulam includunt 100 stadiorum, 116, 21, in qua Tartessum urbem fuisse dicunt, 123, 6. Ipsum etiam fluvium a veteribus Tartessum vocari ferunt, 122, 53. Ostiis vicina est Gades ins., 140, 16. Ab iis ad Anam fl. 100 miliaria, ad Gades 70 miliaria, 116, 37. Limus fluvii brevia facit; ante ostia scopuli sunt latentes, 116, 22. Bætis ad Ilipam exundans ad 30 stadia agros aqua tegit, 145, 16. Ripæ fluvii egregie inhabitatæ, cultæ, amœnissimæ, 117, 37. Grandibus onerariis usque ad Hispalin, minoribus usque ad Ilipam, scaphis compactis (olim etiam monoxylis) usque ad Cordubam navigatur per 1200 fere stadia; superiora ad Castlonem non sunt navigabilia, 117, 34; ibi montes juxta fluvium porriguntur, id.
 Bætis, Βαίτις, urbs Bæticæ, quam Cæsar militibus frequentavit, adeo ut Hispalin honore superaret, etsi non splendida, 117, 15. Urbem aliunde non notam Hispali proximam fuisse et vix natam derelictam esse Mannertus censet; alii nomen ex Bæcylla vel Bæza vel Lepti corruptum esse putant. Ego indicari puto Plinii Asidonem Cæsarianum (Xerez Sidonia ævo medio, Xerez de la Frontera hodie), quæ est ab Hispali versus austrum sita. Apud Ptolemæum vocatur Ἀσίνδων. In Strabone pro Στρατιώτας ἡ βαίτις fuerit Στρατιώτ. Ἀσίνδης vel Ἀσινδης.
 Bætorix, Βαιτόριξ, Melonis frater, Deudorigis pater, Sugamber, 242, 33.
 Βαίτυλος, i. q. Οἶτυλος, 309, 16.
 Bæturia, Βαιτουρία, Hispaniæ tractus sterilis juxta Anam fluvium, 118, 7.

- Bagadania, Βαγαδανία, Cappadociæ planities inter Argæum et Taurum montes sita perraro producit arborem frugiferam; a Pontico mari 3000 st. distat versus meridiem, 61, 13; 462, 35.
- Bagas, Βάγας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrens, 473, 43.
- Bagois, Βαγῶς, eunuchus, Arsen interfecit regemque fecit Darium, 626, 34.
- Bagradas, Βαγραδάς (*Mejerda*), Libyæ fl. prope Uticam exit, 706, 26.
- Bajæ, Βάϊαι (*Baja*), Campaniæ opp., thermis celebre, 189, 4; 203, 20; unde nomen habeat, 204, 32. Ad Bajas nova urbs construitur, 205, 28. Bajas ducit agger qui Lucrinum sinum intercludit, 204, 23. Vicina Bajis regio, 203, 20 sqq.
- Baius, Βάιος, Ulyssis comes, 24, 37, Bajis nomen dedisse creditur, 204, 33.
- Balænae, βάλαιναι, maris Turdetaniam alluentis, 120, 23.
- Balanæa, Βαλαναία (*Valania* apud medii ævi scriptores; hod. *Banias*), Syriæ oppidum in ora Aradiorum, 641, 32.
- Balari, Βάλαροι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Balbura, τὰ Βάλβουρα (ruin. *Katara* ad fl. *Katara Su* V. Spratt *Lycia*, tom. I, p. 267), una urbium tetrapolis Cibratidis; a Murena Lyciæ adjicitur, 539, 30 et 36.
- Balbus Gaditanus novam Gadium urbem, 140, 301, et navale in opposita continente condidit, 140, 39.
- Balearides, Βαλεαρίδες s. Βαλιαρίδες, inss. duæ. V. Gymnestæ.
- Balithon. V. Ammon.
- Balsamum in Sabæorum terra, 662, 10; in Cœlesyria, 642, 52. Balsami hortus in Hiericuntis planitie; plantæ descriptio; succi colligendi et coagulandi ratio et vis medica, 649, 43. Balsamum Judæi nonnisi certis in locis nasci permiserunt, 680, 3.
- Bambyce (*Mambedch*, *Mambuk*) sive Hierapolis sive Edessa, Syriæ urbs, 636, 48; ab Antiochia orientem versus sita est eam urbem; olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 39. Quod Edessæ nomen attinet, Strabonem errasse et Edessam Mesopotamiæ cum Bambyce confudisse statuunt. Ne idem asseverem, impedit Stephanus Byz. v. Ἀπάμεια, ubi Apameam, quæ erat ad Zeugma Euphratis, sitam esse dicit Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους; in quibus si Edessa est nota urbs Mesopotamiæ, falsa tradit; sed bene res habet, si Edessa est ea quam Strabo dicit. Quæ quum ita sint, Stephani verba: ἔστι καὶ τῆς Περσείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτον, quæ vario modo vv. dd. tentarunt, ita corrigenda fuerint: ἔστι καὶ [ἄλλη vel Συρίας?], τῆς Βεροείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους. Verisimile enim est istam Edessam ad Berœæ ditionem pertinuisse.
- Bamonitis, Βαμωνίτις, Cappadociæ regio, 473, 44.
- Bandobene, Βανδοβηνή, Indiæ regio quam Choaspes perfluit, 594, 29.
- Βάραθρα, nonnullis dicuntur paludes circa Pelusium, 682, 14; 631, 41; cf. 42, 10; 683, 20.
- Barbarium, Βαρβάριον, Lusitaniae prom. (*Cap Spichel*), 125, 42.
- Barcas, Βάρκας, Hannibalis pater, 181, 37; quo duce Carthaginienses in Hispaniam expeditionem susceperunt, 125, 6.
- Barce, Βάρκη, Cyrenaicæ urbs, 710, 52, in ora maritima; nunc Ptolemais vocatur, 710, 21. Hæc parum accurata sunt; ferri possunt eatenus, quatenus ad portum Barcæ, urbis mediterraneæ, Barcas nomen transferre licebat.
- Bardi Gallorum, 164, 20.
- Barduli, i. q. Bardyetæ.
- Bardyetæ, Βαρδυήται, qui nunc Barduli (*Bardyal* codd.) vocantur, Hispaniæ gens, Veronibus contigui, 134, 45; 129, 11.
- Bargasa, Βάργασα, Cariæ opp., 560, 19. Cf. Ptolem. 5, 2, 19. Componi oppidum solet cum hodierno *Dchowa* (*Djovata*, *Giva*), quod est in intimo recessu sinus Ceramicus (*Golfe de Dchowa*).
- Bargosa, Βαργόσα (i. q. Βαρύγαζα, *Barutch*), Indiæ urbs, Zarmani patria, 612, 50.
- Bargus nonnullis dicitur qui vulgo est Margus fluvius, 264, 15.
- Bargylia, τὰ Βαργύλια, Cariæ opp., 522, 41; patria Pro-tarchi, vicina Bargyliis loca, 561, 45. Urbis ruinæ prope vicum *Goverdchinlik* ad sinum Iasicum (*golfe de Mendeliakh*).
- Baris, Βᾶρις, nunc Veretum, Οὐερητόν, Italiæ opp. in Salentinis, a Tarento 600 stad. distans, 233, 46. Nunc *Verano*.
- Baris, Βᾶρις, dea Armeniorum; templum ejus memoratur, 455, 39. Pro Βᾶρις alii Ἀῤῥαρις, Groskurdus Ἀῤῥαρις nomen reponi voluerunt. Perperam, ut opinor. Certe Βᾶριν Armeniæ montem fabulis celebrem habes ap. Nicolaum Dam. fr. 76 (Fr. Hist. t. III, p. 415); Armenice idem mons dicitur *Varaz*; situs est in regione *Pakrevant* (*Bagrandavene* Ptolemæi), inter Araxen et *Van* lacum. Cf. Ritter 10, p. 261.
- Barium, Βάριον (*Barî*), Apuliæ oppidum, a Brundusio et Tarento 700 st., ab Aufido 400 stadia distat, 235, 27 et 36.
- Barnichius, Βαρνίχιος, recens Enipei fl. nomen, 306, 25.
- Barnus, Βαρνοῦς (*Nitje*), mons in Macedoniæ et Illyrici confiniis, juxta quem Egnatia via ducit Heracleam, 268, 30.
- Basgædariza, Βασγοιδάριζα, castellum, 475, 41, situm vel in Ponti parte orientali vel in Armenia minori. Aliunde non notum. Ni egregie fallor, idem est quod in Itinerario Anton. Olotædariza vocatur. Literæ ΩΔΟΤΟΙ et ΒΑΓΤΟΙ facillime confundebantur. Locus ille quum 23. m. p. a Nicopoli orientem versus esse dicatur, referendus est ad ruinas quæ sunt prope *Schabb-Chana-Hissar* (37° long.).
- Basilicus Aulon. V. Aulon.
- Basilii, Βασίλειοι, sive Regii, Sarmatæ, inter Tyrigetæ et Borysthenem, 254, 26.
- Basilus, Βασίλειος, fl. inter Euphratem et Tigrim, 636, 41. (aliis: *Balicha*, *Balissus*, *Beles*; hod. *Balich*), Basoropeda, Βασοροπέδα, Armeniæ regio, olim Mediæ, 453, 23. Eandem esse regionem censeo quæ armeniace vocatur *Vasiour-achan*.
- Bassus Cæcilius cum duabus cohortibus Apameam ad defectionem adduxit; Romanorum obsidionem diu sustinuit, tandem impetratis quas ipse vellet conditionibus sese dedit, 640, 53; socii ejus erant finitimorum castellorum reguli, nec non Alchædamnus Rhambæorum rex, 641, 5.
- Bastarnæ, Βαστάρναι. De iis nihil fere novit Eratosthenes, 77, 25; Strabonis demum ætate accuratiora innotuerunt, 97, 24. Bastarnicis et Thracibus permixtæ gentes Scythicæ et Sarmaticæ, 246, 8. Bastarnæ Tyrigetis ac Germanis confines ac fere ipsi quoque Germanici generis, in plures divisi populos, quorum sunt Atmoni, Sidones, Peucini, Roxolani, 254, 29; 240, 25; 106, 32. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23. Bastarnæ Peucini dicti in Peuce insula, 253, 45 sqq. Bastarnas esse etiam ab ortu Germanorum septentrionalium juxta Oceanum plerique putant, at incerta res est, 244, 49; 245, 3.
- Bastuli i. q. Bastetani, q. v.
- Bastetani sive Bastuli, Βαστητάνοι sive Βάστουλοι, gens Iberiæ in ora ad fretum Columnarum; apud eos Calpe

- mons et Carteja urbs, 115, 44. A meridie Turdetaniæ, angustum tractum obtinent inter Calpen et Gades, 116, 45; Turdetaniæ accenseri solent, *ib.* Bastetani, qui etiam Bastuli vocantur, partim etiam Oretani, oram maritimam tenent a Calpe ad Carthaginem Novam, 129, 40. A meridie sunt Celtiberum, 135, 40. Bastetanorum ii qui Orosipedam habitant, Celtiberiæ finitimi sunt, 134, 49. In Bastetania est dorsum montosum silvis densum, quod oram a mediterraneis dividit, 129, 50; in eo auri sunt metalla, 130, 3. Bastetaniæ mulieres viris mixtæ saltant; quomodo? 128, 43. Urbes sunt: Malaca, 130, 4; Exitanorum urbs, 130, 13; Abdera, 130, 15; Odyssea, 130, 17.
- Bata, τὰ Βατά (*Soujoudjak*), pagus et portus ad Ponti oram a Sindico portu 400 stadiis distans; e regione situs Sinopæ, 426, 8.
- Bathynias Βαθυνίας, fl. inter Athyram et Byzantium in Propontidem egrediens, 284, 19 (haud longe a Byzantio ad Rhegiam locum, qui hodie vocatur *Kutchuk Tchekmedcheh*).
- Bathys portus, Βαθὺς λιμὴν (*Bathy*), Bæotiæ, prope Aulidem, 346, 23.
- Batiæ, Βατία, Cas siopæorum opp. mediterraneum, 269, 50. Situs incertus.
- Batiea, Βατία, sive Myrina, cujus collis in Iliaco campo, 491, 10; 511, 20; 532, 33.
- Bato, Βάτων, Dæsiatarum Pannonum dux, 261, 10.
- Baton, Sinopensis, Persicôn auctor, 468, 15.
- Battus, Cyrenæ conditor, a quo genus se ducere Callimachus ait, 710, 41.
- Beatorum insulæ, Μακάρων νῆσοι, quas poetæ canunt, non multum distant ab extremis Mauritaniæ, quæ sunt Gadibus opposita, 124, 51.
- Behryces, Βέρυκες, qui ante Thynos et Bithynos Mysiam incoluerunt, et ipsi Thraces fuerint, 464, 18; 245, 34. Regionem Abydenam occuparunt, 501, 47. Ditione eorum politus est Mariandynus, 464, 31. Behryces et Doliones Phrygum nomine comprehenduntur, 578, 36. Homerus Behryces non memorat, 475, 17.
- Belbina, Βέλβινα (*S-Georges*), sinus Saronici insula, 342, 28. Æginæ obiacens, 322, 44.
- Belgæ, Βέλγαι, ab Alpibus ad Rheni ostia habitant, Celtarum vicini, 147, 12. In 15 gentes divisi degunt inter Rhenum et Ligerim ad Oceanum (qua in re fallitur Strabo), 159, 26; 163, 20; soli Germanorum, Cimbrorum et Teutonum irruptionem sustinuerunt, 163, 23. Belgicæ regionis gens (ex Strabonis opinione) sunt Veneti, 162, 7. Inter Belgas præstant Bellovaci et Suessiones, 163, 28. Belgicam Galliæ provinciam Augustus constituit, 147, 21. Apud Belgas olim triginta millia hominum armis aptorum censa sunt, 163, 30.
- Belion, Βελιών, Lusitaniæ fl., 127, 15. Cf. Lethes fl.
- Bellerophon ubinam Pegasus ceperit, 326, 11. Lyciorum rex, contra Solymsos pugnat, 569, 21; 491, 1, et contra Amazones, 491, 9.
- Bellerophonis vallum, Βελλεροφόντου χάραξ, prope Termessum, ubi Solymi habitaverunt, 539, 12.
- Bellovaci, Βελλοάκιοι, Galliæ populus Morinis vicinus, 161, 40; inter Belgas præstant, 163, 28. Cf. 173, 26.
- Belon, Βελών, urbs et fluvius in Bætica Iberiæ, 115, 54; ab eo Tingin trajicere solent, *ibid.*; Ruinæ urbis vocantur *Belonia* sive *Bolonia*; fluvius esse videtur hed. *Salade*.
- Belus rex, Βήλος, pater Thronii, avus Arabi, 35, 26. Beli templum apud Elymaeos, 634, 7. Beli sepulcrum Xerxes Babylone destruxisse fertur, restaurare voluit Alexander, 628, 51.
- Bembina, Βέμβινα, Argolidis vicus prope Nemeam, 324, 41.
- Benacus, Βήνακος (*Lago di Garda*), lacus 600 st. longus, 130 st. latus, 174, 11; ex eo Mincius effluit, 174, 12.
- Bendidia, Βενδίδια, festa ap. Thraces, 404, 12; quorum meminit Plato, 405, 2.
- Beneventum, Βενεούεντον (*Benevento*), Samnitum opp. in via Appia, 207, 19; 235, 4. In eo duæ viæ coeunt quibus Brundusio Romam itur, 234, 51. Etiam nunc Beneventum bene constat, 208, 11.
- Berecynthes, Βερέκυντες, pristina Phrygiæ gens, Rheæ orgia celebrabant, 402, 40; 496, 45. Βερεκύντιοι αὐλοί, 408, 48. Scamandrius e Berecynthis Europæ Phryges in Asiam transduxisse dicitur, 580, 37. Berecynthes Cerbesii, 496, § 21. Berecynthiæ mons Cabirus, 405, 42.
- Berenice, Salomes filia, ab Augusto honore affecta, 651, 18.
- Berenices crinis, sidus, 3, 3.
- Berenice, Βερενίκη, Ægyptiorum urbs ad sinum Immodum (ruinæ ad recessum sinus, quem Anglici nautæ *Foul-bay* vocant), 654, 24. Dies ibi longissima 13 $\frac{1}{2}$ horarum, sicut Syenæ, 110, 10. A Copto ad Berenicen viam mansionibus et aquationibus instructam patefecit Ptolemæus Philadelphus, 692, 22. Quamquam portu caret Berenice, tamen ob isthmi opportunitatem idonea diversoria habet, 692, 21. Propinqua est Myoshormo, 692, 31. (De situ Myoshormi et Berenices falsa tradit Strabo ex Artemidoro, qui ipse sua habet ex Agatharchide. V. Geogr. gr. min. tom. I, Prolegg., p. LXIX).
- Berenice ἡ κατὰ Σάβας, Æthiopiæ urbs ad meridionalem partem sinus Arabici, 657, 1.
- Berenice, Cyrenaicæ urbs (*Bengazi*), 710, 52, in Pseudopeniade prom. sita, juxta Tritonidem lacum, in quo insula cum Veneris templo; ibidem Hesperidum portus et Lathon fl., 710, 6. Urbs a Syrtis majoris recessu 1500 stadia distat, 710, 2. Ab ea usque ad Philænorum aras Nasamones habitant, 710, 3. Berenice contra Peloponnesi extremitates (Ichtlyn et Chelonatam prom.) et Zacynthum jacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 15. A Berenice proficiscens Cato cum exercitu Syrtim circumvit, 710, 16.
- Berge, Βέργη, Bisaltarum vicus in Strymonis convalle, 200 stadia ab Amphipoli distans, 281, 8. (Leakius, qui Strabonis fragmentum nondum novit, locum quærit ad lacum Strymonium in hodierno *Takhino*, ab Amphipoli circa 140 stadia distante; quadrat hoc cum iis quæ in Ptol. leguntur 3, 12, p. 223, 20 ed. Wilberg. Quodsi veriora habet Strabo, Berge supra lacum Strymonium in hod. *Beg-Kevi* quæsierim.) Bergæus est Antiphanes, q. v.
- Berisades, Βηρισάδης, Odrisarum rex, 282, 50.
- Bermius mons, Βέρμιον ὄρος (*Verria*), Macedoniæ, quem Briges tenuerunt, 278, 31. Radicibus ejus Berœa subjacet, 278, 51.
- Berœa, Βέροια (*Verria*), Macedoniæ urbs ad radices Bermii montis, 278, 51.
- Berœa, Βέροια (*Haleb, Aleppo*), Syriæ urbs; una earum quas olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 30.
- Berones, Βήρωνες. V. Verones.
- Bertiscus, Βερίσχος, mons et post eum Scardus, Orbelus, Rhodope et Hæmus jugum montanum constituunt ab Adria ad Pontum pertinens, ac boreale latus Macedoniæ efficiens, 275, 12. (Secundum hæc Bertiscus componendus foret cum Bebiis montibus Ptolemæi, qui ipse Bertiscum m. in Bisaltia ponit infra Amphipolim et Heracleam Santicam (*mont Betchik*). Quæritur itaque an perperam Strabo Bertisci nomen ad Bebiium montem transtulerit.
- Berylli lapides in India, 611, 40; in aurifodinis, 663, 9.
- Berytus, Βηρυτός (*Beirut*), Phœniciæ urbs, a Sidone

- 400 (leg. 200, σ' pro υ') stadia distat, 644, 7; a Citio 1500 stadia, 582, 35. Eam Libani prædones infestabant, 643, 22; diruit Trypho, restaurarunt Romani, qui amplam ditioni urbis regionem adjecerunt, 643, § 19.
- Besa, Βῆσα, pagus Atticus, cujus incolæ Βησαῖς, 366, 9.
- Besbicus, Βέσβικος (Kalolimno), insula Propontidis e regione ostiorum Rhyndaci fl. sita, 493, 38.
- Bessa, Βῆσσα, Locrorum locus ab Homero memoratus, non amplius exstat, 366, 3.
- Bessi, Βέσσοι, majorem Hæmi partem tenentes, ab ipsis latronibus latrones vocantur, 264, 32; attingunt Rhodopen, Pannones, Autariatas, Dardanios, *ibid.*; sunt ultimi boream versus Hebri accolæ, 282, 43; Odrysis et Sapæis vicini; præ ceteris hujus tractus populis latrocinii infames, 282, 45.
- Bessus, Βῆσσος, et Spitamenes Persæ e Bactriana ad Chorasmos profugerunt, 440, 28. Quanam via Alexander Bessum persecutus sit, 616, § 10. Captus Bessus, 444, 49. Cf. 594, 15.
- Betteres. Vide Veteres.
- Bias, unus e septem sapp., Priensis; de eo vox Hippo-nactis, 543, 49.
- Blasas, Βιάσας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrent, 473, 43.
- Bibracta, Βίβρακτα, Æduorum urbs munita, 160, 4. (Aut eadem est, quam Mela et Tacitus Augustodunum (hod. Autun) vocant, aut ab hac leugas nonnullas versus occasum sita erat in monte vel sub monte *Beuvrai*, qui olim Bibractus vocatus esse perhibetur.)
- Bilbilis, Βίβλις (Catalayud), Celtiberiæ opp., 135, 11.
- Billari, Βιλλάρου, sphaeram e Sinope urbe abstulit Lucullus, 468, 1.
- Bion Borysthenites primus vario orationis flore vestivit philosophiam; ab Eratosthene celebratur; in eundem dictorium, p. 12, 27. Bionis imitator Aristo Ceus, 417, 45.
- Bion astrologus, quomodo ventos distinxerit, 24, 8.
- Bisa, Βῖσα, olim Pisa, Πῖσα, Pisatidis fons, 306, 12.
- Bisaltæ, Βισάλται, in Macedoniæ parte orientali, 275, 30; supra Amphipolim usque ad Heracleam (Sinticam), in Strymonis valle fertili, 281, 1; vicus eorum Berga, 281, 7. Inter Bisaltas et Odomantes Strymon exit, 281, 9. Bisaltæ etiam in regione maritima sunt, quæ est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52.
- Bistonés, Βίστονες, Thraces, quibus Diomedes imperavit, Abdæra tenuerunt, 281, 51.
- Bistonis lacus, ἡ Βιστωνίς λίμνη (maris recessus, *Lagos Bourou* ad *Kumuldchina*), in Thraciæ ora, ambitu 200 stadiorum, 282, 1; 282, 24. Eo quædam Thracum vel Trerum urbes absorptæ sunt, 49, 38.
- Βίσουργις. V. Visurgis.
- Bithyni in Thracia. V. Bithynia.
- Bithynia, Βιθυνία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 482, cap. 4. Ora ejus usque ad ostium Sangarii pertinet, 465, 31; qui fluvius in mediterraneis partem aliquam Bithyniæ perlabitur, 465, 25. Bithynorum, Mysorum Phrygumque confinia definire res est difficilis, 483, 12; 484, 15. Olim Mysi Bithyniam incoluerunt, 484, 12. Bithyni Asiæ e Bithynis et Thynis Thraciæ oriundi. Etiam nunc in Thracia Bithyni sunt, 464, 12. 245, 35. Bithyniæ regi paruerunt quæ sunt ab Heraclea usque ad Chalcedonem, 464, 8. Olim possederunt Phrygiam Hellespontiacam sive Epictetum, 466, 29. Parte Bithyniæ potiti sunt Galatæ, 425, 25. Occupavit Bithyniam Mithridates Eupator, 481, 19. Pompejus majorem Mithridatis ditionis partem Bithyniæ addidit, 463, 37. Bithyniæ provinciæ adjuncta est Pontica, 465, 17. Fimbria in Bithynia occisus est, 508, 33. Bithyni viri ob doctrinam memorabiles, 485, 3.
- Bithynium, τὸ Βιθυνιον, Bithyniæ opp., 484, 25 (postea Claudiopoli, hodie *Boli* ad *Boli Su*, qui in Billæum incidit).
- Bituitus, Βιτύτος, Luerii (s. Luernii) f., Arvernorum dux, contra Q. Fabium Maximum Æmilianum et Domitium Ahenobarbum pugnavit, ubi Isara et Sulgas in Rhodanum influunt, 159, 8.
- Bituminis fontes in Assyria ad viam qua Arbelis Babylonem itur inter Demetriadem et Sadracas, 628, 28. (Quattuor castris eo venit Alexander, teste Curtio, qui fontes istos ad Mennin urbem collocat. Unde patet eos esse intelligendos qui sunt ad hod. *Kerkuk*, non vero eos quos habes prope *Tuz Churmatru*. Vide quæ in hanc rem testimonia peregrinatorum collegit Mützell ad Curtium I, p. 378 sq.). — Bitumen Babylonis, 632, § 15. Bitumine vasa arundinea Babylonii illinunt, 630, 30. De bituminis eruptione et colligendi ratione in lacu Asphaltite (quem Strabo perperam cum Sirbonide confundit) fusius agitur, 650, 6. Bituminosa terra, ἀμπελῆτις dicta, in Seleucia Pieriæ, 265, 5. Bitumen apud Apolloniam Epiri, 650, 36; in Nymphæo Apolloniatarum, cujus quot excisum est, tot succrescit, 262, 52. Bituminis fons in Masæsyliæ, 705, 10. Bitumen prope Sacrum Thraciæ montem ex adverso Proconnesi ins. in mare effluit, 284, 15. Bituminis suffitu contra gravedinem ex aromatum fragrantia proveniente Sabæi utuntur, 662, 20.
- Bituriges Oisci, Βιτούριγες Ὀῖσχοι (vel Ubisci vel Vibisci), in Aquitania ad Garumnæ ostia, emporium habent Burdigalam. Inter Aquitanos est gens peregrina, neque cum illis vectigalia solvit, 157, 47.
- Bituriges Cubi, Βιτούριγες οἱ Κοῦβοι καλούμενοι (*les habitants du Berri*), Galliæ gens Aquitanis adscripta. Apud eos officinæ ferrariæ, 158, 36; 158, 32.
- Bizone, Βιζώνη, urbs Pontica inter Callatin et Apolloniam, magna ejus pars terræ motu hausta, 265, 14; 45, 19.
- Bizya, Βιζύη (*Wisa*), Astarum in Thracia caput, 282, 46.
- Blaena, Βλαηνή, Paphlagoniæ regio ad Olgassyn montem, 481, 13.
- Blascon, Βλάσκων (*Brescon*), insula in sinu Gallico, 150, 50.
- Blaudus, Βλαύδος, (Mysiæ) opp., vicinum Ancyrae Phrygiæ, 486, 4. In Hierocle, p. 662, est Βλάδος oppidum in Hellespontii eparchia. Quare probabiliter componitur cum hodierno *Bolat* ad *Bolat-Tchai*, 486, 4.
- Bleminatis, Βλεμινάτις, Laconiae regio; in qua Eurotas e terra rursus erumpit, 295, 6.
- Blemmyes, Βλέμυες, et Megabari inter Ægyptum et Meroen interque Nilum et mare Rubrum habitant, Æthiopibus (Meroes) subjecti, 669, 2. Neque multi sunt neque bellicosi, 695, 38.
- Blera, Βλήρα (*Bieda*), Etruriæ opp., 188, 20.
- Blesino, Βλησίνων, Corsicæ opp., 187, 8. Reichardus oppidum cum hod. *Vescovato* componit. Quanquam nihil est unde de situ loci conjecturam faciamus probabilem.
- Blacium, Βλούκιον (*Luccium, Cicero*), Tolistobogiorum cast., 486, 7; Dejotari regia, *ib.* Situs incertus.
- Boagrius, Βοάγριος (*Boagrias, Gabrias*), quem Manen, Μάνην, cognominant, Thronium urbem Locrorum præterfluit, 365, 45. Post terræ motum per aliam decurrit convaliem, 50, 39.
- Bocellus, Βόκχος, Mauritaniae rex, Romanorum amicus, 703, 28. Antonii partes secutus, ab Agrippa in Methone urbe interficitur, 309, 7.
- Bocalia. V. Bocarus.
- Bocarus, Βόκαρος (postea Bocalia, gloss.), Salaminis insulæ fl., 338, 29.
- Bœa, Βοία (ad hod. *Neapolis*), Laconiae urbs, 312, 24,

- Bæbe, Βοίβη, Magnesiae opp., ad Bæbeidem lacum, 374, 51; cuius incolae in Demetriadem Demetrius conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 45; 376, 46. Ruinae in colle ad *Kanalia* vicum in orientali lacus latere.
- Bæbeis, Βοιβηίς (*lac de Karla*), Thessaliae palus, 369, 23; in campo Pelasgico, 381, 6; palus Pheris vicina, Pelii et Magnesiae extremitatibus contigua; imminet ei Bæbe oppidum, 374, 51; adjacet Armenium, 454, 50; 432, 7, et Pelasgicus campus, 381, 6, Dotius campus, 380, 7. Bæbeis palus Nessonide multo minor, 379, 24.
- Bæonoa, Βοιώνωα, Elidis (sic enim Oenoen vocare solent) aut eadem est cum Ephyra, aut non procul ab ea sita erat, 290, 33.
- Bæoti, Βοιωτοί, Laconicae opp. olim Θάλαμοι dictum, ad sinum Messeniacum, 309, 24. (Prope hod. *Milia*.)
- Bæotia. Ab ea maris fluxu Euboea abrupta est, 50, 17. Figura Bæotiae et magnitudo, 343, § 1. Situs commerciis et imperio obtinendo peraccommodatus, 344, 9. Mediterranea Bæotiae stagna, 348, § 15; solum cavernosum et rimosum; terrae motus frequentes eorumque causae, 348, § 16. Loca in ora Euboeae obversa, 346, § 10 *sqq.* Urbes pleraeque nunc ad pagos redactae, 346, 4. Solae Thespiæ et Tanagra adhuc constant; reliquarum sunt rudera et nomina, 352, 32. Bæotiam olim tenuerunt barbari, Aones, Temmices, Hyantes, 267, 1; 344, 39; deinde cum Cadmo venere Phœnices, qui plerisque Bæotis imperarunt usque ad bellum Epigonorum; tunc enim reliquerunt Thebas, sed redierunt postea, 344, 42. E Bæotia Hyantes in Ætoliam migrarunt, 399, 13; *cf.* 363, 38. Bæotiae olim Ogygiae dictae Cecrops praefuit et Eleusinem et Athenas ad Copaidem lacum condidit, 349, 35. Bæoti a Thracibus et Pelasgis expulsi in Thessalia cum Arnæis rempublicam constituerunt; hinc domum redierunt, quo tempore ad Aulidem erat Æolica classis in Asiam trajectura, 344, 48; 352, 24. Bæoti Penthilum in Æolica colonia deducenda adjuvarunt, 345, 43. Reversi e Thessalia etiam Orchomenum et Coroneam sibi adiunxerunt, et iunctis viribus Pelasgos et Thraces ejecerunt, quorum illi Athenas, hi ad Parnassum emigrarunt, 344, 54; 353, 24. *Cf.* 399, 5. Ad Coroneam templum Minervæ Itoniae condiderunt et præterlabentem fluvium Curatium vocarunt, Thessalica nomina usurpantes, 353, 24. Bæotorum rex Xanthus, 337, 33. Bæotos quosdam Pelops in Peloponnesum arcessivit, 309, 25. Bæotorum in Dodonæam antislitem facinus, de eoque iudicium, 345, 17. Græciæ principatu per exiguum solummodo tempus Bæoti potiti sunt, 344, § 2. Ubinam Pambæotia agant, 353, 35. Olim sues dicti, teste Pindaro, 267, 3. Bæotorum et Atheniensium de Oropo controversiæ, 54, 41.
- Bæotus, Metaponti vel Dii et Melanippes f., 220, 17 et 22.
- Bærebistas, Βαρεβίστας et Βυρεβίστας, rex Getarum, quorum imperium satis amplum constituit, 252, 18; 253, 5. V. Getæ. Ut gentem in obsequio contineret, usus est Decarnei sacerdotis opera, 252, 30; 247, 50; 649, 8. Contra eum Caesar expeditionem adornavit, 247, 48. Seditione quorundam oppressus est, 252, 37.
- Boethus, Βοηθός, Sidonius philosophus, quo Strabo ad descendendam philosophiam Aristoteleam usus est, 645, 4. Ejus frater Diodotus, *ib.*
- Boethus, Βοηθός, Tarsensis, malus poeta et civis; in partam ab Antonio ad Philippos victoriam carmen scripsit; ab Antonio auctus male muneribus publicis fungitur, urbemque agit et fert usque ad mortem Antonii; deinde ab Athenodoro urbe ejicitur, 575, 14.
- Bœum, Βοῖον, urbs Tetrapolis Doricae, 366, 51. 408, 41. Bœum m. V. Boium.
- Bogus, Βόγος, Mauretaniae rex, Romanorum amicus, 703, 28. Ejus regno vicini sunt Æthiopes, 82, 30; ad Bogum venit Eudoxus navigator, 82, 35. Bogus contra Æthiopes Hesperios expeditionem suscepit; ex eorumque regione calamos et asparagos ingentes uxori misit, 702, 25.
- Boii, Βόιοι, Galli olim ad Padum habitarunt; unde a Romanis ejecti ad Istrum commigrarunt, et apud Tauriscos habitarunt, bellaque contra Dacos gesserunt, donec tota ipsorum gens excisa est, agrumque, ad Illyricum pertinentem, vicinis reliquerunt, 177, 16; 180, 3; 171, 48; 262, 22. Boii contermini erant Rhætis et Vindelicis, 171, 36. Etiam Thracibus permixti habitarunt, 246, 10. In regione inter Alpes et Istrum sita a Dacis deleti sunt, 260, 24. Boiorum solitudo, ἡ Βοίων ἐρημία, ab oriente Noricorum, 243, 9. Boii in silva Hercynia quondam habitantes Cimbrorum impetum repulerunt, sec. Posidonium, 244, 7. Boios, qui sub Critasiro erant, prorsus delevit Bærebistas Getarum rex, 252, 28.
- Boianum, Βοϊανόν (*Bojano*), Samnitum opp., 208, 8.
- Boium, Βόιον vel Βοῖον, Orestidis m. et hinc in Græciam tendens, in aliis sui partibus alia nomina habet; ex ejus verticibus et Ægæum et Ionium et Ambracicum mare conspici perhibent, 274, 37.
- Bolbe, Βόλβη λίμνη (*Besikia*), Macedoniae lacus ad quem Arethusa, 281, 15. Ejus accolæ plerique Mygdones vocantur, 281, 16.
- Bolbitinum, Βολβιττινον, Nili ostium, 681, 4. Ad id Milesii cum triginta navium classe Cyaxaris tempore appulerunt, 681, 19.
- Bomienses, Βομιεῖς, Ætoliae gens, Ophiensium pars; apud eos Evenus fl. oritur, 387, 30.
- Bonasus, Indiae animal, 611, 42.
- Bonones, Βωνώνης, Phraatae IV filius, 637, 33.
- Bononia, Βωνωνία (*Bologna*), Galliae Cispadanæ urbs, 180, 30. Bononiam ab Arimino et Bononia ad Aquilejam est via Emilia, 181, 18.
- Boosura, Βοόσουρα, Cypri pr. (ad *Bisur* locum), 583, 3.
- Boreas ventus quinam, 23, 48.
- Boreas Orithyiam rapuit, 245, 20.
- Boreum, Βόρειον (*Ras Teyonas*), prom. parvum, quod Syrtis majoris fauces ad Cephalas facit, 710, 11.
- Borrana, Βόρραμα, Ituræorum in Libano castellum, 643, 18. Situs non notus.
- Borsippa, τὰ Βόρσιππα (*Birs Nimrud*), Babyloniae urbs Apollini et Dianæ sacra; linificium ibi et vespertiliones prægrandes, 629, § 7.
- Borsippeni, Βορσιππηνοί, Chaldaeorum astronomorum secta, 629, 39.
- Borysthenes fl., Βορυσθένης (Straboni non est *Dnieper*, sed *Bog*) ab Homero non memoratur, 248, 14. Fontes ejus ignoti; cursus directio eadem quæ Tanaidis, 88, 47. Fluvius per 600 stadia navigabilis; ostio adjacet insula cum portu; post 200 stadia occurrit Borysthenes sive Olbia urbs, 254, 16; 255, 33. Borysthenis ostium, punctum maris interni maxime septentrionale, 104, 29. Meridianus per Borysthenem, Rhodum, Alexandriam, Syenen et Meroen ductus, 94, 17; transit etiam per Byzantium, a qua urbe usque ad fluvium sunt 3700 stadia, 59, 47; 95, 1. Circuli meridiani pars ab Hellesponto ad Borysthenem pertinens est stadiorum 5000 sec. Eratosthenem. A Borysthene usque ad Thulæ latitudinem est linea 11500 fere stadiorum, 52, 27. Parallelus per Borysthenem transiens idem est cum Britannico, ut Hipparchus statuit, 53, 6; 95, 3. Ad Borysthenem dies longissima est sedecim horarum æquinotialium, 111, 38 *sqq.* Quot fere sint stadia computanda a Borysthene ad borealem terminum terræ habitatae, 95, 41. Ultra fluvium habitant ultimi notorum

- Scytharum Roxolani, magis versus meridiem siti quam extrema ultra Britanniam cognita, 94, 33. Ad Borysthenem Hamaxæci incolunt, 104, 50. Intra Borysthenem et Tanain campos tenent Roxolani, 254, 34. A Borysthene ad Mæotidem pertinens regio algida, 255, 3. Frigoris ibi vehementia, 61, 44.
- Borysthènes urbs sive Olbia ad Borysthenem fl., 200 ab ejus ostio stadiis sita, magnum emporium, Milesiorum colonia, 254, 21. (Ruinae ad *Ilinski*.)
- Borysthénites Bion, 417, 46.
- Bos, βόϋς, Nili piscis, 699, 9.
- Bosmorum, βόσμορον, in India, 588, 47; quale sit frumenti genus, 590, 40. (Cf. Meier *Botanische Erläuterungen zu Strabo's Geographie* p. 63.)
- Bosporani, Βοσποράνιοι (Βοσποράνιοι, 257, 15), tyranni primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam, deinde per totam Chersonesum regnarunt, 258, 10; 257, 15. Bosporani regni major pars in Europa, aliqua tamen etiam in Asia portio, 257, 36. Bosporanis paruerunt pars Mæotatum, 425, 9. Bosporani reguli interdum etiam usque ad Tanaim omnia obtinuerunt, maxime ultimi eorum Pharnaces, Asander et Polemo, 425, 10. Bosporanorum in Europa caput Panticapæum, in Asia Phanagoria, 424, 41. 257, 16. Bosporani nonnunquam navalia et forum distrahendæ prædæ præbent piratis Achæis, Zygis, Heniochis, 425, 30. Reguli Parisades, Leuco, Satyrus, alius Parisades, qui regnum Mithridati tradidit, 257, 25; Leuco, 250, 21; Mithridates Pergamenus eversus ab Asandro, 534, 24; Pharnaces ab Asandro interfectus, 534, 24. Bosporanorum reges Romanorum fere arbitrio constituuntur, 259, 25. Bosporanorum vates Achaïcarus, 649, 9.
- Bosporus Cimmerius, Βόσπορος ὁ Κιμμερικὸς, 89, 43; 103, 4; unde sit dictus, 257, 9; 423, 52; 244, 5; non ignotus Homero, 5, 15; pertinet ab Achilleo et Myrmecio usque ad Corocondamum et Acra, Panticapæorum promontorium, 424, 15. Ab eo vel ab Achilleo vico ad Tanaim via recta 2200 stadia, 258, 2; 6000 stad. juxta oram Europæ, *ib.* Latitudo Bospori, 257, 40; pars ejus angustissima, 257, 53. Ad eum Nymphæum, Panticapæum, Myrmecium, Parthenium, Achilleum, Phanagoria, *quæ vide*. Summum in Bosporo frigus, 61, 35. Cf. etiam v. Cimmerii.
- Bosporus Thracius, Βόσπορος ὁ Θράκιος, olim Mysius dictus. Ejus pars angustissima quinque vel quattuor stadiorum, 103, 43; 265, 41. Origo Bospori, 41, 35. Cf. Byzantium.
- Botrys, Βότρυς (*Botroun*), sub Libano locus munitus, prædonum receptaculum, 643, 19.
- Botton, Βόττων, Cretenses in Emathiam duxit, ibi Bottæos dictos, 275, 25.
- Bottiaei, Βοττιαῖοι, Cretenses sunt, qui e Sicilia et Iapygia in Macedoniam venerunt, 232, 5; 275, 25; quamam via usi sint, 234, 30. Βοττιακή urbs Alorus, 277, 10; et Pella, 277, 12.
- Boves feri in Alpibus, 173, 8; boves in ora Turdetaniæ maris effusione intercepti recessum fluctus operiuntur, 118, 54. Bos coloniæ dux Sabinis, 208, 21. Boves in regione ad Cercinitem sinum partim natura cornibus carent, partim iis lima abscinduntur cornua, quia hæc pars frigore facile læditur, 255, 41. Bos ab omnibus Ægyptiis colitur, 690, 20. Bos sacra Hermonthi alitur, 693, 44, et Aphrodi'opoli, 687, 58, et apud Momemphitas, 682, 36. Mnevis bos apud Heliopolitas, 682, 38. Apis apud Memphitas, 682, 38. Bovum certamina Memphi, 686, 10. Bobus clavæ signum inurunt Sibæ in India, 586, 47. Boves Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17.
- Bovis aula, Βοδὲς αὐλή, antrum Eubœæ, ubi Io Epaphum peperisse dicitur, 382, 6.
- Boxus, Βόξος, Persa quid Agatharchidi narraverit de Erythra, qui mari nomen dederit, 662, 49.
- Brachmanes, Βραχμᾶνες, Indorum philosophi, eorumque vita et doctrina, 606, § 59. De duobus brachmanibus qui ad Alexandrum accesserunt, Aristobuli narratio, 607, § 61. Onesicriti cum Mandani et Calano confabulatio, 607, § 63-65. Aliorum de istis philosophis narrationes, 610, § 66 sqq.
- Branchidæ. Τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμῆος Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαϊς a Xerxe incensum. Branchidæ qui thesauros templi Persæ tradiderant, una cum eo abierunt, 542, 9. Templum novum, 542, 15; 691, 36. Branchidæ, qui Persis opes Didymæi prodiderant, a Xerxe in Sogdiana obtinuerunt urbem, quam Alexander Mag. delevit, 447, 7.
- Branchus, qui templo Didymæo præfuit, e stirpe natus Machærei Delphici, 361, 35; ab Apolline amatus, 542, 20.
- Brauron, Βραυρών, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30. Ibi Brauronis Dianæ fanum, 342, 34; et Erasinus fl., 319, 12.
- Brenæ, Βρέναι, Hebri accolæ, 282, 42; latrones, *ib.*
- Brennus, Βρέννος, qui Delphos invasit, Prausius dicitur, quanquam de Prausorum gente non constat, 156, 1.
- Brentesium, Βρεντέσιον (Brention sec. Steph. Byz.) lingua Messapica caput cervinum significat, 234, 42. *Vide* Brundisium.
- Brettii V. Bruttii.
- Breuci, Βρεῦχαι, Pannonum gens, 261, 8.
- Breuni, Βρεῦνοι, gens Illyrica, quæ cum Vindelicis et Noricis ad exterius Alpium latus habitat, 171, 45. (in hod. *Tyrol* ad *Brenner* montem. *Caput Brennorum* a Plinio memoratum fuerit hod. *Bruneken*.)
- Bria, Thracice urbem significat, 265, 20.
- Brigantii, Βριγάντιοι, Vindelicia gens, quorum urbs Brigantium, 171, 52.
- Brigantium, Βριγάντιον (*Briançon*), Brigantiorum Vindellicorum opp., 171, 52; in Cottii regione, 148, 41.
- Briges, Βρίγες, gens Thracica, quorum pars in Asiam profecta Phryges vocantur, 245, 33; 278, 31. In Thracia Bermium montem tenuerunt; quorum nonnulli in Asiam transgressi Phryges dicti sunt, 278, 31.
- Brilessus, Βριλησσός, Atticæ mons, 343, 16.
- Briseis, Βρισηίς, e Lyrnesso abducta, 500, 21.
- Britannia (Βρετανία persæpe Strabonis codices optimi, idque ubique videtur reponendum). De ea nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes, ceteri antiquiores, 77, 25. Totam se pedibus peragrasse ait Pytheas, ambitumque insulæ esse 40,000 stadiorum, 85, 47. De ea nihil memoratu dignum narrandum habuerunt legati Massiliensium, Narbonensium et Cordilonensium, a Polybio interrogati, 158, 5. Britannia sub eodem cum Borysthene parallelo sec. Hipparchum, 53, 6; 95, 3. Britannia ab Hipparcho multo magis quam a Strabone septentrionem versus ponitur adeo ut borealis ejus pars septentrionalior sit quam Hibernia Strabonis, 62, 50. A Britannia quot sint stadia ad Hiberniam ignoratur, itemque an ultra sint loca habitata, 95, 23. A Massilia in mediam Britanniam non ultra 5000 stadia. Hinc 4000 stadia versus boream progressus terram inveniet, quæ vix habitari possit; hæc erit circa Hiberniam, adeo ut regio ea, cui Thulen Eratosthenes assignat, habitari nequeat, 53, 12. Britannia per 5000 stadia longitudine fere æquali est juxta Celticam porrecta, ita ut orientalis extremitas, Cantium pr., ab objectis Rheni ostiis conspici possit, 52, 45. Pytheas insulæ longitudinem 20,000 stadia excedere ait;

- Cantiumque a Celtica aliquot dierum navigatione distare fabulatur, 52, 49; 105, 47. Britannia triquetra, 165, 46; juxta Galliam porrectum latus est 4300 vel 4400 stadiorum, a Rheni ostiis ad Pyrenæos pertinens, 165, 49; 99, 15. Cantium prom., 160, 40; 166, 1. Qui Britanniam et Hiberniam adierunt, nihil produnt de Thule insula, sed alias quasdam parvas circa Britanniam inss. commemorant, 52, 41. Britanniae solum quale, 166, 23; incolarum statura ceterisque habitus; ingenium; principatus; essedæ; oppidorum ratio; aer, nebulae, 166, 28-47. In Britanniam a Gallia trajectus usitati quattuor ab ostiis Rheni, Sequanae, Ligeris, Garumnæ, 166, 11. Cæsar bis in eam trajecit 166, 48, ab Itio portu, 166, 17, a quo, sicut a ceteris Galliae fluviis, trajectus est 320 stadiorum, diurno brevior, 166, 17; 161, 16; 157, 6. Quid in Britannia Cæsar perfecerit, 166, 48. Reguli Britanniae, Augusti amici; donaria in Capitolio dedicant, 167, 3. Britanni, Βρετάννοι, 97, 22, exigua vectigalia pendent mercium quas in Galliam exportant vel inde important, 167, 8. Quænam sint merces istæ, *ib.* Nullum in Br. Romanorum præsidium est. Qua de causa? 167, 12; 95, 37. Britanniae propinqua insula, in qua Cereri et Proserpinæ sacrificatur simili ritu quo in Samothrace, teste Artemidoro, 165, 29. Aliæ insulae circa Br. sitæ, 167, 19. Βρεταννικαὶ νῆσοι, 106, 37. Ex iis stannum in Massiliam affertur, 122, 18.
- Britannicum fretum, ὁ Βρεταννικὸς πορθμός, inter Galliam et Britanniam, 105, 45.
- Britomartis, Βριτόμαρτις, Minoem fugiens in δίκτυα piscatorum desiluit, unde a Cydoniatis est Dictynna vocata. Error Callimachi, 411, 25. Templum Britomartidis in Chersoneso Lyctiorum, 412, 2.
- Briula, Βρίουλα, pagus Cariae, 555, 28.
- Brixia, Βριξία (*Bresse*), urbs Galliae transpadanae, 177, 27.
- Brucri, Βρούκριοι, Germaniae populus ad Oceanum habitans, 241, 49 (De quo errore cf. v. Sugambri). A Druso Germanico proelio navali in Amasia fl. vincuntur, 241, 14. Brucri captivi in Germanici triumpho, 242, 39.
- Brundisium, Βρεντέσιον (*Brindisi*), Iapygiae urbs, 233, 33. Unde dicta sit, 234, 42. Frequentarunt urbem Cretenses aut cum Theseo e Cnosso urbe aut cum Iapyge e Sicilia profecti, 234, 26. Brundisium ab Hydrunte et Sasone ins. 400 stadia distat, 234, 4; a Cassiope, Corcyrae portu, 1700 stadia, 269, 32. Quænam sit a Gargano distantia, 236, 26. Brundisio ad Tarentum isthmus est 310 stadiorum, 231, 1; cf. 334, 14. Brundisium appellant ex Asia et Græcia Romam tendentes. Duæ sunt Brundisio Romam viæ, 234, § 7. Trajectus ad Ceraunos montes et ad Epidamnum urbem, 235, 14. Quomodo ex Epiro ad Brundisium iter instituant, si qui rectum cursum tenere non possint, 234, 4. Brundisium quum sub regibus multum agri amisisset, a Phalantho ademptum, postea, pulso illo, recuperavit, 234, 30; ager præstantissimus; portus egregii 234, 34.
- Bruttii, Βρέττιοι, 176, 10; 176, 21; 211, 6; olim Lucanorum pastores, ab iis defecerunt, quo tempore Dio in Dionysium bellum movit; quare a Lucanis Bruttii, i. e. defectores, vocati sunt, 212, 25; 190, 25. Peninsulam tenent quæ a Lao et Thuriis incipit, 212, 22; 211, 54. Ora Bruttiorum inde a Lao usque ad fretum Siculum est 1350 stadiorum, 211, 47. Caput Bruttiorum Cosentia, 212, 52. Aliæ eorum urbes, 212, § 5 sq. Bruttii Temesam capiunt, 212, 35. Bruttia pix, quam Sila silva fert optimam, 216, 51. Via Rhegio per Bruttios in Campaniam ducens, 235, 9.
- Brutus, Callaicus cognomento, in bello contra Lusitanos Morone urbe tanquam arce usus est, 126, 10; Olysiponem munivit, 126, 18 et 30.
- Brutus (Decimus) e Mutina urbe fugiens et Salassorum terram transiens, ab his cogitur denarium solvere viritum, 171, 14.
- Bryanium, Βρυάνιον, Deuriopum in Macedonia opp. ad Erigonem fl., 272, 8.
- Bryges s. Brygi, Βρύγες, Βρύγοι, i. q. Phryges, 471, 11.
- Brygi, Illyrica gens, 271, 20., e quibus in Erigonem fluvii complures deferuntur, 272, 3. Cydriæ, urbs Brygorum, 272, 9.
- Bubali in Mauritania, 702, 3.
- Bubastos, Βουβαστός (*Tel-Bustak*), Ægypti urbs, 684, 6. Βουβαστίτης νομός, 684, 7.
- Bubo, Βουβών, una urbium Cilyratidis tetrapoleos; postea a Murena est Lyciæ adjecta, 539, 30 et 36. Sita urbs, secundum Sprattium, prope hod. *Ebajik*, ad fluvium *Horzoum-Tchai*.
- Bubulcorum urbs, Βουκόλων πόλις, Phœniciæ oppidum inter Crocodilorum et Sycaminorum oppida situm, 645, 53. Aliunde non notum est. Plinius 5, 17, quum in hoc ora tractu multo plura quam Strabo oppidorum nomina noverit, inter Sycaminon tamen et Crocodilorum oppida unam habet Dorum urbem (hod. *Dandora* seu *Tantura*), sicuti Tabula Peutingeriana, in qua *Dor* (i. e. *habitatio*) vocatur *Kert* (i. e. *oppidum*). Ni fallor, eandem urbem, sæpius apud vet. memoratam, etiam Strabo indicavit; nomen vero, quum in loci naturam vix cadat, corruptum esse tanto lubentius crediderim quanto facilius se offerat ratio corrigendi. Etenim Claudius Julius (ap. Steph. v. Δῶρος) Phœnices ibi consedissee prodit διὰ τὸ ὑπόπετρον τῶν αἰγιαλῶν καὶ τὸ τῆς πορφύρας γίνεσθαι, atque constat etiam nunc litus istud purpuræ conchis abundare (V. Ritter. t. 16, p. 611). Quemadmodum igitur proximum oppidum a sycaminis nomen invenit, sic nostrum quoque a suo proventu dictum esse puto, adeo ut pro βουκόλων legendum sit βουκανῶν πόλις. Nam βουκάνη sive βυκάνη (v. Steph. Thes. II, p. 455, A) significat *buccinum*, de quo Plinius 9, 61: *Buccinum, purpura, non nisi petris adhæret circaque scopulos legitur*. Et cum buccino Plinii Lessonius (momente Rittero l. l.) eam purpuræ speciem componit quæ in Dori litore scopuloso legitur et a nostri ævi viris doctis vocatur *helix ianthina* (V. Rosenmüller, *Bibl. Alterth.* tom. 4, 2, p. 451 sqq.).
- Buca, Βούκκα (*Termoli*), Frentanorum opp., Teano Apulo vicinum, 201, 44; 237, 21.
- Buccinæ ingentes, κήρυκες δεκαδάκτυλοι, in mari ad Carthagem, 120, 23.
- Bucephalia, Βουκεφαλία (*Jelum* aut *Jellapour*), Indiæ urbs, ab Alexandro ad Hydaspem condita, unde nomen habeat, 595, 35.
- Bucephalus, Βουκέφαλος, equus Alexandri, urbi nomen dedit 595, 37.
- Buchetium, Βουχέτιον, Cassiopæorum opp., Cichyro vicinum, 269, 49. Leake ponit ad portum *St-Jean*. Quod ferri nequit. Composui cum hod. *Loutcha*.
- Bucolon urbs. V. Bubulcorum urbs.
- Budorus, Βούδορος, Eubœæ fl. prope Cerinthum opp., 383, 18.
- Budorus, mons Salaminis ins. Atticæ vicinus, 283, 18.
- Buixæmon, Βουίξιμον, Marabodi regia apud Quados, 241, 24. Signatur Bojohæmum regio in eaque oppidum, haud dubie Marabudum Ptolemæi, quod in hodierno *Budweis* quærendum esse suspicantur.
- Buprasium, Βουβράσιον, Eleæ regio cum oppido cognomine; oppidum non amplius exstat; regio est ad viam qua ab Elide urbe hodierna Dymen itur; oppidum olim ipsa Elide præstantius fuisse videtur. De Homericis versibus, quibus Bubrasii mentio fit, 292, § 8. Homer

Buprasienses Epeis accenset, 292, 25. Ad Buprasium est Larisus fl., 332; 47 (cf. 278, 25). Caucones κατὰ τὴν Βουπρασίδα, 297, 1. Cf. de Buprasio 302, 48; 306, 40; 389, 12. Situs oppidi incertior. Referuntur ad id rudera quædam quæ ab hod. *Ali Tcheleby* sunt meridiem versus prope monasterium quoddam. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 36.

Bura, Βούρα, Achaïæ civitas, 331, 20; 319, 11. Ejus situs; urbs terræ motu absorpta; prope eam Sybaris fons, 332, 4; 45, 19; 49, 25. Ruinæ prope *Trupia* inter *Bokhusia* et *Kalavryta*.

Burchanis. V. Byrchanis.

Burdigala, Βουρδίγαλα (*Bordeaux*), Biturigum Oïscorum s. Ubisorum emporium, paludi marinæ ad Garumnæ ostium appositum, 157, 49.

Busiris, Βούσιρις, rex vel tyrannus nullus unquam fuit. Quæ fabulæ de eo prædicant, ex Busiritica regione inhospitali explicanda sunt, 681, 42.

Busiris, Βούσιρις (*Bousyr, Abousir*), urbs Delta regionis in Æsirite nomo, 681, 39.

Busirites nomus Æg., 681, 39.

Bothrotum, Βουθρωτόν (Ruinæ ad *Vutzindro* lacum), Epiri urbs ad ingressum portus Pelodis sive Cænosi sita in peninsula. Coloniam Rom. habet, 269, 36. Supra Bothrotum est Phœnice urbs, 269, 38.

Buticus lacus, ἡ Βουτικὴ λίμνη, in Delta regione, a Buto urbe dictus, 681, 26.

Butones, Βούτωνες, Germaniæ gens, quam una cum Lulis, Zumis, aliis, subiecit Marcomannorum dux, 241, 31. Aliunde non nota gens; fortassis esse Βατεινὸς Ptolemæi suspicatur Mannertus, quos quidem Batinos ad Bohemium pertinuisse censet Wilhelmus. Zeus pro Βούτωνες scribi vult Γούτωνες, probante Cramero.

Butrium, Βούτριον, Ravennæ oppidum, in via qua Ravenna itur Altinum, 178, 16. Sec. Tab. Peut. a Ravenna 6 m. p. distat, adeo ut prope lagunas quæ sunt ad *Comacchio* collocandum foret.

Butus, Βούτος (*Kem Kasir*), Ægypti urbs in Delta, vicino lacui nomen dedit; Hermopoli vicina; Latonæ oraculum habet, 681, 27.

Butyrum olei vicem implet ap. Lusitanos, 128, 36. Butyrum apud Æthiopes, 697, 31.

Buxentum, Βυξοῦς, Lucaniæ promontorium (*Punta degli Infreschi*), portus (*p. de Policastro*) et flumen. Duxit eo coloniam Micythus, 210, 25.

Buxus optima ad Amastrin et Cytorum nascitur, 466, 53.

Byblus Ægypti, ejusque cultura, 679, 39 et 52 sqq. 698, 52; Indiæ, *ib.*

Byblus, Βύβλος (*Gybl* phœnice; *El Kobyle, Gjibeleth; Gihbet* Ahulfa; *Zebelet* ap. Joan. Phocam; hod. *Djibail*), in loco excelso, mari propinquo, Cinyræ regis, Adonidi sacra; eam, tyranno securi percusso, liberavit Pompeius, 643, 23. A Libani latronibus infestabatur, 643, 21.

Bycium (?) vinum pessimum, quo Alexandrina plebecula utitur, 679, 17.

Bylliacæ, Βυλλιακὴ, regio Byllionum in Epiro (legendum tamen videtur Βυλλίς καὶ, adeo ut urbs significetur), 263, 10.

Bylliones, Βυλλίονες, Illyrica gens, Epirotis mixta, 271, 19.

Byrchanis, Βυρχανίς (*Βουρχανίς* Steph. Byz. e Strabone, *Burchana* Plin.), Germaniæ insula quam obsidione cepit Drusus Germanicus. (*Borkum* ad Amasiæ (*Ems*) ostium.)

Byrebistas. V. Bærebistas.

Byrsa, Βύρσα, arx Carthaginis, 706, 36; 707, 14.

Byzaei, Βυζαῖοι, Libyæ gens, usque ad Carthaginem pertinent, 108, 39.

Byzantium, Βυζάντιον, sub eodem parallelo cum Massilia situm esse videbatur Hipparcho, 53, 6; 64, 46; 87, 38; 94, 51; in eodem meridiano, in quo Rhodus et Borysthenes, 59, 6; 59, 49; 87, 43. A Rhodi parallelo distat 4900 vel 5000 stadia, sec. Hipparchum, 111, 25; 87, 43. A Byzantio ad Borysthenem 3700 stadia, 59, 49; ad Apolloniam, 7320 stadia, 284, 25. Ab Hebro usque ad Byzantium et Cyaneas 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 22; a Perintho 630 stadia, 284, 21; 600 stadia, sec. Demetrium Scepsium, 284, 30. Byzantinorum fanum ad fauces Ponti, 40 stad. a Cyaneis, 265, 38. Byzantii dies longissima 15 $\frac{1}{4}$ hor., 111, 20; gnomonis ratio, *ib.* Byzantio in freto fluxus et refluxus nullus, sed effluxus modo e Pontico mari in Propontidem est, 46, 15; aliquando hic etiam subsistit, teste Hipparcho, 46, 18. Τοῦ Βυζαντιακοῦ στόματος transitus ob Cyaneas petras navigantibus asper, 17, 21. Ad Byzantium maris fluxu pisces deferuntur, 266, 13. Pelamydum piscatio amplum ibi reditum præbet, 366, 15. Byzantium Cornu, τὸ Κέρας, muro junctum, cornu cervinum referens, ad 60 stadia penetrans, 5 stadia distans a portu Sub sicum, 265, 47. Ingens ibi pelamydum copia capitur, 265, 51. Byzantii partem Dascylitidis lacus habent, 493, 30. Byzantium conditoris datum oraculum, 266, 19. Supra Byzantium Astarum gens, 266, 29.

Byzeres, Βύζηρες, gens barbara, montana quæ supra Trapezuntem sunt incolens, 470, 29.

C.

Cabæum, Κάβαιον, Ostimiorum prom., 53, 45. Cabæo obiacent insulæ, quarum ultima est Uxisama, quæ distat, sec. Pytheam, tridui navigatione, 53, 46.

Cabalis, Καβαλίς, Phrygiæ regio, 538, 13 et 52, quam Lydi obtinuerunt, a quibus prognati sunt Cibyratæ, 539, 23. In Cabalide habitant Solymi, 539, 9.

Caballa, τὰ Κάβαλλα (v. lect. *Κάμβαλα*), in Hyspiratide (in hod. *Ispër*) Armeniæ oppidum ad quod metalla, 454, 19.

Caballio, Καβαλλίων, Galliæ Narbon. opp. (*Cavaillon*), 148, 37; ad Druentiam, a Massilia 500 stadiis distans, 153, 45.

Cabira, τὰ Κάβειρα (*Niksar*), Ponti urbs ad Paryadram montem, a Magnopoli et Amasia 150 stadia distans; ibi regia Mithridatis, 476, 38. A Novo castello 200 stadia distat, 476, 45. Pompeius locum vocavit Diospolin, Pythodorus Sebasten nominavit et urbe ea pro regia nunc utitur, 477, 5.

Cabiri, Κάβειροι, 404, 5, tres Camilli filii, sec. Acusilaum, 406, 4; tres Vulcani et Cabiridis filii, sec. Pherecydem, 406, 7. Nomina eorum mystica, 406, 12. Cabiri iidem sunt, ut putant, cum diis in Samothrace cultis, 283, 8. Nulla de iis in Samothrace fertur narratio mystica, teste Demetrio, 405, 37. Cabiri in Lemno maxime et Imbro et Troadis oppidis colebantur, 406, 10. Iidem sunt cum Corybantibus, qui in Samothracen abierunt. Actiones eorum mysticæ, 405, 33. Secundum alios Cabiri sunt iidem qui Curetes, Corybantes, Idæi Dactyli, Telchines; sec. alios sunt cognati eorum et simillimi, 400, 32. Nomen habent a Cabiros Berecyniæ monte, in eorumque honorem sacra Samothracia fiunt, sec. Stesimbrotum, 405, 39. Cabirorum sacra sunt in Memphi urbe, sec. Herodotum, 406, 13.

Cabiri stellæ ad Gades observantur, 98, 46 (ubi leg. καὶ Καβείρους ποτὲ ex conj. Mein.).

Cabirides, Καβειρίδες, nymphae tres, Camilli filiae, sec. Acusilaum, 406, 4; Vulcani et Cabiridis filiae, sec. Pherecydem, 406, 7.

- Cabiros, *Καβίρω*, e Vulcano mater Camilli sec. Acusilaum, 406, 3. Protei filia, Vulcano peperit 3 Cabiros et 3 Cabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7.
- Cabirus mons, *Κάβειρον ὄρος*, in Berecynthia, 405, 42.
- Cabyle. V. Calybe.
- Cabullinum, *Καβυλλῖνον*, Arari adjacens Æduorum urbs (*Châlons-sur-Saône*), 160, 4.
- Cadena, *τὰ Κάδυνα*, Cappadociæ oppidulum, quo Sisinus potitus est, 460, 26. (Non ita longe a Noris abfuisse debet. Suspicio eundem esse locum qui in Tab. Peutingeriana scribitur *Cæna*, et a Tyanis 32 m. p. distat boream et occasum versus. Quæ quidem distantia, secundum Kiepertii tabulam Asiæ minoris, duceret ad ruinas quæ sunt ad altissimum montem *Hassandagh*. D'Anvillius Cadena cum hód. *Nigde* componit.)
- Cadi, *Κάδοι* (*Gedis*), Phrygiæ Epicteti opp., 493, 45. Nonnulli Mysiæ esse dicunt, *ib.*
- Cadme, *Κάδμη*, i. q. Priene, q. v.
- Cadmea, *Καδμεία*, a Cadmo ejusque comitibus munita, cui postea adjectæ sunt Thebæ, 266, 51; 344, 42. Cf. 354, 7 et 17.
- Cadmeam victoriam ad Trojam Græci deportarunt, 124, 14.
- Cadmia lapis provenit ex ære Cyprio, 136, 1.
- Cadmus, cum Phœnicibus in Bœotiam profectus, munita muris Cadmeā, regnum posteris reliquit, qui Cadmeæ Thebas adjecerunt, 344, 42; 266, 51. Cadmi divitiæ e Pangæi montis metallis, 580, 21. Cadmi et Harmoniæ posterii apud Encheleas regnarunt, 271, 27.
- Cadmus historicus et reliqui vetustissimi prosæ orationis scriptores dictione utebantur, quæ a poetica nondum longe aberat, 15, 3.
- Cadmus, (Phrygiæ) mons (*Baba Dagħ*), e quo Lycus et Cadmus fl. oriuntur, 495, 27.
- Cadmus (*Gieuk Bonar*) fl. Phrygiæ e Cadmo m. defluens, 495, 27.
- Cadurci, *Καδοῦρκοι* (*les habitants du Quercy*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; linificium apud eos exercetur, 158, 36.
- Cadusii, migratores et latrones, in Atropatene et alias, 449, 6; ad Hyrcanum sive Caspium mare, 435, 3; 436, 7; 449, 51; inter Anariacos et Albanos, 440, 39; Medos Matianos attingunt, 440, 41. Ora eorum ad 5000 stadia porrigitur, sec. Patroclum, 436, 30. Cadusii numero suo potentes, et jaculatores optimi, 449, 14. Cf. 438, 8.
- Cæcias, *κακίαις*, quinam ventus dicatur, 24, 9.
- Cæcubum, *τὸ Καίκουδον*, Latii campus palustris, vinum fert optimum, 193, 13; 194, 54; 195, 3.
- Καίετας, apud Lacedæmonios antrum quoddam, quo pro carcere utebantur, 315, 27.
- Cæni, *Καινοί*, Thraciæ gens, quorum rex Diegylis, 534, 3. *Καινὸν χωρίον* in Ponto. V. Novum castellum.
- Cænys, *Καῖνυς* (*Punta del Pezzo*), Bruttii prom. e regione Pelori prom., 213, 40; 220, 45.
- Cæpionis turris, *Καιπίωνος πύργος* (*Cipiona*), ad ostium Bætis fluvii, 116, 25.
- Cæratulus, *Καίρατος* (*Kartero*), Cretæ fluv., cui adjacebat urbs cognominis, quæ postea vocata est Cnossus, 409, 14.
- Cære, *Καιρέα* (*Cervetri*), Etruriæ urbs, olim Agylla dicta, Pelasgorum opus; de mutato urbis nomine fabula, 183, 37. Cæretani de Romanis optime meruerunt tempore Gallicæ invasionis, neque vero justa meritorum præmia tulerunt, 183, 22. Nunc urbis olim splendidæ nonnisi vestigia quædam supersunt; in vicinia sunt calidæ aquæ Cæretanæ, 183, 45. — Cæretanorum navale est Pyrgi, ab urbe 30 stadia distans; navale illud habet fanum Lucinæ, a Pelasgis structum, a Dionysio destructum, 188, 10.
- Cæsar (Julius), Roma ad Obulconem Hispaniæ pervenit 27 dierum itinere, quum esset ad Mundam conserturus prælium, 133, 30. Afranium et Petreium Pompeianos duces ad Ilerdam in Hisp. devicit, 134, 8. Ejus duces in Jaccetanorum regione contra Sext. Pompeium bellum gesserunt, 134, 20. Cæsar quid de Galliæ divisione in Commentariis tradiderit, 147, 14. Contra eum in Pompeiano bello stabant Massilienses, 150, 5; in quos clemens Cæsar pristinam urbi libertatem reliquit, 150, 33. Contra Arvernos et Vercingetoricem pugnavit ad Gergoviam et Alesiam, 158, 52. In Britanniam transiturus ubinam naves compegerit, 160, 42. Quadringenta millia Helvetiorum delevit, 8000 superesse passus est, ne Germanis vacuum regionem relinqueret, 161, 1. Ab Itio in Britanniam trajecit, 166, 17. Bis in Britanniam profectus est; quid ibi peregerit, 166, 48. Venetos Gallos prælio navali quomodo vicerit, 162, 8. Cæsaris pecuniam diripuerunt Salassi et in exercitum ejus saxa dejecerunt, 171, 19. Cæsar Comum misit quinquies mille colonos, inter eosque 500 Græcos nobilissimos, 177, 33. In Byrebistam Getarum regem expeditionem adornavit, 247, 50; 252, 41. Post prælium Actiacum decem naves de præda dedicavit Apollini Actio, quas postea ignis delevit, 270, 12. Corinthum restauravit, 327, 50. Ei se addixit Cleo latro, post pugnam Actiacam ab Antonio deficiens, 492, 18. Alexandrum imitans Ilienses beneficiis affecit, propter cognationem cum Iliensibus ipsi intercedentem, 508, 44. Mithridatem Pergamenum tetrarchiam Galatiæ et regem Bospori creavit, 534, 20. Pythodori Nysæi bona publicavit, 554, 17. Coorum Venerem Cæsari dedicavit Augustus, 561, 32. Præceptorem Cæsar habuit Athenodorum Tarsensem, Sardonis filium, 575, 11. Quo loco prælio superavit qui cum Antonio contra eum exierant, ibi Nicopolin urbem condidit, 30 ab Alexandria stadiis, 576, 16. Pharum insulam evastavit, 673, 34. Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, adjuncto fratre ejus minori; fratrem ejusdem majorem occidit, 677, 20. Ægypto provinciæ præfecit Cornelium Gallum, 696, 1. Cæsaris bellum Africanum, 705, 50.
- Cæsar Augusta, *Καισαραυγούστα* (*Saragossa*), Rom. colonia in Celtiberia, 125, 34; ad Iberum fl. 133, 50. A Numantia 800 stadia distat, 135, 8.
- Cæsarea, *Καισάρεια* (*Cherchel*), antea Iol, q. v.
- Cæsarium, *τὸ Καισάριον*, in Alexandria Ægypti urbe templum, 675, 42.
- Cæsena, *Καισὴνα* (*Cesena*), ad Sabin (*Savio*) fl. in Gallia Cispadana, 180, 35.
- Caicus, *Καῖκος* (*Bakyr-Tchai*), Mysiæ fluvius, 490, 15, quem ex Ida fluere perperam Bacchylides dicit, 526, 42. Prope fontes ejus Gergitha, 527, 1. In Caicum influit Mysius, 526, 50. Caicus Pergamum præterfluit, 534, 11. Ab eo Elæa 12 stadiis distat, 525, 41. In Elaiticum sinum exit, 525, 39. Ejus ostia, 519, 21. Ad Caicum usque Troas Homericæ pertinet, 498, 6. Caici campus, 493, 47, quem alluviones fecerunt, 589, 24, ad latus orientale Ægæ montis, 526, 2. Temno monte ab Apiciæ campo dirimitur, 526, 47.
- Cajetanum sinus, *Καϊάτας κόλπος*, Italiæ, unde dictus sit; ejus longitudo. Ad eum promontorium Cajetanum, *Καϊάτας*, 194, 36 et 54.
- Calabri, *Καλαβροί*, in Iapygia, a Salentinis boream versus; ab Apulia sive Peucetiis versus meridiem, 230, 45. Calabria, 234, 17.
- Calachene, *ἡ Καλαχηνή*, Assyriorum regio in planitie quæ

- adjacet Nino urbi, 455, 3; 627, 6. Ad eam usque ex Armenia progressi sunt Thessali, Armeni comites, 432, 9. (Regionem eandem esse cum Chalonitide (hod. *Holwan*), quam ipse Strabo hoc nomine memorat, parum probabiliter censet Ritterus tom. 9, p. 465. Apud Ptolemæum 6, 1, Καλακηνή in libris nostris vocatur, et Adiabene boream versus superjacet.
- Calaguris, Καλάγουρις (*Calahorra*), in Hispania Vasconum urbs, 134, 5. Cf. Sertorius.
- Calami Æthiopici Indicis similes, 702, 27.
- Calamidis opus, colossus Apollinis in templo Apolloniatarum Ponticorum, 265, 12.
- Calanus, sophista Indus; Onesicriti cum eo confabulatio, 608, § 64. Coram Alexandro se combussit, 585, 27. De Calani morte narrationes variae, 610, § 68.
- Calasarna, Καλάσαρνα, urbs Lucanorum, 211, 37. [Urbem hanc ex uno Strabone novimus. Componenda est cum hodierna *Campana* non ita longe a *Cariati*, ubi etiam nunc mons *Calaserna* vocatur. In eodemque tractu sita sunt quæ præcedunt apud Strabonem oppida. Cf. v. Vertinæ. Cluverus *Acalandra* ap. Strab. legi voluit, quum *Acalander* fluv. (ad Thurios) memoretur.]
- Calatia, Καλατία, Campaniæ opp. in via Appia, 207, 20; 235, 6; hodie *Gallazze* inter *Caserta* et *Maddaloni*.
- Calauria, Καλαυρία, ins. in Myrto mari Træzeni objecta; ambitu 30 stad.; asylum ibi Neptuni, qui insulam a Latona accepit, contra data Delo; ad templum Amphictyonia septem civitatum quarumnam? Asyli sanctitas diu fuit integra. Demosthenes ibi se occidit, 321, 24. Cf. 317, 14. [Quum Strabonis libri nonnisi triginta stadiorum ambitum insulæ prodant, hæc ad peninsulam quæ a meridiæ Calauriæ adhæret et tempestuoso mari insula fit, refert Curtius. Quod non credideris. Immo peninsula ista Strabonis ætate adhuc insula fuerit, quam Pausanias Sphæriam et postea Hieram vocatam esse refert. Dempla hodierna ista peninsula, Calauriæ ambitus est fere stadiorum 130; quem numerum apud Strabonem reponendum esse aut jam Strabonem sua ex corrupto aliquo libro descripsisse censeo.]
- Calbis, Κάβεις (*Doloman Tchai*), fl. Rhodiorum Περαίας; inter ejus ostia et Calynda est Pisilis, 556, 25.
- Calceamenta Assyriorum, 635, 16. Calcei aculeati, quorum opera in Caucasii vertices adscendunt, 434, 1.
- Calchas cum Amphilocho e Troade migravit; Clari mortuus est sec. Callinum, 570, 10. Quæ de ejus certamine cum Mopso deque vitæ sine varia tradantur, 548, 45; 576, 20. Calchantis in Drio Apuliæ colle sacellum, in quo oraculum sciscitantes arietem nigrum immolant ejusque pelli indormiunt, 236, 12. Calchas, Selges conditor, 478, 38.
- Cale Peuce, Καλή πεύκη, in Troade, 515, 54. Quid de ea Attalus I tradat, 516, 1; ab Adramyttico 180 stadia abest, *ib.*
- Cales, Κάλης, ἡ τῶν Καληνῶν πόλις (*Calvi*), Campaniæ oppidum ad viam Latinam, Casilino propinquum, 198, 1; 207, 32. Calenum vinum, 202, 33.
- Caleti, Κάλετοι, Galliæ populus ad Sequanæ ostium, 157, 5; 161, 40.
- Callaici, Καλλαικοί, Iberiæ gens, Lusitanis, Asturibus et Celtiberis contermini, 126, 39 et 44; 134, 46. Montanam regionem tenent; de iis Druso fuit Callaici cognomentum, 126, 27. Callaici effecerunt ut nunc plurimi Lusitanorum Callaici vocentur, 126, 31. Callaica nunc dicitur ea pars Lusitanicæ quæ est trans Durium fluvium, quam administrat legatus, 138, 32. Apud Callaicos consedisserunt nonnullos qui Teucrum in bellum secuti fuerant; et fuisse ibi aiunt urbem Ἐλλήνας, et alteram Ἀμφιλό-
- χους, de Amphilocho ibi mortuo dictam, 130, 23. Callaicorum mores, 129, 7; religio nulla, 136, 20.
- Callas, Κάλλας, Eubœæ fl. 382, 52.
- Callatis, Κάλλατις (*Collati*), Heracleensium colonia ad Pontum, 265, 7; 465, 6; supra eam Crobyzi degunt, 264, 27. Callatianus, Demetrius historicus, 50, 21.
- Calliærus, Καλλίαρος, Locrorum opp. ab Homero memoratum, habitari desiit; est vero etiam nunc planities ferax, Calliærus dicta, 366, 1.
- Callias Lesbios, Sapphus et Alcæi versus interpretatus est, 528, 50.
- Callicolone, Καλλικολώνη, tumulus quidam præter quem 5 stadiorum intervallo Simois fluit; a vetere Ilio tumulus distat 10 stadia, 511, 33. (Esse debet *Karagün* collis cuneiformis, qui unicus exstat in montano tractu qui a Novo Ilio ortum versus porrigitur.)
- Callidromus, Καλλίδρομος, mons Thermopylis imminens; alii latius hoc montis nomen extendunt, 367, 36.
- Callimachus genus deducit a Batto Cyrenæ conditore, 710, 41. Cyrene natus, poeta et grammaticus, ap. Eg. reges in honore erat, 711, 11. Ejus sodalis Heraclitus Halicarnassensis poeta, 560, 45. Callimachus loca quæ Homerus in Oceano posuit, ad Gaudum et Corcyram refert; reprehensus ob id ab Apollodoro, defenditur a Strabone, 37, 19. Callimachi versus laudantur, 38, 29. De geographicis quibusdam ab Apollodoro reprehenditur, 243, 51. Cretæ loca novit perperam, 411, 54. Menstras Jovis Olympici, Phidiæ operis, iambico carmine exposuit, 304, 17. Callimachus ἐν τοῖς ἰάμβοις de Venere Castixetide, 376, 14. Ejus de Pola a Colchis condita versus, 179, 45. De Thera, Cyrenes metropoli, 298, 32. De Anaphia et Thera inss., 416, 6. De auctore poematis quod Οἰγαλίας ἔλωσις inscribitur, 545, 45. Callimachus ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ποταμῶν, 341, 11. Laudatur etiam, 684, 28; 710, 34.
- Callinus, elegiarum poeta, de Teucris e Creta in Troadem profectis, 516, 22. A Callisthene et Demetrio laudatur, 536, 28. Alicubi Ephesum Smyrnæ nomine appellat, 541, 21. Laudatur, 554, 14 et 22. Eo junior fuit Archilochus, 553, 19. Callinus Calchantem ad Clarum mortuum esse, comites ejus sub Mopso in Pamphyliam et Ciliciam et Syriam transisse ibique consedissee ait, 570, 13.
- Calliopes et Jovis filii Corybantes, 405, 32.
- Callipidæ Seythæ, 471, 22.
- Callipolis Siciliæ a Naxiis condita, 226, 44. Nunc non incolitur, 226, 42.
- Callipolis, Καλλιπόλις (*Gallipoli*), Chersonesi Thrac. opp., 284, 9. Hinc ad Lampsacum 40 stadia, *ib.* et 504, 15.
- Callipolis, Καλλιπόλις, oppidum Parorbeliæ in Macedonia, 281, 5. Callipolis in valle *Stroumitza* fl. quærenda; fortassis ipsa est *Stroumitza* urbs.
- Calliste, Καλλίστη, insula, postea Thera, inter Cyrenaicam et Cretam sita, in qua sub Thera duce Theram, Cyrenes metropolim, condiderunt Minyæ e Lacedæmone profecti, 298, 29.
- Callisthenes Cariatis in custodiam datus, 443, 45. Laudatur de Tyrtæo, 311, 12; de Araxe fl., 455, 44; de Cauconibus, 464, 45; de Adrastea Troadis, 503, 14. Cum Anaxarcho et Alexandro Homericorum carminum recensionem instituit, 508, 50. Laudatur de Arimis, 536, 11; de Sardium expugnationibus, 536, 26; de Phrynicho multato ob fabulam de expugnata a Persis Mileto, 543, 7. Cilices e Troade ejectos in Pamphylia Theben et Lyrnessum condidisse ait, 569, 41. Ejus de Halizonibus sententiam attulit Demetrius Scep-sius, 580, 18. Callisthenes, præeunte Aristotele, Nilum

- imbribus augeri tradidit, 672, 10. Laudatur de Alexandri itinere ad Ammonis oraculum deque aliis quibusdam, quæ adulatorie de Alexandro narravit, 691, 17.
- Callydium, Καλλύδιον, castellum Mysiæ (in Olympo m.), quo pro receptaculo usus est Cleo latro, 492, 12.
- Calos limen, Καλὸς λιμήν, ad sinum Cercinitem, 256, 10.
- Calpe, Κάππη, 89, 46, Iberiæ mons altus, ad fretum Columnarum, a mari visus insulæ speciem præbens, 40 stadiis a Carteia, in Bastetanorum regione, 115, 47. Ab eo ad Carthaginem novam stadia 2200, 129, 40. Nonnullis Calpe est altera columnarum Herculis, cui in Libya objacet Abilyca mons, 641, 29. Calpæ vicina regio vocabatur Tartessis, sec. Eratosth., 123, 10.
- Calpas, ὁ Κάλπας, Bithyniæ fluvius (ad *Kirpe liman*), 465, 20.
- Calvities in Mycono ins. frequens, 418, 27.
- Calybe, Καλύβη (al. Καθύλη) (*Chalil-Owasi* vel *Golevitza*), Astarum oppidum, in quo Philippus Amyntæ f., pessimos quosque collocavit, 266, 29.
- Calycadnus fl., Καλύκαδνος (*Ghiuk-Su*), Ciliciæ, cui Seleucia adjacet, 572, 2. Ad eum Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Calydna, Καλύδνα, a nonnullis Tenedus ins. vocatur, 517, 1.
- Calydnæ, Καλύδνα, insulæ prope Tenedum et Lectum, 516, 53.
- Calydnæ, ins. maris Carpathii, 419, 16. Calydnæ apud Homerum vel una insula pluraliter dicta, quæ postea Calymna vocabatur, vel duæ, Calymna et Lerus, vel Calymna et vicinæ complures, 420, § 19.
- Calydon, Καλυδὼν (*Kurt-aga*), Ætoliciæ urbs, olim floruit, nunc fere jacet, 387, 5 et 35. Καλυδὼν αἰπεῖα apud Homerum non urbs sed regio dicitur, 395, 36. Urbs inter Pleuronem et Chalcidem sita, 395, 14. Juxta eam palus piscosa, 395, 18. Subjacet ei Chalcis, 366, 29, et Halicyrna vicus, 395, 4. Prope eam fanum Apollinis Laphrii, 395, 6. Vicina ei Pleuron vetus, 387, 22. Calydoni assignata est Ætolia vetus et campestris, 395, 39. Calydonii apri mater sus Crommyonia, 326, 55. Apri caput pellisque causa belli, 400, 13.
- Calymna, Κάλυμνα, una e Sporadibus inss.; fortasse etiam Calydnæ pluraliter dicebatur, eademque est cum Calydnis Homeri; mel ibi egregium, 420, § 19.
- Calynda, Κάλυνδα, urbs Rhodiorum Perææ, 60 stadiis distans a Latonæ luco, 556, 24.
- Calypsus insula est Gaudus, sec. Callimachum, 248, 51. Κάμπαρι, navicula Achæorum, Zygorum et Heniochorum Ponticorum, 425, 24.
- Camarina, Καμάρινα, Siciliæ urbs, Syracusanorum colonia; 226, 11. Distantia ab Agrigento et Pachyno, 221, 23.
- Cambodunum, Καμβόδουνον, Estionum, gentis Vindeliciæ, urbs, 171, 52; hod. *Kempler* ad *Iller* fluvium.
- Cambyse, Καμβύση, Armeniæ provincia borealis, 452, 52. Iberes et Albanos attingit, 430, 50.
- Cambyses, Cyri successor, 626, 30. Ægypto politus cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et urbi insulæ de Meroe sive sorore sive uxore nomen indidisse fertur, 671, 49. Cambysis exercitus in Æthiopia inter Pselchim et Premnimarenis obrutus, 696, 45. Cambyses Thebarum monumenta mutilavit, 693, 3. Vulcani et Cabirorum sacra in Memphi urbe delevit, 406, 14. Ejus insaniam et sacrilegia etiam nunc ostendunt monumenta Helio-politana, 684, 16.
- Camelopardales Æthiopiæ describuntur, 659, § 16; 702, 16.
- Camelorum pastores, Καμηλοδοσκοί, in extrema Perside, 619, 14.
- Camertes, Καμέρτης (al. Camers), Umbriæ urbs in ipsis montibus sita qui Picenum ab Umbria distinguunt, 189, 42. (*Camerino* ad fontes Flusar (*Chienti*) fluminis.)
- Camici, οἱ Καμικοί (prope hod. *Siculiana*), Cocali regia in Sicilia, ubi Minos occisus, 226, 47; 212, 1.
- Camillus, Κάμιλλος, Vulcani et Cabirüs f., pater trium Cabirorum totidemque Cabiridum nympharum, 406, 4.
- Camirus, Κάμειρος, Rhodi urbs, cum Lindo et Ialyso in unam Rhodum urbem coit, 559, 20; a quonam condita et nominata sit, 558, 32 et 35; 559, 26.
- Camisa, Κάμισα, Camisenes regionis castellum nunc dirutum, 479, 29.
- Camisene, Καμισσηνή, Ponti regio Armeniæ minori et Laviansenæ contermina, 479, 28; in ea Halyis fontes, 468, 19.
- Campani, Καμπανοί, Cumis potiuntur, 203, 3. In Neapolim recepti sunt, 205, 8. Eorum luxuria, quæ Hannibalis quoque exercitum effeminavit, 208, 49. A Romanis Campani castigati, agerque eorum divisus, 209, 2. Campanorum præsidium Rhegio impositum incolas violatis pactis circumventos interfecit plerosque, 215, 16. Campanorum gens non amplius exstans Osci, 197, 52. Cf. 211, 7. Campaniæ descriptio, 202, 3. Eam olim tenuerunt Osci, 194, 9; Opici, Ausones, Osci, 194, 9. 202, 13; deinde Græci, tum Etrusci, tandem Samnites, *ib.* Campaniam vastant et incolas imperata facere cogunt Samnites, 207, 42. Regionis fertilitas, 202, 26. Campaniæ Phlegra, 233, 53.
- Campsiani, Καμψιανοί, sicuti Chauci Germaniæ gens ad Oceanum, 241, 50. Idem p. 242, 39 dicuntur Ἀμφανοί. Fortassis Ἀμφιανοί legendum, neque diversi ab iis sunt aliorum scriptorum Ampsivarii vel Ansivarii finitimi Cauconum s. Chaucorum.
- Camuni, Καμοῦνοι, gens Rhætica (in *val Camonica*), 171, 43.
- Canæ. V. Cane.
- Cananites, Καναανίτης, a pago quodam vocatur Athenodorus Tarsensis, Sandonis f., 575, 10.
- Canastræum, Καναστραῖον, Pallenes ad sinum Thermæum prom., 278, 85; 279, 17; Κάναστρον ἄκρον, 279, 24 et 33.
- Candace, Κανδάκη, Æthiopum regina, tempore expeditionis Romanorum contra Æthiopes, 696, 37. Candaces regia Napata, 696, 48; ejus filius, 696, 53. Petronio aggrediente, Candace in castello quodam prope Napata degbat.
- Candavia, Κανδαυσία, Illyrici mons, a quo prima pars viæ Egnatiæ vocatur via ad Candaviam, 268, 27; 271, 47.
- Cane s. Canæ; Κάνη, Κάναι, Æolidis prom., ad quod inde a Lecto pertinet Adramyttenus sinus, qui etiam Elaiticum comprehendit, 518, 53; 525, 45; 499, 39. Ab Elæa meridiem versus distat 100 stadia, 525, 45, cf. 519, 23; 497, 24. Etiam Αἰγὰ (vel Αἰγᾶν?) vel, ut quidem putant (Artemidorus sc.), Αἰξ vocatur, 525, 51; 526, 5. Totus etiam mons, ad quem promontorium pertinet, Αἰγὰ appellabatur, nunc vero *Cane* vel *Canæ* vocatur, 525, 23. Oppidum Canæ juxta extremas Lesbi partes meridionales situm est in regione Canara, quæ usque ad Arginussas pertinet, 525, 50; Canæ oppidum juxta Arginussas situm, 527, 28; colonia Dii Euboici, 383, 15; colonia Cyni Locrensis oppidi, 525, 48. Mons Cane a septentrione Elaiten regionem, versus meridiem et occasum mare, versus orientem Caici campum habet; nomen dedit mari Ἐγᾶο, 526, 1. [Ex allatis patet Strabonem plurimis locis ita loqui, ut mons et promontorium ad meridionalem sinus Elaitici partem ponendi sint. Id vero

- falsum esse vix dubites; nam Canas urbem et prom. a Pitane boream versus fuisse ex Herodoto et Mela et Plinio liquet. (Est hod. *cap Colonna* et *Adchane* sive *Kanol* vicus.) Recte autem Strabo dicit urbem juxta Lesbi extrema et Arginussas sitam esse, ab iisque 100 stadia distare. Miscet igitur diversa ac boreale latus et meridionale sinus Elaitici confundit. Quod Canen promontorium etiam *Ægan* dici ait, id ipsum quoque falsum esse et ex eadem confusione manare puto. Etenim *Αἰγάν* promontorium revera fuisse ad meridionalem sinus partem prodit *Ægæ* urbs non longe inde dissita. Strabo vero quum eodem transtulisset Canen promontorium, id ab *Æga* non diversum esse putavit.]
- Canes, *κύνες*, pisces qui etiam galeotæ et *ξίφια* vocantur, in freto Siculo, 20, 3.
- Canes venatici in Britannia præstantes, 166, 26. Galli tum his tum suis in bello utuntur, 166, 27; canes venatici Albanorum, 431, 22; canes *ἐνταρπασταὶ* Bactrorum, 443, 29. Canes egregii in Sopithis regno, 596, § 31; 599, 16. Canes *Æthiopici* parvi, 697, 26. Canem in Delo insula esse non licet, 417, 37. Canes ap. *Ægyptios* coluntur, 690, 20.
- Canethus, *Κάνηθος*, collis Chalcidis urbis, 384, 9.
- Canicipites. V. *Κυνοκέφαλοι*.
- Canidius qua via ex Armenia in Iberiam ingressus sit, 429, 41.
- Canimulgi, *Κυνάμολγοι*, ab indigenis *Ἄγριοι* vocati, in *Æthiopia*; eorum vitæ ratio, 656, 48.
- Cannabis Colchidis, 427, 33.
- Cannensis clades, 237, 13.
- Canobica Alexandriæ porta, 676, 11.
- Canobica fossa, ex Alexandria urbe exeunti ad dextram est; ea navigatur primum Eleusinem, hinc versus dextram canalis deflectitur, qua Schediam proficiscitur; sin pergas in canali, juxta oram maritimam tendente, venis Canobum, 680, 8. Canobicæ fossæ ad dextram est nomus Menclaites, 681, 1.
- Canobicum sive Heracleoticum Nili ostium, 71, 8; 670, 4; ab oriente Heraclii loci, 680, 51. A Canobico ostio ad Pelusiæcum 1300 stadia, 669, 11. Per Canobicum ostium et Cyaneas idem transit meridianus Eratosthenicus, 75, 25. Eo ostio præ ceteris tanquam emporio utuntur, 681, 14.
- Canobus, *Κάνωθος*, Menelai gubernator, mortuus est ubi postea erat urbs cognominis, 680, 35.
- Canobus, *Ægypti* urbs, 120 st. ab Alexandria, 680, 35; unde nomen habeat; ibi Serapidis templum celebre; festis et bacchanalibus urbs infamis, 680, 34. *Κάνωθισμός*, 680, 15. Canobo propinquum Heracleum, 670, 32. Ab Alexandria Canobum in fossa Canobica navigatur, 686, 8 et 23. Ei objacent Chelidonis insulæ 4000 stadiorum intervallo, 568, 44.
- Canobus sidus, cui recens demum nomen factum est, 3, 3. Canobum se vidisse putat Posidonius e domo excelsa in loco 400 stadia a Gadensi Hispaniæ ora boream versus remoto; certe apparere eum ab Hispania paullulum versus meridiem progressis; spectavit eum in Cnidia sua specula Eudoxus, 98, 46.
- Cantabri Conisci in Iberia Veronibus finitimi, 131, 42; ab Asturibus æstuario dirimuntur, 138, 37. Apud eos incipit Orospeia mons, 133, 39. E Cantabris fuit Bænis fl. 127, 15. Cantabriæ partem Lacones occupasse dicuntur, 130, 30; ibi Opsicella (*Occla*?) urbs ab Ocela Antenoris socio condita fertur, 130, 31. Cantabros, qui etiam Strabonis ætate latrocinia exercebant, iisque vicinas gentes subegit Augustus, 129, 25. Cantabricæ pervicaciæ exemplum, 137, 25; eorum feritas, 136, 50. Apud eos vir mulieri dotem affert; filia heredes instituuntur, et ab his fratres in matrimonium elocantur, 137, 30. Cantabri urina dentes terunt, 136, 18. Alia quædam de moribus eorum, 129, 7. Cantabricæ pernæ optima, 134, 29. In Cantabria Romani murum multitudine summopere vexati, 137, 19. Cantabricum bellum, 136, 50.
- Cantharium, *Κανθάριον*, Sami pr., 546, 5.
- Cantharolethrum, *Κανθαρώλεθρον*, locus prope Olynthum, unde dictus sit, 279, 12.
- Canthium, *Κάντιον* (*Cap de Kent*), Britannia promontorium orientale ab ostiis Rheni conspici potest, 160, 40; 166, 1; 52, 47. Pytheas ad id a Celtica complurium dierum navigationem esse fabulatur, 52, 49.
- Cantoribus Homerus vitæ ad modestiam formandæ munus tribuit.
- Canusium, *Κανύσιον* (*Canosa*), Apuliæ opp., 234, 52; 235, 42; a Diomede conditum, 245, 35. Canusinorum (*Κανυσσιτών*) emporium ad Aufidum fl., 235, 36.
- Capedunum, *Καπέδουνον* (*Kappberg*), opp. Scordiscorum majorum, 262, 22.
- Capillæ Seyri insulæ, 375, 34.
- Caphereus, *Καφηρεύς* (*Xylophago*), Boeotiæ pr., 317, 2.
- Caphyes, *Καφύες* (*Kafia*), Arcadiæ opp., 333, 40. V. *Capyæ*.
- Capitolium Romæ, 195, 16; 197, 17. V. Roma.
- Capitulum, *Καπίτολιον*, Hernicorum caput, in montibus supra Praeneste, 198, 24.
- Καπνοβάται* (?) Mysi, 247, 14; 247, 7.
- Cappadocia, *Καππαδοκία*, 107, 17; quasi isthmus peninsulae Asiaticæ, 457, 39. Ejus longitudo et latitudo, 462, 29. Cappadocia in varias partes divisa est et varias experta mutationes, 457, 4. Quænam sit Cappadocia si gentes eadem lingua utentes composueris, 467, 12. Ex his tamen gentibus veteres scriptores a Cappadocibus distinxerunt Cataones, et cum Cataonia junxerunt Melitenen, 457, 20; primus has Cappadociæ junxit Ariarathes, 457, 37. Cappadocia a Persis in duas divisa satrapias, a Macedonibus vero in duo regna; altera pars Cappadocia proprie dicta vel Cappadocia ad Taurum vel Magna Cappadocia, altera pars Pontus vel Cappadocia Pontica, 458, 4. Cappadocia Magna sub regibus in 10 præfecturas divisa; earum nomina, 458, 22; 457, 29. Undecimam his adiecerunt Romani partem Ciliciæ; Archelao etiam Ciliciam asperam quæ est circa Elæusam et quæ piratarum fuerat, dederunt, 458, 26. A Ponto quomodo Cappadocia M. dirimatur, 462, 52. Singularum præfecturam descriptio, 458, cap. 2. E præfecturis duæ solummodo urbes habent. Proventus, 462, 33; frutex spinam ferens, e quæ tela conficiuntur, 145, 39. Cappadocia quantum Persis tributi nomine quotannis pependerit, 450, 42. Magi Cappadociæ qui etiam Pyraethi vocantur; eorum sacrificia, 624, 8; Pyraethia, *πυραιθεῖα*, septa sacra, 624, 12. In Cappadociam Sacæ invaserunt, ibique a Persis ad Zelam deleti sunt, 439, 1. Imperium ibi affectavit Strabonis ætate Sisinus, 760, 25. Cappadociæ planities Bagadania, 61, 13. Quæ juxta Paphlagoniam extenditur Cappadocia, multa habet vocabula Paphlagonica; exempla afferuntur, 473, 40. Cappadoces utrique, tum ad Taurum tum ad Pontum habitantes, ad hoc usque tempus Leucosyri vocantur, 627, 16. Cf. 464, 53; 466, 15. Romani iis permiserunt, ut libere suis viverent legibus; illis autem postulantiibus regem dederunt Ariobarzanen, cujus in tertia generatione stirps defecit; deinde Archelaus rex ab Antonio constitutus est, 463, § 11. Mortuo Archelao, Augustus decrevit ut Cappadocia Magna esset Romanorum provincia; quæ ejus futura esset constitutio nondum noverrat Strabo, 458, 17. Cappadoces *Μα* deam colunt Co-

- manis, 459, 5. Summo apud eos in honore Comanorum pontifex, 459, 14.
- Capra Jovem ad Ægium nutrit, 332, 18.
- Capræ, *δορυάδες*, in Hispania, 135, 49.
- Capræ, αἱ *Καπριαί* (*Capri*), ad Campaniam sita insula ante Minervæ prom., 206, 12; 101, 35; a quo abrupta quondam est, 50, 10; 214, 50. Ὁ κατὰ *Καπριάς* πορθμός, 18, 31. Duo olim insulæ oppida, nunc unum; tenebant eam Neapolitani, nunc sibi habet Augustus, 207, 8.
- Capria, *Καπρία*, Pamphyliæ palus, 569, 47.
- Caprus, *Κάπρος* (*Al-Su*), in Phrygia prope Colossas in Mæandrum influit, 495, 24.
- Caprus, *Κάπρος* (*Lybtzadha*), portus Stagiri, itemque insula Stagiro objacens (*Kapronisi*), 279, 49; 280, 40.
- Caprus, *Κάπρος* (*Zab Arfal* vel *Allin Sou*, *Zab* minor), Assyriæ fluvius, inter quem et Lycum fl. est Arbela, pari ab utroque distans intervallo, 628, 21. Mox ibidem *lin.* 30 memoratur ἡ *Κάπρου διάβασις*, propinqua illa Babylonii et Seleuciæ. In his quum Caprus non idem esse fluvius possit, qui *lin.* 21. memoratur, neque verisimile sit, si utrique idem nomen fuisset, id Strabonem non monitum fuisse, Capri nomen h. l. corruptum esse censeo. Fluvium hodiernum *Adhem* indicari putat Ritterus, Droysenius vero majorem fluvium, qui deinceps sequitur et nunc *Dijala* vocatur; idque ego quoque statuo. Fluvius hic apud veteres vocatur *Διάλας*, *Diabas* (Amm. M.); *Σάλλας*. Apud Strabonem fuerit τὴν *Διάλα* *διάβασιν*. Vox *Διάλα* quum ob sequentium literarum *διάβα* similitudinem scriba quidam omisisset, alius nomen proprium e proxime antecedentibus male supplevit. *Dialam* nunc trajiciunt ad hod. *Deli-Abbas*, prope veterem Artemitam.
- Caprus a Mendesiis colitur, 690, 30. Capri Marti immolantur apud Lusitanos, 128, 27.
- Capsa, *Κάψα* (*Cafsa*), Numidiæ urbs, Jugurthæ gazophylacium, 705, 53.
- Captivi homines apud Lusitanos immolantur; manus dextræ amputatæ diis consecrantur, 128, 19.
- Capua, *Καπύα* (*S. Maria di Capua*), Etruscarum in Campania urbium caput, indeque nomen nata, 202, 23; 207, 15. In via Appia, 307, 19; 235, 6; a Casilino novemdecim stadia distans, 197, 29.
- Capyæ, *Καπύαι*, ab Ænea in Arcadia ad Mantineam conditæ, et a Capye nominatæ, 520, 12. Idem oppidum *Καφυσίς* vocatur, 333, 40.
- Capys, nomen dedit Capys Arcadiæ, 520, 12.
- Caralis, *Κάραλις* (*Cagliari*), Sardiniae urbs, 187, 17.
- Carambis, *Κάραμβις* (*Kerembi-Bouroun*), Paphlagoniæ promontorium, 103, 30; Criumetopo oppositum, 467, 8; 426, 16, ab eoque distans 1500 stadia, 103, 17; 256, 60; a Sinope 700 stadia, 468, 4. Pontum in duo quasi maria dividit, 103, 17.
- Carana, τὰ *Κάρανα*, Ponti opp., a quo Caranitis regio, 479, 38, quæ olim a Pompeio Zeleæ urbi attributa, deinde Ateporigi Galatæ data, et post ejus mortem Romanis provinciæ nomine cessit 479, 38. [Hanc Caranitidem in Geographiæ compendiis cum Carenitide Armeniæ confundi video. Aperte quærenda est in ea regione quæ a Zelis versus Galatiam est. Proximus autem a Zelis versus Taviam Galatiæ locus in Itinerario Ant. est *Darana* (quem sec. mensuras Itin. cum hod. *Omer-Pacha* componit Lapius). Hæc fuerint *Κάρανα* Strabonis.]
- Caranitis Ponti regio, 479, 38.
- Carbasis Indi utuntur, 612, 13.
- Carbo (Cn.) ad Noreiam a Cimbris cladem patitur (113 a. C.), 178, 44.
- Carbunculi varii in India, 610, 41; 611, 40.
- Carathiocerta, *Καρκαθιόκερτα*, Sophienes regia, 452, 29.
- Situs urbis incertus. Vide variorum sententias apud Ritterum t. 10, p. 78 sq. Probabiliter urbs componenda cum hod. *Karpurt*.
- Carchedonii lapides in Masæsylla, 705, 13; apud Garamantes, 709, 7.
- Carcinites, *Καρκινίτης*, sive Tamyraces, Ponti Euxini sinus (*golfe de Kerkinit* sive *de Perccop*), 255, 8; 258, 16. Summum ibi frigus, *ib.* Sinus versus boream ad 1000 stadia, sec. alios ad 3000 st., porrigitur, 255, 43.
- Carcoras, *Καρκόρας*. V. Corcoras.
- Κάρδαχας* quinam vocentur apud Persas, 624, 53.
- Cardamyle, *Καρδαμύλη* (*Scardamula*), Messeniæ opp., 308, 62, ad sinum Messeniæ in saxo natura munito, 309, 18 et 51. Cardamylæ vicinum quendam locum ab Homero Enopen dici nonnulli censent, 309, 35.
- Cardia, *Καρδία* (*Karidia*), Chersonesi Thraciæ urbs maxima, Milesiorum, Clazomeniorum et postea Atheniensium colonis frequentata, 283, 30. A Cardia ad Eleentem circiter 400 st., 283, 38.
- Carduchi, *Καρδοῦχοι*, ab antiquis vocantur qui postea Gordyæ dicti sunt, 636, 13.
- Carenitis, *Καρηνίτις*, Armeniæ regio, 433, 25.
- Cares a Lelegibus Homerus distinguit, 522, 22. Cares una cum Lelegibus vagati sunt, 267, 26. Cares Lelegum cohabitatores et commilitones, vel, secundum alios, a Lelegibus non diversi, 267, 16. Carum migratio, 51, 12. Olim fuerunt insulares; Cretensium auxilio continentem habitare coeperunt; Miletum condiderunt, duce accepto ex Cretica Miletu Sarpedone, 490, 41. Minoi olim paruerunt, tunc Leleges dicti et in insulis habitantes; hinc in continentem transierunt, multumque regionis eripuerunt Lelegibus ibi degentibus et Pelasgis, ipsis vero Caribus rerum hæc ademerunt Græci, 564, 18. Cares jam ante bellum Trojanum Con et Rhodum habitaverunt, 491, 19. Olim Samum, tunc Partheniam dictam, tenuerunt, 544, 30; porro Epidaurum et Hermionen, 321, 52; Ephesum, 545, 47; Miletum, Myntem et quæ sunt circa Mycalen et Ephesum, 540, 19. Atticam e mari infestarunt, 341, 26. Dux eorum apud Homerum Masthles (Nastes?), 564, 32. Cares *βαρβαρόφωνοι* apud Homerum, 318, 16. Per totam Græciam dispersi mercede militabant. *Barbari-lingues* ab Homero dicuntur, utpote male græce loquentes, non vero eas ob causas quas Thucydides, Apollodorus, alii attulerunt, 565, § 28. Carum lingua non est asperissima, quum habeat plurima vocabula græca, teste Caricorum scriptore Philippo, 565, 5. Carica lingua utuntur Caunii, 556, 42. Cariæ multis in locis sepulcra Lelegum et castella deserta, Lelegia dicta, 267, 18. Carum omnium communis conventus ad ædes Jovis τοῦ χρυσαορέως, 563, 45, et commune templum Jovis τοῦ *Καρίου*; ejus etiam Lydi et Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Cariæ regum sedes Halicarnassus, 560, 21. Carum eorum, qui sub Hecatomno erant, regia Mylasa, 562, 49. Cares rerum bellicarum studiosissimi; hinc multa quæ ad armaturam pertinent, Carica vocantur, 564, 25. — Quæ a Mæandro boream versus sunt Cares habent Lydis mixti, quæ vero meridiem versus, soli Cares tenent, præter ea quæ in ora Græci ad se rapuerunt, 555, 45. Carica ora a Posidio Milesiorum usque ad τὴν *περὰ τὴν* Rhodiorum pertinet. Fines Cariæ in mediterraneis, 555, 48; oræ longitudo, 456, 13. In Cariam e Troade venerunt Leleges, 522, 33. Quamnam Cariæ partem Leleges tenuerint, 522, 40. Cariæ in litore Iones urbes condunt, 329, 32. Cariæ et Phrygiæ in consiniis sita Carnura, 566, 15. Præterea Caria (ἡ *Καρικὴ*, 54, 44) locis haud paucis memoratur, quibus omnibus enumerandis supersedeo.
- Caresene, ἡ *Καρνησηνή*, Troadis regio, Dardaniæ adjacens;

- ex ea Andirus fl. in Scamandrum influit; a Careso fl. nomen habet, 515, 43; 516, 20.
- Caresus, Κάρησος, Troadis opp. desertum, 516, 20.
- Caresus, Troadis fl. ab Homero memoratur, 475, 5. Urbs ei adjacens eversa; regio Caresene vocatur, 515, 47. Fluvius a Malunte oriens, 519, 10, et in Aesepum influens, 516, 13, et Rhodium excipiens, 516, 16, vallem facit memorabilem, 516, 21.
- Cari Menis fanum inter Carura et Laodiceam, 496, 40.
- Caria. V. Cares.
- Cariatæ, Καριάται, Bactrianæ urbs ab Alexandro deleta, 443, 45. Ibi Callisthenes in custodiam datus, *ib.*
- Carmalas, Καρμάλας (*Charma Su*), Calaeonæ fl., cui Dastarcum castellum adjacet, 460, 15; item Sargarau-senæ, 460, 20. Fluvii alveum ad Herpa obturavit Ariarathes rex, 462, 1. Cf. v. Herpa.
- Carmaniae situs, 618, 14; 65, § 23 sqq.; fertilitas, 618, 24; proventus, 618, 29; desertum ei imminens, 618, 22; vallis fertilis juxta Carmaniam in Perside, 621, 22. Carmanica vitis, 618, 35; palmae, 629, 27; fluvius aurifer, 618, 29. Harmoza promontorium, 631, 46; 618, 19. aliud promontorium (*cap. Jask*) versus meridiem excur-rens, 618, 16. In Carmaniam per Arachotos et Drangas Craterus exercitum duxit, 614, 26; eodem venit Alexan-der, 615, 34; 617, 25. Carmaniorum ora ab Ichthyo-phagis usque ad Persidem 3700 stadiorum longitudi-nem habet, 613, 20. Parallelus per Carmaniam trans-iens, 110, 45. A Carmaniae et Persidis confiniis us-que ad Babylonem linea recta paullo longior stadiis 9000 sec. Eratosth., 65, 28. Carmanii (Καρμανῖται p. 618, 47) asinis ad bellum utuntur, eosque Marti (quem solum deum colunt) sacrificant, 618, 38. Alia quaedam de Carmaniorum moribus et sermone, 618, 40.
- Carmelus, Κάρμηλος (*El-Karmel*), mons in Phoeniciæ ora, quem Judæi tenent, 615, 51 sqq.
- Carmenta (Καρμέντις Strabo) nymphea a Romanis colitur; fuit illa Evandri mater, olim Nicostrate dicta, 192, 25.
- Carmon, Κάρμων (*Carmona*, a *Sevilla* orientem versus), Turdetaniæ urbs, 117, 17.
- Carmylessus, Καρμυλησσός, Lyciæ opp. in convalle Cragi montis, 568, 5. (Situs incertus. Quærendus videtur in iis locis ubi nunc est *Levisi*).
- Carna vel Carnana, Κάρνα ἢ Κάρνανα, Arabiæ urbs, caput Mi-næorum 653, 49. (*Carnon* ap. Plin., Κάρμυν ap. Ptol., Κάρνανα ap. Steph. Byz. Situs incertus. Sec. Ptol. sita erat 20° 15' lat., 80° 15' long. Fresnelius locum *El-Karn* situm esse audivit boream et occasum versus a *Wadi Doan*, quæ vallis a *Makalla* quinque vel sex dierum itinere distat, adeo ut *El-Karn* inter 15° et 16° lat. quærendus sit. Ad eundem locum Carnam Minæorum, qui eo usque pertinuisse videantur, referri vult Ritterus t. 12, p. 280 sqq. In quo vereor ne falsus sit.)
- Carneades, Κυρηναῖος, Academicorum optimus, 711, 16.
- Carneates, ὁ Καρνεάτης, Sicyoniæ mons, Celossæ pars; in eo Asopus, qui Sicyonem præterfluit, nascitur, 338, 28.
- Carni, Κάρνοι, ad Alpium partem Adriatico mari vicinam, 172, 8. Supra eos Apenninus (?) mons, lacum habens in Isaram fluvium exeuntem, 172, 22. Eos attingunt No-rici, 243, 14, et Veneti, 179, 49. Carnicus vicus Tergeste, 260, 49.
- Carnus, Κάρνος, Aradiorum navale, 611, 32. Apud se-riores scriptores vocatur Antaradus, *hod. Tartus* sive *Tortosa*. Ruinas *Carnun* dictas, quæ esse feruntur ad *Nahr Bos* sive *Banias* ad Aradiorum navale refert Thompson (v. Ritter t. 17, p. 880): Schaweus, cum eo-que Ritterus t. 17, p. 53 Carnum ponunt ad maris reces-sum qui a *Tortosa* versus boream abest septem millia nautica. In quibus viri modo laudati neglexerunt aucto-rem Stadiasmj, qui a Carno ad Balaneam (*hod. Banias*) expulsat 200 stadia, adeo ut nonnisi ad *Tortosa* Carnus pertinere possit.
- Carnuti, Καρνοῦτοι, Galliæ gens, per quos Liger fluit, 161, 15. Eorum emporium Cenabum (*Orléans*), 158, 44.
- Carpasia, Καρπασία, Cypri opp. oppositum Sarpedonio Asia promontorio. Ab eo transitus frigida stadiorum ad aus-trinum mare et Carpasias inss. 582, 20.
- Carpasiæ insulæ ad Cyprum (*I. Joannis Carpasii et il Poro*), 582, 22 et 26.
- Carpathium pelagus, 102, 43; 419, 8; 581, 30, in quo As-typalæa, Telus et Chalcia inss., 419, 11.
- Carpathus, Κάρπαθος, Homero Κράπαθος (*Scarpanto*), Carpathii pelagi ins., 419, 15; quattuor urbes habet quarum una est Nisyrus; situs insulæ 419, 48.
- [*Carpentoracte*] (*Carpentras*), Cavarorum urbs. V. Cavari.
- Carpetani, Καρπητανοί, Iberiæ gens in regionis inter Tagum et Anam fluvios sitæ partibus superioribus, 115, 10. Fi-nitimi sunt Turdetanis, Celtiberis, Vettonibus, Oretanis, Lusitanis, 115, 10; 116, 44; 126, 25 et 39; 134, 47; 134, 53. Carpetaniæ contigua loca sunt aspera, 118, 5. Ta-gus Carpetaniam perfluit, 126, 17.
- Carrhæ, Κάρραι (*Harran*), Mygdoniæ urbs, 636, 7.
- Carseoli, Καρσεόλοι (ruinæ in loco qui vocatur *Civiltà*), Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 37.
- Carsuli, Κάρσουλοι (Carsulæ Tacit. H. 3, 60), Umbriæ opp. in via Flaminia inter Mevaniam et Narniam, 189, 34. (Distabat a Narnia 10 millibus, teste Tacito; quæ men-sura ducit ad ruinas inter *S. Gemino* et *Acqua Sparta* sitas, quarum locus Holstenii adhuc ætate *Carsoli* vo-cabatur).
- Carta, Κάρτα, Hyrcaniæ urbs, 436, 23. V. Samaritana.
- Cartalias, Καρταλία, Hispaniæ urbs inter Saguntum et Dertossam, 132, 15. [Aliunde non nota urbs. Nomen aperte phœnicium. Fortassis intelligenda est Καρχηδών παλαιά Ptolemæi (II, 5, p. 129), quam Marca cum *hod. Carta vieja* componit, ejusque auctoritate hanc Cartha-ginem a meridie Iberi fluvii tabulæ exhibere solent, quum tamen Ptolemæus eam in eadem fere cum Barci-none latitudine ponat. Ceterum quum in tractu inter Saguntum et Dertossam medio Strabo etiam Oleastrum locum habeat, is autem Itinerariorum auctoritate a Dertossa sit versus boream: suspicio nascitur Cartaliam quoque a borea Dertossæ fuisse, adeo ut eam cum vetere Phœnicum urbe, quam Barcinonem seniores vocant, composuerim.]
- Carteja, Καρχηδία, Iberiæ urbs vetusta, 40 st. a Calpe monte, apud Bastetanos; ab Hercule condita, olim Heraclea dicta; ostenduntur ejus rudera, 115, 47. A Munda dis-tantia, 117, 22. Nonnullis Carteja est vetus Tartessus, 125, 21. Ad Cartejam mare buccinas, purpuras, poly-pos, teuthides, alios pisces ingentes, habet, 120, 23.
- Cartera come, Καρτερὰ κόμη, munitus pagus, Diomedis regia in Bistonum terra, 282, 8.
- Carthæa, Καρθαίη, Cei urbs, in quam Pœeessa conducta, 417, 40.
- Carthago Nova, Καρχηδών ἡ νέα, Hispaniæ urbs, Asdru-balis opus; potentissima, bene munita, portu egregio instructa, maximum emporium; argenti metallis dives: in vicinia multum salsamentorum, 131, 35; argenti fo-dinæ describuntur fusius, 122, § 10. Supra urbem Oros-peda mons, 133, 45. Usque ad eam pertinent Sidetani; 135, 39; Bastetani et Oretani, 129, 40. A Calpe distat 2200 stadia, 129, 40; a Scombraria ins. 24 stadia, 132, 7. In ea aut Tarracone præfectus Rom. hibernare solet, 138, 46. Nascitur ibi arbor memorabilis, 145, 34. Obja-cet urbi in Libya Metagonium 3000 stadiorum inter vallo, 702, 44.

Carthago, Καρχηδών, Libyæ urbs, et fretum Siculum et Roma sec. Eratosthenem sub eodem meridiano sunt, 76, 48. Urbs paucioribus quam 2000 stadiis septentrionalior est quam recessus Syrtis majoris, 709, 51. 900 stadiis distat a parallelo per Alexandriam ducto, 110, 42. Ab ea ad Alexandriam non supra 9000 stadia; Eratosthenes vero 13000 numerat, 76, 47. A Lilybæo distat 1500 stadia, 707, 47; a Cephalis prom. supra 5000 stadia, 709, 1; a Treto pro n. 2500 stadia, 706, 27. Gnomonis ibi ratio ad umbram æquinoctialem, 110, 40. Carthaginienses continuo Græcos barbarosque Siciliæ infestabant, 224, 36. Tarento potiti pleraque ejus urbis ornamenta perdiderunt, 231, 23. Carthaginis regio fertilis, 108, 21. Carthaginiensis et Cyrenaicæ ditiorum limes sub Ptolemæo (Apione?) Euphrantæ turris, 709, 41. Urbis ejus situs; arx Byrsa; Æsculapium; portus, in eoque insula Cothone dicta (de ipso sc. Cothone portu), 706, § 14. Historia Carthaginis usque ad restauratam a Cæsare urbem adumbratur, 706, § 15. Urbis eversio, 238, 41. Carthaginiensium respublica jure admiranda, teste Eratosthene, 54, 38. Oræ eorum superjacent Libyphœnices, 709, 3. Carthaginienses Sardinia potiti sunt, 187, 25. Majorem Hispaniæ partem subegerunt, 131, 24. Barca duce in Hispaniam expeditionem fecerunt, 125, 6. Italiæ inferioris gentes multifariam læserunt, 210, 50. Contra eos classem duxit Agathocles, 708, 6. Punici belli secundi causa deletum contra pacta ab Hannibale Saguntum, 132, 12. Carthaginienses in Charace Syrtis majoris loco laserpitium clam eo allatum emebant, contra dantes vinum, 709, 45. Demerserunt naves peregrinorum, qui in Sardiniam vel ad Herculis columnas navigantes deprehenderentur, 681, 52. Prope Cinyphem fl. voragines ponte instraverunt, 708, 50. Carthaginiensis sinus, δ Καρχηδόνιος κόλπος, inter Apollonium et Hermæum promontoria, 706, 24. Loca ad eum sita, 707, § 16.

Carura, τὰ Κάρουρα, pagus in Phrygiæ et Cariæ confinibus, 495, 33; terræ motibus obnoxia, 495, 42; ferventes ibi aquæ, 495, 35; 538, 49. Ab Epheso ad Carura 740 stadia, 566, 15; ab Holmis 920 stadia, 566, 20. Inter Carura et Laodiceam fanum est Menis Cari; schola ibi medicorum Herophileorum, 496, 38.

Caryanda, Καρύανδα, Cariæ portus et ins.; patria Scylacis, 561, 47.

Carystus, Κάρυστος, Eubææ opp. sub Oche monte, 383, 20. Ibi marmor exscinditur et asbestus lapis, 383, 22; 375, 35.

Carystus, in Laconica locus Ægyptis, 383, 32; unde vinum Carystium, *ib.*

Caseus Salonites Bithyniæ, 484, 27. Caseus in Alpibus, 172, 21. Caseo equino Nomades vescuntur, 258, 36. Caseum Atticum reserentem non tangit sacerdos Minervæ Poliadis, 339, 10.

Casia ex fruticibus in Arabia provenit, 666, 5; 665, 50; plurima ex India afferri dicitur, *ib.*

Casiana, τὰ Κασιάννα, Apamensis agri in Syria castellum, patria Tryphonis, 640, 46. Situs non notus. Fuerit in Casiotide, quam Ptolemæus dicit, provincia; probabiliter in *Massiyad* monte; fort. *Massiyad* castellum.

Casilinum, Κασιλίνον (*Capoue*), Campaniæ opp. ad Vulturum fl.; ibi Prænestini quidam ab Hannibale obsessi, 207, 21. Oppidum erat in via Appia, 235, 7; a Capua 19 stadia distans; ibi via Latina in Appiam incidit, 197, 29; in propinquo est Calenôn urbs, 198, 2.

Casium, Κάσιον (*San Germano*), Latii urbs, in via Latina urbium Latinarum ultima, 197, 49.

Casius mons, τὸ Κάσιον ὄρος (*Dj. Okrab*), 42, 10; 42, 14; 631, 40; 640, 9.

Casius, τὸ Κάσιον (*el Kas, el Katieh*), prope Pelusium Ægypti, collis ex arenarum cumulis constans, promontorii speciem præbens; aqua destitutus, 32, 12; 646, 53; ibi Pompeji corpus jacet, *ib.* A Casio ad Pelusium 300 stadia, ad Iamnam 1000 st., 646, 13. Montem olim mari circumdatum fuisse censet Eratosthenes, 46, 47. Adjacens ei regio inundata est Strabonis ævo adeo, ut hinc in Phœniciam via navigabilis esset, 49, 2. Ad Casium repentinæ terræ convulsiones accidunt; ejus ex sint generis, 645, 39.

Caspiæ portæ, αἱ Κάσπιαὶ πύλαι (in *Sirdara* monte) 67, 15; 67, 30 et passim; 71, 30 *sqq.* 111, 5; 447, 35. Terminus climatum, quo boreales et australes Asiæ regiones Eratosthenes distinguit, 448, 9. Ab iis per Parthiam usque ad Alexandriam Arianam et hinc per Drangas et Arachotos ad Indum flumen, 15300 stadia; linea recta a Caspiis portis ad Indum 14000 stadiorum, 616, 8. Caspiæ portæ a Rhagis 500, ab Hecatompylo 1260 stadia, sec. Apollodorum Artemitenum, 441, 24; ab Hecatompylo 1960 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 54. Ab iis ad Rhagas 500 st., 450, 7; ad Cyri ostia 5000, ad Alexandriam Ariæ 6400 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 46. Ab iis per Mediam et Parætacenen 3000 stadia; et hinc ad mare Rubrum alia 8000, nonnullis in locis etiam supra 9000 stadia, sec. Eratosthenem, 66, 47; ad Tapen Hyrcaniæ regiam, 1400 stadia, 436, 25. Ad Caspias usque Pylas Parthyæa pertinet, 441, 20. Prope eas terræ motus, 50, 15. Cf. Rhagæ.

Caspii, Κάσπιοι, inter Albanos et Uitios, accolæ maris Hyrcani, 440, 39. Caspia gens, τὸ Κάσπιον ἔθνος, mari nomen dedit; nunc evanida est; ejus regio, ἡ Κάσπια, pars Albanæ, 431, 18. Caspiorum mores, 446, 15; 443, 31. Ἡ Κάσπια regio, 29, 9, quam Medis ademerunt Armenii, 353, 21.

Caspium mare, sive Hyrcanum, Κάσπιον ἢ Ὑρκανία θάλαττα, 434, 46; sinus Oceani, 100, 20; 434, § 1; a gente Caspia dictum, 431, 19. Ejus situs in Amisi parallelo, 59, 14. Ejus dimensiones sec. Eratosthenem, 434, § 1. Ejus accolæ Scythæ et Sarmatæ, 435, 12. Caspium mare nonnulli, ut Polyclethus, paludem esse, meatu quodam cum Mæotide palude conjunctam, putarunt, 437, § 4. Isthmus a mari Caspio usque ad mare prope Colchidem pettinens 3000 fere stadiorum; perperam Posidonius 1500 stadiorum facit; Clitarchus vel perfundi eum aquis maris utriusque ait, 421, 44. Caspii maris ostium ab intimo maris recessu et Armenicis et Medicis montibus circa 6000 stadia distat, 62, 16. — Ex eo in Indiam navigari posse asserit Patrocles, 62, 19. A Caspio mari ad Arios 6000 stadia, 438, 15. Mare hoc parum navigatur, 436, 34; insulas habet habitabiles, in iisque terram auriferam esse dicunt, 436, 36. Ad latus ejus orientale degunt Dacæ Parni cognominati, tum solitudo est, tum Hyrcania. Ad maris recessum in imis montibus Medicis et Armeniis Anariacæ, Uitii, Amardi, Cadusii, Gelæ, Armenii, Albani, 436, § 1. Secundum Eratosthenem maris accolæ post Hyrcanos sunt Amardi, Anariacæ, Cadusii, Albani, Caspii, Uitii, et fortasse alii usque ad Scythas; ab altera Hyrcanorum parte Derbyces, 440, 37.

Caspium mons (*mont Elbourz*; Strobilus Arriani. V. Walckenaer *Mémoire sur les dénominations de portes Caucasiennes, Sarmatiennes et Albaniennes*, p. 109), a Dioscuriade distat quinque dierum itinere sec. Eratosthenem, 75, 54; 1000 stadia inde a Phasi, sec. Hipparchum, 76, 6. A Cyri ostio distat 1800 stadia, 440, 45. Caspius mons, qui situs est qua ex Colchide ad mare Caspium transcenditur, a Cyaneis distat, sec. Hipparchum, 6600 stadia, 75, 28.

Caspium ab accolis Caucasus mons vocatur, 426, 42.

- Cassander 26 oppida ad Thermæum sinum et in Cruside sita delevit, incolasque in Thessalonicam, quæ olim Therme dicta, de uxore Cassandri nomen accepit, conduxit, 277, 29. 278, 32. Polidæam restauravit et Cassandriam dixit, 278, 40. Per decennium Macedonibus imperans Athenis præfecit Demetrium Phalereum, 341, 44.
- Cassandram uxorem petivit Otryoneus, sec. Homerum. Nilil poeta novit de Cassandra ab Ajace violata, 514, 6.
- Cassandria, Κασσάνδρεια, olim Potidæa, 278, 40.
- Cassiopea, Κασσιόπεια, stella, 111, 33.
- Cassiope, Κασσιόπη, portus Corcyræ (hod. *Cassope*), a quo ad Bientesium 700 stadia, 269, 32.
- Cassiterides insulæ, Καττιτερίδες νῆσοι (*Scilly* sive *Sorlingues* inss.), 10 numero, ab Artabrorum portu boream versus in alto sitæ; incolarum habitus et victus, 145, 45. Ibi metalla stanni et plumbi, 122, 17; 106, 47; 145, 51; pelles quoque, *ib.*; pro his mercatores dant sales, fictilia, ærea opera, 145, 53. Primi eas insulas adierunt Phœnices Gaditani; sæpius rem frustra tentarunt Romani, usque dum P. Crassus omnibus mare hoc patere docuit, 146, 2. Cassiterides a continente longius quam Britannia distant, 146, 13. Obiacent Artabris, 99, 17.
- Cassius Seleuciam, in quam Dolabella confugerat, obsidione cinxit, 640, 20.
- Cassopæi, Κασσωπαῖοι, Thesprotica in Epiro gens, 267, 15; 269, 20. Regio eorum pertinet usque ad sinus Ambracici recessum, qui est prope Ambraciam, 270, 16. 269, 51. Oppida eorum Buchetium, Elatria, Pandosia, Batiæ, 269, 49.
- Castabala, τὰ Καστάβαλα, oppidum in ea Ciliciæ parte, quæ Cappadociæ adiecta est, 458, 28. Tyanis propinqua, sed a Tauri montibus quam Tyana absunt propius. Dianæ Perasiæ ibi fanum cernitur, 460, 45. [De situ oppidi non satis constat. Nonnulli Castabala componunt cum hod. *Nigdeh*, quod oppidum est a Tyanis versus boream. Quæri potius debet a Tyanis meridiem versus. Fortasse eadem urbs est quæ postea vocabatur Faustiopolis (hod. ruinæ *Pachnakchi*).
- Castalia fons, Καστάλια, ad Delphos, 359, 13.
- Castellum Firmanum Piceni, Καστέλλον (*Porto di Fermo*), 201, 5.
- Casthanæa, Κασθαναία (*Keramidhi* ?), pagus Magnesiae sub Pelio situs, 380, 41.
- Castlon sive Castulon, Καστλόν, Καστουλόν (*Κασταλόν* ap. St. Byz.; *Caslona* ad *Guadalimar*, ubi ruinæ et inscriptt.), Hispaniæ urbs ad Bætin, 117, 45; prope quam est Bæticæ terminus orientalis, 138, 21. Primaria urbs Oretaniæ, 126, 32; in via militari sita, 133, 26. Prope eam Argentarius mons, 122, 46, et metallum plumbi fossilis, 122, 44.
- Castnietis, Καστινήτις, Venus porci sacrificium admittit, 376, 15.
- Castor, Κάστωρ, pater Deiotari Philadelphi, 481, 49.
- Castor Sacondarius in Gorbeo regia cum uxore filiisque a Deiotaro trucidatus, 486, 38.
- Castores Hispaniæ, 135, 51.
- Castorium Hispanicum non habet vim medicam castorii Pontici, 135, 51.
- Castrum novum, Καστρονόνουν (*Giulia nova*), in ora Piceni, 201, 8.
- Castulon. Cf. Castlon.
- Casus, Κάσος (*Caso*), ins. maris Carpathii, 419, 14. A Carpatho 70, a Samonio pr. 250 stadia distat; 80 st. ambitus; urbem habet; circa eam Casiorum insulæ, 420, § 18.
- Casystes, Κασύστης (*Vromar Limiona* ad *Kavo Karaka*, ut videtur), Ioniæ portus sub Coryco monte, 550, 25.
- Calabathmus, Καταβαθμός (*Akabah es-Sollum*), montanus tractus in ora Libyæ, Cyrenaiæ et Egyptiæ ditionum terminus, 711, 37; 678, 50; 672, 34; 700, 23. Ad eum Plynus portus et Tetrapyrgia, 711, 37. Calabathmus ab Apollonia 2200 stadia, 711, 22, a Parætonio linea recta 900 stadia distat, 678, 53.
- Catacecaumene, ἡ Κατακεκαυμένη, sive Combusta, regio Asiæ minoris, quam alii Mysiæ tribuunt, alii Maoniam vocant, 493, 49. Catacecaumene, sive Mysia sive Maonia dicenda, unde nomen habeat; quæ sit soli indoles, 537, § 11; 495, 53. Eam Lydi et Mysi possident, 495, 53. Ad eam de Typhone fabula et Arimi referuntur, 496, 27; 537, 19. Arimûs ejus rex fuit secundum Xanthum Lydum, 537, 20. Regio vini ferax, 544, 40. Κατακεκαυμένης οἶνος Mysiæ, 537, 14.
- Catalogus Hesiodi. V. Hesiodus.
- Catana, Κετάνη (*Catania*), Siciliæ opp.; ejus a Syracusis et Tauromenio distantia, 221, 19 et 26 et 46; 222, 19; Naxiorum colonia, 223, 14. Pristinos incolas amisit, aliis eo deductis ab Hierone, qui urbem Ætnam denominavit, 223, 15. Post mortem Hieronis reversi Catanaei novos incolas expulerunt sepulcrumque tyranni devastarunt, 223, 32. Catana servorum bello male affecta, 226, 30; ab Augusto restaurata, 226, 3; Romanorum coloniam accepit, 223, 13. Ætnæ eruptionibus obnoxia est. Egesto ex Ætna cinere solum mirum quantum fecundatur, ut vini aliorumque fructuum feracissima regio sit, ovesque pinguedine suffocentur, nisi sanguis his subinde aliquid extrahatur, 223, 29; 206, 1; 537, 28. Amphinomi et Anapiæ egregium facinus, 229, 32. Per Catanam Amemanus fl. 220, 20, et per agrum urbis Symæthius fl. labuntur, 226, 6. A Catana ad Innesam sive Ætnam 80 stadia sunt, 223, 27.
- Cataones, Κατάονες, quamquam eadem cum Cappadociibus lingua utentes, olim a Cappadociibus distinguebantur, iisque conjungebatur Melitene; Cappadociæ primus Cataoniam adiecit Ariarathes rex, 457, § 2. Cataonia, 111, 5, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 24. Regionis situs et soli ratio, 458, 44. Cataoniæ ex mediis campis Pyramus effunditur, 44, 13; 576, 43; 459, 24. Nulla est in planitie Cataoniæ urbs, sed in montibus castella exstant, 460, 12. Cataones Comanorum incolæ, 459, 7. Armenii quædam Cataonibus ademerunt, 453, 26.
- Cataonis Apollinis templum, 460, 16.
- Catarrhactes minor Nilî describitur, 694, 29. Ceterum cf. v. Nilus.
- Catarrhactes, Καταρράκτης (*Duden-Sou*), Pamphyliæ fl.; unde nomen habeat, 569, 32.
- Catennenses, Κατεννεῖς, in Pisidia, Sagalassensibus et Homonadensibus finitimi, 488, 14.
- Cathæa, Κάθεια, Indiæ regio; Cathæorum mores quidam et instituta, 596, § 40.
- Καθαρμοί, Epimenidis poema, 411, 52.
- Cathylei. V. Caulci.
- Cato (M.) Hortensio roganti Marciam uxorem tradidit, 441, 33. Apud eum vixit et mortuus est Athenodorus Tarsensis Cordylion cogn., 575, 8. Cyprum Ptolemæo ademit, 584, 11. A Berenice urbe Syrtim cum exercitu circumivit 33 dierum itinere, 710, 16.
- Κατόκας, cognomen Menippi Stratonicensis rhetoris, 563, 53.
- Catopterius, Κατοπτήριος, Phocidis præcipitium, 363, 32.
- Catoriges, Κατόριγες (al. *Caturiges*), in Alpium verticibus supra Salassos, 170, 6. (Parum accurate supra Salassos habitare dicuntur. In Gallico Alpium latere ponendi sunt, ubi Eborudunum eorum caput erat, et Caturigæ locus (hod. *Chorges*) non longe ab Eboruduno occasum versus (dép. des *Hautes-Alpes*).

- Catreus, κατρεύς, Indiæ avis, 611, 49.
- Cattabanes, Κατταβανείς, Arabiæ gens ad angustias sinus Arabici pertinens; regia eorum Tamna urbs, 653, 54. Ἡ Κατταβανία (Κατίβαννα Theophrast. H. Pl. 9, 4, 2. V. Ritter, t. 12, p. 365) thus gignit, 654, 16. [Non ita longe ab angustis sinus Arabici nunc exstat *Cattaba* locus (*Bana* Ptolemæi?). Ad hanc tamen Tamna Strabonis vix quisquam retulerit; immo eadem urbs est cum *Thumna*, quam Ptolemæus, VI, 7, a Sabbatha boream versus collocat satis longe ab eo tractu quem Strabo Cattabanibus assignat, sed in ea ipsa regione ubi nunc degunt *Beni Kahtan*, in quibus Cattabanes veterum agnoscit Forsterus (*Georg. of Arabia*, 2, p. 154). Haud dubie in compluribus regionibus Cattabanes erant, quas Strabo non distinguit. Quo facit etiam quod Cattabanensis terra thus gignere a Strabone dicitur. Id enim in regionem faucibus sinus Arabici imminuentem non quadrat, et tractum magis orientem versus situm prodit, eum scilicet in quo Ptolemæus *thuriferam regionem et Cattabenos* collocat.]
- Caucasus, ὁ Καύκασος, τὰ Καυκάσια ὄρη. De eo recentiores demum scriptores accuratiora tradiderunt, 97, 45. Ab accolis Caspius vocatur, 426, 42. Montis descriptio, 426, § 15. Pars ejus ad mare Caspium pertinens vocantur Ceraunii montes, 430, 8. 432, 22. Quænam sint Caucasii partes celsissimæ, 434, 3. Calceis aculeatis in eas ascendunt, et pellibus insidentes de iisdem delabuntur, 434, 11. E Caucaso in Mæotidem fluit Achædeus, 434, 41. Tanaim nonnulli per Caucasum labi putarunt, 89, 4. E Caucasii montibus Tanaim oriri Theophanes Mytilenæus cum aliis quibusdam opinatur, 423, 13. Caucasie gentes septuaginta, sec. alios trecentæ, quarum plurimæ Sarmatæ sunt, Dioscuriadem emporium frequentant, sua quæque lingua utentes, 427, 13. Caucasiorum populorum mores quidam, 445, 45. Caucaso subjacent orientalis oræ Ponticæ populi inde ab Achæis, 426, 32. Caucasi juga pone Dioscuriadem Soani tenent, 428, 20. In Caucaso vinctus Prometheus, 433, 43. Caucasi nomen Alexandri rerum scriptores adulandi causa transtulerunt ad montes Indicos, 433, § 5, ad Paropamisum, 586, 52, ideoque ad Tauri partes, 587, 35; 438, 20.
- Caucasii montes, Indiam a borea definientes, 15000 stadia distant ab Indiæ terminis meridionalibus, sec. Patrocleum, 56, 36. Caucasi Indici habitatores palam cum mulieribus coeunt, teste Megasthene, 605, 15.
- Cauci, Καυκοί (al. *Chauci*), Germaniæ pop. ad Oceanum, 241, 49.
- Caucon, Καύκων, Achaïæ fl. inter Dymen et Tritæam, 294, 7 et 30; 333, 1.
- Caucon heros, cujus monumentum in agro Lepreatarum ostenditur, 296, 38.
- Caucones, Καύκωνες, olim compluribus in terris habitabant; nunc nulli sunt, 267, 44; 305, 37.
- Caucones barbari in Peloponneso, 266, 47. Eos fuisse Arcadum gentem, ut Pelasgos, et similiter vagam perhibent, 396, 41. Secundum nonnullos tota, quæ nunc Elea dicitur, regio a Messenia usque ad Dymen pertinens, Cauconia appellata est; alii Caucones in duas partes divisos habitasse censent, alteros in Triphylia apud Messeniam, alteros apud Dymen in agro Bubrasio et Elide Cava; quæ posterior sententia cum Homeri verbis magis congruit, 296, § 17. Caucones in Triphylia juxta Messeniam, 294, 1. Alii Caucones fuisse videntur circa Dymen, Elin et Cauconem fl., 294, 6. Dyme Καυκωνίς appellatur, 294, 2 et 29. Caucones tenuerunt Lepreaticam et Cyparissensium regionem et Macistum, 296, 35; 294, 34. Cauconia sub Nestore fuit, 289, 42.
- Caucones Asiæ, 490, 26, ad Pontum, 464, 2; Trojanorum apud Homerum socii (sub Polycle duce, 464, 49), e Paphlagonia advenisse dicuntur, ubi Καυκωνιάται quidam nominantur, Mariandynis finitimi, 296, 43. Pontiorum, quæ est a Mariandynis usque ad Parthenium fl., oblinuisse feruntur; genere Scythæ vel Macedones vel Pelasgi; urbs eorum Tieum; etiam nunc Καυκωνίται quidam ad Parthenium, 464, § 5.
- Caudium, Καύδιον, Samnii opp. in via Appia, 235, 6. 207, 21. (Situm fuit inter *Arpaja* et *Monte Sarchio* prope *Isclero* fluvium.)
- Caulci, Καυδοί, gens Germaniæ ad Oceanum, 241, 50. Pag. 242, 39, in codicibus scribitur Καυδοί. Fortasse sunt Καλούκωνες Ptolemæi. Cluverius Caulcos ad locum *Uelzen* in Hanoverana regione ponit.]
- Caulonia, Καυλωνία (ad montem *Caulone*, a *Castel vetere* versus boream, ad *Alaro* fl.), Bruttii urbs, Achæorum colonia, olim dicta Aulonia, utpote ad αὐλῶνα sita; nunc deserta; incolæ, a barbaris ejecti, Cauloniam Siciliæ condiderunt, 217, 11.
- Caulonia, Siciliæ urbs, 218, 14 (V. Caulonia Bruttii). Est *Calloniana* Itinerarii Antonini, in via sita, qua Catana Agrigentum itur, 25 m. p. ab Agrigento distans; hodie *Callanisetta*, ut videtur.
- Caunus, Καῦνος, (ruinæ prope *Dalian* infra *Koidches Liman* lacum), Rhodiorum περαιὰς oppidum non longe a Calbi fluvio, navale habet et portum; aeris ibi temperies; Stratonici dicterium, 556, 25. Supra Caunum Imbrus castellum, 556, 28. Caunii e Creta oriundi sunt; lingua Carica utuntur, 556, 41. Aliquando a Rhodiis defecerunt, sed a Romanis iis redditi sunt, 556, 38. Molonis adversus Caunios oratio exstat, *ib.*
- Cava Elis, V. Elea.
- Cava Eubœæ, τὰ Κοῦλα τῆς Εὐβοίας, 382, 15.
- Cava Syria. V. Cœlesyria.
- Cavari, Καούρα, Galliæ Narbonensis gens, juxta Rhodanum habitant a Druentia usque ad Isaram per 700 stadia, 153, 47. Cavarorum urbs quædam inter duos fluvios sita, qui deinceps in unum coeunt in Rhodanum incidunt, 154, 1 (Signari videtur Carpentoracte (*Carpentras*), inter fluvios *Oueze* et *Mede*). Cavarorum nomen latius etiam patet omnibusque hujus tractus barbaris inditur, quamquam plerique eorum jam Romanam vitæ formam atque linguam sequuntur, et nonnulli etiam civitatem nacti sunt, 154, 54.
- Caytrii heroum in Limone, 555, 21. Cf. Asios limon.
- Caystrus, Κάυστρος (*Kara-Su* et *Kutchuk Meinder*), Ioniæ fl., 531, 24; ad ejus ostium Selinusia palus, 548, 30. Caystrius campus, 373, 34; 535, 2; 536, 24 et 16, quem alluviones fecerunt, 589, 23; in quo est Larisa, 530, 37; cui vicinus est Cilbianus campus, 583, 3.
- Κῆθος, Æthiopie animal, 659, 50, a Babyloniiis Ægypti colitur, 690, 26; quale sit animal, *ib.*
- Cebrene, Κεβρήνη, Κεβρήν (ruinæ prope *Dongurlu*), Troadis urbs, cujus incolæ Antigoniam sive Alexandriam transducti, 517, 13; ἐπάνω Κεβρήνος est Palæscopsis, 519, 26.
- Cebrenia, Κεβρηνία, Troadis regio; ejus situs; urbem habuit Cebrenen; Cebrenorum sive Cebreniensium (Κεβρηνῶν sive Κεβρηνιέων) cum Scepsiis controversiæ; Antigoniam ab Antigono transducti, 510, § 33. Cebrenii, 518, 35; 505, 30; 511, 28.
- Cebrenii Thraces ad Arisbam fl., 505, 30.
- Cebus. V. Κῆθος.
- Cecropia, Κεκροπία, una ex duodecim Atticæ civitatibus Cecropiis, 341, 28.
- Cecrops, Κέκροψ, Bœotiae, tunc Ogygiæ dictæ, præfuit; quasnam ibi urbes condiderit, 349, 35. Atticæ multitu-

- dinpm in duodecim civitates composuit, 341, 27. Cecrops, nomen barbarum, 267, 5.
- Celadon, Κελάδων (an Ladon?), fl. in Alpheum influit, 295, 12.
- Celænae, Κελαιναί (ad hodiernam *Dineir*, quæ est veterum Apamea Cibotus), Phrygiæ opp., ad quod fontes Mæandri; ex eo Apameam incolas transduxit Antiochus Soter, 494, 50. Oppidum a Celæno nomen habet, 496, 12. Ad Celænas referuntur fabulæ de Olympo et Marsya; in propinquo palus est, 495, 2. A Celænis incipit Mesogidis tractus montanus, 537, 44.
- Celæno, Κελαινών, Danaïdum una, Neptuno peperit Celænum, 496, 12.
- Celænius, Κελαινός, Neptuni et Celænis f., a quo Celænae in Phrygia nomen habent, 496, 12.
- Celenderis, Κελένδερεις (*Kilandria*), Ciliciæ opp., 571, 47; 647, 10. Hanc Artemidorus et alii Ciliciæ initium faciunt, 571, 48.
- Celia, Κελία (*Ceglie*), Apuliæ urbs in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 52.
- Celmis, Κέλμεις, unus e Dactylis, 406, 40.
- Celossa, ἡ Κηλώσση, mons Philiæ regionis, 328, 26; ejus pars est Carneates mons, 428, 58.
- Celsa, Κέλσα (*Xelsa*), Hispaniæ urbs ad Iberum, qui ibi ponte lapideo jungitur, 133, 51.
- Celtæ, Κέλται, Κελτοί, pridem vocabantur omnes gentes occidentales, 27, 37. E quattuor terræ partibus occidentalem oblinent, sec. Ephorum, 28, 20. Celtica ex Ephori sententia pleraque Hispaniæ loca usque ad Gades comprehendit, 165, 38. Celticam Hipparchus magis quam Strabo boream versus extendit, 62, 12. Ei objecta est æquali fere longitudine Britannia, per 5000 fere stadia, 52, 42. Celtæ, ut exercitatione intrepidi fiant, domos suas aquis obrui patiuntur rursusque ædificant; pluresque eorum aquis quam bellis perire Ephorus harrilatur, 243, 33. De fluxus marini ibi vehementia Clitarchi narratio, 243. Celtica sunt Cabæum prom. et obiacentes insulæ, 53, 50. Celtæ proprie dicebantur Narbonensis provinciæ incolæ; hinc ad omnes Gallos nomen translatum esse videtur, 157, 20. Habitant prope mare, quod est ad Narbonem et Massiliam, pertinguntque ad Alpium partem, 147; Cemmeno monte ab Aquitanis dirimuntur, 146, 32. Vid. v. Gallia. — E Celtis in Hispaniam transgressis oriundi Verones et Celtiberi, 131, 26; 134, 41.
- Celtiberi (Κελτίβηρες) et Celtoscythæ (cf. 435, 18). Eo nomine olim gentes regionum occiduarum designabantur, 27, 38.
- Celtiberia, Hispaniæ regio, majorem partem aspera; per eam defluunt Anas, Tagus, Durus, alii in Oceanum fluentes, 134, 32; 127, 17. Anas et Bætis, sec. Polybium, in Celtiberia oriuntur; nam Celtiberi potentia aucti vicinis quoque regionibus de se nomen fecerunt, 122, 49. In Celtiberia oritur Lethes s. Belion s. Limæas fl., 127, 15. A Celtiberis boream versus Verones et Bardyætæ, 134, 41; ad occidentum latus sunt Astures, Callaici, Vaccæi, Vettones, Carpetani, 134, 45; 126, 44; versus meridiem Oretani et qui de Bastetanis et Edetanis Orosipedam incolunt; versus ortum Idubeda, 134, 48. Celtiberorum multas habitationes præterfluit Durus, 127, 17. Celtiberia populosa et pecuniosa, quamquam solum habens incommodum, 135, 18. Quidam in quattuor, alii in quinque eam partes dividunt, quas accuratius definire non licet, 137, 39. Celtiberi in partes quattuor divisi, 134, 51; præstantissimi versus ortum et meridiem Aruaci, quorum Numantia urbs, 134, 53. Celtiberorum gens orientalis ad Tagi fontes pertinens Lusones, 135, 5. Urbes sunt Numantia, Segeda, Pallantia, Segobriga, Elibilis
- 135, 8. Numantia, Sergontia, 134, 38. Segesama et Intercatia, 135, 14. Cæsaraugusta, Romanorum colonia, 125, 34. Celtiberi, quondam omnium maxime feri, nunc inter togatos Hispanos sunt, 125, 38. Celtiberiæ urbes trecentas Tib. Gracchus deiecit perhibetur a Polybio, qui turres urbium nomine comprehendisse debet, 135, 19. E Celtiberis M. Marcellus 600 talentorum tributum exegit, 135, 15. Celtibericum bellum viginti annos duravit, 135, 2. Celtiberia et cetera ad mare usque juxta utrumque Iberi latus ab uno legato consulari administrantur, 138, 41. Celtiberi et vicini eorum innominatum quendam deum quomodo colant, 136, 22. Celtiberiæ equi subvariegati, si in exteriorem Hispaniam deducuntur, colorem mutant; Parthis similes sunt, 136, 5.
- Celtici, Κελτικοί, in Hispania Turdetanorum vicini et cognati, vicatim fere habitant, et minus quam Turditani sunt urbani et mansueti, 125, 24. Notissima eorum urbs Conistorgis, 117, 30; præterea Asta, 117, 31, et Pax Augusta, 125, 32.
- Celtici, eorum qui juxta Anam et Turdetaniam degunt cognati, circa Nerium pr. habitant. Quomodo huc delati sint, 127, 30. Lethæ fluvio nomen indiderunt, 127, 36. Celtoscythæ. V. Celtiberi.
- Cemmenus mons, τὸ Κέμμενον ὄρος (*les Sevennes*), in Gallia, ad Pyrenen facit angulum rectum, per mediam Celtarum campos porrigitur 2000 stadiorum longitudine usque ad Lugdunum, 147, 3 sqq.; 106, 6; 173, 18. Ei obvertitur convexa pars lineæ Alpensis, 106, 10. Auri in eo metalla sunt, 121, 9. Rhodano appropinquat ad Isaræ confluentes, 153, 48; 159, 7. Ad ejus extrema pertinent Aquitani, 157, 37. Aquitanos a Celtis dirimit, 146, 32; 147, 8. Ad australem ejus partem sunt Volcæ Tectosages, 155, 32. Ex eo defluunt Atax et Orbis et Raurarus fl., 151, 18, et Liger, 157, 15.
- Cenabum, Κήναβον, aliis Genabum (*Orléans*), Galliæ urbs ad Ligerim, Carnutorum emporium, 158, 54.
- Cenæum, Κήναϊον, Eubœæ promontorium, 365; 36; 368, 28; 381, 45; 383, 13. Distantia a Thermopylis, 373, 32. Pars Cenæi et Lichadum inss. terræ motu demersa est, 50, 23.
- Cenchreæ, Κενχρεαί, Argolidis opp. in via qua Argis Tegeam itur, 323, 37. Ruinæ in loco *Nera* sive *Palæa Skaphidakia* dicto. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 366.
- Cenchreæ, Corinthiorum navale, 317, 22; vicus et portus, Asianis negotiationibus patens, ab urbe Corinthi 70 stadiis abest, 326, 27. Ad Cenchreas mare humilior quam in sinu Corinthiaco esse dicitur, 45, 40.
- Cenchrius, Κένχριος, fl. per Ortygiæ lucum non longe ab Epheso fluit, 546, 28.
- Cenomani, Κενομάνοι, Venetis superjacent, 179, 50. Jam ante Hannibalicum bellum Romanis auxiliati sunt contra Boios et Symbrios (Insubres), 179, 51.
- Centauri a Pirithoo Lapitha e Pelio in Æthicam regionem ejecti; 377, 46; gens defecit, 373, 20. Centaurorum sepulcrum in Taphiasso Locridis colle; de cadaveribus eorum fluit aqua foetida, 366, 34. Centauri ab Hercule vulnerati ubinam venenum hydræ abluerint, 298, 12.
- Centoripa, Κεντόριπα (*Centorbi*), Siciliæ urbs ab Augusto restaurata. Multum Augusto profuit ad debellandum Pompeium, 226, 3. Situs urbis, *ib.* Non longe abest Ætna oppidum, 227, 29.
- Centrones, Κέντρωνες, in Alpium verticibus supra Salasos, 170, 6. Per eos via ex Italia Lugdunum ducit, 173, 17; 170, 45.
- Ceos, Κέως (*Zea*), una ex Cycladibus, 417, 1; ejus urbes quattuor; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati medici, Aristonis philosophi, 417, 39. Lex quædam

- Ceorum; insula ab Atheniensibus obsessa; templa ibi Apollinis Sminthei et Minervæ Nedusiae; Elixus fl., 417, 46. Ceis imperarunt Eretrienses, 384, 50. Ceorum alia lex quaedam, 443, 37.
- Cephalæ, Κεφαλαί (*Cap Masrata*), Libyæ prom. ad initium Syrtis majoris, a Carthagine distans supra 5000 stadia, 708, 54; 710, 12. Ab eo versus orientem juxta oram magnus lacus porrigitur, 709, 36.
- Cephalenæ, Κεφαλληνίαι, nunc dicuntur Cephalenæ ins. incolæ; apud Homerum vero omnes Ulyssi subditi, inter quos etiam Acarnanæ sunt, 389, 3.
- Cephalenia, Κεφαλληνία, 102, 33; 288, 7, Homero Samus et Same, 389, 26. Cephaleniam eandem vel cum Dulichio vel Tapho esse nonnulli perperam crediderunt, 391, 42; 392, 9. Insula ab Amphitryone Cephalo data et ab hoc nomen nacta; urbes ejus de filiis Cephalo dictæ, 391, 46. Distantia ab Ichthye Peloponnesi promontorio, 294, 50; a Leucata et Chelonata prom.; 392, 14; 290, 25; ambitus; Ænus mons; isthmus, 392, 16. Cephalenæ urbes quattuor, Same vel Samos, Pales, Pronesus, Cranii; aliam urbem Strabonis ætate condere cepit C. Antonius, at non exegit ceptum, 391, § 13.
- Cephalædium, Κεφαλοίδιον (Κεφαλοίδης, 226, 18), Siciliæ opp. (hod. *Cefalu*); ejus ab Alæsa et Himera distantia, 221, 16.
- Cephalo, Κεφάλων, Gergithius, ex Gergithibus agri Cumanii oriundus, 504, 40.
- Cephalus, Κέφαλος, Deionei f., Athenis exul, Amphitryoni se adjunxit, a quo Cephaleniam insulam accepit et Acarnaniæ et Taphiorum insularum princeps constitutus est, 391, 45; 394, 31; 396, 7. Pterelaum deperiens de saxo Leucadio desiluit, 396, 7. De filiis ejus dictæ sunt urbes Cephalenæ insulæ, 391, 45.
- Cepheneæ, Κηφηνες, non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31.
- Cephisia, Κηφισία, una e duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.
- Cephissis, Κηφισός, a Pindaro Copais palus vocatur, 353, 7.
- Cephissis, Κηφισός, Boeotiæ palus, ab Homero memorata, eadem est quæ Hylica palus, 350, 11.
- Cephissus fl. in Argolide, 364, 21. Vide Curtius *Peloponnes*. t. 2, p. 357 sq.
- Cephissus (*Mauro nero*), Atticæ fl., 343, 29; 364, 18.
- Cephissus (*Cephisso*), Boeotiæ fl., oritur ad Lilæam Phocidis opp., 13, 27; 349, 47; 364, 4; ejus cursus, 364, 11; Copaidem lacum implet; prope Copas terram subit; in loco Anchoë dicto rursus erumpit apud superiorem Larymnæ Locridis, 349, 13; 347, 41; obstructos ejus meatus repurgare instituit Crates, 349, 28. In Cephissum influit Pindus, 366, 53.
- Cephissus, fl. Sicyoniæ, 364, 19.
- Cephissus, fl. Salaminis ins., 364, 19.
- Cephissus, fl. Scyri ins., 364, 20.
- Cephissus, fons Apolloniæ Illyricæ, 364, 23.
- Cepi, Κῆποι, Asiæ urbs ad Bosporum Cimmerium et Corcondamitin paludem in insula sita quam Anticlitæ brachia efficiunt, 424, 35.
- Cera Assyrii oblinunt cadavera, 635, 21. Cera Colchica, 427, 33; in Alpibus, 172, 20; Turdetaniæ, 119, 21.
- Ceramus, Κέραμος, Cariæ opp., 560, 19. Ceramiæ, Κεραμισταί, in deliberationibus τοῦ Χρυσόορχου συστήματος complura habuerunt suffragia, 563, 51.
- Ceras, Κέρως. V. Byzantium Cornu.
- Cerasus, Κερασός, Ponti opp., 470, 1 (prope hod. *Kaneh ad Kerasoun Dere*).
- Cerata, Κέρατα, *Cornua*, montes duo, Megaridem ab Attica dirimentes, 339, 21.
- Ceraunii montes, Κεραύνια ὄρη, vocantur Cancasi juga ad mare Caspium accedentia, 430, 8; quorum in radicibus septentrionalibus Amazones habitarunt, 432, 22.
- Ceraunii montes, 335, 14; ad quos initium Ionici sinus et Adriatici, 263, 12; distant a Lacinio 700 stadia, 233, 41; a Liburnis supra 2000 stadia, 263, 21; ab ore sinus Ambracici 1300 stadia, 269, 27; a Coreyra 700 st., sec. Polyb., 87, 16. Ora Illyrica a Cerauniis usque ad Adriæ recessum est 6450 stadiorum, sec. Polybium, 87, 18. Ad eos indicia peregrinationis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Ad medios montes est Panormus portus, 269, 29. Superjacentes iis usque ad Epidamnum gentes Illyricæ, 271, 17.
- Cerberus ad Tænarum extractus, 311, 47.
- Cerbesii (?), gens Phrygiæ, non amplius exstans; Κερβήσιον μέλος memorat Alcman, 496, 46; Κερβήσιος βόθρυος pestilentiam exhalans, *ib.*
- Cercaphus, Κέρκαφος, Æoli filius, Ormeni pater, 377, 2.
- Cercaphus, Κέρκαφος, Heliada; ejus filii tres cognominum urbium, Lindi, Camiri et Ialysi, conditores, 558, 31.
- Cercesura, Κερκέσουρα (*el Arkas*), Ægypti urbs, juxta Eudoxi speculas sita, 685, 21, in Letopolite nomo, 685, 35.
- Cercetæ, Κερκέται, ad Ponti litus orientale, 422, 37. Eorum ora a Batis per 850 stadia porrecta, 426, 11; quam excipit ora Achæorum, sec. Artemidorum, 426, 11. Sec. Mithridaticōn scriptores Cercetæ ab oriente Heniochorum et ab occasu Moschorum Colchorumque habitarunt, 426, 19.
- Cerceteus, Κερκετεύς, Sami mons, 419, 6.
- Cercinna, Κέρκιννα (*Karkenah*), ins. ad fauces Syrtis minoris, 101, 51; 708, 22 et 29; quam cepit Cæsar, 706, 5.
- Cercinnilis, Κερκιννίτις (*Gerba*), insula juxta Cercinnam sita, ad oram Libycam, 708, 23.
- Cercitæ, Κερκίται, postea Appaitæ dieti, locis supra Pharnaciam et Trapezuntem sitis vicini, 470, 10.
- Cercopitheci, κερκοπίθηκοι, simiarum species, in India e longinquo visi a Macedonibus, pro hominibus habebantur; quomodo captantur, 595, 41. Describuntur, 599, 5; 605, § 56.
- Cereate, Κεραῖτε, Latii opp., 198, 25. Memoratur inter Anagninam et Soram. Cf. Plutarch. Mar. c. 3, ubi Κεραῖται, et Plinius 3, 5, 9, ubi *Cereatini Mariani*, quos exhibet etiam inscriptio ad monasterium *Casa Mura* reperta. Monasterium illud antiquiorum ædificiorum fundamentis superstructum est, nec longe a Sora dissitum est in media fere via qua Verulis Arpinum itur, 30 fere a Liri occasum versus stadia distans: adeo ut vix sit dubium, quin Cereate Strabonis hoc ipso in loco quaerenda sit. Vid. *Bulletino dell' Istit. archeol.*, 1851, p. 11.
- Ceres, Δημήτηρ, Eleusine recepit Cychridem serpentem, 338, 20. Scelus in deam commissum, 283, 3. Cereri sacrificabant Pylagoræ, 360, 46. Ejus πρόπολοι sunt οἱ τε μύσται καὶ δαδούχοι καὶ ἱεροφάνται, 402, 16. Τῆς Δημήτρος δαίμων, ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων Ἰαχχός, 402, 10. Cereris et Proserpinæ cultus Samothracico similis in insula Britannicæ vicina, 165, 30. Cereris fanum ad Acherontem fl. Triphyliae, 246, 14; ejus templum et delubrum mysticum Eleusine, 339, 22. In Cereris templo Romano Bacchus, Aristidis pictura, quæ una cum templo nuper conflagravit, 327, 36. Cereris fanum ad Thermopylas, 368, 24; prope Pyrasum; in Thessalia, 374, 4. Cereris lucus ad Menthen montem in Triphylia, 296, 1.
- Cereus, Κηρέως, Eubœæ fl. 386, 3; aquæ virtus, *ib.*

Cerilli, Κήριλλοι (*Cirello*), Bruttii opp. prope Laum; ab iis ad Thurios isthmus 300 stadiorum, 212, 21.
 Cerinthus, Κήρινθος, Eubœæ opp.; 382, 36; 383, 17.
 Cerne, Κέρνη, insula ad occidentum Libyæ latus; quam cum aliis multis hujus oræ locis Phœnicum colonis frequentatam Eratosthenes memorat, fabulas narrans, 40, 12.
 Cerretani, Κερρητανοί (*dans la Cerdagne*), Hispanica gens, Pyrenæorum convalles ex parte majore tenent; apud eos pernae optimæ conficiuntur, 134, 28.
 Cersobleptes, Κερσοβλέπτης, Odrisarum rex, 282, 49.
 Cervi apud Scythas, 259, 30. Cervus alces (*l'élan*) in Alpibus, 173, 10 (hoc enim animal h. l. intelligendum est).
 Cerynia, ἡ Κερύνεια, Achaïæ opp. sublimi in petra, 332, 24, ad Ægienses pertinet, *ib.* (Ruinae in colle ad *Bokhusia* fl.)
 Cestrus, Κέστρος (*Ak-Sou*), Pamphyliæ fl., cui Perge adjacet, 569, 42; e Selgensibus montibus oritur, 489, 15.
 Cete marina prope Taprobanen, 589, 19. Cetorum ex ossibus domos construunt ichthyophagi, 613, 28.
 Cetei, Κήτειοι, Eurypylo Telephidæ subditi, inter Cilices et Pelasgos medii, ab Homero memorantur; quinam fuerint parum constat, 526, 29; 530, 14.
 Ceteus, Κήτειος, Elaitidis torrens, in alium incidens, isque in alium, qui in Calcum exit, 526, 40.
 Chaa, Χάα, urbs Triphyliæ, Lepreo vicina, quam Acidon præterfluit, 299, 13. De ea inter Arcades et Pylios bellum fuisse, ejusque Homerum (Il., 7, 133) meminisse tradunt, 299, 16.
 Chææa (?), Ἀχαιαί πέτραι codd.), saxa prærupta, super quæ fuit Samus urbs Triphyliæ, 298, 38.
 Chaalla, Χάαλλα, Arabiæ vicus, 665, 32.
 Chaarene, Χασαρηνή, omnium, quæ sub Parthis sunt, regionum proxima Indiæ, 617, 17.
 Chabaca, Χάβακα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39. (Aliunde non notum est. Fortasse huc pertinent ruinae quæ sunt prope *Kalchikoi* ad Cœnium fluvium.)
 Chabriæ vicus, Χαβρίου κόμη, in Ægypto a Schedia ad Memphim naviganti est ad dextram, non vero ad ipsum fluvium, 682, 33. (Quare diversus esse Letronnio videtur a *Chereu* loco Itinerariorum, quam plurimi cum nostro vico componunt.)
 Chabriæ vallum, ὁ Χαβρίου χάραξ, inter Gerra et Pelusium, 647, 3.
 Chabum, Χάβον, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciluro ejusve filiis exstructum, 259, 8. Situs incertus. Fort. *hod. Manjoup* a *Balaclava* ortum et boream versus.
 Chæremon, Χαίρημων, sacerdos Diospolitani, qui Ælium Gallum in Ægypto comitatus est, homo ignarus et arrogans, 685, 88.
 Chæronea, Χαίρωνεια (*Kapurna*), Bœotiæ urbs, 363, 51, ad quam Græcos Philippus, Mithridatis copias Romani vicerunt, 355, 29; non longe abest a Cephisso fl., 349, 53.
 Chalastra, Χαλάστρα, Macedoniæ urbs; inter eam et Thermam Axius egreditur, 277, 18. (Haud dubie est *hod. Kolakia*, quod tamen est a borea Axii fluvii, adeo ut aut fluvii ostium mutatum sit, aut falsa Strabo tradere videatur.) Unum fuit ex oppidis quæ diruit Cassander incolasque in Thessaloniceam conduxit, 277, 36.
 Χαλκωνίδες, in Cyprio, 583, 37.
 Chalcedon, Χαλκηδών (*Kadi-Kioi*), Bithyniæ urbs, Megarensium colonia, 266, 20; 482, 20. Ad portus urbis pelamys piscis non accedit; quare cæci fuisse urbis conditores Apollinis oraculo perhibentur, 266, 17. Τὸ Χαλκιδόνιον ἱερὸν ad fauces Ponti, 265, 38; 482, 21. Ab eo ad Phasin 8000 stadia, 469, 50; Heracleam 1500 stad.,

465, 34; Sinopen 3500 stadia, 468, 10. Chalcedonius vocatur Metrodorus Sepsi natus, 521, 30.
 Chalcedor, Χαλκήτωρ, Χαλκήτορες, Cariæ opp., 562, 22; non longe a Mileto distans, 543, 20.
 Chalcia, Χαλκία (*Chalki*), ins. maris Carpathii, 419, 13; situs ejus, pagus, portus, templum, 419, 31. Ante Thoantium Rhodi insulæ sita est, 559, 30.
 Chalcias mons. V. Chalcis.
 Chalcidenses, Χαλκιδεῖς, Ioniæ locus ad isthmum peninsulæ Tejorum et Erythræorum, 550, 6; ei superjacet lucus Alexandri, 550, 14.
 Chalcidica terra frumento admiscetur a Cyzicenis, 493, 10.
 Chalcidice, Syriæ regio, Apamensium dittoni versus ortum finitima, ἀπὸ τοῦ Μασσώου καθήκουσα, 641, 21. [Ea est regio quæ caput habebat Chalcidem eam, cujus ruinae sunt ad *hod. Kinnestrin*. Perperam Massyam Strabo componit cum hac Chalcidice, confundens cum ea alius Chalcidis regionem, de qua v. sub v. Chalcis.]
 Chalcis, Ætoliae opp. 384, 26; 387, 35; vocatur etiam Hypochalcis, quum sit sub Chalcide monte, 387, 26. 366, 29.
 Chalcis, Χαλκίς mons Ætoliae, quem Artemidorus Chalciam vocare videtur, quamquam fieri etiam potest ut Chalcias a Chalci distinguendus sit, 395, 3 sqq. Oppidum monti subjacens, 387, 25.
 Chalcis, opp. Triphyliæ, 295, 29; 301, 25; 302, 5; 384, 28 (*hod. Agulenitza*, ut videtur).
 Chalcis, fl. Triphyliæ, 295, 29.
 Chalcis (*Negroponte*), caput Eubœæ, Atheniensium colonia, 383, 45. Urbem Curetes tenuisse Archemachus tradidit, 399, 44. Nunc est primaria Eubœæ urbs, 385, 6.
 Chalcis et Corinthus, Græciæ compedes, 368, 8. Alexandri M. tempore quomodo aucta sit Chalcis, 384, 7. Ibi Aristoteles commoratus et mortuus est, 385, 13. Arcthusa fons Chalcidis, 386, 1, quondam terræ motu obturatus, 48, 28. Ad Chalcidem est Euripus, 246, 27.
 Chalcidico in freto septies quotidie fluxus et refluxus est, 46, 15. Chalcidenses olim Curetes Eubœenses dicti sunt ob arma ærea, 405, 19. Virtus eorum oraculo prædicatur, 386, 1. Eorum et Eretriensium de campo Lelanto bellum; pactæ in eo certaminis rationes 385, 15. Chalcidenses urbes condiderunt in Chalcidice Thracica, 388, 53; et in Italia Siciliaque; quonam tempore? 384, 2. In Silthonum regione Macedonica ad 30 urbes condiderunt, quibus postea ejecti in unam Olynthum commigrarunt. Dicebantur οἱ ἐπὶ Ὠρέας Χαλκιδεῖς, 275, 35. Eorum ex uribus etiam Stagirus, 280, 39. Eorum colonia, Megasthene duce deducta, Cumæ Campaniæ, 202, 47. Chalcidenses nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Chalc. in Pithecussis ins., 206, 25. Rhegium condiderunt, 213, 53; deducendæ ejus coloniae causa, *ib.*; dux eorum Antimnestus, 214, 5. Naxum in Sicilia condunt, 222, 34. Chalcidensis fuit Crates ὁ μεταλλευτής, 349, 28.
 Chalcidenses Siciliae Eubœam urbem in hac ins. condiderunt, 396, 11.
 Chalcis, Syriæ urbs, et Heliopolis (*Balbek*) non longe ab Apamensium ditone dissitæ sunt. Tenuit Chalcidem Ptolemæus Mennæi f., qui Massyam seu Marsyam planitiem et Ituræorum montana sub se habebat, 641, 10. Chalcis quasi acropolis est Massyæ planitiei, quæ est post Macram planitiem inde a Laodicea ad Libanum, 641, 11. [Ptolemæum istum compescens Pompeius venit Heliopolin, inde Chalcidem, unde Damascus profectus est. Ex his Ritterus (*Syrien* p. 187) cum aliis recte collegit ad Chalcidem pertinere *Andchar* ruinas in *Bekaa* planitie montana exstantes. Quod vero Ritterus ab hac urbe distingui vult aliam Chalcidem, Marsyæ acropolim, id a re et mente Strabonis alienum est. Nam Maryam

- planitiem esse ipsam illam, quæ nunc vocatur *Bekaa*, in qua *Andchar* ruinæ sunt, liquet e Polybio 5, 45, 8 : *Κεῖται (ὁ αὐλὸν ὁ προσαγορευόμενος Μαρσύας) μεταξύ τῆς κατὰ τὸν Δίθανον καὶ Ἀντιλίθανον παρωρείας, συνάγεται δὲ εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν προειρημένων ὄρων*. Cum Polybianis his convenit etiam quod Strabo dicit Berytiorum ditioni partem Marsyæ ab Agrippa adjectam esse, et supra Marsyam esse τὸν Βασιλικὸν αὐλὸνα (vallem, qua Chalci Damascum itur) et Damascenam. Boream versus Marsyas sec. Strabonem pertinet usque ad Laodiceam (*El Djussi*); hinc quæ ad mare patet planities Nostro ὁ Μακρὰς vocatur. Mannertus perperam hanc Marsyæ vindicans Chalcidem Strabonis ad *Kalaat el Hossn* referendam esse putavit; ab eoque errore, ut videtur, profisciscens Ritterus alteram suam Chalcidem in eodem fere tractu cum hodierna *Sofita* (ad *Nahr Kebir*, Eleutherum fl.) componit.
- Chaldæi Pontici supra Pharnaciam habitant; olim Chalybes vocabantur; apud eos metalla nunc ferri, olim etiam argenti, 470, 8 et 30; 475, 28. Chaldæi regulis Armeniæ minoris subjecti, 475, 33. Regionem eorum nunc Pythodorus possidet, 476, 7. Cf. Chalybes.
- Chaldæorum gens et regio in Babyloniæ parte Arabibus et mari Persico proxima, 629, 34 et 50, prope ostia Euphratis, 651, 29. Chaldæorum paludes, quas Euphrates facit, 653, 14. Chaldæi e Babylonia extorres in Arabia Gerra urbem incolunt, 652, 14.
- Chaldæi philosophi, astronomi maxime, Babylone peculiarem habebant habitationem; complura Chaldæorum genera, ut Orcheni, Borsippeni, alii; memorantur ex iis Cidenas, Naburianus, Sudinus, Seleucus, 629, § 6. A Chaldæis astrologis multa etiamnum Græci mutuuntur, 685, 26. Chaldæi vates, 19, 34, apud Assyrios, 649, 12.
- Chalonitis, Χαλωνίτις, Assyriæ regio ad Zagrium montem, 627, 5. In Chalonitide Tigris e terra rursus emergit, 454, 9 (quo loco aut vitium latet aut mirum in modum Strabo erravit).
- Chalybes, Χάλυβες, ad Pharnaciam Ponti, nunc Chaldæi dicuntur; ferri ibi, olim etiam argenti metalla, 470, 30. Hi sunt Halizones ἐξ Ἀλύθης, quos Homerus dicit (Il. 2, 856), sive olim scriptum fuerit ex ἐξ Χαλύθης, sive Chalybes olim Ἀλυθες vocati sint, 470, 46. Chalybibus et Mosynæcis Armenii ademerunt Carenitin et Xerxenen, 453, 2. Cf. 579, 4; 578, 47.
- Calybonium vinum e Syria petebant reges Persarum, 626, 44.
- Chamaecœtæ, Χαμαικοῖται, a Caucasio boream versus habitare dicuntur, 434, 24.
- Chamanene, Χαμαννή, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 25; in qua Dasmenda castellum, 462, 54.
- Chamavi. V. Chaubi.
- Chanes, Χάνης, Iberiæ vel Armeniæ fl., in Cyrum influit, 429, 4. Non notus aliunde.
- Chaones, Χάονες, olim toti Epiro imperaverunt, 269, 15; oram tenent quæ est post Ceraunios montes, 269, 19.
- Charadra (Messeniæ locus?) a Pelope condita, 309, 24, in vicinia Leuctri et Thalamarum fuisse debet; fortasse ad Pamisum, qui ibi est χαραδρώδης fluviolus, locum collocandum esse putat Curtius *Pelop.* 2, p. 237. Ego suspicor ponendum esse in *Cap Trachela*, a Thalamis meridiem versus, ubi ruinæ quædam exstant.
- Charadrus, Χαραδρούς (*Charadro*), Ciliciæ castellum, 571, 37.
- Charax, Χάραξ (*Medinet Sultan*), locus ad Syrtin majorem, quo Carthaginienses ut emporio utebantur, vinum eo deferentes et laserpitium ibi accipientes ab iis qui Cyrene clam asportabant, 709, 43.
- Charax, Χάραξ, Corsicæ opp., 187, 8. Situs oppidi prorsus incertus. Cum hod. *Carghese* componit Reichardus, nominis quadam similitudine ductus.
- Charaxus, Χάραξος, Sapphus frater, Lesbium vinum Nau-crati devehit, amicus Dorichæ meretricis, 686, 47.
- Chares, Χάρης, Solis colossus Rhodium fecit, 557, 80.
- Chares, Χάρης, Ponti fluvius ad Dioscuriadem, 428, 14.
- Charilaus, Χαρίλαος, Polydectæ filius, rex Laced.; infantis tutor Lycurgus, 414 126.
- Charimorti, Χαριμόρτου, columna vel ara juxta oram aliquibi posita in Æthiopia quæ est extra fauces sinus Arabici, 659, 13.
- Charmides, Χαριμίδης, Phidiæ pater, 304, 10.
- Charmolaus, Χαρμόλαος, Posidonii in Liguria hospes, 137, 8.
- Charmothas, Χαρμόθας, portus Arabiæ ad sinum Arabicum; insulam habet. (Duo portus Artemidorus Agatharchidem secutus confudisse videtur. Charmuthas est *Scherm-mud*, sive portus ad promont. (*Abou*)-*mud*. Sed is insulam non habet; insulam vero habet et cetera insignis portus est *Scherm-Jambo*, qui a priore est meridie versus.)
- Charon, Χάρων, Lampsacenus historicus, 504, 43; laudatur de Troadis terminis, 498, 49.
- Charonium, Χαρώνιον, prope Thymbrium Cariæ pagum, 543, 38. — Χαρώνιον τὸ ἐν Ἱερραπόλει, τὸ ἐν Ἀχαράκοις τῆς Νυσαίδος et τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα, quæ omnia sunt ad Mæandrum, 495, 43; 554, 45.
- Charybdis, Χάρυβδις, 17, 24; 19, 16; 21, 29; ante Messanam gurgis, 222, 53. Homerica de Charybdi fabula quomodo explicanda sit, 20, 34; 36, 17; 16, 52.
- Charybdis, abyssus inter Antiochiam et Apameam, quo Orontes absorbetur, 228, 39.
- Chatramotitæ, Χατραμωτίται, Arabiæ felicis gens, quorum urbs Sabata, 654, 2. In Chatramotitidem Gerlhiæ veniunt 40 dierum itinere, 654, 22. Regio hæc myrrham fert, 654, 17.
- Chatti, Χάττοι, gens Germaniæ, 241, 48; eorum dux Ueromirus, 242, 32.
- Chattuarii, Χαττονάριοι, gens Germaniæ, 241, 43; inter captivos in Germanici triumpho, 242, 40. (*Chasuarii* Taciti, *Casuari* Ptolemæi; cum Chattis et Gamabrivis a Strabone componuntur; meridiem versus habitant a Bructeris, sec. Tac.; a Chattis oriundos putant recentiores, V. Ukert 3, 2, p. 390 ibique laudati).
- Chaubi, Χαῦβοι, Germaniæ populus ad Oceanum, 241, 49. Haud dubie sunt *Chamavi* aliorum. Nonnulli Chaulos esse putarunt Κοβάλους, a Ptolemæo in Chersoneso Cimbrica memoratos; aliis sunt *Aviones* Taciti Germ. 40. V. Ukert 3, 2, p. 417.
- Claulotæ, Χαυλωταῖοι, et Agræi, Arabiæ desertæ gentes, 653, 31. Sunt Χαβλάσιοι et Ἀγρέες Dionysii Per. 956; regio eorum *Chavilah* in libris sacris; hod. *Ben Kaled* sec. Forsterum 1, p. 49, qui ad Chaulotæos refert Caladum urbem ap. Ptol.
- Chazene, ἡ Χαζηνή, in Assyriorum terra, 627, 6. Situs incertior; nescio an regio fuerit inter Lycum et Caprum fluvios, ubi Cænæ urbs erat ad Tigrin.)
- Chelidonia (?), Phrygiæ urbs ad magnam viam qua Epheso itur Mazaca, 666, 19. Nomen aliunde non notum. Pro Χελιδονίων Mannertus scribendum censet Κελαινών, probabiliter.
- Chelidoniæ, Χελιδόνιαι (*Chelidoni*), insulæ tres ad Lyciæ et Pamphyliæ confinia; iis objecti montes pro Tauri initio habentur; sitæ insulæ e regione Canobi, a quo distant 4000 stadia, 568, § 8; 446, 39; 556, 1. Ab iis ad Acamantem Cypri ins. 1900 stadia, 582, 1.
- Chelonatas, Χελωνάτας, Elidis prom. (sensu latiore mons *Chlemutzi* peninsula; arctiore sensu, secundum Stra-

- bonis measuras, *Cap Tornese*.); ante id parva insula, 290, 22; 294, 41; 392, 23; distantia a Cephallenia, 290, 22; a Coryphasio, 289, 11; ab Alpei ostio, 294, 51; ab isthmo Corinthio, 297, 43. Promontorium hoc Berenicæ Cyrenaicæ obiacet, 710, 14.
- Χελωνών, Testudinum, insula in sinu Arabico, 658, 24.
- Χελωνοφάγοι Æthiopes, 658, 18.
- Cheramydes, χηραμύδες, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 45; in campis Massyliæ, 705, 17. Cheramydum effigies, χηραμυδών τυπώματα, in Asiæ mediterraneis repertæ, 41, 28.
- Chersicrates, Χερσικράτης, ex Heraclidis genus ducens, una cum Archia Corintho profectus in Corcyra remansit ibique ejectis Liburnis sedem fixit, 224, 15.
- Chersiphron, Χερσίφρων, primus templi Dianæ Ephesiæ architectus, 547, 8.
- Chersonesus, Χερρόνησος (*Chersoneso* ad prom. *Tigani*), in Creta Lyciorum navale, cum templo Britomartis, 412, 1.
- Chersonesus Cretæ (prope *Cap Hagios Saranta*, ut videtur), e regione Ardanis promontorii Libyci 1000 stad. intervallo, 711, 33. Inter Chersonesum et Sammonium sita est Prasus, 411, 22.
- Chersonesus (*parva* ap. Ptol.), castellum in Libyæ ora, 70 stadiis ab Alexandria, 679, 29 (in peninsulari promontorio quod vocatur *pointe Adjemi*).
- Chersonesus (*magna* ap. Ptol.), locus Libyæ in ora Cyrenaica, 711, 27 (ad *Ras el-Tin*), obiacet Coryco Cretæ 1000 stadiorum intervallo, *ib.*
- Chersonesus (*Peniscola*), Hispaniæ urbs non procul a Sagunto, 132, 14.
- Chersonesus Thracica, Χερσόνησος ἡ Θρακία. Ejus situs, 283, 17 et 42. Isthmus 40 stadiorum, 283, 26.
- Chersonesus Taurica, Χ. ἡ Ταυρικὴ vel Σκυθική, Peloponneso similis forma et magnitudine, 258, 10. Ejus isthmus inter Carcinitem sinum, 255, 8, et Saprarn paludem esse dicitur 360 stadiorum (quæ mensura a longitudine muri qui prope Theodosiam per Chersonesi isthmum alium ductus erat, ad hunc isthmum translata esse videtur), 255, 52. Chersonesi Parthenium promontorium et templum. Vetusta Chersonesus urbs, portus tres, Symbolorum portus, Ctenus portus cum Symbolorum portu isthmum faciens, qui parvam Chersonesum a magna dirimit, 256, § 2. Tauri Scythiæ incolæ, 256, 22. Trapezus et Cimmarus montes, 256, 5 et 7. Καλὸς λιμὴν, 256, 10. Theodosia, 257, 11. Panticapæum et Nymphæum portus, 257, 21. Castella Palacium, Chabum, Neapolis, Eupatorium, 259, 8. Chersonesitæ agros colentes peculiari nomine Γεωργοὶ vocantur, quod supra eos habitantes Nomades sunt, 258, 34. In Chersoneso Taurica Bosporani primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam regnarunt, in reliqua erant Tauri Scythiæ, regioque hæc Scythia parva vocabatur; nunc totam Bosporani tenent, bellis continuis attritam, 558, 13. Chersonesus Taurica præter montanum tractum juxta mare usque ad Theodosiam porrectum fertilissima, 258, 24. Quanta tributa hinc redierint Mithridati, 258, 28. E Chersoneso Græcis erant τὰ σιτοπομπεῖα, 258, 31. Chersonesi isthmum muro 360 stadia longo turribusque munito Asander interclusit, 258, 52. (Isthmus est prope hodiernum *Kertsch*. Muri supersunt vestigia, quibus indicatur eum non recta, sed oblique per isthmum ductum esse, adeo ut in montes pone Theodosiopolin desineret, recteque habeant stadia 360.)
- Chersonesus, Chersonesi Tauricæ urbs (ruinæ ad *Sevastopol*); ejus situs; a Tyra ostio distantia; Partheni templum; Parthenium promontorium, 256, 15. Historia urbis adumbratur, 256, 30. Est colonia Heracleotarum Ponticorum, 465, 6. 256, 15; a Carambi promontorio 1500 stadia distat, 256, 50.
- Chersonesus vetus, Παλαιὰ Χερσόνησος, Tauricæ peninsulæ urbs, inter Parthenium promont. et Symbolorum portum sita, Strabonis ætate diruta, 256, 21. [Pallas et Clarke et cum iis Kiepertus urbem fuisse putant in extrema peninsulæ Chersonesitarum parte (*Phanari*); sed quas illi viderunt ruinæ haud dubie non sunt veteris sed novæ urbis, quæ erat amplissima; certe Strabonis verba cum hac sententia nequeunt conciliari. V. quæ recte disputat Georgii *Geogr.* II, p. 393.]
- Chersonesus vocabatur ob situm suum Apamea urbs Syriæ, 640, 28.
- Cherusci, Χηροῦσκοι, Germaniæ gens. Apud eos tres Romanæ legiones cum duce Quintilio Varo insidiis circumventæ perierunt, 242, 21. Arminius dux, 245, 26. Deinde Cheruscorum dux Segimuntus Germanici triumphum ornavit, 242, 25. Segimerus dux, pater Sesithaci, 242, 30. Captivi Cherusci in Germanici triumpho, 242, 40.
- Chiliocomum, τὸ Χιλιόκωμον, Ponti planities Amasæ urbi propinqua, 480, 45.
- Chimæra, Χίμαιρα. De ea fabula Crago et Anticrago Lyciæ montibus affingitur, 568, 9.
- Chimæra, Χίμαιρα, Lyciæ convallis a litore sursum tendens, 568, 10 et 31.
- Chimerium, Χαιμέριον, Epiri promontorium, 269, 42.
- Chirocrates. V. Dinocrates.
- Chius, Χίος, insula, olim Pityussa dicta, 504, 14. Ejus ambitus; Chius urbs; Posidium promontorium; Phana portus; Apollinis templ. et palmarum lucus; Laitis litus et Notium litus; Melæna pr.; Ariusia regio vinum optimum ferens; Pelinæus m., 551, § 35. cf. 550, 43; 202, 48. A Chio ad Lesbum 500 stadia, 551, 26. In Chio vetus Minervæ simulacrum deam sedentem exhibet, 514, 39. Insulam, vini feracem, 544, 38, olim Leleges tenuerunt, 540, 19, et Pelasgi Thessalici frequentarunt, 531, 13, et Eger-tius, 541, 14. In Chio Homerum convenit Lycurgus, 414, 23. Chii classe quondam potentes, 551, 25. Chii viri: Ion, Theopompus, Theocritus sophista, Homerus sec. nonnullos; Homeridæ Chii, 551, 16. Chia sigla in Narone fl. inventa esse tradit Theopompus, 263, 26.
- Chlænæ Pellenicæ, 332, 7.
- Chlamiydi similis, χλαμυδοειδής, terræ habitatae figura, 97, 53; 98, 24; 96, 6. Cf. v. Terra.
- Chloris, Χλωρίς, Nestoris mater, 298, 23.
- Choaspes, Χοάσπης (*Kerka*), Srsianæ fl., apud Uxios oritur; Susa præterfluens in sinum Persicum fertur, 620, 15 et 20; 621, 11; 30, 41. Choaspes et Eulæus et Tigris in lacum confluunt, qui exit in mare, sec. Poly-cletum, 620, 25. Damastes refert Diotimum e Cydno in Choaspen innavigasse, 39, 41.
- Choaspes, Indiæ fl. qui in Cophen influit ad Plemyrium urbem, 594, 26. Gorydem opp. præterlabitur; permeat Bandobenen et Gandaritin, *ib.*
- Chonicides, Χωνικίδες, cavernæ quædam in Sinopensi litore saxoso vocantur, 467, 35.
- Chœrilus, Χοῦρίλος, laudatur de monumento Sardanapalli, 573, 36; versus ejus ex Ephoro afferuntur, 251, 30.
- Χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.
- Chone, Χώνη, urbs Crimissæ superjacens, Philoctetæ opus, in Crotoniatarum agro, 24, 33.
- Chones, Χῶνες, Cœnotrica gens bene constituta, quorum regio Chone, Χώνη, vocatur, 212, 13. Chones et Cœnotri a Samnitibus ejecti sunt in eorumque ditionem Lucanorum colonia missa est, 210, 43. Chonum erat Siris urbs, quam Iones ceperunt, 219, 30. In Chonia circa Sybarin Rhodii consederunt, 559, 5.

- Chorasmii, Χωράσμοι, Sacarum gens; ad eos Spitamenes et Bessus fugerunt, 440, 24.
- Chordiraza, Χορδίραζα, inter Mygdoniæ oppida recensentur una cum Carrhis, Nicephorio et Sinnacis, 636, 8. Aliunde de hac urbe non constat. Sinnaca, quæ e Crassi historia nota sunt, a Carrhis boream et Euphratem versus fuisse debent. In eadem regione fuerint Chordiraza, quæ ipsa quoque e Crassi expeditione innotuerint. In tabula nomen composui cum ruinis quæ sunt in media via inter Edessam (*Urfah*) et Samosata prope fluvium *Ordez*. Mirum est nullam apud Strabonem fieri mentionem Edessæ.
- Chorene, ἡ Χωρηνή, olim Mediæ, nunc Parthyæ pars, 441, 19.
- Chorographus, ὁ χωρογράφος, laudatur de Sardinia et Corsicæ latitudine et longitudine, 187, 9. Brevissimus ex Africa in Sardiniam trajectus 1200 m. pass., 187, 48. Idem de sinus Tarentini ambitu, 217, 35; de Sicularum urbium distantis, 221, 10; de Liparæorum inss. distantis, 230, 28; de distantis a Brundisio ad Garganum et hinc ad Anconam, 236, 36. (Ex eodem chorographo petita fuerint quæ de distantis locorum sec. miliaria romana exputatis passim apud Strabonem leguntur.)
- Chorzene, Χορζηνή, Armeniæ prov. borealis, 452, 51, quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.
- Chronographi Cimmericorum in Asiam incursionem Homeri ætate vel paullo ante factam tradunt, 17, 8.
- Χρυσαιορέως Juppiter. V. Juppiter.
- Χρυσαιορέων σύστημα, conventus Carum ad templum Jovis Chrysaorei. Suffragiorum ratio in deliberationibus de rebus publicis, 563, 51.
- Chryse, Χρῦση, Troadis locus in saxo situs; mari et Achæio et Hamaxito vicinus, 517, 8; 523, § 63; ibi Apollinis Sminthii templum, Σμίνθειον, et statua dei, Scopæ opus; fabula de muribus huic loco accommodata, 517, 16. Sminthium huc translatus est e Chryse altera, quæ prope Theben erat, 523, § 63.
- Chryse altera, Troadis urbs, in Thebes campo sita; portum habet sec. Homerum; nunc locus desertus; fanum Apollinis Sminthii hinc translatus est in Chrysen Hamaxito vicinam, quam cum Chryse Homericam nonnulli confundunt, 523, § 63; 517, 40; 523, 30; 523, 7. Chryse fuit in Eetionis Cilicium principis ditio, 523, 7; habuit Apollinis Cillæi templum, quod num idem fuerit cum Sminthio, necne, parum liquet, 523, 40. Ad hanc Chrysen pertinet Chryseis, 523, 7. A Chryse ad Asyra sunt 20 stadia, 524, 45.
- Chryseis, Χρῦσις, Thebæ capta indeque abducta est, 500, 32, 523, 7.
- Chrysippus, Χρῦσιππος, Solensis, stoicus; pater ejus Tarso Solos migraverat, 573, 22. Cleanthi in schola successit, 522, 3. De Leucone rege laudatur, 250, 20.
- Chrysopolis, Χρῦσόπολις (*Scutari*), Bithyniæ pagus, 482, 20.
- Chrysorrhœas, Χρῦσορρόας (*Barrada*), Cælesyriæ fl., a Damasco incipiens, totus fere in rivos absumitur, 642, 52.
- Chytrium, Χύτριον, Ioniæ locus, ubi prius sitæ Clazomenæ erant, 551, 28.
- Cibotus, Κιβωτός, portus Alexandriæ, 675, 46.
- Cibyra magna, Κιβύρα ἡ μεγάλη (ruinæ ad *Horzoum* prope fluvium *Horzoum Tchai*, qui in *Delamon Tchai* influit), Phrygiæ urbs, 567, 31; 538, 51; 539, 22. Urbis ditio, ἡ Κιβυράτις sive ἡ Κιβυρατική, 538, 13; 556, 6. Cibyratæ, οἱ Κιβυράται, a Lydis Cabalidis oriundi; admixti iis deinde Pisidæ sunt. Urbis ambitus; leges ejus optimæ; ditio quousque pertinuerit; accesserunt ad eam Bubo, Balbura, Cenoanda, quæ tetrapolin constituerunt. Suffragiorum in conventibus ratio. Cibyræ copiarum numerus. Tyranni urbem modeste gubernabant; postremus eorum Moagetes a Murena dejectus; ab eodem Balbura et Bubo Lyciæ attributæ; vel sic tamen Cibyratica præfectura Asiæ est maxima. Quattuor Cibyratæ linguis utuntur; ferrum ibi facile cælatur, 539, § 17.
- Cibyratæ minores, Κιβυράται οἱ μικροί. Eorum ora in Pamphylia, 570, 3. [Cibyræ parvæ ruinæ sunt ad *Kargha-Sou* inter *Eski-Adalia* (Siden) et *Kara Bouroun*.]
- Cicadæ Locrenses ad Halecem fluvium sonoræ sunt, Rheginæ autem mutæ. Causa rei, 218, 27.
- Cicero cum C. Antonio consul, 391, 38. Laudatur de Menippo rhetore (*Brut.* c. 91) 564, 1; de Ægypti reditibus, 678, 30.
- Cichyrus, Κίχυρος ἡ πρότερον Ἐφύρα, Thesprotorum opp., supra Glycyn portum, 269, 47. 291, 9. Ei vicinum Buchetium opp., 269, 49.
- Cicones, Κίκονες, Thraciæ gens, cujus regio est finitima regioni Corpicæ sive Apsynthidi, 285, 11. Ciconum urbes, 282, 10. Cicon erat Orpheus, 276, 46.
- Cicynethus, Κικύνηθος (*Pontiko*), insula sinus Pagasitici, 375, 8.
- Cicysium, Κικύσιον, maxima ex octo Pisatidis civitatibus; prope eam Pisa seu Bisa fons, 306, 12 et 42. De situ non satis constat. In tabula oppidum composui cum hod. *Viliza*.
- Cidenas, Κιδήνας, Chaldaeus astronomus, 629, 42.
- Cierus, Κίερος (*Mataranga*), Thessaliotidis opp., 374, 18.
- Cilbianus campus, Κιλβιανὸν πεδίον, Caystrio campo finitimus in Lydia, 538, 3.
- Cilices Homerici, Κίλικες, in Troade, quorum regionem nunc tenent Adramytteni, Atarnitæ et Pitaneæ usque ad Caici ostia, 523, 1. Duæ sunt Cilicum provinciæ, quarum altera Eetioni subdita Theben et Chrysen urbes habebat, altera Myneti subjecta urbem habebat Lyrnessum, 523, 2; 518, 3; altera Cilicia Thebaica erat; altera Lyrnessis, cui tanquam tertia accenseri potest finitima Eurypyli ditio, 501, 35; 526, 66. Cilicibus in Thebe Hypoplacia imperavit Eetion, 500, 39. Cilicum et Mysorum rex Teuthras, 526, 10. Cilicum in Troade finitimi ab Homero Pelasgi vocantur, 184, 20. Cilicum regioni Antandrus assignanda esse videtur ad sinum Adramyttenum, 518, 44. Cilicum fanum Apollinis Sminthiæ e Chrysa prope Theben sita translatus est in Chrysen Hamaxito vicinam, quum Cilicum alii in Pamphylia, alii Hamaxitum emigrassent, 523, 45; Cilices Trojani auctores feruntur Cilicum qui sunt extra Taurum, 577, § 21. Cilices e Troade pulsi Syris eriperunt terram quæ nunc Cilicia dicitur, 536, 10. Cilices e Troadis campo Thebano ejecti in Pamphylia Lyrnessum et Theben condunt, teste Callisthene, 569, 39; 577, § 21. Cilicia Troadis fortasse nomen habet a Cillo, 524, 23.
- Cilicia ἡ ἔξω τοῦ Ταύρου nomen habet a Cilicibus Troadis, qui huc immigrarunt. Fuisse in Pamphylia, sicuti in Troade, Theben et Lyrnessum urbes, et ratione inversa in Troadis Cilicia fuisse Aleium quendam campum perhibent, 577, 21; 524, 23. In Cilicia Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 41. Ibi Arimos habitasse Callisthenes statuit, 536, 12. In Ciliciæ oram desinit mare internum, 56, 20. Initium Ciliciæ occidentem Artemidorus aliique ad Celenderim ponunt, 571, 48. Ciliciæ et Syriæ confinia ad Pylas, 577, 8. Dividitur regio in Ciliciam asperam, τραχεῖαν sive τραχειῶτιν (cujus incolæ Τραχειῶται), et campestem, πεδία; utriusque finis,

- 570, § 1. Ciliciæ Asperæ descriptio, 570, § 2 sqq. 490, 34, 487, 7; 108, 1; 570, 6. Ciliciam Asperam, quæ ad Lamum usque fluvium pertinet, 574, 6, tenuerunt Cleopatra, Amyntas et Archelaus, 572, 47. Initio Ciliciæ campestris sive τῆς κατ' Ἰσσον est Soli urbs, 573, 17. Ciliciæ oræ multum terræ aggeritur Pyramo fluvio, 44, 9 (v. Pyramus). Gentes Ciliciæ, 107, 30. In Cilicia periit Lygdamis Cimmeriorum dux, 51, 28. Cilices Amyntam Homonadenses adortum occiderunt, 487, 29. Latrociniorum exercendorum auctor Cilicibus fuit Diodotus Tryphon, 570, 40. Cilices piratæ oppresserunt piratas Cretenses; deinde Romani castella Cilicum ceperunt, 410, 2. Piratarum ναυπήγιον et forum in Side Pamphyliae urbe, 567, 15.
- Cilicia, una ex Cappadociae præfecturis, 458, 24. Scilicet Ciliciæ regionis pars quæ est circa Castabala et Cybistra et usque ad Derben pertinet, tanquam undecimam præfecturam Cappadociae regibus dederunt Romani, qui deinde Archelao etiam Ciliciam Asperam quæ ad Elæussam est et ad piratarum fœdus pertinuerat, assignarunt, 458, 26. Ciliciæ Cappadociae urbs Mazaca, 462, 17.
- Ciliciæ portæ, αἱ Κιλικίαι πόλεις, 460, 37. Quot stadia distent a Mazacis, a finibus Ciliciæ, ab Oronte, 462, 17; 571, 52.
- Cilicium mare, ἡ Κιλικίος θάλασσα, 69, 52.
- Cilicius Taurus, 457, 14.
- Cilla, Κίλλα, in Adramyttena ditione, Thebæ vicina, cum fano Apollinis Cillæi, ad Cillæum fl.; ab ea nomen habet Cillæum Lesbi, 523, 30. Prope Cillam est Cilli tumultus, 524, 20.
- Cillæi Apollinis fanum Colonis et Cillæ et Chrysæ, 523, § 62.
- Cillæum Lesbi a Cilla Troadis nomen habet, 523, 35.
- Cillæus fl., ὁ Κίλλαιος ποταμός, ex Ida ortus, Cillam præterfluit, 523, 33.
- Cillanius campus, Κιλλάνιον πεδίον, Phrygiæ, 538, 8.
- Cillus, Κίλλος, Pelopis auriga; ejus tumultus est Cillæ, prope fanum Apollinis; a Cillo fortasse Ciliciæ nomen inditum est, 524, 20. — Cimaros, Cretæ pr., 408, 22.
- Cimbri, Κίμβροι, Germaniæ populus ad Oceanum, 241, 50; 244, 37. Cimbros vagari latrones aiunt, quod e peninsula quam habitabant, maris exundatione ejecti essent; at ibidem etiam nunc habitant, 243, 20. Inundatio ista ingens sigmentum esse videtur, 243, 29. Cimbros arma surgere adversus maris exundationes quidam hariolantur, 243, 32. Sec. Posidonium e patria migrarunt [*prædandi causa, non p.*] ob maris incursiones subitas, 84, 30; sec. eundem usque ad Mæotin vagabundi progressi sunt; de iisque Bosphorus Cimmerius, i. e. Cimbricus, dicitur, quum Græci Cimbros Cimmerios vocent, 244, 2. Cimbri in silva Hercynia a Boiis repulsi ad Istrum et Scordiscos Gallos, tum ad Tauriscos Gallos, tum ad Helvetios progressi sunt; ex Helvetiis socios se iis adiunxisse Tigurinos et Toygenos aiunt; denique Cimbri eorumque socii partim cis Alpes partim trans eas a Romanis debellati sunt, 244, 7. Cimbrorum opes videntes Helvetii latrocinii se dederunt, 160, 50. Irruptionem Cimbrorum Belgæ sustinuerunt, 163, 26. Cimbri Cn. Carbonem ad Noreiam clade afficiunt, 178, 44. Romanorum veniam et amicitiam petentes, Augusto miserunt sacrum lebelem, 243, 23. Cimbrorum mulieres; vates canæ; sacriliciorum humanorum ratio; pelles cratibus intentas in præliis pulsan, 244, § 3.
- Cimiata, Κιμίατα, castellum Olgassys iugo subjectum, in Cimiātene Paphlagoniæ, 481, 44. Castello illo pro belli arce usus est Mithridates Ctistes, 481, 46.
- Cimiātene, Κιμιατηνή, Paphlagoniæ regio, 481, 44.
- Ciminius lacus, ἡ Κιμινία λίμνη (*lago di Ranciglione*), in Etruria, 188, 46.
- Cimmericum, τὸ Κιμμερικόν, 423, 49; ἡ Κιμμερικὴ χώρα, 423, 46, ab Anticite 120 stadia distans, in Mæotidis ora Asiatica, prope paludis initium; inde solvunt qui paludem navigant, 423, 46; olim urbs erat in peninsula, cujus isthmus fossa et muro claudabatur, 423, 49.
- Cimmericus Bosphorus, ὁ Κιμμερικὸς βόσπορος. V. Bosphorus.
- Cimmerii, Κιμμέριοι. Sic a Græcis vocabantur Cimbri, 244, 6. Olim in Bosphoro imperarunt, qui ab iis nomen habet, sicut Cimmerius mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7. Hinc eos ejecerunt Scythæ, Scythas vero Græci, 424, 1. Cimmeriorum incursionem Homeri ætate vel paullo ante factam produnt chronographi, 17, 8. Igitur novit Homerus eos habitare versus boream et regionem caliginosam ad Bosphorum Cimmerium, unde poeta eos transtulit in tenebricosum quendam locum inferis finitimum et fabulis quæ de Ulyssis erroribus ferebantur aptum, 17, 3 sqq. 5, 16 sqq. Cimmerios quum sciret Homerus habitare loca versus septentrionem sita, eos apud inferos collocavit; fortasse secutus commune Ionum in eam gentem odium, 123, 35. Cimmerii, quos et Treres appellant, aut quædam eorum natio sæpe excursionses fecerunt in dextram Ponti partem, in Paphlagoniam, in Phrygiam Midæ tempore; sub Lygdamo in Lydiam et Ioniam progressi Sardes ceperunt nec non in Ciliciam penetrarunt, 51, 22; 123, 40; 423, 53. Cimmerica gens Treres, 553, 12. Cimmerii Sardes expugnarunt, 536, 27. Eorum socii Heneti Pontici, 465, 52.
- Cimmerii ad lacum Avernum Campaniæ, 203, 43 et 51; 204, 10.
- Cimmeris urbs, Κιμμερίς πόλις, ab Hecataeo fingitur, 248, 42.
- Cimmerius mons, Κιμμέριον ὄρος (*Opouk*, aliis *Eskidagh*), mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7.
- Cimolus, Κίμωλος, insula maris Cretici, unde Cimolia terra, 416, 17; 417, 3.
- Cinæthium, Κιναιθιον, in Laconica prope Thyrides et Tænarum situm, 309, 14. [Dionysius Hal. Cinæthium pr. in eoque sepulcrum Cinæthi memorat, adeo ut hoc certe pateat nihil apud Strabonem esse mutandum. Curtius (*Pelop.* 2, p. 638) promontorium istud ad meridionalem partem Thyridum (*Cavo Grosso*) refert. Ego Cinæthium locum Strabonianum in medio *Cavo Grosso* cum hodierno *Kunos* loco composuerim.
- Κιναιδολογεῖν cepit Sotades, quem secutus est Alexander Aetolus. Cf. Cleomachus.
- Cinara planta Mauretaniæ, 701, 54.
- Cindya, Κινδύη, vicus olim fuit Bargyliis Cariæ vicinus; Dianæ Cindyadi fanum, 561, 51.
- Cineas, Κινέας, historicus laudatur, 273, 38.
- Cingulus mons, τὸ Κιγγούλον ὄρος (Κιγγούλον, Γιγγούλον, Κιγγούλον codd.), in Umbria, 189, 11. [Cingulum (hod. *Cingolo*) in alto monte situm erat Piceni oppidum, non longe a finibus Umbriæ. V. Plinius 3, 13, 18. Liber Colon. p. 254; Cæsar B. C. 1, 15; Cicero ad Attic. 7, 11; Silius, 10, 34: « *Celsis Labienum Cingula saxa miserunt muris.* » Orelli Inscriptt. 86. Strabo minus recte id ad Umbriam referre videtur].
- Cinnamomifera Æthiopiæ regio, ἡ Κινναμωμοφόρος, 52, 32; 60, 1; 658, 53; ultra quam nemo hucusque progressus est, 654, 52. Est fere media inter tropicos et æquatorem, 109, 43. Cœlestium ibi ratio, 109, § 35. Cf. Ursa minor. Parallelus Cinnamomiferæ ab æquatore distat 8800 stadia, 60, 1; 109, 40; 78, 34; a Meroe 3300 stadia, 109, 40, sive 3000 stadia, 78, 30; transit per insulam exu-

- lum Ægyptiorum, 98, 2. A faucibus sinus Arabici usque ad extremam Cinnamomiferam oræ longitudo 5000 stadiorum esse perhibent, haud dicentes num ortum an austrum versus, 663, 6. In Cinnamomifera olim elephantorum venationes, 109, 53.
- Cinnamomum in India, 592, 29; in Arabia, 666, 5; apud Sabæos, 662, 10.
- Cinolis, Κίνωλις (*Kinoli*), Ponticæ oræ opp., 467, 12.
- Cinyps (*Ouad Myner Grin*), fluvius oræ Libycæ; prope eum Carthaginienses voragines quosdam ponte instraverunt, 708, 49.
- Cinyras, Κινύρας, Cyprius, thoracem dono dedit Agamemnoni, 33, 10.
- Cinyras, Bybli tyrannus, a Pompeio cæsus, 643, 24.
- Circæus mons, Κίρκαιον ὄρος (*monte Circello*), in Latio; insulæ similis; ejus ab Antio distantia; oppidum ibi et Circes templum et Minervæ ara, 193, 53; 19, 16. A Tarracina distantia, 194, 18. Ad Circæum parvus portus, 194, 6; vicina regio palustris est, 193, 10. Ad Circæum usque olim Latium pertinuit, 193, 1.
- Circe, Κίρκη, 36, 28 et 42; 186, 38. Eam Homerus Medææ cognatam finxit, ob morum similitudinem, 17, 10. Itaque quum hæc in Italia, illa in Ponto habitaret, utramque in Oceano collocavit, *ibid.* Circes sepulcrum in Pharmacussa ins. prope Atticam, 339, 33. Ejus templum in Circæo monte, 194, 3.
- Circulos parallelos stellæ fixæ conversione sua describunt, quorum notissimi sunt æquinoctialis, duo tropici et arcticus, 91, 19.
- Circumcisionis mos ap. Ægyptios et Judæos, 699, 43.
- Cirphis, Κίρπις, Phocidis urbs, 357, 34, et mons, 359, 13, cui subjacet Cirrha urbs, 358, 16.
- Cirrha, Κίρρα (ruinæ quæ vocantur *Magoula*, non longe a Plisto fluvio), Phocidis urbs antiqua, Cirphi monti subjacens ad mare e regione Sicyonis; a Delphiis distans 80 stadia, 359, 16; 357, 32. A Crisæis deleta est, 359, 29.
- Cirta, Κίρτα (*Constantine*), Masyliensium urbs, Masinassæ (Masinissæ) et successorum ejus regia, munitissima, a Micipsa maxime aucta et Græcis quoque colonis frequentata, 706, 10. Cirtam interdum veniunt Pharusii per loca quædam palustria et lacus, 703, 20.
- Cisalpina Gallia. V. Gallia.
- Cisamus, Κίσαμος (*Calyves*), in Creta navale Apteræ, 411, 37.
- Cispadana Gallia. V. Gallia.
- Cissia, Κισσία, apud Æschylum vocatur mater Memnonis, 619, 42.
- Cissii vocantur οἱ Σούσιοι, 619, 41.
- Cissus, Κίσσος, et Temenus Argolidem obtinuerunt, 334, 50. Cissus, qui Argos condidit, Althæemenis pater, 413, 37.
- Cissus, Κίσσος, oppidum (Crusidis) a Cassandro deletum; incolæ in Thessaloniceam conducti, 277, 37. Hujus Cissi Homerus Il. 11, 222 meminisse videtur, *ib.*
- Cisthene, Κισθήνη, oppidum desertum cum portu in Æolidis ora, 519, 15; loca supra eam sita, *ib.*
- Cisthene, Κισθήνη (*Ypsili*), ad Lyciam insula, 568, 30.
- Cithæron, Κιθαρώων, mons initium habens ex Atticis et Megaricis montibus, deinde in campos sese torquens ad Thebas desinit, 348, 27; 351, 23; 326, 25. Ei subjacent Hysia, 347, 30; Scolus, 351, 8; Plataeæ, 353, 47; ad eum usque porriguntur Onei montes, 326, 5; 338, 2. Fabulæ quarum sedes Cithæron, 22, 5.
- Cithara Ἀσιᾶτις, 404, 48.
- Citium, Κίτιον (*Chiti*), Cypri opp., 532, 32; patria Zenonis stoici et Apollonii medici, a Beryto 1500 st. distat, *ib.*
- Cius, Κῖος, Herculis socius, Cium condidit, 482, 52.
- Cius, Κῖος (*Kio*), Bithyniæ urbs, postea Prusias. Ejus historia, 482, et 35. A Cio Herculis socio condita est, 482, 52.
- Cizari, ἡ Κίζαρι (?), regia nunc diruta, Stephanæ paludi in Phazemonitide adjacens, 480, 3.
- Clanis, Κλάνης (*Chiana*), per Etruriam et agrum Clusinum in Tiberim influit, 196, 8.
- Clanis fl., i. q. Liris, Minturnas perfluit, 194, 45.
- Clanis torrens (*Glan*) ex Noricis Alpibus supra Vindelicos sitis in Istrum fluit, 172, 38.
- Clarii Apollinis fanum et oraculum ad Colophonem. Ibi Calchas cum Mopso certasse et diem obiisse fertur, 548, 43; 560, 13.
- Clastidium, Κλαστίδιον (*Chiasteggio*), Italiæ urbs inter Placentiam et Derthonam (Dortonam) sita, 180, 44.
- Claterna, Κλάτερνα (ubi nunc *Sta Maria di Quaderna*), opp. Galliæ cispadanæ, in via Æmilia, 180, 34.
- Claudius (P.) Pulcer in Cilicios piratas incidit; tribunus plebis obtinuit ut Cato mitteretur qui Ptolemæo Cyprum adimeret, 584, 4.
- Clautenatii, Κλαυτηνάτιοι, Vindelicorum populus, 171, 49 (*Catenates* in inscript. ap. Plin.).
- Clazomenæ, olim insula, 48, 51.
- Clazomenæ, Κλαζομεναί (*Varla Scala* et insula *H. Joan- ni*), Ioniae urbs a Paralo condita, 541, 14. Clazomenæ prius sitæ erant ubi nunc est Chytrium locus; ante hodiernam urbem jacent insulæ octo, 551, 28. Sita urbs ad isthmum Erythræorum peninsula, 550, 10. Clazomenium agrum ab Erythræo Hypocremnus locis dirimit, 550, 11. Clazomeniorum colonia Cardia, 283, 30. Clazomenius vir Anaxagoras physicus, 551, 31.
- Clazomeniorum speculæ, Κλαζομενίων σκοπαί, ad Mæotidem paludem, 423, 48.
- Cleanactidæ, Κλεανακτίδαι, Mitylenæorum tyranni, 528, 5.
- Cleandria, Κλεανδρία, Troadis locus, prope Gordum, 60 stadiis ab Calepeuce; inde Rhodius fluit, 516, 14.
- Cleandridas, Κλεανδρίδας, Thuriorum dux in bello contra Tarentinos de Siritide regione gesto, 219, 43.
- Cleantes, Κλεάνθης, Assius, stoicus, Zenonis in schola successor, successorem habuit Chrysippum, 522, 1.
- Cleanthis Corinthii picturæ in templo Dianæ Alpheonæ, 295, 25.
- Cleobulus, Κλεόβουλος, Lindius, unus ex 7 sapientibus, 559, 23.
- Cleochares (*Cleophanes* codd.), Myrleanus rhetor, 485, 6.
- Cleomachus, Κλέομαχος, pugil Magnesius, cinædorum voces, mores et affectiones imitatus, 553, 30.
- Cleombrotus, Κλεόμβροτος, aut Cleonymus Heræam urbem e novem pagis constituit, 289, 32.
- Cleon, Κλέων, prædonum dux. Ejus historia, 492, § 9.
- Cleonæ, Κλεωναί (*Klenes* ruinæ prope vicum *Kurtesi*), Argolidis urbs, in Agamemnonis regno, 324, 10. Ejus situs, 324, 34; 328, 35. Cleonæi cum Argivis et Tegeatis Mycenæ diruerunt, 324, 28.
- Cleonæ, Κλεωναί, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.
- Cleonymus, Κλεώνυμος, a Tarentinis exercitus dux advocatur, 233, 13. Cleonymus aut Cleombrotus Heræam urbem e 9 pagis constituit, 289, 32.
- Cleopatra, uxor Ptolemæi VII Evergetæ II, post mortem ejus regnum tenuit, 81, 41. Sub ea denuo in Indiam navigavit Eudoxus, *ib.* Reversus Eudoxus filium Cleopatrar (Ptolem. VIII Soterem II) regno politum reperit, 81, 54.
- Cleopatra (Cleopatra Philopatra) prælio Actiaco interfuit, 270, 31. Cleopatrar, Ptolemæi Auletæ f., Archelaus in matrimonium datur, 478, 16. Cleopatra ab Antonio Ciliciæ loca ad classem ædificandam idonea accepit, 571,

32. Ciliciam asperam accepit, 572, 58. Quum in Caesaris potestatem venisset, aspidis morsu vel illito veneno sese interfecit, 576, 20. Cleopatrac ejusque sorori Arsinoæ Cyprum Antonius tradidit, 584, 18. Cleopatrac et Antonii filia uxor Jubæ regis, 703, 35.
- Cleopatra Selene in Seleucia Mesopotamiæ castello inclusa a Tigrane interficitur, 638, 18.
- Cleopatris, Κλεοπατρίς, Ægypti urbs vicina Arsinoæ, ad fossam in sinum Arab. exeuntem sita, 683, 50; 664, 13. Nonnulli Cleopatridis nomen indunt Arsinoæ, 683, 30. Ibi naves construxit Ælius Gallus, 664, 13.
- Cleophanes. V. Cleochares.
- Cleuas, Κλεῦας, Dori f., et Malaus, Agamemnoniæ stirpis, eodem quo Penthilus tempore Æolum coloniam deduxerunt; in Locride ad Phritium montem multum temporis traxerunt; in Asia Cumam Phriconidem condiderunt, 498, 30.
- Clides, Κλειδης (ad *Cap S. Andreas*), duæ insulæ ad Cyprum sitæ, a Pyramo distantes 700 st., 581, 41; 582, 25. Inde ad Pedalium 680 stadia, 582, 29; ad Cronmyi acram 700 stadia, 582, 11.
- Climata sec. Hipparchum obiter recensentur, 108, § 34-43.
- Climax, Κλίμαξ (phœn. *Sollum*, i. e. scala; unde etiam *Solyma* tractus ille montanus vocatur), Lyciæ mons, angustum juxta mare transitum relinquens, 569, 5 (Intellige tractum montanum qui ab Olbia versus meridiem juxta oram porrigitur.)
- Climax mons, inter Lycum et Adonin fl., 643, 27. (Montanus adscensus juxta boreale latus Lyci fl., secundum Brocchium apud Ritterum t. 17, p. 518. Thompsonus vero magis boream versus Climacem quærit in arduis montibus qui sunt supra *Watta Siltun* in regione *El-Telheh*, propiores Adonidi fl. V. Ritter, t. 17, p. 550.)
- Clitarchus, Κλείταρχος, de sale Indico, 186, 30. De æstus marini ap. Celtas celeritate, quam equis citatis accollæ Oceani vix effugere possint, 243, 43. Isthmum inter Caspium mare et Pontum Eux. interjectum effluvie utriusque maris perfundi posse opinatur, 421, 47. Laudatur de Amazone Alexandrum conveniente, 433, 31; de pompis Indorum, 611, 44.
- Clitor, Κλείτωρ, Arcadiæ opp., 333, 39 (in *Katzana* platiæ inter fluvios *Kliton* et *Karnesi*).
- Clusia palus, ἡ περὶ Κλούσιον λίμνη (*lago di Chiana*) in Etruria, 188, 46.
- Clusium, Κλούσιον (*Chiusi*), urbs Etruriæ; ejus rex Por-sena, 183, 18. Urbs a Roma 800 stadia distat, 188, 39. Per agrum ejus Clanis fluit, 196, 7.
- Clypea. V. Aspis.
- Cnemides, Κνημιδες (prope *Nikorahi*), Locrorum Epicnemidiorum urbs, 365, 35.
- Cnemis mons, Κνημής, a quo Locri Epicnemidii dicti, 364, 41; 365, 14; 357, 48.
- Cnidus, Κνίδος (ruinæ ad *Cap Krio*), Cariæ urbs describitur, 560, 5. Cnidii Dorienses, 557, 40. Regio serax, 544, 40. Cnidiorum colonia Lipara, 229, 1; et Coreyra Nigra, 261, 11. Ad Cnidum Eudoxi specula, 685, 33; e qua Canobum stellam spectavit Eudoxus, 98, 51. Cnidus in eodem parallelo in quo Gades, 99, 1. Cnidius fuit Sostratus architectus, 673, 16. Alii Cnidii viri memoria digni, 560, 12.
- Cnopia, Κνωπία, Thebanus locus, e quo Amphiaræum in Oropi regionem transductum est, 346, 50.
- Cnopus, Κνωπος, Codri f. spurius, Erythras condidit, 541, 12.
- Cnossus, Κνωσός (*Makro-Tichos*), Cretæ urbs olim Caratus dicta a fluvio, 409, 14. Minois regia; dignitas ejus postea in Gortynam et Lyetum transiit, deinde vero ab ea recuperata est; situs; ambitus; a vicinis urbibus distantia; navale ejus Heracleum, 408, § 7; 416, 10. Cnossus a Minoe condita, 409, 18. Ab ea ad Cydoniam distantia, 411, 35. Cnossii Lycastum diruerunt agroque urbis potiti sunt, 412, 4. Cnossi sedem fixit Dorylaus, unus e Strabonis majoribus, qui orti inter Cnossios et Gortynios belli dux creatus, re celeriter et feliciter confecta, summis a Cnossiis honoribus affectus est, 410, 17. Filii ejus Cnosso ad Mithridatem Eupatorem se contulerunt, 410, § 10. Cf. Dorylaus, Lagetas, Philetærus. Cnossus nunc coloniam Romanam habet, 410, 4.
- Cnuphis, Κνωψις, Ægyptiorum deus, templum habet in Elephantine ins., 693, 54.
- Cobus, Κώδος, Trerum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18, a Madye Scythia expulsus, 51, 30.
- Cocalus, Κώκκλος, in Sicilia regiam habuit Camicos. Apud eum Camicis Minos vita functus est, 232, 2.
- Cocceius cuniculum ab Averno lacu usque ad Cumas duxit, 204, 17.
- Coccus multus exportatur e Turdetania, 119, 34.
- Cochleæ in Nilo ingentes, quæ vocem edunt ut ululæ, 699, 10. Cochleæ Linusiæ, 503, 49; Ægyptiæ, 122, 8.
- Codridæ, Κοδρίδαι, cum Ionibus in Asiam migrant, 329, 30.
- Codrus, Κόδρος, barbarum nomen, 267, 5.
- Codrus, Melanthis f., 540, 35. Ejus filius legitimus Androclus, 540, 24; filii spurii: Cydrelus, 541, 3, Cnopus, 541, 12, Naclus, 541, 10.
- Kōoi, cavernæ, 315, 29.
- Cœlestium rerum cognitio ad geographiæ studium necessaria, p. 6, 4; 9, 35. Τὰς ἐν τοῖς οὐρανίοις διαφορὰς καθ' ἕκαστον τῆς γῆς τόπον consignavit Hipparchus, 109, 5.
- Cœlesyria, ἡ Κοίλη Συρία, 638, 3; 110, 43. Libano et Antilibano includitur; vallis intermediæ latitudo et longitudo, 642, 37; irrigatur Jordane aliisque fluvii; habet Gennaseritin lacum, 642, 48. Cœlesyria laxiore vocis sensu appellatur etiam tota regio quæ supra Seleucidem est versus Ægyptum et Arabiam, 643, 50. Cœlesyria in quatuor satrapias divisa, 638, 31. Adjacent ei Arabes Scenitæ, 651, 31. Cf. Syria.
- Cœlum Persæ Jovem putant, 623, 38. Cœlum idem cum terra habet centrum et axem per mediam terram et cœlum medium productum, 91, 12. Circa terram et axem circumagitur ab ortu ad occasum, cum eoque stellæ fixæ, 91, 14. Globi formam refert, 91, 9. Quinque zonis distinguitur, 91, 23.
- Cœnæ Lusitanorum, 128, 39.
- Cœnosus sinus. V. Pelodes.
- Cogæonus, Κωγαλονον ὄρος, mons apud Getas, in quo sacerdos s. deus degit. Fluvius cognominis montem præterfluit, 247, 48. Aliunde non notus mons. Katanssich in Orb. Ant. I. p. 374 *Gogany* montem et fluvium prope *Mika* situm intelligi vult. Mannertus eum a meridie Istri in priscis Getarum sedibus quærit.
- Colapis Κόλαπις (Κόλωψ Dio C.; *Culpa*), fl. cui adjacet Segestica; in Saum influit, 173, 6; ex Albio m. per Japodes in Noarum influit, 261, 2.
- Colchis, Κολχίς, ad Pontum regio, 51, 4; 57, 2; 107, 17. Ejus situs; Phasis, Glaucus, Hippus fluvii; Sarapana castellum; Phasis urbs; hinc Amisum et Sinopen navigatio; regionis proventus; quonam argumento utantur qui Colchiorum et Ægyptiorum cognationem demonstrare velint; Leucotheæ templum, Phrixipus, bis spoliatus, 427, § 17. Colchica ad Phasin ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1. Colchis est a meridie Heniochorum, sub Caucasiis et Moschicis montibus, 422, 40; 470, 12; 426, 19. Colchi partem Moschicæ regionis tenent, 428, 9. Colchidis rex Æetes, 38, 12; caput Æa

- urbs ad Phasin, ib.; regio dives auri, argenti et ferri metallis, ex quibus causa expeditionis Argonauticæ repetenda, 38, 15. Jam antea Phrixus eam adierat, 38, 18. Colchidis et Iberiæ in confiniis Phrixium, 38, 12; sive Phrixopolis, nunc Ideessa, 428, 12. Colchos novit Homerus, 17, 9. Quæ supra Colchos sunt septentriones versus ad lacum Mæotidem nota reddidit Mithridates Eupator, 11, 46. Antiquum Colchidis splendorem produnt fabulæ; postea reges ibi erant, inque sceptuchias Colchis divisa; dein Mithridates Eupator ea potitus per amicos administravit, inter quos Moaphernes, Strabonis matris patruus; postea Polemon Colchidem tenuit, eoque mortuo Pythodori uxor, 427, § 18. Inter Colchidem et Caspium mare mons Caspius, 75, 28. A Colchide ad Hyrcanium mare distantiam definire accurato computo tentavit Hipparchus, 77, 36. Quotnam sint stadia, 421, 45. E Colchide profecti Corybantes, 405, 22. Colchorum Jasonem persequentium signa in Creta, Italia, 38, 27. Eorum opus Pola Istriæ opp., 179, 42; 38, 38. In Colchidem migrarunt Ægyptii, 51, 7.
- Coliaci, Κωλιακοί (Κωνιακοί *codd.*), in extrema India, 588, 13. Ab his ad Taprobanen septem dierum navigatio, 589, § 14.
- Κωλιάδος Veneris fanum ad Anaphilystum, 342, 22. De hoc loco oraculum, 342, 27.
- Collatia, Κολλατία (*Cast. dell' Osa*), Latii opp. prope Romam, 191, 41.
- Collina Romæ porta, 190, 35; 226, 38.
- Κολοβοί i. e. mutili glandibus Æthiopes, ad sinum Arabicum, 657, 49. *et in sqq.* Κολοβὼν ἄλσος, Mutilorum lucus, ad sinus Arabici ora Troglodytica, 656, 54.
- Coloe lacus, Κολόη λίμνη. V. Gygæa.
- Coloe Diana. V. Diana et Gygæa.
- Colona, Κολωνά, opp. Troadis ad mare situm, 140 ab Illo stadiis, 504, 31. Ibi primum Cillæi Apollinis templum ab Arabibus positum, sec. Daem Colouensem, 523, 37. Colonarum rex Cynus, Tennis pater, 517, 3. Colona Troadis, Achæio finitimæ, ad Tenediorum ditionem pertinuerunt, 517, 6.
- Colona, Κολωνά, in Lampsaceno agro, Milesiorum colonia, 504, 30.
- Colona in Erythraeo agro, 504, 34.
- Colona, Phocidis locus, 504, 35.
- Colona, Thessaliæ locus, 504, 35.
- Colophon, Κολοφών, Ioniæ urbs (ruinæ prope *Tchilleh*), ab Andræmone Pylio condita, 541, 5. Distantia a Lebedo 549, 33; ab Epheso, 549, 29. Ad urbem est Clarii Apollinis lucus et oraculum, 548, 43. Colophonem confugerunt Smyrnæi ab Æolibus urbe ejecti, 541, 47. Colophonius equitatus; ortum hinc proverbium, 549, 18. Colophonii viri: Mimnermus, Xenophanes physicus, Polymnestus musicus, sec. nonnullos etiam Homerus, 549, 21.
- Colossæ, Κόλοσσαι (ruin. prope *Chonos*), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4. Colosseni, Laodiceæ finitimi, oves habent lanam optimam ferentes, 495, 22.
- Colossus. V. Statua.
- Colotæ opus, Æsculapii statua in Cyllene pago, 290, 50.
- Columbæ tres Dodonææ, 273, 45, fortasse non aves erant, sed tres mulieres vetulæ quæ peliades dicebantur, 274, 1.
- Columnæ Herculeæ, Στήλαι, Στήλαι Ἡρόκλειοι sive Ἡρακλέους, ad fretum Herculeum ponuntur a Dicæarcho, Eratosthene, Polybio, 141, 39; Gadibus vindicantur ab Hispanis et Afris, quamquam columnis simile quidpiam non sit ad fretum, 141, 41. Columnæ alijs sunt pro-
nontoria duo, quibus fretum ad Calpen utrinque clauditur, 141, 13; alij ponunt ad insulam Onobæ objectam Herculi sacra, 141, 20; alij denique ad Gades.
- Fabula Gaditana, qua hæc sententiarum varietas explicetur, 141, 25. Columnas Herculis nonnulli dicunt esse exiguas insulas Calpæ et Abilycæ, montibus propinquas; attamen non nisi unam ibi esse Junonis insulam Artemidorus ait, 141, 31; 140, 11. Etiam Planctas et Symplegadas petras nonnulli huc transferunt, existimantque has esse columnas, quas Pindarus vocat Γαδειρίδας πύλας, 141, 37. Alii esse dicunt æreas octo cubitorum columnas, quæ sint Gadibus in Herculis delubro; inter eos est Posidonius, 141, 43. Improbatur hoc Strabo, quum et columnarum istarum inscriptiones et situs Gadium ad rem parum quadrent; Columnas ipse quoque ad freti ostium ponit, ubi fortasse qui primum eo usque progressi essent, columnas in montibus istis sive in exiguis insulis crexerint, quæ quum postea essent abolitæ, nomen tamen loco servassent, præsertim quum ipsi etiam montes illi et insulæ columnis similes sint, 148, 50; 143, 9. Columnæ nonnullis Calpe et Abilyca montes, 141, 29. Columnarum freti longitudo et latitudo, 101, 6; 702, 35. Ab iis ad Pyrenen per mediterranea sunt supra 4000 stadia; juxta oram supra 6000 stadia, 129, 37. A Columnis ad Pyrenen 6000 stad. sec. Erat., paullo pauciora 8000 sec. Polyb., 88, 9. Ab iis ad Massiliam 7000 st. sec. Erat., super 9000 sec. Polyb., *ibid.* Ad Narbonem circa 8000 stadia sec. Polybium, 86, 48. Ad fretum Siculum 12000 stad., 87, 35; sec. Dicæarch., 7000 stad., 86, 38; sec. Polyb., 18000 stad., 87, 9. Quot sint ad sacrum Hispaniæ prom., 87, 36; ad Peloponnesum per pelagus plurimi computant 12000 stadia, 87, 23, Dicæarchus 10000 st., 86, 35; duplo longius spatium est (circa 21800 stad.) sec. Polybium, 87, 9. A Columnis ad Carthaginem Novam in ora habitant Bastetani et partim etiam Oretani, 129, 40.
- Columnæ poni solebant ad limites indicandos, ut in Rhæginorum regione, in isthmo Corinthiaco. Cf. etiam columnæ quibus Alexander Indiæ suæ expeditionis terminum significavit, 142, 2. Columnæ Bacchi et Herculis in India, 142, 25. Columnæ æræ duæ octo cubitorum in Herculis templo Gaditano, quibus sumptus, in templi ædificationem facti, erant inscripti, 141, 45. Columna in isthmo Peloponnesiorum et Ionum fines indicans, 337, 3, ab Heraclidis Megaride potilis evertitur, 337, 41.
- Colus animal Scythicarum ad Mæotidem regionum, 259, 33.
- Colyttus, Κολυττός, Atticæ pagus, Melitæ conterminus, 54, 35; 55, 13.
- Comæ artificiosa tractatio in alenda et tondenda ponitur, 401, 5. Cf. Curetes.
- Comana, τὰ Κόμανα, urbs superioris Cappadociæ, in Antitauri, 446, 43. Enyûs ibi templum in convallibus Antitauri; incolæ urbis Cataones sunt; pontifex loci secundum regem in summo apud Cappadoces honore; templi servorum numerus; de sacrorum origine et de Κόμανα nominis ætymo fabula, 459, § 3. Comana perfluit Sarus fl., 459, 21. Urbs fuerit ubi nunc sunt ruinæ ad *Wiran-cher* prope *Sarran* (Sarum) fl.; non certa tamen res est; alii magis meridiem versus ponunt in eodem Sari convalle, ubi nunc est *Olakaja*.
- Comana (*Gumenek*), Ponti urbs, quam Iris perfluit, 469, 11. Ejus sacra et historia fusius exponuntur, 477, § 33-36. Poreus in urbem non intromittitur, 492, 30. Comanense sacerdotium Cleona Cæsare obtinuit, 492, 22.
- Comarus, Κόμαρος (*Comaro*), portus Epiri ad Nicopolin 269, 53.
- Comici alicujus de Megalopoli versus, 333, 29; 629, 17.
- Comisene, ἡ Κωμισσηνή, olim Mediæ, nunc Parthycæ pars, 441, 19.
- Comisene, Κωμισσηνή, Armeniæ Magnæ provincia, 452,

50. (Aliunde non nota est, neque de situ ejus e Strabone aliquid colligi potest. Esse regionem in qua sita erat Camisa ad Ponti et Armeniæ minoris confinia nonnulli putarunt, sola nominis similitudine fallaci ducti. Nihil magis constat de Orchistene, quam juxta Comisenen Strabo memorat. In tabula has regiones posui ubi Ptolemæus notat ignotas item provincias Basilisenen et Obordenen.)
- Commagene, Κομμαγενή, pars Syriæ, nunc provincia; ejus caput Samosata; in ea nunc Euphratis pons, cui in Mesopotamia objacet Seleucia, a Pompeio Commagene adjecta, 638, § 3. Commagene solo similis est Melitenæ, 458, 33, quæ ei est finitima, 446, 46, sicut Cyrhæstica, 639, 35. Cf. 447, 3; 452, 5. Τὸ κατὰ Κομμαγενὴν ζεύγμα, 635, 51; 636, 2; 566, 37.
- Commercia Aquilejæ cum Illyricis gentibus intercedentia, 178, 38. Commercia circa Tanai emporia, 423, 21; Gerhæorum in Arabia, 652, 20. Commercia Indica et Æthiopica, 678, 40.
- Κωμωδία unde dicta, 15, 15.
- Comum, Κῶμον (Come), in Gallia transpadana oppidum ad Larium lacum, 160, 23; 170, 12; 171, 39; 177, 40; olim mediocre oppidum; a Rhætis afflictum auxit Pompejus Strabo, deinde Caius (Lucius?) Scipio, tum Cæsar, qui etiam Græcos nobilissimos quingentos eo misit colonos; Novum Comum tunc urbs et Neocomitæ incolæ vocabantur, 177, 29.
- Concordia, Κωνκορδία (Concordia) Venetiæ opp. (ad Romanum fluv.), 178, 27.
- Conchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 14, in fossis Ægypti, 42, 12. Concharum genera omnia, πάντα κογχοειδῆ in mari extero, maxime prope Turdetaniam, 120, 17.
- Congelatum mare, ἡ πεπηγυῖα θάλαττα, 52, 29.
- Congri, γόγγροι, ingentes in mari ad Turdetaniam, 120, 25.
- Coniaci, Κωνιακοί, Artabrorum populus, 129, 23. (Sunt Concani aliorum; non sunt iidem cum Coniscis; nam hi sunt Veronibus Variam (Varea) urbem ad Iberi tractum tenentibus finitimi, dum Concani ponendi sunt ubi Cucana urbs (Congas) ponitur apud Ptolemæum, qui in eodem fere tractu habet Orniacorum gentem.
- Coniaci. V. Coliaci.
- Conisalus, Κονίσσαλος, Atticorum deus Priapo similis, 503, 9.
- Conisci, Κονίσκοι, Cantabrorum populus Veronibus finitimus, 134, 42. (Haud dubie sunt Caristi, quos Ptolemæus a borea Veronum ponit ad Devæ fl. ostia, prope Deva et S. Sebastiano. Cf. Sillig. ad Plin. tom. I, p. 334, § 11.)
- Conistorgis, Κονίστοργις, notissima Celticorum in Iberia urbs, 117, 30 (in Coniorum regione, quam Cuneum Romani dixerunt. Situs non notus. Brietius esse hod. COUNA ad Tagum statuit parum probabiliter. V. Ukert. 2, 1, p. 389).
- Cononis aræ, Κόνωνος βωμοί, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 30.
- Conopa, Κωνόπα (Anghelo Kastro), Ætoliae olim pagus, postea evasit Arsinoe urbs, 395, 32.
- Continentes tres alii Nilo et Tanai distinxerunt insulasque fecerunt, alii isthmis, quorum alter inter Pontum et Caspium mare, alter inter Rubrum mare et Eregma, dirimunt peninsulasque faciunt. Quæstionem hanc nullius momenti esse censet Eratosthenes, improbante Strabone, 54, 27. Quomodo ista trium continentium distinctio orta sit sec. Eratosthenem, 54, 27.
- Convenæ, Κωνουναί, ὃ ἐστὶ συνήλυδες (dans le canton de Comminges), Aquitaniae gens cum Lugduno urbe et thernis, 158, 22. Convenis jus Latii datum, 158, 40.
- Copæ, Κῶπαι (Topalia), Bœotiae opp., a quo Copais palus dicta, 349, 15, ad borealem partem Copaidis, 352, 51.
- Copais, ἡ Κοπαῖς, Bœotiae lacus, antiquitus commune nomen non habuit, sed ab adjacentibus urbibus diversimode appellabatur, ut Haliartis ab Haliarto, et sic porro. Pindarus etiam Cephissidem vocat, 353, 1. Copais dicitur a Copis urbe, 349, 14; ejus ambitus, 350, 7. Impletur Cephisso, 349, 14. Prope Haliartum in eum exit Holmius cum Permessio, 350, 3. Adjacentes lacui urbes, 352, 53. Absorptæ lacu sunt Arne et Midea, 49, 35.
- Cophes, Κῶπης (riv. de Caboul), Indiæ fl., in quem influit Choaspes (Attok), ad Plemyrion opp., 594, 27. Cophen trajecit Alexander, 594, 41. Inter Cophen et Indum Astaceni, Masiani, Nysæi, Hypasii, Assacani ditio, Peucolaitis, 594, 52.
- Cophus portus, Κῶπὸς λιμὴν (Kuso), in Pallene ad Derim prom., 279, 25.
- Copia, Κοπίαι, a Romanis vocata est Thuriorum urbs missis eo colonis instaurata, 219, 13.
- Copratas, ὁ Κοπράτας (Dizful), fl. in sinum Persicum exiens (postquam in Pasitigrin incidit), 621, 11.
- Copria, Κοπρία, Siciliæ litus prope Tauromenium, unde nomen habeat, 223, 5.
- Coptus, Κοπτός (Kest), communis Ægyptiorum et Arabum urbs, in quam ducta est Nili fossa, 692, 18; 664, 49; 665, 39. Coptus et Apollonopolis et in ora maritima his oppositæ urbes Myoshormus et Berenice, isthmum quemdam inter Nilum et mare Rubrum describunt (ut Strabo Artemidorum et Agatharchidem secutus perperam opinatur). A Copto ad Berenicen viam mansionibus et puteis instructam palefecit Ptolemæus II. Coptum nunc omnes merces Indicæ et Arabicæ ex Arabici sinus portubus (Myoshormo, 664, 49), et Copto Alexandriam transportantur, 692, § 45; 664, 49.
- Cora, Κόρα (Cori), Latii opp., 198, 7.
- Coracesium, Κορακήσιον (Alaja), in Ciliciæ asperæ initio castellum; quo tanquam belli arce Diodotus usus est, 370, 6 et 32.
- Coracii regio, Κορακίου χώρα, in Æthiopia, 656, 32.
- Coracinus, ὁ κορακῖνος, Nili piscis, 699, 7.
- Coracius mons, Κοράκιον ὄρος (Karadja Dag), inter Colophonem et Lebedum, 549, 31.
- Corai castellum et elephantum venatio, Κοράου φρούριον καὶ κυνήγιον, ad Melinum portum in sinu Arabico, 656, 43.
- Coralis, Κόραλις (Kreli Gol) (Lycaonia) palus, 487, 1.
- Coralius, Κωράλιος, fl. ad Coroneam Bœotiae ap. Alcæum (Cf. Cuarius), 353, 30.
- Coralli, Κόραλλοι, ad Hæmum gens, 264, 30.
- Corassiae, Κορασσίαι (Furni et Krusi), inss. ab Icaria occasum versus sitæ, 418, 52; in mari Icaro, 419, 5.
- Corax, Κόραξ, Ætoliae m. Clææ conterminus, 387, 19; 274, 32; 358, 17.
- Corbilon, Κορβιλών (Couéron), olim erat ad Ligerim fl. clarum Galliæ emporium, 158, 2. Corbilonenses legati ad Scipionem (Æmilianum) missi nihil memoratu dignum habuerunt quod de Britannia interrogati narrarent Polybio, 158, 8.
- Corcoras, Κορκόρας (Καρκόρας var. l.; Corcao in G. Rav.; hod. Gurk), fluvius Nauporto vicinus, in Savum influit, 260, 51.
- Corcyra, ἡ Κέρκυρα (Corfou), insula ab Homero, qui Schemiam vocat, in Oceano collocatur, sec. Callinachum, 37, 23; 248, 51; 224, 16. Tenebant eam Liburni, quos eiecit Olersicrates Corinthius, 224, 16. Corcyra olim felix, bellis et a tyrannis pessumdata; a Romanis in libertatem restituta, nihil tamen adeo lucrata est, sed contumeliosum tulit proverbium, 274, fr. 7. Corcyrae portus

- Cassiope, 269, 32; in ea locus Eubœa, 386, 13. Promontorium Phalacrum, a quo ad Tarentum 700 stadia, 269, 35. Corcyraeorum colonia Epidamnus, 262, 42; donarium in Dodona, 274, 11. Unde natum sit proverbium ἡ Κερκυραίων μάστιξ, 274, 20. Insulae promontorio occiduo objacet Onchesmus portus, 269, 30. A Corcyra ad Ithacam 300 st. sec. Erat., super 900 st. sec. Polyb., 88, 5; ad Leucadem 700 st. sec. Polyb., 87, 15; ad Iapygiam, item ad Ceraunios m. 700 st. sec. Polyb., 87, 16.
- Corcyra Nigra, ἡ Μέλαινα Κέρκυρα (*Curzola* sive *Karkar*), insula et urbs sinus Adriatici, 102, 24. Cnidiorum coloniam accepit, 261, 11.
- Corduba, Κόρδουβα (*Cordoue*), Turdetaniae urbs, Marcelli opus, in regione fertilissima, 117, 3; emporium maximum, 133, 27. In via militari sita, ab Obulcone 300 stad. distat, 133, 28. Corduba elabatur Sextus Pompeius, 117, 26. Usque ad Cordubam Bætis navigatur scaphis, 117, 43. Cordubæ vicina oppida, 117, 20.
- Cordyllo. V. Athenodorus.
- Coressia, Κορησσία, Cei urbs, nunc in Julidem conducta, 417, 42. Ad Coressiam Cei Elixus fl., 418, 9, et templum Apollinis Sminthii, 418, 6.
- Coressus, ὁ Κορησσός, ad Ephesum mons, in cuius latere pars urbis quæ Τραχεῖα vocatur, 541, 37; 546, 50.
- Corfinium, Κορφίνιον (*S. Pelino*), Pelignorum urbs primaria ad viam Valeriam, 198, 35. Bello Marsico communis omnibus Italis urbs designata, et Italica vocata, 201, 23. A Corfinio 24 stadiis abest pons, quo Aternus fl. jungitur, 201, 43.
- Κορφεῖα, Proserpinæ solemnia (Alexandriæ?), 81, 20.
- Corinthiacum isthmum (τὸν τῶν Πελοποννησίων ἰσθμὸν) discindere volens Demetrius prohibitus est ab architectis, qui aquæ superficiem in Corinthiaco sinu elatiorem esse quam ad Cenchreas dicebant, 45, 37. Corinthiaco in isthmo olim columna cum inscriptione, Ionicæ et Peloponnesiacæ ditionis terminos indicans, 142, 9.
- Corinthiacus sinus, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10. Ejus initium, 288, 24; 386, 42; ambitus inde ab Eueno usque ad Araxum 2200 stadiorum, inde ab Acheloo, 2300 stad., 288, 40. Ceterum inde a Rhio sinus vocatur etiam Crissæus, 288, 47. A recessu ejus ad Iapygiam acram minus quam 3000 stadia, 102, 29. In Corinthiaco sinu mare celsius esse dicitur quam ad Cenchreas, 45, 40.
- Corinthus, olim Ephyra, 290, 31; 330, 16; in Agamemnonis regno, 324, 10. Eam frequentavit Aletes, 334, 47. Corinthii Heraclidas instigarunt ut bellum Atheniensibus inferrent, 337, 35. Corinthus emporium commodissimum; ejus portus duo; prosperitas tum ob commercia tum ob Isthmicum certamen, 324, 45. Tyrannis Bacchiadarum, Cypselidarum; Demaratus, 325, 8. Fanum Veneris; meretrices; hinc ortum adagium, 325, 19. Situs urbis et acropolis; Pirene fons; putei in urbe; Sisyphæum, 325, § 21. Lechæi et Cenchrearum descriptio, 326, 27. Corinthii, Philippo addicti, Romanos legatos injuria affecerunt. L. Mummius urbem diruit; artis opera a Romanis militibus susque deque habita; ablata Mummius petentibus facile dedit, 327, 17. Urbs a Cæsare restaurata; νεχροκορύνθια, festacea opera e ruinis eruta, 327, 52. Fingendi pingendique artes eximie Corinthii floruerunt, 328, 13. Solum agri Corinthii; ductum hinc proverbium, 328, 14. Corinthiorum tyrannus Cypselus, 304, 8. Corinthii a Cypselo et Gorgo missi Leucadem penins. obtinuerunt, isthmum ejus perfoderunt, condideruntque ad eum Leucadem urbem, 388, 21; 49, 16. Corinthio Demaratus cum hominum multitudine Tarquinius migravit, 183, 5. Corinthus et Chalcis, compedes Græciæ, 368, 8. Corinthiam a Sicyonia Nemea fl. dirimit, 328, 44. Corinthiorum navale Cenchreæ, 317, 22; Olmiæ opp. et Crommyon vicus, 326, 42; pagus Tenea, 326, 54. A Corinthiis ad Romanos defecerunt Teneatæ, 327, 6. Corintho vicinæ Orneæ, 503, 1. Corinthii agri partem majorem a Romanis acceperunt Sicyonii, 327, 26. Corinthus eodem tempore quo Carthago restaurata, 707, 41. Corinthii Cleanthes et Aregon pictores, 295, 25. Coriscus, Κορίσκος, Scepsius, Nelei Aristotelici pater, 520, 38.
- Cornices Hispaniæ (non) nigrae sunt, tradente Posidonio, 136, 3.
- Κόρνοπες apud Cētaeos i. q. πάρνοπες, 524, 28.
- Κορνοπίων Hercules apud Cētaeos, 524, 28.
- Cornu. V. Byzantiorum Cornu.
- Cornua, κέρατα, fluviorum flexus et obliquitates, 393, 11.
- Cornelius Gallus, Ægypti provinciæ a Cæsare præfectus Heroônpolin, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem facile repressit, 696, 1.
- Corocondame, Κοροκονδάμη, pagus Asiæ, in initio Bospori Cimmerici situs, a Patraeo distans 130 stadia, 424, 13, a Sindio portu 180 stadia, 426, 7.
- Corocondamitis, Κοροκονδαμίτις, palus, decem a Corocondame pago stadiis in mare effluit; influit in eum Anticitæ braccium, 424, 25; sita ad lacum oppida, 424, 32.
- Coræbus, Κόροιθος, Eleus, cursu Olympico vicit Olympiade vicesima sexta, 305, 9.
- Corone, Κορώνη (*Petalidhi*), Messinæ urbs, nonnullis est Pedasus Homerica, 309, 49; 316, 1. Cives urbis Κορωναῖς, 353, 37.
- Coronea, Κορώνεια (a *Granitza* meridiem et ortum versus), Bœotiæ opp. ad lacum Copaidem, 353, 1; in loco edito ad Heliconem; occuparunt eam Bœoti e Thessalia reduces, et prope urbem fanum Minervæ Itoniæ condiderunt, fluviumque præterlabentem Cuarium a Thessalico fluvio nominarunt, 353, 22. Coroneæ agro finitimæ Thibæ, 353, 16. Cives urbis Κορώνιοι, 353, 37; regio ἡ Κορωνειακή, 350, 1.
- Coronea, Κορώνεια (*Tjeutma* sec. Leakium), Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 36.
- Coropassus, Κοροπασσός (ruinæ prope *Chan* locum), Lycæoniæ pagus ad confinia Cappadociæ, 487, 8, in via regia, 566, 24; distantia a Tyriæo et Garsauris, *ib.*
- Corpili, Κορπίλοι, Hebri accolæ, 282, 42, latrones, *ib.*
- Corpilice, Κορπιλική, ἡ πρότερον Ἀψυνθίς, in qua Ænus urbs sita, 285, 10.
- Corsica, Κύρκος, ins. maris Tyrrheni, 101, 30; 544, 2. Ejus situs, 187, 44. A Sardinia distat 60 stadia; a Populonio Etruriæ conspicitur, 186, 15. Corsicam et Sardiniam 1200 a continente stadiis distare ait Artemidorus; non posse eas a continente conspici prodit Eratosthenes, 186, 31. Longitudo insulæ sec. chorographum 160 mill., latitudo 70 mill., 187, 9. Ambitus sec. nonnullos 3200 stadiorum, 187, 12. Insula est aspera, male habitata, invia; incolæ feroces, mancipia pessima, 186, 50. Oppida Blesino, Charax, Eniconiæ, Vapanes, 187, 8. In Corsicam sub Creontiade Phocæenses appulerunt, 210, 19.
- Corsium, Ægypti planta, 699, 3.
- Corsura insula, Κόσουρα, in medio ostio sinus Carthaginiensis, 707, 46. (Strabo Cossurum vel Cossuram insulam (*Pantellaria*) in hunc sinum perperam transponit.)
- Corus, Κόρος, priscum nomen Cyri, Iberiæ fluvii, 429, 4.
- Corvi in hispanicarum mulierum ornatu, 136, 34. Corvus nocturnus, ὁ νυκτικόραξ, in Ægypto avis qualis, 699, 17. Corvi duo viam prælerunt Alexandro ad Ammonem proficiscenti, 691, 20.

- Corvorum portus. V. Duo Corvorum portus.
- Corybantes, Saturni vel Jovis et Calliopes filii, iidemque cum Cabiris, 405, 32. Secundum Prasios in Rhodo insula sunt Minervæ dæmones Solisque filii, 405, 29. Corybantes novem, Apollinis et Rhetiae f., in Samothrace habitabant, sec. Pherecydem, 406, 6. E Bactriana vel e Colchide profecti a Titanibus Rheæ famuli dantur, 405, 21. Aliis Phryges sunt, alii Cretenses, 405, 17. Iidem cum Corybantibus esse putantur, 283, 11, in Rheæ cultu Phrygio, 402, 49. Corybantes, Curetes, Cabiri, Idæi Dactyli, Telchines sec. alios iidem, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Corybantibus consecrata Troadis loca Corybantium et Corybissa, nunc deserta, 406, 15. Corybantes Phrygii, 406, 17. Cf. 404, 5.
- Corybantium, Κορύβαντιον, in Hamaxilia Troadis, nunc desertum, 406, 16. — Corybissa Troadis, 406, 17.
- Corycæi latrones. V. Corycus.
- Corycium antrum, τὸ Κορύκιον νομῶν ἄντρον in Parnasso, ejusdem cum Cilicio nominis, 358, 13.
- Corycium Ciliciæ antrum describitur, 572, 33. Ad id Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Corycus, Κώρυκος, mons Ioniæ, in Erythrarum peninsula, 550, 24. Litus Coryci latrones tenent Corycæi dicti; quomodo ii navigatoribus insidentur; ortum hinc proverbium, 550, 26; siti sub monte portus, *ib.*
- Corycus, Cretæ pr. (*Cap Buso*); ejus distantia a Tænarō, 312, 8, et a Chersoneso Libyæ, 711, 29.
- Corycus, Κώρυκος, Lyciæ opp. Attalæ contiguum (aliunde non notum), in quod Attalus Philadelphus colonos duxit, 569, 36.
- Corycus, cast. Pamphiliæ (*Korghos*), quod Zenicetes prædo tenuit, 573, 13. Prope id Corycus promontorium et Corycum antrum, 572, 33. Litus (regionis ubi deletum Strabonis ætate castellum steterat), vocatur Κώρυκος αἰγιαλός.
- Corydallus, Κορυδαλλός (*Daphni-bouni*), mons Atticæ, et οἱ Κορυδαλλεῖς, pagus, 339, 36; 343, 17.
- Coryphantis, Κορυφαντίς (*Corifanio* T. P. inter Atramyctium et Elatiam; circa hodiernum *Gometch*), Mytilenæorum pagus in continente, 519, 19.
- Coryphasium, Κορυφάσιον, Messeniæ mons, pr. et castellum, 299, 7 et 40; 302, 1; 308, 35, a Platamode pr. 100 stadia distans, 299, 44, cui adjacet Pylus (*Palaïos Abarinos*), 291, 46, 308, 4.
- Cos, Κῶς (*Stanko*), insula maris Icarii, 419, 4; 102, 48; ἡ Μεροπία, 597, 20. A Co avulsum fragmentum Nisyru ins., 419, 43. Sub Co insula jacet Polybotes gigas, 419, 47. Cos jam ante bellum trojanum a Caribus habitata, 491, 19. In eam defertur e Troja rediens Hercules, 284, 47. Cois apud Homerum præsent Thessali Heraclidæ Philippus et Antiphon, 558, 13. Coi Dorienses, 547, 41. Cum Cois Rhodii Elpias apud Daunios condiderunt, 558, 49. Coi pr. Scandarium, 561, 11. In Co urbe Æsculapium, 322, 8. Insula vini ferax, 544, 38.
- Cosa, δ Κόσας (*Cosa*), Latii fl., Frusinonem alluit, 197, 45.
- Cosciniæ, Κοσκίνια (*Telina*), pagus Cariae, 555, 28. Fluvius hinc versus Alabanda fluens, 502, 35.
- Cosentia, Κωσεντία (*Cosenza*), Bruttiorum caput, 212, 52. Ei superjacet Pandosia, *ib.*
- Cosmi, Cretensium magistratus, 413, 53.
- Cossa, Κόσσα et Κόσσαί (*Ansedonia*), Etruriæ opp., a Populonio 800 sec. alios 600 stadia distans. Polybius a Cossa ad Lunam numerat, 1330 stadia (Strabo 1750 stadia), 184, 50. Sita est in colle ad sinum, ibi Herculis portus et lacus marinus et thynnoscopium, 187, 49.
- Cossæa, Κοσσαία, Persidi contigua, 633, 40.
- Cossæi, Κοσσαῖοι, in regione sterili latrones, numero pol-
- lentes, majorem partem sagittarii, Elymæis contra Babylonios Susiosque belligerantibus 13000 millia hominum auxilio miserunt, 633, 44, 449, 45. A Persarum regibus dona accipiebant, 449, 45. Montes Cossæorum Mediam versus ortum definiunt, 449, 38 et 35; 447, 51; 631, 23 et 53.
- Cossurus ins., Κόσσουρα, Κόσσουρος, 101, 39 (*Pantellaria*), a Taphitide acra 400 stadia distans, e regione Selinuntis fluvii sita, urbem cognominem habens, a Sicilia 600 fere stadiis posita, 708, 9; a Melite ins. 500 stadiis, 708, 13. Cf. 230, 34.
- Cotes, αἱ Κώταις (*Cap Sparlet*), Mauretaniæ prom., πρόπος Atlantidis, 701, 3 et 9: 702, 41. Inde ad Masæsyliorum difionis initium 5000 stadia, 702, 43.
- Cotius, Κόθος, nomen barbarum, 267, 5. Cotius et Aichus (quorum frater Ellops fuisse a nonnullis dicitur); 382, 34. Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt; 383, 46.
- Cotizæum, Κοτιάσιον (*Cutahiyah*). Phrygiæ Epicteti opp., 493, 44.
- Cotiliarum aquæ frigida apud Sabinos, τὰ ἐν Κοτιλίαις ψυχρὰ ὕδατα, 190, 8 (*Cotila ad Paterna*).
- Cotinae, Κώτιναι, Turdetaniæ locus, ubi æs simul et aurum nascitur, 117, 51. Κότινοι leg. suspicatur Vossius ad Melam, adeo ut sit *Oleastrum* Ptolemæi, 2, 4, ad quod refert *Oleastre plumbum* Plinii 34, 49. Quamquam locus Oleastro ap. Ptolemæum assignatus cum Strabonis narratione non convenit. Aliud Oleastrum ipse Strabo memorat. Pro Κωτίνας fortasse legendum esse Κωνσταντίαν (hodie Constantia; 7 vel 8 leugas ab *Almaden* s. Sisapone Strabonis), a qua non longe absint metalla, conjicit interpres gallicus. Mitto alia ab eodem prolata, quorum nihil est probabile.
- Cottii ditio, ἡ Κοττίου γῆ, in Liguria (*le Brancconnois*), 180, 41; juxta Vocontiorum regionem sita, 148, 39. Extremus ejus locus est Ocelum, 148, 42. Cottii terra sive Conpi in Alpium latere Italico, 170, 4. Cf. Donni terra. Versus fines regni Cottii sita est Ticinum urbs, 180, 41.
- Cotuantii, Κωτουάντιοι, Rhætorum gens, 171, 50.
- Cotylus, Κότυλος, Idæ collis, in quo fontes Scamandri, Granici et Æsepi, 515, 18.
- Cotyorus, Κοτύωρος (*Busuk Kaleh*, ut videtur, vel *Persembek*), Ponti opp., e quo incolis frequentata est Pharnacia, 469, 54.
- Cotys, Κότυς, dea Thracia, 404, 14.
- Cotys, Odrisarum rex, 282, 80.
- Cotys, Sapæorum princeps, Polemonis et Pythodoridis filiam duxit; filius ejus natu maximus nunc regnat, 476, 15.
- Κοτύτια, Thracum sacra, 404, 11; apud Edones, 404, 14.
- Cragus, Κράγος, Lyciæ opp. in monte cognomine, qui octo vertices habet (ad *Yedi-Bouroun*), 568, 7. Crago et Anticrago assignatur de Chimæra fabula, *ib.* Sub Crago sita Pinara, 568, 11.
- Cragus, Ciliciæ petra ad mare sita, 571, 36.
- Crambysa, ἡ Κράμβουσα, ad Lyciam insula, 568, 48.
- Crambysa ins. ad Ciliciam, 572, 32.
- Κράνη, insula ap. Hom. II, 3, 443, i. q. Helena, q. v.
- Cranaus, Κράναος, Atthidis pater; ab eo Atticæ incolæ Cranaei dicti, 341, 1.
- Cranii, Κράνιοι (*Argostoli*), olim Cephalleniae opp. 391, 35; 392, 31.
- Crannon, Κραννών (*Palæa Larissa*), Thessaliæ urbs, 378, 18. Crannonios indicari voce Ἐρύπου ap. Hom. II, 13, 301 putant, 276, 21; 378, 50.
- Crannon, quæ a Gyrtone 100 stadia distare dicitur, 276, 17, a priore Crannone diversa esse videtur. Vide s. v. Gyrtōn.

- Crapathus, Κράπαθος, i. q. Carpathus.
- Crassus (P.) mari ad Ca-siterides omnibus qui eo navigare vellent, patere docuit, 146, 9. In bello contra Aristonicum gesto cecidit juxta Leucas, 552, 19.
- Crassus (M.) Parthis bellum intulit, 637, 23. A Surena captus Sinnacis interemptus est, 636, 9.
- Crater, ὁ Κράτης, sinus Campaniæ, 206, 17; a Miseno ad Minervæ promontorium pertinens, 202, 8.
- Crateræ Sidoniæ, 34, 17 et 28.
- Craterus ab Alexandro in Gedrosiam præmissus, 614, 13. Ab Hydaspæ movens per Arachotos et Drangas in Carmaniam profectus est, 614, 25. Sub idem fere tempus quo Alexander in Carmaniam venit, 617, 22. Crateri ad Aristopatram matrem epistola in quo fabulosa multa de Alexandro usque ad Gangem progressu traduntur, 598, § 35.
- Crates, Chalcidensis, ὁ μεταλλευτής, Cephissi meatus repurgare instituit; ob seditiones Bæotorum a cœpto destitit, ejus ad Alexandrum literæ, 349, 28.
- Crates Mallotes Syrus vocatur, 30, 14, grammaticus, cum Aristarcho κορυφαῖος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ, 25, 23; æqualis Demetrii Scepsii, 521, 25; magister Panætii, 576, 35; poesin homericam ad quæstiones scientiæ accommodatas traducens minime inepta egit, 130, 52. Non recte in Hom. II. σ, 489 scripsit, 3, 7. Ejus explicatio verborum ποταμοῖο ῥόον ὠκεανοῖο ap. Hom. Od. μ, 1, p. 4, 4. Ejus de Æthiopicis bifariam divisæ sententia, 25, 32 sqq., improbat, 26, 21. Menelaum per Gades, circumnavigata Libya, ad Indiam usque penetrasse ibique apud Æthiopes opes collegisse putat, 31, 41; 85, 10. Ἡ Κρατήτειος σφαῖρα, 96, 14. Crates Phœnicem fuisse Phocensem quibus argumentis demonstrare conetur, improbante Demetrio Scepsio, 377, 1.
- Crathis, Κράθις, ad Ægas Achaïæ fluit, unde nomen habet, 331, 50. Ab eo Italiæ fluvius dictus, *ib.*
- Crathis (*Coscile*), fl. ad Sybarin, 218, 43, ab Achaico fluvio nomen habens, 332, 1; aquæ virtutes, 219, 8; 386, 5.
- Cratippi filii Trallianos tyrannide presserunt tempore belli Mithridatici, 554, 30.
- Cremna, ἡ Κρήμνα (*Girmeh*), Pisidiæ castellum, quod cepit Amyntas, 487, 38; nunc habet coloniam Rom., 487, 41; 488, 19.
- Cremona, Κρεμώνα, Galliæ Cispadanæ urbs, 180, 28; non longe ab ea sunt Acerræ (Ἀχέρραι), 205, 44.
- Crenides, Κρηνίδες, urbs Macedoniæ, ubi nunc Philippi, ad Pangæum m., auri metallis dives, 280, 5; 281, 44.
- Creophagi, Κρεοφάγοι, Κολοβοὶ τὰς βαλάνους, Æthiopes ad Antiphili portum in sinu Arabico, 656, 45; mulieres eorum judaice exciduntur, *ib.* Ad fauces sinus Arabici inde ab Eumenis portu habitant, 657, 48, et in myrrhifera Æthiopiæ regione, 658, 34.
- Creontiades, Κρεοντιάδης, Phocænsium dux, 210, 19.
- Creophylus, Κρεώφυλος, Samius, Homerum hospitio excepit, qui dedit ei poema de capta Æchalia. Callimachus carmen istud ipsius Creophyli esse dicit; quidam Creophylum magistrum Homeri faciunt, 545, 33.
- Creopolus mons, Κρεόπωλον ὄρος, Argolidis, per quem Tegea Argos itur, 323, 38.
- Cresphontes, Κρεσφόντης, Messeniam obtinuit, 334, 48. Quomodo Messeniam in quinque civitates diviserit 310, § 7.
- Crestonia, Κρηστωνία, Macedoniæ regio olim a Pæonibus obtinebatur, 281, 38.
- Cretæ insulæ descriptio, 407, *cap.* 4. Cretæ urbes centum tribuit Homerus in Iliade, nonaginta tantum in Odyssea. Quomodo hanc discrepantiam Ephorus aliique explicare tentaverint, 412, § 15. Urbes maximæ, 408, § 7. Metopon promontorium, 710, 37. Longitudo insulæ super 2000 stadia a Salmoneo ad Criumetopon, 87, 31. A Criumetopo ad Pachynum Siciliæ 4500 stadia, 87, 32; 102, 26. Promontorium orientale Salmonium; ad id a Rhodo 5000 stadia, 87, 30. Cretæ Chersonesus Ardani Libyæ prom. mille fere stadiorum intervallo objacet, 711, 33. Cretæ locus Hippocoroneum, 405, 53. E Phrygia Rhea in Cretam Curetes adscivisse fertur, 405, 24. Cretica de Jovis natalibus fabula, 402, § 11. In Creta Rhea non colitur, sed in Phrygia et Troade tantum. Qui aliter sentiunt, eos in errorem induxit quod eadem locorum nomina in Creta et Phrygia occurrunt, monente Demetrio, 405, 45. E Creta Telchines in Cyprum, deinde in Rhodum venerunt, 558, 24. In Creta Pelasgi, 184, 3. Ex ea Sarpedon in Lyciam colonos duxit, de quibus Termilarum nomen Lyciis olim fuit, 569, 25. E Creta in Lyciam a Sarpedone deducti sunt Termilæ, 490, 45. E Creta Teucris in Troadem profecti, 517, 22. Cretensis mulier Dædalo Iapygem peperit, 232, 7. Cretenses cum Theseo e Cnosso urbe, vel cum Iapyge e Sicilia profecti Brundisium frequentasse feruntur, 234, 27; e Iapygia vero migrarunt in Bottiæam Macedoniæ; 234, 30. Cretenses qui cum Minoe in Siciliam venerant, post mortem ejus redeuntes in Iapygiam tempestate delati sunt; ibi considentes Parthenias, Tarenti conditores, recepere; nonnulli eorum juxta Adriam pedestri itinere profecti in Macedoniam venerunt, ibique Bottiæi dicti sunt, 231, 52. Cf. 275, 26. Cretenses Minois comites, e Sicilia in Italiam profecti, Hyriam condiderunt, teste Herodoto, 234, 23. Cretensium coloni Salentini Italiæ, 233, 35. In Creta signa Jasonis et Colchorum expeditionum, 38, 28. Cretensium auxilio Cares insulares continentem habitare cœperunt, 490, 41. Cretensium et Magnetum Thessal. colonia Magnesia ad Mæandrum, 543, 46. In Cretam Althæmenes Argivus cum eaque Dorienses venerunt, 557, 42. Cretenses Æginam frequenter incolis, 223, 6. E Creta oriundi Caunii, 556, 42. De Minois institutis, 409, § 8; leges optimæ, quas alii complures imitati sunt, 409, § 9, ut Zaleucus, 216, 11. Cretam adiit Lycurgus, 414, § 19. Cretensium de republica institutisque Ephori narratio, 412, § 16-22. Instituta eorum perperam nonnulli a Lacedæmonis repetunt, quum hi potius Cretica accuratius elaboraverint, 413, § 17. Postea respublica in deterius abiit. Cretenses post Tyrrenos latrocinia exercuerunt; oppressi deinceps sunt a Cilicibus, et deinde una cum Cilicibus a Romanis, 409, 51. Creta cum Cyrenaica in unam provinciam Romanam conjuncta est, 710, 51. Cretensium ἀπαμειβῶται, 598, 7; ἡ Μνῶα καλουμένη σύνοδος, 464, 38. Cretici rythmi, Thaletis inventum, 413, 5. Proverbium: ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, 413, 27.
- Creticum mare, ἡ Κρητικὴ θάλασσα, τὸ Κρητικὸν πέλαγος, 102, 35; 269, 9; 282, 20; 317, 20; 322, 45; 419, 8. Ejus insulæ, 416, § 1.
- Creusa, Κρέουσα vel etiam Κρεουσία, Bæotiæ urbs ad Atticæ confinia, 344, 1; 351, 42. Thespiensium navale, 351, 42; 352, 6; ad sinum Crissæum, 348, 15. A Mycho Phocidis 90 stadia, a Holmiis 120 st. distat, 352, 9.
- Crimissa, Κρίμισσα vel Κρίμισα (ad *Cape dell' Alice*), Italiæ opp., Philoctetæ opus, 211, 29; in Crotoniatarum agro; superjacet Chone urbs, 211, 33.
- Crinacus, Κρίνακος, nomen barbarum, 267, 6.
- Crinagoras, Κριναγόρας, rhetor Mytilenæus, 528, 11.
- Crisa, Κρίσα (ruinæ ad *Chryso* vicum), Phocidis urbs, ad mare sita, 357, 31; a qua sinus Crisæus dictus, 359, 20. Crisæ tyrannus Daulius, Metaponti conditor, 220, 25. Crisæi Cirrham delerunt, 359, 29. Crisa deleta ab Eurylocho Thessalo, tempore belli Crisæi; quam ab causam? 359, 40. Instaurata ab Amphissensibus, qui ausi

- hujus mox poenas dederunt, 359, 36. Eurylochus Thes-
salus Crisam diruit, 359, 30.
Crisæum bellum, 359, 31; 361, 39.
Crisæus campus, 259, 19; 366, 37.
Crisæus sinus, 215, 32; 269, 10; 275, 25; 287, 25; 388, 38;
326, 19; 344, 11; unde dictus sit, 359, 21. Inde ab An-
tirrhio usque ad isthmum pertinet; pars ejus est mare
Aleyonium, 288, 47. Crisæo sinui incumbit Helicon,
351, 41; ei adjacent Medeon, 352, 43, et Creusa, 348,
15.
Critisirus, Κριτάσιρος, Boiorum dux, 525, 29; 260, 26.
Crithote, Κριθώτη, Chersonesi Trac. oppidulum nunc
eversum, 284, 10; 394, 47.
Crithote, Κριθώτη, Acarnaniæ opp., 394, 45. [Ruinae inter
Lutiziana et *Tragamesti* sec. Leakium.]
Criumetopon, Κριουμέτων, Chersonesi Tauricæ pr. (C.
Aitodor, vel *Karadja Bouroun*. Cf. Geogr. Min. I,
p. cxlv) Carambi obiacet, 256, 20; 467, 12, a quo dis-
tat 1500 stadia, 103, 15.
Criumetopon (*Kavo Krio*), Cretæ prom., 87, 31, cui
obiacet 2000 stadiorum intervallo navale Cyrenensium,
710, 37.
Crobialus. V. *Ægialus*.
Crobysi, Κρόβυσι, Thraciæ gens, ad Pontum supra Calla-
tim, Tomea et Istrum, 264, 26.
Crocus campus, τὸ Κρόκιον πεδῖον, Phthiotidis supra
Halum opp., 371, 48; ad fines Ollryis montis, 374,
9; per eum Amphrysus fluit, *ib.* Supra eum Itonus,
374, 4. Sub Crocio Campo Thebæ Phthiotides, 371,
50.
Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις (ruinae ad *Embeshanda*),
in Thebaide, ubi crocodilus colitur, 693, 45.
Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις, in Ægypto olim voca-
batur quæ nunc dicitur Arsinoe, 689, 35.
Crocodilopolis, Phœniciæ urbs maritima inter Bucolon
polin (*Dandorah*) et Stratonis turrin, 645, 53. (Me-
moratur etiam apud Plin. 5, 17, 75 inter Dora et Stra-
tonis turrin: *Fuit oppidum Crocodilôn et flumen*.
Flumina vero in hoc tractu novimus *Karudcha* et ab eo
versus meridiem alterum majorem *Serka*, quem indicari
a Plinio censeo. Idem apud Ptolemæum vocatur Chor-
seus, pone cujus ostia ab eodem Ptolemæo Sapphura
urbs notatur.)
Crocodilus cur a mugilibus, porcis et delphinis piscibus
abstineat, 699, 47. Crocodilorum cultus in Arsinoe urbe
sive Crocodilopoli; sacer et mansuetus crocodilus, qui
in lacu nutritur, Suchus vocatur, 689, 35; 690, 1. Cro-
codilus etiam Crocodilopoli Thebaidis colitur, 693,
45; detestantur eum incolæ Apollinis urbis in The-
baide, 693, 49, et Tentyritæ, 691, 52; 692, 3. Crocodili
in Moeridis lacu, 690, 1; in lacu Æthiopiæ, 658, 41; in
Indo non multi, nec infesti hominibus, 602, 11; in
Hydaspe, 593, 43; in Gange, 612, 22; in Libyæ occi-
duæ fluviis, 701, 45. Crocodili pusilli in Bithyniæ fonte
Azaritis, 482, 22.
Crocus Siculus, 227, 13; crocus optimus ad Corycium Ci-
liciæ antrum, 572, 34.
Crocutta, Κροκούττα, Æthiopiæ animal e cane et lupo
hybrida, 659, 54.
Crocylea, Κροκύλεια, a Laerte capta, in Acarnania fuit,
323, 28, vel, ut 388, 20 (cf. 389, 18) accuratius dicit, in
Leucade ins. Cf. v. *Ægilips*.
Cræsus Herodoto vocatur τῷραννος τῶν ἐν τῷ Ἄλφει, 457,
46; Alyattæ f., Delphos dona misit, 360, 50; 361, 15;
divitias comparavit ex auro Pactoli, 535, 5. Sidena di-
ruta, in quam Gaucias tyrannus confugerat, diris eos
devovit, qui muris denuo urbem cingerent, 514, 48.
Contra Cræsum Prusias (?) bellum gessit, 483, 10.
Cræsi tempore Ilium novum eo quo nunc est loco
conditum, 507, 47.
Crommyi acra, Κρομμύου ἀκρα (C. *Cormachite*), Cypri
pr., 583, 23, ab Anemurio distat 350 stadia, 582, 8; 571,
40; a Clidibus 700 stad., 582, 8.
Crommyon, ἡ Κρομμυών, vicus olim Megaricus, postea
Corinthius, in isthmo situs, 326, 49; 335, 8; 336, 20.
Regio ἡ Κρομμυωνία, 326; 44 et 51, de qua disceptarunt
Iones et Peloponnesii, 336, 51. Sus Crommyonia, mater
apri Calydonii, 326, 51.
Cromna, Κρώμνα (Ruinae prope *Karudcha Tchilch Bou-
roun*), unus pagorum e quibus Amastris urbs Paphlago-
nica conflata, 466, 46; 464, 47.
Cronus. V. Apollonius et Diodorus.
Croton, Κρότων (*Coltrone*), 200 stadia a Sybari distat, 218,
42; 150 stadiis a Lacinio dissita; ibi Æsarus fl. et portus
et Neæthus fl. Urbis a Myscello Achæo conditæ origines
(cf. 224, 8), secundum Antiochum; prius ab Iapygibus
habitata esse Ephorus refert; urbis studia bellica et
athletica; frequentes in ludis victores Crotoniæ; ducta
hinc proverbialia; auxit urbis gloriam multitudo Pythago-
reorum inter eosque Milo athleta; non diu civitas dura-
vit post acceptam ad Sagram fl. cladem, 217, § 12. Cro-
ton urbs salubris, 224, 9. In agro urbis Crimissa et
Chone, 211, 32. Crotoniæ Scylletium possederunt,
217, 16; Sybarin ceperunt captamque immisso flumine
aquis obruerunt, 218, 51. A Rheginis et Locrensibus ad
Sagram fl. victi sunt; quam cladem mox finis civitatis
secutus est, 217, 2.
Cruni, Κρούνοι (*Baltchik*), Pontica urbs inter Callatin et
Apolloniam, 265, 15.
Cruni, Κρούνοι, fons Triphyliae (ad hod. *Taula*), 295, 30;
301, 25; 302, 5.
Crusis, Κρουσίς, Macedoniæ regio, cujus oppida complura
delevit Cassander, 277, 33.
Crystalli in India, 610, 41; crystalli tabulae in Cappado-
cia, 462, 45.
Cuarius, Κουάριος (Curalius?), fluvius prope Coroneam
Bœotiæ, de fluvio thessalico dictus, 353, 29. Alcæus
Κωράλιον, vocat, 353, 30.
Cuarius fl. in Thessalia Phthiotide, 353, 29. 374, 12.
Cubi. V. Bituriges Cubi.
Cuculum, Κούκουλον (*Cucullo*), Latii urbs, viæ Valeriæ
propinqua, 198, 37.
Culupene, Κουλουπηνή, Ponti regio, Armeniæ minori con-
termina, 479, 28.
Cuma, Κύμη (Ruinae ad *Lamurthoi*), Æolicarum urbium
maxima, et cum Lesbo quodammodo metropolis cetera-
rum urbium Æolicarum, 532, 4. A Cleua et Malao con-
dita et Phriconis cognominata est, 498, 35; 531, 5. Ad
Cumam Amazones habitasse Ephorus ait, 471, 23. Ipsa
urbs ab Amazone nomen habet, 471, 30; 532, 31. Hinc
Hesiodipater Ascræ venit, 351, 47. Vicina est Larissa Phri-
conis, 378, 27; 530, 34, septuaginta distans stadia, 531,
41; Myrina a Cuma abest stadia quadraginta, 531, 41.
Cumano in agro Gergithes urbs fuit, et etiam nunc
Gergithium locus ad Larissam monstratur, 504, 39.
Cumæorum coloniæ Cumæ Campaniæ, 202, 47, et Side
Pamphyliae, 570, 2, et Ænus in Thracia, 283, 15. Cu-
mæi stoliditatis nota laborant; quam ob famam? 532,
7. Cumæi Hesiodus et Ephorus; num Homerus quoque
Cumæus sit, quaeritur, 532, 23.
Cumæ, Κύμη (*Cuma*), Campaniæ urbs, 21, 33, Chalci-
densium et Cumæorum Asiaticorum colonia antiquis-
sima; postea Campani ea potiti sunt; at etiam nunc
græcæ originis supersunt indieia. In propinquo est Gal-
linaria silva, 202, 47. Cumani Oscos e Campania expul-
serunt; ipsi ab Etruscis ejecti sunt, 202, 19. Cumanus

- ager cur Phlegra dictus sit, 204, 41. Cumanorum olim navale Dicæarchia, 204, 35. Cumas ab Averno cuniculus a Cocceio ductus, 204, 15. Cumanorum colonia Neapolis, 205, 3.
- Cumanus sinus, ὁ Κυμαῖος κόλπος, Italiæ, 18, 30; 18, 54.
- Cuneus, Κούνεος, Iberiæ regio in sacrum prom. excurrent, 114, 7.
- Cuniculi multi in Turditania, quos quidam leberides, λεβηρίδας, vocant, 119, 46; sunt per totam fere Hispaniam et ad Massiliam usque, 119, 49. Cuniculi ex Hispania in Gymnesias illati, et immane quantum aucti ad desperationem incolas adegerunt, 140, 1; 119, 50. Venandi cuniculos ratio, 120, 2.
- Curalius fl., Κουράλιος (*Sofadhitiko*), Hestiaotidem perfluere et fanum Minervæ Itoniæ præterlapsus in Peneum influere dicitur, 376, 25. (In antecedentibus, p. 374, 15, Strabo Minervæ Itoniæ templum Thessaliotidi assignat; idque recte habet. Quare aut falsa hoc loco auctor tradit, aut ita res expedienda est, ut eam Curalii partem quæ Peneo proxima est, Hestiaotidi tribuamus.
- Cures, Κύρης (*Correse*), nunc viculus, olim urbs illustris, ex qua orti Titus Tatius et Numa Pompilius; unde oratores populum Rom. affantes, Quirites eum appellant, 190, 11. Quiritium rex Tatius cum Romulo regni societatem inivit, 192, 6. Post necem ejus Romulus imperium in Quirites volentes exercuit, *ib.* Quiritibus finitimi Æqui, 192, 39.
- Curetes, Κουρήτες, dii, Hecateri ex Phoronei filia prosapia ap. Hesiodum, 405, 14. Nonnullis sunt γηγενεῖς et χαλκᾶσπιδες, 405, 16; δαίμονες ἢ πρόπολοι θεῶν, sicut Satyri, Sileni, Tityri, Bacchæ, 400, 25; sec. alios iidem sunt Curetes, Corybantes, Cabiri, Idæi Dactyli et Telchines, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Quidnam his omnibus sit commune, 400, 36. Curetes et Idæos Dactylos non esse diversos statuunt, 283, 12. Curetes, quos etiam Corybantes dicunt, in Rheæ cultu Phrygio, 402, § 12. Curetes tibicines et Phryges vocat Phoronidis auctor, 405, 15. Curetes Cretici e Phrygia in Cretam a Rhea adsciti feruntur, 405, 24; erantque juvenes armata saltatione repræsentantes de Rhea et natalibus Jovis fabulam; nomen habent vel quod κόροι, juvenes, essent, vel quod κόρον, puerum, Jovem educassent, 402, § 11. Curetes in Creta dicti sunt advocati a Rhea e Rhodo Telchines, 405, 25. Curetum in Creta socius Cyrbas fuit, 405, 27. Curetes Latonam parientem tumentur in Solmisso monte prope Ortygiam Joniæ, 546, 35. Cf. 546, 45. Saltationis armatæ inventores, 413, 2. Arma ærea, χαλκᾶ, primum in Eubœa sumpsisse feruntur, indeque Chalcidenses dicti esse, 405, 19. — Κούρητες ap. Homerum juvenes milites, 400, 15.
- Curetes, gens. Cum gente Curetum passim ab historicis confunduntur Curetes ministri sive genii deorum, quibus orgia celebrantur, 400, § 7. Quomodo utrosque nonnulli componere tentaverint, 400, § 8. Curetes (sec. Archemachum) Chalcidem habitantes et de Lelanto campo continenter certantes, ne facile ab hostibus comprehenderentur, comas anteriores tondebant; ab hac κορυῆ Curetes dicti; migrarunt deinde in Ætoliam, ibique circa Pleuronem loca obtinuerunt, finitimosque, quod comam non tondebant, Ἀκαρνανες vocarunt, 399, 44. Nonnulli vocari Curetes ferunt a Curio monte Ætolix, 399, 54, vel ab eo quod κορῶν, *puellarum*, in morem muliebres vestes gerent, 400, 53. Cf. 387, 28. Pars Ætolorum, 368, 38; 387, 32; 399, 14. Curetica Ætolix regio eadem est quæ Pleuromia, 387, 33. Curetes partem Acarnaniæ tenuerunt, 267, 28. Sec. Ephorum Curetes, adveniente ex Elide cum Epeis Ætolo, in Acarnaniam transgressi sunt, 398, 5. Apud Homerum Curetes sunt Ætoli, 397, 38.
- Curias, Κουριάς (*Capo Gavata sive delle Gatte*), Cypri pr., 582, 37.
- Curium, Κούριον (*Episcopi*), Cypri opp., Argivorum col., 582, 39.
- Curius mons, Κούριον ὄρος, in Ætolia, veteri Pleuroni vicinus; unde Pleuroniis Curetarum nomen factum esse nonnulli produnt, 387, 27; 399, 54.
- Curribus falcatis Nigritæ et Pharusii utuntur, 703, 16.
- Cursus Achilleus, 255, 35. V. Achilleus cursus.
- Ctenus, Κτενούς, portus Chersonesi Tauricæ, æquali spatio a Chersoneso urbe et Symbolorum portu distat, et cum hoc isthmum 40 stadiorum efficit, muro munitum, quem contra Diophantem belligerantes Scythæ adorti sunt, 256, 25 et 43; 259, 21. Prope Ctenuntem erat Eupatorium, 259, 14.
- Ctesias Cnidius, ὁ ἱατρούσας Ἀρταξέρην, συγγραφεὺς δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά, 560, 18. Ctesia rectius fabulas se narraturum profitetur Theopompus, 36, 15. Ctesias nimis voluptatem legentium spectat, 435, 36. Indiam non minorem reliquâ Asiâ esse dicit, 588, 16. Unde mare Rubrum nomen habere putet, 662, 47. Atargatis ei vocatur Derceto, 667, 42.
- Ctesiphon, Κτησιφών (*Al Madain*), prope Seleuciam pagus magnus, ex quo urbs facta est, quum reges Parthorum ibi hiemarent, 633, 14.
- Ctimene, Κτιμένη, soror Ulyssis, 390, 1.
- Κτίσται (?) vocantur Thraces qui mulieribus abstinent, 246, 19.
- Cyaneæ, Κυάναϊ, duæ insulæ, quarum altera Europæ, altera Asiæ adjacent, 20 stadia inter se distantes, totidemque (?) a templis Byzantium et Chalcedoniorum, 265, 35; ab Apollonia 1500 stadia, 265, 27. Cyaneæ et Canobicum ostium in eodem meridiano, sec. Eratosthenem, 75, 25. A Cyaneis ad Hebrum 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 23; ad Caspium montem 6600 stadia secundum Hipparchum, 75, 28. Cyanea saxa a nonnullis Symplegades dicebantur, e quibus Planctas suas finxit Homerus, 17, 19; 123, 44; 266, 8.
- Cyaxaris Medi temporibus Milesii num classe triginta navium ad Bolbitinum Nili ostium appulerunt, 681, 20.
- Cybebe, Κυβέβη, Rhea, 404, 7.
- Cybela, τὰ Κύβελα, mons Phrygiæ, a quo Cybele dea dicta, 486, 21.
- Cybele, Κυβέλη, Rhea, 402, 45; 404, 7; 486, 21.
- Cybelia, Κυβελία, pagus Erythrææ peninsula, 550, 46.
- Cybiosactes, Κυβισάκτης, qui e Syriacorum regum stirpe oriundum se ferebat, ab Alexandrinis filix Ptolemæi Auletæ junctus, ab hac vero mox interfectus est, 676, 45.
- Cybistra, τὰ Κύβιστρα (*Eregli*), in ea Ciliciæ parte quæ Cappadociæ adjecta est, 458, 28.
- Cychreus, Κυχρεύς, heros serpentem in Salamine alebat, 338, 18.
- Cychrides serpens, ὁ Κυχρεΐδης ὄφις, qui a Cychreo alebatur, quum Salaminem infestaret, ab Eurylocho expulsus, et Eleusine a Cerere in locum administri receptus est, 338, 17.
- Cyclades, αἱ Κυκλάδες νῆσοι, insulæ initio duodecim; postea aliæ accesserunt; Artemidorus quindecim recenset; quasnam? 416, 48; ex his Prepesinthus, Oliaurum et Gyarum resecandas esse Strabo censet, 417, 6; nonnullæ in mari Myrtoo sitæ, 102, 41. Quædam eodem terræ motu quassatæ sunt, qua tota Syria concussa est, 48, 27. Cycladum solennis in Delo conventus, ad quem mittebantur sacrorum legati et victimæ et chori virginum, 416, 45.
- Cyclopes et Læstrygones circa Ætnam et Leontinorum regionem incoluerunt, 16, 50. Cyclopes unuculos Homerus

- fort. ab Arimaspiis historiarum Scythicarum in sua poemata transtulit, 17, 42. Vasta Cyclopium corpora figmentum Homericum, 18, 6. Cyclopium vita, Κυκλώπειος βίος, 430, 37; 507, 18. Cyclopis spelunca, 33, 30.
- Cyclopes, septem numero, γαστροπόδες dicti, e Lycia acciti, Tiryntem Præto munierunt; eorumdem fuerint Cyclopi opera quæ sunt ad Naupliam, 320, 36.
- Cyclopiæ, Κυκλώπειæ, specus in iisque labyrinthi ad sinum Argolicum post Naupliam, 317, 7; 320, 36.
- Cycni in Hispania, 135, 50.
- Cyenus, Tennæ pater, 327, 14, Thrax genere, rex Colanarum, 517, 3.
- Cydneus, Κύδνεος (*Tersæus Tchai*), Ciciliæ fl.; ad ostia ejus Rhegma locus, 574, 3; Tarsum perfluit, 574, 6. Fluvii fontes; aqua frigida, cursus rapidus, 574, 35. Ostia a Tarso 120 stadia distant, 574, 30. Ab ostio ejus ad Amisum isthmus est peninsulæ Asiaticæ, 574, 15. Ex Cydno in Choaspem navigasse Diotimum acceperat Damastes, 39, 40.
- Cydonia, Κυδωνία (*Khania*), Cretæ urbs magna, 409, 50; a Minoe condita, 409, 20. Distantia a Cnosso, Gortyne, Aptera, a mari; vicini sunt Polyrrhenii, 411, 32. Cydoniam Æginetæ colonos miserunt, 323, 10. Cydoniatæ Britomartidi cur Dictynnæ nomen indiderint, 411, 25. Cydoniæ mons Tityrus, 411, 31.
- Cydreus, Κυδρεῖος, Codri f. spurius, Myntem condidit, 541, 4.
- Cydrææ, Κύδραι (*Kύδραι* St. B. ex Strabone), Brygorum in Epiro urbs, 272, 9. Aliunde non nota urbs. Num est Codrium quod memorat Livius, 31, 27, una cum Orgeſso, Corragone, Gerrunio, Antipatria in extremis Macedoniæ? quæ quidem urbs cum hod. *Kodras* ad Aoum fl. (circ. 17° 50' long.) componenda videtur. Quadrat etiam quod Bryges inter gentes recensentur qui a Cerauniis ad Epidamnium usque supra Epirum sint in mediterraneis. Attamen non hoc loci quærendos esse Bryges Strabonis videntur, quorum e regione fluvii in Erigonem illabi dicuntur; ponendi potius sint a Lychnitide palude ortum versus eo in loco ubi Itin. Hieros. habet *Bruciadam* (Brygiadem Steph. Byz.) stationem. Cydræ fort. est Σκύδρα, quam Ptolemæus 3, 13, 39, nescio quam recte, ab Heraclea Lyncestide meridiem versus in Emathia ponit; in fabula Cydreas notavi ubi Itin. in via Egnatia ponunt Scirtiana s. Scyrtiana.
- Cyllene, Κυλλήνη, pagus, Eleorum navale, 290, 15, 120 ab Eli urbe stadiis abest, *ib.* Cyllenius Otus, Epeorum dux, *ib.* et 392, 5. Æsculapium Cyllenes, Colotæ opus, simulacrum eburneum, habet, 290, 20. Cyllene non longe ab Hyrmine distat, 293, 38. (Vulgo Cyllenen ponunt ad Chelonatam prom., prope hodiernum *Glarenza*. Cui opinioni testimonia veterum repugnant. In medio sinu, qui ab Araxo ad Chelonatam extenditur, sitam fuisse probat T. P., quæ et ab Elide et a Dyme ad Cyllenen quatuordecim millia numerat; Pausanias ab Elide Cyllenen 120 stadiis atesse dicit. E quibus testimoniis colligitur apud Plinium 4, 4, 6, ubi a Chelonata ad Cyllenen esse V millia proditor, pro V legendum esse XV, monente Curtio *Pelop.* 2, p. 103. Inter Chelonatam et Cyllenen secundum Strabonem et Ptolemæum exit Peneus fl., qui nunc a meridie promontorii egreditur. Ruinæ Cyllenes in ora aggesta non conspiciuntur.
- Cyllene (*Zyria*), Arcadiæ mons maximus; ejus altitudo, 333, 17 et 49.
- Cyme. Vide Cuma.
- Cynæthia, Κύναιθα (*Kalavryta*), Arcadiæ opp., 333, 40.
- Cynia, Κυνία, palus Ætolia, 394, 50.
- Κυνοκέφαλοι, Canicipites, gens ficta, ap. Æschylum, 36, 5; 248, 36.
- Κυνοκεφάλων ὄρευμα, locus regionis Cinnamomiferæ (ad *Bunder Uloulah*), 659, 6.
- Cynocephalus, Æthiopiæ animal, 659, 50; ab Hermopolitis Ægypti colitur, 690, 26.
- Cynamolgi. V. Canimulgi.
- Cynopolis, Κυνὸς πόλις, in Delta regione Ægypti, 681, 40.
- Cynopolis (*Samallus*) Ægypti a meridie Heracleopolis, in qua Anubis colitur, et canibus honor est, 690, 13. Κυνοπολίτης νομός, *ib.*
- Cynoscephalæ, Κυνὸς κεφαλαί, Thessaliæ collis et locus ad Scotussam; ibi Romani Philippum proelio vicerunt, 379, 30.
- Cynos sema, Κυνὸς σῆμα, sive Canis sepulcrum, Chersonesi Thr. promont., quo prætervecto Hecubæ sepulcrum ostenditur, 284, 1. Ei in Asia objacet ostium Rhodii fluvii, 509, 21. Hecubæ sepulcrum esse dicitur, *ib.*
- Cynos sema (*Cape Volpo*), in Cariæ ora inter Loryma et Cnidum, 560, 3.
- Cynos sema (*Chimo* aliorum, ad hod. *Burdahn*), locus oræ Libyæ inter Leucaspem et Taposirin, 679, 22.
- Cynthus, Κύνθος, Deli mons, 416, 31.
- Cynuria, Κυνουρία, in confiniis Argolidis et Laconia; in ea Thyreæ opp., 323, 34, et Lyrceus mons, 318, 26.
- Cynus, Κύνος (*Palxopyrgo*), Locridis urbs, 383, 15. Opuntis navale, 365, 6. Cyni habitavit Deucalion; ibi Pyriæ sepulcrum, 365, 12. Urbis pars terræ motu læsa, 50, 40. Cyni colonia Canæ in Asia, 525, 48.
- Cyparisseis, Κυπαρισσῆες, præscæ Macistiæ locus, in Nestoris ditione, quæ etiam ultra Nedam pertinuit, 300, 35. Non amplius habitat, *ib.* Nunc ἡ Κυπαρισσία dicitur, fluvius vero ὁ Κυπαρισσῆες, *ib.*
- Cyparissenses, Κυπαρισσεῖς, Lepreatis finitimi, 296, 31. Regionem eorum Caucones tenuerunt, 296, 35. Cyparissensium oræ adjacent Strophades ins., 308, 50. Strabo duas Cyparissias, unam Triphylia sive Macistiæ, alteram Messeniæ, distinguit, utramque autem in Nestoris ditione positam esse censet. Fortasse tamen utraque Cyparissia referenda fuerit ad hodiernam *Arkadia*, in ea Macistiæ parte sitam, quæ est a meridie Nedæ fluvii, adeo ut eadem etiam Messeniæ vindicari potuerit. Stephanus Eranam Messeniæ etiam Cyparissiam dictam esse refert; Strabo ubi Eranæ mentionem facit, hoc non notavit. Sin revera duæ Cyparissia distinguendæ sunt, Messeniæ urbem ubi poni voluerit Strabo, non liquet.
- Cyparissia, Messeniæ urbs, 308, 35; 310, 4; in eodem quo Pylus tractu sita, 308, 43.
- Cyparissia nunc prima urbs oræ Messeniæ, olim vero ad Nestoris imperium et Triphylia pertinuit, 599, § 22. Cyparissia Messeniaca a Triphylia urbe cognomine diversa esse dicitur, 300, 47.
- Cyparissia, ad sinum Laconicum urbs (in *Xyli* peninsula), 312, 23.
- Cyparissus pagus Phocidis sub Lycorea situs, 363, 19.
- Cyphus, Κύφος, Perrhæbicus mons et pagus; ubi Ænians nonnulli consederunt, 380, 17; 379, 5; in Gunei ditione, 378, 49.
- Cypræ templum, ab Etruscis in Piceno conditum; Cypra vero Etruscis Juno vocatur, 201, 6. (Templum illud erat in loco *Cupra Maritima* dicto, ubi nunc *le Grotte a Mare*, a borea hodierni *S. Benedetto*.)
- Cypressetum, ὁ Κυπαρισσῶν, inter Sadracas et Dialæ tractum (*Tchemen Kiupressi*. Vide not. ad v. Sadracæ), 628, 29.
- Cyprus, Κύπρος, ins. in Issico sinu et Pamphylia sita, p. 104, 3. De situ ejus prava tradunt Damastes et Eratosthenes, 583, § 4. Descriptio insulæ, 581, cap. 6. Situs, 581, § 1; ambitus, longitudo, figura, 581, § 2. Singula describuntur, 582, § 3 sqq; proventus, silvæ, 583, § 5.

- In Cyprum Telchines e Creta venerunt, 558, 24. Cinyras, Cyprius, 33, 10. Cyprium æs unicum est, quod ferat Cadmiam lapidem, vitriolum et spodium, 136, 1. Cyprum tenuerunt tyranni, deinde Ptolemæi; tum Romanorum fuit provincia prætoria, occupante insulam Catone. Per breve tempus tenuit eam Cleopatra, dante Antonio, 583, § 6. Cyprus Ptolemaicis regibus paruit, 672, 38.
- Cypsela, τὰ Κύπελα (*Ipsala*), Thraciæ urbs non longe ab Hebro, in quam desinit via Egnatia, 275, 4 et 11; 282, 35 et 48; 284, 23.
- Cypselus, Κύψελος, Bacchiadas dejecit, et occupatam Corinthi tyrannidem ad tertium heredem propagavit, 325, 11. Ejus donum aureus malleoque ductus Juppiter Olympiæ, 304, 8, 325, 13. Cypselus Leucadem colonis occupat, 388, 21. Filius ejus Gorgus, Ambraciæ conditor, 270, 17.
- Cyra, τὰ Κύρα, ad Iaxartem oppidum in Sogdiana, Persici regni ultimum, Cyri opus, ab Alex. M. dirutum, 443, 47.
- Cyrbantes (Κύρβαντες) et Corybantes non diversos esse putant, 283, 11.
- Cyrbas, Κύρβας, Hierapytnæ Creticæ conditor, Curetum socius, 405, 27.
- Cyrenaicæ sectæ, τῆς Κυρηναϊκῆς φιλοσοφίας, auctor Aristippus Socraticus, 711, 5; emendator Anniceris, 711, 9.
- Cyrene, Κυρήνη (*Grenna*), Libyæ urbs, in monte mensali, 710, 29; in Alexandriæ parallelo, 110, 41; a Syenes parallelo 5000 stadia distat, sec. Hipparch., 110, 19; colonia e Thera deducta, 48, 11; 298, 33; 710, 32. Battus conditor, 710, 40. Regio ejus ferax (cf. 108, 20), equorum nutrix virorumque fortium; ea Ægypti reges potiti sunt; nunc provincia Romana cui Creta adjuncta, 710, 42. Cyrenæ emporium Apollonias, 710, 27. Cyrenaicæ ditionis terminus ad Automala in Syrti majori, 101, 54, et ab altero latere Catabathmus, 711, 22. At sub Ptolemæo (Apione?) limes occidentalis erat ad Euphrantæ turrim, 709, 41. Usque ad Cyrenaicam perlingunt Marmaridæ, 108, 37. Supra eam sunt Nasamones et Psylli, 108, 38. Ad eam Psylli degunt, 692, 5. Imminent ei Lotophagi, 130, 40. Cyrenaicæ silphium sive laserpitium nunc fere defecit, 710, 54; succus ex eo collectus, ὁπὸς ὁ Κυρηναῖος, 711, 1. Oppida Cyrenaicæ, 710, § 20 et 21. Cyrenaica potiti sunt Ptolemaici reges, 672, 37. Cyrenæorum anathemata in Ammonis templo visuntur columnæ delphines impositos habentes et inscriptæ: Κυρηναίων θεωρῶν, 41, 21. Hanc inscriptionem fictam esse dicit Hipparchus, 47, 20. Cyrenæi viri clari, Aristippus Socraticus ejusque filia et nepos, Areta et Aristippus metrodidactus, Anniceris, Callimachus, Eratosthenes, Carneades, Apollonius Cronus, 711, 4.
- Cyriatica, Κυριατική, insula sinus Adriatici prope Iapodum oram, 261, 43; 102, 23.
- Cyrinius, Κυρίνιος (*Sulpitius Quirinus*, *Tacit. Annal.* 3, 48) Homonadenses fame expugnavit, 487, 52.
- Cyrrhæstia, Κυρρεστική, regio Syriæ; ejus situs; ibi Gindarus civitas, 639, 34.
- Cyrrhæstidis Minervæ templum ab Heraclea Seleucidis 20 stadia distat, 639, 33.
- Cyrsilus, Κυρσίλος, Pharsalius, Alexandri comes, de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.
- Cyrtii, Κύρτιοι, migratores et latrones, in Atropatene et Perside, 449, 8. Persidis gens latrocinii dedita, 619, 24.
- Cyri campus, τὸ Κύρου πεδῖον, Lydiæ, a Persis ita nominatus, 538, 6; Sardibus subjacens, 535, 16.
- Cyri castra, a Mazacis distant sex dierum itinere, via per Tyana ducente, 462, 18.
- Cyrus, rex Persarum, 51, 20, prius Agradates dictus; alterum hoc nomen a Cyro fluvio assumpsit, 621, 16. Astyagem regno exuit, 449, 31, Persisque imperium compa-
- ravit; successor ejus Cambyses, 626, 30. Cyrus Pasargadis honorem habuit, quod ibi Astyagem ultimo prælio superavit, 622, 13. Cur Susis regiam sibi esse voluerit, 419, 28. Sardes expugnavit, 536, 27. Quo strategemate Sacas vicerit; pro victoria in honorem Anailidis Sacæ instituit, 439, § 5. Cyra urbem Sogdianæ ad Iaxartem condidit, 443, 48. Euergetis nomen hoc indidit, 616, 53. Ejus contra Massagetæ expeditio, 435, 24; 439, 39. In Indiam expeditio infelix, 585, 34. Cum septem solummodo hominibus ex India evasit, 614, 35. In Massagetæ ducens ad Indos prope accessit, at contra ipsos Indos expeditionem non suscepit, teste Megasthene, 586, 4. Cyri dux Harpargus, 210, 16. Cyri sepulcrum Pasargadis Alexander invisit. De eo narrationes Aristobuli, Onesicriti et Aristi Salaminii, 621, § 7 et 8.
- Cyrus, Κύρος (*Abi-Schur*), fl. circa Pasargadas per Cavam Persidem fluit; ejus fl. nomen rex assumpsit, pro Agradate Cyrum se appellans, 621, 14.
- Cyros, Κύρος (*Kour*), fl., 452, 47; 453, 24, Iberiam ab Albania dirimit, 51, 6; per Iberiam et Albaniam fluit, 421, 42. In Armenia ortus excipit Aragonem, Alazonium, Sandobanem, Rhœtacem, Chanem; exit in mare Caspium; prius vocabatur Cores, 428, 48. In Cyrum a meridie incidit fluvius, juxta quem Seusamora castellum, et ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35. Cyro inminet Harmozica, 429, 39. Albaniam perfluens, multum limi aggerit. Ejus ostia duodecim et Araxes affluens, 430, § 2. Per Cyrum ex Albania merces Indicæ per Oxum et mare Caspium advectæ ad loca Ponto vicina deferuntur, 437, 2. Cyri ad ostia a Caspio monte 1800 stadia, sec. Eratosthenem; a Cyro ad Caspias portas 5000 stadia, 440, 45. Ad Cyrum a Sarapanis castello quattuor dierum iter, 427, 22.
- Cythera, Κύθηρα, insula maris Myrtoi, 102, 40, cum portu et urbe, quam Strabonis ævo possedit Eurycles, 312, 4.
- Cytherius, Κυθήριος, fl. Pisatidis, cui adjacet Heraclea, et Ioniadum nympharum fanum, 306, 34.
- Cytherus, Κύθηρος, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.
- Cythnus, Κύθνος, una ex Cycladibus inss., 417, 2.
- Cytinium, Κυτίνιον, urbs tetrapolis Doricæ, 366, 51; 408, 42.
- Cytorum, Κύτωρον (*Kidros*), Ponti oppidum, quod Heleni olim possederunt, 465, 2; Sinopensium emporium; unus e pagis e quibus Amastris conflata; nomen unde habeat; optima ibi buxus nascitur, 466, 46.
- Cytorus, Κύτωρος, Phrixi f., a quo Cytorum opp. nomen habet, 466, 51.
- Cyzicus, Κύζικος, Propontidis insula (*Artaki*) et urbs (ruinæ *Bal-Kiz*), 284, 43; 103, 46. Milesiorum colonia, 542, 39. Insula et urbs describuntur, 492, § 11. Tempia Idææ matris, quæ sunt circa Cyzicum, Argonautæ struxerunt, sec. Neanthem, 37, 34. Cyzicus a Zelia 190 stadia distat, 502, 20. A Mithridate obsessa est, 493, 16. Honor Cyzico a Romanis habitus, qui ditionem urbis auxerunt, 493, 26. Prope urbem est Adrasteæ oraculum, 503, 26. Cyzicena regio ad Priapum, 484, 8, quam urbem Cyziceni condiderunt, 502, 54. Cyziceni et Priapeni agri in confinis Harpagia locus, 502, 48. Cyziceni loca tenent ad Zeliā pertinentia, 502, 29, et montes Piroso Zeliæ contiguos, 504, 5, et pleraque regionis, quam Mygdones et Doliones possederunt, 492, 46 et 38; Troadis partem, quæ est ad Zeliā et campum Adrasteæ, et partem Dascylitidis paludis, porro Dolionidem et Mygdonidem usque ad Miletopolidem et Apolloniadidem paludes, 493, 28. Quæ circa Cyzicum sunt post Troica Phryges occuparunt usque ad Practium, 501, 45. Cyziceni Eudoxum legatum ad Proserpinæ sacra celebranda

miserrunt in Ægyptum, 81, 20 (Cf. Eudoxus). Eorum architecti et instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. Cyziceni lapide Proconnesio utuntur, 503, 53.

D.

Dææ, Δάαι, Scythæ, Xanthi (Xandii codd.) vel Parii dicti, supra Mæotidem habitare perhibentur, a quibus ad Ochum profecti sunt Parni Dææ, 442, 4, qui habitant juxta Caspii maris latus orientale, 435, 50, ad Hyrcaniam, 252, 49. Inde a Caspio orientem versus habitant, 438, 26. Daarum alii Aparni, alii Xanthi, alii Pissuri dicuntur, 438, 34. Dææ deserto peragrato incursiones faciebant in Hyrcaniam, Nesæam, Parthiam, 438, 40. Dais Parnis ad Ochum habitantibus imperavit Arsaces, qui hinc Parthyæam invasit, 441, 40.

Daci, Δακοί, inter Germaniam et Getarum regionem habitant; antiquitus Dai appellabantur; unde Daus est usitatum apud Græcos servi nomen, 252, 47. Daci et Getæ eadem lingua utuntur, 253, 15. Contra Dacos Boii bella gerebant, 177, 21. Daci partem regionis, quæ est intra Alpes et Istrum desertum reddiderunt, debellatis Bolis et Tauriscis Gallis, a quibus Pariso (?) fluvio separabantur, 260, 24. Nunc Daci viribus fracti tantum non Romanis se submiserunt, 253, 28. Segestica belli in Dacos gerendi arx est opportuna, 260, 37; 172, 51.

Δακίης (?) Juppiter. V. Juppiter.

Dactylos Idæos et Curetes eosdem esse putant, 283, 12. Dactylorum Idæorum unus Hercules, certaminis Olympici auctor, 305, 3. De Dactylis narratio varia, 406, § 22.

Δαδοῦχοι, tædiferi, Cereris ministri, 402, 16.

Dædala, Δαίδαλα, mons et urbs, Lyciæ initium, 567, 6 et 53; Rhodiorum περαιὰς initium, 556, 16 et 41.

Dædalus, Δαίδαλος, Icarî pater, 545, 47. De Dædalo fabula, 409, 39.

Dæes, Δάης, Colonensis ex Troade, laudatur de Cillæi Apollinis templo Colonensi, 523, 37.

Dæsiatæ, Δαισιῖται, Pannonum gens, quorum dux erat Buto, 261, 10.

Dai, Δάοι, antiquitus appellabantur qui nunc Daci vocantur, 252, 49.

Dalion, Δαλίον (riv. de Longo), Triphylia fl., in Alpheum exit, 296, 11.

Dalmatæ, Δαλματῆς, diuturnum contra Romanos bellum gesserunt; ad quinquaginta habuerunt oppida, in iisque urbes nonnullas, ut Salonem, Priamonem, Niniam, Sinetium novum ac vetus; has Augustus combussit. Castellum eorum Andetrium; caput gentis Dalmium, quam urbem minuit Nasica, 261, 49; 263, 48. Dalmatiam mediam secut Adrius mons, 262, 7. Dalmatarum ora maritima post Liburnicam sequitur; navale eorum Salon, 261, 48. Dalmatæ octavo quoque anno agros dividunt; moneta non utuntur, 262, 5.

Dalmium, Δάλμιον (Dumno s. Davno), Dalmatarum princeps urbs, quam minuit Nasica, 262, 1. (Rectius urbs diceretur Dalminium sive Delminium.)

Damascus, Δαμασκός (Damask), Persarum tempore Syriæ urbs nobilissima; supra eam Trachones, duo colles, 643, 40; vicinorum latronum incursionibus urbs infestabatur, 643, 44. A Damasco incipit Chrysorrhœas fl., 642, 53. Ἡ Δαμασκηνή, ager optimus, 643, 37; 642, 43.

Damasia, Δαμασία, arx Licattiorum Vindellicorum, 171, 53. (Esse videtur vetus nomen Augustæ Vindellicorum; aliis est Hohenembs).

Dalmastes, Δαμάστης, pessimæ fidei scriptor, 39, 33. Cuius testimoniis nihilominus utitur fidemque iis adhibet Eratosthenes, 39, 29. Sinum Arabicum paludem esse pu-

tavit, 39, 37. Diotimum quendam e Cydno in Choaspen navigasse narrat, 39, 38. Laudatur de Troadis terminis, 498, 47; de Cypro, 583, § 4.

Damastium. Τὰ ἐν Δαμαστίῳ ἀργυρεῖα in Illyria, circa quæ Dyesta et Encheleæ et Dasarethii sive Sesarethii, 271, 21. (Fortasse pertinent ad Tomoros montem Tomaritzæ regionis juxta Aoum fl. Montem hunc Livius 32, 7 Asnaum dicit; νάπας ἀργυρίνουσ una cum Cerauniis montibus memorat Lycophron, 1017; hodieque *Argyrocastro* locus ad Aoum juxta Ceraunios montes exstat.)

Damasus, Δάμασος, et Apocæus Athenienses Teon urbem colonis frequentarunt, 541, 11.

Damasus ὁ Σκόμβρος, Trallianus, orator, 554, 27.

Damnameneus, Δαμναμενεύς, unus Dactylorum Idæorum, 406, 40; 491, 35.

Danae, Δανάη, in cista in Seriphum delata; vim ei inferre voluit Polydectes; quod facinus ultus est Persens filius, 418, § 10.

Danai, Δαναοί, a Danao nomen habent ante Pelasgiotæ dicti, 184, 34; 319, 28. Græcos universos Homerus Danaos vocat, 317, 40.

Danaides, Δαναίδες, nomen dederunt Ialysso, Camiro et Lindo urbibus, 558, 36; Argos puteis instruxerunt, 319, 19. Templum Minervæ Lindiæ posuerunt, 559, 19. Danaidum una Celæno, 496, 12. Cf. v. Æschylus.

Danala, Δανάλα, Trocorum castellum, ubi Pompeius et Lucullus convenerunt, 485, 50.

Danaus, Δαναός, 50 filiarum pater, 184, 32, ex Ægypto populum in Peloponnesum duxit, 266, 46; acropolim Argorum condidit, 319, 25. Adeo principatu suo in his locis præstitit, ut Pelasgiotæ ab eo Danaï vocarentur, 319, 26. Quod Argis puteorum fossionem docuerat, rex creatus est, 19, 30. Sepulcrum ejus, quod est in foro Argivo, Palinthus dicitur, 319, 30. Ejus posteris permixti Amythaonidæ, e Pisatide et Triphylia profecti, 319, 50. Tum diviso regno, illis Argos, his Mycenæ, regiae erant, Heræum vero commune ambobus templum, 320, 1.

Dandarii, Δανδάριοι, Mæotarum gens, 424, 54. Eorum agro Hypanin fl. induxit Pharnaces, 425, 13.

Dantheletæ, Δανθηλῆται, ad Hæmum habitant, 264, 30.

Danubius. V. Ister.

Daorizi, Δαόριζοι (aliis *Daorsi*), circa Naronem fluvium, 262, 10.

Daphilas, Δαφίλας, grammaticus in crucem actus, 552, 43.

Daphne, Δάφνη, vicus, ab Antiochia 40 stadia distans, cum luco 80 stadiorum, fontibus, asylo, Apollinis et Minervæ templo; festa ibi Antiochensium, 639, § 6; 612, 26.

Daphnia Diana in Elide, 295, 20.

Daphnus, Δαφνοῦς (ad *Cap Sotiri* non longe a *Neochorio*), olim Phocidis opp., ditione sua Epicnemidios ab Opuntiis Locris dirimens; deinde Locris Opuntiis assignatum, nunc dirutum, 50, 36; 357, 25; 364, 24 et 39. Ad id portus erat a Cnemidibus 20, a Cyno 90, ab Elatia 120 stadia distans, 365, 30. In oppido erat τὸ Σχεδίων, 364, 24.

Daphnus portus Æthiopiæ cinnamomiferæ, 659, 1. Hodie *Bunder Muriyah* (48° 20' long.). Vide Geogr. min. t. I, præleg. p. CXLII.

Daraba, Δάραβα (sic enim ex codd. nonn. legendum pro Δάραβα, quod Kramerus dedit), opp. Æthiopiæ ad sinum Arabicum, ad quod erat κυνήγιον ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι λεγόμενον, 657, 2. Series narrationis ad eum tractum deducit, ubi oræ magna adjacet insula cui *Darmaba* nomen (11° 30' latit.).

Darapsa, Δάραψα, 443, 14; Ἀδραψα codd. 617, 15 (Δράψα Arrian. Exp. 3, 29. 1, Δρέψα, Drepsa, Ptol. 6, 12,

- 6, et Ammian. 23, 6), Bactrianæ urbs, l. l. Hodie *Andarab*.
- Dardania, *Δαρδανία*, Troadis pars quænam, 510, 41; 483, 52; 506, § 23; 518, 14. Incolæ modo Dardanii modo Dardani ap. Homerum; fuisse videtur etiam urbs Dardania a Dardano condita, cujus non superest vestigium, 506, § 23. Dardania, montibus adjacens Troadis pars, Æneæ subjecta, 483, 52; 500, 6; 518, 31 et 39. Adjacet ei Caresena regio, 515, 45.
- Dardanica regio, ἡ *Δαρδανική*, Illyrii, 260, 18; versus meridiem attingit Macedonicas et Pæonicas gentes, 262, 29; 274, 28, et Bessos, 264, 34. Dardaniæ gentes Galabrii et Thunatae, 262, 34. Omnes ad imam nunc conditionem reductæ sunt, 262, 23.
- Dardanium prom., ἡ *Δαρδανίς ἄκρα*, Troadis, 509, 17; ibi raptus est Ganymedes, 502, 49.
- Dardanus, *Δάρδανος*, natus in antro Triphyliae, 297, 46.
- Dardanus, Jasionis frater, e Samothrace ad Idam profectus, Dardanium ibi condidit, et Trojanos Samothracum mysteria docuit, 283, 4; 507, 27.
- Dardanus, ἡ *Δάρδανος*, Troadis urbs vetus, 70 ab Abydo stadiis, 509, 18; incolæ ejus sæpius Abydum transducti et iterum remissi Dardanum sunt, 509, 26. In ea urbe Sylla cum Mithridate convenit, 509, 29. Prope Dardanum Gygas prom., 505, 45.
- Δαρική* i. q. *Δαρείος*, 667, 40.
- Darius, *Δαρεῖος*, Persarum rex, Hystaspis f., etiam Dariæ vocatur, 667, 40. Fossam a Nilo in mare Rubrum ducendam cur non perfecit, 683, 38. Darii (*deb.* Necosis) jussu Libya circumnavigata sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7. Darii in Getarum solitudine discrimina, 253, 36. Ubinam ponte junxerit Istrum, 253, 51. Abydum aliasque Propontidis urbes cur incenderit, 506, 19. Miletum expugnavit, 543, 5. Sylosoonti, qui vestem regi dederat, tyrannidem Sami ins. dedit, 545, § 17. Tributa Persarum constituit, 625, 46. Quomodo ad regnum pervenerit, 626, 32. Unde Gaugamelis vico nomen indidit, 628, 15. Ejus regia Sadracæ, 628, 29. In sepulcro ejus inscriptio, 622, 5.
- Darius III, non ortus e stirpe regia, a Bagoa eunucho ad regnum evectus, post 12 annorum regnum ab Alexandro evertitur, 626, 34. Ad Issum vincitur, 577, 6. Cf. Gaugamela. Frater Oxyathræ, 466, 43.
- Dascylitis Mysiæ lacus, ἡ *Δασκυλίτις λίμνη*, 492, 39 et 41. Vocatur etiam Aphnitis, 502, 18. Ex eo oritur Odrysses fl., 471, 52. Dascylitidis partem Cyziceni, partem Byzantii habent, 493, 30.
- Dascylium, *Δασκύλιον*, Mysiæ urbs ad Dascylitin lacum, 492, 43. In ejus regionem Penthilus Æolicam coloniam deduxit, 498, 26.
- Dasmenda, *Δασμένδα*, Chammanenes in Cappadocia castellum, 463, 1. Aliunde non notum. In tabula composui cum ruinis castelli, quæ sunt in *Kagaros* monte prope *Achmed* locum.
- Dassaretii, *Δασσαρήτιοι*, Illyrica gens, etiam Sesarethii vocantur; inter Autariatæ et Dardanos et Ardæos habitant, 262, 31; 264, 37; 271, 23.
- Dastarcum, *Δάσταρχον*, Cataoniæ castellum, 460, 14, ad Carmalam fl., *ib.*
- Dastira, *Δάστειρα*, locus Acilisenæ vel prope eam situs, ad quem Mithridates, Pompeium fugiens, montem occupavit, 475, 50. Situs incertus.
- Dateni. V. Datum.
- Datis, *Δάτις*, Persa ad Marathonem a Milliade victus, 342, 37.
- Datum, *Δάτον*, ad Strymonicum sinum opp., navium fabricas, auri fodinas, solum feracissimum habens, ut proverbio dicatur *Δάτον ἀγαθόν*, 280, 2 et 50. Datenum urbs Neapolis, 280, 47.
- Daulis, *Δαυλὶς* Homero, *Δαυλία* postea, Phocidis opp., a daulis, i. e. locis silvosis, dictum; ibi Tereus regnavit; eodem nonnulli referunt de Procne et Philomela fabulam, 363, 11; 266, 50; 357, 35.
- Daulius, Crisæ tyrannus, sec. Ephorum Metaponti conditor, 220, 25.
- Daunia, *Δαυνία*, Italiæ, 232, 7; 202, 3; 234, 50. Dauniorum et Peucetiorum regio nunc Apuliæ nomine comprehendi solet, 235, 32. Daunii, quos Apulos vocant, 201, 52. Daunii, Peucetii et Apuli eodem sermone utuntur, 237, 6. Daunii a Peucetiis boream versus habitant, 235, 29. Apud Daunios Elpiæ a Rhodiis Coisque conditæ, 558, 49. Dauniæ collis Drium, 236, 11. Dauniorum de Diomede fabulæ, 179, 6; 236, 30.
- Daus, *Δάος*; nomen quod Dacis servis Attici dare solebant.
- Dazimonitis, *Δαζιμωνίτες*, Pontica regio, quam Iris perfuit, 469, 12.
- Decæneus, *Δεκαίνεος*, Getarum sacerdos, cujus opera Bærebistas rex, ut in obedientia gentem contineret, usus est, 252, 31; 247, 50; 649, 8.
- Decelea, *Δεκέλεια*, una ex duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 28; belli arx in bello Decelico, 340, 41.
- Decietæ, *Δακιῆται*, Ligures, 168, 28.
- Degmenus, *Δέγμενος*, Epeus, contra Pyraechmum Ætolium singulari certamine pugnat, 307, 17.
- Deianira, *Δηϊάνειρα*, Cenei f., Herculi datur victoriæ præmium, 393, 51. Eam violare tentavit Nessus, 387, 40. Deianiræ tunica excruciatu Hercules, pictura, 327, 34.
- Deimachus, *Δηίμαχος*, scriptor mendacissimus, 58, 40; ad Allitrochadem, Indiæ regem, legatus venit, 59, 1. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 20. Indiæ latitudinem usque ad Bactrios et Sogdianam 30000 stadiorum esse dicit, 60, 34; 56, 22. Indiam inter æquinoctium autumnale et brumam sitam esse dicit inepte; perperam reprehendit Megasthenem; de erroribus Deimachi recte monuit Eratosthenes, 63, § 19; 64, 28.
- Deioneus, *Δηιονεύς*, Cephali pater, 391, 46, et Pterelai, 388, 43.
- Dejotarus I, *Δηϊόταρος*, Galatiæ rex, quamnam regionem a Pompeio acceperit, 468, 35. Inter alia accepit Mithridatium castellum a Ponto avulsum, 485, 47. Regia ejus Blucium, gazophylacium Peium, 486, 7. Castorem in Gorbeo castello trucidavit, 486, 28. Toti Galatiæ imperans successorem habuit Amyntam, 485, 39.
- Dejotarus, Philadelphus, Castoris f., ultimus Paphlagoniæ rex, Gangra regiam habuit, 481, 49.
- Deiphontes, *Δηϊφόντης*, et Agræus Acten Peloponnesi regionem obtinuerunt, 334, 51.
- Delium, *Δήλιον* (*Dhilissi*), in Bœotia Tanagræorum oppidulum, cum Apollinis templo; distantia ab Anlide; prælium ibi commissum, 346, 15.
- Delium in Laconica (*Kamilo*), Apollinis templum, 316, 29.
- Dellius, *Δέλλιος*, Antonii familiaris, expeditionem Parthicam, in qua ipse partem exercitus duxit, scripsit, 449, 2. De situ Veræ urbis laudatur, *ib.*
- Delphi, οἱ *Δελφοί*; situs loci, 359, 8. Delphi in media Græcia sifi; immo *ὁμφαλὸς γῆς* esse creduntur. De ea re fabula; *ὁμφαλὸς* quidam in templo monstratur, 360, 13. Delphos Lacedæmonii a reliqua Phocide separarunt ac suam seorsum remp. habere jusserunt; confinia utriusque ditionis ad Anemoriam sunt, 363, 33. Delphicum templum e pennis constans, *ναὸς πτέρυγος*, fabulis accensendum; secundum templum Agamedis et Trophoni;

- opus esse dicitur; quod nunc est, Amphictyones condiderunt, 361, § 9. De Delphici oraculi origine Ephori narratio fabulosa, 362, 17. Templum Delphicum nunc neglectum, olim eximie floruit, 359, 41; 360, § 8. Locus oraculi qualis sit, 359, 46; Pythia vates unde dicta sit, 359, 50. Donaria bello Phocico sive sacro et jam antea sunt direpta; 360 sq., § 8; 156, 21. Delphicum oraculum Agamemnon consuluit, 358, 38. Delphos profectus Lycurgus, 414, 27. Oraculum Messeniis datum, qui Lacedaemonias virgines stupraverant, 214, 15. Delphos oraculi causa simul venerunt et Myscellus et Archias, Crotonis et Syracusarum conditores; data iis responsa, 224, 3. Oraculum Chalcidensibus Rhegii conditoribus datum, 214, 3. Oraculum Phalantho datum, 231, 48. Delphos dona miserunt et thesauros condiderunt Cræsus, Alyattes et nonnulli ex Italis Siculisque, 360, 50. Donaria Gygis, Cræsi, Sybaritarum, Spinetarum, 361, 8. Thesaurus Agyllæorum, 183, 37, et Spinetarum, 178, 17. Messeni auream dedicarunt Metapontini, 219, 52. Delphico in luco Neoptolemi sepulcrum, 361, 31. Delphica certamina, Pythia dicta, initio nonnisi citharœdica, post Crisæum bellum etiam equestria et gymnica, et tibicinum et citharistarum; Pythius nomus, 361, § 10. Delphos invasit Brennus, 156, 1. Delphis raptum aurum Tolosam a Tectosagibus ablatum ibique a Romanis reperit esse nonnulli tradiderunt, 156, 5. Delphorum, qui Didymos montes in Thessalia tenebant, posterius Magnetes ad Mæandrum, 552, 50.
- Delphinium, Δελφίνιον, sacer portus Bæotiæ; distantia ab Oropo et Eretria, 346, 10.
- Delphinus piscis e mari in Nilum adscendit, 602, 17; 699, 46. Delphini in freto Siculo, 20, 2; in Gange, 612, 22.
- Delta, Δέλτα, Ægypti regio, 25, 6, quam et Libyæ et Asiæ adscribere licet, 53, 23; describitur, 670, 27. Ambitus ejus 3000 fere stadiorum, 670, 49. Quot sint stadia a vertice ad Canobicum ostium et ad Pelusiacum, 683, 7 et 18. Oram maritimam habet 1330 stadiorum, quod non novit Onesicritus, 597, 41. Deltæ regionis aspectus tempore inundationis, 670, 51. Delta in decem præfecturas dividitur, 669, 47. Deltæ nomen transfertur etiam ad regionem fluviali tractui adjacentem, 670, 50. In Delta nascentes palmæ fructum esui aptum non ferunt, 695, 11.
- Delta vocatur locus qui ad verticem Deltæ regionis est, itemque pagus ibidem situs, 670, 36.
- Delta ab Onesicrito vocatur Patalene Indiæ insula, 597, 40.
- Delus, Δῆλος, insula, olim Ortygia, 417, 38, quam a Neptuno accepit Latona, 321, 26. In Delo Cynthus mons et Inopus fl. et Apollinis et Latonæ fana; honos insulæ; de ea olim vaga fabulæ; solennis ibi conventus, 416, § 2. Deli fluvius Ἰνῶπός e Nilo derivare fertur, 225, 42. Insula potitæ Athenienses sacra et negotiationes diligenter procurabant; commercia ejus auxit eversa Corinthus; a Mithridatis duobus vastatam occuparunt Romani; nunc Atheniensium est, 417, § 4. Delus mancipiis divendendis emporium, 570, 48. In Delo mortuos sepelire vel cremare nefas; sepulcra Deliorum in Rhenea, 417, 36. Canem in ins. esse non licet, *ib.* Delii Apollinem οὐλῖον colunt, 542, 41.
- Demaratus, Δημάρατος, Corintho imperans, ob ortas seditiones in Etruriam fugit; ejus divitiæ; filius rex Romanorum creatus, 325, 15. Cum hominum turba Tarquinius venit et ex Tarquiniense muliere Lucumonem genuit; dives Etruriam exornavit, 183, 4.
- Demetrius, Δημητρίος (*Goritzia*), Magnesiæ urbs, septem stadiis ab Iolco distat, 374, 39; inter Neliæ et Pagasas sita; a Demetrio Poliorceta condita, qui vicina in eam oppida conduxit; diu fuit navale et regia Macedonum; situs opportunitas; etiam nunc urbs Magnesiæ præstantissima, 374, 39. Hanc et Corinthum et Chalcidem vincula Græciæ appellabant, 368, 10. Prope Demetriadem Anaurus fluit, 375, 3. Ab ea ad Peneum navigatio 1000 stadiorum et amplius, 380, 51.
- Demetrius, urbs Assyriæ inter Arbela et bituminis fontes (qui sunt ad hod. *Kerkuh*) sita erat, 628, 97. Demetriadem ipsam *Kerkuh* esse censuit D'Anvillius. In tabula eam composui cum *Altin Koprui*, qui locus est in via qua Arbelis Babylonem itur. De ea enim via n. l. sermo est.
- Demetrii speculæ, Δημητρίου σκοπαί, in ora sinus Arabici Æthiopica, 656, 30.
- Demetrium, Δημήτριον, sive Cereris templum ad Pyræum opp. Thessaliæ Phthiotidis, in Protesilai ditone, 374, 4 et 21.
- Demetrius Phalereus, Theophrasti disc., a Cassandro Athenis præfectus, de ea civitate optime meritis est. De administratione sua in Commentariis dixit, 341, 47. Post mortem Cassandri fugere in Ægyptum coactus est; statuæque ejus eversæ, 341, 52. Ejus dictum de Atticæ metallis, 122, 1.
- Demetrius Poliorcetes Demetriadem condidit, 374, 41. Sicyonem transtulit in locum a mari 12 vel 20 stadia distantem, 328, 42. Isthmum Peloponnesiacum discindere voluit, sed prohibetur ab architectis, 45, 37. Piratas Romanos Romam mittit, de latrocinandi more querens, 193, 34.
- Demetrius II, pater Philippi regis, 310, 30.
- Demetrius, Seleuci f., contra quem Attalus II auxiliatus est Alexandro Antiochi f., 533, 54.
- Demetrius, Euthydemus f., Bactriæ rex late fines regni protulit, 443, 5.
- Demetrius Ætolus Pleuronis veteris regionem vastavit, 387, 23.
- Demetrius, Ratheni f., Amisenus, mathematicus, 469, 41.
- Demetrius Callatianus historicus, terræ motus qui ab antiquis inde temporibus per Græciam totam acciderunt, enumeravit, 50, 21.
- Demetrius, Laco cogn., Protarchi Epicurei disc., 561, 53.
- Demetrius Pharius 261, 48; quid Philippo Demetrii filio suaserit, 310, 29.
- Demetrius Scepsi natus, Cratetis et Aristarchi æqualis, ὁ τὸν Τρωικὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμματικός, 521, 22; ἀνὴρ ἔμπειρος, τριάκοντα βιβλῶν συγγραφεὺς στίχων ἐξηγητὴν μικρῶ πλείονων ἐξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων, 516, 35. Eodem fere tempore quo Romani primum in Asiam venerunt, puer illum novum quale viderit, 208, 22. Ab eo plurima mutuatus est Apollodorus, 291, 20, cui errorum quorundam auctor fuit, 37, 31. Demetrius contra Neanthem disputat, qui templa Idææ matris circa Cyzicum ab Argonautis condita dixerat. Jasonis ad Phasim expeditionem Homero ignotam fuisse contendit, errore manifesto, 37, 33. Mimnermo teste usus Æeten in oceano exteriori habitasse, eoque a Pelea Jasonem missum esse prodit, 39, 9. Multa terræ motuum exempla collegit, quæ ex eo repetit Strabo, 48, 34 sqq. Laudatur de duobus Scamandri fontibus, 48, 42. Selleentem fl. et Ephyræ, ab Homero (Il. 2, 659), memorata, non ad Thesprotiam, sed ad Elidem referenda esse censet, 272, 48. Citatur de Xerxis fossa per Athonis isthmum ducta, 280, 17. Ἐν ταῖς περὶ τοῦ Τρωικοῦ διάκοσμου a Byzantio ad Perinthum 600, totidemque stadia a Perintho ad Parium computat, 284, 28. Laudatur de Propontidis et Hellespontis mensuris, 284, 31; de Æchalia Arcadica, 291, 32; de solo Triphyliæ, 296, 16;

- de Methana, 322, 18; de Ormenio Phœnicis patria, 276, 51; 377, 21. Quomodo ap. Homer. II. 9, 447 scribendum censeat, 377, 7. Demetrius de Asteria insula, 392, 34; de Cabiris, deque Rheæ cultu a Creta alieno, 405, 36; de Calydnis inss., 420, 14; de Halizonibus sententias Callisthenis aliorumque congegit, 580, 17. Alizones non putat esse Chalybes, 471, 13; sed habitasse Alizone, in ea regione ubi Hecataeus Alazones, Menecrates Allizones memorat, ad Hellespontum sc., additque Palæphati testimonium qui Zeliā olim Alopen dictam esse refert, 471, 47. Improbatur eos qui τοὺς Ἀμαζῶνας ad Pygela habitasse dixerunt, 472, 17. De Ilii regionis finibus, 510, 44. Hestiaeā Alexandrinā, quæ de Homeri Iliade scripsit, de situ veteris Ilii laudat, 512, 45. Mendacii accusat Timæum, qui Periandrum lapidibus Iliacis Achilleum munisse dixit, 513, § 39. De Rheso Troadis fl. 515, 51; de Palæsepsi, 516, 40; de Scepsi, 519, 41. De patria sua scribens, Alazoniam et Argyriam prope Scepsin et Æsepum ponit, quod non concinit cum iis quæ tradit Hecataeus, 472, 46. De fontibus Scamandri, Æsepi et Granici in Cotylo Idæ colle, 518, 16; De situ Antandri, 518, 43; de Asso et Gargaris, 522, 25. Eos probat qui Arimos in Mysia Catacecaumena ponunt, 535, 44. Quosnam a Callino Ἡσιονεῖς appellari putet, 535, 32.
- Democles, Δημοκλῆς, vetus scriptor, a Demetrio Scepsio laudatur de terræ motu in Asia minore, 48, 45.
- Democoon, Δημοκῶν, Priami f., 501, 23.
- Democritus, philosophus, geographiam attigit, 1, 1. Magnam Asiæ partem peragravit; non credit ea quæ de Sila fluvio traduntur, 599, 34. Τὴν ἀθανασίαν ὕμνεῖ, 51, 1. Laudatur, 54, 35.
- Demosthenes in asylo Calauriæ venenum hausit, 321, 45. Laudatur de matre Æschini, 405, 3. Ejus de diruta Olyntho vox, 100, 6. Citatur, 382, 41; 363, 45.
- Demus, Δῆμος, in Ithaca, 249, 1.
- Deorum portus, Θεῶν λιμὴν (*Mers el-Kebir*), in ora Mæsyliæ, 703, 22.
- Derbe, Δέρβη, Lycaoniæ opp. Isauriæ et Cappadociæ vicinum, quod Antipater prædo et postea Amyntas tenuit, 458, 29; 487, 24. Situs incertus. Cum Kieperto locum retuli ad ruinas, quæ sunt in Tauri latere ad lacum *Ak-Goel*. Aliis Derbe sunt ruinae ad *Karadchdag* et *Karabunar* locum.
- Derbices, Δέρβικες, Hyrcanorum vicini ad latus orientale maris Caspii, 440, 41. Inter Derbices et Hyrcanos habitare ferunt Tapyros, 441, 59. Mos Derbicum, 445, 52.
- Derceto, Δερκετώ; sic Ctesias Atargatin vocat, 667, 42.
- Derdæ, Δέρδαι, Indiæ gens montana, apud quos formicæ aurum effodientes, 601, 23.
- Derris, Toronici sinus prom. (*Cap Drepano*), Δέρρις 279, 16, et 34. Adjacet Cophus portus, 279, 25.
- Derris portus in ora Libyca, 679, 18, unde dictus sit, *ib.*
- Derthon, Δέρθων, vg. Dortona (*Tortone*), Italiæ urbs, 180, 44, in media via quæ est a Genua ad Placentiam, 180, 54. Derthonem ducit via Æmilia, 181, 13.
- Dertossa, Δερτώσσα (*Tortosa*), Hispaniæ opp. ad Iberum, 132, 16; 133, 15.
- Deucalion, filius Pandoræ, 381, 16; maritus Pyrrhae, 381, 43. Hellenis p. Phthiotidi imperavit, 371, 3, 329, 5; meridionalem Thessaliæ partem obtinuit, 381, 15. Cyni habitavit; sepulcrum ejus Athenis, 365, 12.
- Deucalion, Δευκαλίων, insula prope Pyrrham Phthiotidis prom., 374, 24.
- Deudorix, Δευδορίξ, Bætorigis f., Sugamber, in Germanici triumpho ductus, 242, 32.
- Deuriopus, ἡ Δευρίοπος, (Pæoniæ) regio, 271, 24. Deuriopum urbes ad Erigonem fl., Bryanium, Alalcomenæ, Stymbara, 272, 7. E Deuriopibus fluvii in Erigonem deferuntur, 272, 3.
- Dia, Δία (*Standia*), insula maris Cretici, e regione Heraclæi Cnossiorum, 70 a Creta stadia distans, 416, 10.
- Dia, Δία (*Tiran*), ins. sinus Arabici, 661, 23.
- Diæ, Δίας, i. e. Hebes, templum Philiunte et Sicyone, 328, 37.
- Diacopene, Διακοπήνη, Ponti regio, 480, 46.
- Diagesbenses, Διαγησβεῖς, Sardiniae gens montana, prius Iolaenses, Ἰολαεῖς, dicti, ab Iolao huc deducti, 187, 21.
- Dialecti græcæ quattuor, 286, § 2.
- Diana unde Ἀρτεμις dicta sit, 542, 46. Dianæ et Apollinis Actæi oraculum in Adrasteæ campo, 503, 18. Dianæ Ætoliciæ lucus ap. Venetos; de eoque fabula, 179, 16. Dianæ Ἀλφαιονίας ἡ Ἀλφειούσης ad ostium Alphei lucus, templum in eoque picturæ, 295, 16. Dianæ Amarynthiæ fanum, 384, 47. Dianæ Ariciæ templum, lucus, lacus; cultus a Dianæ τῆς ταυροπόλου cultu derivatur, 199, 43. Dianæ τῆς Ἀστυρηνῆς lucus et templum ad Astyra, in Mysia, 519, 12; 524, 41. Brauroniæ fanum in Attica, 342, 34. Τῆς Κινδυάδος fanum in Caria Bargyliis vicinum, quod putant circumplui, 561, 50. Diana Coloene, cujus templum ad Coloem paludem, 535, 21. Diana ἡ Δαρνία, in Elide 195, 20. Elaphia, ἡ Ἐλαφία, in Elide, 295, 20. Dianæ templum Ephesium ejusque fata, 547, § 22; Dianæ Ephesiæ templum ad Panormum portum prope Ephesium, 546, 25. Dianæ Ephesiæ ap. Massilienses templum, 148, 49. Ejus cultum in Hispaniam Massilienses transtulerunt, 149, 31. Ephesiæ fanum in insula, quam Rhodani ostia formant, 152, 41, et ad Hieroscopium Hispaniæ, 132, 3; in Emporio et Rhodope Hispaniæ opp., 132, 42. Dianæ Ephesiæ statua, ad figuram ejus Dianæ quæ est Massiliæ, expressa, in Aventino monte Romæ, 150, 4. Dianæ ἐλείας fanum ad Alorium (in Triphylia), 300, 50. Dianæ τῆς Λευκοφρυγῆς templum Magnesiae ad Mæandrum urbis, 553, 5. Dianæ ἐν λήμναις templum in Messeniæ et Laconiae confiniis, 310, 41. Limnææ Dianæ templum Lacedæmone, 310, 47. Munychiæ templum Pygelis, 546, 20. Τῆς Περαισίας fanum Castabalis in Cappadocia, 460, 45. Pergææ templum, 569, 44. Sarpedoniæ templum et oraculum in Cilicia, 577, 10. Diana Tauro-polus, 199, 44. Ejus templum in Icaria, 546, 2. Ejus oraculum in Icaro ins. sinus Persici, 652, 11. Ejus cultus ab Oreste Comana allatus, 459, 18. Ejus fanum Halis Araphænidibus Atticæ, 342, 35. Dianæ fanum in Artemisio pr. Rhodiæ perææ, 556, 22. Ejus templum apud Elymæos, τὰ Ἀζαρα, spoliavit Mithridates Parthus, 634, 13. Dianæ et Apollinis templum in Daphne Syriæ vico, 639, 8. Insula Dianæ sacra in ora Ioniæ inter Colophonem et Lebedum, 549, 32. Dianæ et Apollini sacra Borsippa Babyloniae, 629, § 7. Diana a grypho subvecta, Aregontis pictura, 295, 26.
- Danium, Δανίον (*Denia*), Dianæ Ephesiæ templum, in prom. prope Hemeroscopium in Hispania, 132, 2.
- Danium, s. Artemisium, quod Nemus (*Nemi*) vocatur, ad Ariciam in dextro viæ Appiæ latere, 199, 43.
- Dicæa, Δίκαια, Thraciæ opp. et portus prope Bistonin lacum, 281, 53; 282, 22.
- Dicæarchia, Δικαιαρχία (*Puteoli*), Campaniæ urbs, 21, 35; 82, 13; 205, 20, olim Cumæorum navale; postea Romanorum colonia eo missa, et urbs Puteoli dicta, 204, 35. Dicæarchia emporium maximum; navium ibi stationes arte factæ; arenæ ibi natura, 204, 45. Imminet urbi Vulcani forum, 204, 52. Dicæarchiam adeunt Turdetaniæ naves, 120, 10. Commercia cum Alexandria intercedentia, 674, 17. A Dicæarchia ad Teanum Apulum distantia, 237, 18.
- Dicæarchus, (Messenius) philosophus et geographus,

- p. 1. Contra eum disputat Polybius, 85, 43. Quæ Dicæarchus de occiduis et septentrionalibus Europæ distantibus habet, ea esse λαοδογματικὰς ἀποφάσεις Polybius dicit, 86, 23. Dicæarchus Pythæ fidem non habuit, 86, 23. Columnas ad fretum ponit, 141, 39. A Peloponneso ad Columnas stadia numerat 10000; inde usque ad intimum Adriatici sinus recessum plus quam 10000 stadia. A Peloponneso ad fretum Siculum 3000 stadia, adeo ut reliqua sint a freto Siculo ad Columnas stadia 7000, 86, 34. At ista 7000 milia neque maritimæ oræ mensuræ, nequa lineæ per medium pelagus ductæ respondere, demonstrare studet Polybius, 86, 40. Rectam lineam duplo maiorem esse e suo ipsius computo colligit, 87, 9. Res vero ista habet ut et Polybius et Dicæarchus erraverint, 87, 19.
- Dictæ, Δίκτης, Cretæ mons, 405, 51; 411, 18; quænam de eo Callimachus commentus sit, 411, 25. Dictæi Jovis fanum Prasi, 411, 18.
- Dictæ, Δίκτης, in Scepsia regione locus, 405, 51.
- Dictynna, i. q. Britomartis, q. v. Ejus fanum apud Polyrhenios, 411, 39.
- Dictynnæum, Δικτύνναϊον, templum in Tityro Cydoniæ monte, 411, 31. Inde ad Melum ins. 700 stadia, 416, 23.
- Dictys, Δίκτης, in Seripho cistam extraxit, in quam Danaen et Perseum Acrisius incluserat, 418, 30.
- Dido, Διδώ, Carthaginem condidit, 706, 43.
- Didymæi Apollinis templum prope Miletum, 542, 9 et 15. 691, 36. 444, 7. 361, 36. V. Branchidæ, V. Apollo.
- Didyma, Διδύμη, Gadium insulæ urbs quæ ex vetere et nova conflata, 140, 37.
- Didymæ, Διδύμη, una ex Liparæis inss., a forma nomen habet, 229, 54. 230, 28.
- Didymi montes, τὰ Δίδυμα ὄρη, Δίδυμοι ἱεροὶ κολωνοί, Thesaliæ ad Dotium campum sec. Hesiodum, 380, 10.
- Diegylis, Διήγυλις, Cænorum in Thracia rex, quem debellavit Attalus II, 534, 3.
- Dies longissima quot sit horarum æquinotialium apud Meroen et Ptolemaidem Troglodyticam (13 h.), 110, 5; Syenæ et Berenicæ (13 1/2), 110, 13; quadringentis stadiis ab Alexandria meridiem versus (14 h.), 110, 33; Ptolemaide Phœlices, Sidone, Tyro (14 1/4), 110, 49; horarum 14 1/2 in Peloponneso, Rhodo, Xanthi in Lydia, 111, 2. Quindecim horarum apud Alexandriam Troadis, Amphipolin, Apolloniam in Epiro, in locis inter Romam et Neapolin mediis, 111, 7. Byzantii 15 1/2 horarum 111, 20; in locis 1400 stadia hinc boream versus sitis 15 1/2 hor., 111, 29; locis hinc 3800 stad. sitis 16 hor., circa Borysthenem et Mæotidis austrinas partes, 111, 37; denique 17 horarum apud eos qui a Byzantio 6000 stadiis distant, 112, 4.
- Dii. De iis Æthiopicarum gentium nonnullarum opiniones, 698, 20. Reges pro diis apud Æthiopes coluntur, 697, 36. De diis nihil sentiunt Callaici Hispaniæ, 136, 21. Apud Lusitanos diis consecrantur dextræ manus captivorum amputatæ, 128, 22. Deum quemdam anonymum quomodo colant Celtiberi, 136, 22. Dei nomen summo sacerdoti apud Getas inditur, 247, 37.
- Διαιτεῖς Πύρρι ap. Homerum, 30, 23.
- Dindymene, Δινδυμήνη, Rhea, 404, 7, 402, 45; dea unde dicta sit, 486, 20. Ejus templum Magnesiae ad Mæandrum, 553, 1; in Mysia fanum, ad quod Hermus oritur, 535, 12; in Dindymo Cyzici monte, 493, 1.
- Dindymus mons, Δίνδυμον ὄρος, Cyzici insulæ, cum deorum matris Dindymenæ fano, 492, 54.
- Dindymus mons Pessinuntii imminet, 486, 20; ab eo Dindymene dea dicta, 486, 20.
- Dinocrates (Chirocrates codd. Strab.) Dianæ templum Ephesium et Alexandriam ædificavit; Athonem montem quomodo efformare Alexandro voluerit, 547, 30.
- Dio, Δίων, in Dionysium bellum movens, quosvis contra quosvis excitavit. Eo tempore Bruttii a Lucanis defece- runt, 212, 27. Dio Academicus, princeps legationis, Romæ necatus 677, 7.
- Diobaris porta, Διοχάρους πύλαι, Athenarum, 341, 16.
- Diodorus, prætor Adramyttenorum, in Mithridatis gratiam senatum civium suorum occidit; pœnas dedit, 525, 4.
- Diodorus dialecticus, Apollonii Croni discipulus, et ipse Cronus cognominatus, 711, 18.
- Diodorus, Sardibus natus, cognomento Zonas, orator; 536, 44.
- Diodorus, alter Sardensis, Strabonis amicus, historiarum et poematum scriptor, 536, 49.
- Diodorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.
- Diodotus, Διόδοτος, sive Trypho, Casianis natus, Apameæ educatus et regi commendatus, regnum Syrorum affectare aggressus est; socios habuit in oppidis vicinis; diu restitit, 640, 43. Syriam a regibus abalienans belli arce usus est Coracesio; ab Antiocho Demetrii f. in castello quodam obsidione pressus manum sibi intulit, 570, 32. Ejus tempore Arsaces defecit, 442, 10. Diodotus Berytum diruit, 643, 29.
- Diodotus, Boethi Sidonii philosophi frater, 645, 6.
- Diodotus artifex; ejus opus statua Nemesis Rhamnusiae, 340, 37.
- Diogenes, stoicus philosophus, Babylonius e Seleucia urbe, 633, 28.
- Diogenes, Cynicus Sinopensis, 468, 12; eum audivit Onesicritus, 609, 45.
- Diogenes, Tarsensis philosophus, versus de quocumque argumento ex tempore fundere valebat, 576, 3.
- Diomedæ insulæ, Διομήδειοι νῆσοι (îles de Tremiti), in sinu Adriatico, 102, 25. 179, 5; ante Garganum pr., 236, 20; ad Apuliæ oram, 235, 50. Ibi Diomedem e medio sublatum esse ferunt. De avibus insularum fabulæ, ib.
- Diomedes, Διομήδης, post Epigonorum bellum cum Alcæone Cœnei inimicos ultus Ætoliam obtinuit; postea, evocante Agamemnone, contra Trojam profectus est. 396, 47; 270, 48. Ætolos vicit, 363, 27. Ejus peregrinatio, 124, 27. Eum ad mare Adriaticum ditionem tenuisse testantur insulæ Diomedæ et quæ de Daunii et Argo Hippii feruntur, 179, 4. Diomedæ dominationis multa in Apulia monumenta monstrantur, 235, 48. In Apulia alveum ad mare perducere instituit, sed non perfecit opus, 236, 25. Canusium et Argos Hippium condidit, 235, 45. Diomedis fanum Timavum, 178, 48. Honores apud Venetos heroi decreti, 179, 14. Diomedes sec. alios domum reversus moritur, sec. alios in Daunia moritur, vel in insulis, vel apud Venetos, 236, 28.
- Diomedes, Bistonum Thracum rex, 281, 51; 282, 20. Hercules contra eum expeditio, 282, 4. Diomedis regia, Καρπερά κώμη, 282, 4.
- Dione, Διώνη, Jovi juncta in Dodona, 273, 31.
- Dionysides, Διονυσίδης, poeta tragicus, eorum qui in Pleiade numerantur optimus, 576, 9.
- Dionysius (Chalcidensis), ὁ τὰς Κτίσεις συγγραψας, Thracium Bosporum olim Mysium dictum esse prodit, 484, 45.
- Dionysius dialecticus e Bithynia oriundus, 485, 4.
- Dionysius, Heracleæ tyrannus, uxorem habuit Amastrin, 466, 42.
- Dionysius, Heracleonis f., tyrannus, Bamyecam, Beroeam et Heracleam in Seleucide Syriæ tenuit, 639, 31.
- Dionysius historicus, Halicarnassensis, 560, 35.
- Dionysius Pergamenus, cognomento Atticus, Apollodori

- Pergameni discipulus; sophista, et historicus, orationum scriptor, 534, 33.
- Dionysius senior Syracusarum tyrannus cur Rhegium solo æquaverit, 215, 12. E Venetia pullos accessivit, ut equos ad certamina aptos educaret, 176, 45. In Corsicam navigans spoliavit Lucinæ fanum, quod est in Cæretanorum navali, 188, 13. Scylletium Locrensibus dedit, 217, 17. Bellum adversus Lucanos gerens isthmum qui est inter Scylleticum et Hipponiatem sinum muro intercludere voluit; quod opus interventus eorum qui extra isthmum degebant, irritum fecit, 217, 20. Dionysii tyrannidem fugientes Syracusani Anconam condiderunt, 200, 49.
- Dionysius junior, Syracusarum tyrannus, Rhegii urbis partem instauravit et Phœbiam vocavit, 215, 15; Syracusis expulsus scelestissime vexavit Locrenses; quomodo pœnas dederit, 215, 45; filius ejus Apollocrates, 216, 2; in Dionysium Dio bellum movit, 212, 27.
- Dionysius Thrax, Alexandrinus grammaticus, Rhodius vocabatur, 559, 47.
- Dionysocles, Διονυσόκλης, Trallianus, orator, 554, 26.
- Dionysodorus, Διονυσόδωρος, mathematicus Amisenus, 469, 42.
- Diophanes, Διοφάνης, rhetor Mytilenæus, 528, 10.
- Diophantus, Διοφάντος, Mithridatis Eupatoris dux, Palacum, Sciluri filium, ejusque socios Roxolanos magna clade afficit, 254, 45. Eupatorium in Chersoneso Taurica condidit, 259, 10, aggregareque junxit cum Chersoneso urbe, *ib.*
- Dioscūri, Διόσκουροι, Aphidnam expugnant, 340, 35. Lan urbem diruerunt, unde Δαπέρσαι dicti sunt, 313, 1. Eorum aurigæ Phecas et Amphistratus, 425, 25. Eorum aræ ad Sagram fl., 217, 1.
- Dioscurias, Διοσκουριάς (*Iskuriāh*), in Ponti recessu maxime orientali (Cf. Pontus), 40, 7; 103, 72 et 30; 104, 29; 426, 54. Ad Dioscuriadem Chares fl., 428, 14. Dioscurias ab ostio Ponti 8600 stadia; a Phaside orientem versus 600 stadia; ab urbe ad Caspium montem quinque dierum iter, sec. Eratosthenem, 75, 54. Ad hanc urbem initium est isthmi inter Pontum Euxinum et Caspium mare interjecti, 427, 9. Dioscurias commune Caucasiarum gentium emporium; convenire eo gentes 70 vel etiam 300, diversilingues omnes, perhibent, 427, 11, salis maxime causa, 434, 6. Post Dioscuriadem Colchis est, 426, 27.
- Diospolis, Διὸς πόλις (*Lydda*), in Delta regione non longe a Mendete, 681, 38. (Urbs ab uno Strabone memoratur.)
- Diospolis parva (*How* sive *Hou*), Ægypti urbs a meridie Abydi, 691, 50.
- Diospolis nunc vocatur Thebarum urbs Ægyptia, 684, 20. V. Thebæ.
- Diospolis a Pompeio vocata est quæ antea vocabatur Cabira urbs in Ponto, 477, 10.
- Diotimus, Διότιμος, Strombichi f., dux legationis Atheniensium, e Cilicia adverso fluvio Cydno in Choaspen fluv. ac 40 dierum itinere Susa venisse perhibetur a Damaste, 39, 38.
- Diotrephes, Διοτρέφης, ex Antiochia ad Mæandrum oriundus, sophista; 539, 6. Eum Antiochiæ audivit Hybreas myglacensis rhetor, *ibid.* et p. 563, 7.
- Diphilus, Δίφιλος, poeta comicus, Sinopensis, 468, 13.
- Dira, Δειρή (*Ras Bir*), Æthiopiarum pr. et urbs ad fauces sinus Arabici; habitant ibi ichthyophagi, 654, 34. 657, 47. Sesostris ibi columna est, 654, 36. Superjacet elephantum venatio, 658, 30. Objacet in Arabia Acila promontorium. Accolunt Diram homines κολοβοὶ τὰς βάλανους, 655, 6. Fuces sinus Arabici ibi sunt 60 stadiorum, 654, 43.
- Dirce, Δίρκη, fons ad Thebas, 351, 21; 333, 10. Alia Dirce est Pharis in Arcadia, 333, 10.
- Ditiones, Διτίωνες, Pannonum gens, 261, 9.
- Dium, Δίον (*Agia*), Eubœæ urbs, 383, 13. Ejus colonia Canæ in Æolide, *ib.*
- Dium, Δίον (ad *Malathria*), Macedoniæ opp. in Olympi radicibus, 7 ab ora stadiis; vicinus ei Pimplea vicus, 276, 40, et Libethra, 276, 52.
- Dium, Δίον, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.
- Dius e Melanippe genuit Bœotum, 220, 22.
- Dius, Hesiodi pater, Cuma in Bœotiam migravit, 532, 25.
- Divinatio ex inspectis extis (non exsectis), et venis laterum; ex lapsu immolatorum hominum, 128, 16. Divinatio Etrusca, 691, 10.
- Doberus. Τὰ περὶ τὸν Δόβηρον sunt ad sinistram, si quis juxta Strymonem versus ejus angustias ascendat, 281, 12.
- Docimia, Δοκιμία (*Eski Karahissar*), pagus Phrygiæ, prope Synnada, ubi lapicidinæ; λίθος Δοκιμίτης vel Δοκιμαῖος, a Romanis vulgo Συνηδικός dictus, 494, 23; 375, 35.
- Dodone, Δωδώνη, Perrhæbicum opp. Thessaliæ, 379, 5; 378, 51; unde in Epirum oraculum translatum Suidas dicit, 273, 31.
- Dodona, oraculum apud Molossos, 269, 18. Tragicis et Pindaro est Thesprotica, postea sub Molossis fuit. Situs est locus sub Tamaro sive Tmaro monte; quare Jovis interpretes Tomuros dicti, 273, 3. Oraculum e Scotussæ Thessaliæ Pelasgiotidis in Epirum translatum esse Suidas harrilatur, 273, 31. Dodonæum templum et oraculum a Pelasgis conditum, 345, 21; 272, 25; Dodonæus Juppiter ab Homero Pelasgicus vocatur, 184, 14. Accolæ ejus Helli vel Selli, de quibus regio Hellopia dicta; nominis hujus origo a paludibus (ἐλασι) repetendum videtur; Selleis quoque fluv. Homero memoratus ibi quærendus est, ut Apollodorus censet, non item Demetrius, 272, 35. Dodonæum oraculum Bœotis datum. Bœotum in antistitem facinus; de eo judicium; ex quo Bœoti quotannis tripodem clandestino Dodonam mittunt, 345, 17. Nunc oraculum fere defecit, ut reliqua Epiri, 272, 23. Dodonæi Jovis interpretes τόμουροι, 273, 10 et 16; postea tres anus fatidicæ; in Jovis societatem recepta Dione, 273, 30; 345, 30. Non verbis sed signis oracula edebantur, 273, 44. Dodonææ columbæ tres, 273, 45; 282, 50. Dodonæa quercus, 272, 50. De origine proverbii τὸ ἐν Δωδώνη χαλκεῖον, 274, 11. Oraculum Alexandro Molosso datum, 213, 1.
- Dœdalsus, Δοιδάλος, Astacum restauravit, 482, 30.
- Dolabella, Δολαβέλλας, Trebonium Smyrnæ interfecit, 552, 2. In Seleuciam urbem fugit, ibique a Cassio obsessus est, 640, 18.
- Dolia in Gallia Cisalpina ingentia, 181, 36. In doliis ligneis vinum Aquileia auferunt gentes Illyricæ, 178, 38.
- Doliche, i. q. Dulichium, q. v.
- Doliones, Δολίονες, 578, 35; circa Cyzicum, 483, 13, ab Æsepo usque ad Rhyndacum et Dacylitidem paludem, 492, 38. Δολιονίς regio penes Cyzicenos est, 493, 32; sita in via qua Miletopolin itur, 581, 11.
- Dolomene, ἡ Δολομηνή, Assyriæ regio, 627, 6. Situs incertus.
- Dolopes, Δόλοπες, 371, 43; 23, 58. Apud Homerum Dolopia est extrema Phthiæ pars, et cum Phthiotis Peleo regi subjecta, 372, 54. Dolopibus imperavit Phœnix, dante nimirum Peleo, 373, 3. Phœnicis classis ap. Homerum cum Achillea classe conjungitur; quare Dolopica cohortis nusquam meminit poeta, 370, 1. Dolopes supra Amphilochos degunt, 386, 33; ad meridiem Pindi, 373, 15. Confinis est Tricea Thessaliæ, 376, 3.

- Ad Dolopes migrarunt Perrhaebi, 378, 10. Dolopia et Hestiaeotis vocantur Thessalia superior, 374, 52; 371, 27.
- Domanitis, Δομανίτες, Paphlagoniae regio, 481, 13.
- Domitius Aenobarbus contra Arvernos et Bituitum praelium committit quo loco Sulgas in Rhodanum influit, 159, 8; ad Vindalum in Gallia Narbon., 154, 5. Menodorum Trallianum necavit, 554, 24.
- Domneclius, Δομνέκλειος, Galatarum tetrarcha, pater Adiatorigis, 465, 11.
- Domus Gallorum, 168, 54; Susiorum, 622, 41; Babylo-niorum, 629, 19; domus e sale structae in Arabia ad si-num Persicum, 652, 16.
- Donni et Cottii terra, ἡ τοῦ Ἰδεόννου (Δώννου) λεγομένη καὶ τοῦ Κοττίου, in Alpium latere Italico [*Donnus rex, pa-ter Cottii praefecti* in inscriptione arcus, quem Segu-siae (*Susa*) Augusto Cottius dedicavit.]
- Doraeta, Δώραετα (fuerit Ἀώραετα; aliis est Ὠώραετα); hod. *Kichm*; insula sinus Persici, cui Mazenas prae-fuit, 652, 53.
- Dorcadus in Mauritania, 702, 2.
- Dorica dialectus, ἡ Δωρική, initio eadem cum Aelica, 286, 14. Dorice loqui videntur omnes Peloponnesi praeter Eleos et Arcades, quod Dorienses potentia praevalue-runt; quamquam plurimi mixto potius ex dorica et aelica dialecto sermone utuntur, 286, 45.
- Doricha, Δωρίχα, meretrix, Charaxi amica, cujus unam esse ex pyramidibus Memphiticis Sappho ait, 686, 46.
- Dorienses circa Parnassum habitantes, a Doro nomen ha-bent, 329, 10; numero pauci; solum asperrimum co-lentes; eo quod aliis non permiscerentur, lingua et mo-ribus ab Aelicae gentis institutis desciverunt, 286, 15. Secundum Andronem e Doride Thessaliae in Cretam et regionem et Parnassum sitam profecti sunt, 408, 38. Do-riensium ad Cretam tetrapolis (Erineus, Pindus, Beum, Cytinium) ceterorum Doriensium quasi metropolis est, 366, 48. Andro nonnisi tria Doriensium oppida recenset, ab iisque Δωριεῖς τριγῶντες ap. Homerum dici ait, 408, 41. Ibi rex fuit Aegimius, cui haeres successit filius adop-tivus Hyllus, 367, 2. Hercules Dryopes e Doride eiecit, 321, 13. Tetrapolis urbes Phocico bello et ab Aetolis et Atham'nibus adeo attritae, ut vix vestigium supersit, 367, 13; 358, 4. Doriensium loca quaedam occuparunt Aenianes, 380, 14. Doriensium migratio, 51, 10. Ab He-raclidis in Peloponnesum reducuntur, 286, 30. Dori-en-sium Peloponneso potitorum historia, 313, § 4 sqq. Megara et multas in Peloponneso urbes condunt, 286, 31. Dorienses Megarorum conditores partim ibi manse-runt, partim in Cretam cum Althamene Argivo, partim in Rhodum et Asiam abierunt, 557, 41; 412, 9. Do-rienses, quorum major pars Megarenses erant, in Si-cilia Megara condiderunt, 222, 35. Quidam, relictis Me-garorum conditoribus, e Sicilia se contulerunt in Zephy-rium Italiae pr., unde una cum Archia migrarunt Syra-cusas, 224, 19. Dorienses Aeginam incolis frequentarunt, 326, 6.
- Doris, Δωρίς, olim appellabatur ea Thessaliae pars, quam postea Perrhaebi occuparunt et Hestiaeolidem vocarunt, 375, 47. Inde Dorienses in Cretam abiisse Andro pro-dit, 408, 38.
- Doriscus, Δορίσκος, Thraciae oppidum, ad quod Xerxes copias recensuit, 282, 34.
- Dorium, Δώριον (Messeniae opp.), in Nestoris ditione si-tum ap. Homer., 300, 9. Alii montem, alii campum in-telligunt; nihil hodie monstratur; nonnulli Olmidem in Aulone Messeniae sitam Dorium Hom. esse putant, 300, 52; 291, 28. Situs incertus.
- Dortona. V. Derthon.
- Dorus, Δῶρος, Hellenis f., iis qui circa Parnassum habita-bant, in civitatem compositis, a se nomen Doriensium reliquit, 329, 9; pater Archelai, ex Agamemnonis stirpe, 498, 30.
- Dorylaeum, Δορύλαιον (*Eski-cher*), Phrygiae Epicteti opp., 493, 44.
- Dorylaeus, Δορύλαος, frater Philetæri, Mithridatis Euergetæ amicus, rei bellicae peritus, peregrinos milites conducendi causa crebro versabatur in Thracia, Graecia, Creta. Orto inter Cnossios et Gortynios bello, dux a Cnossis creatur, et, feliciter re confecta, summis honoribus affi-citur. Tum mortem M. Euergetæ compertus, Cnossii sedem fixit et Steropen duxit filiosque suscepit Stratar-cham et Lagetam; Lagetæ neptis mater erat Strabonis, 410, § 10; 477, 28. Ejus ἀδελφεοῦς sive Philetæri fratris filius fuit Dorylaeus alter, 477, 28.
- Dorylaeus, filius Philetæri ejus, cui Dorylaeus ὁ τακτικός frater erat; una cum Mithridate Eupatore educatus, a a quo regnum adeptus honoribus cumulatur, 410, 30. A Mithridate Comanensi sacerdotio ornatus; deinde pro-ditionis accusatus est, 477, 30.
- Dos apud Cretenses, 414, 36; ap. Massilienses maxima centum aureorum, 150, 30.
- Dosci, Δόσχοι, Maotarum gens, 425, 2.
- Dotius campus, Δώτιον πεδῖον, Perrhaebiae, Ossae et Boe-beidi paludi finitimus; Αἰδοῦροι ibi colles sec. Hesiodum; e regione sita est Amyrus; campum diu tenuerunt Aenianes, tandem a Lapithis ejecti, 380, 5; 51, 11.
- Drabescus, Δραβήσκος (*Dravik*), ad Strymonicum sinum opp., 280, 1.
- Drabus, Δράβος, Chersonesi Thracicae oppidum, 283, 32, quod inter Cardiam et Alopeconnesum ponit auctor ex-cerptorum. Hoc si recte habet, de situ ejus non constat. At probabile est Drabum eandem esse urbem quam Scylax Araplum vocal, et ab Alopeconneso versus meridiem collocat, adeo ut ruinas, quae prope promontorium ibi exstant (41°13' lat.), referre ad eam liceat.
- Dracanium, Δράκωνον, Icariae ins. pr. et opp., 546, 3.
- Draco. V. Pytho.
- Draco, Δράκων, unus e sociis Ulyssis; ejus sacellum prope Laum urbem Italiae; de eo datum Italici oraculum, 210, 32.
- Dracontium, planta Mauritaniae, 701, 53.
- Drangae, Δράγγαι, Arachotis et Gedrosiis ad occidentem adjacent, 616, 32. Ἡ Δραγγιανὴ ad Ariam pertinet; si-tus regionis, 442, 27. Drangae persice vivunt; vini copia laborant; stannum apud eos nascitur, 616, 50. Urbs Drangianae Prophthasia, ἡ ἐν Δράγγῃ Προφθασία, 441, 3; 616, 5. Per Drangas Craferus exercitum duxit, 614, 26. Apud eos Philotam Alexander interemit, 616, § 10.
- Dravus, Δράβος (*Drav*), fluvius Savum excipit, et in Noa-rum influit, 260, 53.
- Drepanum, Δρέπανον (ad *Murak Kham*), prom. Libyae inter Tyndarios scopulos et Aenesippiam ins., 679. (Idem est promontorium quod in Stadiasmo vocatur Selinus, pro quo Σελήνη scrib. videtur.)
- Drepanum, Icariae ins. pr., 544, 34.
- Drepanum, i. q. Rhium, Achaiae pr., 288, 33.
- Drilo, Δρίλων (*Drin*), Illyrici fluvius usque ad Dardani-cam navigabilis, 262, 29.
- Drium, Δρίον, Dauniae collis, in quo Calchantis et Podali-rii sacella, 100 stadiis e mari distans, 236, 11; fluvius memorabilis e colle profluens, *ib.*
- Dromichaetes, Δρομυχάτης, Cefarum rex, Lysimachum cepit et admonitum donisque ornatum dimisit, 250, 50; 253, 40.
- Druentia, Δρουεντίας (*Durance*), Galliae fl., 148, 37; in Medullorum montibus oritur, 169, 42. Druentiae trajec-

- tus ad Caballionem urbem; quousque a Massilia sunt 500 stadia, 153, 45. Ad Druentiam usque a meridie pertinent Salyes; a borea autem sunt Cavari, Vocontii, alii, 153, 46. Druentia (debebat: Duria major) obviam sit in via qua Ocelo Ticinum itur, 180, 47.
- Druidæ, Δρυῖδαι, Gallorum, 164, 20 et 52.
- Drusus Germanicus Bructeros in Amasia fl. proelio navali vicit, 241, 14. Cum Tiberio fratre Noricos debellavit, 172, 10; obiit inter Rhenum et Salam; gentes plurimas subegit; Brychanin insulam obsidione cepit, 242, 1.
- Drusus Tiberii patris exemplum imitatus est, 239, 53.
- Drymas, Δρύμας, nomen barbarum, 276, 6.
- Drymus, Δρυμός (Querquetum), locus Eubææ, 382, 51.
- Drynemetum, Δρυνέμετον, Galatiæ locus, quo tetrarchiarum concilium conveniebat, 485, 35.
- Dryopes, Δρύορες, barbari in Peloponneso, 266, 46; in Asine et Hermione. Eo venerunt a Spercheo sub Dryope Arcade, sive e Doride ab Hercule ejecti, 321, 9. Dryopes Peloponnesi coloni Dryopum Cætææ regionis, 372, 42. Dryopes Abydi regionem occuparunt, 501, 48.
- Dryopis, ἡ Δρυοπίς, in Cætæa regione olim fuit tetrapolis, Dryopum in Peloponneso mater, 372, 46. Dryopius mons Typhressus, 372, 15.
- Dryops, Δρύος, Arcas a Spercheo Dryopes in Asines et Hermiones regionem transduxit, 321, 10.
- Dubis, Δοῦβις (Doubs), Galliæ fl., ex Alpihus oriens in Ararem influit, 154, 56; 157, 3; 159, 43. Cum Ligeri confunditur, 159, 41; 160, 2.
- Dulcis portus. V. Glycys.
- Dulichium, Δουλίχιον, una ex Echinadibus inss., 288, 8; 292, 51; 389, 9; nunc Δολίχη vocatur, sita juxta Cénidas et Acheloum; ab Araxo p. 100 st. distans, 393, 35. Dulichium et reliquias Echinades Homerus sub Megete esse, incolasque eorum Epeos ex Elide profectos dicit, 392, 3. Nonnulli, ut Hellanicus, Dulichium ins. eandem cum Cephallenia opinati sunt, 391, 43; 392, 1. Pherecydes Dulichium ab Homero vocari Pales Cephalleniae urbem consuit, 392, 14. Dulichium Cephalleniae subjectum fuisse Andron statuit, 392, 9.
- Dunax, Δοῦναξ, mons (Thraciæ; *Donuca* ap. Liv. 40, 58), a Polybio cum altissimis Thraciæ montibus, Hæmo et Rhodope, componitur, 173, 53.
- Duorum corvorum portus, Δύο κοράκων λιμήν, in Galliæ ora occidua esse ab Artemidoro perhibetur, qui fabulosa quædam de eo refert, 165, 26. Nisi Corbilo intelligenda est, cogitari licet de portu *Nantes* urbis. « Il est très-possible que ce prétendu *port des deux corbeaux* soit le port même de Nantes, et que les deux rives de la Loire qui le terminent par leurs pointes recourbées en forme de becs (κοράκες), aient donné lieu à la fable des deux corbeaux. » *Coray* ad Strab. vers. gall.
- Duras, Δούρας, torrens ex Alpihus supra Vindelicos sitis in Istrum influens, 172, 38 (hod. *Traun* vel *Wurm*, *Urusa* in Tab. Peut.)
- Duria (minor), Δουρία (Doria Riparia), in Alpihus Medullorum oritur et per Salassorum regionem in Padum exit, 169, 43. Prope eum est Ocelum oppidum; juxta viam fluit qua Ticino Ocelum itur, 180, 45. Accolæ fluvium in multos rivulos sciderunt metallorum eluendorum causa, 170, 48.
- Duria major nominari debebat pro Druentia, 180, 47.
- Duricortora, Δουρικορτόρα (*Reims*), Remorum caput, 162, 4.
- Duris historicus de Rhagis Mediæ laudatur, 50, 13.
- Durius Δούριος (*Duero*), præter Numantiam aliasque Celtiberorum et Vaccæorum habitationes et per Lusitaniam fluit, ad 800 stadia scaphis navigabilis, 127, 10; 126, 26. Adjacent Numantia et Serguntia, 134, 38. Regio quæ trans Durium est, nunc a Lusitania separata est et Callaica vocatur, 138, 33. Durii acolæ Laconicæ vitæ ratione utuntur, 128, 13.
- Dyestæ, Δυέσται, gens Illyrica circa Damastii argentifodinas, 271, 21.
- Dymas, Δύμας, Asii pater, 505, 40.
- Dyme, Δύμη (ruinæ ad vicum *Karanostasi*), Achajæ civitas, 292, 37; 331, 25; ex 8 pagis conflata, 389, 34; Achajæ urbium ἡ δυσμικωτάτη, indeque nomen nacta; portu caret; antea Stratus vocabatur; Lariso fl. ab Elide regio Dymæa separatur, 332, 45. Dymæ propinquus Achelous fluvius, 294, 13; 386, 40. Ab Araxo prom. urbs 60 stadia distat, 290, 12. Dyme, Ἐπειὸς καὶ Ἀχαιῶν sec. Hecatæum, 293, 11; Epeis olim subdita postea in Achæorum potestatem venisse videtur, 293, 23. Homerus urbem non novit, 293, 19. Κεραυνίς vocatur apud Antimachum ob Caucones accolos, 332, 50; 297, 1; 294, 1 et 29. Inter Dymen et Tritæam est Caucon fl., 294, 1. Dymæorum mons Scollis, 293, 36. Dyme una ex quattuor Achajæ urbibus quæ primæ in fœdus colere, 330, 2. Dymen translata est Olenus, 331, 9; Dymæi Oleni nunc desertæ agrum possident, 333, 13. Dymen missæ sunt reliquiæ piratarum, quos Pompejus debellaverat, 343, 3; 567, 48. Nunc Dyme coloniam Romanam habet, 567, 48.
- Dyras, Δύρας, fl. in sinum Maliacum exiens, quem conatum ferunt Herculis rogum extinguere, 367, 48.
- Dyris, Δύρις, a barbaris Atlas mons vocatur, 701, 2. (Ni fallor, etiam p. 27, 27 pro δύσεως restituendum est Δύρεως.)
- Dyrrhachium. V. Epidamnus.
- Dyspontium, Δυσπόντιον, una ex octo Pisatidis oppidis ad viam qua Elide Olympiam itur; urbs deserta; incolæ Epidamnium et Apolloniam abiere, 356, 42. [Dyspontium componi solet cum hodierno *Pyrgo*, quæ quidem sententia certioribus argumentis nititur nullis. Fortasse ad hod. *Skaphidi* referendum esse conjicit Curtius.]
- Dyteutus, Δύτευτος, Adiatorigis f., suam ob virtutem ab Augusto pontifex Comanorum constitutus est, 478, 29; 476, 40.

F.

- Ebenus in India, 599, 15; in Meroe ins., 698, 3.
- Ebrodunus, Ἐβρόδουνος (*Embrun*), vicus Galliæ Narbon. Distantiæ a Caballione et Ocelo, 148, 39.
- Ebur apud Æthiopes maris Rubri accolos, 32, 35. E Ta-probane in Indorum emporia importatur, 60, 25.
- Ebura, Ἐβούρα (S. *Lucar de Barrameda*), urbs Iberiæ ad Bælim fl., 116, 31.
- Eburones, Ἐβούρωνες, Galliæ populus, ab occasu Nerviorum, 161, 39; in silva Arduenna, 161, 44.
- Ebusus, Ἐβυσσός (*Iviza*), major ex duabus Pityussis inss. ad Hispaniam, 400 stad. ambitu, cum urbe cognomine, 139, 7 et 32; 123, 28; 101, 38.
- Ecbatana, Ἐκβάτανα (*Hamadan*), Mediæ regia, 448, 18; Parthicorum regum sedes ætiva, 448, 18; 633, 23. (Hibernum domicilium regibus Persicis, Macedonibus et Parthicis, 449, § 4.) Ecbatana Persarum thesauros comportasse Alexander fertur, 622, 26. Via ex Armenia Ecbatana ferens, 455, 38. Non memorat urbem Homerus, 626, 15. Cossæi montes supra Ecbatana, 450, 11; 632, 2. In ea urbe occisus est Parmenio, 616, 14.
- Echeæ, Ἐχαιαί, (Laconicæ locus) a Telecle Nedontis incolis frequentatæ, 309, 31. Situs loci incertus.
- Echedorus, Ἐχέδωρος (*Galliko*), fl. Macedoniæ, 277, 28.
- Echinades, Ἐχινάδες, 103, 33; 394, 45, insulæ olim in alto sitæ; nunc autem limus ab Acheloo aggestus nonnullas earum vel continenti junxit, 393, 42. Ab Homero Οἰαί

- vocantur et Ὀξείαι, 393, 33; 301, 34. Earum fuit etiam Dulichium, 393, 33, et Artemita, 49, 41. Imperavit in iis Mege, 392, 3; 394, 20.
- Echinus, Ἐχῖνος (*Akhino*), Phthiotidis opp., ad sinum Maliacum, 372, 31; 373, 37; 389, 16. Magna ejus pars terræ motu diruta, 50, 28; 372, 31.
- Ecregma, Ἐκρηγμα, locus quo olim erupit Sirbonis lacus, 646, 49.
- Edessa, Ἐδεσσα, Syriæ urbs, 4 schoenis ab Euphrate distans, eadem cum Bambyce vel Hierapoli, 636, 48. Vide notata ad v. Bambyce.
- Edessa (*Vodhena*), in via Egnatia, urbs Macedoniæ, 268, 31. Prope eam Eubœenses Eubœam urbem condiderunt, 386, 7.
- Edetani, Ἐδετῶναι (*Ἡδετῶναι* Ptol., *Sedetani* Liv., *Σηδητῶναι* Appian. Ipse Strabo etiam Sidetanos vocat), Hispaniæ gens, oram incolunt quæ est a Carthagine Nova ad Iberum fluvium; nonnulli etiam ultra Iberum fl. sunt, 129, 47. Edetani (*Sidetani* codd.) a Celtiberis meridiem versus, montem Orospeam et loca circa Sucronem tenent usque ad Carthaginem, 135, 39. Edetanorum (*Dittanorum* codd.) pars in Orospea monte, Celtiberis finitima, 134, 39.
- Edoni, Ἐδῶναι, Macedoniæ gens, 275, 30; in regione ultra Strymonem maritima, partim e Macedonia huc transgressi, 280, 52; Edonum partes sunt Mygdones, Sithones, Odones, 275, 32. Rex Edonorum Rhesus, 280, 52.
- Eetion, Ἐετίων, Andromachæ pater, in Thebe Hypoplacia Cilicibus imperavit, 500, 34; 529, 29; 523, 3.
- Egelastæ, Ἐγελᾶσται (*Egelasta*, Plin.), Hispaniæ opp. in via militari situm, 333, 22. (Est hod. *Ynicsia*, ibi enim sal reperitur qualem Egelastæ reperiri Plinius 31, 39 dicit.
- Egeria, Ἐγερία, fons et dea in Latio, 199, 53.
- Egertius, Ἐγέρτιος, Chium colonis frequentavit, 541, 14.
- Egesta Siciliæ opp. V. *Ægesta*.
- Egnatia, Ἐγνατία (ruinæ prope *torre d'Agnazzo*), Iapygiæ urbs in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 51; inter Brundisium et Barium sita. Hucusque Peuceliorum regio pertinet, 235, 22.
- Egnatia via ab Apollonia ducit usque ad Cypsela et Hebrum fl. per 535 millia, 268, 15. Prima ejus pars dicitur via ad Candaviam; in eaque parte viæ ex Dyrrachio et Apollonia ductæ coeunt. Ducit per Lychnidum, Pylonem, juxta Barnuntem, montem per Heracleam, Lyncestas, Eordos, Edessam, Pellam, Thessaloniceam; quousque sunt 267 m., 268, 26. Cf. 271, 26. Ad eam est Lychnitis lacus, 271, 48. Egnatia via ab austro terminat Macedoniam; a Dyrrachio urbe versus Thessaloniceam tendit, 275, 19; 276, 1; 277, 30.
- Egra, Ἐγρᾶ (*Iambo* vel vicinus ei locus), vicus Arabiæ maritimus, qui sub Oboda erat; hinc Ælius Gallus Myoshormum trajecit undecim dierum itinere, 665, 35.
- Eiones, Ἐϊόνες, Argolidis pagus, dein incolis vacuum Mycenæorum navale, nunc ne navale quidem est, 320, 32; 321, 17. Prope hodiernam *Kandia* locus fuisse videtur. V. Curtius *Pelop.* tom. 2, p. 467.
- Ela fons. V. *Velia*.
- Elæa, Ἐλαία (prope *Kilisseh-Koi*), Æolidis urbs, a Grynio distat 70 stadia, 531, 54 (40 stadia, 531, 43, perperam); a Caico fluvio 12 stadia; a Pergamo, cujus est navale, 120 stadia, 525, 42; 531, 54. A quibusnam condita sit, 532, 1.
- Elæa (?) portus sinus Arabici, 656, 8 et 30. [Intellige portum in *Dhalac* insula, quæ etiam in Plinii codd. quibusdam *Elæa* dicitur, dum alii rectius præbent *Aliax*. Eadem cum vicinis insulis Ἀλῶν insulæ vocantur in Periplo mar. Erythr. Cf. Geogr. min. tom. I, p. lxx, not. 26. Apud Strabonem pro Ἐλαία λιμὴν fuerit Ἐλαία νῆσος καὶ λιμὴν.]
- Elæussa, Ἐλαιούσσα (ad hod. *Ajacha*), insula Ciliciæ Asperæ, quam colonis bene excoluit Archelaus, 460, 54; 458, 30; 572, 44.
- Elaiticus sinus, Ἐλαϊτικὸς vel Ἐλαϊτικὸς κόλπος, pars Adramyitæni sinus, 525, 46; 519, 1; inter Hydram et Hamartuntem pr.; ejus latitudo, 531, 45. In eum Caicus exit, 525, 40; 519, 21; 497, 26.
- Elaitis regio, Ἐλαϊτις, ad latus septentrionale Ægæ montis, 526, 3; per eam Caicus in mare exit, 489, 45. Elaitidis torrens Ceteus, 526, 39.
- Elaphia Diana, Ἐλαφία Ἄρτεμις, in Elide, 295, 20.
- Elara, Ἐλαρα, mater Tityi; de ea dicta Elaria spelunca (*Ἐλάριον σπήλαιον*) Eubœæ, 363, 25.
- Elatea, Ἐλάτεια (*Lefta*), Phocidis urbs maxima et opportunissima, in faucibus sita, ut qui ea potiat, aditus in Phocidem ac Bœotiam in potestate sua habeat, 358, 46; 349, 51. Urbs Homeri ætate recentior, 363, 41; situs ejus commodus, 363, 45; urbs a Philippo capta, 363, 47; muri pars terræ motu eversa, 50, 42. Cf. etiam 363, 50; 365, 31.
- Elatria, Ἐλάτριά, Cassiopæorum opp., 269, 50.
- Elea Italiæ. V. *Velia*.
- Elea, Elis, ἢ Ἠλεία, Peloponnesi regio; ejus situs, 288, 4; 289, § 1. Ei imperasse Cœnomaum et Salmoneum falso nonnulli tradunt, 306, 2. Quomodo eam distribuerit Homerus, 292 § 8. Olim in plures ditiones divisa, postmodo in duas, Epeorum sc. et quæ erat Nestori subiecta; illa Elis Homero, hæc Pylus vocatur, 289, § 1. Elis Cava in Navium Catalogo discernitur ab Nestoris ditione, 289, 51. Quamquam nonnulli Pylum, Cavæ Eleæ urbem, patriam esse Nestoris demonstrare student, 292, 3. Elei olim Epei dicti sunt, 292, 40. Elei ab Epeis diversi sunt sec. Hecataum, 293, 8. Eleorum gens est una e tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 46. Ex Elea ejectus a Salmoneo Ætolus cum Epeis in Ætoliam abiit, 307, 3; 398, 9; 362, 53. In Eleam ex Ætolia cum Ætolorum exercitu rediit decima post Ætolium generatione Oxylo, 398, 15; 334, 48; 307, 12. Devictis ab Ætolis Epeis, Eleam Jovi sacram esse inter Heraclidas convenit, 307, 28. Itaque seorsum Elei in pace diu vixerunt; Æolici generis erant; exercitum receperunt qui sub reditu Heraclidarum cum Oxylo venerat; dialectum Æolicam servarunt, 286, 37. Belli tempore Trojani non floruerunt, attriti a Pyliis et Hercule, qui regem eorum Augeam evertit; nonnisi 40 naves contra Trojam miserunt, 304, 42. Aucta eorum potentia est sub tempore reditus, advenientibus Oxylo duce Ætolis, qui Epeis erant cognati; tum Pisatidem cum eaque Olympiam sui juris fecerunt, primique instituere certamen Olympicum, 304, 47. Sed post Ol. 26 Pisatæ regionem suam recuperarunt, ipsique certamen Olymp. procurarunt. Mox tamen et Pisatis et ludorum administratio ad Eleos rediit. Finito bello Messeniaco secundo, in quo a Lacedæmoniorum partibus Elei steterant, Spartani totam Pisatidem et Triphyliam Eleis tribuerunt, Eleamque vocarunt, 305, 26. Eleis vim infert Phido, 307, 48. Lacedæmoniorum auxilio Phidonem evertunt et Pisatidem et Triphyliam obtinent, 307, 54. — Eleæ totius, quæ nunc dicitur, paraply 1200 stadiorum, 308, 6. In Elide Opuntii nonnulli habitant, 365, 17; et Caucones, 297, 1. Eleæ fluvium Selleentem significat Homerus, 272, 49. Selinus, Eleæ fl., 332, 29; Scollis mons, 293, 36.
- Eleaci, Ἠλεῖες, philosophi, Phædonis Elei successores, inter quos Pyrrhon, 337, 49.

- Electrides, Ἠλεκτρίδες νῆσοι, insulae ante Padum sitae et meleagridibus plenae, mera sunt commenta, 179, 11.
- Electrum, quid? 121, 26. Electrum sive lingurium apud Ligures, 168, 46.
- Elees fluvius. V. Velia.
- Eleon, Ἠλεών, ap. Homerum memoratus locus, quem Crates putat oppidulum esse in Parnasso, negante Demetrio, 377, 16.
- Elephanti in Taprobane, 589, 8. Eorum in India venatio, 600, § 42; historia eorum naturalis, 600, § 43; elephanti in pompis Indorum, 611, 35. Quingentos Seleucus Nicator in Apamea urbe alebat, 640, 31; elephanti in Meroe ins., 698, 3. Venatio ad Saba portum, 656, 9; ad Ptolemaidem, 655, 51; 654, 30; ad Corai castellum, 656, 43; ἐλεφάντων κυνήγιον τὸ πρὸς τῇ φρέατι καλούμενον, 657, 3. Venationes plures inter Eumenis portum et Diren, 657, 50; 658, 31. Venatio Pythangeli, 658, 28; Lichae, 658, 35; in Cinnamomifera, 109, 53; elephantis in Mauritania, 702, 2; apud Aethiopes Hesperios, 702, 21; venandi rationes apud elephantophagos Aethiopes, 657, 5; de elephantis Libycis Gabinii narratio fabulosa, 704, 1. Cum elephantis pugnant rhinozerotes, 659, 34. Elephanti proboscide ac dentibus puteos effodiunt, 658, 37.
- Elephantina, Ἠλεφαντίνη, insula Nili, dimidio stadio a Syene distans, in qua Cnuphidis templum et Nilometrium, 693, 51; 667, 27; 682, 52. Supra eam parvus Catarrhactes, 694, 29. Ea potiuntur Aethiopes, 696, 17. Ἠλεφαντοφάγοι Aethiopes; eorum vitae ratio, 657, 4.
- Elephas, Ἠλέφας (ad *Ras Filluk*), mons regionis cinnamomiferae, 659, 4.
- Elephas, Ἠλέφας, mons Mauritaniae, ad quem est minima freti Columnarum latitudo, 702, 35.
- Eleus, ὁ Ἠλεῦς (*Palaeocastro*), Chersonesi Thracicae opp., ubi Protis laeum; e regione est Sigeum prom., 283, 35 et 50; 509, 51, ubi pro Ἠλεῦς dicitur Ἠλεῦσσα. Eleunte usque ad locum ubi Xerxes pontem fecit, 170 stadia sunt, 284, 4.
- Eleus, ὁ Ἠλεῦς, 559, 51 (aut insula in antec. Eleussa dicta, aut obiacens ei continentis locus in Peræa Rhodiorum).
- Eleusis, Ἠλευσίς (*Lepsina*), una ex duodecim Atticae civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 29; pagus Atticae; templum ibi Cereris et ὁ μυστικὸς σηκός, Ictini opus, 339, 22. Eleusine a Cerere receptus est Cycnides serpens, 338, 20. Ad Eleusinem usque et campum Thriasium pertinuit Nisi ditio sec. Andronem, 337, 14. Eleusini sinus idem qui Saronicus sinus, 326, 45.
- Eleusis, olim Boeotiae urbs, Copaidis inundatione deleta, 349, 33.
- Eleusis Aegypti, non longe ab Alexandria et Nicopoli, fossae Canobicae imposita, locus amoenus et protervitatis plenus, ad quem Canobicae fossae jungitur canalis Scheldiam ducens, 680, 10.
- Eleussa Ἠλεῦσσα (*Alessa*), Cariae insula ante Phoenicem montem sita, a Rhodo 120 stadia, a continente 4 stadia distans, 8 stadiorum ambitu, 556, 18 et 46. Eadem fortasse Ἠλεῦς vocatur, 559, 51.
- Eleussa, insula (*Karabagh* sive *H. Georgios*) ad Aelidis oram, e regione Atarnei loci non longe a Pitane distantis, 525, 33.
- Eleussa, insula ad Astypalaeam, Atticae pr., 342, 20.
- Eleussa, i. q. Eleus, Chersonesi Thracicae urbs, 509, 51.
- Eleutheræ, Ἠλευθεραί, ab aliis Atticae, ab aliis Boeotiae adscribuntur, 353, 48; urbs Cenoae vicina, 323, 2. Sita fuerit prope *Kundura*.
- Eleutheria, τὰ Ἠλευθέρια, ludi Plataenses, 353, 53. Eleutherius Juppiter, *ib.*
- Eleutherolacones, Ἠλευθερολάκωνες, qui et quales? 314, 19.
- Eleutherus, Ἠλεύθερος, Syriae fl., quem quidam faciunt Seleucidis terminum versus Phoeniciam et Coelesyriam, 641, 37. Propinqua ei Orithosia, *ib.* et 642, 31. [Hodie fluvius vocatur *Nahr el-Kebir*. De nominis graeci ratione vid. Ritter tom. 17, p. 58. Cf. *ib.* p. 820.]
- Elimaea, Ἠλίμεια, Epiri vel Macedoniae regio, 271, 25.
- Elimiotæ, Ἠλιμιῶται, Epirotica gens, Macedoniae accensentur, 373, 11.
- Elis regio. V. Elea.
- Elis, Ἠλῖς (*Kalascopi* et *Palaeopoli*), urbs in regione quae Cava Elis, Κοῖλη Ἠλῖς vocabatur, post bellum Persicum [ex octo] pagis conflata, quibus postea pagus Agriadum additus est, 298, § 2. Elis ἡ Διὸς γείτων sec. Euripid., 315, 4; per eam Peneus fluvius juxta gymnasium fluit, 289, 37. Ab ea ad Ephyrum 120 stadia, 290, 35; ad Myrtuntium 70 stadia, 293, 30; ad Lampeam montem 130 stadia, 293, 38. In urbem assumptum est Hypana opp. 296, 10. In foro urbis Oxyli statua, 398, 24. Eleus Phædo Socraticus, 337, 49.
- Elison s. Elisa, Ἠλίσων ἢ Ἠλίσσα, amnis in confinio Elidis et Pisatidis, 290, 26.
- Elixus, Ἠλίξος, Cei ins. fluvius ad Coressiam, 418, 9.
- Ellopie, Ἠλλοπία, Euboeae nomen, ab Ellope inditum, 382, 32.
- Ellopie, Euboeae oppidum in Orea regione ditionis Histiaeensis, ab Hellope conditum, 382, 33. Ellopienses Oritas bello petierunt, 383, 3. Ellopie incolae, Ἠλλοπιαῖες, in Histiaeam urbem commigrarunt a Phillisida tyranno coacti, 382, 39.
- Ellops, Ἠλλος, Ionis filius, sec. alios Aicli et Colhi frater, a quo Euboea Ellopie dicta, et Ellopie oppidum conditum, 382, 33.
- Elone, Ἠλώνη (*Selos?*), Thessaliae Perrhaebicae opp., in Polypetiae ditione apud Homerum, 377, 40; postea mutato nomine Limone dicta; nunc diruta; sita fuit sub Olympo, 378, 43.
- Elpie, Ἠλπίαι, in Dauniis a Rhodiis et Cois conditae, 558, 49. (Eadem est urbs quae Salapia dicitur.)
- Elui, Ἠλουῖοι (f. Ἠλουῖοι), Helvii aliorum, gens Aquitaniae adscripta, cujus regio a Rhodano initium sumit, 158, 27 (*les habitants du Vivarais*).
- Elymaei, Ἠλυμαῖοι, quorum regio ἡ Ἠλυμαίς sive ἡ Ἠλυμαία, in Assyriorum terra, 627, 4, Persis et Susiis et Babylonis contigui, 449, 43; 633, 42; 629, 50. Eorum montana supra Babyloniam, 447, 50. Latrocinii dediti ab oriente et septentrione Apolloniati et Susidi imminent, 623, 21; ab Uxiis bello petuntur, 623, 25. Elymaeae regio Messabatica ad Zagrum, 449, 54. Elymaei in regionis parte fertili agrum colunt, in montanis milites sunt, maximam partem sagittarii, 633, 53. Persis, Syriae regibus, Parthis obtemperare recusarunt; Antiochum Magnum Beli templum spoliare conatum interfecerunt, 634, 3. Invasit eos Parthorum rex (Mithridates I), et templum Minervae ac Dianae, quod Azara dicitur, spoliavit; capta etiam Seleucia sive Soloce ad Hedyphontem, 634, 10. Tres sunt in Elymaidem commodi ingressus, e Media, Suside et Perside, 634, 16; Corbiana, Gabiana et Massabatica, Elymaeorum provinciae; finitimi sunt Sagapeni et Sitaceni, 634, 20. Elymaei contra Babylonios et Susios bellum gesserunt, auxilio usi Cassaeorum, 633, 44; 449, 39.
- Elymum in Themiscyra, 469, 25.
- Elymus cum Aenea in Siciliam venit, 520, 14.
- Elysium campum, τὸ Ἠλύσιον πεδίον, Homerus finxit ex iis quae de beatis ultimae Hispaniae locis acceperat, 124, 32; 2, 22.

- Emathia, Ἐμαθία, apud Homerum memoratur, 22, 29. Fuit priscum Macedoniæ nomen; in hac regione fuit etiam Emathia oppidum maritimum; tenuere regionem Epirotæ, Illyrii, Bottiæi Cretenses et Pieres Thraces, 275, 21.
- Emathia, Emathiæ urbs maritima, 275, 23.
- Ἐμαθόεις Ἠὺλος apud Homerum ab Amatho fluvio dici videtur, 298, 18. Cf. v. Pylus.
- Emisenorum, Ἐμισσηνῶν, phylarchi Sampsiceramus ejusque filius Jamblichus, 641, 8.
- Emodus mons, τὸ Ἑμῶδον ὄρος, τὰ Ἑμῶδα ὄρη, in India Tauri pars, 587, 34; 438, 21. Supra Porī regionem, 595, 28. Inde Ganges oritur, 612, 17. Prægrandes in his montibus serpentes capiuntur, 595, 25.
- Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς, laudatur, 312, 38. Quæ de morte ejus narrantur, fortassis non sunt inter fabulas releganda, 228, 1; 229, 28.
- Emporicus sinus, ὁ Ἐμπορικὸς κόλπος, sinus Mauritanie a Lixo versus meridiem situs, in quo Phœnicum loca, 701, 10. In eo est æstuarium et antrum et ante id ara Herculis in loco humili sita, quam nunquam aquarum fluxu tegi perhibent, 701, 29.
- Emporium, Ἐμπορίον, Mediæ navale, 213, 26.
- Emporium (*Ampurias*), Hispaniæ urbs, Massiliensium colonia; situs ejus et portus, 132, 37. Olim Emporienses in insula adjacente (*I. de las Mejas*) habitaverunt, quæ nunc Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur, 132, 45. Incolæ e Græcis et Indigetis barbaris mixti. Murus urbem in duas partes dividit, 132, 47. In propinquo est fluvius (*Clodianus* apud Melam vocatur), cujus ostio pro portu utuntur. Incolæ linificium exercent, 133, 1. In mediterraneis superjacet Juncarius campus, 133, 5. Emporium habet fanum Dianæ Ephesiæ, 132, 42.
- Encheliæ, Ἐγγελέαι, in Illyria a Cadmi et Harmoniæ posteris regebantur, in earumque regione monstrantur quæ fabulæ de iis produnt, 271, 27.
- Endera, Ἐνδέρρα (*Enderta* regio), Gymnetarum habitatio in Æthiopia, 656, 32.
- Endymion, Ἐνδυμίων, pater Ætoli, 398, 10. Ejus sepulcrum ad Latmum, 543, 22.
- Enea, Ἐνέα, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48.
- Eneti, Ἐνετοί. V. Heneti.
- Eniconiæ, Ἐνικονία, Corsicæ opp., 187, 8. De situ nihil constat.
- Enipeus, Ἐνιπεύς (*Fersalisi*), Thessaliæ fl., 370, 49; ab Othrye Pharsalum præterlabens in Apidanum, hic vero in Peneum influit, 371, 4. Cf. Apidanus.
- Enipeus, Pisatidis fl., e Salmone fonte ortus, in Alpheum exit; nunc vocatur Barnichius, 306, 24. Enipeum amavit Tyro, *ib.* (Is fluvius esse videtur qui hodie *Lestynitza* dicitur; vid. Curtius *Pelop.* 2, p. 72.)
- Enispe, Ἐνίσπη, Arcadiæ oppidum ab Homero memoratum, 333, 46.
- Enna, Ἐννα (*Castro Giovanni*), Siciliæ urbs mediterranea; ejus situs; ibi Eunus obsessus; templum ibi Veneris, 227, 1 et 25.
- Eunii poetæ patria Rudiae, 234, 11.
- Euope, Ἐνόπη, Messeniæ urbs, 303, 26, ab Homero memorata, quam alii putant esse Pellana, alii locum quendam Cardamylæ vicinum, alii Gereniam, 309, 34.
- Ἐνωτοκοῖται, Aurincubi, Indiæ gens fabulosa, 58, 45; 603, 34.
- Enydra, Ἐνυδρά, Syriæ in Seleucide locus prope oram mar., 641, 33. Sec. Strabonem locus inter Carnum (*Tartus*) et Marathum situs erat. Maundrel (*Travels* p. 19) 20 fere stadiis a *Tartus* meridiem versus, paullo infra Aradum insulam, non longe ab ora maritima in campo viridi fontem optimum reperit, quem vocant *fontem serpentum*. G. Robinsonus eundem dicit *Ain el-hye* (*Ain el-hayeh*), atque Enydram Strabonis esse censet probabiliter. Ritterus quidem (tom. 17, p. 855) hanc sententiam improbat, quia Strabo Enydram collocet boream versus a Maratho, quippe quem locum cum Antarado seriorum scriptorum componi vult. At falsa est hæc de Marathi situ opinio. Ipse Ritterus paullo post p. 859 Robinsoni sententiam probabilem esse dicit, at perperam ibi Enydram ait ap. Strabonem poni a Maratho meridiem versus.]
- Enyûs, Ἐνυῦς, templum Comanis, 459, 5.
- Eordi, Ἐορδοί, Epirotis accensentur, 271, 24. Per eos transit via Egnatia, 268, 31.
- Epacria, Ἐπακρία (*Pikermi*), una ex 12 civitatibus, quas Cecrops in Attica constituit, 341, 28.
- Epaphus, Ἐπαφος, Iûs f., ubi natus sit, 382, 6.
- Epaminondas, Ἐπαμεινώνδας, ad Leuctra et Mantineam vicit occubuitque; 333, 36; 355, 42. Eo mortuo Thebani imperium amiserunt, 344, 27.
- Epei, Ἐπειοί, una ex tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 44. Epei olim Eleis celebriores, quamquam postea Epei dicti sunt Elei, 292, 40. Epeorum et Pisatarum rex Salmoneus sec. Ephorum, 307, 3. Epeorum rex Augeas, avus Megetis, qui in Echinadibus regnavit, 394, 23; 290, 50. Epei Herculi contra Angeam et Elidem auxiliati, ideoque ab Eleis diversi sunt, sec. Hecataeum. Epeorum et Achæorum urbs Dyme sec. eundem, 293, 8. Fieri potest, ut Epei aliquando ab Eleis diversi, postea in unam cum his coiverint civitatem, et vel Dymen usque ditio eorum pertinuerit, 293, 16. Epei cum Ætolo ex Elide in Ætoliam migraverunt, unde Curetes expulerunt, 398, 13; 362, 54. Ex Elide profecti Echinades incolunt, 392, 4. Pylis bellum inferunt, 302, 18. Eorum in Elide regio Homero Elis vocatur, *ib.* Eorum dux, Otus Cyllenius, ap. Hom., 290, 18; 392, 4. Epeorum Elidem tenentium contra Ætolos et Oxylum bellum. Degmeni Epei et Pyræchmæ Ætoli certamen singulare; vincente Ætolo, Epei Elide expelluntur, 307, 14.
- Epeus, Ἐπειός, Phocensium dux, Lagariæ in Italia conditor, 219, 15. Ejus patria Panopeus, 363, 21.
- Ephesium, Ἐφέσιον, Dianæ Ephesiæ ap. Massilienses templum, 148, 49.
- Ephesus, Ἐφεσός (ruinæ prope *Agasaluk*), Ioniæ urbs, ab Amazone nomen habet, 471, 30. Regionem olim Cares et Leleges tenuerunt, 540, 19; 546, § 21. Urbs ab Androclo condita; Ionum regia; Androcli posteri reges appellabantur, 540, 26. Ephesus quondam Smyrnæ nomen gessit; Ephesiis auctoribus, Smyrna in Ionicum conventum recepta est, 541, 18. Urbis locus qui fuerit usque ad Cræsi tempora, deinde usque ad Alexandrum, denique inde a Lysimacho, qui urbem Arsinaen vocavit, quamquam mox vetus nomen rediit, 546, § 21. Urbis respublica, 547, 5. Distantia a Colophone, 549, 29; a Smyrna et Magnesia ad Mæandrum, 566, 9; 540, 11. Ephesi navalia et portus, 548, § 24; Lepre acte sive Prion mons, et Opistolepria, et Trachea ad latus Coressi montis, 541, 34. Dianæ templum Selinus præterfuit, 332, 28. Ejus templi historia, 547, § 22 sq.; sacerdotes ejus, 547, 41; asyli jus, 547, 46. Ephesia Diana Phocæensibus Massiliæ conditoribus ducem coloniæ dat Aristarchen, 149, 3. Ejus cultum in colonias suas transduxerunt Massilienses, 149, 31. Cf. Diana. Ephesiorum quidam Sisyrbitæ a Sisyrba Amazone vocabantur, 541, 29. Ephesi Athenarum, gymnasium, Hypelæus fons, 541, 39; locus Smyrna dictus, 541, 30 et 40. Prope urbem Ortygia lucus, 546, 27. Larisa pagus, 530, 35.

- 378, 29; mons Pactyes, 544, 6; Ephesium vinum, 544, 40. Via ab Epheso per Magnesiam, Tralles, Nysam, Antiochiam, Carura, deinde per urbes Phrygiæ et Lycaoniæ ad Mazaca Cappadociæ et hinc usque ad Euphratem et Tomisa pagum, 566, 14. Ephesii contra Magnetes bellum gesserunt, 553, 16; multum regionis Mæonibus sive Lydis abstulerunt, 530, 40. Neapolin dederunt Samiis, ab iisque acceperunt Marathesium, 546, 17. Ephesum Teo confugerunt Bacchici in Ionia artifices, 549, 39. Ephesii Aristonicum pugna navali ad Cumam vicerunt, 552, 10. Artemidori de Ephesiis merita; honor ei a civibus habitus, 548, § 26. Alii Ephesii sunt: Hermodorus, Heraclitus, Hipponax, Parrhasius, Apelles, Alexander Lychnus, 548, § 25.
- Ephialtes. Ὁ Ἐφιάλτης μῦθος ἐστίν, 16, 1.
- Ephori, οἱ ἔφοροι, Lacedæmoniorum cosmis Cretensium respondent, 413, 53.
- Ephorus, Ἐφορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρεμάτων, Cumanus, 532, 32. Historiis suis terræ descriptionem inseruit, 285, 33. Polybio teste, omnium optime de origine urbium, cognationibus, migrationibus exposuit, 399, 20. Diligentiam ejus laudat Polybius, nec non Strabo, sæpissime se eo uti dicens, 362, 5. Interdum tamen fabulas pro historia venditat, ut in narratione de origine oraculi Delphici, 362, 9. De Ætolis quoque incongrua prodit, 362, 50. Ephorus quid in libro qui Περὶ Εὐρώπης inscribitur, exponat de terræ divisione quadripartita, 28, 15. Quænam de Æthiopum migratione a Tartessiis acceperit, 27, 24. Laudatur de Celticæ magnitudine, 165, 37. Celtas obesitatem corporum cavere dicit, 165, 42. Ejus de Pelasgis sententia, 183, 52; 184, 24 et 30; de Cimmericis Campaniæ, 203, 51. Hellenicum ob missam Lycurgi mentionem increpat, 214, 23. Locros Opuntios condidisse in Italia Locros Epiz. falso tradit, 215, 35. De legibus Locrorum Epizephyriorum, 216, 10; de Crotone olim ab Iapygibus habitata, 218, 16; de Metaponti urbis origine, 220, 26. De Siciliae ambitu, 221, 30; de primis Græcorum in Sicilia coloniis, 222, 24; de Tarenti origine, 232, 10; de Celtis, quorum major numerus aquis quam bellis pereat, absurda narrat, 243, 36. In libro IV Historiarum, qui Europa inscribitur, inter alia de Scytharum et Sauromatarum moribus dixit, 251, 6. Istro quinque ostia tribuit, 254, 4. Ephori de Argi Amphilochoici origine narratio, 270, 46. Græciæ describendæ initium ab Acarnania sumit, 286, 50. Laudatur de Ætolo et Oxylo et Elidis historia antiquiore, 307, § 33; de Cresphonte Messeniam in 5 civitates dividente, 310, 16; de Laconica ab Heraclidis occupata et in sex partes divisa, deque Helotibus, 313, § 4; de Apolline et Neptuno Delum et Calauriam permittantibus, etc., 321, 28; de Phidone, 323, 11; de civitatibus Peloponnesiacarum conditoribus, 334, 46; de Bœoticiæ situ, 344, § 2. De Thracibus pactas cum Bœotis inducias violantibus; de Bœolorum in Dodonæam antistitem facinore, 345, § 4; de Naupacto, 366, 26; de Alyzia et Leucadis conditoribus, 388, 52; Acarnanes expeditioni Trojanæ interfuisse negat; narratio qua nititur hæc sententia, 396, § 25. De Acarnaniæ prisca historia quædam, 397, 18; de Ætolis, de quibus ei accidit ut nonnulla incongrua tradiderit, 398, § 3. In libro quarto de Minoe et Cretensium legibus, 409, 23 et 50; 412, § 16-22. Quomodo fiat ut Homerus in Iliade 100 urbes, in Odyssea 90 solummodo Cretæ insulæ tribuat, 412, § 15. De Lycurgo, 414, § 19; de Cytoro oppido, 466, 51; de Æolidis terminis, 498; 53; 513, 49. Salse notatur, 532, 36. De Mileti origine, 542, 24; de peninsula Asiæ minoris gentibus, 578, § 23 sq.
- Ephyra, Ἐφύρα, quæ una cum Selleente ap. Homerum (2, 659) memoratur, in Thesprotia ab Apollodoro, in Elide a Demetrio quæritur, 272, 47.
- Ephyra Thesprotica, postea Cichyrus, 269, 47; 290, 30; 291, 8. Ex ea posterius Antiphi et Phidippi in Thessaliam migrarunt, 380, 20.
- Ephyra, Elidis urbs ad Selleentem fl., in via sita, qua Lasionem itur, 290, 30; ab Eli urbe 120 stadia distat, 290, 35; aut eadem est quæ Bœnoa aut ei propinqua, 290, 33. (Sita fuerit prope hod. *Kunagli*, ut cum Curtio puto). Ex hac urbe, quam sæpius Homerus memorat, oriunda erat mater Tlepolemi (Astyochea), 290, 36.
- Ephyra, vicus in Agræa Ætoliciæ, cujus incolæ Ephyri, 291, 6.
- Ephyra, pagus vicinus Selleenti, qui ad Sicyonem fluit, 291, 5.
- Ephyra, vetus Corinthi nomen, 290, 31.
- Ephyri, Ἐφυριοί, apud Homerum, Crannoniorum nomen, 378, 50; in Perrhæbis, 291, 8; 290, 31; 276, 21.
- Epicharmus poeta laudatur, 312, 37.
- Epicnemidii. V. Locri.
- Epictetus Ætolia. V. Ætolia.
- Epictetos Phrygia, ἡ ἐπίκτητος Φρυγία, 107, 26. V. Phrygia.
- Epicurus, Ἐπίκουρος, Neoclis f., in Samo et Teo et Athenis educatus, æqualis Menandri comici, 545, 29; Idomenei et Leontei Lampsacenorum amicus, diutius Lampsaci commoratus; magister Metrodori, 504, 45.
- Epidamnus, Ἐπίδαμνος (*Dourazzo*), Corcyræorum col., quæ nunc a peninsula, cui imposita est, Dyrrachium vocatur, 262, 43; 271, 18. Eo migrarunt Dyspontii incolæ, 306, 44. Ibi est initium viæ Egnatiæ, 275, 18. Viæ quibus Epidamno et Apollonia in Macedoniam itur, pari ab his urbibus distantia in unam coeunt, 268, 24. Epidamno Thessaloniceam 900 stadia sec. Eratosthenem, supra 2000 sec. Polybium, 88, 8; 76, 43. Ab Epidamno ad Brundisium trajectus 1800 stadiorum, 235, 17. Populi inter Epidamnum et Ceraunios montes degentes, 271, 18.
- Epidaurus, prius Epitaurus (*Pidauro*), Argolidis urbs; quam olim Cares tenuerunt, 321, 52; deinde cum Heraclidis Iones, 322, 1. Migrarunt eo incolæ Tirynth's, 320, 49. Situs urbis, 322, 8. Celebre habet Æsculapieum, 322, 3. Inde Æsculapii simulacrum Romani petierunt, 486, 19. Epidaurus ad amphictyoniam Calauriæ contributebat, 321, 34; Æginam incolis frequentavit, 326, 6. Ἐπίδαυρος ἀμπελῆεις, 320, 32. Τῆς Ἐπιδανυρίας locus Ægina, 322, 24. Epidaurici equi, 333, 32.
- Epidaurus Limera (in sinu qui est inter *cap Limenaria* et *Monembasia*), Laconicæ opp.; situs ejus et nominis ratio, 316, 31.
- Epigonorum bellum, 270, 47; 355, 24 (Cf. pag. 325, 401, 412, 413, 416 *edit. Casaub.*)
- Epimenides, ὁ τοὺς καθαρμοὺς ποιήσας διὰ τῶν ἐπῶν, 411, 52.
- Epirus, Ἡπειρος (ἡ Ἡπειρώτις γῆ, 106, 41), ap. Homerum quo sensu sit intelligenda, 396, 41; 389, 21.
- Epirus, licet montibus plena, olim tamen bene habitata, nunc fere deserta; 272, 20. Ex Epiroticis gentibus multæ Pelasgiæ vocantur, quod eo usque Pelasgi imperium protulerint, 184, 15. Epiri ora a Cerauniis ad sinum Ambracicum est 1300 stadiorum, 269, 27; gentes sunt quatuordecim, sec. Theopompum, quarum nobilissimæ sunt Chaonum et Molossorum, 269, 12; accensentur Epirotis Amphilochoi, Athamanes, Æthices, Tymphaei, Paroraci, Atintanes, 271, 9; 267, 12. Ex Epiroticis gentibus aliæ attribuantur Thessalis, ut Athames, Æthices, Talaes, aliæ Macedonibus, ut Orestæ, Pelagones et Elimiotæ, 373, 8. Epirotis mixtæ Illyricæ gentes, quæ

ad montes meridionales et supra Ionium sinum habitant, 271, 16. Epiroticas gentes Macedoniæ adjecit Paullus Æmilius, 282, 38; qui septuaginta oppida earum evertit, 268, 5. Epirotæ in Emathia, 275, 24. Epiri mons Tomarus et Polyanus, 272, 19.

Epistolas Indi in sindonibus scribunt, 610, 33.

Epistrophus, Ἐπίστροφος, Alizonum dux, 471, 30; in Lynnessi expugnatione cecidit, 500, 24, ab Achille interfectus, 523, 16.

Epitalium, Ἐπιτάλιον (*Agulenitza*), Triphyliae oppidum, olim Thryum, natura munitum, 295, 15; 300, 18 et 30.

Epitalium inter et Pheam Alpheus exit, 295, 15.

Epitaurus. V. Epidaurus.

Epomeus, Ἐπωμεύς, mons Pithecussarum, 206, 52.

Eporedia, Ἐπορεδία (*Ivrea*), Romanorum colonia, quæ præsidio esset contra Salassos, quos ibi victos sub hasta vendidit Terentius Varro, 171, 23.

Equi feri in Hispania, 135, 43. Equi montes scandere et in genua prompte subsidere docti apud Hispanos, 135, 47. Equi subvariegati Celtiberiæ in Hispaniam exteriorem abducti colorem mutant; Parthiis equis similes sunt, 136, 4. Equi et muli Ligustici qui Giini vocantur, 168, 44. Equi feri in Alpibus, 173, 8. Ἡμιοῦντες Ἴππους Veneti alunt, 176, 42; albos equos Diomedii immolant, 179, 15; lupi signum inurunt equis, qui inde λυκοφόροι appellantur; nata inde fabula, 179, 22. Equi Scythici et Sarmatici parvi sed acres, quos castrando mansuefaciunt, 259, 27. Equi pusilli in regione circa Borysthenem, 255, 13. Equi Arcadici, Argolici et Epidaurici præstantes, 333, 32. Equorum ornamenta Massagetica, 440, 4. Equi Armeniæ, Mediæ, Nesæi et Parthici, 450, 17; 454, 23. Equi unicornes cervinis capitibus, 605, § 56. Equis caret Arabia felix, 653, 44, ut Nabatæorum terra, 666, 48. Equi Maurorum, 703, 1. Equi Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17. Cyrenæici equi præstantes, 710, 42.

Equi apud Gaditanos vocantur navigia minora, quorum proris equi signum insculpi solet, 81, 60; 82, 3.

Equimulgi sive ἵππομολγοί Homeri sunt Scythiæ, 249, 40.

Equino caseo et lacte acido vescuntur Scythiæ Nomades, 258, 26; 251, 17.

Equites peditibus miscent Hispani, 135, 45. Equitatus loricatorum ap. Armenios, Medos et Albanos, 454, 31.

Eræ, Ἐρæ vel potius Ἑρæ (*Segigeck*), Teiorum oppidum in Ionia, 550, 24.

Erana, Ἐρανά, Messeniæ opp., quod nonnulli Arenen Homericam esse putant perperam, 299, 42; 310, 5. (Ad Eranam pertinere videntur ruinae quæ sunt ad *Lungobardo* fluvium.)

Erannobæ et Gangis ad confluentes Palibothra urbs, 598, 31.

Erasinus, Ἐρασίνος, Argolidis fl., e Stymphalo oriens terram subit et in Argolide erumpit; vocatur etiam Arsinus, 319, 2. Per 200 stadia infra terram labitur, 228, 43. Sec. Eratosthenem, præter Stymphalum fluit. Iphicratis conatus, 334, 21. E Stymphalide palude oriens in Argiam exit, 334, 3.

Erasinus alius ex Arcadia fluit ad litus Buræ vicinum, 319, 10.

Erasinus fl. Ereticus, 319, 11.

Erasinus, Atticæ il. ad Brauronem, 319, 12.

Erasistratus medicus Iulide in Cæo ius. natus, 417, 44.

Erasistratea medicinæ schola Smyrnæ, 496, 43.

Erastus, Ἐραστός, Scepheus, Socraticus, 520, 38.

Eratosthenes, Ἐρατοσθένης, e Cyrene oriundus, poetica, grammatica, mathematica, si quis alius, excellens, 711, 12. Quum plura habeat quæ nunc accuratius constitui possint, magnaue ille auctoritate ob doctrinam gaudeat,

errores ejus refellendi sunt, 12, 2. Neque cum Polemone dicendum est Eratosthenem ne Athenas quidem vidisse, neque vero etiam tantum fidei, quantum multi ei deferunt, meretur, 12, 16. Viros, qui ipsius ætate Athenis floruerint, Eratosthenes celebrat Aristonem, Arcesilaum, Apellem et Bionem; non meminit eorum qui Zenoni Cittensi, ipsius Eratosthenis præceptorum, in schola successerunt, sed meminit adversariorum ejus. Scripta Eratosthenis *De bonis* edita et declamationes virum produnt medium locum tenentem inter eum qui vellet philosophari et eum qui non auderet. Talis fere etiam in reliquis est, 12, 15-42. Perperam contendit Homerum carminibus suis non docere sed delectare tantummodo voluisse, p. 12, 47 sqq. Geographica scripturus multorum legerat commentarios, quum præsto esset bibliotheca amplissima, 57, 49. Quamquam non obvio cuique auctori fidem adhibendam esse dicit, et ipse tamen futilissimis sæpe se addicit scriptoribus, ut Damastæ, 39, 25. Homerum, Anaximandrum et Hecataeum Milesios primos geographiam attigisse dicit, 1, 16; 5, 49. Geographiæ cognitionem Alexandri M. expeditione auctam dicit, p. 11, 38. Haud recte censet poetam quemque, posthabita ratione docendi, oblectationem venari, 5, 39. Negat poemata ad rationis principia judicari debere, in iisque quærendam esse historiam, 20, 50. Omnem poetam nugatorem esse ait; apud Homerum fabulas modo fictis locis modo veris affingi; hujus generis esse etiam quæ de Ulyssis erroribus narrantur; eorum, qui aliter sentiant, mendacium ipsa ipsorum dissensione detegi; exemplum rei affert de situ Sirenussarum sententias, de quibus ipse Eratosthenes non recte statuit, 18, 15. sqq. Concedit Eratosthenes Homerum Græciæ loca atque vicina vel nimis curiose memorare, at longinqua eundem ait fabularum portentis implere, 13, 23 sqq. Assentitur Apollodorus, refragatur Strabo, 248, 1 sqq. Loca, quæ Ulysses adiisse narratur, tum demum aliquem inventurum esse dicit, quum invenerit sutorem, qui utrem ventorum consuerit, 19, 45. Largitur quodammodo voluisse fortasse poetam errores Ulyssis occiduis regionibus adscribere, sed descivisse illum ait ab iis quæ pro veris ponenda fuissent, 21, 42. Hesiodum plura quam Homerum de Siciliæ et Italiæ locis nosse monet, 19, 7. Injuria Homerum calumniatur, quod is e Thraciæ flare boream et zephyrum dicat, 23, 10. Versum Homeri non recte intellexit, 23, 11. Eratosthenes de Thraciæ situ, 23, 23. Geographicon libri primi initium citatur 24, 23. Homerum et ostia Nili et ipsum fluvii nomen ignorasse dicit, 24, 25. Isthmum inter internum mare et sinum Arabicum olim navigabilem fuisse, quo sc. tempore terra ad Herculis columnas nondum perrupta esset, 32, 7. Cf. 46, 37. Eratosthenes (loca ab Homero in oceano posita pro meris fabulis habens) defenditur ab Apollodoro contra Callimachum, 37, 19. Postquam de progressu in terræ habitatae cognitione dixerat, agit de terræ universæ figura, quam esse dicit σφαίροειδῆ, 40, 49, et in singulis sui partibus multis obnoxiam mutationibus ab aqua, igne, concussionibus, exhalationibus, 41, 2. Marium notitiam ne sua quidem ætate constare ait, nec statim credenda esse quæcunque de iis narrentur, ut illa de Ponto et de Adria. Atlamen ipse falsa tradidit de situ sinus Issici, et de boreali Adriæ parte nullas non fabulas refert. Denique priscos neque Euxinum Pontum neque juxta Africam et Syriam et Ciliciam navigare ausos esse dicit, immemor, ut videtur, Bacchi, Herculis, Ulyssis, Menelai, Thesei, Pirithoi, Dioscurorum, Æneæ aliorumque Trojanorum Græcorumque, 40, 1. Issicum sinum nostrorum marium omnium maxime versus orientem situm esse credidit, quum

Ponti recessum ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis magis orientem esse ipse alicubi dixerit, 40, 5. Eratosthenes multis ex indiciis colligit mare internum olim multo latius quam nunc pertinuisse. Probat quæ de eadem re affert Xanthus Lydius, et Stratonis sententiam, ex qua Pontus Euxinus olim clausus fuit, tandem vero fluviorum aqua impletus in Propontidem et Hellespontum erupit, idemque accidit etiam nostro mari, in quo ad Columnas fretum perrupit. Huc etiam facere quod fundus maris in externo quam in interno mari, et in hoc quam in Ponto sit profundior; quo fiat ut fluxus sequatur hanc soli inclinationem; porro ut Ponti aqua dulcissima sit, fluviiis maximis a septentrione et ortu influentibus. Fortasse totus Pontus aliquando aggesto iis aggere opplebitur. In Libya mare olim usque ad Ammonis oraculum (nunc ad 3000 stadia ab ora maris remotum, 41, 13) pertinuit, et Ægyptus usque ad Casium montem inundata fuit, 42, 12 sqq. Mare internum non sub una eademque ubivis superficie constitutum esse censet; exemplum rei. Hinc fluxuosos esse euripos, maxime fretum Siculum, quod eodem quo oceanus modo æstibus agitur, 45, 25. Olim Casium quoque montem mari circumdatum, et loca circa Gerra usque fere ad mare Rubrum in paludibus fuisse, mari autem interno cum externo coeunte, detecta esse putat, 46, 37. Cf. 32, 7. Eratosthenes Herodoti sententiam, nullos esse Hyperboreos, sicuti nulli sint Hypernotii, improbat, quum revera in Æthiopia Notus non spiret. Obloquitur Strabo, 51, 34. Deinde Eratosthenes disputat contra eos qui aperte ficta et impossibilia referunt 51, 53. Hucusque pertinet *liber primus τῶν ὑπομνημάτων* Eratosthenis, 52, 4. *Libro secundo* geographiæ διόρθωσιν molitur. Adhibenda esse ait mathematica et physica postulata, 52, 5; universum habere globi figuram; alia id genus, 52, 9; 52, 17. Num ea sit, quam Eratosthenes posuit, terræ quantitas, non convenit inter scriptores posteriores, qui nec dimensionem ejus comprobant. Tamen Hipparchus intervalla Eratosthenica in Meroes, Alexandriæ et Borysthenis meridiano, ut veris proxima, adoptavit, 52, 11. Latitudo τῆς οἰκουμένης in meridiano, qui per Meroen transit, ita constituitur, 52, 21:

A Meroe ad Alexandriam stadia.....	10000
Inde ad Hellespontum.....	8100
Inde ad Borysthenem.....	5000
Inde ad Thules parallelum, circa.....	11500
A Meroe meridiem versus ad parallelum in quo sunt Ægyptiorum insula et Cinnamomifera et Taprobane.....	3400
Summa.....	38000

In his quomodo Eratosthenes inter Borysthenis et Thulæ circulos 11500 stadia exputaverit, Strabo non assequitur, 52, 36. Eratosthenes longitudinem terræ cognitæ ita definit p. 53, 30:

India usque ad Indum fluvium, ubi arctissima est.....	stad. 16000
Si extrema quoque promontoria ejus computantur, addenda sunt.....	3000
Ab Indo ad Caspias portas.....	14000
Inde ad Euphratem.....	10000
Inde ad Nili ostium Pelusiacum.....	5000
Inde ad Canopicum ostium.....	1300
Hinc Carthaginem.....	13500
Hinc ad Columnas, minimum.....	8000
Summa.....	70800

Addenda est Europæ curvitas extra columnas occasum versus pertinens..... 3000

STRABO

His addit 2000 stadia versus orientem, et altera 2000 stadia versus occidentem, ne latitudo sit major quam dimidia pars longitudinis. Eratosthenes in secundo etiam libro contra Homerum disputat, 53, 25. Quæstionem illam de ratione qua continentes distinguendæ sint, nullius esse momenti censet, 54, 27. Quomodo orta sit ista trium continentium distinctio, 54, 42. In fine libri II improbat eorum sententiam, qui universum genus humanum in Græcos et barbaros dividunt, 54, 31; rectius dividi ait virtute et malitia, *ib.* Indiæ latitudinem cum Patrocle facit 15000 stadiorum. Totidem esse a Meroe ad Athenarum circulum, 56, 37. A sinu Issico ad loca circa Amisum vel Sinopen circa 3000 stadia computat, 57, 6. *Libro tertio* tabulam totius habitatæ terræ constituit, 56, 7. Circulum maximum sive æquinoctialem 252000 stadiorum esse statuit, adeo ut quadrans sit 63000 stadiorum vel quindecim sexagesimarum, suffragante Hipparcho, 93, 50; 109, 15. Terram habitatam naturalibus quibusdam terminis divisit, 420, 43. In partem borealem et meridionalem distinguit eam parallela linea ducta quæ pertinet ab Herculis columnis per mare Siculum, extrema Peloponnesi et Atticæ sive per Athenas, Rhodum, sinum Issicum, Tauri montis longitudinem, desinitque in montes qui Indiæ latus septentrionale definiunt. In vetere tabula geographica Indiæ terminos nimis boream versus remotos esse docet, Patrocli mensuris innitens, 56, 10. Eratosthenis parallelus per Propontidem, Amisum, Colchos, mare Hyrcanum, Bactra, Scythiam pertinens, 57, 8; 59, 11. In definienda longitudine Indiæ lateris borealis, neque Megasthenem neque Patroclum sequitur, sed quandam stathmorum ἀναγραφὴν, 58, 15. Indicōn scriptores, fabulosa et ficta recensentes, invicem se redarguere inquit, 58, 53. De summo ad Bosporum Cimmerium frigore agens, inscriptionem rei testem affert, 61, 34. Demonstrat ea quæ Deimachus de India 30000 stadia lata habet repugnare iis, quæ de situ Indiæ inter æquinoctium et ortum hiemalem produntur, quamquam hæc quoque falsa sint; perperam etiam Deimachum disputare contra Megasthenem, 63, § 19. Eratosthenes non probare Hipparcho videtur Indiæ partem meridionalem in eadem parallelo sitam esse in quo Meroe posita sit, 64, § 20. De distantis quæ sint a Babylone ad Thapsacum et hinc ad montes septentrionales, Eratosthenis sententia falsa argumentatione ab Hipparcho impugnatur, 64, § 21. Eratosthenes linea per Samum ducta terram habitatam dirimit in partem septentrionalem et meridionalem; harum utramque denuo in partes deducit quas ipse σφραγίδας sive *sigilla* vocat, 65, 1; 448, § 5. Terminum utriusque climatis portas Caspias ponit, ideoque in austrinis partibus etiam Mediam et Armeniam collocat, quas Strabo borealibus accenset, quod in ipso Tauro positæ sint, nec ulla earum pars inde meridiem versus excurrat, 448, 5. Asiæ sigilla meridionalia resercentur; primum est Indiæ, quod rhombi figuram refert, 65, 9; 72, 21 (Cf. India); secundum sigillum est Arianae; ejus latera, 65, 13; tertium sigillum rudiis delineatur, quoniam latus occiduum, a Caspiis portis ad Carmaniam pertinens, et latus meridionale, quod sinus Persicus alluit, lineis bene distinctis adumbrari nequeunt, atque ea lateris pars, quæ Euphrate terminatur, nondum tota sit dimensa, 65, 25. Eratosthenes ita computat ut a Babylone linea recta per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmaniae confinia sit stadiorum 9000 et paullo amplius, 65, 35. De Mesopotamiæ figura, 65, 42; 67, 4. Distantias locorum e multis scriptoribus Eratosthenes enotavit, 65, 21. A portis Caspiis

31

usque ad Euphratem ad 10000 stadia computat, nimirum ab Euphrate ad Tigris trajectum prope Thapsacum esse ait 2400 stadia, 66, 6; 75, 13; 635, 42; inde per Gaugamela, Lycum, Arbela, Ecbatana usque ad Caspias portas via est 7900 stadiorum, quæ prioribus 2400 stadiis addita summam efficiunt 10300, pro quibus rotundo numero 10000 illa stadia Eratosthenes in computum recipit, 66, -10. A Babylone per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmaniae confinia sunt 9200 stadia, 66, 27 (9000 stadia, 71, 32). A Babylone ad portas Caspias 6700 stadia, 71, 30. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, 66, 37; 635, 49. Inde ad ostium Euphratis et Tere donem 3000 stadia, 66, 38. A Thapsaco versus boream ad Armenias portas 1100 stadia, 66, 40. Hinc per Gordyæos et Armenios usque ad montes Armeniorum quot sint stadia nondum constat (Hipparchus minimum esse 1000 stad. censet), 68, 20. A Thapsaco ad Zeugma Commagenes 2000 stadia, 635, 49. A Rubro mari ad Mediam 8000, nonnullis locis etiam ultra 9000 stadia, 66, 46. A Media ad portas Caspias, 3000 stadia, 66, 48. Eratosthenes de tertio sigillo sententiam impugnat perversa disputatione Hipparchus p. 67-69, § 27-29. Ceterum tertium sigillum, quum male circumscriptum sit, aptius usque ad Ciliciam et mare Syrium et per Arabiæ isthmum usque ad Ægyptum Eratosthenes produxisset, 69, § 30 et 31. Idem in tertio et quarto sigillo suo longitudinum lineas constituit, quæ directioni longitudinis totius terræ non satis respondent, 70, § 33, 73, 1. Quartum sigillum a borea determinat linea ducta per Thapsacum et Heroonpolin usque ad ostia Nili (ad Canobicum sive Heracleoticum ostium), 71, 3. A Rhodo ad Alexandriam non multo minus 4000 stadiis, secundum meridianum, 71, 15. Indus sec. Eratosthenem a montibus versus meridiem fluit; dum in vetustis tabulis fluit inter meridiem et ortum æquinocbialem, 72, 10. Diversitatem latitudinis ad quadringenta stadia sentiri posse dicit, ut in parallelo qui per Athenas et qui per Rhodum ducitur, 72, 31. Cf. 72, 39. Quarti sigilli longitudinem hand apte definit linea a Thapsaco ad Ægyptum pertinente, quum neque recta sit linea, neque directio ejus parallelis per totius terræ longitudinem ductis respondeat; recte de hac re ab Hipparcho reprehenditur, 73, 1. Contra vero pro 6000 stadiis, quæ lineæ a Thapsaco ad Pelusium pertinenti Eratosthenes tribuit, supra 8000 stadia computanda fuisse inani argumentatione Hipparchus demonstrare studet, 73, 12. Eratosthenes Cyaneas et ostium Nili Canobicum in eodem meridiano ponit, 73, 25. Sec. eundem ab ostio Ponti Euxini ad Phasin sunt 8000 stadia; inde usque ad Dioscuriadem, Ponti alia stadia 600; a Dioscuriade ad Caspium montem quinque dierum iter (circiter 1000 stad., ut Strabo ait); itaque ab ostio Ponti ad Caspium montem circa 9600 stadia colliguntur, 75, 53. In Europa meridionali a septentrione Eratosthenes ait tria porrigi promontoria, Peloponnesum, Italicum, Ligusticum, quibus includantur sinus Adriaticus et Tyrrhenus, 76, 16; 89, 32; tribus his alia duo addidit Polybius, 89, 32. De occidentali terræ parte, ut de maris interni oris et mensuris, plurima falsa habet Eratosthenes; auctorem præ ceteris laudat Timosthenem, quamquam persæpe ab eo dissentit, 76, 24 et 40; 77, 15. Ab Epidamno ad sinum Thermaicum transitus nonnisi 900 stadiorum, 76, 43. Ab Alexandria ad Carthaginem 13000 stadia, quum non sint super 9000, p. 76, 47. Rhodum, Cariam et Alexandriam sub eodem meridiano collocat; item sub eodem Carthaginem et Siculum mare et Romam, 76, 49. Eratosthenes et antiquiores scriptores de Hispania, Gallia, Germania, Britannia, Gætica, Bastarnica summam

ignorationem produnt, nec non de Italia, Adria, Ponto, 77, 22; 86, 27. De mensuris locorum, quæ ad longinquas regiones pertinent, relata se referre ait, 77, 29. Sæpe delabitur ad ea quæ scientiæ magis sunt propria quam geographicæ tractationis; delapsusque eo non accuratas profert conclusiones, et quodammodo in geographicis mathematicis, in mathematicis geographicis se gerit, 77, 50. In iis quæ mathematicis disputavit, iustissimas reprehendendi occasiones Hipparcho dedit, 78, 1. A Cinnamomifera ad æquatorem 8800 stadia computat, 78, 34. Æquatori plagam quandam temperatam subjectam esse statuit, consentiente Polybio, 80, 37. [Eratosthenis e Mercurio poemate afferri videntur versus duo, quos sine auctore laudat Strabo, 83, 2.] Eratosthenes etsi dubitans an Pythiæ esset fides adhibenda, tamen quæ de Britannia, Gadibus et Hispania ab illo traduntur, recepit, testante et improbante Polybio, 86, 14. Eratosthenes Euemerum Bergæum vocat, 86, 22. Quæ de occiduis et septentrionalibus Europæ partibus earumque distantis Eratosthenes et Dicæarchus proferunt, ea Polybius esse ait *λαοδογματικὰς ἀποφάσεις*, 86, 31. Eratosthenem corrigere studens Polybius, alia recte monet, alia secus, 88, 4. Eratosthenes ab Ithaca ad Corcyram 300 stadia metitur, quum sint sec. Polyb. super 900 st., 88, 5. Ab Epidamno ad Thessalonicam Eratosthenes 900, Polybius super 2000 stadia computat, 88, 7. A Massilia ad Columnas 7000 stadia, a Pyrene ad Columnas 6000 stad. numerat, ad æverum propius quam Polybius accedens, 88, 9. De Hispania falsa tradit. Gallos, *Γαλάτας*, occidua Europæ usque ad Gades incolere dixit, in ipsius Hispaniæ autem descriptione Gallorum mentionem non fecit, 88, 23. Syrtis majoris ambitus 5000 stad., profunditas 1800 st. ab Hesperidibus ad Automala, 101, 51. Ab Alexandria ad Rhodum computat 3750 stadia, 104, 5. Maris interni partem maxime occidentalem dicit sinum Issicum, haud recte, 104, 31. Eratosthenis parallelus per Cariam, Lycaoniam, Cataoniam, Mediam, Caspias portas, Indos, qui sunt ad Caucasum, ductus, 111, 7. Parallelus per Mysiam, Paphlagoniam, regiones circa Sinopen, Hyrcaniam et Bactra, 111, 17. Parallelus per Borysthenem ductus, 23000 st. a Meroense dissitus, 111, 51. Eratosthenes Tartessidem vocari ait regionem Calpæ vicinam, et Erythiam insulam Fortunatam, 123, 10. Sacrum pr. a Gadibus 5 dierum navigatione abesse dicit. Et hoc et alia quædam ab eodem Pythiam secuto de Iberia tradita negat Artemidorus, 123, 14. Eratosthenes de Tarracone urbe, 132, 30. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. De Abilyca monte, 141, 30. Sardiniam et Corsicam a continente non posse conspici tradit perperam, 186, 31. Hesiodi versum adduxit, 249, 42. De mari Adriatico vulgatos priorum errores repetivit, 263, 30. Laudatur de Helice urbe, 330, 27. De Ania (Aroanio) et Erasino Arcadiæ fluvii terram subeuntibus, 334, 13. Caucasum ab accolis Caspium vocari prodit, 426, 41. De Caspii maris dimensionibus, 435, 1. De Oxo fluvio, 436, 53. In India nasci abietem contra Polycletem contendit, 437, 33. Distantia a Caspio monte per Cyri ostia, portas Caspias, Alexandriam Ariæ, Bactram s. Zariaspen ad Iaxartem fl. 22670 stadiorum; a Caspiis portis per Hecatompylum, Alexandriam Ariæ, Prophthasiam, Arachotos urbem, Ortospana usque ad fines Indiæ, 15300 stadiorum, 440, § 9. De populis qui sunt inde a Caspio mari usque ad Sogdianam, Bactrianam Ariamque, 440, 30. Iasonem e Colchis itinere terrestri in Armeniam et Mediam penetrasse credit, 40, 18. Lycum cum Thermadonte confundit, 453, 46. Cum eo consentit Artemidorus de via et distantis, quæ sunt ab Euphrate et

- Zeugmate Commagenæ usque ad Indum, 566, 34. Eratosthenes de Cypri situ, 583, § 4; de silvis insulæ, *ib.* § 5. Bacchi et Herculis in Indiam expeditiones fabulis accenset, 586, 8. Ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν quænam de India tradiderit, 587, § 10 sqq. De Indiæ imbribus æstivis, 588, 44. De Taprobane ins., 589, § 14. Eratosthenes de Indiæ fertilitate 591, 20. De finibus et magnitudine Arianæ, 615, 41 sqq. De Persidis longitudine, 619, 15. Paludes Euphratis, quæ sunt prope Arabiam, aperuisse sibi subterraneos meatus putat, per quos eruperint circa Rhinocorura et Casium montem, 631, § 12. De Babylonæ bitumine et de naphtha Susidis, 632, 38. De Tigride Thopitin lacum perfluente, 635, 42. Regionem in qua est lacus Asphaltites (quem Sirbonidem Strabo dicit), olim aquis tectam fuisse, iisque erumpentibus, desiccata esse dicit, 650, 51. De sinu Persico, 651, § 2-6. De Arabia Deserta et Fel'ci, 623, § 2-4. Cf. 662, 40. De sinus Arabici latere utroque et de ora quæ deinceps est regionis myrrhiferæ et cinnamomiferæ, 654, 23. De Nili cursu, populisque fluvii accolis 668, § 2. De communi barbaris omnibus more pellendi peregrinos. Cur Ægyptii eo nomine male audiant. Quomodo Carthaginenses in peregrinos nautas sæviant. De Persis legatos per ambages male ducentibus, 681, 40. Fabulosa narrat de iis quæ sint extra columnas, Cernen memorans aliaque loca quæ nusquam exstant, 40, 12. Lixum dicit Mauritanæ urbem, quam Artemidorus Lyngem vocat, 701, 5. De Lixo aliisque Phœnicum in Libyæ oceani ora locis, deque aere apud Æthiopes Hesperios quæ tradiderat, ab Artemidoro reprehenduntur, 703, 36.
- Eratyra, Ἐράτυρα, regio juxta Elimæam memoratur, 271, 25. (Fuerit ubi Tyrissa urbs (hod. *Graditza*?) a Ptolemæo et Plinio ponitur).
- Erechthei filia Xuthi uxor, 329, 11.
- Erembi, Ἐρεμβοί, quos Homerus dicit, aliis sunt Troglodytæ, τῶν ἔραν subeuntes; aliis Arabes; ipsum Arabum nomen ap. Homerum Zeno reposuit, dum Posidonius eodem sensu scribi vult Ἀραμβούς, 667 § 27; 35, 37; alii denique scribi volunt Ἐρεμνοῦς, *nigros*, Æthiopes sc., 667, 33. Erembi dici videntur ἀπὸ τοῦ ἔραν ἐμβαίνειν; intelligendique sunt Arabes Troglodytæ in sinus Arabici latere occiduo, 35, 7; 2, 6. Nomina *Arabes* et *Erembi* sunt similia, et fort. cognata, *ib.* Erembi non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 30.
- Eremni. V. Erembi.
- Eressus, Ἐρεσσός (*Erisso*), Lesbi urbs; ejus situs, 528, 28. Eressii Theophrastus et Phantias, 528, 30.
- Eretria, Ἐρέτρια, Atheniensium vicus seu forum; inde nonnulli Eretriam Eubœæ deductam esse ferunt, 384, 35; 382, 46.
- Eretria vetus (*Vathy*), Eubœæ urbs, a Persis deleta; supersunt fundamenta, 384, 41.
- Eretria (*Nova*), Ἐρέτρια *Kastri* olim Melaneis et Arotria dicta, 384, 38; Eubœæ urbs post Chalcin maxima; a quibusnam sit condita et colonis subinde aucta, 383, 42. Sec. nonnullos deducta urbs est e Macisto Triphyliæ ab Eretrieo, sec. alios ex Eretria Atheniensi vico, 384, 32; 382, 45. Colonos accepit ex Elide; hinc frequens *R* literæ usus in Eretr. dialecto, 384, 51. A Delphinio Bœotiae distantia, 346, 11. Eretriensium potentiam testatur columna in fano Dianæ Amarynthiæ; imperabant Andriis, Teniis, Ceis, aliis insulis, 384, 45. Eretrienium et Chalcidensium de Lelanto campo bellum; certaminis ratio inter eos tum pacta, 385, 15. Eretrienses a Persis abrepti in Gordyene ad Tigrim collocati sunt, 636, 27. Eretriæ in agro pagus Amarynthus, 384, 40, et Æchalia pagus, 385, 13, et Tamynæ urbs, 384, 35. Eretrienses Styrae eversæ agrum possident, 383, 31. Urbes circa Pallenen et Atho condiderunt, 383, 50. Eretrienses in Pithecussis inss., 206, 35. Eretriensis Narcissi monumentum in Bœotia, 346, 46. Eretriaci philosophi, Menedemi Eretriensis successores, 337, 50; 386, 12.
- Eretria (ruinæ ad *Tjangli* vicum sec. Leakeum), Thesaliæ Phthiotidis oppidum in Achillis ditione, 372, 37; Pharsalo propinquum, 384, 35.
- Eretrieus, Ἐρετρίεός, e Macisto coloniam deduxisse in Eubœam dicitur, 384, 32.
- Eretum, Ἐρετόν (*Grotta Marozza*), Sabinorum opp., 190, 15. Circa quod aquæ Sabanæ, 198, 52.
- Erginus, Ἐργίνος, Orchomeni tyrannus ab Hercule interfectus, 356, 12.
- Erginus, Ἐργίνος (codd. falso Ἐρίγων), Thraciæ fluvius, (Agrianes Herodoto), nunc Riginia (Regina sec. Leon. Arm.), 382, 52. Hodie *Erkene*.
- Erichthonius, Ἐριχθόνιος, ap. Atticos et Troes quidam gentis princeps, 517, 37.
- Ericodes. V. Ericussa.
- Ericussa, Ἐρικοῦσσα (*Alicadi*), una e Liparæis insula, unde dicta sit, 230, 1. Eadem Ἐρικώδες vocatur 230, 27.
- Eridanus fl., Ἐριδανός, qui Pado vicinus dicitur, et ad quem Heliades in alnos mutatae feruntur, non existit, 179, 10.
- Eridanus, fons prope Lyceum Athenarum, 341, 14.
- Erigon fl., Ἐρίγων (*Zrnu Rjeka* Bulgaris, *Kutjuk Kara-Su* Turcis), 275, 43. E Triclaris (?) per Orestas et Pellæam, Pella urbe ad sinistram relicta, in Axium influit (non longe ab ora, siquidem inter oræ fluvios Erigon h. l. recensetur), 277, 2; 272, 1. [Quod Erigonem per Orestas fluere et deinde Pellam a sinistra relinquere dicit, id pertinet ad Haliacmonem; ipsum Haliacmonem autem magis meridiem versus fluere et inter Pydnam et Dium exire Strabo opinatur. Per Orestas fluere eatenus tamen dici potuit, quatenus Pelagoniam prius Orestiam vocatam esse Strabo refert p. 281, 26.] Multos Erigon excipit fluvios e Lyncestide, Brygis, Deuriopibus devenientes, 972, 1. Ad Erigonem Deuriopum urbes, 372, 7.
- Erineum, Ἐρίνεον, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 35. (Situs incertus. Fortasse ad Erineum pertinere rudera quæ sunt prope *Koklobashi* in sinistra Enipei ripa Leakeus suspicatur.)
- Erineos, Ἐρίνεός, locus asper caprificis consitus ad antiquum Ilium, 511, 53.
- Erineus, Ἐρίνεός, urbs tetrapoleos Doricæ, 366, 51. Inde Tyrtaeum ad Lacedæmonios venisse aiunt, 311, 2. (Situs incertus.)
- Erymanthus, Ἐρύμανθος, Arcadiæ fl., sec. nonnullos Arcadiam ab Elide dirimit; exit in Alpheum, 295, 12; 306, 50.
- Erymnæ, Ἐρυμναί, Magnesiæ opp., in ora marit., 380, 33.
- Erysichæi, Ἐρυσιχάϊοι, in Acarnania, 395, 22.
- Erythia, Ἐρύθεια, insula Pherecydi esse videtur Gades; aliis vero adjacens Gadibus insula, pascuorum bonitate celebris; adeo ut hinc fictam esse de Geryonis bovis fabulam putent, 140, 51; 122, 54. Insula fortunata vocabatur, 123, 11. Oves ibi pinguisimæ, 223, 40.
- Ἐρυθίη ap. Rhodios i. q. Ἐρυσίδη, 524, 34.
- Ἐρυθιῶτον Apollinis templum ap. Rhodios, 524, 33.
- Erythini, Ἐρυθῖνοι (ad *Tchakras Koi*), Paphlagoniæ opp., 464, 47; in ora mar. situm; ab Homero memoratur; nunc dici aiunt Erythrinios a colore rubro; duo sunt scopuli, 467, 6.
- Erythræ, Ἐρυθραί (*Kisri*), Ioniæ urbs, Erythrarum Bœotiae colonia, 347, 34. A Cnopo-Codri f. spurio condita, 541, 12. Portum habet; obiacent ei Hippi insulae, 550,

20. Erythrarum peninsula, 550, 7. Erythraeus ager Hypoeremno loco a Clazomenio agro dirimitur, 550, 11. In eo sunt Colonaë, 504, 34. Erythraei Mimantem accollentes Herculem *ἡροκτόνον* colunt; quare apud eos solos *ἕρες*, *vermes*, vitium pestis, non nascuntur, 524, 30. Erythraei Parium condiderunt, 503, 45. Erythraë, patria Sibyllæ et Athenaidis vatis et Heraclidæ Herophilei mædici, 550, 48; 691, 44.
- Erythraë, Bœotiaë opp., Hysiis propinquum; ejus colonia Erythraë Ioniae, 347, 30. A nonnullis Plataicæ ditioni adscribuntur, 351, 28.
- Erythras, *Ἐρυθρὰς*, portus sub Coryco monte in Ionia, 550, 25.
- Erythras, *Ἐρυθρὰς*, Persei f., mari Erythraeo nomen dedit, 663, 4. Ejus sepulcrum in Ogyri insula, 652, 34.
- Erythras Persa primus insulas quasdam maris, quod ab eo nomen habet, incolis frequentavit, 662, 50.
- Erythrini. V. Erythini.
- Eryx, *Ἐρυξ* (S. *Giuliano*), Siciliae opp. in colli sublimi, Veneris templum habens; nunc incolarum penuria laborat. Erycinae Veneris templum etiam Romæ est, 226, 30. Eryx, quasi arx quædam Siciliae, 223, 24; 211, 35. Olim ab Ænea occupata est, 520, 13.
- Esgua. V. Ægua.
- Esiones, *Ἑσιονες*; in eos Callinus ait Cimmerios impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt; Fort. sunt *Ἀσιονες*, sec. Demetrium, 536, 33.
- Esopis, *Ἑσώπις* (*monte Esope*), collis in quo Locri Epizephyrii siti, 215, 41.
- Esquilina porta Romæ, a qua incipiunt Lavicana via et Prænestina, 197, 36.
- Esquilinus collis a Servio urbi adjectus, 195, 27.
- Esquilinus Romæ campus, 197, 37.
- Essedis Britannii et Gallorum nonnulli in bellis utuntur, 166, 37.
- Estiones, *Ἑστιῶνες*, Vindelicorum gens, 171, 51.
- Eleocles, *Ἐλεοκλῆς*, Orchomeni rex, Gratiarum templum dedicavit, primusque omnium divitias et potentiam ostentavit, 356, 13. — Eteocretes, 408, 36.
- Eleonus, *Ἐλεωνός*, postea Scarphe dictum opp. Parasopiae, in Bœotia, 351, 18; a nonnullis Plataicæ ditioni attribuitur, 351, 28; *πολύκρημος* ap. Homerum vocatur, 248, 9.
- Etruria, *Τυρρηνία*. Ejus situs, 182, 6 et 32. Etruria usque ad Tiberim pertinet, 182, 8. Etruriæ et Liguriæ terminus a nullis Macra (fluvius) ponitur, 185, 20. Longitudo juxta oram a Luna usque ad Ostia circiter 2500 stadiorum; latitudo usque ad montes semisse minor, 184, 43. Ora importuosa, 136, 10. Una Populonii urbs ad ipsum mare sita, *ib.* E Gallia in Etruriam aditus, alter per Ariminum et Umbriam, commodior ille, alter juxta lacum Trasimenum, 188, 51. Etruria lacus habet navigabiles, piscosos, avibus palustribus abundantes et typhorum, papyri et paniculae lucernariæ copia, 188, 40. V. locus Ciminus, Volsinus, Trasimenus, Sabata. Etruria calidis fontibus abundat, qui ob Romæ viciniam magna hominum copia frequentantur, 189, 2. Urbes: Luna, Pisa, Volaterræ, Populonium, Cosa, Tarquinii, Villa regis, Graviscaë, Pyrgi, Asium, Fregenæ, Clusium, Arretium, *q. v.* Fluvius Clanis, 196, 7. Etruria lignis ad ædificia et longissimos et rectissimos asseres aptis abundat, 185, 16. Etruriam exornarunt Demaratus advena et filius ejus Lucumo sive Tarquinius Priscus, 183, 9; 325, 15. Etrusci sive Tusci a Romanis vocantur *οἱ Τυρρηνοί*, 182, 37; primus Tyrrhenorum Italiæ meminit Hesiodus, 19, 13. A Tyrrheno, ex Lydia coloniarii ducente, nomen habent, 182, 39. Duodecim Tyrrhenus urbes ibi condidit; Tarquiniis a Tarco præfecto nomen datum, 182, 45. Initio unius imperio omnes subditi; quo tempore maxime floruerunt; postea imperiis per singulas urbes constitutis, vicinorum violentiæ cedere cogebantur, ac vitæ piraticæ et erroribus se dederunt, 182, 48. Etrusci Cumanos e Campania pulerunt, 202, 20; duodecim ibi urbes condiderunt, quarum caput Capnam nominarunt; postea pulsi sunt a Sannitibus, 202, 30. Herculaneum et Pompejos in Campania post Oscos tenuerunt, 205, 18. Marcinam ad sinum Posidoniaten condiderunt, 209, 41. Ab Umbris Tiberi separantur, nisi quod pars aliqua fluvii per ipsam Etruriam fluit, 182, 12; 180, 10. Cum Umbris de principatu olim contenderunt, 180, 10. Contra barbaros Padi accolæ bene rem gesserunt; mox tamen fractis luxuria viribus ex eorum regionibus rursus ejecti sunt, 180, 15. Thesalos Ravennæ conditores infestabant, 178, 22. A Liguribus lacessuntur, 185, 41. Etrusci in Sardinia, 187, 24. Eorum latrocinia, 222, 26; 409, 52. Piratis Etruscis socios se præbuerunt Antiates, 193, 32. Eorum incursionibus diu restiterunt Liparæi, 229, 4. Junonem vocant Cypram, Cypræque fanum condiderunt in Piceno, 201, 6. Etrusca divinatione per extispicia, auguria et servationes de cœlo Romani utuntur, 691, 10; 649, 12. Etruriæ adjacentibus in insulis indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 18.
- Etruscum mare, *Τυρρηνικὸν πέλαγος*, a Ligustico usque ad Siculum pertinens 101, 28; 106, 25; 175, 6; 176, 2; 182, 10; 222, 15. A Cumis ad Siciliam usque subterraneis ignibus fervet, 206, 38; 228, 25.
- Euæmon, *Εὐαίμων*, Ormeni f., Amyntoris frater, Eurypyli pater, 377, 3.
- Euander, *Εὐανδρος*, Arcas, Nicostratæ f., Romam condidisse, Herculi futuram divinitatem prædixisse, lucum ei dedicasse et more græco sacrificium, quale etiam nunc Romæ in usu est, fecisse traditur. Matrem ejus venerantur Romani, Carmentam mutato nomine vocantes, 192 § 3.
- Euanthes, *Εὐάνθης*, dux eorum, qui Locros Epizephyrios condiderunt, 215, 34.
- Eubœa, *Εὐβοία*, heroina quædam insulae nomen dedisse fertur, 382, 26.
- Eubœa, *Εὐβοία*, insula, olim Macris, 382, 6, et Abantis, 382, 29, et Oche et Hellopia, 382, 30; unde nomen habet, 382, 26. Fluctus insulam a Bœotia abruptit, teste Ione poeta, 50, 17. Eubœæ descriptio, 381, § 2 sqq. Insulae longitudo et latitudo, 381, 44; *τὰ Κοῦλα* quid? 382, 15. Ad eam Atalante insula, 50, 48. Eubœæ spelunca Elaria, et Tityi heroum, 363, 25. Insula terræ motibus obnoxia, 384, 18. Usque ad eam pertinuit terræ motus, qui Syriam quassavit; tunc Arethusæ Chalcidis fontes obturati sunt, 48, 28; nec antea desiit insula per partes concuti quam hiatus terræ in Lelanto campo apertus fluvium luti igniti evomuit, *ib.* In Eubœa Curetes Chalcidem tenuerunt, sec. Archemachum, 399, 44. Cf. 465, 19. Eubœenses e Troja redeuntes, quum in Illyricum excidissent, inde per Macedoniam contententes apud Edessam consederunt, ibique Eubœam urbem condiderunt, 386, 7. In Eubœa Æolenses quidam cum Penthilo profecti remanserunt, 383, 48. Eubœenses quidam et Thraces in regiones Transcaucasias delati Gargarensibus contra Amazones auxiliati sunt, 432, 47. Eubœenses stataria pugna valebant, 385, 29.
- Eubœa, oppidum Eubœæ ins., terræ motu absorpta, 384, 22.
- Eubœa, Coreyræ ins. locus, 386, 13.
- Eubœa, Macedoniæ opp. prope Edessam, 386, 7.
- Eubœa, Siciliae opp., a Chalcidensibus (Leontinis, 226, 45) conditum; postea castellum Syracusarum, 386, 11; nunc jacet, 226, 42.

- Eubœa, locus in Lemno ins., 386, 13.
 Eubœa, collis in Argolide, 386, 14.
 Eucarpia, Εὐκαρπία, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6.
 Euclides, Εὐκλείδης, Megarensis, Socraticus, cuius successores Megarici philosophi dicuntur, 337, 47.
 Eucratides, Bactriæ rex, urbem cognominem sibi condidit, 443, 15; in India 1000 urbes tenuit, 585, 13. A Parthis bello petitur, 441, 49.
 Eucratidia, Εὐκρατιδία (rectius foret Εὐκρατίδεια), Bactriæ urbs, a conditore dicta, 443, 15.
 Eudemus, Εὐδήμος, Rhodius philosophus, 559, 38.
 Eudorus, Εὐδωρος, de Nilo librum edidit, Aristonemque, qui idem argumentum tractavit, furti incusavit, quamquam ipse potius ex Aristone sua compilasse verisimilius est, 672, 19.
 Eudoxus, Εὐδόξος, Cnidius philosophus et geographus, 1, 17; mathematicus, Platonis socius, 560, 13; apud Diospolitanos 13 annos degit, 685, 13. Ejus specula ante Heliopolim e regione Cercesuræ vici, 685, 32; alia ad Cnidum, sec. quam ille coelestium corporum motus definivit, *ib.* In Cnidia specula Canobum stellam observavit, 98, 51. Laudatur de Melane fluvio, 283, 24; de situ Corinthi, 325, 30; de Helladis figura, 335, 9; de Ascra Bœotiae, 354, 51; de rebus Græcis belle exposuit, 399, 21. Cretam in mari Ægæo positam esse dicit, 407, 29. Laudatur de maris Caspii ἑκταῖς ὑπάντροις in Hyrcania, 437, § 5. Varia Scythicarum gentium nomina memorat, 471, 23. Fossiles pisces reperiri in Paphlagonia et prope Ascanium lacum ait, 481, § 42. Citatur de Troadis terminis, 498, 44.
 Eudoxus, Cyzicenus, qui Libyam circumnavigasse fertur. Ampla de hac re Posidonii narratio, et Strabonis de ea iudicium, 81, § 4, 5; δ Εὐδόξιος μῦθος, 85, 21.
 Euemerus, Εὐήμερος, Messenius, scriptor futilis, 39, 35; 84, 15. Panchæam terram fingit, 248, 43, in quam sese navigasse perhibet, 86, 18; ab Eratosthene cum Antiphane Bergæo componitur, 86, 22.
 Euenus, Εὐηνός (*Fidari*), Ætoliae fl.; ejus fontes et cursus, 387, 30. Olim Lycormas dictus; in eo Nessus occisus, 387, 38; 271, 51. Ejus ostium, 288, 25 et 41, ab Actio 670 stadia abest, 395, 1; ab Antirrhio distat 120 stadia, 395, 10.
 Euenus, Mysiae fl., Pitane Æolicam præterfluit; ex eo per aquæductum Adramytteni aquam sibi comparant, 525, 27.
 Evergetæ, Εὐεργέται, Asiæ populus, a Cyro sic dicti, ad quos ex Drangis venit Alexander, 616, 53.
 Eulæus, Εὐλαῖος (*Karun*), et Choaspes et Tigris in lacum confluunt et ex eo in mare effluunt, sec. Polycletem, 620, 25. Eulæi aquam potabant reges Persarum, utpote omnium levissimam, 626, 4.
 Eumedes, Εὐμήδης, a Ptolemæo Philadelpho emissus Ptolemaidem condidit, 655, 51.
 Eumelus, Εὐμηλος, Alcestidis, Pelia natæ, filius, 37, 54. Ejus in Thessalia ditio, 374, § 15 *et in sqq.* (p. 436, 439, 442, 443 *ed. Casaub.*).
 Eumenes, Εὐμένης, ab Antigono deficiens, thesauros Quindis asservatos abstulit, 573, 42. In Noris cast. obsessus est, 460, 23.
 Eumenes I, frater Attali et Philetæri, a quo Pergamum hæreditario jure accepit; vicina loca in potestate habuit; ad Sardes vicit Antiochum Seleuci filium; regnavit per 22 annos; successit Attalus I, 533, 25.
 Eumenes II, Attali I et Apollonidis f., frater Attali II, Philetæri et Athenæi, patri successit, 533, 36. Romanorum socius in bellis adv. Antiochum M. et Perseum; a Romanis accepit quæ intra Taurum Antiochus possederat; Pergamum urbem amplificavit; Nicephorium luco ornavit; bibliothecam collegit; regnavit 49 annos; e Stratonice, Ariarathis f., pater Attali III; tutorem filii constituit Attalum II fratrem, 533, 39. Bello Antiochico Telmessum a Romanis accepit, 568, 1.
 Eumenis lucus, Εὐμένους ἄλσος, ad oram Troglodyticam sinus Arabici, 657, 2.
 Eumenia, Εὐμένηα (*Ishehli*), Phrygiæ M. urbs, 494, 1.
 Eumolpus, Εὐμόλπος, Thrax, a musicæ studio nomen habet, 404, 45. Thracum dux Atticam occupavit, 266, 49; ab Ione victus est, 329, 16.
 Euneus, Εὐνήος, Iasonis filius, Lemni rex, ab Homero memoratus, 38, 50; 37, 42. Cf. 34, 26.
 Eunomus, Εὐνόμος, Locrensis citharædus; ejus cum Aristone Rhegino certamen; statua ab eo posita, 216, 36.
 Eunosti portus, Εὐνόστου λιμὴν, Alexandriæ, 673, 24; 675, 45.
 Euonymus, Εὐώνυμος, una Liparæorum inss.; unde nomen habeat, 230, 3 et 11.
 Eunus, Εὐνους, servorum dux, in Enna quam occupaverat obsessus, 226, 26; 227, 1.
 Eupalium, Εὐπάλιον (ruinæ in *Marathia* oppidi planitie, sec. conject. Leakei), Locrorum Ozolarum opp., 366, 39; 387, 14.
 Eupator. V. Mithridates.
 Eupatoria, Εὐπατορία, in Ponto Phanarææ urbs ad Lyci et Iridis confluentes, a conditore dicta; a Pompeio aucta et Magnopolis denominata, 476, 35.
 Eupatorium, Εὐπατόριον (ad *Inkerman*), e regione Chersonis urbis, in boreali latere Ctenuntis portus, castellum a Diophanto conditum; qui a Scythiis ibi obsessus, aggere per fauces Ctenuntis ducto castellum cum Chersoneso urbe conjunxit, 259, 9.
 Euphorio, Εὐφορίων, laudatur, 312, 42; 484, 50; 581, 5.
 Euphorio Chersonesites. V. Euphronius.
 Euphrantas turris, Εὐφράντας πύργος (*Kasr Safran*), ad Syrtin majorem; Carthaginiensis regionis et Cyrenaicæ Ptolemæo subditæ limes, 709, 41.
 Euphrates, Εὐφράτης. Fontes in Tauri parte septentrionali a Tigridis fontibus 2500 stadia distantes, 447, 6 et 19; ex Abo monte fluit, 452, 31. Cursus ejus, 447, 7; 65, 38; 66, 8; 454, 12; 452, 7; 632, 16. Cum Tigride Mesopotamiam facit, 71, 31; 635, 26; 447, 6 et 19. In Asiæ delinatione Eratosthenica Euphrates occiduum latus tertii sigilli constituit, 65, 37; Euphrates fluvius effusus paludes Chaldæorum facit, 653, 14. Euphrates et Tigris, sec. Onesicritum, in lacum influunt, rursumque egressus Euphrates proprio ostio mari jungitur, 620, 54. Euphratis ab ostiis et Teredone ad Babylonem 3000 stadia sec. Eratosth., 66, 38; 620, 50. Euphratis ostia Susidis terminus sec. Nearchum, 620, 37. Euphratis pons in Commagene, 638, 15. Cf. Zeugma. Sitæ ante Euphratem insulæ, 653, 8. Catarractas Euphratis a Persis structas delevit Alexander, 630, 11. Idem fossarum Euphratis curam habuit, 630, 15. Euphrates ad Semiramidis murum a Tigri et Opi vico distat ad 200 stadia, 67, 1. Τὸ ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιὸν prope Thapsacum. Inde usque ad Tigrim, quo loco Alexander transiit, stadia 2400 sec. Eratosthenem, 635, 33. Hæc est maxima fluviorum distantia; minima est circa Seleuciam, 200 stadiorum, 635, 36. Euphrates Parthici imperii finis, 637, 15.
 Euphronius (Euphorio Chersonesita dicitur apud Hephæstionem De metr. 15, 59), Priapeiorum scriptor, 328, 22.
 Euripides poeta Anaxagoram audivit, 551, 31. Ejus errores quidam geographici in Messeniæ descriptione, 315, 3; alius error, 526, 43. Versus de solo Laconiae et Messeniæ (fr. 452), 314, 43. Urbium nomina Argos et Mycenæ promiscue adhibet, 324, 31. Laudatur de Corintho

- urbe, 326, 3; de Teuthrante, Auge et Telepho, 526, 11. Citatur ejus Æolus fabula, 306, 29; Archelaus fab., 184, 32. In Baccharum prologo (v. 13 sqq.) pessimum se geographum ostendit, 22, 20 et 42; 586, 12. In eadem fabula (v. 55 sqq., 74 sqq., 120 sqq.) et in Palamede ritus Phrygios, Lydios et Creticos miscet, 403, 10. Laudatur (in *Cresphonte*), 445, 47; (in *Hecub.* 1), 572, 18; (in *Ione* 594), 306, 15; (in *Iph. Taur.* 508, *Orest.* 98; 101.), 324, 31; (in *Phaethonte*), 28, 4; (*Phæniss.* 422,) 356, 32; (*Phæniss.* 36), 648, 36; (in *Rhadamantho*), 306, 18; (*Troad.* 26), 427, 43; (in incert. fab.) 152, 25; 319, 27.
- Euripus Chalcidicus, εὐριπος ὁ Χαλκιδικός, ponte junctus; utrinque turris imminet; maris ibi reciprocationes, 346, 27. Ad eum Salganeus occisus, 8, 35. Ab eo ad Peneum navigatio, 380, 53. Alia de eo vid. p. 30, 19; 50, 17; 344, 21; 382, 9. Cf. Chalcis (p. 10, 36, 55, 403, 429, 443, 445, 446, 493 ed. Casaub.). — Euripus Pyrrhæus. V. Pyrrha. — Euripi cur sint fluxuosi, 45, 45.
- Euromus, Εὐρώμος, opp. Cariæ non longe a Mileto, 543, 20; 562, 22. (Templi ruinas quæ ab Alabanda occasum et boream versus sunt, ad Euromum pertinere opinatur Leakeus.)
- Europa, Εὐρώπη, ab Asia dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30; 104, 44. Europa πολυσχήμεων, καὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνδρῶν εὐφροσύνη καὶ πολιτειῶν καὶ ταῖς ἄλλαις πλείστον μεταδεδωκυῖα τῶν οἰκιστῶν ἀγαθῶν, 104, 45: cf. 100, 37. Europæ longitudo minor est quam conjuncta Asiæ et Africæ longitudo, sec. Polybium, qui in definienda hac re non recte egit, 88, 30 et 89, § 7. Maxima Europæ promontoria Eratosthenes tria, Polybius quinque, alii sex distinguunt, 89, § 8. Regiones Europæ strictim delineantur, 105, § 27 sqq. Tota est habitabilis præter partem exiguam Hamaxœcis conterminam, 104, 48; soli ratione et incolarum copia et indole præstat, 105, 18. Fructus fert optimos; metalla habet; pecore abundat; feras alit paucas; odoratas res et gemmas extrinsecus petit, 105, 26. Regiones septentrionales usque ad Istrum aperuit Alexandri M. expeditio, 11, 40. Occidua omnia usque ad Albim fl., qui Germaniam in duas partes dividit, et quæ trans Istrum sunt usque ad Tyram fl., Romani aperuerunt, 11, 41. Quæ sunt inde a Tyra fluvio usque ad Mæotidem paludem Mithridates Eupator nota reddidit, 11, 45. Europa a Libya longissimo intervallo per Tyrrhenum mare non amplius 3000 stadiis distat, sec. Polybium, 86, 52; quod falsum est, 87, 45. Europæ oram a Gadibus usque ad Tanaim peragrasse se dicit Pytheas, 86, 10. Ab Europa ad Libyam pertinet tænia quædam submarina, quæ olim supra mare exstabat, 41, 41. (*Alia loca sal multa quibus Europæ nomen occurrit, luhens prætermisi. Vide, sis, p. 14, 34, 57, 64, 92, 104, 109, 115, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 137, 289, 295, 302, 410, 319, 332, 372, 491, 507, 510, 554, 572, 591, 594, 680, 686, 824, 832, 839 ed. Casaub.*)
- Europus, Εὐρώπος (*Elassonitiko* vel *Xeraghi*), Thessaliæ fl., quem Homerus Titaresium vocat, 378, 45; e Titario monte in Peneum influit, 276, 8.
- Europus, Εὐρώπος, Epiri urbs in Æthiæ regione inque eodem tractu in quo sunt Alalcomenæ et Æginium, 272, 16. De situ certius non constat.
- Eurotas, Εὐρώτας, Laconicæ fl. Ejus et Alpei fontes vicini sunt ad Aseam vicum, 295, 1. Terram subiens Eurotas rursus erumpit in Bleminatide regione; præter Spartam labitur, Heloticam vallem peragrat, inter Gythium et Acræa in mare effluit, 295, 6; 228, 46. Ejus ostium, 312, 15.
- Eὔρος ventus quis? 23, 47; 24, 11. In mari inter Hispaniam et Italiam sito statis vicibus flat, 119, 26.
- Euryclea, Εὐρύκλεια, statua, Thrasonis opus, 547, 41.
- Eurycles, Εὐρυκλῆς, Lacedæmonis princeps, Cæsaris amicitia abusus turbas quasdam excitavit; ejus filius, 314, 14. Eurycles Cythera insulam privatim possedit, 312, 5.
- Eurycydeus lucus, Εὐρυκύδειον ἄλσος, Triphylia in ora, 297, 47.
- Eurydice, Εὐρυδίκη, Arrhabæi neptis, Sirræ filia, mater Philippi Amyntæ, 271, 31.
- Eurylocho Thessalus Crisam delevit, 359, 30. Sub Eurylocho Amphictyones Pythia instituerunt, 361, 29.
- Eurylocho, Εὐρύλοχος, Cychridem serpentem e Salamine ins. expulit, 338, 19.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων, Atheniensium dux, 308, 41.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων (*Kapri-Su*), Pamphylia fl., cui Aspendus adjacet, 569, 49. E Selgensibus montibus oritur, 489, 15.
- Eurypion, Εὐρυπίων, Proclis f., rex justus, de quo Eurypontidæ dicti sunt, 314, 30.
- Eurypylus, Telephi f.; ejus ditio Trojana ab Achille vastata, ipseque a Neoptolemo interfectus, 500, 12. Ditio ejus ad Caicum sita, 526, 26; 530, 16, Lyrnessidi finitima, 551, 36.
- Eurypylus, Euæmonis f., qui successit et patri et Amyntori patruo, quum Phoenix, Amyntoris f., exsul abscesserit, 377, 5. Ejus in Thessalia ditio, 376, § 18; 371, 25; 372, 43; 374, 15.
- Eurysthenes, Εὐρυσθένης, et Procles Laconicam obtinuerunt, 334, 50; quam in sex partes diviserunt, 313, 8. Reipublicæ Spartanæ auctores esse ab Hellanico perhibentur perperam, 314, 22. Eurysthenes Agidis pater, 313, 22.
- Eurysthenes, Εὐρυσθένης, Sthenelo successit; contra Herculis filios et Iolaum eorumque socios Athenienses expeditione suscepta, ad Marathonem cecidit; corpus sepultum in Gargetto, caput Tricorythi, ubi locus vocatur Eurysthei caput, 324, 18.
- Eurytanes, Εὐρυτάνες, Ætolia gens, 385, 5; 387, 32; 400, 2.
- Eurytus, Εὐρυτος, Cæchaliensis, 291, 25. Vid. Cæchalia.
- Eusebia, Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, i. q. Tyana, 460, 40.
- Eusebia, Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, i. q. Mazaca, 461, 3.
- Euthydemus, Εὐθύδημος, præfectus Bactrianam ad defectionem pertraxit, 441, 39. Demetrii pater, Bactriae rex, 443, 5.
- Euthydemus, Mylasensis orator, in patria et in tota Asia eximium honorem consecutus, 562, 54. Hybreæ de eo dictum, 563, 18.
- Euthymus, Εὐθύμος, pugil; ejus certamen aliquod, 212, 43.
- Eutresis, Εὐτρῆσις, ab Homero memoratus pagus Thespiensium; ubi Zethus et Amphion habitaverunt, 353, 12.
- Euxinus Pontus. V. Pontus.
- Euxynthetus, Εὐξύνθετος, Cretensis e Lebene, 411, 10.
- Exitanorum urbs, Ἐξιτανῶν πόλις (Σέξ Ptol., *Sexi* Plin., *Hexi* Mela; hod. *Motril*), Hispania urbs in Bastetania ora inter Malacam et Abdera sita, 180, 13. Ad eam appulerunt Tyrii urbem condere ad Herculis columnas jussi, 141, 6.
- Extispiciorum ratio apud Lusitanos, 128, 16.

F.

- Faba Ægyptia et fabeta, 679, 37; 698, 51; ad Acesinen, 593, 43.
- Fabius Maximus Tarentum cepit ex eaque urbe Herculis colossus Romam abstulit, 231, 26.

- Fabius Q. Maximus Æmilianus contra Arvernos et Bituitum pugnavit ad Isaræ et Rhodani confluentes, ibique Martis et Herculis templa construxit, 154, 13; 159, 5.
- Fabius Pictor Romanos nonnisi post devictos Sabinos divitias sentire cœpisse ait, 190, 29.
- Fabrateria, Φαβρατερία (S. Giovanni in Carico), Latii opp. ad viam Latinam et Trerum fluvium, 197, 46.
- Fabulæ. Ἡ μυθοποιία καταστρέφει εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ βίου σχῆμα καὶ τὴν τῶν ὄντων ἱστορίαν, 16, 20. Τοῦ μύθου τὸ τέλος ἡδονὴ καὶ ἐκπληξίς, 20, 47. Fabulæ veris seu argento aurum circumfunduntur demulcendi causa, 16, 33. Universa prisca theologia fabulis constat, 16, 17. Fabulosæ gentes apud poetas et historicos non ignoratione veri memorantur, sed delectationis causa finguntur, 36, 1 sqq. Scite admodum fabulæ ab Homero tractantur, 15, 25. Non poetæ modo, sed etiam legislatores eas probant. Blandimentis earum discendi amor pueris et vulgo ingeneratur, 15, 32. Inest fabulis exhortandi et deterrendi facultas, προτροπή καὶ ἀποτροπή, præsertim apud indoctam multitudinem, 15, 53.
- Fabulosæ gentes apud Homerum, Hesiodum, Alemanem, Æschylum, alios, 36, 1 sqq., apud Indicōn scriptores, 58, 45.
- Falerii sive Falisci, Φαλέριοι [οἱ] καὶ Φαλίσκοι (sic leg. videtur) (Sta Maria di Falleri), opp. Etruriæ, 188, 20. Nonnulli aiunt Falerios non Etruscæ esse sed peculiaris gentis, Faliscorum sc.; alii dicunt esse etiam Faliscos urbem, cujus incolæ peculiarem linguam habeant; alii denique Æquum Faliscum memorant inter Romam et Ocriculos sitam urbem (quam a monte in planitiem descendere iussi Falisci struxerant), 128, 25 sqq.
- Falernum Campaniæ vinum, 202, 33.
- Falisci. Faliscum. Vid. Falerii.
- Fanum Fortunæ, Ἰερὸν τῆς Τύχης (Fano), Umbriæ locus, 189, 13.
- Fasces Tarquiniis Romam translatae, 183, 14.
- Faustulus bubulcus Romulum et Remum infantes enutrivit, 191, 28.
- Faventia, Φαουεντία (Faenza), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 35.
- Favonius ventus apud Homerum, 2, 22.
- Feles Ægypti, 699, 17; ab omnibus Ægyptiis coluntur, 690, 20. Felibus Libycis ad cuniculos venandos in Hispania utuntur, 120, 4.
- Feminae apud Ægyptios exscinduntur, 699, 43.
- Feræ in Europa perpaucae, 105, 30. Feræ apud Venetos in lucis Dianæ et Junonis mansuescere dicuntur, 179, 18.
- Ferentinum, Φερεντίνον (Ferentino), Latii oppidum ad viam Latinam, 197, 45.
- Ferentinum, Φερεντίνον (Ferento), Etruriæ oppidum, 188, 20.
- Feronia, Φερωνία (Civitucola), Etruriæ urbs sub Soracte monte cum luco Feroniæ deæ; solennis ibi conventus; cultus deæ mirabilia quædam habet, 188, 30.
- Ferri metalla in Colchide, 38, 16; ad Dianium et Himeroscopium Hispaniæ, 132, 4; apud Petrocorios et Bituriges Cubos Galliæ, 158, 36; in Britannia, 166, 24; in Norico ad Norejam, 178, 46; in Æthalia insula, 186, 23; apud Chalybes sive Chaldæos Ponticos, 470, 34; in Meroe ias., 697, 44. Cf. Metalla.
- Festi, Φῆστοι, locus inter quintum et sextum a Roma lapidem miliarium; quousque olim ager Romanus pertinuit, 191, 46.
- Festorum numerus ingens apud Tarentinos, 233, 7.
- Ficus. V. Sub Ficum portus.
- Ficus Antiochiæ ad Mæandrum, 539, 4; Hyrcaniæ 60, 45; 436, 27; Hispaniæ, 136, 10; Galliæ meridionalis, 147, 44.
- Fidenæ, Φιδῆναι (Castel Giubileo), Sabinorum urbs, a Romanis deleta, 188, 25; 191, 41.
- Figuli rota, Anacharsidis inventum, sec. Ephorum, 251, 38.
- Fimbria quæstor Valerium Flaccum consulem interfecit; Ilium expugnavit, 508, 31. A Sulla e medio sublatus, ib.
- Firmum Picenum, Φίρμουν Πικηνόν (Permo), ejusque navale, 201, 4.
- Flaminia via. V. Flaminus Nepos.
- Flamininus (T. Q.) ad Cynoscephalas Philippum vicit, 379, 30.
- Flaminius ab Hannibale ad lacum Trasymenum victus, 189, 1.
- Flaminius (C.) (Nepos) Marci Æmiliani Lepidi in consulatu collega (an. 197), devictis Liguribus, Flaminiam viam stravit a Roma per Etruriam et Umbriam usque ad Ariminum, 181, 15. (Sec. Livium, Flaminius consul an. 187 viam Bononia Arretium stravit. Via a Strabone memorata ad Flaminium pertinet qui censor fuit an. 220 et in proelio ad Trasymenum cecidit.)
- Flaminius (F.), Siciliæ prætor, 230, 24.
- Fluvii qui pluvialibus aquis implentur, ab Homero διειπετεῖς vocantur, 20, 23. Fluvii in Asia per magnam siccitatem defecerunt tempore Artaxerxis, 41, 26. Pontum Euxinum et Nostrum mare adeo fluviorum aquæ opplerunt, ut per Bosporum et fretum Gaditanum erumperent, 30, 23. Fluvii declivi alveo labentes non possunt cum mari comparari, cujus nulla est declivitas; 43, 45. Fluvii post terræ motum per aliquot dies aqua carentes vel cursum mutantes, 50, 37. Fluvii terram subeuntes rursumque emergentes, 228, 35. Cf. Metaurus, Orontes, Tigris, Nilus, Erasinus, Eurotas, Alpheus, Ladon. — Cur boum forma fluvii representari soleant, 394, 10. Auriferi fluvii. V. Aurum.
- Fluxus et refluxus mare purgat, aliena quævis, ut cœnum, cadavera et naufragiorum rudera, ejiciens, 44, 39. Fluxus, qui in fretis obtinet, secundum Eratosthenem ex inæquali maris superficie explicandus est, 45, 45. In freto Siculo respondet fluxui et refluxui Oceani, 45, 49. De fluxu et refluxu fusius exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 46, 8. Cf. Mare et Oceanus.
- Fœnicularius campus, Μαράθων, Hispaniæ inter Tarracōnem et Veteres; per eum via militaris transit, 133, 17. (Cf. Cicero ad Att. 12, 8.)
- Fœniculum, μάραθρον, Hispaniæ, 133, 19. Fœniculum equinum, ἱππομάραθρον, Mauretaniæ, 701, 54.
- Fomites, Anacharsidis inventum, 251, 38.
- Fontes scætes ad Leucam Japygiæ, 233, 50. Fontes aquæ dulcis in mari prope Aradum insulam, 641, 42. Scamandri fontes duo, quorum alter calidus, alter frigidus, 48, 42 (Cf. Scamander). Fluminum fontes terræ motu siccati, 50, 47. Fons memorabilis in Herculis templo Gaditano, qui exundante mari deficit, defluente autem impletur. De causa hujus rei sententiæ Polybii et Posidonii, 143, 10. Stygiæ aquæ fons ad Ævernum, 203, 46. Ilyssi fons a Platone celebratus, 342, 37; Cephissi Attici fons, 342, 30; 364, 7. Nedæ fons in Lycæo Arcadico a Rhea Jovem pariente lavacrorum causa apertus, 299, 30. Azaritiis Bithyniæ fons parvos crocodilos alens, 482, 23. Duriæ et Druentiæ fontes in Alpibus, 169, 41. Æa fons ad Amydonem, 278, 15. Fucini lacus et Amemani fl. fontes deficientes et rursum scaturientes, 200, 19; similis fons ad Branchidarum oraculum, 691, 38. Fons aquam rubram minii colore in mare emittens, 682, 47. Olei fons ad Ochum, 444, 20. Fons scætes ad Ta-

phiassum, 366, 34. In Memnonio Abydi fons, 690, 25. Salmacis fons Halicarnassi, 560, 25. Fons Ephesi, Thra-sonis opus, 547, 40. Cf. Hippocrene, Sybaris, Inachus, Arefhusa, Nilus etc., Bitumen.

Formiæ, Φορμίαι, prius Ὀρμίαι dictæ διὰ τὸ εὐορμον, Latii opp. ad viam Appiam, a Laconibus conditum, 194, 25 et 33 (hod. *Mola di Gaeta*).

Formicæ aurum effodientes, χρυσόρυχες, in India apud Derbas, 58, 50; 598, 47; 601, § 44; quarum nonnullas alatas esse ferunt, 611, 32.

Fortunæ fanum, Umbriæ opp., 189, 13.

Fortunæ templum Romæ a Lucullo dedicatum, 327, 43.

Fortunata insula vocabatur Erythia, sec. Eratosthenem, 123, 11.

Fortunatæ inss. ante Maurusiæ fines occiduos sitæ, 2, 31; 124, 51.

Foruli, οἱ Φόρουλοι (*Civita Tommasa*), Sabinorum vicus, saxa ad rebellionem quam ad habitationem aptiora, 190, 10.

Forum Cornelium, Φόρον Κορνήλιον (*Inola*), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 34.

Forum Flaminium, Φόρον Φλαμίνιον, Umbriæ opp., 189, 38 (Ruinae in loco qui vocatur *Giovanni*.)

Forum Julium, Φόρον Ἰούλιον (*Fréjus*), Massiliensium opp., navale Augusti Caesaris, inter Olbiam et Antipollin situm, a Massilia 600 stadia distans, 152, 54; portum habet memorabilem, 153, 33.

Forum Sempronii, Φόρον Σεμπρόνιον (*Fossombrone*), Umbriæ opp., 189, 40.

Fossiles mugiles ad Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Fossiles sales. V. Sales.

Fregellæ, Φρεγγέλαι (ad sinistram Liris ripam, e regione hodierni oppidi *Ceprano*), Latii nunc vicus, olim urbs celebris, aliarumque caput, quarum incolæ nunc fori frequentandi et sacrificiorum causa eo conveniunt. Præterfluit Liris fl. Urbs ob rebellionem excisa, 198, 9 et 26.

Fregenæ, Φρεγγίνα (*Torre di Maccarese*), in Etruriæ ora opp. inter Pyrgos et Ostiam, 188, 3 et 16.

Frentani, Φρεντανοί, Piconis finitimi, Samnitica gens, 201, 15; a Pelignis dirimuntur Sagro fluvio, 201, 49. Eorum navale Orton, oppidum Buca, 201, 44. Cf. 235, 30; 237, 21.

Freta cur sint fluxuosa, 45, 15. Eorum fluxus et refluxus non idem est ubique, alius in freto Siculo, alius in Chalcidico, nullus in Byzantio, 46, 13. Ceterum vide Siculum fretum, Chalcidicum, Columnarum, etc.

Frigus maximum in locis circa Borysthenem et Mæotidem, 255, 5; 61, 30.

Frumenta Galliæ, 147, 46; Turdetaniæ, 119, 23; Britanniæ, 166, 23; Siciliae, 227, 13; Chersonesi Tauricæ, 258, 31; Hyrcaniæ, 436, 28; 60, 47.

Frusino, Φρουσίνων (*Frusinone*), Latii opp. ad viam Latinam, Cosa amni alluitur, 197, 45.

Fucinus lacus (*Lago Fucino*, *Lago di Celano*), cui Alba adjacet; aqua lacus modo surgit modo subsidet, 201, 11. Inde aqua Marcia Romam fluit, 200, 22.

Fundæ, Ætolærum inventum, 307, 21. Fundæ Gallorum, 163, 45; earum genera tria apud Balearidum incolas, funditores optimos, 139, 29.

Fundi, Φούνδοι (*Fondi*), Latii opp. in via Appia. Vinum Fundanum, 195, 1.

Furiarum vestitus similis ei quo Casseritidum inss. incolæ utuntur, 145, 50.

G.

Gabæ, Persidis locus, ubi regia erat, τὰ ἐν Γάβαις βασιλεία, 620, 4. Situs accuratius non definitur. Ptolemæo duce

Mannertus Gabas componit cum *Darab*; Reichardus intelligi vult *Kabadan* prope *Firuzabad*.

Gabala, τὰ Γάβαλα, Seleucidis in Syria opp. maritimum, 641, 31 (*Gabulo*, *Gibellum* *Gibel* ap. medii ævi scriptt. latinos; *Dchablat* ap. Abulfedam; *Djebele* vel *Djebili*, ap. Edrisium; hod. *Dcheblah*).

Gabales, Γαβαλεῖς (*les hab. du Gévaudan*), Galliæ gens Narbonensi pr. propinqua, Aquitanis annumerantur 158, 35. Argenti metalla habent, 158, 39.

Gabiane, ἡ Γαβιανή, Elymaidis provincia, 634, 19.

Gabii, Γάβιοι (*Castiglione*), Latii urbs inter Latinam viam et Valeriam sita, in via Prænestina; utilissimas Romæ lapicidas habet; distantia a Roma et Præneste, 198, 18.

Gabini lapidis secturæ in Anienis valle, 198, 44.

Gabinus, vir consularis, Ptolemæum in regnum reducens Archelaum Cleopatrarum maritum in pugna occidit, 478, 10 et 22; 677, 9.

Gabinus, Rom. scriptor, in Mauretania describenda fabulis non abstinet. Rei exemplum, 703, 51.

Gabreta silva magna citra sedes Suevorum, ὅλη μεγάλη Γάβρητα; trans eam est Hercynius saltus, 243, 15.

Gadaris, Γαδαρίς, in Phœniciæ ora urbs, quam suam fecerunt Judæi, 646, 16.

Gadara, Γάδαρα, Phœniciæ urbs inter Jopen et Azotum, quam Judæi sibi vindicarunt, 646, 1. Hinc oriundi Philodemus Epicureus et Meleager et Menippus ὁ σπουδαγολογός et Theodorus rhetor, 646, 22. In agro Gadareno, ἐν τῇ Γαδαρίδι, lacus aquæ pessimæ, qua gustata pilos, cornua et ungues pecora amittunt, 650, § 45. [Gadara urbs est vel Gazara, quæ erat δούρωμα ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀζώτου (Maccab. 1, 14, 34; 2, 10, 32. Joseph. Ant. 8, 11), vel *Gat* sive *Gath*, una ex quinque urbibus Pentapoleos Philistæorum. Situs urbis incertior. Quod vero de Gadarenis viris Strabo affert, id pertinet ad Gadara Perææ (*Om Keis*). Eodem referenda sunt quæ de aquis Gadarenis leguntur.]

Gades, τὰ Γάδερα, insula et urbs Hispaniæ, 106, 37, in eodem parallelo in quo Cnidus urbs, 99, 1; distat a Sacerio promontorio ad 2000 stadia, 116, 36; 123, 14, a Tingi 800 stadia, 701, 7; a Bæti 70 mill. pass., 116, 36; a Calpe 750 vel 800 stadia, 116, 6; 140, 15. De Gadum origine narratio Gaditana, 141, § 5. Pherecydes insulam Erythiæ nomine designare videtur, 140, 50. Cf. 122, 54. Secundum alios Erythia est insula Gadibus opposita uniusque stadii freto ab iis divulsa, 140, 44. Quæ de Gadibus exposuit Pytheas, ea repetivit Eratosthenes, 86, 16. Urbis situs, ambitus, incrementa, frequentia; fana Saturni et Herculis, 140, 3; 145, 18; portus; moles portui projecta, 145, 19. Urbs fortitudine incolarum et colenda cum Romanis amicitia insignis, 116, 6; 117, 4. De columnis æreis in Herculis fano, 141, 43. Gadibus Columnas Herculis vindicant Hispani et Afri, 141, 17 et 40. Id vero ferri nequit, 142, 50. Apud Pindarum αἱ Γαδερίδες πόλεις sunt terminus expeditionis Herculis, 141, 37. Fons memorabilis in fano Herculis; alii urbis putei et cisternæ, 143, 10; 144, 7; 144, 44. Gadibus profectus Libyam circumnavigasse Eudoxus dicitur, 82, 15; διὰ Γαδεύρων in Oceanum egressum Menelaum Libyam circumnavigasse putavit Crates, 31, 37. Gadibus commoratus est Posidonius, 114, 44. Ibi Cabiros stellas observari posse ajunt; Posidonius in loco 400 stadia hinc boream versus sito Canobum se vidisse putat; unde de latitudine loci conjecturam fecit, 98, 45. Ad Gades usque Celtas habitare Eratosthenes dixit, 88, 25. Gaditani annuas esse æstus marini vices, easque e lunæ rationibus annuis pendere intellexit, 144, 32. Non multum agri in opposita continente possident, 140, 20. Novam iis urbem et in continente navale struxit Balbus,

140, 30 et 39. Pauci Gaditanorum domi desident, 140, 23. In Astam urbem convenire solent, 117, 31. Primi Cassiterides insulas adierunt, 146, 1. Gaditanorum mercatorum de Lotophagis narratio, 130, 34. Οἱ Γαδιεῖται ἔμποροι grandibus navibus utuntur; minoribus, autem quas equos ab insignibus vocant, piscatores ad Livum usque Maurusiæ fluvium navigant, 82, 3. Gaditana arbor memorabilis, 145, 31 et 41. — Gaditanum fretum. V. Columnæ.

Gadilonitis, ἡ Γαδιωνίτις, et ἡ Γαδιών (deb. Γαζηλωνίτις, Γαζηλών), regio ab Halyis ostiis versus ortum usque ad Saramenam, 468, 28 et 41; partem ejus Amiseni habent, partem Deiotarus a Pompeio accepit, *ib.*

Gæsati, Γαισάται, Gallica gens, olim ad Pavum habitaverunt, postea deleti sunt, 177, 18; 180, 4.

Gætuli, Γαίτουλοι, maxima Libyæ gens, a Mauritania versus Libyæ mediterranea sitam regionem tenent, 701, 20; 108, 35; supra Masæsylios, 704, 25. Eorum pars supra Syrtin est, 108, 39. Inter Gætuliam et nostram oram interjacent campi et montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent, 709, 11; 711, 45; usque ad Gætuliæ montana pertingit terra Libophœnicum, 709, 6. Supra Gætuliam est Garamantum regio, 709, 7.

Galabrii, Γαλαῖριοι, Dardaniæ gens, apud quos urbs est antiqua, 262, 34.

Galactophagi, Γαλακτοφάγοι, i. e. Scythiæ nomades Thracibus contermini, ap. Homerum una cum Mysis memorantur, 246, 5; 249, 40; 258, 39; 3, 27; 474, 18. Mentionem eorum fecit Hesiodus in Ἔργα ἡμετέρα, 251, 24.

Galatæ, Galatia. Γαλάται, Γαλατία, sive Γαλλογαυραίοι, Γαλλογαυραία. Galatæ Attalicorum Bithynorumque ditionem incursionibus vexantes, tandem ab iis acceperunt eam terram quæ nunc Gallatia et Gallogræcia vocatur, 485, 23. Partem Phrygiæ Magnæ occuparunt, 489, 31; 155, 43, 107, 25. Ilium occuparunt, sed mox reliquerunt, 508, 25. Galatiæ sive Gallogræciæ descriptio, 485, *cap.* 5. Galatarum gentes tres, tetrarchiæ duodecim; tetrarcharum concilium; ejus jurisdictio; constitutionis hujus mutationes, 485, 19. Singularum gentium ditiones et oppida, 485, § 2 sq. Galatas Attalus I proelio vicit, 533, 32. Galatiam Pompeius post victum Mithridatem attribuit iis qui e tetrarcharum stirpe erant, 463, 41. Cf. Gallia.

Galatæ Tolistobogii, 468, 38.

Galeæ Lusitanorum, 128, 9.

Galeotæ pisces, qui etiam ξιφίαι et κύνες vocantur, in freto Siculo vorant thynnos. Ipsi capiuntur ad Scyllæum. Venationis ratio. Hinc explicanda fabula de Scylla pisces captante, 19, 49-20, 33.

Galepsus, Γαληψός (*Macala*, ut videtur), urbs Macedoniæ ad Strymonium sinum, 279, 50; a Philippo eversa, 280, 44; 281, 42.

Galilæa, Γαλιλαία, Judææ regio, cujus incolæ e variis gentibus mixti, 647, 25; 649, 36.

Gallesius mons, Γαλλήσιον ὄρος, inter Ephesum et Colophonem, 548, 42.

Galli eunuchi, γάλλοι ἀπόκοποι, 538, 32.

Galli. Gallia, ἡ Κελτική. Eam parum norunt Eratosthenes, Timosthenes et his antiquiores, 77, 23. Eratosthenes Gallos, Γαλάτας, in occidua Europa usque ad Gades habitare dixit, 88, 25. Gallis universis Celtarum nomen Græci indidisse videntur a Celtis provinciæ Narbonensis, ob gentis ejus claritatem, conferentibus ad id etiam Massiliensibus, 157, 20. Situs Galliæ et fines, 146, 33; 105 § 28; 113, 26. Galliæ et Hispaniæ limes orientalis ad templum Veneris Pyrenææ vel ad Tropæa Pompeji, 148, 18. Arclesima Galliæ pars est isthmus Narbonense

mare ab Oceano dirimens; in quo sita est Tolosa; minor ille 3000 stadiis sec. Posidonium, 150, 37; inter 2000 et 3000 stadia medius, 106, 2; minor quam Hispanicus ad Pyrenæos isthmus, 113, 28; 113, 34. A templo Veneris Pyrenææ usque ad Antipolin et Varum fl. 273 milia, sec. alios 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Ab Aquitaniæ et Pyrenæorum extremitate occidentali usque ad Rheni ostia 3300 vel 3400 stadia; per totam hanc longitudinem Galliæ prætenditur Britannia. Ab eadem Pyrenæorum parte usque ad Rhenum superiorem circa 5000 stadia esse perhibentur; scilicet Pyrenæi et Rhenus boream versus ad se invicem paulatim inclinare se videntur, 165, 49; 166, 5. In Britanniam trajici solet ab ostiis Rheni, Sequanæ, Ligeris, Garumnæ; trajectus 320 stadiorum, cursu diurno brevior, 166, 11 et 20; 161, 16; 157, 6. — *Gallia transalpina*, ἡ ὑπὲρ τῶν Ἀλπεων Κελτική, sec. Cæsaris Commentarios (147, 14), trifariam divisa est, in Aquitanos, Belgas et Celtas, 146, 24. Augustus eam in quattuor partes divisit (*quas partem distincte et minus recte Strabo definiit*). Scilicet Celtas Augustus Narbonensi provinciæ attribuisse dicitur; Aquitaniæ autem ad Garumnæ usque pertinenti adjecisse quattuordecim gentes inter Garumnæ et Ligerim habitantes; reliquam vero Galliam in duas partes divisisse, quarum alteram Lugduno, alteram Belgis attribueret, 147, 15; Lugdunensis Gallia est regionis inter Ligerim et Rhodanum et Rhenum interjectæ pars superior inde a fontibus Rheni et Rhodani usque ad mediam fere planitiem; pars inferior quæ ad Oceanum vergit a Ligeri usque ad Rhenum est Belgarum, 159, § 1. [Limites Lugdunensis et Belgicæ secundum falsam hanc opinionem accuratius constitui nequeunt, neque ipse Strabo definire eos potuerit. ("Ὅσα οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ καὶ κεφαλαίῳ τις εἶπῃ, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον p. 147, 24)] *Montes*: Pyrene s. Pyrenæi, Cevenus mons (Cevennæ), Alpes, Luerion, Jurasus, silva Arduenna, Seliis, q. v. Promontorium apud Osismios (*Cap. S. Mahe*), quod nimis longe in Oceanum Pytheas extendere Straboni videtur, 162, 30. *Fluvii*: Garumna, Liger, Sequana, Rhenus, Rhodanus, Arar, Dubis, Isara, Sulgas, Druentia, Varus, Arauris, Orbis, Atax, Ruscino, Illiberis, q. v. Magnam Galliæ felicitatis partem debet fluviorum navigabilium in mare exterum internumque exeuntium rationi ad commercia accommodatissimæ, 156, 40; 147, 27. *Insulæ*: Samnitarum mulierum ad Ligerim, Blascon, aliæ complures ante Massaliam, Storchades quinque, Leron et Planasia, q. v. — *Gentes* Galliæ: Aquitani, quorum minores divisiones sunt supra viginti; ex quibus memorantur Tarbelli et Convenæ. Gentes quattuordecim inter Ligerim et Garumnæ habitantes et Aquitaniæ adscriptæ; recensentur tredecim: Pictones, Santones, Bituriges Ubisci (Vivisci), Bituriges Cubi, Petrocorii, Nitobriges, Cadurci, Ruteni, Lemovices Arverni, Gabales, Helvii, Vellavi. In Narbonensi Gallia sunt Volcæ Tectosages, Volcæ Arecomici; Cavari, Voconii, Allobroges, Centrones, Iconii, Medulli, Tricorii, Catoriges, Albiœci sive Albienses, Salyes, Ligures Deciatæ et Oxybii. In reliqua Gallia: Namnites, Veneti, Osismii, Lexovii, Caleti, Ambiani, Morini, Menapii, Nervii, Eburones, Ubii, Treveri, Mediomatritæ, Tribocci, (Helvetii,) Sequani, Segusiani, Ædui, Lingones, Senones, Carnutes, Parisii, Meldi, Bellovaci, Suessiones, Remi. *Vide sub suo quosque nomine*. Gallicæ gentes multæ in Alpibus, 106, 12. Prausi, de quibus Brennus Prausius vocatur, ubinam habitaverint, non liquet, 156; Galliæ Cisalpinæ gentes, Boii, Insubres, Senones, Cæsatae, etc., 170, § 6 et 7; 176, 26; 177, 4; 180, 3. Galli Illyrii

mixti in Japodia, 172, 42; 260, 39. Thracibus mixti Boii, Scordisci, Taurisci, 246, 10, quos delevit Getarum rex Bœrebistas, 252, 27. Gallicæ gentes, Trocmii, Tolistoboi, Tectosages Phrygiæ partem occuparunt, 155, 43 (V. Galatæ). E Galliæ Venetis oriundi Veneti Italici; similiter Boii et Senones transalpini, 162, 21. *Urbes vel oppida* memorantur in *Narbonensi*: Tolosa, Illiberis, Ruscino, Narbo, Beterræ, Agatha, Nemausus, Ugernum, Vindalum, Arelate, Tarasco, Aquæ Sextiæ, Massilia, Tauroëis, Albia, Forum Julii, portus Oxybiorum, Antipolis; Caballio, Avenio, Arausio, Æria (Vasio?), Eburodunum, Brigantium, Scingomagus, Vienna. In *Aquitania*: Burdigala, Lugdunum Convenarum, Aquæ Onesimæ, Mediolanum, Nemossus, Gergovia. In *Lugdunensi et Belgica*: Lugdunum Segusianorum, Bibracta, Alesia, Cenabum sive Genabum, Corbilo, Duorum corvorum portus, Lutotocia, Durocortora, Ilium, q. v. — Via per Galliam ex Hispania in Italiam ducens duplex, altera juxta oram, altera per Alpes, 155, 16 28. Viæ ex Italia per Pœninas Alpes Lugdunum ducentes, et ab hac quasi arce viæ ab Agrippa ductæ in Aquitaniam, ad Rhenum, ad Oceanum per Bellovacos, ad Narbonensem Galliam et litus Massiliense, 173, 14. Via per Pœninos Alpes in Helvetiam, hinc per Jurasum ad Sequanos et Lingones, apud quos ita bifurcatur, ut altera sit ad Rhenum, altera ad Oceanum, 173, 27. *Proventus*: Gallia Narbonensis eadem quæ Italia fructuum genera fert; cum Cemmeno monte regio ficum et olivam produciens desinit; in sequente versus boream tractu etiam vitis ægre ad maturitatem pervenit; sed copia est frumenti, milii, glandium pecorumque, 147, 42. Fœcundissimum tractum Rhodanus perfluit, 147, 41. Sues Gallia nutrit præstantes, 163, 52; plurimum salsamenti Italiæ suppeditat, 164, 3; in Gallia arbor quædam ficui similis, quæ fructum edere perhibetur forma capituli columnæ Corinthiæ, 165, 31. Auri metalla in Cemmeno monte et sub Pyrenen, 121, 19. — *Gallorum indoles et instituta*: A reliquis Gallis lingua et corporibus differunt Aquitani Hispanis similiores, 157, 32; 146, 27. Celtæ et Belgæ non eodem prorsus sermone nec eadem vitæ et reipublicæ ratione utuntur, 146, 27. Galli bello quam agricultura meliores, 147, 51; equitatu quam peditatu præstantiores, 163, 20; similes iis Germani et Britanni, 163, 2 et 33; 240, 38. Germani sunt quasi genuini Galli, 241, 1; Galli sunt mavortii, ad pugnam prompti, feroces, ceterum ingenio simplici, 162, 34; 164, 32; adeo ut ad utilia facile adducantur, 162, 43; a pugna redeuntes capita hostium de collis equorum suspendunt; reportata vestibulis ædium affigunt, 164, 40; sin ducum sunt capita, cedrino ea inungunt, 164, 46; arrogantes sunt, ornatus studiosi, 164, 33; leves, 164, 37; contentiosi, 165, 36; de ratione qua controversias ad Duorum corvorum portum dirimere soleant, fabula, 165, 26; obesitatem cavent, 165, 42; flore ætatis abuti non turpe adolescentibus, 165, 36; virorum et mulierum officia ratione Romanorum moribus contraria sunt distributa, 164, 16; mulieres fœcundæ, educatrices bonæ, 147, 50. Humi decumbunt Galli, 136, 20; in toris sedentes cibum sumunt; cibus iis quinam? 163, 50. Vestitus, 163, 35; arma, 163, 41. Nonnulli essedis ad bella utuntur, 166, 37; nec non canibus tum gallicis tum britannicis, 166, 26; jacula succo letali inungere dicuntur, 165, 34. Domus Gallorum, 163, 54; respublica, 164, 5; religio; bardii, vates, druidæ, 164, 20; Bacchi cultus in Samnitarum insula, 165, 7. Gallos Cn. Domitius Ænobarbus clade affecit ad Vindalum, 154, 5; et ad Isaræ et Rhodani confluentes Q. Fabius Maximus Æmilianus, 154, 13. Nunc omnes Romanorum jussis parent, 162, 50, qui a

barbaris quibusdam moribus eos abduxerunt, 164, 49; minore quam Hispani negotio a Romanis subacti sunt, 163, 11. In humaniora studia magnam apud eos vim exercuit Massilia, 150, 22. Britannorum cum Gallis commercia, 167, 9. A validioribus pressæ Gallorum gentes sæpius emigrarunt, 163, 10; 51, 13. Gallia Cisalpina, ἡ ἐν τῷ Ἀλπεων Κελτικῇ, quibusnam finibus includatur, 175, 49; 176, 14; 174, 37. Longitudo ejus 6300 stadiorum juxta oram et montes (Summa hæc ex Polybio 2, 14; ubi ab intimo siuu Adriatico usque ad Senam 311 1/2, hinc juxta Apenninum 450 mill. computantur; unde summa 6100 fere stadiorum (6300 Str.) colligitur), latitudo ad 2000 stad., 175, 50. Galliæ Cisalpinæ et prisæ Italiæ terminus initio fuit Æsis fluvius, deinde Rubicon, 181, 23; 189, 14. Regionis præstantia; proventus varii, 181, § 12. Gallia Cisalpina in Cispadanam et Transpadanam distinguitur, 176, 26. Gentes Galliæ Cisalpinæ, 170, § 6 et 7; 176, 26 sqq. 177, 4; 180, 3. Japodes, gens e Gallis et Illyriis mixta, 172, 42; 260, 39. Gallorum Adriæ accolarum ad Alexandrum M. legatio, 250, 40. Galli quando Romam ceperint, 238, 28. In Sabinorum regione prædam amittunt, Cæretanorum armis appetiti, 183, 22. Galloligures. V. Celtoligyes. Gallicus sinus, ὁ Γαλατικὸς ἢ Κελτικὸς κόλπος (Golfe de Gascogne), quem Tarbelli accolunt, 158, 15; 113, 33. Gallicus sinus ad Narbonensem (Golfe de Lyon), 158, 15; 105, 10; 113, 33; 87, 47; ad ejus recessum a parallelo per Columnas et Rhodum ducto sunt 2500 stadia, 95, 16. Ex eo in Africam trajectus 5000 stadiorum, 95, 13. Vocatur etiam Massiliensis sinus; pertinet a promontorio ad Massiliam sito (cap Couronne) usque ad templum Veneris Pyrenææ. Setio monte et Blascone insula in duas partes dirimitur, quarum major, in quam Rhodanus exit, κατ' ἐξοχὴν Gallicus sinus vocatur, 150, 45. Gallinas non habet Arabia felix, 653, 46. Gallinaria silva, ἡ Γαλλινάρια ὄλη, prope Cumas, 203, 13. Gallus. V. Ælius Gallus. Gallus, Γάλλος (Lefke), fluvius ad Modra in Hellespontica Phrygia ortus in Sangarium influit, 465, 27. Gamabrevi, Γαμαβρίονοι, inter Chattos et Chattuarios aliasque minores Germaniæ populos recensentur, 241, 48. [Tacitus Germ. 2 memorat Marsos, Gambrivos, Suevos. Aliunde non nota gens; sedes prorsus incerta. Adelung et Wilhelm Gamabrevos non esse diversos a Chamavis, alii vetus nomen Sygambrorum subesse putant; quibus suspicionibus parum proficimus.] Gambarus, Γάμβαρος, Arabum in Syria princeps, 641, 27. Gandaris, Γανδαρίς, Indiæ regio, quæ sub Poro erat, trans Acesinen et Hyarotin, 596, 10. Gandaritis, Γανδαρίτις, Indiæ regio, quam Choaspes perfluit, 594, 29. Ganges, ὁ Γάγγης, Indiæ fluvius maximus, ex Emodis montibus ortus ad austrum fertur usque ad Gangem urbem; inde ad ortum convertitur usque ad Palibothra et ostium; crocodilos et delphines nutrit; 612, § 72; influit in eum Cédanes, ib.; uno ostio exit, 388, 35. Ad Gangis et (Erannobæ) confluentes sita Palibothra, 598, 32. (588, 35); ad eam urbem adverso fluvio navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Ganges urbs fluvio cognominis, 612, 19. Fluvii latitudo, 598, 27. Raro ad Gangem usque mercatores perveniunt, 585, 19. Alexander M. ad eum usque penetrasse in Cassandri epistola quadam perhibetur; 598, 20. Indi Gangis accolæ, 611, 27. Ganges urbs ad Gangem fluvium, 612, 19. Gangitis lapis, γανγίτις λίθος, qui serpentes fugat, ad Tigridem in Gordyæorum regione reperitur, 636, 25.

- Gangra, Γάγγρα (*Kangreh*), cast. et opp. Paphlagoniæ, 481, 51.
- Ganymedes, Γανυμήδης, ubi raptus sit, 502, 48.
- Garamantes, Γαράμαντες, Libyæ gens, cuius regio est supra Gætuliam sita, eique parallela; hinc Carchedonii lapilli afferuntur, 709, 7. Garamantes ab Æthiopibus oceani accolis absunt decem dierum itinere, ab Ammone quindecim; vitæ ratio 709, 8 et 14; Cf. 711, 47; 712, 3; 108, 34.
- Gareathra, Γαρεάθουρα, Cappadociæ opp., 100 stadia a Coropasso Lycaoniæ distans, 487, 8. (Γαρεάθουρα ortum est ex Γαρσεάουρα, hoc vero ex Γαρσάουρα, q. v.)
- Garescus, Γαρησχός, opp. Parorbeliæ in Macedonia, 281, 6. (Situs incertus; poni solet ubi nunc est *Manlik*.)
- Garescus, Γαρησχός, unum ex oppidis quæ Cassander diruit, incolæque ejus in Thessalonicam conduxit, 277, 36. Novimus Garescum sub Orbelo monte (Ptol. 2, 13, 25); quam h. l. non posse intelligi, utpote longius disitam, cum Tafelio dixeris, quum Crusidis et Thermæo sinui adjacentia oppida Cassandrum diruisse Strabo referat. Fortasse tamen hoc minus accurate dixit; certe non quadrat in Apolloniam, quæ inter ista erat oppida. De Garesco aliquo Thessaloniciæ vicino non constat.
- Garganus mons, τὸ Γάργανον ὄρος (*monte Gargano*), in Italia. A Brundisio et Ancona distantia, 236, 19 et 36. Ab eo versus boream sinus est profundus, quem Apuli, qui proprie sic vocantur, accolunt, 237, 6.
- Gargara, τὰ Γάργαρα (ad hodi. *Tchebni*), Æolidis urbs; 140 stadia ab Asso distans, in promontorio sita ad sinum Adramyttenum, 518, 33 et 51; sec. Hellanicum condita est ab Assiis, ac postea Miletopolitanos accepit, 522, 21; 499, 31. Cf. Gargarum. — Ἡ Γαργαρίς regio Lelegum erat, 521, 43.
- Gargaron, τὸ Γάργαρον ὄρεον, Idæ montis vertex apud Homerum. Etiam nunc ibi Gargarum locum monstrant, de quo Gargara urbs Æolica nomen habere fertur, 499, 29.
- Gargarenses, Γαργαρεῖς, ad Caucasum gens, Amazonum finitimi, a quibus monte quodam dirimuntur, 432, 21 et 34. Una cum Amazonibus e Themiscyra huc venerunt; deinde ab iis defecerunt; composito bello communitatem quandam sacrificiorum et prolis causa pacti sunt, 432, 44 et 35.
- Gargettus, Γαργηττός, Atticæ pagus, in quo Eurystheus sepultus jacet, 324, 21.
- Garindæi, Γαρινδαῖοι, Arabes, quomodo Maranitas adorti sint, 661, 9.
- Garmanes, Γαρμάνες, Indorum philosophi, 606, 24; 607, § 60.
- Garsabora. V. Garsaura.
- Garsaura, τὰ Γάρσaura vel Γαρσάουρα (codd. Γαρσάουρα 566, 26; Γαρεάθουρα, 487, 8; γὰρ σαύρα et γὰρ σαύρα, 460, 28; Γαρσάουρα, 462, 39. Γαρσάουρα, 486, 48.) Cappadociæ χωμόπολις ad Lycaoniæ confinia 120 stadia (sic p. 566, 26; 100 stadia p. 487, 8) a Coropasso, 680 stadia a Mazacis distans; non procul a Garsauris sunt Soatra Lycaoniæ, 566, 26; 487, 8; 460, 28; 462, 39; 486, 48. (Hodie *Ak-Seraï*.)
- Garsauritis, Γαρσαυρίτις, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 24.
- Garum optimum fit e scombris Scombrariæ ins., 132, 8.
- Garumna, V. Garuna.
- Garuna, Γαρούνα (vulgo Latinis Garumna), Galliæ fluvius, borealis terminus Aquitanorum, 147, 8; 157, 13 et 33. Garuna et Liger quodammodo paralleli sunt cum Pyrene; cum oceano, Pyrene et Cemmenis montibus aream parallelogrammon includunt, 157, 40. Garuna tribus auctis fluviis inter Bituriges Oiscos (sive Vibiscos) et Sautores exit, 157, 44. Per 2000 stadia navigabilis est, 157, 43. Cf. 158, 34. Ab ostio ejus in Britanniam trajiciunt, 166, 14.
- Γαστερόχειρες. V. Cyclopes.
- Gasys, Γάσους, Paphlagoniæ vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.
- Gaudus, Γαῦδος (*Gozzo*), insula 80 a Pachyno pr. stadia dissita, 230, 32. Eam esse Calypsus insulam, ab Homero in Oceano positam, Callimachus censuit, improbaute Apollodoro, 37, 23; 248, 51.
- Gaugamela, Γαυγάμηλα, Aturiæ pagus, unde nomen habet; prælium ibi commissum vulgo ab insigniore loco prælium ad Arbela vocatur, 628, 11; 66, 13.
- Gaza, Γάζα (*Azzah*), Phœniciæ urbs; sub qua portus; urbs ab Alexandro diruta, etiamnum deserta (?); hinc ad Elana et sinum Arabicum, 1200 stadia, 646, 25. Cf. 654, 21; 644, 2. Gazæi, 638, 8.
- Gazaca, Γάζακα, Atropatenorum regia per æstatem, 448, 50. Quodsi Vera urbs a Gazacis recte apud Strabonem distinguitur, eaque ad ruinas *Tachli Souleiman* referenda est, Gazacis vindicandæ sunt aut ruinæ quæ sunt ad *Leiban* vicum aut eæ quæ vocantur *Kalai-Zohak*, ad *Karanga* fl. inter *Spaula* lacum et *Migani* exstantes (v. Ritter. t. 9, p. 770 sqq.).
- Gazacene, Γάζακηνή, Cappadociæ regio, 473, 46.
- Gazaluitis, Γαζαλουίτις, Cappadociæ regio, 474, 45. In Gazaluitide et Gazacena multa occurrunt nomina Paphlagonica, 473, 44.
- Gazelonitis. V. Gadilonitis.
- Gaziura, Γαζίουρα (*Turchal*), antiqua regia nunc deserta in Ponto, quam Iris præterfluit, 469, 14.
- Gedrosia, Γεδρωσία, ejus situs, temperies, proventus, imbres æstivi; Alexandri per eam iter, 613, § 3 sq. Gedrosiorum in regiam ab Oris Alexander venit itinere 60 dierum, 615, 33. Gedrosiæ pars mediterranea, 615, 39. Ad occidentem Arii adjacent, 616, 31. Gedrosia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut sæpe eam sterilitas opprimat, 618, 25. Gedroseni, Γεδρωσιῖνοι, 616, 23.
- Γηγενεῖς Curetes, 405, 16.
- Gela, Γέλα (*Terranora*), Siciliæ urbs nunc non incolitur 226, 41. Gelorum colonia Agrigentum, 226, 12.
- Gelæ, Γῆλαι, Scythica gens, ad mare Caspium inter Albanos et Amazones habitantes, 432, 16; 436, 7; 438, 8.
- Gelo, Γῆλων, Eubœam urbem, ejectis civibus, castellum Syracusarum fecit, 386, 11. Ad eum venit magus quidam, qui se circumnavigasse Libyam dicebat, 81, 18.
- Geminæ Indiæ, λίθοι πολυτελεῖς, partim in fluviis repertæ, partim efossæ, ex humore concretæ, ut apud nos crystalli, 81, 37.
- Genabum. V. Cenabum.
- Genauni, Γέναινοι, gens Illyrica, quæ cum Vindelicis et Noricis ad exterius Alpium latus habitat, 171, 45.
- Genetes, ὁ Γενήτης, (*Vona Bouroun*) prom. et fl. Ponti, 469, 53.
- Gennesaritis palus, ἡ Γεννησαρίτις λίμνη, sec. Strabonem est inter Libanum et Antilibanum, 642, 51. Juncus ad eam odoratus, *ib.* Ad eundem lacum pertinent quæ leguntur p. 651, 3 de lacu Judææ, ad quem arbores frugiferæ malis similes sint, qui magnam salsamentorum copiam præbeat, et cui appositæ sint *Ταριχέαι* (*oppidum non longe Tiberiade situm*).
- Genua, Γένουα, Ligurum emporium, a Sabatis 260 stadia distans; ad initium Apennini montis, 168, 6, 168, 41; 169, 30; 175, 96; 180, 3, 181, 1.
- Geographia quam maxime cadit in philosophos viros; ac reapse qui primi geographiam attigerunt, philosophi erant, Homerus, Anaximander, Hecataeus, dein Democritus, Eudoxus; postea Dicaearchus, Ephorus, Era-

- tosthenes, Posidonius p. 1, § 1; 13, 19. Utilitas geographiæ multiplex, *ibid.* De Homero primo geographiæ peritiæ auctore, 1, § 2, et geographica accuratius narrante quam ceteri poetæ qui incongrua componere solent, 22, 15. Anaximander primus tabulam geographicam edidit, et Hecataeus primus scriptum geographicum composuit, 5, 46. Multiplicem geographia sibi postulat rerum cognitionem, præcipue rerum cælestium et geometriæ, 6, 10; 9, 35, et historiæ naturalis, 7, 2. Ceterum geographus non messori neque fossori scribens mathematica et physica multa pro notis ponere debet, 90, § 1. Major geographiæ pars ad civiles usus pertinet, 7, 35-9, 17. Periplo- rum auctores mathematica et astronomica perperam negligunt, 11, 6. Geographiæ cognitio magnopere aucta Alexandri M. expeditione, Romanorum Parthorumque imperio; quare Strabo multa quam priores geographi accuratius exponere potuit, 11, 35 sqq.
- Geometriæ inventores Ægyptii, 644, 48; 670, 5. Ejus cognitio ad geographiæ studium necessaria, 6, 15.
- Georgi, Γεωργοί, peculiari nomine vocantur Scythiæ in Chersoneso Taurica agros colentes, quod qui supra eos habitabant, Nomades sunt, 258, 35. Georgi Nomadibus mansuetiores, 259, 1. Cf. Urgi.
- Gephyra et Gephyrismi, ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυρισμοί, ad Cephissum Atticæ (in via Sacra), 343, 31.
- Gephyraei, Γεφυραῖοι; sic vocantur Tanagraei, 346, 50.
- Geræstus, Γεραῖστός (*Cap Mandili*), prom. et opp. Eubææ, 381, 46; 382, 3 et 16; 383, 34. Neptuni in ea urbe templum, 383, 34.
- Geranius, Γεράνιος, quidam Elidis Cavæ fl., 295, 6.
- Gerena vel Gerenia, τὰ Γέρηνα ἢ ἡ Γερηνία, Messeniæ locus, 303, 35; 249, 1, olim bene habitatus, 295, 10; oppidum Pheris finitimum, 319, 19; secundum nonnullos Enope (h. *Zarnute*) Homerica, 309, 35. Hinc Nestor Γεράνιος, 295, 10; 309, 89. In Gerenia regione sanum Æsculapii Tricæci, 309, 22.
- Γεράνιος Nestor unde dictus sit sec. Eleos, 292, 3, sec. Messenios, 292, 9. Cf. 309, 19; 295, 10.
- Gerenus, Γέρηνος, locus quidam Elidis Cavæ, 292, 5.
- Geres, Γέρης, Boeotus, Teon urbem Ioniæ colonis frequentavit, 541, 11.
- Gergithia, τὰ Γέργιθα, olim fuit urbs Troadis, e Gergithi- bus Cumanis condita, 504, 37; cujus incolæ in Gergithia, ad Caici fontes pagum, transducti sunt, 527, 1.
- Gergithia, Γέργιθα, prope Caici fontes pagus, in quem At- talus Gergithios e Troade traduxit, 527, 1.
- Gergithes, αἱ Γέργιθες, Cumani agri urbs fuit, cujus colo- nia Gergithia Troadis; patria Cephalonis.
- Gergithium, Γεργίθιον, locus in Lampsacena ditione, vi- tibus bene consitus, 504, 37.
- Gergithium, ad Larissam in agro Cumano locus adhuc ex- stans, 504, 40.
- Gergovia, Γεργούα, Arvernorum urbs in alto sita; ubi Vercingetorix contra Cæsarem pugnavit, 158, 52. (Ru- inæ prope castell. *Montrognon* inter *Perignal*, *Jussat* et *le Crest*, a *Clermont* meridiem et ortum versus.)
- Germania, ἡ Γερμανία, et austrina et boreali sui parte magis quam Gallia versus septentriones vergit, 163, 6. Terminat eam Ister fl., 106, 31. Albi fluvio in duas par- tes dirimitur, 11, 42. Germaniæ meridionalis pars trans Albin sita a Suevis adhuc tenetur, quibus adjacet Getarum terra, 245, 7. Ultra Germanos septentrionales ortum versus num Bastarni, ut pluri- que putant, habitent, an alii sint interjecti, vel Iazyges vel Roxolani, non constat, 244, 47. A Germania usque ad Caspium mare pertinens regio septentrionalis omnis esse campestris videtur, 254, 35. Meridiem versus Germania attolitur et dorsum quoddam erigit contiguum Alpibus et versus ortum porrectum, adeo ut pars Alpium esse videri pos- sit, 241, 16. Fluvii Germaniæ Rhenus, Albi, Amasias, Visurgis, Lupias, Salas, quos vide. Silvæ Hercynia et Ga- breta, q. v. Populi nonnulli a Suevis pulsi trans Rhenum migrarunt, 161, 34; 240, 37; vel a Romanis transducti, 241, 7, ut Ubii, 161, 24; Nervii, 161, 26, Tribocci. De ceteris gentibus vid. v. Cimbri, Teutones, Cau- ci, Caulci, Ampsivarii, Sugambri, Bructeri, Chaubi, Usipi, Menapii, Gamabri- vi, Chatuarii, Marsi, Cherusci, Hermonduri, Marcomanni, Landi, Sibini, Suevi, Semnones, Mugilones, Zumi, Butones. — Oceani accolæ noti sunt ab Rheno ad Albin; trans Albin incolentes ignoti, 244, 34. Germani Gallis similes moribus et victu; ab iis discrepant majore feri- tate, corporis proceritate, comæ colore flavo; *Germanorum* nomine significare Romani voluerunt Gallos *Genuinos*, 240, 36; 163, 2. Germani, præsertim orien- tales, solum facile mutant, ob victus tenuitatem et quod non colunt agros; cibis iis a pecore; rebus suis curribus impositis, abeunt quo visum fuerit, ut nomades, 241, 40. In Italiam invadentes socios habebant Sequanos, quorum discessus vires Germanorum minuit, 160, 9. Germano- rum irruptionem Belgæ sustinuerunt, 163, 26. Germanis ne vacuum Helvetiæ regionem relinqueret Cæsar, 8000 Helvetios superesse passus est, deletis reliquis, 161, 2. Strabonis ætate bellum Romani Germanis movere cœ- perunt, et nonnullis jam triumphis Germanicis Romam ornarunt, 239, 10. Vari clades; Germanici triumphus, 242, § 10. In Germanorum contra Romanos ope spem ponunt Getæ et Daci, 253, 32.
- Germanicus, Tiberii filius, patris exemplum imitatur, 239, 53. Ejus de Germanis clarissimus triumphus, 242, 23.
- Geron, Γέρων, Cavæ Elidis fluvius quidam, 295, 5.
- Gerrha, τὰ Γέρρα (*Gerrum* Plin. 6, 29; Γέρρα Hierocl. p. 727; Γέρρα Sozom. 8, 19), Phœnicia locus in via qua ab Casio Pelusium itur, juxta Chabriæ Χάραξ situs, 647, 3; in isthmo Arabico; hanc regionem olim in pa- ludibus fuisse Eratosthenes censet, 46, 10.
- Gerrha, Γέρρα, Arabiæ urbs ad sinum Persicum, 200 sta- dia a mari, 2400 stadia ab Euphratis ostio distans, quam tenent Chaldæi e Babylonia extorres, 652, 12. (Men- sura ducit ad urbem *el-Katif*, ubi portus fuerit. Sec. Ptolemæi tab. Gerrha in intimo *Bahrain* sinus recessu ponenda foret ad hod. *Andjar*). Gerrhæi negotiationi- bus operam navantes, 652, 20, ditissimi, 662, 33, qua- draginta dierum itinere in Chatramotitidem profiscun- tur, 654, 22. Petram aromata ferunt, 661, 6.
- Gerrhæidæ, Γερραῖδοι, Ioniæ opp., triginta stadia a Teo distantes, 550, 5.
- Geryones, Γερυόνης, ejusque boves in Erythia insula, quas Hercules abegit, 18, 23; 123, 1; 124, 49; 141, 5; 192, 16; 204, 25. De bobus fabulæ ansam dedisse vi- dentur pascua egregia, quæ sunt in insula Gadibus objecta, 141, 5.
- Getæ, Γέται. De iis nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes et ceteri antiquiores, 77, 23; 97, 23. Ge- ticus tractus, τὸ Γετικόν, 106, 32. Terra Getarum versus occasum Suevis contermina; initio angusta est; meri- dionali latere juxta Istrum porrecta, boreali juxta ra- dicem montanam silvæ Hercyniæ; dein versus septen- trionem dilatatur usque ad Tyrigetam, 245, 9. Getæ, Thracica gens, utramque ripam Istri accolebant, sicuti Mysi seu Mæsi, 245, 29. Regio Getis supra assignata etiam ita distribuitur, ut distinguatur inter Getas et Dacas, et Getæ dicantur qui versus Pontum et Orientem inclinant, Daci qui ad Germaniam et Istri fontes, 252,

- 44; 241, 35. Getæ Dacis notiores sunt apud Græcos ob crebras trans Istrum migrationes et quod Tracibus Mysisque permisti sunt, 253, 16. Per Getas Marisus fl. in Danubium labitur, 253, 9. Getæ et Daci eadem lingua utuntur, 253, 15. Ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία, juxta Pontum ab Istro ad Tyram pertinet, 253, 35; 254, 24. Darii et Lysimachi in ea discrimina, 253, 35. Getas in boreali Istri ripa habitantes, transgresso fluvio, appetivit Alexander M., urbemque eorum cepit, 250, 35. Rex eorum Dromichaetes, 253, 40, contra quem Lysimachus bellum gessit, 250, 50; 253, 35. Getarum res auxit Bærebistes rex; Istrum transiit et Thraciam populatus est; Celtas vicinos evastavit, ex iisque Bojos et Tauriscos prorsus delevit; successores ejus in plures partes discesserunt; quo tempore Cæsar contra Getas expeditionem parabat, in quattuor partes divisi erant, 252, 17. Potentiam Getarum disjecerunt tum dissidia tum Romani, 253, 5. Nunc viribus fracti parum abest quin Romanis se submiserint, 253, 28. Ælius Catus quinque millia Getarum e regione trans Istrum sita in Thraciam transduxit, ubi Mœsi appellantur, 252, 8. Sacerdotes, quibus dei nomen indunt, regum sunt consilarii inde a Zalmoxi, Pythagoræ æquali, 247, 28; 649, 7. Cæsaris ætate Decæneus Byrebistæ regis consiliarius erat, 247, 49; 649, 7. Getæ mulierosi, 246, 46. — Geta, servi nomen apud Atticos vulgare, 252, 51.
- Gezatorigis, Γεζατόριγος, regio in Paphlagonia, 481, 42.
- Gigantes, in Pallene penins., 278, 43; in Phlegæis Campaniæ campis; origo ejus fabulæ, 202, 47. Gigantes, qui e Phlegra Campaniæ evaserant, Leuternii dicti, in Leuternia Iapygiæ ora terra obruti, sanie sua fontem aquæ foetentis ediderunt, 233, 50. Gigantes in Bosporo Veneris insidiis ab Hercule interfecti; hinc Venus ἡ ἀπέρουρος, 242, 50.
- Gigartus, Γίγαρτος, opp. munitum sub Libano situm, in regione Bybli et Botryis; prædonum receptaculum, 644, 19. [Nomen ducere possit ad hod. *Gharsus* inter Botryn et Berytum situm (34° 10'). Sed quum apud Plinium 5, 17, § 78 ordo oppidorum sit: *Byblos, Berytus, Gigarta* (sic), *Trieris, Calamos* (hod. *Kulmon*): recte Thompsonus ad Gigartum referre videtur vestigia oppidi deleti, quæ ad latus boreale Theuprosopi montis exstant. Cf. Ritter. t. 17, p. 590.]
- Gindarus, Γίνδαρος (*Dchindaris*), Cyrrhæsticæ regionis arx; in propinquo est Heracleum; subjacent Pagræ, 639, 37 sqq.
- Ginni vocantur equi et muli Ligustici, 168, 41.
- Gladiatores Ravennæ aluntur et exercentur, ob aeris illi salubritatem, 178, 6.
- Glande quercus, quæ in mari ad Turditaniam et in terra nascitur, vascuntur thynni, 120, 33. Arboris descriptio; fructus mari ejectus sæpe litus Iberiæ et extra et intra Columnas opplet, 120, 38; usque in Italiam mittitur, nisi fortassis etiam Sardinia eam generat, 120, 42. Glandem quernam siccatam et contusam molunt, et ex farina panem conficiunt Lusitani, 128, 34. Glandem fert Gallia, 147, 47.
- Glaucias, Γλαυκίας, tyrannus Sidenam confugit; quare locum hunc Cræsus diruit, 514, 49.
- Glaucopium, τὸ Γλαυκώπιον, Athenarum, 249, 2.
- Glaucus, Γλαῦκος, Anthedonius in cetum transformatur, 347, 53.
- Glaucus Potniensis ab equabus Potniadibus discerptus, 351, 21.
- Glaucus, Γλαῦκος (*Dchenis-Kali*?), fl. in Phasin influit, 427, 20; 429, 22.
- Glaucus sinus prope Dædala ad Rhodiorum Perææ et Lyciæ confinia situs, portubus bene instructus, 556, 22.
- Glechon, Γλήχων, Phocidis oppidum ad Cephissum, 364, 13.
- Glissas, Γλίσσας, Boeotiæ vicus ad Hypatum montem, 354, 5.
- Globi formam referunt cælum, mundus, terra, 91, 9. — Globus arte factus terram repræsentans, si singulas terræ partes in eo exhibere velis, diametrum decem minimum pedum habere debet; confecit ejusmodi globum Crates, 96, § 10.
- Glycera, Γλυκέρα, Thespiensis meretrix, Amoris statuam, quam a Praxitele acceperat, civibus suis dedicavit, 352, 28.
- Glyceys, Γλυκύς, sive Dulcis portus Epiri, in quem Acheron fl. influit, 269, 43 et 52; ei superjacet Cichyrus, 269, 47.
- Gnomonis ratio ad umbram Byzantii, 111, 20. Gnomonicæ observationes. V. Massilia, Byzantium, Alexandria, Carthago.
- Gogarene, Γωγαρήνη, Armeniæ provincia, 452, 47, ad Cyrum fl., quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.
- Gonnus, Γόννος, Perrhæbica urbs sub Olympo, 378, 45.
- Γονόεσσα αἰπεινή ap. Homerum inter Agamemnonis urbes, 324, 13.
- Gorbeus, Γορβεός, castellum ad Sangarium fl., Castoris Saocondarii regia, 486, 27; a Dejotaro dirutum, *ib.*
- Gordium, Γόρδιον (ruinæ a *Nalichan* versus meridiem eunti occurrunt), vetus Phrygum domicilium ad Sangarium fl., 486, 26. Hinc oriundus Cleo, prædonum dux, qui e vico urbem fecit et Juliopolin denominavit, 492, 9.
- Gordus, Γόρδος, Troadis locus prope Cleandriam, 60 a Cale Peuce stadiis; hinc Rhodius fl. defluit, 516, 14.
- Gordyæa, Γορδυαία, vel Γορδυηνή, Babylonice finitima, 630, 1. Γορδυαῖοι, 66, 1; 454, 11, Mesopotamiæ gens in Assyriorum regno, 627, 6. Gordyenen incolis frequentasse fertur Gordys, 636, 26, postea autem Eretrienses, *ib.* Non procul a Gordyæa e terra rursus emergit Tigris, 635, 42. Τὰ Γορδυαία ὄρη, Tauri pars, 447, 41. Montes hos prætereunt Euphrates et Tigris, 66, 50. Gordyæi ab antiquis Carduchi vocantur; eorum castella ad Tigrin; urbes Sarisa, Satalca, Pinaca, 636, 11. Gordyæi architecti et machinarum bellicarum fabri egregii, quorum opera Tigranes usus est, 636, 17. Gordyæis olim subjectæ terræ magnam partem Tigrani dedit Pompeius, 636, 21. Itaque Gordyene Armeniæ provincia, sub Niphate sita, 452, 31.
- Gordys, Τριπτολεμὶς f., Gordyenen habitatoribus frequentavit, 636, 26; 639, 2.
- Gorgipia, Γοργυπία (deb. Γοργυπία; hod. *Anapa*; Sinde ap. Ptolemæum), Sindicæ oppidum, 424, 38; 425, 4 et 16.
- Gorgo, ἡ Γοργὼ μῦθος ἔστιν, 16, 1. Gorgones, 18, 23. Earum domicilium, 248, 40. Ἡ Γοργοτομία, 326, 13.
- Gorgus, Γόργος, Cypseli f., cum Corinthiis Leucadis acten usque ad sinum Ambracicum obtinuit, colonisque frequentavit, 388, 21; 270, 17. Cf. Leucas.
- Gortyna, Γόρτυνα (prope *Hagios Deke*), Cretæ urbs potentissima; ejus situs et ambitus; mœniis caruit; Ptolemæus Philopator murum quem ducere cœpit, ultra stadia octo non perduxit; navalia ejus Leben et Matalum, 410, 11. Gortynam perfluit Lethæus fl., 411, 9. Distantia ab ora Libyci maris, 409, 9; a Cydonia, 411, 35; a Phæsto, 411, 46. In Gortynam per aliquantum temporis transiit pristina Cnossi depressæ dignitas, 409, 1. Gortynii Phæstum diruerunt, agrumque urbis occuparunt, 411, 45. Ad Gortynios pertinet Rhytium, 411, 50. Gor-

- tyonii in bello contra Cnossios vicuntur, ducente Cnossios Dorylao, uno majorum Strabonis, 410, 18.
- Gortynium, Γορτύνιον (Γορτυνία Thuc.; Γορδυνία Ptol.), Pæoniæ urbs, 274, 23. (Si quid ex loco lacero concludere licet, Strabo Gortynium a borea angustiarum, per quas Axius fluit, collocare videtur. At e Thucydide et Ptol. patet Gortynium situm fuisse ab Idomene versus meridiem; ipsam vero Idomenen fuisse a meridie *Stenarum* liquet e Tabula Peutling.; adeo ut Idomene fort. cum hod. *Gradiska*, Gortynium vero cum *Kouml-Koi* componenda sint.)
- Gorys, Γῶρυς (ad *Gauri* fl.), Indiæ opp. ad Choaspen fl., 594, 28.
- Gracchus (Tib.) 300 urbes in Celtiberia dejecisse a Polybio perhibetur, 135, 19.
- Græa, Γραῖα, Bæotiæ locus Oropo vicinus, 346, 45; secundum nonnullos Græa non diversa est a Tanagra, 346, 48.
- Græci. Num jam Homerus universos Græcos, an Hesiodus demum, Ἕλληνας vocavit, 318, 4. Græci universi ob Argorum claritatem Argivi et Danai et Pelasgiotæ vocati, 319, 31. Græci etiam si montes et saxa insedissent, bene habitarent propter industriam suam et prudentiam, 104, 54. Cur pueros primo omnium poesi instituant, 12, 52. Veram anni rationem ab Ægyptiis accipere, 685, 21. Græci astronomi etiamnunc multa ab Ægyptiis sacerdotibus et Chaldæis assumunt; juniores astrologi Ægyptii veterum sacerdotum monumenta in Græcam linguam transtulerunt, 685, 23. Græci geographiarum scriptores omnium loquacissimi; Romani ut plurimum transferunt a Græcis dicta, nihil fere novi addentes, ἐξ ἑαυτῶν οὐ πολὺ προσφερόμενοι τὸ φιλεῖδημον, 137, 46. Græci ad Trojam Cadmeam victoriam retulerunt, rebus eorum domesticis deperditis, et singulis præda exigua potitis, adeo ut latrocinia agere cogerentur, 124, 15. Quando in Siciliam colonias ducere cœperint, 222, 24. In Italia inferiore non oras modo sed magnam etiam mediterraneorum partem inde a Trojanis temporibus facto initio occuparunt, adeo ut ista regio una cum Sicilia nomine Græciæ Magnæ censeretur, 210, 53. Græci Italiæ diu cum Lucanis barbaris certarunt, 210, 49; a Siciliæ tyrannis et postea a Carthaginiensibus sæpe læsi sunt, 210, 50. Græci in Panticapæo aliisque Bospori opp. habitantes Scythas ex his regionibus ejecerunt, 424, 1. Græcos habitatores in Cirtam urbem Micipsa deduxit, 706, 13. Græci coloni in Como urbe, 177, 34.
- Græciæ s. Helladis figura secundum Eudoxum, 335, 9. Græcia quattuor quasi peninsulis constat, quarum alia aliam continet, 287, 19. Græciæ gentes præcipuæ quattuor, quot etiam sermonis græci sunt dialecti, 286, 7. Major Græciæ pars olim a barbaris tenebatur, 266, 40. Terræ motus qui per Græciam acciderunt enumeravit Demetrius Callatianus, ex quo plurima Strabo exscripsit, 50, 21. Græciæ loca curiose admodum indicare solet Homerus, nullum epitheton inaniter projiciens, 13, 24. Ad Græciam pertinet etiam Macedonia, 274, 54.
- Granicus, Γράνικος (Kodcha-Tchai), Troadis fl., 497, 19, ad quem cum Æolibus Gras Penthili f. venit, 498, 26; inter Æsepum et Priapum fluit per Adrastæ campum; sita ad eum Sidene; prælium ad Granicum, 502, 41. In Granicum fort. influit Rhesus apud Homerum memoratus, 515, 51. Fontes Granici in Cofylo Idæ colle, 515, 20.
- Gras, Γράς, Penthili filius natu minimus, Æoles duxit ad Granicum fl.; deinde in Lesbum trajecit, 498, 26.
- Gratiarum templum Orchomeni ab Eteoclededicatum, 356, 14.
- Gravisci, Γραυσίσκοι (rudera ad ripam dextram *Marla* fl., aut *S. Clementino* sive *Le Saline*), in Etruriæ ora opp., 188, 3; a Cossis 300 stadia, *ib.*, a Pyrgis supra 180 stadia distans, 188, 10.
- Grion, Γρίον ὄρος, Ioniæ mons e regione Latmi montis; sec. nonnullos Φθειρῶν ὄρος Homeri Il. 2, 868, 543, 18.
- Grues Pygmæos infestant, 29, 5; ubique versus meridiem volantes cernuntur, ut in Italia, Hispania, Caspia, Bactriana, p. 29, 9. Γερανιομαχία, gruum et Pygmæorum sive Trispithamorum, 58, 49; 605, 27.
- Grumentum, Γρουμέντον (ruinæ ad ripam dextram Aziris (*Agri*) fluvii prope *Saponara*), Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36.
- Gryllus, Γρύλλος, Xenophontis pater, 346, 19.
- Gryneus Apollo, Γρυναεύς, 529, 6.
- Grinium, Γρύνιον, in Æolide Myrinæorum oppidulum, a Myrina 40 et ab Elæa 70 stadia distans, 531, 42 et 51; habet Apollinis templum et oraculum, 531, 51.
- Guranii, Γουράνιοι, supra Armeniam, 455, 4.
- Gummi quoddam odoratum apud Selgenses in Pisidia, 489, 6.
- Gyarus, Γύαρος (hodie τὰ Γιούρα), una ex Cycladibus sec. Artemidorum; vicum habet; appulit in eam Strabo; paupertas incolarum, 417, 7.
- Gygæa, Γυγαία (*Mermere*), palus, postea Coloë dicta, non longe a Sardibus; ad eam templum Dianæ Coloenæ; ibi calathi festis diebus saltare feruntur, 535, 18 et 27. Ad lacum sunt monumenta regum, 536, 15. Lacum manu factum esse nonnulli tradunt, 536, 21.
- Gygas, Γύγας, Troadis promontorium prope Dardanum, 505, 45.
- Gyges, Γύγης, Troadem universam in potestate habens Milesiis Abydum condere permisit, 505, 43. Ejus divitiæ, 580, 26; donaria Delphica, 361, 15.
- Gymnesiæ, Γυμνήσιαι, Hispaniæ objacentes insulæ duæ, 101, 38; 106, 38; 119, 28; 132, 28; 139, 3; nomine phœnicio Βαλεαρίδες sive Βαλιαρίδες vocantur, 559, 3. Earum majorem post maximas insulas septem Timæus maximam esse putavit, 558, 52. Post bellum Trojanum a Rhodiis incolis frequentatæ sunt, 558, 50. Major insula 600 stadia longa, 200 stad. lata, oppida habet Palmam et Polentiam; minor a Polentia 200 stadia distat, 139, 10. Utraque est fortunata; portus habet optimos; incolæ in pace vivunt. Metellus Balearicus urbes condidit et ter mille colonos Romanos ex Hispania eo transduxit, 139, 20 et 48. Incolæ funditores optimi; artem fundatoriam eo maxime tempore exercebant, quo Phœnices insulas tenebant, 139, 28. Primi tunicas late prætextas gestarunt; eorum armatura; fundarum genera tria, 139, 30 et 43. Non habent animalia noxia, 139, 54, nisi quod cuniculi ex Hispania illati adeo ibi aucti sunt, ut infestati incolæ Romanorum opem implorare cogerentur, 140, 1; 119, 50.
- Gymnetæ, Γυμνήται, Æthiopiæ, quorum Endera oppidum; vita eorum, 656, 33.
- Gymnetæ, γυμνήται, Prammarum in India philosophorum secta, 612, 1.
- Gymnosophistæ, 649, 10.
- Gynæocratia quædam apud Cantabros est, 137, 33; bene constitutæ reipublicæ legibus repugnat, 137, 34.
- Gynæcopolis, Γυναικῶν πόλις, *Mulierum urbs*, a Schedia Memphim naviganti ad dextram sita, 682, 34. (Plinius quoque urbem memorat, et Gynæcopolites nomus occurrit in numo Hadriani. Eadem esse urbs videtur Androsive Andropolis, quam e senioris ævi scriptoribus novimus.)
- Gyrton, Γυρτών, Homero Γυρτώνη, Thessaliæ urbs in ditione Polypætæ, 377, 39; in campo Pelasgico, 381, 5; urbs Perriæbicæ et Magnetis, Pirithoi et Ixionis sedes,

ad dextram Penei ripam sita est, non ita longe ab ostiis fluvii; a Crannone distans 100 fere stadia, 276, 17 (*Fragm. Vatic.*); 377, 43. Circa Peneum et Pelium montem Gyrtonii (olim Phlegyæ dicti, 379, 48) habitant, 379, 40. Ad Gyrtonem Perriæbi et Lapithæ habitant, 379, 16. Gyrtonem præeunte Leakio agnoscere nunc solent in ruinis quæ sunt prope *Tatari*, a sinistra Penei, inter hunc et Europum sive Titaresium fluvios. Quæ quidem sententia ut certioribus argumentis non nititur, sic Strabonis fragmento Vaticano (quod nondum noverat Leakius) infringi videtur. Quanquam Strabonis quoque locus haud promptam habet explicationem. Nam constat Crannonem a meridie Larissæ sitam fuisse prope hod. Hadjilar, ubi rudera supersunt, quæ vocantur *Eski-Larissa*. Hinc si centum stadiis dissita erat Gyrton, ponenda urbs foret ad eam Penei partem quæ est inter Larissam et Atracem; at repugnat quod Gyrton montibus et Penei effluvio vicina esse dicitur. Fortasse igitur numerus stadiorum parum accuratus esse videatur. Datur tamen et altera ratio, quam si admiseris, simul Hecatæi locus explicatur. Scilicet ut tres Larissas Thessaliæ novimus, sic etiam plures Crannones fuerint. Suadet hoc Stephanus: Κραννῶν, αἰτ, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγῶντιδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Quæ urbs, nisi hariolari Stephanum opineris, a notissima Thessaliæ urbe diversa esse debet; componenda fuerit cum *Crania* loco, quem ad Tempe exhibent mappæ recentiores. Eandem Crannonem si apud Strabonem indicari censeas, ab eaque centum stadia metiaris, Gyrton sita fuerit supra Nessonidem paludem in montium radicibus et Magnesiae confiniis, eo fere in loco ubi Titaresius fluvius ab occasu in Peneum exit.

Gythium, Γύθειον, Lacedæmonis navale, 295, 10; 312, 12. Ruinæ *Paleopoli* dictæ a *Marathonisi* sunt versus boream.

H.

Hades, Ἅδης, Homericum figmentum, 18, 4. Cf. Pluto.
Hadylium, Ἀδύλιον, Phocidis mons, 364, 8.
Hæmon, Oxyli pater, 398, 15. Thessali pater, a quo Hæmonia vocata Thessalia, 381, 13.
Hæmonia, priscum Thessaliæ nomen, 381, 13.
Hæmus, τὸ Αἶμον ὄρος, 173, 53, 250, 29; 281, 13, mediam fere Thraciam dividit; ex eo Polybius et Ponticum et Adriaticum mare cerni posse falso dicit, 260, 9. Hæmus ad Pontum usque pertinet, 265, 17. Ejus accolæ Coralli, Bessi, Mædi quidam et Dantheletæ, 264, 30. Ad Hæmi extremitatem Larisa vicus maritimus, 378, 39.
Halæ, Ἀλαί, Atticæ pagus, 347, 42.
Halæ Araphanides, Ἀλαί Ἀραφηνίδες, pagus Atticæ, ubi Tauropoli Dianæ fanum, 342, 35.
Halæ, Ἀλαί (sec. Leakeum rudera quæ sunt non longe ab hod. *Malesina* et *Proskyna*), Bæotiorum opp., oppositum Ægis Eubææ, 347, 42. Locrorum Opuntiorum opp. ad sinum Opuntium, 364, 47. Halus vocatur, p. 371, 37 et 41.
Halesius campus, Ἀλήσιον πεδῖον, prope Lectum promont., 517, 47.
Halæx, Ἀληξ (*Alice*), fluvius Rhæginum a Locrensi agro dividit. Quid de cicadis ab utroque ejus latere degentibus narretur, 216, § 9.
Haliacmon fl. (*Vistritza*, turcice *Inje-Kara*), Ἀλιάκμων, 277, 40; superiorem et inferiorem Macedoniam mari proximam determinat, 275, 42. In sinum Thermæum influit, 274, 30, inter Dium et Methonem (quod falsum est), 277, 1. Cf. not. ad v. Erigon.
Haliartus, Ἀλιάρτις, olim Copais lacus vocabatur, 353, 4,

Haliartus, Ἀλιάρτις (ruinæ prope *Mazi* vicum), Bæoticiæ urbs; ποιήεις ap. Homerum 13, 26; 248, 10; 349, 44; ad lacum Copaidem, 352, 53; 353, 4; prope Permessum et Olmum fluvios, 353, 43; olim per agrum Haliartium Melas fluebat, qui postea evanuit, 349, 40. Prope Haliartum Tilphossius mons, 353, 8. In Haliartia regione Onchestus, 354, 22. Ab Haliarto 30 stadia distat Ocalea, 352, 40. Haliartus eversa in bello contra Perseum; agrum, Romanorum permissu, Athenienses habent, 353, 39.

Halicarnasus, Ἀλικαρνασός (*Boudroun*, ruinæ), Cariciæ urbs, 522, 34; regia dynastarum Cariciæ, olim Zephyra dicta. Ibi Mausoli sepulcrum; Salmacis fons; arx; Arconnesus ins. Anthes (cf. 321, 50) et Træzenii conditores; Halicarnasenses illustres Herodotus, Heraclitus, Dionysius, 560, § 16. In Halicarnasum Mausolus sex Lelegum urbes contraxit, 522, 45. Urbis historia inde ab Hecatomo usque ad Alexandrum Magnum, 560, § 17. Halicarnasenses Dorienses, 557, 40.

Halicyna, Ἀλικυρνα, vicus Ætoliciæ, 395, 4; superjacet ei Calydon, *ib.*

Haliæis, Ἀλιεῖς (ad *Cheli* portum), Argolidis opp. in Hermonionensium ora, 321, 5. Eo Mideæ incolæ commigrant, 320, 50.

Halimusii, Ἀλμυρούσιοι, Atticæ demus, 342, 14.

Halius, Ἀλιεύς, opp. in Locrensi ora, 371, 37.

Halonnesus, Ἀλόνησος, insula Magnesiciæ objecta cum urbe cogn.; insulam Philippus ad se rapuit, 375, 18.

Halonnesus insula Ioniæ, ad Erythræorum peninsulam, 550, 41.

Halus, Ἄλος, in Locrensi ora, 371, 37 et 41. Cf. Halæ.

Halus, ὁ et ἡ Ἄλος Φθιώτις (*Kefalosi*), Phthiotidis in Thessalia opp., 371, 50; in Protesilai ditione, 374, 2 et 21; cf. 369, 51; 371, 33. A Pheleo centum stadia, totidem a Thebis, sexaginta stadia ab Itono distat, 372, 11, 372, 1; 371, 45; ab Athamante condita est; postea deletam instaurarunt Pharsalii; sita est ad Amphrysium fluvium, supra Crocium campum, 371, 45. Philippus urbem Pharsaliis attribuit, 372, 1.

Halys, Ἄλος (*Kisil Irmak*), Asiæ minoris fl., unde nomen habeat; fontes ejus et cursus, 468, § 12; 481, 1; ab Homero non memoratur, 248, 14; Paphlagoniam ab ortu terminat, 466, 11; ἡ ἐντὸς τοῦ Ἄλου γῶρα λεγομένη quasnam regiones contineat, 107, 19; tenuit eam Cræsus tyrannus, 457, 46. Mentio Halys præterea occurrit, p. 126, 129, 287, 298, 492, 533, 534, 540, 541, 546, 552, 553, 560, 561, 572, 573, 677 *ed. Cas.*

Hamartus, Ἀμαρτούς, promontorium ad sinum Elaiticum, 531, 45.

Hamaxia, Ἀμαξία (ruinæ inter *Alaja* et *Iumik-koi*), Ciliciæ opp., 571, 29.

Hamaxitus, Ἀμαξίτις, Troadis urbs prope Lectum prom., 517, 9; 518, 35. In vicino sunt Tragasææ salinæ, 523, 48, et Larisa urbs, 378, 28. Hamaxitum migrarunt Cilices e Thebes regione, 523, 48. Quid ibi Tenebris e Creta advenis acciderit, 517, 26. Hamaxitia Troadis nunc ad Alexandrensiū territorium pertinet; in ea erat Corybantium, 406, 16.

Hamaxocci, Ἀμαξοῖκοι (qui currus pro domibus habent), Scythiæ ad Tanain, Mæotini et Borysthenem, 104, 50; 249, 36 et passim (p. 126, 294, 296, 300, 307, 492, *ed. Casaub.*)

Hannibal, Ἀννίβας, Barcæ f., 131, 37. Hannibalicum bellum, 238, 39. Hannibal Saguntum deleuit, 132, 12. Alpes transgressus est per Taurinos, 174, 8. Paludes Padanæ regionis transiit difficulter, 181, 6. Ad Trasimenum lacum Flaminium vicit, 189, 1. Ei se adjunxerunt Picenticiæ urbis incolæ, 209, 28. Casilinum Campaniæ

- oppugnavit, 207, 23. Exercitus ejus vita Campanica effeminatur, 208, 51. Terinam evertit, 212, 50. Temesam capit, 212, 35. Tarentinos libertate spoliavit, 233, 19. Ad Cannas Romanos vicit, 237, 13. Artaxata Artaxiæ regi condidit, 453, 30. A Prusia excipitur, 482, 43.
- Harma, Ἁρμα, Atticæ locus; de eo dicitur: ὁπότεν δὲ Ἁρματος ἀστράφη, 347, 4, 15.
- Harma, Ἁρμα, Tanagricus Bœotiae vicus; unde dictus sit, 347, 1 et 15; 348, 19. Incolis Argivi jus civitalis concesserunt, 347, 21.
- Harmonia, Ἀρμονία, Cadmi uxor. Ejus monumentum in ora Illyrica, 38, 35. Cf. Cadmus.
- Harmoza, τὰ Ἀρμωζα, Carmaniae pr. ad ostium sinus Persici; ex eo conspicitur objectum Arabiae promontorium, 651, 46.
- Harmozica, ἡ Ἀρμωζική (Harmastica Ptol.; armeniace *Armasi-Tziche*, i. e. Armazi vel Ormuzdi arx), Iberiæ urbs in rupe sita ad Cyrum, ubi influit Aragus fl. (*Aragwi*), cui 16 stadiorum intervallo imposita erant Seusamora. Ad eas urbes fauces erant, per quas Armenia Iberiam adibant, 429, 38. [Confluentes isti sunt prope ruinas *Mtscheth* dictas, quæ pertinent ad priscum Iberum caput *Mtscheta* (Μεσσητήτα, Ptol.), cujus in locum secundo ante Chr. seculo successit Harmozica, quæ juxta priorem urbem exstructa fuerit, adeo ut Seusamora cum Reichardo ad *Samthauvo* referenda videatur. Ac revera prope istos fluviorum confluentes fauces montium esse quibus ex Armenia per loca *Karalissi*, *Lora*, *Achpatali* et *Schulaveri* et *Tiflis* in Iberiam via ducit, docet Eichwald (*Geogr. des Kasp. Meeres* p. 342). Groskurdus, Ukertus, alii, præeunte Reineggio (*Beschreibung des Kaukasus II*, p. 89), urbes illas ad ruinas *Horumziche* et *Tzumar*, quæ longe hinc versus occasum prope hod. *Akalsziche* exstant, pertinere putant, Strabonemque volunt Aragam fl., cum alio quodam fluvio a meridie in Cyrum incidente confudisse. Quo admissio, via ea indicaretur qua ab *Erzerum* et *Kars* nunc Iberia adiri solet. Sed refragatur præter Strabonis verba etiam Ptolemæus, qui Harmasticam a Mestcheta meridiem et ortum versus ponit; facileque fieri potuerit ut eadem nomina essent castellis compluribus, quæ aditus Iberiæ tutarentur. Sic Plinius VI, 5 prodit in Caucasii pylis (*défilé du Terek*) e regione *Caucasii castelli esse Harmastin*. Quodsi hanc Harmastin ab Harmastice Ptolemæi non diversam esse statuas, verba e regione ita forent interpretanda, ut Cumania ad initium, Harmastis vero ad finem sitæ essent ejus convallis, in qua Aragus a borea defluit. Quod ipsum quadraret cum eo quod de situ Harmozicæ apud Strabonem legitur.]
- Harpagia, τὰ Ἀρπάγια, Troadis locus, ubi Ganymedes raptus, 502, 48.
- Harpagus, Ἀρπαγός, Cyri dux, Phocæam cepit, 210, 16.
- Harpalus, Ἀρπαλος, a Thibrone interfectus, 710, 48.
- [*Harpasus*] fl., e Cosciniis versus Alabanda fluens 75 transitus habet, 502, 35.
- Harpina. V. Arpina.
- Hastæ usus varius, 385, 25.
- Hebe, Ἥβη, apud Sicyonios et Philiusios Dia vocatur, ibique templa habet, 328, 37.
- Hebrus fl., Ἑβρος (*Maritza*), 268, 17; 275, 4, terminat Macedoniam eam qua Perseum et Pseudophilippum Romani privarunt, 282, 36; 275, 10. Arisbum excipit, 505, 35. Ostium duplex habet; alteri adjacet Ænus, 283, 13. Adverso an. ne per 120 stadia navigatur usque ad Cypselam, 282, 35. Ab Hebro usque ad Byzantium et hinc ad Cyaneas oræ longitudo 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 22. Hebri accolæ Corpili, paullo superius Brenæ, ultim 1 Bessi; ad hos quoque adverso amne navigatur 284, 42.
- Hecataeus, Ἑκαταῖος, Milesius, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας, 543, 2. Inter primos geographiam tractavit, 1, § 1. Scriptum geographicum reliquit; id revera Hecataei esse ex altera ejusdem scripto apparere Eratosthenes censet, 5, 52. Hecataei oratio ad poeticam proxime accedebat, p. 15, 4. Laudatur de Inacho Argolico et Amphilocho, 225, 47; 262, 48; de Æante sive Aoo fl., 262, 48. Peloponnesum olim barbaros tenuisse ait, 266, 40. Eleos ab Epeis diversos esse dicit, quum Epei Herculi affuerint in perdendo Augea et Elide; idem Dymen Epeorum et Achæorum urbem dicit, 293, 8. Ἐν τῇ γῆς περιόδῳ agit de Alazia urbe ad Odryssem fluvium, et de Alazonum ibi pagis, 471, 49; 472, 50. Ἐν τῇν ab Homero memorari, eaque Amisum significari putat, 473, 50. Τὸ Φθειρῶν ὄρος, ab Homero memoratum, esse Latium montem statuit, 543, 15.
- Hecataeus Tejus, historicus, 550, 3. Cimmeridem urbem singit, 248, 42.
- Hecataei orgia celebrantur, 402, 6. Ejus famuli Curetes, 405, 42; ejus sanum τὸ ἐν Λαγίνοις agri Stratonicensis in Caria, 563, 42.
- Hecateri (?) et Phoronei filiae prosapia, 405, 10.
- Hecatesium, Ἑκατήσιον, Ephesi, Thrasonis opus, 547, 40.
- Hecatomnus, Ἑκατόμνωος, Carum rex, Mylasa regiam habuit, 562, 49. Ejus filii filiaque, 560, 38.
- Hecatompylus, Ἑκατόμπυλος (*Damegam*), Parthyææ urbs, a Caspiis portis 1960, ab Alexandria Ariana 4530 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 54.
- Hecatonesi, Ἑκατόνησοι (*Musconisi*), inter Lesbum et Asiæ continentem, i. e. Hecati sive Apollinis insulæ, 528, 53.
- Hecatus, Ἑκατος, appellatur Apollo, 529, 5.
- Hector, Ἑκτωρ, Scamandrii pater, 519, 32. Lycaonis frater, 530, 6. Ejus copiae ab Homero ipso Trojanorum nomine memorantur, 500, 3. Ejus lucus in Ophrynio, 509, 33. (Cf. p. 585, 594, 595, 596, 619, *ed. Casaub.*)
- Hecuba, Ἑκάβη. Ejus monumentum in Chersoneso, Cynossema, 284, 1; 509, 21.
- Hedylus, Ἡδύλος, poeta laudatur, 582, 44.
- Hedylphon, Ἡδυφών (*Djerrdhi*, ut videtur), Elymaidis fl., ad quem Selencia, olim Soloce dicta, 634, 14.
- Hegesianax, Ἡγησιάνναξ, Gallos ex Europa in Asiam transgressos ad Ilium novum accessisse refert, 508, 25.
- Hegesias, Ἡγησίας, rhetor e Magnesia ad Mæandrum oriundus quonam dicendi genere usus sit, 553, 24. Laudatur, 340, 20.
- Helena, Ἑλένη, a Theseo raptā, a Dioscuris liberata, 340, 34. Cum Alexandro ad Sidonios venit, 34, 10; cum Menelao a Thoni hospitio excipitur, 680, 31. Quomodo Helenæ insulæ nomen dederit, 342, 6.
- Helena, Ἑλένη (*Makronisi*), insula prope Sunium et Thoricum, deserta et aspera; quam Κρανίην dicere videtur Homerus; unde Helenæ nomen ei inditum sit, 341, 51; 416, 50.
- Heleon, Ἑλεών, Tanagricus Bœotiae pagus, a paludibus dictus, 347, 34; 348, 18; 349, 8; 377, 26.
- Helei, Ἑλεῖοι, sive Palustres, Æthiopiarum gens; unde nomen habeant, 656, 21.
- Ἑλεῖα Diana. V. Diana.
- Heliadæ, Ἡλιάδαι, Rhodum insulam post Telchines obtinuerunt; unus eorum Cercaphus; a quorum filiis conditæ urbes ipsis cognomines, Ialysus et Lindus et Camirus, 558, § 8.
- Heliades, Ἡλιάδες, ad Eridanum in alnos mutatæ, 179, 9.
- Helice, Ἑλίχη (ad *Bukusi* fl.), Ægiali urbs, 324, 15,

- Achaia civitas, quo Iones ab Achæis victi confugerunt; deinde hinc quoque eiectiones sunt, 331, 21. Ex Helice oriundi Iones Prienenses, 330, 15; ibidem natus est dux eorum qui Sybarin condiderunt, 218, 44. Urbs in terræ motu aquis obruta, 330, 6; 49, 26; biennio ante pugnam Leuctricam, 330, 27. De eo casu narratio Heraclidis, 330, 31. Causa infortunii ira Neptuni, 330, 36. Ibi fuit Heliconii Neptuni templum, quod Asiæ Iones etiamnum venerantur, 330, 7. Helice Ægiensium est, 332, 25.
- Helicon, Ἑλικὼν (*Palæovuni*), Bæotiæ mons altus et nivalis, 326, 19; 363, 7; 352, 15; 22, 6; in eo fanum Musarum, Hippocrene, antrum Libethridum nympharum, 352, 15; 326, 13. Thraces Heliconem Musis dedicarunt, 352, 19; 404, 40. Ex eo Permessus et Holmius fl. oriuntur, 350, 2. Ejus vicus Nysa, 348, 22; ad Heliconem Thespiæ, 351, 39; Coronea, 353, 23; Mychus, 363, 7; Onchestus, ut Alcæus opinatur, 354, 33. Mons Phocidi contiguus est, 351, 52; sinui Crisæo incumbit, 351, 41.
- Heliconio Neptuno in Panioniis sacrificant, 546, 15.
- Heliopolis, Ἡλιούπολις (*Balbek*), Syriæ urbs, 641, 10.
- Ἡλιούπολις (*Matarieh*), Ægypti urbs; supra Bubastum sita. Solis templum habet et Mnevin bovem; status urbis tempore Strabonis; templorum structura fusius describitur, 684, § 27 et 28. Obelisci duo inde Romam delati, 684, 19. Vidit ibi Strabo domos sacerdotum in quibus Eudoxus et Plato egerant. Studia sacerdotum philosophica et astronomica tunc prorsus defecerant, 685, 20. Ad Heliopolin Eudoxi specula, 685, 32. Heliopolitæ Mnevin bovem colunt, 682, 38.
- Heliopolitæ ab Aristonico vocati sunt pauperes illi et servi, quos ad libertatem evocaverat, 552, 12.
- Ἡλιοπολίτης Ægypti νομὸς supra Bubastiten situs, 684, 7; in Arabia est, 685, 30, utpote a Nilo orientem versus.
- Helios Ἥλιος, Persei filius, Helum Laconicæ condidit, 312, 21.
- Hellanicus, Ἀέσθιος συγγραφεύς, 528, 49, fabulis abundat, 435, 36. Hellanico melius se fabulas narraturum proficitur Theopompus, 36, 15. Hellanicus de Eurysthene et Procle, 314, 22. Lycurgi mentionem non fecit, *ib.* Napen, Methymnæi agri locum, perperam Lapen scribit, 366, 8. De Oleno et Pylene Ætolia oppidis, item de Macynia et Molycria falsa tradit, in aliis quoque levem se ostendens, 387, 48. Dulichium Homeri eandem esse cum Cephallenia dicit præter Homeri sententiam, 392, 1. Varias Scytharum gentes memoravit, 471, 23. Novum Ilium a vetere non diversum esse dicit, 515, 6. Assum Æolicam facit urbem, 522, 20.
- Hellas, Ἑλλάς, apud Homerum a Phthia distinguenda, 370, 37. Alii regionem indicari volunt ab antiqua Pharsalo ad Thebas Phthiotides pertinentem; alii urbem intelligunt, quam Pharsalii in rudibus 60 a Pharsalo stadia dissitis agnoscunt, Melitæenses vero 10 stadiis ab ipsorum urbe, tunc Pyrrha vocata, fuisse, ex eaque Hellenes Pyrrham transmigrasse contendunt, 370, 38. Hellas dicta est meridionalis Thessaliæ pars, in qua Deucalion regnaverat, antea Pandora dicta, 381, 18.
- Helleborus optimus nascitur in Anticyra Maliaca, in Phocensi autem Anticyra melius apparatur, admixto medicamento quodam sesami simili, 359, 23.
- Hellen, Ἑλλήν, Deucalionis f., circa Phthiam inter Peneum et Asopum regnavit; imperium filiorum natu maximo reliquit, reliquos, Dorum et Xuthum, emisit ad sedes quaerendas, 329, 6. Ab Hellene Hellas Thessaliæ regio dicta, 381, 18. Ejus sepulcrum in foro Melitææ, 371, 2.
- Hellenes, Ἑλληνες, apud Homerum nonnisi Thessalici Myrmidones vocantur, sec. Apollodorum; alii etiam totius Græciæ incolae ab eo sic vocari contendunt; quod Apollodorus ab Hesiodo demum et Archilocho factum esse ait, 318, 7. Cf. Græci.
- Hellenes, Ἑλληνες, urbs græca apud Callaicos in Hispania fuisse fertur, 130, 25. (Cf. Plin. 4, 35, 112: *A Cilenis conventus Bracarum Heleni* (*Heleni* v. l.), *Gravii, castellum Tyde* (*Tuy*), *Græcorum sobolis omnia. Insulæ Cicæ*. Hellenes in hod. *Pontevedra* agnoscunt Mariana et Florez).
- Helli, Ἑλλοί, Pindaro vocantur Dodonæ acco'æ, 272, 35. Cf. Selli.
- Hellespontum alii aliter definiunt, aut totam Propontidem ei assignantes, aut eam ejus partem quæ est intra Perinthum; porro etiam maris Ægæi partem ei tribuunt; nam initium alii sumunt a Sigæo, alii a Sigrio Lesbi promontorio; alii denique usque ad Myrtoi maris initium Hellesponti nomen extendunt, 284, 36. Hellesponti initium post Eleuntem opp., 283, 54. Hellesponti hep-tastadium prope Abydum, 505, 48. Latitudo minima 7 stadiorum; longitudo ejusdem 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 34. Hellespontum ubinam ponte Xerxes junxerit, 284, 3; 505, 48. Meridiani circuli pars ab Alexandria ad Hellespontum pertinens stadiorum 8100, ab Hellesponto ad Borysthenem stad. 5000, sec. Eratosthenem, 52, 27 (Cf. p. 46, 63, 68, 69, 70, 71, 124, 135, 295, 313, 331, 400, 571, 583, 589, 591, 643, *ed. Casaub.*).
- Hellespontii Mysi, 485, 9.
- Hellopia, Ἑλλοπία, dicta est Eubœa, item circa Dodonam regio, 272, 37.
- Helos, Ἑλος, Eleæ in Nestoris ditione circa Alpheum vel locus vel urbs, vel palus juxta Alorium, 300, 47.
- Helos, Ἑλος, olim urbs, nunc pagus Laconia, 312, 10; 300, 49; unde nomen habeat, 312, 13; 349, 9. Ἀὐλῶνά τινα μακρὸν κατὰ τὸ Ἑλος perlabitur Eurotas fl., 295, 8. Lacedæmoniorum contra Helotas bellum. Helotarum servorum ap. Lacedæmonios conditio, 313, 25; 598, 7. Helotes Lacedæmoniorum cum Partheniis conspirant, 232, 40.
- Helvetii, Ἑλυσήτιοι, gens populosissima, 163, 32, ad Rheni lacum, 243, 8. Rhætis et Vindelicis contermini, 171, 36; a Sequanis Jurasio monte distincti, 161, 7; ad Rheni fontes, 160, 9. Ex Italia ad eos aditus per Pœninos Alpes, 173, 29. Helvetii auri divites fuerunt; at latrociniiis se dederunt Cimbrorum exemplo seducti. In tres divisi erant partes, quarum duæ bellis perierunt; tertiæ partis quadringenta millia Cæsar delevit, octo millia superesse passus est, 160, 49. Helvetii Tigurini et Toygeni Cimbris se adjunxerunt, 244, 15. Mulieres fecundæ et nutrices egregiæ, 163, 34.
- Hemeriscopium, Ἡμεροσκοπεῖον, Hispaniæ urbs Sucroni fl. vicina, in promontorio habens Dianium (*Denia, Artemis*), Massiliensium colonia; Dianæ fano pro arce usus est Sertorius, 131, 53; 134, 6. In propinquo sunt Planasia et Plumbaria inss. et lacus marinus (*Albufera*), 132, 5.
- Ἡμίκωνες, Semicanæ, populus fabulosus, ap. Hesiodum, 36, 1; 248, 35.
- Hemisphærium septentrionale et meridionale, 91, 52.
- Ἑνέτη, Paphlagoniæ urbs, postea Amisus dicta sec. Hecataeum et Zenodotum, 473, 50.
- Heneti, Ἑνετοί, Paphlagoniæ gens, a Parthenio orientem versus habitantes; urbs eorum Cytorum, 465, 1. Ex Henetis (post Troica multum vagatis, 51, 8) genus ducere nonnulli putant Venetos Italiae, 176, 38. Heneti sec. plurimos primaria olim Paphlagoniæ gens fuit, ex qua ortus Pylæmenes, Paphlagonum dux ap. Homerum;

- aliæ quædam de verbis Homericis ἐξ Ἑνεῶν (Il. 2, 852) sententiæ, 465, 47. Eversa Troja, per Thraciam in Venetiam abierunt; comes iis se adjunxisse fertur Antenor; nunc nulli in Paphlagonia Heneti sunt, 466, 2. E Leucosyris profecti Trojanis auxilium tulerunt; inde cum Thracibus in Adriæ recessum profecti sunt. Qui expeditioni non interfuerunt Cappadoces, evaserunt, sec. Mæandrium, 473, 35; 124, 26. Cum Antenore e Troade in Thraciam, inde ad Adriam profecti sunt, 520, 5; 176, 36. Equarum alendarum studiosi, 176, 36. Muli Hene-torum, 176, 43.
- Heniochi, Ἡνίοχοι Pontici, 422, 47; 712, 32; 107, 11; nomen habent a Dioscurorum aurigis, Rheca et Amphistrato Laconibus, 425, 25. Eorum ora maritima est post Achæorum oram pertinetque usque ad Pityunta magnum per 1000 stadia sec. Artemidorum, 426, 15. Heniochi sec. Mithridaticôn scriptores ab oriente Zygorum, ab occasu Cercetarum habitant, 426, 20; 425, 17. Colchis est a meridie Heniochorum, 422, 39. Eorum navigia et latrocinia, 425, 17. Quattuor reges sive σκηπτούχους habebant, quo tempore fugiens Mithridates regionem eorum transivit, 425, 50.
- Heorta, Ἑορτα (*Heortberg*), Scordiscorum majorum oppidum, 264, 21.
- Hephæsteum, Ἡφαίστειον, in Memphi urbe, 686, 7.
- Heptacometæ, Ἑπτακωμήται, summas Scydisæ montis partes incolunt, 470, 14; ferocissimi; in turribus sive μασώναις habitant, unde Mosynœci vocantur; tres Pompeii cohortes conciderunt, 470; 19.
- Heptaporus, Ἑπτάπορος, Troadis fl., apud Homerum memoratus, quem etiam Polyporum vocant, septies transitur in via qua a Pulcra picea ad pagum Melænas et Æsculapii templum itur, 515, 53; 475, 5; 502, 41. Ex Ida fluit, 499, 25.
- Heptastadium. V. Hellespontus et Alexandria.
- Heraclea, Ἡράκλεια, poema Pisandri Rhodii vel alius cujusdam, 559, 45; 587, 15.
- Heraclea, priscum Cartejæ nomen, 115, 51.
- Heraclea, Cariæ opp., 562, 22.
- Heraclea, una ex octo Pisatidis urbibus, 40 ab Olympia stadiis juxta Cytherium fl., 306, 32. (Stadiorum numerus ducit ad hod. *Bruma*.)
- Heraclea sub Latmo (ruinæ ad *Baffi* lacum), Ioniæ urbs, antea Latmus dicta, uti mons, cui adjacet, 543, 14; a Pyrrha 100 stad. distat, 543, 23.
- Heraclea Lucaniæ. In eam Siridis incolæ transducti sunt, 219, 47. Ejus navale Siris, 219, 21. Heraclea a Metaponto 140 stadiis dissita, 219, 49; in Tarentina regione; celebrabatur ibi communis Græcorum in hoc tractu degentium conventus, 233, 18. De ea urbe Tarentinorum cum Messapiis bellum, 233, 26.
- Heraclea (Lyncestis), Macedoniæ urbs in via Egnatia sita, 268, 30.
- Heraclea, Mediæ urbs circa Rhagas sita, 441, 21. Situs incertus. Ptolemæus Heracleam sicut vicinam huic Arsaciam a Rhagis longe versus ortum removet. In tabula urbem retuli ad ruinas *Kala-Erig* quæ sunt prope *Weramin* oppidum, boream versus a ruinis *Scheri* (Arsaciæ). Ceterum cf. Droysen *Hellen.* II, p. 607.
- Heraclea, Mytilenæorum pagus in continente, 519, 20.
- Heraclea (*Ereklî*) Pontica, in Mariandynis sita, Milesiorum colonia, 464, 24, et 38; nunc ad Pontum provinciam pertinet, 464, 10; 465, 17. Urbis situs et historia, 465, 4; coloniæ Callatis et Chersonesus, 465, 5; 265, 7; 256, 13. Distat urbs a Sinope 2000 stadia, 468, 11; a Chalcedonio fano 1500 stadia, a Sangario 500 stadia, 465, 34. Ejus tyrannus Dionysius, 466, 42. Ad eam usque Mithridatis Eupatoris regnum pertinuit, 463, 29.
- Heraclea patria Heraclidis Platonici, *ib.* In Heracleotide aconitum nascitur, 465, 33.
- Heraclea, Syriæ castellum ab Antiochia orientem versus, viginti stadia a Minervæ Cyrrhestidis templo distans quod olim tenuit Dionysius tyrannus, Heracleonis f., 639, 30. (De castello hoc et templo aliunde non constat nisi quod apud Ptolemæum Heraclea ab Hierapoli centum viginti fere stadia distans boream et occasum versus memoratur quæ Reichardo est hod. *Ahcteram*; sententia hæc ad Ptolemæi numeros accommodata est. Ritterus, t. 10 p. 929, templum illud in Cyrrho oppido (hod. *Choros*) collocat, nescio qua de causa. Ceterum in seqq. Strabo Heracleum Cyrrhesticæ memorat Gindaro vicinum. Quod num ab Heraclea diversum fuerit, necne, quaeritur.)
- Heraclea (Sintica), usque ad quam ab Amphipoli in Strymonis convalli sunt Bisaltæ, 238, 1 et 9. Sita urbs fuit ubi nunc est *Zerookori* vicus; cujus in agro magna numerum Heracleæ copia reperitur (Leake N. G. p. 225.)
- Heraclea Trachiniæ, Τραχιν καλουμένη πρότερον, in Cētæa regione, Lacedæmoniorum opus, a vetere Trachine sex stadia distat, 367, 40; 372, 45; 334, 35; 380, 16. Pars ejus concidit terræ motu, 50, 29. Ejus pagus ad Asopum fluvium, 328, 33; 351, 14.
- Heracleon, Ἡρακλέων, Dionysii tyranni f., 639, 31.
- Heracleoticus nomus, Ἡρακλειωτικός s. Ἡρακλειώτης νομός, Ægypti in insula situs, Herculis urbem (Heracleopolim Magnam) habet, 687, 29; 689, 53; 671, 11.
- Heracleoticum sive Canopicum Nili ostium, 670, 40; 71, 9.
- Heracleotis, Ἡρακλειωτίς, in Ephesiorum ditione regio, quam ademtam Ephesiis reddiderunt Romani, 548, 57.
- Heracleum, Ἡράκλειον, Cnossi navale, 409, 11; 416, 60.
- Heracleum Siciliæ, inter Lilybæum et Agrigentinum emporium, 221, 22.
- Heracleum, ad Mæotidem opp. 424, 8.
- Heracleum pr., Ἡράκλειος ἄκρα, in Ponto ab Amiso orientem versus, 469, 52.
- Heracleum Syriæ non procul a Gindaro (*Djindaris*), in Cyrrhestica, 639, 39. (A meridie *Djindaris* assurgit *Amyntli Dagh*, in cujus vertice est *Deir Mar-Semaan*; fortasse huc pertinet Heracleum Strabonis.)
- Heraclion, Ἡράκλειον, locus Ægypti cum Herculis fano, ab oriente Canobi urbis et ab occidente ostii Canobici situm, 680, 50; 670, 32.
- Heracleum, in ora Cyrenaica, pone quod Paliurus vicus 761, 30.
- Heracleum. V. Herculis promontorium.
- Heraclidæ, Ἡρακλεῖδαι, ab Eurystheo appetuntur, 324, 19; Dorienses in Peloponnesum reducunt, 286, 30. Quando? 498, 23. Unde profecti sint, 367, 7. Ad Nautopactum classem compegerunt, 366, 25. Viæ iis dux fuit Oxylus, 307, 8. Quomodo Peloponnesi regiones inter se dividerint, 434, 46. Heraclidæ qui Argis potiti erant, etiam Mycenæ tenebant, 320, 23. Comitati eos sunt Iones ex tetrapoli Attica, 322, 2. De Heraclidis Laconica potitis Ephori narratio, 313, § 4. Heraclidæ Atheniensibus, regnante Codro, bellum inferentes Megaridem eripuerunt et Megara condiderunt, 337, 34. Heraclidarum e genere Chersicrates Corinthius, 224, 5.
- Heraclides Platonicus ex Heraclea Pontica oriundus, 463, 30; in dialogo narrat magum quendam ad Gelonem pervenisse, qui se Libyam circumnavigasse dixerit, 81, 16; 83, 6. Laudatur de Helice terræ motu aquis obruta, 330, 31; de muribus sacris circa Smintheum Chrysæ, 517, 30.
- Heraclides, Herophileus medicus, sodales Apollonii Myos, Erythris natus, 550, 51.

Heraclitus ὁ σποταίνος, Ephesius; ejus dicta, 548, 18; 667, 3. Per ursam arcticum circulum intelligit, 3, 8.
 Heraclitus Halicarnasensis poeta, Callimachi socius, 560, 35.
 Heraca, Ἡραία, Arcadiæ opp., 333, 39; e novem pagis a Cleombroto aut Cleonymo constituta, 289, 32. (Ruinae ad vicum *Aianni*).
 Ἡραῖα, Junonis templa. V. Juno.
 Herculaneum, Ἡράκλειον, Campaniæ castellum, quod tempore labente tenuerunt Osci, Tyrriheni, Pelasgi, Samnitæ, 205, 37.
 Hercules, Ἡρακλῆς, unus ex Idæis Dactylis, certamen Olympicum instituisse fertur, 205, 5. 406, 17.
 Hercules, Ἡρακλῆς, Jovis et Alcmenes f., Olympici certaminis auctor, 305, 5; pater Tlepolemi, ex Astyochea, 290, 36; Iolai, 187, 21; Thessali, 381, 21; 558, 15; Herculis et Omphales ex posteris Atys, 182, 42. Socius Herculis Hylas, 482, 50; et Cius, 482, 52. Herculis certamina, 16, 5; itinera, 40, 22. Hercules, μεγάλων ἐπι-στωρ ἔργων, 7, 29, in Hispaniam expeditionem suscepit, quod de divitiis ejus terræ audiverat, 2, § 4; 123, 52; usque ad πύλας Γαδειρίδας venit sec. Pindarum, 141, 37. Cartejam Iberiæ condidisse fertur, 115, 51. Sociorum nonnulli in Hispania remanserunt, 130, 28. Hercules Geryonis boves abigens ad Evandrum Romam venit; acceptum ibi vaticinium et sacrificium, quale etiamnum Romani offerunt, 192, 16. In eodem itinere aggerem in Lucrino sinu duxisse dicitur, 204, 25. Gigantes e Phlegra Campaniæ expulit, 233, 53. Gigantes, i. e. barbaros, in Phlegra sive Pallene debellavit e Troja rediens, 278, 47. Gigantes necavit opera Veneris τῆς Ἀπατούρου, 424, 50. Ad Diomedis equas abducendas missus, quomodo hoste superior evaserit, 282, 4. E Troja rediens ventis in Coem defertur, 284, 47. Augeam evertit, 304, 44. Epeorum auxilio, 293, 10. Pylum vastat Nestoream, 302, 15; ad Tænarum pr. Cerberum protrahit, 311, 47. Aves Stympthalides expulit, 319, 5. Erginum Minyarum tyrannum interfecit, 353, 12; contra Centauros pugnavit, 298, 12; Dryopes e Doride ejecit, 321, 12. Ægimium Doriensium regem in regnum restituit; filius ejus maximus Hyllus ab Ægimio adoptatur, 367, 3. Hercules Œchaliæ, Eubœæ urbem, diruit, 385, 2, 376, 36. Debellato Acheloo victoriæ præmium adeptus est nuptias Dejaniræ; quomodo interpretanda hæc sit fabula, 393, 50. Ad Evenum fl. Nessum interfecit, 387, 39. Ejus in Indiam expeditio, 584, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Hercules Aornum Indiæ petram frustra expugnare tentavit, 586, 43. Prometheus liberavit in Caucaso apud Parapamisadas vinctum, 586, 52. Herculis in India posterius Sibæ cur esse putentur, 586, 46. Hercules Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Rogus Herculis, 367, 49. Herculis templum in Sacro Hispaniæ promontorio Ephorus finxit, 140, 42; 114, 4. Gaditanum ejus templum, 141, 24, in quo duæ erant columnæ æreæ octo cubitorum, quibus inscriptus erat sumptus in templi factus exædificationem; has dici Herculis Columnas censet Posidonius, 141, 43, obloquente Strabone, 142, 50-143, 9. Ejusdem templi fons vel putei duo memorabiles; de iis Polybii, Artemidori, Posidonii sententiæ, 143, 10. Herculis templum ad Rhodani et Isaræ confluentes a Romanis structum, 154, 16. Herculis Monæci templum in Monæci portu, 168, 52. Herculis fanum Tiburtinum, 198, 30. Herculis Macistii templum in Triphylia, 299, 12. Herculis fanum Alyziæ, 394, 41; in Heraclio prope Canobum, 680, 37. Hercules Κορυνηίων apud Œlæos, 524, 28; Ἰποκτόνος ap. Erythræos Asiæ, 224, 29. Hercules ap. Tyrios colitur, 614, 39; apud campestris (πεδισίους) Indiæ philo-

sophos, 606, 15. Herculem non venerantur Ilienses ob vastatam ab eo patriam; sacra faciunt Achilli, Patroclo, Antilocho, Ajaci, 510, 9. Hercules pelle et clava instructus ab antiquis temporibus alienus est; primus hunc habitum finxit Heracleæ auctor Pisander vel quicumque sit alius, 587, 13. Herculis certamina, Lysippi opus, in Alyzia urbe, 394, 12. Herculis colossus, Lysippi opus, Tarento abstulit Fabius Maximus et Romæ in Capitolio dedicavit, 231, 25. Herculis colossus, Myronis opus, in Samo, 544, 25. Hercules Dejaniræ tunica excruciat, pictura, 327, 34. Herculis ara in sinu Emporico, 701, 32. Herculis columnæ, Στῆλαι, Ἡράκλειοι στῆλαι, 17, 28, a Malea prom. 22500 stadia distant sec. Polybium, 21, 6. Ad eas terra olim non erat perrupta, adeo ut maris interni superficies altior esset, et isthmus ad sinum Arabicum aquis tegetetur, suspicante Eratosthene, 32, 8. Extra Columnas Phœnices paullo post Troica progressi sunt, 40, 34. Parallelus per Columnas ductus, 56, 15.

Herculis columnæ in India, 142, 25

Herculis insula sive Scombraria (*Escombrera*) ad Carthaginem novam, 132, 7.

Herculi sacra insula e regione Onobæ; quare ibi nonnulli Herculis Columnas posuerunt, 141, 20 (*Saltes* insula ad *Huelva*).

Herculis portus ad Cossam urbem (prope *Monte Argentaro*) in Etruria, 187, 51.

Herculis portus (*Tropea*) in Bruttio a meridie Hipponii urbis, 213, 21.

Herculis pr., τὸ Ἡράκλειον (*C. Spartivento*), Italiæ promontorium meridiem versus ultimum, 215, 25.

Herculis thermæ ad Thermopylas, 367, 13.

Herculis calida lavacra ad Ædepsium in Eubœa, 365, 10.

Herculis urbs, Ἡρακλέους πόλις (*Heracleopolis Magna*), in Heracleotico nomo Ægypti. Ibi ichneumon colitur, dum in vicino Arsinoite nomo crocodilus sacer est, 689, 53

Hercynia silva, ὁ Ἐρκύνιος δρυμός, dorsum montanum Germaniæ, Alpibus contiguum, versus ortum porrigitur, 241, 22. Magnum includit circulum; in medio sita regio habitationibus apta; prope silvam sunt Istri et Rheni fontes et lacus Rheni, 242, 45; 172, 36. E Gallia meridionali silvam petens primum transit lacum istum, deinde Istrum, et tum ad silvam per montanas planities accedit, 243, 1. Ad silvam H. usque pertinet Getarum terra, 245, 11. In silva Suevorum gentes nonnullæ, ut Quadi, 241, 22 et 34; 243, 15. Ab ea meridiem versus est Gabreta silva, 243, 15. Hercyniam silvam olim Boji tenuerunt, 244, 7.

Herdonia, Ἡρδωνία (*Ordona*), Apuliæ opp., 234, 52.

Hermas, Ἡρμάς, inter dona a Poro ad Augustum missa, 612, 39.

Hermæum, Ἡρμαία ἄκρα, promontorium (*Cap Bon*, *Ras Addar*) et urbs ad sinum Carthaginiensem, 706, 24; 708, 2.

Hermagoras, Ἡρμαγόρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράψας, e Temno urbe Æolica oriundus, 531, 32.

Hermias, Ἡρμείας, eunuchus et Atarnitarum tyrannus. Ejus historia, 522, 4; 525, 25.

Hermione, Ἡρμιόνη (ruinae in quibus nunc *Kastri* vicus est), Argolidis urbs ad sinum Hermionicum, 317, 13; 320, 31. In ejus ora maritima Halieis, qui vocantur; ad urbem descensus ad inferos esse dicitur; mortuorum oribus portorium imponitur, 321, 4. Olim Cares tenuerunt, 321, 52; tum Dryopes, 321, 9. Urbs ad amphictyoniam Calauriæ contributebat, 321, 33. Vicinum e Scyllæum, 321, 13. Hermionica urbs Asine, 309, 11.

Hermionicus sinus, ὁ Ἡρμιονικὸς κόλπος, 49, 26; 288, 18;

- 326, 46; 316, 9 et 24. Adjacentia ei oppida, 317, § 3.
 Hermocreon, Ἑρμοκρέων, aram Apollinis Parianam ædificavit, 503, 22.
 Hermodorus, Ἑρμοδωρος, Ephesius, Romanis leges quasdam scripsisse videtur; a civibus ejectus est. De eo Heracliti vox, 548, 20.
 Hermonactis vicus, Ἑρμώνακτος κώμη, ad Tyræ ostium, 254, 10.
 Hermonassa, Ἑρμώνασσα, Bospori Cimmerii urbs, Hypanin innaviganti ad dextram est, in Sindice, 424, 35.
 Hermonassa, Ἑρμώνασσα (*Platana*), Ponti opp. Trapezunti vicinum, 470, 2.
 Hermenduri, Ἑρμόνδυροι, gens Suevica, olim trans Albin, nunc citra eum habitans, 241, 38.
 Hermenthis, Ἑρμώνθις (*Erment*), Thebaidis urbs in qua Apollo et Juppiter coluntur, 693, 43.
 Hermopolis, Ἑρμοῦ πόλις, Ægypti urbs in Deltæ regionis insula, non longe a Buto urbe, 681, 30. (Aliunde non nota, Hermopolis alia in Delta regione non longo a Mendete et Lycopoli dissita, 681, 34 (Aliunde non nota).
 Hermopolis, (Hermopolis parva, *Damanhour*), a Schedia Memphim naviganti ad dextram est, fluvio adjacens, 682, 33.
 Hermopolitana Custodia, Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή (*Bahr Jusu* ad Hermopolin Magnam sive *Esmoun*), locus Ægypti ubi vectigal exigitur earum rerum quæ e Thebaide deferuntur, 690, 32. Hermopolitæ Ægypti cynocephalum colunt, 690, 26.
 Hermus, Ἑρμος (*Gediz Tchai*), Lydiæ fl., ab Homero memoratur, 474, 50. Ioniam ab Æolide dirimit, 498, 2. Ejus fontes et cursus, 535, 11. In eum influunt Pactolus et Hyllus sive Phrygius, 535, 8. Cf. etiam 498, 17; 502, 4; 531, 36; 540, 26. Hermi campus alluvionibus debetur, 534, 44; 536, 16; 589, 23.
 Hernici, Ἑρνικοί, Latii gens, 190, 39; 192, 32; ad Lanuvium et Albam Romamque, 198, 41. Eorum caput Capitolum, 198, 24.
 Herodes, Ἡρώδης, Judæorum pontifex, regis titulum assumpsit, Antonio primum et deinde Augusto permittentibus; de filiis ejus notitia; soror ejus Salome, 651, 8. Herodes Samariam urbem denominavit Sebasten, 647, 26.
 Herodotus, Ἡρόδοτος, Halicarnasensis, etiam Thurius vocatur, 560, 32. Facilius Homero et Hesiodo et tragicis quam Herodoto credas, 435, 36. Herodoto melius se fabulas narrare ait Theopompus, 36, 15. Laudatur Herodotus (I, 6) 466, 13; 457, 44; de Arione (I, 23), 328, 40; de Alyattis tumulo et de Lydorum mulieribus (I, 93), 536, 18; 556, 48; (I, 163) 125, 17; (I, 102) 455, 32; (I, 173) 490, 48; (I, 175) 522, 47; (II, 5) 589, 30; De Ægypto fabulosa multa narrat, 695, § 52. Citatur de Ægypto Nili dono, (II, 5) 25, 4; 29, 47; 460, 2; (II, 36), 699, 29; (II, 51) 406, 12; (IV, 36) 51, 35; (IV, 42) 81, 15; 83, 7; (IV, 127) 250, 18; (V, 101) 535, 11; (IV, 101) 384, 42; (VII, 58) 283, 24; (VII, 91) 570, § 3; (VII, 92) 490, 4; (VII, 170) 234, 23; (VII, 198) 367, 61; (VIII, 104) 522, 47. Varias Scytharum gentes memorat, 471, 23.
 Heroum urbs, Ἡρώων πόλις, ad recessum sinus Arabici, 682, 25; 71, 4; 655, 8; 646, 33; 687, 54. Arsinoæ et Cleopatridi vicina, 683, 49; in eodem parallelo in quo Syrtis majoris est recessus, 709, 52. Isthmus qui a mari interno ad Pelusium pertinet, mille stadiorum est, 682, 25. Ab Heroonpoli ad Ptolemaidem 9000 stadia, 654, 29; ab eadem per Petram et Arabiam desertam ad Babylonem 5600 stadia sec. Eratosthenem, 653, 29. Urbs quum defecisset, a Cornelio Gallo recipitur, 698, 1. (Heroopolis vulgo referunt ad ruinas, quæ sunt ad *Abou-*
Keycheid, a lacu amaro boream versus. Quod alienum esse a Strabonis sententia patet. Cf. Letronne ad Strabon. vers. gall. lib. XVII, p. 369 not.)
 Herophileus medicus Heraclides, 550, 51. Herophileæ sectæ medicorum schola Caruris, 496, 40.
 Herostratus, Ἡρόστρατος, Dianæ templum Ephesium incendit, 547, 10.
 Herpa, Ἡρπα, Sargarausenæ in Cappadocia opp., 460, 20; ad Herpa Carmalæ fluvii (*Charma Su*) alveum obturavit Ariarathes rex, 462, 1. (In novissimis quibusdam tabulis Herpa notantur ad initium Carmalæ fluvii; at non ibi Archelaus fluvium obturaverit, sed ad angustas istas fauces, per quas in Taurum intrat; ibi nunc est *Jarpus* locus, quem cum Herpis Strabonis componendum esse puto; Kiepertus Jarpum locum pro vetere Arabisso habet. Ceterum quod in Sagarause Strabo Herpa ponit, id fortasse minus recte habet; alio loco Carmalam fl. Cataoniæ assignat.)
 Herphæ, Ἡρφαί, Cappadociæ opp., in via situm, qua Mazacis Tomisa itur, 566, 31.
 Herus, Ἡρούς, turris prope Abydum, 506, 12.
 Hesiodus, filius Dii qui e Cuma in Bœotiam migravit, 532, 25. Laudatur de Ascera patria, 351, 47. Primus universæ Græciæ incolas Hellenes vocavit, 318, 10. Homericam de Ulyssis circa Siciliam et Italiam erroribus narrationem referens præter loca ab Homero memorata etiam Ætnæ et Ortygiæ et Tyrrhenorum meminit, 19, 8. Nili fluvii nomen et ostia complura novit, 24. Laudantur Catalogi versus duo, 35, 25. Hesiodus falsa multa de locis populisque non ob ignoracionem, sed consilio poetico profert, 35, 47. Gentes fabulosas memorat Hemicynes; Macrocephalos, Pygmæos, 36, 1; 248, 35. Laudatur de Pelasgo Lycaonis patre, 184, 26; de Scythis equimulgis, 249, 44. Hesiodus ἐν τῇ καλουμένῃ γῆς περιόδῳ, laudatur, 251, 22; de Hellopia circa Dodonam regione, 272, 40; de Piro fluvio, 294, 4; de Cephissi cursu, 264, 10; de Dotio campo et locis vicinis, 380, 10; 552, 51; de Hecateri (?) filiabus, 405, 10. Nondum novit Priapum deum, 503, 8. Amphilocho Solis interfectum esse ab Apolline dicit, 576, 44. Citatur de Mopsi et Calchantis certamine, 548, 49; de aliis quibusdam, 49, 45; 267, 37; 312, 35; 351, 50; 532, 28.
 Hesione, Ἡσιόνη, ab Hercule liberata, 510, 20.
 Hesperides, Ἑσπερίδες. Earum mala aurea, 124, 50; sedes earum fabulosæ, 248, 40. Iter a Caucasio ad Hesperides sec. Æschylum, 151, 52.
 Hesperides, Libyæ urbs. Distantia a Zacyntho insula 393, 32. Ab iis ad Automala 1800 stad. sec. Eratosth., sec. alios 1500 st., 101, 53. Postea urbs dicta est Berenice, q. v.
 Hesperidum portus, Ἑσπερίδων λιμὴν, ad Berenicen, 710, 9, in quem Lathon influit. *ib.*
 Hesperii, Ἑσπέριοι, Æthiopes. V. Æthiopes.
 Hestiaea, Ἑστιαία, Alexandrina, quæ de Homeri Iliade scripsit, de situ veteris Ilii a Demetrio Scepsio laudatur, 512, 47.
 Hestiaotis. V. Histiaotis.
 Ἑσπερόσχοι ζῶναι duæ Posidonii, 79, 4; 110, 25; 112, 26.
 Hibernia, Ἰέρνη, a Britannia versus boream sita, ob frigus ægre incolitur; parum nota est, 53, 16; 60, 11; 62, 8; 167, 19; 52, 39; 94, 45. Ibi finem terræ habitatæ statuendum esse Strabo aenset, 94, 45; 62, 27. A Celtica Hibernia non ultra 5000 stadia abesse perhibetur, 60, 15. Incolarum indoles, 94, 45; 167, 19.
 Hicesius, Ἰέσιος, præses scholæ medicinæ Erasistrateæ, quæ Smyrnæ erat, 496, 44.
 Hicetaon, Ἰκετάων, Melanippi pater, 501, 27.
 Hidrieus, Ἰδριεύς, Hecatomni f., Artemisiæ sorori in regno

Cariæ successit; ipsi successit Ada soror et uxor, 560, 39.
 Ἱερὰ ἄκρα, Lyciæ pr., 568, 38.
 Hiera, Ἱερὰ νῆσος, una ex Liparæis inss., 229, 11; 230.
 (Hiera?) insula inter Theram et Therasiam e fervente mari sublata, ambitu 12 stadiorum; primi eam adierunt Rhodii, in eaque Neptuni Asphalii fanum condiderunt, 48, 13.
 Hieracon polis, Ἱεράκων πόλις (Accipitrum urbs), in Thebaide, ubi accipitres coluntur, 693, 48.
 Hierapolis, Phrygiæ opp. (*Pambuk Kalessi*), ubi ruinæ, e regione Laodiceæ ad Mesogidem m.; ibi aquæ calidæ et Plutonium, τὸ ἐν Ἱεραπόλει Χαρώνιον, 495, 43; 538, 15. Marmor Hierapoliticum, 375, 36.
 Hierapolis, Ἱερὰ πόλις, sive Bambyce, Mesopotamiæ urbs, quattuor schœnis ab Euphrate dissita, eadem quæ Edessa, 636, 48. Cf. Bambyce. Atergatis ibi colitur, *ib.*
 Hierapytna, Ἱεράπυτνα (*Hierapetra*), Cretæ urbs, a Pytna monte dicta, 405, 52; a Cyrba condita, 405, 27. In hanc urbem receptum est Larissæ oppidulum, 378, 22. Hierapytnii Prasum diruerunt, 411, 22.
 Hiericus, Ἱεριχοῦς (Jericho), e variis gentibus mixtos incolæ habet, 647, 25. A Petra abest trium vel quattuor dierum itinere, 663, 23. Hiericus, planities montano tractu circumdata; ibi regia, palmetum, balsami hortus, 649, § 41; in Hiericuntis ingressu sita castella Threx et Taurus, 649, 33.
 Hiero, Ἱέρων, Syracusarum tyrannus, in Pithecussas colonos misit, 206, 30. Catanæ incolæ eiecit, novisque colonis eo deductis urbem Ætnam vocavit, 223, 16. Post ejus mortem reversi Catanæi sepulcrum tyranni devastarunt, 223, 22.
 Hiero Laodiceam Phrygiæ, urbem patriam, quomodo auxerit, 495, 12.
 Hierocepis, ἡ Ἱεροκηπίς, in Cypro occidentali, 10 stadiis a mari, 583, 8; ἡ Ἱεροκηπία, 583, 28.
 Hierocles, Ἱεροκλῆς, Alabandensis orator, frater Menecli, 364, 15.
 Ἱερὸν ἀκρωτήριον. V. Sacrum prom.
 Ἱερὸν ὄρος, Sacer mons (*Hagios Elias*), ad Propontidem in Thracia, 284, 11; asphaltum in mare emittit; obiacet Proconneso insulæ, 284, 15.
 Hieronymus, Ἱερώνυμος, (Cardianus) historicus, laudatur de Thessalia, 380, 54; de situ Corinthi, 325, 30; de Cretæ magnitudine, 407, 48.
 Hieronymus Rhodius phil., 559, 38.
 Hierophantæ, Ἱεροφάνται, Cereris ministri, 402, 17.
 Hierosolyma, Ἱεροσόλυμα, Judæorum caput, ex Iope conspici tradunt, 646, 5; ideoque non longe a mari dissita sunt, 647, 20. Locum urbis saxosum et sterilem facile obtinuit Moses, 637, 51. Urbis sanctitas, 648, 21. Brevis urbis descriptio, 649, 23. Cepit eam Pompeius, 649, 29.
 Hilesium, Εἰλέσιον, Bœotiæ, a paludibus dictum, 349, 9.
 Himera, Ἱμέρα (*flume grande*), fl. per mediam Siciliam fluens; distantia a Cephalædio et Panormo, 221, 16.
 Himera, Ἱμέρα (ruinæ prope *Termini*), urbs a Zancleis Mylarum condita, 226, 43. Ad eam calidæ aquæ salsæ, 228, 28. Nunc urbs non incolitur, 226, 41.
 Hipparchus, Ἱππάρχος, mathematicus e Bithynia oriundus, 485, 5. In libris mathematicis de rebus geographicis passim disputavit, 285, 35. Homerum primum geographicæ peritiæ auctorem prædicat, 1, § 2. Non eandem esse ubique in oceano fluxus et refluxus rationem dicit, neque, si hoc detur, inde effici Atlanticum mare in se refluere inque orbem redire, I, 1, 9, p. 4 sq. Ἐν τοῖς πρὸς Ἑρατοσθένη de rerum cœlestium studio ad geographicam necessario agit, 6, 1. Contra Eratosthenem disputavit, 12, 15. Ineptos esse dicit qui omnium artium

et scientiarum cognitionem Homero vindicent, 13, 40. Homerum in recensendis populis et regionibus ordinem geographicum servare monuit, 22, 38. Effluxum maris in freto Byzantio aliquando subsistere ait, 46, 18. Male disputat contra Eratosthenem, verba ejus a sensu suo detorquens, 46, 37; 47, 15. Inscriptionem delphinorum, quam Cyrenæos in Ammonis templo posuisse Eratosthenes dixit, falsi arguit; oraculumque nunquam ad mare fuisse contendit; non posse fundum maris in tantum attolli, ut Pharos et multa Ægypti loca aquis tegantur; et hoc si factum esset, etiam alias multas Europæ et Asiæ partes inundandas fuisse. Denique de Istro scisso alveo in Pontum et Adriam exeunte pravam sententiam profert, 47, 20. Ad annotanda quæ secundum habitationes diversa in rebus cœlestibus observantur (πρὸς τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὰς οἰκήσεις ἐκάστας φαινομένων) adhibet tradita ab Eratosthene intervalla in Meroes, Alexandriæ et Borysthenis meridiano, 52, 13. Observato gnomone, reperisse sibi visus est Byzantium sub eodem quo Massiliam parallelo esse 53, 6; 87, 38; 94, 51.; unde, distantiarum ratione habita, Britanniam et Borysthenem sub eodem parallelo esse collegit, 53, 6. A Byzantio ad Borysthenem esse dicit 3800 stadia, 95, 1. Eratosthenis de boreali Indiæ termino sententiam impugnat, argumentis parum idoneis, 56, 20. De recta linea per Herculis Columnas ad Ciliciam versus ortum æquinocbialem tendente cum Eratosthene facit, 59, 17. Pytheam secutus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo posita censet, 59, 46. A Byzantio ad Borysthenem 3700 stadia esse statuit, 59, 50. Ab æquatore ad Borysthenem computat stadia 34000, quorum 8800 pertinent ab æquatore ad Ciannamomiferam, 50, 1. Hoc si admiseris, Indiæ pars borealis, quum fertilis sit, in inhabitabilem zonam extendendus foret, *ib.* Hipparchus tradit ad Borysthenem inque Celtica totis noctibus æstivis lucem solis sub lucere et sub brumam solem non ultra 9 cubitus attolli; magis hoc evenire apud eos qui a Massilia 6000 stadiis habitent in Celtica, et sic porro. In Britannia parte boreali (ut Pytheas statuit) longissimam diem esse horarum 19. (Britanniam magis quam Strabo boream versus ponit). Hæc vero demonstrant falsa esse ea quæ Hipparchus de Indiæ et Bactriæ situ statuit, 62, § 18. Male Eratosthenem reprehendit Deimachii errores refellentem, 63, 44. In secundo Commentario de Meroes climate bene constare ait; num vero in eodem cum Meroe parallelo ponenda sit Indiæ pars meridionalis, a nemine, ne ab ipso quidem Eratosthene, exponi. Quod impugnat Strabo, 64, § 20. Hipparchus de distantiiis inter Babylonem et Thapsacum et montes septentrionales contra Eratosthenem male disputat, falsa assumens et falsa ex his inferens, 64, § 21; 66, 1. De tertio Eratosthenis sigillo disputans, non profert quæ Eratosthenes dixit, sed fingit quandam ejus sententiam, ad refellendum opportunam, 64, 50. Borealem tertii sigilli limitem ex Eratosthenis computo non posse in parallelo per Rhodum ducto collocari, sed multo septentrionaliorem esse demonstraturus, Eratostheni tribuit, quæ is non dixerat, ex iisque infert quæ non sequuntur, p. 68, 69, § 27-29. Persidem secundo Eratosthenis sigillo adscribendam fuisse et Indi fluvii cursum in vetustis tabulis rectius quam ab Eratosthene indicari studet probare. Sed inanis est argumentatio, quum Eratostheni affingantur, quæ ab eo aliena sunt, 71, § 34. Eratosthenis errores majores esse ait quam qui condonari possint, 72, § 35. Recte reprehendit Eratosthenem, qui quarti sigilli longitudinem definit linea a Thapsaco ad Pelusium ducta, quippe quæ potius sit parallelogrammatis diameter. Perperam vero ex sumptione non con-

cessa proficiscens, distantiam a Thapsaco ad Pelusium non 6000, sed 8000 stadiorum esse geometricè demonstrare studeat, 73, § 36. Hipparchus si quos Eratosthenis errores deprehendit, etiam correctionem eorum afferre debebat; nec jubere nos vetustis tabulis intentos esse, quæ majore correctione opus habent quam Eratosthenica, 74, 52. Meridianus per Canobicum ostium et Cyaneas ductus a Thapsaceno meridiano sec. Hipparchum distat 6300 stad., 75, 27. Viam a Thapsaco ad Caspias portas, quam 10000 st. Eratosthenes dicit, ab eo temquam rectam lineam perhiberi hac mensura contendit, quum res secus habeat, et recta linea multo brevior sit. Quæ false dici ab Hipparcho probat Strabo, 75, § 39. A Cyaneis ad Phasin 5600 stadia, inde ad Caspium mare 1000 stadia Hipparchus computat, 76, 5. Eratosthenem de occidentalibus Europæ partibus falsissima plurima tradentem juste incusat, 77, 15. In secundo contra Eratosthenem Commentario de borealibus terræ partibus agit, quæ sunt a septentrione Tauri montis; dein de tribus Europæ promontoriis, Peloponnesiaco, Italico, Ligustico; geometricè magis quam geographicè, 76, § 40; quæ Strabo exponere operæ pretium non duxit, *ib.* et 77, 15. Hipparchus accuratius definire studeat Hyrcaniæ a Bactria et ulterioribus gentibus distantiam et quæ sit a Colchide ad Hyrcaniam, 77, 35. Sub finem secundi Commentarii τῶν πρὸς τὴν Ἐρατοσθένους γεωγραφίαν πεποιημένων de Æthiopicis rebus Eratosthenem reprehendit; in tertio autem ait majorem partem disputationis fore mathematicam, nonnihil tamen etiam geographicum, 77, 43. Libro tertio justissime Timosthenem et Eratosthenem reprehendit, 78, 1. Eratosthenis de terræ magnitudine sententiam probat. Ejus de latitudine terræ habitatae disputatio, 93, § 7. Circulum maximum 252000 stadiorum esse cum Eratosthene statuit, 109, 15. Hipparchus consignavit τὰς γιγνομένας ἐν τοῖς οὐρανίοις διαφορὰς καθ' ἑκάστον τῆς γῆς τόπον τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τεταρτημορίῳ τεταγμένων, 109, 5. Hinc potiora excerpit Strabo p. 109-112, § 34-43.

Hippi, Ἴπποι, quattuor insulæ ante Erytheas Joniæ sitæ, 550, 22.

Hippones (*Bizerta* et *Bona*) duo, ambæ regiæ, altera Ulicte propinqua, altera Treto prom. vicinior, 706, 16.

Hippobotæ, Ἴπποβόται, Chalcidensium, 384, 5.

Hippocles, Ἴπποκλῆς, Cumæus, cum Megasthene Chalcidensi dux coloniæ, qua Cumæ conditæ sunt, 202, 50.

Hippocoon, Ἴπποκοῶν, Tyndareon et Icarium Lacedæmone pepulit, 396, 29.

Hippocoron, Ἴπποκόρων, Adramyttenæ locus, 405, 23.

Hippodoronium, Ἴπποδωρόνιον, Cretæ locus, 405, 58.

Hippocrates, Ἴπποκράτης, Cous medicus, tabulis in Æsculapio asservatis utitur, 561, 36.

Hipponax Ephesius poeta, 292, 53; 541, 31; 543, 50; 548, 24.

Hipponiæ sinus, Ἴππωνιάτης κόλπος, ab Antiocho vocatur Napetinus; isthmum efficit cum Scylletico sinu; 212, 7 et 24. Cf. Scylleticus sinus.

Hipponium, Ἴππώνιον (*Bivona*), a Romanis Vibo Valentia denominata, a Loeris condita in Bruttio urbs; ejus prætura; de Proserpina fabula; mos matronarum, 213, 11. Hipponii navale, Agathoclis opus, 213, 19.

Hippomolgi Ἴππομόλγοι, Homeri sunt Scythæ, Thracibus mixti, 246, 5; 3, 27. (Cf. p. 296, 300, 302, 311; 553 *ed. Casaub.*)

Hippopotamus sec. Onesicritum etiam in India nascitur, quod negant ceteri, 588, 53. Hippopotami in lacu Æthiopiæ, 658, 41.

Hippotheus, dux Pelasgorum qui Larisam Phriconidem tenebant, 530, 22; 184, 23.

Hippucrene, Ἴππου κρήνη, in Helicone fons, quem Pegasus elicit, 326, 18; 352, 13.

Hippus fl. (*Abascie*?) in Phasidem influit, 427, 20; 429, 22.

Hira, Ἴρη ποιήσσσα ap. Homerum, una ex urbibus quas Agamemno Achilli daturus erat, 308, 26. Nonnullis est ad montem prope Megalopolim, in via qua Megalopoli Andaniam itur (Parum accurate Strabo significat locum Homericum nonnullis esse Ἐἶραν Messeniæ). Aliis est in Messola, ad sinum Messeniæ (eo loco ubi postea erat Abia urbs prope hod. *Mantineia*), 309, 35.

Hirci mulieres ineunt in Mendete Ægypti urbe, 681, 35; a Mendesiis coluntur, 690, 30.

Hirpini, Ἴρπῖνοι, Samnitica gens, unde nomen habeant, 208, 42.

Hirpus Samnitum lingua lupum significat, 208, 44.

Hirudines (βδέλλα) septem cubitorum in Mauretaniæ quodam fluvio, 701, 48.

Hispalis, Ἰσπαλῖς (*Sevilla*), Romanorum in Turdetania colonia; emporium ibi, 117, 11. Ad Hispalin usque grandibus onerariis Bætis navigatur, 117, 41.

Hispania sive Iberia. Fines, 113, 35. Figura similis bovis tergori in longum expanso ab occasu versus ortum 69, 30; 105, 54; 113, 19. Longitudo ad 6000 st.; latitudo maxima 5000 stad., alicubi multo minor 3000 stadiis, 113, 22 et 35; 105, 41; 88, 15. A Columnis ad Pyrenen per mediterranea 4000 stadia et paullo amplius, juxta oram 6000 st., 129, 37. A Columnis ad Carthaginem Novam 2200 st.; hinc ad Iberum fere totidem; inde ad Pyrenen 1600 st., 129, 40-46. Sacrum prom. 1500 stadiis quam Libyæ extrema pars occidentalius est, 114, 5, et a Columnis 3000 stadia distat, 87, 36. Turdetaniæ longitudo et latitudo 2000 stadia non excedit, 116, 50. Lusitaniæ longitudo 3000 stad.; latitudo multo minor, 129, 37. A Tarracone ad ultimos Vascones et Oceanum in Hispaniæ et Galliæ confiniis 2400 st., 134, 7. A Sacro prom. ad Anam 60 mill., hinc ad Bætin 100 mill., hinc ad Gades 70 mill., 116, 36; hinc ad Calpen 750 vel 800 stadia, 116, 6. Eratosthenes et ceteri scriptores antiquiores parum noverant Hispaniam, 77, 23; 88, 23. Ephorus pleraque Hispaniæ attribuit Celticæ regioni, 165, 39. Antiquitus Iberiæ nomine intelligebatur quidquid est extra Rhodanum et isthmum qui Gallicis sinibus coarctatur; nunc eam Pyrene terminant, ac promiscue Iberiam et Hispaniam vocant. Nonnulli priorum Iberiam nonnisi eam regionem dicunt quæ est intra Iberum fl., et ab antiquioribus scriptoribus Igletarum esse perhibetur, 138, 3 (cf. 133, 7). Romani Hispaniam Internam seu Citeriorem et Exteriorem seu Ulteriorem distinguunt; ceteram divisionem aliis temporibus aliter instituerunt, 138, 11. Strabonis ætate ita res habebat: Populi senatusque provincia erat Bætica, in qua prætor cum quæstore et legato; reliqua Hispania erat Cæsaris. Mittebantur in eam legatus prætorius et legatus consularis. Ad prætorium pertinebat Lusitania ad Durium usque; reliqua consularis administrabat tribus legatis, quorum unus in Callaica, alter in proximis usque ad Pyrenen, tertius in mediterraneis, in Celtiberia et quæ ad Iberum sunt utrinque usque ad mare, 138, § 12. Major Hispaniæ pars male inhabitatur, 113, 8. Felix et bene frequentata est pars meridionalis, 113, 5. Optimas regiones tenuerunt Phœnices (cf. Herculis in Hispaniam expeditio, 2, § 4) et Carthaginenses, antequam Romani imperium eorum abolerent, 125, 1; 131, 24. A Græcis quoque et Trojanis urbes ibi olim conditæ, ut Odyssea, Hellenes, Amphilochoi, 130, § 3. Multaque Ulyssis (cf. 18; 1) aliorumque qui evaserunt e bello Trojano, exstant vestigia, 124, 12. (Haud ignota Homero Hispania, 2, § 4; 5, 22). Massiliensium

coloniæ, 131, 51. Nimirum Hispani quum in multas gentes exiguosque principatus distracti essent; nec facile coalescerent, ob fastum quendam ingeniorum sibi ipsi quique sufficere putantes, contigit ut extrinsecus invadentibus Græcis, Phœnicibus, Carthaginensibus, Celtis, Romanis, essent viribus impares, 131, § 5. Ceterum diutius contra eos quam contra Gallos pugnatum est, quum bellum in exigua certamina discerpentes traherent, 163, 12. Hispanis similes sunt Aquitani, 146, 25. *Montes præcipui*: Pyrene, Idubeda, Orospea (Argenteus m.), Calpe, q. v.; montes Bæti fluvio paralleli, 117, 46. *Promontoria*: Sacrum, Nerium, Barbarium, Columna Herculis, q. v. *Fluvii*: Anas, Bænis s. Minius, Bætis, Belon, Belion s. Lethes, Durus, Iberus, Limæa, Melsus, Minius, Mundas, Sucro, Tagus, Tartessus, q. v. *Fluvii et torrentes in Turdetania auriferi*, 121, 19. *Lacus* in quibusdam regionibus frequentes, 135, 50. Lacus 400 stadiorum in vicinia Hemeroscopii, 132, 6. *Æstuaria*, 116, 17 et 32; 119, 7; 138, 17; 118, 38. De æstu maris ad Hispaniam, 158, 29; 123, 16; 126, 50; 144, § 8 et 9. Maris interni ad Hispaniam tranquillitas et ventorum ratio, 119, 26. *Insulæ*: Balearides sive Gymnesiæ duæ, Pityussæ duæ, Planesia, Plumbaria, Scombraria s. Herculis ins., Junonis i., Gades, Erythia, (Cassiterides,) Ophiussa, alia Emporio objecta, ad Onobam insula Herculi sacra, q. v. *Gentes et regiones*: Allotrigæ, Artabri sive Arotrebæ, Aruaci, Astures, Bætica, Bæturia, Bardyætæ s. Barduli, Bastuli, Bastetani, Berones s. Verones, Callaici, Cantabri, Carpetani, Celtiberi, Celtici, Cerretani, Conisici; Cuneus; Edetani, Jaccetani, Igletes, Ilergetæ, Indigetæ, Iartolæatæ, Lectani, Lusitani, Lusones, Oretani, Plentauri, Saltigetæ, Turduli et Turdetani, Vaccæi, Vascones, Verones, Vettones, q. v. *Urbes, oppida, portus*: Abdera, Acontia, Ægua, Amphiloichi, Asta, Astigis, Ategua, Augusta Emerita, Bætis (?), Belon, Bilbilis, Cæsaraugusta, Cæpionis turris, Calagurris, Carmon, Carthago Nova, Carteja, Cartalias, Castlon s. Castulon, Celsa, Chersonesus, Conistorgis, Corduba, Cotinæ, Dertossa, Dianium, Ebura, Ebusus, Egelastæ, Emporium, Exitanorum urbs, Gades, Hellenes, Hemeroscopium, Heraclea, Hispalis, Ilerda, Ilipa, Italica, Intercatia, Iulia Izoa, Mænaca, Mænoba, Malaga, Menesthei portus et oraculum, Menlaria (Mellaria), Moron, Mundos, Nabrisa, Noega, Numantia, Obulco, Ocella vel Opsicella, Odyssea, Oeaso, Oleastrum, Olysipon, Onoba, Oria, Osca, Osconoba, Pallantia, Palma, Pax Augusta, Pollentia, Pompeii tropæa, Pompelo, Rhodope, Sætabis, Saguntum, Segeda, Segesama, Segobriga, Sisapon vetus et novus, Sergontia, Sucro, Tarraco, Tartessus, Tuccis, Ulia, Urson, Varia, Vetteres, q. v. Fana Dianæ Ephesiæ, Herculis, Junonis, Luciferæ, Minervæ, Saturni, q. v. Quodsi supra mille Hispaniæ urbes esse nonnulli traderunt, pagos urbium loco censuerunt. Urbium frequentia in plerisque regionibus tum a soli natura tum a vita incolarum abhorret. Plerique Hispani vicatim habitant, 135, 27. *Via Romana* quæ Pyrenæis in Bæticam ducit, modo juxta oram modo longius ab ea recedens, per Pompeii tropæa, campum Juncarium, Vetteres, campum Fœnicularium, Tarraconem, Dertossam, Saguntum, Sætabin, etc., usque ad Gades, 133, 7. *Proventus*: *Animalia*, equi, quos in genua subsidere docent, 135, 46; equi Celtiberici variegati, 136, 5; equi feri, capræ, 135, 48; boves, 118, 54 (butyrum, 128, 16), oves eximiae, 118, 51; 119, 42, egregiis in Erythia pascuis utentes, 141, 1; (lana coraxa, 119, 40;) galeæ, 128, 9; castores, 135, 51; multi per totam Hispaniam cuniculi, 119, 48; inde etiam in Gymnesias inss. illati, 140, 1. Murum

multitudo interdum regiones infestat, quam non raro subsecuta est lues pestifera, 137, 19. Pernæ Cerretanæ et Cantabricæ insignes, 134, 29; apes; mel, 119, 33; cera, 119, 21; olores, 135, 48; cornices non nigræ, 136, 4; olides, 135, 50; ostreæ, balænæ, oryges, buccinæ, conghi, murænæ, scombri, thynni, teuthides, purpuræ, 119, 21; 120, 17; 126, 16; 128, 36; 132, 8. *Salsamenta*, 115, 53; 119, 39; 130, 6 et 13; 131, 37. *Plantæ*: oleæ, vites, ficus, plantæ tinctoriæ, 136, 9; 128, 36; 119, 21. Frumentum, 119, 21; fœniculum, 133, 19. Juncus etspartum, 133, 4 et 20; pix, 119, 23; coccus, 119, 34; linum, 133, 1. Quercus tum in mari tum in terra nascens, cujus glande thynni saginantur, 120, 26. Farina eglandibus facta, 128, 34. Arbores memorabiles in Gadium insula et ad Carthaginem Novam, 145, 31. *Metalla*: Hispania non solum πλουσία, sed etiam ὑπόπλουτος, adeo ut Hades ibi reapse Pluto sit, 121, 49. Nam tota metallis plena, 120, 54, maxime Turdetania, de qua vid. § 8. Cf. v. Turdetania. Metalla ap. Artabros, 122, 19; ad Carthaginem Novam, 122, 26. Silvis incensis quondam terra ejecisse metalla fertur, non improbante Posidonio, 121, 43. Aurum, 121, § 8, 47, 51; 127, 8; 130, 3; aurum album 122, 20; argentum, 131, 40; 122, § 10; 117, 49; 121, 6; æs, 117, 51; 121, 7 et 38; ferrum, 132, 4; plumbum, 122, 44; stannum, 122, 5; minium, 119, 34; sales fossiles, 119, 36; sal purpureus, 129, 4; aluminosa terra, 121, 25. Terra argillacea, qua vasa argentea abstergunt; ex eadem lateres faciunt aquæ innatantes, 525, 36. *Hispanorum indoles, mores, instituta*. Præcellit apud eos ἡ αὐθάδεια, τὸ πανοῦργον φύσει καὶ μὴ ἀπλοῦν. Sunt ἐπιθετικοί, ληστροικοί, τὰ μικρὰ τολµῶντες, μεγάλοι δὲ οὐκ ἐπιβαλλόμενοι, 131, 6. Attamen pro amicis devovere se solent, 137, 33. Quid de diis quædam gentes sentiant, 136, 21. Hecatombas ritu græco diis offerunt Lusitani, 128, 28. Sacrificia humana, 128, 19. Marti capros immolant, 128, 27. Amputatas captivorum dextras diis consecrant, 128, 23. Divinationis genera, 128, 16. Lapidis sacri ad Sacrum prom., 114, 15. Alia Lusitanorum instituta, 128. De septentrionalium Hispanorum fortitudine et feritate multa narrantur inflatius, 136, 46. Lingua et grammatica non una omnes utuntur, 115, 31. Doctissimi Iberum Turdetani, qui vetusta poemata et leges versibus conceptas habent, 115, 37. Hispani, qui Romano more vivunt, togati appellantur, in quibus sunt etiam Celtiberi, 125, 37; 138, 41. Arma, 135, 42. Peditatum equitatu miscent in proeliis, 135, 45. Bini equo vehuntur, quorum alter pugnam pedes obeat, 137, 18. In terra decumbere, γαµευνεῖν, solent, ut Celtæ, 136, 20. Urina lavantur et dentes tergunt, 436, 18. Toxicum absque dolore necans in casus acerbiores seponunt, 137, 35. Mulierum in pariendo et laborando strenuitas, 137, 3; quarumdam ornatus, 136, 31. Hispani Columnas Herculeas Gadibus vindicant, 141, 40. Ex Hispania 3000 coloni Romani in Gymnesias inss. missi, 139, 48. Ex Hispania Iberes in Iberiam Asiæ migrarunt, 51, 3.

Hispanicum pelagus, Ἰβηρικὸν πέλαγος, 101, 26.

Histi, Ἰστοί, Icariae ins. navium statio, 545, 54.

Histiæa, Ἰστιάα, Eubœæ urbs, quam Ellopiæ Ellops ad-junxit, 382, 35. Ellopienses Histiaeam migrarunt, 382, 39; Secundum nonnullos deducta est ex Histirensium pago Attico, 382, 45. Oritæ a Ellopiensibus urbe sua ejecti migrarunt Histiaeam, 383, 5, quæ dein vocata est Oreus, 382, 44. Histiaenses plurimi a Perrhæbis in Thessaliam abducti sunt, 383, 8. Eubœa a Pericle subacta, Histiaenses in Macedoniam migrarunt; duo autem nullia Atheniensium Oreum, pagum Histiaensium, frequentarunt, 382, 48.

Histiæensium, Ἰστιαίων, ex pago Attico colonia deducta
 Histiaea Eubœæ, ut nonnulli ferunt, 382, 45.
 Histiaëotis, Ἰστιαϊώτις, Histiaensium in Eubœa regio,
 382, 34; a Perrhæbis vastata, 375, 48.
 Histiaëolis, Ἰστιαϊώτις et Ἐστυαϊώτις, Thessaliæ pars, 369,
 26, olim Doris dicta, nomen habet ab Histiaëotidis Eu-
 boicæ incolis, quos Perrhæbi in Thessaliam transduxe-
 rant, 375, 46. Histiaëotis et Dolopia Thessaliæ superioris
 nomine comprehenduntur, 375, 52. Nomen Histiaëotidis
 sæpius occurrit; v. p. 430, 434, 437, 438, 441, 446.
ed. Cas.
 Historia. Τῆς ιστορίας τὸ τέλος ἀλήθεια, 20, 42. Historio-
 graphia post poetarum fabulas deum in medium pro-
 diit, 16, 25. Historici solent καλλωπίζειν τὰς πράξεις,
 135, 25.
 Holmiæ, Ὀλμιαί, Corinthiæ prom., a Crensa 120 stadiis
 distat, 352, 10.
 Holmi, Ὀλμοι, ad initium Phrygiæ Parorææ siti, a Cau-
 nis Cariæ 920 stadia distantes, 566, 20.
 Holmi, Ὀλμοι, Ciliciæ opp., cuius incolæ Seleuciam mi-
 grarunt, 572, 1.
 Holmius, Ὀλμειός, Bœotiæ fl. e Helicone oriens, cum Per-
 messo confluens, exit in Copaidem, 350, 3.
 Homarium, Ὁμάριον, Jovis lucus apud Ægienses; fœderis
 Achaici comitiis destinatus, 330, 49; 332, 26.
 Ὁμήρειον, nomisma æreum ap. Smyrnæos, 551, 49.
 Ὁμήρειον, stoa Smyrnæ, 551, 46.
 Homeridæ in Chio, 551, 20.
 Homertis sec. nonnullos Colophonius est, 549, 28. Eundem
 Smyrnæi sibi vindicant. Ejus templum et statua in
 Smyrna urbe, 551, 46. Alii contendunt poetam esse Chio
 oriundum; quonam argumento? 551, 20. In Chio com-
 morantem convenit Lycurgus, 414, 23. Homerus in Io
 insula sepultus, 416, 14. Creophylo, a quo hospitio
 exceptus erat, Οἰχαλίας δῶσιν dedit. Carmen istud
 falso Homero tribui, et ipsius Creophyli esse censet
 Callimachus; quidam Homeri magistrum Creophylum,
 alii Aristeam fuisse tradunt, 545, 33. Homeri studiosus
 Alexander, 508, 47. Ἡ διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως
 ἢ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, quam Alexander cum Cal-
 listhiene et Anaxarcho elaboraverat, 508, 48. Homerus
 κατ' ἐξοχὴν poeta vocari solet, 17, 31. Homerus δὲ τὰς τῶν
 θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν ἢ μόνος δειξάς, 304, 39. Sec.
 versus ejus Phidias Jovem fecit, 304, 25. Homeri poesis
 est φιλοσοφία, 20, 49, et in publicum utilior, δημω-
 φελεστέρα, est quam philosophia, 16, 28. Homerus primus
 geographicæ peritiæ auctor, et singularum regionum et
 totius orbis tunc habitati rationes bene cognitās habe-
 bat, 1, § 2; populorum alios nominatim appellat, alios
 remotiores per ambages indicat, 2, § 3. Novit Ibericarum
 regionum divitias et beatam temperiem, 2, § 4; novit
 Æthiopes bifariam diremptos Oceani accolat, 2, § 6; no-
 vit arcticum circulum, quem Ursa et Plaustrum siderum
 nominibus indicat, 3, § 6. Quonam sensu Ursam ab
 Orione observari dixerit, 3, 13. Populos septentrioni
 proximos Nomadum, Hippomolgorum, Galactophagorum,
 Abiorum nominibus, a vitæ ratione petitis, designat, 3,
 25 sq. 249, 33; 258, 47; 246, 21. Novit oceani terram
 ambiētis fluxum et refluxum, quamquam in eo erravit
 quod ter quotidie æstum accidere putavit, nisi forte
 mendam traxit scriptura, p. 3, 37 sqq. Vehementiores
 etiam oceani affluxus non ignoti ei fuerunt, ex Posidonii
 sententia, 3, 44. Verbis ποταμοὶ ῥόον ὠκεανοῖο (Od. μ.,
 1) certam quandam oceani partem designat ab liberno
 tropico usque ad australem polum pertinentem, ut pro-
 babiliter Crates censuit, 4, 1. Terras interno mari adja-
 centes cognitās habet Africam, Ægyptum, Phœniciam,
 Solymos, Lycios, Cares, Propontidem, Euxinum usque

ad Colchidem, nec non Bosporum Cimmerium, ut qui
 Cimmerios memoret; porro Istrum; nam Mysorum, qui
 accolunt eum, meminit; Thraciam; nam Pæones,
 Athion, Axium insulasque objectas nominat; Græciam
 novit universam usque ad Thesprotos; Italiæ extrema;
 Iberiæ fines. Quædam tamen in medio intervalla reli-
 quit; historicis fabulosa quædam attexit, idque non
 culpandum, sed ex priscæ philosophiæ ratione expli-
 candum, 10 p. 5. Homerum nonnisi delectationem au-
 ditorum spectare haud recte Eratosthenes contendit;
 docere etiam poeta voluit, 12, 47 sqq. Poeticam morum
 magistratam esse ipse Homerus docet, 13, 7. Docendi
 studium etiam ex iis patet, quod de Græciæ locis vel
 nimis curiose (ut Eratosth. ait) multa attulit Homerus,
 13, 19. Falsi sunt, qui omnes artes et scientias Homero
 vindicent; inepti vero qui omnes eas poetæ detrahendas
 censent, p. 13, 39. Perperam Homerum nonnulli ex
 omni geographicæ scientiæ ejiciunt, 131, 1. Homerus
 præ ceteris Ulyssem omni eruditionis genere exornat,
 13, 32 sqq. Non modo propinqua et quæ apud Græcos
 sunt, ut Eratosthenes ait, sed longinqua etiam multa
 accurate narrat, porro fabulas quoque scienter admodum
 tractat, 15, 23 sqq. Græcarum quidem rerum notitia
 præditus, remotiorum vero regionum valde ignarus esse
 ab Eratosthene et Apollodoro perhibetur, 248, 1. In
 narratione de Jasonis, Ulyssis, Menelai erroribus non
 omnia finxit, 186, 43. Iliadem et Odysseam ex historia
 in fabulosam poetarum more narrationem retorquet,
 124, 6. Veritati sæpe fabularum figmenta, seu aurum
 argento circumfundit, δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν τὰ
 πλῆθη, ut in narratione de bello Trojano et erroribus
 Ulyssis, 16, 33. Zoilus sane rhetor Homerum ut nuga-
 torem et fabulatorem insectatus est, 225, 45. At Πάντα
 πλάττειν οὐχ Ὀμηρικόν ἐστίν, 20, 48. Ἐκ μηδενὸς ἀλη-
 θεοῦς ἀνάπτειν κενὴν τερατολογίαν οὐχ Ὀμηρικόν, 16, 40.
 Ἐλαβεν παρὰ τῆς ιστορίας τὰς ἀρχάς, 16, 47. Οὐ φλυα-
 ρίας, ἀλλ' ὠφελείας χάριν carmina fecit, 21, 49. Ho-
 meri τὸ φιλεῖδημον καὶ τὸ φιλέκδημον testantur carmina
 ipsius et biographi, 30, 8. Λέγει ῥητῶς τὰ ῥητὰ καὶ σιγᾷ
 τὰ λίαν ἐκρανῇ ἢ ἐπιθέτως λέγει, 30, 14. Homericam
 poësin ad quæstiones scientiæ accommodatas non inepte
 traduxerunt Crates alique, 130, 52. In geographicis
 Homerus multum accuratior est quam ceteri poetæ, v.
 c. quam Sophocles in Triptolemo, in Bacchis Euripides,
 22, 15. In recensendis regionis alicujus locis Homerus
 ordinem geographicum modo observat, modo negligit,
 323, 16. In navium catalogo urbes quidem ex ordine
 non recenset, nationes autem serie memorat recta, 22,
 32. Si multa loca notissima non memoravit, id non
 ignorationis signum, 474, 12. Sæpe utitur figura illa,
 qua totum cum parte componitur, 292, 43. Quomodo cœli
 plagas designare soleat, 28, 26; 391, 2. Quomodo e
 Thracia boream et zephyrum flare recte dicere potue-
 rit, 23, 10. Quomodo cognomines urbes distinguat, 291,
 10. Cimmerios ad Bosporum habitare novit (nam paullo
 ante Homeri ætatem usque in Æolidem et Ioniam pro-
 gressi erant, 123, 41), sed ductus quadam locorum si-
 militudine ad tenebriosum lacum Orco finitimum fabu-
 lisque de Ulyssis erroribus aptum transduxit, 17, 2;
 fortassis in eo etiam secutus est commune Ionum in
 istam gentem odium, 123, 35. Similiter Medeam et
 Circen, utpote ejusdem indolis mulieres, cognatas esse
 finxit et utramque in oceano collocavit, juvante fortasse
 fama de Jasone ad Italiam usque evagato; itaque ex Æa
 urbe Colchica evasit Ææa insula, et e Symplegadiibus
 factæ sunt Planctæ, 17, 10 sqq. 38, 49; 123, 44. Tanto
 facilius hæc fingeantur, quum Pontus tum pro oceano
 quodam secundo habebatur, 17, 25. Ex iis quæ de

Scylla et Charybdi cognita erant, navigationem per scopulos finxit, 17, 24. Alia fictione, cujus causam probabilem invenire licet, Solymos, altissima Tauri incolentes, oceano propinquos fecit, 17, 33 *sqq.* Cyclopes unoculos fortasse e Scythica historia arripuit, 17, 42. In narratione de Ulyssis erroribus multa sane insunt figmenta et portentosa, at adisse Ulyssem Siciliam et Italiam et interiora etiam loca historiae fide traditur, perperam obloquente Eratosthene, p. 17, 46 *sqq.* Quæ de Ulysse in Oceanum enavigante Homerus habet, fabulas esse censet Apollodorus, 248, 46. Callimachus loca ab Homero in Oceano posita ad Gaudum et Corcyram refert, 37, 19. Quamquam quæ de longinquis his regionibus Homerus narrat, non adeo absona sunt ab iis quæ de Hispania historiarum fide novimus, 130, § 4 (coll. § 3). De Lotophagis narratio ad Menigem insulam pertinet, 20, 38. Quod poeta de Æthiopibus bifariam divisit, ait, non recte explicat Crates, et falsum esse perperam contendit Aristarchus. Pluribus modis poetæ sententia explicari possit; dicere licet Æthiopes dirimi aut Nilo fluvio aut interjecta regione deserta; at recte re perpensa, patet Æthiopes Homericos per totam oceanicam australem habitare, dirimi autem sinu Arabico, 25, 15-29, 36. Æthiopes ad quos Menelaus venit, ex Homeri sententia sunt Ægypto contermini, non vero ii quos Crates et Eratosthenes intelligi voluerunt, 33, 20. Secundum Apollodorum, Homerus non novit res Ægypti et Libyæ, ut Nili exundationes et isthmum qui Rubrum mare et Ægyptium dirimit, 248, 25; 35, 49. Immo non ignoravit isthmum illum, 25, 17; 29, 36. Porro fluvios, qui pluvialibus aquis implentur διπετέας dicit; κατ' ἐξοχὴν vero hoc epitheto designat Nilum, quippe cujus novit annua incrementa, 30, 23; 672, 15. Haud recte Eratosthenes Homerum Nili fluvii et nomen et ostia ignorare censet, 24, 25. Pharum insulam Homerus πελαγίαν dicit, non quod ignoravitejussitum (ut Eratosthenes putat), sed quod talem Menelai temporibus fuisse statuit, 24, 46. Et reapse tum insulam longius a continente dissitam fuisse consentaneum est, quamquam poeta distantiam auget nimium, 31, 4. Etiam reliqua de Pharo insula narratio homerica defendi potest, 31, 5. Novit Homerus Arabiam, at non novit Indiam, 32, 41. De Ponto Homerus ignorance lapsus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 25, 49. Ignoravit Argonautarum ad Phasin navigationem, ut Demetrius ait, 37, 37. Id vero secus habet, quamquam nonnulla de Argonautis habet fabulosa, 39, 5. (Cf. 17, 10; 17, 24; 38, 49; 123, 44.) Quonam sensu Homerus Argo navem πασιμέλουσαν dixerit, 39, 7. Nota poetæ erant loca circa Tartessum, ut conjicias e Tartari figmento, 123, § 12, et ex aliis, 123 § 13. Quum sciret multas expeditiones ultima Hispaniæ attigisse, et eorum locorum opulentiam, Phœnicibus indicantibus, cognovisset, piorum sedes et campum Elysium ibi finxit, 124, 28; 125, 1. De Sicilia non pejus quam historici narravit, sec. Polybium, 19, 41. Quomodo fabulæ de Æolo et Scylla et Charybdi explicandæ sint, 19, 26-29, 37; 36, 17. Ætnam montem et Ortygiam insulam et Tyrrhenos Italiæ nondum novit, 19, 13. Notæ vero erant insulæ Liparæorum, 213, 30. Homerica Necria Averno Campaniæ lacui applicatur, 203, 29. Temesam memorans Homerus intelligi voluit urbem Italiæ, non vero Tamassos Cypri insulæ, 212, 45. Mysos (Il. 13, 3) dixit gentem Thracicam, 245, 38. Quinam Homericæ ἱππομόλγοι, γαλακτοπόγοι, ἄδριοι intelligenda sint ex Posidonii sententia, 246, 21; 249, 33; 258, 47; 3, 47; Pontine nobilissimos quidem fluvios Homerus memoravit, 248, 13. Paphlagoniæ mediterranea novit, ut non item maritima, ut Apollodorus opinatur, 248, 17. At bene novit

Pontum Homerus, 249, § 7. Caucones Homericæ unde Trojam venerint, 296, 42. Homeri testimonio nitentes nonnulli totum mare Ægæum Hellespontum vocant, 284, 54. Homerus omnium primus Græciam descripsit, 285, 27. Homerus Hellenes vocavit nonnisi eos qui in Thessalia erant, sec. Apollodorum; barbaros nullibi nominavit, sec. Thucydidem; alii Hellenes ab eo vocari totius Græciæ incolæ dicunt in Odys. 1, 344 et 15, 80, et contra Thucydidis sententiam Cares proferunt, βαρβαροφώνους ab Homero dictos, 318, 3. Quomodo Homerus Eleam s. Elidem regionem diviserit, 292, § 8. Pylus Nestoris patria ei est urbs Triphyliae, 301, § 26 *sqq.* 291 § 7. Non novit certamen Olympicum, 305, 14. Lacedæmonii vocabulo modo urbem modo regionem designat, 315 § 8. Quonam sensu Lacedæmonem κατώεσσαν vel κατεάεσσαν dixerit, 315, 23. Urbes Laconiae ap. Homerum memoratæ, 312, § 3 *sqq.* De Ἄργος nominis usu vario, 317, § 5. Quid sit πολυδίψιον Ἄργος, 318, 34. Quid significet Ἀπία vox, 319, 36. Argolicarum urbium catalogus, 320, 30; 324, 9. Arcadiæ urbes ab Homero memoratæ ubinam sitæ fuerint parum constat, 333, 45. Homeri carminibus Solon vel Pisistratus versum inseruit (Il. 2, 557), ut Salaminem Atheniensibus vindicarent, 338, 33. Homerus de oppidis Bæotiae, 352, § 26 et *passim*. Thessaliam in 10 dominationes quomodo diviserit, 369, § 4 *sqq.* Quosnam (Il. 13, 301) dixerit Ephyros et Phlegyas, 276, 21. Quum Eubœam memorat, incolæ tamen nonnisi Abantum nomine affert, 382, 20. Quosnam Cephallenæ dicat, 389, 4. Homerica narratio de Ithaca insula, 390, § 11 *sqq.* 28, 26; de Dodonæ accolis Sellis vel Hellis, 272, 33; de Cretæ urbium numero, 412, 6. Samus insula Homero est Samothrace; Samum insulam Ionicam non memorat, 392, 40. Euneum in Lemno collocat, 38, 50. Achæorum murum et finxit et delevit, 84, 29. Quousque Trojanorum ditionem pertinere censeat, 494, 4 et 42. Cilicium in Troade finitimos Pelasgos vocat, 184, 20. Nihil novit de violata Cassandra, 514, 6. Quo sensu Cares βαρβαροφώνους dicat, 564, 34. Homero nota fuit migratio Ionica, 392, 42. Sacrificii, quod in Panionis fieri solebat, meminisse videtur, 330, 10. Neque Assyriorum neque Medorum imperium novit, 626, 12. Tyri non meminit, 644, 17. Quinam sint Erempi Homericæ, 248, 31 (Cf. v. Erempi); Solymi Homericæ, 28, 46; Sidonii, 644, 44. Versus Homericæ laudantur:

Iliad. I, v. 3 p. 318, 42. — v. 5 p. 23, 10; 23, 11; 24, 3. — v. 30 p. 317, 38. — v. 37 p. 524, 10. — v. 38 p. 516, 50. — v. 268 p. 315, 31. — v. 270 p. 7, 13. — v. 360 p. 284, 54. — v. 366 *sqq.* p. 500, 34; 523, 5. — v. 423 p. 2, 41; 28, 37. — 432 p. 523, 52. — v. 439 *sqq.* p. 524, 3. — v. 528 p. 304, 27; 691, 32. — v. 594 p. 282, 19.

Iliad. II (Διαπίρα, p. 14, 22), v. 108 p. 319, 45. — v. 144 p. 23, 42. — v. 193 p. 318, 40. — v. 214 *sqq.* p. 37, 54. — v. 254 p. 505, 27. — v. 284 p. 312, 20. — v. 298 p. 124, 22. — v. 328 p. 504, 25. — v. 461 p. 526, 35. — v. 496 p. 7, 17; 323, 17. — v. 497 p. 323, 23. — v. 499 *sqq.* p. 352, 37. — v. 500 p. 350, 32. — v. 502 p. 13, 25; 352, 50. — v. 503 p. 13, 26; 349, 44. — v. 505 p. 354, 11. — v. 507 p. 49, 37; 354, 49. — v. 508 p. 13, 26; 347, 49; 348, 5. — v. 519 p. 363, 17. — v. 520 p. 363, 15. — v. 523 p. 13, 27; 349, 50; 364, 7. — v. 535 p. 366, 20. — v. 536 p. 33, 47; 382, 21; 389, 13. — v. 542 p. 382, 22. — v. 543 p. 385, 32. — v. 546 p. 336, 43. — v. 557 p. 338, 36; 339, 6. — v. 559 *sqq.* p. 317, 36; 320, 30; 323, 17. — v. 576 p. 331, 39. — v. 581 p. 315, 2. — v. 582 p. 308, 30. — v. 584 p. 300, 48. — v. 591 *sqq.* p. 291, 29; 297, 52;

- 300, 6. — *v.* 606 *p.* 333, 46. — *v.* 625 *sqq.* *p.* 292, 15; 389, 9. — *v.* 631 *p.* 389, 5. — *v.* 632 *p.* 323, 26; 390, 8. — *v.* 633 *sqq.* *p.* 388, 20; 389, 18. — *v.* 639 *p.* 331, 40; 395, 27. — *v.* 640 *p.* 366, 29; 384, 27. — *v.* 641 *p.* 33, 41. — *v.* 646 *p.* 408, 50; 410, 53. — *v.* 648 *p.* 411, 50. — *v.* 649 *p.* 412, 6. — *v.* 655 *p.* 491, 20. — *v.* 659 *p.* 272, 47; 290, 38. — *v.* 662 *sqq.* *p.* 557, 50. — *v.* 668 *p.* 559, 8. — *v.* 669 *sqq.* *p.* 324, 9. — *v.* 676 *p.* 419, 15. — *v.* 681 *sqq.* *p.* 317, 44; 369, 50. — *v.* 682 *p.* 371, 40. — *v.* 683 *p.* 370, 31 et 11. — *v.* 684 *p.* 318, 9. — *v.* 690 *p.* 500, 23. — *v.* 691 *p.* 500, 21; 523, 15. — *v.* 692 *p.* 529, 39. — *v.* 695 *p.* 374, 4. — *v.* 697 *p.* 300, 45. — *v.* 701 *p.* 246, 25. — *v.* 729 *p.* 375, 45. — *v.* 730 *p.* 291, 27. — *v.* 734 *sqq.* *p.* 376, 40. — *v.* 738 *sqq.* *p.* 377, 40. — *v.* 744 *p.* 373, 19; 377, 49. — *v.* 748 *sqq.* *p.* 378, 51. — *v.* 754 *p.* 379, 13. — *v.* 756 *p.* 379, 37. — *v.* 783 *p.* 535, 37; 667, 35. — *v.* 792 *p.* 513, 1. — *v.* 814 *sqq.* *p.* 532, 34. — *v.* 816 *p.* 501, 4. — *v.* 819 *p.* 501, 6; 506, 43. — *v.* 824 *sqq.* *p.* 484, 3; 499, 27; 501, 11; 502, 12. — *v.* 828 *sqq.* *p.* 502, 24. — *v.* 831 *p.* 501, 32. — *v.* 835 *sqq.* *p.* 501, 18; 505, 3. — *v.* 840 *sqq.* 184, 22; 530, 21. — *v.* 849 *p.* 277, 22; 278, 15. — *v.* 851 *p.* 465, 45. — *v.* 852 *p.* 176, 43. — *v.* 855 *p.* 464, 47; 467, 3. — *v.* 856 *p.* 516, 28. — *v.* 862 *p.* 483, 36; 580, 40. — *v.* 863 *p.* 472, 24. — *v.* 864 *sqq.* *p.* 535, 26. — *v.* 865 *p.* 533, 19. — *v.* 867 *p.* 564, 32. — *v.* 868 *p.* 543, 16.
- Iliad.* III, *v.* 2 *p.* 491, 39. — *v.* 4 *p.* 29, 3. — *v.* 6 *p.* 605, 28. — *v.* 8 *p.* 491, 41. — *v.* 187 *p.* 580, 48. — *v.* 189 *p.* 473, 23. — *v.* 202 *p.* 14, 5. — *v.* 221 *p.* 14, 24. — *v.* 230 *p.* 339, 2. — *v.* 235 *p.* 576, 2. — *v.* 363 *p.* 36, 50. — *v.* 443 *p.* 343, 3.
- Iliad.* IV, *v.* 8 *p.* 355, 14. — *v.* 52 *p.* 317, 35. — *v.* 171 *p.* 318, 34. — *v.* 273 *p.* 338, 52. — *v.* 327 *sqq.* *p.* 338, 46. — *v.* 425 *p.* 44, 35. — *v.* 469 *p.* 385, 44. — *v.* 481 *p.* 672, 16. — *v.* 499 *p.* 501, 23. — *v.* 522 *p.* 505, 24.
- Iliad.* V, *v.* 6 *p.* 2, 16. — *v.* 43 *p.* 355, 6. — *v.* 222 *p.* 565, 3. — *v.* 545 *p.* 289, 13. — *v.* 612 *p.* 504, 27. — *v.* 641 *p.* 510, 28. — *v.* 642 *p.* 510, 15. — *v.* 708 *p.* 350, 12 et 34.
- Iliad.* VI, *v.* 34 *p.* 518, 26. — *v.* 92 *p.* 514, 27. — *v.* 132 *p.* 586, 25. — *v.* 146 *p.* 556, 35. — *v.* 152 *p.* 319, 41. — *v.* 184 *p.* 569, 22; 490, 54; 539, 17. — *v.* 199 *p.* 491, 4. — *v.* 203 *p.* 539, 19. — *v.* 204 *p.* 491, 3. — *v.* 289 *p.* 34, 13. — *v.* 305 *p.* 514, 33. — *v.* 395 *p.* 500, 37. — *v.* 414 *p.* 529, 31. — *v.* 421 *sqq.* *p.* 529, 34. — *v.* 433 *p.* 512, 3. — *v.* 448 *p.* 514, 21. — *v.* 623 *p.* 319, 39.
- Iliad.* VII, *v.* 133 *p.* 299, 19. — *v.* 221 *p.* 350, 35; 535, 33. — *v.* 337 *p.* 84, 29. — *v.* 421 *p.* 2, 11. — *v.* 422 *p.* 3, 42.
- Iliad.* VIII, *v.* 16 *p.* 6, 54. — *v.* 47 *p.* 33, 44. — *v.* 173 *p.* 389, 15. — *v.* 199 *p.* 304, 35. — *v.* 485 *p.* 2, 14. — *v.* 488 *p.* 36, 47.
- Iliad.* IX, *Ἀτταί*, *p.* 14, 22. — *v.* 7 *p.* 44, 29. — *v.* 129 *p.* 500, 7. — *v.* 141 *p.* 317, 46. — *v.* 150 *sqq.* *p.* 308, 26. — *v.* 153 *p.* 299, 37. — *v.* 352 *p.* 512, 8. — *v.* 381 *p.* 356, 10; 692, 51. — *v.* 383 *p.* 7, 23; 692, 40. — *v.* 392 *p.* 312, 34. — *v.* 404 *p.* 361, 3. — *v.* 424 *p.* 377, 29. — *v.* 443 *p.* 370, 17. — *v.* 447 *p.* 377, 8. — *v.* 448 *p.* 377, 1. — *v.* 455 *p.* 514, 30. — *v.* 479 *p.* 377, 1. — *v.* 480 *p.* 370, 12. — *v.* 484 *p.* 373, 3. — *v.* 498 *p.* 370, 33. — *v.* 525 *p.* 400, 16; 397, 45. — *v.* 529 *p.* 292, 50. — *v.* 544 *p.* 400, 12.
- Iliad.* X, *v.* 226 *p.* 377, 14. — *v.* 246 *p.* 14, 8. — *v.* 428 *p.* 522, 28; 529, 43. — *v.* 429 *p.* 518, 10. — *v.* 430 *p.* 511, 48.
- Iliad.* XI, *v.* 20 *p.* 33, 10. — *v.* 166 *p.* 507, 36. — *v.* 222 *p.* 277, 37. — *v.* 286 *p.* 565, 1. — *v.* 305 *p.* 24, 17. — *v.* 667 *p.* 302, 24. — *v.* 681 *p.* 302, 28. — *v.* 697 *p.* 303, 7. — *v.* 710 *p.* 300, 15 et 32. — *v.* 721 *p.* 298, 4. — *v.* 738 *p.* 291, 1. — *v.* 756 *p.* 293, 47; 302, 5.
- Iliad.* XII, *v.* 15 *p.* 514, 24. — *v.* 19 *p.* 499, 24. — *v.* 20 *p.* 475, 5; 509, 25; 515, 49. — *v.* 239 *p.* 23, 3; 28, 29; 391, 4.
- Iliad.* XIII, *v.* 1 *p.* 33, 39. — *v.* 3 *p.* 245, 41; 249, 15; 251, 20. — *v.* 5 *p.* 3, 27. — *v.* 12 *p.* 392, 45; 393, 16. — *v.* 21 *p.* 331, 45. — *v.* 34 *p.* 331, 46. — *v.* 301 *p.* 276, 20; 379, 51. — *v.* 363 *p.* 514, 8. — *v.* 450 *p.* 409, 45. — *v.* 460 *sqq.* *p.* 519, 53. — *v.* 681 *p.* 338, 45. — *v.* 685 *p.* 336, 48; 371, 17. — *v.* 693 *p.* 371, 20. — *v.* 699 *p.* 371, 21. — *v.* 713 *p.* 385, 47. — *v.* 716 *p.* 385, 48. — *v.* 792 *p.* 483, 41.
- Iliad.* XIV, *v.* 116 *sqq.* *p.* 397, 39. — *v.* 117 *p.* 400, 8. — *v.* 200 *p.* 3, 30. — *v.* 245 *p.* 3, 50. — *v.* 283 *p.* 499, 16. — *v.* 292 *p.* 499, 26. — *v.* 301 *p.* 3, 30. — *v.* 443 *p.* 518, 22; 529, 46.
- Iliad.* XV, *v.* 425 *p.* 506, 45. — *v.* 519 *p.* 290, 17. — *v.* 519 *p.* 392, 6. — *v.* 531 *p.* 290, 41, 272, 47. — *v.* 546 *p.* 501, 27.
- Iliad.* XVI, *v.* 235 *p.* 272, 33. — *v.* 717 *sqq.* *p.* 505, 39. — *v.* 738 *p.* 510, 50.
- Iliad.* XVII, *v.* 233 *p.* 184, 14. — *v.* 265 *p.* 44, 38. — *v.* 301 *p.* 530, 33.
- Iliad.* XVIII, *v.* 254 *p.* 512, 44. — *v.* 326 *p.* 365, 22. — *v.* 399 *p.* 3, 38. — *v.* 489 *p.* 2, 44. — *v.* 600 *p.* 251, 44. — *v.* 606 *p.* 3, 24.
- Iliad.* XIX, *v.* 193 *p.* 401, 16. — *v.* 248 *p.* 401, 20. — *v.* 295 *p.* 500, 27; 523, 40. — *v.* 296 *p.* 529, 40. — *v.* 328 *p.* 500, 7. — *v.* 389 *p.* 385, 36.
- Iliad.* XX, *v.* 51 *sqq.* *p.* 511, 37. — *v.* 83 *p.* 501, 8. — *v.* 92 *p.* 500, 19. — *v.* 188 *sqq.* *p.* 519, 45. — *v.* 209 *p.* 512, 41. — *v.* 215 *p.* 506, 48. — *v.* 216 *sqq.* *p.* 507, 28. — *v.* 306 *sqq.* *p.* 520, 27. — *v.* 385 *p.* 350, 21. — *v.* 403 *p.* 330, 11.
- Iliad.* XXI, *v.* 84 *p.* 530, 8. — *v.* 86 *p.* 500, 51; 518, 14; 529, 52. — *v.* 87 *p.* 530, 1.
- Iliad.* XXII, *v.* 105 *p.* 513, 10. — *v.* 147 *sqq.* *p.* 48, 37; 515, 27. — *v.* 477 *p.* 500, 43.
- Iliad.* XXIII, *v.* 85 *p.* 365, 20. — *v.* 630 *p.* 292, 27. — *v.* 742 *p.* 34, 28.
- Iliad.* XXIV, *v.* 78 *p.* 291, 13; 392, 50. — *v.* 409 *p.* 69, 12. — *v.* 543 *sqq.* *p.* 501, 40. — *v.* 544 *p.* 306, 15. — *v.* 752 *p.* 393, 5. — *v.* 753 *p.* 392, 48.
- Odyss.* I, *v.* 3 *p.* 7, 10; 14, 3; 35, 20. — *v.* 23 *p.* 2, 10, 25, 16; 26, 35. — *v.* 24 *p.* 26, 40; 85, 9. — *v.* 50 *p.* 21, 22. — *v.* 181 *p.* 391, 52. — *v.* 184 *p.* 212, 48. — *v.* 246 *p.* 389, 34; 392, 21. — *v.* 261 *p.* 290, 45. — *v.* 344 *p.* 392, 44; 318, 18; 319, 43; 564, 39.
- Odyss.* II, *v.* 52 *p.* 396, 20. — *v.* 157 *p.* 593, 48. — *v.* 328 *p.* 290, 48. — *v.* 359 *p.* 316, 15. — *v.* 370 *p.* 318, 41.
- Odyss.* III, *v.* 4 *sqq.* *p.* 296, 27; 289, 14. — *v.* 81 *p.* 390, 24. — *v.* 130 *p.* 514, 22. — *v.* 177 *p.* 383, 36. — *v.* 191 *p.* 412, 23. — *v.* 249 *p.* 313, 45. — *v.* 251 *p.* 313, 46; 317, 47. — *v.* 267 *p.* 13, 10. — *v.* 270 *p.* 13, 11. — *v.* 301 *sqq.* *p.* 31, 49. — *v.* 366 *sqq.* *p.* 294, 22. — *v.* 487 *p.* 316, 8.
- Odyss.* IV, *v.* 1 *p.* 315, 22; 316, 10. — *v.* 73 *p.* 32, 34. — *v.* 81 *sqq.* *p.* 31, 21; 35, 21. — *v.* 83 *p.* 7, 15; 22, 35; 31, 51; 248, 31. — *v.* 84 *p.* 34, 34. — *v.* 228 *p.* 680, 33. — *v.* 229 *p.* 7, 20. — *v.* 354 *p.* 460, 3. — *v.* 358 *p.* 31, 6. — *v.* 483 *p.* 678, 16; 681, 47. — *v.* 563 *p.* 2, 25; 32, 20; 124, 34. — *v.* 567 *p.* 32, 24. — *v.* 607 *p.* 390, 39. — *v.* 615 *p.* 34, 17. — *v.* 671 *p.* 301, 33; 389, 28. — *v.* 844 *p.* 49, 48. — *v.* 846 *p.* 392, 36.

- Odyss. V, v. 274 p. 3, 13. — v. 275 p. 2, 44. — v. 282 p. 17, 40; 28, 44. — v. 295 p. 23, 30. — v. 306 p. 36, 45.
- Odyss. VI, v. 204 p. 21, 26. — v. 232 p. 16, 33.
- Odyss. VII, v. 324 p. 363, 22.
- Odyss. VIII, v. 75 p. 358, 41. — v. 229 p. 385, 38.
- Odyss. IX, v. 3 p. 553, 44. — v. 25 p. 28, 26. — v. 25 sqq. p. 22, 51; 390, 32. — v. 26 p. 390, 48. — v. 82 p. 20, 53; 21, 17. — v. 84 p. 708, 31. — v. 109 sqq. p. 507, 21. — v. 291 p. 69, 12.
- Odyss. X, v. 137 p. 39, 3. — v. 180 p. 28, 31; 23, 7, 391, 7. — v. 494 p. 649, 3.
- Odyss. XI, v. 15 p. 5, 22; 204, 8. — v. 19 p. 5, 23. — v. 122 p. 579, 13. — v. 157 p. 92, 6. — v. 238 p. 306, 27. — v. 314 p. 22, 26. — v. 496 p. 292, 46. — v. 521 sqq. p. 526, 25. — v. 567 p. 124, 46.
- Odyss. XII, v. 1 p. 4, 4. — v. 70 p. 39, 7. — v. 95 sqq. p. 19, 50. — v. 105 sqq. p. 20, 36; 3, 39; 36, 25. — v. 431 sqq. p. 36, 38. — v. 437 sqq. p. 37, 7.
- Odyss. XIII, v. 1 p. 21, 20. — v. 109 p. 22, 52.
- Odyss. XIV, v. 1 p. 390, 36. — v. 100 p. 389, 24. — v. 328 p. 273, 21; 648, 34. — v. 469 p. 512, 35.
- Odyss. XV, v. 15 p. 396, 23. — v. 80 p. 318, 20; 564, 41. — v. 115 p. 34, 20. — v. 295 p. 301, 25; 384, 29. — v. 298 p. 289, 10; 301, 33. — v. 366 p. 390, 2. — v. 402 p. 418, 21.
- Odyss. XVI, v. 249 p. 389, 50. — v. 403 p. 273, 14.
- Odyss. XVII, v. 266 p. 674, 50.
- Odyss. XVIII, v. 5 p. 472, 26. — v. 245 p. 317, 51. — v. 367 p. 14, 12. — v. 374 p. 14, 15. — v. 518 p. 500, 13.
- Odyss. XIX, v. 174 p. 412, 7. — v. 175 sqq. p. 184, 6. — v. 178 p. 408, 50. — v. 179 p. 648, 42. — v. 203 p. 16, 45. — v. 518 p. 568, 14.
- Odyss. XXI, v. 6 p. 472, 28. — v. 13 p. 315, 42. — v. 26 p. 7, 34.
- Odyss. XXIV, v. 376 p. 49, 19; 388, 17. — v. 402 p. 542, 45.
- Homole. V. Homolion.
- Homolion sive Homole, Ὁμόλη, Ὁμόλιον, Magnetum opp. ad Ossam, ubi Peneus per Tempe se evolvere incipit, 380, 28; in campo Pelasgico, 381, 6 (ad montem *Kissavos* Leake).
- Homonadenses, Ὁμοναδεῖς, Pisidiæ, Catennensibus finitimi, 488, 15; 570, 23; 579, 11. Eos aggressus Amyntas periit; fame eos cepit Cyrinius, 487, 30 sqq.
- Hormiæ i. q. Formiæ.
- Hormina. V. Hyrmine.
- Hortensio Cato Marciam uxorem tradidit, 441, 33.
- Humanis carnibus vesci feruntur Hiberniæ incolæ, 167, 24. Humana sacrificia ap. Cimbros, 244, 24.
- Humidum omne, quod consistit ac permanet, superficiem habet sphaericam, ejusque sphaeræ idem est quod terræ centrum, 45, 27.
- Hya. V. Hyampolis.
- Hyacinthia, Ὑακίνθια, Lacedæmoniorum festum, 231, 39.
- Hyamitis, Ὑαμεῖτις, una de quinque civitatibus, in quas Chresphontes Messeniam divisit, 310, 20.
- Hyampea, Ὑάμπεα, Phocidis opp. ad Parnassum, 363, 41.
- Hyampolis, Ὑάμπολις (ruinæ prope *Vogdani* vicum), Phocidis urbs Hya a nonnullis vocata, ab Hyantibus e Bœotia ejectis condita, 345, 5; 357, 7; 363, 37.
- Hyantes, Ὑάντες, barbari in Bœotia, 267, 1; 344, 41; a Bœotis ejecti Hyampolin in Phocide condiderunt, 345, 5; 363, 38. E Bœotia in Ætoliā migraverunt, 399, 13.
- Hyarotis, Ὑάρωτις (*Ravi*), Indiæ fl., in Acesinem incidit, 592, 5 et 13; 594, 44; 596, 9.
- Hybla, Ὑβλα (Ὑβλα ἡ μεῖζων; ruinæ ad *Paterno*), Siciliæ opp. Qui Hyblæ erant Zancleī Tauromenium condunt, 223, 15. Hybla (Ὑβλα ἡ μικρά; ad *Cantaro* fl.), Siciliæ opp.; postea Megara dicta; mel Hyblæum, 222, 45.
- Hybreas, Ὑβρέας, Mylasensis orator Strabonis ætate celeberrimus, Antiochiæ audivit Diotrophem; in patriam reversus rempublicam capessivit; post Euthydemi mortem urbem in sua potestate habuit; ejus de Euthydemo dictum; quomodo Labieno adversatus sit; in Rhodum aufugit; Labieno regresso, rediit et Mylasa urbem male multatam in integrum restituit, 562, § 24; 539, 7.
- Hybrianes, Ὑβριᾶνες (modo recte nomen habet; fort. leg. Ἀγριᾶνες) cum Dasaretiis componuntur, inter populos quos Scordisci infestarunt, 264, 37.
- Hydara, Ὑδάρρα, castellum in Ponto orientali vel in Armenia minori, circa Paryadem montem, 475, 40. Aliunde non notum. Tabula Peutingeriana in hoc tractu habet *Patara* locum, in via situm qua Trapezunte Satalam itur; a Pylis (i. e. a faucibus *Kolat-Dagh* montis, ubi nunc est *Kulabat-Boghas*) meridiem versus 14 m. p. distat. Quæ mensura ducit ad castellum, quod prope *Sepran* locum exhibet tabula Kiepertiana. Castellum illud esse Hydara Strabonis et Patara Tab. Peut. suspicor.
- Hydarnes, Ὑδάρνης, unus e septem Persarum proceribus, ex cujus genere Orontes Armeniæ præfectus, 455, 54.
- Hydaspes, Ὑδάσπης (*Vitasta* sanscr.; hod. *Jelum*), Indiæ fl., 589, 51; 590, 4; 593, 43; 614, 25. Ad Hydaspem Bucephaliā et Nicæam urbes condidit Alexander, 595, 33. Inter Hydaspem et Indum est Taxila, 595, 5. Inter Hydaspem et Acesinen Pori regio, 595, § 29; sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio § 30. Regio inter Hydaspem et Hypanin sita ab Alexandro Poro tradita; gentes in ea urbesque quot? 585, 15. Cf. Hypanis.
- Hydatos potami, Ὑδατος ποταμοί, priscum nomen Seleuciæ in Pieria, 640, 2.
- Hyde, Ὑδῆ, Lydiæ locus ad Tmolium, Homero memoratus (Il. 20, 385), quamquam Hyde locus in Lydia non reperitur; nomen hoc iis locis, ubi de Hyle Bœotica Homerus loquitur, nonnulli inepte inferunt, 350, 17; 535, 30.
- Hydra Lernæa, 316, 41; 319, 15.
- Hydra, Ὑδρα, prom. Æolidis ad sinum Elaiticum, 531, 45.
- Hydra, Ὑδρα, nunc Lysimachia, Ætoliæ palus, 395, 31.
- Hydracæ (Sydracæ, Oxydracæ?), Indiæ, in Persarum exercitu mercenarii, 586, 3. Cf. Sydracæ.
- Hydrelus, Ὑδρηλος, Lacedæmonius, Athymbri et Athymbradæ frater, cognominem sibi in Caria urbem condidit, cujus incolæ post in Nysam transducti sunt, 555, 23.
- Hydria ærea præ gelu rupta in Æsculapii fano Panticapæensi servatur; ejus inscriptio, 61, 35.
- Ὑδρομάνταις ap. Persas, 649, 11.
- Hydrus, Ὑδροῦς (*Otranto*), Iapygiæ opp., a Leucis 150, a Brundusio 400 st. distans, 234, 3.
- Hydrussa, Ὑδροῦσσα, Atticæ insula ante Æxonenses sita, 342, 21; hod. *Prasonisi* sec. Leakium.
- Hyela. V. Velia.
- Hylæ, Ὑλαί, Bœotiæ vicus, ad Hylicam paludem; Ὑλῆ ap. Homerum, ubi nonnulli perperam Ὑδῆ legunt, 350, 17. Situs incertus.
- Hylas, Ὑλάς, Herculis socius, in Arganthonio Bithyniæ monte a nymphis raptus, 482, 49. Hylæ festum apud Prusienses, 483, 2.
- Hylica, Ὑλική, Bœotiæ palus, Hylis vico vicina, Κηφισοῖς Homericæ, 350, 15.
- Hylobii, Ὑλόβιοι, Garmanorum philosophorum secta, 607, 25.

Hyllus, Ὕλλος, Herculis f. natu maximus ab Ægimio adoptatus est, eique in regno successit, 367, 5.
 Hyllus, nunc Prygius dictus, fluvius in Hermum exit, 535 9. Ab Homero memoratur, 474, 50.
 Hymettus, Ὑμηττός, Atticæ mons, 343, 16. Sub eo Pelasgi e Bœotia pulsi consederunt, 345, 5; marmor Hymettium; mel Hymettium, 343, 18.
 Hyæpa, Ὑπαιπα (Ruinae in *Dokhoi* vico), Lydiæ opp. qua descenditur a Tmolo ad Caystrum campum, 536, 24.
 Hyæsia, Ὑπαισία, Triphylia regio prope Samicum, in quo Minyæ consederunt, 298, 27. Hyæsiam regionem eandem esse cum ea quæ p. 299, 15, τὸ Αἰπασίων πεδίων vocatur, plurimi putant; at nihil incertius. Nescio an pro Ὑπαισία Strabo scripserit Ὑπαιρία, adeo ut regio intelligenda sit monti subjecta, in qua Æpy vel Æpium oppidum erat.
 Hypana, Ὑπανα, Triphylia opp. in Elin urbem assumptum, 296, 9.
 Hypanis, Ὑπανίς (*Gharra*), Indiæ fl., 590, 1; 597, 1. Gentes inter Hypanin et Hydaspem, 597, 18. Regio trans Hypanin sita fertilissima, 598, 45. Ultra Hypanin Alexander non penetravit, 594, 45; transgressus fluvium est Menander, 443, 3. Cf. Hydaspes.
 Hypanis (*Bog*; Straboni autem est *Dniester*. Quæ fluviorum confusio apud alios quoque obvia), Sarmatiae fl., cursum habet Tanaidi parallelum; fontes ejus ignoti, 88, 47. Borysthene propinquus est, 254, 18. Ab Homero non memoratur, 248, 14.
 Hypanis (*Kuban*) nonnullis vocatur ὁ Ἀντικείτης, 424, 30 et 37. Quem Pharnaces Dandariorum agris induxit, 425, 13.
 Hypasii, Ὑπάσιοι, Indiæ gens, inter Cophen et Indum, 595, 1; 589, 48.
 Hypatus mons, Ὑπατον ὄρος (*Samata*), in Bœotia, cui subjacet Glissas vicus, 354, 4.
 Hypelæus fons, Ὑπέλαιος κρήνη, Ephesi, 541, 39; 546, 49.
 Hyperbolæ quædam sunt hyperbolarum, ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ut quum dicimus aliquid suberis umbra esse levius, etc., 30, 30.
 Hyperborei, Ὑπερβόρειοι, apud quos boreas non spiret, nulli sunt, ut Herodotus censet, obloquente Eratosthene. Corrigit utriusque sententiam Strabo, 51, 34. Cf. 245, 16; 435, 20. Hyperboreorum longævitas, 605, 53.
 Hyperea, Ὑπέρεια, fons Thessaliæ, prope quem veteris urbis (Helladis, ut Pharsalii putabant) rudera sunt, 370, 42; in Eurypyli ditione, 376, 40. — Alia Hyperæa in Phæacorum urbe Eumelo subjecta, 377, 32.
 Hyperesia, Ὑπερησία (i. q. Ægira), Achaïæ urbs, ab Homero memorata, ad Agamemnonis regnum pertinuit, 328, 51; 324, 13.
 Hypernotii, Ὑπερνότιοι, nulli sunt, sec. Herodotum; imo sunt, sec. Eratosthenem, quum Notus in Æthiopia non spiret; at hoc falsum esse Strabo respondet, 51, 34.
 Hyphantus mons, Ὑφάντειον ὄρος, ad quem jacet Orcho-menius, 364, 10.
 Hypochalcis sive Chalcis, Ætolia opp. ad Chalcidem m., 387, 26.
 Hypocretnus, Ὑπόκρημνος, locus ad isthmum situs, qui Erythræorum et Clazomeniorum agrum dirimit, 550, 4 et 44; 551, 28.
 Hypothææ, Ὑποθήλαι, secundum nonnullos Bœotia oppidum, quod e verbis Homeri Iliad. 2, 505 eliciunt, 354, 12.
 Hypsicrates, Ὑψικράτης, historicus, de Asandro isthmum Chersonesi Tauricæ muro muniente, 258, 52; de Gargarensibus et Amazonibus, 432, 19; de animalibus quæ sint apud Æthiopes Hesperios, 702, 17.

Hypsoeis, Ὑψόεις, locus Macistiae, ubi Latonæ fanum; in propinquo Amphigenia opp., 300, 41. Situs incertus. Fortasse opp. in monte ad hod. *Sulima* situm in Messeniæ parte Triphylia proxima. Cf. v. Amphigenia.
 Hyrcania, Ὑρκανία, Parthicis bellis accuratius innotuit, 11, 47; primum fusius de ea exposuerunt Parthiorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, 97, 27; 57, 9. Hyrcaniae situs, 436, 52. Inter Hyrcaniam et Parthos et Arios et Daas ingens est solitudo, quam Daæ peragran-tes in Hyrcaniam et vicinas regiones invadebant, 438, 40. A solitudine Hyrcaniam dirimit Sarnius fl., 438, 12. Hyrcaniae pars olim fuit Parthya, 441, 13, et Nesæa, 436, 45. Ejus fluvii Ochus et Oxus, 436, 47. Per Oxum merces Indicæ in Hyrcaniam feruntur, 61, 22. Regio fertilissima est, 60, 45; opulenta et ampla, urbibus distincta, quarum potiores recensentur; at non satis regio excolitur; hujus rei causa, 436, § 2. Abiete et pinu caret, 436, 44. Ἀκταὶ ὑπαντροὶ in ora Hyrcaniae, 427, § 5. Ex India in Hyrcaniam circumnavigari posse non negat Patrocles, 444, 54. Ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt in Lydiæ campum, qui inde Hyrcanius vocatur, 538, 4. Hyrcaniae proximi e Daarum gentibus sunt Aparni, 438, 36; 252, 49. Iulæ Hyrcanos et Derbices habitare ferunt Tapyros, 441, 29. Cf. 440, 36.
 Hyrcanium mare, ἡ Ὑρκανία θάλασσα, i. q. Caspium mare, 434, 46; 100, 20. Ejus a Colchide distantiam accurate definire tentavit Hipparchus; item Hyrcaniae a Bactria distantiam, 77, 36. Maris os magis versus boream inclinat quam extrema Scythia, quæ sunt post Indos, 98, 34. Maris accolæ, 107, 11.
 Hyrcanium, Ὑρκάνιον, Judææ castellum a Pompeio eversum, 649, 34. Situm fuerit in eodem tractu in quo erat Machærus castellum; sed quonam potissimum loco, parum liquet.
 Hyrcanius campus, Ὑρκάνιον πεδίων, Lydiæ, in quem ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt, 538, 4.
 Hyrcanus, Ὑρκανός, et Aristobulus Alexandri filii, de imperio Judææ disceptantes a Pompeio dejecti, 649, 19.
 Hyrcanus a Pompeio Judæorum sacerdotio præfectus, 651, 6.
 Hyria, Ὑρία (*Oria*), quam Herodotus Japygia urbem a Cretensibus conditam dicit, aut Uria est aut Veretum, 234, 23.
 Hyria, Ὑρία, in Bœotia Aulidi propinqua, nunc Tanagræorum, olim Thebanorum locus, 347, 25; de ea fabula, *ib.* Secundum nonnullos Hyria i. q. Hysia, 347, 29. Hyriensium colonia Hysia, 347, 31.
 Hyrieus, Orionis pater, in Hyria Bœotia, 347, 26.
 Hyrmine, Ὑρμίνη, Elidis oppidum fuit, non amplius exstans, nisi quod montana non procul a Cyllene extremitas Ὀρμίνη vel Ὀρμύνα dicitur, 293, 24 et 27; 292, 16. Pertinere ad hunc locum ruinas prope *Kunupeli* portum cum Curtio, *Pelop.* 2, p. 33, crediderim.
 Hyrtacides, Ὑρτακίδης, Hyrtaci f., Asius, 501, 20.
 Hysia, Ὑσία, Bœotia opp. Parasopiae regionis sub Cithærone, colonia Hyriensium, a Nycteo condita; nonnulli Hyriam vocant, 347, 29.
 Hysia, Ὑσία, Argolidis opp., 323, 36; 347, 32. Incolæ Hysiatæ, *ib.* Ruinae in colle exstant, qui est ab *Achlado-kampos* meridiem versus. V. Curtius *Peloponn.* 2, p. 367.
 Hyspiratis, Ὑσπιράτις (an *Συσπιράτις*?), Armeniæ prov., in qua auri metalla et sandycis ad Caballa, 454, 18.

I.

Iaccetani, Ἰακκετανοὶ (ad *Jaca* urbem), Hispaniæ gens, quorum regio pertinet a Pyrenes radicibus ad vicina

- Ilerdæ et Oscæ, 133, 53. In hac regione Sertorius bellum contra Pompeium gessit, et postea Sextus Pompeius contra Cæsarem, 134, 19.
- Iacchus, Ἰακχος, vocatur tum Bacchus tum princeps mysteriorum, Cereris genius, 402, 9.
- Ialmenus, Ἰάλμενος, Orchomeniorum dux, cum quibus ad Pontum sedes fixit, 357, 15.
- Ialysus, Ἰάλυσος (ad *Philerimo*), Rhodi urbs, a quonam condita et nominata sit, 558, 32 et 35; postea cum Lindo et Camiro in unam Rhodum urbem coit, 559, 20. Supra Ialysum Ochyroma arx, 559, 27.
- Ialysus, Protogenis pictura, 557, 15.
- Iamnia, Ἰάμνεια (*Iebna* sive *Ibnah*), Judæorum vicus ab Jope proximus; ab Azoto et Ascalone et a Casio monte distantia, 646, 11 et 18.
- Iamblichus, Sampsicerami f., Emisenorum phylarchus, Arethusam castellum tenebat, 641, 8.
- Iapodes, Ἰάποδες, Galli Illyrii mixti, 260, 39; 172, 41. Inter Pannoniam et Adriam habitantes, gens bellicosa, sed ab Augusto prorsus defatigata, 261, 30; 172, 45. Oræ Iapodicæ, quam Liburnica excipit, παράπλους 1000 stadiorum, 261, 27 et 37. In Iapodum terra Oera mons, pars Alpium humillima; hinc qui sunt meridiem versus montes rursus in altum se attollentes, vocantur Albii, 260, 47 et 38; 261, 28; 172, 41; 168, 20. Per Iapodes ex Albio monte Colapis fluit, 261, 2. Urbes Iapodum Metulum, Arupini, Monetium, Vendon, 261, 32. Regionis solum quale sit. Incolæ armaturam Gallicam habent; corpora notis compungunt, 261, 33. Latrocinii se dederunt, 172, 45. Insulæ ad oram Iapodicam Absyrtides et Cyritica, 261, 42.
- Iapygia, Ἰαπυγία, secundum Antiochum extra Italiam sita est, et occidentem versus sequitur post Metapontum, 212, 2; 220, 14; 174, 24. Iapyges, sec. Antiochum, ab Iapyge dicti, usque ad Dauniam incolebant, 232, 6. Iapygia etiam Messapia vocatur a Græcis; indigenæ in ea distinguunt Salentinos et Calabros, et quod his superjacet Apuliam vocant, ubi Græcis Peucetii sunt et Daunii, 230, 42. In Iapygiam e Bœotia venit Messapus, 347, 51. Iapygiæ solum in summo asperum; si aratro scinditur globosum esse deprehenditur; aqua minime abundat, attamen pascuis aptum et arborum ferax, 233, 29. Olim tredecim ibi urbes; nunc præter Tarentum et Brundisium nonnisi oppidula, 233, 31. Ab Iapygia ad fretum Siculum per oram 3000 stadia, navigatione 2500 st., 176, 12. Iapyges olim Crotonem incolebant, teste Ephoro, 218, 16.
- Iapygium promontorium, Ἰαπυγία ἄκρα, 175, 17; 102, 11; 215, 27; Italiam διχόρυπον facit, 89, 49. Ejus situs cum Lacinio pr. sinum Tarentinum, cum Cerauniis montibus aditum sinus Ionici coercet, 233, 37. Ad Ceraunios 700 stadiorum trajectus, 233, 43. Ab Iapygia acra ad intimum sinum Corinthium minus quam 3000 stad., 102, 29; ab eodem in Africam plus quam 4000 stadia, 102, 30. Salentini accolæ promontorii, 230, 40.
- Iapygium promontoria tria, Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς, ad Crotonem, 217, 27.
- Iapyx, Ἰάπυξ, Dædali et Cretensis mulieris f., Cretensium dux, de quo Iapygia dicta, 232, 7. Cum Cretensibus e Sicilia profectus Brundisium frequentavit, 234, 28.
- Iardanes, Ἰαρδάνης, Pisatidis fluvius (*riv. de Skafidia*), 294, 43.
- Iardanæ pratum et sepulcrum, Ἰαρδάνου λειμὼν καὶ τάφος, in Triphylia inter Anigrum fl. et montem ex quo fl. delabitur, 298, 36. Sepulcrum prætersluit Acidon, 299, 12.
- Iasidæ, Ἰασίδαι, Iasi posteri, Peloponnesii, 319, 34.
- Iasion, Ἰασίων, Dardani frater, in Samothrace ob scelus in Cererem commissum Jovis fulmine ictus, 283, 1.
- Iason, Ἰάσων. Ejus ad Phasin navigationem Homero ignotam fuisse perperam contra Neanthen contendit Demetrius, 37, 38; 5, 15; 17, 9. Iolco profectus, 374, 33, per Symplegades navigat ap. Homerum, 123, 45; 17, 23. Relictis navibus, expeditionem e Colchis in Armeniam et Mediam usque fecit, teste Eratosthene, 40, 18. Cum Armeno Thessalo e Colchide profectus Iberiam, Albaniam magnamque Armeniæ et Mediæ partem peragrasset fertur; testantur rem Iasonia aliaque monumenta, 432, 1. Araxæ fluvio fauces aperuisse dicitur, 455, 26. Expeditionis signa exstant circa Sinopen, Propontidem, Hellespontum, in Lemno, Italia, Creta, 38, 22; 17, 15. In Æthalam ins. venit, 186, 38. Junonis Argivæ fanum in Lucania condidit, 209, 40. Per Istrum in Adriam navigavit, 47, 51. Secundum Mimnermum et Demetrium Scepsium in oceanum ad Æeten profectus est, 39, 12. Iolci domi nullam reliquit posteritatem, 37, 50. Euneus, filius ejus, Lemni rex, 37, 42. Iasoni templum Abderis struxit Parmenio, 455, 17.
- Iasonia, Ἰασόνεια, in Armenia, Media et vicinis regionibus passim monstrantur, 38, 21; 451, 18 et 25; 455, 16; in Ponto, 469, 53.
- Iasonius mons, Ἰασόνιον ὄρος, Mediæ mons, 451, 21.
- Iasum Argos, Ἰασὸν Ἄργος, Peloponnesus ap. Homerum, 317, 51; 319, 35.
- Iasus, Ἰασός, Cariæ urbs in insula sita; victus incolarum, et indoles, 562, § 21. Patria Theodori dialectici, *ib.*
- Iaxartes, Ἰαξάρτης (*Sir, Sir Darja*), ex Indicis montibus defluit, 437, 24; sec. Eratosthenem Sacas et Nomades a Sogdianis dirimit, 440, 34; 443, 20. In Caspium mare exit; ostia ejus ab Oxi ostiis distant 2400 stadia, sec. Eratosthenem, 435, 6, sive 80 parasangas, sec. Patrocleum, 444, 29. Iaxartes, ad quem Alexander venit, a Bactra 5000 fere stadia, a Caspio monte 22670 stadia distat sec. Eratosthenem, 440, 50. Ad Iaxartem nonnulli Tanaidis nomen transtulerunt, 437, § 4. E regione trans Iaxartem sita profecti Scythæ Asii, Pasiani, etc. Bactrianam Græcis ademerunt, 438, 33. Adjacet fluvio Cyra urbs, 443, 48.
- Iazyges, Ἰάζυγες, Sarmatæ inter Tyrigetæ et Borysthenem, 254, 25; 244, 50.
- Iberes, Ἰβηρες, antiquitus appellabantur omnes gentes occidentales, 27, 28. Cf. 137, 4 et v. Hispania.
- Iberies, Iberia, Ἰβηρες, Ἰβηρία, Asiæ gens et regio, 107, 9. De iis Straboniana demum ætate accuratiora innotuerunt, 97, 24. Iberiæ pars major bene habitatur, 428, § 1; situs regionis; fluvii, 429, § 2; fluvii auriferi, 606, 3; camporum incolæ, montanorum incolæ, 429, § 3; quattuor in Iberiam aditus, a Nomadibus (per Caspias sive Caucasias pylas, *défilé du Terek* sive *de Dariel*), ab Albania per Cambysenem et Alazonium (*défilé de Derbend*), a Colchide per fauces pone Sarapana, ab Armenia prope Cyri et alius amnis confluentes, ubi sunt Harmozica et Seusamora castella, 429, § 4 sq. Quattuor hominum ordines, § 6. Iberes Asiæ ex occidente immigrarunt; eos ab Armenia separat Araxes, ut Apollodorus ait, verius autem Cyrus et Moschici montes, 51, 3. Iberes attingit Cambysene Armeniæ, 430, 50. Partem Moschicæ regionis tenent, 428, 9. Iberiæ urbs Phrixipolis (Phrixium, 38, 2) quæ nunc Ideessa, in Colchidis confiniis, 428, 12. Arma Iberum, 431, 17. Iberiam peragravit Iason, 432, 4. Iberibus Armenii ademerunt regionem juxta Paryadram et Chorzenen et Gogarenen, 453, 22. Cf. Armenia.
- Iberus, Ἰβηρ (*Ebro*), Hispaniæ fl., 131, 49, apud Cantabros oritur, 132, 17; inter Pyrenen et Idubedam fluit utrique monti parallelus, 133, 47; 132, 17. Inde a Carthagine usque ad Iberum Edetani habitant per 2200

- stadia, 129, 45. Ab Ibero ad Pyrenen et Pompeii tropæa 1600 stadia sunt, 129, 46. Ab Ilërda fluvius distat 160 stadia, 134, 10. Haud longe ab eo Ilorgetæ habitant, 134, 3. Ad fontes ejus Pleutauri degunt, 129, 29. Adjacent ei Cæsaraugusta et Celsa; ad Celsam ponte lapideo fluvius jungitur, 133, 51. Adjacet etiam Dertossa, 132, 16. Interdum exundat fluvius neque imbribus neque nivibus auctus, sed flante borea; causa hujus exundationis, 145, 26.
- Ibis, ἰβίς, avis ab omnibus Ægyptiis colitur, 690, 11. Describitur, 699, 15. Ibes ad lacum Æthiopiæ, 658, 41.
- Ibycus, Ἰβυκός, poeta Asopum Sicyonis fluvium e Phrygia fluere cecinit, 225, 46. Idem laudatur, 49, 25.
- Icaria, Ἰκαρία et Ἰκαρός (*Nikaria*), insula, unde dicta sit; mari adjacenti nomen dedit; ejus ambitus; a Samo distantia; navium stationes; Dianæ templum; Cenoë et Dracanum oppida; nunc deserta est; pascuis ejus Samii utuntur, 545, § 19; 418, 53; 544, 2. Drepanum insulæ promontorium, 544, 34. Icarum ins. Milesii frequentaverant, 542, 35.
- Icarium mare, Ἰκάριον πέλαγος, unde nomen habeat; in eo sitæ sunt Icaria, Samus, Cos, Corassia, Patmus, Lerus, 419, 3; 23, 43; 102, 43.
- Icarius, Ἰκάριος, e Polycasta pater Penelopæ, Alyzei et Leucadii, 388, 51; 396, 28. Cum Tyndareo fratre et Hippocoonte domo pulsus ad Thesium Pleuroniis imperantem venit, eique in occupanda regione transacheloa auxiliatus partem Acarnaniæ obtinuit, 396, 28.
- Icarus, Ἰκαρός, Dardali f., quonam casu Icariae insulæ nomen dederit, 545, 47.
- Icarus, Ἰκαρός, insula sinus Persici ad Arabiæ oram inter Euphratem et Gerrha sita, Apollinis templum et Dianæ ταυροπόλου oraculum habet, 652, 10. [Secundum Aristobulum apud Arrian. Exp. Alex. 7, 21, 3 Icarus insula 125 stadiis ab Euphratis ostio dissita erat, adeo ut referenda sit ad hód. *Feledj*. Insula hæc pertinet ad adjacentem urbem maritimam *Karin* sive *Korein* (aliis etiam *Gran* et *Koit*. V. Ritter, 12, p. 603), quod nomen olim ipsi etiam insulæ fuisse ex græco nomine Ἰκαρός colligas. Ceterum Eratosthenes ex eoque Strabo aliter de situ insulæ statuisse videntur. Nam Strabo postea demum (p. 653, 6) de insulis Euphratis fluvii ostio objectis sermonem instituit. Credi sane posset has nonnisi ad hodiernas *Yorabah* et *Boubian* pertinere; sed dubitationem movet Ptolemæus, qui Icharam insulam (ab Icaro nostra vix distinguendam) longe magis meridiem versus ponit, ita ut cum hodierna *Abou-Aly* componenda foret. Idemque efficitur ex mensuris apud Plinium 6, 32, 147. Et tamen nullus dubito quin veram Icarum insulæ positionem unus Aristobulus recte significaverit. Eratosthenes ejusque assecræ de insulis Arabiæ adjacentibus falsas opiniones conceperunt, quod oram sinus Persici falsissime sibi delineaverant. V. not. ad v. Aradus, Tyrus, Ogyris.]
- Icarus, Ἰκαρός, ins. maris Icarii. V. Icaria.
- Ichnæ, Ἰχναί, Thessaliotidis opp., in quo Themis Ichnæa colitur, 374, 17.
- Ichneumon, Ægypti animal, 699, 11; quomodo crocodilis perniciem inferat, 690, 4; in Herculis urbe, quæ est a meridie Arsinoes, colitur, 689, 53.
- Ichthyophagi, ἰχθυοφάγοι, Æthiopiæ ad fauces sinus Arabici circa Diren prom., 657, 48; 654, 35; in myrrhifera regione, 658, 33; sub circulo tropico, 79, 17; vitæ ratio, 657, 53. Ichthyophagi ad Gedrosiam, 110, 17. Eorum ora inter Oritas et Carmaniam per 7400 stadia patet, 613, 20; regionis natura; incolarum victus; fuguria e cetorum ossibus structa; relia e palmarum corticibus facta; pecorum carnes piscium saporem referunt, 631, 23. Ichthyophagi Assyriæ, 635, 23.
- Ichthys, ἰχθύς (*Katakolo*), Elidis promontorium, 710, 14; a Cephalenia 120 stadia distat, 294, 50.
- Iconii, Ἰκόνιοι, Galliæ Narbonensis gens supra Vocontios et juxta Medullos habitans, 153, 53; 169, 35. (Iconii aliunde non noti; iidem esse videntur cum Ucenis Plinii, qui inter Medullos et Caturiges ponuntur, in regione hód. *Oze* et *Huez*).
- Ictinus, Ἰκτινός, architectus, cujus opera sunt Parthenon et Eleusinium delubrum mysticum, 339, 24.
- Ictumuli, Ἰκτούμυλοι, Galliæ Cisalpinæ vicus Vercellis vicinus, auri fodinas habens, 181, 49. (Cf. Plin. 33, 21: *Ictumulorum aurifodinæ, Vercellensi agro*. Sec. Durandum *Del Vercellese*, p. 82, fodinæ istæ fuerunt ad montem medio ævo *Vittomulo*, hodie *della Bessa* dictum.)
- Icus, Ἰκος, insula et urbs cognominis, Magnesiæ oræ objacens, 375, 17.
- Ida, Ἰδῆ (*Psiloriti*), Cretæ mons, 405, 50. (Cf. p. 472, 475, 478, 604 ed. *Casaub.*)
- Ida, Ἰδῆ, Troadis mons, 405, 50; 493, 48, a Cretensi monte nomen accepit, 517, 29. Scolopendrum forma refert; duobus terminatur promontoriis, Lecto et altero quod ad Zeliæ in mediterraneis desinit. Sic Ida Trojanam, quæ proprie vocatur, regionem describit, 499, 1. Troas inter mare et Idam sita est, 491, 50. Ida mons πολυπίδακος, 515, 12, ad Lectum usque pertinet, 497, 23; ejus flexus duo versus Rhœteum et Sigeum protenduntur, 511, 6. Idæ vertices quattuor Olympi dicti prope Antandrum, 403, 50; Gargarus vertex et locus, 499, 40; Pytna collis, 405, 51; Cotylus vertex, in quo fontes Scamandri, Granici et Æsepi, 518, 18. Τῆς Ἰδαίας ὄλης τὸ ὁλοτόμιον δ' Ἀσπανεύς, 519, 10. Ex Ida Cillæus fluvius oritur, 523, 33. Ab Ida Lesbos insula abrupta videtur, 50, 7. Ad Idam olim Leleges habitaverunt, 267, 23. Ad eum Dardanus Dardaniæ condidit, 283, 4. Idam et Olympum tanquam unum eundemque montem poetæ passim memorant, 403, 49.
- Idæa, Ἰδαία, Rhea, 402, 44. Idææ matris templa quæ sunt circa Cyzicum, ab Argonautis condita sec. Neanthem, 37, 36. Cf. 492, 54.
- Idæi Dactyli, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, aut iidem cum Curetibus, Corybantibus, Telchinibus, Cabiris, aut certe cognati eorum simillimique, 400, 32; 283, 21. Cf. Dactyli.
- Idæus sinus, i. q. Adramyttenus sinus, q. v.
- Idanthysi Scythiæ expeditio, 585, 53.
- Ideessa, Ἰδέσσα, olim Phrixipolis in Iberia Colchidi contermina, 428, 12.
- Ideonni terra. V. Donni terra.
- Idomene, Ἰδομένη, Macedoniæ urbs, 334, 10. In convalle quæ ab Idomene initium sumit, Orthopolis, Philippopolis et Garescus opp. sunt Parorheliæ, 281, 5. Idomene cum hód. *Gradisca* componendum fuerit, ut cum Lapico statuo. Memorat locum Tab. Peut. et Ptolemæus 3, 13.)
- Idomeneus, Ἰδομενεύς, Cretensium dux, 412, 12 sqq.
- Idomeneus, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Idrienses, Ἰδριεῖς, Cariæ populus, 578, 35.
- Idubeda, Ἰδοῦβεδά, Hispaniæ mons Pyrenæ parallelus, a Cantabris ad nostrum mare pertinens, 133, 40. Inter eum et Pyrenen Iberos fluvius, 133, 47; ab ortu Idubeda Celtiberiæ conterminus, 134, 32, 134, 50.
- Idumæi, Ἰδομαῖοι, genere Nabatæi, per seditionem patria ejecti, Judæis se adjunxerunt eorumque leges amplexi sunt, 647, 14; 638, 8.
- Idryni. V. Hibernia.
- Igleles, Ἰγλήτες, Hispaniæ gens, apud antiquiores regionem

- non amplam intra Iberum fl. sitam, quam nonnulli Iberiam vocarunt, tenuerunt, 138, 9.
- Ignis æternus, τὸ ἀθάνατον πῦρ, tempore invasionis Gallicæ, Roma Cæren translatus est, 183, 28. Ignem Persæ colunt, 623, 40 et 48.
- Iguvium, Ἰγούιον (*Gubbio*, *Eugubio*), Umbriæ opp., 189, 45.
- Ilerda, Ἰλερδα (*Lerida*), Hispaniæ urbs, non longe ab Ibero fl.; ad ejus usque regionem Iacetani pertinent, 134, 2. Distat ab Ibere 160 stadiis occasum versus a Tarracone versus austrum 460 st., ab Osca versus septentrionem 540 st., 134, 10. Ad eam Afranius et Petreius Pompeiani duces a Cæsare devicti, 134, 8.
- Ilergetæ, Ἰλεργέται, Hispaniæ gens, non procul ab Ibero, 134, 3.
- Iliaca Minerva. V. Minerva.
- Iliaco in campo Batieæ sive Myrinæ tumulus, 491, 12.
- Iliacum bellum. V. Trojanum bellum.
- Ilibirris (Ἰλίδιρρις et Ἰλλίδιρρις codd. Strab., Ἰλέδερρις Polyb. ap. Athen., Ἰλλερρις Athen.), Galliæ fluv. e Pyrenæis ortus (*Tech*), cui adjacet urbs cognominis (postea in ejus locum successit Helena, hod. *Elne*), 151, 8.
- Iliocolone, Ἰλιοκολώνη, in agro Pariano locus, 504, 36.
- Iliipa, Ἰλιπα, Turdetaniæ urbs ad Bætin, 117, 16, qui eo usque navigabilis est, 117, 43. A mari urbs 700 stad. dissita, 145, 16; argenti metalla habet, 117, 49. Ibi Posidonius commorans Bætis exundationem observavit, 145, 16. (Ruinae ad *Pennafior*, ut probabiliter statuunt Wesselingius et Ukertus; *Alcala del Rio* sec. Anvilium et Mannertum; *Cantillana* sec. Cortez; *Loja* sec. Reichardum.)
- Ilisarus, Ἰλίσσαρος, Rhammanitarum Arabum rex tempore expeditionis Ælii Galli, 665, 23.
- Ilissus, Ἰλισσός, Atticæ fl., 343, 34.
- Ilithyæ urbs, Εἰλειθυίας πόλις, et fanum in Thebaide, 693, 47. Cf. Lucina.
- Ilium vetus sive Troja, ab Ilo conditum, 301, 57, ab Hercule vastatum, 510, 20, non est Ilium hodiernum, sed ab eo triginta stadiis fuit versus ortum et Idam et Dardanum, ubi nunc est ἡ Ἰλιέων κώμη, 507, 38; 510, 15; 511, 32. Ilii antiqui nullum superest vestigium, neque id mirum est, 513, 13. Urbe eversa, agrum Iliensem Sigei et Rhætei aliique vicini inter se dividerunt, 515, 8. Et lapidibus Iliacis Archæanax Sigeum munivit, 514, 13. Falso Timæus ait Ilii lapidibus Achilleum a Periandro munitum esse, 513, 38. Qui instaurare urbem intenderunt, locum antiqui Ilii abominati esse videntur, 514, 45. Ilii excidium, pictura, 295, 26. Iliensium simulacrum Minervæ, quod hodie est, stantem deam exhibet, dum sedentem indicat Homerus, 514, 25 (Cf. Ilium novum).
- Ilium novum (ruinæ quæ vocantur *Hissarlik*, sitæ inter vicos *Kalifatli*, *Tchiblak* et *Kum-Koi*) ab Achillis portu 12 stadia, a vetere Ilio 30 stadia distat, 510, 12; 507, 33; 511, 32. Cræsi temporibus hoc in loco positum est, 507, 39. Olim pagus cum vili Minervæ templo; auxit locum Alexander, deinde Lysimachus, 507, § 26. Quo tempore Romani primum in Asiam transgressi sunt, κωμόπολις erat; venerunt in oppidum Galli, sed ut non munitum reliquerunt; expugnavit urbem Fimbria; auxit Sulla, deinde vero Cæsar, ab Iliensibus genus repetens, 508, § 27; 515, 13. Ab Ilio hodierno usque ad Cebreniam tractus montanus pertinet campos Simoisium et Scamandrium separans, 511, 27. Hellanicus novum Ilium a vetere non diversum esse dicit, Iliensibus gratificans, 515, 6. Ilienses Ilium nunquam prorsus deletum et desertum fuisse perhibent, et Locrenses virgines paullo post captam urbem eo mitti quotannis cœpisse aiunt; at hoc Persarum demo temporibus factum est, 514, § 40. Ilienses Achilleum et Sigeum inobedientiæ causa diruerunt, nam ora maritima usque ad Dardanum postea sub Iliensibus erat et sub iisdem etiam nunc est, 513, 45.
- Illyria, ἡ Ἰλλυρίς, 89, 40; 102, 15; 106, 35, fertilis sed ab hominibus neglecta, 263, 37. Ora et obliques insulæ portus habent commodos, 263, 34. Illyriæ oræ longitudo sec. Theopompum, 263, 23. Oræ longitudo a Cerauniis montibus (*ad sinus Adr. recessum*) stad. 6150 sec. Polyb., 87, 18; 236, 46. Mons Illyr. Candavia, 268, 27. In via Egnatia Illyriam a Macedonia distinguit Pylon locus, 268, 28. Illyricæ gentes, Brygi, Bylliones, Taulantii, Parthini, Dyestæ, Encheleæ; Dasarethii (*qui et*) Sesarethii, 271, 19. Antariatæ, Ardæi, Dardanii ad imam redacti conditionem, 262, 23; Breuni et Genauni, 171, 43. Iapodes et Scordisci gentes ex Illyriis et Gallis mixtæ, 260, 39; 172, 41; 260, 30. Illyricæ gentes Istrum accolentes; earum cum Aquileja emporio commercia, 178, 37; 253, 26. Illyrii in Emathia, 275, 25. Ad Illyricum pertinet ager quem olim Boii tenuerunt, 177, 22. In Illyricum exciderunt Eubœenses e Troja redeuntes, 386, 7. Illyrii, Thraces, Japodes notis corpora compungunt, 261, 36.
- Ilius, Ἰλος, Ilium condidisse fertur; ejus sepulcrum, 507, 31 et 36, in campo Troico, 511, 20.
- Imandes. V. Ismandes.
- Imaus m., Ἰμαὸν ὄρος, 438, 21, Tauri pars, 587, 34. Ad eum usque progressus est Menander rex, 443, 5. Τὸ Ἰμάτιον ὄρος, 107, 7.
- Imbrusus, Ἰμβρασός, Sami fl., olim Parthenius dictus, 393, 3; 544, 17.
- Imbres Æthiopici Nilum implent, sec. Posidonium, 80, 54.
- Imbrium ratio in India, 589, § 17.
- Imbrus, Ἰμβρος, insula, 23, 19; 102, 52; 282, 32. In qua Cabiri colebantur, 466, 10, et quam Pelasgi tenuerunt, 184, 37.
- Imbrus, Ἰμβρος, castellum τῆς περαιᾶς Rhodiorum, supra Canum situm, 556, 28.
- Immundi, Ἀκάθαρτοι, a Nomadibus Æthiopie vocantur οἱ ἐλεφαντοφόροι, 657, 1.
- Immundus sinus, Ἀκάθαρτος κόλπος, in sinu Arabico, a regione Thebaidis; unde nomen habeat; adjacet Berenice urbs, 655, 20.
- Inachus, Ἰναχός, Argos præterfluens, fontes habet in Lycio monte, 318, 24. De fontibus fabula, 318, 26; De Inacho Peloponnesi fl. idem nomen inditum fluvio Acarnaniæ, 270, 2.
- Inachus sec. Sophoclem et Hecatæum e Pindo, Lacmo, Perrhæbis fluens in Amphilocho et Acarnanes Acheloo miscetur, indeque per mare ad Argos penetrat, 225, 34; 271, 53; 225, 48. In eodem tractu fontes sunt et Inachi et Æantis, sec. Hecatæum, 262, 50. Amphilochiam perfluenti et in sinum exeunti nomen Alcmæon dedit de Inacho Peloponnesiaco, 270, 54. (Fort. est hod. *Krikeli*, qui a borea in sinum Ambracicum influit.)
- Inarus, Ἰνάρως, Ægypti rex, a Milesiis Naucratis conditionibus navali prælio superatus, 681, 23.
- India, ἡ Ἰνδική. Cur cognitio ejus sit manca admodum, 584, § 2-6. Non novit eam Homerus, 32, 41. Indicarum rerum scriptores, 35, 15, ut Megasthenes, Deimachus, Onesicritus, Nearchus pleraque de India mentiti sunt, 58, 37. Fide inter eos eminet Patrocles, 59, 3. Multa de India inflatus et portentosius narratur, 598, 47. E scriptoribus alter alterum redarguit, 58, 53. Indiæ limites, figura, latitudo et longitudo, singulorum laterum dimensiones sec. Eratosthenem, 587, § 11; aliorum de

his rebus sententiæ, ut Ctesiae, Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, Deimachi, 588, § 12. Indi e quattuor terrarum partibus Ephoreis obtinent orientalem, 28, 19. Figura Indiae rhombi similis; latus orientale valde est versus ortum productum, maxime ultimo promontorio, quod et magis versus meridiem vergit quam reliquum litus, 72, 21. Desinit in mare orientale et in austrinam Atlantici partem, 107, 32. Indiae pars maxime ortum versus porrecta est ea ubi Imaus, ultima Tauri pars Indicium pelagus attingit, 445, 1. Indiae apposita tota Sogdiana et Sacarum regio et pars quaedam Bactrianæ, 440, 33. In antiquis tabulis geographicis nimis boream versus extendebatur, 56, 29. Sec. Deimachum sita est inter æquinoctium autumnale et ortum hibernum; quod tum per se falsum est, tum refragatur iis quæ de Indiae latitudine (3000 stad.) idem Deimachus prodit, 63, 22. Latitudo nonnullis in locis ad 30000 stadiorum, sec. Megasthenem et Deimachum, 57, 23; 60, 34; longitudo in latere boreali 16000 stad. sec. Megasthenem, 15000 stad. sec. Patrocleum, 58, 13; Eratosthenes neutrum horum secutus est, sed σταθμῶν quandam ἀναγραφὴν, 58, 15. Montes septentrionale Indiae latus definientes in eo parallelo sunt qui per Athenas et Rhodum ducitur, 56, 12. Termini meridionales in eodem sunt parallelo in quo Meroe, 56, 34; id tamen a nullo demonstratum esse Hipparchus ait, 64, 17. Indiae in partibus austrinis Ursa occidit, et umbræ in diversam partem cadunt, monente Megasthene, falsoque obloquente Deimacho, 63, 25; 64, 28. A boreali Indiae latere ad mare septentrionale 4000 fere stadia sec. Strabon., 62, 21. Ad fines Indiae a portis Caspiis 15300 stadia, ab Ortopanis 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 6. India ab occasu Europæ euro vento peti potest, 84, 35. Ex India in Caspium mare circumnavigari posse asserit Patrocles, 62, 19; 444, 54. Mons Indiae apud poetas Merus, in quo Bacchus enutritus sit; eidem deo sacer Nysa mons, 586, 17. Indiae petra Aornus, 586, 40. Fluviorum exhalationibus et Etesiarum flatu India madet æstivis imbribus, 588, 44. Imbrium rationes sec. Aristobulum, 589, § 17. Fluviorum exundationes, *ib.* et § 18. India quam Arabia et Æthiopia udiore et fecundior, 592, 35. Ora maritima palustris est, 591, 15. Indiae fertilitas, 591, 18; regio fertilissima trans Hypanim sita esse fertur, 598, 45. Regiones Musicani, Sabi, Porticani, 597, 29. Assacani terra, 589, 48. Fluvii multi, quorum maximi Ganges et Indus, 588, 27; in Gangem influens Cēdanes, 612, 21. Cf. v. Cophes, Choaspes, Acesines, Hyarotis, Hypanis. Habet etiam fluvios auriferos, 606, 3; 611, 33; et Silam fl. cui nihil innatat, 599, 23. Indiae animalia eadem fere habet quæ Æthiopia et Ægyptus, excepto hippopotamo, 588, 50. Elephantes; eorum venatio, 600, § 42; animalium natura, 600, 43. Leones, pardales, bonasi, 611, 42; tigres, cercopitheci, serpentes ὑμενόπτεροι, scorpii alati, canes validissimi, 598, § 37; 596, § 31; cercopitheci, 605, § 56; 395, 14; fornicæ χρυσωρύχοι, 58, 50; 601, § 44; e quibus nonnullæ sunt alatae, 611, 32. Aves oriones et catrei, 611, 47. Serpentes ingentes, 58, 51; viperæ aliæque reptilia malefica, 601, § 45. Crocodili in Indo non multi nec adeo timendi, 602. Pisces e mari in Indum adscendunt multi, 602, 19. India πολυθάρμακος et πολυχρώματος, 592, 24. Arbores laniferæ, 591, 34; 592, 15. Aliæ arbores mirabiles quædam, 591, § 21. Ebenus, 599, 15; arundines magnæ et melliferæ, 591, 26 et 49. (Indici calami in Æthiopia, 656, 30.) Byblus, 698, 52; oryza; ejus plantæ cultura, 590, 31; linum, milium, sesamus, oriza, bosmorum, 588, 46; cinnamomum, nardum, alia aromata, 592, 29. Vitis Indiae carere dicunt; Onesicritus tamen vites in

Musicani regno memorat, 592, 18. Lapides pretiosi; crystallus, carbunculi, nec non margaritæ, 610, 40; smaragdi, berylli, carbunculi, 611, 40. Lapides thureo colore, sic et melle dulciores, 599, 10. Auri et argenti metalla, 596, 32, quæ tamen recte tractare Indi nesciunt, *ib.* Sales fossiles, 596, 31. Quod eorum ablatum est, id sponte succrescit, 186, 30. Indiae gentes fabulosæ Ἐνωτοκοῖται, Ὠκύποδες, Μονόμματοι, Ἀμύκτες, Ὑπερβόρειοι, 605, § 57. Πεντασπίθαμοι et Τρισπίθαμοι, cum gruibus et perdicibus pugnantes, 605, 24. Pannes σφηνοκέφαλοι, 58, 50. Sibæ, Herculis posteri, ut nonnulli ferunt, 586, 41; 597, 24; Malli, *ib.* Sydracæ, 597, 25, Bacchi posteri cur esse putentur, 586, 36. Indiae gentes novem et urbes 5000 inter Hypanin et Hydaspem esse ferunt, 597, 18; 589, 48. (Regionem hanc Poro Alexander tradidit, 585, 15). Hypasii (Aspasii?), 589, 48. Derdæ, 601, 23; Prasii, 598, 37; Arbies, 613, 17. Inter Cophen et Indum fluvios Astaceni, Masiani, Nysæi, Hypasii, et Assacani ditio cum Massaga regia, et Peucolaitis civitas, 594, 53. Inter Indum et Hydaspem Taxilæ regio, Abisari regio, 595, § 28; inter Hydaspem et Acesinen Pori regio, et sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio, quas alii trans Acesinen et Hyarotin ponunt, finitimas alterius Pori regioni, 596 § 28 et 29 Nysæos et Nysam urbem a Baccho conditam eique imminentem Merum montem fabulantur, 586, 30. Indiae urbes: Palibothra ad Gangem, 587, 51; 598, 32; Barga (Barygaza), Zarmani patria, 612, 50, Taxila, 589, 50. Indi meridionales Æthiopicis, boreales Ægyptiis colore similes sunt, 588, 54. Indi Libycis Æthiopicis robustiores minusque æris siccitate adusti sunt, sec. Posidonium, 85, 5. Indorum ordines septem sec. Megasthenem recensentur, 599, § 39 sqq. Indi virtute excellunt, 54, 38. Victus frugalis, morum probitas, literarum neglectus, litium apud eos raritas, cibus, etc., 603, § 53; corporis exercitationes, sepultura; mundi amor, variaque ejus instituta legesque, 604, § 54 sq. Instituta in Cathæa et Sopithis regno, 596, § 30; in Musicani terra, 597, § 34; in Taxilæ regno, 608, § 62. Indorum leges non scriptæ, 610, 15. Epistolas in sindonibus scribunt, sec. Nearchum, quum alii negent ullis eos uti literis, 610, 32. Vestes, 612, 12; armatura, 610, 23. Ære fuso utuntur, ductili nequaquam, 510, 34. Indorum pompæ describuntur, 611, 34. Barbæ et comæ cultus, 612, 14. Apud nonnullas gentes virginæ proponuntur præmium in pugillatus certaminibus, 610, 17. Indi Jovem pluvialem et Gangem et indigeles genios colunt, 611, § 69. Festum agunt quando rex capillos abluit, 611, 28. Soli reges elephantos et equos possident, ut nonnulli tradunt, 601, 19. Indi quomodo spongia apud Macedones visa imitati sint, 610, 23. Indorum lex quædam, 592, 25. Indorum philosophi, θραῖνοι et πεδιάσιοι, Βραχμᾶνες et Γαρυμᾶνες et Πράμναι, eorumque ordines varii et doctrinæ vivendique ratio secundum Megasthenem, Aristobulum, Onesicritum, Nearchum, 606, § 58-71. Nominatim ex iis memorantur Mandanis et Calanus, et qui postea ad Augustum venit Zarmanus, q. v. Calanus coram Alexandro se combussit; idem fecit Athenis Zarmanus Augusti ætate, 585, 26. Sec. Megasthenem nemo unquam præter Herculem et Bacchum et Alexandrum cum exercitu Indiam aggressus est, neque Indos unquam foras exercitum miserunt, 585, § 6. Bacchi et Herculis expeditiones fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Alexander M., Herculem et Bacchum imitatus, aras in ultimis expeditionis Indicæ posuit, 142, 16. Herculis et Bacchi columnas non viderunt Macedones, nihilominus loca quædam crediderunt esse eas columnas, 142, 24. Quænam de Cyri et Semiramidis in

- Indiam expeditionibus ferantur, 585, 34; Semiramis cum viginti hominibus, Cyrus cum septem fuga evaserunt, 614, 35. Indos nonnullos cum Hercule in Libyam venisse, eorumque posteros Mauros esse perhibent, 703, 26. In Indiam usque Menelaus venit ex Cratetis sententia, 31, 37. Indi posteriore ætate magnam etiam Arianæ partem tenuerunt a Macedonibus acceptam, 587, 28. Indi ad latus occidentale habitantes olim Persis subjecti erant; Arianis eam regionem ademit Alexander et peculiaria oppida constituit, Seleucus vero Nicator dedit Sandrocotto, 616, 25. Majorem quam Alexander Indiæ partem occuparunt Græci Bactrianæ reges; Eucratidas 1000 urbes sub se habuit, sec. Apollodorum, 585, 12. Cf. 443, 1. Indorum, qui sub Pandione vel Poro erant, ad Augustum legatio, 585, 23. Indus quidam in Arabici sinus recessum delatus ad Evergeten II regem adducitur, 81, 25. Indos adiisse fertur Eudoxus Cyzicenus cum Ægyptiis quibusdam, 81, 34. In Indorum emporia e Taprobane importantur testudo, ebur, aliæ merces, 60, 25. Indicæ merces (Ἰνδικὸς φόρτος) per Oxum fluvium deportantur in Hyrcaniam, 61, 21; 436, 54. Indica commercia Aorsorum, 434, 37; Alexandrinorum, 97, 32. Merces Indicæ Berenice et Myoschormo Coptum et hinc Alexandriam devehuntur, 664, 49; 692, 30. Indica commercia a Romanis magnopere aucta sunt, 678, 31. Strabonis ætate vel centum viginti naves, sub Ptolemæis per paucæ duntaxat Myoschormo in Indiam proficiscebantur, 97, 39.
- Indicetæ, Ἰνδικῆται (al. Indigetes), Hispaniæ gens in quattuor partes divisa oram quæ est inter Pyrenen et Iberum fl. incolit, 129, 48. Eorum nonnulli Emporium urbem una cum Græcis in olunt, 132, 47.
- Indus, Ἰνδός, versus meridiem a montibus fluit, sec. Eratosthenem; inter meridiem et ortum æquinoctialem cursum tenet, sec. vetustas tabulas, probante Hipparcho, 72, 10. Indus Indiæ et Arianæ terminus, 587, 26. Duobus ostiis Patalenen complectitur, 588, 40; 597, 9. Ostiorum distantia, 597, 35. Gentes inter Indum et Cophen fluvios habitantes, 594, 53. Non procul a fontibus Indus radices Aorni petræ alluit, 586, 41. Indum ponte Alexander trajecit prope Peucolaitin, 595, 3. Inter Indum et Hydaspem Taxila urbs, 595, 5. Influunt 15 fluvii majores, quorum sunt Hydaspes, Hypanis, Acesines, Hyarotes, 597, 2. Ejus latitudo, 597, 4. A Caspiis portis ad Indum linea recta 14000 stadiorum, 616, 11.
- Inferi. Cur ad inferos Theseus et Pirithous descendisse perhibeantur, 40, 28.
- Ingauni, Ἰγγαῦνοι, Ligures, Albingauni opp. incolæ, 168, 13, 22.
- Innesa, Ἰννησα, in Ætnæ montanis, postea Ætna vocata, 25 (Cf. Ætna). A Catana 80 stadia distat, *ib.*
- Inopus, Ἰνωπός, Deli fl., 416, 32; de ejus origine fabula, 225, 42.
- Inscriptio Panticapæensis ab Eratosthene laudatur, 61, 34. Inscriptio columnæ in isthmo Corinthio positæ, 142, 12; 337, 3; tumuli Mnasalæ poetæ, 354, 2; in columnis τοῦ πολυανδρίου Thermopylarum, 365, 5; 368, 22; inscriptio Eretriensium in columna fani Dianæ Amarynthiæ, 384, 47; alia in Amarynthio, 385, 19; in basi statuæ Ætoli, quæ erat Thermis, 398, 20; in basi statuæ Oxyli apud Eleos, 398, 26; in statua Anaxenoris citharædi, 553, 44. Inscriptio Assyriaca in Sardanapalli imagine, quæ est Anchiales, 573, § 9; in sepulcro Zarmani Indi, qui Athenis se concremavit, 612, 49; in Cyri sepulcro, 621, 49; 622, 1; in Darii sepulcro, 622, 5.
- Insubres, Ἰνσουῆροι, Galli ad Padum, 177, 16. Etiam nunc sunt; caput eorum Mediolanum, 177, 23. Insubres (Symbri *codd.*) supra Venetorum regionem, 179, 51; contra eos Romanis auxiliati sunt Veneti et Cenomani, 179, 53. Ap. Insubres (Symbros *codd.*) lana aspera, 181, 40. Insubres attingunt a borea Rhæti, 243, 13.
- Insulæ in alto sitæ e fundo maris elatæ sunt; promontoriis adjacentes a continente abruptæ sunt, 214, 53; 45, 16; 49, 14. Cf. v. Hiera. Insula inter Theram et Therasiam terræ motu in altum elata, 48, 13. Septem insulæ maximæ, 558, 52.
- Intemelii, Ἰντεμελίοι, Ligures, Albii Intemelii incolæ, 168, 15 et 22.
- Interamna, Ἰντεράμνιον (Terame), Latii opp. ad Liris et alius fluvii confluentes sita in via Latina, 197, 48.
- Interamna, Ἰντέραμνα (Terni), Umbriæ opp., 189, 41.
- Intercatia, Ἰντερκατία, in Hispania Celtiberorum (potius Vaccæorum) oppidum, 135, 14 (Sec. Itineraria ad hod. Belver locus pertinere videtur, ut cum Mannerto et Lapieo statuo. Lopez locum ponit ad Rio Seco, Florez circa Benevente, Cortez ad Villagarzia).
- Interocrea, Ἰντερόκρεα (Antrodoco), Sabinorum vicus Rhealæ vicinus, 190, 7.
- Io, Ἰώ, ubi Epaphum pepererit, 382, 6. A Triptolemo quaeritur; apud Tyrum e conspectu subducitur, 638, 49.
- Iol, Ἰώλ (Cherchel), Masæsyliæ urbs, quam Juba Cæsaream vocavit; portum et ante eum insulam habet, 705, 31.
- Iolaenses, Ἰολαεῖς, postea Diagesbenses dicti, Sardiniae gens montana, quos Iolaus huc deduxit, 187, 21.
- Iolaus, Ἰόλαος, Herculis f., quosdam in Sardiniam deduxisse, et inter barbaros Tyrrhenos, ejus insulæ cultores, habitasse fertur, 187, 22. Contra Iolaum Eurysthei expeditio, 324, 19.
- Iolcus, Ἰωλκός (Volo), Thessaliæ urbs, quam Minyæ Orchomenii colonia frequentarunt, 356, 4. Olim potens urbs seditionibus et tyrannorum dominationibus dejecta, 374, 54; nunc est pagus Demetriadis, 374, 45; a Pagasis 20, a Demetriade 7 stadia distans, 374, 32 et 40. Inde Jasonem Pelias emisit, 374, 32. Iolci celebrabatur Pylaica (?) panegyris, 375, 5. Iolcus vocatur etiam litus propinquum, *ib.*
- Iomanes, Indiæ fl. V. Cædanes.
- Ion, Ἴων, Xuthi f., devictis qui cum Eumolpo erant Thracibus, Atheniensium civitati præfectus est; populum in quatuor tribus, deinde in totidem vivendi genera divisit; regioni a se nomen Ioniae reliquit, 329, 16; 341, 4.
- Ion tragicus, Chius, 551, 17; laudatur ejus Omphale fabula satyrica, 50, 17. Mentio Ionis alia, 312, 17.
- Ion, Ἴων (riv. de Cratzova, sec. Leakeum), Thessaliæ fluvius, in Peneum exit; adjacet ei Oxynia urbs, 272, 14 et 17.
- Ionæus lucus, Ἰωναῖον ἄλσος, in Triphylia, 297, 46.
- Iones, Ἴωνες, ex Attica in Ægialum migrant, eamque regionem Ioniam vocant et in duodecim civitates dividunt, 329, 24. Hinc ab Achæis Laconicæ ejecti redeunt Athenas, indeque cum Codridis in Asiam migrant, ubi in Cariæ et Lydiæ ora alias duodecim civitates condunt, 329, 28; 286, 12 et 30; 313, 50. In Achaja sive Ægialo per vicos habitabant; urbes ab Achæis conditæ sunt, 331, 25. Iones olim Megaridem tenebant, 336, 36. Iones, qui Atticam et Megaridem occuparant e Peloponneso pulsati, suæ ditionis et Peloponnesiacæ limites columna in isthmo Corinthio posita indicarunt, 142, 7. Iones ex Attica tetrapoli Heraclidas in Argos comitati Epidaurum incolis frequentarunt, 322, 1. Ionum in Asiam migratio, 51, 10, non ignota fuit Homero, 392, 41. Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 401, 1. Iones Asiæ templum Neptuni Heliconii venerantur, ad quod Panionia agunt in agro Priensi, 330, 9. Iones, Lydorum imperium fugientes, in Italiam venerunt, ibique Sirin urbem, quæ Cho-

num erat, ceperunt et Polieon, Πολίειον, denominarunt, 219, 28. Ionum nonnulli, Theocle auctore, in Siciliam migrarunt, 222, 32. In Pontum colonias deduxerunt, 218, 25. (Nomen Ionum aliis occurrit locis quam plurimis. Videsis editionis Casaub. pag. 61, 65, 149, 171, 179, 264, 267, 299, 321, 333, 341, 357, 365, 372, 374, 383, 386, 392 sq. 504, 534, 550, 552, 565, 577, 582, 621, 629, 632, 633, 639, 644, 647, 648, 655, 661, 662, 679.)

Ionia, Ἰωνία, priscum Atticæ nomen ab Ione inditum, 329, 22; 336, 46. Columna Ionæ et Peloponnesi fines indicans, 337, 2.

Ionia, olim Ægialea, postmodum Achaia, Peloponnesi regio, de Ionibus Atticæ, qui huc commigrarunt, 329, 25. Cf. Achaja.

Ionia Asiæ, cujus ora a Cariæ finibus sive a Posidio Milesiorum usque ad Phocæam et Hermum pertinet; ejus longitudo, 540, § 2; 498, 2; 566, 12. Ionæ oram olim Cares et Leleges tenuerunt, 267, 19; 540, 19. Urbes Ionæ duodecim eorumque conditores recensentur, 540, § 3. Cimmericorum in Ioniam incursiones, 123, 41; 5, 18; 51, 27. Terræ motus in Ionia, 48, 47.

Ἰωνιάδες nymphæ, aquis morbos depellentes, juxta Cytherium Pisatidis fl. fanum habebant, 306, 35.

Ionica dialectus, ἡ Ἰόνια, eadem quæ antiqua dialectus Attica, 286, 10.

Ionicis legibus utuntur Massilienses, 149, 21.

Ionius sinus, Ἰόνιος κόλπος, Ἰόνιον πέλαγος, Adriatici sinus sive maris pars meridionalis, 102, 15; 263, 15. Unde nomen habeat, 263, 18. Ionii et Adriatici sinus ostium ad montes Ceraunios, 263, 12. (Cf. p. 259 et 326 *ed. Casaub.*.)

Iope, Ἰόπη (*Iaffa*), in Phœnicie ora urbs, in loco edito, ex quo Hierosolyma conspici tradunt; portu urbis utuntur Judæi; Andromeda ibi exposita; silva prope Iopen, 646, 1; 647, 21; 35, 44.

Iordanes, Ἰορδάνης, fluvius sec. Strabonis opinionem inter Libanum et Antilibanum fluens Cœlesyriam irrigat, 642, 49. Per Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur Aradli, 643, 1.

Iozæ. V. Julia Iozæ.

Iphicrates, Ἰφικράτης, Stympalum obsidens Erasinum fl. ne terram subiret impedire tentavit, 334, 23.

Iphidamas (Ἀμφιδάμας codd.) e Cisso oriundus ap. Homerum, 277, 38.

Iphigenia, Ἰφιγένεια, cum Oreste Comana venit, 459, 18.

Iphitus, Ἰφίτος, Olympicum certamen instituit, 307, 34.

Ipnî, Ἰπνοί, locus asper sub Pelio, 380, 45.

Ἰπποκτόνος Hercules ap. Erythræos, 524, 29.

Iris, Ἴρις, fl. (*Kasalmak, Iekil Irmak*), in Pontica regione oriens transit Comana urbem, Dazimonitidem, Gaziura, excipit Scylacem, præterfluit Amasiam, perque Phanaræam et recepto Lyco per Themiscyram planitiem in Pontum exit, 469, 10. Ad ejus cum Lyco confluentes Eupatoria sive Magnopolis, 476, 35. Amasiæ vallem permeat, 480, 24. Ad ostia fluvii ora humilis et aggesta, 44, 2.

Irrha, Ἰρρᾶ (al. Sirrha), Arrhabæi filia, mater Eurydices, 271, 32.

Isadicorum pagi, Ἰσαδικῶν κῶμαι, a Caucaso boream versus, 434, 25.

Isander (Ἰεῖσανδρος Strab.), Bellerophontis f., contra Solymos pugnans a Marte occiditur, 491, 1; 539, 7.

Isara, Ἰσάρα, Galliæ fl. ex Apennino(?) Alpium monte supra Carnos sito e lacu defluens, postquam Atagin recepit, in Adriam effluit, 172, 23. [Strabonem *Isar* fluvium in Danubium influentem cum Athesi (*Etsch*) confudisse

vel librariorum verba Strabonis miscuisse putarunt; perperam. Isara Strabonis hod. est *Eisach*; qui fl. ap. Pedon. Albin. Cons. ad Liv. *Isargus*, in Actis S. Cassiani ap. Resch. Annal. Sabion. 4, 7 *Ysarche* vocatur; accolæ ejus ap. Plinium *Isarci*. Sequitur *Atagin* esse Athesin aliorum (*Etsch*).

Isara, Ἰσάρας (*Isère*), Galliæ fluvius, usque ad quem inde a Druentia juxta Rhodanum habitant Cavari et pone hos Vocontii, Tricorii, Iconii, Medulli, 153, 48. Ab Isara ad Viennam 320 stadia, 154, 16. Prope Isaræ in Rhodanum influxum Cemmenus mons ad Rhodanum appropinquat, 153, 48. Ad confluentes illos Q. Fabius Maximus Æmilianus Gallos clade affecit, et Martis Herculisque templa extruxit, 154, 13; 159, 6.

Isaura, τὰ Ἰσαυρά, duo Isauriæ pagi, vetus et novus sive εὐερκής, 487, 23. Isaura vetera (τὴν παλαιάν Ἰσαυρίαν h. l.) evertit Amyntas, novaque condidit regiamque sibi constituit, 487, 58; Isaura nova Servilius Isauricus diruit, 567, 43. [Ad Isaura nova pertinent ruinæ prope *Olubunar* silvæ, quæ vocantur *Sengibar Kalessi*. Vetera Isaura ubi fuerint, parum liquet. *Eski Serai* sunt nonnullis. Fort. eo referendæ sunt ruinæ in *Karedagh* monte exstantes (31° long.).]

Isauria, ἡ Ἰσαυρικὴ, Lycaoniæ pars, 487, 12. Isauros debellavit P. Servilius, 487, 17.

Ischopolis, Ἰσχόπολις, Ponti opp. dirutum, a Cotyoro orientem versus, 470, 1.

Isinda, Ἰσινδα (al. Isionda), Pisidiæ opp., a Termesso versus mediterranea sita, 539, 44. (V. *Fellow Asia m. p. 194*.)

Isis, Ἰσις. Ejus templum Solis in Cypro, 583, 18. Fanum a Sesostri conditum in ora Troglodytica ad sinum Arabicum, 655, 49. Isis multis in locis sub terram Osiridis loculos posuit, uno tantum Osirin recondens; idque illa fecit, ut falleret Typhonem, 682, 53. Isidis templum Tentyræ, 692, 17. Ἰσιδος ποταμὸς in thurifera Æthiopie regione, 658, 47.

Ismandes, Ἰσμάνδης, qui labyrinthum extruxit, secundum nonnullos idem est cum Memnone, adeo ut eidem regi attribuenda sint Memnonia Abydi et Thebarum, atque ipse labyrinthus quoque Memnonium sit, 690, 52. Ismandes (vel Imandes) in Labyrintho sepultus, 689, 28.

Ismara. V. Ismarus.

Ismaris, Ἰσμαρίς, Thraciæ palus prope Ismarum opp., 282, 11.

Ismarus, Ἰσμαρος, locus in ora Thraciæ, nunc Ismara, Ἰσμάρα, vocatur; prope abest Ismaris palus, 282, 9.

Ismenus fl., Ἰσμηνός, per planitiem Thebanam fertur, 351, 19.

Isochratis discipulus Ephorus, 532, 23.

Isodromæ Matris, τῆς Ἰσοδρόμης μητρός, fanum, in via qua Trallibus Larisam itur, 378, 35.

Ispellum, Ἰσπέλλον (Ἰσπελον Ptol.; ceteris *Hispellum*, hod. *Spello*), Umbriæ urbs, 189, 44.

Issa, Ἰσσα (*Lissa*), ins. ad oram Illyricam, 102, 23; 261, 46. Ejus incolæ Tragurium frequentarunt, *ib.* Ex ea oriundus vir, qui ad Adriaticum sinum regnans nomen huic mari indidisse fertur, 263, 19.

Issicum pelagus, τὸ Ἰσσικὸν πέλαγος, 100, 32; 103, 50. Issicus sinus nostrorum marium omnium maxime versus orientem situs sec. Eratosthenem, 40, 5, quum tamen sit in meridiano Amisi et Themiscyræ, 104, 31; 445, 18. Ab eo ad Pontica circa Amisum et Sinopen loca circa 3000 stadia sec. Erat. 57, 5. Issicus sinus in parallelo a columnis Herculis per Taurum ducto, 56, 15. Ab eo ad oceanum Indicum 40000 stadia; 445, 13; ad extrema Hispaniæ occidentis paullo minus 30000 stadiis,

- 87, 28; ad Rhodum 5000 stadia, 87, 29. Issici sinus urbes, 577, § 19.
- Issus, Ἰσσοί, Ciliciæ opp.; proelium ibi commissum, 577, 4. Ab eo ad Amisum vel Sinopen isthmus peninsulae Asiaticæ, 566, 46. Isthmus ille non recta linea ab Amiso ad Issum pertinet, sed ad Tarsum et Cydnum. Nulla via Amiso ad Issum ducens brevior est quam ea qua per Tarsum itur, 574, 15.
- Ister, Ἰστρος, fl., 253, 35, ab Homero non memoratur, 248, 13, quamquam non ignotus ei fuit, 5, 25. Europæ fl. maximus, 169, 52; 240, 15. Ejus fontes in Alpium dorso trans Rhenum sito et orientem versus porrecto prope Suevos et Hercyniam silvam (a meridie silvæ Hercyniæ, in extremis Germaniæ, non procul a recessu sinus Adriatici, 240, 19), 172, 26 et 36; 242, 49. Istri fontes a Rheni lacu unius diei itinere absunt, 243, 6. Cursus fluvii quosnam populos dirimat, 106, 29. Europam quæ est inde ab Rheno, in duas partes dividit, 240, 15. Ab Adriatico mari 1000 fere stadia abest, 240, 19. Initio meridiem versus, deinde ortum versus labitur, 240, 17. Exit non procul a Tyræ et Borysthenis ostiis, 240, 23. Fluvii superiores partes, quæ sunt usque ad catarrhactas, Danubii nomine, inferiores ad Pontum usque Ister vocantur, 253, 15. Ister a Ponticis partibus divisus in Pontum et Adriam influit, ut cum pluribus opinatur Hipparchus, 47, 41. Uno ostiorum eum in Adriam exire Theopompus quoque et Eratosthenes putarunt, 263, 30. Cf. 38, 42. Quinque ostia fluvio tribuit Ephorus, 254, 4. Septem ostiis effunditur, quorum maximum est Sacrum, per quod ad Peucen navigatur 120 stadiis, 253, 48. Ostium primum a septimo distat 300 st., 254, 1. Ostium sacrum, 264, 43, ab Istro oppido abest 500 stadia, 265, 5. Circa Istrum breviter sunt quæ nautis vocantur Pectora, τὰ Στήθη, 42, 1. A locis Istro superiori vicinis nonnulli Tanaim oriri putarunt, 88, 45; 423, 13. Ab Istro ad Tyram 900 stad., 254, 5. Ad Maleas promont. Artemidorus 6500 stadia, Polybius parum accurate 10000 stadia computant, 334, § 5. Ex Alpiis supra Vindelicos sitis in Istrum influunt torrentes Glanis et Duras (*Glan et Würm?*), 172, 38; Atesinus (al. *Ænus*, *Inn.*), 172, 23; influunt etiam Savus fl., 172, 48; Parisus (*Pathissus*), 260, 27; Marisus, 253, 9; Noarus, 261, 2 (quod falsum est). Istri insula Peuce, 253, 45. Istri partem adverso fluvio subvecti Argonautæ, 38, 39. Ubinam fluvium ponte junxerit Darius, 253, 51. Ad Istrum usque Alexandri M. ætate pertinebant Triballi, 250, 30; cf. 264, 5. Ad utramque fluvii ripam sunt Getæ et Mysi, 245, 30. Istrum accolentes gentes Illyricæ, 178, 38; aliæ accolæ ab Illyriis sæpe oppressi, 253, 26. Plerasque fluvii insulas olim Scordisci tenuerunt, 264, 21. Ad Istrum e Padana regione migrarunt Boii, 177, 20. Istrum sæpius transgressi sunt Bastarnæ, Scythæ et Sauromatæ, 253, 23; 258, 19. Quæ usque ad Istrum boream versus sunt Alexander M., quæ ab Istro usque ad Tyram fl. sunt, Romanorum arma geographis aperuerunt, p. 11, 43.
- Isthmicum certamen ditavit Corinthum, 325, 7. Ubinam celebretur, 326, 49.
- Isthmus mare Ægyptium a Rubro distinguens aliquando fortassis ruptus est aut subsedit, sec. Eratosth., 49, 5.
- Isthmus inter Rubrum mare et Ecregia intercedens Asiam a Libya sec. nonnullos determinat, 54, 30. Cf. Arabicus sinus.
- Isthmus inter Pontum et Caspium mare sec. nonnullos Europam ab Asia determinat, 54, 30.
- Isthmus Corinthius neosholcum habet; latitudo isthmi, 287, 50. Ejus ad partem angustissimam Schœnus portus et ὁ ὀλκός et Neptuni Isthmii fanum, 317, 25; 326, 43. Isthmii Neptuni templum et ludi Isthmii, 326, 47. Cf. Corinthus.
- Istria, Ἰστροία, Italiæ regio, 174, 32; ejus ora maritima a Timavo fl. usque ad Polam pertinet, quæ Italiæ accensetur, 179, 37; oræ parapulus 1300 stad., 261, 25; urbs Pola, 261, 21; 174, 32.
- Istrus, Ἰστρος, urbs a Sacro Istri ostio 500 stad. distans, 265, 35. Milesiorum colonia, *ib.*
- Isus, Ἴσος, oppidum Bœotiæ prope Anthedonem, cujus vestigia quædam supersunt, 348, 2.
- Italia. Eam parum accurate noverunt Eratosthenes, Timosthenes, alii antiquiores, 77, 27. Italia, sec. Eratosthenem, unum est de tribus Europæ promontoriis, quæ cum Peloponneso et Ligystico Adriaticum sinum et Tyrrhenum includunt, 76, 20. Italia antiquissimis temporibus dicebatur meridionalis Bruttii pars, quæ est inde a Napetino et Scylletico sinu; deinde ea Cœnotriæ regio quæ est usque ad Tarentinum et Posidoniaten sinum et usque ad Laum et Metapontum urbes; deinde nomen prolatum est usque ad Alpium radices et Varum Liguriæ fl. et Polam Istriæ urbem, 211, 50; 174, 25; 261, 22; 179, 37. In modum insulæ tuto maris præsidio cingitur; ora in plerisque locis importuosa est (cf. 263, 37); portus vero, quos habet, magnos et præclaros habens contra exterorum incursiones facile defenditur, commerciisque peraccommodata est. Insignis est aeris temperie, fluviorum copia, aquarum calidarum et frigidarum præstantia solique fertilitate (cf. 690, 20); situ suo ad imperium virtute obtinendum quam maxime adjuvatur, 237, § 1. Situs Italiæ, 106, § 29. Figura Italiæ geometricis figuris accuratius æquiparari nequit. Perperam nonnulli triangularem esse dixerunt, quum neque Alpes neque Italiæ latus occidentale lineas rectas referant, multo minus vero latus orientale, quod ad Ariminum habet angulum. Accedit alter angulus, quo ab Iapygia in fretum Siculum ora deflectitur. Potius quadrangulum Italia refert, 175, § 2. Italia inde a Gallia Cisalpina angusta, exit in duos vertices, 175, 54; similis est mari Adriatico. Ejus longitudo et latitudo, 175, 54; 106, 23. Pertinet usque ad Varum fl. et Polam Istriæ, 174, 30; 261, 22; 179, 37. Italiæ urbibus accensetur etiam Antipolis Galliæ Narbonensis, quam a Massiliensium jurisdictione Romani liberarunt, 153, 20. Isthmus Italiæ inter Tarentinum et Posidoniaten sinum, 176, 6. Italia inferior et Sicilia olim Græciæ Magnæ nomine comprehendebantur, 211, 3. — Ad Italiam usque evagati sunt Jason, 17, 15; 38, 30, et Ulysses, 17, 53. In Italiam trajecit Antenor cum liberis et Ocelo, 130, 33. Meridionalem ejus partem novit Homerus, 5, 31. Tyrrheniam Italiæ primus memorat Hesiodus, 19, 13.
- Italica, Ἰταλική. Sic bello Marsico appellatum est Corfinium, 261, 26.
- Italica, Ἰτάλικα, Turdetaniæ urbs, 117, 16. (*Sevilla vieja*; ruinæ quibus impositus *Santiponce* vicus, cujus campi vocantur *campos de Talka*.)
- Ithaca, Ἰθάκη, insula describitur, 390, § 11 sq. sec. Homerum, 22, 50; 28, 60. Cf. 288, 8. 102, 33. Ithacæ demus, 249, 1. Insula nunc non habet Nymphæum atrium quale Homerus descripsit, 49, 51; a Corcyra 300 stad., sec. Eratosthenem; super 900 stad., sec. Polybium distat, 88, 5.
- Ithaca, urbs Ithacæ ins., 390, 22.
- Ithome, Ἰθώμη, arx Messenæ urbis, 309, 15; 810, 28.
- Ithome, Ἰθώμη κλωμαχόεσσα, 375, 45, olim Θώμη, nunc vero Θαμαί (Θούμαιον? Cf. Steph.), Hestiaeotidis opp., natura munitum, inter quattuor positum castella, Triccam, Metropolin, Pelinnæum, Gomphos; est regionis

Metropolitum, 376, 4; unum oppidorum, e quibus conflata est Metropolis, 376, 14. (Sita urbs fuit in colle prope hod. vicum *Fanari*).
 Itium, Ἰτίον (*Vissant* ab ortu promontorii *Grisnez*), apud Morinos Galliae locus, quo pro navali usus est Julius Caesar; inde in Britanniam trajectus 320 stadiorum, 166, 17.
 Itonia Minerva, Ἰτωνία Ἀθηνᾶ. Ejus fanum ad Itonum in Thessalia, 376, 26; ad Coroneam in Boeotia, 353, 27. Cf. v. Arne.
 Itonus, ὁ Ἰτωνός, Thessaliae Phthiotidis in campo Crocio urbs, cum fano Minervae Itoniae, a quo originem traxit illud in Boeotia, 374, 11. Ab Itono ad Halum 60 stadia, 371, 45.
 Ithraei, Ἰθουραῖοι, Syriae populus in montibus qui sunt juxta Massyam planitiem; multa habent castella; praedones; 643, 13 et 41. Eorum montana tenuit Ptolemæus Mennæi filius, 641, 11.

J.

Juba I, Ἰούβας, Masæsyliorum rex, 704, 20; ejus regia Zama, 701, 21. Contra Cæsarem cum Scipione bellum gessit, 703, 32; pater Iubæ II, *ib.* et 704, 20; in bello Africano mortuus, 705, 51.
 Juba II, nuper defunctus, Iubæ I filius, 704, 20; 703, 30, ab Augusto præter paternum regnum accepit regnum Bocchi, 703, 30. Mauretanium multasque reliquæ Africae partes obtinuit propter studium in Romanos, 239, 13. Ditio ejus usque ad Saldam fluvium pertinet, 705, 35. Iol urbem Juba restauravit et Cæsaream nominavit, 705, 31. Ex Antonii et Cleopatras filia suscepit Ptolemæum, qui patri nuper mortuo successit, 703, 34; 705, 32.
 Judæa, Ἰουδαία, Syriae regio, quæ supra Phœniciam jacet inter Gazam et Antilibanum, 644, 3. Ejus partes plurimæ habitantur a gentibus mixtis Ægyptiis, Arabibus et Phœniciis, ut Galilæa, Hiericus, Philadelpheia et Samaria sive Sebaste, 647, 22. Judæa extrema occidentalia Casio proxima lacus (Sirbonis) et Idumæi obtinent, qui, Nabataei genere, patria pulsi Judæorum leges amplexi sunt, 647, 14. Judæa palmam tum caryotam tum reliquam fert, 695, 13. Caput Judææ Hierosolyma, 646, 17.
 Judæi ex Ægypto oriundi, 647, 29; 699, 44. Narratio de Mose ejusque doctrina, quam postea Judæi accitis variis superstitionibus turparunt, 647, § 35 sqq. In Phœniciæ ora tenent Jopen, Carmelum et silvam magnam, 646, 6, et Gadarin, 646, 17. Quum jam tyrannide Judæa premeretur, primus pro sacerdote se regem declaravit Alexander; ejus filios dejecit et Hierosolyma cepit Pompejus, 649, § 40. Idem Judæis ademit regiones quasdam, quas armorum vi occupaverant, sacerdotemque constituit Hyrcanum. Postea Herodes Romanorum favore pollens, denuo regis titulum assumpsit, 651, 6. Quingenti Judæi in Ælii Galli expeditione Arabica, 664, 18. — Judæi pueros circumcidunt, puellas excidunt, 699, 43. Judaica versutia palmas et balsamum nonnisi certis quibusdam in locis coli permisit, ut pretium mercis augetur, 680, 2.
 Jugurtha, Ἰουγούρθας, postquam Adherbalem Uticæ interfecerat, plurima in Africam accivit bella, 705, 46. Gazophylacium Jugurthæ Capsa opp., 705, 53.
 Julia Iozæ, Ἰουλίᾱ Ἰοζᾱ (*Tarifa*), Bæticae urbs, Romanorum colonia e Zelis et Tingis urbium incolis et Italis nonnullis conflata, 116, 5. [Julia Iozæ aliis vocatur *Iulia Transducta*, nimirum *iozat* significat *emigrans*. Eadem urbs Tingentera (i. e. *Tingis altera*). V. *Movers Phœniz. Col.* p. 641 et 639.

Juliopolis, Ἰουλιόπολις, Phrygiæ vel Galatiæ oppidum, ortum e Gordio vico, quem auxit et denominavit Cleo, 492, 60.
 Julis, Ἰουλίς, Cei urbs, in quam Coressia translata; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati, Aristonis, 417, 40.
 Julius, Ἰούλος, unus ex Julii Cæsaris majoribus, qui ipse ab Julio, uno ex Æneæ posteris, genus duxit, 509, 8.
 Juncarius campus, τὸ Ἰουγκάριον πεδῖον, ad Pyrenæos et Emporium Hispaniæ (ubi est *Iunquera*), 133, 5 et 12.
 Juncus aromaticus, ἀρωματῆτις σχοῖνος, ad Gennesariten lacum, 642, 50. Junci palustris campi in Hispania, 133, 4.
 Juno, Ἥρα, Argis nata, 355, 17. Apud Tyrrhenos Cypra vocatur, 201, 7. Cum Somno in Idam ascendit, 499, 18; eam a Lalona parturiente arcent Curetes, 546, 35. Quomodo Homerus deam describat, 304, 33. Junonis Argivæ templum, Ἥραν, ab Argis quadraginta, a Mycenis decem stadia distans, 316, 44, commune fuit templum Danaidarum, qui Argis regnabant, et Amythaonidarum, quorum regia erat Mycenis, 320, 5. Polycleti in eo templo opera, *ib.* Junonis Prosymnae in Argolide templum, 320, 46. Junonis Pharygææ templum Pharygis Argolidis et Locrorum Epicnemidiorum, 366, 15. Junonis Argivæ fanum ab Jasone conditum in Lucania, 209, 40; 50 stadiis a Posidonia, *ib.* Junonis Argivæ lucus ap. Venetos, 179, 16. Junonis templum in Lacinio Italiæ, 217, 27. Junonis Acrææ oraculum inter Pagas et Lechaëum, 326, 39. Sami Heræum nunc est pinacotheca, 544, 18.
 Junonis insula ad Calpen montem cum fano deæ; quam insulam nonnulli pro altera Columnarum Herculearum habent, 140, 11; 141, 33.
 Jupiter, Ζεύς. Ejus natales sec. fabulam Creticam. Curetes, quidam Jovis quasi Satyri, 402, § 11. Curetes Jovis altores, 405, 23. Cum Calliope Corybantes genuit, 405, 31. Jasionem fulmine necavit, 283, 3. Minervam pariens auro pluit in Rhodo ins., 559, 13. Ad ejus antrum nono quoque anno Minos accessit, Αἰδὸς μεγάλου δαριστήρ, 409, 29; indeque leges Cretensibus attulit, 414, 29. Jupiter Dodonæus, Pelasgius, 184, 14; 272, 28, unde dictus sit, 273, 37. Jovi juncta Dione in Dodona, 273, 31. Jovis interpretes Dodonæi, 273, § 11 et 12. Romani cum Latinis in Albano monte Jovi sacrificant, 190, 11. Cf. 431, 33. Jovis colossus æreus Tarenti, post Rhodium colossus maximus, 231, 19. Jovi Olympio sacri sunt Elei, 286, 39. Ejus statua eburnea, Phidias opus, Olympiæ; proportionum ratio; Panæus coloribus simulacrum ornavit, 301, 10. Dei templum in Larisa Argorum arce, 318, 24; lucus apud Ægium in Achaja, ubi a capra Jupiter nutritus est, 332, 18 et 26. Jovis Lycæi fanum ad Lycæum m. Arcadiæ adhuc honoratur, 333, 44. Jovis Soteris templum Atheniense, 340, 6. Jupiter ἀστραπαῖος, 347, 12. Ejus ἐσχάρα in muro inter Pythium et Olympium, *ib.*; τοῦ ἐλευθερίου templum Plataeis, 353, 53. Trophonii oraculum Lebadææ, 355, 38. Jupiter Larisius, 378, 37. Ænesii templum in Cephallenia, 392, 27. Dictæi fanum Prasi, 411, 18. Jovis Δακτύου (?) cultus in Cappadocia, 460, 6. Jovis τοῦ ἐν Οὐηνάσαις templum in Morimena Cappadociæ, 460, 30. Jovis colossus æneus Tavii, 485, 46. Jovis Abretteni apud Mysos sacerdos Cleo, latronum antea dux 492, 20. Jovis colossus, Myronis opus, in Samo, postea in Capitolio Romæ, 544, 26. Jupiter Sosipolis Magnesiæ, 553, 41. Atabyrius in Rhodo, 559, 26. Τοῦ Ὁσογῶ καλουμένου templum in Mylasorum urbe, 562, 36. Τοῦ Στρατίου simulacrum et templum Labrandis in Caria, 562, 40. Τοῦ Καρίου templum, omnium Carum commune, ejus etiam Lydi et

- Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Τοῦ χρυσόπεως fanum prope Stratoniceam Cariæ, commune omnibus Caribus, qui eo ad sacrificia et deliberationes de rebus publ. conveniunt, 563, 44. Jovis templum Olbæ in Cilicia, a Teucris filio Ajace conditum; pontificis dignitas, 573, 44. Jovis lucus ad Arsinoen Cypri, 583, 18. Jovem τὸν ὀμβρῖον colunt Indi, 611, 27. Jovi apud Thebæos Ægypti virgo genere clarissima et specie pulcherrima sacratur, 693, 35. Jupiter Hermonthi colitur, 693, 44.
- Jurasius, ὁ Ἰόρας et ὁ Ἰουράσιος (*Jura*), mons Sequanos ab Helvetiis dirimens, 161, 7. 173, 31.
- Ius, Ἴος, insula maris Cretici, in quo Homeri sepulcrum esse ferunt, 416, 13.
- Ixia, Ἰξία, Rhodi locus, 559, 24.
- Ixion, Ἰξίων, Lapitha, Pirithoi pater, Perrhæbos ex locis maritimis in mediterranea ejecit, 477, 46. In Gyrtone urbe regnavit, 276, 18. Ejus frater Phlegyas, 378, 49.
- L.
- Labanæ aquæ, τὰ Λαβανὰ ὕδατα, Latii in agro Nomentano (*Mentana*) et circa Eretum, 198, 51. *Bagni di grotta Marozza*.
- Labicana via. V. L. vicana.
- Labienus Asiæ præfectus, cui Cleo latro negotium fecit 492, 14. Mylasa Cariæ urbem male multavit; adversarius ejus Hybreas Mylasensis orator, 563, 22 sqq.
- Labotas, Λαβώτας (*Aswad* ap. Abulfedam), Syriæ fl., per Antiochenum agrum fluit, 639, 47.
- Labranda, τὰ Λάβρανδα, Cariæ pagus inter Mylasa et Alabanda situs, templum habet Iovis Στρατίου, 562, 40. Situs incertus. V. Leake Asia minor, p. 232.
- Labyrinthus Cretæ 409, 38. Labyrinthus Arsinoitæ nomi describitur, 689, 1. Memnonium est, sicuti illa Abydi et Thebarum, si quidem sec. nonnullos Ismandes idem est cum Memnone, 690, 52. Labyrinthi aulæ pauciores quam 36, sed tot, quot præfecturas Ægyptus sec. nonnullos habuit, 669, 50.
- Lac equinum. Eo tum dulci tum acido utuntur Scythæ Nomades, 258, 37; quare γαλακτοφάγους poeta vocat, *ib.*
- Lacedæmon, Λακεδαίμων, vox et de urbe et de regione usurpatur, 315, 38. Lacedæmonis urbis descriptio, 311, 37. Limnæ suburbium, in eoque Bacchi templum, 311, 43. ἡ Μεσόα et τὸ Αἰμναῖον, 312, 28. Dianæ Limnææ fanum, 310, 47. Urbem hanc regiā sibi destinarunt Procles et Eurysthenes, 313, 13. Ejus navale Gythium, 295, 10. Lacedæmonii sub Icario, Penelopes patre, colonia Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 16. Lacedæmone profecti tres fratres, Athymbrus, Athymbradus et Hydrelus, cognomina sibi oppida in Caria condiderunt, 555, § 46. Lacedæmonii Cretensium instituta accuratius elaborarunt, non vero sua Cretenses a Lacedæmoniis acceperunt, 413, § 17. Cf. 409, 49. Lycurgi institutis principatum adepti sunt; summa Lacedæmoniorum historiæ capita perstringuntur; præsens rerum status, 314, 1. Lacedæm. legibus usus est Zaleucus, 216, 11. Lacones in Samnitum regione consedissee, quosdamque eorum Pitaneas vocatos esse sinxerunt Tarentini, 208, 28. Lacedæmoniorum colonia Formiæ in Latio, 194, 33. Ab iisdem etiam Cajetam sinum dictum esse perhibent, 194, 36. Lacones Cantabriæ in Hispaniæ partem occupasse perhibentur, 130, 30. Selgen condiderunt, 488, 37; Lapathum Cypri, 582, 13. Cum Eleis Phidonem evertunt, 307, 54. Pro Prasiensibus ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Lacedæmoniae virgines ad rem sacram missæ in Limnis a Mes-
- seniis stupratæ, 214, 8; 310 § 10. Hinc orta contra Messenios bella, quæ obiter perstringuntur, 310, § 10. Dux eorum Tyrtæus, 311, 3. Ob Teleclum regem interfectum Messeniis bellum inferunt; anno decimo nono Messenen capiunt. Quosnam Parthenias dixerint; eorumque conspiracyonem quomodo diluerint, sec. Ephorum, 232, § 3; 231, 30; 310, 37. Post debellatos Messenios Eleis ipsorum sociis Pisatidem et Triphyliam attribuerunt, et Lepreatis, quod non contra ipsos stetissent, Pylum Triphyliæ adjunxerunt, 305, 35; 307, 54. Cum Argivis de Thyrea controversia, 54, 40. Trecenti Lacedæmonii cum totidem Argivis pugnantes Othryadæ stratagemate vincunt, 323, 31. Ob plenilunii observationem non interfuerunt proelio Marathonio, 342, 39. Lacedæmoniorum columnæ ad Thermopylas inscriptio, 368, 22. Æginam Atheniensibus ademptam pristinis incolis restituerunt, 323, 8. Heracleam Trachiniam condunt, 367, 42. Trecenti Lacedæmonii in Sphacteria ins. ab Atheniensibus expugnati, 308, 47. Ampla ditione potiti, quam aliis eripuerant, in ea collocarunt quos ad se confugientes reciperent, ut Asinæos et Nauplienses, 320, 54. Delphos a corpore Phocensium separarunt et seorsum remp. habere jusserunt, 363, 53. Duobus proeliis a Thebanis vincuntur, 345, 50, ad Leuctra et Mantineam 355, 42; 333, 36. De Pamiso fluviolo cum Messeniis litigaverunt, Philippo iudice, 310, 13. Actia certamina procurant, 270, 40. Eorum Hyacinthia, 231, 39. Proverbialis locutio: ἐλάττω ἔχειν γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῆς Λακωνικῆς, 30, 31.
- Lacertæ bicubitalis in Masæsyliæ, 705, 14.
- Laceter, Λακητήρ, Coi ins. promontorium, 561, 23.
- Lacinium, Λακίνιον (*Capo delle Colonne*), Italiæ pr., 233, 39, cum Junonis templo quondam divite, 217, 27. A Siculo freto 1300 stadia distat, 217, 31; Tarentini sinus facit initium, 217, 39.
- Lacmus, Λάκμος (*Zygus*), mons Ætoliæ, ex quo Inachus et Æas oriuntur, sec. Sophoclem et Hecataeum, 225, 35; 262, 49.
- Lacones. V. Lacedæmon.
- Laconica regio etiam Lacedæmon vocatur, 315, 18. Laconica olim κατ' ἐξοχὴν vocabatur totus Peloponnesus, 313, 43. Belli Trojani tempore Laconiae pars erat Messenia, 308, 13. Solum regionis quale sit sec. Euripidem, 314, 44. Quid sit Λακεδαίμων κητώεσσα vel καστίαεσσα ap. Homerum, 315, 23. Laconica terræ motibus obnoxia, 315, 32. Marmoris lapicidinas habet, 315, 36. Laconica litus ad sinum Argolicum describitur, 316, 35. In Laconicam e Lemno venerunt Minyæ, Argonautarum poster; hinc in Triphyliam et in Callisten ins. migrant, 298, 25. De Achæo in Laconicam fugiente incolæ Achæi dicti sunt, 329, 39. Tenuit regionem Menelaus, 320, 16. Laconica ab Eurysthene et Procle in sex partes divisa; Amyclæ Philonomo proditori datæ; Sparta regia; Las navale; Ægys propugnaculum; Pharæa aerarium; 312, 7. Perioecorum conditio; bellum contra Helotas; helotarum servorum ratio, 313, 20. Laconicam Heraclidis prodidit Philonomus, 313, 48. Olim 100 oppida habuit, nunc 30 fere habet, 311, 23.
- Laconicus sinus, ὁ Λακωνικὸς κόλπος, 288, 17; 311, 28; 316, 36.
- Lactivori Scythæ Nomades. V. Galactophagi.
- Lade, Λάδη, insula ante Miletum sita, 543, 10.
- Ladon, Λάδων (*Ruphia*), Arcadiæ fl. Ejus harathris apud Pheneum quondam obturatis, stagnavit fluvius, 334, 10. Aliter de his narrat Eratosthenes, 334, 13. Ladon fluxum aliquando inhibuit, 50, 12. In Alpheum exit, 295, 12 (ubi pro Λάδων in codd. est Κελάδων).
- Lænae Gallorum, 163, 39

- Laertes, Λαέρτης, Neritum cepit, 388, 16, et Crocyleam et Ægilipem, *ib.* Cf. 49, 19. In Acarnania et Cephalenia regnavit, 391, 50; 396, 1.
- Laertes, Λαέρτης, Ciliciæ castellum, 571, 34.
- Læstrygonæ, Λαιστρυγόνες, inhospitales quidam circa Ætnam et Leontinorum regionem, 16, 50; 33, 31. Vasta eorum corpora ligmentum Homeri, 18, 6.
- Lagaria, Λαγάρια (Nocara?), Phucensium in Italia colonia, inter Thurios et Heracleam sita. Celebre vinum Lagaritanum, 219, 15.
- Lagelas, Λαγέλας, Dorylai et Steropes f., Stratarchi frater; ejus neptis mater erat Strabonis. E Cnosso Cretica, ubi degebat, in patriam rediit a Mithridate evocatus, 410, 25.
- Lagina, τὰ Λάγινα (Lakena), locus agri Stratonicensis in Caria, ubi Hecates fanum et quotannis conventus, 563, 39. A Physco 850 stadia, ab Alabaudis 250 stad., 565, 50.
- Lagusa, Λάγουσα, ins. maris Cretici, 416, 15. [Insula quum inter Sicinum et Pholegandrum apud Strabonem memoretur, referenda est ad hod. *Cardiolissa*. Kieperus hodiernam *Polino* ins., juxta Melum sitam, Polyægum et Lagusam vocatam esse censet. Sed Polyægus insula, quam ἔρημον Ptolemæus dicit, haud dubie est hod. *Antimilo*, quæ etiam nunc caprarum copia abundat, neque unquam habitata fuisse videtur, monente Le Bas ad Delect. Inscript. not. p. 3.]
- Lamia, Λαμία (Zituni), Thessaliæ urbs a Spercheo 30 stadia abest, 372, 20; a Phalaris 30 stadia, 373, 35; terræ motu diruta est, 50, 31; propinquus ei Achelous fl., 372, 40; 386, 41. Bellum Lamiacum, 272, 32; 383, 31.
- Lamia. Ἡ Λαμία μῦθος ἐστίν, 16, 1.
- Lampea, Λάμπεια, Arcadiæ mons, Scolli contiguus, ab Elide 130 (l. 230), a Tritæa 100 st. distans, 293, 37. (Lampeam esse hodiernum *Astras* montem vel nomen ratio suadet, ut bene monet Rossius, frustra obloquente Curtio, qui Strabonem neglexit.)
- Lampenses, Λαμπεῖς, Lampes urbis Creticæ incolæ, 408, 2.
- Lampsacus, Λάμψακος (Lampsaki), Troadis urbs, 284, 43; olim Pityussa; situs urbis et portus; a Callipoli et Abydo distantia, 504, § 18; 284, 8. Milesiorum colonia, 504, 22. Lampsacena in regione est Gergithium, 504, 37, et Colonæ, 504, 30. Lampsacum migrarunt Pæsanī, diruta Pæso, 504, 21. Lampsacus vini ferax; a Xerxe Themistocli data, 503, 6. Leonem, Lysippi opus, ex urbe abstulit Agrippa, 504, 19. Lampsaceni Charon, Adimantus, Anaximenes, Metrodorus, Idomeneus, Leontes, 504, 43, quodammodo etiam Epicurus, *ib.*
- Lamptrenses, Λαμπτρεῖς, Atticæ pagus, 342, 15.
- Lamus, Λάμος (Lamas), Ciliciæ fl. et pagus; ibi finis est Ciliciæ Asperæ, 573, 7.
- Lana coraxa, ἔρια κοράξια, pulcerrima in Turdetania, 119, 40. Lana longa et aspera in Gallia, 163, 38; in Italia septentrionali, 163, 40. Lana in regione circa Mutinam et Scultannam fl. optima; durior in Liguria et apud Symbros (Insubros); mediocris Patavi, 181, 38. Lana Brundusina, 234, 36; Laodicena optima, 492, 20; item Colossena, *ib.*
- Lancobardi, Λαγκόβαρδοι, gens Suevica, olim trans Albim, nunc citra fluv. habitantes, 241, 38.
- Landi, Λανδοί, cum Cheruscis, Caftuariis, Catts, Tubantis, aliis, inter Germaniæ populos recensentur, ex quibus captivi in Drusi Germanici triumpho ducebantur, 242, 40. (Aliunde de hoc gentis nomine non constat. Cluverius pro Λανδῶν legi voluit Μαρσῶν, contra quos Germanicum pugnasse constat. Ipsas codicis literas eo ducere opinatus Cramerus. Lodebur ab Ukerto, 3, 1, 367 citatus indicari putat hodiernos *Lahngauer*. Legendum esse suspicor Λανδοί, adeo ut sint Λανδοῦτοι Ptolemæi p. 152 15, Wilb., qui a meridie ponuntur Chathorum et Casuarorum, ab oriente Tubanorum.)
- Laniferae arbores in India, 591, 34; 592, 15.
- Lanuvium, Λανοῦσιον (civitas *Lavinia*), Romanorum urbs in dextro viæ Appiæ latere; ex eo mare et Antium conspiciuntur, 199, 40. Cf. 192, 42; 193, 8.
- Laodice, Λαοδίκη, Seleuci Nicatoris mater, nomen dedit urbi cognomini, 638, 29.
- Laodicea, ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ (Eski hissar, ruinæ prope *Denisli*), Phrygiæ Magnæ urbs, 494, 2; 566, 18; quam obsessit Mithridates Eupator; amplificavit eam Hiero et Zeno et Polemo cives; oves ibi egregiæ; urbs terræ motibus obnoxia, 495, § 16; 496, 17. Inter eam et Apameam palus est, 496, 32; inter eam et Carura Menis Cari fanum, 496, 39. In vicino est Hierapolis, 538, 40. Laodiceam contra Labienum excitavit Zeno, 563, 25.
- Laodicea Combusta, Λαοδικαία ἡ κατακαυμένη (Ladik), Lycaoniæ opp., in via qua Coropasso Tyriacum itur, 566, 24.
- Laodicea ἡ ἐπὶ θαλάσσει (Ladikieh), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis, Seleuci Nicatoris opus; a matre ejus nomen habet, 638, 25. Ad mare sita in agro fertili, vino abundat; afflixit urbem Dolabella, in eam confugiens, 640, § 9. Propinqua ei oppida, 641, 40.
- Laodicea prope Libanum urbs, a qua Massyæ montis initium est, 643, 12. [Ruinæ hujus urbis sunt ad *Djussi* et *Djedede*, ut recte statuunt plurimi. Impugnavit hanc sententiam Droysenius, *Hellenism.* 2, p. 694, innitens ille Itinerarii p. 198 et 199 mensuris; ex quibus colligit multo magis versus boream urbem ponendam esse. Perperam. In Itinerario a Lybo (hod. *Lubbi*) ad Laodiceam sunt 32 m. p., eaque distantia est a *Lubbi* ad *Djussi*. A Laodicea ad Emesam (*Homs*) in edit. numerantur 18 m. p., quum sint 38 m. p. Sicut in his desunt 20 m. p., sic abundant 20. m. p. in distantia quæ est ab Heliopoli ad Lybum; nam quum sit 12 fere m. pass., editiones præbent 32 m. p., adeo ut recte quidem ab Heliopoli ad Emesam putentur 82 m. p., in singulis autem pro xxxii. xxxii. xviii. corrigendum sit xii. xxxii. xxxviii. Neque desunt in codd. nostris corruptorum numerorum indicia; nam pro xviii optimus codex Paris. habet xxvi.]
- Laodicea, græca Mediæ urbs, 450, 4. (Situs urbis incertus).
- Laomedontis equi, 510, 20.
- Laothoe, Λαοθήη, Altæ f., Lycaonis mater, 530, 10.
- Lapathus, Λάπαθος (Lapitho, Lapta), Cypri opp., 582, 12; ejus situs et conditores, *ib.*
- Lape. V. Nape.
- Λαπέρσαι. V. Dioscuri.
- Laphrīl, Λαφρίου, Apollinis fanum prope Calydonem, 395, 6.
- Lapides conchyliorum formas referentes in Asia longe a mari reperti sunt. 41, 28. Lapidēs pretiosos Europa extrinsecus petit, 105, 27. Lapidēs sacri in Sacro Hispaniæ prom., 114, 15. Lapidinæ in promontorio 100 stadia a Massilia distante occasum versus, 150, 43. Lapidēs albi et variegati, ad artis opera præstantissimi, ad Lunam in Etruria exscinduntur, 185, 9. Lapidinæ ad Pisas, 185, 39; in Rhodo ins. mirabiles, 186, 29. Lapidēs fluviales ex arena conflati, qui imbribus liquescunt, 248, 47. Lapis cœlitus decidit ad Ægos potamos, 284, 6. Marmor Pentelicum et Hymettium, 343, 18; Proconnesium, 284, 18; Carystium, 383, 22; 375, 33; Parium, 418, 15; Scyrium, Hieropolitanum, 375, 35; in

- Taygeto et Tænaro, 315, 34. Lapidēs molares in Nisyro ins., 419, 38. Lapis Δοκιμῆτης sive Δοκιμαῖος, quem Romani Συμβαδίων dicere solent, 494, 23; 375, 35. Lapidinae Proconnesi, 503, 53. Lapidēs molares in Melæna prom. Ioniae, 550, 46. Marmoris lapidina in Chio, 551, 16; ad Mylasa in Caria, 562, 27. Lapidēs sicu et melle dulciores in India, 599, 10. Lapidis pretiosi in India, 610, 40; in Ægypto inter Myoshormum et Berenice, 692, 44; in Meroe, 697, 44; in Masæsyliā, 705, 15. Lapis gangitis, 636, 25. Lapidibus obruuntur parricidæ apud Lusitanos, 128, 52.
- Lapidosus campus, τὸ λιθώδες πεδῖον, ad Rhodani ostia (*la Crau*), deque origine ejus sententiæ, 151, 27.
- Lapithæ, Λαπίθαι, Perrhæbos ex maritima regione in mediterraneam ejecerunt; Centauros quoque e Pelio monte in Æthiā agros expulerunt, 377, 45. Lapithæ in Polypoetæ ditone Perrhæbis mixti, sed eorum domini ut plurimum; quare Homerus in hac regione nonnisi Lapithas memorat, 379, 1. Lapithæ Ænīanes e Dotio campo ejiciunt, 380, 14; Pelasgos e Thessalia in Italiam expulerunt, 381, 3. Eorum oppida Peneus permeat, 276, 6.
- Laranda, τὰ Λάρανδρα (*Laranda* s. *Karaman*), Lycæoniæ opp., quod Antipater Derbetes tenuit, 487, 23.
- Larimnum, λάρυμνον, apud Sabæos nascitur, 662, 32.
- Larisa, Λάρισα, Piasī f., patrem, qui ipsam stupraverat, quomodo interfecerit, 531, 27.
- Larisa, Λάρισα, Argorum arx, 318, 23; 378, 24.
- Larisa, oppidum in Elidis et Dymæ regionis confiniis, sec. Theopompum, 378, 26.
- Larisa in Attica (?), 378, 32.
- Larisa Cremaste sive Pelasgica, ἡ Κρεμαστὴ ἡ Πελασγία Λάρισα (ruinæ in valle *Gardhiki*), Thessaliæ urbs, 20 stadia ab ora sinus Maliaci distat, 373, 38. In campo Pelasgico, 381, 4; in Phthiotide, 378, 20; ad Protesilai ditionem pertinuit, 374, 2; terræ motu diruta est, 50, 31.
- Larisa (*Larissa* s. *Yenicheher*), Thessaliæ opp. ad Peneum, 376, 30; 432, 8; quam olim Perrhæbi tennerunt, 378, 12; 379, 21. Hæc Larissa et illæ quæ in Asia sunt in campo Cáystriō et prope Cumam, omnes agrum habent fluvii aggestum, 531, 21. Larissæus (sive ex hac urbe sive ex Larisa Cremaste oriundus) fuit Medius historicus, 454, 53.
- Larisa, ad Ossam oppidum, 378, 20. (Distinguendum videtur ab eo quod Peneo adjacet. Cf. Gyrtōn.)
- Larisa, Cretæ olim opp., nunc in Hierapytnam contractum, 378, 22; Larisius ibi campus, *ib.*
- Larisa, Ephesium oppidum, 378, 29.
- Larisa, Troadis, Achæio vicina, 517, 6, et Hamaxito, 378, 28; 530, 30. In Larissæo agro Troadis Sminthium, 517, 44.
- Larissa ἡ Φρικωνίς, Cumæ vicina (70 ab ea stadia distans, 531, 41) in Asia, 378, 27; 531, 22. Pelasgorum sedes, 530, 21 sqq. Piasus ibi colitur; de eo fabula, 531, 26. Ad Larisam est Gergithium, 504, 41. Contra Pelasgos Larissæ Græci Cumæ conditores Neontichos, 30 a Larisa stadiis dissitum, extruxerunt, 530, 53.
- Larisa, pagus, olim urbs, agri Ephesii in campo Caystriō, cum Apollinis templo, Tmolō quam Epheso vicinior, 530, 35; 378, 29. (In regione hodiernæ *Tiriek* alicubi fuisse debet.)
- Larisa, vicus triginta a Trallibus stadia distans, 378, 32.
- Larisa, in Ponti ora inter Naulochum (et *Odessum*?) vicus ad Hæmi extremitatem, 378, 39.
- Larisa, Syriæ opp. Apameæ vicinum, 640, 49; 378, 29 [ἢν Σύριοι Σίζαρα καλοῦσι; hod. *Seidchar* ruinæ].
- Larissæ petrae in Lesbo 50 stadiis a Mytilene, 378, 30.
- Larisius Jupiter, 378, 37.
- Larisus, Λάρισος, fluvius Elidem a Dyme dividens, 378, 25; 332, 48.
- Larius, Λάριος, lacus (*lac de Come*) impletur Addua fluvio; adjacet lacui Comum urbs, 160, 22; 170, 11; 177, 40. Ejus longitudo, 174, 14. Adduam emittit, *ib.*
- Larolum, Λάρολον, Umbriæ oppidum in via Flaminia inter Oericulos et Narniam, 189, 30. [Aliunde non notum, modo recte ex uno codice legatur Λάρολον, quod negarim; ceteri habent: Ὀκρίκλοι πρὸς τῷ Τιθέρει καὶ λαρόλον (sic) et λάρωνι, ut fortasse fluviolus ad Oericulos in Tiberim incidens indicetur, uti Cluverius conjecit. Cramerius verba καὶ λαρόλον orta esse ex sqq. καὶ Νάρνια putat.
- Lartolæetæ, Λαρτολαιῆται, in Hispaniæ ora orientali sequuntur post Leetanos (Læetanos Plin. et Ptol.), 132, 35; adeo ut (sec. Ptolemæi tabb.) habitent inde a Blando (*Blanos*). Pars esse videntur Læetanorum, adeo ut sint Λαρτολαιετανοί; idque nomen probabiliter habent a fluvio, qui prope Blandam exiens a ceteris Læetanis eos dirimebat; fluvius ille ap. Plinium vocatur *Larnum flum.*, III, 3, 4, 22 (sicut Larnenses memorantur, *ib.* § 24]; ut apud Strabonem leg. mihi videatur Λαρνολαιῆται vel Λαρνολαιετανοί.
- Larymna, Λάρυμνα, superior, Locridis urbs, ad quam Cepheissus erumpit, 349, 20. (Ruinæ ad *Bazaraki*.)
- Larymna inferior, ad mare situm, Boeotiæ urbs, cui Romani Larymnam superiorem adjunxerunt, 349, 21; 347, 41. (Ruinæ *Kastri* dictæ ad *baie de Larmes*.)
- Las, Λᾶς (Ruinæ exstant in colle ad *Bassava*), Laconicæ urbs, a Dioscuris expugnata, 313, 1; navium statio, 313, 16.
- Laserpitium, σέλφιον, in Cyrenaica, nunc propemodum defecit, quum barbari nomades radices ejus eruerint, 711, 1. Regio laserpitium ferens qualis et quanta sit, 711, 4. Laserpitium clam e Cyrenæ exportabatur in Characem Syrtis majoris locum, ubi vinum pro eo dantes emebant Carthaginenses, 709, 45. Laserpitium Bactrianæ, 617, 13; Mediæ, 450, 29; σελφιφόρος regia sub tropicis in medio Libyæ tractu, 79, 12; 108, 23; 110, 26.
- Lasion, Λασίων (ruinæ prope *Kumani*), Elidis opp. ad Seleentem fl., 290, 32.
- Lateres cocti tam leves ut aquæ innatent, ad Pitane et in Etruria et in Hispania, 525, 33.
- Lathon, Λάθων, fl. (Ἀθηναῖος p. 552, 41), in Hesperidum portum influit, 710, 10. V. Stad. M. M. in Geogr. min. t. 1, p. 449.
- Latina via prope Romam a via Appia ad sinistram deflectens transit per Tusculanum montem inter Tusculum opp. et Albanum montem, descenditque ad Algidum opp. et Pictas; tum incidit Lavicana via, 197, 30. Latina via in Appiam incidit ad Casilinum, 197, 28. Latina in via Ferentinum, Frusino, Fabrateria, Aquinum, Interamna, Casinum, Teanum Sidicinum, 197, 45. Oppida inter Latinam et Appiam viam sita, 198, 4; opp. inter Latinam et Valeriam sita, 198, 18.
- Latini, Λατῖνοι, 182, 19 et passim. Nomen hoc subditis suis fecit Æneas, postquam Latinus, rex Aboriginum, prælio contra Rutulos commisso cecidit, 190, 49. Latinorum termini, 182, 21. Eorum conventus ad Veneris templum Ardeæ 193, 49. Cum Latinis Romani in Albano monte Jovi sacrificant, 191, 10.
- Latinus, Λατῖνος, Aboriginum rex, Laurentum et vicina loca tenet; Æneæ in Rutulos auxilio utitur; moritur, 190, 49.
- Latipedes. V. Στεγανόποδες.
- Latium, ἡ Λατίνη, multas gentes complectitur Latinis olim non adscriptas, Æquos, Volscos, Hernicos, Aborigines,

- Rutulos, alios, 190, 36. Regionis termini, 182, 21. Ora maritima quousque nunc pertineat olimque pertinuerit, 192, 53. Latii solum, 193, 5. Quomodo Latium a parvis initiis paulatim creverit, 192, 28. In Latium e Sicilia venit Æneas, 520, 16.
- Latmicus sinus, Λατμικός κόλπος, Ioniae, 543, 13.
- Latmus, Λάτμος, Cariae mons, sec. Hecataeum ab Homero Φθειρῶν ὄρος dicitur, 543, 14 et 17.
- Latmus, Cariae opp., postea Heraclea sub Latmo dictum, 543, 12.
- Latoniæ, Λατομία, insulae sex in sinu Arabico, 656, 5.
- Latona, Ἀρτώ, Delum accepit a Neptuno, cui dedit Calauriam, 321, 26. Ejus templum in Delo, 416, 30; ad Hypsoentem in Macistia, 300, 42. Latona peperit in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 29. Latona, sceptrum teneus et adstans ei Ortygia nutrix, Scopæ opus, 546, 40. Latonæ lucus, τὸ Ἀητῶν ἄλσος, in Rhodiorum peræa; superjacet Calynda urbs, 60 stadia distans, 556, 23. Lucus ad Physcum in Rhodiorum περαιῶ, 556, 43.
- Templum ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18. Oraculum in Buto urbe Ægypti, 681, 27.
- Latopolis, Λατόπολις (*Esneh*), Thebaidis, in qua Minerva et latus piscis colitur, 693, 46; 690, 25.
- Latus, ὁ λάτος, Nili piscis, 699, 6; a Latopolitanis colitur, 690, 24; 693, 46.
- Laurentum, Λαύρεντον (*Torre di Palermo*), Latini regis opp. Ostiae vicinum, in quod appulit Æneas, 190, 45; 193, 46.
- Laus, Λᾶος, sinus, fluvius (*Lao*) et urbs (ad hod. *Scalea*) Lucanicarum ultima, Sybaritarum colonia; ejus ab Velia distantia, 210, 28. Laus fl. in Lucaniae finibus, 212, 18; ab eo incipiebat vetus Ænotria sive Italia, 211, 54. Ad Laum est Draconis sacellum, 210, 32. Ad Laum Græci oraculo decepti a Lucanis cladem passi sunt, 210, 37. Lao vicini Cerilli, 212, 21.
- Laviansena, Λαουιανσηνή, una ex decem Cappadociae praefecturis, 458, 25; 463, 2; 479, 29.
- Lavicana via, ἡ Λαβικανὴ ὁδός, incipit a porta Esquilina, incidit in Latinam, 197, 35.
- Lavicum, Λαβικόν (*La Colonna*), vetus Latii opp., haud longe a Roma et via Labicana in alto situm, nunc dirutum, 191, 42; 197, 38.
- Lavinia, Λαουινία, Æneæ filia, nomen dedit Lavinio opp., 191, 4.
- Lavinium, Λαουίνιον (*Pratica*), Latii opp., ab Ænea conditum et de filia ejus nominatum, 191, 4. In loco, quo oppidum condidit, Æneas virum qui mensam suam comederat offenderat, 520, 18. Lavinii occisus T. Tatius, 192, 6. Ibidem simulacrum Minervæ Iliacæ monstratur, 219, 37. Templum Veneris quod Lavinii est, Ardeatæ administrant, 193, 44. Oppidum a Samnitibus dirutum est, 193, 49.
- Lebaea, Λεβάδεια (*Livadhia*), Boeotiae urbs cum Jovis Trophonii oraculo; situs urbis, 355; 38. In vicino est Phanoteus Phocidis opp., 363, 21.
- Lebedus, Λέβεδος (ruinae quæ vocantur *Ecclesia* vel *Xingi*), Ioniae urbs in Arti loco ab Andropompo condita, 541, 5. Distantia a Colophone et Teo, 549, 33 et 45; ibi ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, quæ prius in Teo urbe fuerat, 549, 35.
- Leben, Λεβήν (*Leda*), Cretæ opp., Gortynæ navale, 411, 6. Lebenii Leucocomas et amator ejus Euxynthetus, 411, 10.
- Leberides. V. Cuniculi.
- Lebinthus, Λέβινθος (*Levilho*), Sporadum una, 418, 47.
- Λεκαγομάντεις apud Persas, 649, 11.
- Leclæum, Λέκλειον, Corinthi portus Italicis commerciis destitatus, Corintho duodecim stadiorum muris junctus, non admodum frequens domiciliis, 326, 31; cf. 324, 47. ἡ κατὰ τὸ Λέκλειον θάλασσα non eandem altitudinem habet quam mare apud Cenchreas, 47, 14.
- Lectum, Λέκτον (*C. Baba s. S. Maria*), Troadis prom. 502, 5; 516, 53; 525, 46. In id Ida mons exit, 497, 23; 499, 11. Lectum et Parium Troadis termini sec. Damastem, 498, 48. Lectum et Canæ promontoria sinum Adramyttenum claudunt, 499, 36. In Lecto ara duodecim deorum, 517, 50. Prope id campus Halesius, 517, 47. Adjacet Hamaxitus, 517, 9. A Lecto ad Polymedium 40 stadia, 518, 48.
- Leda, Λήδα, Thestii f., Tyndarei uxor, 396, 33.
- Leetani, Λεητανοί, Hispaniae populus, 132, 32 [*Λαιετανοί* Ptol., *Laletani* ap. Plinium, habitantes inde a Rubicato fl. (prope *Barcellona*) usque ad Blandam (*Blanes*)].
- Legæ, Ἀγγαί, Scythica gens, inter Albanos et Amazones habitant, 432, 16.
- Leges versibus conscriptæ, eæque perantiquæ Turdetanorum, 115, 30. Legibus Ionicis Massilienses utuntur, 149, 21. Leges sumptuariæ ap. Massilienses, 150, 30. Leges Zaleuci, 216, 10. Lex Ceorum, 417, 47. Legislatio et instituta Cretensium. V. Creta. Leges ἄγραφοι Indorum 610, 15.
- Legislatores fabulas poetarum et theologorum probarunt utilitatis causa, 15, 34 sqq.
- Lelantus campus, Ἀλήαντον πεδῖον, Eubææ, 48, 32 (Cf. Eubæa). In eo sunt aquæ calidæ, quibus Sulla usus est, ac metallum æris et ferri commune, 384, 12. De Lelanto campo certabant Curetes Chalcidis, 399, 45, et cum Eretriensibus Chalcidenses, 386, 15.
- Leleges, Λελεγες, unde dicti sint sec. Hesiodum, 267, 40. Lelegum utpote natio collectitia variisque e gentibus mixta nunc defecit, 267, 41. Nonnulli censent Leleges a Caribus non esse diversos, 522, 26; 267, 14. Homerus tamen ab iis distinguit, 522, 26. Lelegum nomen erat Caribus Minois ætate in insulis habitantibus, 564, 20. Leleges Carum pars, 490, 42. Sec. alios Leleges erant Carum cohabitatores et commilitones, 267, 14. Cretensium auxilio continentem habitare cœperunt. Leleges apud Homerum, 590, 26; 490, 26, circa Pedasum et Satnioentem fl., 522, 30. Eorum in Troade ad sinum Adramyttenum loca Altæ regi subjecta, 513, 3; 521, § 56; 522, 26; 500, 50; inter ea fuit Pedasus, 500, 12; 518, 12; et Antandrus, 518, 41. Ab Achille evastati in Cariam transiverunt et quæ circa Halicarnasum sunt loca occuparunt, 522, 32. Leleges olim oram tenuerunt quæ est ab Epheso usque ad Phocæam et Chium et Samum, teste Pherecyde, 540, 20; Ephesi, Smyrnæ, Mileti regiones, 546, 47; 541, 44; 542, 20. cf. 267, 17. Lelegum urbes octo in Pedaside regione; Cariae partem tenuerunt, quæ usque ad Myndum et Bargylia porrigitur; etiam Pisidiæ bonam partem occuparunt, 522, 38. Postea cum Caribus in bellum profecti per totam Græciam dispersi sunt et gens deleta est. De octo istis urbibus sex Mausolus in Halicarnasum contraxit, integras reliquit Myndum et Suangelâ, 522, 42. Lelegum sepulcra et castella Lelegia dicta et pagorum vestigia per totam Cariam et ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 17. Leleges quidam Pisidis permixti, 488, 34. Leleges barbari, 266, 47. Cum Caribus multum vagati venerunt in Acarnaniam, Ætoliam, Locridem, Boeotiam, 267, 26. Leleges in Boeotia, 344, 41.
- Lelegia. V. Leleges.
- Lelex, Λέλεξ, autochthon, cujus e filia nepos fuit Teleboas, 267, 33.
- Lemanus lacus ἡ, Δημέννα λίμνη (*lac de Genève*), per

- quem Rhodanus fluit, 170, 7; 173, 29; 154, 30. Cf. 225, 23.
- Lemnus, Ἀῖμνος (*Stalimene*), ins., 102, 51; 184, 36; 279, 36; 281, 49. Ejus incolæ Sinti sive Sinties Thraces, 282, 17; 471, 10. Eubœa, Lemni locus, 386, 13. Cabirom ibi cultus, 406, 10. Lemnia sacra, 400, 41. Lemnii Pelasgi in Athonis peninsula quinque oppida tenuerunt, 280, 30. Jasonæ expeditionis signa in Lesbo, 38, 25. Lemno pulsi Minyæ, Argonautarum posterii, in Lacedæmoniam migrant, 298, 25. Lemni rex Euneus, Jasonis filius; quare insulæ pepercit Achilles, 37, 40; 38, 50; 39, 1.
- Lemovices, Λεμοσύνης (*les Limousins*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 30.
- Lenæ, Ἀῖναι, Bacchi πρόπολοι, 402, 18.
- Leo Nemeæus, 324, 40. Leo apud Leontopolitas Ægypti colitur, 690, 29. Leones mansueti in pompis Indorum, 611, 42. Leones in Gordyæorum regione ad Tigrim, 636, 24; in Meroe ins., 698, 4; in Mauretania, 702, 3; apud Æthiopes Hesperios, 702, 21.
- Leocorium, Λεωκόριον, Athenis, 340, 22 et 44.
- Leonidas, Λεωνίδας, in Thermopylis, 8, 45; 368, 15; 401, 2.
- Leonidas, Λεωνίδης, stoicus, Rhodius, 559, 36.
- Leonnatus, Λεοννάτος, Alexandri regis familiaris, in bello Lamiaco cecidit, 372, 34.
- Leonnorius, Λεοννόριος, Galatarum dux, 485, 28.
- Leonteus, Λεοντεύς, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Leontini, Λεοντῖνοι (*Lentini*), in Sicilia, Naxiorum coloni; semper participes fuerunt rerum Syracusis adversarum, lætarum non item, 227, 26. Eubœam Siciliæ condiderunt, 226, 45. Leontina regio, ἡ Λεοντίνη, nunc devastata, 227, 25. Olim Leontinorum regionem Cyclopes et Læstrygones inhabitaverunt, 16, 50.
- Leontis specula, Λέοντος σκοπή, in ora thuriferæ Æthiopis, 658, 50.
- Leontis columna vel ara in regione Æthiopica extra fauces sinus Arabici posita, 659, 13.
- Leontopolis, Λεοντόπολις (prope *El-Mengaleh*), in Delta regione non longe a Mendete, 681, 38. Λεοντοπολίτης νομός, 682, 7. Leontopolitæ Ægypti leonem colunt, 690, 29.
- Leonum urbs, Λεόντων πόλις, in Phœnicia, inter Sidonem et Berytum, 644, 9 (Ad *Damour* fluvium ponenda videtur, quod Ritterus quoque suspicatur, quamquam dubitans propter ea quæ apud Scylacem § 104, p. 70 leguntur; At Scylacis locus in mendo cubat. Vid. Geogr. min. T. I, Prolegg. p.
- Leosthenes, Λεοσθένης, Atheniensium dux, in bello Lamiaco cecidit, 372, 34.
- Lepidotus, ὁ λεπιδωτός, Nili piscis, 699, 6, omnibus Ægyptiis sacer est, 690, 22.
- Lepidus. V. Æmilius M. Lepidus.
- Lepontii, Ληπόντιοι, gens Rætica, a Como versus occasum habitant, 170, 14; 171, 43 (in *Val Leventina* et *le haut Valois*).
- Lepra acte, Λεπρή ἀκτὴ, olim dicebatur Prion mons supra hodiernam Ephesum urbem situs, 541, 34.
- Lepreum, τὸ Λέπρεον (ruinæ ad *Stravitzi* vicum), Triphylia opp. 40 a mari stadiis, 296, 20; ager felix; opp. a Pylo Messeniæ 400 fere stadiis abest, 299, 7. Lepreo vicina est Chaa, 299, 14, et Cyparissia, 296, 34. Regionem Lepreatarum Caucones tenuerunt, 294, 34; 296, 35. Cauconis ibi monumentum, 296, 38. Lepreaticus Pylus, 291, 45. Lepreatæ, quum belli Messeniaci non participes fuissent, a Spartanis obtinuerunt ut Pylus cum Lepreo in unam civitatem conflaretur, 305, 39.
- Leotlis (Magna), Λέπτις (*Lebda*), sive Νεάπολις, Libyæ urbs inter Syrtes sita, 708, 47; a Locris Epizephyriis 3600 stad., 708, 48.
- Leria. V. Lerus.
- Lerne, ἡ Λέρνη, palus Argivi et Mycenæi agri, 319, 13. Ad eam Amymone fons, *ib.*
- Lerna, ἡ Λέρνη, Argolidis fl., hydræ fabula notus, 316, 41; 319, 15. Λέρνη κακῶν proverbium, 319, 16.
- Leron, Ἀήρων, insula (*île Ste-Marguerite*), Antipoli objecta ad oram Narbonensem, in quo Leronis sacellum, 153, 28. Cf. Planasia.
- Leronis sacellum. V. Leron insula.
- Lerus, Λέρος (Λερία p. 418), in mari Icario ins., 419, 5; una e Sporadibus, 418, § 12; a Milesiis frequentata, 542, 36. Male audiebant Lerii, 418, § 12.
- Lesbocles, Λεσβοκλῆς, rhetor Mitylenæus, 528, 10.
- Lesbus, Λέσβος, insula, 102, 48; a Tenedo et Lemno et Chio æquali fere spatio intra 500 stadia distat, 529, 26; a Chio 400 stadia distat 551, 27. Insulæ descriptio, 527, § 2. Lesbus ab Ida abrupta esse creditur, 50, 7. Olim Issa dicta; quare insula objacens olim (nunc Lesbo juncta) Antissa dicta est, 50, 4. Lesbus Pelasgica vocatur, 184, 19. Ejus promontorium Sigrium; inde a quo nonnulli Hellesponti initium esse statuunt, 284, 44. Ejus mons Pylæus, 531, 15; Arisba opp., 505, 28; Cillæum, 523, 35. Lesbus Μάχαρος πόλις, apud Homer., 551, 41. Lesbii sub Pylæo ad Trojam militaverunt, quem Pelasgorum ducem vocat Homerus, 531, 12.
- Insula ab Achille vastata, 500, 16. Eam obtinuit Gras, Æolus dux, 498, 29. Lesbus quodammodo metropolis urbium Æolicarum, 527, 9. Lesbii totam fere Troadem sibi vindicarunt, 513, 20. Lesbus vini ferax, 544, 38. Vinum ex ea Naucrati deportatur, 686, 48. Lesbii Terpander, Hellanicus, Callias, 528; 42. Inter Lesbum et Asiam sitæ insulæ, 528, 51.
- Lethæus, Ληθαῖος, fl. Magnesiam præterfluens in Mæandrum exit; ab Homero non memoratur, 475, 1.
- Lethæus, Ληθαῖος, Cretæ fl. Gortynam perfluit, 411, 9.
- Lethæus, Thessaliæ fl., Tricæ vicinus, 525, 39.
- Lethæus, Libyæ fl. ad Hesperides, 552, 41, i. q. Lathon.
- Lethes, Λήθης (*Oblivionis*), s. Belion s. Limæas, Lusitanis fl., e Celtiberis et Vaccæis profluens, 127, 15; unde Lethes ei nomen fuerit, 127; 35.
- Lethus, Λήθος, Pelasgus, Teutami f., pater duorum filiorum, qui Pelasgos ducebant bello Trojano, 530, 24.
- Letopolites nomus, Λητοπολίτης νομός Ægypti, in quo Cercesura vicus, 685, 35.
- Leuca, τὰ Λευκά, oppidulum Iapygiæ, a Vereto 80 stadia distans, fontem aquæ fetentis habet, 23, 50. Inde ad Hydruntem 180 stadia, 234, 3.
- Leucadius, Λευκάδιος, Icarii f., in Acarnania regnavit, 388, 52.
- Leucæ, Λεῦκαι, Ioniæ opp., quod Aristonicus ad defectionem pertraxit, 552, 6.
- Leucas, Λευκάς, olim peninsula Acarnaniæ, 388, 11. Insula facta est a Corinthiis isthmum excidentibus, 49, 16. Peninsulam significare censent Homerum verbis Νήριτον... ἀκτὴν ἡπειροῖο, 49, 20; 388, 11. Isthmum perfodientes Corinthii Neritum transtulerunt in locum, ubi nunc fretum ponte instratum est, ac Leucadem nominarunt, 388, 21; cf. 386, 52. A Leucade ad Corcyram 700 st., sec. Polyb., 87, 15; ad Peloponnesum 700 st., sec. Polyb., 87, 14. Leucadis prom. Leucatas, 388, 28; 392, 23. Urbs Neritus, 388, 16. Leucadem nonnulli Teleboarum inhabitaverunt, 267, 35. Leucadiorum institutum, 388, 44. Eorum respublica Aristotelea laudatur, 267, 33.
- Leucaspis, Λεύκασπις, portus oræ Libycæ, 679, 21.

- Leucatas, Λευκάτας, Leucadis pen. sive ins. prom.; quæ de saltu ab eo varia ferantur; Apollinis in eo templum, 388, 28; 392, 23.
- Leuce, Λευκή, insula Achilli sacra, 500 a Tyræ ostio stadiis, 254, 15; 103, 20.
- Leuce, Λευκή, Laconicæ campus, 312, 22.
- Leuce acte, Λευκή ἄκτῃ, Eubœæ pr. a Sunio 300 stadia distans, 343, 10.
- Leuce acte Thraciæ ad Propontidem, 284, 11.
- Leuce acte, Libyæ prom. inter Parætonium et Phœnicuntum portum, 679, 11; e regione Carpathi ins.; distantia ab ea et ab Alexandria, 419, 53.
- Leuce come, Λευκή κόμη (Hauran), Nabatæorum emporium, in quod quindecim dierum navigatione a Cleopatride solvens venit. Elius Gallus, 664, 60. Hinc merces Petram, inde Rhinocoluram frequentissimo commercio portari solent, 664, 25 et 45.
- Leuci, Λεύκοι, Galliæ gens, supra Mediomatrices, 161, 10.
- Leucimma, Λεύκιμμα, Corcyræ prom.; cui objacent Sybota insulæ, 269, 41.
- Leucippus, Λεύκιππος, Achæus, quomodo Metaponti loco potitus sit, 220, 27.
- Leuco, Λεύκων, Bospori rex, 257, 26; 250, 21. Theodosia 210000 medimnos frumenti Atheniensibus misit, 258, 22.
- Leucocomas, Λευκοκόμας, Lebenius e Creta, 41, 10.
- Leucolla, Λεύκολλα, Cypri portus, 582, 28.
- Leuconotus, Λευκόνοτος, ventus quinam, 13, 16.
- Leucopetra, Λευκόπετρα, agri Rhegini, quinquaginta stadia a Rhegio distans, promontorium album, in quod Apeninus desinit, 215, 22; 176, 22.
- Λευκοφρυγή Ἄρτεμις. V. Diana.
- Leucophrys, Λευκόφρυς, i. q. Tenedus, 517, 1.
- Leucosia, Λευκωσία, ins. ad Lucaniæ oram, a Sirenum una nomen habet, 209, 42; sita ad promontorium quod a meridie claudit sinum Posidoniatem, 210, 3. Insula hæc a continente abrupta est, 214, 50. Cf. 101, 35.
- Leucosia, Sirenum una, in insulam ab ipsa nomen habente ejecta est, 210, 1.
- Leucosyri, Λευκόσυροι, vocantur Cappadoces tum qui ad Taurum tum qui ad Pontum habitant, 627, 16; 464, 53.
- Leucosyri Cappadoces, Herodoto Syri vocantur, 466, 14.
- Unde Leucosyri dicti sint, 466, 17. Leucosyros a Paphlagonibus Halys distinguit, 468, 21. E Leucosyris Trojam profecti sunt Heneti, 473, 34. Leucosyri Amisum incolunt, 466, 32; 473, 51.
- Leucotheæ templum, Λευκοθέας ἱερόν, Phrixi opus, in Moschica regione, 427, 38; a Pharnace et Mithridate Pergameno spoliatum, *ib.*
- Leuctra, τὰ Λεύκτρα, Bœotiæ urbs inter Platæas et Thespias, 355, 42. Leuctrorum colonia Leuctrum ad sinum Messeniæ, 309, 17. Leuctrica pugna, 329, 49; 330, 27; 355, 42.
- Leuctrum, Λεύκτρον, pagus Achajæ ad Rhypes urbem pertinens, 332, 38.
- Leuctrum, Λεύκτρον, Laconicæ opp., ad sinum Messeniæ, Leuctrorum Bœotiæ colonia, 309, 17; a Pelope conditum fertur, 309, 24. Juxta fluit Pamisus torrens, 310, 12.
- Leuternia, Λευτερνία, ora Japygiæ, 234, 2. Cf. Gigantes.
- Leuternii Gigantes. V. Gigantes.
- Lexovii, Λεξοῦῖοι, Galliæ gens ad Sequanam et Oceanum, 162, 2; 157, 5.
- Libanus, Λίβανος, Syriæ mons. Ejus silus; cum Antilibano Cœlesyriam includit, 642, 38; in Theuprosopon prope Tripolin exit, 642, 34 et 40; in Libano prædonum receptacula, 643, 17.
- Libes, Λίβης, Chattorum sacerdos, in Germanici triumpho ductus, 242, 37.
- Libethra, Λιβήθρα, Pieriæ urbs Dio propinqua, 276, 52.
- Libethrum, Λιβήθρον, Thraces Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38.
- Libethridum, Λιβήθριδων, nympharum antrum in Helicone, 352, 18; 404, 42.
- Libophœnices, Λιβοφœνικες; eorum terra oræ maritimæ superjacet a Carthagine usque ad Cephalas et Masæsylios et Gætuliæ montana, quæ sunt mere Libyca, 709, 5.
- Liburnica ora post Japodicam sequitur; ejus longitudo; (Titius) fluvius; Scardon urbs, 261, 40. A Liburnis ad Ceraunios montes supra 2000 stadia, 263, 20. Liburni Corcyram tenuerunt, ex qua a Chersicrate expulsi sunt, 224, 17.
- Liburnicæ, Λιβυρνίδες νῆσοι, sinus Adriat., 102, 23; quadraginta numero, 261, 44. De iis Theopompi sententia, 263, 28.
- Libya. Libyes, Λιβύη, Λίβυες. Libyæ descriptio generalis, 108, § 33. Terra hæc quodam modo trapezii figuram refert; ejus latera, 108, 12; 700, 24. Nonnulli Libyam ab Asia non dirimunt, 27, 10; alii dirimunt mari Rubro, 54, 30; 29, 29; alii autem Nilo; 50, 30; 685, 18; 26, 51; 27, 10; 29, 29. Libya omnium continentium simplicissima, 100, 37. Vel si Europam ei adjunxeris, Asiam magnitudine non exæquat, 700, 11. Alii ejus tractus fertiles sunt, alii male culti, alii deserti, 108, 18. Cnæus Piso comparavit eam cum pardalis corio, oasibus inter puncto, 108, 14. Quæ de Libybus audiverat Homerus poemati suo inseruit, 13, 23. Libyam præternavigare antiquissimis temporibus non audebant, 40, 19. Libyam australem sive a columnis Herculis sive a Rubro mari aliquosque prætervecti mox reverti multis obstaculis coacti sunt, et apud haud paucos opinionem confirmarunt mare isthmo aliquo dividi, 27, 12; at Atlanticum mare versus meridiem coit, 27, 17. Finem suæ navigationis omnes nominarunt loca Æthiopica, 27, 20. Circumnavigari potest Libya; attamen Menelaum circumnavigasse eam falso Crates finxit, 31, 41. Darii (deb. Neconis) jussu circumnavigatam esse narrat Herodotus, 81, 15. Posse Libyam circumnavigari quibus ex iudiciis collegerit Eudoxus Cyzicenus, 82, 10. Quæ de hujus circumnavigatione acceperit Posidonius, *ib.* Libyæ pars maxime occidua paullulum ultra Gades procurrit, inde arcto promontorio facto versus orientem et meridiem reflectitur, donec Æthiopes hesperios attigerit, regioni Carthaginiensi adjacentes in parallelo Cinnamomiferæ, 99, 3 *sqq.* De ora exteriori multa fabulosa scriptores tradiderunt, 701, 22. In ora occidentali olim ad trecenta Tyrriorum oppida fuisse nonnulli perhibent, 701, 35. Litus boreale ab Alexandria ad Columnas recta fere linea producitur, exceptis Syrtium locis, 108, 5. Mediterranea pars maxima et regio Oceano vicina desertæ sunt, 700, 14. Optima Libyæ olim possederunt Phœnices, 125, 2. Gentes pleræque ignotæ, 108, 28; notiores recensentur, *ib.* Libya omnis feras alit, 108, 43. Libyæ feles feras ad cuniculos venandos in Hispania alunt, 120, 4. Libyæ occidentalis fluvii crocodilos habent, et alia animalia qualia Nilus alit, 701, 45. Vinum Libycum (?) pessimum, quo plebs Alexandrina utitur, 679, 17. De Bacchi quadam urbe fabula, 248, 45. Trajectus e Libya in Sardiniam 1300 m. p., sec. chorographum, 187, 48; in intimum sinum Gallicum 5000 stadiorum, 95, 13; ad Japygiam oram 4000 stadiorum et amplius, 102, 30. Libycum pelagus, 269, 9; 419, 8; 581, 30, in Ægyptium desinit, 101, 47; a Carthaginiensium finibus usque ad Syrtes pertinet, 222, 5. Libyæ mons in Metagonio Abilyce, 141, 29. Libyes Columnas Herculeas Gadibus vindicant, 141, 40.

- Licatii, Λικάττιοι *Licales* Plinii ad Licum (*Lech*) fl.) Vindellicorum populus, 171, 49; quorum quasi arx est Damasia, 171, 53.
- Lichades insulae, Λιχάδες νῆσοι, ad Euboeam sitae a Licha nomen habent, 395, 40. Partes earum et Cenaei promontorii terrae motu demersae sunt, 50, 23.
- Lichæ columna vel ara extra fauces sinus Arabici, 659, 13.
- Lichæ elephantum venatio, 658, 35.
- Lichas, Λίχας, Lichadibus insulis nomen dedit, 365, 40.
- Licymna, Λίκυμνα, arx Tirynthis, 320, 41.
- Licymnius, Λικόμνιος, a Tlepolemo occisus, 557, 51; 558, 9; nomen dedit arci Tirynthis, 320, 42.
- Liger, Αἰγλήρ, Galliae fl., e Cemmenis montibus oriens, 157, 15; 158, 34; per Arvernos et Carnutos fluit, 161, 16; Pyrenæ quodammodo parallelus, 157, 44. Ad 2000 stadia navigabilis, 157, 40. Minus longe quam Sequana navigatur, 160, 45. Inter Pictones et Namnitas effluit, 158, 1. Ligeri insident Arverni, 158, 42; adjacent (Nemossus et) Cenabum s. Genabum, 158, 44. Ostio obiacet insula Samnitarum, οὐ πάνυ πελαγία, 165, 5. Ab ostio fluvii in Britanniam trajiciunt, 166, 14. Populos 14 inter Ligerin et Garumnā habitantes Aquitaniae adiecit Augustus, 147, 16.
- Ligna ad asseres longissimos secandos apta praebebat Etruria, 185, 16.
- Liguria, ἡ Λιγυστική, inter Galliam Cisalpinam et Etruriam regio Alpibus et Apenninis contigua, partim etiam in ipsis Apenninis sita; terra aspera, 106, 13; 182, 1; usque ad Varum fluvium pertinens, 174, 30. Galliae Narbonensi contermina, 152, 52. Liguriæ et Etruriæ terminum nulli dicunt Macram fluvium, 185, 20. Ligures montana in Galliae Cisalpinæ parte transpadana incolunt, 17, 6 31; 180, 4. Orae inter Massiliam et Nicæam interjectæ partem orientalem Ligures tenent, 153, 15. Litus Liguriæ inde a Monœci portu usque ad Etruriam asperum est, 168, 29. Ibi est Genua emporium, 175, 39; 168, 6; ad quod Apenninus Alpibus committitur, *ib.* Plurimi per pagos dissipati habitant, 182, 1. Ligures apud Æschylum memorantur, 151, 53. A Gallicis gentibus Alpium incolis distinguendi sunt; eadem tamen cum Gallis vitæ ratione utuntur, 106, 13. Ligures, qui inter Varum et Genuam ad mare degunt, ii pro Italis censentur; ad montanos præfectus equestri ordinis mittitur, 169, 30; Galliae Ligures rectoribus provinciae Narbonensis Roma missis obtemperant, 169, 5. Ligures etiam Salyes vocabantur, 169, 15. Ligusticæ gentes Taurini, 170, 2; Oxybii, 153, 35; 168, 28; Decietæ, 168, 28; Intemelii, Ingauni, 163, 13. Ligurum est etiam Ideonni et Cottii terra, 170, 4. Per Alpes Liguriæ transitus, 174, 6. Ligurum latrocinia. Post bellum per octoginta annos tractum Romani obtinuerunt ut duodecim stadiorum amplitudine via juxta oram maritimam libera esset. Postea omnes Ligures subegerunt, 169, 15. Devicit eos C. Flaminius, 181, 16. Ligures pecuaria re vitam sustentant; lac et hordeaceum potum bibunt; silvæ apud eos frequentes; ligna navibus et tabulis commoda; arbores ingentes; ligna Genuam deportant, item pecora, pelles, mella; hinc vero oleum et vinum Italicum important; Ligusticum vinum austerum, parvaque ejus copia; equi et muli Ligustici; ligurium sive electrum; Ligustica saga et tunicae, 168, 33-45; lana Liguriæ aspera, 180, 40. Ligures equites mediocres, pedites gravis levisque armaturæ boni, 168, 47; æreis scutis utuntur, quare Græci esse putantur, *ib.* Ligures Tyrrhenis bellicosiores sunt et molesti eorum vicini, 185, 41. Mulieres Ligusticæ strenuissimæ, 137, 7. In Liguria versatus est Posidonius, 137, 8.
- Ligurum insulae, 106, 39.
- Ligusticum mare, τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος, 88, 1; 101, 27; 106, 25.
- Ligusticum promontorium, ἡ Λιγυστική ἄκρα, quod cum Italico sinum Tyrrhenum includit, 76, 20.
- Lilæa, Λίλαια (ruinæ *Paleocastro* dictæ), Phocidis oppidum ad fontes Cephissi, 13, 27; 349, 47, 363, 5; 366, 53.
- Lilybæum, Λιλύθαιον Siciliæ, pr. (*Capo Boco*) et urbs (*Marsala*), 220, 50; 221, 20 et 33. 226, 12. Locum Æneas occupavit, 520, 14. Objacet Cossura insula, 230, 34. Brevissimus a Lilybæo in Africam et Carthaginem tractus, 222, 7; 707, 47.
- Limnæas, Lusitaniæ fl. V. Lethes fl.
- Limenia, Λιμενία, Cypri opp., 583, 22.
- Limnæ. Τὸ ἐν Λίμναις Ἀρτέμιδος ἱερὸν in Messeniæ et Laconiae finibus (ubi nunc *Polymnus* ad *Gomo* montem. V. Curtius Pelop. 2, p. 157); ibi virgines Laced. Messenii violarunt, 310, 41; 214, 8.
- Limnæ, Λίμναι, Chersonesi Thracicæ opp. inter Alopeconnesum et Cardiam situm, Milesiorum colonia, 283, 32; 542, 37. (Ad maris recessum qui vocatur *Fort Tourchen*, ubi ruinæ exstant, aut ad eum recessum qui hinc boream versus 70 stadiorum intervallo sequitur).
- Limnæ s. Limnæum, τὸ Λιμναῖον, Spartæ urbis pars, 312, 30. Limnææ Dianæ templum, 310, 47.
- Limon, Λειμών sive *Pratum*, a Nysa Cariae 30 stadia distans inter Mesogidem et Tmolium locus, in quo panegyri Nysæi celebrant. Specus ibi usque ad Acharaca pertinens. Hic Limon esse videtur Ἀστὺς λειμών, cujus Homerus Il. 2, 461 meminit, 555, § 45.
- Limone, Λειμώνη, Perrhæbica sub Olympo urbs, apud Homerum Elone, 372, 43.
- Limyra, Λίμυρα (ruinæ supra *Cap Fineka*), Lyciæ opp., 568, 27.
- Limyrus, Λίμυρος, Lyciæ fl., 568, 26.
- Lincasii. V. Lingones.
- Lindus, Λίνδος (*Lindos*), Rhodi urbs, a quonam condita et dicta sit, 558, 32 et 35; situs ejus; templum Minervæ; olim suam habuit rempublicam; Lindius vir Cleobulus, 559 § 11. Sminthium Lindi, 517, 45. Lindii Solorum conditores, 573, 18.
- Lingones, Λίγγωνες (Λιγγάσιοι corrupte p. 154, 35), Galliae populus, super Helvetios et Sequanos et ex parte supra Mediomatricos degens, 161, 9; usque ad Ararem fl., 154, 35. Via ex Helvetia per Lingones ad Rhenum et Oceanum ducens, 173, 31.
- Lingua Iberibus non una eademque omnibus, 115, 31; linguae in Gallicis populis, Belgis et Celtis, diversitas, 146, 29; lingua Eretriensium ob frequentem R literæ usum a comicis explosa, 384, 52. Linguae Albanorum 26, p. 431, 26. Lingua Carica plurima habet græca vocabula, falso asperrima esse a nonnullis esse putatur, 565, 4.
- Lingurium, Λιγγούριον, quod nonnulli electrum vocant in Liguria, 168, 46.
- Linificio student Emporienses in Hispania, 133, 1; Cadurci Galliae, 153, 38. Linum Colchicum, 427, 34; Indicum, 588, 46.
- Linum, Λίνον, locus maritimus Troadis, inter Parium et Priapam, prope quem est Pitya, 503, § 15. Linusiæ cochleæ, *ib.*
- Lipara, Λιπάρα (*Lipari*), Cnidiorum colonia in insula Meligunide, nunc urbi cognomine, sub se habens reliquas insulas Liparæas dictas, 229, 1. Tyrrhenis diu restitit; Delphicum templum manubiis sæpe ornavit, 229, 6. Ager fertilis; aluminis metalla; aquæ calidæ; ignis exspirations, 229, 8. Cf. 230, 29. 214, 37. 16, 48.

- Liparæorum insulæ, αἱ Λιπαράων sive κατὰ Λιπάρων νῆσοι, sive Æoli insulæ, 16, 48; 213, 29; 214, 37; 222, 15; 228, 18; 229, 6; septem numero, describuntur, 228, § 11 sq. (V. Lipara, Thermessa, Strongyle, Didyme, Eri- cussa, Phœnicussa, Euonymus). Distantiæ e chorogra- pho notantur, 230, 28. Circa Liparæas inss. interdum flammæ in superficie maris animadversæ sunt aliaque quæ ad Vulcaniam hujus tractus indolem pertinent, 230, 6.
- Lips, Λίψ, quinam ventus dicatur, 24, 10.
- Liris, Λεῖρις (*Garigliano*), Latii fl., olim Clanis dictus, apud Sorani erumpit, Fregellas præterfluit, prope Min- turnas in mare exit, 194, 45; 198, 9 et 25. Ad ejus et alius fluvii confluentes Iuteramna sita, 197, 48.
- Lisses. V. Olyssen.
- Lissus, Λισσός (*Alessio* sive *Lech* ad *Drin* fl.), Illyrici opp., 262, 41.
- Literum, Λίτερνον (*Tor di Patria*), Campaniæ opp. ad fluv. cognominem, ubi Scipionis Africani primi sepul- crum, 202, 40.
- Liternus, Λίτερνος, Campaniæ fl., 202, 43;
- Lithrus, ὁ Λίθρος, mons Ponti, Phanarææ occasum versus adjacens, 476, 30.
- Liviæ porticus Romæ, 197, 18.
- Lixus, Λίξος (*Wadi el Khos*), Mauretaniæ fluvius; ad eum usque Gaditani minoribus navigiis piscandi causa navi- gare solent, 82, 3. Ad eum Lixus (sive Lynx) urbs, 703, 39; cui versus meridiem adjacet Emporicus sinus, 701, 10. Cf. Lynx.
- Lochias, Λοχιάς ἄκρα, Ægypti prom. e regione Phari insu- læ, 673, 9; in ea est regia, 675, 25; contigua Lochadi sunt regiæ interiores, *ib.*
- Locri, Λοκροί qui nunc dicuntur, Leleges vocat Aristote- les, 267, 30.
- Locri Epicnemidii, Λοκροί Ἐπικνημιδιοί, a Cnemide monte dicti; regionis eorum situs, 357, 47; 364, 40. Eorum coloni sunt Locri Ozolæ, 366, 43.
- Locri Epizephyrii, Λοκροί Ἐπιζεφύριοι, Locrorum eorum qui sunt ad Crisæum sinum, non vero Opuntiorum (ut Ephorus ait) coloni; quo tempore in Italiam venerint, 215, 32. Per triennium in Zephyrio prom. consederunt, unde urbem transtulerunt, juvantibus Syracusanis, 215, 37. Urbs in Esopi colle sita, a Rhegio distat 600 stadia, 215, 40, a Lepti 3600 st., 708, 48. Locria fons, 215, 39. Locrensis ager a Rhegino dividitur Halece fl. Locren- ses cicadæ sonoræ; Rhegino mutæ. Causa ejus rei probabilis. Certamen Eunomi Locrensis et Aristonis Rhegini citharædorum. Statua Locri ab Eunomo posita, 216, § 9. Locri Epiz. omnium primi scriptis legibus usi sunt, 215, 42. Eorum legislator Zaleucus, 216, 10. Quo- modo Dionysium uli sint, 215, 45. Crotoniatas vicerunt prælio ad Sagram commisso, 217, 2. Hipponium in Bruttio condiderunt, 213, 11. Temesam ceperunt, 217, 7. Scylletium a Dionysio acceperunt, 217, 17.
- Locri Opuntii, Λοκροί Ὀπούντιοι, ab Opunte urbe dicti, olim Daphnunte urbe Phocica a Locris Epicnemidiis dirimebantur, 357, 25 et 46; 364, 40. Postea Daphnun- tis regio iis assignata est, 357, 28. Cyno profecti Ca- nas in Asia condiderunt, 525, 48. Eos condidisse Locros Italiæ perperam ait Ephorus, 215, 35. Locridis mons Phricus, a quo Cuma Phriconis cognominata est, 498, 35; 530, 49. Locri Opuntii nonnulli in Elide, 365, 17. Locrenses virgines quotannis Ilium missæ, 514, 4 et 17.
- Locri Ozolæ, Λοκροί Ὀζόλαι, sive Ἐσπέριοι, ad sinum Crisæum, 359, 7; 386, 30. Locridis hujus situs, 357, 40; 364, 41. In publico sigillo Hesperii idus insculptum habent, 357, 44. Unde Ὀζόλαι dicti sint, 366, 35. Eorum coloni sunt Locri Epizephyrii, 366, 44; 215, 32. Eorum urbes, 366, § 7. Oræ paraplus, 366, 40. Homerus Lo- crorum Opuntiorum expressis verbis non meminit. Omnino a paucis mentio eorum injicitur, 366, 17.
- Locrus Lelegiis præerat populis, sec. Hesiodum, 267, 38.
- Locustæ quomodo capiantur et condiantur apud Æthiopes ἀκριδοφάγους, 657, § 12.
- Longicipites. V. Macrocephali.
- Longipedes. V. Μακροσκελεῖς.
- Longitudo terræ sec. Eratosthenem ab extrema India ad columnas Herculis 70800 stad.; usque ad extremum Hispaniæ 73800; quibus addit ab utroque latere bis duo millia stadia (=77800), ne latitudo major sit quam dimidia pars longitudinis, 53, 21. Longitudo et latitudo quomodo in singulis terræ partibus definiendæ sint, 70, § 32. Legem hanc non ubique observavit Eratosthenes, 70, § 33; 74, § 37.
- Lopadussa, Λοπαδοῦσσα (*Lampadosa*), insula Thapsi e regione sita in alto, 708, 17.
- Loricati equites apud Armenios, Medos et Albanos, 454, 31.
- Loryma, τὰ Λώρυμα, litus asperum, in Rhodiorum Peræa, 556, 44. A Lorymis ad Propontidem 5000 stadia, linea recta, 559, 54.
- Lotophagi, Λωτοφάγοι, supra Mauritanos habitantes, vicini occidentalibus Æthiopibus, usque ad loca Cyrenææ im- minentia pertinent; loto pro cibo et potu utuntur; alii Lotophagi in Meninge insula, 130, 37; 708, 31; de his loquitur Homerus, 20, 38. Lotophagi quidam exules in regione sunt Æthiopum Hesperiorum, indeque usque ad loca supra Cyrenen sita pertingunt, 703, 46.
- Lotophagitis Syrtis, i. q. Syrtis minor, 708, 24.
- Lotus in Meninge ins. nascitur, 708, 34; cibus et potus Lotophagorum, 130, 37.
- Luca, Λούξα (*Lucques*), urbs Italiæ, 180, 50.
- Lucani, Λευκανοί, 176, 10 et 21, in Græcia Magna, 211, 6; origine sunt Samnites, qui loca Chouum et Cenotro- rum ab ipsis pulsorum occuparunt; diu cum Græcis Italiæ certarunt; dein a Siciliæ tyrannis et Carthagi- niensibus damno affecti sunt, 210, 43; 211, 41; 190, 25. Lucanorum coloni Bruttii, 190, 25. Olim Lucani non pertinerunt usque ad sinum Tarentinum, ubi Græci habitabant, 210, 40. Lucania a Silaro ad Laum et a Me- taponto ad Thurios pertinet, 212, 16. Oræ quæ est juxta Tyrrhenum mare descriptio, 209, § 1. Lucani in mediterraneis supra Tarentinum sinum habitant; sed loca eorum distinguere difficile est, quum hi sicut Bruttii et Samnites non amplius sint corpora bene di- stincta, 211, 13. Lucani contra Tarentinos et Alexan- drum Molossum bellum gesserunt, 233, 12. Posidoniam Sybaritis eripiunt, 209, 15. Supératis Posidoniatis eo- rumque sociis, urbes illorum obtinuerunt, 211, 42. Ad Laum urbem Græcos clade afficiunt, 210, 37. Thurios in servitutem redegerunt, 219, 11; a Dionysio bello pe- tuntur, 217, 21. Eorum respublica, 211, 44. Eorum ex pastoribus Bruttii oriundi, 212, 25.
- Luceria, Λουκερία (*Lucera*), Dauniorum opp. cum fano Minervæ Iliacæ, 219, 37; 235, 48.
- Luciferæ fanum, τῆς Φωσφόρου ἱερὸν (*S. Lucar*), quod vocant Lucem Dubiam, ad Bætin fl., 116, 32.
- Lucinæ, Εὐλειθυῖας, fanum Amnisi in Creta, 409, 13; apud Cæretanos Etruriæ, quod spoliavit Dionysius, 188, 12.
- Locrinus sinus, ὁ Λοκρῖνος κόλπος, Campaniæ, 20, 22 et 33; aggere interclusus, 204, 23; a nonnullis cum Ache- rusia palude aut cum Aorno lacu confunditur, 204, 31.
- Lucullus Apollinis colossus ex Apollonia Pontica Romam abstulit, 265, 12. Tigranocerta evertit, 356, 26. Bonæ

- Fortunæ templum porticumque quendam quomodo picturis ornaverit, 327, 43. Cappadocum regi reddidit Tomisa castellum, 458, 41; Sinopen expugnavit, 467, 45; ex ea Billari sphæram et Autolyçi statuam abstulit, 468, 1. Amisum obsedit, 468, 48. Cum Pompejo in Danala castello convenit, 485, 50. Ad eum a Mithridate defecit avus maternus Strabonis, 477, 40.
- Lucumo, Λουκούμων, Demarati et Tarquiniensis mulieris filius, Anci Marcii familiaris, deinde rex mutato nomine Lucius Tarquinius Priscus est appellatus; Etruriam exornavit, 183, 6. Pater Tarquini Superbi, 183, 17.
- Ludias, Λουδίας (al. *Lydias*), Macedoniae fl., ad Pellam urbem 120 stadiorum anaplum habet, 277, 5 et 45.
- Ludias palus, ad quam Pellæ urbis arx; ex ea Ludias fl. profluit; ipsa impletur ex Axio, 277, 15.
- Luerion, Λουερίων (sic pro Λουερίων cum Casaubono legendum) (hod. *Lubéron*), tractus montanus in Gallia Narbon., per quod ab Aeria via erat, 154, 10. Ad eum usque olim Salyes pertinuerunt, 169, 8.
- Luerius, Λουέριος, Arvernus, Bituiti pater, quomodo opulentiam vulgo ostentaverit, 159, 14. (Apud Athenæum, qui eadem e Posidonio narrat, e quo sua etiam Strabo habet, *Luernius* vocatur).
- Lugdunensis Gallia. V. *Lugdunum*.
- Lugdunum, Λούγγουνον (*Lyon*), Galliae post Narbonem urbs maxima, ad Araris et Rhodani confluentes, sub colle sita, a Vienna urbe distat circa ducenta stadia, 154, 19; 159, 29. Segusianorum urbs, 154, 33; 159, 40; 161, 14. Eo usque a Pyrene Cemmenus mons porrigitur, 147, 5. Lugduno ad Sequanam 1000 st., ad ostia Rhodani minus quam duplum, 160, 47. Lugdunum quasi arx quædam est, in quam viæ duæ ex Italia per Pœninas Alpes et per Centrones ductæ desinunt; deinde vero ex Lugduno Agrippa vias duxit in Aquitaniam et Santones, ad Rhenum, ad Oceanum Britanniae objectum, in Narbonensem et litus Massiliense, 173, 15. Lugduni mone tam cudunt præfecti; urbs templum habet Cæsaris Augusti, 159, 29. Lugduno subditæ sunt sive Galliam Lugdunensem constituunt superiores regiones quæ sunt inter Ligerim et Rhenum et juxta Rhodanum usque ad mediam fere planitiem, 159, § 1. (Quæ quidem Lugdunensis descriptio falsa est.) Lugdunensem Galliae provinciam Augustus constituit, 147, 20.
- Lugdunum, Convenarum in Aquitania urbs (*St-Bertrand?*), 158, 23.
- Lugeum, Λούγεον ἔλος (*Kirknitzer-See*), palus pone Ocrum montem, 260, 50.
- Luii, Λούιοι (al. *Lugii*, *Lygii*), magnus Germaniae populus, quem sibi subjecit Marobodus, Marcomannorum dux, 241, 30. (Sedes Luiorum, sec. Schafarik, *Slavische Alterthümer in Oberlausitz*, erant in *Niederschlesien*, *Posen* et Poloniae parte occidentali.)
- Luna obliquo fertur circuitu, 91, 20; lunæ ad rationes diurnas, menstruas et annuas accommodati sunt fluxus et reffluxus Oceani, 144, § 8 et 9.
- Lunæ templum in Albania vicinum Iberiæ; templi sacerdos et ditio et frequens ministerium; sacrificium humanum, ejusque ratio, 431, 33. Lunæ templum in America Ponti, in Albanis et in Phrygia, 477, 15; Memphi, 686, 14. Lunam colunt Persæ, 623, 39.
- Luna, Λούνη (*Luni* ruin. juxta *Sarzana*), Etruriæ opp., 180, 50; et portus qui Græcis dicitur Σελήνης λιμὴν, 184, 54. Urbs sita est in via Æmilia, 181, 13. Inde ad Pisas supra 400 stadia, 184, 46, ad Ostia 2500 stad., 184, 44. Prope Lunam lapides albi et variegati effodiuntur maximæ molis, et ad artis opera accommodatissimi, 185, 9. Lunæ Sardinia conspicitur, 185, 8.
- Lupias, Λουπίας (*Lecce*), Iapygiæ in Italia opp., 234, 20.
- Lupias, Λουπίας (*Lippe*), Germaniæ fluvius, eodem modo quo Visurgis et Amasias in Oceanum exiens, 600 stadiis a Rheno distans, 241, 52. (Exit Lupias in Rhenum.)
- Lupus Samnitum lingua hirpus dicitur, 208, 42.
- Lupus a Lycopolitis Æg. colitur, 690, 25. Ἴπποι λυκοφόροι apud Venetos, 179, 22.
- Lusitania, Λυσιτανία, 99, 2. Ejus fines, 126, 37; longitudo 3000 st., latitudo longe minor, 126, 45; latus orientale sublime et asperum; infra id plana regio, exiguis quibusdam montibus exceptis, 126, 48; opulenta est; fluvii pervia, qui habent auri ramenta plurima, 127, 5. Lusitaniæ fluvii, Tagus, Mundas, Vacua, Durius, Limæas s. Belion s. Lethes fl. et Bænis s. Minius, 127, 9. Barbarium prom., 125, 42. Lusitanorum nomine nonnulli etiam conterminas gentes Carpetanos, Vettones, Vaccæos et Callaicos comprehendunt, contra quam nunc fit, 126, 41. Lusitanorum plurimi nunc Callaici vocantur, 126, 31. Boream versus ultimi Lusitanorum sunt Artabri, 127, 28; 122, 20. Lusitaniæ regionem inter Tagum et Artabros interjectam ad 30 gentes incolunt, 127, 40. Lusitani latrocinii dediti Tago superato finitimos infestarunt, donec a Romanis sunt coerciti, urbibus in planum delatis et in pagos mutatis, 127, 45. Romanorum bellum contra Lusitanos per longum tempus tractum, 128, 34. Pugnavit contra eos Brutus Callaicus, 126, 11. Lusitania tamquam Romana provincia Cæsarensis a Bætica usque ad Durium fluvium (non ultra) pertinet; in ea est Emerita Augusta. Mittitur in provinciam prætor cum legato, 138, 24. Lusitanorum pars a borea Tagi in regionem inter Tagum et Anam mediam a Romanis translata est, 45, 8. Lusitanorum indoles, arma, corporis cura, lavacra, sacrificia, vaticinandi modus, ludi, cibus, potus, cœnæ ratio, choreæ, vestitus, vasa, pecunia, pœnæ, matrimonia, ægrotorum curatio, navigia, 128, § 6 et 7. Minor nunc eorum feritas ob pacem et cum Romanis commercia. Qui antea populabantur Romanorum socios, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, § 8.
- Lusones, Λούσσονες, Celtiberiæ gens orientalis, ad Tagi fontes pertinens, 135, 5.
- Lutotocia, Λουτοτοχία (*Lutecia*), Parisiorum urbs, 162, 1.
- Lux dubia. V. *Luciferæ fanum*.
- Lycabettus, Λυκαβηττός, Atticæ mons, 343, 16.
- Lycæus m., Λύκαιον ὄρος, Arcadiæ, 333, 50; 173, 51. Ad quem Jovis Lycæi fanum, 333, 44.
- Lycaon, Λυκάων, Priami ex Altæ filia filius, 500, 1. Pandari pater, 501, 13.
- Lycaon, Laethoæ f., Hectoris frater, 530, 9; apud Sidonios captivus ab Euneo redimitur, 34, 27.
- Lycaon, Pelasgi filius, 184, 27.
- Lycaoniæ descriptio, 486, cap. 6, § 1 sqq. Ejus pars Isaurica regio, 487, 12. Lycaonum planities montanæ, 486, 44. Lycaoniam tenuit Amyntas, 487, 34. Per eam ducta via regia, 566, 23. Lycaones, 107, 26; 111, 15.
- Lycaustus, Λύκαστος (*Cænuria*), Cretæ opp., quod Cnosii diruerunt, agrumque ejus occuparunt, 412, 4.
- Lyceum, Λυκείον, Athenis, 341, 16 et in sqq.
- Lychnus, Νίλι piscis, 699, 9.
- Lychnides, Λυχνίδες, lapides in Masæsyliæ, 705, 5.
- Lychnidus, Λυχνιδός, Illyrici urbs, ad viam Egnatiam, 268, 28. Ad eam lacus salsamentorum copiam præbens, 271, 48.
- Lycia, Λυκία. Ejus initium a Dædalis montibus; ejus longitudo; soli ratio; incolarum mores probi et a latrociniiis, quæ finitimi Pamphylii exercebant, alieni, 567, § 2; τὸ Λυκιακὸν σύστημα ejusque ratio, 567, § 3. Poetæ ad Lycios perperam Carum nomen extendunt, 567, 52.

- Lyciae orae descriptio, 567, § 4 *sqq.* Lyciae et Pamphy-
liae cōfinia prope Chelidonia insulas, 556, 1. A Lycia
ad Pisidiam usque altissima Tauri juga tenuerunt So-
lymi, 17, 34. Lycii sec. Homerum a Solymis diversi
sunt; nonnulli Lycios olim Solymos et Mylies, deinde
Termilas ab iis qui cum Sarpedone e Creta venerunt,
postea Lycios a Lyco dictos esse tradunt, 569, § 10;
490, 49. E Lycia acciti Cyclopes Tiryntem munierunt,
320, 39. Lyciorum rex Bellerophontes contra Solymos
pugnavit, 569, 21. Lycii et Treres Sardes expugnaverunt,
536, 27. Lyciae Balbura et Bubonem, urbes Cibyraticae
tetrapolis, Murena adiecit, 539, 351. Lycia alia est in
Troade, 490, 31, in qua regnavit Pandarus, 500, 9;
484, 1. Sita est a Dardania versus boream; Zeleam ur-
bem habet, 484, 1; 510, 39; 502, 16. Aesepo adjacet,
502, 16.
- Lyciarcha, Λυκιάρχης, 567, 32.
- Lycomedes, Λυκομήδης, Scyri ins. rex, 375, 20.
- Lycomedes rex, Pharnacis f., Ajacem in Sagylio obses-
sum capit, 480, 15.
- Lycomedes, Comanorum pontifex, 478, 25.
- Lycopolis, Λύκων πόλις, in Delta regione Aegypti, 681,
35.
- Lycopolis, Λύκων πόλις (*Syout*), Thebaidis, 690, 36.
- Lycopolitae lupum colunt, 690, 25.
- Lycorea, ἡ Λυκώρεια, Delphis superjacet; ibi antiquitus
Delphi erant, 359, 11. Sub Lycorea Cyparissus pagus,
363, 19.
- Lycormas, Λυκορμάς, priscum Eueni fluvii nomen, 271,
51; 387, 38.
- Lycus, Λύκος (sive Λύττος, p. 411, 53) (*Lytto*), Cretae
urbs magna, per tempus aliquod Cnosso praestantior,
409, 2. Lyci a Cnosso et mari Libyco distantia, 409,
5. Ejus navale Chersonesus, 411, 53. Lycii Miletum
diruerunt agrumque ejus occuparunt, 412, 4. Cf. 408, 5.
- Lycurgium, Λυκούργιον (Λύρκειον?), Argolidis pagus,
323, 39.
- Lycurgus, Λυκούργος, Edonus, Bacchi nutrices per Ny-
seium egit, sec. Homerum, 586, 25.
- Lycurgus, Lacedaemonius, Althamene, Cissi filio, quin-
que aetatibus posterior, a Procle sextus, 413, 34. Poly-
dectae frater, Charilai tutor, cur in Cretam abierit; ibi
cum Thalete versatus est; Aegyptum quoque adiit, et
Homerum in Chio convenit; reversus in patriam Del-
phos profectus est, unde mandata, qualia Cretensibus
ex Jovis antro Minos, attulit Lacedaemoniis. Hæc
Ephorus, 414, § 19. Cf. 648, 46. Lycurgi legislatione
principatum Lacedaemonii assecuti sunt, 313, 54. Ho-
nores ei habiti, 314, 26. Hellanicus Lycurgi mentionem
non fecit, institutaque ejus ad Eurysthenem et Proclum
retulit, 314, 24. Contra Lycurgum legislatorem scripta
a Pausania exule oratio, 314, 34.
- Lycurgis orator Atticus laudatur, 514, 41.
- Lycus, Λύκος, Pandionis f., extorris et a Sarpedone in
regni partem receptus, Lyciis nomen dedit, 490, 49;
569, 26. Cf. Lycia. In Attica tenuerat regionem Eubææ
objectam, 337, 20.
- Lycus fl. (*Kulei Hissar*), ex Armenia ortus Phanoræam
perfluens in Irin incedit; urbs ad confluentes est Eupa-
toria, 476, 32; 453, 45; 469, 19.
- Lycus, Phrygiæ fl. (*Tchorouk Sou*), influit in Mæandrum;
adjacet Laodicea urbs; defluit e Cadmo monte; cursus
ejus, 495, 24.
- Lycus (*Zab*), fluvius inter Ninum et Arbela, 628, 7.
- Lycus (*Nahr el-Kelb*), Cœlesyriæ fl., per quem adverso
alveo subvehuntur, maxime Aradii, 643, 1 et 28.
- Lydi aliis sunt iidem qui Mæones, aliis diversi ab iis
præstat eosdem putare, 534, 51; 489, 51. Secundum
nonnullos coloni Lydorum sunt Mysi ad Olympum
degentes, 490, 1. Lydi oxyam arborem *mysum* vocant,
490, 6. Lydi et Mysi, tanquam fratres Carum, partici-
pes sunt templi Jovis Carii, quod est apud Mylasenses,
562, 45. Lydiam Phrygiæ nomine afficit Sophocles,
576, 25. E Lydia Tyrrihenus coloniam in Italiam duxit,
182, 40. In ora Lydiae Iones urbes condunt, 329, 33.
- Lydorum imperium, 626, 17; regia Sardes, 534, 50.
- Lydi Smyrnam diruerunt, 551, 37. A Cimmeriis infes-
tantur, 51, 27. Lydis sive Mæonibus multum agri adi-
merunt Ephesii, 530, 42. Lydorum imperium fugientes
Iones in Italiam trajecerunt, 219, 29. Lydi Adramyttium
condidisse feruntur, 524, 40. Lydia metalla habet, 580,
26; Λυδῶν πολύχρυσοι πλάκες, 22, 43. Terræ motu quas-
sata est, 48, 47. Lydiae et Phrygiæ ritus in deorum cultu
orgiastico obtinentes confunduntur ab Euripide, 403, 11.
- Lydia lingua, una earum quibus Cibyratae utebantur;
nullum ejus nunc in Lydia vestigium superest, 539, 39.
- A Lydis qui Cabalidem obtinuerunt, prognati sunt Ciby-
ratae, 539, 23. Lydorum mulieres omnes sunt meretri-
ces, 456, 48. E Lydia oriundus Xanthus historicus,
q. v.
- Lydiae portæ Adramyttii oppidi, 524, 39.
- Lydus, Λυδός, usitatum ap. Atticos servorum nomen,
253, 3.
- Lydus, Atyis filius, Tyrriheni frater, 182, 43.
- Lydamis, Λύδαμις, Cimmeriorum dux, in Lydiam et
Ioniam irrumpens Sardes cepit, periitque in Cilicia,
51, 26.
- Lyncestæ, Λυνκεσταί, 271, 23, olim sub Arrhabæo fue-
runt, 271, 29. Lyncestis etiam Macedoniae superiori vel
Macedoniae liberæ attribuitur, 271, 38. E Lyncestide flu-
vii in Erigonem influunt, 272, 2. Per Lynceas ducit
via Egnatia, 263, 31.
- Lynx, Libyæ opp., ab Artemidoro vocatur; Eratostheni
est Λίξος, Strabo Lyngem eandem esse opinatur cum
Tinge, 701, 5; 702, 31; 703, 39. Ad Lyngem Antæi se-
pulcrum; ejus cadaveris ossa reperta, 703, 53. Cf. Lixus.
- Lynam septem chordis primus instruxit Terpander, 528,
44.
- Lyrcæ pagus, δῆμος ὁ Λυρκαίου, e Sophocle memoratur,
225, 41.
- Lyrcæum, Λύρκειον, Argolidis opp., in quo Cephissus
oritur, 364, 21. Cf. Lycurgium. (Ruinae in rupe inter
hod. *Sterna* et *Scala*. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 245.)
- Lyrcius mons, Λύρκειον ὄρος, Arcadiae in Cynuria (?), ex
quo Inachus defluit, 318, 25; 323, 41.
- Lyrnessus, Λυρνησσός, Cilicum in Troade urbs munita,
ab Achille vastata, Myneti subjecta; ex ea Bryseis ab-
ducta, 500, 11; 519, 43; 523, 14; a Thebe 80 stadia
distat, 523, 27. Lyrnessica Troadis Cilicia, 551, 36.
- Lyrnessus, Pamphyliæ vel Lyciae opp. a Cilicibus Trojanis
conditum, 569, 39; 577, 21.
- Lysias, ἡ Λυσιάς, Syriae castellum ad lacum Apamensem,
641, 6.
- Lysias, Λυσιάς, Judææ castellum a Pompejo eversum,
649, 35. Quum aliunde de eo non constet, haud impro-
babile est pro Lysia dicendum fuisse Liviam (hod.
Beit-Haran. V. Ritter. 15, p. 538.)
- Lysias, Λυσιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 7.
- Lysimachia, Λυσισαχία (ad hod. *Examili*), urbs in
Chersoneso Thrac., 283, 27. In eodem parallelo sita in
quo Sinope, 111, 17.
- Lysimachia, Aetoliæ urbs (*Papadhates*). juxta paludem
quæ nunc Lysimachia, olim Hydra dicta; urbs deleta;
sita fuit inter Pleuronem et Arsinoen, 395, 29.

Lysimachia, palus Ætoliae, 395, 30.

Lysimachus, Λυσίμαχος, Agathoclis filius, 532, 50. Astacum delevit incolasque Nicomediam transduxit, 482, 31. Ephesi locum mutavit, urbemque de uxore Arsinoen vocavit, 546, 53. Quomodo Ilium auxerit, 608, 8. Antigoniam quoque auxit, eamque Alexandriam denominavit, 508, 11. Scepsios Antigoniam abductos in patriam remisit, 511, 5; 519, 40. Antigoniam urbem ab uxore sua Nicæam appellavit, 484, 32. Ejus uxor Arsinoe, 533, 11. Lysimachus in Troade Æsculapii templum dedicavit, 516, 1. Pergamo castello et gazophylacio præfecit Philetærum, qui ab eo defecit, 532, 50. Agathoclem filium necavit, 533, 14. A Dromachæte Geta captus et dimissus est, 250, 52; 253, 40. Gazophylacium habuit Tirizin castellum, 265, 24. A Seleuco Nicatore eversus est, 533, 14.

Lysippus, Λύσιππος. Ejus opus Herculis colossus æreus, quem Tarento Romam abstulit Fabius Maximus, 231, 26. Herculis certamina; quod opus ex Alyzia urbe Romam Romani transtulerunt, 394, 42. Leo prostratus in Lampsaco urbe, unde eum abstulit Agrippa, 504, 49.

Lysis, Λύσις, cujusnam farinæ poeta fuerit. Ejus sectatores Λυσιστοί, 553, 29 et 36.

Lyttus. V. Lyctus.

M.

Ma, Mā, a Cappadocibus vocatur dea, quæ Comanis colitur, 459, 5.

Macæ, Μάκαι, Arabiæ gens, ad ostium sinus Persici. Τὸ ἐν Μάκαις ἀκρωτήριον (*Ras Mussendom*), e regione Harmozou prom., 651, 47. Distantia ejus a Tyro et Arado inss., 652, 30.

Macaria, Μακαρία, fons Atticæ, 324, 23. Cf. Tricorythus.

Macaria, Messenice planities, 310, 9.

Macaris urbs, Μάκαρος πόλις, Lesbos ins., ap. Homer., 551, 41.

Macedo, Μακεδών, dux qui Macedoniae nomen dedit, 275, 23.

Macedonia, Μακεδονία, olim Emathia dicta, de Macedone duce nomen habet, 275, 21. Tenuerunt eam populi varii, 275, 24, quorum domini deinde evaserunt Argæadæ et Chalcidenses Euboici, 275, 33. Pertinet Macedonia usque ad Strymonem; nonnulli etiam quæ hinc ad Nestum sunt, Macedoniae attribuunt, 269, 2; 279, 51. Macedonia ea, qua Perseum Romani privarunt, pertinuit usque ad Hebrum fl. et Cypsela, 282, 36. Nonnullis Macedonia vocatur omnis regio quæ est usque ad Corcyram, quod incolæ tonsura, lingua, chlamyde, aliis utuntur iisdem, 271, 40. Macedoniam inferiorem et mari proximam a Magnesia et Thessalia Peneus, a Macedonia superiori Haliacmon disternit, 275, 40. Macedoniae superiori accensent Lyncestidem, Pelagoniam, Orestiadem, Elimiam, quas superiores etiam liberæ Macedoniae nomine comprehendunt, 271, 38. Ex his Orestæ, Pelagones et Elimiotæ sunt gentes Illyricæ, 373, 11. Macedonia (laxiore vocis sensu) terminatur mari Adriatico, Hebro, linea ducta per juga Bertisci, Scardi, Orbeli, Rhodopes et Hæmi, via Egnatia. Formam habet parallelogrammi, 275, 8. Paullus Æmilius Macedoniae adjecit Epiroticas gentes, totamque regionem in quattuor partes divisit, unam Amohipoli assignans, alteram Thessalonice, tertiam Pellæ, quartam Pelagonibus, 282, 38. Macedonia quoque ad Græciam nunc pertinet, 274, 54. Macedoniae hodiernæ magnam partem olim Pæones tenuerunt, 281, 38. In Macedonia ex Iapygia venerunt Cretenses, qui Bottiæ dicti sunt, 232, 1. Ma-

cedones genere sec. nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 43. Macedonum colonia Stratonicea Cariæ, 563, 39, et Thyatira, 534, 40. Macedones Thebas diruerunt et restaurarunt, 346, 1. Urbs Mac. nunc hominum copia maxime floret Thessalonicea, 268, 54; 277, 35. Macedones vitem e Babylonia allatam in Suside plantarunt, 623, 7. In India Bacchi et Herculis columnas non videntur, sed fuisse putarunt in locis quæ rerum de Hercule ac Baccho traditarum vestigia servare videbantur, 142, 25. Macedoniae linguæ vox ἄργος (pro πεδίον) esse videtur, 319, 47; et πέλοι, i. e. *senes*, 274, 7.

Macedonici sinus, 76, 37.

Macestus, Μάκεστος, fl., ab Ancyra Abaitidis profluens in Rhyndacum incidit, 493, 37.

Machærens, Μαχαιρέας, Delphicus vir Neoptolemum interfecit; ejus de stirpe natus Branchus, 361, 32.

Machærus, Μαχαιρούς (*Mkauer* ruinæ), Judææ castellum a Pompeio eversum, 649, 34.

Macistia, Μακιστία, Triphyliae regio monte a Pisatide distinguitur, 295, 28. Ejus oppida Amphigenia ad Hypsoeis, 300, 41, Cyparisseis, 300, 36, Epitalium, 300, 19. Macistii Plutonis sacrarium ad Menthès montem venerantur, 295, 54. Macistii fanum Neptuni Samii administrant, 295, 33. Macistii Herculis templum inter Lepreon et Pylum Messeniæ, 299, 12.

Macistus, ὁ Μάκιστος, qui a nonnullis Platanistus dicitur, regio et oppidum Triphyliae, quod Caucones tenuerunt, 296, 35. Τὸ Μάκιστον nunc non habitatur, 300, 37. E Macisto Triphyliae Eretria Eubææ deducta, 384, 32. Macistum recesserunt Messenii, qui in Limnis Lacedæmonias virgines stupraverant, 214, 11. (Macisto et Lepreo sec. Strabonem ll. ll. superjacent Paroreatæ, qui prope Samicum mare attingunt. Non igitur Macistus idem est locus cum Samico, ut Curtius censet; sed Lepreo et montibus qui hinc sunt boream et ortum versus, vicinus fuisse debet, ut præter Strabonem suadet etiam Stephanus, qui Macistum sitam esse dicit ἐπ' ὄρους ὕψηλόν πρὸς ἑω τῆς Λεπρεατικῆς. Boblaie Macistum ad hod. *Mophritza* refert.)

Macra ὁ Μάκρας, Straboni dicitur χωρίον inter Lunam et Pisam. (Est vero fluvius, in cujus ripa *sinistra* sita erat Luna). Hic a multis terminus Liguriæ et Etruriæ esse dicitur, 185, 20.

Macras, Μάκρας sive Μάκρα, πεδίον, campus Cœlesyriæ, in quo ingens serpens visus est, 643, § 7. Cf. Masysas planities.

Macri campi, Μακροὶ κάμποι, in Gallia Cispadana, ubi quotannis conventus celebratur, 180, 33 (inter Parmam et Rhegium Lepidum planities.)

Macris, Μάκρις, vetus Eubææ ins. nomen, 382, 6.

Μακροκέφαλοι, Longicipites, gens ficta, ap. Hesiodum, 36, 2.

Macrones, Μάκρωνες, nunc Sanni dicuntur; supra Trapezuntem habitant, 470, 10.

Μακροπόγωνες, Longibarbæ, ad Ponti litus orientale, 422, 37.

Μακροσκελεῖς, Longipedes, Indiæ gens fabulosa, 58, 87.

Macrontichos, Μακρόν τεῖχος, s. Murus longus, in Chersoneso Thr. locus, 284, 10.

Macynia, Μακυνία, Ætoliae opp., 387, 26; 395, 7; post reditum Heraclidarum conditum est, quod nescivisse videtur Hellanicus, 387, 52.

Madaris, Μάδαρις, tragulæ genus ap. Gallos, 163, 44.

Madys, Μάδυς, Scytharum rex Cobum et Treres expulit, 51, 30. Ejus expeditio longinqua, 51, 17.

Madytus, Μάδυτος (*Maitos*), Chersonesi Thraciæ opp., 284, 3.

Maander, Μάανδρος (*Meinder*), Cariæ et Phrygiæ fl.

- Ejus fontes, 494, 50; 495, 6; cursus, 494, 37. De causa cur ita curvus sit, suspicio, 495, 47. Mæander excipit Marsyam, Orgam, Lethæum, 494, 37; 475, 3. Ejus ostia, 543, 30. Per fluvium ad Myontem navigatur, *ib.* Fluvius partim gentes determinat, partim per medias fertur, 537, 48. A Mæandro ad Tralles 80 stadia, 866, 7; ad Physcum 1180 stadia, 866, 4. Antiochia ἐπὶ Μαίανδρῳ, 538, 50. Regio ad Mæandrum sita terræ motibus obnoxia, 495, 40. Mæander fluvius in jus vocatur, 496, 34. Campus Mæandrius, Μαίανδρου πεδῖον, 494, 45, quem alluviones fecerunt, 589, 24, incolitur a Lydis, Caribus, Ionibus, Æolibus, 554, 3.
- Mæandrius, Μαίανδριος, historicus, de Enetis eorumque migratione, 473, 34.
- Mæcene, Μαικηνή, Arabiæ regio Babyloniae contermina, 653, 13 (ad Mæsaniten sinum, quem Ptolemæus dicit; *Massica* regio Plinii, 5, 21?).
- Mædi, Μᾶδοι, Thraciæ gens, Thunatis Dardaniæ contermini; nonnulli eorum ad Hæmum habitant, 264, 32. Per eos et Sintas Strymon decurrit, 281, 19.
- Mædobithyni, Μαιδοβιθυνοί, e Thracia oriundi, 245, 34.
- Mænaca, Μαινάκη (*Almunecar*?), Bæticæ urbs, ultima Phocænsium in Hispania colonia, quam perperam nonnulli cum Malaca confundunt, 130, 7.
- Mænoba, Μαίνοβα, ad æstuarium Turdetaniæ sita, 119, 8. (Extra columnas quærenda in *hod. opp. Aznalcazar*, ad exitum *Mænobæ* fluvii, quem in Bætin influere dicit Plinius, et inscriptio prodit esse *hod. Guadamar*. Alia Mænoba erat ad mare internum.)
- Mænalus, Μαίναλον ὄρος, mons Arcadiæ, 333, 50.
- Mænalus, Μαίναλος, Arcadiæ opp., 333, 40.
- Mæones, Μαίονες, Homero Μήγες, iidem sunt cum Lydis, quamquam alii diversos a Lydis esse putant, 534, 51; 530, 41; 489, 51; 471, 12. Thebes campum occuparunt, 501, 49. Imperasse iis Homerus dicit Mesthlem et Antiphum, Talæmenis filios, 535, 26.
- Mæonia olim fortasse dicebatur Asia, sicut Homerus quoque dicit Ἀσίῃ ἐν λειμῶνι Κεῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, 536, 36. Nonnulli Mæoniam dicunt τὴν κατακεκαυμένην Mysiæ, 493, 49.
- Mæotæ, Μαῖῶται, ad Mæotidem paludem, 422, 35. Eorum gentes Sindi, Dandarii, Toreatæ, Agri, Arrechi, Tarpetes, Obidiaceni, Dosci, Aspurgiani, alii, 424, 54; 423, § 4. Mæotæ, totius Mæotidis oræ Asiaticæ accolæ, agricolæ quidem sunt, bellicosi tamen; ad Rhombitem minorem salsamenta habent, 423, § 4. Alii Bosporianis paruerunt, alii iis qui Tanaidis emporium tenebant, 425, 9.
- Mæotis palus, Μαῖῶτις λίμνη, pars maris interni, 104, 28; 9000 stadiorum ambitu, 103, 37; 258, 2. Ab Achilleo ad Tanaim sunt 2200 stadia, 258, 8; 423, 30. Ejus ostium est Bosporus Cimmericus, 257, 38. Paludis et Tanaidis ostia et Nilus in eodem meridiano sunt, 88, 40; 89, 7. A Mæotide ad Oceanum isthmum esse 1500 fere stadiorum dicit Posidonius, 421, 52. Cum Mæotide Caspium mare meatu quodam jungi nonnulli retulerunt, 437, § 4. Alopecia Mæotidis insula, 423, 26. Paludes Mæotidi propinquæ, 255, 1. Mæotidis pars occidua Sapra palus, 256, 2. Mæotidis salsamenta, 258, 32. Pelamydes, 366, 1. Regio inter Mæotidem et Borysthenem algida, 255, 3. Mæotidis ad fauces summum frigus, 255, 16; et rursum æstus, 255, 26; pisces ibi e glacie eruuntur, 255, 20. Ad fauces Neoptolemus Mithridatis dux barbaros navali proelio et ibidem in glacie equestri pugna vicit, 255, 21; 61, 30. Mæotidi proximas regiones et oram quæ ad Colchos finitur Mithridates Eupator nota reddidit, p. 11, 46. Ora Asiatica describitur, 423, § 4 *sqq.* Supra Mæotidem Dææ Xanthii sive Parni habitasse a nonnullis feruntur, 442, 4. Degunt ibi Sauromatae et Scythæ, 94, 37. Mæotidem inter et Caspium mare sunt nomades Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. Ad Mæotin usque progressi sunt Cimbri Germaniæ, 244, 3.
- Magarsa, τὰ Μάγασσα, Ciliciæ opp. prope Pyramum in Cilicia; ibi Mopsi et Amphilocho sepulera, 576, 35.
- Magi, Μάγοι, Persarum, 649, 10; 619, 23; regibus Persarum adsunt consilarii, 610, 51, sapientia clari, 19, 34. Magorum apud Persas sacrificandi ratio, 624, 3. Magi apud Cappadoces, ubi etiam Pyraethi vocantur, 624, 8. Magi a septem Persarum principibus interfecti, 626, 31. Magus quidam se Libyam circumnavigasse Geloni narravit, 81, 16; 83, 7. Magorum apud Parthos concilium, 442, 16.
- Magnesia ad Mæandrum, Μαγνησία ἡ ἐπὶ Μαίανδρῳ, (*Inek-Basar*), 566, 16. Colonia Magnetum Thessaliorum et Cretensium, 543, 46; Æolica urbs; ad Mæandrum sita dicitur, quamquam vicinior urbi sit Lethæus fl. (Cf. 475, 1), 552, 35; adjacet Thorax mons, 552, 42. Magnetes Delphorum posterius qui Didymos montes in Thessalia inhabitaverunt, 552, 49; Magnesiæ templum Dindymenes olim fuit, nunc non exstat, urbe in alium locum translata; nunc præclarum habet templum Dianæ Leucophryneæ, 553, 1. Urbs olim a Treribus deleta; bellum contra Ephesios sustinuit, 553, 11. Magnetes viri Hegesias, Simon tibicen, Anaxenor citharædus, 553, 24. Prope Magnesiā est Charonium, 495, 44. Magnesiā quot stadia a Trallibus et Epheso distet, 566, 8. A Xerxe urbs Themistocli data, 543, 35. Magnetes ad Mæandrum Antiochiam τὴν πρὸς Πισιδίᾳ condiderunt, 494, 14.
- Magnesia ad Sipylum, M. ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ (*Manissa*, *Manachir*), Lydiæ urbs, 489, 48. A Romanis libertate donata; nuper terræ motu læsa, 531, 37; 496, 15.
- Magnesia, ἡ Μαγνησία sive ἡ Μαγνητικὴ, Thessaliæ regio, 379, § 21. Loca regionis recensens Homerus nullos tamen Magnetes expressis verbis memorat, 379, 35. Cf. 23, 35. Magnetes apud Homerum ii sunt intelligendi qui intra Tempe a Peneo usque ad Pelium habitabant, Macedonibus Pierotis finitimi, 380, 23. Magnesiæ assignant regionis Eurypylo subditæ ea quæ circa Ormenium sunt, tum Philoctetæ ditionem omnem, 371, 24. Magnesiā a Macedonia Peneo determinatur, 275, 41. Magnesiæ oppida, 374, § 15 *sq.* 380, 23; 276, 18. Objectæ insulæ, 375, 17. Magnetum et Cretensium colonia Magnesiā ad Mæandrum, 543, 46.
- Magnetes. V. Magnesia.
- Magneticum mare, ἡ Μαγνητικὴ θάλασσα, 371, 27.
- Magnopolis. V. Eupatoria Ponti.
- Μαγυδοί, 553, 30.
- Malaca, Μάλακα (*Malaga*), 140, 40; Bastetaniæ urbs tanto a Calpe, quanto hæc Gadibus distans; emporium ibi a nomadibus Libycis frequentatum; salsamenta; non eadem hæc urbs quæ Mænaca; Phœnicica est, 130, 4. Supra eam et Carthaginem mons, in quo Lucro fl. oritur, 131, 47; Orospeida mons, 133, 45.
- Malasus, Μάλασος, cum Cleua, Æolicæ coloniæ dux, 498, 30. V. Cleuas.
- Maleæ, Μολέαι (*Malia* s. *S. Angelo*), Laconicæ prom., 89, 36; 287, 45; 311, 29; 312, 24, periculosum nautis; ortum hinc proverbium, 324, 51. Promontorium non multo quam Sunium est australius, 76, 34. Ejus e Tænaro distantia, 312, 1. A Malles ad Ægium maxima Peloponnesi latitudo 1400 stadiorum, 287, 45. A Maleis ad Cimarum Cretæ 700 stadia, 408, 22; ad Schœnuntum paraplus 1800 stadia, 317, 25; ad Herculis columnas 22500 stadia sec. Polybium, 21, 6. Ad Istrum

- per Ægium, Cirrham, Heracleam, Tempe, Larissam, Thessaloniceam, Idomenam, Stobos et Dardanium secundum Artemidorum 6500 stadia, sec. Polybium (non brevissimæ viæ longitudinem dimensum) sunt 10000 stadia, 334, § 5.
- Maleos, Μάλεως, Pelagus, in Etruriæ ora regiam habuit, indeque Athenas migravit, 188, 6.
- Malia, Μαλία, Lesbii pr.; 527, 18 et 25.
- Maliacus sinus, Μαλιακὸς κόλπος, 365, 33; 279, 30, etc.
- Malii, Μάλιοι (nunc *Mill*), a nonnullis vocantur scenitæ Arabes Mesopotamiæ, 636, 43.
- Malienses, Μαλιεῖς, Thessaliæ gens, Homero non ignoti, Epimenidiorum regioni, Thermopylis, Oetæ, Otryi, Phthiotidi contermini, 8, 35; 23, 36; 286, 15; 357, 48; 368, 48. Eorum loca quædam Ænianses occuparunt, 380, 15.
- Malli, Μαλλοί, Indiæ gens, apud quos vulneratus est Alexander, 597, 25.
- Mallus, Μαλλός, Ciliciæ opp. Pyramo propinquum; de ejus origine fabulæ, 576, § 16. Mallotes Crates grammaticus, 576, 35. Cf. 462, 4.
- Malothas, Μαλόθας, Arabiæ vicus ad fluvium situs, quem adiit Ælius Gallus, 665, 33.
- Malus, Μαλοῦς, Troadis locus inter Palæscepsin et Achæium situs, e quo Caresus defluit, 516, 10.
- Mamaus, Μάμαος, fl. ad Pylum Triphyliae, olim Amathus, 295, 42. Cf. Pylus.
- Mamertini, Μαμερτίνοι, Campaniæ gens, Messanam Siciliæ sub potestatem redigunt, adeo ut incolæ ejus Mamertini, vinumque ibi proveniens Mamertinum dicantur, 222, 47; 223, 5.
- Mamertium, Μαμέρτιον, Bruttiorum urbs, in mediterraneo Locris superjacens, 216, 51.
- Mandanis, Μάνδανις, sophista Indicus; de eo Onesicriti narratio, 609, § 64 et 65; 611, 15.
- Mandubii, Μανδούβιοι, Galliæ pop., Arvernibus contigui (ut parum accurate Strabo dicit); urbs eorum est Alesia (*Alise en Bourgogne*), 159, 1.
- Manes, Μάνης, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 44; unum ex nominibus quæ servis indi solebant, 253, 4.
- Manes fl. V. Boagrius, 365, 45.
- Mantine, Μαντιανή (?) κυανῇ ἐρμηνευθεῖσα, maxima palus Armeniæ, usque ad Atropatiam pertinens; in eo sal coit, 453, 51. Cf. Spanta.
- Mantineia, Μαντινεία, Arcadiæ urbs e quinque pagis ab Argivis conflata, 289, 30; prælio ibi commisso nobilis; nunc prorsus jacet, 333, 36. In ejus regione Cypyas Æneas condidit, 520, 12.
- Manto, Μαντώ, Tiresiæ filia, mater Mopsi, 381, 7; 548, 48; 576, 18.
- Mantua, Μάντουα, urbs Galliæ transpadanæ, 177, 28.
- Manus dextras captivis Lusitani amputant diisque consecrant, 128, 22.
- Marabodus, Μαράβωδος, juvenis Romæ fuit, ubi Augustus beneficiis eum affecit, hinc reversus et Marcomannorum imperio potitus subiecit sibi Lulios, Zumos, Butones, Mugilones, Sibinos et Suevos Semnones, 241, 27. Regia ejus Boiæmum (in Boiæmorum terra), in quam tum alios tum Marcomannos transduxit, 241, 24.
- Maracanda, Μαράκανθα, Sogdianæ urbs ab Alex. M. deleta, 443, 47.
- Maranitiæ, Μαρανίται, Arabes a Garindæis oppressi, 661, 8.
- Marathon, Atticæ pagus, pars tetrapolis Atticæ, 329, 13. 323, 4, prælio clarus, 342, 36; 340, 36. Ad Marathonem Eurystheus cecidit, 324, 19. E Marathonis tetrapoli Euboræ quædam loca frequentata sunt, 383, 29. Marathonius taurus a Theseo interfectus, 342, 40.
- Marathus, ὁ Μάραθος, Phocidis opp. maritimum, 363, 4.
- Marathus, Μάραθος, Syriæ opp. in Seleucide oræ mar. propinquum, antiqua Phœnicum sedes nunc diruta, cujus agrum Aradii tenent, 641, 34. Marathum inter et Palatum sita Aradus ins., 641, 42. (Marathus e regione fere Aradi insulæ sed meridiem versus erat, quum Aradus sec. Strabonem sita sit inter Carnum et Marathum. Quemnam potissimum locum obtinuerit inter continuas fere ruinas, quæ in hoc litore late sparsæ necdum accuratius descriptæ sunt, nondum liquet. Ceterum quod Ritterus t. 17 p. 52 censet Marathum ab Antandro (*Tartous*) non diversum esse, id ferri nequit. Ex Arriani verbis: τὴν Μάραθον τὴν καταντικρὺ τῆς Ἀράδου κειμένην, hoc non sequitur. Deinde *Tartous* est ab Arado boream versus, Marathus autem meridiem versus fuisse debet. Nec recte Ritter contra Mannertum contendit apud Ptolemæum mentionem Antaradi esse nullam; nam V, 15, 16 (p. 367, 24 ed. Wilb.) et Marathus et Antaradus memorantur, nisi quod ab ora longius remouentur. Adde quod a Maratho boream versus est Enydra locus, quem ad Serpentium fontem sive *Ain-el-Hye* recte haud dubie retulit Robinsonus. Hic vero quum ab Arado sit meridiem versus situs, idem magis etiam in Marathum cecidit.)
- Marcellus (M.) e Celtiberia tributum 600 talentorum exegit, prodente Posidonio, 135, 15.
- Marcelli (Claudii) opus, Corduba urbs, 117, 3.
- Marcellus Octaviæ, Augusti sororis, filius, magistrum habuit Nestorem academicum Tarsensem, 575, 48.
- Marcia, Catonis uxor, ab eo Hortensio tradita, 441, 33.
- Marcia aqua, omnium quæ Romam rigant optima, e Fucino lacu fluit, 200, 22.
- Marcina, Μάρκινα, opp. inter Pæstum et Sireussarum prom., a Tyrrhenis conditum, a Samnitibus habitatum, 209, 18. Hinc ad Pompejos isthmus 120 stadiorum, 209, 19.
- Marcomannorum imperio potitus est Marabodus; qui eos in Boiæmum transduxit, 241, 26.
- Mardi, Μάρδοι, Persidis gens latrociniiis dedita, 619, 24; ad Caspium mare, 435, 5. Cf. Amardi.
- Mardonius, Μαρδόνιος, ad Plataeas prælio victus, 353, 51.
- Mare malorum magister, sec. Platonem, 251, 3. Maris umbilicus, ὀμφαλὸς θαλάσσης, Ogygia insula, 21, 23. Πλεῖστον ἢ θάλαττα γεωγραφεῖ καὶ σχηματίζει τὴν γῆν, 99, 41. Ἡ θάλασσα ἐξ αὐτῆς τε καὶ εἰς ἐαυτὴν συνεχῶς παλινδρομικὴν τινα κινουμένη κίνησιν, ut animal spirat et exspirat, 44, 20. Cf. 193, 43. Maris affluxus et refluxus ad lunæ rationes non modo diurnas et menstruas, sed annuas quoque accommodari observarunt Gaditani, ab iisque accepit Posidonius, 144, § 8. De eadem re Seleuci sententia, 144, 54. Maria non sunt comparanda cum fluviis in declivi alveo labentibus, 43, 45. Falsa de æstu marino Eratosthenis opinio, 123, 16. Terræ motus et flatuum eruptiones submarinæ fundum maris modo extollunt modo deprimunt, adeo ut sicca inundentur et undis tecta sicca evadant, 42, 47; 45, 12. Quod vero Pontus in nostrum mare, hoc autem in Oceanum perrupit, id inde repetendum est, quod Pontus et nostrum mare aquis fluviorum oppleta exitum sibi aperuerunt, 43, 17; 41, 37. Maris fluctus terræ motu excitatus est trifariam, cujus una pars ad Scaphen et Thronium delata est, altera ad Thermopylas, tertia ad Daphnuntem, 50, 34. Prope Theram e mari fervente et ardente insula prodiit, 48, 14. In mari quod est circa Liparæorum insulas, flammæ discurrentes sæpius apparuerunt; alia huc pertinentia a Posidonio narrantur, 230, 9. Corno oppleri fundus mari nequit, quum ingestus reciprocatione rursus elidatur, 43, 48; 44, 17. Cf. 41, 49. Subitis maris incursio-

- nibus Cimbri patria expulsi esse nonnullis feruntur, 84, 30. Mare olim texisse terrae partes nunc habitatas nihil mirum habet, 688, 39. Sic Aegypti pars magna olim sub aquis latuit, 42, 8. Mare olim usque ad Ammonis oraculum et Moeridem lacum pertinuit et isthmum Pelusiacum occupavit, 687, 46. Cf. marinae aquae exsufflationes ad Ammonis templum, 41, 19. Maris incrementa in Hispaniae ora a Sacro promontorio ad Columnas majora sunt quam alibi, 118, 27. Ab Europa ad Africam agger quidam tæniæ in modum sub mari porrigitur, 41, 42. Maris terram circumfluentis sinus maximi quattuor, Caspius, Persicus, Arabicus, mare internum, 100, 19. Mare exterum ostreorum copia abundat, maxime ad Turdetaniae oram; 120, § 7. V. Turdetania. Maris externi solum aliud quam interni, 41, 41. Posse ex India in Caspium mare circumnavigari censet Patrocles, 62, 19. Mare internum, ἡ ἐντὸς καὶ καθ' ἡμᾶς λεγομένη θάλαττα, 100, 25 *et passim*, in duos sinus versus orientem desinit, in Euxinum Pontum et in alterum qui Aegypto, Pamphylia et Issico mari constat, 100, 32. Internum mare non sub eadem ubique superficie constitutum esse Eratosthenes censet, repugnante lege mathematica, 45, 32. Maris interni punctum maxime austrinum est recessus Syrtis majoris, 104, 24; punctum maxime septentrionale ostia Borysthenis, vel, si paludem Mæotidem mari attribuas, ostia Tanaisidis, 104, 26; punctum maxime orientale intimus ad Dioscuriadem sinus, maxime occidentale fretum ad Columnas, 104, 29. Mare internum ad Venetiam fluxum et refluxum patitur, ut Oceanus, 176, 52. A Gaditano freto usque ad Italiam tranquillum est commodumque onerariis mercatoriis; porro venti ibi certo quodam ordine flant, 119, 19. Ora maris interni majorem quam externi habet varietatem, 100, 47. Profundissima maria sunt Creticum, Siculum et Sardoum, 41, 46; mare omnium minime altum est Pontus, 41, 45, quem fluviorum aggere oppleri dicunt, 41, 49. Mare concretum, ἡ πεπηγυῖα θάλασσα, 52, 29. De singulis maribus vide v. Adriaticum, Aegæum, Ausonium, Cilicium, Creticum, Erythræum, Hispanicum, Icarium, Ionium, Issicum, Libycum, Ligusticum, Myrtoum, Pamphylum, Pelusiacum, Sardoum, Saronicum, Syrium, Tyrrhenum mare.
- Mareotis lacus, ἡ Μαρεώτις sive Μάρεια λίμνη, 671, 15; 674, 11; 682, 31 et 36; longa 300 stad., lata 150 stad.; insulas octo habet, 679, 29. Nili fossis impletur, 674, 11. E Ciboto portu in Mareotin ducta est fossa navigabilis, 675, 48. Portus hic palustris ditior est portu marino, 674, 11. Vinum Mareoticum, οἶνος Μαρεώτης, 601, 41; 679, 30.
- Margalæ vel Margala, Μαργάλαι, Μαργάλα (Μάργανα ap. Diodor.), Amphidoliæ regionis in Triphylia locus, quem Ἀτρεῖς ab Homero vocari nonnulli censent, 300, 21.
- Margaritæ Indiae, 610, 41; sinus Persici, 653, 4.
- Margiana, ἡ Μαργιανή, Margo rigatur, 442, 23; solitudine campi cinguntur; Antiochus Soter muro eam circumdedit, et Antiochiam ibi condidit; vini ferax regio, 442, 38. Vitis ibi uvas bicubitales fert, 60, 54.
- Margus fl., Μάργος (Mourghab), Margianam rigat, 442, 23.
- Margus, Μάργος, qui a nonnullis Bargus (Marawa) vocatur, in Istrum influit; dirimit minores Scordiscos a majoribus, 264, 15. Cf. Parisus.
- Maria. V. Mareotis.
- Mariaba, Μαριάβα (Marib), Sabæorum in Arabia urbs regia, in monte arboribus consito, 662, 22; 653, 50. Cf. Marsiaba.
- Mariandyni, Μαριανδύνοι, sicuti Thyni et Bithyni, e Thracia oriundi, 245, 35. Paphlagonica gens, Cauconiatis finitimi, 464, 41; 296, 45. Paphlagoniæ contermini, 466, 25, et ab altero latere Bithynorum vicini, 482, 12. Ab Homero non commemorantur, 475, 16; 578, 31. In eorum regione Heraclea Pontica sita. Thraces genere esse videntur; lingua ceterisque nihil differunt a Bithynis; nomen a Mariandyno habere dicuntur, 464, 23. A Milesiis in servitutem redacti eodem loco erant, quo Penestæ apud Thessalos, 464, 43.
- Mariandynus, Μαριανδυνός, Paphlagoniæ partem possidens, Bebrycum regionem occupavit, quæ ab eo Mariandynia vocata est, 464, 29.
- Marisus, Μάρισος, fluvius per Getas in Danubium exit (Maroch), 253, 9.
- Marius, Μάριος, fossam duxit, qua majorem Rhodani fluvii limo obturati partem excepit; eaque cessit Massiliensibus ob navatam contra Ambrones et Toygenos operam, 152, 30.
- Marius junior Prænestæ periit, 199, 12.
- Marmaridæ, Μαρμαρίδαι, magis quam Nasamones orientem versus habitantes ad Cyrenen propius accedunt et usque ad Ammonem pertinent, 711, 46. Cf. 108, 37; 700, 23; 678, 52.
- Marmarium, Μαρμάριον (Marmari), Eubœæ opp., prope Carystum, ubi lapicidinæ et Apollinis Marmarini templum, 383, 22. Marmario in Halas Araphenides tractus, *ib.*
- Marmolitis, Μαρμωλίτις, Paphlagoniæ regio, 481, 43.
- Marmor. V. Lapides.
- Maronea, Μαρώνεια (Marogna), oræ Thraciæ oppidum, 282, 10 et 15 et 24.
- Marrubium, Μαρούιον (Marro), Pelignorum oppidum 201, 34.
- Marrucini, Μαρρουκίνοι, Picenis finitimi, 210, 14; supra Pelignos siti, 201, 39; a Vestinis dirimuntur Aterno fl., 201, 27. Eorum caput Teate, 201, 34. Aterno navali utuntur, 201, 41.
- Mars, Ἄρης, Romuli et Remi pater, 191, 26. Isandrum occidit, 491, 1. Ei picus sacer est, 200, 41. Ei Sabini juventutem nuncuparunt quæ per sterilitatis annum edita erat, 208, 20. Capros ei mactant Lusitani, 128, 27, asinos vero Carmanii, qui hunc solum deum colunt, 618, 39. Martis templum ad Isaræ et Rhodani confluentes a Q. Fabio structum, 154, 16.
- Marsi, Μαρσοί, Germaniæ gens, a Rheno in interiora Germaniæ se recepit, 241, 7.
- Marsi, Μαρσοί, Italiæ gens, 182, 29; Picenis finitimi, 201, 14; Fucino lacu utuntur, 200, 12. Albæ urbi vicini sunt, 196, 3; 200, 6. Ad Marsos itur via Valeria, 197, 25; 198, 35. Marsicum bellum, 198, 32; 215, 17, a quibus gentibus et quam ob causam gestum sit, 201, 22.
- Marsiaba, Μαρσίαβα, Rhammanitarum Arabum urbs, bidui itinere a regione aromatifera distans; obsedit eam Aelius Gallus, 665, 22. (Non diversa urbs fuerit a Mariaba Sabæorum).
- Marsicum bellum. V. Marsi.
- Marsyas, Μαρσύας, tibiarum inventor, 403, 45, cum Apolline certasse fertur ad Celænas Phrygiæ, 495, 2.
- Marsyas, Phrygiæ fl.; ejus fontes, 495, 6. Apameam Cibotum præterfluit, 494, 37, et in Mæandrum exit, 494, 37; 475, 2.
- Marsyas, Syriæ planities. V. Massyas.
- Martius campus Romæ, 196, 43; 207, 53.
- Marubium, Μαρούιον. V. Marrubium.
- Massanasses. V. Masinissa.
- Masæsylii, Μασαυσύλιοι, a Mauris (quibus similes sunt, 703, 5) distinguuntur Molochath fluvio, 702, 37. Regio eorum a Molochath fl. ad Tretum prom. per 6000 stadia pertinet; vicini hinc Mauri, illinc Masylienses, 704, 7.

- Forum oppida et reges, 704, 15; bitumen, aes, animalia, lapides, soli fertilitas; mores incolarum, 705, § 11. Masæsylii ob vitæ rationem Nomadum seu vagantium nomen adepti sunt. Masinissa eos ad agriculturam et a latrocinii ad militiam adduxit, 707, 25. Masæsyliis superjacent Libyphœnices, 709, 4. Per mediterraneam eorum tendit parallelus per Hieroum urbem et recessum Syrtis majoris ductus, 709, 53.
- Mases, Μάσης, Argolidis locus ap. Homerum memoratus, 323, 29; 320, 33. (Probabiliter est *Kiladia* portus. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 462.)
- Masiani, Μασιανοί, Indiæ gens, inter Copen et Indum, 595, 1.
- Masinissa, Μασανάσσης, Masæsyliorum rex, 704, 18. Ei partem Carthaginiensis ditionis dederunt Romani, 707, 21. Nomades Masæsylios civiles et agricolas, et e latro-nibus milites fecit, 707, 25. Ejus regia Cirta, 706, 11.
- Masius mons, τὸ Μάσιον ὄρος, Armeniæ mons (*Karadja Dagh*), Tauri pars, supra Nisibin et Tigranocerta, 447, 43; 434, 15; 636, 6, et Mygdoniam, 452, 20. Inter Masium et Antitaurum sita est Sophene, 452, 22.
- Massabatica, Μασσαβατική (*Masabadan* juxta *Puschti Kùb* montem et *Kuka* fluvii affluentes orientales), ad Zagrum regio Mediæ vel, ut alii, Elymææ, 449, 54; 634, 17.
- Massaga (Μασάγα *codd.*), regia urbs in Astacani ditione, 595, 2.
- Massagetæ, Μασσαγέται, et Sacæ a Dahis orientem versus habitant, 428, 28. Cyri contra eos expeditio, 435, 24; 586, 5; 439, 39. Regio Massagetarum Araxe fluvio inundatur, 439, 44. Vitæ ratio et instituta, 439, § 6 et 7. Massagetarum et Sacarum gentes Atlasii et Chorasmi, 440, 24, et Aspasiacæ, 440, 29. Massagetæ et Arachoti juxta Bactrianam ad Oxum, sec. Eratosthenem, 440, 30.
- Massilia, Μασσαλία, Galliæ Narbon. urbs ad sinum Gallicum, 105, 52. Latitudinem ejus gnomone definivit Pytheas; eadem gnomonis umbræ ratio quum Byzantii observata esset, utramque urbem sub eodem parallelo esse Hipparchus putavit, 94, 51; 53, 38; 59, 46; 87, 38. At erravit Pytheas, quum Massilia multo magis meridiem versus ponenda sit, 95, 5. Massiliæ objacet Metagonium Libyæ, ut Timosthenes censuit, 702, 44. A Massilia ad Metagonium 6000 stadia, 702, 41; ad Columnas 7000 st. sec. Eratosthenem, supra 9000 st. sec. Polybium, 88, 9; in mediam Britanniam ultra 5000 stadia, 53, 13; ad Caballionem 500 stadia, 153, 45. Massilia est Phocæensium colonia, 148, 45. Phocæenses sub Creontiade appellentes repulsi sunt, 210, 18. Urbis situs; portus egregius, 148 § 4; 153, 33. In arce Ephesium; Apollinis Delphini fanum. Ephesiæ Dianæ cultus ap. Massilienses origo, ejusque per eosdem propagatio; Aristarche sacerdos, 148, § 4. Eorum respublica; timuchi; leges Ionicæ; soli non optimi proventus; navigationis studium; contra barbaros vicinos munimenta; coloniæ Massiliensium Rhode, Agatha, Tauroentium, Olbia, Antipolis, Nicæa, 149, 13-34; 151, 20; 152, 52; Emporium, 132, 36; Navale Augusti Cæsaris, Forum Julium, 152, 52. De Rhode cf. 558, 47. Aliæ tres coloniæ inter Sucronem fl. et Carthagine Novam, quarum præcipua est Hemeroscopium (*altera Alona; tertia non nota*), 131, 51. Navalia; armamentarium; armorum et machinarum ad navigationem et oppugnationes pertinentium copia; cum Romanis amicitia. A Sextio Massiliensium ditioni adjicitur regio, quam vi coacti Salyes dereliquerant, 149, 35-52. Spolia navalibus pugnis reportata in urbe conspiciuntur, 149, 53. Amicitiam cum Romanis intercedentem probat Dianæ in Aventino statua ad for-
- mam Dianæ Massiliensis expressa, 150, 3. Massiliensium legati ad Scipionem (*Æmilianum*) missi, nihil habuerunt quod de Britannia narrarent Polybio, 158, 4. Mario contra Ambrones et Toygenos egregiam navarunt operam; præmii loco a Mario acceperunt fossam, qua ille Rhodani fl. exitum correxerat. Vectigalia a navigantibus per fossam exigentes magnas sibi opes pararunt, 152, 30. A Pompeii partibus stantes plurimum felicitatis amiserunt, 150, 7. A barbarorum vicinorum metu liberi pro bello agriculturam et civilia studia amplexi sunt, adeo ut elegantior quisque nunc eloquentiam ibi et philosophiam colat, et Romani scholas Massilienses frequentent, et literarum studium apud Gallos eximium excitetur, 150, 11. Frugalitatis ac modestiæ ap. Massilienses documenta, 150, 28. Cæsar in Massilienses se clementem præbuit, libertatemque urbi pristinam conservavit, 150, 31. Massilienses turres erexerunt juxta Rhodani loca nautis cavenda; iidem in insula, quam ostia Rhodani efficiunt, Dianæ fanum posuerunt, 152, 39. Ab occasu Massiliæ post 100 stadia magnum occurrit promontorium lapicidinis quibusdam vicinum, 150, 42. Inter urbem et Rhodanum est τὸ λιθῶδες πεδῖον (*la Crau*), 151, 27. Massiliense litus olim fortasse usque ad Monœci portum pertinuit, 168, 54. Complures insulæ urbi objacent, 153, 31; 106, 39. Massilienses agros Stœchadum ins. colunt, 153, 24. Massiliense promontorium (*Cap Couronne*), 151, 4. Massiliensium instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. Minervæ simulacrum, quod Massiliæ est, deam sedentem exhibet, 514, 30. Massiliam stannum ex inss. Britannicis transportatur, 122, 18. Mentio Massiliæ occurrit etiam 62, 45; 82, 14; 119, 49; 147, 1.
- Massiliensis sinus. i. q. Gallicus, 150, 45.
- Massyas, ὁ Μασσύας (*Μασύας v. l.*, ut in *codd.* Polybii 5, 45, 61), Syriæ planities, post Macram planitiem sita est; ejus quasi arx est Chalcis, 643, 12. Initium Massyæ est ad Laodiceam Libano adjacentem, *ib.* Post Massyam est ὁ Βασιλικὸς ἀλλών et Damascena regio, 643, 36. Massyam tenuit Ptolemæus Mennæi f., 641, 11. Massyam attingit Chalcidice, 641, 21. V. not. ad v. Chalcis. (Straboni Massyas est planities quæ inde a Laodicea inter Libanum et Antilibanum porrigitur; sed etiam pars planitiei quæ a Laodicea est versus mare in valle Eleutheri, nomen hoc habuisse, imo ab hac maxime parte Massyæ nomen ad vallem Libani et Antilibani a Strabone et Polybio fortasse parum recte translatum esse censeo. Vix enim dubium est, quin Massyas planities nomen habeat a jugo montano (*Dj. al Nosarieh*), cujus altissimus vertex *Massyad* etiam nunc vocatur. Idem mons a Plinio, 5, 15 Bargylus vocari videtur.
- Mastaura, Μάσταυρα, pagus Cariæ, 555, 29.
- Masthles, Μάσθλης, Carum dux ap. Homerum, 564, 32.
- Masylienses, Μασυλιεῖς, Africæ gens Numidica, 108, 42; cujus regio est inde a Treto prom. orientem versus, 706, 9; 704, 12. Ejus fertilitas, 705, 44.
- Matalum, Μάταλον, Cretæ opp., Gortynæ navale, 411, 6, a Phæsto distans 40 stadia, 411, 47.
- Mataurus, Μάταυρος (an Μάζαρος?), Siciliæ opp., ad quod amnis est per specus fluens, 228, 35.
- Mater Deorum apud Phryges, 402, 43; Dindymene in Cyzico ins., 493, 1. Teriæ in Troade, 504, 8. Agdistis templum Pessinunte, unde simulacrum ejus petierunt Romani, 486, 10. Andirenæ fanum, 525, 19; Aspendenæ fanum, 529, 10; apud Smyrnæos fanum, 551, 43. Μη-τρῶα, 406, 6.
- Matiana, Ματιανή, Ματιανή, Mediæ pars, 436, 31; 50, 13; Mediæ Atropatiæ ab austro contermina, 448, 35. Matiani Cadusiorum vicini, 440, 42. Mellis ibi copia,

60, 50. Lacus salsi, 41, 30. E Matiana Araxus fluit sec. Herodotum, 455, 32.

Matrimoniorum ratio apud Lusitanos, 128, 52; in Hibernia, 167, 26.

Matrinus, Ματρίνος (*Piomba*), fl. Piceni ab Adria profluens et Matrinum navale impositum habens, 201, 9. Ab Æsi ad Matrinum pertinet Picenum, 200, 47.

Mauretani, Mauretania. Græce Μαυρούσιοι dicuntur qui a Romanis et indigenis Mauri appellantur, 700, 45. Mauretani a nonnullis dicuntur Indi esse qui cum Hercule in Libyam venerint, 703, 26. Gens est magna et opulenta, 700, 47, quæ Libyæ borealis partem occidentalem tenet. Terra eorum describitur, 700, § 2 sqq. Per mediam Mauretaniam transit parallelus per Alexandriam ductus, 110, 41. Per mediam terram mons porrigitur usque ad Syrtin pertinens, 701, 17. Orientem versus Mauret. terminus Molochath fl., 702, 37. Ejus promontorium Cotes dictum, Atlantis πρόπος, 701, 2. Oræ longitudo a Cotibus est 5000 stadiorum, 702, 43. Objacent insulæ Beatorum, 124, 53. In ora occidua est Lixus fl., usque ad quem Gaditani piscatores navigare solent, 82, 7. Extremis Mauretaniam partibus Nili fontes propinqui esse feruntur, 701, 46. Regio ferax est, 701, 39. In quodam ejus fluvio hirudines ingentes, 701, 48; vites Mauretaniam prægrandes, item arum, dracontium, pastinacæ, fœniculus equinus, cinara, 107, 50; in omnibus crocodili, 701, 45. Alia Mauretaniam animalia, 702, 2. Mauretani etsi fertilem magna ex parte regionem tenent, tamen plurimi incertis vagantur sedibus, 702, 48. Eorum ornatus, 702, 50; equi, arma, indumenta, 703, 1. Similes iis Masæsylii et alii Libyes, 703, 5. Reges eorum Bocchus, 309, 7 et Bogus, 702, 25. Romanorum amici, quibus Juba II successit, 703, 28, 239, 13. Ad Mauretanos nonnunquam veniunt Pharusii, 703, 17. (Ceterum Maurusia memoratur p. 35, 100. 99. 131. 133. 139. 140. 143. 150. 153. 157. 288. 825, ed. Casaub.)

Mauri. Maurusia. Maurusii. V. Mauretani.

Mausoleum, Μαυσωλεῖον, Romæ, 197, 5; Halicarnasi, 560, 24.

Mausolus, Μαύσωλος, Hecatombi f. et in regno successor, uxorem habuit Artemisiam sororem, cui regnum reliquit, 560, 39. Sex Lelegum urbes in Halicarnasum contraxit, 522, 44. Ejus sepulcrum, Artemisiam opus, 560, 24.

Maximus Æmilianus. V. Fabius.

Mazaca, τὰ Μάζακα, Cappadociæ metropolis, 566, 28. Ciliciæ, Cappadocum præfecturæ, urbs, ad Argæum montem; vocatur etiam Εὐσέβεια ἢ πρὸς τῷ Ἀργεῖῳ, 461, 2; urbis situs incommodus, *ib.* et 463, 6. Distantia a Ponto, Euphrate, Ciliciis portis, Cybistris, 462, 15; a Coropasso et Tomisis, 566, 28. Charondæ legibus Mazæceni utuntur; urbem Tigranes afflixit, 462, 20.

Mazæi, Μάζαῖοι, Pannonum gens, 261, 9.

Mazenes, Μάζηνες, Doractæ (*Aoractæ vel Oaractæ*) insulæ præfuit in sinu Persico; Mithropasten hospitio excepit et Nearchus commendavit; ipse Nearchus dux navigationis fuit, 652, § 7.

Mazusia, ἄκρα μεγάλη Μάζουσία (potius Μαστουσία?), in Chersoneso Thrac., 283, 34 (ubi nunc *Sedd Bahr Calesi* sive *Château d'Europe*).

Mecone, Μηκώνη, priscum Sicyonis nomen, 328, 39.

Mecyberna, Μηκύβερνα, Olynthi navale, 279, 9.

Medea, Μήδεια, 186, 39, vestem Medicam excogitavit; Mediæ nomen dedit vel ipsa vel filius ejus Medus, 451, 15. Venefica, φαρμακίς, 38, 15; ab Homero Circes cognata fuisse fingitur, ob morum similitudinem, et a Ponto in Oceanum translocatur, 17, 10. Ubinam Absyr-

tum fratrem interfecisse dicatur, 261, 42. Colchi eam persequuntur, 179, 43.

Medeon, Μεδεών (ruinæ ad *Megalo Mulchi*), Bœotiae opp., 363, 9. Ab Medeone Phocidis nomen habens, Onchesto vicinum sub Phœnicio monte, 352, 44; etiam Φοινικίς vocatur, *ib.*

Medeon, Μεδεών, Phocidis opp. (ad hod. *Desfina*), 363, 9; ad Crisæum sinum; a Bœotia distat 160 stadia, 352, 42.

Media, Μήδεια, dicta a Medea vel a Medo ejus filio esse perhibetur, 451, § 10. Mediam et Armeniam Eratosthenes in meridionalibus Asiæ regionibus, Strabo in borealibus recenset, 448, § 5. Sita est in medio Tauro, 446, 32. Partes ejus duæ, sc. Media Magna et M. Atropatia, 448, 16. Mediæ magnæ limitēs, 449, § 6; regia Ecbatana, 448, 18. Media Atropatia, 434, 15, unde dicta, 448, 25. V. Atropatia. Mediæ M. regio Messabatica ad Zagrum, 449, 54. Mediæ pars Matiana, ubi mel de arboribus defluit, 436, 31; 60, 50. Medos Matianos sub Parachothra attingunt Cadusii, 440, 42. Mediæ olim partes Comisene et Chorene, 441, 21. Montes ad mare Caspium lunæ in formam curvantur, 436, 2. Supra Mediam montana Cossæorum, 447, 51. Eam a Babylonia Zagrus m. distinguit, 447, 48. Medica porta vocatur transitus per Zagrum, 450, 39. E Media in Elymaidem ingressus, 634, 17. Medis Caspianam, Phaunitin et Basaropedam ademerunt Armenii, 453, 21. A Media decurrit Medus fl., 621, 21. Mediæ urbs Rhiagæ, 50, 13. A Mediæ finibus per Parætacenen ad Caspias portas sunt 3000 stadia, sec. Eratosth., 66, 48. A Rubro mari ad Mediam 8000-9000 stadia, 66, 46. Μήδων δύσχειμος χθών (Eurip.), 22, 45. Solum et aeris temperies; equi; medica herba; medicum silphium, 450, § 7. Medicus vestitus, Medææ inventum, ut ferunt, 451, 15. A Medis vestitum et alia instituta assumpserunt Persæ, 450, § 9. Medorum mazæ e pomis contusis; panes e tostis amygdalis; vinum e radicibus expressum, 451, 95; carnibus Medi aluntur ferinis; pecus cur non educent, 451, 38. Medi et Armenii Persarum sacra colunt, 456, 39. Loricato equitatu utuntur, 454, 31. Medi montani fortissimo regnum deferunt, 451, 27; uxores quam plurimas habere student, 451, 50. In Mediam e Colchide pervenit Jason, 40, 18. Passim ibi monstrantur Iasonea, 38, 21; 451, 18; nec non magnus mons Jasonius qui vocatur, 451, 19. Medi olim Asiæ imperarunt; etiam everso per Cyrum regno multum dignitatis retinuerunt, 449, § 5. Quantum tributi nomine olim Persis pependerit, 450, § 8. Eorum rex Cyaxares, 681, 20. Nunc Medis imperant Parthi, 624, 35. *Tigris* vox apud eos sagittam significat, 454, 5.

Medicos in Indiam navigaturus secum duxisse fertur Eudoxus, 82, 18.

Mediolanum, Μεδιολάνιον (*Milan*), in Italia, Insubrorum caput, olim pagus, nunc urbs clara, 177, 24.

Mediolanum Μεδιολάνιον (*Saintes*), Santonum urbs, 158, 10.

Mediomatrici, Μεδιοματριοί (Μεδιομάτριοι ap. Ptol.) (quorum caput Divodurum, postea Mediomatrici, inde a quinto seculo Mettis, hod. *Metz*), Galliae gens supra Helvetios; in ea Tribocchi, germanica gens huc translata, 161, 5. Super Mediomatricos sunt Leuci et Lingonum pars, 161, 10. Infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum habitant Treviri, 161, 22.

Medius, Μήδιος, Larisæus, Alexandri M. comes, laudatur de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.

Medma, Μέδμα (Μέδαμα codd.), Brutii urbs, cum emporio et navali; objectæ ei sunt Liparæorum insulæ, 213, 24. Medinæ propinquus Metaurus fl., 213, 26.

- Medoaci, Μεδοάκοι, supra Venetos habitant, 179, 49. Alibi non memorantur; habitasse censendi sunt in mediterraneis ad Medoacum fl. maiorem et minorem.
- Medoacus, Μεδοάκος, Italiae fl., Patavium præterfluit; 250 stadiorum subvectionem patitur; adjacet portus cognominis, 177, 53.
- Medoacus portus Patavii (haud dubie Medoacus Major, *hod. Malamoco*).
- Medon, Μέδων, comes Philoctetæ, 371, 15.
- Medulli, Μέδουλλοι (*dans la Maurienne*; V. Walckenær *Géogr. des Gaules*, II, p. 31), Galliae gens pone Tricorios et Iconios in altissimis Alpium cacuminibus, ad quos brevissimus in altum ascensus esse dicitur 100 stadiorum, totidemque stadiorum ad fines Italiae descensus, 169, 39. In hoc tractu lacus (in *mont Cenis*) et Druentiae et Duriae fontes, 169, 42. Medulli super regionem in qua Isara in Rhodanum influit, habitant, 169, 53.
- Medus, Μηδος (*Murgheb*), fl. ad Persepolin e Media decurrens in Araxem influit, 621, 21.
- Medus, Medeæ f., Mediae regioni nomen dedisse fertur, 451, 22.
- Medusæ e collo Pegasus ortus, 326, 12.
- Megabari, Μεγάβαροι, et Blemmyes incolunt terram quæ est infra Meroen juxta Nilum versus Rubrum mare; Ægyptiis finitimi, Æthiopibus parent, 669, 2. Non sunt bellicosi, 695, 38; eorum arma, 660, 30.
- Megabates, Μεγαβάτης, Salganeum interfecit, deinde insontem sepulcro honoravit, 346, 40.
- Megabyzi, μεγάθυζοι, sacerdotes Dianæ Ephesiae, 547, 42.
- Megalocephali, Μεγαλοκέφαλοι, ab Hesiodo finguntur, 248, 35.
- Megalopolis, Μεγαλόπολις, Arcadiae urbs, 309, 36. Foederi Achaico se adjunxit, 331, 5; implevit comici dictum: ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις, 333, 29; 629, 18. Megapolitis regio, 287, 43; 332, 10. Ejus vicus Asea, 295, 2.
- Megalopolis Ponti, 479, 20.
- Megalopolitis, Μεγαλοπολίτις, Ponti regio sub Pythodoride est, 479, 6; 477, 5.
- Megara, Μέγαρα, Megarensium in Sicilia colonia; antea oppidum Hybla vocabatur, 222, 35. Megara et Naxos sub idem tempus conditæ quo Syracusæ, 224, 3. Megarorum conditores reliquit pars quædam Doriensium, quæ in Zephyrium pr. trajecit, 224, 20. Ap. Megarenses Hyblæos Selinus fl., 332, 31. Cf. 222, 20. Megarenses Siculi Selinuntem condiderunt, 226, 45.
- Megara, Syriae opp. Apameæ vicinum; 640, 49. Situs ignotus.
- Megara, urbs Megaridis a Doriensibus condita, 337, 40; 286, 31. Urbis navale Nisæa, 12 stadia distans, murisque urbi junctum; vocatur etiam Minoa, 336, 32. Via ab isthmo per Scironides petras, 336, 22. Megarensium coloniae Chalcedon, 482, 20, et Astacus, 482, 29, et Mesambria ad Pontum, 265, 18. Megarenses, qui Chalcedonem condiderunt, cur cæci in oraculo dicantur, 266, 21. In Sicilia Megara condunt, 222, 35. Cum Atheniensibus de Salamine insula contenderunt, 338, § 10. Eos foederi Achaico adjunxit Aratus, 331, 1. Megara multas quanquam mutationes passa etiam nunc durant; clara olim philosophis Megaricis, 337, 44. Megarici philosophi, successores Euclidis Socratici, patria Megarensis, 337, 46. Megarensium respublica Aristotelea laudatur, 267, 32.
- Megaritis, Μεγαρίς, regio aspera; maiorem ejus partem occupant Onei montes, 337, 51. Olim ab Ionibus habitata, pars Atticæ; itaque Megarenses apud Homerum Atheniensium nomine comprehenduntur, 336, § 5. Eam Nisus sorte obtinuit, Nisæamque in ea condidit, 337, 11. Megaridem et Atticam Iones e Peloponneso pulsati occuparunt, 142, 9. Atheniensibus eripuerunt Heracidae, et Megaris conditis incolas ex Ionibus fecerunt Dorienses, 337, 34. Ab Attica eam dirimunt Cerata montes, 339, 21. Megarica loca ab Homero memorata, 339, 6. Crommyon Megaricus olim, nunc Corinthius vicus, 326, 50. Megaris fabulam de Procne et Philomela Thucydides assignat, 363, 13.
- Megasthenes, Chalcidensis, Cumarum coloniam deduxit, 202, 50.
- Megasthenes, Indicôn scriptor, ad Sandrocottum, Prasiorum regem, missus, peregrinationis suæ commentarios reliquit, 58, 54; 598, 41. In castris Sandrocotti versatus est, 603, 53. Scriptor mendacissimus, 58, 40. Laudatur de Indiae magnitudine, 588, 19. Indiae longitudinem in latere boreali ait esse stadiorum 16000, 58, 13. Cf. 588, 6. Latitudinem aliquibus locis vel 30000 stadiorum esse tradidit, 57, 22. In austrinis Indiae partibus Ursas occidere et umbras diversam in partem cadere monuit, 63, 25; 64, 30. Nullas fuisse dicit in Indiam expeditiones præter cas Herculis, Bacchi et Alexandri, 585, 42. Laudatur de Indiae fertilitate, 591, 18; de Gangis latitudine, 598, 27; de Indiae tigribus, cercopithecis, lapidibus melle dulcioribus, serpentibus et scorpiis volucris, ebena, canibus validissimis, 598, § 37; de equis unicornibus et arundinibus maximis, 605, § 56; de formicis aurum effodientibus, 601, 22; de septem Indorum ordinibus, 599, § 39 *sqq.*; de Indorum vivendi ratione variisque eorum institutis, 603, 53 *sqq.*; de Caucasi incolis palam coeuntibus, 605, § 56; de fabulosis Indiae gentibus, πεντασπιθάμοις, τρισπιθάμοις, ἐνωτοχοίταις, ὠκύποσι, μονομμάτοις, ἀμύκτηρσι, Hyperboreis, 605, § 57. Fluvios auriferos in India memorat, 606, 3. De philosophis indicis, 606, § 58-60, et 611, 7.
- Meges, Μέγης, Phylei f., Augeæ nepos, in Dulichio ceterisque Echinadibus imperat, 392, 3; 394, 20. Megetis galea qua Ulysses usus est, 377, 12.
- Megillus, Μέγιλλος (?), scriptor, de oryzæ cultura in India, 590, 37.
- Megiste, Μεγίστη, ad Lyciam sita insula cum urbe, 568, 29.
- Mel Hyrcaniae, 60, 49; Mediae, 60, 50; Sacasenæ et Araxenæ in Armenia, 60, 51; Turdetaniae, 119, 33. In Alpibus, 172, 20. E melle potus (in Hibernia vel aliis regionibus borealibus), 167, 45. Mel Egipti, 168, 41. Siculum, 227, 13. Hyblæum Siciliae, 222, 37. Brundisium, 234, 36; Atticum; optimum id, quod ad argenti fodinas reperitur et ἀκάπνιστον vocatur, 343, 26; mel Calymnium, 420, 22; mel amarum Colchidis, 427, 30; de arboribus defluens in Hyrcania, Media, Armenia, 436, 30. Ex arundinibus paratum in India, 591, 39. In melle mortuos sepeliunt Assyrii, 635, 21. Mellificium in Arabia Felice, 653, 43.
- Melæna, Μέλαινα ἄκρα, Chii pr., 551, 9.
- Melæna, Μέλαινα ἄκρα, promontorium Erythrææ peninsulae; ibi molares lapides exciduntur, 550, 46.
- Melæna Corcyra. V. Corcyra Nigra.
- Melænae, Μελαιναί, Troadis vicus, 516, 1.
- Melænae, Μελαιναὶ ἢ Μελανίαι, Ciliciæ prope Celenderim opp., a quo ad Syriae confinia 1900 stadia sec. Artemidorum, 647, 9; 571, 47.
- Melampyllum, Μελάμυλλος, priscum Sami ins. nomen, 393, 1; 544, 31.
- Melampus, Μελάμπος, quanquam aqua ad lustrandas Prætidæ usus sit, 298, 14.
- Melanchros, Μελάγχρος, Mytilenæorum tyrannus, 528, 5.

Melania, i. q. Melanæ.

Melaneis, Μελανηίς, vetus nomen Eretriæ Euboicæ.

Melanippe, Μελανίππη, mater Bœoti vel ex Metaponto vel, ut Asius ait, e Dio, 220, 19.

Melanippus, Μελάνιππος, Trojanus, Hicetaonis filius, 501, 25.

Melanthus, Μέλανθος, Nelida, Messeniæ rex tempore reditus Heraclidarum, 308, 19; ab Heraclidis pulsus in Atticam migrat, ubi Xanthum Bœotorum regem vincit, et ab Atheniensibus rex creatur; filius ejus Codrus, 337, 31; 540, 35. Pyllorum pars cum Melantho Athenas venit, 540, 35.

Melantii scopuli, Μελάντιοι σκόπελοι, maris Ægæi, 544, 2.

Melanus, Μέλανος, Cyziæ ins. prom., 493, 41.

Melas, Porthaonida, 397, 39.

Melas, fluvius Bœotiæ inter Orchomenum et Aspledonem, 357, 6. Ad Orchomenum terræ hiatus excipitur; fluit per agrum Haliartium paludemque ibi efficit, quæ calamum tibiis aptum producit, 349, 37. (Hæc inter se conciliari nequeunt. Duo ejusdem nominis fluvii confundi videntur); nunc Melas fl. evanuit, *ib.*

Melas, Thessaliæ fl. a Trachine distans quinque stadia, 367, 49.

Melas, fl. Cappadociæ, 40 stadia a Mazacis distans, in Euphratem exit, 461, 33 et 45. (Melas hic, qui etiam nunc Kara- (i. e. μέλας) Sou vocatur, in Phasiu exit; Strabo cum hoc confundere videtur alium Melanem (Tochma-Sou), qui a Ptolemæo memoratur et in Melitene miscetur Euphrati); Ariarathes fauces ejus obstruxit, *ib.*

Melas (Manauget), Pamphylia fl., ad quem navium statio, 570, 4.

Melas (Mauro nero), fl. Thraciæ in sinum cognominem exiens, 283, 23. Ejus aqua non sufficit Xerxis copiis, 283, 24.

Melas sinus (golfe de Saros) maris Thracii, 23, 14; 76, 38; 102, 42; 268, 50, 284, 41, a fluvio nomen habet, 283, 23; in Alopecomesum desinit, 283, 33; ad eum sita Ænus urbs, 283, 14.

Melidi, Μελδοί, Gallia gens, ad Sequanam, 162, 2.

Meleager, Μελέαγρος, Gadarensis, 646, 23.

Meleager contra Thestiades bellum gessit, 400, 11.

Meleagri vallum, Μελεάγρου χάραξ, in agro Antiochensi, 639, 47. Situs ignotus.

Meleagrides aves in Electridibus insulis, 179, 11; in insula ad Myoshormum, 655, 19.

Meles, Μέλης, fl. Smyrnæ vicinus, 551, 50; apud Homerum non memoratur, 474, 48.

Melia, Μηλία, Apollini peperit Teucrum, 354, 36.

Melibœa, Μελίβοια, Magnesiæ opp. in Philoctetæ ditione, 375, 15; 380, 45; in sinu qui inter Ossam et Pelium est 200 stadiorum et amplius, 380, 50. Ex hac urbe profugit Philoctetes, 211, 26.

Meligunis, Μελιγουνίς, priscum Liparæ ins. nomen, 229, 3. Melilotus arbor in Masæsyliæ, 705, 18.

Melinus portus, Μέλινος λιμὴν, ad sinum Arabicum in ora Troglodytica, 656, 41; supra eum Corai castellum, *ib.*

Melitæa, Μελίταια, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 36. Melitæenses, Μελιταιεῖς, decem ab urbe sua stadiis fuisse putant Pelladem urbem trans Enipeum sitam, quo tempore ipsorum urbs Pyrrhæ nomen gesserit; deinde Hellenis incolæ ad ipsos transmigrasse; testari rem Hellenis sepulcrum in foro Melitææ, 370, 48.

Melite, Μελίτη, Ceniadarum in Acarnania palus, 394, 50.

Melite, Atticæ pagus, 54, 35; 55, 13.

Melite, priscum Samothracæ nomen, 405, 34.

Melite, Μελίτη (Mallu), ins. a Cossuro 500 stadia di-

stans, 708, 13. Pachyno prom. objacet, 230, 32. Catelli Melitæi, 230, 32.

Melitene, Μελιτηνή, olim Cataonia pars, nunc est una e decem Cappadociæ provinciis, sicut ipsa etiam Cataonia, 457, 25; 458, 23; 452, 19. Ejus situs et proventus, 458, 33. Ad eam usque Amanus mons porrigitur, 446, 46; juxta eam Commagena Cappadociæ, 446, 47.

Mellaria. V. Menlaria.

Melo, Μέλων, Sigambrorum dux, 242, 14. Ejus frater Bætorix, 241, 33.

Melpis, Μέλπις (Melfa), fluvius Aquinum Latii opp. præterfluens, 197, 47.

Melus, Μέλσος, Asturiæ fluvius, 138, 36.

Melus, Μῆλος (Milo), maris Cretici ins.; una ex Cycladibus, 417, 2; a Scyllæo et Dictynnæo distantia. Athenienses Melios puberes trucidarunt, 416, 20.

Memnon, Μέμνων, Tithoni filius, secundum Simonidem sepultus est circa Paltum Syriæ juxta Badam fl., 619, 43. Ejus tumulus et pagus in Troade prope Æsepum fl., 502, 39. Mater ejus Cissia dicitur ap. Æschylum, 619, 42. Cf. Ismandes et Memnonium.

Memnon Rhodius, Persarum dux, Hermeam dolo comprehensum ad regem misit, 522, 13.

Memnonium, Μεμνόνιον, Abydi urbis in Thebaide describitur, 690, 41. Labyrinthus quoque Memnonium erat, siquidem, ut nonnulli tradunt, δ Μέμνων ab Ægyptiis Ismandes vocatur; Thebis quoque Memnonia quædam sunt, 690, 41; 693, 3.

Memnonium, Susorum arx, 619, 41.

Memphis, Μέμφις, Ægypti regia; ejus situs, templum Apidis; Hephestæum; Veneris vel Lunæ fanum; taurorum certamina; Serapeum; hominum frequentia; lacus prope urbem, 485, § 31 et 32. De pyramidibus narratio, 486, § 33 et 34. Memphi ad Thebaidem quot sint schœni, 683, 14. Memphitæ Apin bovem pro deo colunt, 682, 38. Apud eos Vulcani et Cabirorum sacra, 406, 13. Ad Memphim νελομέτριον est, 693, 1. Milesiorum legati Memphim veniunt, 691, 40. E regione Memphidis est Babylon, 690, 26. Loci inter Schediam et Memphim siti, 682, 31.

Men Ascæi, Μὴν Ἀσκαίου, templum habet apud Antiochiam eam quæ est juxta Pisidiam, 477, 16.

Men Cari, Μὴν Κάριου, cujus templum est in loco cognomine, 477, 16. Inter Carura et Laodiceam, 496, 40.

Men Pharnacis, Μὴν Φαρνάκου, templum habet in America Pharnacæ comopoli; ejus templi sanctitas, 477, 9.

Menander, Μένανδρος, comicus, Epicuri æqualis, 545, 31. Laudatur 246, 45 *sqq.* 247, 16; 388, 35; 417, 47; 544, 47.

Menander, Bactriæ rex, late regni fines protulit; nam Hypanim transgressus est et ad Imaum usque pervenit, 443, 3.

Menapii, Μενάπιοι, Germanorum populus, ad utrumque Rheni ostiorum latus paludes et silvas incolunt, 161, et juxta eos Sigambri, 161, 27. A Menapiis usque ad Sequanæ ostium sunt Morini, Bellovaci, Ambiani, Suesiones, Caleti, 161, 39.

Menas, Μένας, Menebriæ conditor, 265, 19.

Mende, Μένδη, Pallenæ opp., 279, 5.

Mendes, Μένδης, Ægypti urbs in Delta regione; ibi Pan colitur, et hirci mulieres ineunt, 681, 35. Mendeti vicinæ Diospolis et Leontopolis, 681, 38. Mendesii capram et hircum colunt, 690, 30.

Mendesium, Μενδήσιον, Nili ostium, 681, 8 *sqq.*

Mendesius nomus, Μενδήσιος νομός, 682, 6.

Menebria. V. Mesembria.

Meneclæ, Μενεκλῆς, Alabandensis orator, frater Hieroclis, 564, 14. Ejus discipuli Apollonius et Molon Alabandenses, 559, 41.

Menecrates, Μενεχράτης, Xenocratis discipulus, 471, 48; Elaita, ἐν τοῖς περὶ Κτίσεων de Pelasgis, 531, 9; de Mysis Lydorum colonis, 490, 4; ἐν τῇ Ἑλλησποντιακῇ περὶ ὁδοῦ in montanis Myrleæ vicinis Alizones habitasse ait, 472, 3.

Menecrates Nysæensis, Aristarchi disc., pater Aristodemi et Sostrati grammaticorum, 555, 34.

Menedemus, Μενέδημος, Eretriensis philosophus, cujus successores Eretriaci vocantur, 337, 50; 385, 12.

Menelaïtes nomus, Μενελαΐτης νομός, Canobicæ fossæ ad meridiem adjacens; unde nomen habeat, 681, 1.

Menelaus, Μενέλαος, Elysio destinatus, 2, 24; in Laconica regnavit, 320, 15; subjecta ei erat Messenia, 308, 13. Ejus peregrinatio, 124, 27. Multum temporis consumpsit in Phoenice, Syria, Ægypto, Africa et locis Cypro vicinis, 33, 12; 687, 22; nomo Ægyptio nomen dedisse perperam traditur ab Artemidoro, 681, 3. Ejus gubernator Canobus, 680, 35. Menelai de erroribus disputatio, 31, 26. Fusius de iis scripsit Aristonicus grammaticus. In Æthiopiam venit, non per Gaditanum fretum ad Indiam navigans, neque per isthmum sinus Arabici vel per fossam e Nilo in mare Rubrum profectus, sed in Ægypto usque ad fines Æthiopiæ adscendens, 31, 26; 33, 28. Errant qui Menelai errores fabulis accensent, 38, 10. Menelai cratera Sidonia, 34, 18.

Menelaus, Ptolemæi Lagi frater, de quo Menelaïtes nomus dictus, 681, 1.

Menodorus, Μενόδωρος, Trallianus, vir doctus, sacerdos Jovis Larisæi; ejus mors, 554, 21.

Menodotus, Μενόδοτος, pater Mithridatis Pergameni, 534, 15.

Menæcius, Μενόκιος, Opuntius, pater Patrocli, 365, 21.

Mentes, Μέντης, Anchiali f., ap. Homerum in Tapho ins. regnavit, 391, 51; 394, 33.

Mentha herba nonnullis hedyosmon vocatur. De ea fabula, 295, 51.

Meones. V. Mæones.

Mercurius (Ἑρμῆς Hesiod.), e Thronia pater Arabi, 35, 25, Mercurii fana, Ἑρμεῖα, in viis per Elidem regionem, 295, 23. Ad Mercurium sacerdotes Thebani omnem sapientiam astronomicam et philosophicam referunt, 693, 35.

Meretrices Corinthiæ, 325, 20. Dictum meretricis Corinthiæ, 325, 26.

Meridionalem plagam Homerus indicare solet verbis πρὸς ἥν τ' ἡελίον τε, 28, 29.

Mermadalis, Μερμάδαλις, fl. Legas Gelasque inter et Amazonas fluens, 432, 17. (Diversus est a Mermoda fl.)

Mermodas, Μερμόδας, fl. per Amazonum et Siracum terram ac deserta in Mæotidem exit, 432, 42.

Meroe, Μερὴ, Nili insularum maxuma, 27, 2; quibusnam fluviis efficiatur, 668, 25. Ejus forma et magnitudo, 697, 39. Incolarum vita, 597, 42. Insulæ metalla, 697, 43; domus quales sint; arbores et animalia, 697, 50. Olim summa potestas apud sacerdotes erat, usquedum rex quidam eos omnes jugulavit, 698, 38. Meroe sub regina est, quæ etiam Sembritis imperat, 656, 18; 669, 1. Meroes incolæ Herculem, Panem, Isidem venerantur et præter hos deum quendam barbaricum, 698, 27.

Meroe urbs, Æthiopici regni caput, 697, 38; a Nili et As-taboræ concursu 700 fere stadia distat, 668, 34; cf. 656, 19; a sinu Arabico quindecim dierum itinere, 656, 17; a parallelo Cinnamomiferæ regionis et initio terræ inhabitabilis, 3000 stadia, 94, 12; 109, 40; 700, 37, vel 3400 stadia, 52, 33; a Syene 5000 stadia, 94, 11; 78, 28; 109, 45; ab Alexandria 10000 stadia, 52, 23; 700, 37; ab Athenarum parallelo 15000 stadia, 56, 40. Meroe et Indiæ termini meridionales in eodem parallelo, 56, 34; 110, 9. Philo observavit solem 45 diebus ante æsti-

vum solstitium Meroæ supra verticem imminere, 46, 13. Dies longissimus 13 horarum, 110, 5. Urbs et insula nomen habere proditur ab mortua ibi uxore aut sorore Cambysis, qui Ægypto potitus eo devenerit, 671, 49.

Menelaus portus in ora Libyæ, 711, 31, ad Ardanim prom. supra Parætonium, 33, 33.

Menelaus, urbs Ægypti, non longe abest a nitri lacubus Nitrotæ nomi, 682, 46. (Probabiliter est Nitria opp. scriptorum seniorum, quum complures urbes in valle ista sterili fuisse non sit verisimile, neque Menelaïtes nomus huc pertinere videatur, monente Letronnio.)

Menestheus, Μενεσθεύς, et Athenienses cum eo ad Ilium profecti Elæam, 532, 1, et Scylletium in Italia condiderunt, 217, 16. Menesthei peregrinatio, 124, 27.

Menesthei oraculum ad Bætica Iberiæ, 166, 16 et 24 (Porto Real prope Gades?)

Menesthius, Μενέσθιος, unus ex Achillis centurionibus, Sperchei filius ex Achillis sorore, 372, 23.

Meninx, Μήνιγξ, ad fauces Syrtis minoris ins., Homericæ Lotophagorum ins.; Ulysses in ea ara est; lotus arbor; Meninx urbs et alia oppida, 708, 80; 101, 51; 20, 38; 130, 42.

Menippus, Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος, Gadarensis, 646, 223.

Menippus, Stratonicensis, rhetor præclarus, Catocas cognomento; a Cicerone laudatur, 563, 52.

Menlaria, Μενλάρια (al. Mellaria), Hispaniæ urbs ad fretum Gaditanum, salsamenta habet, 115, 53 (sita fuit prope *pointe Gualmesi*, e regione Libyci prom., quod vocant *pointe de Cyres*).

Mennæus, Μενναῖος, Ptolemæi in Syria reguli, pater, 641, 11.

Menon, Μένων, Alexandri dux, in Armeniam missus, 454, 19.

Merops, Μέροψ, Percosius, cujus filii duo, Adrastus et Amphius,Adrastæ præerant, 501, 32; 502, 26.

Meropis, Μεροπίς, i. q. Cos, 585, 17; 597, 20.

Meropis terra, Μεροπὶς γῆ, a Theopompo fingitur, 248, 42.

Merus, Μηρός, Indiæ mons, in quo nutritus est Bacchus, hinc μηροτραφῆς dictus, 586, 17.

Mesembria, Μεσημβρία (Missivria), ad Pontum Megarensium colonia, olim Menebria dicta de Mena conditore, 265, 18. Mesembrianorum oppidum Naulochus, 265, 16.

Mesene, Μεσηνή, ad Babyloniam regio, 70, 18 (ubi *Forath Maisan*, nunc *vieux Basra*. Rectius scripseris Μαίσηνή, sicut Μαίσηνίτης κόλπος ap. Ptolemæum vocatur.)

Meseni, Μεσηνοί, Arabes, Babylonis finitimi, 629, 50.

Mesogis, Μεσωγίς, Asiæ mons, 378, 34; 554, 2; a Celænis ad Mycalen porrigitur, adeo ut partes ejus teneant Phryges, Mysi, Lydi, Cares, Iones, 537, 42. Adjacent Nysa, 554, 32, et Hierapolis, 538, 15. Μεσωγίτης οἶνος, ex eoque optimus ὁ Ἀρομεύς, qui ad Aromia locum nascitur, 555, 30. Cf. 544, 40.

Mesola, Μεσόλα, una e quinque civitatibus in quas Messeniam divisit Chresphontes, 310, 20. Ad sinum Messeniæ sita, a nonnullis *Hira* Homericæ esse putatur, 309, 39. (Mesolæ regionem inter Messenen et Taygetum mediam intellige ditiones urbium Thuriae, Pherarum, Abiæ, quæ a Pamiso versus ortum sunt.)

Mesopotamia, Μεσοποταμία, Euphrate et Tigride comprehensa, 66, 50; 73, 31; 107, 47. Ejus fines, nominis ratio, maxima latitudo, 635, § 21; Similis est ὑπη-ρσείω, navigio remis instructo, sec. Eratosthen., 65, 42; 67, 1; 635, 46. Mesopotamiæ partes meridionales Arabes Scenitæ tenent, 636, 30. Qui præter montes Mesopotamiæ habitant, tum a Scenitis, tum ab Ar-

- mēniis passim infestantur; et vel Armeniis parent vel Parthis, 636, 35. In Mesopotamia mixti habitant Syri et Arabes et Armenii, 34, 45. Seleucia, Mesopotamiæ castellum, a Pompeio Commagenæ attribuitur, 638, 18. (V. p. 79, 80, 82, 88, 91, 130, 275, 521, 522, 526, 527, 532, 539, 712, 736, 742, 747 *sqq.*, 765, 778 *ed. Casaub.*)
- Messa, Μέσση, Laconica urbs ap. Homerum, ubinam sita fuisse videatur, 312, 28. (Est *Mezapon* portus in occidua sinus Messeniaci ora optimus.)
- Messari, Μεσσαρι (P), Triphylia, 315, 20.
- Messala in Salassorum vicinia hiemans pecunia a Salassis emit ligna ad focum, et hastilia ulmea ad exercitationes, 171, 16.
- Messana, Μεσσηνή, Siciliæ urbs, 102, 6; 222, 17; a Tauromenio 33 mill. pass. distat, 221, 26. A Messana ad Lilybæum in via Valeria 235 mill. p. 221, 28. Urbis situs; a Rhegio distantia; a Naxiis condita initio Zancle urbs dicta propter locorum obliquitatem; deinde novum nomen a Messeniis Peloponnesiis accepit; tum Mamertinum a Mamertinis vocata. Romanis receptaculum erat in Punico bello secundo; Sextus Pompeius ibi classem continuit, 222, § 3. Ante urbem Charybdis est, 222, 53. Vini optimi ferax regio, 223, 8. Urbis frequentia, 223, 11. Messanae princeps Micythus, qui Pyxuntem coloniam deduxit, 210, 25.
- Messapia, Μεσσηπία, i. q. Iapygia, 230, 42; 234, 15; a Messapo Bœoto nomen habet, 347, 51. Chersonesus Messapiæ, quam facit isthmus a Brundisio ad Tarentum pertinens, 230, 50; ejus periplus, 231, 2. Messapii contra Tarentinos bella gesserunt, 233, 12 et 25. Messapiorum lingua Βρεντήσιον cervi caput significat, 234, 42.
- Messapius, Μεσσηπίος, Bœotiae mons, in Anthedonia regione, a Messapo dictus, 347, 50.
- Messapus, Μεσσηπός, a quo Messapus Bœotiae mons vocatur, in Iapygiam profectus Messapiæ regioni nomen dedit, 347, 50.
- Messeis, Μεσσηίς, fons Thessaliæ, prope quem veteris urbis (Helladis, ut putant) rudera exstant, 370, 42.
- Messene, Μεσσηνή (ruinæ ad *Mavromati* vicum), urbs Messeniæ, cujus arx Ithome, tempore belli Trojani nulla fuit, 308, 14. A Cresphonte condita est, 334, 49. Urbis situs, præstantia, fata, 310, § 8. A Pamiso 50 stadia distat, 310, 10. Messenam proficiscitur Teleclus rex, 232, 12. Urbs a Lacedæmoniis capitur, 232, 30.
- Messenia, Μεσσηνία, olim Μεσσηνή, Peloponnesi regio, Trojani belli tempore pars Laconiae, Menelao subdita; postea in Melidarum venit potestatem, ex quibus erat Melanthus tempore reditus Heraclidarum, 308, 10; 316, 18. Messeniæ urbes ap. Homerum memoratae, 308, 25. Messene urbs tum nulla fuit, 308, 14. Regionis situs, 288, 9. A Triphylia nunc eam dirimit Neda fl., 299, § 22. Oræ paraplus 800 stadiorum, 311, 17. Messeniæ solum describitur Euripideis versibus, 314, 47. Mons Coryphasius, 291, 46. Γέφυρα locus, 292, 10. Messeniam Cresphontes obtinuit, 334, 48; a quo in quinque civitates dividitur, Stenyclarum, Pylum, Rhium, Messolam, Hyamitin, 310, 16. Nunc Messenia majore sui parte deserta, 311, 21.
- Messeniacus sinus, 288, 17, 291, 46, etiam Asinaeus vocatur, 309, 10. Ei contiguus est Asinaeus sinus, 308, 22. (*Pars sinus Messeniaci prope Asinam urbem*); urbes ad eum sitæ, *ib.*
- Messenii et Pylii quandam inter se cognationem perhibent; quare etiam recentiores poetæ Nestorem Messenium faciunt, 540, 32. Eorum rex Melanthus, 337, 31. Messenii in Hispania sedes fixisse dicuntur, 130, 29. Messeniorum et Lacedæmoniorum lis de Pamiso fl., 310, 13. Messeniaca bella quattuor, 310, § 10. Eorum primum, 231, 29. Messenii in Dianæ fano quod ἐν Αἰγναίς est, Lacedæmonias virgines stuprarunt; hæc belli causa, 310, 41; 214, 6. Exules Macistum abierunt; oraculi jussu Chalcidensibus Rhegium condituris se adjunxerunt. Ex horum Messeniorum genere erant Rheginorum duces usque ad tempora Anaxilai, 214, 6. Messenii Teleclum Spartanorum regem Messenam sacrificandi causa profectum interficiunt; quare bellum iis intulere Lacedæmonii, Messenamque capiunt anno decimo nono et agrum Messenium dividunt, 232, 11. Messenii Messanam Siciliæ condidere, 222, 43.
- Messenius, Euhemerus, 30, 35.
- Messoa, Μεσσοά, Spartæ urbis pars, 312, 28.
- Mesthles et Antiphus, Talæmenis filii, Mæonibus ap. Homer. imperant, 535, 26.
- Metabum, Μέταβον, postea Metapontum, 220, 18.
- Metagonium, Μεταγώνιον, Mauretaniæ locus aridus et sterilis, 702, 39; e regione Carthaginis novæ, a qua distat 3000 stadia; a Timosthene e regione Massiliæ ponitur, 702, 44. Metagonium Numidiæ regio in qua Abilyca mons, sec. Eratosthenem, 141, 31; negat istam regionem Numidiæ Artemidorus, 141, 33.
- Metalla in Europa, 105, 27; multa in montibus ad Bætin fluv., 117, 48; in Turdetania, 121, § 8; in montibus ab Ana ad Tagum pertinentibus, 118, 2; in omni Iberia, 120, 54. Auri metalla in Cemmene monte Galliae et sub ipsam Pyrenen sita, 131, 19. Silvis quondam in Pyrene incensis fervens terra metalla ejecisse fertur, 121, § 9. Attica metalla et Hispanica inter se comparantur, 122, 9. De Atticis metallis dictum Demetrii Phalerei, *ib.* Metalla ad Carthaginem Novam, 122, § 10; 131, 40; metalla plumbi fossilis, cui argentum admixtum est, apud Castlonem, 122, 44; m. in Bastetaniæ et Oretaniæ tractu montano, 130, 3; ferri metalla ad Hemeroscopium, 132, 4; metalla plumbi et stanni in Cassiteridibus, 145, 52; 146, 10. In Gallia Cisalpina nunc negliguntur metalla; olim maximopere curabantur, ut Vercellis et Ictumulis, 181, 45. Metalla ferri ærisque in Lelanto Eubœæ campo, 384, 15; m. ferri et olim etiam argenti ap. Chalybes, 470, 34; auri in Siplyo, in Astyris, in Bermio et Pangæo, inter Atarneum et Pergamum, 580, § 28; in Cypro, 583, 36; auri et argenti m. in India, 596, 32; in Meroe ins., 697, 43.
- Metapontum, Μεταπόντιον (ruinæ prope *Torre di mare*), prius Metabum dicebatur, 220, 18; ab Heraclea 140 stadia dissitum, Pisatarum sive Pyliorum Troja redeuntium colonia, felix civitas; messem auream Delphis dedicavit, 219, 50; 185, 24. Deinde Achæi locum occuparunt. Aliæ de Metaponti origine narrationes, 219, § 15. Usque ad Metapontum pertinebat vetus CEnotria sive Italia, 212, 1. Post Metapontum sequitur Iapygia, 230, 41; 220, 14. Ad Metapontum usque Lucania pertinet, 212, 19. A Tarento distantia, 231, 3. Metapontina regio, 212, 12; de ea Achæorum cum Tarentinis controversiæ, 220, 1.
- Metapontus (vel Metalus) e Melanippe pater Bœoti, 220, 15.
- Metaurus, Μέταυρος (*Marro*), Bruttii fl., 213, 26.
- Metaurus (*Metauro*), Umbriæ fl., 189, 12.
- Metellus cognomento Balearicus urbes in Gymnesiis inss. condidit; 3000 colonos Romanos ex Hispania eo transduxit, 139, 25 et 48. Quomodo insulam aggrediens naves contra fundarum ictus defenderit, 139, 46.
- Metellus (Q.) et Sertorius circa Segobrigam et Bilbilin in Celtiberia bellum gessere, 135, 11.
- Methana, Μέθανα (*Methana*), Argolidis peninsula et locus munitus, qui in Thucydidis codd. nonnullis Methone scribitur; ortus hinc error, 322, 14; ad eam in

- sinu Hermionico mons egæstus est flammosa quadam effluatione, 49, 27.
- Methone, Μεθώνη, Macedoniae opp., 277, 2; a Pydna 40, ab Aloro 70 stadia distans, 277, 7. In ejus obsidione Philippo oculus excisus, 322, 14; 277, 54. Oppidum a Philippo eversum, 375, 12 (ubi Methone Thraciae perperam adscribitur). Eo missi ab Agamemnone nautarum legendorum causa, imprecati incolis sunt, ne unquam finem facerent muros ædificandi, 322, 16. (Methone Leakio est hod. *Elefthero-khori*.)
- Methone, Μεθώνη, Magnesiæ opp., 375, 11.
- Methone, Μεθώνη (*Modon*), Messeniæ opp., quod ab Homero Pedasum vocari dicunt, 309, 3. Nonnullis est Æpea Homérica, 309, 46. Agrippa urbe politus Bocchum in ea interfecit, 309, 6.
- Methone in Thucydidis codicibus nonnullis perperam legitur pro Methana, 322, 15.
- Methydrium, Μεθύδιον, Arcadiæ opp., 333, 40 (ruinæ prope *Nimniza* vicum).
- Methymna, Μέθυμνα (*Molivo*), Lesbi urbs, Arionis patria, 528, 39; ejus situs, 527, 14. Methymnæi Arisbæ urbis agrum tenent, 505, 27; Assum condiderunt, 522, 20.
- Metrodorus, Μητρόδωρος, Scepsius, philosophus et πολιτικός; fata ejus præcipua, 521, 25. Laudatur de Gargarensibus et Amazonibus, 432, 19. 'Εν τῷ περὶ συνθηαίης de crocotta animali fabuloso narrat, 660, 1.
- Metrodorus Lampsacenus, Epicureus, 504, 44.
- Metropolis, Μητρόπολις (*Palæocastro* ruinæ), Thessaliæ urbs, primum e tribus oppidulis conflata; postea plura assumpta sunt, quorum erat Ithome, 376, 12. Unum e conflatis oppidis erat Onthyrium; unde illatus est cultus Veneris, qui porci sacrificium admittebat, 376, 21.
- Metropolis, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 5; 566, 18.
- Metropolis (ruinæ ad *Turbali* vicum), Ioniæ opp. inter Ephesum et Smyrnam, 540, 12. Metropolitum vinum, Μητροπολίτης οἶνος, 544, 39.
- Metulum, Μέτουλον, Iapodum opp., 172, 47; 261, 32. (*Motling* ad *Culpa* fl., sec. Reich.; ad vicum *Metule*, Mannert.)
- Mevania, Μηουανία (*Bevagna*), Umbriæ opp. in via Flaminia ad Teneam fl., 189, 35.
- Micipsas, Μικίψας, Masæsyliorum rex, 704, 18; auxit Cirtam urbem, in quam etiam Græcos deduxit, 706, 4.
- Micythus, Μίκυθος, Messanæ in Sicilia princeps, Buxentum coloniam duxit, 210, 25.
- Midaum (*Miletum* codd.), Phrygiæ Epicteti opp., in quo captus est Sextus Pompeius, 117, 29.
- Midas, Μίδας, rex Phrygiæ Magnæ, 489, 31; poto tauri sanguine obiit, quo tempore Cimmerii in Phrygiam invaserunt, 51, 25. Ejus domicilium ad Sangarium fluvium, 486, 24; divitiæ e metallis Bermii montis, 580, 25.
- Midas, unum ex nominibus quæ servis e Phrygia oriundis indi solebant, 253, 4.
- Midea, Μιδέα, Argolidis urbs, nunc deserta, 320, 44. Ejus incolæ ad Halienses commigrarunt, 320, 50.
- Midea, Μίδεια, Boeotiae urbs, 320, 44; a Copaide lacu absorpta, 354, 48; 49, 35.
- Migrationes gentium potiores enumerantur, 51, 1.
- Milium in Aquitania, 158, 12; in Gallia, 147, 46; plurimum in Gallia Cisalpina; optimum famis remedium, 181, 31. Milium in Themiscyra, 469, 25; in India, 588, 46.
- Milesiorum murus, τὸ Μιλησίων τεῖχος, in Delta regionis ora inter Bolbitinum et Sebennyiticum ostium, a Milesiis structus, 681, 18.
- Miletopolis, Μιλητόπολις (ad hod. *Moalitch* et *Hamamli* sec. Hamiltonem), Mysiae urbs ad Miletopolitidem paludem, 492, 44; 581, 12. Inde coloni missi in Gargarorum urbem, 522, 23.
- Miletopolitis Mysiae palus, 493, 33 (nunc *Maniyas*, sec. Hamilton).
- Miletus, Μίλητος (*Milata* ruin.), Cretæ opp., cujus Homerus meminit; quod diruerunt agroque ejus potiti sunt Lycii, 412, 3; 490, 44. Hinc deducta colonia in Miletum Asiae urbem, 542, 26.
- Miletus vetus a Caribus, qui Sarpedonem e Miletu Cretica ducem advocaverant, condita est, 542, 24; 490, 43. Cf. 540, 18. Leleges locum olim tenuerunt, 542, 29. Lelegum sepulcra et domicilia ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 16. Eam quæ nunc est urbem Neleus condidit, 542, 24; 540, 31. Portus urbis quattuor, 542, § 6. Quot sint stadia ab urbe ad Pyrrham et Heracleam sub Latmo, 543, 25. Milesiorum promontorium Posidium, 540, 15. Ante urbem Lade insula, 543, 10. Templum Apollinis Didymei, 542, § 5. A Milesiis coloniæ deductæ sunt in Icarum, Lerum, Limnas, Arisham, Abydum (Cf. 505, 42), Pæsum (cf. 504, 21), Artacen, Cyzicum, Scepsin, 542, § 6; Parium, 503, 45; Apolloniam Ponti, 365, 11; Istrum, 265, 5; Heracleam Ponti, 464, 24; Cardiam, 283, 30; Odessum, 265, 15; Borysthenem seu Olbiam, 254, 22; Sinopen, 468, 6; Amisum, 468, 44; Priapum, 502, 52; Proconnesum, 502, 52; Lampsacum, 504, 21; Colonas, quæ sunt supra Lampsacum, 504, 30. Milesii Apollinem Ulium colunt, 542, 41. Mariandynos in servitutem redegerunt, 464, 34. Legati Milesiorum Memphin missi, 691, 40. Milesii Cyaxaris Medi temporibus ad Bolbitinum Nili ostium appellentes locum qui Μιλησίων τεῖχος vocatur, condiderunt; postea in Saiticam præfecturam navigantes, Inaro proelio navali superato, Naucratin condiderunt, 681, 19. Miletus a Persis et ab Alexandro expugnata, 543, 5. Phrynichi de priore infortunio fabula, *ib.* Milesiis nunc adjuncta est Myus, 543, 33. Milesii: Thales, Anaximander, Anaximenes, Hecataeus, Æschines orator Pompeii æqualis, 542, § 7.
- Milo, Μίλων, Crotoniata, Pythagoræ discipulus, athleta celeberrimus; ejus robur; mortis ratio, 218, 28.
- Miltiades, Μιλτιάδης, ad Marathonem Datis Persæ copias delevit, 342, 37.
- Milya s. Milyas, Μιλύα, Μιλύας, Asiae min. regio, 488, 23; 569, 1; Pisidiæ pars, 488, 16; montana est; ab angustiiis, quæ prope Termessum sunt, versus Isinda usque ad Sagalassum et Apamensium ditionem porrigitur, 539, 42; 488, 16. Contermina Cibyratidi, 539, 28. Milyæ, Μιλύαι, prius Solymni, tum Termilæ, deinde Lycii dicti sunt, 490, 45. cf. 569, 29; 475, 14.
- Mimallones, Μιμαλλόνες, Bacchi πρόπολοι, 402, 18.
- Mimas, Μίμας, mons Erythrææ peninsulæ, 550, 45.
- Mimnermus, Μίμνερμος, Colophonius, tibicen et elegiarum poeta, 549, 22; Æeten in Oceano habitasse censet, 39, 10. Laudatur 39, 17; (ἐν Νέωνοι), 541, 46 et 49.
- Minæi, Μινᾶιοι, gens Arabiæ Felicis ad mare Rubrum, 653, 48; civitas eorum Carna vel Carnana; finitimi Sabæis, *ib.* Petram aromata ferunt, 661, 6. In Minæam ab Ælani mercatores veniunt 70 dierum itinere, 654, 19.
- Mincius fl., Μίγκιος, e Benacò lacu effluit in Padum, 174, 12.
- Minervæ nativitas, Ἀθηνᾶς γοναί, pictura in templo Dianæ Alpheoneæ, 295, 26. Minervæ δαίμονες Corybantes, 405, 30. Ejus templum, Ἀθήναιον, in Minervæ promontorio sive cubitu, e regione Caprearum i., 18, 36; ab Ulysse conditum, 206, 11. Templum in Iberia, 124, 11; in Odysea urbe Ulyssis errorum signa habens, 130, 17. Ara in Circæo monte, 194, 3. Minervæ Luceriæ templum, 235, 48, apud Salentinos, 233, 36; templum ad Scilluntem in Triphyllia, 295, 47. Minervæ Nedusiæ

- templa duo ad Nedontem fl. et in Pœaessa, 309, 28. Aleæ, τῆς Ἀλέας, fanum Tegeæ, 333, 42. Minerva Sciras, 338, 16. Parthenon Atheniense, 339, 25; Poliadis templum Athenis, 340, 14; Poliadis sacerdos recentem casum Atticum non tangit, 339, 11. Itoniæ fanum in Thessalia, 374, 11, et ad Coroneam Bœotiæ, 353, 27; 374, 11; in quo Minervæ sociatur Pluton, 353, 36. Fanum Alcomenis, in qua urbe nata esse dea fertur, 355, 16. Τῆς Νεδουσίας fanum in Ceo insula, 418, 8. M. fanum in Ilio novo, 507, 52. Minervæ Iliensis simulacrum quod hodie est, stans conspicitur, quum sedens indicat Homerus; sedentia etiam erant antiqua Minervæ simulacra Phocææ, Massiliæ, Romæ, in Chio, alibi, 514, 26. Minervæ Iliacæ simulacra ex Ilio allata multis in locis monstrantur, ut Romæ, Lavinii, Luceriæ et Siri, 219, 37. In Siri urbe cur clausas habeat palpebras, 219, 26. Minervæ templum Ephesi, 541, 39. Minervæ Lindiæ templum a Danaidibus positum, 559, 18. Templum Sidæ in Pamphylia, 570, 2; apud Elymæos, 634, 13. Τῆς Κυρρηστιδῆς templum, 639, 33. Minerva Sai colitur, 681, 30. Deæ statua, Myronis opus, in Samo, 544, 25; in Parthenone Phidiæ opus, 340, 16. Minervæ antistes apud Pedasenses in Caria, 522, 47.
- Minervæ promontorium (*capo della Minerva*) Campaniæ, 202, 8, cum fano Deæ, Capreis objacens, 18, 38; 206, 10, quæ insula ab eo abrupta esse videtur, 50, 10; 18, 6. Vocatur etiam Sirenussarum promontorium, 206, 10.
- Minium terra Sinopica non deterius exportatur e Turdetania, 119, 34. Obviam fit in Carmania et Æthiopia, 323, 11; 618, 31.
- Minus, Μίνος, s. Bænis, Lusitaniæ fl. maximus, 127, 15.
- Minoa, Μινώα, Laconicæ cast. (in *Monembasia* penins.), 316, 30.
- Minoa, Μινώα, Megaridis promontorium, quod portum efficit Nisææ, quæ et ipsa Minoa vocatur, 336, 31; 316, 30.
- Minoa, Cretæ opp., 408, 5.
- Minos, Μίνως, e Jovis antro leges Cretensibus attulit, 414, 29; Jovis confabulator, 648, 42. Ei paruerunt Cares in insulis habitantes, 564, 19. Ejus regia Cnossus, 408, 51; navale Amnisus, 409, 12. Minois θαλαττοκρατία, 40, 32. Ejus vim fugit Britomartis, 411, 25. Ei Scylla Nisæam prodidit, amore capta; Minos puellam demersit, 321, 15. Camicis apud Cocalum occisus est, 326, 48; 232, 1. De Minois indole, legibus ceterisque institutis narratio sec. Ephorum aliosque, 409, § 8 sqq.
- Minotaurus, 409, 38.
- Minthe, Μίνθη, Plutonis pellex, a Proserpina conculcata, in mentham herbam abiit, 295, 51.
- Minthiæ mons, Μίνθης ὄρος, Triphylia prope Pylum, unde nomen habeat; ibi Plutonis sacellum et Cereris lucus, 295, 50. (Hod. *Alvena* sec. Leakium et Curtium; *Smerna* sec. Boblaye.)
- Minturnæ, Μιντοῦρναι, Latii opp. 194, 43; eas perfluit Liris, olim Clanis dictus, 194, 45; 198, 26 et 9. Sitæ sunt in via Appia, 194, 26.
- Minyæ, Μινυαί; eorum civitas Orchomenus in Bœotia, 345, 2; 356, 3. Argonautæ Minyæ vocantur, quod Minyarum colonia Orchomeno Iolcum deducta erat, 356, 4. Minyæ in Triphylia venerunt aut ex Orchomeno Minyæa cum Chloride Nestoris matre, aut e Lacedæmone, quo venerant e Lemno pulsæ, 298, 22. Habitarunt in Triphylia circa Arenen in Hypæsia regione, 298, 27. Una ex tribus gentibus Triphylia, 289, 45. Minyæ sub Thera, Autesionis f., e Lacedæmone in Callisten ins. migrant ibique Theram condunt, 298, 29.
- Minyæus, Μινυῖος, Triphylia, fl. 302, 8; apud Homerum inemoratur; prope Arenen fluit; idem est cum Anigrio; nominis origo a Minyis ibi habitantibus repetenda; alia est etymologia eorum, qui pro Μινυῖος legi volunt Μινυῖος, 298, 2.
- Misenum, Μισσηνόν, Campaniæ pr. et portus, 202, 6; 203, 16; 206, 19; unde nomen habeat, 204, 34; objacet Prochytae ins., 206, 23, quæ ab eo abrupta est, sicut etiam Pithecussæ inss., 50, 9.
- Misenus, Μισσηνός, Ulyssis comes, 21, 37. Promontorio cogn. nomen dedit, 204, 34.
- Mithras Persis sol vocatur, 623, 39. Mithræ festa, 454, 27.
- Mithridates Ctistes, Μιθριδάτης ὁ Κτίστης, Ponti regno positus est; ejus successio duravit usque ad Mithridatem Eupatorem, 481, 46; M. Cimiatis castello pro arce utebatur, *ib.*
- Mithridates Evergetes, Ponti rex; ejus amicus erat Dorylaeus, unus ex Strabonis majoribus, 410, 10. Sinopæ rex dolo familiarium necatur, quo tempore Dorylaeus Cnossi versabatur, 410, 21.
- Mithridates Eupator, alter ex M. Evergetæ filiis, una cum Dorylao, Philetæri filio, enutritur; annos undecim natus regnum suscipit; vir Dorylaum summis affecit honoribus, et cognatos ejus Cnosso, ubi degebant, in Pontum arcessit, 410, 29. Natus est Sinopæ, quam urbem caput regni constituit, 467, 26. Quæ sunt a Tyra fluvio ad Maefidem paludem et quæ hinc in ora maritima ad Colchos usque, nota fecit, 11, 44. Dux ejus ad fauces paludis Mæotidis barbaros in glacie equestri prælio, et æstate ibidem pugna navali vicit, 61, 31. Dux ejus Diophantus, 259, 10, qui Palacum ejusque socios Roxolanos prælio vicit, 254, 45. Ejus dux Neoptolemus, q. v., 255, 21. Mithridates in Chersonesum urbem, rogantibus civibus, exercitum misit, Scythisque qui erant sub Sciluro et Palaco, bellum intulit, eosque subegit; Bosporo ei cessit Parisades, 256, 35; 257, 28. Quantum frumenti et argenti solverint tributum loco Chersonesitæ, 258, 29. Contra Mithridatis duces quibusnam Scilurus in Chersoneso Taurica castellis usus sit, 259, 8. Mithridatis Atheniensibus tyrannos quos vellet imposuit, 342, 6. Ejus copiae ad Charoneam victæ sunt, 355, 34. Duces ejus Delum vastarunt, 417, 29. Mithridates ex avita ditione fugiens per Heniochorum regionem oramque Zygorum ad Achæos venit 4000 stadium itinere, 425, 50. Colchide potitus est, quam præfectis administrabat; inter hos erat Moaphernes, 427, 50. Regnum ejus inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam pertinebat, 463, 25. Cf. 466, 30. Mithridates Amisum ornavit et auxit, 468, 47. Ab Antipatro Armeniam minorem accepit, in qua 75 castella struxit; unum eorum situm fuit ad Dastira, in quod M. confugit, ingruente Pompeio, 475, 35. Mithridatis regia in Cabiris, 476, 41. In Novo castello res pretiosissimas deposuit, 477, 1. Tibium ejusque filium Theophilum necavit; quare Strabonis avus maternus a Mithridate ad Lucillum defecit, 477, 40. Mithridatis se filium esse simulavit Archelaus, 478, 20. Mithridates, Nicomede ad Amniam fl. victo, Bithyniam occupavit, tum universam Asiam usque ad Cariam Lyciamque, 481, 14. Cyzicum obsidens parum abfuit quin caperetur, 493, 20. Laodiceam Phrygiæ oppugnavit, 495, 10. Ad Apameæ urbis restaurationem 100 talenta largitus est, 496, 5. Cum Sylla in Dardano urbe pacta de pace iniit, 509, 30; 408, 42. Apud eum in honore erat Metrodorus Scepsius, qui postea a rege defecit, 521, 31. In Mithridatis gratiam Diodorus, Adramyttii prætor, senatum civium suorum occidit et in Pontum cum rege abiit, 525, 4. Quibus limitibus M. asylum templi Ephesii circumscripsit, 547, 49. Οἱ τὰ Μιθριδατικά συγγράψαντες

- de oræ Ponticæ orientalis populis eorumque serie, 426, 16.
- Mithridates, Menodoti f., Pergamenus, a Cæsare honoratus et rex Bospori creatus, ab Asandro evertitur. Genus ejus maternum, 534, 15. Leucotheæ templum Moschicæ regionis spoliavit, 427, 41.
- Mithridates I, Phraatæ I f., Parthorum rex, Elymæorum templa Minervæ et Dianæ spoliavit, 634, 10.
- Mithridatium, Μιθριδάτιον, Trocmorum castellum, quod a Ponto divulsus Dejotaro Pompeius dedit, 485, 47.
- Mithropastes, Μιθροπάστης, Arsitæ f., Phrygiæ satrapa, Darium fugiens in Ogyrin ins. se contulit; hinc in Oaractam ad Mazenam venit, qui commendavit eum Nearchō. Quid de Ogyri ins. narraverit, 652, § 5 sq.
- Mitylene, Μιτυλήνη (rectius Μυτιλήνη), Lesbi urbs (*Mitylen*). Ejus situs, 527, 24; portus duo; obiacens insula, 527, 37. Ditio in continente ad sinum Adramyttenum, 518, 5, ubi pagi Coryphantis et Heraclea, 519, 20. Mil. colonia Ænus, 283, 15. A Mitylene ad Pyrrhæ portum 80 stadia, 528, 26. Ad petras Larissæas, 50 st. 378, 30. Archæanax Mitylenæus Sigeum munivit lapidibus Iliacis, 513, 18. Mitylenæi contra Athenienses Achilleum munierunt, non tamen Periandro auctore, ut Timæus perperam prodit, 513, 40. Bello Peloponnesiaco Trojam Mitylenæis ademerunt Athenienses, 513, 52. De Mitylenæis trucidandis Atheniensium decretum, 528, 22. Mitylene oriundi Alcæus, Antimenidas, Sappho, 527, § 3; tyranni ibi Pittacus, Myrsilus, Melanchrus, Cleonactidæ, 528, 1. Mitylenæi sunt Diophanes rhetor, Potamo, Lesbocles, Crinagoras, Theophanes historicus, 528, 10; 423, 12.
- Mnasalcas, Μνασάλλας, poeta Plataënsis ex Sicyonia, 354, 2.
- Mnasyrium, Μνασύριον, Rhodi locus, 559, 24.
- Mnevis, Μνεῦις, bos Heliopoli pro deo colitur, 682, 38; 684, 10.
- Mnoa, Μνῶα, ap. Cretenses, 464, 38.
- Moagetes, Μοαγέτης, postremus Cihyratarum tyrannus a Murena dejectus, 539, 35.
- Moaphernes, Μοαφέρνης, matris Strabonis patruus, vir illustris, instante jam regni Mithridatis interitu; una cum rege adversam sensit fortunam, 477, 30; a Mithridate Eupatore Colchidi præfectus est, 428, 1.
- Moasada, τὰ Μοασάδα, locus prope Sirbonidem (*i. e. Asphaltiten*) lacum, ubi petræ exustæ produnt igni regionem obnoxiam esse, 650, 40. (Apud Josephum locus Masada vocatur. Ruinæ, in rupe sitæ ad Asphaltidis paludis oram occiduam, *Sebbe* vocantur. V. Ritter. t. 15, p. 656 sqq.)
- Mochus, Μῶχος, Sidonius, Trojano bello antiquior, cujus est de atomis dogma, 645, 2.
- Modra, τὰ Μόδρα (ad *Aine Geul*), Phrygiæ Hellesponticæ opp., ad quod Gallus fl. oritur, 465, 27.
- Mœridis lacus, ἡ Μοίριδος λίμνη, 671, 14, in Arsinoite nomo, describitur. Olim ad eum usque pertinuisse mare videtur, 687, 43. Ejus ripæ litori maris similes sunt, 42, 19. Lacus quomodo irrigationi inserviat, 688, 46. In Mœridis lacus latitudine sita est Oasis minor, 691, 5.
- Mœsi, Μοισοί, Thraciæ gens, iidem sunt cum Mysis, sive Mysorum nomen in Asia demum acceperint, sive jam antiquitus in Thracia habuerint, 252, 9; 245, 33; 464, 20.
- Molares lapides. V. Lapides.
- Molon, Μόλων, Alabandensis, Meneclis rhetoris discipulus, 559, 41; Rhodum se contulit, *ib.* et 564, 16. Ejus contra Caunios oratio, 556, 40.
- Molochath, Μολοχάθ, fl. Libyæ Maurorum et Masæsyliorum regionem distinguens, 702, 37; 704, 9.
- Molossi, Μολοττοί, gens Epirotica, 267, 12. 271, 9. Imperarunt iis Pyrrhus, Neoptolemi filius, Achillis nepos, ejusque posterī, 271, 32, qui erant ex Æacidarum familia, 269, 17. Molossi post Chaones totius Epiri imperio potiti sunt, 269, 12. In eorum regione Dodonæum oraculum, 269, 17; 273, 7. Talares, gens Molossica, 273, 17. Plurima M. oppida evertit Paulus Æmilius, 268, 6. Molossorum lingua *πελῖαι* vocantur vetulæ, et *πελιγόνες* senes honoribus functi, 274, 1.
- Molycria, Μολύκρεια, juxta Antirrhiū, oppidulum Ætolicum, 366, 35; 395, 8, supra quod Taphiassus mons, 387, 24; Molycria post reditum demum Heraclidarum condita, 387, 52.
- Momemphis, Μώμεμφις, Æg. urbs a Schedia Memphim naviganti ad dextram sita, post Gynæcopolim, 682, 35. Supra Momemphin duo sunt lacus nitrum habentes et ὁ Νιτριώτης νομός, 682, 43. Momemphitæ Venerem colunt, et bovem sacram alunt, 682, 36. Μώμεμφιτης νομός Æg., 682, 35.
- Monarite vinum, ὁ Μοναρίτης οἶνος, in Melitene Cappadociæ provincia, 458, 36.
- Monesion thermæ. V. Onesion thermæ.
- Monetium, Μονήτιον, Iapodum opp. quod Strabo inter Vendonem et Arupinos memorat, 172, 47; 261, 33.
- Monilia, περιτραχήλια, Hispanicarum quarundam mulierum, 136, 33.
- Monæci portus, Μονοίκου λιμὴν (*Monaco*), in Liguria; ibi templum Herculis Monæci dicti, 168, 51. Ex nomine loci colligas Masiliense litus olim eo usque pertinuisse, 168, 54. Portus ab Albingauno 480 stadia distat, 168, 14; ab Antipoli supra 200 stadia, 169, 1. Ab eo nonnulli Alpes incipere putant, perperam, 168, 4. Inde a Monæci portu ora importuosa est, 168, 29.
- Μονόμματοι, Unoculi, gens ficta ap. Æschylum, 36, 5; 248, 30; 605, 47.
- Μονόφθαλμοι, Unoculi, Indiæ gens fabulosa, 58, 46.
- Μονόξυλα πλοῖα. V. Navigia.
- Mopsium, Μόψιον, Thessaliæ opp. 379, 19. In campo Pelasgico, 381, 5. A Mopso Lapitha nomen habet, 381, 7.
- Mopsopia, Μοψοπία, vetus Atticæ nomen, a Mopsopo inditum, 341, 2; 381, 10.
- Mopsopus, Μόψοπος, a quo Attica vocata est Mopsopia, 381, 9; 341, 2.
- Mopsuestia, Μόψου ἐστία, Ciliciæ opp., 577, 8.
- Mopsus, Μόψος, Apollinis et Mantūs f., 576, 18; 381, 7; 548, 48. Mopsus et Amphilocho Mallum condunt; mutuo se occidunt; eorum sepulcra prope Magarsa, 576, 17; 548, 48. Mopsus post Calchantis mortem gentem variam trans Taurum duxit, 570, 14.
- Mopsus Lapitha, Argonauta, Mopsio Thessalico nomen dedit, 381, 7.
- Morene, ἡ Μωρηνή, Mysiæ pars, quam a Cæsare obtinuit Cleo, 492, 21.
- Morgantium, Μοργάντιον, Siciliæ urbs a Morgetibus, ut videtur, condita, non amplius exstat, 224, 34; 214, 25.
- Morgetes, Μόργητες, e Rhegina regione ab CEnotris pulsī in Siciliam migrant, ubi Morgantium opp. ab iis nomen habere dicitur, 214, 23; 224, 31 et 35.
- Morinene, Μορινηνή, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 26; 462, 39. In ea ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐγνάσοις Διός, 460, 30.
- Morini, Μορινοί, ex Gallia Menapiis vicini, 161, 40; 166, 17; regionis indoles, 161, 42; 166, 46.
- Mormolyce. Ἡ Μορμολύκη μῦθος ἐστίν, 16, 1.
- Moron, Μόρων, urbs Tago adjacens, e regione insulæ, 500

stadia e mari distans; in monte sita. Ea Brutus Callaicus ut belli arce contra Lusitanos usus est, 126, 6.

Mortui vulturibus projiciuntur apud Indos in Taxilæ regno, 608, 31. In melle eos sepeliunt, cera cadavere obliquo, Assyrii, 635, 21. In sterquiliniis defodiunt Nabatæi, 667, 4.

Morus (ἡ συκάμινος), arbor in Ægypto et regione myrrhifera, 699, 1; 658, 34.

Morzei, Μόρζεος, castellum et opp. Gangra in Cappadocia, 481, 51.

Moschi, Μόσχοι, gens Pontica, Cercetarum et Colchorum contermini sec. Mithridaticón scriptores, 426, 19. Moschica regio, cujus partem Colchi, partem Iberes, partem Armenii tenent, 428, 9. In ea Leucotheæ templum a Phrixo conditum, 427, 38.

Moschici montes, 452, 1, Tauri pars, 447, 29; Caucasi extremitates attingunt, 426, 46; Armeniam ab Iberia separant, 51, 7. Supra Colchidem siti, junguntur Scydisæ monti, 470, 12; 422, 40.

Moses, Μωσής, Ægyptius sacerdos. De ejus historia et doctrina, 647, § 35 sqq.

Mosynæci, Μοσύνοι, Ponti gens, in μοσύνοις sive turribus habitantes, Scydisæ montis incolæ, 470, 20.

Mugil, κεστρεύς, Nili piscis, 699, 9. Mugiles fossiles, κεστρεῖς ὀρυκτοί, apud Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Mugiles e mari in Nilum adscendunt, 602, 17; 699, 48 et 53. Cur non metuant crocodilos, 699, 48.

Mugilones, Μουγίλωνες, Germaniæ gens a Marcomannis devicta, 241, 31. Hoc nomen aliunde non novimus. Reichard. (*Germanien* p. 112) Mugilones ad hod. locum *Mügeln* quærendos putat, nominis ob similitudinem. Cluverus, III, 31, legi voluit Βουργουνδιῶνες, annuente Cramero. Probabiliter Mugilones pars erant magnæ Luiorum s. Lygiorum gentis, a Marcomannis subjectæ, quam in plures civitates diffusam fuisse e Tacito et Ptolemæo constat. Fortasse igitur Μουγίλωνες ortum est ex Λουγιδῶνες (i. e. Lugi Dones, sicut Ptolemæus habet Λουγοιδιδῶνοι (leg. Λούγοι οἱ Δούνοι), aut ex Λουγοιδῶνες seu Λουγοιδῶνες (sicut Ptolem. habet Λουγοισιδῶνοι, i. e. Λούγοι οἱ Μαννοὶ vel οἱ Ὀμαννοί, *Lugi Manimi* Taciti).

Muli. Iis caret Arabia Felix, 653, 44. Clavæ signum iis incurrunt Sibæ, Indiæ gens, 586, 47. Muli Ligustici, ginni, 168, 44. Muli Reatini præstantissimi, 196, 20.

Mulierum ornatus in Hispaniæ quibusdam regionibus, 136, 31. Mulieres Hispanicæ et Liguriæ sæpe inter operandum pariunt; Hispanicæ quum pepererunt, suo loco viros decumbere jubent iisque ministrant, 137, 5. Dotem mulieribus viri afferunt ap. Cantabros; filię apud eosdem hæredes instituuntur, 137, 30. Mulieres viris mixtæ saltant apud Bastetanos, 128, 43. Mulieres τούδαϊχῶς ἐκτεταγμέναι apud Creophagos, 656, 45.

Mulierum urbs. V. Gynæcopolis.

Mummius (L.) Corinthum evertit, 327, 23; generosus potius quam artium amans, 327, 42.

Munda, Μούνδα, Turditanæ urbs, suæ regionis quasi metropolis, a Carteja distat circa 1400 stadia, 117, 22; ad eam Pompeii filii debellati sunt, 117, 18; 133, 30. (Stadiorum numerum in 460 vel 430 mutarunt, quod eo fere intervallo nunc *Monda* locus occurrit; at hanc non esse Mundam historia notam, e Plinio 3, 1, 3 et aliunde satis patet. Vir doctus in *Ausland* 1842, N. 205, ad Mundam refert ruinas quæ sunt inter *Martos Alcandete*, *Boena*; in quem locum etiam Strabonis stadia 1400 satis quadrant.)

Mundæ, Μούνδα, Lusitanæ fl., subvectiones habens exiguas, 127, 9.

Mundus et cælum globi formam referunt, 91, 9; 52, 10; 78, 10.

Munychia Diana. Cf. Diana.

Munychia, Μουνυχία (*Fanari*), Athenarum describitur, 339, § 15.

Muræna, σμύραιναι, in mari ad Turdetaniam, 120, 26 et 30.

Murena, Μουρηναῖς, Moageten, Cibyrtarum tyrannum, deiecit, et Balbura Bubonemque, tetrapolis Cibyrticæ urbes, Lyciæ adjecit, 539, 35. Murenæ amicus Athenæus Seleucensis, 572, 13.

Mures. Cur Apollo Sminthius murem sub pede habens repræsentetur, 517, 18. Murum multitudo Hispaniæ regiones aliasque interdum infestat, 137, 19. — Murem araneum, Μυγαλῆν, Athribitæ in Ægypto colunt, 690, 30.

Musæ deæ, 402, 1. Πρόπολοι τῶν Μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι πάντες καὶ ἰδίως οἱ μουσικοί, 402, 14. Musarum cultus a Thracibus institutus in Pieria, Olympo, Pimpia, Libethro, Helicône, Nympharum Libethriadum antro, 404, 35; 352, 20. Musæ Thamyryn puniunt, 301, 7.

Musæus, Μουσαῖος, Thrax, musicus, 404, 44; 649, 6.

Museum, Μουσεῖον, Alexandriæ, in eoque philologorum collegium, 674, 53.

Musici terra, ἡ Μουσικανοῦ χώρα, ad Patalenam sita, 597, 29. Indiæ regio australissima; quæ fusius describitur sec. Onesicritum, 591, 45; 592, § 22; 597, § 34. (Caput regionis fuerit *Arore*, cujus ruinæ prope *Bukkur* exstant. V. Ritter t. 5, p. 472.)

Musica omnis Thracicæ et Asiaticæ originis, ut colligas ex locis ubi Musæ colebantur, et ex nominibus antiquissimorum musicorum, 404, § 17. Musici, Apollinis ministri, 402, 15; morum formatores et correctores, secundum Pythagoreos et Aristoxenum, 13, 2 sqq. Μουσικὰ παιδισκάρια una cum medicis et aliis artificibus Eudoxus in Indiam navigaturus secum duxit, 82, 18.

Μούσμωνες, arietes Sardiniae, 187, 40.

Mustelæ Mauritaniae, 702, 4.

Mutina, Μουτίνη (*Modène*), Italiæ urbs, 171, 45; 180, 30; lanam habet optimam, 181, 38.

Mycæ, Μυκάλη, mons Ioniæ, 543, 44. Ejus πρόπους Trogylium pr., 544, 5. Ad Mycalen usque porrigitur Mesogis m., 537, 43. Regionem ejus olim Cares tenuerunt, 540, 19.

Mycælessus, Μυκαλησσός, bæotice Μυκαληττός, Tanagricus pagus, 346, 53; 348, 19. Vicinum ei Harma, 347, 1.

Mycenæ, Amythaonidarum regia, 320, 4; ab Heræo 10 stadiis dissitæ, 316, 45. Navale habent Eliones, 321, 17. Mycenæ initio Argis inferiores; mox superiores, quum eo commigrassent Pelopidæ. Quousque Agamemnonis Mycenis residentis regnum pertinuerit, 320, 8. Condidit urbem Perseus, cui Sthenelus, huic Eurystheus successerunt, Argis quoque imperantes, 324, 16. Dein Mycenæ transierunt in potestatem Pelopidarum e Pisatide profectorum et Heraclidarum, qui etiam Argos obtinebant, 324, 25. Post pugnam Salaminiam Mycenæ dirutæ ab Argivis, Cleonæis et Tegeatis, 324, 27. Ne vestigium quidem superest, 320, 25. Cf. 324, 16. Mycenæ et Argos a poetis sæpe confunduntur, 324, 30. Mycenis et Agamemnoni subditæ urbes sec. Homerum, 324, 9.

Mychos, Μυχός, Phocidis portus ad sinum Crisæum, 352, 3; 363, 6. A Creusa 90 stadiis distat, 351, 9.

Myconus, Μύκονος, una ex Cycladibus inss., 417, 5; sub qua jacere ferunt Centauros ab Hercule interfectos; natum hinc proverbium; calvities Myconiorum, 418, § 9.

Mygdones, Μυγδόνες, Edonorum pars in Macedonia, 275, 32; Bolbæ paludis accolæ, 281, 16.

- Mygdones, Μυγδόνες, Asiatici, a Thracibus oriundi, 245, 34, a Rhyndaco usque ad Myrleanum agrum pertinent, 492, 40.
- Mygdoniæ in Mesopotamia (in Assyria, 627, 6) regionis situs, 636, 1; urbes ejus Nisibis s. Antiochia Mygdoniæ, Tigranocerta, Carrhæ, Nicephorium, Chordiraza, Sin-naca, 636, 5; 627, 6; 452, 21. Mygdonibus superjacet Masius m., 452, 21.
- Mygdonis, Μυγδονίς, Macedoniæ regio, tota olim sub Pæoniibus erat, 281, 39.
- Μυγδονίς regio Cyzicenis subjecta, 493, 32. Mygdoniæ campus, 503, 14; per quem fluit Odrysses fl., 471, 51. Cf. 483, 13.
- Mylæ, Μύλαι, Siciliæ opp.; ejus a Peloro et Tyndaride distantia, 221, 13. Mylarum Zanclei Himeram condiderunt, 226, 43.
- Mylasa, τὰ Μύλασα, Cariæ urbs; ejus situs, lapicidinae, templa Jovis Osogo et Labrandeni; olim urbs erat regia Carum qui sub Hecatomno fuerunt; emporium ejus Physeus, 562, § 23. Urbs scorpiis infestatur, 364, 10. Mylasenses viri Euthydemus et Hybreas rhetores, 562, 54; eorum in patria auctoritas. A Labieno Mylasa male mulctata, 563, § 24.
- Myndus, ἡ Μύνδος, Cariæ urbs cum portu; propinqua ei promontoria, 561, 10 et 44. Olim Lelegum urbs, 522, 41 et 46.
- Mynes, Μύνης, Cilicum Lyrnessi princeps, 523, 14; 529, 37; ab Achille interfectus, 500, 24; 523, 16.
- Myonnesus, Μυόννησος, ins. sinus Maliaci, 373, 41. Myonnesus, Ioniæ opp. inter Teum et Lebedum in loco excelso peninsulam referente. Eo quo Attalus transduxit scenicos totius Ioniæ artifices, 549, 40 et 46.
- Myoshormus, Μυδὸς ὄρμος, Ægypti portus magnus ingressu flexuoso, vocatur etiam Ἀφροδίτης ὄρμος, 655, 16; tres objacent insulae, *ib.* Myoshormus Berenicæ propinquus est, 692, 32 (Cf. Coptus); e regione Thebaidis jacet, 654, 20. A Copto sex septemve dierum itinere distat, 692, 42. Indicarum et Arabicarum mercium emporium, quæ hinc Coptum, hinc Alexandriam ferri solent, 664, 49; 692, 36. Strabonis ætate a Myoshormo in Indiam quotannis navigabant naves centum viginti, quum Ptolemæorum temporibus perpauci in Indiam mercaturæ causa navigare auderent, 97, 39. Myoshormum ab Egra Arabiæ Ælius Gallus trajecit 11 dierum itinere, 665, 39.
- Myra, τὰ Μύρα, Lyciæ opp., 567, 30; 568, 25.
- Myrcinus, Μύρκινος, Macedoniæ opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1.
- Myriandrus, Μυρίανδρος, Ciliciæ urbs ad sinum Issicum, 577, 7.
- Μυρικὴ in Ichthyophagorum Arianæ ora, 613, 25.
- Myrina, Μύρινα, Æolidis urbs ab Amazone nomen habet, 491, 17; 471, 30; 532, 32. Ab Hamartunte pr. 60 stadia, 531, 48, a Cyme et a Grynio 40 stadia distat, 531, 41; portum habet, 531, 48. Myrinaeorum oppidulum Grynium, 531, 51.
- Myrina Amazo sepulta sub Batia in Trojano campo; urbi nomen dedit, 532, 33; 491, 10.
- Myrlea, Μύρλεια, Bithyniæ urbs, quam Philippus diruit, Prusias restauravit et Apameam dixit, 482, 39. Vicinis in montanis Alizones habitant, secundum Menecra-tem, 472, 3. Μυρλειανῶν χώρα, 492, 41. Myrleani Cleo-chares rhetor, 485, 6, et Asclepiades grammaticus, 130, 18.
- Myrmecium, Μυρμήχιον, Taurorum oppidum a Pantica-pæo 20 stadia distans, 257, 51; 40 stad. a Parthenio, *ib.*; Achilleo objacet, 424, 7 et 16.
- Myrmecoleones, λέοντες οἱ καλούμενοι μύρμηκες, in Æthio-pia et Arabia, 659, 16.
- Myrmidones, Μυρμιδόνες, cur Æginetæ dicantur, 322, 47. Myrmidones vocantur omnes qui Peleum ex Ægina pro-ficiscentem secuti Achilli et Patroclo parebant, 372, 25. Myrmidones Hellenes, 318, 9.
- Myronis tria opera colossica Sami, 544, 22.
- Myrrha in Gedrosia, 613, 46; in Sabæorum terra, 662, 9; in Chatramotitide, 654, 17. Ex arboribus provenit, 665, 50.
- Myrrhifera Æthiopiæ regio est post fauces sinus Arabici, 654, 52; 658, 33.
- Myrrhinus, Μυρρινοῦς, Atticæ pagus, 342, 36.
- Myrsilus, Μυρσίλος, historicus, Assum a Methymnæis con-ditam esse ait, 522, 19. Idem de Antissa Lesbi urbe laudatur, 50, 4.
- Myrsilus, Μυρσίλος, Mitylenæorum tyrannus, 528, 4.
- Myrsinus, Μύρσινος (Kionia prope Mazi), Elidis opp., nostro tempore Μυρτούντιον dicitur, pagus ad mare per-tinens in via qua Dyma Elidem itur, 70 ab Elide stadiis dissita, 293, 29.
- Myrteum mare, τὸ Μυρτώον πέλαγος, 269, 8; 288, 21; 284, 49; 317, 20; 322, 42, inter Cretam et Argolidem et Atticam. Ejus latitudo et longitudo, 102, 36; ejus in-sulæ Cythera, Calauria, Ægina, Salamis, his vicinae et Cycladum nonnullæ, 102, 40.
- Myrtuntium. V. Myrsinus.
- Myrtuntium, Μυρτούντιον, palus marinus inter Leucadem et Ambracicum sinum, 394, 38.
- Myscellus, Μύσκελλος, e Rhypis Achæus, Crotonis condi-tor, una cum Archia Delphos venit; datum ei oraculum, 218, 4; 224, 3; 332, 37.
- Mysi, Μυσοί, nunc Mœsi dicti, gens Thracica, ad utram-que Istri ripam habitantes, ex quibus oriundi sunt Mysi Asiæ, 245, 30; 489, 35, 464, § 3. Mysi ἀγχεράχοι, quos Homerus memorat, 246, 26; 5, 25, non sunt Asiani, sed Europæi Istri accolæ, 252, 4; 245, 40. Mysis permixti sunt Getæ, 253, 18; finitimi iis sunt Scordisci minores, 264, 17. Mysi animatis abstinent; θεοσεβεῖς et καρποδῶνται vocantur, sec. Posidonium, 246, 14, dubi-tante Strabone, 247, 4.
- Mysi Asiæ. Duplex est Mysia Asiæ, altera Olympia, Bithy-niæ et Phrygiæ Epicteto contigua, quam Artemidorus ait Mysorum trans Istrum habitantium coloniam, al-tera ad Caicum et Pergamenen usque ad Teuthraniam et Caici fl. ostium, 489, 33. Mysi circa Olympum degentes Olympii vel Hellespontii vocantur, 485, 9. Regio eorum sita est inter Bithyniam et Æsepi ostia, adeo ut mare tangat et ad Olympum fere totum pertineat, 483, 25. Mysi Bithyniam inhabitant, 484, 42. Secundum nonnullos Mysi aliquamdiu circa Olympum habitant, deinde, quum Phryges e Thracia eo venissent, supra fontes Caici juxta Lydiam consederunt, 490, 11. Mysi Asiæ, inter Lydos, Phryges et Troes habitantes, e Thracicis Mysis oriundi, 245, 31 (Cf. Mysi Europæ). Mysi aliis sunt Thraces, aliis vero Lydi genere; poste-rius quomodo probare nonnulli studeant, 490, 1. Fines Mysorum, Lydorum, Phrygum et Bithynorum constituere res lubrica est, 483, 12; 484, 15. Mysiæ mediterranæ situs, 493, 46. Mysorum et Phrygum et Lydorum re-giones sæpe confunduntur, 489, 39. Lingua Mysorum e Phrygia et Lydia mixta est, 490, 10. Mysi et Lydi, tanquam fratres Carum, templi Jovis Carii participes sunt, 562, 45. Mysi et Mæones sive Meones iidem sunt, 471, 12. Mysiæ regio ἡ Ἀθρεττηνὴ, 492, 21, et ἡ Μω-ρηνὴ, *ib.* In Mysia Catacecaumena Arimos ponit Deme-trius Scepsius, 535, 42. Mysi Jovem Abrettenum colunt, 492, 20. Mysorum et Cilicum reges Teuthras et Tele-phus, 501, 50; 526, 10.
- Mysius Bosporus postea Thracius dictus, 484, 45.

Mysius fl., Μύσιος, et Temno m. in Caicum influit, 526, 50.
 Mystæ, Cereris ministri, 402, 16.
 Mysus Lydorum lingua oxya arbor vocatur, 490, 6.
 Mytilæne. V. Mitylene.
 Myus, Μυῦς, Ioniæ urbs, a Cydrelo condita, 541, 4, ad Mæandrum; nunc urbs ob habitatorum defectum Mileto adjuncta est, 543, 33. Olim Cares eam tenuerunt, sec. Pherecydem, 540, 19. Xerxes eam Themistocli dedit, 543, 35. Μυῦσιος (Μυούσιος?), 555, 47; 554, 5. Ad Myuntem est Charonium, 495, 44.

N.

- Nabataea, Ναβαταία, ἡ Ναβαταίων Ἀραβία, ex qua per Pelusiacam regionem via in Ægyptum ducit, 682, 20.
 Nabataeorum Arabum urbs Petra, 661, 4; 663, 16; Leuce come emporium maritimum, 664, 20. Nabataea regio populosa et pascuis abundans, 661, 13. Insula Nabataeorum, 661, 15; latrocinia eorum nunc coercita, 661, 17. Olim Syriam incursionibus infestabant, 663, 12. Nabataeorum indoles, convivia, domus, urbes mœniis carentes; regionis proventus; pecora; vestitus; circa mortuos incuria; solis cultus, 666, § 26. Rex ex sodalibus aliquem, qui frater vocatur, curatorem habet, 663, 25. Legibus bonis reguntur, *ib.* Obodas rex, 664, 29. Nabataeorum amicitia Augustum in spem subjiciendæ Arabiæ erexit, 663, 49; at Syllæus procurator dolo suo effecit, ut Ælii Gallii expeditio irrita esset, 663, § 23. Expeditioni illi mille Nabataei interfuerunt, 664, 18.
 Nabiani, Ναβιανοί, nomades inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 28.
 Nabocodrosor, Ναβοκοδρόσορος, qui magis quam Hercules apud Chaldaeos celebratur, ad Columnas usque exercitum duxit, 585, 49.
 Nabrisa, Νάβρισσα, ad æstuarium Turdetaniæ sita, 119, 7; 116, 17.
 Naburianus, Ναβουριανός, Chaldaeus astronomus, 629, 42.
 Nacolia, Νακολία, Phrygiæ Epicteti opp. 493, 44.
 Nagidus, Νάγιδος, Ciliciæ opp., 571, 45; cui obiacet Lappathus Cypri, 582, 14.
 Naidæ, Ναΐδες, Bacchi πρόπολοι, 402, 19.
 Namnetæ, Ναμνῆται (aliis Namnetæ), ad Ligeris ostium, 158, 6. Cf. Samnitarum mulierum insula.
 Nanno. V. Mimnermus.
 Nantuntæ, Ναντουῦνται, supra Salassos in Alpibus habitant, 170, 7.
 Nape, Νάπη, Lesbi opp. in Methymnæo campo, ab Helianico perperam Iape scribitur, 366, 7.
 Napata, τὰ Νάπατα, Æthiopum urbs, Candaces regia, quam diruit Petronius, 696, 48.
 Napelinus sinus, Ναπηλῖνος (Ναπιλῖνος codd.) κόλπος, i. q. Hipponia'ες, 212, 7.
 Naphthæ fontes prope Arbela, 628, 27; in Suside et Babyloniam, 632, § 15; ad Tigridem in Gordyæa, 636, 24. Ejus natura, 632, § 15. Cf. Bitumen.
 Nar, Νάρ, Umbriæ fluvius Narniam urbem perfluit, et paulum supra Oericulos in Tiberim exit, 189, 32; 196, 5.
 Narbon, Νάρβων, Galliæ opp. ad Gallicum sinum minorem, 150, 51; 105, 52; 147, 1; 157, 15. Hanc urbem Polybius verticem facit anguli obtusi in triangulo ad cuius hypotenusam sunt Columnæ et fretum Siculum; a Narbone ad Columnas circa 8000 stadia, ad fretum Siculum 11200 st., sec. Polybium, 86, 44. Narbo in eodẽm sita parallelo in quo Massilia et Byzantium, 87, 38. A Narbone usque ad parallelum a Columnis ad fretum Siculum ductum Polybius 2000 stadia, Strabo vero 5000 st. numerat, 87, 47; ad templum Veneris Pyrenææ 63 m. pass.; totidem ad Massiliense prom., 151, 2; ad Nemausum 88 m. pass., 148, 23, vel 720 stadia, 155, 31. Narbo commerciis suis Nemauso superior, 155, 8. Narbo est Volcarum Areomiscorum vel potius totius Galliæ emporium, 154, 49; 150, 52; supra Atacis fl. ostia ad lacum Narbonensem (*l'étang de la Roubine*) sita, 150, 52.
 Narbonensis Galliæ figura, 148, 3. Ab oriente terminatur Varo fluvio, 148, 14. In mediterraneis Rhodano fluvio, 154, § 12. Propinqui ei sunt Ruteni et Gabales, 158, 35; Narbonensis latus meridionale pertinet a Varo fluvio usque ad templum Veneris Pyrenææ, vel, ut aliis placeat, usque ad tropæa Pompeii, 148, 18. Descriptio oræ quæ est a Massilia ad Pyrenen, 150, § 6-8; a Massilia ad Varum fl., 152, § 9. Regio mediterranea ab oriente Rhodani, 153, § 11; ab occasu fluvii 154, § 12, incolæ Narb. Galliæ olim Celtæ appellabantur, 157, 19; 147, 16. Usque ad Narb. provinciam pertinent nonnullæ e gentibus quæ Aquitanis adscribuntur, 157, 29. Narbonensis provinciæ rectoribus Roma missis obtemperant Ligures et Allobroges, 169, 26. Narbonensis Gallia eosdem quos Italia fructus fert, 147, 43. Narbonensium legati ad Scipionem (*Æmilianum*) missi nihil memoratu dignum habuerunt quod de Britannia interrogati narrarent Polybio, 158, 6.
 Narciissi Eretriensis monumentum, quod Sigeli vocatur, in Bœotia, 346, 46.
 Nardus in India, 592, 29, Gedrosia, 613, 46; Arabia, 666, 6.
 Nare carentes. V. Ἀρρῖνες.
 Narnia, Ναρνία (*Narni*), Umbriæ opp. ad viam Flaminiam, quod perfluit Nar fluvius, 189, 32.
 Naron, Νάρων (*Narenta*), fluvius Illyriæ, ad quem Daorizi, Ardiaei, Pleræi, 262, 9. In eo Thasia et Chia vasa inventa. De hac re Theopompi sententia, 263, 26.
 Narthacium, Ναρθάκιον, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 45.
 Narthecis, Ναρθηκίς, insula ad Posidium Sami pr., 544, 16.
 Narycum, Νάρυκον, Locrorum Opuntiorum opp., Ajacis Locri patria, 365, 26.
 Nasamonæ, Νασαμώνες, Libyca gens supra Cyrenaicam, 108, 38, a Berenices regione usque ad aras Philænorum habitant, 710, 4; in regione Syrti Cyrenaicæ superjacentes; post eos sunt Psylli et Gætulorum pars, 711, 44.
 Nasica, Νασικᾶς, Dalmium, Dalmatarum urbem, ex magna exigua fecit agrumque pecori pascuum, 262, 2.
 Natiso, Νατίσων (*Natisone*), fluvius ad Aquileiam, 178, 35.
 Naturalis historiæ cognitio geographo necessaria, p. 7, 2.
 Naucelus, Ναύκλος, Codri f. spurius, Teum colonis frequentavit, 541, 10.
 Naucratis, Ναύκρατις, in Saitico nomo Inari regis temporibus condita, non multo supra Schediam, 681, 24. A Schedia Memphim naviganti a sinistra est fluvio adjacens, 682, 48. Naucratis deportatur vinum Lesbium, 686, 48.
 Naulochus, Ναύλοχος, ad Pontum, Mesembrianorum opp., 265, 15; 378, 39.
 Naupactus, Ναύπακτος, Locrorum Ozolarum urbs, quam Ætolis Philippus attribuit; unde nomen habeat, 366, 23; 387, 14.
 Nauplia, ἡ Ναυπλία, Argivorum navale, 315, 46. Ei vicinæ sunt speluncæ Cyclopeæ, 320, 40. Nauplienses ex Argolide in Messeniam migrarunt, 321, 3. Nauplienses et postea pro iis Argivi ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35.
 Nauplius ejusque filii, quorum fingendorum Nauplia locus ansam dedit, 316, 48.
 Nauportus (Νάμπορτος codd.), Tauriscorum urbs (*Ober-Laibach*), quo ex Aquileia urbe per Ocrum montem

- merces transportantur viâ 400 stadiorum, 172, 54; viâ 350 vel, sec. alios, 500 stadiorum, 260, 41. Nauporto merces ad Istrum devehuntur, 172, 54. Urbs fluvio in Saum exeunti adjacet, 173, 2. Vicinus ei Corcoras fl., 260, 51.
- Naustathmum, Ναύσταθμον, Græcarum navium statio ad Trojam, qui locus etiamnunc Naustathmum dicitur, ad Sigeum, non longe ab ostio Scamandri, 512, 11 et 24.
- Naustathmum, Cyrenaicæ regionis portus, 71, 26.
- Navium structura apud Venetos Galliae, 162, 7. Navigiis coriaceis, διαφθερίνοις πλοίοις, Lusitani utebantur; navigia monoxyla nunc perrara ibi, 129, 1. Naves quibus ex India in Taprobanen navigant, 589, § 15. Navigii genus, πᾶκτων dictum, quo ad Philas insulam utuntur, 695, 4. Navium fractarum rudera, ναυάγια θαλαττίων πλοίων, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 20.
- Navigationsi quamnam utilitatem præbeant maris effusiones in ora Turdetaniæ, 118, 38.
- Naxus, Νάξος, Cycladum una, 417, 4 et sqq.
- Naxus, Νάξος, Siciliæ opp., 222, 20; Chalcidensium colonia, 222, 34; quando sit deducta, 224, 3. Naxiorum coloniæ Leontini, 227, 26; Catana, 223, 14; Zancle, 222, 46; Callipolis, 226, 44.
- Nea come, Νέα κόμη (Αἰνέα κόμη?), Troadis, inter Palæscepsin et Polychnam, 516, 25.
- Neæthus, Νέαιθος, fl. ad Crotonem; unde nomen habeat, 217, 45.
- Neandria, Νεανδρία, Troadis opp., ex quo Alexandria frequentata est, 517, 15; 518, 35; ab Illo 30 stadia distat, 518, 36. In agro ejus Samonium planities, 406, 2.
- Neantlies, Νεάνθης, Cyzicenus historicus, Argonautas Idææ matris templa circa Cyzicum condidisse prodit, obloquente Demetrio Scepsio, 37, 33.
- Neapolis, Νεάπολις, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciluro ejusve filiis exstructum, 259, 9. Situs incertus. Quærent locum in ruinis castelli quæ sunt in valle *Sulghir* non ita longe a *Symferopol*.
- Neapolis, Datenorum urbs in ora Strymonica, 280, 47. versus boream terminat sinum Strymonicum, 279, 37.
- Neapolis, Cumæorum urbs in Campania; unde nomen habeat; Parthenopes Sirenis ibi monumentum (cf. 18, 51; 21, 33); Campani in urbem recepti; Græcorum institutorum etiamnunc vestigia; quinquennale certamen musicum et gymnicum; cuniculus; aquæ calidæ; Romanorum deliciæ, 205, § 7; 211, 5. Neapolitani Pithæcussas occuparunt, 206, 30; dein amiserunt; Capreas occuparunt, quam deinde sibi vindicans Augustus Pithæcussas Neapolitanis reddidit, 207, 9.
- Neapolis sive Leptis (Magna) Libyæ, 708, 47, quam Strabo inter Hermæum et Aspidem s. Clypeam memorat, (præter ordinem), 707, 3. A Romanis una cum Carthagine eversa est, 708, 3.
- Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum opp., 546, 16.
- Neapolis a Pompeio vocatur Phazemon Ponti pagus, quem auctum ille urbem constituit, 479, 45.
- Neapolitis, i. q. Phazemonitis, q. v.
- Nearchus et Onesicritus ab Alexandro cum classe emissi sunt, ut commodas stationes in Arianæ ora seligerent, et ipsius iter a latere comitarentur, 614, 16. Nearchus quando navigationem suam incepit, 614, 19. In Arabicum sinum classem conduxit multas perpressus arumnas, 617, 26. Multa mentitus est, 58, 41. In meridionali India utramque Ursam occidere dixit, 64, 20. Laudatur de Mardis, Uxiis, Elymæis, Cossæis, 449, 40. Alexandrum ait per Gedrosiam exercitum duxisse, ut Semiramidis et Cyri expeditiones obscuraret, 585, 32. Citatur de Indiæ magnitudine, 588, 18; de campis quos fluviorum alluviones effecerunt, ut Hermi, Cays-tri, Caici, Nili, 589, § 16. De imbribus et fluviorum exundationibus in India, 590, § 18. De causa incrementorum Nili, 593, 39. De Indi ostiis, 597, 35. De sindonibus ex lana arborea factis, 591, 35. De elephantis, 601, 11. De formicis aurum effodientibus, 602, 21. De reptiliis in India copia et malitia, 601, § 45. De legibus Indorum; de quibusdam Indorum institutis; de eorum armatura et industria; de epistolas scribendi ratione; de regum et magistratuum adoratione; de lapidibus pretiosis, 610, 15. De sophistis indicis, 610, § 66. De Arbium ora, 613, 17. Quomodo belluas propulsaverit; quid de magnitudine earum tradat, et de insula quæ accedentes ad ipsam perdere credebatur, 617, § 12 et 13. De Carmaniorum moribus et lingua, 618, 46. In navigatione sua viæ ducibus peritis carebat, 623, 13. De Susidis ora; de emporio ad Euphratis ostium deque navigatione per Pasitigrin ad Susa urbem et per Euphratem ad Babylonem, 620, § 5. De Ogyri insula, 652, § 5. In sinu Persico Mazenam navigationis ducem habuit, 631, 3. De alia insula in Persicæ oræ initio quæ uniones habeat; de arboribus in insulis ad Euphratis ostium; de echinis et cetis, 653, 3. Nearchi comes Androsthenes Thasius, 652, 3.
- Nebrissa, Νέβρισσα (*Lebrija*), ad Bætis fl. æstuarium.
- Nebrodes montes, Νευρώδη ὄρη, Siciliæ, 228, 22.
- Neconis, (Darij, ut Strabo ait memoria lapsus) jussu Libya circumnavigata est, sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7.
- Nεχροκορίνθια quid? 328, 4.
- Necropolis Alexandriæ, 675, 50.
- Nεκυομαντεῖον ad Avernum Campaniæ lacum, 203, 29. V. Oraculum.
- Nεκυομάντειες apud Persas, 649, 11.
- Neda, Νέδα (*riv. de Buzi*), Triphyliae fl., 300, 36; 302, 7; 296, 4; nunc Triphylia a Messenia distinguit; e Lycæo Arcadiæ defluit; de fonte fluvii fabula, 299, 26.
- Nedon, Νέδων, fl. per Laconicam lapsus ad Pheras Messeniæ urbem (ad h. *Kalamata*) exit; habet nobile Nedusiæ Minervæ templum, 309, 27.
- Nedon, locus quidam (Messeniæ?) ex quo aiunt Teleclum colonis frequentasse Præaessam, Echeas et Tragium. A Nedonte loco nomen habet Nedusia Minerva, cujus fanum erat Præaessæ, 309, 29.
- Nεδουσίας Minervæ templum in Ceo et ad Nedonem, 418, 8; 309, 28. Cf. Nedon.
- Negrana, τὰ Νέγρانا (*Nedjran*), Arabiæ opp., quod Ælius Gallus cepit, 665, 10 et 30.
- Neion, Νήιον, Ithacæ mons, incertum an idem cum Nerito an alius, 390, 25.
- Neleus et Augeas inimici, 303, 5. — Neleus, Æpyti pater, 541, 7. Ejus regia Pylus, 296, 27.
- Neleus, genere Pylius, Miletum condidit, 540, 31, 542, 16; aram in Posidio pr. struxit, 541, 2.
- Neleus, Corisci f., Scepsius, Aristotelis et Theophrasti discipulus, Theoprasti bibliothecam successionem nactus Scepsin transtulit, 520, 39.
- Neleus, Eubœæ fl., cujus aqua miram habet virtutem, 386, 3.
- Nelia, Νηλία, in Magnesia pagus Demetriadis, 374, 42 et 44.
- Nelidæ, Νηλεῖδαι, post Menelai mortem Messenia potiuntur, 308, 17.
- Nemausus, Νέμαυσος, Galliæ urbs, Volcarum Arecomi-corum caput, civium multitudine Narbone præstantior; ei 24 pagi subsunt; ædilitatis et quæsturæ honorem ibi adepti eo ipso Romani sunt; ideoque gens ea præfectis Roma missis non subjecta, 154, 8. Sita urbs in via ex

- Hispania in Italiam ducente, 155, 16. Nemauso usque ad Vocontiorum terminos ascensus Alpium 63 mill., 148, 37. Nemausus a Rhodano et Tarascone 100 fere stadia distat, 155, 29; a Narbone 720 stad., 155, 30, vel 88 mill. distat, 148, 23; ab Aquis Sextiis 53 mill., 148, 27.
- Nemea fl., Νεμέα, Corinthiam et Sicyoniam distinguit, 328, 44.
- Nemea, ἡ Νεμέα, Argolidis urbs; ejus situs, lucus, ludi; leo Nemeæus; Bembina vicus, 324, 38.
- [Nemeææ?] Dianæ fanum in Teuthea Achaiae, 292, 11.
- Nemesis Rhamnusiae templum, 342, 41, et statua, 340, 36. Cf. Adrastea.
- Nemossus, Νεμωσσός, urbs Ligeri adjacens, caput Arvernorum, 158, 42 (Augustonemetum ap. Ptolem.; haud dubie est *Clermont-Ferrand*, minusque recte Strabo urbem ad ipsum fluvium ponit.)
- Nemus, Νέμος, vocatur Dianeum prope Ariciam in Latio, 199, 41.
- Nemydiae, Νεμυδίας (an Νεμεαίας?), Dianæ fanum in Teuthea Achaiae, 294, 11.
- Neocles, Νεοκλῆς, Epicuri pater, ludimagister, inter κληροδύχους fuit, quos in Samum Athenienses miserunt, 545, 29.
- Neon, Νεών, locus in Parnasso, 377, 22.
- Neon tichos, Νέον τεῖχος, castellum quod contra Pelasgos qui Larissam tenebant, struxerunt Cumæ conditores, 531, 2.
- Neoptolemi turris, Νεοπτολέμου πύργος, ad Tyræ ostium, 254, 10.
- Neoptolemus, Νεοπτόλεμος, Achillis f., Pyrrhi p., 271, 33, in Scyro natus et educatus, 375, 21. Eurypylum necat, 500, 14; a Machæreo Delphico interficitur; ejus sepulcrum in luco Delphico, 361, 31.
- Neoptolemus, Mithridatis dux, ad fauces Mæotidis æstate prælio navali, hieme ibidem equestri pugna barbaros vicit, 255, 21.
- Neoptolemus ὁ γλωσσογράφος e Pario oriundus, 504, 42.
- Nepheris, Νέφερις, Libyæ opp. in saxo situm, 120 stadiis ab ora sinus Carthaginiensis, 707, 51.
- Nepiā, Νεπία (Νέπετα, Νέπητα? certe aliis Νέπετα, Νεσπέτος, Νέπα, *Nepet*, *Nepe*; nunc *Nepi*), Etruriæ opp., 188, 21.
- Neptunus, Ποσειδῶν, e Solymorum montibus Ulyssis ratem conspexit, 17, 40. Neptuni Asphalii templum in (Hiera) insula inter Theram et Therasiam sita conditum, 48, 19. Neptuno equestre certamen celebratur, 192, 2. Ejus fanum (Posidium) in Bruttio ad summas freti angustias, 213, 47. Ejus fana in Elidis litore, 295, 23. Neptuni Sainii fanum in Samico Triphyliae, 295, 32; 298, 42. ad Tænarum, 311, 46; in Isthmo, 317, 28; 326, 47. Neptuno sacra Træzen urbs, 321, 20. Neptuni asylum in Calauria, quam contracta permutatione a Latona pro Delo accepit, sicuti ab Apolline pro Pytho Tænarum accepisse fertur, 321, 25. Neptuni Heliconii templum in Achaia; ad quod Panionia celebrant, 330, 7. Ejus templi formam Iones ab Helices incolis faustra petierunt; tandem communi Achæorum decreto obtinuerunt, 330, 36. Neptuni templum Ægis, 331, 18, in Eubœa, 347, 45; templum Onchesti, 354, 23; Geræsti in Eubœa, 383, 40; in Teno ins., 418, § 11; in Nisyro ins., 49, 43. Neptunus Polybotæ giganti Nisyrum insulam injectit, 419, 43. Apud Apamenses Phrygiæ cur colatur, 496, 10. Neptuni ira Ajax periit, 514, 16. Templum in Posidio Sami, 544, 15. Neptuno Heliconio in Panioniiis sacrificatur, 546, 15. Templum Alexandriæ Æg., 675, 33.
- Neritus, Νήριτος, Ithacæ mons, 390, 9; num diversus sit ab Neio, an minus, parum liquet, 390, 25.
- Neritus, Νήριτος, Leucadis pen. opp., quod Laertes cepit, 388, 16; Neritus a Corinthiis translatus est in Leucadis urbis locum, 388, 26. Νήριτον... ἀκτὴν ἡπαίροτο ap. Homerum (Od. ω, 376) ad Leucadem peninsulam referunt, 49, 19.
- Nerium pr., Νέριον (C. Finisterre), occidentalis et borealis Hispaniæ extremum, ad quod habitant Artabri et Celtici, 127, 29; 113, 41.
- Neroassus, Νηροασσός, i. q. Nora.
- Nervii, Germanica gens in Gallia, Trevirorum vicini, 161, 26.
- Nesæa, Νησαία, Hyrcaniæ pars, quamquam alii eam ab Hyrcania separarunt, 436, 46. Eam Ochus perfluit, 436, 49. In Nesæam incursiones faciebant Dææ, 438, 43. Nesæi equi, 450, 23, quibus reges Persarum uti solebant, in Armenia quoque nascuntur, 454, 24.
- Nesson, Νέσσων, Thessali filius, a quo Thessalia olim Nessonis dicta, 381, 24.
- Nessonis, Νεσσωνίς, antiquum Thessaliæ nomen, 381, 24.
- Nessonis, Νεσσωνίς, Thessaliæ palus, 369, 22. *Bæbeide* palude multo major, 379, 20, in quam inundat Peneus, 378, 15.
- Nessus, Νέσσος, ab Hercule in Eueno fl. occisus, 387, 38. Ejus sepulcrum in Taphiasso colle, 366, 31.
- Nestor, Νέστωρ, Chloridis f., 298, 23; imperat Pylo quam Homerus dicit regioni, per quam Alpheus fluit, in hodierna Elea, 289, 11. Nestori paruit Pisatis (cujus pars est Olympia) et Triphylia et Cauconia, 289, 41. Totam hanc regionem usque ad Messenen Homerus vocat Pylum, 289, 50. A ditione ejus discernitur Elis cava, 289, 51. Quum tres sint Pyli urbes, et Elei et Triphylia et Messenii suam quique Pylum Nestori patriam vindicent; vindicanda ei est Pylus Triphyliae, si Homerum sequaris, 291, § 7. Unde Γερήνιος Nestor dicitur sec. Eleos, 292, 5, secundum Messenios, qui probabiliora proferunt, 292, 8; 309, 19. Nestor a recentioribus poetis Messenius dicitur, intercedente inter Messenios et Pylios cognatione, 540, 34. De urbibus quas in Nestoris ditione sitas esse Homerus dicit, 300, § 24 sqq. Ditio Nestoris etiam ultra Nedam fl. pertinet, ubi Cyparisseis et alia quædam ei subjecta erant, 299, 33. Nestor Pisatarum ante Trojam dux, 185, 23. Ejus contra Epeos bellum, 302, 20. Cum Pyliis Troja rediit, 219, 50.
- Nestor, Tarsensis, academicus, Marcellum Octaviæ filium docuit, patriamque administravit, Athenodori successor, 575, 48.
- Nestor Tarsensis stoicus, 575, 7.
- Nestus, Νέστος, Thraciæ fl., sæpius agrum inundat, 281, 52; 282, 20; sec. nonnullos Macedoniæ et Thraciæ terminus, 269, 3; 280, 32; 279, 51.
- Netium, Νήτιον, Apuliæ opp. in via Brundusio Beneventum ducente, 234, 52.
- Neurodes. V. Nebrodes.
- Nibarus, ὁ Νίβαρος, Armeniæ mons ad Mediam usque porrigitur, 452, 33.
- Nicæa, Νίκαια, Antipatri f., Lysimachi uxor, a qua Nicæa Bithyniæ nomen habet, 484, 32.
- Nicæa, Νίκαια, caput Bithyniæ; urbis situs et historia, 484, 28; 502, 34.
- Nicæa, Νίκαια, Locrorum Epimenidiorum opp., 365, 51; prope Thermopylas, 367, 40; supra eam Ταρχιούς castellum, 8 ib.
- Nicæa (*Nice*) a Massiliensibus contra Salyes exstructa, 149, 32; 152, 52; Strabonis ætate Italiæ adscribebatur, quamquam erat sub Massiliensibus, 153, 5.
- Nicander, Νικάνδρος (Theriac. 168) laudatur, 699, 14.
- Nicatorius mons, τὸ Νικατόριον ὄρος, inter Arbela et Ca-

prum fluvium situs (hod. *Karatchok Dag* vel pars quaedam ejus jugi), nomen habet de victoria quam Alexander M. ibi deportavit, 628, 23.

Nicephorium, Νικηφόριον, Mygdoniæ urbs, 636, 7.

Nicephorium, lucus Pergami, quem sevit Eumenes II, 533, 45.

Niciu come, Νικίου κόμη, Libyæ vicus inter Plinthinem et Chersonesum castellum, 679, 27.

Nicolaus Damascenus historicus laudatur, 612, 24.

Nicomedes, Bithyniæ rex, quem contra Prusiam patrem excitavit Attalus II, 534, 4. Nicomedes contra Aristonicum auxilia tulit, 552, 16. In Paphlagonia a Mithridatis ducibus clade affectus et cum paucis fuga elapsus in Italiam navigavit, 481, 15.

Nicomedia, Νικομήδεια, Bithyniæ urbs, 502, 32, a Nicomede quodam dicta, 482, 25; in eam Astaceni transducti sunt, 482, 32; ab ea ad Sangarium fl. 300 stadia, 465, 26.

Niconia, Νικωνία, urbs ad Tyram fl. sita 40 ab ostio stadiis, 254, 13.

Nicopolis, Νικόπολις, Epiri urbs, 270, et 15; unde dicta; quando condita; quomodo aucta sit; certamina ibi, Actia dicta, celebrantur, 270, 32. Ejus municipia sunt pleraque Acarnaniæ oppida, 387, 2. Ejus emporium Anactorium, 386, 46.

Nicopolis prope Alexandriam, in qua stadium et amphitheatrum; quinquennialia ibi certamina celebrantur, 675, 54. Ab Alexandria distat 30 stadiis; ornavit locum Cæsar, qui ibi vicit eos qui cum Antonio contra ipsum exierant, 676, 14. Nicopolis non procul ab Eleusine et Alexandria sita est in tænia quæ inter mare et fossam Canobicam porrigitur, 680, 12 et 27.

Nicopolis Ciliciæ, ad sinum Issicum, 577, 8.

Nicopolis, a Pompejo in Armenia minore condita, 476, 3.

Nicostrate, Νικοστράτη, Evandri mater vaticinandi perita, postea Carmentis nomine a Romanis culta, 192, 17.

Nigritæ, Νιγρίται, Æthiopes, 108, 34, Tyriorum oppida in Libyæ ora occidentali sita diruerunt, 701, 36. Nigritæ (Νιγρίτες h. l. codd.) Æthiopibus Hesperiiis finitimi, 703, 14. Curribus falcatis utuntur, *ib.*

Νελομέτριον Elephantinæ ins. describitur, 693, 54.

Nilus fl., Νεῖλος, Homero vocatur Ægyptus terræ, 24, 35; 29, 45. Nili donum Ægyptus; quare recte ipse etiam fluvius Ægyptus dicitur, 589, 30. Fontes fluvii Herodotus prope Syenen et Elephantinen esse putavit, 695, 26. Alexander M. Nili initium se in India reperisse censuit, 593, 42. Nonnulli opinantur fontes extremis Mauretaniæ partibus propinquos esse, 701, 45. Oritur Nilus ab Æthiopiæ montibus, 671, 20; non procul a fontibus terram subit, 228, 42. Cursu suo lineam literæ N similem describit; singularum partium mensuræ sec. Eratosthenem, 668, 11. Excipit Nilus Astaboram et Astapum fluvios Meroen insulam efficientes. Pro Astapo nonnulli Astasobam ponunt, Astapum dicentes tertium esse fluvium qui rectum Nili corpus efficiat, 668, 25. In Nilum influunt circa Meroen Astaboras, Astapus et Astasobas, 656, 19. Tanais ὑπεραντίως τῷ Νεῖλῳ καὶ τρόπον τινὰ κατὰ διάμετρον ῥεῖ τούτῳ, 89, 7. Nilus ultra 10000 stadia meridiem versus se porrigit, 27, 1. Prope Coptum et Apollinopolim isthmum efficit, ad mare Rubrum proxime accedens, 692, 20. Nilus nonnullis Asiam a Libya dirimit, 26, 51; 54, 29; at quum fontibus suis longe ab Oceano absit, parum accommodatus est, quo continentes dirimantur, 29, 32. Nilum dividere Æthiopes bifariam apud Homerum divisos credi possit, 26, 50. Ostiis suis Nilus Delta regionem describit, 670, 27. Nilum pluribus ostiis in mare exire, et ipsum Nili nomen ignorasse

STRABO.

Homerum, non item Hesiodum, censet Eratosthenes, 24, 25. Contra disputat Strabo, *ib.* Ostia Canopicum sive Heracleoticum, Bolbitinum, Sebennyiticum, Phatniticum, Mendesium, Taniticum, Pelusiacum, inter eaque alia ignobiliora ostia, quasi ψευδοστόματα, 681, 4 *sqq.* 670, 40; 71, 8. Pelusiaco ab ore ad Canopicum 1300 stadia, 669, 11. Nilus continenti adjungit objectum ostiis fretum, 44, 4. Multis fossis Mareotim implet, 674, 11. Fossa ex Heracleote nomo in Arsinoiten ducta, 687, 31; fossa Coptum ducta, 692, 18; fossa Abydum ducta, 690, 46. Fossa e Nilo in sinum Arabicum ducta, a Phacussa vico incipiens, in mare exiens prope Arsinoen. Ejus fossæ latitudo, cursus. De iis qui opus hoc curarint narratio, 683, § 25 et 26. Nilus insulas habet plurimas, quarum aliæ totæ excrescentis fluvii aquis obruuntur, aliæ ex parte, 695, 28. Nilus insulas μυριάδους in iisque Meroen maximam includit, 27, 2. Insula quam exules sive Sembritæ incolunt, 668, 35. Insula Heracleotici nomi, 671, 10. Cf. v. Philæ et Elephantina. Cataractes minor supra Elephantinam et infra Philas, 669, 27; 694, 29 et 38. Cataractes major prope Syenen, a minore distans 1200 stadia, 668, 21. Nilus aliis fluviiis fecundior; aquæ virtus, 592, 38 et 45. Fluvii inundationes, 670, 51, per quot dies locum habeant, 671, 1. Nili incrementorum causa imbres sunt Æthiopiæ æstivi, 671, 31; 80, 54; 668, 32; quod quidem Ptolemæorum demum temporibus bene innotuit, quum prisce Ægypti reges ejusmodi rerum explorationem parum curarent, 671, 40. Ce erum imbribus fluvium augeri jam novit Homerus, quippe cui Nilus præ ceteris est διαιρέτης, 30, 31; post Homerum de eadem re, dixerunt Thales, Thrasyalces, Aristoteles, Callisthenes, 672, 10. Falsa est Apollodori opinio Homerum ignorasse Nili exundationes putantis, 248, 27. De Nili incrementorum causa Nearchi narratio, 593, 40. Nili irrigationes arte augentur, 670, 10. Pisces Nili recensentur, 699, 4. In Nilum e mari non ascendunt pisces præter thrissam, mugilem et delphinum, 602, 17. Cf. 699, 46. E Nilo derivare fertur Inopus Deli ins. 225, 42. De Nilo Strabonis ætate scripserunt Aristo peripateticus et Eudorus, 672, 19.

Νεῖλου ποταμὶα thuriferæ regionis in Æthiopia, 658, 47.

Ninia, Νινία (*Knin* ad *Kerka* fl.), Dalmatarum urbs, 261, 52.

Ninus Ninum urbem condidit, 627, 25; uxor ejus Semiramis, *ib.* Ninus et Semiramis Syri dicuntur, 70, 1. Nini posterius regnum servarunt usque ad Sardanapallum, 628, 1.

Ninus, ἡ Νίνος, Aturiæ urbs, 627, 3; 356; 18. Syriæ metropolis, 70, 3. Ab Homero non memoratur, 626, 15. Post eversos Syros deleta est, 628, 4; Babylone major; in Aturiæ campo sita, 628, 5. Τὰ περὶ Νίνον περὶ δία, 627, 6.

Niobe, Νιόβη, a Pelope fratre Amphioni in matrimonium datur, 309, 25.

Niphates, Νιφάτης (armeniace *Nebad*, *Nbadagan*), Armeniæ mons, pars Tauri, 447, 46. Juxta Gordyenen, 452, 31. E Niphate Tigris ruit, 454, 3. (De situ montis varias sententias v. ap. Ritterum, t. 10, p. 77.)

Nisa, Νίσα, Bæotiæ locus, 348, 10.

Nisæa, Νίσαια, in Megaride a Niso condita, 337, 12. A Scylla Minoi prodita, 531, 15. Megarorum navale, muris junctum urbi, a qua distat 12 stadia; vocatur etiam Minoa, 336, 32; 287, 22; 338, 2.

Nisibis, Νίσιβις, Mygdoniæ urbs, 452, 21; 627, 8; 636, 4; sub Masio monte, 447, 43. Vocatur etiam Antiochia Mygdoniæ, 636, 4.

Nisus, Νίσος, Pandionis f., Megaridem obtinuit, ibique

- Nisæam obtinuit; quousque regnum ejus pertinuerit sec. Philochorum et Andronem, 337, 11. Cf. 337, 21.
- Nisus, Scyllæ pater, 321, 14.
- Nisyros, Νίσυρος, insula, 560, 11; fragmentum a Co avulsum; fabula huc pertinens, 419. Insula maris Carpathii, 419, 15; ejus situs, forma, urbs, thermæ, lapides molares, 419, 35. Nisyriorum insulæ, 419, 41.
- Nisyros urbs in Nisyro ins., 419, 39.
- Nisyros urbs in Carpatho, 419, 52.
- Nitiobriges, Νιτιόβριγες (*les habitants de l'Agénois*), Galliae gens Celtica Aquitanis adscripta, 158, 31.
- Nitri lacus duo, νιτρίαι, supra Momemphim in Nitriote nomo, 682, 43. Ibi est Menelaus urbs, 682, 46. — Nitrosa palus Arsene in Armenia, 453, 54.
- Nitriotes nomus, Νιτριώτης νομός, Ægypti, in quo Serapidi oves mactantur, 622, 44.
- Noarus, Νόαρος, fluvius qui præter Segesticam fertur; inter eum et Margum habitant Scordisci majores, 264, 14. Apud Scordiscos in Danubium exit; apud Segesticam excipit Dravum, postquam ipse Dravus Savum excepit; præterea in Noarum incidit Colapis, 260, 52. [Quod de Savo in Dravum exeunte dicitur, falsum esse liquet. Nec minus falsum est, quod de Dravo et Colapi in Noarum exeuntibus additur. Nam quod Reichardus, Groskurdius, gallici interpretes, putarunt, Noarum dici Savi partem inferiorem, id a Strabonis verbis et a probabilitatis specie alienum est. Mannertus Noarum dici Odrum suspicatur. Quod ipsum quoque non admittendum. Quæ res sit, ex eo colligitur, quod Scordiscos usque ad Noarum habitare dicit, oppidaque eorum esse Capedunum et Heortam, quæ quum aperte respondeant hodiernis *Cappherg* et *Heortberg*, quorum illud ad Murum (*Muhr*) fl., hoc non longe ab eo fluvio situm est: sponte intelligitur Murum fluv. in Νόαρον latere; et quod de Noaro Savum excipiente Segesticamque præterfluente legitur, ceteris circa hujus tractus fluvios erroribus Strabonianis addendum esse].
- Noiga, Νοῖγα, Asturiæ opp., non longe a Melsæ fl., 138, 37.
- Nola, Νῶλα, Campaniæ opp., cujus navale Pompeii, 205, 43.
- Nomades septentrionales sive Scythæ, 249, 36, quos Homerus significat, 3, 27; 27, 36. Eorum vitæ ratio, 254, 52; 251, 18 et 33 et 47. Nomades inter Mæotidem et mare Caspium Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. (Sæpius Nomadum nomen occurrit. V. p. 4, 33, 238, 298, 300, 301-303, 307, 311, 492, 506-508, 511; 515, 517, 518, 550, 553, 591. (*ed. Casaub.*)).
- Nomades (Numidæ) Libyæ sic dicti sunt quod antiquitus ob bestiarum frequentiam agros colere non licebat iis; venatores sunt egregii; venandi studium adjuvant Romani, 108, 46. Eorum regio Metagonium, 141, 31. Nomades Libyci Malaca Hispaniæ pro emporio utuntur, 130, 6.
- Nomades Arabes, quorum rex Sabus, in Ararena regione, 665, 7. (De aliis vide p. 288, 753, 748, 755, 777, 781, 835 *ed. Casaub.*).
- Nomentum, Νώμεντον, Sabinorum opp., 190, 4. Nomentano in agro aquæ Labanæ, 198, 51. Nomentana via a Collina porta incipit, in viam Salariam incidit ad Eretum, 190, 32.
- Nora, τὸ Νῶρα, nunc Νηροασσός, Cappadociæ castellum, in quo Eumenes obsessus est, et Strabonis ætate Sisinus thesaurum asservavit, 460, 22.
- Norcia, Νορκία (de qua cf. Cæsar B. G. 1, 5; Liv. Epit. 63; Plin. 3, 23; Tab. Pent., Tauriscorum urbs in via a Viruno Ovilabam ducente; nunc vicus *Neumarkt* in *Steyermark*; sec. Reichardum *Friesach*; contra Walckenaer. Norejam quærit in hod. *Noring* ad *Gmünd*), ad quam a mari Adriatico 1200 stadiorum anaplo per fluvium ab Alpibus decurrentem perveniri Strabo ait in codd. nostris (dicendum erat urbem ab Adriatica ora sive ab Aquileja emporio distare 1200 stadia), 178, 43. Ad eam Cn. Carbo a Cimbris cladem accepit (113 a. C.). Ibidem auri lavacra et ferri fodinæ, 178, 44.
- Norici, Νορικῶι, ad exteriorem Alpium partem habitant, 171, 44. Versus Italiam vergunt, Carnos attingentes, 243, 11. Nonnulli eorum in locis mari Adriatico vicinis, 171, 8. A Noricis versus orientem est Boiorum solitudo, 243, 9. Noricorum gens Taurisci, 172, 9; 173, 35. Noricorum incursionibus finem imposuerunt Tiberius et frater ejus Drusus (11 p. C.); nunc per 33 jam annos tributa solvunt, 172, 10.
- Notium, Νότιον, Chii litus, 551, 6.
- Noli cornu, τὸ Νότον κέρας, ultimum notæ Æthiopiæ promontorium, 659, 8.
- Notus ventus, 24, 15; 23, 48. Notum in Æthiopia non spirare, adeo ut ibi habitantes sint Hypernotii, ait Eratosthenes; perperam, 51, 40.
- Novum castellum, Καινὸν χωρίον, in Ponto, monti altissimo et prærupto impositum, 200 stadia a Cabiris distans. Ibi Mithridates res suas pretiosissimas deposuerat, 476, § 31. (Mons ille a meridie Cabirorum situs est ad viam qua *Siwas* itur; 6000 pedes altus, ruinis etiam conspicuus, vocatur *Jyblys-Dagh*.)
- Novem Viæ, Ἐννέα ὁδοί, Macedoniæ sive Thraciæ locus, in quo condita est Amphipolis, 280, 41.
- Nubæ, Νοῦβαι, ab occasu Nili fluvii inde a Meroe usque ad flexum Nili habitant; non parent Æthiophibus, sed in plura regna divisi sunt, 669, 12. Non adeo bellicosi sunt, 695, 38.
- Nuceria, Νουκερία (*Nocera*), Campaniæ opp., 209, 19. Ejus navale Pompeii, 205, 43.
- Nuceria, Νουκερία, Umbriæ opp., 189, 39; ibi lignea conficiuntur vasa, *ib.*
- Numa Pompilius Curetes, 190, 11, Romulo in regno successit, 192, 10.
- Numantia, Νομαντία, in Hispania urbs Aruacorum, Celtibericæ gentis, ad Durium fl., 127, 11; 134, 38 et 54. Urbs obsessa, 135, 1; 239, 1. A Cæsaraugusta 800 stadia distat, 135, 8.
- Numidæ. V. Nomades.
- Numitoris et Amulii fratrum historia exponitur, 191, 15.
- Nycteus, Νυκτεύς, Antiopæ pater, Hysias condidit, 347, 31.
- Nυκτικόραξ avis in Ægypto, 699, 17.
- Νύμφαι, Bacchi πρόπολοι, 402, 19. Nymphæ Ioniades et Cabirides. V. Ioniades et Cabirides. Nympharum fana, νυμφαῖα, in Elide, 295, 20. Antrum Corycium in Parnasso 328, 13; N. antrum in Ithaca a N. ab Homero memoratur, nunc vero non exstat, 49, 52. N. Libethridum antrum in Helicone, 352, 18.
- Nymphæum, Νυμφαῖον, ad Athonem prom., 279, 34.
- Nympharum saxum in Apolloniatarum finibus, ignem egerens et bitumen aquasque calidas habens, 262, 52.
- Nymphæum, specus sacrum prope Orontis ostia, 640, 9.
- Nymphæum, portus et arx ad Bosporum Cimmerium (ruinæ a Panticapæo meridiem versus in regione *Kamich Bouroun*), 258, 21.
- Nysa, Νύσα, mons Indiæ Baccho sacer apud Sophoclem, 586, 17.
- Nysa, Heliconis vicus, 348, 22.
- Nysa, Cariæ opp. 554, 6; 566, 16; Mesogidi adjacens. Ejus descriptio, 554, § 43. E tribus oppidis conducta est. Tanquam auctor urbis Athymbrus Lacedæmonius colitur, 555 § 46. Nysæorum pagus Acharaca, 554, 44. Τῆς Νυσσίδος τὸ Χαράνιον, 495, 44. Nysæorum πανήγυρις in Limone, 555, 15 Νυσσῆς regio, 538, 12. Nysæenses viri: Apollonius stoicus, Menecrates, ejusque filii Aris-

- todemus et Sostratus, atque alius Aristodemus, grammatici, 556, § 48, et Pythodorus, 554, 13.
- Nysæi, Νυσᾶῖοι, Indiæ gens, inter Cophen et Indum, 595, 1.
- Nyseium, Νυσήιον, Thraciæ regio per quam Bacchi nutritrices agitavit Lycurgus Edonus, 586, 25.
- O.
- Oaracta V. Doracta.
- Oases (Οὔασεις) quid apud Ægyptios? 108, 17; 672, 44. Complures in Libya occurrunt, tres vero Ægyptiis finitimæ iisque subditæ, 672, 44. Prima Oasis est e regione fere Abydi urbis, septem dierum itinere ab ea urbe distans (*Oasis major*); altera objacet Mœridi lacui (*Oasis minor*); tertia est ad Ammonis oraculum, 691, 2.
- Obesitas corporum in contemptu apud Celtas, 165, 42.
- Obidiaceni, Ὀβιδιακηνοί, Mæotarum gens, 425, 5.
- Obodas, Ὀβόδας, Nabatæorum rex, omnia Syllæi procuratoris potentiæ commisit, 664, 29. Obodæ affinitate junctus erat Aretas rex, 665, 2. Sub Obada erat Egra vicus, 665, 35.
- Obulco, Ὀβούλκων, Turdetaniæ urbs, 117, 17. (Ὀβούκολα Ptol. p. 114, 3, *Obulcola*. Plin. 3, 1; 3, 12; *Obucola* Itin. p. 413, 414; inter Carmonem et Astigin; hod. *La Monclova* sive *Venta de Monclova*).
- Obulco altera, a Cordova 300 stadiis orientem versus in via Romana sita, (*Obulco Pontificense* ap. Plin. 111, 1, 3, 10; Ὀβούλκων, Ptol. p. 112, 17; nunc *Porcuna*), 133, 26 sqq.
- Ocalea, Ὀκαλέη (Ὀκαλαί, 352, 53), Bœotiæ opp., inter Haliartum et Alalcomenium situm, ad fluvium cognominem, 352, 40; ad lacum Copaidem, 352, 53.
- Oceanus apud Homerum, 2, 3; 2, 16; 3, 29; 18, 3; in clypeo Achillis, 3, 35. Oceanus terram circumfluit, ut ex narratione de Eudoxo Cyziceno collegit Posidonius, 83, 1. Cf. 81, 7. Ὠκεανὸς ῥόος παταμοῖο in Odys. μ, 1 certam quandam Oceani partem, sinum ejus qui ab hiberno tropico usque ad australem polum pertineat, significat ex Cratetis sententia, 4, 2 sqq. Oceani sinus maximi quattuor, 100, 19. Oceanum borealem ab Albi ad fauces Caspii maris nemo adhuc præternavigavit, 244, 40. Mare Ponticum priscis erat quasi alter Oceanus, 17, 26. Tanto facilius Homerus quæ ad Pontum pertinent, ad Oceanum transferre potuit, 17, 31. Loca apud Homerum in Oceano posita Callimachus ad Gaudum et Corecyram retulit, 37, 19. De Oceani borealis ora mendacia protulit Pytheas, 245, 17. Oceani fluxum et refluxum novit Homerus, p. 3, 37. Ratio fluxus et refluxus ubique eadem fere est, ut ab uno mari unaque causa proficisci debeat, 4, 44. Frustra obliquitur Hipparchus, 4, 46 sqq. Optime de his exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 5, 1. De Oceano librum scripsit Posidonius, 78, 5.
- Ocelas, Ὠκέλας, cum Antenore in Italiam profectus in Cantabria Hispaniæ Opsicellam (Ocellam?) urbem condidisse narratur, 130, 31.
- Ocellas (?) urbs Cantabriæ (Ὠκελλων Ptolemæi?), 130, 31. Cf. Opsicella.
- Ocelum, Ὠκελον, Galliæ Cisalpinæ opp., a Scingomago 28 millia distans; locus extremus Cottii regionis (*Uxearu pres de Suse*, sec. d'Anvill.), 148, 42; ad Durium fl., in Alpium initio, 180, 46; A Ticino distat 160 mill. pass., 180, 48. Via a Ticino ad Ocelum juxta Padum et Durium, 180, 45.
- Oche, Ὠχη, mons Eubœæ, sub quo Carystus, 383, 20.
- Oche, Ὠχη, priscum Eubœæ nomen, a montis in insula altissimi nomine petiitum, 382, 30.
- Ochus, Ὠχος, ex Indicis montibus defluit, 437, 24. Ochum alii per, alii præter Bactrianam fluere ajunt; alii eum in mare Caspium exire, alii Oxo misceri dicunt, 444, 23; 436, 48. Per Nesæam et Hyrcaniam fluit, 436, 48. Prope Parthos labitur, 437, 6. Arcolunt Parni Daarum pars, 441, 41. Ad Ochum fluxum fodientes olei scaturiginem reppererunt, 444, 19.
- Ochyroma, Ὠχύρωμα, arx Rhodi ins. supra Ialysum sita, 559, 27.
- Oera, Ὠκρα (*Birnbaumer Wald*), extrema et humillima pars Alpium a Rhælis ad Iapodes porrectarum, 168, 20; 172, 43 et 51; 175, 34; 260, 45. Oera mons conterminus Albio monti, 168, 20. Per Oeram Aquileja Nauportum itur, 172, 53; 260, 42, et Tergesta ad Luium paludem, 260, 50.
- Oericuli (Ὠρίκλοι Strabonis codd.; vulgo Oriculum; Steph. Ὠρίκολα; *Itin.* Utriculum; nunc *Otricolo* cum ruinis), *Umbriæ* opp. in via Flaminia, 189, 29. Tiberi adjacet; ab Ariminio 1350 stadia distat, 189, 27 et 31 Paulo supra oppidum Nar fl. in Tiberim exit, 189, 32.
- Octavia, Augusti soror, mater Marcelli, 575, 50.
- Ὠχύποδες Indiæ, 605, 44.
- ὦδῃ quid? 15, 14.
- Odessus, Ὀδησσός, Pontica urbs inter Callatin et Apolloniam, 265, 15; 282, 48.
- Odeum, Ὀδεῖον, Athenis, 340, 49.
- Odius, Alizonum dux, 471, 30.
- Odomantes, Ὀδομάνται; in regione maritima quæ est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52 Inter Odomantes et Bisaltas Strymon exit, 281, 19.
- Odomantis, Ὀδομαντίς (?) Armeniæ provincia Sopheniæ proxima, 453, 19. (Ni fallor, ea est quæ armeniace vocatur *Khozan*, quod nomen Strabonis scribæ in notum vocabulum detorsisse videntur.)
- Odones, Ὀδωνες (Ἡδωνες codd.), Edonorum pars in Macedonia, 275, 32. Fort leg. Odomantes.
- Odoratas res, θωμάτα, Europa extrinsecus petit, 105, 28.
- Odrysæ, Ὀδρύσαι, vocantur ii omnes, qui ab Hebro et Cypselis usque ad Odessum montes oræ maritimæ imminentes incolunt, 282, 47. Bessis vicini sunt, 282, 46.
- Odrysarum reges Amadocus, Cersobleptes, Berisades, Seuthes, Cotys, 282, 50.
- Odrysses, Ὀδρύσσης, fl. e lacu Dascylitide per Mygdonium campum labitur et in Rhyndacum exit. Ad eum Alazia urbs nunc deserta, et Alazonum pagi, 471, 50.
- Odyssea, Ὀδύσσεια, Bastetaniæ urbs, supra Abdera in montanis sita; ibi fanum Minervæ, in quo scuta et navium rostra, Ulyssis errorum signa, affixa sunt, 130, 16, 124, 11.
- Oeanthea, Οἰάνθεια, Locrorum Ozolarum opp., 366, 39.
- Oeason (Οἰδασοῦν, Ὀδάνουσα codd.; *Æaso* Mela, *Οἰασσώ* Ptol.: *Oeasuna* inscr. Gruter p. 718 (unde ap. Strabonem *Οἰασοῦνα* scrib. erat); *Olarso*, Plinius 3, 3, 4; hod. *Oyarco*, *Oyarzun* ad *Irun* et *Fontarabia*), Vasconum urbs ad extremam Pyrenen sita, ad quam a Tarracone per Ilerdam, Ocam et Pompelonem sunt 2400 (2456 sec. Plin.) stadia, 134, 16.
- Oechalia, Οἰχάλια, Ætoliciæ opp. prope Eurytanes, 385, 4.
- Oechalia, urbs Arcadica, quæ nunc Andania dicitur, secundum Demetrium Scepsium, 291, 34; 385, 3; 309, 38. Euryti urbs, 301, 4.
- Oechalia Eubœæ, 301, 6; pagus Eretriensis regionis; reliquæ oppidi ab Hercule diruti, 385, 1.
- Oechalia, Thessaliæ urbs prope Triccam, 385, 4; 301, 5.
- Oechalia Euryti urbs, quam Homerus dicit, aliis in Thessalia, aliis in Eubœa, aliis in Arcadia ponitur, 376, 32. Ἡ Οἰχάλιας ἄλωσις poema aut Homeri aut Creophyli, 376, 35; 545, 35.

Œchalia, Trachiniæ opp., 385, 2.
 Œdanes, Οἰδάνης, Indiæ fl., qui in Gangem incidit, 612, 21. (Aliunde non notus est. *Jomanen* Plinii (*Jamuna* indicæ) esse suspicantur. Componere etiam possis Ἀνδῶματιν Arriani. *Diardanes* vocatur apud Curtium.)
 Œdipus, Οἰδίπους, a Polybo in Tenea pago educatur, 327, 12.
 Œneus, Οἰνεύς, Porthaonida, 397, 39; pater Deianiræ, 393, 50; gener Theslii, 400, 10; loca circa Calydonem tenebat, 400, 5. Contra eum Thesliadum bellum, 400, 11. Œnei inimicos ultus est Alcæon cum Diomede, 396, 48.
 Œniadæ, Οἰνιάδαι, Œtææ regionis opp., 372, 49.
 Œniadæ, Οἰνιάδαι, Acarnaniæ opp. ad Acheloum, 386, 48; vetus urbs inter mare et Stratum media; nova 70 stadiis ab ostio fluvii, 386, 48; 394, 49. Œniadarum lacus Melite, 294, 50.
 Œnoanda, τὰ Οἰνόανδα, una ex 4 urbibus tetrapolis Cibyricæ, 539, 30.
 Œnoe, pagus Atticus. Cf. Œnone.
 Œnoe, Οἰνόη, pars tetrapolis Atticæ, 329, 12. Cf. Œnone.
 Œnoe, Οἰνόη, opp. Corinthiorum in isthmo, 326, 42.
 Œnoe, Οἰνόη, opp. in Crisæi sinus recessu, 352, 12.
 Œnoe, Elidis locus, qui et Œnoea vocatur, 290, 33.
 Œnoe, Οἰνόη, Icaris opp., 546, 3.
 Œnomæus, Οἰνόμαος, in Pisatide regnavit, 305, 45. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
 Œnone, Οἰνώνη, Alexandri Trojani uxor; ejus in Troade sepulcrum, 510, 47.
 Œnone, priscum Œginæ nomen, 323, 1.
 Œnone (deb. Œnoe), pagus Atticus ad Eleutheræ, et alter tetrapolis Marathonis, in quem est proverbium: Οἰνώνη τὴν Χαράδραν, 323, 1.
 Œnoparas, Οἰνοπάρας, Syriæ fl., in Antiochena planitie in Orontem incidens (*Nahr Afrin*), ad quem Ptolemæus Philometor, Alexandro Bala pugna superato, ex vulnere obiit, 639, 48.
 Œnotria, Οἰνωτρία, postea Italia dicta, sec. Antiochum, initio nonnisi meridionalis Bruttii pars inde ab isthmo, qui est inter sinum Napetinum et Scylleticum; deinde autem regio quæ est a Lao fluvio et Metaponto, 211, § 4. Œnotria a freto Siculo usque ad sinum Tarentinum et Posidoniaten pertinet, olim Italia vocabatur, 174, 26. Œnotriæ et Iapygiæ confinia in agro Metapontino, 220, 14. Œnotriæ olim regia Pandoræ, 213, 10. Œnotrica gens Chones, 212, 13. Œnotri, Οἰνωτρίοι, et Chones a Samnitibus ejecti sunt; ditionem eorum occuparunt Lucani, Samnitum coloni, 210, 43.
 Œnotridæ insulæ duæ, Οἰνωτρίδες, ad Palinurum Lucaniæ promontorium, 210, 23; a continente abruptæ, 214, 51.
 Œta mons, Οἶτη, 274, 35. Œtæi montes, 274, 35. Situs eorum, 367, 21. Œtæ conterminus Corax mons, 387, 19. Ad Œtam Athamænes, 367, 20.
 Œtæa, ἡ Οἰταία, in 14 pagos divisa, continebat etiam Heraclæam et Dryopidem tetrapolim, 372, 44. In Œtæam e Thessalia ejecti sunt Œuianes, 380, 13. Œtæi, 386, 30, qui Herculem Κορυωνίωνα colunt, κόρυνας vocant quæ ceteris κόρυμπας dicuntur, 524, 28.
 Œtylus, Οἶτυλος, nonnullis Βαίτυλος (*Bitylon*), opp. ad sinum Messeniæ, 309, 16; 368, 31.
 Œum castellum, Οἶον, supra urbem (Opuntem?) situm terræ motu eversum, 50, 41.
 Ogyges, Ὀγύγης, ultimus Achæorum in Pelop. rex, 329, 44.
 Ogygia ins., Ὀγυγία, maris umbo, Atlantis filiæ sedes ap. Hom., 21, 23.
 Ogygia, sic olim Boeotia dicta, 349, 35.

Ogyius mons, Ὀγύιον ὄρος, a vet. scriptoribus fingitur, 248, 40. Nomen hoc aliunde non notum.

Ogyris, Ὀγυρίς, insula πελαγία, a Carmania 2000 stadia austrum versus distans, in qua Erythræ sepulcrum, 652, § 5. Ex Ogyri in Oaractam confugit Mazenas, 652, 54. [Affert hæc Strabo ex Eratosthene, qui testes laudavit Nearchum et Orthagoram. At Nearchus ap. Arrianum sepulcrum Erythræ in Oaracta insula Carmanis adjacente posuit, sicut etiam Agatharchides fecisse debet. Itaque quæ Strabo habet, ex Orthagora fluxerint. Ceterum Strabo Ogyrin in oceano posuisse putandus est, sicut ex eodem Eratosthene fecerunt Dionysius et Plinius, qui item 225 m. p. (2000 stad.) a Carmanis continente eam abesse dicit. Neque aliter statuit Ptolemæus 6, 7, apud quem Ὀργανα (Ὀγυρίς in marg. codd. BC et Palat.) 2000 stadiis a Carpella Carmanis promontorio versus austrum et a Serapidis insula boream versus collocatur. At quum nulla exstet extra sinum Persicum insula, ad quam hæc referri possint, errorem subesse sæpius viri docti monuerunt. Marcellinus, 23, 6, Organam Ptolemæi, ut ad insulam vere exstantem transferret, composuit cum Serapidis insula, ut patet ex verbis: *Turgana* (sic) *in qua Serapidis esse dicitur templum*. Sed hoc arbitrium prorsus. E Nearchi Arriani liquet Organam Oaractæ et litori Carmanico proximam fuisse insulam eam quæ *Ormuz* nunc vocatur vel etiam *Gerun* s. *Djerun*, in quo facile agnoscis Ὀγυριν Græcorum. Non diversum ab Organa fuisse Ogyrin ex collatis inter se Strabone et Ptolemæo colligitur. Accedit quod Ogyris a Mela et Geogr. Rav. in sinu Persico, non vero extra eum collocatur. Hinc facilis conjectura est Erythræ monumentum a maxima Oaracta ins. (*Kischem*) nonnullos ad proximam insulam Ogyrin (*Gerun*) transtulisse, et inde demum et rem et nomen ad eam esse transducta, quam Strabo, Plinius, Dionysius et Ptolemæus afferunt. Hæc autem non alia esse potest nisi hodierna *Bahrain* ins., quam iidem scriptores aliis ex fontibus *Tyri* vel *Tyli* nomine memorant. Hæc enim ab extremis Carmanis 2000 fere stadia versus notum et occasum distat, et in hanc unam quadrat, quod de 112 m. p. circuitu Ogyris insulæ refert Plinius, 6, 32, 152. Jam vero si de hac Ogyri Eratosthenes nihil aliud acceperat nisi eam 2000 stadia a Carmania meridiem versus distare, collocanda erat in Oceano, sicuti fecit etiam Ptolemæus. Nam sinus Persici ora sec. Eratosthenem ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑω μικρόν, εἴτα πρὸς ἀρκτον νεύει, etc. (Strabo p. 661, 49), sicuti in Ptolemæi tabulis videre est. Hinc sponte sequitur insulam, qualem diximus, in Oceano ponendam et 2000 ista stadia a Carpella vel ab Harmozōn promontorio computanda fuisse.]

Oisci. V. Bituriges.

Olane, Ὀλανή, Armeniæ castell., non longe ab Artaxatis, 433, 39.

Olbe, Ὀλβη, Ciliciæ opp., cum Jovis templo; ejus pontifex erat dynasta Ciliciæ Asperæ; deinde ibi tyranni et prædones fuerunt; tum Teucris ditio et sacerdotium dicta est; postea Ada ibi regnavit ejusque posteri, 573, § 10.

Olbia, Ὀλβία, Pamphylis opp. munitissimum, 569, 31; a Sacro promontorio 360 stadia distat, 568, 46.

Olbia, Massiliensium urbs, 152, 52.

Oleastrum, Hispaniæ urbs vicina Sagunto, 132, 15.

Oleastrum, Hispaniæ opp. inter Saguntum et Dertossam situm, 132, 15. (De situ loci haud dubie erravit Strabo neque diversum oppidum indicat ab eo, quod Itin. p. 399 inter Dertossam et Tarraconem habet, ab hac distans mill. 21; hod. *Balaguer*. (Reichard.) vel

- Miramar* (Lapie), vel *S. Lucar de Barrameda* (Cortes), vel *Cambrils* (Wesseling).
- Oleum optimum exportatur e Turdetania, 119, 21. Olei vicem butyrum implet apud Lusitanos, 128, 36. Olearum copia in Hispania, 136, 10; in Gallia meridionali, 147, 44. Oleum ex Aquileia exportatur, 178, 40. Olearum ferax Sabina regio, 190, 17. Oleum optimum Venafri in Latio, 198, 27; 202, 37; non fert Bactriana, 61, 6; multum habet regio Sinopes, Amisi, Phanaræ, 61, 18, et Cyprus ins., 583, 35. Oleæ Æthiopicae, gummi quoddam sudantes, 661, 27. Oleæ in Arsinoite nomo Ægypti et circa Alexandriam, 687, 29. Sesami oleo unguntur Assyrii, 635, 19. Olei scaturigines ad Ochum fl., 444, 9.
- Olenia petra, Ὠλενίη πέτρα, Homero memorata, ad Pisatidis fines est, ut nonnulli statuunt, 293, 24; nunc Scollin dici conjiciunt, in Dymæorum, Tritænsium, et Eleorum ditione, 293, 33; 332, 49. Cf. 292, 17; 293, 47; 294, 16; 302, 45.
- Olenus, Ὠλενος, Achaiae civitas, 331, 24, quam Pirus fl. præterfluit, *ib.*; nunc deserta; sita inter Dymen et Patras, 331, 30; 333, 12; ibi etiam Æsculapium, 331, 32. Agrum urbis Dymæi possident, 331, 29. Cf. 330, 3; 332, 23.
- Olenus, Ætoliae opp. ap. Homerum; nunc nonnisi rudera ejus sunt prope Pleuronem novam sub Aracyntho, 395, 26; 331, 35 et 40; 387, 41. Æoles opp. diruerunt; de agro litem moverunt Acarnanes, 387, 41.
- Olgassys, Ὀλγασσος, Paphlagoniæ mons, multa habens templa, 481, 9; cui subjacet Cimiata castellum, 481, 45.
- Oliarus, Ὠλίαρος, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.
- Oligassys, Ὀλίγασσος, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 44.
- Olizon, Ὀλιζών, Magnesiae opp., in Philoctetæ ditione, 375, 15; cujus incolae Demetrius in Demetriadem conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 44.
- Oliniæ, Ὀλινιαί, promontorium ad sinum Corinthiacum, 326, 40.
- Olinus, Ὀλινος, Boeotiae fl. prope Haliartum, 353, 43.
- Oloosson, Ὀλοοσσών λευκή, Thessaliae opp. in Polygetæ ditione ap. Homerum, 377, 40. Perrhaebicum opp., cur album vocetur, 378, 41.
- Olophysis, Ὀλόφυξις, in Atho monte oppidum, 279, 42; 280, 32.
- Olores in Hispania, 135, 50.
- Olura. V. Oluris.
- Oluris s. Olura, Ὀλουρις ἢ Ὀλουρα, in aulone Messeniaco (ad Cyparisseentem fl.) Messeniae opp.; sec. nonnullos est Dorium, quod inter Nestoris oppida Homerus recenset, 301, 2. Situs incertus.
- Olympene, ἡ Ὀλυμπηνή, Mysiae regio, 493, 46.
- Olympia, Ὀλυμπία, in Pisatide, 289, 41, juxta quam Alpheus fl., 295, 14; distat 40 stadia ab Heraclea Pisatidis, 306, 34; 120 stad. a Phea portu, 294, 46. Ei propinqua Pholoe, Arcadiae m., 306, 45, et Arpina opp., 306, 37. Olympiæ ager qui circa templum est, aliquando inundatus est, eodemque tempore stagna prope Pheneum immixta sunt, 334, 20. Olympiæ templi in Pisatide situs, 303, 49; claritatis initium in oraculis ibi editis, 304, 1; deinde solennis conventus et certamen coronarium, 304, 3; templi ornamenta; Juppiter aureus Cypseli, et eburneus Phidiae et Panaeni, 304, 8; 325, 13. Primum certamen coronarium instituerunt Elei, Pisatide potiti, 304, 51. Varia de primo templi et certaminum auctore fama, 305, 1. Templi procurationem, devictis Epeis, suscipiunt Ætoli, 307, 25. Olympicum certamen jam Homero notum fuisse nonnulli contendunt perperam, 305, 14. Iphitus id instituit, 307, 34. Phido vi obtinuit ut certamini Olympio præesset; quam certaminis procurationem Elei in tabulas non retulerunt, 307, 48. Elei certamini profuere usque ad Ol. 26, qua vixit Coræbus Eleus, 305, 9. Deinde Pisatæ, tum iterum Elei, 305, 26.
- Olympicum sive Olympium Athenis, 340, 46.
- Olympii Mysi, 485, 9.
- Olympionica, Phryno Atheniensis, 513, 20.
- Olympus, tibiarum inventor, 403, 45. De Olympo fabula ad Celænas refertur, 495, 2.
- Olympus, mons Cypri in insulæ parte orientali, cum Veneris Acrææ fano, 582, 22.
- Olympus, Cypri mons inter Amathuntem et Curiadem, 582, 37.
- Olympus, Lyciæ urbs, 567, 30, et mons, qui etiam Phœnicus dicitur, 568, 48. Zenicetæ prædonis arx, quam cepit Servilius Isauricus, 573, 9.
- Olympus, Macedoniæ mons, 22, 26; 173, 52; 276, 15 et 31; ab Ossa abruptus, 50, 11; 455, 22. Ei junctus in Thessalia Titarius mons, 276, 10. In eo Musarum cultus Thracius, 404, 38; ad eum Pieres Thraces, 275, 28; subjacent Elone et Gonnus, 378, 45, et Dium, 276, 40 et 44. Ad Olympum Æneas consedit, 520, 11.
- Olympus Mysiæ, 483, 28; 484, 13; Idæ conterminus, a poetis interdum cum Ida confunditur, 403, 52. Ad Olympum Mysium multa nascitur oxya, quæ lydice mysus vocatur, 490, 6. Mons prædonum receptaculis accommodus a tyrannisque sæpe occupatus, ut a Cleone prædonum duce, 492, 3. Olympi accolæ, 492, 35; adjacens Prusa urbs, 483, 9.
- Olympi, quattuor in Ida monte vertices ad Antandrum, 403, 50.
- Olympus, Pisatidis mons prope Pisam urbem, 306, 9.
- Olynthus, Ὀλυνθος, Macedoniæ urbs, a Potidæa 70 stadia distat, 279, 7. Mecybernam navale habuit, 279, 9. Olynthum commigrarunt Chalcidenses Thracici, e reliquis oppidis suis ejecti, 275, 38. De Olyntho funditus deleta Demosthenis vox, 100, 6. Ad urbem locus est Κανθαρώλεθρον dictus, 279, 12. Olyntho vicina Scolus urbs, 351, 13.
- Olysipon* (Ὀλυσσιπών, si vera emendatio), Lusitaniæ urbs, a Bruto munita, 126, 13.
- Olyssen, Ὀλύσσην (an ὁ Λυσσὴν, sicut ὁ Λεβὴν? Λίσσης Steph. Byz.), Cretæ opp. ad Phæstiam ditionem pertinet, 411, 52.
- Omanus, Ὠμανός, Anaitidis σύμβωμος θεός, Persarum δαίμων, 439, 10. Ritus in cultu ejus dei, 624, 19.
- Ὀμβριος. V. Jupiter.
- Omphale, Ὀμφάλη. Ejus et Herculis ex posteris Atys, 182, 42. Omphale, Ionis fabula, 50, 17.
- Omphalio, Ὀμφαλίων, Pantaleontis pater, 311, 1.
- Onagri ap. Scythas et Sarmatas, 259, 27.
- Onchesmus, Ὀγχησμος, Epiri portus, cui Corcyrae promontorium occiduum objacet, 269, 30. (Ruinae supra *Dema*, ad extremitatem borealem lacus *Vivori*. Kiepertus ibi Cassiopen portum a Ptolemæo memoratum ponit. Qui quidem portus ex objacente Corcyrae portu perperam huc translatus esse videtur.)
- Onchestus Ὀγχηστος, Boeotiae opp. ad lacum Copaidem, et Tenericum campum in loco sublimi, 354, 21; 352, 53. Eo Amphictyones conveniebant; templum ibi Neptuni, 354, 21. In propinquo est Medeon opp., 352, 45. De Oncheste Alcæus falsa tradit, 354, 31.
- Onci montes, Ὀνεια ὄρη, a Scironiis saxis et a via quæ

- juxta hæc in Atticam est, protenduntur usque ad Bœotiam et Cithæronem, 326, 24; 337, 51. Majorem Megaridis partem occupant, mare Alcyonium distinguentes ab eo, quod ad Nisæam est, 337, 51.
- Onesicritus, Ὀνησίκριτος, se audiisse dicit Diogenem phil., 609, 45. In Nearchi classe ἀρχικυβερνήτης fuit, 614, 16. Onesicritum οὐκ Ἀλεξάνδρου μᾶλλον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. Ceteros rerum Alexandri scriptores τῇ τερατολογίᾳ superat, 595, 18. Multa mentitus est, 58, 41. Sophistas Indicos convenit. Ejus cum Calano confabulatio. Doctrinæ quam Mandanis exposuerit, capita refert, 608, § 63-65. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 17. De Indiæ ora maritima, 597, 46. De Patalenæ insulæ magnitudine, 597, 36. De Indiæ fluvii; aquam jam decortam ibi e nubibus effundi dicit, 592, 50; quæ causa ei videtur esse proprietatum in animalibus, 593, 2. De aquæ Nili virtutibus, 592, 45. De fluviorum exundationibus in India, 591, 15. De Indiæ arboribus mirabilibus, 591, § 21. De bosmoro, 590, 40. De elephantis, 601, 4. De Abisari serpentibus, 595, 17. De institutis eorum qui Cathæam et Sopithis regionem incolunt, 596, 14. De Musicanæ terra, 597, 51. De Taprobane, 589, § 15. De Bactris qui senes canibus ἐνταφιασταῖς projiciunt, 443, 22. De Carmania, 618, 28. Euphratem et Tigrim in lacum exire ait, ex quo Euphrates in mare efferatur, 620, 53. De Cyri sepulcro, 621, 52; de inscriptione in Darii sepulcro, 522, 4.
- Onesion thermæ, τὰ τῶν Ὀνησίων θερμά, apud Convenas Aquitanie, 158, 22. (*Aquæ Convenarum*, Itin. p. 457. *Bagnères-en-Bigorre* prope *Ozon*.)
- Onoba, Ὀνοβα (*Huelva*), Turdetaniæ opp. ad æstuarium sita, 119, 7; objacet insula Herculi sacra, 141, 20.
- Onomarchus, Ὀνόμαρχος, Delphicum templum diripuit, 361, 11 et 23.
- Ὀνος Ἀντρώος. V. Antron.
- Onugnathos, Ὀνου γνάθος (*Elaphonisi* peninsula), Læconie peninsula, 312, 2; portum habet, 312, 23. A Cythera distantia, 312, 4 et 11.
- Onthyrium, Ὀνθύριον (Ὀνούριον codd.), Thessaliæ opp., ejus incolæ in Metropoli conducti sunt in eamque Veneris cultum attulerunt, 376, 23.
- Onyches, ὀνυχίτης λίθος, in Cappadocia, 462, 46.
- Ophelas, Ὀφέλας, periplum scripsit, ex quo plurimas de Libyæ ora exteriore fabulas scriptores posteriores sumpserunt, 701, 24.
- Ophienses, Ὀφειεῖς, Ætolie gens, ejus pars Bomienses, 387, 31; 400, 2.
- Ophiodēs, Ὀφιῶδης, insula sinus Arabici; unde nomen habeat; topazos ibi quomodo colligant, 655, § 6.
- Ophiogenes, Ὀφιογενεῖς, gens Psyllis Libycis similes, ad Parium in Troade, 503, 37.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, minor ex duabus Pityussis inss. ad Hispan.; deserta, 139, 9.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, urbs ad Tyram sita, 254, 13.
- Ophiussa, vetus Rhodi nomen, 558, 18.
- Ophlimus, Ὀφλιμος, mons Ponti, ad Phanarææ latus occiduum, 476, 30.
- Ophryniūm, Ὀφρύνιον, in Troade locus non procul a Dardano situs, cum Hectoris luco, 509, 33.
- Opici, Ὀπικοί, Campaniam habitarunt; iidem sunt qui Ausones, secundum Antiochum; Polybius Opicos et Ausones circa Craterem sinum habitasse dicit; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos regionem hanc tenuisse referunt, 202, 13. Opicorum regionem occupaverunt Sabini, qui dein Sabelli et Samnites dicti sunt, 208, 22.
- Opis, Ὀπις, pagus et emporium ad Tigridem et Semiramidis murum, 67, 1; 430, 14; 454, 10; 630, 8.
- Ὀπισθοδάκτυλοι, digitis retrorsus aversis præditi, Indiæ gens fabulosa, 58, 47.
- Opistholepria, ἡ Ὀπισθολεπρία, Ephesii agri pars ea quæ pone Lepren acten est, 541, 37.
- Opitergium, Ὀπιτέργιον (*Oderzo*), Italiæ transpadanæ oppidum (ap. Venetos), 178, 27.
- Opsicella (Ocela?), urbs Cantabriæ, quam Ocelam Antenor socium condidisse ferunt, 130, 32.
- Opuntius sinus, Ὀπούντιος κόλπος, 364, 48 et sqq.
- Opus, Ὀπούς, metropolis Locrorum Opuntiorum, 357, 8 et 46; 364, 40. Μητρόπολις Λόκρων εὐθυνόμων Ὀπόεις, in inscriptione, 365, 4. Patria Patrocli, 365, 20. Opuntii navale Cynus, 365, 6. Urbis pars terræ motu corruit, 50, 41. Opuntiorum rex Ajax Locrus, 365, 25. Opuntiorum respublica Aristotelea citatur, 267, 32.
- Oraculum Dodonæum. V. Dodona. Oracula non verbis, sed signis edebantur in Dodona et Ammonis fano Libyco, 273, 44. Oraculum Menesthei in Iberia, 116, 24. Junonis Acrææ inter Pagas et Lechæum, 326, 39; in Ptoō monte Bœotie, 354, 37 et 44. Jovis Trophonii, 355, 38. Apollinis in Adrasteæ campo, 503, 19. In Zelia urbe, 503, 24. In Grynio opp., 531, 51. Dianæ Sarpedoniæ in Cilicia, 577, 10. Oraculum mortuorum, νεκρομάντειον τὸ ἐν τῷ Ἀόρνῳ Campaniæ, 21, 36. Alia vid. s. v. Delphi. Oraculum Tyriis datum de deducenda ad Herculis columnas colonia, 141, 8; Phocæensibus Massiliæ conditoribus datum, 148, 53; Italis, 210, 32; Myscello Crotonis conditori, 218, 10; 224, 8; Archiæ, 224, 8; Phalantho Tarenti conditori, 231, 48; Byzantii conditoribus, 266, 20; Ægiensibus, 385, 51. Oraculum de Pyramo fl., 44, 11; 459, 52. Teucris e Creta in Troadem proficiscentibus datum, 517, 23. Alia v. 321, 30; 327, 10; 342, 27.
- Oratio pedestris e poetica nata, p. 14, 49 sqq.
- Orbelus, Ὀρβήλος (*Perim Dagh*), mons Macedoniæ, 275, 12.
- Orbis, Ὀρβίς (*Orbe*), Galliæ fl. e Cammeno oriens, cui adjacet Bætera (*Beziers*), 151, 19.
- Orcaorci, Ὀρχόορκοι, Tectosagum in Galatia opp., 486, 2 et 43; 493, 52. [Haud dubie est Orcistus Tab. Pent. (ruinæ ad hod. *Alekiam*) non longe dissita a Pessinunte].
- Orcheni, Ὀρχηνοί, Chaldæorum astronomorum secta, 629, 38.
- Orchistene, Ὀρχιστηνή, Armeniæ prov., 452, 51. Plurimum equitatum præbet, *ib*.
- Orchomenus, Ὀρχομενός, Arcadiæ urbs, nunc deserta, 333, 38; πολύμηλος, 291, 12. Ejus rex Aristocrates, 310, 54.
- Orchomenus, Bœotie urbs, Μινύειος, 291, 13. Initio in planitie condita, deinde in Acontium montem translata, 357, 10. Orchomeniorum coloni feruntur Achæi Pontici, 357, 14. Orchomenus, Minyarum urbs, olim opibus et potentia florens. Orchomeniis Thebani tributum solvebant; eorum tyrannus Erginus ab Hercule interfectus; Eteocles ibi Gratiarum templum dedicavit; coloni Orchomeno Iolcum deducti, 356, § 40. Orchomenus, Minyarum caput, peculiaris respublica erat, quam post bellum Trojanum Bœoti e Thessalia reduces sibi adjunxerunt, 344, 54; 353, 25. Orchomeno Minyæ in Triphyliam venerunt, 298, 24. Urbs ad Amphictyoniam Calauriæ contributebat, 321, 35. Copaidis inundatione deleta est, 349, 32; 356, 46. Ad eam Melas fluvius terræ hiatus excipiebatur, 349, 37. Orchomenia regio, 350, 1.
- Orchomenus, Eubœæ urbs, Carysto finitima, 357, 17.
- Ore carentes. V. Ἀστομοί.

- Orestæ, Ὀρέσται, Epirotica gens, Macedonum pars evaserunt, 373, 11; 271, 10. Per eos Erigonem fluere Strabo (parum recte) dicit, 277, 3.
- Orestes, Tisameni pater, 329, 37. Post matris cædem profugus in Orestiadem abiit, ubi Argos Oresticum condidit, 271, 12. Cum Iphigenia cultum Dianæ Tauropoli in Cappadociam attulit, ubi de eo Comana urbs dicta est, quod comam ibi lugubrem deposuerit, 459, 16; 460, 45. Orestis filii cum Æolica classe ab Aulide in Asiam trajecerunt, 344, 51. Orestes primus Æolicam coloniam in Asiam duxit; deinde filius ejus Penthilus, 498, 19. Orestes in Arcadia mortuus est, 498, 20.
- Orestia, Ὀρεστία, priscum Pelagoniæ nomen, 281, 26.
- Orestias, Ὀρεστιάς, Epirotica regio, quam Orestes obtinens Argos Oresticum condidit, 271, 12. Orestias etiam Macedoniæ superiori vel apud seriores Macedoniæ liberæ attribuitur, 271, 30. Orestis (ἡ Ὀρεστίς) habet Boeum montem, qui usque ad Coracem Ætoliciæ et ad Parnasum pertinet, 274, 31.
- Oretani, Ὀρητᾶνοί, Ibericiæ gens, in superioribus partibus Tagi et Anæ fl., 115, 10. Eorum nonnulli ab ortu Turdetanis contermini, 116, 44; 115, 33. Parte aliqua ad mare intra Columnas et Carthaginem Novam situm pertingunt, 126, 22; 129, 40. Ab iis septentrionem versus Carpetani, 126, 25. Oretani sunt a meridie Celtiberorum, usque fere ad Malacam, 135, 40; 134, 37. Per Oretaniam Bætis fluit, 134, 40. Oretaniæ primariæ urbes Castulon et Oria, 126, 32; 136, 32. In Oretania dorsum montosum silvosumque oram a mediterraneis dirimit, 129, 50; in eo auri aliæque metalla, 130, 3.
- Oreus, Ὀρεός, Eubœæ urbs; ejus situs, 382, 51. Primum Histiaea dicta est, 382, 44. Pagus fuit Histiaensium, quem Athenienses colonia frequentarunt, 382, 48. Quidam narrant Oritas ab Ellopiensibus bello pressos Histiaeam migrasse, atque sic unam de duabus factam urbibus, utroque nomine promiscue usam, 383, 3. Oreus terræ motu læsa, 50, 26. Orei Orion enutritus esse fertur, 383, 2. Oria, Ὀρεία, regio, 382, 34. Oritarum tyrannus Philistides, 382, 39.
- Orgas, Ὀργάς, Phrygiæ fl., quem Mæander excipit antequam Marsyam prope Apameam Cibotum excipit, 494, 41.
- Orgia et mysteria quibusnam diis assignentur, 402, 5.
- Ori (Oritarum urbs?). Ἀπὸ Ὀρίων ad Gedrosiorum regiam Alexander venit sexaginta dierum itinere, 615, 33.
- Oria, Ὀρεία, in Histiaensium Eubœæ ditione, 382, 34.
- Oria, Ὀρία (Ὀρισία et Ὀρία, Arteniidor. ap. St. Byz.), Oretanorum in Hispania caput, 126, 33.
- Ὀρείχαλκος, quid et ubi? 521, 45.
- Oricum, Ὀρικόν, urbs Epiri; ejus navale Panormus, 23, 11.
- Orion, Ὠρίων, Indiæ avis, 611, 47.
- Orion, Ὀρίων, in Hyria Bœoliæ urbe editus, 347, 27; in Oreo Eubœæ urbe educatus esse fertur, 383, 2.
- Oritæ, Ὀρεῖται, Arianæ gens, ab Arbibus Arbi fluvio distinguuntur; gens liberæ conditionis; ora eorum est 1800 stadiorum; sequuntur occasum versus Ichthyophagi, 613, 16. Oritæ sagittas præustas veneno illinunt, 615, 23. Cf. Ori.
- Oritæ. V. Oreus.
- Orithyia, Ὀρεῖθια, a Borea rapta, 245, 20.
- Ormenium, Ὀρμένιον, Thessaliæ opp., in Eurypyli ditione, 371, 25; 376, 41. Phœnicis patria, sec. Demetrium Scepsium, 376, 52. Condita urbs ab Ormeno, Cercaphi filio, 377, 1. Nunc Orminion vocatur; pagus sub Pelio situs, in Demetriadem contractus est, 376, 41; 374, 43.
- Ormenus, Ὀρμενος, Cercaphi f., Æoli nepos, pater Amyntoris et Enæmonis, Ormenium Thessaliæ condidit, 377, 1.
- Ornatum triumphalem ac consularem omniumque adeo magistratum a Tarquiniensibus assumpserunt Romani, 183, 12.
- Orneæ, Ὀρνεαί, pagus Argolidis, 323, 40; in Agamemnonis regno, 324, 11; Sicyoniæ vicinus ad fluvium cognominem (riv. de *Leondi*), nunc desertus (ruin. prope *Palæo Leondi*); Priapi templum habuit, 328, 19; 502, 54.
- Orneæ, pagus inter Corinthum et Sicyonem situs, 323, 41. Situs vici incertus.
- Orneas fl. V. Orneæ.
- Ornithon polis, Ὀρνίθων πόλις, Phœniciæ opp. inter Sidonem et Tyrum situm, 645, 10. (E. Scylace et Plinio liquet oppidum fuisse inter Tyrum et Sarepta (*Sarfand*). Admitti igitur nequeunt quæ de situ ejus Ritterus e Robinsono et Schultzio refert. In Geogr. min. t. I, p. 138 prolegg. locum composui cum hod. *Burga el Urbi*, qui in Syriæ tabula Berghausiana a Sarepta circa 15 stadia versus boream distat. Idem locus vel pervicinus ei esse videtur *Birket el Till*, quem Melchior de Vogue (in *Athenæum* fr. 1854 p. 1164) ruinarum indiciis ductus Ornithopoli vindicat. Situm esse dicit à *trois kilomètres au nord de Sarepta*).
- Oroatia, Ὀρόατις, fluvius Persidem a Suside dirimens, 619, 10; 577, 13; a Pasitigri 2000 stadia distat, 620, 46.
- Orobis, Ὀρόβις, Eubœæ opp., 347, 49, ubi Apollinis Selinuntii (?) oraculum, 382, 37.
- Orontes, Ὀρόντης, Hydarnis Persæ e genere, Armeniæ præfectus, 455, 54.
- Orontes, Ὀρόντης (*Nahr el-Asy*); unde dictus; olim Typhon vocabatur; de ea re fabula; fontes et cursus fluvii; 639, 11. Ostia ejus ab Antiochia unius diei navigatione, a Seleucia stadia 40 distant, 639, 25 et 46. Fontes prope Paradisum et Ægyptium murum, 643, 33. Inter Apameam et Antiochiam abysso, quam Charybdin vocant, absorptus post 40 stadia rursus emergit, 228, 38. Ab eo ad Ciliciæ confinia 520 stadia sec. Artemidor., 647, 12; 571, 52. Ad Orthosiam 1130 stadia, *ib.* Quot sint usque ad Pelusiæ ostium, 571, 52. Ad Orontem consederunt Argivi Triptolemi comites, 639, 1.
- Oropus, Ὀρωπός, Bœotiæ opp., 336, 3; 343, 50; a Delphinio 20 stadiis abest, 346, 9; in confinio Bœotiæ et Atticæ situm oppidum sæpe in controversiam venit, 342, 48; 54, 41. Oropiorum locus Psaphis, 342, 42. Vicinus Oropo Græa locus, 346, 45.
- Orospeida, Ὀροσπέδα (Ὀροσπέδα Ptolem.), Hispaniæ mons, a medio Idubeda monte versus occasum porrectus ad meridiem et oram Columnis vicinam declinat; initio nudus collis, dein per Spartarium campum pergens silva tectus, jungitur montibus qui supra Malacam sunt, 133, 46. Ex eo Bætis fl. oritur, 135, 38. Mons inhabitatur parte Edetanorum et Bastetanorum, 134, 49; 135, 38.
- Orpheus, Ὀρφεύς, 649, 6, Thrax, musicus, 404, 44; Cicon, præstigiator, in Pimplea vico degebat; de ejus studiis et morte quædam, 276, 45. Orpheus cum Thamyri componitur, 280, 15.
- Orthagoras, Ὀρθαγόρας, laudatur de Ogyri insula, 652, § 5.
- Orthagoria, Ὀρθαγορία (*Ortakoi* a *Maragna* versus meridiem), Thraciciæ oræ oppidum ab oriente Maroneæ, 282, 29 (Plin. 4, 18, 11 Maroneam et Orthagorian easdem esse dicit).
- Orthanes, Ὀρθάνης, Atticorum deus, Priapo similis, 503, 9.
- Orthe, Ὀρθη, Thessaliæ opp., in Polypœtæ ditione ap. Homerum, 377, 40. Secundum nonnullos est arx Phalanæorum, 378, 5.

- Orliopolis, Ὀρλιόπολις, Macedoniæ opp., 281, 6. (In valle *Stroumitza* fluvii alicubi sita erat).
- Orthosia, Ὀρθωσία, pagus Cariæ, 555, 28.
- Orthosia, Syriæ opp. maritimum, a meridie Simyræ situm; in propinquo erat Eleutherus fl., 641, 36; 642, 31; sita Orthosia initio Cœlesyriæ, 644, 6; ab ea ad Pelusium Phœnicia pertinet, 643, 54. A Pelusio Orthosia abest 3650 stad., ab Oronte 1130 stadia, sec. Artemidorum, 647, 8. (Oppidum a Tyro 12 m., ab Antarado 30 m. p. distat sec. Tab. Peut. His ducimur ad amplas ruinas quæ exstant prope *El-Barid* fl. vocanturque *Burdch Hakmone el-Ychudy*. Regio hæc etiamnunc a quibusdam *Orlosa* vocatur. Quo pacto Ritterus, 17, p. 807 Orthosiæ nomine hodiernum *Tartus* sive *Tortosus* (Antaradum veti.) a Strabone significari putaverit, haud assequor.
- Orton, Ὀρτων, Frentanorum navale, 201, 44.
- Ortospana, τὰ Ὀρτόσπανα, Paropamisadarum opp., 616, 2. Ad quod est ἡ ἐκ Βάκτρων τρίδος; distat ab Arachotis 4000, ab Indiæ finibus 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 5.
- Ortygia, Ὀρτυγία, nutrix Dianæ et Apollinis, 546, 31 et 41.
- Ortygia insula ante Syracusas sita primum memoratur ab Hesiodo, 19, 12; ponte continenti jungitur, 224, 48; Arethusam fontem memorabilem habet, *ib.* Ab utraque insulæ parte portus est, 225, 53.
- Ortygia, Ὀρτυγία, lucus prope Ephesum ad oram marit., quem Cenchrius perfluit. Ibi Latona peperisse fertur, 546, 27; adjacet Solmissus mons, 546, 34. In luco isto templa, statuæ, festa, 546, 40.
- Ortygia, antiquum Deli nomen, 417, 38.
- Oryges, Ὀρυγες, pisces in mari ad Turdetaniam, 120, 22.
- Orygum cornibus pro armis utuntur Æthiopes, 657, 31.
- Oryza in India, 588, 47, quomodo colatur, 590, 31; nascitur etiam in Bactriana, Babylonia, Suside, Syria inferiore, 590, 35.
- Osca, Ὀσκα, Hispaniæ opp., usque ad quod pertinet regio Iacetanorum, 134, 2. Ab Ilerda 540 stadia distat, 134, 14. Ibi Sertorius decessit, 134, 6.
- Osci, Ὀσχοι, Campanorum gens non amplius superstes; ad Oscos pertinent Sidicini, 197, 52. Osci post Ausones in Campania habitantes a Cumanis pulsati sunt, 202, 19. Herculaneum et Pompeios in Campania tenuerunt, 205, 40. Osci, Ausonum olim vicini. Etsi gens interiit, sermo eorum ap. Romanos reslat, et certa quædam carmina ea dialecto scripta in scenam producuntur, 194, 13. Oscorum montes, 202, 13.
- Osiris, Ὀσίρις, idem est qui Apis, 685, 48. Ejus templum Abydi; lex quædam in eo observata, 691, 47. templum in Acantho urbe, 687, 25. Osiris jacet in loco Sai urbi vicino, qui vocatur Ὀσίριδος ἄστυον; ceterum de hac re controversia est, 682, 50. Cf. Isis.
- Osismii, Ὀσίμιοι, quos Ostimios (Ὀστιμίους) Pytheas vocat, Galliæ gens, Venetis finitima, 162, 27. In promontorio habitant longe porrecto, *ib.*
- Osogo. V. Jupiter.
- Ossa, Ὀσσα, Thessaliæ mons, 22, 26; 276, 13 et 32, ab Olympo abruptus esse putatur, 50, 10; 369, 20; 454, 22. Ejus præternavigatio octoginta fere stadiorum, 380, 49. Ad Ossam Larisa oppidum est, 378, 20; ad eundem olim habitant Ænians cum Perrhæbis, 51, 11.
- Ossa, mons Pisatidis, ad Pisam urbem, 306, 9.
- Ossonoba, Ὀσσόνοβα (*Estoy* ad ostium *Silves* fl.), Turdetaniæ opp. ad æstuarium situm, 119, 7.
- Ostia, Ὀστία, Latii urbs importuosa. Navigationis ibi ratio, 193, 15. Ostia ab Anco Marcio condita, 193, 24. Romæ navale, 120, 11; 182, 22, Laurento vicinum, 190, 45. Distantia a Pyrgis, 188, 15; a Luna, 184, 44.
- Ostimii, Ὀστίμιοι, Galliæ populus, i. q. Osismii, de quibus Pytheas falsa narrat, 53, 1. Eorum promontorium Cabæum, 53, 45.
- Ostreæ. Earum copia abundat mare exterum, præcipue vero ea pars quæ est ad Turdetaniam, 120, 16, et Tagus fluvius, 126, 16, et ἡ στομαλὶμνη ad Rhodani ostia. Reperiuntur ostreæ ad templum Ammonis, 41, 14.
- Othryadas, Ὀθρυάδας, Spartanus. Ejus strategema, 323, 33.
- Othrys, Ὀθρυς, Thessaliæ mons, 374, 4. Ejus situs, 371, 42. Ex eo fluit Enipeus, 371, 5.
- Otides, Ὀτίδες, aves in Hispania, 135, 50.
- Otreus, Ὀτρεύς, Otræam Bithyniæ condidit, 484, 41.
- Otrora, Ὀτροία, Bithyniæ opp. supra Ascaniam paludem, 484, 39. Conditor ejus, *ib.*
- Otryoneus Cassandram in matrimonium pelivit, 514, 8.
- Otus, Ὀτος, Cyllenius, Epeorum dux, 290, 18; 392, 15.
- Oves Erythiæ insulæ 50 dierum pastione tantam pinguedinem contrahunt, ut suffocentur, nisi sanguis aliquid emittatur, 141, 1; 223, 40. Idem accidit in Ætnæa Siciliæ regione, 223, 40. In Turdetania aries, qui oves ineat, talento-emitur, 119, 42. Oves magnæ in regione circa Borysthenem, 255, 14. Oves Gadilonitidis regionis Ponticæ, 468, 30; Laodiceæ et Colossarum in Phrygia, 495, 30; Nabataeorum, 666, 47. Oves Sarapidi immolantur in Nitriote Ægypti nomo, 682, 46. Ovem Saitæ et Thebani colunt, 690, 23. Oves Æthiopice caprarum in modum hirtæ, 698, 18. Oves lacte et carne enutrientur apud Libycas quasdam gentes, maxime apud Æthiopes (Hesperios), 709, 20.
- Oxææ, Ὀξæαι, i. e. Acutæ, ex Echinadibus insulis, 393, 35; imperavit iis Meges, 394, 20.
- Oxi, Ὀξοι, aljis Ariamazæ, petra in Sogdiana, 443, 54; 444, 6.
- Oxus, Ὀξος, fluvius permagnus, in Indicis montibus oritur, 437, 24; in Caspium mare exit; sec. nonnullos excipit Ochum; merces Indicæ per eum deferuntur, 436, 48; 61, 19. In eum influit Zariaspa fl., 443, 13. Oxus Bactrianos a Sogdianis dirimit, 440, 36; 443, 20; 61, 19; accolunt eum Massagetæ et Arachoti, teste Eratosthene, 440, 30; Oxi ostia ab Iaxartis ostiis distant 2400 stadia, 435, 6, sive 80 parasangas, 444, 29.
- Oxya multa nascitur ad Olympum Mysium; *mysus* vocatur Lydorum lingua, 490, 6.
- Oxyartes, Ὀξύαρτης, Roxanen filiam in Sisimithræ petra custodiebat, 443, 52.
- Oxyathres, Ὀξύαθρης, frater Darii III, pater Amastridis, 466, 43.
- Oxybii, Ὀξύβιοι, Liguriæ populus, 153, 35; 168, 28.
- Oxybius portus, a Liguribus Oxybiis nomen habens, in ora Narbonensi, 153, 35. Situs incertior. Fuisse videtur inter fl. *Argens* sive *Frejus* opp. et *Antibes*; Cluvero et Danvillio idem est quem nomine proprio Ἀγίτταν dicit Polybius, 33, 7; hod. *Agaye* vel *Napoule*. Cf. Walckenaer *Géogr. des Gaules*, t. I, p. 182.
- Oxydracæ. Cf. V. Sydracæ.
- Oxylus, Ὀξύλος, Hæmonis f., decima post Ætolum generatione in Elidem reversus civitatem ibi constituit; testatur rem inscriptio basi imaginis Oxylis insculpta in Eleorum foro, 398, 15. Oxylus, ab Ætolo Eleo genus ducens Temeno ceterisque Heraclidis itineris dux fuit, et hostium agros divisit; rediit in Elidem majorum suorum jure ad se pertinentem, contracto Ætolorum exercitu contra Epeos, 307, 7. Cf. 286, 41; 334, 48.
- Oxynia, Ὀξύνηξ (*Mokossi?*), Thessaliæ urbs ad Ionem fl., ab Azoro Tripolitidis distans 120 stad., 272, 14.
- Oxyrynchus, Ὀξύρυγχος, nomus et urbs Ægypti, in qua oxyrynchus piscis colitur, 690, 15. (Urbs fuit ad hod. *Beneh*, in occiduo latere canalisi *Bahr Yuseph*.)

Oxyrynchus, Nili piscis, 699, 6; ab omnibus Ægyptiis, præcipue autem in Oxyryncho nomo, colitur, 690, 16 et 21.

Ozolæ. V. Locri.

P.

Paches, Atheniensium dux, Trojam Mytilenæis ademit, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ, 513, 52.

Pachynum pr., Πάχυνος ἄκρα, Sicil., 220, 46; 102, 7; 221, 23; 87, 32; 221, 34 et 42; 226, 9. Ei objacent Melite et Gaudus, 236, 32. A Pachyno ad Pelorum 168 m. pass., 221, 28; in Cretam 4500 stadia, 102, 26; 311, 50; ad Alpheum 4000 stadia, 221, 50. ad Tænarum 4500 vel 4600 stadia, 102, 27; 221, 50.

Pacorus, (Orodis) Parthorum regis filius natus maximus, in Asiam romanam missus, 637, 25, in Cyrrhestica a Ventidio interemptus est, 639, 40.

Pactolus fl., Πακτώλος, de Tmolo fluens, ab Homero non memoratur, 474, 51; 534, 4. Antiquitus ramenta auri secum ferebat; unde Cræsi divitiæ; influit in Hermum, 535, 4; 506, 36.

Pacton, πακτών, scaphæ genus e scuticis ita compositum, ut textile esse videatur, 695, 4.

Pactye, Πακτύη (*Daghan Arslan*), Chersonesi Thraciæ opp., 283, 32; 284, 10.

Pactyes, Πακτύης, mons agri Ephesii, 544, 6.

Padus, Πάδος, Italæ fl. Ejus fontes et cursus, 169, 45. Post Istrum maximus Europæ fluvius, 169, 51. In Padum influunt Durias, Addua, Ticinus, Trebia, 160, 23; 169, 44; 174, 12; 177, 41; 180, 43; 181, 9. Padus sæpe imbris et nivibus impletur; ad ostia in multas partes diffusus obscurum et ingressu difficile habet ostium, 177, 9. Cispadanam et Transpadanam Galliam dividit, 176, 28. Ad Padum urbes insigniores, 180, 27. Ejus accolæ olim Boii, Insubres, Senones, Gæzatiæ, aliæque gentes Gallicæ, 177, 14. Padi paludes fossâ a Pado ad Parmam ductâ siccavit M. Æmilius Scaurus, 181, 6. In Pado Placentia Ravennam navigatur, 181, 4. Ad Padum Electridas insulas et vicinum ei Eridanum fl. fabulantur, 179, 10.

Pæanem cur pugnam iuturi conclament, 362, 39.

Παιανισμοῦ origo, 362, 39. Παιανισμός, Thracum a Græcis τιτανισμός dictus, 281, 34.

Panæus, Πάναινος, pictor, Phidiæ consobrinus, statuam Jovis olympicam coloribus ornavit, 304, 17.

Pæoniæ, Παιονίας, situs, 274, fr. 4; regio sublimis, 260, 15; ab occiduo Strymonis latere, 281, 12. Quibusnam fluvii a Macedonia separetur, 275, 42. Axis et Strymon e Pæonum regione fluunt, 281, 18. Pæoniam usque ad Pelagoniam et Pieriam pertinuisse aiunt, 281, 24; ipsosque Pæones vocatos esse Pelagones, *ib.* Pæonii montes, 23, 32. Urbes Gortynium et Stobi, 274, 24. Agricola ibi auri frustula inter arandum reperiunt, 280, 10. Pæones secundum nonnullos e Phrygibus oriundi, sec. alios e Pæonibus Phryges oriundi, 281, 23. Pæones olim magnam hodiernæ Macedoniae partem obtinuerunt, adeo ut Perinthum oppugnarent et Crestoniam, Mygdoniam et Agrianum terram usque ad Pangæum sui juris facerent, 281, 37; ad Axium fl. Amphaxitidem Macedoniae regionem possederunt, 275, 28. Pæones Homerus memorat, 5, 28; 23, 37. Secundum quem ex Amydone sive Abydone Trojam venerunt, 277, 20, ac ducem habuerunt Asteropæum, Pelagonis filium, 281, 27. Pæonibus finitimi sunt Bessi, 264, 34.

Pæstanus sinus, Παιστάνος κόλπος, i. q. Posidoniates, 209, 11.

Pæstus, Παιστός, quæ olim Posidonia, Lucaniæ urbs, 209, 11.

Pæsus, Παισός (Ἀπαισός, 502, 24), urbs et fluvius Troadis, inter Lampsacum et Parium; urbe diruta incolæ Lampsacum migrarunt; Milesiorum coloni; urbem Homerus etiam Apæsum dicit, 504, 19; 542, 38.

Pagæ, Παγαί (Πηγαί, 343, 51), Megaridis opp. ad sinum Crisæum sive Corinthiacum, 326, 35; 287, 22; 338, 3; 343, 51; 352, 12. A Piræeo distantia, 335, 37.

Pagasæ, Παγασαί, in Thessalia Pherarum navale, 90 stadiis a Pheris, 20 ab Iolco distantes, 374, 31; nunc pagus Demetriadis, 370, 43. Nominis etymologiæ duæ, 374, 35.

Pagasiticus sinus, Παγασιτικός κόλπος, 279, 30; 375, 7; ejus insula Cicynethus, 375, 8.

Pagræ, Πάγραι, *Bagræ*, castellum Antiochensis agri, Gindaro subjacens, juxta Amani transcensum, 639, 45.

Palacium, in Chersoneso Taurica castellum a Sciluro vel ejus filiis exstructum, 259, 7 (probabiliter *Balactava* ad portum illum, quem Symbolon Strabo dicit, sita).

Palacus, Sciluri f., cum Roxolanorum auxiliis contra Diophantum, Mithridatis ducem, pugnat infelicitè, 254, 40; 256, 38. Fratres habuit quinquaginta aut octoginta, 256, 38.

Palæ, πάλαι, vocantur auri glebæ semilibres in Turdetania, 121, 22.

Palæa, Παλαιά, Cypri opp., 582, 36.

Palæa, ἡ Παλαιά, Mysiæ vicus, ab Andiris 130 stadia distans. Specus sub terra ab Andiris ad Palæam pertinet quomodo detectus sit, 525, 20.

Παλαιὰ πόλις. V. Vetus urbs.

Palæbyblus, Phœniciæ urbs post Adonin fl. (*Nahr Ibrahim*) et Climacem montem et ante Lycum memoratur, 643, 28 (ubi *hodie Suk Michael* ad Lyrum fl.?).

Palæpaphus, Παλαίπαφος, Cypri opp., a Papho 60 st. distat, a mari 10 stad., 583, 3. Paphiæ Veneris templum, *ib.*

Palæphatus scriptor ex Amazonibus, olim Alopen, nunc Zeliæ habitantibus, Odium et Epistrophum exercitum duxisse censet, 471, 8; 472, 51.

Palærus, Παλαίρος, Acarnaniæ opp., 386, 52; 394, 39.

Palæscopsis s. Antiqua Scepsis, Troadis urbs, Polichnæ vicina, supra Cebrenen, ad excelsissimam Idæ partem. Unde dicta sit urbs; eam Scamandrius et Ascanius 40 stadia deorsum transtulerunt in locum, ubi nunc est Scepsis, 519, 26. Palæscopsis in Æsepi convallibus sita, 516, 18; ab Ænea 50, ab Æsepo 30 stad. distat, 516, 40; 518, 40. Inter eam et Achæium Maleüs locus, 516, 10.

Palæstina, Παλαιστίνη, Syriæ regio, 661, 5.

Palætyrus, Παλαίτυρος, Phœniciæ opp., a Tyro meridiem versus ἐν τριάκοντα σταδίοις, 645, 12. (Secundum hæc Strabo Palætyrum retulit ad ruinas quæ sunt ad *Ras el-Ain*. In hac maxime parte fontibus irrigua urbis olim vastissimæ rudera præcipua Strabonis ætate exstitisse videntur, dum pars urbis insulæ proxima funditus fere deleta fuerit.

Palamedes, Παλαμῆδης, Nauplii f., 316, 50.

Palatium Romæ, 197, 18.

Palæ flammâ facilius quam carbonis liquefit aurum, 121, 30.

Pales, Παλεῖς, Cephallenæ opp. non amplius exstans, 391, 34; 392, 31. Hoc oppidum ab Homero Dulichium dici putavit Pherecydes, 392, 14.

Palibothra, τὰ Παλίβοθρα s. Παλίμποθρα, Indiæ urbs. Via regia ex occidente eo ducens 10000 stadiorum, 587, 51; adverso Gange ad urbem navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Palibothra ad Gangis et Erannoboæ confluentes, 598, 32; urbis descriptio, *ib.* Sita est in Prasiorum gente, 598, 37. Cf. 594, 52; 612, 20.

Palibothrus, Παλίβοθρος, cognomen regum Prasiorum, de regia urbe inditum, 598, 40.

- Palicorum crateres in Sicilia, 228, 32.
 Palinthus, Παλινθος, Danaï sepulcrum in foro Argivo, 319, 31.
 Palinurus, Παλίνουρος, Lucaniæ promontorium, 210, 22.
 Paliurus, Παλιούρος, vicus in ora Libyæ Cyrenaica, 711, 30.
 Pallantia, Παλλαντία, Aruacorum Celtiberorum urbs, 135, 8.
 Pallas, Πάλλας, Pandionis f., quamnam Atticæ partem obtinuerit, 337, 24.
 Pallene, Παλλήνη, Macedoniæ peninsula, olim Phlegra; gigantes ibi, i. e. barbari, ab Hercule debellati sunt; Troades mulieres captivæ ibidem naves Græcorum incenderunt, 278, 42. In ea sec. nonnullos Alizones habitant, 471, 42. Peninsulæ periplus, 278, 42. Ejus isthmus 5 stadiorum, in quo Potidæa, 278, 37. Ejus prom. Canastræum, 278, 35; ejus urbes quattuor, Aphytis, Mende, Scione, Sane, 279, 5.
 Palma, Πάλμα, urbs in majore Gymnesiarum ins., 139, 11.
 Palmæ in Babylonia; Suside, Perside, Carmania, 629, 25; in Meroe ins., 698, 2; in Chio, 551, 6; palmetum quod a Petra Nabateorum quinque dierum itinere distat, 661, 23; palmetum, φοινικίων, (ad Heroopoliticum sinum) magnopere honoratum ab Arabibus, 660, 48; palmetum in Hierichunte planitie, palmam caryotam ferens, quale alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui ulterius est orientem versus, 649, 49. Palma Ægypti circa Alexandriam et in Delta proveniens fructum esui non aptum fert, quum Judæa, in eadem latitudine sita, palmam tum caryotam tum ceteram ferat optimam. Utrumque genus etiam in Thebaide, præsertim in insula quadam, nascitur et maximum principibus reditum præbet, 695, § 51. Palmam nonnisi certis in locis nasci Judæi permiserunt, 680, 3. Palmarum fructus et cerebrum saluti fuerunt Alexandri militibus per Gedrosiam tendentibus, 614, 31. Palmæ usus varius, 632, 29. E palmulis vinum, 666, 8. Palmæ trabes inveterascendo in superiorem partem adversus onus flectuntur eoque melius tectum sustinent, 622, 45.
 Paltus, Πάλτος (*Beldah*), opp. in ora Aradiorum, 641, 32; inter Paltum et Marathum Aradus, 641, 42. Circa eam juxta Badan fl. (*Nahr es-Sin*, qui etiam *Nahr el-Meleh* s. *Melech* vocatur.) Memnon sepultus est, sec. Simonidem, 619, 43.
 Pambœotia, Παμβοιωτία, festum, 353, 35.
 Pamisus, Πάμισος, Messeniæ fl., 303, 41. Duo ejus nominis fluvii in Messenia. Num etiam juxta Pylum Triphylia Pamisus fuerit, quæritur, 295, 44. Alter Messeniæ Pamisus (*Dipotamo*) fluviorum, qui intra isthmum sunt, maximus, per Macariam planitiem fluit; a Messene urbe distat 50 stadia, 310, 6, et in medium sinum Messeniæ exit, 310, 1. Haud recte Euripides eum Lacœnicam a Messenia dirimere ait, 315, 3. Alter Pamisus fl. exiguus et rapidus juxta Leuctrum Laconiaë labitur; de eo Messenii cum Lacedæmonii litigaverunt, 310, 11. Ad Pamisum ab Alphæo fl. 1130 stad. sec. Artemidor., 221, 51.
 Pamisus, Πάμισος, Triphylia fl., juxta Pylum urbem fluens, aliis est Amathus, 289, 18.
 Pamphylia, Παμφυλία, Asiae regio: Ejus descriptio, 569, cap. 4. A Pamphylia extremis Taurus incipit, 106, 47. Pamphylia et Lycia confinia ad Chelidonia insulas, 556, 2. A Pamphylia sine ad Anemurium 820 stadia, 571, 43. Pamphylia paraplus 640 stadiorum, 570, 7. In Pamphylia e Troade pars Cilicium immigravit, 523, 47. Pamphylia nomine Sophocles poetarum more Ciliciam designat, 576, 23. Pamphyli sunt posteri mixtae gentis quæ cum Amphilocho et Calchante et Mopso immigravit, 570, § 3.
 Pamphylum pelagus, Παμφύλιον πέλαγος, 100, 32; 103, 50; 569, 5; 581, 27.
 Pamportus. V. Nauportus.
 Pan, Πάν, in Mendete Ægypti urbe colitur, 681, 35.
 Panætius, Παναίτιος, Rhodius, 559, 35; Cratetis Mallotæ se discipulum dicit, 576, 36. Magister Apollonii Ny-sæensis, 555, 33.
 Panchæa, Παγγαία, in mari Erythræo ab Enemero ficta, 248, 43; 86, 18.
 Pandarus, Πάνδαρος, Lycaonis f., Lyciis Trojanis imperat, 501, 9; 484, 1. Pandarus Lycius Pinaris colitur, 568, 12.
 Pandataria, Πανδαταρία, 101, 33, ins. Minturnis objacens, 194, 51.
 Pandion, Πανδίων. Ejus filii Ægeus, Lycus, Pallas et Nisus; quomodo inter eos Attica ditio distributa sit, 337, 9; 490, 49.
 Pandion, rex Indiæ, ad Augustum legatos misit, 585, 24.
 Pandora, Πανδώρα, Deucalionis mater, a qua Thessalia pars, in qua Deucalion imperavit, Pandora dicta est, 381, 16.
 Pandosia, Πανδοσία, Cassiopæorum opp., 269, 50; in Thesprotia, 213, 4.
 Pandosia, Πανδοσία, supra Cosentiam in Bruttio sita, triceps castellum; ad id Alexander Molossus periit; olim regia Cœntriæ, 212, 53. Prope id Acheron fl., *ib.*
 Πανέλληνες apud Archilochum, 318, 11.
 Panes, Bacchi comites, 404, 6.
 Panes σφηνοκέφαλοι in India, 58, 50.
 Paneum, Πανεῖον, Panis sacellum, ad Anaphlystum Atticæ, 342, 22; aliud Alexandriae, 676, 6.
 Pangæus mons, Παγγαῖον ὄρος, Macedoniae. Ad eum Crenides sive Philippi; auri metalla habet, 280, 7; 580, 22. Ad eum usque pleraque Macedoniae a Pæonibus occupata erant, 281, 40.
 Panionia. V. Panionium.
 Panionium, ubi Iones Panionia agere et Neptuno Heliconio sacrificare solent; sacrificio præsent Prienenses, 546, 12; 330, 9 et 18. Panioniorum meminisse videtur Homerus, 330, 18.
 Panis e tostis amygdalis apud Medos, 451, 36; e glandis farina apud Lusitanos, 128, 35.
 Panna, Πάννα, Samnitum opp., 208, 8.
 Pannonii, Παννόνιοι, regionem inter Alpes orientales et Danubium interjectam tenent usque ad Segesticam, præter ea quæ a Gallis Boiis et Tauriscis et Scordiscis occupantur, 260, 33. Pannoniorum gentes Breuci, Andizetii; Ditiones, Pirustæ, Mazæi, Dæsitiaæ, aliæ, quæ usque ad Dalmatiam et Ardiaeos pertingunt, 261, 8. Ad Pannonias pertingunt Japodes, 261, 30. Pannoniorum montanae planities quousque pertineat, 363, 46. Pannonia urbs Segestica, 260, 35. Cf., 173, 5; 243, 9.
 Panopeus, nunc Phanoteus, Πανοπεύς ὁ νῦν Φανοτεύς, Phocidis opp. Lebadæ vicinum, patria Epei. Ibi Tityum fabulæ collocant, 363, 20; 357, 6; 363, 52; 364, 52. Urbem a Cephisso perflui Strabo ait, 349, 52. Ad Panopenses veniens Apollo Tityum tyrannum interfecit, 362, 34.
 Panopolis, Πανὼν πόλις, Thebaidis urbs antiqua, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία, 690, 36.
 Panormus, Πάνορμος, portus prope Ephesum cum t. Dianæ Ephesiæ, 546, 24.
 Panormus, Orici in Epiro navale, 263, 11; ad medios Ceraunios montes, 269, 29.
 Panormus, Siciliae opp., inter Himeram fl. et emporium Ægestensium, 221, 18. Coloniam romanam habet, 226, 19.
 Pantaleo, Πανταλέων, Omphalionis filius, Pisata, Messe-

- niis dux erat in bello contra Lacedæmonios, 311, 1.
- Panticapæum, Παντικαπαιον, Chersonesi Tauricæ urbs, 255, 18; 258, 14; 424, 2. Ejus situs, 257, 21; urbs Milesiorum colonia; de ejus historia quædam, *ib.* Caput est Bosporanorum Europæorum, 424, 42; 257, 16; a Theodosia 530 stadia distat, 257, 16; a Phanagoria 70 stadia, 257, 40. Panticapæorum ditionis promontorium Acra, 424, 19. Apud Panticapæos in Æsculapii fano hydria ærea præ gelu rupta servatur; inscriptio ejus hydriæ, 61, 35.
- Panxani (Πανξανοί?), nomades inter Mæotidem et Caspium m., 434, 28.
- Paphlagonia, Παφλαγονία, Asiæ regio. Ejus partem olim tenuit Mariandynus, 464, 30. Ejus gens Heneti, 176, 38; 466, 1, quorum dux fuit Pylæmenes, 465, 45. E Paphlagonia immigratos esse Venetos Italiæ nonnulli censent, 162, 25; 51, 8. In Paphlagonia sunt Cauconiatæ quidam, Mariandynorum, qui et ipsi Paphlagonες sunt, finitimi; quare Caucones Trojanorum socios e Paphl. advenisse censent, 296, 43. Paphlagoniam ab ortu Halys definit, 466, 11. In eam invaserunt Cimmerii, 51, 24. Paphlagoniæ mediterraneæ descriptio, 481, § 40 sq. Paphlagonες mediterraneos novit Homerus, non item maritimos, sec. Apollodorus, 248, 17. Paphlagoniæ regno potitur Mithridates Clistes, cujus successio duravit usque ad M. Eupatorem, 481, 46. Ultimus Paphl. rex Dejotarus Philadelphus, Castoris f., 481, 49. Paphlagoniæ mediterraneæ partem, post victum Mithridatem, Pompejus Pylæmenis posteris attribuit, 463, 40. Paphlagonica vocabula permulta occurrunt in Cappadociæ parte Paphlagoniæ contermina, 473, 40.
- Paphus, Πάφος, Cypri opp. ab Agapenore condita, portum et templa habet; distantia a Palæpapho, ab Alexandria, 583, 8.
- Papyrus ad lacum Æthiopiæ, 658, 41; in lacubus Etruriæ, 188, 43.
- Paracheloitis regio, ἡ Παραχελωίτις, Ætolis et Acarnanibus causa bellorum fuit, 393, 44.
- Paracheloiitæ, Παραχελωίται, Thessaliæ Phthiotidis in Achillis ditione, 372, 40.
- Parachoathras, Παραχοάθρας, mons ab Armenia quousque pertineat, 438, 15. Cf. 440, 43; 447, 34; 451, 50.
- Paradisus, Παράδεισος (*Eden*), Cœlesyriæ opp., haud longe a fontibus Orontis fl., 643, 33.
- Parætacene, Παραιτακηνή, 66, 47; 615, 48; Persidi contigua. 633, 40. Παραιτακηνοί, Medis et Persis contigui, 449, 49. Παραιτάκαι in Assyriorum terra, 627, 5. E Parætacis labitur Araxes Persidis fl., 621, 20. Parætacenam attingit desertum quoddam, 618, 33. Parætacenum montana supra Babyloniam, 447, 50. Parætaceni, latrones asperis montibus freli, Apolloniatis imminet, 623, 23; magis quam Cossæi agriculturam exercent, nec tamen abstinent latrociniis, 633, 50.
- Parætonium, Παραιτόνιον, Libyæ urbs et portus magnus, nonnullis Ammonias dicitur; distantia ejus a Catablamo, Api, Alexandria, 678, 53. Parætonio ad Ammonis oraculum profectus est Alexander M., 691, 20. Cf. 33, 36; 687, 48.
- Paralus, Πάραλος, Clazomenas condidit, 541, 14.
- Parapotamia, Παραποταμία, Arabum regio, Apamensium ditioni finitima, 641, 20.
- Parapotamii, Παραποτάμιοι seu Παραποταμία, 349, 52; 357, 13; 363, 40; 364, 15; vicus Phocidis in ripa Cephissi, 363, 48; accuratius situm definit Theopompus, *ib.*
- Parasanga Persicus aliis 60, aliis 40, aliis 30 stadiorum, 444, 33.
- Parasopia, Παρασωπία, pagus Heracleæ Trachiniae, 351, 14. Παρασωπιάς, Cētææ regionis, 372, 49.
- Parasopia, Παρασωπία, Bæoticiæ regio, in qua Hysiæ, 347, 29. et Scolus, 351, 7 et Eleonus sive Scarphe, 351, 18. Parasopia ad Thebaidem pertinet, 351, 29.
- Parasopii, Παρασώπιοι, incolæ pagi Heracleæ Trachiniæ, ad Asopum fl. siti, 328, 33.
- Parati, Πάρατοι, Sardiniciæ gens montana, 187, 28.
- Pardales in Meroe insula, 698, 4; in Mauretania, 702, 3; in Æthiopia, 659, 19. Pardales in pompis Indorum, 611, 42.
- Parii, Πάριοι, Daarum gens, quam supra Mæotidem habitasse nonnulli ferunt; ab iis profecti Parni Ochi accolæ perhibentur, 442, 4.
- Paris judex sedit in Alexandria monte, 519, 8.
- Parisades, Παρισάδης, Bospori rex sive tyrannus, deus dictus juste imperavit, 257, 31.
- Parisades alius, Bospori rex ultimus, qui Mithridati regnum tradidit, 257, 28.
- Parisii Παρίσιοι, in Gallia ad Sequanam, 162, 54.
- Parisus, Πάρισος, Pannoniæ annis in Istrum influit, Dacos a Tauriscis et Boiis separans, 260, 27. (Legendum est Pathisus vel Parthisus, intelligendusque hodiernus *Theiss.*)
- Parium, Πάριον, Propontidis urbs, Pari insulæ colonia, 418, 13; 284, 43; Troadis urbs, cum portu; Priapenorum ditio ab Attalicis regibus aucta; urbs condita a Milesiis, Erythræis et Pariis; ibi Ophiogenes esse fabulantur, 503, § 14. In eam translatus est ex Adrastæ campo apparatus oraculi Apollinis Actæi et Dianæ; ara Apollinis ingens ibi, Hermocreontis opus, 503, 20; 418, 14. In Pariana ditione, quæ vini ferax est, 503, 5. Iliocolone, 504, 36, et Sminthia locus, 517, 44. Parium a Perintho 600 stadiis, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. A Pario ad Lectum Troadem pertinere Damastes ait, 498, 48. Parianus est Neoptolemus glossographus, 504, 42.
- Parma, Πάρμα, Galliæ Cispadanæ urbs, 180, 30. E Pado fossam eo duxit M. Æmilius Scaurus, 181, 9.
- Parmenides, Παρμενίδης, Pythagoreus e Velia oriundus, 210, 8; primus terram in quinque zonas divisit, 78, 15. Zonam adustam nimis magnam fecit, extra tropicos ad temperatas zonas producens, 78, 16.
- Parmenio, Παρμενίων, Abderis Jasonis templum struxit, 455, 17.
- Parmenio, Philotæ pater, Alexandri jussu interfectus, 616, 45.
- Parnassus, Πάρνασσός, Phocidis mons, 274, 32; 329, 10; 352, 14; 357, 34; 364, 44; 386, 30. Altus et nivalis, 326, 18. Montis situs, 357, 50. Totus sacer; inter alia habet Corycium antrum nympharum, 358, 11. Parnassi accolæ, 358, 15, Thraces Bæotia ejecti, 345, 5. Parnassii indigenæ, 362, 28, cum Apolline Pythonem tyrannum aggrediuntur, 362, 37. Ad Parnassum est locus Νῶον, nullus vero Ἐλεών, sec. Demetrium Scepsium, 377, 21.
- Parnes, Πάρνης, Atticæ mons, 343, 17.
- Parni, Πάρνοι, cognominantur Dacæ Scythiæ, maris Caspii accolæ, 435, 50. Parnas Daas emigrasse aiunt a Dais supra Mæotidem habitantibus, qui Xantii (Xanthii) vel Parii vocantur, 442, 4. Parnis imperavit Arsaces, qui Parthyæam occupavit, 441, 40.
- Paropamisadæ, Παραπομισάδαι, 107, 29, quibus Paropamisus imminet, Indum habent ad latus orientale, 616, 21; ad occidentem adjacent Arii, 616, 30. Per eos Alexander Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Apud eos sacram speluncam quandam (unum

- ex vastissimis antris quæ sunt ad *Damyas*, v. Ritter, t. 7 p. 277) viderunt comites Alexandri, in qua Prometheum vinctum esse, et ibi esse Caucasum fabulabantur, 586, 52.
- Paropamisus, ὁ Παροπάμισος, 438, 20; Tauri pars, 587, 33; Arianæ terminus borealis, 615, 41. Paropamisi partes Indicæ, Arianæ, Bactrianæ, Sogdianæ, 617, 5. Ei adjacet pars major Bactrianæ, 440, 34. Ab eo usque ad Indi ostia 12000 stadia, quæ est Arianæ latitudo 615, 50.
- Paroria, Παρωρία, Epirotica regio. Ex ea et e Tympha monte Aratthus oritur, 270, 20. Παρωρία Epirotis accensentur, 271, 10.
- Paroria Phrygia, V. Phrygia.
- Parorbelia, ἡ Παρορβηλία (Ὁρβηλία ap. Ptol.) Macedoniæ regio, Agrianum regioni adjacens; in convalle quæ ab Idomene incipit, urbes habet Orthopolin, Philippopolin et Garescum, 281, 4.
- Paroreatæ, Παρωρεᾶται, in Triphylia circa Lepreum et Macistum habitant, et ad mare pertingunt prope Samiacum fanum Neptuni, 297, 40.
- Parorius, ἡ Παωρείο; Φρυγία, Phrygiæ Magnæ pars, 493, 53; 494, 8.
- Parrhasii, Παρράσιοι, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5. Parrhasii quidam apud Anariacas ad mare Caspium sedes fixisse, ibique nunc Parsii dici feruntur, 436, 9.
- Parrhasius, Παρράσιος, pictor Ephesius, 548, 25.
- Parsii, Πάρσιοι, Anariacarum in regione ad mare Caspium habitantes, a Parrhasiis Arcadiæ oriundi feruntur, 436, 10. Partheni, τῆς Παρθένου, in Chersoneso urbe fanum, 256, 16.
- Parthenia, Παρθενία, priscum Sami ins. nomen a Parthenio fl., 393, 3; 544, 29.
- Partheniæ Παρθενίαι, quinam a Lacedæmonii dicti sint, 231, 32. Eorum conspiratio; qua detecta, de colonia deducenda oraculum petunt; datum iis responsum; sub Phalantho duce in Iapygiam trajiciunt, ubi a barbaris et Cretensibus ibi degentibus recepti Tarentum condunt, 231, 34. cf. 232, 39.
- Parthenias, Παρθενίας, Pisatidis fl., 306, 38.
- Parthenium, Παρθένιον, Chersonesi Tauricæ prom., 100 stadiis ab urbe Chersonesi, 258, 19.
- Parthenium, Bospori Cimmerii opp. ad fauces Mæotidis, 424, 8; a Myrmecione 40 stadia distans, ad Bospori partem angustissimam, 257, 52 (prope *Jenikale*, ubi in extremo Bospori promontorio veteris phari ruinæ). Objacet in Asia Achilleum, *ib.*
- Parthenius, Παρθένιος, Ponti fl., unde nomen habeat, 465, 39. Ab eo versus ortum Heneti, 465, 1; ad eum usque inde a Mariandynis Caucones habitarunt, 464, 41; etiam nunc ad eum Cauconitæ quidam esse feruntur, 465, 3.
- Parthenius, Παρθένιος, Sami fl., qui postea Imbrasus dictus, 393, 3.
- Parthenius mons, Παρθένιον ὄρος, Arcadiæ, a Tegeatide regione versus Argolidem porrectus, 333, 50. Per eum Tegea Argos itur, 323, 38.
- Parthenon Παρθενών, Athenis, Ictini opus, 339, 25; 340, 15.
- Parthenope Παρθενόπη, in Opicis, Rhodiorum colonia, 558, 48.
- Parthenope, una Sirenum, cujus monumentum Neapoli monstratur, 13, 51; 21, 34; 205, 7.
- Parthi, Πάρθοι, Παρθυαῖοι, 107, 29 et 45. Hyrcaniam, Bactrianam et Scythas ultra eam habitantes notiores nobis reëdiderunt, 11, 45. Parthici imperii finis Euphrates, 637, 15. In Parthorum planitiem Dæ Scythæ invaserunt, 438, 43. Regibus Parthorum Arsacis nomen commune est, 598, 43. Parthi φιλαρσάκται, 637, 37; Mediam et Babyloniam tenent, nec non Mesopotamiam, 636, 37; 634, 35; non item Armeniam, 634, 35. Parthorum regio Indiæ proxima Choarene, 617, 17. Parthi Aspioni et Turiam provincias Bactriæ regibus eripiunt, 443, 18. Parthorum regum dicto audientes sunt reges Persarum, 620, 10. Cum Parthis affinitatem contraxerunt reges Atropatenes, 448, 30. Parthorum reges in Gtesiphonte hiemare solent, æstatem vero Ecbanis et in Hyrcania degunt, 633, 15. Æstatem Ecbanis, hiemem Seleuciæ transigere solent, 448, 20. Parthorum rex (Mithridates I) in Elymaidem invasit ex eoque mille talentorum gazam abstulit, 634, 10. Apud Parthos obses fuit Tigranes; ab eo 70 Armeniæ convalles acceperunt, reditus præmium; quas deinde Tigranes recuperavit, Parthorum etiam ditionem populatus, 356, 14. Parthi Crassum, qui belli initium fuit, ulti sunt; ipsi bellum moverunt, misso in Asiam (Romanam) Pacoro; male contra eos pugnavit Antonius; Phraates IV, Augusti amicitiam summo-pere colebat, remissis tropæis, datisque obsidibus, 637, § 28. Nunc Parthi Romanis ita cesserunt, ut non spolia modo de Romanis olim reportata remiserint, sed et filios Phraates nepotesque Augusto crediderit obsides, 239, 33. Parthici equi, 450, 26; quibus similes sunt Celtiberici, 136, 7. Παρθυαῖων scriptores, οἱ περὶ τὸν Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀρσάκειον, Straboniana ætate de Hyrcania et Bactriana primum accuratiora tradiderunt, 97, 27. Cf. Parthia.
- Parthia, Παρθυαία, olim Hyrcaniæ pars, regio exigua et inops; postea aucta; partes ejus Camisene, Chorene et quidquid est usque ad portas Caspias et Rhagas, olim Mediæ partes; regia Hecatompylus, 441, § 1. In potestatem deinde redegerunt quidquid est intra Euphratem; Bactrianæ etiam partem ademerunt Scythiis, Romanis potentia suppres; origines imperii ab Arsace Scythæ, Parnis, Daarum genti, imperante repetuntur, 441, § 2. De vita et institutis Parthorum plura Strabo disseruit in opere historico; quibus nunc addit quædam ex Posidonio, 442, § 3.
- Parthini, Παρθῖνοι, Illyriæ pop., 271, 20.
- Parthyæa. V. Parthia.
- Parus, Πάρος, Cycladum una, 417, 4, Archilochi patria, 418, 12, et Scopæ statuarii, 517, 19. Insulæ fluvius Asopus, 328, 34. Ἡ Παρία λίθος, 418, 15. Ejus quantum excisum, tantum succrescere fertur, 186, 30. Parii Thasum condiderunt et Parium in Propontide, 418, 12; 503, 45. In Parum seu Pharum insulam sinus Adriat. coloniam deduxerunt, 261, 47; 262, 12.
- Parus, priscum nomen Phari insulæ in sinu Adriatico, 261, 47; 262, 12.
- Paryadres mons, ὁ Παρυάδρης, 447, 29; 455, 3; 476, 28, Caucasi ἀπορρώξ, attingit extrema Caucasi, 426, 46. A locis Sidenæ et Cappadociæ finitimis usque ad minorem Armeniam pertinet, 470, 14. Castellis struendis multas habet opportunitates, 475, 43. Paryadræ ad latus Cabira urbs, 476, 38. Ad Paryadram sitam regionem Iberibus Armenii ademerunt, 453, 22.
- Parysatis, Παρυσατίας, etiam Pharziris vocatur, 667, 41.
- Pasargadæ, Πασαργάδαι (ruin. *Tasa* aut *Darabgerd* Persarum regia, 620, 1. Ad Pasargadas Cyrus Astyagem ultimo prælio superavit, 622, 13. Pasargadis Cyri sepulcrum, 621 § 7 Prope Pasargadas Cyrus fluvius, 621, 14.
- Pasiani, Πασιανοί, Scythæ trans Iaxartem, 458, 32.
- Pasitigris, Πασίτιγρις, ex Uxia defluit, 621, 12. In Pasitigri rates est, per quam e Perside Susa itur, a Susis 600 stadia distans, 620, 44. Pasitigris ab Oroati abest. 2000 stadiis, 620, 46. Cf. Tigris.
- Patalere, Παταληρή, Delta inter duo Indi ostia, Ægyptio Delta similis regio 588, 41; 590, 8; 597, 9; 613, 11. Ejus magnitudo 597, 33. Ad Patalenam est terra Musi-

- cani, 597, 29. Patalene a Bactriae regibus græcis occupatur, 443, 6.
- Patara, τὰ Πάταρα, Lyciæ urbs, 567, 29; a Pataro condita, Apollinis fanum habet; auxit eam et Arsinoen nominavit Ptolemæus II, 568, 20.
- Patarus. V. Patara.
- Patavium, Πατάουιον, Galliæ transpadanæ urbs magna; ejus frequentia et commercia; e Medoaco portu et per Medoacum fluvium ad eam navigatur stadiis 250, 177, 44; 140, 27. Patavium producit lanam mediocrem, 181, 42.
- Patischores, Πατισχορεῖς, Persidis gens (aliunde non nota), 619, 22.
- Pathissus fl. (*Theiss*). V. Parisus.
- Patmus, Πάτμος, una e Sporadibus inss., 418, 52, in mari Icario, 419, 5.
- Patræ, Πατρέες, Achaïæ civitas, 331, 23; 332, 39; 288, 33; una ex quattuor urbibus quæ primæ in fœdus Achaicum coierunt, 330, 2.
- Patræ e septem pagis conflatae, 289, 34.
- Patraeus, Πατράευσ, pagus Asiæ ad Bosporum Cimmerium prope Satyri monumentum situs, 424, 12.
- Patricidæ ap. Lusitanos e finibus regionis vel urbis educti lapidibus obruuntur, 128, 51.
- Patrocles, Πατροκλῆς, descriptionem regionum Indicarum accepit a Xenocle gazæ præfecto, 58, 5. Minime similis est reliquis Indicôn scriptoribus, vulgo levissimo, 59, 3. Rerum geographicarum peritus ac fide dignus, Indiæ latitudinem esse ait 15000 stadiorum, 56, 37. 58, 13. Cf. 588, 6. Cadusios ad mare Caspium oram 5000 stadiorum obtinere refert, 436, 18. Patroclis fidem contra Hipparchum defendit Strabo, 57, 20; 57, 51. Posse censet ab India in Caspium mare circumnavigari, 62, 19. De Oxo fluvio, 436, 53, cujus ostia ab Iaxartis ostiis 80 parasangis abesse dicit, 444, 32.
- Patrocli vallum, Πατρόκλου χάραξ, insula ad Atticam sita, 342, 29.
- Patroclus, Opuntius, necato Æane, exsul ad Peleum profugit, patre Menœtio remanente, 365, 20. Ejus sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.
- Paulus Æmilius 70 urbes Epirotarum, Molossorum maxime, evertit, sec. Polybium, 268, 5. Persei debellator, Macedoniæ adjecit Epirotarum gentes totamque hanc regionem in quattuor partes divisit, 282, 38.
- Pausanias, Πανσανίας, Lae. rex, quum patria excidisset, contra Lycurgum orationem in exilio scripsit, 314, 34.
- Pax Augusta, Παξάγουστα, Celticorum in Hispania urbs, Romanorum colonia, 135, 32. (Eadem quæ Plinio *Colonia Pacensis*, Itinerario *Pax Julia*; hod. *Beja*; nonnullis hod. *Badajoz*.)
- Pecora Liguriæ, 168, 41; Galliæ, 147, 47; 164, 3; Britanniæ, 166, 24; Turdetaniæ, 118, 51; 119, 44. Pecus cicur non educant Medi, 451, 38. Pecora apud Ichthyophagos Arianæ piscibus vescuntur, 613, 26. Æthiopum pecora parva, 697, 24.
- Pectora. Vide Στήθη.
- Pectoroculati. V. Στερνόφθαλμοι.
- Pecuniæ loco permutatione utuntur Lusitani mediterranei, aut de lamina argentea aliquid abscissum dant, 128, 49.
- Pedalium, Cypri prom., Πηδάλιον, cui superjacet collis mensæ forma, Veneri sacer, 582, 29. A Clidibus distat 680 stadia, *ib.*
- Pedasa, τὰ Πήδασα, Cariæ urbs, 522, 36. Quid de Minervæ antistite Pedasensium tradat Herodotus, 522, 47. Cf. Pedasus Troadis.
- Pedasis, Πηδασίς, Cariæ regio, in qua octo Lelegum urbes, 522, 36.
- Pedasus, Messeniæ urbs a Homero memorata, eadem esse quæ Methone perlihetur. 309 3 Πήδασος ἀμπελόεσσα, una e septem urbibus quas Agamemno Achilli promisit, 308, 28. Nonnulli eam quærunt in Corone urbe, 309, 49.
- Pedasum, Πήδασον, oppidum in hodierna Stratonicensium ditione, 522, 50.
- Pedasus, Πήδασος, Troadis urbs, quæ Lelegum erat, ab Achille vastata, 500, 11; 267, 23; 530, 2. Ad Satnientem fl. sita erat; urbs non amplius exstat; locus ejus monstratur, 518, 16; 522, 35. Ab ea urbe nomen habent Pedasa Cariæ, 522, 35.
- Pediculi (Ποίδικλοι gr.), Iapygiæ gens, i. q. Peucetii, 230 q. v.
- Pediculi quomodo a vite arceri possint, 263, 5.
- Pedonia, Πηδωνία, insula Libyca portum habens inter Phœnicum et Antiphras, 679, 13.
- Pegasus ad Pirenen a Bellèrophonte captus, 326, 13.
- Peium, Πήιον, Tolistobogiorum castellum, 486, 7.
- Pelagones, i. q. Titanes, 281, 36.
- Pelagones, Epirotica gens, Macedonibus accensentur, 373, 11. E Pelagonibus orti fluvii in Erigonem se infundunt, 272, 3. Pelagonibus unam de quattuor Macedoniæ partibus assignavit P. Æmilius, 282, 42. Usque ad Pelagoniam et Pieriam olim Pæoniam pertinuisse dicunt et Orestiae nomine vocatam esse Pelagoniam, ipsosque Pæones appellatos esse Pelagones; quare Asteropæus, Pæonum dux, ap. Homerum Pelegonis filius perhibeatur, 281, 25. Pelagonia etiam Macedoniæ superiori vel M. liberæ tribuitur, 271, 38.
- Pelagonia tripolis (quæ est Thessaliæ) inter regiones Epiro accensitas male enumeratur, confusa cum altera Pelagonia, 271, 24. Tripolis hujus est Azorus urbs, 272, 7.
- Pelamydum e Mæotide palude usque ad Cornu Byzantii migrationes et piscatio eorum, 365, 51. Piscatio ad Pharnaciam, 470, 33.
- Pelargi. V. Pelasgi.
- Pelasgi Πελασγοί, quod avium instar modo hæc modo alia loca adirent ab Atticis πελαργοί (ciconiæ) dicti esse feruntur, 184, 42; 341, 5. Gens antiqua, per universam Græciam diffusa, maxime inter Æoles Thessaliæ clara, 183, 49. Pelasgi in Creta, teste Homero, 184, 4; in Thessalia, cujus pars Argos Pelasgicum dicitur, 184, 9. Circa Dodonam, 184, 13; multæ Epiroticæ gentes Pelasgicæ vocantur 184, 15. Lesbos etiam Pelasgica; Pelasgorum patriam Æschylus dicit Argos et Mycenæ, 184, 28. Peloponnesus Pelasgica vocata est, 184, 30. Pelasgi, sec. Ephorum, prima stirpe Arcades erant, qui militarem amplexi vitam alios multos in societatem perduxerunt, et quocunque venerint, magnum sibi nomen pararunt, 183, 5. Pelasgi barbari in Peloponneso, 266, 47. Condiderunt oraculum Dodonæum, 272, 25; 273, 34; 345, 21. E Thessalia in Italiam sunt expulsi, 381, 3. Pelasgi nonnulli cum Tyrrheno in Italiam navigarunt, 184, 37. Thessalici Agyllam Etruriæ condidere, 193, 39, et Regis villam, 188, 8. Herculæum et Pompeios Campaniæ tenuerunt, 205, 41. Ilithyæ sive Lucinæ fanum in Cæretanorum navali struxerunt, 188, 12. Pelasgi, ejectis vi Bœotis, Bœotiam habitarunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Bœotis e Bœotia ejecti Athenas abierunt, ubi urbis pars Pelasgicum vocatur; habitabant sub Hymetto, 345, 3 et 14. Cf. 184, 40. Totam oram maritimam, quæ nunc Ionia dicitur, sumpto a Mycale initio, itemque vicinas insulas olim tenuerunt, 351, 10. Pelasgi in Lesbo, 531, 12. Pelasgi e Thessalia profecti in Chio, 531, 15. Multum regionis iis eripuerunt Cares ex inss. in Asiæ continentem transeuntes, 564, 20. Pelasgos primos frequentasse vicina Lemno et Imbro Anticlidæ ait, 184, 36. Pelasgi Lemni in Athonis peninsula quinque oppida habuerunt Cleonas, Olophyxin, Arothoos, Dium et Thyssum, 280,

30. Pelasgi ab Homero vocantur Cilicum in Troade finitimi, 184, 20. Pelasgorum in bello Trojano duces Hippothous ex Larisa Phriconide ad Cumam sita, et Pylaeus et Lethi filii duo, 530, 21. Contra Pelasgos Larisam tenentes Neontichos exstruxerunt Græci Cumæ conditoris, 530, 53. Pelasgi genere sec. nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 43. Pelasgicus rex Maleus, q. v. Pelasgicum Argos ab Homero dicitur Thessalia, 317, 42; Thessaliæ pars quænam, 184, 9.
- Pelasgicus Juppiter, 272, 25; 273, 37.
- Pelasgicus Thessaliæ campus ejusque oppida, 381, 4. Pelasgici campi Thessaliæ in Pheras desinunt, et ad Pelium usque montem per stadia 160 porriguntur, 374, 29.
- Pelasgiotæ, Πελασγιῶται, olim Græci universi dicebantur; deinde Danaï, 319, 21 et 28. Pelasgiotæ Thessaliæ, 379, 15.
- Pelasgiotis, Πελασγιῶτις, Thessaliæ pars, 369, 27.
- Pelasgus, Πελασγός, Lycaonis pater ap. Hesiodum, 184, 27.
- Πελαϊάδες Dodonææ an aves an mulieres? 274, 1.
- Pelegon, Πηλεγών, pater Asteropæi Pæonum ducis, 281, 28.
- Pelethronium, Πελεθρόνιον, in Pelio opp., 249, 1.
- Peleus, Πηλεύς, ex Ægina in exilium abiit, 372, 27. Ad eum profugerunt Patroclus, 365, 21, et Phoenix, 377, 1.
- Pelias, Πελιάς, Iolci rex, cujus jussu expeditio Argonautica suscepta est, 38, 7; 374, 33. Iasonem in Oceanum ad Æeten proficisci jussit, sec. Mimnermum poetam, 39, 12. Peliae filiarum præstantissima Alcestis, 38, 1.
- Peligni, Πελιγνοί, Italiæ pop., finitimi Marrucinis, 201, 39. Utraque gens tanquam navali utitur Aterno oppido Vestinorum, 201, 41. Pelignos a Frentanis dirimit Sagraus fl., 201, 49. Urbs eorum primaria Corfinium, 198, 35; 201, 23. Cf. 182, 29; 193, 3.
- Πελεγόνες ap. Molossos et Thesprotos vocantur senes qui honoribus funguntur, 274, 7.
- Pelinnæum, Πελινναῖον, Thessaliæ opp., 376, 28.
- Pelinæus m., Πελινναῖον ὄρος, in Chio ins., 551, 14.
- Pelion, Πήλιον, Thessaliæ m., 22, 27; 173, 52; 276, 32; 380, 25; 381, 6.; εἰνοσίφυλλον, 379, 37; ad eum usque porriguntur campi Pelasgici, 374, 30. In Pelio Pelethronium, 249, 2. Pelio subjacent Ipnî, 380, 45, et Castanæa pagus, 380, 41. E Pelio Centauros ejecit Pirithous, 377, 46. Tota præter Pelium navigatio aspera est, 80 fere stadiorum, 380, 48. Ἡ Πελιάς μέλιτ' Ἀχιλλίς, 385, 35.
- Pella, Πέλλα, inferioris Macedoniæ urbs, quam Bottiæi tenuerunt, 277, 12. Ad eam per Ludium fl. 120 stadiorum navigatio, 278, 6. Pellæ erat Macedoniæ ærarium; urbem auxit Philippus in ea educatus; arcem habet ad Ludiam paludem, 277, 14. Sita est in via Egnatia, 268, 31. Pellæam regionem perfluere Erigon false dicitur, 277, 4. Pellæ unam ex quatuor Macedoniæ partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41.
- Pella olim a Macedonibus vocata est Apamea urbs Syriæ, 640, 33.
- Pellana, τὰ Πέλλανα, Messeniæ locus, quem nonnulli Enopeu ab Homero vocari putant, 309, 34; Laconix, 332, 10.
- Pellene, Πελλήνη, in Agamemnonis regno, 324, 14, Achaïæ civitas, 331, 17, a mari (debebat: ab Aristonauta navali) 60 stadia distat, 332, 5.
- Pellene, pagus inter Ægium et Pellenen urbes, 332, 7; unde nomen est Pellenicis chlænis, *ib.*
- Pelles e Cassiteridibus exportantur, 145, 53; e Britannia, 166, 25; ab Illyriis Aquilejam importantur, 178, 40. Pelles Liguriæ, 168, 41. Pellibus insidentes de Caucasi et Maßii verticibus delabuntur, 434, 13.
- Pelodes, Πηλώδης, sive Cœnosus portus Epiri, ad quem Butyrotum, 269, 36.
- Pelopidæ, Πελοπίδαι, a Pisalide Mycenæ profecti, 320, 10; 324, 25.
- Pelops, Πέλοψ, Pisatidis rex, 505, 46. E Phrygia populum duxit in Peloponnesum, quæ ab eo nomen habet, 366, 44. Adduxit etiam Achæos Phthiotas, 313, 38; condidit Leuctrum et Charadras et Thalamos nunc Bœotos dictos, quum Nioben sororem Amphioni elocans Bœotos quosdam arcessivisset, 309, 23. Pater Troezenis et Pitthei, 321, 47. Ejus auriga Cillus, 524, 22.
- Peloponnesus, unum ex tribus Europæ promontoriis, apud Eratosthenem, 76, 18. Ejus figura platani folio comparanda, 69, 30; 287, 39; longitudo, latitudo, ambitus, 287, 41. A Pelope Phryge nomen habet, 266, 45. Apud Homerum vocatur Ἄργος, 319, 37; Ἄργος Ἀχαιῶν et Ἰάσον, 317, 38 et 50. Quum jam diceretur Argos, deinde ab Achæis Phthiotidis, qui cum Pelope eo venerant, Argos Achaicum dici cœpit, 313, 40. Pelasgica Peloponnesus vocabatur, teste Ephoro et Euripide, 184, 30. Peloponnesum ante Græcos barbari tenuerunt, ut Phryges, Ægyptii, Dryopes, Caucones, Pelasgi, Leleges, 266, 40. Peloponnesi nomen etiam peculiariter de Laconica usurpatum, 313, 43. Peloponneso expulsi Iones Atticam et Megaridem occuparunt, 142, 9. Peloponnesi et Ioniæ fines indicabat columna in isthmo posita, 337, 2; 142, 9; Peloponnesum tyrannis liberavit Aratus, 331, 3. Ab ea ad Siculum fretum 3000 stadia sec. Dicæarch., 86, 37; ad recessum sinus Adriatici super 10000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 36; minus exputat Polybius, 87, 12 (*ex cujus numeris colliguntur* 8200 stadia); ad Columnas 12000 stadia, 87, 23; 10000 st., sec. Dicæarchum, 86, 35; duplo longius et ultra, sec. Polyb., 87, 9; ad Leucadem 700 stadia, sec. Polybium, 84, 14.
- Pelori ab Afris injuste necati sepulcrum, Πελώρου μνημα, 8, 35.
- Pelori turris, Πελώρου πύργος, e regione columnæ Rheginorum, 142, 5.
- Pelorum, Πελωριάς ἄκρα, Siciliæ pr., 220, 44; 221, 33 et 41; 222, 29; ab eo ad Pachynum 168 m. p., 221, 28. Objacet in Italia Cænys locus, 213, 43. In Peloro a nonnullis Sirenes collocantur, 18, 27 et 45.
- Pellæ, Πέλλα, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6.
- Peltinus campus, Πελτινὸν πεδῖον, Phrygiæ, 538, 7.
- Pelusiaceum Nili ostium, τὸ Πηλουσιακὸν στόμα, 681, 9. A Canopico 1300 stadia distat, 669, 11; ab Orthosia 3900 stadia, 571, 50 (3650 stadia, 647, 8). (Memoratur sæpius, ut p. 64, 670, 760, 786, 788, 791, 801, 802 ed. Casaub.) Pelusiaceum mare a recessu sinus Arabici distat via tridui aut quadridui, 29, 27.
- Pelusium, Πηλούσιον, Ægypti opp., 670, 30, in finibus Arabiæ, 682, ἀπὸ τοῦ πηλοῦ dictum; urbis ambitus, 682, 15. Eo usque olim mari tecta Ægyptus fuisse videtur, 42, 8. Isthmus ad Pelusium olim navigabilis, sec. Eratosthenem, 32, 12. Isthmi ejus latitudo, 682, 25; 421, 50. Pelusium ab Orthosia 3650 st. distat, 647, 8. A Pelusio ad Thapsacum linea 6000 stad. sec. Eratosth., 73, 12; supra 3000 stad. sec. Hipparchum, *ib.*; ad τοῦ Delta verticem mensura, 683, 16. Ab urbe versus verticem τοῦ Delta prodeunti primum occurrit fossa quæ implet lacus duos, τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλουμένας λίμνας, a sinistra sitos magni fluvii, in Arabia, 683, 16. Pelusii regio mari inundata est, Strabone Alexandriæ versante, 49, 1. Τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, 647, 4; 682, 14.
- Penelope, Πηνελόπεια, Icarîi filia, 388, 51 *et passim* (p. 121, 369, 452, 461, 551, 641 ed. Cas.).
- Peneus, Πηνειός, Peloponnesi fluvius per Elin urbem fluit, 289, 37; 290, 29. Inter eum et Selleentem fluvium est Pylus urbs, 291, 36.

- Peneus, Thessaliæ fl. Ejus fontes ad Pindum montem, de quibus controversia est Tymphaeis et qui sub Pindo sunt Thessalis, 272, 13; 276, 4. Lapitharum et Perrhæborum oppida permeat, et per Tempe vallem exit, 276, 4. E Pindo ortus ad lævā relinquit Triccam, Pelinæum, Pharcadonem; deinde præterfluit Atracem et Larisam; Thessaliotidis fluviis exceptis per Tempe exit, 376, 27. Peneus etiam Araxes dictus esse fertur διὰ τὸ ἀπαράξει τὴν Ὀσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, 455, 20. Tempe perfluens Græciam munit, 274, 27. Thessalam et Magnesiam a Macedonia inferiore determinat, 275, 40. Ei adjacet Gyrtion, 276, 17. Excipit Titaresium, 379, 10; Europum, 276, 8; Curalium, 376, 26; Ionem, 272, 17; Apidanum, 371, 6. Sæpe in agros effunditur, 369, 14. Ab eo ad Pydnam 120 (320?) stadia, 280, 45. Ad Peneum a Demetriade 1000, a Sperchio 1800, ab Euripo 2350 stadiorum præternavigatio, 380, 51.
- Pentelicum marmor, Πεντελικὴ μάρμαρος, 343, 18.
- Pentheus, Πενθεύς, ubinam a Bacchis discerptus sit, 351, 11.
- Penthilus, Πενθίλος, post Orestis patris mortem sexaginta post Troica annis in Thraciam cum Æolibus progressus est, et hinc in Thraciam trajecit, 498, 22 et 23; Penthilum in Æolica colonia deducenda adjuvarunt Bæoti, 345, 43. Penthili in expeditione Æoles quidam in Eubœa remanserunt, 383, 48. Penthilus Archelai pater, 498, 24.
- Peparethus, Πεπάρηθος, insula Magnesiae objacens cum urbe, 375, 17; 102, 51.
- Pepli Sidonii, 34, 8.
- Perasia Diana, Περασία Ἀρτεμις, Castabalis; unde dicta sit, 460, 49.
- Perote, Περκώτη, Troadis urbs in Asii ditione, postea Palæpercote dicta, 505, 15; 501, 18 et 25.
- Περδίκκας nomen, 529, 16.
- Perdiccas corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit, Ægypti sibi vindicandæ studio impulsus; a Ptolemæo in deserta insula inclusus, a militibus interficitur, 675, 7.
- Perdices anserum magnitudine in India, contra quos Triphthami pugnant, 605, 27. Perdix vulture major inter dona, quæ Porus Augusto misit, 612, 42.
- Perga, Πέργη, Pamphyliæ opp. ad Cestrum fl.; Dianæ Pergææ templum, annuusque ad id conventus, 569, 43.
- Pergamum, τὸ Πέργαμον, in montis vertice situm castellum et gazophylacium Lysimachi; custos ejus Philetærus a Lysimacho defecit et in potestate sua castellum retinuit; fratres ejus eorumque posteri Pergami reges eorumque historia recensentur, 532, § 1 sqq. Pergamum præterfluit Caicus, 534, 11. Urbem amplificavit et ornavit et bibliotheca instruxit Eumenes II, 533, 45. Prope Pergamum Aspordenus mons, 529, 13. Pergamus ab Elæa navali 120 stadiis abest, 525, 42. Pergamena regio, 489, 45; 493, 47. Pergameni viri: Mithridates Menodoti f., Apollodorus ejusque discipulus Dionysius Atticus cogn., 534, § 3.
- Periander, Περικλῆς, bellum inter Athenienses et Mytilenæos de Sigeo ortum arbitrio suo diremit, 513, 35. Falso Timæus narrat Periandrum Iliacis lapidibus Achilleum contra Athenienses Sigeo potitos munisse, 513, 38.
- Perias, Περίας, Eubœæ opp., 382, 36.
- Pericles, Περικλῆς, Samum obsedit, 545, 26. Eubœam subegit, 382, 47. Eo procurante, Parthenonem ædificavit Ictinus, 339, 25.
- Perinthus, Πέρηνθος (Erecli), Samiorum colonia, ad Propontidem in ora Thraciæ, 284, 11. A Byzantio distat 630 stadia, 284, 21, vel 600 stadia totidemque a Paro, sec. Demetrium, 284, 29. Perinthus olim a Pæonibus obsessa, 231, 38. Ad Perinthus usque Hellespontum nonnulli extendi volunt, 284, 39.
- Περρόδων γῆς scriptores, 285, 29.
- Περρίπων scriptores, 285, 29; eo peccare solent quod nihil adjungunt e doctrina mathematica et astronomica, p. 11, 6.
- Περρίσκιοι quinam? 112, 35. περίσκοιοι ζῶναι duæ Posidonii, 79, 2.
- Permessus, Περμησός, Bæotiæ fl. ex Helicone ortus, cum Holmio confluens in Copaidem exit prope Haliartum, 350, 2; 353, 43.
- Pernæ optimæ Cerretanæ et Cantabricæ, 134, 29.
- Perpena (M.) bellum contra Aristonicum confecit, 552, 20.
- Perperena, Περπερήνα, pagus supra Cisthenen Æolidis, 519, 17.
- Perrhæbi, Περραιβοί, Thessaliæ populus, 225, 35; loca ad Olympum et Tempe tenebant, 379, 3; Doridem Thessaliæ occuparunt, Eubœæ Histiaotidem vastarunt, hominesque in Doridem transdixerunt, quæ inde Histiaotis dicta est, 375, 47; 383, 8. Inter Perrhæbi olim ad Ossam et Dotium habitarunt Ænians. Perrhæbos ipsi peregrini sunt, 51, 12. Tenuerunt Thessaliæ regionem quæ ad mare est et Peneum usque ad ostia ejus, et Gyrtionem, Perrhæbicam urbem, 377, 40; 276, 17. Hinc in mediterranea ejecerunt eos Lapithæ, 377, 45. Perrhæborum oppida Peneus perfluit, 276, 7. Perrhæbica loca, Cyphus et Dodona, in Gunei ditione sec. Homerum, 378, 49. In Polypœtæ quoque ditione Perrhæbica oppida erant, quæ Homerus Lapithis, qui ibi Perrhæbis mixti iisque potentiores erant, assignavit, 379, 1. Perrhæbica oppida sunt Phalanna, 378, 7, et Oloosson, Elone, Gonius, 378, 42. Perrhæbi inter Arguram et Atracem, 378, 3. Perrhæbi a Lapithis oppressi in montana plerique recesserunt ad Pindum et Athamanes et Dolopes; relictam vero regionem Larisæi occuparunt, 378, 8; 380, 20; Perrhæbi μετανάσται ad occiduum Pindi latus consederunt, 373, 14. Pars Perrhæborum ad occiduum Olympi latus, finitima Macedonibus, remansit, 377, 51, et nonnullis in locis Lapithis mixta habitabat, 377, 51. Perrhæbi supra Ætolos habitantes, 386, 34. Quosnam Simonides Perrhæbos dicat, 379, 11.
- Persæ ex omnibus barbaris Græcis notissimi, 626, 7. Primi Græcis quoque imperaverunt, 626, 17. Persarum regiæ Susis, Persepoli, Pasargadis, 619, 52; porro ἐν Γάβαις et κατὰ τὴν Ταόκην, 620, 4. Cur Susis regiam sibi constituerint, 419, 23. Persarum imperii historia brevis, 626, § 24. Persarum expeditiones longinquæ a Cyro rege usque ad Xerxem, 51, 20. Tributa iis ordinavit Darius; eorum ratio, 626, 42. Persæ angustias freli Chalcidici putantes esse cæca vada, in magna pericula devenerunt, 8, 30. Salganeum insontem occiderunt, quod male classem a Maliensibus ad Euripum duxisse crederetur, 8, 25. Eretriam Eubœæ everterunt, 384, 41. Ad Plataeas victi sunt, 353, 51. Quantum tributum quotannis iis solverint Cappadoces et Medi, 460, 42. Armeniæ satrapa 20000 pullos quotannis mittebat, 454, 27. Persarum olim fuerunt regiones Indicæ, quæ sunt ab occasu Indi fluvii, 616, 26; in Ariana, 613, 2. Persæ mercenarios milites ex India conduxerunt Hydracas (Oxydracas), ipsi vero in Indiam expeditionem nunquam susceperunt, 586, 2. Reges tributa pendebant donaque dabant Cossæis, Mardis, Uxiis ceterisque latronibus finitimis, 449, 45; 620, 21. Etiam nunc Persæ proprium regem habent, viribus tamen fracti et Parthorum regis dicto audientes, 620, 10; 626, 42. Dii Persarum eorumque cultus; sacrificiorum ratio, 623, § 13 et 14; comparatur ritus Cappadocius, 624, § 15. Alia sat multa de Persarum moribus et institutis, 624, § 16-22. Anaitis, dea ejusque σύμβωμοι Omanus et Anadotus, 439, 9. Σάκαια festa, qualia sint et qua occasione instituta, 439, § 4 et

5. Persarum sacra etiam Medi et Armenii colunt, 456, 39. Vestitum et alia instituta plurima Persæ a Medis assumsunt, 450, § 6. Reges tritico Assico, vino Chalybonio, aqua Eulæi utebantur, 626, 4; et equis Nesæis, 454, 24. Persæ subvectiones in Euphrate et Tigri prohibiti, structis cataractis navigandi facultatem sustulerunt, 630, 11; impedimenta illa Alexander destruxit, 630, 13. Legatos male ducebant per ambages et loca difficilia, 683, 1. Περσῶν ἡλιόδλῃτοι πλάκες, 22, 44.
- Persea, περσέα, arbor in myrrhifera Æthiopiæ regione, 658, 34; in Meroe ins., 698, 2; in Ægypto et Æthiopia, 698, 53.
- Persepolis, Περσέπολις (ruinæ *Tachti Dschemchid*), post Susa urbs pulcherrima et maxima, regiam habet insignem thesaurorum magnificentia, 621, 17; 619, 52. Prope urbem Araxem Alexander trajecit, 621, 16. Idem regiam combussit, 621, 25. Persepolis a Susis 4200 stadia distat, 619, 20. Cf. etiam 65, 32; 66, 26.
- Persei specula, ἡ Περσέως σκοπή, in Delta regionis ora ab oriente τοῦ Ἀγνοῦ κέρατος, 681, 18.
- Perseus, astrum, 111, 33.
- Perseus, Περσεύς, in cista inclusus, a Dicty servatus, in Seripho enutritus, matrem ulciscens Gorgonis caput Seriphiis objecit, 418, 31. Mycenae condidit, 324, 17. Successit ei Sthenelus, *ib.* Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Helii pater, 312, 21. Erythræ pater, 663, 4.
- Perseus, rex Macedoniæ usque ad Hebrum pertinentis, a Romanis imperio exutus est, 282, 36. In bello contra Perseum Haliartus eversa, 353, 40. Contra eum Romanorum socius Eumenes II, 533, 40.
- Persicum exstat carmen, quo 360 palmæ utilitates enumerantur, 632, 33.
- Persicæ pylæ, Περσικαὶ πύλαι, 621, 5.
- Persicus sinus, Περσικὸς κόλπος, 66, 25; 100, 20, vocatur etiam ἡ κατὰ Πέρσας θάλασσα, 651, 43; 35, 35. Ejus descriptio, 621, § 2-7. Oris latitudo, 618, 48. In eo sinu a nonnullis ponuntur Sidonii et Phœnices, ad quos Menelaus venit. Hinc Phœnices ad oram maris interni migrasse produnt, alii vero eos a mari interno ad Persicum transductos esse volunt, 35, 35.
- Persis, ἡ Περσίς, 613, 2. Ejus situs, triplex natura et aeris temperies, 619, 1; longitudo et latitudo, 619, 14; gentes Patishores, Achæmenidæ, Cyrtii, Mardi, 619, 21; in Perside extrema Καμηλοβοσκοί, 619, 14. Persidi contigua Parætacene et Cossæa, 533, 40; Parætacene, Uxii, Elymæi, 449, 42. Inter Persidem et Susidem montana sunt, quæ latrones tenebant, qui mercedem etiam a regibus exigebant e Suside in Persidem intrantibus, 620, 21; 449, 45. Prope Persidem optimum thus nasci dicunt, 665, 53. V. s. v. Thus.
- Perusia, Περουσία, Etruriæ urbs, 188, 19; 188, 40.
- Pessinus, Πεσσινός, Phrygiæ Magnæ urbs, 493, 51; Tectosagum urbs, 486, 2; emporium; fanum ibi Matris deorum; ejus sacerdotes; Romani inde deæ simulacrum petierunt; situs urbis, 486, 9. Ab ea 150 stadia distat Sangia pagus, 465, 23. Rhea Πεσσινουντίς, 402, 45.
- Petalia, Πεταλία, ad Eubœam insula Sunio objacens, 382, 3.
- Petelia, Πετηλία (*Stromboli*), Lucanorum urbs mediterranea, Philoctetæ opus; a Samnitibus quondam contra Thurios munita, 211, 25.
- Peteon, Πετεών, vicus agri Thebani in via qua Anthedonem itur, 352, 39.
- Petnelissus, Πετηλισσός, Pisidiæ urbs pone Aspendum sita, 569, 50; 488, 18.
- Petra, Πέτρα, Nabatæorum urbs regia, 653, 28. Ejus situs, 663, 15. Hinc Hiericuntem 3 vel 4 dierum, ad palmatum 5 dierum iter, 663, 23. Petram Minæi et Gerrhæi et alii aromata convehunt, 661, 4. E Leuce come merces deportari solent Petram, hinc vero ad Rhinocolura Phœniciæ opp., 664, 27. Petræorum mores egregii, teste Athenodoro, 663, 27.
- Petreus, Πετρήσιος, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 8.
- Petrocorii, Πετροκόριοι (*les habitants du Périgord*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; apud eos officinæ ferrariæ, 158, 36.
- Petronius, Πετρώσιος, Ægypti præfectus, 670, 17, Alexandrinorum seditionem repressit, 696, 4. Ejus contra Æthiopes expeditio, 696 § 54.
- Peuce, Πεύκη, Istri insula, quam Bastarnæ Peucini dicti tenent, 253, 45; 254, 33. In eam per Sacrum Istri ostium navigatur 120 stadiis, 253, 48.
- Peucini, Πευκινοί, Bastarnæ, 254, 33. In Peuce insula, 253, 45.
- Peucelii, Πευκέτιοι, sive Pædiculi (Ποίδικλοι codd.) in Iapygia, 230, 45; 234, 50. Eorum regio usque ad Egnatiam et Silvium pertinet, 235, 24; montosa est et aspera, 235, 24. Incolæ ex Arcadia immigrasse videntur, 235, 26. Peucetiorum et Dauniorum nomina non nisi priscis temporibus in usu erant; nunc regio harum gentium Apuliæ nomine comprehendi solet, 235, 30. Peucetii et Daunii et Apuli eodem sermone utuntur, 237, 6.
- Peucolaitis civitas, Πευκολαΐτις πόλις, ad Indum, juxta quam Alexander ponte trajecit exercitum, 595, 3.
- Phabda, Φάβδα s. Φαῦδα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39.
- Phabra, Φάβρα, insula ad Zosterem Atticæ pr., 342, 20.
- Phacussa, Φάκουσσα, Ægypti vicus ad initium canalis in mare Rubrum exeuntis, 684, 1.
- Phæaces, Φαίακες ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι, in Atlantico Oceano ap. Hom. finguntur, 21, 28.
- Phædon, Φαίδων, Eleus, Socraticus, cujus successores Eleaci vocantur, 337, 49.
- Phædrus, Φαῖδρος (?), Atheniensium dux in bello Lamiaco Styra Eubœæ diruit, 383, 30.
- Phæstus, Φαιστός, Cretæ urbs, a Minoe condita, 409, 19; 411, 44; diruta a Gortyniis, qui agrum ejus tenent; distantia a Gortyne, Matalo oraque maritima, 411, 44. Epimenidis patria, 411, 52. Ad Phæsti regionem pertinebat Olyssen (*Lisses St.-B.; al. Blisse, Lasæa*), 411, 52.
- Phaethon, Φαέθων. De eo fabula, 179, 9. Phaethon, Euripidis tragedia, 28, 4.
- Phagres, Φάγρης (*Orphano*), Thraciæ oræ opp., 279, 50.
- Phagroriopolis, Φαγρωριόπολις, Ægypti urbs, 683, 54. Φαγρωριόπολιτις νομός Ægypti, Heroonpoli vicinus, 683, 53.
- Phagrorius seu phagrus, Nili piscis, 699, 8.
- Phalacrum, Φαλακρόν, Corcyræ prom. (*Cap Drasti*, ut videtur, vel *Cap Cephal*), a quo ad Tarentum sunt 4700 stadia, 269, 36.
- Phalangia Albanicæ τὰ μὲν ποιεῖ γελῶντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ κλαίοντας πόθῳ τῶν οἰκείων, 431, 31. Phalangia in Masæsyliæ, 705, 13.
- Phalanna, ἡ Φάλαννα, Thessaliæ urbs Perrhæbica ad Peneum prope Tempe, 378, 7. Phalannæorum arx secundum nonnullos erat Orthe, ab Homero memorata, 378, 5.
- Phalanthus, Φάλανθος, Partheniarum, qui Tarentum condiderunt, dux, 231, 36 et 51. Brundusiis agri partem ademit; Tarento pulsus est; a Brundusiis splendida sepultus, 234, 32.
- Phalara, τὰ Φάλαρα, Thessaliæ opp., 30 a Lamia stadiis dissita, 373, 35; terræ motu diruta, 50, 28.
- Phalasarna, ἡ Φαλασάρνη, Cretæ opp., a Polyrrhenia 60 stad., 411, 40.

- Phalces, Φάλκης, Sicyonem condidit, 334, 48.
- Phalerenses, Atticæ pagus, Φαληρεῖς δῆμος, 342, 13. Phalericum litus, 343, 33.
- Phalerus, Φάληρος, et Acamas Athenienses Solos Cypri condiderunt, 583, 19.
- Phanæ, Φάναι, Chii ins. portus, 551, 5.
- Phanagoria, Φαναγορία (rectius Φαναγόρεια) vel Φαναγόρειον, Bosporanorum Asiaticorum caput, 424, 42; 255, 17; 425, 4; ad Corocondamitin paludem in insula est, quam Anticites facit, 424, 33. A Panticapæo 70 stadia distat, 257, 40. Habet templum Veneris τῆς Ἀπατούρου, 424, 28.
- Phanaræa, Φανάρεια, Ponti regio optima; ejus situs, fluvii, Eupatoria urbs; 476, § 30; 469, 9. Oleas fert, 61, 18. Penes Pythodorida est, 477, 4.
- Phanias, Φανίας, Eresius, Aristotelis disc., 528, 30.
- Phanoteus. V. Panopeus.
- Phaon, Φάων, a Sapphone amatus, 388, 36.
- Phara, Φαρά, Libyæ opp., a Scipionis equitibus bello Africano incensum, 706, 7. (Oppidum aliunde non notum, siquidem nomen recte habet. Memoratur oppidum juxta Thenam et Cervinam insulam. E regione ejus insulæ et paucis a Thena (h. *Taine*) stadiis situm erat Taphrura opp. (Ptol. et Tab. P.), hodierna *Sphack*. Ni fallor eundem locum notavit Strabo, et Φαρά nomen corruptum est.)
- Phara, ἡ Φάρα, Achaia civitas, Dymæ finitima; cives dicuntur Φαρεῖς, 333, 9; 331, 24. Pharenses et Ægienses Rhypidem regionem tenent, 332, 35.
- Phara seu Pharæ, Messeniæ opp., 333, 10; 309, 51; 310, 5. Cf. Pharæ. Ejus cives Φαράται, 333, 10.
- Pharæ, Φαραί, Tanagricus vicus, 348, 19.
- Pharæa, Lacon. opp., Heraclidis erat *ærarium*, 313, 18. Φᾶρις, 311, 9.
- Pharbetites nomus Æg., Φαρβετίτης νομός, 682, 7.
- Pharcadon, Φαρκαδών, Hestiaeotidis opp., 376, 24 et 29.
- Pharia. V. Pharus.
- Pharis, Φᾶρις, Laconia opp., 311, 39. Cf. Pharæa.
- Pharmacussæ, Φαρμακοῦσσαί, duæ insulæ inter Atticam et Salaminem, in quarum majori est Circes sepulcrum, 339, 33.
- Pharnaces, Φαρνάκης, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; 434, 32. Hypanin fl. Dandariorum agris induxit, 425, 13. Leucotheæ templum Moschicæ regionis spoliavit, 427, 41. Amisum obsedit, 468, 49; Sinopen expugnavit, 467, 24 et 44. Ab Asandro interfectus est, 534, 24. Filii Pharnacis, 480, 11. Men Pharnacis. V. Men.
- Pharnacia, Φαρνακία, Ponti urbs munita, 469, 45; 428, 7; 104, 34. Cotyori incolis frequentata est, 469, 54. Supra Pharnaciam sunt Tibareni et Chaldaei sive Chalybes, 470, 8. Ad Pharnaciam pelamydum piscatio, 366, 5.
- Pharsalus velus, Παλαιφάρσαλος, Thessaliae urbs; ab ea usque ad Thebas Phthiotides Helladem regionem, quam Homerus dicit, pertinuisse nonnulli censent, 369, 30; 370, 39. Phthiotidis opp. in Achillis ditone, 372, 37. Pharsalo novæ et veteri propinquum Thetidium, 370, 41. — Pharsalum (novam) præterfluit Enipeus, 371, 5; ei propinquum Eretria opp., 384, 35. Pharsaliis Philippus Halum assignavit, 372, 3. Pharsalii Halum deletam instaurarunt, 371, 47. Pharsalius est Cysrilus historicus, 454, 53.
- Pharus turris in Pharo insula, Sostrati Cnidii opus, 673, 15.
- Pharus ins., Φάρος, ἡ Φαρία νῆσος, ad Ægyptum 150 stad. ab ostio Canopico, 673, 1. Ejus descriptio, *ib.* et 675, 24. Phariam insulam Homerus πελαγίαν dicit ex ignoratione, ut Eratosthenes censet; immo veri non ignarus, sed de industria talem Menelai temporibus fuisse dicens, 24, 46; 30, 45; 48; 51; 460, 3. Insula nunc est ἄνυδρος; fortasse nondum erat Homeri ætate, qui εὐορμον vocat, 31, 4. Nunquam Pharus mari tecta fuit, 47, 32. Caesar insulam evastavit, adeo ut nunc nonnisi nautæ pauci circa turrim habitent, 873, 34.
- Pharus, Φάρος, insula olim Parus dicta (*Lesina*), in sinu Adriatico, 102, 24. Pariorum colonia, patria Demetrii Pharii, 261, 46; 262, 12. Ardiaeis vicina est, *ib.*
- Pharusii, Φαρούσιοι, Libyæ Æthiopes, 108, 34; Tyriorum oppida in Libyæ ora ad oceanum sita diruerunt, 701, 36. Nonnulli Troglodytarum more in speluncis habitant, 703, 21. Æthiopiis Hesperiiis vicini iisque similes sunt; curribus falcatis utuntur, 703, 14. Nonnunquam Mauros conveniunt, in itinere per deserta utres aquæ plenos ventribus equorum subligantes; interdum etiam per loca quædam palustria Cirtam veniunt, 703, 177.
- Pharygæ, Φαργύγαι, Argolidis opp. cum templo Junonis Pharygææ. Hujus colonia Pharygæ Locrorum, 366, 15.
- Pharygæ, Φαργύγαι, olim Τάρπη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, cum templo Junonis Pharygææ; colonia Pharygarum Argolidis, 366, 15.
- Pharygium, Φαργύγιον, Phocidis prom. cum navium statione, 363, 5.
- Φάρζιρις, i. q. Παρύσατις, 667, 41.
- Phaselis, Φάσηλις, Lyciæ opp. tres portus habens et lacum, 568, 51; superjacent Solymi montes et Termessus, *ib.* Urbs per se constat neque τοῦ Λυκισκοῦ συστήματος particeps est, 569, 15. Tenuit eam Zenicetes prædo, 573, 13. Prope eam juxta mare sunt angustiae, per quas exercitum duxit Alexander, 569, 3.
- Phasis, Φᾶσις, Colchidis fl. et urbs; non est punctum Ponti maxime orientale, quum hinc ad Dioscuriadem versus orientem supersint 600 stadia, 427, 8. Ad Phasin ab ostio Ponti sunt 8000 stadia sec. Eratosthenem, 5600 stadia sec. Hipparchum, 76, 5; 419, 50; a Trapezunte 1400 stadia, 469, 50. Phasis fl. ab Homero non memoratur, 248, 14. In Armenia oritur, 429, 20; 433, 45. Glaucum et Hippum excipit; navigatur usque ad Sarapana castellum; adjacet fluvio Phasis urbs, 427, 19; 429, 20. Phasis angustias perlabitur, per quas in Iberiam aditus est; ob cursus obliquitatem 120 pontibus junctus; asper, violentus imbrium tempestate, 429, 17. Ad ejus ostium ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1; 37, 37. Ad Phasin Æa, Æetæ urbs, 38, 12, et Phasis urbs, Colchorum emporium; ab Amiso vel Sinope 3 vel duorum dierum [noctiumque] iter distat, 427, 25; 427, 24.
- Phatniticum, Φατνιτικόν, Nili ostium, 681, 5.
- Phauene, Φαυηνή (?), Armeniæ regio, 452, 50.
- Phaunitis, Φαυνίτις, regio, quam Medis Armenii ademerunt, 453, 23.
- Phayllus, Φάυλλος, Delphicum templum diripuit, 361, 12.
- Phazemon, Φαζημών, pagus Phazemonitidis, quem auxit, urbem constituit, Neapolinque denominavit Pompeius, 379, 45. Phazemonitarum thermæ supra Amasenum agrum, 480, 6.
- Phazemonitis, Φαζημωνίτις, Ponti regio, quam Neapolitin Pompeius nominavit; ejus situs, 479, 45; ejus pagus; lacus Stiphane, *ib.*
- Phea, Φειά, Elidis pr. (ad *Chortas* portum), Pisatidis oræ initium sec. nonnullos, 294, 42; ante Pheam est insula et portus, a quo ad Olympiam 120 st., 294, 46; 301, 27. Inter Pheam et Epitalium Alpheus fluvius exit, 295, 15.
- Phellon, Φελλών, Triphylia mons, ad quem Scillus opp., 295, 49.
- Phellus, Φελλός, Lyciæ opp., 568, 31.
- Phemonoe, Φημονόη, prima vates Pythia, 359, 53.

Pheneus, Φενεός, Arcadiæ opp., 333, 39; ad Pheneum τὰ βέρεθρα sive ζέρεθρα Ladonis vel Aroanii fl., 334, 14, et Stygis aqua, 334, 26.

Pheræ, Φηραί, Messeniæ urbs, 308, 27. Ad Nedonem fluvium, 309, 27; Thuriæ et Gerenis vicina, 309, 18. A mari quinque stadia distat, 309, 51. Pheræi cum Menelaô in bellum profecti, 308, 30. Pro Φηραί scribitur Φερά et Φαρρά, 333, 10; 309, 51; 310, 5.

Pheræa, Φεραία, Arcadiæ urbs, 306, 38.

Pheræ, Φεραί, Pelasgiotidis in Thessalia urbs, 374, 28; 432, 8. In campo Pelasgico, 381, 5. Ei vicina Boebei palus, 374, 51. Ejus navale Pagasæ, 90 stadiis dissitæ, 374, 31. In urbe est Hyperæa fons, 377, 31. Pheræ una cum tyrannis creverunt et conciderunt, 375, 2.

Pherecydes, Φερεκύδης, Babyis f., e Syro ins. oriundus, 418, 18.

Pherecydes, Atheniensis, Pherecyde Syrio junior, 418, 18; dictio ejus poeticæ similis, 15, 4. Pales, Cephallenix urbem, ab Homero Dulichium dici censuit, 392, 14. Laudatur de Cabiris, 406, 5; de Caribus et Lelegibus, olim Ionix oram obtinentibus, 540, 18; de Mopsi et Calchantis certamine, 549, 5; Gadibus ins. nomen Erythix tribuere videtur, 140, 50.

Phidias, Φειδίας, Charmidæ filius, Atheniensis; ejus statua Jovis Olympici sec. Homeri versus expressa; Phidiæ consobrinus Panæus pictor, in opere Olympico Phidiæ socius, 304, 10. Phidiæ opus Minervæ statua in Parthenone, 340, 16. Opera ejus sunt sumptu et magnitudine præstantissima, 320, 8.

Phidippus, Φειδιππος, Thessali f., cum Antipho fratre Cois imperavit sec. Homerum, 558, 14. V. Antiphus.

Phido, Φείδων, Argivus, a Temeno decimus; ejus potentia, inventa, in Eleos facinus, 307, 40. Ab Eleis et Lacedæmoniis evertitur, 308, 5; primus argentum excudit in Ægina, 323, 11. Phidoniæ mensuræ, 307, 43.

Philadelphia, Φιλαδέλφεια, Judææ urbs, cujus incolæ variis e gentibus mixti sunt, 647, 25; 647, 35.

Philadelphus, Lydiæ urbs ad Catacecaumenen regionem sita, terræ tremoribus obnoxia, 496, 1; 537, 1.

Philæ, Φίλαι, Nili insula, 33, 211, paullo supra minorem catarracten, communis Æthiopum et Ægyptiorum habitatio; templa Ægyptia habet; quænam ibi avis colatur, 694, 38. Insula supra Syenen et Elephantinam sita, 682, 51. Quid ibi de Osiridis sepulcro incolæ fabulentur, 682, 52. Philas capiunt Æthiopes 696, 18. Quali scaphæ genere Strabo in insulam trajecerit, 695, 3.

Philænorum aræ, Φιλαίνων βωμοί, in Syrti majori, 709, 46; ad limites indicandos positæ, 142, 6, non amplius exstant, sed locus nomen retinet, 142, 22. Ad eas inde a Berenices regione Nasamones habitant, 710, 3.

Philemon, Φιλήμων, comicus, Solensis, 573, 24.

Philetærus, Φιλέταιρος, princeps generis Attalicorum regum, Tici natus, 465, 37. Ολιβίας ἐκ παιδός, Peigamo castello a Lysimacho præfectus, Arsinoes odio a rege defecit, castellumque in potestate sua per viginti annos retinuit, reliquitque Eumeni fratri; alter ejus frater fuit Attalus, 533, 4.

Philetærus, Attali I et Apollonidis f., privatus vitam exegit; frater Eumenis II, Attali II et Athenæi, 533, 37.

Philetærus, Dorylai, qui Chossum abiit, frater, pater Dorylai ejus, cum quo Mithridates Eupator educatus est, 410, 30.

Philetas, Φιλητάς, Cous, poeta et criticus, laudatur, 139, 36; 312, 43; 561, 39.

Philippi insula, Φιλιππου νῆσος, in sinu Arabico, 658, 28.

Philippi, Φιλιπποι, prius Crenides dicti, Macedoniæ opp. 281, 41 et 46, ad Pangæum montem; auri metalla habuit, 280, 6. Augebatur locus post Bruti et Cassii cladem,

ib. Ad Philippos victoriam deportavit Antonius, quam carmine cecinit Boethus, 575, 15.

Philippopolis, Φιλιππούπολις, opp. Parorbelix in Macedonia, 281, 6. (in valle *Stroumitzæ* fluvii ponenda; aliunde non nota; fortasse hodierna *Petrovitch*.)

Philippus, Amyntæ et Eurydices, quæ neptis Arrhabæi fuit, filius, 271, 31. Pater Thessalonix, 277, 32; 278, 25. Pellam urbem, in qua educatus erat, e parva magnam fecit, 277, 14. Ejus contra Ateam Scytham bellum, 255, 30. In Calyben, Astarum opp., homines pessimos relegavit, 266, 29. Regionem inter Strymonem et Nestum sitam ditioni suæ adjicere apprime studuit, 259, 5; e metallis ibi magnos redditus paravit, ib. In Methones obsidione oculum amisit, 277, 54. Apolloniam (ad sinum Strymonicum sitam) et Galepsum evertit, 280, 43. Judex litis quæ de Pamiso erat Lacedæmoniis et Messeniis, 310, 14. Messenen restauravit, 310, 37. Proelio ad Chæroneam vicit, 355, 30. Naupactum Ætolis adjudicavit, 566, 28; Halum Pharsaliis attribuit, 372, 3. Insulas Magnesix obijacentes ad se rapuit, 375, 22. Larisæam Thessaliæ regionem in suam redegit potestatem, 378, 19. Oritis Eubœæ Philistidem tyrannum imposuit, 382, 41.

Philippus pater Antigoni ejus qui Antigoniæ condidit, 638, 37.

Philippus rex, Demetrii f., cui Demetrius Pharius suadet ut Acrocorintho et Ithome potiretur, 310, 30. Cum Philippo contra Romanos steterunt Corinthii, 327, 17. Contra eum Romanis auxiliatus est Attalus I, 533, 33. Ad Cynoscephalas a F. Quinctio Flaminio victus est, 379, 32. Chalcidem ac Corinthum compedes Græciæ vocabat, 368, 7. Persei pater; Cium Prusiæ dedit, qui in evertenda ea socius fuerat, 482, 37.

Philippus, ὁ τὰ Καρχιὰ γράφας, laudatur de lingua Carica, 565, 6.

Philistides, Φιλιστείδης, in Eubœa tyrannus, 382, 40 sqq. Philo, Φίλων, architectus, armamentarium Munychiæ fecit, 339, 50.

Philonis vicus, Φίλωνος κώμη, Ægypti, Phacussæ vicinus, 684, 2.

Philochorus, Φιλόχορος, regionem circa Dodonam Hellopiam dictam esse refert, 272, 37. Laudatur de Tyrtæo, 311, 10; de Nisi ditionis terminis, 337, 12; de Cecrope et Theseo, 341, 25; de Harmate loco, 347, 20.

Philoctetes, Φιλοκτήτης. Ejus in Thessalia ditio, 375, § 16; quæ Magnesix assignatur, 371, 25. Phthiorum dux, 371, 9. Ob seditionem coortam Melibœa profugiens in Italia Peteliam, Crimissam et Chonem condidit, 211, 26. In Crotoniatin regionem venit, 226, 21.

Philodemus, Φιλόδημος, Epicureus Gadarensis, 646, 22.

Philogenes, Φιλογένης, Atheniensium dux, Erythras condidit, 541, 13.

Philologorum in Museo Alexandriæ collegium, 675, 1.

Philomela. V. Procne.

Philomelium, Φιλομήλιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 11, in via qua Holmis Tyriæum itur, 565, 22.

Philonomus, Φιλόνομος, Doriensibus Laconiam prodidit, 313, 48; Amyclas accepit, 313, 10.

Philopœmen, Φιλοποίμην, usque ad ejus præturam fœdus Achaicum bene constituit, 331, 9.

Philosophi primi geographiam attigerunt, 1. Philosophorum apud Indos genera varia, montanorum, campestrium, Brachmanum, Garmanum, Pramnarum, eorumque vitæ ratio et doctrinæ ex Megasthene, Aristobulo, Onesicrito, Nearcho exponuntur, 606, § 58-71. Ἡ νῦν φιλοσοφία posterioribus demum temporibus in medium prodiit, 16, 25; minus in publicum utilis est quam poetica, 16; 27.

- Philotas, Φιλώτας, Thebis colonos duxit Prienen, 541, 7, 543, 47.
- Philotas, Parmenionis f., Alexandri equitatum per campum Aleium duxit, 576, 30; in Drangis ab Alexandro interfectus est, 616, 45.
- Philotera, Φιλωτέρα, Ptolemæi II soror, 655, 9. Cf. Philotera urbs.
- Philotera, Φιλωτέρα, urbs ad sinum Arabicum, Satyri opus, a sorore Ptolemæi II dicta, 655, 9.
- Phineus, Φινεύς, ab Harpyiis raptus, 251, 22.
- Phinopolis, Φινόπολις, Thraciæ urbs Pontica, 265, 29.
- Phlegra, Φλέγγρα, Φλεγραῖον πεδῖον, campus Campaniæ, e quo Gigantes expulit Hercules, 233, 53; 202, 47. Cur id nomen Cumanæ regioni sit inditum, 204, 41.
- Phlegra, Φλέγγρα, priscum Pallenens nomen, 278, 44.
- Phlegyæ, Φλεγύαι, priscum Gortyniorum nomen, 276, 21; 379, 48.
- Phlegyas, Φλεγύας, Ixionis frater, a quo Phlegyarum nomen est Gortyniis, 378, 48.
- Phligadia, Φλιγαδία, Alpium mons Illyrico obversus, 172, 37; (*Manhart*, cui a septentrione adjacet *Flitschel* vicus prope *Tarvis*.)
- Phlius, Φλίσκος, Achaïæ urbs, 324, 38; ejus situs; Diæ sive Hebæ templum, 328, 35. Urbs foederi Achaico se adjunxit, 331, 4. Phliusia regio olim Ἀραιθυρέα, q. v.
- Phocæa Φώκαια, Ioniæ urbs, 552, 27, ab Atheniensibus, Philogene duce, condita, 541, 13. Distantia a Smyrna, 566, 10. Phocææ Minervæ simulacrum, 514, 39. Urbs, ab Harpago capta; Phocæenses sub Creontiade in Corsicam et Massiliam appulerunt, indeque repulsi Eleam s. Veliam condiderunt, 210, 15; 150, 45; 210, 6. Massiliæ conditores, patriam relinquentes oraculo jubentur ducem navigationis a Diana Ephesia accipere; accipiunt Aristarchen, 148, 52. Phocæensium ultima versus occasum colonia est Mænaca in Hispania, 130, 8.
- Phocarum insula, Φωκῶν νῆσος, in sinu Arabico (juxta *Ras Mohamed*), 661, 2.
- Phocarum insula alia in australi parte sinus Arabici Æthiopiæ adjacet, 658, 25.
- Phocenses, Φωκεῖς, sub Epeo duce Lagariam in Italia condiderunt, 219, 15. Bello sacro Delphicos thesauros diripuerunt, 156, 21. Templum Delphicum deprædati bello petuntur a Bæotis, 345, 52. Phocicum sive sacrum bellum, 361, 6. A Phocensibus Delphos separarunt Lacedæmonii, 363, 35.
- Phocis, Φωκεῖς. Ejus situs, 357, § 1. Phocidis urbs Daulis quam Tereus possedit, 266, 50; Daphnus, 50, 36. (Cf. p. 321, 334, 379, 390, 401, 409, 416-425, 589 *ed. Cas.*)
- Phocylides, Φωκυλίδης, laudatur, 418, 49.
- Phœbia, Φοιβία, a Dionysio juniore dicta est Rhegii urbis pars ab ipso restaurata, 215, 15.
- Phœnice, Φοινίκη, supra Butthrotum sita Epiri urbs, 269, 48.
- Phœnices, Φοίνικες, ingenio valent, ut Posidonius ait, 144, 6; geometriæ et arithmetici inventores, 644, 52; 670, 5. Primi Ursæ sidus in navigationibus observarunt, 3, 1; cum Cadmo in Bæotiam venerunt, 344, 41; Cadmeam tenuerunt, 266, 51. Phœnices, ad quos Menelaus venit, in sinu Persico quærendos esse nonnulli putant. Ibi enim pridem eos consedis, nomenque habere a puniceo colore, quod mare ibi Rubrum sit. Horum colonos esse Phœnices maris Mediterranei. Alii Phœnices sinus Persici a Phœnicibus maris Mediterranei oriundos esse dicunt, 35, 35. Adeo bene Phœnicibus cessit coloniarum deductio, ut optimam Europæ partem in continenti et insulis et Libyam omnem, quantum ejus aliam quam nomadicam habitandi rationem admittat, obtinuerint, 706, 44. Jam ante
- Homeri ætatem optima Libyæ et Hispaniæ tenuerunt, donec eorum a Romanis est abolitum imperium, 132, 52; 125, 1. Paulo post Trojana tempora extra columnas Herculeas progressi sunt, ibique et in extera Libyæ ora mar. urbes condiderunt, 40, 33. Hispaniam adierunt divitiarum hujus regionis fama allecti, 2, 19. Ab his præque Turdetaniæ urbes et vicini his loci nunc habitantur, 124, 2. Ab his opulentiam ultimorum Hispaniæ locorum novit Homerus, 124, 31; 125, 1. Phœnicum habitationes in Libyæ sinu Emporico, 701, 10. Eorum colonia Abdera in Hispania, 130, 15. Phœniciam formam adhuc prodit Malaca urbs Hispaniæ. Phœnices Gaditani primi Cassiterides inss. adierunt, 146, 1. Phœnices Balearides occuparunt, 139, 30. Eorum coloniæ in Libyca Oceani ora nunc dirutæ, 703, 39.
- Phœnicia, Φοινίκη, vocatur oræ tractus qui est ab Orthosia usque ad Pelusium; superjacet in mediterraneis Judæa, 643, 54. Nonnulli Æthiopiam, quam Menelaus adiit, et in qua Andromedæ historia locum habet, ad nostram Phœniciam referunt, 35, 42. Ceterum Phœniciæ descriptionem v. p. 756-760 *ed. Cas.* Cf. p. 6, 38, 40; 43, 58, 125, 532, 669, 681, 735, 749, 781, 803, *ed. Cas.*
- Phœnicis, Φοινικίς, i. q. Medeon, Bæotiæ opp. 352, 45, ad lacum Copaidem, 352, 53.
- Phœnicus mons, Φοινίκιον ὄρος, Bæotiæ, cui subjacet Medeon sive Phœnicis opp., 352, 45.
- Phœnicus, Φοινικοῦς, Lyciæ mons, qui etiam Olympus vocatur, 568, 49.
- Phœnicus, Φοινικοῦς, portus Libyæ inter Leucen acten et Pnigeum, 679, 12.
- Phœnicodes. V. Phœnicussa.
- Phœnicussa, Φοινικοῦσσα, una e Liparæis inss., de palmis dicta, 230, 3. Φοινικώδης vocatur ex chorographo, 230, 27.
- Phœnix, Φοίνιξ, Amyntoris Ormenidæ f., ex Ormenio Thessaliæ ad Peleum fugit, sec. Demetrium Scepsium; Crates Phœnicem Locrensem esse putavit, 376, 52; 377, 10. Dolopibus imperavit, dante sc. Peleo, 373, 3; 370, 5. Ejus classis cum Achillea unum quoddam corpus efficit, 370, 1. Meminit ejus tanquam ducis Pindarus, 370, 5.
- Phœnix heros, 268, 1. Cf. Phœnix fl.
- Phœnix, in Asopum Thermopylis propinquum influit. Phœnicis herois sepulcrum prope cum ostenditur, 367, 54. — Phœnix, Cretæ locus, 408, 2.
- Phœnix, mons Rhodiæ περάδας, quæ hinc usque ad Dædala pertinet, 556, 17; ante eum Eleussa insula sita, *ib.* Mons altissimus in ejusque vertice Phœnix castellum, 556, 45.
- Philo, ὁ συγγραφέας τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν, Meroes clima definivit, 46, 11.
- Pholegandrus, Φολέγανδρος, ins. maris Cretici, ob asperitatem σιδηρεῖη ab Arato dicta, 416, 15; 417, 17.
- Pholoe, Φολόη, Arcadiæ m. (montana quæ juxta Erymanthum porriguntur), 333, 49; 289, 4. Olympiæ imminens, 306, 45. E Pholoe fluit Selleis fl., 290, 30.
- Φώρων λιμὴν, Atticæ, 339, 37.
- Phoronei filii et Hecateri prosapia, 405, 11.
- Phoronidis auctor (Acusilaus), 405, 15.
- Phosphori, τῆς Φωσφόρου, fanum in Turdetaniæ ora, 116, 32.
- Phraates IV, Parthorum rex, Augusti amicitiae studuit; tropæa ei remisit; quattuor filios obsides tradidit; quoniam consilio, 637, 27; 239, 38; 637, 33.
- Phranticates, Φρανικάτης (?), Parthorum dux, in Syria ad Trapezuntem collem cum Ventidio certavit, 659, 51.
- Phriconis Cume. V. Cume.
- Phriconis Larisa ad Cumam, 378, 27. V. Larisa.

Phricus mons, Φρίκιον ὄρος, in Locride; ab eo Cuma Phriconis cognominata est, 498, 35; nam hinc profecti Græci Cumam condiderunt, 530, 49.

Phrixa, Φρίξα (*Palæofanaro*), Triphyliae opp., quod perfluit Alpheus, 295, 12.

Phrixeum, Φρίξειον, in confinio Colchidis et Iberiae, 38, 12.

Phrixipolis, Φρίξου πόλις, nunc Ideessa, Iberiae urbs ad Colchidis confinia, 428, 12.

Phrixus, Φρίξος, Colchidem adiit, 38, 18. Expeditionis signa compluribus in locis monstrantur, 38, 26. Phrixus in Moschica regione Leucotheae templum condidit, ubi aries non immolatur, 427, 38. Phrixus, Cytori pater, 466, 51.

Phryges. Φρυγῶν ἡλιόβλητοι πλάκες, 22, 44. Phrygum, Mysorum, Bithynorum, Troum confinia accuratius constituere res difficilis, 483, 12; 484, 15. Phryges Asiae oriundi sunt a Brigibus Europae, 245, 33, gente Thracia, quae ad Bermium montem habitavit, 278, 32. Phryges, i. q. Brygi et Bryges, 471, 11. Phryges sec nonnulli e Pæonibus oriundi, sec. alios Pæones Phrygum coloni, 281, 23. Phryges e Thracia in Asiam transgressi Trojæ et viciniae principem sustulerunt, 490, 13. Occuparunt quæ sunt circa Cyzicum usque ad Præctium, 501, 46. Sub Pelope in Peloponnesum migrarunt, 266, 45. Contra Amazones iis auxiliatus est Priamus, 473, 21. Post bellum Troj. e Berecynthi et Ascania Europae a Scamandrio in Asiam transducuntur, sec. Xanthum, 580, 35. Phrygii, Lydii, Cretici et Græci ritus orgiastici a poëlis, ut Pindaro et Euripide, sæpius miscentur, 402 § 13. Berecynthi, Phrygia gens et omnino omnes Phryges Rheam orgiis colunt, variis deam nominibus designantes, 402, § 12. Phrygii Curetes sive Corybantes, *ib.* Phrygiis similia sunt Thracica sacra, Cotytia et Bendidia, 404, 30; sc. Phryges Thracum sunt coloni, 404, 31. Φρυγία θεὸς μεγάλη, Rhea, 402, 44. Ap. Phryges Sabazius quasi filius Matris deorum, 404, 8. Phrygiæ tibiæ, 404, 49. Phrygia sacra Athenienses adoptarunt, 405, 1. Proverbialis locutio: δειλότερον εἶναι λαγὼ Φρυγός, 30, 30.

Phrygia et Mysia et Lydia sæpe confunduntur apud scriptores, 489, § 2. Phrygia est duplex, altera magna, cujus rex fuit Midas, et cujus partem Galatæ occuparunt, altera Parva sive Epictetus, quæ est ad Olympum et Hellespontum, 489, 29. Phrygiæ Magnæ pars ἡ παρώρειος Φρυγία, 493, 53; urbes Phrygiæ M., 494, 1. Phrygiæ Paroræi in limite occiduo Holmi, in limite orientali Tyricum, 566, 20. Phrygiæ pars Gallogræcorum regio et Epictetus, 107, 25. Phrygiam Cappadociae et Paphlagoniae vicinam occuparunt Gallicæ gentes, Tectosages, Trocmii et Tolistobogii, 155, 43. Phrygia Epictetus, 465, 24, etiam Hellespontiaca dicitur, 465, 29; ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ λεγομένη, 107, 21; 482, 17, vel etiam Phrygia *Parva*; ἡ Ἐπίκτητος vero dicta est ab Attalicis regibus, qui eam a Prusia acceperant, 482, 47. Phrygia Hellespontiaca, quam olim Bithyni possederunt, eadem est cum Phrygia Epicteto, 465, 29, quæ quidem mare non attingit; porrigitur usque ad orientalis partes Ascaniæ paludis et regionis, 483, 29. Oppida Phrygiæ Epicteti, 493, § 12. — Phrygiam Midæ temporibus invasit Cimmerii, 51, 25. In Phrygia inferiori lacus salsi, 41, 30. E Phrygia in Cretam Curetes a Rhea adsciti, 405, 24. Ex ea fluere Asopum Sicyonis Ibycus fabulatur, 225, 46.

Phrygius, Φρύγιος, fl. olim Hyllus dictus, in Hermum exit, 535, 9.

Phrynae, Φρύναι, Indiæ gens. Usque ad eos et Seres dominationem protulerunt græci Bactriæ reges, 443, 10.

Phryno, Φρύνων, Atheniensium dux, Olympionica, Si-

geum occupavit; contra Pittacum pugnat Marte vario, tandem singulari certamine ab eo necatur, 513, 19.

Phrynichus, Φρύνιχος, tragicus, ab Atheniensibus multatus est quod de capta Mileto fabulam condiderat, 543, 8.

Phthia. Apud Homerum Φθίην ἢ δ' Ἑλλάδα, etc. (Il. 2, 683) memorantem alii Phthiam eandem cum Hellade et Achaia faciunt, alii rectius distinguunt, 370, 26. Num vero regiones an urbes Homerus significaverit, parum liquet, 370, 37. Circa Phthiam inter Peneum et Asopum Hellen regnavit, 329, 6. In Phthiam exsul fugit Phoenix, 373, 4.

Phthii, Φθῖοι, ap. Homerum vocantur et qui sub Achille et qui sub Protesilao et qui sub Philocteta erant, 371, 8.

Phthiotæ, Φθιώται, etiam universi vocantur Achæi, 372, 28.

Phthiotis, Φθιώτις, Thessaliæ regio, 369, 26 et *sqg. pagg.*; cujus ora pertinet usque ad Pyrrham prom., 374, 25. Phthiotidis partem Sophocles Trachiniam dicit, 372, 6. Phthiotidi imperavit Deucalion, 371, 3. Ex ea Achæi Peloponnesi oriundi, 329, 34. Cf. Achæi et Thebe.

Phthirôn mons, Φθειρών ὄρος, cujus Homerus meminit, aut Latmus est aut Grion Ioniae, 543, 7.

Phthirophagi, Φθειροφάγοι, supra Moschos et Colchos, 426, 20; unde dicti sint, 428, 16. Phthirophagorum fauces, τὰ τῶν Φθειροφάγων στενά, supra Macropogones, 422, 38.

Phycus, Φυκοῦς, prom. humile et oppidum Cyrenaiæ, Tænaro objacet, 2800 stadiorum intervallo, 710, 24; 311, 49.

Phylace, Φυλάκη, Phthiotidis urbs, in Protesilai ditione, 371, 52. Thebis propinqua, 373, 54.

Φυλάκη. V. Hermopolitica et Thebaica φυλάκη.

Φύλαρχοι, principes Arabum, 107, 50, et passim libro XVI et XVII, ut p. 748, 753, 839 *ed. Cas.*

Phyle, Φυλή, Atticæ locus, 347, 5; unde populum in urbem reduxit Thrasybulus, 340, 42.

Phyleus, Φυλεύς, Augeæ f., Megetis pater, 391, 21.

Phyllus, Φύλλος, Thessaliotidis opp., cum fano Apollinis Phyllii, 374, 16.

Physa, φύσα, Nili piscis, 699, 9.

Physcus, Φύσκος, opp. τῆς Περσίας Rhodiorum, cum portu et luco Latonæ, 556, 43; 578, 11; Mylasorum navale, 562, 50. A Physco ad Mæandrum in via Ephesum ducente 1180 stadia, 866, 4; ad Lagina 850 stadia, 565, 50.

Physeteres, φυσήτηρες, in mari ad Turdetaniam, 120, 23.

Physica. Ἡ φυσικὴ ἀρετὴ τις τὰς δ' ἀρετὰς ἀνυποθέτους φασὶν ἐξ αὐτῶν ἡρτημένας, καὶ ἐν αὐταῖς ἐχούσας τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰς περὶ τούτων πίστεις, 91, 6. Physica multa et mathematica geographus pro exploratis sumere debet.

Piasus, Πιάσος, Pelasgorum in Larisa Phriconide princeps, Larisam filiam stuprat, ab eaque in dolium dejicitur, 531, 26.

Picea pulcra, Καλὴ πεύκη, Troadis, 516, 1.

Piceni (Πικεντίνοι; regio ἡ Πικεντίνη) in Picenum migrarunt ex Sabinis, pico ave ducente, unde nomen genti, 200, 38; 190, 25. A Picenis usque ad Apulos sive Daunios paraplus 490 stadiorum, 201, 52. Piceni regio arborum fructibus quam frumento præstantior, 200, 44. Ejus latitudo, et ab Æsi ad Matrinum longitudo, 200, 45. Picenis finitimi Vestini, Marsi, Peligni, Marrucini, Frentani, 201, 14. Piceni urbes recensentur, 200, 48.

Piceni sive Picentini ad mare Tyrrhenum habitantes, pars eorum qui mare Adriaticum accolunt; a Romanis ad sinum Posidoniaten transducti, 209, 8, usque ad Silarum habitant, 209, 21.

Picentia, Πικεντία, caput Picentinorum; incolæ Hannibali se adjunxerunt; quare a Romanis urbe expulsi sunt; quid pro militia iis injectum fuerit, 209, 26.

- Πίκρον ὕδωρ, Aqua amara, Ciliciæ locus; qualis? 572, 43.
 Pictæ, Πικταί, diversorium ad viam Latinam, 197, 34.
 Ibi Lavicana via in Latinam incidit, 197, 42. A Roma 210 st. distant, 197, 43.
 Pictones, Πίκτονες (*les hab. du Poitou*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, ad Ligerim habitans, 158, 1 et 33.
 Picus Marti sacer est; Sabinis in Picenum immigrantibus dux fuit; unde nomen est Picenis, 200, 39.
 Pieres, Πίρες, Thracica gens, Pieriam Emathiae sive Macedoniae tenuerunt, et loca circa Olympum, 275, 28.
 Pieria, Πιερία, Macedoniae regio, 22, 9; 276, 23; ad Axium usque pertinet, 273, 43. (V. s. v. Axius). Pieridem Thracis Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38. Pieriae urbs Pydna, 277, 10.
 Pieria, ἡ Πιερία (*Keserik et Dj. Musa*), Syriae mons Amanus contiguus, 639, 54.
 Pieriae regionis Syriae urbs Seleucia, 263, 5, ἡ ἐν Πιερίᾳ Σελεύχεια, 577, 13.
 Pimplea vicus, Πίμπλεια κώμη, in Macedonia non longe a Dio urbe; ibi Orpheus degebat, 276, 44 et 45; a Thracibus vicus Musis dedicatus est, 352, 21; 404, 38.
 Pimolisa, Πιμώλιστα, Ponti castellum regum nunc dirutum a quo non procul sandracæ fodinae, 481, 22. Pimolysene, Πιμολισινή, Ponti regio, 480, 46; ab utraque Halyis fl. latere, 481, 24.
 Pinolitius, Πιμολίτις, Cappadociae regio, 473, 45.
 Pinaca, Πίνακα (*Phœnice* ap. Ammian. 20, 7, 1 et 16, 11, 6; hod. *Finik*. V. Ritter. 11 p. 121, 170), Gordyæorum urbs munitissima, quam Armenius subiectam habuit et postea Romani ceperunt, 636, 13.
 Pinara, τὰ Πίναρα, Lyciae sub Crago monte urbs, 568, 11; 567, 30.
 Pinarus, Πίναρος, Ciliciæ fl. circa Issum, 577, 5.
 Pindarus, Πίνδαρος, Herculis expeditionis terminum dicit τὰς Γαδειρίδας πύλας, 141, 37; 142, 49. Laudatur de Hierone Ætnæ conditore, 223, 20; de Alpheo et Arethusa, 225, 6; Bæotos olim sues dictos esse dicit, 267, 3. Copaidem lacum Κηφισίδα λίμνην vocat, 353, 7. Citatur de Ptoō monte et de Tenero, 354, 38. Dodonæ accolæ Hellos dicit, Homerus Sellos, 272, 35. Quid tradat de Delo ins., 416, 37. Amazonum exercitum Σύριον dicit, 466, 19. Polymnasti Colophonii meminit, 549, 25. Idem de Hyperboreis, 605, 54. Apud Mendesiō ait hircos cum mulieribus coire, 681, 36. Pindarus ἐν τοῖς διθυράμβοις, 347, 27; 402, 53; ἐν τοῖς ὕμνοις, 284, 47. Laudatur etiam, 354, 27; 128, 30; 360, 21; 370, 5; 559, 13; 535, 50; 206, 36 et 46; 551, 22.
 Pindus, Πίνδος, fl. urbem cognominem præterfluit et in Cephissum exit non procul a Lilæa, 366, 52.
 Pindus; mons Thessaliæ, 274, 35; 367, 24; 371, 27; 376, 3; 386, 33; ex eo Peneus oritur, 376, 5 et 27, et Inachus, sec. Sophoclem, 225, 35. Ejus accolæ, 373, 13; 272, 13.
 Pindus, ἡ Πίνδος, urbs tetrapolis Doricæ, 366, 51, ad fluvium cognominem; nonnulli urbem Acyphantem dicunt, *ib.*
 Pingendi ars Corinthi et Sicione maxime aucta, 328, 14.
 Pionia, Πιονία, Troadis opp., quod Lelegum erat, 521, 42.
 Piperi simile est corsium Ægypti, 699, 3.
 Piræus, Πειραιεύς, pagus Atticus, portus Athenarum, 339, 41; a Schœnunte 350 stadia distans, 335, 14; 360 st. a Pagis, 335, 37. Piræeum olim insulam fuisse πέραν τῆς ἀκτῆς καίμενον, et inde nomen habere aiunt, 49, 14. Piræeum idem architectus construxit qui Rhodum urbem edificavit; portus a Lacedæmoniis et a Sulla male affectus, 558, § 9.
 Piræus; sic Amisus vocata est ab Atheniensibus colonis, 468, 46.
 Piratæ Ciliciæ a Romanis debellati, 567, 41.
 Pirene, Πειρήνη, fons Corinthi, 325, 49; de ea fabula, 326, 10.
 Pirithous, Πειρίθους, Ixionis f., Lapitha, e Pelio Centauros eiecit in Æthicum agros, 377, 46; 373, 19. In Gyrtone urbe regiam habuit, 276, 18. Cf. Theseus.
 Piros, Πείρως, Imbrasi filius, qui ex Æno venit Trojam, Thracum dux, 285, 5.
 Pirossus. Τὰ ἐν Πειρωσσῶ ὄρη, quos Cyziceni habent Zeliæ contiguos, 504, 4; regia olim in iis venatio, *ib.*
 Pirus, Πείρος, fl. Achaiae, ab Hesiodo memoratur; idem cum Acheloo; perperam nonnulli pro Πείρος legi volunt Πίερος, 294, 14. Olenum præterfluit, 331, 25.
 Pirustæ, Πειρούσται, Pannonum gens, 261, 9.
 Pisæ (ἡ Πίσσα), Etruriæ urbs, a Pisatis Peloponnesiacis a Troja huc delatis condita, inter Arnun et Æsarem (Ausarem) sita, 185, 22; ad viam Æmiliam, 181, 12. A Pisis ad Lunam ultra 400 stad.; ad Volaterras 280 stad., 184, 46. Urbs quondam floruit; ne nunc quidem ignobilis ob solum fertile, lapicidas et materiam navalem, 185, 38. A Liguribus olim vexabantur, 185, 41, et a Sardiniae latronibus, 187, 33. Pisanus ager, ἡ Πισαῖτις, 175, 46.
 Pisa, Πίσσα, fons, a quo nonnulli Pisatidis nomen derivare volunt, nunc Bisa vocatur, Cicysio propinquus, 306, 7.
 Pisa, Elidis urbs, in loco edito inter Ossam et Olympum montes sita, Pisatidi nomen dedit; alii negant ullam fuisse Pisam urbem, 306, 6.
 Pisander, Πείσανδρος, Bellerophontis f., contra Solymos pugnans cecidit. Ejus tumulus prope Termessum, 539, 12 et 19; 491, 1.
 Pisander, Rhodius poeta, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, 559, 45; primus Herculem leonis pelle et clava instruxit, 587, 15.
 Pisatis, Πισαῖτις, Elidis regio, 291, 46; dicta a Pisa urbe, vel sec. alios a fonte Pisa, 306, 5. Ejus ora maritima inde a Chelonata, secundum alios inde a Phæa, 294, 35. Pisatis monte dirimitur a Macistia Triphyliae, 295, 28. Imminet ei Pholoe, Arcadicus mons, 305, 46. Pisatidis et Cavæ Elidis in confinio Elison amnis, 290, 26. Pisatidis ex octo civitatibus maxima est Cicysium, 306, 12; 306, 11; aliæ sunt Salmone, 306, 23, 305, 44; Heraclæa, 306, 32; Arpina, 306, 37; Dyspontium, 306, 42. Pisatidis etiam est Alisium, 293, 44, et Olympicum templum, 303, 49; 289, 41. Celebritas Pisatarum a templo Olympico repetenda est et a regibus eorum, Cœnomao, Pelope ejusque filiis. Salmoneus quoque ibi regnasse dicitur; certe quum Pisatis regio in 8 civitates distribuatur, una de his Salmone vocatur, 305, 44. Augeam Pisatidi imperasse falso nonnulli tradunt, 306, 2. E Pisatide in Argolidem profecti sunt Amythionidae, 319, 51. Pisatis sub Nestore fuit, 289, 41. Pisatæ qui sub Nestore contra Trojam profecti erant, in reditu per mare aberrantes alii ad Metapontum, alii in Pisanum Etruriæ agrum delati sunt, ubi Pisas condiderunt, 185, 22. Pisatis ab Eleis et Ætolis post Heraclidarum reditum occupatur, 304, 51; 308, 6. Pisatæ Olymp. 26, recuperata sua actione, ipsi certamen Olympicum procurarunt; deinde Pisatis cum iisque ludorum administratio ad Eleos rediit, 305, 26. Pisatæ, ut Triphylia et Arcades, bello Mess. secundo Messeniis contra Lacedæmonios auxiliati sunt, 305, 34; 310, 54; ducem Messeniis præbuerunt Pantaleontem, 310, 54. Pisatarum nomen non amplius usurpatur, 305, 37.
 Pisces e glacie eruuntur ad Mæotidem paludem, 255, 20.
 Pisces fossiles in Paphlagonia et Bithynia, 481, § 42.

- Pisces e mari in Nilum non ascendunt præter thrissam, mugilem, delphinum, in Indum vero permulti, 602, 15. Piscibus vescuntur pecora ichthyophagorum, qui ex piscibus ad solem assatis panem faciunt, 613, 26; alios crudos edunt, 613, 40. Nili pisces, 699, 4. Piscium coriis barbari Libyæ occidentalis pro indumentis et stratis utuntur, 703, 24. Cf. v. antacæus, canis, delphinus, galeota, thynni, pelamydes, xiphias.
- Pisidia, Πισιδία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 488, *cap.* 7, *collat.* 487, § 4 *sq.* Pisidis mixti sunt Leleges, 488, 34, qui Pisidiæ partem occuparunt, 522, 41. Pisidæ Cibyrtis Lydis admixti, 539, § 17. A Lycia ad Pisidiam usque altissima Tauri tenuerunt Solymi, 17, 34; Pisidæ montani latrocinii dediti, 488, 34; Phrygiam et Lycaoniam infestarunt, 487, 35. Pisidica lingua, una earum quibus Cibyrtæ utebantur, 539, 39. [Pisidiæ nomen occurrit p. 21, 34, 491, 554, 566, 567 *sqq.*, 611, 631, 666, 668, 678, 679 *ed. Cas.*]
- Pisilis, Πισίλις, locus τῆς περσικῆς Rhodiorum, inter Caunum et Calbin fl., 556, 26.
- Pisistratus, Πεισίστρατος, Nestoris f., 301, 20; 316, 4.
- Pisistratus, Πεισίστρατος, ejusque filii Athenarum tyranni, 341, 35. Pisistratus vel Solon Navium catalogo (Il. 2, 557) versum inseruisse dicitur, ut Salamin Atheniensibus vindicaret, 338, 31.
- Piso (Cn.) quid de Libyæ figura Straboni dixerit, 108, 4.
- Pissuri, Πίσσυροι, Daarum gens, 438, 37.
- Pitanae, Πιτανᾶται, quidam Lacones in Samnitiæ terra, 208, 30.
- Pitane, Πιτάνη, Æolica urbs, 497, 26; 519, 21; duos portus habet; perfluit eam Evenus fl.; Arcesilai Academici patria; ad eam juxta mare Atarneus, 525, 26; ad Pitane lateres coquuntur e terra tam levi, ut aquæ innatent, 525, 33. Pitane a Caico fl. 30 stadiis abest, 525, 41. Pitane regionem Cilicibus Homerus attribuit, 523, 1.
- Pitheussa s. Pithecussæ, Πιθηκοῦσσα s. Πιθηκοῦσαι, insula ad Italiam sita, 48, 3; 101, 34; 214, 38; a Misenio prom. abrupta, 50, 9. A Pithecussis avulsa est Prochyta, 206, 24. Sub Pithecussis Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 42. Origo ejus fabulæ, 206, 25. insula fertilis, metalla habet; ignis ibi et aquarum calidarum eruptiones, ob quas reliquerunt insulam coloni Eretrienses, Chalcidenses et missi eo ab Hierone Syracusano; postea eam occuparunt Neapolitani, 206, 25. Thermæ Pithecussarum calculi remedium, 207, 8. Pithecussarum mons Epomeus, ignem vomens; Timæi de eo narratio, 206, 50. Pithecussæ nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Pithecussas amissas Neapolitanis reddidit Augustus, 207, 9.
- Pitnisus, Πιτνισός, (Lycaoniæ) locus, 486, 44. (Πιτνισός ap. Steph. B.; Πεντενεσσός ap. Ptol.; situs incertus; in tabula locum composui cum ruinis *Baltcha Hissar*, quæ sunt non longe a *Tatta* lacu).
- Pittacus, Πιτταχός, unus e septem sapientibus, Mytilenæus, 527, 40; tyrannus, 528, 3. Contra Phrynonem, qui Sigeum occupaverat, bellum gessit, tandem eum in singulare certamen provocatum quomodo interfecit, 513, 23.
- Pittheus, Πιτθεός, Pelopis filius, e Pisatide in Argolidem profectus, Troezeni fratri in regno successit, 321, 47.
- Pitya, Πιτύα, Troadis opp., Zeliæ subjectum, 484, 7; 502, 25. Πιτύεια, 515, 46; Pityunti agro ditionis Parianæ, juxta Linum, maritimum locum adjacet mons pinuum ferax, 503, § 15.
- Pityassus, Πιτυασσός, Pisidiæ opp., 488, 19.
- Pityocampes, Πιτυοκάμπης, latro, in Scironidibus petris considens, a Thesco interfectus est, 336, 26.
- Pityus magnus, ὁ Πιτυοῦς ὁ μέγας, post Heniochorum oram per 360 stadia usque ad Dioscuriadem pertinet, sec. Artemidorum, 426, 15.
- Pityussa, Πιτυοῦσσα, vetus Salaminis nomen, 338, 21.
- Pityussa, priscum Lampsaci nomen, 504, 13.
- Pityussa, priscum Chii nomen, 504, 14.
- Pityussæ, Πιτυοῦσαι, duæ inss. ad Hispaniam, 139, 2; quarum altera Ebusus, cum urbe cognomine, 400 st. ambitu; altera Ophiussa, minor et deserta, 139, 7.
- Pix Turdetaniæ, 119, 33; in Alpibus, 172, 20; πικτούργεια θαυμαστά in Gallia Cisalpina, 181, 35. Pix Brutlii optima, 216, 51. Pix Colchica, 427, 33.
- Pixodarus, Πιξόδαρος, Hecatomni f., Adam sororem e Cariae regno eiecit; Persiæ satrapam ad societatem regni adscivit; filia ejus ex Aplineide Ada, quam duxit satrapa qui Pixodaro successit, 560, 47.
- Placentia, Πλακεντία, Calliæ cispadanæ urbs, 180, 28; 181, 1; ad Padum, 180, 27; ab Arimino 1300 stadia distat, 180, 40; a Ticino 36 m. pass., 180, 42; a Placentia ad Ravennam in Pado navigatio duorum dierum noctiumque, 181, 5. Ad eam Trebia in Padum influit, 181, 9. In vicino esse Vercellas et Ictumulos Strabo ait, 181, 48.
- Placus. Cf. Thebe ὑπὸ Πλάκῳ.
- Plagæ cæli ap. Homerum, 28, 26; 391, 2.
- Planctæ, Πλαγκταί, petrae ab Homero fictæ sunt ad exemplum Cyanearum, 124, 44; fabulam suggerebant etiam freta ad Columnas et Siciliam, 123, 45; 17, 24. Planctas et Symplegadas petras nonnulli ad Herculis Columnas transtulerunt, 141, 36.
- Planasia, Πλανασία, insula ad Galliæ litus Massiliense una nominatur cum Lerone insula, 153, 28; 101, 34. (Apud Plinium 3, 11 nominatur *Lero* et *Lerina*, in in Itin. p. 504 *Lero* et *Lerinus*; Lerinam eandem esse quam Planasiam Strabo vocat, docet Wesseling. ad Itin. l. 1., citato Ennodio in Vit. Epiphani. Ticinensis p. 1008: *Nutricem summorum montium planam Lerinum adiit*; et Cæsario Arelatensi homil. XX: *Insula Lerinensis, quæ quum parvula et plana esse videatur, innumerabiles tamen montes ad cælum misisse cognoscitur. Nunc St-Honorat.*)
- Planesia, Πλανησία, et Plumbaria insulæ prope Hemeroscopium Hispaniæ, 132, 4. (Tres ibi insulas notari video. Vulgo tamen Planesiam referunt ad *Plana* insulam prope *Cap. St-Paul* sitam; quod ut nominis ratio suadet, sic dissuadet narratio Strabonis.)
- Planetæ. V. Stellæ errantes, 91, 19.
- Plataeæ, Πλαταιαί, Πλαταιά, Boeotiæ urbs; ejus situs, 353, 45. Unde nomen urbs habeat, 348, 6; Asopus eam præterfluit, 328, 31. Templum ibi Jovis Eleutherii et Eleutheria; ludi gymnici, 353, 53. Plataearum regio bello Persico afflicta, 345, 46. Prælium ibi commissum, 353, 51. Plataicæ regioni nonnulli adscribunt Scolum, Eteonum et Erythras, 351, 28.
- Plataeæ, pagus in regione Sicyonia, patria Mnasalcae poetæ, 354, 2.
- Platamodes, Πλαταμῶδες, Messeniæ pr., 299, 44. (*Cap Kibia* sec. Curtium. Queritur num idem sit cum Cyparrissio prom. Ptolemæi.)
- Platanistus, Πλατανιστοῦς, sive Μάκιστος, regio et opp. Triphyliae, ubi Cancones habitarunt, 296, 35.
- Plato, Πλάτων, apud Diospoliticos sacerdotes 13 annos degisse fertur, 685, 13. Eum audivit Hermeas eunuchus, 522, 7. Quæ Plato (in Timæo et Critia) de Atlantide ins. narrat, fort. non ficta sunt, ut Posidonius et Strabo putant, 84, 25. Plato philosophiam musicæ nomine designavit, 401, 50; Bendidiorum meminit, 405, 2. Plato in Phædone, 343, 37; in Phædro, 245, 26; in Timæo,

- 670, 28; (in Minoe) 648, 43; (in Legg.) 409, 49; 251, 3; 506, 51; 216, 23.
- Plaustrum (ἀμαξα), sidus ap. Homer. 2, 26.
- Plemyrium, Πλημύριον, Indiæ opp. ad quod Choaspes in Cophen influit, 594, 26.
- Pleræi, Πληραῖοι (Παλάριοι ap. Appian. Illyr. 10), Dalmatiæ pop. circa Naronem fl., 261, 10. Post eorum oram sequitur sinus Rhizonicus, 262, 26.
- Pleuron, Πλευρών, Ætoliæ urbs, 395, 4. Pleuron nova ad Aracynthum m.; Pleuron vetus Calydoni vicina, cujus regionem vastavit Demetrius Ætolicus, 387, 21. Pleuroni novæ propinqua Olenus, 387, 45. Loca circa Pleuronem Curetes tenuerunt, 399, 41 et 50. Pleuron, urbs olim florens, nunc depressa, 387, 5. Pleuronia sive Curetica regio, 337, 33. Pleuronii Curetes, 387, 28. Pleuroniæ partem tenuit Agrius Porthaonida, 400, 6. In Pleuronia imperavit Thesius, Ledæ pater, Ænei socer, dux Curetum, 396, 30; 400, 9. Pleuroni assignata est Ætolia ἡ Ἐπίκτητος, 395, 39.
- Pleutauri, Πλευταῦροι, Hispaniæ borealis pop., 129, 11. Ad fontes Iberi habitantes, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, 29. (Hoc loco codd. πλὴν τοῦτοι. Aliunde Pleutauri non noti sunt. Nonnulli putant eosdem esse cum Pelenonibus Ptolemæi; alii ponunt ubi *Pelontium* urbs Asturum et Pæsici apud Ptolemæum memorantur.
- Plinthine, Πλινθίνη, opp. in ora Libyca, 679, 27.
- Plistus, Πλειστός, fl. Phocidis, 359, 15.
- Plumbaria, Πλουμβάρια, Hispaniæ insula, non longe a Hemeroscopio, 132, 5.
- Plumbi metalla in Cassiteridibus, 145, 52. Plumbi fossilis metallum ad Castlonem Hispaniæ, 122, 44.
- Plutades, Πλουτιάδης, Tarsensis philosophus, 576, 3.
- Pluton, Ἅδης. Hades in Hispania metallis divite reapse Πλούτων est, 121, 51. Pluto cum Minerva Itonia colitur in templo ad Coroneam urbem, 353, 36. Plutonis fanum ad Acherontem fl. Triphyliae, 296, 14. Ejus τέμενος ad Menthes montem, 295, 51. Plutonium ad Hierapoli in Phrygiæ describitur, 538, 19. Plutonium Acharacis, 554, 44. Plutonium esse Avernum lacum putabant, 203, 42.
- Plynus, Πλύνος, portus Libyæ, cui superjacet Tetrapyrgia, ad Catabathmum, 711, 37.
- Pnigeus, Πνιγεύς, Libyæ oræ vicus inter Phœnicentem et Pedoniam ins., 679, 12.
- Podalirii sacellum, Ποδαλειρίου ἱεῶν, in Drio colle Italiæ, 236, 14.
- Podarces, Ποδάρχης, dux ap. Homerum, 371, 15.
- Pœaessa, Ποιάεσσα (Laconicæ, ut videtur, locus aliunde non notus) a Teleclo incolis Nedontis frequentatus; ibi Nedusiæ Minervæ fanum, 309, 29.
- Pœcile petra, Ποικίλη πέτρα, Ciliciæ, per quam Seleuciam itur per gradus saxo incisos, 572, 29.
- Pœcile stoa Athenis, 340, 49.
- Ποῖκιλοι. V. Pediculi.
- Pœeessa, Ποιήεσσα, Cei opp., nunc in Carthacæam conducta, 417, 41.
- Pœmandris, ἡ Ποιμανδρίς ἰ. q. ἡ Ταναγρακὴ, 346, 49.
- Pœninus, Alpium mons, τὸ Ποίνινον ὄρος (*Alpes Penninæ*), per quem via est ex Italia in Helvetiam Galliamque, 170, 43; 173, 17 et 28.
- Poesis. — E poetica dictione orta est pedestris, 14, 50. Eratosthenes jubet μὴ κρίνειν πρὸς τὴν διάνοιαν τὰ ποιήματα, μὴδ' ἱστορίαν ἀπ' αὐτῶν ζητεῖν. Poetica, maxime vero Homerica, quam historiographia et philosophia est δημοφειεστέρη καὶ θέατρα πληροῦν δυναμένη, 16, 28. Poetica prima quædam philosophia; poetæ morum magistri et correctores, ut ex ipsis Homeri carminibus patet, 12, 49 *sqq.* Poeticæ licentiæ apud Homerum sua est pars concedenda, 20, 40. Poetæ geographicam eruditionem in carminibus ostendere adamant, 13, 9. Οὐχ οἷόν τε ἀγαθὸν γενέσθαι ποιητὴν μὴ πρότερον γεννηθέντα ἀνδρὰ ἀγαθόν, 14, 38. Poemata antiqua apud Turdetanos, 115, 29.
- Pœum m., Ποῖον ὄρος, Epiri m.; ad hunc et Pindum habitant Æthices, 272, 12. Cf. Bœum.
- Pogon, Πώγων, portus Træzenis, 321, 23.
- Polæ (Πόλαι ap. Callimach.; ceteris locis Πόλῃ ap. Strab.), Istriæ opp. a Colchis conditum; nomen græce significat φυγάδων ἄστυρον, sec. Callimachum, 38, 38. Pola, in sinu portuoso sita, exiguas habet insulas frugiferas et navium stationi aptas; Colchorum opus est; eo usque a Timao fl. pertinet ora Istriorum, 179, 37. Ad Polam usque Italia pertinet, 174, 32; 261, 30; 179, 40. Ad Polam et Italiæ fines ab intimo Adriæ recessu 800 stadia; totidem a Polæ promontorio ad Anconem, 261, 22.
- Polemo, Πολέμων, philosophus, quem audierunt Zeno Citieus et Arcesilaus, 525, 29.
- Polemo periegetes de donariis in arce Athenarum dedicatis quattuor libros conscripsit, 340, 26. De Eratosthene dixit eum ne Athenas quidem vidisse, 12, 17.
- Polemo, Zenonis rhetoris f., Laodiceam patriam exornavit; ab Antonio, deinde a Cæsare, regno dignatus est, 495, 16.
- Polemo, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12. Tannaim emporium, rebellantibus incolis, nuper evastavit, 423, 19. Colchidem tenuit; uxor ejus Pythodoris, 428, 5. Ab Aspurgianis, quibus insidiabatur, captus periit, 425, 5; 476, 11; in regno successit Pythodoris uxor; ejus liberi tres quinam, 476, 11. Polemo, Pharnacis f., Arsacem in Sagyllo obsidens, fame capit, 430, 14. Cf. 487, 4.
- Polentia, Πολεντία, urbs in majore Gymnesiarum inss., 139, 12.
- Polias, Πολιάς, Minerva. V. Minerva.
- Polichna, Πολίχνη, Megaridis locus ap. Homeum memoratus, 339, 6. Situs loci incertus.
- Polichna, munitum oppidulum in Æsepi convalle Troadis, 516, 17. Inter eam et Palæscepsi Ænea pagus et Arguria, 516, 25. Polichna Palæscepsi vicina, 519, 27.
- Polieon, Πολίειον, denominata ab Ionibus est Siris urbs, 219, 30.
- Πόλις poetæ sæpius pro χώρα usurpant, 306, 14.
- Polisma. V. Polium.
- Polites, Πολίτης, Trojanorum speculator, 513, 1.
- Polites, Πολίτης, Ulyssis socius, cujus sacellum ad Temesam urbem. De Temesæo hoc heroe narratio, 212, 36.
- Polium, Πόλιον, postea Polisma dictum, oppidum Troadis, quod ad Simoentem Astypalæenses condiderant, 515, 1. (In tabula Polisma posui, ubi nunc est *Dumbre-Koi* ad *Dumbre* fl.)
- Pollentia (*quæ etiam urbs Salvia dicta*), Πνευντία codd. corrupte, Piceni urbs, 201, 4.
- Polyobria, Πολυοβρία, priscum Ænī urbis nomen, 265, 21.
- Polyanum, Πολύανον ὄρος, mons Epiri, 272, 19.
- Polybius Πολύβιος, philosophus et geographus, 1, § 1. Ejus judicium de narratione Homerica errorum Ulyssis 16, 43; quam, ut plurimum, recte interpretatur, 19, 26. Quomodo explicet fabulam de Æolo ventorum rege, 19, 27. De Sicilia Homerum plane ut historicos scripsisse censet, improbatque sententiam Eratosthenis, 19, 41. De Scylla fabulam natam ait ex ratione qua galeotæ pisces in freto Siculo ad Scyllæum captantur; eamque ventionem fusius exponit, 19, 48—20, 33. De Charibdi fabulam ex freti Siculi natura explicat, 20, 33.

De Lolophagis narrationem ad ea quæ in Meninge insula sint, pertinere censet, 20, 38. Si quæ in poeta cum veris non congruant, repelit ea ex ignoratione et licentia poetica, de qua, paucis disserit; τὸ δὲ πάντα πλάττειν οὐ πιθανόν οὐδ' Ὀμηρικόν εἶναι, frustra obloquente Eratosthene, 19, 39-51. Ulyssem per novem dies procellis jactatum a Maleis pr. in Oceanum delatum esse negat, contra mentem Homeri, 20, 52-21, 30. Zonas sex distinguit, duas a polis ad arcticos pertinentes, duas hinc ad tropicos, et duas inter hos et æquinoctialem, 79, 21, improbante Strabone, 80, § 2. Cum Eratosthene statuit æquatori subjectam esse plagam quandam temperatam, quippe quæ, quum sublimissima sit et inhibeat nubes etesiis ventis huc delatas, rigetur imbris, 80, 37, obloquente Posidonio, 80, 49. Oceanum ait in sese confluere, 80, 7. Europæ regiones describens contra Dicæarchum et Eratosthenem et Pytheam disputat, 85, 41. Incredibile esse ait privatum hominem et pauperem, Pytheam, tantum spatii mari terraque obiisse, 86, 12. Ea quæ de Europæ occiduae et septentrionalis distantii et aliis multis Dicæarchus et Eratosthenes proferunt, a vulgo conceptas opiniones vocat, quum ipse ne in his quidem, in quibus illos reprehendit, vitio careat, 86, 31. Dicæarchum ait a freto Siculo ad Columnas perperam computare stadia 7000; multo majorem esse distantiam; adeo ut inde a Peloponneso ad Columnas non 10000 stadia cum Dicæarcho, sed ultra 20000 computanda sint, 86, 42-87, 11. Sed Dicæarchus et Polybius falsa produnt, 87, 12 sqq. Secundum Polybium, a freto Siculo ad Narbonem 11200 sunt stadia et amplius, 86, 48; a Narbone ad Columnas paullo minus 8000 stadiis, 86, 49. Longissimum ab Europa ad Africam intervallum secundum mare Tyrrhenum non amplius est 3000 stadiis; minus vero est in Sardoo mari, 86, 51. (multo major est, 87, 45). Profunditas sinus a linea recta per mare a Gadibus ad Siculum fretum ducta usque ad Narbonem est 2000 stadiorum, 87, 1, (est circa 5000 st. sec. Strab., 87, 47). Hinc sequitur in triangulo obtuso Gadibus, qui Narbone et freto Siculo describitur basin circa 500 fere stadiis minorem esse ceteris duobus lateribus, ideoque lineam per pelagus ductam esse non 7000 stadiorum, ut Dicæarchus dixerat (*sed fere* 18800), 87, 3; falso; est circiter 12000 stadiorum, 87, 23. A Maleis ad Herculis columnas Polybius computat 22500 stadia, 21, 4. Sardiniam multo magis quam debebat occasum versus ponit, 87, 53. Eratosthenis dicta corrigere studens, quædam recte monet, alia Eratosthene deterius dicit, 88, 4. Ab Ithaca ad Corcyram supra 900 st. metitur, 88, 5. Eratosthenem corrigens ab Epidamno ad Thessalonicam stadia 2000 et ultra numerat, 88, 8. A Massilia ad Columnas super 9000, a Pyrene ad easdem paullo pauciora 8000 esse dicit contra Eratosthenem, qui rectiora habet, 88, 9. Tagi fluvii a fontibus ad ostia longitudinem esse 8000 stadiorum ait, perperam, 88, 20. Eratosthenem Hispanicarum rerum ignarum recte dixit, 88, 23. Europæ longitudinem minorem esse quam conjunctam Libyæ et Asiæ longitudinem demonstraturus, haud recte rem instituit, 88, 30; 89 § 7. Tanain ab ortu æstivo in Mæofidem fluere putat, 88, 34. De promontoriis quibus Europa procurrit melius quam Eratosthenes, non satis recte tamen dixit, 89, 31. Quinque promontoria e continente Europæ decurrentia distinguit, Hispaniam, Italiam, tertium ad Maleam et Sunium, Thraciæ peninsulam, quintum ad Bosporum Cimmerium, 89, 37. Turdulos a Turditanis septentriones versus esse dicit, 115, 24. Exponit de glandibus ab Hispaniæ litore (fortasse tamen potius a Sardinia) maris fluctu in Italiam devectis, deque thynnis eo fructu

vescentibus, 120, 42. De metallis ad Carthaginem novam exposuit fusius, 122, § 10. Anam et Bætin ait ex Celtiberia fluere 900 st. invicem distantes 122, 48. De Celticorum, qui juxta Turditanos habitant, moribus narrat, 125, 25. Vaccæorum et Celtiberorum urbes recensuit, 135, 12. Tiberium Gracchum 300 *urbes* Celtiberiæ dejecisse ait, turres haud dubie urbium nomine ornans, 135, 19. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. Laudatur de fonte memorabili in fano Herculis Gaditano, 143, 10. Pythæe fabulosa commenta referens, dicit Corbilonenses et Narbonenses, de Britannia interrogatos, nihil commemoratu dignum de ea conpertum habuisse, 158, 2. Duo Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Cervum alcen describit et in Alpibus reperiri prodit, 173, 10. Exponit de auri metallis in Tauriscis Noricis, 173, 34; De Alpium magnitudine et altitudine, 173, 50. Quattuor per Alpes transitus memorat, 174, 5; tres item in Alpibus lacus, *ib.* Polybius quantum tradat iter esse et terrestre et maritimum ab Iapygia ad fretum Siculum, 176, 10. (Ex eodem petita sunt quæ de Galliæ Cisalpinæ mensuris leguntur, 175, § 3). De Timavi fontibus, 178, 50. A freto Siculo ad Lacinium 1300 stadia computat; sinus Tarentini fauces 700 stadiorum facit, 217, 31. De Hieræ s. Thermessæ ins. crateribus, 229, 23. De distantia quæ est inter Iapygiam et Aquileiam, 236, 42. De anno quo Galli Romam ceperint, 238, 27. Ex Hæmo monte et Adriam et Ponticum mare cerni posse putavit, 260, 9. Apud Eratosthenem referri ait παρακούσματα λαοδογματικά, 263, 33. Quot urbes Epiroticas Paulus Æmilius everterit, 268, 5. Polybius 8½ millia in stadium computat, 268, 21; 284, 26. Viæ Egnatiæ usque ad Thessalonicam esse 267 millia tradit, 268, 32. In milliarium 8½ stadia computans, ab Apollonia ad Byzantium computat 7500 stadia, 284, 26. Polybius historiis suis geographiam inseruit, 285, 33. Laudatur de Corinthi excidio, 327, 26. Distantiam a Maleis ad Istrum 10000 stadiorum esse putans, erravit, notante Artemidoro; causa ejus erroris, 334, § 5. Polybii de Eudoxo et Ephoro iudicium, 399, 20. Polybius in geographicis sæpe λαοδογματικές ἀποφάσεις proferens a Posidonio, Artemidoro, aliis, reprehenditur, 399, 25. De regionibus inter Euphratem et Indum sitis fidem Eratostheni habendam esse censet, 566, 35. Sub Ptolemæo Physcone Alexandriæ fuit; statum urbis, qui tunc erat, detestatur, 677, 53; 678, 12. Polybii historiam continuavit Strabo, 442, 13.

Polyhotes, Πολυδῶτης, gigas sub Nisyro vel Co insula a Neptuno injecta, 419, 44.

Polybus, Πόλυβος, Œdipum educavit in Tenea pago, 327, 12.

Polycasta, Πολυκάστη, Lygæi f., Penelopes mater, 396, 35.

Polycles, Πολυκλῆς, Cauconum dux, 464, 49.

Polyclitus, Πολύκλειτος, statuarius. Ejus opera in Heræo Argivo præstantissima, sumptu tamen et magnitudine Phidianis inferiora, 320, 6.

Polyclitus, Πολύκλειτος, historicus, Caspium mare paludem esse dixit et Iaxartem fl. Tanaidis nomine affecit, 437, 18 et 28. Susa muris carere et 200 stadiorum ambitum habere dicit, 619, 48. Laudatur de iis quæ in arce Susarum exstant, deque Persarum tributis, 625, § 21; de Choaspe, Eulæo et Tigri, 620, 25. Euphratem exundare inepte negat, 631, § 30.

Polycrates, Πολυκράτης, Sami tyrannus. Ejus vitæ finis, 544, § 16. Apud eum Anacreon degit, 545, 9. Fugit tyrannidem ejus Pythagoras, 545, 9.

Polydamas, Πολυδάμας, Trojanus, 512, 43.

Polydamna, Πολυδάμνη, Thonis Ægyptii uxor, 680, 33.

Polydectes, Πολυδέκτης, frater Lycurgi, uxorem prægnantem reliquit; Charilaus ejus filius posthumus, 414, 8.
 Polydectes (rex Seriphiorum), Danaen invitam uxorem ducere voluit, 418, 36.
 Polydorus, Πολύδωρος, e Priamo et Altæ filia natus, 500, 2.
 Polymedium, Πολυμήδιον, Troadis locus, 40 stadia a Lecto pr. distans, 518, 48; 527, 15.
 Polymnastus, Πολύμναστος, Colophonius, musicus, cujus Pindarus meminit, 549, 25.
 Polynicis e posteris Autesio, 298, 29.
 Polyphagi, Πολυφάγοι, a Caucasio boream versus degunt, 434, 24.
 Polypodes ad Turdetaniam ingentes, 120, 30.
 Polypoctes, Πολυποκτήτης, Lapitharum rex. Ejus ditio in Thessalia sec. Homerum, 377, § 19.
 Polyporus. V. Heptaporus.
 Polyrrhenii, Πολυρρήνιοι, in Creta primum per pagos habitant; tum Achæis et Laconibus assumtis muro locum natura munitum cinxerunt; distat urbs eorum a Phalasarna 60, a mari 30 stadia; Dictynnæ fanum habet, 411, 38.
 Polystephanus, i. q. Præneste.
 Polytimetus, Πολυτίμητος, Sogdianæ fl., in arenas desinit, 444, 14; nomen hoc a Macedonibus inditum, 444, 14.
 Pometiæ campus, τὸ Πωμεντίων πεδίων, Volscorum, 192, 36; 193, 3; 194, 7.
 Pompæ bacchicæ apud Indos, 586, 37.
 Pompædius, Πομπάιδιος, belli Marsici auctor, 201, 31.
 Pompeii, Πομπηία, Campaniæ opp., 209, 19, ad Sarnum fl., quod tenuerunt Osci, tum Tyrrheni Pelasgi, tum Samnitæ, 205, 40; commune navale Nolæ, Nucerinæ, Acerrarum, 205, 43. Imminet Vesuvius, *ib.*
 Pompeii tropæa, Πομπηίου ἀναθήματα (eo fere loco ubi in Itiner. collocatur *Summus Pyrenæus*, supra hod. *Juncera* prope *Belregarde*), ad Pyrenen, 129, 46; 132, 21; 133, 12; eo usque ab Ibero 1600 st., 120, 46. Per ea via est ex Italia in Hispaniam exteriolem, 133, 6. Ab iis esse Galliæ Narbonensis initium nonnulli statuunt, 148, 21.
 Pompeiopolis Πομπηιοῦπολις, Paphlagoniæ urbs, ad quam sandaracæ fodinæ, 481, 21.
 Pompeiopolis, i. q. Soli.
 Pompeiopolis, i. q. Pompelon.
 Pompeius Strabo, Pompeii Magni pater, Comum urbem a Rhætis afflictam restauravit, 177, 31.
 Pompeius Magnus in Jaccetanorum regione bellum contra Sertorium gessit, 134, 19. A partibus Pompeii stabant Massilienses, 150, 5. Ejus magister Aristodemus Nysæensis grammaticus, 555, 37; ejus amici Theophanes Mytilenæus, 528, 13, et Pythodorus Nysæus, 554, 14. Pompeium Magnum liberius præstrinxit Æschines orator Milesius, 543, 4. Pompeius, ad bellum piraticum proficiscens, in Rhodo disputanti affuit Posidonio; res gestas Pompeii Posidonius conscripsit, 422, 2. Pompeius qua via ex Armenia in Iberiam irruerit, 429, 40. Contra eum quantis copiis certarint Albani, 431, 11. Ejus comes in expeditione contra Albanos Theophanes Mytilenæus, 432, 14. Zela oppidum quomodo auxerit post victum Mithridatem, 439, 14. Tigrani 6000 argenti talenta indixit, 454, 35. Quomodo Mithridatis Eupatoris regnum dividerit, 463, 33. Quasnam regiones Dejotaro dederit, 468, 35. Tres ejus cohortes ab Heptacometis inebriati et trucidati sunt, 470, 24. In Armenia Minore Nicopolin condidit, 476, 1. Eupatoriam Ponti urbem auxit et Magnopolin denominavit, 476, 37. Cabira Diospolin denominavit, 477, 9. Luculli in Mithridatico bello successor, pervicit ne senatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiserat, ratos haberet,

477, 51. Archelaum Comanorum pontificem constituit 478, 2. Phazemonem Ponti pagum urbem fecit et Neapolin vocavit, 479, 45. Dejotaro Mithridatum castellum dedit, 485, 47. Cum Lucullo in Danala castello convenit, 485, 50. Mille et trecentas piratarum scaphas combussit; receptacula eorum diruit; superstites Solos et Dymen abduxit, 567, 47; 333, 6; 573, 19. Solos de se Pompeiopolin denominavit, 567, 48. Tigrani dedit magnam partem regionis ad Tigrim sitæ, quæ olim Gordyæorum fuerat, 636, 21. Seleuciam Mesopotamiæ adjecit Commagenæ, 638, 17. Seleuciam Pieriæ liberam pronuntiavit, 640, 6. Prædonum receptacula, quæ in et sub Libano sunt, evertit; Byblum, tyranno securi percusso, liberavit, 643, 21. Aristobulum et Hyrcanum de Judæorum imperio disceptantes dejecit, castella eorum evertit, Hierosolyma cepit, latronum receptacula diruit, 649, 21. Hyrcanum sacerdotio præfecit, relectis regionibus quibusdam quas Judæi vi usurpaverant, 651, 6. Pompeius occidit et jacet prope Casium, 646, 54.
 Pompeius (S.) in Jaccetanorum regione contra Cæsaris duces bellum gessit, 134, 20. Pompeiani duces Afranius et Petreius ad Ilerdam in Hisp. a Cæsare victi, 134, 8. S. Pompeius Corduba elabatur; mox Siciliam ad defectionem concitat; inde in Asiam profugiens ab Antonii legatis ap. Miletum (*Midaium*) captus vitam amisit, 117, 25; 214, 29. Ad Gallinariam Campaniæ silvam prædonum copias contraxit, 203, 14. In Sicilia classem suam Messanæ continuit; ex eadem urbe fugam instituit, 222, 50.
 Pompeius (Cn.), proelio victus Mundam fugit, indeque navi avectus, quum in montana litori proxima eggressus esset, occisus est, 117, 18 et 22.
 Pompeius (M.), Theophanis Mytilenæi f., ab Augusto Asiæ procurator constitutus, 528, 18.
 Pompelon, Πομπέλων, Vasconum opp., quasi Pompejopolis, 134, 15 et 23.
 Pontia, Ποντία, ins. Minturnis objacens, 194, 51; 101, 33.
 Pontus Euxinus, κατ'εὐχὴν dicebatur Πόντος, quod maximum esse marium nostrorum putabatur, 17, 26. Τὸ Ποντικὸν πέλαγος olim pro oceano quodam secundo habebatur, et qui eo navigassent non minus procul discessisse putabantur quam qui extra columnas Herculeas essent profecti, 17, 26. Pontum Euxinum antiquissimis temporibus nautæ adire non audebant, sec. Eratosthenem, 40, 19. Olim Ἄξενος dictus est ob frigus et Scytharum ferociam, postea vero Εὐξείνως, conditis ab Ionibus in ora urbibus, 248, 21. De Ponto Homerus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 35, 49. Novit eum Homerus usque ad Colchidem, 5, 15. Pontus aliquando caruit exitu; nimium impletus tandem in Propontidem et Hellespontum erupit, sec. Stratonem, 41, 32. In mare nostrum erupit, non quod profunditas ejus fluviorum alluvie imminuta exundationem effecit (ut Strato putat), sed quod aquæ fluviorum nimium eum impleverant, 43, 35. Pontum olim cum Adria debuisse nonnullis locis confluere, eo quod Ister a Ponticis partibus divisus in utrumque mare effluat ob positum locorum, censet Hipparchus, 47, 39. Pontus διθάλαττος, Carambi et Criu metopo in duas partes dividitur, 103, 10. Ponti bimaris pars occidua in longum porrigitur a Byzantio ad ostia Borysthenis per stad. 3800; latitudo 2000 stad., 103, 20. Pars orientalis oblonga, in arcum recessum exiens ad Dioscuriadem; longa 5000 stad., lata 3000 stad., 103, 24. Totius Ponti ambitus ad 25000 stad., 103, 25. Figura ejus arcui Scythico similis, 103, 27. Oræ orientalis flexus, 426, 23. In parte omnium maxime orientali sita est Dioscurias, non vero Phasis

- fl. vel urbs; a Phasi ad Dioscuriadem superest orientem versus in inum recessum navigatio 600 stadiorum, 427, 8; recessus ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis orienti vicinior est quam sinus Issicus, sec. Eratosthenem, 40, 7. Ab ostio Ponti ad Phasin 8000 stadia sunt sec. Hipparchum, 76, 5. Τὰ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου vocantur partes occidentales sive Thracicae, τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου quae innaviganti ad dextram sunt usque ad Colchos, 463, 57. Ponti fauces ubinam sint angustissimae, 265, 41. Ponticum mare omnium minime altum, 41, 45. Aqua ejus dulcissima, 41, 49. Quadraginta fluvii influunt, quorum ne nobilissimos quidem novit Homerus, 248, 10. Fluvii plurimis a septentrione et ortu fluentibus, impletur cœno; adeo ut Strato pulet aliquando totum aggere oppletum iri, 41, 47. Jam nunc in paludem conversus est in sinistra parte, ubi Salmydessus et ad Istrum Στήλη quae vocantur, et Scytharum desertum, 41, 53; 42, 2. Ponti ora ad Phasin et Thermodontem et Irin arenosa, humilis et mollis, 44, 1. Orientalis orae populorum, Achæorum, Zygorum, Heniochorum, naves Κάμραι dictae, et latrocinia, 425, § 12. Pontica salsamenta, 119, 39. Ponticum castorium vim medicam habet, qua caret castorium Hispanicum, 135, 52.
- Pontus sive Pontica Cappadocia, altera Cappadociae satrapiarum pars, 458, 16. Pontica provincia Bithyniae adjuncta est, 465, 17. Ponti rex Mithridates Eupator inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam regnavit, 463, 25. Cf. Cappadocia ad Pontum.
- Populeum, αἰγερών, sacrum in thurifera regione Aethiopiae, 658, 46.
- Populonium, Ποπλώνιον, Etruriae urbs; ejus situs; obsidionem urbs pertulit; nunc fere deserta; navale ejus et portus, 186, 2. Sola ex Etruriae urbibus ad ipsum mare sita, 186, 9. Sub promontorio Θυννοσκοπεῖον habet, 186, 13. Populonium a Cossa 800, sec. alios 600 stadia distat, 184, 50. E Populonio Sardinia et distinctius Corsica et Aethalia conspiciuntur, 186, 15. Cf. 187, 43 et 49.
- Portae Armeniae a Thapsaco distant circa 1100 stadia sec. Eratosth., 66, 40; quot vero hinc sint stadia per Gordyæos et Armenios non constare Eratosthenes ait, 66, 41.
- Portae Ciliciae. V. Cilicia.
- Porci plurimi in Gallia Cisalpina aluntur, 181, 30. Iis caret Arabia felix, 653, 44. Porcus in Comana, Ponti urbem, non intromittitur, 492, 30.
- Porcus, ὁ χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.
- Πόρδαλις nomen, 529, 15.
- Pordoselene, Πορδοσελήνη, ins. et urbs Hecatonnesis vicina; adjacet alia insula cognominis, deserta, fanum Apollinis habens. Nonnulli Πορροσελήνην insulam dici cur velint, 529, 7.
- Πορνοπίων mensis apud Aeoles Asiae, 524, 35.
- Πορνοπίων Apollo. V. Apollo.
- Poroselene. V. Pordoselene.
- Porsena, Πορσένας, Clusii rex, Tarquinium Superbum in regnum restituere frustra conatus, re composita, amicus Romanorum discessit, 183, 18.
- Porthaonidae, Πορθαονίδαι, Agrius, Melas et Ceneus, 397, 38; 400, 6.
- Porticani ditio, Πορτικανοῦ χώρα, in India, 597, 30 (in regione hodierni *Larkham* quaerendam esse censet Ritter, t. 5, p. 473).
- Porus, Πῶρος, Indiae rex; ubi eum Alexander vicerit, 595, 34. Pori regio 300 urbium inter Acesinen et Hydaspem, 595, 28. Ei Alexander tradidit regionem inter Hydaspem et Hypanim sitam, 585, 18.
- Porus alter, consobrinus ejus qui ab Alexandro captus est; ejus regio, trans Acesinen et Hyarotin sita, Gandaris vocatur, 596, 9.
- Porus, Indorum rex, ad Augustum legatos et dona mitit, 612, § 74; 585, 24.
- Posidium, Ποσειδίων, Seleucidis in Syria opp. maritimum (ad Posidium prom., s. *Ras el-Buseit*), 641, 30; 640, 9.
- Posidium, Chii promontorium, 550, 43; 551, 5.
- Posidium, Milesiorum prom., 540, 15; 562, 18; in quo ara a Neleo posita, 541, 2. Ab eo incipit ora Carica, 555, 49. Distantia a Didymoeo, 542, 10.
- Posidium, Sami pr., cum templo, 544, 13.
- Posidium, prom. ad Heroopoliticum sinum, 660, 7.
- Posidium, prom. inter Maliacum et Pagaseticum sinum, 279, 31.
- Posidium, Epiri promontorium inter Onchesmum et Buthrotum, 269, 36.
- Posidium, (sive Rheginorum columna) in Bruttio ad summas freti Siculi angustias, 213, 47.
- Posidonia, Ποσειδωνία; sic aliquando Troezen dicebatur, 321, 20.
- Posidonia Lucaniae urbs, 209, 41; nunc Paestum, 209, 11; arx urbis a Sybaritis structa; Sybaritis urbem Lucani, his Romani ademerunt, 209, 13. Posidoniatae a Lucanis victi, qui ditionem eorum occuparunt, 211, 42.
- Posidonies sinus Italiae, Ποσειδωνιάτης κόλπος, 174, 28; 176, 6; nunc Paestanus dictus, 209, 11. Quibusnam promontoriis efficiatur, 210, 3. In eo Sireussae sive Sirenes insulae, 18, 36. Indicia expeditionis Argonauticae ibi exstare dicuntur, 17, 17.
- Posidonius, Ποσειδώνιος, e Syria Apamensis, in Rhodo docuit et remp. gessit, 559, 38; 641, 17. In Rhodo prytanis munere functus est, 263, 9; amicus Pompeii, qui ad bellum piraticum proficiscens, disputanti Posidonio affuit. Vox Posidonii ad Pompeium; Pos. de rebus Pompeii scripsit, 422, 2; stoicus, ἀνὴρ τῶν κατ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος, ex Apamea oriundus, 641, 17; philosophus et geographus, 1, § 1; vir ἀποδεικτικὸς καὶ φιλόσοφος, σχεδὸν δέ τι καὶ περὶ πρωτείων ἀγωνιζόμενος, 84, 18. Πολύ ἐστι τὸ αἰτιολογικὸν παρὰ αὐτῷ καὶ τὸ Ἄριστοτελίζον, ὅπερ ἐκκλίνουσιν οἱ ἡμέτεροι διὰ τὴν ἐπίκρυψιν τῶν αἰτιῶν, 85, 38. Posidonius libris de rebus physicis geographica passim inseruit, 285, 35. In opere de Oceano multa geographica tradit, partim proprie partim magis mathematice, 78, 4. Saepius Polybii errores correxit, 399, 28. Totam terram ac mundum universum globi formam referre, σφαίροειδῆ εἶναι, tradit, 78, 10. Sub aequatore solis progressionem celeriores esse dicit, 80, 47. Terrae perimetrum esse dicit stadiorum 180,000 secundum eam recentiorum dimensionem, quae minimam facit terram, 78, 40. Terrae habitatae longitudinem circa 70,000 stadiis constare, dimidiumque esse totius in quo illa sumitur circuli (per Rhodum ducti), ita ut ab Iberia euro vento in Indiam navigari possit, 84, 33. Terram πεντάζωνον esse dicit, 78, 13; primum ejus divisionis auctorem fuisse Parmenidem, qui tamen zonam adustam nimis latam fecerit, 78, 16. Aristotelis quoque divisionem reprehendit, 78, 19. Quinque zonas ita distinguit, ut duae sint περίσκιτοι, inde a polis usque ad eos quibus tropicus est pro arctico circulo; duas ἐτεροσχίας, quae usque ad tropicos pertinent; unam ἀμφίσκιον, inter tropicos sitam. Præterea autem quodammodo alias duas statuit perangustas, sub tropicis sitas, secundum quas per semissem mensis sol vertici incolarum immineat; peculiare has habere, quod siccae admodum et arenosae sint, nihil ferentes nisi silphium et frugem tritico similem, quam sol adurat; nullos ibi montes esse, ideoque nunquam pluere; ichthyophages

ibi habitare; animalia quomodo ibi efformata sint. Qui magis meridiem versus sint, aerem melius temperatum, solumque fertilius habere, 79, § 3. Posidonius de periscis, amphiscis, heteroscis, 112, § 43. Polybium reprehendit qui sub æquatore plagam editissimam esse et complui dixerat, quum humillima sit, 80, 49. Attamen alio loco ipse quoque Posidonius ait sub æquatore montes esse, ad quos utrinque a temperatis plagis nubes concurrant, 80, 2. Idem vero ait Oceanum in sese confluere; ubinam igitur montes istos ponit? inne insulis? 81, 7. Posidonius rationem qua continentes nunc distinguunt, primum reprehendit, ac mavult eas secundum zonas parallelas distribui, deinde vero quæ modo reprehenderat, ea approbat, disputatione usus confusa, 84, 37. Præsentem continentis divisionem bene habere demonstraturus, de differentia loquitur quæ inter Indiæ et Libyæ Æthiopes intercedat; quare etiam Homerum Æthiopes bifariam divisos dicere; qua data occasione de versu Homérico plura disseruit, 85, 3. Posidonius ait terram modo attolli, modo subsidere, mutarique terræ motibus et id genus aliis, 84, 20. Quæ de Atlantide insula deleta dicat Plato, fortasse non ficta esse censet, 84, 25. De fluxu et refluxu tum marium tum fretorum exposuit, 46, 8. Vehementiores oceani affluxus notos fuisse Homero censet, p. 3 *extr.* Oceani motum dicit imitari conversionem coelestem, esseque æstum maris alium diurnum, alium menstruum, alium annum, eosque ad lunæ rationes accommodari, 144, § 8. De eadem re Seleuci sententiam affert, 144, § 9. Posidonii de ventorum distinctione sententia, 24, 6. Ejus narratio de Eudoxo Cnidio Libyam circumnavigante; fidem rei habet perperam, præsertim quum ea quæ de Libya Neconis jussu et a mago quodam circumnavigata ferebantur, intestata esse ipse dixerit, 81, § 4, 5. Eudoxi navigatione demonstrari ait Oceanum orbi terrarum circumfusum esse; Strabo vero reprehendit Posidonium, qui istam historiam esse meram fabulam non sentierit, 82, § 5. Posidonius in loco a Gadibus 400 stadiis boream versus sito Canobum se spectasse putat, quem in Cnidia sua specula, in eodem cum Gadibus parallelo sita, observavit Eudoxus, 98, 45. Posidonius per 30 dies Gadibus commoratus est, 114, 44; refutat quæ de occasu solis in his regionibus Artemidorus tradiderat, 114, § 5. In mari inter Hispaniam et Italiam sito Eurum statis anni temporibus flare dicit. Ipsius Posidonii iter, 119, 24. Laudatur de Iberiæ metallis, 121, § 9; Demetrii Phalerei dictum adducit, 122, 1. De causa æstuum qui sunt ad Hispaniam, 126, 50. Bænin fl. e Cantabris fluere dicit, 127, 15. De causis migrationis Cimbricæ, 84, 30. De Odyssea urbe Hispaniæ, 130, 17. De tributo quod Marcellus e Celtiberiæ exegerit; ridet quod de numero urbium Celtiberiæ Polybius tradit, 135, 15. Posidonius solum æs Cyprium ait re Cadmiam et vitriolum et spodium; in Hispaniæ cornices non nigras deprehendi narrat; idem de equis Hispaniæ quædam tradit (plurimaque eorum quæ de Hispaniæ proventu Strabo habet, narrasse putandus est), 136, 1. De mulieribus Liguriæ, 137, 7. Posidonius in Liguria versans a Charmolao hospitio excipitur, 137, 8. Laudatur de Sardoi maris profunditate, 45, 5. Quænam sint Columnæ quæ vocantur Hercules, 141, 49. Sententiam Posidonii improbat Strabo, 142, 50. Posidonius Phœnicibus magnum ingenii acumen tribuit, 144, 6. Citatur de puteis in Herculis templo Gaditano, 143, 25; 144, 38. In eodem templo sub æstivum solstitium æstus marini rationes observavit, 145, 7, et circa ejusdem mensis novilunium in Illipa urbe ad Bætin fluvium, 145, 11. De Iberi fl. exundationibus, 145, 26. De arboribus quibus-

dam, quæ Gadibus et ad Carthaginem novam nascuntur, 145, 31. De origine campi Lapidosi in Gallia Narbonensi, 151, 40; 152, 8. De thesauris, quos Tolosæ reperit Q. Servilius Cæpio, 156, 14. De isthmo qui Narbonense mare ab Oceano distinguit, 156, 39. De Gallorum more quodam, 164, 44. De Samnitarum insula ad ostia Ligeris, in qua mulieres Bacchum colunt orgiastice, 165, 4. De Timavo fluvio, 178, 54. De Liguriæ asperitate, 182, 6. De Siciliæ situ et dimensionibus, 221, 4 et 31. De Ætnæ eruptionibus, 223, 34. Syracusas et Erycem veluti arces duas Siciliæ esse ac mediani inter eas imminere Ennam ait, 227, 22. De iis quæ in mari inter Hieram et Euonymum insulam observata sunt, 230, 9. De Cimbris Boios aggredientibus tum alio alioque se convertentibus, 244, 7. Mysos Homeri (Il. 13, 3) esse de gente Thracica intelligendos recte censet, 245, 38. De Mysorum indole, 246, 14; ad eos refert homericam vocem *ἄδρια*, *id.*; cf. 247, 26. Apud Hom. (Il. 13, 5) pro *Μυσῶν* legi vult *Μοισῶν*, 246, 28. De Palaci fratrum numero, 256, 38. De bitumine Nymphaei et similibus aliis, 263, 4. Isthmum a Ponto ad Caspium mare pertinentem, sicuti illum qui a Pelusio est ad mare Rubrum, 1500 stadiorum esse opinatur; nec multum ab his differre eum qui a Mæotide ad Oceanum sit, 421, 49; 682, 25. De terræ motu in Rhagiana regione, 441, 27, et in Syria, 48, 22. De Parthæorum synedriis, 442, 15. De terra quadam argillacea Hispaniæ, 525, 37. De naphthæ fontibus Babyloniis, 633, 6. De Seleucide tetrapoli in 4 satrapias divisa, 638, 31. De serpente ingente, qui mortuus visus est in Macra, Syriæ campo, 643, § 7. De Mocho Sidonio philosopho, 644, 54. De bituminis (in Asphaltite lacu) colligendi modo, 650, § 43. De Erembis et Arimis Homeri, 667, § 27. Pro *Ἐρεμβίδος* ap. Homerum legi vult *Ἀραμβίδος*, ita ut Arabes sic dicantur, 667, 21. De Erembis Homericis, deque Armeniorum, Syrerum, Armeniorum, Assyriorum, Arianorum vel cognatione vel similitudine, 34, 39-35, 12. De auctoribus qui Nilum ex imbribus augeri tradiderint, 672, 10. Imbres ex Æthiopicis montibus decurrentes Nilum implere ait, 80, 54. De Libyæ fluviis, 704, 28. De similiis Mauretaniæ, 702, 7. Potamia, *Ποταμία*, Paphlagoniæ regio, 481, 43. Potamo, *Ποτόμων*, rhetor Mytilenæus, 528, 10. Potamos, *Ποταμός*, Atticæ pagus, 342, 32. Potentia, *Ποτεντία*, Piceni opp., 201, 4. Potidæa, *Ποτίδαια*, Corinthiorum colonia, postea Cassandria dicta de Cassandro qui eversam restauravit, 278, 39. Ab Olyntho 70 stadia distat, 279, 7. Potniæ, *Πόντιαι*, opp. prope Thebas; ad quod Glaucus Potniensis a Potniadibus equabus discerptus, 351, 21. De Potniis intelligi nonnulli volunt verba: *οὗτο ὑπὸ Θήβας εἶχον* (Il. 2, 505), 354, 11. Præctium, *Πράκτιον*, Troadis opp. in Asii ditione, 501, 18 et 46. Ab eo ad Adramyttium Troas pertinet sec. Charonem, 498, 51. Præctius, *ὁ Πράκτιος*, fluvius Troadis in Asii ditione inter Abydum et Lampsacum fluens; falso quidam nomen hoc apud Homerum de urbe intellexerunt, 505, 19. Præneste, *ἡ Πραίνεστος*, 198, 22, urbs græcanica, olim Polystephanus dicta; situs urbis; Marius junior ibi obsessus periit; munitiones Prænestinis calamitatum causa, 199, 3. Per hanc regionem Verestis amnis labitur, 199, 19. A Gabiis 100 stad. distat, 198, 20. Distantiæ a Tibure et Roma, 199, 1. Præneste fanum et oraculum Fortunæ habet, 198, 53. Prænestina via et Lavicana ab Esquilina porta incipiunt, 197, 36. In Prænestina via Gabii, 198, 19.

- Prænestini in Casilino ab Hannibale obsessi, 207, 23.
 Pramnæ, Πράμναι, philosophorum Indicorum genus, 611, § 70.
 Prasiā, Πρασιά, Atticæ pagus, 342, 34.
 Prasite, Πρασιταί (situs incertior, sec. Curtium 2, p. 306, foret *Palæocastrum* prope *Tyrus* vicum, Argivorum urbs ad sinum Argolicum, 316, 39. Prasienses, Πρασιεῖς, et postea pro iis Lacedæmonii ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35.
 Prasii, Πράσιοι, Indiæ gens, apud quos Palibothra urbs, 598, 37. Eorum reges præter proprium nomen de nomine urbis Palibothri vocantur, ut Sandrocottus, ad quem Megasthenes venit, 598, 40. In Prasiurum terra tigres valdissimæ, 598, 54.
 Prusus, Πράσος, Cretæ opp., 411, 14; situs ejus, *ib.* Præsum deleverunt Hierapytnii, sitam inter Samonium et Chersonesum, 60 supra mare stadiis, 411, 22. Prasii Corybantes Solis filios et Minervæ dæmones esse ferunt, 405, 29. Jovis templum, 408, 34.
 Prausi, Πραῦσοι, gens Gallica sedis incertæ, de qua Brennus dux Prausius appellatur, 156, 1.
 Praxander, Πράξανδρος, Lapathum Cypri condidit, 582, 13.
 Praxiphanes, Πραξιφάνης, Rhodius, 559, 37.
 Praxiteles, Πραξιτέλης, Amoris statuam fecit, quam dono dedit Glyceræ, 352, 27. Ejus opera plurima in templo Dianæ Ephesio, 547, 38.
 Premnis, Πρημνίς, Æthiopum opp. natura munitum, quod cepit Petronius, 696, 44.
 Prepesinthus, Πρεπέσινθος, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.
 Pretania. V. Britannia.
 Priamion, Πριάμων, Dalmatarum urbs, 261, 52. (Πρωμών Appian., *Promona* T. P. rectius; nunc *Petrovacz* castellum in monte *Promina*.)
 Priamus, Πρίαμος, e parvo rex magnus evasit, 510, 30; ex Altæ filia genuit Lycaonem et Polydorum, 500, 1. Democoontis pater, 501, 23. Phrygibus contra Amazones auxiliatur, 473, 20. Ejus divitiæ ex auri metallis præpe Abydum in Astyris sitis, 580, 23.
 Priapeiorum scriptor Euphronius, 328, 22.
 Priapus, Πριάπος, Bacchi et Nymphae f., Orneis colitur (unde Orneatas vocatur, 328, 2), et Priapi, quæ urbs ab eo nomen habet; similis deus Atticorum Orthanæ, Conisabo, Tychoni; Hesiodus eum nondum novit, 503, 1; 284, 44.
 Priapus, Πριάπος, Troadis urbs, quando et a quibusnam condita, unde nomen habeat; vini ferax, 502, § 12; Cyzico vicina, 484, 8. Cf. 498, 45; 503, 17. Priapenorum ditio, 502, 29. In Priapeni agri et Cyziceni confiniis Harpagia locus, 502, 48. Agri magnam partem Attalici reges Parianis dederunt, 503, 33.
 Priene, Πριήνη, Ioniæ urbs, 494, 49; 543, 43. Ab Æpyto Nelei f. condita; postea eodem Philotas Thebanos adduxit, 541, 7. Olim maritima urbs, nunc 40 a mari stadiis distans ob alluviones Mæandri, 495, 51. Priene nonnullis Cadme dicitur, quod Philotas Bœotius erat, 543, 47. Patria Biantis, 543, 48. Prienensi in agro Iones Neptuno Heliconis sacrificant; Prienensis juvenis rex sacrorum; etenim Prienenses ex Helice Achaia oriundi esse feruntur, 330, 15; 546, 15.
 Prion, Πριών, mons ad Ephesum urbem (Cf. Lepraacte), 541, 34.
 Privernum, Πρίβερνον, Latii opp., 198, 7. Privernates, 192, 35.
 Probalinthus, Προβάλινθος, Atticæ pagus, 342, 36; pars tetrapolis Atticæ, 329, 13.
 Prochyta, Προχύτη, ins. Miseno objacet, a Pithecussis avulsa, 206, 24; a continente abrupta, 214, 49; 50, 9. a Miseno prom. abrupta, 50, 9. Cf. 101, 35.
 Procles, Προκλής, Eurypontis pater, 314, 30. Ab eo sextus Lycurgus, 413, 40. Cf. Eurysthenes. Samum colonis frequentavit, 541, 15.
 Procles quidam Leriis, 418, 50.
 Procnes et Philomelæ historia a nonnullis Daulidi, a Thucydide Megaris assignatur, 363, 12.
 Proconnesus, Προκόννησος, Propontidis insula velus et nova, cum urbe lapidinisque celebribus, 503, § 16. Proconnesus ab ora Thraciæ, ubi Sacer mons, 120 stad. distat, 284, 16; marmor album habet, 284, 18. — Proconnesus urbs quando condita, 502, 52.
 Proconnesius Aristeas poeta, 17, 45; 503, § 16.
 Proerna, Πρόερνα, Phthiotidis opp., in Achillis ditio, 372, 37.
 Proeti filia, Προητίδα, 318, 12. Ubinam a Melampode lustrata sint, 298, 15.
 Proetus, Προῦτος, Tirynthem Cyclopum opera munivit, 320, 37.
 Profunditas marium varia. V. Maria.
 Prometheus, Προμηθεύς, in Caucaso vinctus, 433, 43; 586, 52. Cf. v. Paropamisus.
 Pronesus, Πρώνησος, olim Cephallenia opp., 391, 34.
 Prophthasia, Προφθασία ἡ ἐν Δραγγῇ, ad Alexandria Ariana 1600 vel 1500 stad., ab Arachotis 4120 stadia distat sec. Eratosthenem, 441, 2; 616, 5.
 Propontis, ἡ Προποντίς, 103, 9, ubinam incipiat, 265, 41. Ora ejus usque ad Abydum et Sestum porrigitur, 497, 20. Propontidem totam nonnulli Hellespontum vocant, alii eam ejus partem quæ est intra Perinthum, 284, 36. Propontidis introitus et initium Hellesponti post Eleutem, 283, 51. Propontis a Troade ad Byzantium est, 1500 stad., ejusdemque fere latitudinis, 103, 43. Longitudo 1400, latitudo 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. Per Propontidem olim mare Ponticum erupit, 41, 35.
 Proschium, Πρόσχιον, Ætolia urbs. Cf. Pylene, 387, 48.
 Proserpina in pratis Hipponii flores legit, 213, 15; Menthen Plutonis pellicem perdidit, 295, 52. Ejus fanum ad Acherontem fluvium Triphylia, 296, 14. Proserpinæ solennia (Alexandria?), Κόρεια, ad quæ sub Evergete II legatum sacrorum misisse feruntur Cyziceni, 81, 20. Proserpinæ cultus in insula Britannia propinqua, 165, 30.
 Prosopites nomus, Προσωπίτης νομός, Ægypti in Delta regione cum urbe Aphrodito poli, 682, 4.
 Prosymna, Πρόσυμνα, Argolidis urbs, Junonis templum habet, 320, 56. (A Midea boream versus, inter hanc et Heræum alicubi sita fuit.)
 Protarchus, Πρόταρχος, Bargyliensis, Epicureus, mag. Demetii Laconis, 561, 53.
 Prote, Πρότη (*Prodano*), Messeniae ins. cum oppidulo, 299, 46; 308, 44.
 Protesilaum, Προτεσίλαειον, in Eleunte Chersonesi Thracicae, 283, 35, e regione Sigei, 509, 5.
 Protesilai in Thessalia ditio, 373, § 14; quam Phthia adscribunt inde a Dolopia et Pindo usque ad mare Magneticum, 371, 26. Protesilaus ap. Hom. Phthios ducit, 371, 9.
 Proteus, Πρωτεύς, 30, 54; 32, 18; pater Cahirus, 406, 7.
 Protogenes, Πρωτογένης, pictor; ejus opus Ialysus et Satyrus columnæ, cui perdix insistebat, adstans, 557, 14.
 Proverbium de Temesæo heroe, 212, 41. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα, 217, 5. Proverbia duo de Crotone, 218, 20. Οὐκ ἂν ἐκγένοντο αὐτοῖς ἡ Σαρακουσίων δεκάτη, 224, 12. Pr. Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, unde habeat originem, 274, 11. H

- Κερκυραίων μάστιξ, 274, 20. Ἐλευθέρα Κόρκυρα, χέξ' ὅπου θέλεις, 274, 48. Δάτον ἀγαθῶν et ἀγαθῶν ἀγαθίδες, 280, 4. Λέρνη κακῶν, 319, 16. Οἰνώνη τὴν χαράδραν, 323, 5. Μαλέας δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε, 324, 53. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς, 325, 25. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον; de eo proverbio nonnullorum opinio, 327, 33. Κόρινθος ὄφρυά τε καὶ κοιλαίνεται, 328, 18. Ὁρακία παρεύρεσις, 345, 13. Ὅποταν δι' Ἄρματος ἀστράφη, 347, 7. Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἵναι, μήτ' ἄλλω ἐπεσθαι, 351, 10. Ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, 413, 27. Σίφνιος ἀστράγαλος, 416, 19. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον, 418, 25. Proverbialiter dicitur: εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος, 427, 3. Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν Ἀρμένην ἐτείχισεν, 467, 15. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα, 483, 17; 489, 50. Φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, 544, 46. Ἐκῆτι Συλοσῶντας εὐρυχωρίη, 545, 24. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, 549, 20. Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠχροάζετο, 550, 37. Proverbiales locutiones quaedam, 30, 30.
- Prusa, Προῦσα, Bithyniae urbs Myrleae vicina, 482, 40; ad Olympum Mysium, 483, 8; a Prusia Cyri temporibus condita, *ib.*
- Prusias, Προουσίας, Bithyniae urbs, olim Cius, 482, 35. Prusienses Hylae festum celebrant, 483, 2. Amici Romanorum, a quibus libertate donati sunt, 482, 5. Prusienus est Asclepiades medicus, 485, 7.
- Prusias, Προουσίας, bellum contra Cræsum gessit, Prusamque ad Olympum sitam condidit, 483, 10.
- Prusias, Zelæ filius, Philippum Persei patrem in Cio et Myrleae delendis adjuvit, quas urbes restauravit et Cium Prusiadem, Myrleam vero ab uxore Apameam denominavit; 482, 38; Hannibalem excepit; Phrygiam Helles pontiacam Attalicis regibus dedit, 482, 43. Contra Prusiam Nicomedem f. excitavit Attalus II, 534, 4.
- Psamathus (Ἀμαθοῦς codd.) ad sinum Laconicum (supra *Quaglia* portum), 312, 12.
- Psammitichus, Ψαμμίτιχος, Ægypti rex, expeditionem longinquam suscepit, 51, 18. Fossam in mare Rubrum ducendam inchoasse a nonnullis traditur, 683, 37. Sub eo defecerunt quidam Ægyptii, qui insulam supra Meroen sitam (Tenessin regionem, 656, 11) occuparunt, ibique Sembridae dicebantur, 668, 37. Regis sepulcrum in Mivervæ templo apud Saitas, 681, 29.
- Psaphis, Ψαφίς ἡ τῶν Ὠρωπίων, in Attica. Propinquum ei Amphiaræum, 342, 42.
- Psebo, Ψεβώ, Æthiopiæ lacus magnus supra Meroen; in eo insula est habitata, 698, 8.
- Pselchis, Ψελχίς, Æthiopum oppidum, 696, 23, quod cepit Petronius, 696, 41.
- Ψευδάργυρον, 521, 45.
- Ψευδοκασία Æthiopiæ, 658, 51.
- Pseudopenias, Ψευδοπενίας ἄκρα, prom. Libyæ in quo Berenice sita, 710, 6.
- Pseudophilippus, Ψευδοφίλιππος, a Romanis debellatur, 282, 37. Contra eum Romanorum socius Attalus II, Psillis, ὁ Ψίλλις, Bithyniae fl., 465, 20.
- Ψυγμοῦ λιμὴν, regionis Cinnamomiferæ, 689, 6.
- Psylli, Ψύλλοι, Libyca gens in regione Syrti Cyrenicae superjacente, finitimi Nasamonum, 711, 44; 108, 38; 692, 3; nihil damni ex serpentibus accipiunt, 692, 3.
- Psyra, Ψύρα, insula ad Melænam Chii pr., 551, 10.
- Psytalia, Ψυτταλία, insula Atticae, 339, 37.
- Pteleasium. V. Pteleum Nestoris.
- Pteleum, τὸ Πτελεὸν ὄρος, altus mons prope Ambracicum sinum, ad Corcyraeum et Leucadicum mare pertingens, 274, 41.
- Pteleum, Πτελεόν, Phthiotidis opp. maritimum in Protesi-
- lai dititione, 374, 21. Ejus colonia Pteleum in Triphylia, 300, 43. Ab Halo 100 stadia distat, 372, 10.
- Pteleum, Πτελεόν, Triphyliae oppidum colonia Ptelei Thesalici, in dititione Nestoris fuit; nunc locus silvestris et inhabitatus, quem vocant Pteleasium, 300, 42 (De situ loci non constat.)
- Pteleus, Πτελεῶς (?), lacus Troadis non procul a Dardano, 509, 35 (Aliunde non notus).
- Pterelas, Πτερέλαις, Deionei filius, a Cephalo amatus, 388, 43.
- Ptolemæi, Ægypti reges, qui hoc nomen assumerunt ob primi Ptolemæi celebritatem, 428, 28. Series eorum, et historia paucis exponitur, 676, 26. Regionum meridionalium cognitionem auxerunt, 671, 39. Sub Ptolemæis perpauci ex Ægypto in Indiam mercaturæ causa navigare audebant, 97, 39. Ptolemaici reges fossam e Nilo in sinum Arabicum ductam perfecerunt, 683, 40; Cyrene et Cypro potiti sunt, 672, 37.
- Ptolemæus I Lagi, 676, 26; de Gallorum ad Alexandrum legatione laudatur, 250, 38. In Gedrosia vulneratus sagitta venenata, quomodo servatus sit, 615, 24. Alexandri corpus Perdiccae ereptum Alexandriæ sepelivit, 675, 8. Ejus frater Menelaus, 681, 1.
- Ptolemæus II Philadelphus, 676, 27, philistor et propter corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblectationis materiam expetens, ad explorandam regionem australem complures emisit, 671, 40. Ejus soror et uxor Arsinoe, 495, 33. Ptolemæus Patara Lyciæ auxit et Arsinoen nominavit, 568, 22. De sorore sua Philoteram urbem nominavit; Salyrum ad Troglodyticam et elephantum venationes explorandas emisit, 655, 10. Eumeden: ad venandos elephantos amandavit, 655, 51. Classis præfectum habuit Timosthenem, 361, 46. Viam qua Copto Berenicen itur, patefecit, 692, 22.
- Ptolemæus III Evergetes, 676, 27.
- Ptolemæus IV Philopator, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, 676, 28; ad Rhaphiam cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37. Gortynam, Cretæ urbem, muro circumdare aggressus, ad octo duntaxat stadia opus perduxit, 411, 2.
- Ptolemæus V Epiphanes, 676, 28.
- Ptolemæus VI Philometor, Ptolemæi VII frater, 676, 28, superato pugna Alexandro Bala ad Oenoparam Syriæ fluvium, ex vulnere obiit, 639, 48.
- Ptolemæus VII Evergetes II, etiam Physcon cognominatus, 676, 30. Seditionibus vexatus sæpenumero plebem militibus objecit, 678, 13. Sub eo Eudoxus Cnidius in Ægyptum venit, 81, 21; quem rex in Indiam misit; reduci quidquid advexerat, ademit, 81, 34. Post mortem regis, uxor ejus Cleopatra regnum tenuit, 81, 41.
- Ptolemæus VIII, ὁ Ἀθήουρος, 676, 31.
- Ptolemæus IX Auletes, Cleopatras pater; indoles ejus et regni historia adumbratur, 676, 36 *sqq.* Ei quotannis 12500 talenta pendebantur, 678, 33. A Gabinio in regnum reductus est, 478, 23. Filiorum Auletæ sors, 677, 11. Ptolemæus adventum Catonis Cyprum occupaturi prævenit morte sibi conscita, 583, § 6.
- Ptolemæus ὁ Κόκκης καὶ Παρεΐσακτος ἐπικληθεὶς, e Syria Alexandriam profectus, aureum Alexandri loculum rapuit, 675, 20.
- Ptolemæus, Juba et Antonii et Cleopatras filia natus, patri nuper defuncto in regnum successit, 703, 34.
- Ptolemæus Ceraunius Seleucum Nicatorum dolo necavit, 533, 17.
- Ptolemæus, Mennæi f., in Syria Massyam et Ituræorum montana et Chalcidem urbem in potestate habuit, 611, 40.

- Ptolemais, Πτολεμαϊκή πόλις, Thebaidis civitas omnium maxima, Memphi non minor, græco more institutam rempublicam habens, 690, 38.
- Ptolemais, olim Barce dicta, urbs (et portus) Cyrenaicæ, 710, 21. Cf. Barce.
- Ptolemais, Pamphylia opp., 578, 5.
- Ptolemais, Phœnicia opp. Ibi dies maxima 14 1/4 horarum 110, 48; i. q. Ace, 645, 13. Ptolemaenses proelio vincuntur a Sarpedone duce, 645, 31.
- Ptolemais Troglodytica. Sub Ptolemæo II ad elephantum venationem ab Eumede condita, 655, 51; 654, 29. Ibi dies longissima 13 horarum, sicut Meropæ 110, 5; ab Heroum urbe 9000 stadia, a faucibus sinus Arabici 4500 st. distat, 654, 29.
- Ptoom, Πτώων ὄρος, Bœotia mons triceps, sec. Pindarum; in eo oraculum, cui Tenerus præfuit, 354, 37; adjacet Tenericus campus, *ib.*
- Puerorum institutioni cur fabulæ peraccommodæ sint, 16, 50 sqq. Puerorum educatio ap. Cretenses, 414, § 20; ap. Persas, 624, § 18.
- Pulcher portus, Καλὸς λιμὴν, ad sinum Cercinitem, 556, 10.
- Pulmo marinus. Huic simile aliquid in tractu qui circa Thulen est, reperitur, referente Pythea, 86, 2.
- Purpuræ ingentes, πορφύραι δεκαδάκτυλοι, in mari ad Car-tejam, 120, 23. Purpura Tyria, 644; 30. Πορφυροβαφεῖα Zuchi, 708, 44.
- Putei duo memorabiles in fano Herculis Gaditano, 143, 25. Puteorum fossionem Argis docuit Danaus, 19, 30.
- Putcus Syenæ, 694, 15.
- Puteoli, Ποτίολοι, a puteis dicta est Campaniæ urbs, quæ antea vocabatur Dicæarchia, 204, 37. Alia nominis etymologia, *ib.* Cf. Dicæarchia.
- Putris palus. V. Sapra palus.
- Pydna, Πύδνα, Macedoniæ urbs, 277, 2. Πύδνα. Ad Pydnam proelium, 277, 50.
- Pydna a Methone 40 stadia distat, 277, 7 et 43; Pierica urbs, 275, 10.
- Pydna a Peneo 120 (350 ?) stadiis, 280, 45. Nunc Citrum vocatur (quod est excerptoris additamentum), 277, 44.
- Pygela, Πύγελα, Ioniæ opp., unde dictum sit; Dianæ Mynychiæ templum habet, 546, 19. Ad Pygela inter Magnesiam, Ephesum et Prienen Amazones (τοὺς Ἀμαζώνας) habitasse nonnulli putarunt, 472, 17.
- Pygmaei, Πυγμαῖοι, gens fabulosa, ap. Homerum et Hesiodum, 36, 3; 30, 54; 248, 35. Non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31. Per totam oram Oceani meridionalis habitare censendi sunt, 29, 6 sqq.; a grui-bus infestantur, *ib.* Pygmæorum fabulam Homericam renovarunt Indicōn scriptores, 58, 48. Pygmæos nemo fide dignus se vidisse dixit; pecorum canumque Æthio-picorum parvitas fortasse fingendis iis ansam dedit, 697, 27.
- Pylæ, i. q. Thermopylæ, q. v.
- Pylæ, αἱ Πύλαι, Ciliciæ et Syriæ terminus, 577, 8.
- Pylæmenes, Πυλαμῆνης, ex Henetis oriundus, Cappadocum dux in bello Trojano, 465, 45. Ejus posteris partem Paphlagoniæ mediterraneæ attribuit Pompeius, 463, 40.
- Pylæum concilium, ἡ Πυλαία σύνοδος, Amphictyonum in Pylis sive Thermopylis, 360, 32.
- Pylæus, Πύλαιος, Lesbiorum dux in bello Trojano, 530, 23; 531, 12.
- Pylæus, Πύλαιον ὄρος, Lesbi ins., 531, 15.
- Pylagoræ, Πυλαγόροι, legati quos singulæ civitates Am-phictyonicae ad annuos conventus mittebant, 360, 32; Cereæ sacrificabant, 360, 46.
- Pylaica (Peliaca ?) panegyris Iolci, 375, 5.
- Pylaicus sinus, Πυλαϊκὸς κόλπος, pars sinus Maliaci, 369, 29.
- Pylene, Πυλὴνη, Ætolia urbs Homero memorata; postea in superiora loca translata et Proschion denominata est, 387, 46. Nunc nonnisi rudera ejus exstant, 395, 35.
- Pylon, Πυλὼν, locus qui in via Egnatia Macedoniam ab Illyrico distinguit, 268, 28. (Eo in loco Itin. Hieros. p. 608 habet: *Finis Macedoniæ et Epiri inter Brucida-m (Brygiadem) et civitatem Cledum.* In quibus *Cledum* esse *Lychnidum* distantiarum notæ probant. Illud *civitas Cledo* ortum fuerit ex Πο. λυΧΝΙδος, quod abiit in πολὺς ΚΑΙδος).
- Pylus, Πύλος, apud Homerum vocatur Triphylia, Pisatis et Cauconia, 289, 50; regio Nestori subdita, quam Alpheus permeat, 289, 11. Pylis sub Nestore 90 naves contra Trojam miserunt, Elei nonnisi 40, p. 304, 46. Pylis Tri-phylia cum Arcadibus de Chaa urbe certarunt, 299, 16. Loca Pylia regioni sive Nestoreæ ap. Homerum attributa cur Arcadica esse pleraque videantur, 360, 50. Pyliscum Messeniis cognatio quædam intercedit; multi eorum cum Melantho Athenas et hinc postea in Ioniam profecti sunt, 540, 32. Pyliorum cum Nestore ab Illo redeuntium colonia est Metapontum, 219, 50.
- Pylus urbs. Tres sunt in Peloponneso Pyli urbes; unam-quamque earum pro Nestoris patria et Pylo Emathoente Homeri accolæ venditant. Versus: ἔστι Πύλος πρὸ Πύ-λοις. Πύλος γέ μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος, 291, 41.
- Pylus Lepreaticus in Triphylia et Pisatide, 291, 45; in regione quam Alpheus perfluit, 291, 38. Hæc urbs, si Homeri carmina presse sequaris, Nestori assignanda est. Pylum Triphyliaicum sive Lepreaticum sive Arcadicum, Nestoris urbem esse, non vero Pylum Messeniæ aut Elidis Cavæ, ex Homeri carminibus demonstratur, 301, § 26 sqq. Pylum, Νηλῆος εὐκτίμενον πολίεθρον, præter, la-bitur fluvius aliis Pamisus, aliis Amathus dictus, a quo Πύλος Ἠμαθόεις dici videtur, 289, 15; 298, 18; 295, 40; *sabulosus* fluvius vel ager ibi non est; 295, 40; for-tasse tamen inde Ἠμαθόεις vocatur quod litus a Sa-mico ad Nedam fl. pertinet arene cumulos habet, 296, 6. Triginta fere stadia a mari distat, 295, 38; Pylus et Lepreon quadringenta stadia distant a Pylo Messeniæ, 299, 6. Unde Triphyliaicus et Arcadicus Pylus dicatur, 289, 48. Pylum Nelei et Nestoris Hercules vastavit; deinde Epei Pylis bello aggressi sunt, 302, 15. Pylo vicinus est Minthes mons, 295, 5; in propinquo etiam sunt Hypanæ et Tympanæ et fluvii Dalion et Acheron, 296, 8. Pylus Triphylia a Lacedæmoniis cum Lepreo in unam civitatem conflatus est, 305, 39. (Situs hujus Pyli incertus est. Urbs cum Lepreo componitur p. 299, 6. Itaque non longe ab eo boream versus prope *Piskini* fuisse hanc urbem conjiciunt Boblaye, Kiepert, Curtius. Sed magis etiam boream versus non longe a Samico po-nenda esse videtur. Nam a Pylo Messeniaco ad Pylum Strabo 400 stadia numerat, quæ pertinent usque ad Sa-micum. Eademque stadia 400 memorat p. 302, 4, ubi pertinere ea dicit usque ad Pylum et *Samicum*. Præterea a borea meridiem versus procedens, loca hoc ordine recenset: Pheas, Chalcidem, Crunos, Pylum et Samicum. Porro inter Pylum Triphylia et P. Messe-niæ sita esse in ora dicit templum Herculis Macistii et Acidontem. Quæ omnia eo faciunt, ut Samico Pylum proximam fuisse et uno illo loco ubi cum Lepreo Pylus componitur, minus accurate auctorem locutum esse putemus. Quodsi igitur Pylus ad Mamaum sita erat, quem quidem fluvium inter eos qui in mare exeunt, Strabo non memorat, Mamaus ille fluvius fuerit, qui supra *Kaiffa* paludem in Anigrum incidit. In tabyla Pyli no-

- men posui ubi in gallica Peloponnesi mappa notatur *Xerochori* locus.)
- Pylus Messeniæ a plerisque recentiorum Nestori, quem Messenium faciunt, haud recte assignatur, 291, 49. Antiqua urbs sub Ægaleo monte sita erat; qua diruta, Pylii sub Coryphasio prom. sedes posuerunt, 308, 38; 291, 46. Adjacet Sphagia s. Sphacteria insula, 308, 45. Distat a Pylo Triphyliae et Lepreo 400 stadia, a Alpheo 750, a Chelonata 1030 stadia, 299, 7; a Sparta 400 stadia, 309, 1. Navalis Messeniorum statio, 308, 52. Pylus fuit una de quinque Messeniæ civitatibus quas Cresphontes constituit, 310, 20. Pylus ab Atheniensibus occupatur, 308, 41.
- Pylus Elidis ad Scollin montem inter Selleentem et Penem fl., 291, 36. Hanc Nestori vindicant Cavæ Elidis incolæ, etiam indicia quædam monstrantes, 292, 4. (Sita urbs fuerit ap. *Agrapidochori*, ubi Ladon in Peneum influit.)
- Pyraëchmes, Πυραϊχμης, Ætolus. Ejus contra Degmenum Epenm certamen singulare, 307, 17.
- Pyraëthi, Πυραϊθοι, apud Cappadoces magi vocantur, 624, 9. Πυραϊθεῖα Cappadociæ, 624, 12.
- Pyramides ad Memphim describuntur, 685, 44; 686, § 33 et 34.
- Pyramus, Πύραμος, Ciliciæ fl., e Cataonia labens; propinqua ei Mallus et Magarsa, 576, § 16. De ejus cursu et alluvionibus. Oraculum de hoc fluvio, 459, § 4; 414, 13. A Pyramo ad Solos 500 stadia, 576, 15. A Pyramo ad Clides Cyprias, 581, 46.
- Pyrasus, Πύρασος, Phthiotidis opp. in Protesilai ditione, prope quod Demetrium s. Cereris fanum; superjacent urbi Thebæ Phthiotides, 374, 5 et 22.
- Pyrene, Πυρήνη, mons Rheno parallelus, 146, 36; in Gallia eam accolunt Aquitani et Celtæ, 146, 31. Pyrenæ ad rectum angulum adjacet Cemmenus mons, 106, 5. 147, 3. Pyrene et Rheni cursus lineas parallelas describunt, 104, 48. Pyrenes prom. ad Oceanum, 99, 14. Ei objacent Britanniae partes occiduæ, *ib.* Pyrene Hispaniæ latus orientale abscindit, 105, 37. Galliamque ab Hispania dirimit, 43, 27; a Pyrene ad occidentum latus Hispaniæ via recta 6000 stad., 88, 15. Pyrene a Columnis 4000 stadia, juxta oram supra 6000 stadia distat, 129, 37; 6000 st. sec. Erat., fere 8000 st. sec. Polyb., 88, 9. Ab eo monte fontes Tagi plus mille stadiis absunt, 88, 21. E Pyrene fluunt Ruscino et Ilibirris fl., 151, 7. Ad eam usque Aquitani pertinent, 157, 33. Parallelus Pyrenæ fluit Iberus fl., 132, 17; parallelus etiam est Idubeda mons, 133, 40. In extrema Pyrene sunt Pompeii trophaea, τὰ ἀναθήματα τοῦ Πομπηίου, 132, 21; ad quæ sunt 1600 stadia ab Ibero fl., 129, 46. Pyrenes Hispanicum latus silvorum, Gallicum nudum; in media convalles sunt habitabiles, quas majorem partem tenent Cerretani Hispani, 134, 24. Pyrenes accolæ Vascones, 129, 8. Sub Pyrenen in Gallia auri metalla, 121, 9.
- Pyrenææ Veneris templum, Πυρηναίας Ἀφροδίτης ἱερὸν, τὸ Ἀφροδίσιον (in *Cap Creuz*), 148, 19; 150, 45; 151, 6. a Varo distat 273 mill. p. aut 2600 stad., 148, 29.
- Pyrgi, Πύργοι, Etruriæ opp. maritimum, a Gravisca 180 stadia distans, Cæretanorum navale, a Cære urbe 30 stadia dissitum; Lucinæ fanum habuit a Dionysio destructum, 188, 3; 188, 10; ab Ostia distat 260 stadia, 188, 15.
- Pyrgi, Πύργοι, in Triphyliae ora opp., 299, 26. (Ruinae non longe a Nedæ fl. ostio dissitæ).
- Pyriphlegethon, Πυριφλεγέθων, Italiæ fl., 21, 35, ad Avernum lacum, 11, 6.
- Pyrrha, Πύρρα, Deucalionis uxor. Ejus sepulcrum in Cyno oppido, 365, 12. Ab ea Thessalia olim Pyrrhæa vocata, 381, 12.
- Pyrrha, Ioniæ opp., ab Heraclea sub Lafmo 100 stadia distat, 543, 23; a Mileto 30 stad., *ib.*; a Mæandri ostiis 50 st., 543, 30.
- Pyrrha, Lesbi urbs; ejus situs, 527, 33. Nunc eversa; habitatur adhuc suburbium; portum habet, a quo 80 stadiorum in Mytilenen transitus, 528, 22. — Pyrrhæorum euripus in Lesbo, 557, 32.
- Pyrrha, Πύρρα, pristinum nomen Melitææ in Thessalia, 370, 50.
- Pyrrha, Πύρρα, prom. Phthiotidis, et prope id Pyrrha insula, 574, 23.
- Pyrrha, pr. ad Adramylltenum sinum; in eo Veneris templum, 519, 4 et 15.
- Pyrrhæa, Πυρραία, priscum Thessaliæ nomen, 381, 12.
- Pyrrichus, Πύρριχος, saltationis armatæ, τῆς πυρρίχης, inventor, 401, 23; 413, 3.
- Pyrrhon, Πύρρων, Eleaticus philosophus, 337, 50.
- Pyrrhus, Neoptolemi f., Achillis nepos, Molossis imperavit, 271, 33.
- Pyrrhus Epirota Ambraciam regiam sibi constituit, 270, 23. Ejus in Italiam expeditio, 330, 1. Tarentinis dux in bello contra Romanos, 233, 14; a Romanis debellatus, 238, 84. Ante muros Argorum quomodo occisus sit, 323, 51.
- Pythagoras, Πυθαγόρας, Samius, Polycratis tyrannidem fugiens in Ægyptum et Babyloniam, deinde in Italiam abiit, 545, 11. Ejus famulus Zamolxis Geta, 247, 29. Cf. 649, 7.
- Pythagoreorum philosophia floruit Tarenti, ubi Archytas per longum tempus urbi præfuit, 233, 4. Multi eorum fuerunt Crotoniatae, inter eosque etiam Milo athleta, 213, 27. Contra eos in Italia seditio, 329, 47. Pythagorei philosophiæ imposuerunt nomen musicæ mundumque secundum harmoniam constare tradiderunt, 401, 51. Musicam morum magistratam et formatricem dicunt, 13, 6: Πυθαγγέλου κωνήγιον ἐλεφάντων ad sinum Arabicum, 658, 28. Ejusdem portus in thurifera regione, 658, 51.
- Pytheas, Πυθέας, narrat totam se Britanniam peragrasse; ambitum insulæ esse stadiorum 40,000, 85, 45; deinde exponit de Thule et vicinis locis, ubi neque terra sit neque aer, quæ proprie vocantur, sed quippiam ex his concretum, pulmonis marini simile, neque navibus neque pedibus accessum; istam colluviam se vidisse, cetera auditu accepisse, 86, 1. Inde reversum quidquid Europæ regionum est ad Oceanum se peragrasse a Gadibus ad Tannain usque, 86, 9. Pytheas de locis ad occasum et boream juxta oceanum vergentibus multos decepit, 131, 9. Ejus narrationem non credidit Dicæarchus, 86, 54. Eratosthenes quamquam dubitans an fides habenda sit, tamen admisit quæ de Britannia, Gadibus et Hispania a Pythea produntur, 86, 14. Secundum Polybium præstat Eulhemero credere quam Pytheæ, 86, 17. Pytheas, utpote privatus homo et pauper, tanta itinera suscipere non potuit, judice Polybio, 86, 12. Nihil eorum, quæ de Britannia Pytheas narraverat, noverunt Massilienses et Corbilonenses a Polybio interrogati, 158, 4. Pytheas de ora Oceani mendacia protulit, auctoritatem iis adstruere studens ex rerum celestium et mathematicarum scientia, 245, 17. Pytheæ mendacia, 84, 15. Pytheas de situ Massiliæ urbis, 59, 47; cujus latitudinem gnomone definiuit; quo testimonio usus Hipparchus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo esse putavit, 94, 52. At Pytheam Massiliam multo magis quam debebat boream versus posuisse facile demonstratur, 95, 5. De Iberia nonnulla tradit, quæ repetivit Eratosthenes et refutavit Artemidorus, 123, 20. Pytheas Osismios vocat Ostimios, 162, 27; promontorium eorum regionis nimis longe in mare producit, *ib.* De Ostimiis et quæ trans Rhenum sunt locis omnia falsa perhibuit, 53, 1. Uxisamen insu-

lam Celticam, inter eas quæ e regione Cabæi pr. jacent, ultimam, distare ab eo dicit navigationem tridui; fidem habuit Eratosthenes, non item Strabo, 53, 46. Pytheas de Britannia, 62, 50. Thulen a Britannia insula ait sex dierum navigatione abesse, 52, 27. Homo mendax, Thulen insulam, alii nemini memoratam, finxit. Idem Britanniam supra 20000 stadia longam esse, et Cantium pr. a Celtica abesse aliquot dierum navigatione prodit inepte, 52, 38. Pytheam de Thule mendacia proferre colligitur ex eo quod vel de locis cognitis mentitus est, 167, 34; tamen de coelestibus tradit quæ in plagam frigidam bene cedant, 167, 40. In Thule insula tropicum æstivum circuli arctici vicem gerere ait, ibique ultima esse habitatae terræ tradit, negante Strabone, 94, 39. Pythia pompa, ἡ Πυθιάς, certa via Athenis Delphos mittitur, 362, 33. Pythia, τὰ Πύθια, certamina Delphica, quando instituta sint, 351, 41. Pythia vates unde dicta, 359, 54. Prima Pythia Phemonoe, 359, 53. Pythium, Πύθιον, Atticæ pagus; inter eum et Olympium ἡ ἐσχάρα Διὸς ἀστραπαίου, 347, 73. Usque ad Pythium inde ab Isthmo pertinuit Nisi ditio sec. Philochorum, 337, 13. Pythius nomus, Πυθικός νόμος; ejus inventor, partes quinque, argumentum, 361, 43. Pytho, Πυθώ, Phocidis locus, quem Apollo accepit a Neptuno, contra dans Tænarum, 321, 28. Pytho, Πυθών, cognomento Draco, sævus tyrannus ab Apolline, juvantibus Parnassiis, occiditur, 362, 37. Pythodoris, Πυθοδώρις, quæ in Ponto regnat, filia Pythodori, uxor Polemonis, cui in regno successit; ex eo mater duorum filiorum et filia; dein Archelao nupsit; nunc vidua, Tibarenos et Chaldæos usque ad Colchidem et Pharnaciam et Trapezuntem sub se habet. De liberis ejus notitia, 476, § 29; 428, 6; 554, 19. Possidet Phanaeæ et Zelitidem et Megalopolitidem, 477, 4; 479, 5. Cabira vocavit Sebasten Augustam, eoque loco pro regia utitur, 477, 8. Pythodorus, Πυθόδωρος, Nysæ natus, Trallibus Ἀσιάρχης, Pompeii amicus, vir ditissimus, pater Pythodorida, 554, 12; 476, 9. Pytholai prom., Πυθολάου ἀκρωτήριον, in Æthiopis ora; in propinquo sunt lacus duo, alter dulcis, alter salsæ aquæ, 658, 39. Pytholai columna vel ara extra fauces sinus Arabici, 659, 15. Pytna, Πύτνα, Cretæ mons, a quo Hierapytna urbs dicta, 405, 51. Pytna, Idæ Troici collis, 405, 51. Pyxus. V. Buxentum.

Q.

Quadi, Κοάδουοι, Suevica Germaniæ gens in silva Hercynia; apud quos est etiam Buiæmon, Marcomanni regia, 241, 23. Quercus in Iberia nec non in mari proximo nascitur, cujus glande thynni vescuntur, 120, 33. Cf. Glans. Quinda, τὰ Κύνδα, Ciliciæ cast. supra Anchialen; gazophylacium Macedonum; thesauros ex eo abstulit Eumenes, 573, 40. Quintilius Varus apud Cheruscos interneciva clade affectus periit, 242, 21. Quirinalis Romæ collis, ὁ Κουρίνιος λόφος, 195, 16, a Fabio munitus, *ib.* Quirites; unde sic Romani dicantur, 190, 11. V. Cures.

R.

Ramis, Ῥαμῖς, Ucromiri Chatterum ducis filia, uxor Sesithaci Cherusci, cum marito in Germanici triumpho ducta est, 242, 31. Ravenna, Ῥαούεννα, 175, 21; 180, 31; ab Ariminio 300 stadia distat, 189, 25; a Placentia duarum dierum noctiumque navigatione, 181, 5. Urbs in paludibus sita, ligneis constans ædificiis, 177, 54; æstus affluxum recipit; aerem habet persalubrem; gladiatores ibi alebantur, 178, 2. A Thessalis condita fertur, qui a Tyrrhenis infestati domum redierint, urbemque Umbris reliquerint 178, 22. Ad Ravennam usque Umbria protenditur, quum ab Umbris ea urbs incolatur, 188, 22 et 31; 180, 37. Ravenna colonos Romanos accepit, 180, 37. Ravennæ vitis non ultra quinquennium durat, 178, 12. Ravennæ oppidum Butrium, 178, 15. Reate, Ῥεάτη, Sabinorum opp., 190, 7. Reatini muli præstantes, 190, 20. Reges pridem creabantur qui utile aliquid primi reperissent, 19, 30. Regum successio ap. Arabes, 666, 8. Reges Æthiopum fere clausi domi sedent; ut dii coluntur, 697, 36. Regis villa, Ῥηγισονίλλα, in Etruriæ ora locus, inter Cossas et Graviscos, 188, 5; regia Malei Pelasgi, qui inde Athenas migravit, *ib.* Regium, Ῥήγιον, inter Transpadanæ Italiæ oppida una cum Mantua et Brivia recensetur. [Aut Βέργαμον legendum, aut parum recte h. l. Strabo memoravit Rhegium Lepidum (Reggio)] 177, 29. Regium Lepidum, Ῥήγιον Λέπιδον (Reggio), urbs Galliæ Cispadanæ, 180, 33. Remi et Romuli historia, 191, 20. Remi, Ῥήμοι, Galliæ pop., quorum caput Duricortora (Reims), 162, 4. Remi et Senones a Trevis et Nerviiis versus occasum habitant, 161, 37. Resina in Alpibus, 172, 20. Rhacotis, Ῥαχώτις, nunc pars Alexandriæ urbis, olim vicus custodum, qui peregrinos in Ægyptum appellentes arcerent, 673, 47. Rhadamanthys, Ῥαδάμανθος, vir justissimus, fratri Minois cognominis, primus ad mansuetam vitam Cretenses adduxit; quem postea imitatus est Minos, 409, 23. Rhadamanthys, frater Minois, 124, 43, et sæpius (p. 3, 423, 476, 573, *ed. Cas.*). Rhadina, Ῥαδινή, a tyranno Corinthi interfecta. Ejus historiam carmine cecinit Stesichorus, 298, 51. Rhæti, Ῥαῖοι, usque ad Italiam pertinent supra Veronam et Comum, 171, 38. Supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. Item usque ad loca per quæ Rhenus fertur, 171, 42; 243, 9; usque ad Alpium summa assurgunt et versus Italiam vergunt, Insubres attingentes, 243, 11. Lacum attingunt, in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 160, 26. Helvetiorum et Boiorum contermini, 171, 35. Rhæticiæ gentes Lepontii et Camuni, 171, 43. Rhætorum petulantissimi Rucantii et Cotuantii, 171, 50. Per Rhætos Alpium transitus, 174, 8. Vinum Rhæticum, 171, 39. Rhæti Comum afflixerunt, 177, 31. Cf. 260, 22. Rhagæ, Ῥαγαί, Mediæ urbs, unde nomen habeat, 50, 13; 441, 25; Nicatoris opus, qui urbem Europum appellavit; Parthi Arsaciam vocarunt; a portis Caspiis 500 stadiis distat, 450, 4; 441, 22. Rhagis propinquæ urbes Apamea et Heraclea, 441, 21. Rhambæi, Ῥαμβάοι, Nomades inter Apamenen et Euphratem habitantes, quorum rex fuit Alchædamus, Bassi socius, 641, 13. (Nomen aliunde non notum, quantum

sciam. Fortasse Rhambæi in eo erant tranctu ubi Tab. Peut. *Oruba* locum habet.)
 Rhamnus, Ῥαμνοῦς, Atticæ opp.; ubi Nemesis templum et simulacrum celebre, 340, 36; 342, 41.
 Rhammanitæ, Ῥαμμανῖται, Arabes, quorum urbs Marsiaba, et rex Ihasarus tempore expeditionis Ælii Galli, 665, 23.
 Rhaphia, Ῥαφία, Judææ urbs, ad quam Ptolemæus IV cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37.
 Ῥαψωδία; vocis origo, 15, 14.
 Rhathenus, Ῥαθηνώς, Demetrii Amiseni mathematici pater, 469, 41.
 Rhatotes, Ῥατώτης, Papulagoniæ vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.
 Rhauraris. V. Arauris.
 Rhea, Ῥέα, apud Berecynthes et omnes Phryges et Troes Idæ accolæ orgiis celebratur; vocatur ibi Μητήρ θεῶν, Ἀγδιστις, Φρυγία, θεὰ μεγάλη, Ἰδαία, Δινδομήνη, Σιπυλῆνη, Περσινουντίς, Κυβέλη; ministri ejus Curetes sive Corybantes, 402, § 12. Κυβέλη et Κυβέθη, 404, 7. Rhea Jovem infantem Curetum adjumento tutans, sec. fabulam Creticam, 402, 27. Ei a Titanibus famuli armati dantur Corybantes, 405, 21. Rhea Telchines Rhodios in Cretam auxilio adscivit, ubi Curetes dicti sunt, 405, 25. E Phrygia in Cretam Curetes adscivit, 405, 24. Ejus quodammodo filius Sabazius, 404, 8. Rheæ et Bacchi res poetæ passim confundunt, 403, 11.
 Rhea Silvia, Ῥέα Σιλουία, Romuli Rémique mater. Ejus historia, 191, 23.
 Rhecas, Ῥέκας, et Amphistratus, Dioscurorum ἡνίοχοι, a quibus Pontica Heniochorum gens dicta, 425, 28.
 Rhegium, Ῥήγιον, Italiæ urbs, 211, 5; a Locris 600 stadiis, 215, 40; a Messana distantia, 222, 41. Urbis origines, 213, § 6. Duces Rheginorum usque ad Anaxilaum semper Messenii genere fuerunt, 214, 20. Siculi et Morgetes olim Rheginam regionem tenuerunt, 214, 23. Rheginorum potentia, 214, 26. De nominis etymologia sententia duplex, 214, 30. Urbs a Dionysio seniore cur sit solo æquata; a Dionysio juniore restaurata et Phœbia dicta, 215, 13; Campanorum præsidio et terræ motu paullo ante bellum Marsicum graviter affecta, 215, 17; Augustus Cæsar coloniam ei ex classe sua largitus est, 215, 19. A Rhegio ad Leucopetram 50 stadia, 215, 22. Rheginus ager Halece fluvio a Locrensi dividitur. In eo mutæ cicadæ. De Aristone Rhegino citharædo narratio, 216, § 9. A Rhegina regione Sicilia abrupta censetur, 50, 10. Rhegini columellam in freto posuerunt, in turriculi speciem, cui e regione erat turris Pelori, 142, 3. Messanæ proxima est columna, 222, 42. Exstat ἡ τῶν Ῥηγίων στύλις et Posidium ad summas freti Siculi angustias, 213, 47. Cf. 176, 22. Rhegini agri Leucopetra, 176, 22. Rhegini et Locrenses Crotoniatas ad Sagram fl. vicerunt, 217, 2. Rheginorum tyrannus Anaxilaus, 213, 37.
 Rhegma, Ῥήγμα, Ciliciæ locus ad Cydni ostia, 574, 4.
 Rhenea, Ῥήνεια, prope Delum insula deserta; ibi Deliorum sepulcra, 417, 34.
 Rhenus, Ῥήνος, oritur in Adula monte (S.-Gothard), 160, 20; 170, 9; 177, 42. Rheni fontes et lacus per quem transit, non longe absunt ab Hercynia silva, 242, 49. Rhenus, Galliæ terminus orientalis, 105, 47; 146, 36; 147, 3. Ei parallelus fluunt Sequana, 159, 49, et Albis, 214, 11, ab eo distans 3000 stadia, 242, 41. Rheni cursus cum Pyrene monte lineam parallelon facit, 105, 48; 146, 36. Ostia objecta sunt Cantio, quod ab iis conspici potest, 52, 47. Rhenus in magnas paludes magnumque lacum diffunditur, 160, 25. Cursus longitudinem 6000 stadiorum Asinius prodit perperam; linea recta 3000

stadia non multum excedit; flexus fluvii alia mille stadia absumpserint, 160, 30. Celer defluit, pontibus jungitur difficulter, 160, 31. Ostia secundum Asinium duo, sec. alios plura. Flexibus suis non tantum regionis quam Sequana includit, 160, 36. A meridie versus septentrionem fluit, ut Sequana; ostia Rheni quam illa Sequanæ sunt Britanniae viciniora; Cantium pr. ab iis conspici potest, 160, 37. Ostia a Pyrenæorum promontorio occidentali 3400 stadia distant; longissimum inter Pyrenen et Rhenum spatium 5000 stadiorum. Videtur enim Rhenus paullatim versus occasum deflectere, 165, 49; 166, 5. Ad Rhenum primi omnium habitant Helvetii, apud quos sunt fontes fluvii, 160, 18. Rhenum inter et Aram Sequani, 159, 49. Rhenum accolunt Treviri (apud quos pontem fecerunt Romani), 161, 22, et Ubii, 161, 24. Rheno vicini sunt Sugambri, 242, 14. Inter Rhenum et Salam Drusus Germanicus obiit, 242, 2. Rheni lacus (lac de Constance) ambitus; insulam habet (île de Reichenau), quo Tiberius receptaculo usus est, 242, 51.

Rhesus, Ῥῆσος, rex Thracum, 505, 36; rex Edonorum, qui erant ultra Strymonem, 280, 54.

Rhesus, Troadis fl. 505, 35, ab Homero memoratus, 475, 5; ab Ida defluens, 499, 25; nunc Rheætes vocatur, nisi forte Rhesus is est qui in Granicum exit, 515, 51. (Rhesus quatenus cum Rheæte componitur, fluvius est qui a Rheæti regione versus Scamandrum defluit, sed proprio ostio in mare exit, quindecim fere stadiis ab ostiis Scamandri. Qui vero Rhesum in Granicum influere dicebant, quemnam potissimum fluvium intelligi voluerint, certius dicere non habeo; Kiepertus Rhesi nomen adscripsit hodierno *Karalli Tchai*, qui maximus est fluviorum ab occasu in Granicum exeuntium. Quod quominus credam, impedit schol. Iliad. 12, 29, ubi hæc: ῥεῖ δὲ (sc. Rhesus) πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Καλῆς πύλης, ἥτις ἀπέχει ἀπὸ Ἀδραμυττίου σταδίων ρπ' (eundem numerum Strabo quoque habet). In his Rhesum cum alio fluvio confundi perperam putabam in Add. ad Geogr. Min. I, p. CXXXVII; aperte enim scholiasta eum Rhesum indicat, quem in Granicum exire Strabo dicit. Ac reapse 180 stadiorum mensura ad initia complurium fluviorum pertinet, qui a meridie in Granicum ingrediuntur.)

Rhetia, Ῥητία, Apollini peperit novem Corybantes, 406, 6. Rhigia, Ῥηγία, posteriore ætate vocabatur Thraciæ fluvius, qui antea dicebatur Erginus (sic Apoll. Rhod., Mela et Plin.; Erigon codd. Strabon.), 282, 52. (Hod. *Erkene* audit.)

Rhinocolura seu Rhinocorura, Ῥινοκόλουρα, Ῥινοκόρουρα, Phœniciæ opp.; quo merces e Petra transportari solent, 664, 46; 631, 19; unde nomen habeat, 646, 39.

Rhinocerotes Æthiopiæ describuntur, 659, 19.

Rhipæi montes, Ῥίπαϊα ὄρη, a vett. scriptt. finguntur, 248, 36; 245, 15.

Rhipe, Ῥίπη, Arcadiæ opp. ab Homero memoratum, 353, 46.

Rhium, Ῥίον, Messeniæ opp. (et regio) ad sinum Thuriaten, e regione Tænari, 309, 44; una de quinque Messeniæ civitatibus, quas Cresphontes constituit, 310, 20. (Oppidum fuit non longe a *Koron*, nisi hæc ipsa, in promontorio longe porrecto posita, *Rhium* dicta est antequam Asine vocaretur.)

Rhium, Ῥίον, sive Drepanum, Achaïæ pr., inter Patras et Ægium, cum Neptuni templo, 288, 29; ab Antirrhio quinque stadia distat, 288, 30; a Patris 50 stadia; colonia ibi Romana, 332, 41.

Rhium Molycrium, i. q. Antirrhium, 288, 36.

Rhizes, Ῥίζεις, belluæ ap. Æthiopes Hesperios, 702, 18.

Rhizon, Ῥίζων, urbs et Rhizonicus sinus in ora Illyrica, 262, 27 et 41; 261, 12.
 Rhizophagi, Ῥιζοφάγοι, Æthiopis, unde dicti sint, 656, 21.
 Rhizus, Ῥιζοῦς, Magnesiae opp., cujus incolae in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadis, 374, 44; 380, 33.
 Rhodanus fl., Ῥοδανός, 147, 10; ejus fons in Alpibus, 170, 8; 154, 29; ejus cursus, 154, 29. Lemanum lacum transit, 170, 7, adeo ut suo contineatur alveo, 225, 22; exit in majorem sinum Gallicum, 150, 51. Ejus ostia quinque sec. Timæum, tria sec. Artemidorum, duo sec. Polybium, 152, 27; nonnulli septem ostia Rhodano tribuunt, 152, 47. Fossam, qua majorem amnis partem exciperet, duxit Marius, eamque Massiliensibus dedit, 152, 30. Quot sint stadia ab ostiis ad Lugdunum, 160, 47. Fluvius longissime sursum navigabilis, 153, 40; 156, 53; at rapidus et navigantibus difficilis, 157, 8. In locis ob brevia periculosos Massilienses turres erexerunt; in insula quam ostia fluvii efficiunt, Dianæ fanum posuerunt, 152, 39. Juxta fluvii ostia στομυαλίμνη (*étang de Berre* vel *de Martigue*), 152, 43, quam ipsis ostiis nonnulli annumerant, 152, 45. Rhodanus Galliæ regionem fecundissimam perlabitur, 147, 41. Ei appropinquat Cemenus mons prope Isaræ confluens, 153, 48; 159, 7. In Rhodanum influunt Arar, 154, 38; Druentia et Isara, 153, 48; Sulgas, 159, 8; 154, 4, et alii duo, qui ante exitum in unum coeunt, amplectentes Cavarorum urbem (Carpentoracten), 154, 1. Ad ostia est campus lapidosus, 151, 27. Adjacet fluvio Vienna, 154, 17. Ad Rhodani et Araris confluens Lugdunum, 154, 19. Rhodani vallem attingunt nonnullæ ex gentibus Aquitanis adscriptis, 157, 28. Ad Rhodanum usque Eluorum sive Helviorum regio pertinet, 158, 27. Ab occasu vicini sunt Volcæ Areomisci, 154, 52. Ad Rhodani et Isaræ confluens Galli clade affecti sunt, 154, 13. Cf. Isara. Inde ab Rhodano apud priscos scriptores incipit Iberia, 138, 5.
 Rhodaspes, Ῥωδάσπης, Phraatæ IV f., 637, 33.
 Rhode, Ῥόδη, Massiliensium ad Rhodanum opp., 139, 30. V. Rhoe.
 Rhode. V. Rhodope.
 Rhodius, Ῥόδιον, Troadis fl. inter Abydum et Dardanum e regione Cynossematis; alii Rhodium in Æsepum influere dicunt; memoratur fl. ab Homero, 509, 20; 475, 5. Rhodius a Cleandria et Gordo labitur et in Æniura (l. Æsepum) influit, 516, 13.
 Rhodope, Ῥοδόπη, Macedoniæ mons, 173, 53; 275, 12; 281, 12; Præoniæ montibus confinis; post Hæmum altissimus, 260, 16. Eum accolunt Agriani, 281, 3; attingunt Bessi, 264, 34.
 Rhodope, Ῥοδόπη (deb. Rhode), Emporiensium oppidum in Hispania (h. *Rosas*), quod quidam a Rhodiis conditum esse dicunt, 132, 40; Dianæ Ephesiæ templum habet, *ib.*
 Rhodopis, Ῥοδῶπις, meretrix, cujus una pyramidum Memphiticarum esse dicitur, 686, 49.
 Rhoduntia, Ῥοδουντία, locus munitus prope Thermopylas, 367, 44.
 Rhodus, Ῥόδος, insula, cujus prisca nomina sunt Ophiussa, Stadia, Telchinis, 558, § 7. Post Telchines insulam occuparunt Heliadæ, quorum unus fuit Cercaphus, cujus filii tres cognomines ipsis urbes condiderunt Ialysum, Lindum, Camirum, 558, § 8. Novem in Rhodo ins. Telchines, 405, 25. Jupiter Minervam pariens in Rhodo ins. auro pluit, 559, 9. Jam ante bellum Trojanum a Caribus habitabatur insula, 491, 19, cujus ambitus est 920 stadiorum, 559, 14. Oppida ejus recensentur, 559, § 11 sq. Insula terram bituminosam, quæ ἀμπέλεις vocatur, habet, 263, 9, et lapicidinas memorabiles, 186, 29. — Rhodus *urbs*. Ejus situs; leges; incolarum industria; maris imperium; cum Romanis amicitia; donaria plurima in Dionysio et alibi reposita; Solis colossus (cf. 231, 25); Protogenis picturæ; de pauperibus cura eximia; navalium arcana; instrumentorum maritimorum thesauri, 556, § 5. Urbs quando et a quonam sit exstructa, 558, § 9. Parallelus et meridianus per Rhodum ducti, 56, 16; 59, 6; 87, 43; 76, 48; 94, 27. A Rhodo usque ad Byzantium linea recta 5000 stadia, 87, 43; usque ad Athenarum parallelum 400 stadia, 72, 39; ad habitatæ erræ terminum borealem 12700 stadia, ad terminum meridiionalem 16600 stadia, 95, 46. Ad Alexandriam trajectus vento secundo 4000 fere stadiorum; sec. alios 5000 stadiorum. Secundum Eratosthenis observationes gnomonicas distantia est 3750 stadiorum, 104, 5. Cf. 71, 15. A Rhodo ad sinum Issicum 5000 stadia, 87, 28; ad Salmonium Cretæ prom. 1000 stadia, 87, 30; ad Eleussam ins. 120 stadia, 556, 18. — Rhodi quasi æmula Antirrhodus in Alexandriæ portu magno, 675, 32. Rhodii Dorienses sunt ex eorum numero qui Megara condiderunt, 557, 40. Ante eos in Rhodum venerant cum Licymnio Heraclida Æolenses vel e Bæotia vel e Peloponneso; hi trifariam divisi urbes tenebant (sec. nonnullos etiam condiderunt) Ialysum, Lindum et Camirum, 557, 45. Rhodii jam ante Olympiadum institutionem mari potentes, in Hispania Rhodum condiderunt, in Opicis Parthenopen, in Dauniis Elpias; Gymnasias quoque insulas incolis frequentasse feruntur; denique in Chonia circa Sybarin Rhodii quidam condiderunt, 558, § 10. Sirin in Italia condidisse perhibentur, 219, 41. Rhodii e Lindo urbe Solos Ciliciæ condiderunt, 573, 17. Sec. nonnullos Rhodopen (Rhoden) in Hispania condiderunt, 132, 41. Rhodii θαλασσοκρατοῦντες in insulam, quæ in Theram et Therasiam e mari recens elata erat, primi appellere ausi sunt in eaque Neptuno Asphalio templum struxerunt, 48, 19. Defecerunt ab iis Caunii, qui Romanorum judicio in potestatem Rhodiorum redierunt, 556, 38. Rhodii Romanis contra Philippum auxiliati sunt, 533, 34. Apollinem ἐρυθρίδιον colunt, 524, 33. Prytanis munere apud Rhodios functus est Posidonius philosophus, 263, 9. Viri Rhodii memorabiles recensentur, 559, § 13. — Rhodiorum Ῥεαία, 556, 7, et *passim*, cujus ora est 1500 stadiorum, 556, 14, a Dardalis usque ad Phœnicem montem pertinet, 556, 16. Τῆς περαιᾶς descriptio, 556, § 2 sqq. (Cf. p. 490, 631, 651, 663, 664, 666, 677, 681 *ed. Cas.*)
 Rhodus, Ῥόδος, Hispaniæ urbs a Rhodiis condita; postea a Massiliensibus occupata, 558, 47.
 Rhoe, Ῥόη (sic codd.; leg. Ῥόδη ex Plinio 3, 5; Ῥοδανούσια ap. Steph. Byz.), Massiliensium opp. ad Rhodanum fluv., 149, 3.
 Rhœtaces, Ῥοιτάκης, Iberiæ fl., in Cyrum influit, 429, 3.
 Rhœteum, Ῥοίτειον, Troadis opp., 511, 22; prope quod est Ajacis sepulcrum, fanum et statua, quam abstulit Antonius, Augustus vero Rhœteensibus reddidit, 509, § 30. Rhœteum a Sigeo 60 stadia distans, 510, 2; occuparunt Astypalæenses, 514, 52. Rhœteenses agrum veteris Ilii post eversam urbem ex parte obtinuerunt, 515, 8. (Quodsi sexaginta stadiorum mensura recte habet, Rhœteum quærendum est in ruinis prope vicum *Eryn-Koi*. Attamen plurimi locum referunt ad ruinas quæ triginta fere stadia a Sigeo prom. distant, quoniam Strabo Rhœteo propinquum esse dicit Æanteum, ad quod Plinius triginta a Sigeo stadia esse prodit.)
 Rhoetes, Ῥοεῖτης, Troadis fl., quem Rhesum Homerus dicit, 515, 52.
 Rhombites major, ὁ μέγας Ῥομβίτης, fl. a Tanai 800 stadia

catur, habet, 263, 9, et lapicidinas memorabiles, 186, 29. — Rhodus *urbs*. Ejus situs; leges; incolarum industria; maris imperium; cum Romanis amicitia; donaria plurima in Dionysio et alibi reposita; Solis colossus (cf. 231, 25); Protogenis picturæ; de pauperibus cura eximia; navalium arcana; instrumentorum maritimorum thesauri, 556, § 5. Urbs quando et a quonam sit exstructa, 558, § 9. Parallelus et meridianus per Rhodum ducti, 56, 16; 59, 6; 87, 43; 76, 48; 94, 27. A Rhodo usque ad Byzantium linea recta 5000 stadia, 87, 43; usque ad Athenarum parallelum 400 stadia, 72, 39; ad habitatæ erræ terminum borealem 12700 stadia, ad terminum meridiionalem 16600 stadia, 95, 46. Ad Alexandriam trajectus vento secundo 4000 fere stadiorum; sec. alios 5000 stadiorum. Secundum Eratosthenis observationes gnomonicas distantia est 3750 stadiorum, 104, 5. Cf. 71, 15. A Rhodo ad sinum Issicum 5000 stadia, 87, 28; ad Salmonium Cretæ prom. 1000 stadia, 87, 30; ad Eleussam ins. 120 stadia, 556, 18. — Rhodi quasi æmula Antirrhodus in Alexandriæ portu magno, 675, 32. Rhodii Dorienses sunt ex eorum numero qui Megara condiderunt, 557, 40. Ante eos in Rhodum venerant cum Licymnio Heraclida Æolenses vel e Bæotia vel e Peloponneso; hi trifariam divisi urbes tenebant (sec. nonnullos etiam condiderunt) Ialysum, Lindum et Camirum, 557, 45. Rhodii jam ante Olympiadum institutionem mari potentes, in Hispania Rhodum condiderunt, in Opicis Parthenopen, in Dauniis Elpias; Gymnasias quoque insulas incolis frequentasse feruntur; denique in Chonia circa Sybarin Rhodii quidam condiderunt, 558, § 10. Sirin in Italia condidisse perhibentur, 219, 41. Rhodii e Lindo urbe Solos Ciliciæ condiderunt, 573, 17. Sec. nonnullos Rhodopen (Rhoden) in Hispania condiderunt, 132, 41. Rhodii θαλασσοκρατοῦντες in insulam, quæ in Theram et Therasiam e mari recens elata erat, primi appellere ausi sunt in eaque Neptuno Asphalio templum struxerunt, 48, 19. Defecerunt ab iis Caunii, qui Romanorum judicio in potestatem Rhodiorum redierunt, 556, 38. Rhodii Romanis contra Philippum auxiliati sunt, 533, 34. Apollinem ἐρυθρίδιον colunt, 524, 33. Prytanis munere apud Rhodios functus est Posidonius philosophus, 263, 9. Viri Rhodii memorabiles recensentur, 559, § 13. — Rhodiorum Ῥεαία, 556, 7, et *passim*, cujus ora est 1500 stadiorum, 556, 14, a Dardalis usque ad Phœnicem montem pertinet, 556, 16. Τῆς περαιᾶς descriptio, 556, § 2 sqq. (Cf. p. 490, 631, 651, 663, 664, 666, 677, 681 *ed. Cas.*)
 Rhodus, Ῥόδος, Hispaniæ urbs a Rhodiis condita; postea a Massiliensibus occupata, 558, 47.
 Rhoe, Ῥόη (sic codd.; leg. Ῥόδη ex Plinio 3, 5; Ῥοδανούσια ap. Steph. Byz.), Massiliensium opp. ad Rhodanum fluv., 149, 3.
 Rhœtaces, Ῥοιτάκης, Iberiæ fl., in Cyrum influit, 429, 3.
 Rhœteum, Ῥοίτειον, Troadis opp., 511, 22; prope quod est Ajacis sepulcrum, fanum et statua, quam abstulit Antonius, Augustus vero Rhœteensibus reddidit, 509, § 30. Rhœteum a Sigeo 60 stadia distans, 510, 2; occuparunt Astypalæenses, 514, 52. Rhœteenses agrum veteris Ilii post eversam urbem ex parte obtinuerunt, 515, 8. (Quodsi sexaginta stadiorum mensura recte habet, Rhœteum quærendum est in ruinis prope vicum *Eryn-Koi*. Attamen plurimi locum referunt ad ruinas quæ triginta fere stadia a Sigeo prom. distant, quoniam Strabo Rhœteo propinquum esse dicit Æanteum, ad quod Plinius triginta a Sigeo stadia esse prodit.)
 Rhoetes, Ῥοεῖτης, Troadis fl., quem Rhesum Homerus dicit, 515, 52.
 Rhombites major, ὁ μέγας Ῥομβίτης, fl. a Tanai 800 stadia

distant in Mæotidem exit; salsamenta ibi, 423, 33. Rhombites minor, ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, fl. a majore Rhombite 800 stadia distans in Mæotidem egreditur, 423, 36. Rhosus, ἡ Ῥωσός, Syriæ urbs ad sinum Issicum, 577, 7, inter Issum et Seleuciam, 640, 1. Rhoxane, Oxyartæ f., in Sisimithræ petra custodita, 443, 52; ejus nuptiæ, 444, 5. Alexandri M. uxor, cum Perdicca in Ægyptum venit; unde post necem Perdiccæ in Macedoniam discessit, 675, 16. Rhoxolani, Ῥωξολανοί, ultimi notorum Scytharum ultra Borysthenem habitantes, 94, 34; 244, 50. Campos inter Tanaim et Borysthenem tenent, 254, 34. Supra eos boream versus quinam habitent, non constat, 254, 38. Rhoxolani sub Tasio duce Palaco Sciluri filio contra Mithridatem Eupatorem auxiliabantur; bellicosi quamvis, bene composito exercitui impares erant; adeo ut 50000 eorum a sex millibus victi et magnam partem occisi sint, 254, 38. Eorum arma, 254, 47. Rhuspinum, Ῥούσπιον, Africæ urbs, ad quam Cæsar Scipionem debellavit, 706, 1. Rhyndacus, Ῥύνδακος, Mysiæ fl., 492, 39, ex Azanilide oritur; præter alios Macestum recipit; exit e regione Besbici ins., 493, 34; excipit etiam Odryssen fl., 471, 51. Ei adjacet Apollonia urbs, 492, 45. Rhypes, Ῥύπες, Achaïæ civitas, 331, 23; patria Myscelli, qui Crotonem condidit, 332, 37. In Rhypide regione fuit Leuctrum pagus, 332, 38. Rhypes non amplius habitantur, 332, 33; regio, ἡ Ῥυρίς, penes Ægienses et Pharenses est, 332, 33. Rhythmi Cretici, Thaletis inventum, 413, 5. Rhytium, Ῥύτιον, Cretæ opp. ad Gortyniorum agrum pertinens, 411, 49. Romæ origines secundum narrationem plurimis probatam exponuntur, 191, 35; item secundum alios, qui Romam Arcadum coloniam esse ab Evandro deductam tradunt, 192, § 3. Romani agri finis antiquissimis temporibus erat inter quintum et sextum a Roma lapidem miliarium, ad locum qui Festi vocatur, 191, 45. In urbis regione Aborigines habitantur, 190, 39. Asylum ibi Romulus aperuit in luco inter arcem et Capitolium, 191, 53. Roma et Siculum fretum et Carthago sec. Eratosthenem sub eodem meridiano sita, 77, 2. Romæ urbis descriptio, 195, 10—197, 20. In Aventino monte est Dianæ Ephesiæ statua, 150, 4; in Capitolio Herculis colossus Tarentinus, 231, 25; ante portam Collinam Veneris Erycinæ templum, 226, 35. Roma habet simulacrum Minervæ Iliacæ, 219, 37, quod sedentem deam exhibet, 513, 39. Heliopoli duo obelisci Romam transportati sunt, 684, 19. Aquarum, quæ urbem rigant, optima est aqua Marcia, 200, 22. Roma Brundisium via 360 mill., 235, 9. Viæ quibus Brundisium itur duæ, 234, § 7. Via ad Rhegium usque, 235, 11. Viæ Salaria et Nomentana, quæ a porta Collina incipiunt, 190, 32. Viæ Prænestina et Esquilina, a porta Esquilina incipientes, 197, 36. Romam ceperunt Senones Galli, 177, 17; quo tempore? 238, 28. Romæ vitri fabricatio excolta, 645, 24. — Respublica Rom. admirabilis, teste Eratosthene, 54, 38. Romani Britanniam occupare quum potuissent, spreverunt, utpote rem inutilem, 95, 37. Ex vectigalibus plus percipere videntur quam tributum efficere posset, 95, 40. Romani multas gentes a fera vita ad civilem rationem traduxerunt, 105, 3. Numidarum venandi studium adjuvant, quum in spectacula bestiis opus sit, 108, 49. Lusitanorum partem a borea Tagi in regionem inter Tagum et Anam mediam transtulerunt, 115, 9. Zelis urbis incolas ex Africa in oppositam Hispaniæ ripam transtulerunt, additisque e Tingi et Italia colonis, urbem Juliam Jozam vocarunt,

116, 3. Romanorum amicitia colenda Gaditani insignes sunt, 116, 11. Romani colonias deduxerunt Cordubam, Hispalim, Bætin (?), 117, 8 sqq. Gymnesiarum inss. incolæ cuniculorum copia vexati terram inhabitandam a Romanis petierunt, 119, 50. 140, 1. Romani colonos mittunt in Balearides, 139, 48. Polybii temporibus Romani ex argenti metallis ad Carthaginem Novam sitis quotidie 25000 drachmas efficiebant, 122, 30. Romanorum coloniæ in Hispania Paxaugusta, Augusta Emerita, Cæsaraugusta, aliæ, 125, 34. Mores eorum assumpserunt Turdetani, 125, 27. Plurimæ Turdetaniæ urbes colonos Romanos acceperunt, 125, 30. Romani Lusitanorum latrocinia coercuerunt, urbeseorum e montibus in planitiem transducentes, 127, 25. Boreales Hispaniæ gentes Cantabras aliasque eo redegerunt, ut, missis latrociniiis, pro Romanis arma ferrent, 129, 24. Populis Hispanicis in multos principatus distractis, alias alios domando multum temporis traxerunt, donec omnes in suam redegerunt potestatem, 131, 29. Punici belli secundi causa fuit delatum contra pacta Saguntum, 132, 12. Celtibericum bellum Romani per 20 annos gesserunt; tandem post multa damna Numantiam ceperunt, 135, 2. In Cantabria murum multitudine infestabantur, 137, 19. Romani, qui terrarum regiones descripserunt, e græcis scriptis sua sumunt, de suo penu nihil fere addentes; omnino carent cognoscendi studio, 137, 50. Quomodo Hispaniam diviserint et administrent, 138, 11 et § 20. In Cassiterides inss. viam aperire sæpius tentarunt frustra; tandem P. Crassus omnes qui vellent mare istud exercere docuit, 146, 2. Romanorum amicitiam coluerunt Massilienses, 149, 38; 150, 2. Romani Tectosagorum ditione potiti, paludes, in quas argenti et auri pondera Galli demerserant, publice vendiderunt, 156, 30. Jus Latii nonnullis Aquitanorum dederunt, ut Ausciis et Convenis, 158, 40. Contra Arvernos bella, 159, 47. Romanorum cognati vocantur Ædui Galli, 160, 5. Romani apud Treviros Rhenum ponte junxerunt, 161, 23. Gallos facilius quam Hispanos subegerunt, 163, 12. Optimum Romanis equitatum Galli præbent, 163, 21; plurimumque salsamenti, 164, 3. Dona mittunt Britanniae reguli, 167, 6. Contra Ligures et Salyes bella, 169, 15. Romani auri metalla ap. Tauriscos Noricos possident, 173, 173, 47. Senones et Gæsatas Gallos ad Padum consistentes prorsus deleverunt; Boios ex eadem regione ejecerunt, 177, 18. Aquileiam contra barbaros vicinos condiderunt, 178, 35. Contra Insubres iis auxiliantur Veneti et Cenomani, 179, 51. Romanorum reges Ancus Marcius, 183, 7, Tarquinius Priscus, 183, et Tarquinius Superbus, 183, 9 et 17. Romani ornatum triumphalem ac consularem aliorumque magistratum, fasces, secures, tubas, sacrificia, divinationem, musicam, ab Etruscis Tarquiniensibus acceperunt, 183, 12. Tempore invasionis Gallicæ plurimum salutis debuerunt Cæretanorum fortitudini; sed accepti beneficii parum se memores præbuerunt, 183, 23. Romani præfecti quomodo in Sardinia res gerere soleant, 187, 33. Romani cum Latinis Jovi sacrificant in Albano monte, totius regni cœtu ibi coacto; harumque tempore feriarum urbi præficuntur celebrium aliquis juvenum, 191, 11. Ambarvalia ubi agantur, 191, 50. Neptuno equestria certamina celebrant, 192, 2. Herculi sacrificant, 192, 21. Carmentam colunt, 192, 27. Alba diruta, Albanos civibus Romanis adscribunt, 192, 50. Ap. Romanos de piratis queruntur Alexandri et Demetrii legati, 193, 33. Romani quibusdam carminibus linguam oscam adhibent, 194, 14. Sternendis viis, aquæ ductibus et cloacis præcipuam operam navant, 196, 22. Custodiæ loco, quo captivos asservarent, sæpe usi sunt Alba, quæ est ad lacum Fucinum, 200, 25. Romani Neapoli vitam

degere adamant, 205, 35. Campanorum agros dividerunt, 209, 2. Picenorum partem ad mare Tyrrhenum transdixerunt, 209, 9. Picenis, ut Lucanis Bruttisque, qui cum Hannibale fecerant, pro militia injunxerunt, ut cursores et tabellarii publici essent, 209, 28. Salernum contra eos munierunt, 209, 31. Thurios colonia frequentatos Copias vocarunt, 219, 13. Punico bello secundo Messana tamquam receptaculo utebantur, 222, 47. Syracusas obsidione in potestatem redegerunt, 224, 41. Contra Eunum bellum, 226, 29. Tarentum coloniam miserunt, 233, 24. Romanorum imperii ejusque incrementorum historia inde a condita urbe usque ad Tiberium imperatorem summis lineis adumbratur, 238, § 2. Romani Germanis nomen hoc indiderunt, 240, 42. Nonnullas Germanorum gentes in Galliam transdixerunt, 241, 7. Bella contra Sugambros et Cheruscos, 242, § 4. Cimbros eorumque socios partim cis partim trans Alpes debellarunt, 244, 18. In Germania ultra Albin non penetrarunt, 244, 42. Getarum potentiam disjecerunt, 253, 7. Dacos et Getas nondum prorsus debellarunt, 253, 31. Bosporanorum reges quos placuerit constituunt, 259, 15. Diurnum contra Dalmatas bellum, 261, 49. Ardicos Illyriae ab ora in mediterranea repulerunt, 262, 15. Antariatias et Scordiscos debellarunt, 264, 8. Colonos miserunt Buthrotum, 269, 38. Ad Pydnam praedium, 277, 50. Legatis Romanorum a Corinthiis injuria affectis, Corinthum diruerunt, 327, § 24. In Corinthi excidio artis opera susque deque habuerunt, 327, 23. Creta potiuntur et Cilicum castellis piraticis, 410, 2. Cnossum coloniam miserunt, 410, 4. Delum a Mithridatis ducibus vastatam occuparunt, 417, 31. Romanorum e vetere consuetudine Cato uxorem suam Hortensio tradidit, 441, 33. Romani, victo Antiocho Magno, Artaxiam et Zariadrem Armeniae reges constituerunt, 456, 3. Post mortem Archelai Cappadociam provinciam romanam esse decreverunt, 458, 17. Cappadociae assignarunt Ciliciae partem quae est circa Castabala; deinde Archelao etiam Ciliciam asperam dederunt, 458, 26. Cappadocibus libere suis vivere legibus, deinde, illis hoc recusantibus, regem ex ipsorum corpore creare permiserunt, 463, 10. Matris Deorum simulacrum Persinunte petierunt, Sibyllae oraculi jussu, 486, 18, sicut Esculapii simulacrum ab Epidauro, *ib.* Cyzico honorem habuerunt, 493, 26. Colonos miserunt in Alexandriam Troadis urbem, 508, 17. Rhodios et Attalum contra Philippum socios habuerunt, 533, 34. Eorum socius contra Antiochum M. et Perseum Eumenes II, cui dederunt quae intra Taurum Antiochus possederat, 533, 40. Attalus III regnum Romanis reliquit, qui in provincia formam redactum Asiam appellant, 534, 8. Romanis leges quasdam scripsisse videtur Hermodorus Ephesius, 548, 23. Rhodiis reddiderunt Caunum, quae defecerat, 556, 38. Piratas Cilices debellarunt, 567, 41. Bello Antiochico Telmessum Eumeni dederunt, et post mortem ejus Lyciis restituerunt, 568, 1. Cur Ciliciam Asperam Cleopatrae, Amyntae, Archelao dare quam sub Rom. praefectis esse maluerint, 572, 50. Tarcondimotum, qui Amani castella possidebat, regem appellarunt, 577, 2. Pinaca, Gordyaeorum urbem munitissimam, vi ceperunt, 636, 16. Bassum rebellem in Apamea obsident, 641, 1. Berytum a Tryphone dirutam restaurarunt, 643, 30. Quomodo Aegypti administrationem constituerint, 677, § 12; 678, 18. Indicas et Aethiopicas negotiationes maximopere auxerunt, 678, 36. Sibyllae oraculis et Etrusca divinatione utuntur, 691, 10. Eorum contra Aethiopes bellum, duce Petronio, 696, § 54. Carthaginiensium ditionem in provinciae formam redegerunt, nisi quod Masinissae partem tradiderunt, 707, 20. Ro-

mani imperii ambitus describitur, 712, § 24. Imperii provinciae quomodo distributae fuerint aetate Strabonis, 712, § 25.

Romuli et Remi historia narratur, 191, 20. Romulo succedit Numa Pompilius, 192, 10.

Rubico, *Ῥοῦβίκων* (*Pisatello*), Ital. fluv., prope Caesenam, 180, 36; inter Ariminum et Ravennam exit, 189, 18; terminus Galliae Cisalpiniae et veteris Italiae, 189, 16; 181, 23.

Rubrica Sinopica, 462, 39.

Rubrum mare, *ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα*, quod est extra Persicum sinum et Arabicum, a meridie Arabiae, 651, 42. (Ceterum plerisque locis maris Rubri nomine etiam sinus Persicus et Arabicus comprehenduntur.) Rubrum mare dictum de colore rubro, quem efficiant vel solis radiorum reflexio vel montes rubentes vel fons quidam, 662, 43; sec. Agatharchidem nomen habet ab Erythra Persa quodam, 662, 49; sec. alios ab Erythra Persei filio, 663, 4. Sepulchrum Erythrae in Ogyri insula est, 652, 35. Rubrum mare mari Aegyptio sublimius esse videbatur, 683, 40; 32, 5; perperam utique, 47, 6. Arborea lauro et oleae similes in mari Rubro, 652, § 6. A Rubro mari ad Mediam 8000 stadia, a nonnullis promontoriis etiam ultra 9000 stadia sec. Eratosth., 66, 46. Ad Caspias portas alia 3000 stadia, *ib.* Cf. Persicus sinus et Arabicus sinus.

Rucantii, *Ῥουκάντιοι*, Rhætorum gens, 171, 50. Sunt *Ῥουκινᾶτοι* Ptolemæi 2, 13, 1. *Rucinales* Plinii 3, 20, 24.

Rudiae, *Ῥοδία*, Iapygiae urbs graeca, Ennii patria, 234, 11 et 20.

Ruscino, *Ῥουσκήνων* (*La Tet*), Galliae fl. e Pyrene oriens urbem habet cognominem (ubi nunc exstat *tour de Roussillon*, 24 stadiis ab urbe *Perpignan*). Ruscinoi lacus propinquus est locus aquosus, plenus salinarum, qui mugiles fossiles habet, 151, 9.

Ruteni, *Ῥουτηνοί* (*les hab. du Rouergue*), Galliae gens, Narbonensi pr. propinqua, Aquitanis adscripta, 158, 35. Argenti metalla habent, 158, 36.

Rutuli, *Ῥουτούλοι*, Latii gens, Ardeam tenebant, 190, 40; 192, 23. Eos proelio vicit Latinus, Aeneae auxilio usus; iterum ab Aenea et Latino vincuntur proelio quo Latinus cecidit, 190, 2.

S.

Saba, *Σάβα*, portus in sinu Arabico, 656, 9.

Sabae, *Σάβαι*, Troglodyticae urbs ad oram occidentalem sinus Arabici, 657, 1.

Sabaei, *Σαβαῖοι*, Arabes, Minæis finitimi; urbs eorum Mariaba, 653, 50. De Sabaeorum terrae proventus, serpentibus, incolarum vita et commerciis; de Mariaba metropoli, regis conditione, aromatum abundantia, incolarum divitiis, 662, § 19. Sabaei olim Syriam incursionibus vexarunt, 663, 12.

Sabaiticum os, *τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα*, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 6.

Sabata, *Σάβατα* (al. Sabbathae; hod. *Saba*), Chatramotitarum Arabum urbs, 654, 3.

Sabata, *ἡ Σαβάτα λίμνη* (*Sabate* ap. Fest., *Stagna Sabatia* Silius; *Lago di Bracciano*), Etruriae lacus, 188, 47.

Sabata vel Sabatorum Vada, *Σάβατα*, *Σαβάτων Οὐάδα*, oppidum Liguria, 180, 3; a Genua 260, ab Albingauno 360 stadia distant, 168, 10. Ad Sabata est Alpium initium, 168, 7 et 17. Sabata itur via Emilia, 181, 13.

Sabazius, *Σαβάζιος*, apud Phryges quodammodo filius Martis deorum, 404, 8. Sabazii sacra, *Σαβάζια*, 405, 6.

Sabi regio, *Σάβου χώρα*, in India, in qua Sindomana urbs, 597, 30.

Sabus, Σάβος, Ararenæ, Arabum Nomadum regionis, rex, 665, 8.

Sabelli. V. Samnites.

Sabina, Sabini, Σαβίνη, Σαβίνοι. Regionis situs, 182, 19.

Sabina a Tiberi et Nomento usque ad Vestinos per 1000 stadia porrecta, 190, 3. Urbes habet paucas easque valde attritas; quasnam? 190, 6; regio ferax, 190, 17. Sabini, gens antiquissima; indigenæ, coloni eorum Picentini et Samnitæ, 190, 24. Sabinis demum subjectis, Romani divitias sentire cœperunt, ut Fabius ait, 190, 29. Per Sabinos via Salaria, in eamque incidens via Nomentana, 190, 31. Sabini cum Umbris diuturno bello conflixerunt. Nuncupata ob id vota; quæ causa fuit deducendæ juventutis; unde orta gens Sabellorum sive Samnitum, 208, § 12. Sabinarum virginum raptus, 192, 4.

Sacæ, Σάκαι, μηλονόμοι, γενεᾷ Σκύθαι, sec. Chœrilum, 251, 30. Sacæ, Scytharum pars quænam? 435, 22. Sacæ et Massagetæ, a Dais orientem versus sunt, 428, 28. Sacæ et Sogdiani juxta Indiam habitant, 440, 32. Sacas a Sogdianis Iaxartes dirimit, 440, 35. Sacæ etiam Sogdianam tenebant, 438, 34. Juxta eos sunt Asii, Pasiani, Tochari et Saracauli Scythæ, 438, 32. Sacarum et Massagetarum gentes Chorasmii et Attasii, 440, 24, et Aspiasiacæ, 440, 29. Sacæ Bactrianam occuparunt; optima Armeniæ parte potiti sunt, quæ ab iis Sacasena vocatur; ad Cappadoces Ponticos usque progressi sunt, quos funditus ibi deleverunt Persarum præfecti; hinc Sacæorum festi origo quam alii referunt ad Cyri contra Sacas bellum, 438, § 4 et 5.

Sacæa, τὰ Σάκαια, Persarum festa quæ post victos Sacas instituerunt. Festorum ratio, 439, § 4 et 5. Cf. Sacæ.

Sacrauli, Σακράυλοι, gens Scythica. (Sagaraucæ Ptolemæi?) 438, 33. E regione trans Iaxartem sita profecti Bactrianam Græcis ademerunt, *ib.*

Sacasene, Σακασσηνή, Armeniæ regio, 436, 32; 439, 2 (Cf. Sacæ); Albaniam et Cyrum fl. attingit, 452, 45. Melle abundat, 60, 51.

Saccapodes, Σακκάποδες, vocantur Adiabeni, 634, 41. (In ea Zagri montis parte quæ etiam nunc vocatur *Zakho*. V. Ritter. t. 9, p. 705. Cf. Tuch. De Nino urbe, p. 36.)

Sacer mons Thraciæ. V. Hierum.

Sacerdotum Ægyptiorum studia astronomica et philosophica, quæ Diospoli maxime colebantur, nunc defecerunt, 685, § 20. Sacerdotale olim apud Meroenses imperium, 698, 38.

Sacrificia humana apud Gallos, 164, 53; Cimbros, 244, 24; Lusitanos, 128, 21; Albanos, 431, 43. Sacrificiorum ratio apud Persas, 623, 41.

Sacrum bellum sive Phocicum, 361, 6, quo Delphici thesauri a Phocensibus direpti sunt, 156, 21.

Sacrum Istri ostium, Ἰερὸν στόμα, 263, 48; 254, 3.

Sacrum pr, Ἰερὸν ἀκρωτήριον (*Cap St-Vincent*), Hispaniæ, 89, 46; 99, 10; 113, 38; a Columnis 3000 stadia distans, 87, 36; terræ punctum maxime occiduum, 98, 38, stadiis 1500 quam Libya occidentalius est, 114, 5. In ea fere linea situm quæ per Gades, Columnas, fretum Siculum, etc., transit, 98, 39. Maxima ibi diis 14 1/2 horarum æquinoctialium, 98, 44. Ab Artemidoro navigio comparatur, 114, 9; nullum ibi Herculis templum, sed lapides quidam, in quibus libationes offerunt advenientes, 114, 12. A Gadibus minus duobus millibus stadiorum dissitum; ab Ana fluvio sec. nonnullos, 60 m. p., 116, 37. A Gadibus quinque dierum navigatione distat sec. Eratosth.; non amplius 1500 stadiis abesse Artemidorus dicit, 123, 14. A promontorio versus boream sinus est, 125, 42.

Sacrum promontorium Lyciæ, 568, 33; inde ad Olbiam 363 stadia, 568, 47.

Sadacora, τὰ Σαδάκορα, Cappadociæ opp. in via qua Corôpasso Mazaca itur, 563, 29.

Sadracæ, Σαδράκαι, Darii Hystaspis regia, quæ erat (in via qua Arbelis Babylonem itur) inter naphtha fontes (qui sunt ad hod. *Kerkuh*) et Dialæ fl. trajectum (v. not. ad v. Caprus), 628, 29. (In tabula Sadracas retuli ad ruinas *Eski Kifri*, quæ prope *Tel Scharan* exstant (v. Ritter. 9, p. 542). Fort. a Sadracis non diversus est locus quem Ptolemæus 6, 1 Χατράχαρτα vocat. Post Sadracas meridiem versus apud Strabonem sequitur Κυπαρισσών; in tabula Kiepertiana (*Die westlichen Stufen-Länder des Iranischen Hochlandes*) sequitur *Tchemin*; quem locum quum Ritterus secundum Richium vocet *Tchemon-Kiupressi*, Cupressetum Strabonianum esse puto.

Sætabis, Σαίταβις (*Xativa* ap. Arabes; postea *S. Felipe*) Hispaniæ urbs, inter Saguntum et Spartarium campum, in via militari sita, 133, 16.

Saga Ligustica, 168, 45.

Sagalassus, Σαλαγασσός vel etiam Σελλησσός, Pisidiæ castellum, 487, 39; 488, 18; quod cepit Alexander, 487, 47. Ad Sagalassum usque Milya pertinet, 539, 44. Sagalassensibus finitimi Catennenses, 488, 14.

Sagapeni, Σαγαπηνοί, sicuti Silaceni (in hod. *Silakhur*), Elymæorum finitimi, 634, 22. (Aliunde non notum nomen. Super *Silakhur* est *Thamabadan*, sive Cambadene Mediæ apud Isidorum Characenum. Vel in hoc vel in propinquo tractu *Sagapeni* collocandi fuerint. Ab eorum regione dici puto τὸ σαγαπηνόν, succum fruticis in Media nascentis (v. Steph. Thes. s. v.)

Sagaris, Σάγαρις, gladii genus, 432, 30.

Sagra fl., ἡ Σάγρα, Italiæ fluvius, ad quem aræ Dioscuro-rum sunt; pugna ibi commissæ, qua Crotoniatæ a Locrensibus et Rheginis victi sunt, 216, 54; 218, 26. Pro-verbium ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα, 217, 5.

Sagrus, Σάγρος, Italiæ fl. inter Orthonem et Aternum labens Frentanos a Pelignis dividit, 201, 49.

Saguntum, Σαγούντον, Hispaniæ opp., 133, 16; 139, 5; a Zacynthiis conditum, ab Hannibale dirutum, causa belli Punici, 132, 12.

Sagylum, τὸ Σαγύλιον, Ponti arx supra Amisenorum agrum sita, 480, 7. Ibi Arsaces captus, 480, 12.

Saii, Σάιοι, Thracæ, i. q. Sinties s. Sinti, circa Abdera et in Lemno, 471, 3; olim etiam Samothracen habitasse et nomen insulæ dedisse feruntur; sive iidem cum Sapæis et Sintis, sive ab iis diversi sint, 393, 18. Saiorum Archilochus mentionem fecit, 393, 22.

Sais, Σάις, Æg. urbs, a Schedia Memphim naviganti a sinistra est, duobus schœnis a fluvio distans, 682, 49. paullo supra eam Osiridis asylum, 682, 50. Sais inferioris regionis metropolis, 681, 28. Ibi Minervæ templum, in quo Psammitichi sepulcrum, *ib.* Saitæ ovem colunt, 190, 23.

Saitica Ægypti præfectura, Σαϊτικὸς νομός, in qua Nau-cratin Milesii condiderunt, 681, 23.

Saiticum nonnullis dicitur Nili ostium quod reliquis est Taniticum, 682, 8.

Salacia, Hispaniæ opp. prope maris ἀνάγκω, juxta Barbarium prom. (*Alcacer do Sal*), 125, 46, ubi legendum: καθ' ἣν πορθμεύονται ἐπὶ Σαλάκειαν.

Salamis Σαλαμίς, ins. maris Myrtoi, 102, 40; olim Sciras et Cychrea et Pityussa dicta, 338, 9; clara Æacidis regibus et prælio ad ins. commisso, 338, 21. Insulæ longitudo; urbs cognominis, 338, 6; Bocarus fl., 338, 29. Salamis antiquitus peculiaris fuit respublica, 339, 17. Nunc eam possident Athenienses, qui olim de ea cum Megarensibus contenderunt, inserto Iliadi versu ad ipsos eam pertinere prætendentes, 339, § 10. Salaminium

- prælium, 322, 36; 324, 27; 342, 24. Salaminus caseus, 339, 13; Salaminicus sinus, 288, 59.
- Salamis, Cypri urbs, ab Aphrodisio 70 stadia distat, 582, 15; a Teucro condita, 582, 18; patria Aristi historici, 582, 27.
- Salapia, Σαλαπία, Apuliæ urbs, Argypippenorum navale, 235, 38; 236, 8.
- Salaria via, Σαλαρία ὁδός, per Sabinos ducit; in eam Nomentana incidit apud Eretum; utraque incipit a porta Collina, 190, 32.
- Salas, Σάλας (*Saale*), Germaniæ fl., 241, 54; inter hunc et Rhenum obiit Drusus Germanicus, 242, 1.
- Salassi, Σαλασσοί, Galliæ Cisalpinæ gens; eorum regio ampla in profunda valle (*vallée d'Aoste*), 171, 38; quæ obtinet mediam cavitationem quam Alpium linea describit, 175, 33. Regionem perlabitur Durias fl., 169, 44. Salassi sunt Cottii sive Donni terræ et Pado finitimi, 170, 5. Supra eos in montium cacuminibus Centrones, Catoriges, Varagri et Nantuatæ, 170, 6. Via ex Italia in Galliam Lugdunum ducens per Salassorum regionem transit, 173, 15; 174, 8; 171, 38. Salassi magna damna intulerunt transeuntibus, ut ex Bruti, Messalæ, Cæsaris historia probatur, 171, 12. Augusti dux penitus eos divicit, victosque Terentius Varro vendidit Eporediæ (quæ est Romanorum contra Salassos colonia), condiditque ibi Augustam *Prætoriam* (unde *hod. Aoste*), 171, 22. Salassi auri metalla habebant, 170, 45; aurum Durie aquis eluentes in multos rivulos fluvium distraxerunt; hinc controversiæ cum subjacentibus agricolis, 170, 48. Postea metalla ista in Romanorum manus venire, 171, 4.
- Saldas, Σάλδα, Massæsyliæ portus, 705, 35; ad quem sunt confinia ditionum Jubæ et Romanorum, 705, 35.
- Salentina Σαλεντίνη, peninsula sive Iapygia sive Messapia sive Calabria promiscue dicitur, 234, 17.
- Salentini, Σαλεντινοί, in Iapygia, circa Iapygiam acram, 230, 43; Cretensium coloni, 238, 35. Apud eos Minervæ templum et Iapygium prom., 233, 36. Salentinorum oppidum Veretum, 233, 47.
- Salernum, Σάλερνον, Campaniæ opp., quod Romani munerunt, 209, 28.
- Sales ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 13. Sales fossiles, ἄλας ὀρυκτοί, in Turdetania, 119, 36; Sales purpurei, qui albi evadunt terendo apud Lusitanos, 129, 4; Sales Indici, 186, 30; sales Spautæ lacus, 148, 39; salis fodinæ in Ximene Ponti, 480, 54; ἄλοπῆγιον αὐτοφνές, Tatta lacus, 486, 35. Sales fossiles in Indiæ monte, qui ad Sopithis regionem pertinet, 296, 30.
- Salganeus, Σαλγανεύς, vir Bæotus, a Megabate interfectus, in Salganeo sepultus, 346, 36. Cur sit a Persis ad Euripum Chalcidicum interfectus, p. 8, 35.
- Salganeus, Bæoticiæ locus in sublimi situs; unde dictus sit, 346, 35.
- Salinæ in Autariatarum et Ardiæorum confiniis, 263, 54; Tragasææ salinæ in Troade, 517, 48.
- Salmacis, Σαλμακίς, fons Halicarnasi, 560, 25.
- Salmone, Σαλμώνη, Pisatidis opp., 305, 50; prope fontem cognominem ex quo Enipeus profluit, 306, 23. Ei vicina est Heraclea, 306, 32. [Quod si Enipeus est *hod. Lestniza* (ut videtur), Salmone quærenda est supra *hod. Karatula*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 72.]
- Salmoneus Σαλμωνεύς, pater Tyrus, in regione Pisatidis, quam Enipeus perfluit, regnavit, 305, 47; 306, 28. Epeorum et Pisatarum rex Ætolum ex Elea ejecit, sec. Ephorum, 307, 3. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
- Salmonium vel Samonium, Σαλμώνιον, Σαμώνιον, Cretæ pr. orientale, a Rhodo 5000 st. distans, 87, 30; 406, 1; 411, 22. Versus Ægyptum vergit et Rhodiorum insulas, 408, 7. Sunium Atticæ prom. non multum excedit ortum versus, 407, 41.
- Salmydessus, ὁ Σαλμυδησσός, litus saxosum et importuosum Ponti Eux.; ejus longitudo, 265, 30; 464, 17; mare ibi palustre ob fluviorum aggestiones, 41, 54; 44, 53.
- Salome, Σαλώμη, soror Herodis, mater Berenicæ, ab Augusto honoratur, 651, 17.
- Salon, Σάλων, Bithyniæ regio; Salonites caseus, 484, 27.
- Salon, Σάλων (*Salona*), Dalmatarum navale, 261, 49 et 52.
- Salsamenta condiuntur in Menlaria et Belone Bæticæ, 115, 53; salsamenta copiosa in Turdetania, non inferiora Ponticis, 119, 30; salsamenta Malacæ, 130, 6; Exitana Bastetanæ, 130, 13; ad Carthaginem novam, 131, 37; plurima in Italiam e Gallia importantur, 164, 3; salsamenta suilla optima ap. Sequanos, 160, 1. Salsamenta e Mæotide in Græciam apportabantur, 258, 32; s. Lychnitis paludis, 271, 48; s. Gennaseritis paludis, 651, 3; Zuchidis in Libya, 708, 44.
- Saltatio armata, ἡ ἐνόπλιος ὁρχησις, a quibusnam introducta sit, 401, 8 et 22; 413, 2. Saltatio Lusitanorum, 128, 42.
- Saltietæ, Σαλτιῆται (?), in Bætica Hispaniæ, texta tenuia præclare faciunt. (Non constat ad quam urbem hæc pertineant. Haud dubie nomen est corruptum. Virorum doctorum conjecturæ ad urbes extra Bæticam sitas aberrant. Legi volunt: Setabitæ, Salacitæ, Saltigetæ. In Bætica a meridie Hispalis est *Salpesa* municipium. An nostro loco fuit Σαλπεσῆται?)
- Salyes, Galliæ Narbonensis gens, 148, 13; 154, 53. Ab antiquis Græcis Ligyes (Ligures), a posterioribus Celtoligyes vocabantur, iisque omnem regionem campestram usque ad Luerionem et Rhodanum assignabant, 169, 5; tunc Salyes in decem divisi partes et pedestri et equestri modo expeditionem fecerunt, 169, 10. Salyes habitant oræ maritimæ imminentes Alpes partemque ipsius litoris Græcis mixti, ab Antipoli ad Massiliam et paullo ulterius, 169, 2. Oræ montosæ, quæ est inter Massiliam et Nicæam, partem occidentalem tenent, 153, 15. Eorum regio ab occasu versus septentrionem inclinans paulatim a mari recedit, 150, 38. Usque ad Druentiam fl. habitant, 153, 45. Vicini iis sunt Albienses et Albiæci et Vocontii, 169, 22. Salyes Romanos per maris oram in Hispaniam euntes a transitu prohibebant; unde bellum iis sicut Liguribus illatum est, omniumque primi Gallorum Cisalpinorum a Romanis victi sunt, 169, 11. Sextius Salyes eo redegit, ut a locis portuosius 12 stadia, in saxosis autem litoribus 8 stadia a mari recederent. Relicta sic ab iis regio Massiliensibus data, 149, 40. Contra eos Massilienses extruxerunt Tauroentium, Olbiam, Antipolin, Nicæam, 149, 32.
- Samaria, Σαμάρεια, Judææ urbs, quam Herodes Sebastianus denominavit, incolas e variis gentibus mixtos habet, 647, 26.
- Samariana, Σαμαριανή, Hyrcaniæ opp., 436, 23 [Apud Ptolemæum vocatur Σαμαράνη (*hod. Sari*); Polybio 10, 31, est Σύριξ (cf. Ritter, 8 p. 476). Apud Strabonem nomen urbis e Ptolemæo corrigendum fuerit. Eandem urbem apud Arrianum 3, 25 vocari Σαδρακάριον (*Xazaerta* Hin. Alex. 72) censent D'Anvillius, Renne-lius, Ritter, alii, probabiliter. Ritterus 8, p. 582, *Zadrcarta* (modo recte ita libri habeant) dici putat pro *Zard-Kart*, i. e. flava urbs; nam *saru* et persice *zard* significat flavum. Obstat sane videntur Straboniana καὶ Σαμαριανή καὶ Κάριον, in quibus Κάριον esse *Zadrcarta* Arriani dixeris. An fuit Σαμαριανή [?] καὶ Κάριον,

- Quodsi vero alius urbis nomen in *Kάρτα* latet, referri id possit ad hodiernum *Karatepe* (Catippe in T. P.), quod opp. non longe a *Sari* distat juxta mare positum.) Same. V. Samus.
- Sami, *σάμοι*, loci sublimes; inde Samothracæ nomen, 393, 14; 297, 50.
- Samicum, τὸ Σαμικόν, Triphyliae castellum (ruinæ in *Kaiaffa* monte), 296, 4; 301, 49; 302, 4; prius etiam urbs, cui Samos nomen, ob loci altitudinem, ut videtur, 297, 48 (Cf. Samus). Samicum fortasse arx fuit Arenes Homericæ, *ib.* Samicum habet Neptuni templum et lucum, cujus procuratio est penes Macistios; omnes vero Triphylia ad templum istud contribuebant, 295, 30; 297, 11 et 42. Feriæ Samiæ, *ib.* Samicus campus Triphyliae, 298, 46.
- Samnites, Σαυνίται, Sabinorum coloni, 190, 25, a Sabinis majoribus Sabelli dicti, qua occasione et quomodo in colonias deducendas missi Opicorum regionem occupaverint, 208, § 12. Samnitarum coloni Lucaui, 190, 25; 211, 41. Samniticæ gentes Frentani, 201, 15, et Hirpini, 208, 42. Samnitarum in regione Lacones olim consedissee Tarentini finxerunt, 208, 31. Samnites Etruscos e Campania ejecerunt, 202, 25. In Latium ad Ardeam usque incursionibus penetrarunt, 207, 40. Metapontum diruerunt, 219, 54. Peteliam contra Thurios muniverunt, 211, 28. Campaniæ domini evadunt, 207, 42. Quomodo Sulla ad internecionem delere gentem instituerit, 207, 45. Samnitum institutum quoddam, 208, 35. Samnitici montes (Σαυνιτικὰ ὄρη), 182, 25.
- Samnitarum mulierum insula, Σαμνιτῶν γυναικῶν νῆσος, Ligeris ostio objacens non adeo longe versus altum remota, in qua Baccho orgia celebrant mulieres, 165, 4. (Insulam istam esse, quæ nunc vocatur *le Dunet* censet Valesius, Nat. Gall., p. 500; *Noirmoutiers*, sec. Falconer, Reichard. (Samnitæ a Namnitis sive Namnetis distinguunt Ptolemæus et Marcianus. Quamquam revera nonnisi ejusdem nominis formæ fuerint.)
- Samonium Σαμώνιον, Troadis planities in Neandriæ et Alexandrensi ditione, 406, 1.
- Samonium, Σαμώνιον, Cretæ orientale pr. V. Salmonium.
- Samosata, Σαμόσατα, Commagenæ caput, 638, 12; 365, 36. A finibus Cappadociæ prope Tomisa Taurum trajectanti 450 stadia distant, 566, 37.
- Samothrace, Σαμοθράκη, 102, 52; 282, 32, olim Melite dicta, 405, 34; ap. Homerum Samus vocatur, 392, 41; 283, 1. Ibi Jasione et Dardanus fratres degebant. Jasione post necem Dardanus ad Idam profectus Dardaniam condidit, et Trojanos Samothracum mysteria docuit, 283, 1. Dii qui in Samothracia colebantur, iidem sunt cum Cabiris, ut putant, 283, 8. In Samothrace habitabant Corybantes sec. Pherecydem, 406, 6. In insulam venerunt Cabiri, qui iidem cum Corybantibus sunt, 405, 34. In Samothrace nulla de Cabiris mystica narratio fertur, teste Demetrio; sacra Samothracica in honorem Cabirorum instituta, 405, 36. Samothracia sacra, 400, 41. Samathracico Cereris et Proserpinæ cultui similis est cultus in insula Britanniae vicina, 165, 30. Samothracum in Thracia ora oppidulum Tempyra, 282, 31.
- Sampsiceramus, Σαμψικέραμος, Iamblichi pater, Emisenorum phylarchus, Arethusam Syriæ castellum tenuit, 641, 8, § 11.
- Samus heros, a quo Samus (Ionica) ins. dicta; 544, 31. V. Samus ins.
- Samus, Σάμος, ins. Ionica in mari Icario, 419, 4; nota quidem Homero, sed non memorata, 392, 41; olim Melamphyllus, dein Anthemis, tum Parthenia dicta, 393, 1; 544, 29. Insulæ ambitus, 544, 28; Samus dicitur ab heroe vel indigena vel ex Ithaca et Cephallenia incolis eam frequentante, 544, 31. Habet Ampelum montem et pr., attamen vitem non fert; aliis vero rebus perdives est, ideoque a multis expetita, 544, 33. Sami montes Cerceteus et Ampelus, 419, 6. Cantharium prom., 546, 5; Posidium prom., cum templo, et objecta Nartheci ins.; Imbrasmus fl., 544, 13; Samo adjacet Icaria ins., 545, 45. Samii pascuis utuntur desertæ Icariae, 419, 1; 546, 7. Samus insulæ urbs; ejus situs, 544, 8; Heræum; aliæ *πινακοθήκαι*, 544, 17; statuæ, 544, 23. Samii partem habent oræ objectæ continentis, 546, 11. Olim Cares insulam tenebant, 544, 30; et Leleges; rex eorum Ancæus, 540, 21. Samum Tembrion colonis frequentavit, et postea Procles, 541, 15; 393, 11. Samiorum colonia Perinthus, 284, 11. Gloriantur Samii coloniam se deduxisse in Samum Thracicam, indeque ei nomen esse, 393, 11. Ephesii dederunt Marathesium, ab iisque acceperunt Neapolin, 546, 17. Tyrannides Polycratis et Sylosontis, 544, § 16 sq. Rebellantes Samios obsidione presserunt Athenienses, Pericle duce; postea 2000 colonis sorte insulam distribuerunt, 545, 25. Samum patriam cur reliquerit Pythagoras, 545, 11. Sami educatus Epicurus, 545, 29. Samius erat Creophylus, 545, 33.
- Samus apud Homerum vocatur insula quæ nunc Samothrace, 392, 40; 283, 7. Samus Thracia non ab Ionica Samo nomen habet, ut Sami gloriantur, sed ab antiquiore aliqua Samo; vel potius Sami nomen inditum insulæ a *σάμοις* sive locis sublimibus, 393, 8. Nonnulli insulam a Saiis Thracibus dictam esse censent, 393, 18.
- Samus et Same, Σάμος, Σάμη, Homero vocatur Cephallenia insula et urbs ejus, 289, 26; 391, 31; 393, 4.
- Samus, olim Triphyliae urbs, ubi nunc est Samicum castellum, 297, 48. Vocis etymon, *ib.*; in Chææis saxis; ejus mentionem periplon scriptores omittere solent, quod e mari non conspicitur, 298, 39. Samum Triphyliae memoravit Stesichorus, 298, 51. Samii Neptuni templum a Lepreo et *Alpheo* (Annio codd.) 100 stadia distat, 296, 23. Cf. Samicum.
- Sanaus, Σάναος, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 5. [De Sanao non constat. Leg. fuerit Σύναος (hod. *Simaw*).]
- Sandalium, Σανδάλιον, Pisidiæ cast., 487, 38.
- Sandaracurgion, Σανδαρακούργιον, sandaracæ fodinæ, in monte prope Pompeiopolin Paphlagoniæ, non longe a Pimolisis, 481, 22. Sandaracæ fodinæ in Cappadocia; fossore sunt servi ob facinora venditi, 481, 25.
- Sandobanes, Albaniae fl., Σανδοβάνης, in Cyrum influit, 429, 3.
- Sandon, Σάνδων, Athenodori Tarsensis pater, 575, 10.
- Sandrocottus, Σανδρόκοττος, Allitrochadæ pater, rex Prasiorum, Palibothrus cognomento, ad quem legatus venit Megasthenes, 58, 54; 598, 41; 603, 53; 605, 36. Sandrocottus a Seleuco Nicatore, cum quo affinitatem contraxerat, regiones quasdam ad Indum sitas accepit, pro iisque dedit 500 elephantos, 616, 28.
- Sandycis metalla in Armenia, 454, 21.
- Sane, Σάνη, Pallenens opp., 279, 5.
- Sangarius, ὁ Σαγγάριος, Bithyniæ fl., 482, 14; ejus fontes et cursus; Gallum excipit; ostiis suis Bithyniam definit, 465, § 7. A Sangario ad Heracleam 500 stadia, 465, 54. Ad eum antiqua Phrygum domicilia, ut Midæ et Gordii, nunc pagi, 486, 22.
- Sangia, Σαγγία, Phrygiæ pagus, 150 a Pessinunte stadiis dissitus, ad quem fontes sunt Sangarii, 465, 22.
- Sanni, Σάννοι, qui olim Macrones dicebantur, supra Trapezuntem habitant, 470, 8.
- Santoni, Σάντωνοι, Galliae gens Aquitanis adscripta, ad Garumniam habitantes (*les habitants de la Saintonge*),

- 158, 33; 173, 23; 157, 46. Santonum urbs Mediolanum (*Saintes*), 158, 10.
- Saocondarius Castor, 486, 27.
- Sapæi, Σαπαῖοι, Thraces, 393, 20. Bessis vicini, 282, 46; ab oriente Ismari, supra oram mar. habitantes, 282, 18. Antea Saci, q. v. Sapæorum rex Cotys, 476, 15. Σαπέριδος nomen, 529, 16.
- Saphnioeis. V. Satnioeis.
- Sapis, Σάπις (*Savio*), fluvius Maliæ, cui Cæsena adjacet, 180, 35.
- Sappho, Σαπφώ, Mytilenæa, θαυμαστόν τι χρῆμα, 527, 48; soror Charaxi, 686, 45. Phaonem deperiens de Leucata saxo desilit, 388, 35. Ægam prom. memorat, 526, 2. Laudatur, 33, 49; 686, 45. Ejus carmina Callias interpretatus est, 528, 50.
- Sapra, Σαπρά, palus ad Astyra in Mysia, 525, 16.
- Sapra, Σαπρά, i. e. putris, palus cum recessu sinus Carcinididis isthmum Chersonesi Tauricæ efficit, 255, 49; pars est Mæotidis occidua; ejus ambitus, natura, insulæ, 256, 1.
- Saramena, ἡ Σαραμηνή, regio Ponti, Gadilonitidi confertima, 468, 29 et 41.
- Saraoeli, Σαραόελου, regio in Indiæ ora a Patalene ortum versus (in hod. *Guzerate*?). Eam occuparunt Bactriæ reges græci, 443, 7.
- Sarapanæ, Σαραπαναί (hod. *Sarapan*), castellum ad Phasin, qui eo usque navigatur, 427, 22. Hinc ad Cyrum quattuor dierum iter, *ib.* Per Sarapanas e Colchide in Iberiam itur, 429, 15.
- Saraparæ Thraces. V. Thraces.
- Sarapis Σάραπις, in Nitriote Æg. nomo colitur; et oves ibi deo mactantur, quod alibi non fit in Ægypto, 682, 45. Sarapeum Alexandriæ, 675, 53. Sarapidis templum Canobicum curationibus celebre, 680, 37.
- Saravena, Σαραουηνή, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 25.
- Sardanapallus, Σαρδανάπαλλος, Anacyndaraxis f., 573, 32; postremus Assyriorum rex, 628, 2; Anchialen in Cilicia condidit; regis ibi monumentum et imago; inscriptio imaginis, 473, § 9.
- Sardes, Σάρδεες, regia Lydorum s. Mæonum; cui Tmolus imminet, 534, 48; ab ea 30 stadiis abest Apollonis, 534, 45; quadraginta fere ab urbe stadiis est Gygæa sive Coloe lacus, 535, 18. Ad Sardes Alyattis tumulus, 536, 16; Sardes captæ a Lygdami Cimmeriorum duce, 51, 27; 553, 23; captæ primum a Cimmeriis, deinde a Tretribus et Lyciis, postremum Croesi et Cyri temporibus, 536, 26. Urbs nuper terræ motu majorem partem diruta, a Tiberio restaurata est, 536, 38; 496, 17. Ad Sardes Eumenes I Antiochum Seleuci f. proelio vicit, 533, 27. Sardibus nati Diodorus orator cognomento Zonas, ejusque frater Diodorus, item orator Strabonisque amicus, 536, 43. Xanthus Lydus num Sardibus oriundus sit, non liquet, 536, 51.
- Sardinia, Σαρδῶ. Ejus situs, 187, 44, de quo falsa tradunt Eratosthenes et Artemidorus, 186, 31. Polybius Sardiniam nimis occasum versus collocat, 87, 53. A Sardinia brevissimus in Africam tractus 1300 millium, sec. Chorographum, 187, 47. Sardinia a Corsica 60 stadia distat, 186, 15. Ambitus insulæ sec. nonnullos 4000 stadium, 187, 13; longitudo 220 mill., latitudo 98 mill., sec. Chorographum, 187, 10. Sardinia a Luna conspici potest, 185, 8; a Populonio conspicitur, ægre tamen, 186, 15. Insula magnam partem aspera et parum pacata; habet tamen etiam regiones frugiferas, 187, 15. Urbes præcipuæ Calaris et Sulchi, 187, 17. Aer per æstatem morbosus. Populantur insulam montani Diagesenses sive Iolaenses, ab Iolao huc deducti, 186, 19.
- Postea Pœni Carthaginienses, deinde Romani insula potiti, 186, 25. Montanæ gentes Parati, Sassinati, Balari, Aconites, qui vel Pisanos latrociniis petunt, 186, 28. Romanorum quænam in eos agendi ratio, 187, 33. Sardinia incolæ peltam gerunt et pugionem; arietum pelibus thoracum loco utuntur, 187, 41. Fortassis Sardinia quoque glandem illam fert, qua thynni ad Iberiam vesci constat, 120, 43. Sardinia arietes, musmones dicti, lanæ loco pilum ferunt caprinum, 187, 40.
- Sardoum μακρῆ, Σαρδῶν, Σαρδώνιον πέλαγος, 88, 1; 86, 53; 101, 27. Etruriam alluit, 182, 10; profundissimum est, 41, 46; 45, 5. Σαρδῶος κόλπος, 119, 26.
- Sargarausene, Σαργαυαυσηνή, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 25; in qua Carmalas fl. et Herpa opp., 460, 20.
- Sarisa, Σάρεισα, Gordyæorum urbs, 636, 13. Situs loci incertus.
- Sarmatæ et Scythæ etiam nunc permixti gentibus Thracicis et Bastarnicis, 246, 8. Σαρμάται ἢ Σαυρομάται non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sarmatæ Iazyges, Basilii, Urgi (?), 254, 25. Sarmatæ in Asia, 422, 31. Sarmatæ sunt pleræque gentium Caucasiarum, quæ Dioscuriadem emporium frequentant, 427, 15. Equos castant, 259, 27. Cf. v. Sauromatæ. (Sæpius Sarmatarum nomen occurrit, ut p. 114, 128, 129, 294, 296, 302, 305, 306, 312, 492, 497, 498, 500, 507, 553 *ed. Cas.*)
- Sarnius, fl., Σάρνιος (*Atrek*), Hyrcaniam a solitudine dirimit, 438, 12.
- Sarnus, Σάρνος, Campaniæ fl., Pompeios præterfluens, 205, 41 et 45.
- Saronicus sinus, Σαρωνικός κόλπος, vel etiam Σαρ. πόντος, Σαρ. πόρος, Σαρ. πέλαγος, 317, 17; 326, 45; 102, 35; 288, 21. Sinus etiam Σαλαμινιακός κόλπος vocatur, 288, 19.
- Sarpedon, Σαρπηδών, e Mileto Cretæ profectus Miletum Asiæ condidit, 542, 26; 490, 45. E Creta in Lyciam deduxit Termilas, 490, 45. Cf. 569, 25. Sarpedon Homero est Lycius, 491, 4. Sarpedon Lycum, Pandionis filium, extorrem in Lyciæ regni partem recepit, 569, 27.
- Sarpedon, Syrorum dux contra Ptolemæenses pugnat; quid eo proelio e pelago acciderit, 645, 31.
- Sarpedon, Σαρπηδών, prom. Thraciæ, 283, 16.
- Sarpedon, Σαρπηδών, Ciliciæ pr., 572, 5, ad quod Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Sarpedonia Diana. V. Diana.
- Sarsina, ἡ Σάρσινα, Umbrosum urbs, 189, 10.
- Saros, Σάρος, per Comana fluit in Ciliciam, 459, 21.
- Sasisene, Σασισσηνή, Paphlagoniæ regio, 481, 43.
- Sason Σάσσων, insula a Brundisio 400 stadiis; in medio fere a Brundisio ad Epirum tractu jacet, 234, 5.
- Satalca, Σάταλκα, Gordyæorum opp., 636, 13. Situs loci incertus.
- Satnioeis, Σατνιόεις, postea Saphioeis, Troadis torrens ad Pedasum urbem ab Homero memoratur, 518, 20; ad eum olim Leleges habitaverunt, 267, 24.
- Saturnus, Κρόνος, infantes vorat, 402, 32, pater Corybantum, 405, 31; ejus falcem Telchines fabricarunt, 558, 26. Ejus templum, Κρόνιον, Gadibus, 140, 42 *et in sqq.*
- Satyri, Hecateri filii ap. Hesiodum, 405, 13. Bacchi administri, 400, 23; 402, 17; 404, 6. Satyrus, Protogenis pictura, 557, 15.
- Satyrium, Σατύριον, locus prope Tarentum, 231, 49.
- Satyrus, a Ptolemæo II ad explorandum Troglodyticam et elephantum venationes emissus, Philoteram condidit, 655, 10.
- Satyrus, Bospori rex, 257, 26. Satyri, viri in Bosporo potentis, monumentum, 90 stadia ab Achilleo in promontorio distans, 424, 9.

- Sauromatæ, Σαυρομάται ἢ Σαρμάται, non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sauromatarum sedes, 94, 37; 106, 33; 107, 10. Quantum absint ab oceano Boreali non liquet, 245, 3. Sauromatarum aliæ gentes feroces, aliæ mansuetæ et justæ, 251, 9. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23.
- Savus, Σάος, Σαῦος, in Istrum influit; ad eum Segestica urbs, 172, 48. In Savum fertur fluvius (Nauportus), cui Nauportus urbs adjacet, 173, 2. In eundem incidit Colapis fl., 173, 6. In Savum influit Corcoras; Savus in Dravum exit (quod non est), 260, 52.
- Scææ portæ, Σκαίαι πύλαι, Trojæ, 505, 33; 512, 10.
- Scæi, Σκαίοι, Thraces, 505, 32.
- Scæum tichus, Σκαίων τεῖχος, Thraciæ cast., 505, 33.
- Scæus, Σκαῖός, Thraciæ fl., 505, 32.
- Scamander, Σκάμανδρος (*Mendere-Su*), Troadis fl. Ejus fontes duo, quorum alter calidam alter frigidam aquam habere ab Homero proditur; nunc calidæ aquæ fons perit, neque id Demetrius mirandum esse dicit, 48, 42; 505, 32. Scamandri fons unicus in Cotylo Idæ colle, 515, 19. Scamander et Simois, quum alter ad Sigeum alter ad Rhœteum appropinquant, paullo ante hodiernum Ilium conflunt et apud Sigeum exeuntes Stomalimnen efficiunt, 511, 21. Multum limi secum auferentes os cæcum et lacus marinos efficiunt, 509, 48. In Scamandrum incidunt Thymbrius, 511, 51, et Andirus, 515, 43. Scamander Cebreniæ limes, 510, 53.
- Scamander, Siciliæ fl., ab Ænea nomen accepit, 520, 16.
- Scamandrius, Σκαμάνδριος, Hectoris f., et Ascanius Palæscepsin transtulerunt in locum ubi nunc est Scepsis, 519, 32; eorum familiæ diu ibi regnarunt, *ib.* Scamandrius Phryges ex Europa in Asiam duxit, 580, 37.
- Scamandrius campus ab Simoisio dorso montano separatur, 511, 15 et 24.
- Scandarion, Σκανδάριον, Coi pr., 561, 11.
- Scaphæ thalamiferæ Ægyptiorum, 679, 44; testaceæ in Nili ostiis, 670, 47.
- Scardon, Σκάρδων (*Scardona*), Liburniæ urbs, 261, 39.
- Scardus, Σκάρδος, Macedoniæ mons, 275, 12.
- Scarphe, Σκάρφη, prius Eteonus, Parasopiæ opp. in Bœotia, 351, 18.
- Scarphe. V. Scarpbia.
- Scarpbia, Σκάρπεια, Locrorum Epicnemidiorum opp., 365, 49. Terræ motu dirutum, 50, 32 (*Σκάρφη*, 50, 35). Scarphienses Augearum agrum tenent, 366, 5.
- Scaurus. V. M. Æmilii Scaurus.
- Scenæ, Σκηναί, Mesopotamiæ urbs in Babylonici finibus ad fossam quandam sita, a Seleucia 18 schœnos distans; in eam urbem exit via 25 dierum, quæ inde a Zeugmate Euphratis est per deserta Mesopotamiæ, 636, 51; 637, 14. [De Cœnis urbe ad Tigridem sita, in quam via per Mesopotamiæ deserta ducens exiisse videatur, quominus cogitemus, mensuræ Strabonianæ impediunt. Quærenda urbs est juxta Euphratem prope murum medium et canalem qua Seleuciam navigatur. Schœnis vero duodeviginti ducimur ad canalem *Nahr Isa* sive *Saklawiyah*, ad quem in colle exstant veteris urbis ruinæ (quas Sipparis Chesneyus vindicavit). In singulos schœnos 30 stadia (non vero 60 stadia, ut Ritter, l. II, p. 287 putat) computanda esse ex aliis locis Strabonianis patet.
- Scenitæ, Σκηνῖται, Arabes regionem Mesopotamiæ et Cœlesyriæ adjacentes incolunt; eorum vitæ ratio, 651, 32; 637, 3 et 19 et 49; 107, 50. Babylonis finitimi, 629, 53. Scenitæ Arabes Mesopotamiæ nunc Malii a nonnullis vocantur, 636, 42. Scenitæ Arabes in Arabia Felice, 653, 38. Scenitæ quo magis Syris propiores, eo etiam mitiores sunt, 641, 25. (Aliis locis passim Scenitarum nomen occurrit. V. p. 39, 130, 288, 735, 739, 747 *sqq.*, 753, 765, 767, 776. Sarmatici Scenitæ, p. 492; Scenitæ Ariæ et Margianæ, p. 515 *ed. Casaub.*)
- Scepsis, Σκηψίς, Troadis urbs, 518, 40, a Palæscepsi 40 stadia distat; translata huc est a Scamandrio et Ascanio, quorum familiæ diu ibi regnasse dicuntur. Posteriora urbis fata, 519, 31. Centum viginti a Scepsi stadiis est Cotylus, Idæ collis, 515, 19. Scepsis (Palæscepsi?) Æneæ regia fuit, sec. Demetrium, 519, 41. Scepsis regionis locus Dicte, 405, 50. Scepsi et Æsepo fl. vicina Enea (Nea?) et Argyria et Alazonia, 472, 46. Scepsio agro finitima Cebrenia; Scepsiorum et Cebrenorum controversiæ; urbis incolæ ab Antigono in Antigoniæ transducti, ab Lysimacho in patriam remissi, 510, 52. Scepsin Neleus transtulit libros Aristotelis et Theophrasti, 520, 46. Scepsis patria Erasti, Corisci, Nelei, 520, 37; Demetrii, Metrodori, 521, 22. Σκηπτοῦχοι vocantur reges Achæorum, Zygorum, Heniochorum, 425, 48.
- Sceptra Assyriorum, 635, 17.
- Schedia, ἡ Σχεδία, oppidum, quattuor schœnis ab Alexandria dissitum, ubi navale thalamiferorum navigiorum est et vectigal exigitur; unde nomen habeat; navigatur eo ex Alexandria per fossam Canobicam, et canali qui ea dextram versus ad magnum fluvium ducit, 680, 9 *sqq.* A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi, 682, 30. Haud longe supra Schediam sita est Naucratis, 681, 23.
- Scedii sepulcrum, τὸ Σχεδιστῶν, in Daphnunte olim Phocidis urbe, 364, 29.
- Scheria, Σχερία, vetus Corcyræ nomen, 224, 17; 248, 51.
- Schœnus, Σχοῖνος, portus ad Saronicum sinum et Isthmi partem angustissimam. In propinquo templum Neptuni Isthmii, 317, 24. Cenchreis vicinus portus, 326, 37. Hucusque a Maleis paraplus 1800 stadiorum, *ib.* Quot sint stadia a Schœnunte ad Piræum, 335, 34.
- Schœnus, Σχοῖνος, locus regionis Thebaicæ in via qua Anthedonem itur, a Thebis dissitus 50 stadiis, 351, 3.
- Schœnus, Σχοῖνος, fl. Bœotici per Schœnum locum fluens, 351, 6.
- Schœnus, in Ægypto mensura varia, 444, 35; 683, § 24; 690, 34.
- Sciathus, Σκιάθος, ins. Magnesiæ objecta, 375, 17.
- Scillus, Σκίλλος (*Krestena*), opp. Triphyliae ad Phellonem m., cum Minervæ templo, 295, 47.
- Scilurus, Scytharum rex, Palaci pater, 254, 41; 256, 36; a Mithridate Eupatore victus, 256, 36. Scilurus, et filii ejus castella in Chersoneso Taurica exstruxerunt Palacium, Chabum, Neapolim, 259, 6.
- Scingomagus, Σκινγόμαχος, inter Brigantium et Ocelum sita, ab Ocelo 28 mill. distans, in Galliae et Italiae confiniis, 148, 41. (Memoratur etiam a Plinio, II, 112, qui ab eo usque ad Illiberim Galliae Narbon. latitudinem definit, quam esse Plinius secundum Harduinum et Silligium diceret 927 m. passuum. Quod est nihili. E codice T Silligii corrige 351 passus, quod bene habet satisque quadrat cum Strabone, qui inde a Veneris templo Pyrenæo ad Scingomagum exhibet 384 millia. Scingomagus cum Itinerarii statione *In Alpe* componenda fuerit.
- Scione, Σκίωνη, Pellenæ opp., 279, 5.
- Scipio Æmilianus. Ad eum venerunt legati Massiliensium et Narbonensium et Corbilonensium, 158, 5. Missus est ut gentes et urbes inspiceret, 571, 10. Carthaginem delevit, 706, 53.
- Scipio Africanus prior, vitæ tempus extremum Literni in Campania exegit, 202, 40.

- Scipio (P. Cornelius) Nasica, in Africa a Caesare victus ad Rhuspinum, Uzitas, Thapsum, alia loca, 705, 50; 706, 1.
- Scipio (Caius, *deb.* Lucius) 3000 colonos Comum misit, 177, 32.
- Scira, Σκίρα, vicus Atticæ, 338, 16.
- Sciras, Σκιράς, antiquum Salaminis nomen, ab heroe quodam inditum, 338, 14.
- Sciras Minerva, 338, 16.
- Sciron, Σκείρων, latro a Theseo interfectus, 336, 26. Cf. Scironides petræ.
- Sciron, Σκείρων, ventus ab Atheniensibus vocatur argestes a Scironis saxis flans, 336, 30; 23, 21.
- Scironides petræ, Σκειρωνίδες πέτραι, supra quas via ab isthmō Megara et in Atticam ducit, 336, 21; 338, 1; 326, 25. Ibi Sciron et Pityocamples degebant, quos Theseus interfecit, 336, 26.
- Scirophorion, Σκίροφοριών, mensis Atticus, 338, 17.
- Scirus. Ἡ ἐπὶ Σκίρῳ ἱεροποιία, 338, 16.
- Scollis, Σκόλλις (Σκόλλιον p. 291, 37) (*Mauri, Santameri*), saxosus mons, communis Dymæorum, Trilæensium et Eleorum, contiguus Lampææ Arcadiæ, 293, 35.
- Scollin ap. Homerum dici Oleniam petram conjiciunt, 293, 32; 332, 49; ex eo fluit Larisus fl., 332, 49. Ad Scollum est Pylus urbs, 291, 37.
- Scolus, Σκῶλος, urbs Olyntho vicina, 351, 13.
- Scolus, Σκῶλος, vicus Parasopiæ sub Cithærone, in loco aspero; ductum hinc proverbium, 351, 7. Solum nonnulli Plataicæ ditioni adscribunt, 351, 28.
- Scombraria, Σκομβραρία, sive Herculis insula, a Carthagine Nova 24 stadia distans, mare scombris abundans habet, 132, 7.
- Scombri, ex quibus optimum garum fit, ad Scombrariam Hispaniæ ins. capiuntur, 132, 8.
- Scopas, Σκόπας, Parius statuarius. Ejus opus, Latona sceptrum tenens et adstans Ortygia nutrix, in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 40; Apollinis Sminthi statua in Chrysæ Sminthio, 517, 19.
- Scordisci, Σκορδίσκοι, Gallica gens, Thracibus permisti, 246, 12; 260, 29, et Illyriis, 260, 29; Scordistæ vocantur, 246, 11. Eorum alii minores, alii majores dicuntur; majores inter Noarum et Margum, minores ultra Margum Triballis et Mysis finitimi; insulas quoque quasdam tenuerunt; usque ad Illyriorum, Pannonum, Thracumque montes progressi sunt, 264, 11. Urbes eorum Heorta et Capedunum, 264, 21. Scordisci ab oriente Pannonum, 263, 50. Apud Scordiscos Noarus in Istrum influit, 261, 2. Juxta Scordiscos Parisus fl. fluit, 260, 29. Scordisci saepe fuerunt Dacorum socii, *ib.*; bello appetuntur a Cimbris, 244, 10. Infestarunt Dasaretios, Hybrianes et alias gentes obscuriores, 264, 37. Autariatas potentia exuerunt; diuturno imperio usi a Romanis debellantur, 264, 8. Nunc Scordisci tantum non extincta gens, 262, 22.
- Scordistæ, i. q. Scordisci.
- Scorpiorum copia Mylasis et Alabandis in Caria, 364, 10.
- Scorpii Albanæ, 431, 30; ingentes Massæsyliæ, 705, 11; volucres in India, 599, 14.
- Scotussa, Σκοτούσσα, ad Strymonem urbs, 281, 15.
- Scotussa, Thessaliæ Pelasgiotidis opp., 378, 18. Ibi oraculum fuit e quo deductum esse oraculum Dodonæum Suidas hariolatur, 273, 31 et 40. Ad Scotussam Cynoscephalæ, 379, 30.
- Scriptores veteres historiæ ut plurimum id solum spectant ὅ τι ἀχρόασιν ἠδὲ ἴδαν ἔχει καὶ θαυμαστήν, v. c. Ctesias, Hellanicus, Herodotus, 435, 33. Πολλὰ καὶ μὴ ὄντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντετραμμένοι τῷ ψεύδει διὰ τὰς μυθογραφίας, 293, 13. Scriptores rerum Alexandri multa mentiti, 435, § 4. Scriptores λυμένων, περίπλων, περιόδων γῆς, 285, 29.
- Scultanna, Σκουλτάννας, vel Scultenna, Galliæ Cisalpinæ fluvius (in Padum influens. *hod. Panaro*), in cujus regione lana optima, 181, 58.
- Scydises, ὁ Σκυδίσσης, Ponti et Armeniæ mons, Tauri pars, extremitates Caucasii attingit, 426, 46; 452, 3; jungitur Moschicis montibus, 470, 12. Summas ejus partes tenent Heptacometae, 470, 14.
- Scylacium. V. Scylletium.
- Scylax, Σκύλαξ, Ponti fl., in Irin incidit, 469, 16.
- Scylax, Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς, Caryandensis, 561, 49. Phryges et Mysos circa Ascanium lacum habitare dicit, 484, 43. Troadis initium ab Abydo sumit, 498, 52.
- Scylla, Σκύλλα, Nisi filia, a Minoe demersa, nomen dedit promontorio Scyllæo, 321, 14.
- Scyllæ forma, figmentum Homericum, 17, 24; 18, 6; 21, 29. Quæ de Scylla Homerus narrat, explicanda sunt ex ratione qua galeota piscis ad Scyllæum capi solet, 19, 47—20, 33.
- Scyllæum, τὸ Σκύλλαιον, in Bruttio ad fretum Siculum, saxum continenti junctum isthmō, quem Anaxilaus munivit, 213, 35. A latronibus olim tenebatur, 19, 15. Galeotarum prope id venatio, 19, 48; 20, 33. V. Charibdis.
- Scyllæum, Σκύλλαιον (non quod nunc vocatur *C. Skyli*, sed quod ab eo est boream versus *C. Kryō Nerī.*), pr. Peloponnesi, 316, 24. Hermionæ vicinum, unde nomen habeat, 321, 13; ab eo ad Melum 700 stadia.
- Scylleticus; Italiæ sinus, Σκυλλητικὸς κόλπος, cum Hipponiate sinu isthmum efficit, quem Dionysius muro munire volens ab iis qui extra eum habitant prohibitus est, 217, 18. Ad Scylleticum sinum est finis Ænotriæ, 212, 7 et 24.
- Scylletium, Σκυλλήτιον, nunc Σκυλάκιον, Atheniensium, qui Menestheum secuti sunt, colonia ad sinum cognominem; postea Crotoniatæ id possederunt; Dionysius vero Locrensibus dedit, 217, 15.
- Scyryus, Σκύρος, insula Magnesiæ obiacens, Lycomedis, Achillis, Neoptolemi historia nota; præstant Scyriæ capellæ et marmor Scyrium, 375, 20; 102, 51. Scyri fluvius Cephissus, 364, 20.
- Scythæ, Σκύθαι. Eos non ignoravit Homerus; nam hi sunt quos ille dicit Hippomulgos, Galactophagos, Abios, 249, 33, 246, 5. Ea enim vivendi ratio est Scythiis et Sarmatis, quales etiamnum Thracibus et Bastarnis finitimi sunt, 246, 5. Quo sensu ἔθνος Homerus dixerit, 253, 47. Scythæ Græcis priscis uno nomine vocantur omnes gentes boream versus habitantes, 27, 36. Scythæ et Celtoscythæ a vet. Græcis universæ gentes boreales vocabantur; qui primi partes distinxerunt, eas gentes quæ supra Pontum, Istrum et Adriam sunt, Hyperboreos, Sauromatas, Arimaspos dicebant; eos autem qui sunt trans mare Hyrcanum, Sacas et Massagetæ, 435, § 2. Scythæ e quattuor terræ partibus Ephoreis borealem partem obtinent, 28, 24. Scythæ Alazones et Callipidæ supra Borysthenem, 471, 22. Scytharum notorum ultimi ultra Borysthenem habitant Rhoxolani, 94, 34. Scythæ sæpe etiam Istrum transgressi, 253, 23. Scythica gens in Chersoneso Taurica, 256, 22. Scythæ Georgi sive Agricola Chersonesi, 258, 35. Scythæ supra Mæotidem, 94, 37. Scythæ Nomades Europæi et Asiatici Tanai emporio utuntur, 423, 21. Scythicæ gentes Gelæ et Legæ a septentrione Albanæ, 432, 17. Scythæ, Hyrcani maris accolæ, 107, 12. Οἱ πρὸς ἑὸ Σκύθαι, qui sunt a Caspio mari ortum versus, 435,

14. Scythæ ultimi orientem versus habitantes vulgo communi Scytharum nomine designantur, quamquam singulæ eorum gentes sua habent nomina; notiores ex iis sunt Asii, Pasiani, Tochari, Sacarauli, 438, 28. Scythæ supra Bactrianam habitantes, 62, 21; Bactrianæ partem iis ademerunt Parthi, 441, 48. Asiæ Scythæ νομάδες et ἀμάξινοι, 422, 31. Scythæ plerique inde a Caspio mari habitantes Daæ vocantur; qui ab his orientem versus sequuntur, Sacæ et Massagetæ, 438, 26. Daæ Parni cognominati, 435, 50. Scythæ genere secundum nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 42. Mores Scythis non omnibus sunt iidem; nonnullæ gentes ferocissimæ humanisque carnibus vescentes, aliæ lacte equarum viventes et justissimi; harum meminit Homerus, 251, 8. Nomadum victus, 258, 35. Scythæ ἰππάρχης βρωτῆρες εὐνομοί, sec. Æschylum, 249, 53. Equos castrant, 259, 27. Scythæ simplicissimi, minime fraudulentii, frugales admodum; quamquam recentiore ætate mores eorum vitæque in deterius vergere cœperunt, 250, 1. Scythæ ad Ponti litus hospites immolantes, carnibus eorum vescentes et capitibus poculorum loco utentes; unde ἄξενος Pontus, 248, 22. Scythæ nomades latrociniiis dediti; belligerantes propter tributa ipsis solvenda, 258, 40. Scythæ Cimmerios e Bosporo expulerunt, 424, 1. Eorum dux Madys, 51, 17, qui Cobum et Teres expulit, 51, 30. Contra Scythas Istrum transiit Darius, 253, 38; 250, 18. E Scythis nomadibus fuit Anacharsis, 251, 35. Scythas qui erant sub Sciluro ejusque filio Palaco, subegit Mithridates Eupator, 256, 36. Scythiæ animal quod κόλος vocatur, describitur, 259, 33. Scythicæ ad Mæotidem regiones aquilas non habent, 259, 32. Arcus Scythicus, 103, 27.
- Σκυθῶν ἐρημία, Scytharum desertum, regio in occidentali Ponti litore, juxta quod mare est paludosum, 42, 2; 43, 52.
- Scythia parva, ἡ μικρὰ Σκυθία, vocabatur Chersonesi pars quam Tauri tenebant, et quæ extra isthmum sunt usque ad Borysthenem; idem nomen etiam inditum portioni terræ quam Scythæ occuparunt Tyram et Istrum transgressi, 258, 18. Scythiæ minoris intra Istrum paludes, 264, 25.
- Scythica sive Taurica Chersonesus. V. Chersonesus.
- Scythopolis, Σκυθόπολις, Judæorum castellum, ad Galilæam, 649, 36. (Beth-Sean. V. Ritter, t. 15, 1, p. 428 sqq.)
- Sebaste, Σεβαστή; sic Pythodorus denominavit Cabira sive Diospolin Ponti urbem, eaque pro regia utilitur, 477, 10.
- Sebaste, i. q. Samaria in Judæa, 647, 26.
- Sebennytice urbs, ἡ Σεβεννυτικὴ πόλις, in Delta regione Æg., 681, 27.
- Sebennyticum Nili ostium, Σεβεννυτικὸν στόμα, 681, 5.
- Sebennyticus nomus, Σεβεννυτικὸς νομός, 681, 32.
- Secoana. V. Sequana.
- Segeda, Σέγηδα (Σέγηδα St-B.), Aruacorum sive Averacorum Celtiberorum urbs, 135, 7. (Memorat hanc urbem Appianus; aliam Segidam in Bactica habet Plinius. Situs incertus. Auctor versionis gallicæ et Groskurdus urbem esse putant eandem quæ aliis Segovia dicitur (Segovie). Aliter statuendum esse censeo; scilicet Appianus Segedam, quæ primi belli Celtiberici causa erat, maximam urbem Bellorum, quibus Averaci finitimi erant, fuisse prodiit. Hinc facilis conjectura est Segedam esse eandem quam de populi nomine Vellicam vel Bellicam Ptolemæus dicit et inter Cantabriæ loca recenset. Hæc vero sita erat prope fontes Iberi. Eodem in tractu Bellorum vicini erant Titthi (Appian.) sive Titti (Polyb.) s. Tuisi, quos ad fontes Iberi Strabo collocat. Urbs in hodierna Reynosa vel in vicina regione quærenda est. In eodem tractu Celtiberorum urbem, Segesamam, Strabo memorat.
- Segesama, Σεγασάμα (Segisama Julia, Ptol.; Segisamajulienses, Plin.; Sagesama, Florus; hod. Sasamon), Celtiberorum urbs, 135, 14.
- Segestes, Σεγέστης, Arminii socer, quum initio sententiæ generi restitisset, deinde ad Romanos transfugit, 242, 34; Segimunti et Thusneldæ pater, Cheruscus, 242, 25.
- Segestica, Σεγαστική (Σεγέστα, Appian.; Sissek), Pannoniæ urbs, arx belli in Dacos opportuna, ad confluentes amnium navigabilium; Dravus ibi in Noarum influit, 260, 35 et 53. Pone Iapodes sita urbs in planitie ad Savum fl., qui in Istrum exit, 172, 48; ad Colapin fl., 173, 6; ad Noarum, 264, 15. Prope Segesticam Siscia castellum et Sirmium, 261, 6. Ad Segesticam usque pertinent Pannonii, 260, 35. Segesticam ex Iapodum regione multæ tum aliæ tum Italiciæ merces deferuntur, 260, 40.
- Segimerus, Σεγίμηρος, Cheruscorum dux, pater Sesithaci, 242, 30.
- Segimuntus, Σεγίμουντος, Segesti filius, Cheruscorum dux; ejus soror, Thusnelda, Arminii uxor, et filius Thumelicus, triumphum Germanici junioris ornavit, 242, 25.
- Segobriga, Σεγοβρίγα (Priego), Celtiberorum opp., 135, 10.
- Segusiani, Σεγοσιανοί, Lugdunensis gens, inter Rhodanum et Dubin (debebat: Ligerim) fl., 159, 40. Caput gentis Lugdunum, 154, 33. Segusianorum in campos ex Alpibus Rhodanus descendit, 154, 32.
- Seleues, Σελήνης, opp. et portus pulcerrimus in Etruria. V. Luna.
- Seleucia, Σελεύχεια ἡ ἐπὶ τῷ Καλυκάδων, Ciliciæ urbs; in eam Holmorum incolæ migrarunt; patria Athenæi et Xenarchi peripateticorum, 572, 2. Ab ora maritima Seleuciam itur per viam Πουκίλην petræ incisam, 572, 30.
- Seleucia, olim Soloce dicta, Susidis vel Elymaidis urbs, ad Hedyphontem fl., a Mithridate I Parthorum rege capta, 634, 14. (Situs urbis ignotus. Hedyphon esse videtur hod. Djerrahi. Urbem in tabula retuli ad vastas ruinas Mandjarik, quas Azaræ vindicat Rawlinson, qui Seleuciam quærit in hod. Mansi non longe dissita ab eo loco quo in Djerrahi fluvium Zard fl. influit. Ceterum memoratur Beth-Seleucia in Act. Sanct. Martyr. Or. I, p. 99, monente Droysenio, Diadoch. I. 2, p. 711.)
- Seleucia, in Mesopotamia castellum, ad Zeugma Euphratis, Commagenæ a Pompeio adjuncta; ibi Cleopatram Tigranes interemit, 638, 16.
- Seleucia ad Tigrim urbs, 447, 17, nunc Assyriæ metropolis; Ctesiphonti vicina, 633, 13; quam munivit Seleucus Nicator, a Babylone 300 stadia distantem, 629, 10. A Seleucia ad Artemitam 500 stadia, 633, 30; ad Scenas 18 schœni sunt, 637, 13. Prope Seleuciam Tigris ab Euphrate 200 fere stadia distat, 635, 37. Seleuciæ hiemem peragunt reges Parthici, 448, 22. Ex ea oriundus Diogenes stoicus, 633, 28.
- Seleucia ἡ ἐν Περσίᾳ, Syriæ tetrapolis urbs; a quonam condita et unde dicta sit, 638, 24; 639, 53. Olim Ὑδρατος ποταμοὶ vocabatur; munitissima est; Tigrane ex ea expulso, Pompejus liberam pronuntiavit, 640, 1. Ab Orontis ostio 40 stadia distat, ab Antiochia 120 st., 639, 25; a Solis 1000 fere stad., 577, 13. Ad Seleuciam Pieriæ terra ampelitis effoditur, 265, 5.
- Seleucis, ἡ Σελευκίς, Syriæ regio optima, tetrapolis vocatur de maximis urbibus Antiochia, Seleucia, Apamea, Laodicea; in quattuor etiam satrapias divisa, 638, 3 et 20. Seleucidis versus Phœniciam et Cœlesyriam terminus sec. nonnullos est Eleutherus fl., 641, 37.
- Seleucus Nicator, Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, in Syria condidit

- Antiochiam, Seleuciam, Apameam et Laodiceam, quibus nomen dedit de Antiocho patre, de se ipso, de Apama uxore et matre Laodicea, 638, 25. Argivos Triptolemi posteros in Antiochiam conduxit, 638, 45. Seleuciam ad Tigrim munivit, 629, 11. Regiones quasdam ad Indum sitas dedit Sandrocottæ, contracta cum eo affinitate, ac pro iis 500 elephantos accepit, 616, 28. Elephantos istos in Apamea urbe alebat, 640, 31; ibidem regis erant equilia et τὸ λογιστήριον, 640, 37. In Media condidit Europum, 450, 6. Cf. Rhagæ. Seleucus Lysimachum evertit, et a Ptolemæo Cerauno dolo interficitur, 533, 16. Seleuci uxor Apama, 494, 52.
- Seleucus Callinicus, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, Antiochiam urbem auxit, 638, 39. Ei contra Antiochum Hieracem fratrem belligeranti socii erant Aradii, 642, 12. Seleucum Callinicum fugiens Arsaces ad Apasiacas se contulit, 440, 28.
- Seleucus Chaldæus astronomus e Seleucia urbe, 629, 43. Babylonius 4, 50; non eadem ubique Oceano accidere statuit; cuius testimonio usus est Hipparchus, 4, 50. Seleucus a mari Rubro oriundus a Posidonio laudatur de æstus marini æqualitate et inæqualitate pro ratione signorum cœlestium, 144, 54.
- Selge, Σέλγη, Pisidiæ opp., 488, 10 et 18; ejus conditores; Selgensium respublica; regionis natura; gummi quoddam Selgicum et iris et styrax Selgicus, 488, § 3; historica de Selgensibus, 489, 17. E Selgensibus montibus Eurymedon et Cestrus oriuntur, 489, 15.
- Σελινούτιος Apollo colitur Orobiis in Eubœa, 382, 37.
- Selinus, ὁ Σελινεύς, Achajæ fl., Ægium perfuit, 332, 27.
- Selinus, Elidis fl., locum præterit quem Dianæ emit Xenophon, 332, 29.
- Selinus Dianæ Ephesiæ templum præterfluit, 332, 28.
- Selinus, Ciliciæ fl. et opp., 571, 35. A Selinunte ad Acamantem Cypri pr. 1000 stad., 581, 49.
- Selinus, Siciliæ fl. apud Hyblæos Megarenses, 332, 31. (Hic fl. aliunde non notus, quantum sciam. Novimus Selinum ad Selinum urbem Megarensium coloniam.)
- Selinus, Siciliæ fluvius (ad Selinuntem urbem), cui obijacet Cossurus insula, 708, 10.
- Selinus, Siciliæ urbs, a Megarensibus Siculis condita, 226, 45; nunc jacet, 226, 42. Ad Selinuntem calidæ aquæ salsæ, 228, 28.
- Selinusia, Σελινουσία, palus ad Caystri ostia; ampli ex ea Ephesiæ deæ reditus, 548, 31.
- Selleis, Σελλήεις, fluv. ab Homero (Il. 2, 659; 15, 531) memoratus; eum ad Dodonam quærit Apollodorus, quum apud Eleos cum Demetrio Scepsio quærendus sit, 272, 49. Nullus enim Selleis fluvius apud Ephyram Thesproticam invenitur, 291, 20; 290, 39.
- Selleis fl., Σελλήεις, Elidis fl., e Pholoe oritur; inter Chelonatam et Cyllenen exit, 290, 28; viginti quinque transitus habet, 502, 34; ei adjacet Ephyra, 290, 30. Inter Selleentem et Peneum Pylus urbs, 291, 36.
- Selleis, Achajæ fl., apud Sicyonem; ei vicinus pagus Ephyra, 291, 5.
- Selleis, Troadis fl., ad quem Arisba sita fuit, 505, 17.
- Selli, Σελλοί, Epiri populus, in regione Dodonæa apud Homerum ponuntur, 23, 38; 272, 35. De nominis etymo Apollodori sententia, 272, 35.
- Selurus, Σέλουρος, bubuleus Siculus, prædationibus regionem Ætnæam infestavit; Romæ a bestiis dilaceratus est, 227, 6.
- Selybria, Σηλυβρία (vulgo Selymbria), id est Selyis urbs, 265, 21; in Thraciæ ora ad Propontidem (Silyvri), 284, 12.
- Sema, τὸ Σῆμα, Alexandri et regum Ptolemaicorum sepulcrum, 675, 5.
- Sembritæ, Σεμβριταί (Semberrites ap. Plin.), i. e. advenæ, vocantur Ægyptii, qui in Tenessi Æthiopiæ regione sedes fixerunt. Meroes reginæ parent, 656, 11. Sembritæ dicebantur Ægyptii qui a Psammeticho deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt; reginam habent, quæ Meroes regibus paret, 668, 38.
- Semicanes. V. Hemicynes.
- Semiramis, Σεμίραμις, Nini uxor, cui in regno successit, Babylonem condidit, 627, 27, et regiam habuit, 70, 2. Semiramis et Ninus Syri dicuntur, 70, 1. Semiramidis murus, Euphratem et Tigrin jungens, τῆς Σεμιράμιδος διατείχισμα ad Tigrin, 67, 1; 455, 10. Semiramidis opera per totum Assyriorum regnum monstrantur, 627, 29. Semiramidis in Indiam expeditio infelix, 585, 34; cum 20 hominibus ex India fuga evasit, 614, 34. Secundum Megasthenem, Semiramis, priusquam expeditionem Indicam aggrediretur, obiit, 586, 1. Semiramidis aggeri imposita Tyana, 460, 42.
- Semnones, Σέμνωνες, (Σέμνονες, Ptol. 2, 11, 15), Suevica gens, quam vicerunt Marcomanni, 241, 32.
- Sempronii Fanum. V. Forum Semp.
- Sena, Σῆνα, (Sinigaglia), Umbriæ opp., 189, 10 et 18, Cf. Sila.
- Senones, Σένωνες, Galliæ pop., et Remi a Trevis et Nerviiis occasum versus habitant, 161, 37. Cf. v. seq.
- Senones Italiæ e Gallia immigrarunt, 162, 24. Senones Galli, qui Romam ceperant, ad Padum consederunt, 177, 17; 180, 14; postea prorsus deleti sunt, ib.
- Sentinum, Σεντινον (ruinæ ad Sassoferrato), Umbriæ urbs, 189, 12.
- Sepiæ ad Sipuntis litus fluctibus ejiciuntur, 236, 7.
- Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ litus tragœdiis et Persica clade notum, 380, 33; prom. Magnesiæ, 279, 33.
- Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ opp., cujus incolæ in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadis, 374, 44.
- Sepius. V. Sipuntum.
- Septem fratrum monumenta, τὰ ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, in Mauretania ad fretum Herculeum, 702, 31.
- Septem putei, ἑπτὰ φρέατα, Arabiæ locus, 11 dierum itinere a Negrans distans, 665, 31.
- Septempeda, Σεπτέμπεδα, Piceni opp., 201, 3.
- Septentrionalis plaga ap. Homerum verbis πρὸς ζόρον indicatur, 28, 26.
- Sepultura mortuorum ap. Persas, 625, 34.
- Sequana (Σηκουάνας), Galliæ fl., 157, 4; 161, 12; ex Alpibus oriens per Sequanos fluit Rheno parallelus, 159, 46. [Sequanorum et Sequanæ nominum similitudo Strabonem in errorem induxisse videtur.] A meridie versus septentrionem fluit; ostia ejus paullo longius quam Rheni a Britannia distant, 160, 42. Flexibus suis plus regionis includit quam Rhenus, 160, 37. Longius quam Liger et Garumna navigatur. 160, 42. Ad Sequanam Parisii eorumque urbs Lucotocia (Lutecia), 161, 54, Meldi et Lexobii, 162, 2; ad ostia Caleti, 161, 40; ab ostio in Britanniam trajiciunt, 166, 13. Ad Sequanam a Lugduno 1000 stadia, 160, 47.
- Sequani, Σηκουανοί, Galliæ populus, 171, 43; 173, 30. Helvetiis vicini, 161, 4, a quibus dirimuntur Jurasio monte, 161, 7; pertinent usque ad Ararem fl., 154, 35; 160, 7; 159, 49, et usque ad Rhenum, 159, 49. Per eos Sequana fluit, ib. Sequani antiquitus Romanorum et Æduorum inimici; Germanis in Italiam irrumpentibus socios se præbuerunt, tam potentes ut discessu suo illos redderent impotentes, 160, 7. Eorum cum Æduis inimicitiam auxit contentio de vectigalibus ex Araris fl. transitu percipiendis. Nunc vero Romanis parent, 160, 13. Optima salsamenta suilia Romanis suppeditant, 160, 1.

Serapis. V. Sarapis.

Saraspadae, Σαρασπαδάνης, Phraatae IV filius, 637, 32.

Seres, Σήρες, Indiae; longævi, 597 54; 598, 50. Ad Seres et Phrynos usque Bactriae reges græci dominationem protulerunt, 443, 10. Σηρικὰ ὑφάσματα, 591, 37.

Sergontia Durio adjacens Celtiberorum urbs, 134, 38. (Intelligenda est ea urbs, quæ ap. cet. Segontia (*Si-guenzu*) vocatur, quæ a Durio meridiem versus 250 fere stadia distat. Haud longe tamen a Segontia fluvius est qui in Durium exit. Sergontiam pro Segontia dixit, ut *Æearso* pro *Oeaso* dicitur et similia).

Seriphus, Σέρφος, Cycladum una, 417, 2, fabulis de Dictæe, Danae, Perseo, Gorgonis capite, nota, 418, § 10.

Serpentes Mauretaniae, 702, 2; ingentes ap. Hesperios Æthiopes, 702, 20; cum elephantis pugnant in Meroe ins., 698, 5; in arenis isthmi Pelusiaci, 682, 28. Fugantur gangiti lapide, 636, 25. Serpentes ὑμενόπτεροι in India, 599, 11. Alii serpentes Indiae ingentes, 58, 51; in Abisari regione, 595, 16, et in Æthiopia, 660, 3. Serpentes Sabæorum terræ, 662, 12; Gedrosiæ, 615, 20. Serpentum coriis nonnulli barbarorum Libycorum pro indumentis utuntur 703, 24. Serpens 10 cubitorum inter dona quæ Porus Augusto misit, 612, 40.

Serrium, Σέρριον (Σέρρειον Herodot.), Thraciæ oræ prom., 282, 29.

Sertorius Σερτώριος, in Hispania bellum gessit, 131, 27; circa Segobrigam et Bilbilin, 135, 11; in Laccetanorum regione, 134, 19. In Ilegerda, Osca, Callaguri, Tarracone et Hemeroscopio oppidis postremam belli partem confecit, postquam Celtiberia fuit ejectus; decessit autem Oscae, 134, 4, debellatus, 239, 2. Dianio ad Hemeroscopium sito tamquam arce usus est, 132, 1. Antæi ossa ad L yngem Mauretaniae detexit, 703, 54.

[Q. Servilius] Cæpio (*Scipio* codd.), quum Tolosæ thesauros Delphis raptos attrectasset, vitam in calamitatibus finivit tanquam sacrilegus, patria ejectus, relictis filiabus, quæ constupratæ perierunt, prodente Timagene, 156, 5.

Servilius Isauricus piratas debellavit, 567, 42; Olympum, Corycum, Phaselidem, alia castella, quæ Zenicetes prædo tenebat, cepit, 573, § 7. Isauricus dictus est quod Isauros debellavit, 487, 17.

Sesamus in India, 588, 47. Sesami oleo Assyrii unguntur, 635, 19.

Sesamus, Σήσαμος, olim pagus, postea arx Amastris urbis, 466, 45.

Sesarethii, Σεσαρήθιοι (qui et Dasarethii), in Illyrico, 271, 23.

Sesiliacus, Σεσίλακος, Segimeri Cheruscorum ducis filius, cum Rami uxore triumphum Germani ornavit, 242, 30.

Sesostris, Σέσωστρις. Ejus peregrinatio, 51, 18. Expeditione sua in Europam usque processit, 585, 47. Totam Æthiopiam permeavit usque ad Cinnamomiferam regionem. Quædam ejus monumenta monstrantur, columnæ et inscriptiones, 671, 46. Troglodyticam subegit usque ad Diren prom., ubi columnam posuit; hinc in Arabiam transgressus omnem Asiam peragravit; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et templa Ægyptiorum deorum inveniuntur ab eo exstructa, 654, 40. Sesostris Isis fanum ad oram sinus Arabici exstruxit, 655, 49. Ante bellum Trojanum primus fossam e Nilo in sinum Arabicum ducendam fodere cepit, 683, 36; quæ de causa ceptum non peregerit, 32, 4.

Sestias, Σησιὰς ἄκρα, prom. Chersonesi Thrac., 284, 3. Ad eum Xerxis pons, 284, 3.

Sestus, Σηστός, Chersonesi Thraciæ urbs, 89, 41; una cum Abydo subjecta erat Asia, 501, 19. Bene munita, est; olim sub eodem duce erat sub quo Abydus, 506, 1;

ab Abydo distantia; ad Sestum locus, quo Xerxes pone Hellespontum junxit, Apobathra dicitur; situs urbis; in Abydum transjiciendi ratio, 506, 4 et 26. Septem stadiorum fretum inter Sestum et Abydum, 103, 6. Sestus ab Ægospotamo 280 stadia distat, 284, 5.

Sethroites nomus, Σεθρωϊτης νομός, Ægypti juxta lacum in Delta regione, 683, 25.

Setia, Σητία, Latii opp. inter Appiam viam et Latinam, 198, 4.

Setinus in Latio ager palustris, 193, 9. Setinum Latii vinum nobile, 195, 5; 198, 5.

Setius mons, Σήτιον ὄρος, (sic Ptol.; Σίγων ὄρ. codd. Strabon.), *Cap. de Certe*, in sinu Gallico, 150, 48.

Seusamora, Σευσάμορα (*Samthawro*), Iberiæ castellum ad fluvium [*Aragum*], qui in Cyrum influit; objacet 16 stadiorum intervallo Harmozica ad ipsum Cyrum, 429, 39. Cf. Harmozica.

Seuthes, Σεύθης, Odrysarum rex, 282, 50.

Sevennæ. V. Cemmenus mons.

Servius rex Esquilinum et Viminalem colles urbi adjecit, 195, 27.

Servorum nomina apud Atticos usitatissima, 253, 1.

Sextiæ aquæ. V. Aquæ Sextiæ.

Sextius Salyes a locis maritimis repulit, derelictamque ab iis regionem Massiliensibus adjunxit, 149, 40. Aquas Sextias condidit, 149, 42.

Sibæ, Σίβαι, Indiae gens, 597, 24. Pellibus amiciuntur et clavæ signum bobus et mulis inurunt, ideoque Herculis posteri esse creduntur, 586, 41.

Sibini, Σιβηνοί, Germaniæ gens, cum Zumis, Butonibus Mugilonibus, Semnonibus inter eos recensentur, quos Marcomanni vicerint, 241, 32. (Haud dubie iidem sunt, qui apud Ptolemæum 241, 32 Σειδνοί, Σιδαινοί, Σιδηνοί vocantur et inter Suebum et Viadrum fl. ponuntur.)

Sibylla Erythræa, 550, 48; 691, 44. Sibyllæ oraculis Romani utuntur, 691, 10. Sibyllæ oraculum, 486, 18.

Siccitas ingens in Asia Artaxerxis temporibus, 41, 25.

Sicani, Σικανοί, barbara Siciliae gens, 224, 31.

Sicilia, Σικελία νῆσος μεγίστη τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ ἀρίστη, 101, 32. Eam Homerus eodem modo quo prisci historici descripsit, sec. Polybium, 19, 41. Siciliam Homero melius novit Hesiodus, Ætnam et Ortygiam memorans, 19, 10. Sicilia a Rhegina regione abrupta censetur, 50, 10. Fortasse non est frustum ab Italia abruptum, sed vi Ætnæ ignis insula e profundo projecta, 45, 21. Olim Trinacria, deinde Trinacis dicta; ejus figura triquetra; Pachynum, Pelorum et Lilybæum promontoria; singulorum laterum longitudo totiusque insulæ ambitus sec. Posidonium et Chorographum romanum et Ephorum, 220, § 1; 69, 28. A Criumetopo Cretæ ad Pachynum pr. 4500 stadia; hinc ad fretum Siculum 1000 et amplius; a freto ad Columnas 12000 stadia, 87, 32. A Sicilia ad Carthaginem 1500 stadia, 101, 17. Sicilia tota est cava et sub terram ignis fluviorumque plena, 228, 22. Agri præstantia, 227, 11. In mediterraneis pauca habet oppida, quorum pleraque pastorum domicilia, 226, § 6. Sic ora a Pachyno ad Lilybæum pertinens nunc fere deserta est, 226, 7. Siciliae aquæ calidæ Selinuntiae, Himerenses, Ægestææ, 228, 26; crateres Palicorum, 228, 32. Sicilia ταμειὸν τῆς Πώμης, 227, 18. Insulam tenentes barbari partim indigenæ, partim e continente advenæ, 224, 27; eos a maritimis Græci arcebant; in mediterraneis vero manebant Siculi, Sicani, Morgetes et alii nonnulli, inter eosque Iberes, qui omnium primi insulam frequentasse ab Ephoro dicuntur, 224, 29. Ex Italia migrarunt Morgetes et Siculi ab Ænotris ejecti, 214, 23. Sicilia tyranni Italiæ inferioris incolæ, Græcos maxime, damno affecerunt, 210, 50. V. Dionysius. Græcos et

- barbaros Siciliæ infestarunt Carthaginenses, 224, 36.
Sicilia ab armentorum pastoribus in magnum discrimen adducta, 226, 52. Siciliam S. Pompejus ad defectionem pertraxit, 214, 29; 117, 27. Siciliæ prætor, 230, 24.
Sicinus, Σίκινος, ins. maris Cretici, 416, 15.
Siculi; Σικελοί, barbara Siciliæ gens, 224, 31. E Rhēgii regione ab Ænotris pulsī in Siciliam abeunt, 214, 23. Siculos nominat jam Homerus, p. 5, 32.
Siculum fretum, ὁ Σικελικὸς πορθμὸς ὁ κατὰ Σικελίαν πορθμὸς, eodem quo Oceanus modo fluctibus agitatur, sec. Eratosthenem, 45, 46; ob fluxus et refluxus periculosum est, 19, 28. Hinc Homerica de Charybdi fabula, 36, 23. Loca freto vicina Homeri temporibus inaccessa penes latrones fuerunt, 16, 51. Freti latitudo septem stadiorum, 101, 15; sex stadiorum sunt summæ angustiae, 213, 39. Siculum fretum sub eodem meridiano sub quo Carthago et Roma sec. Eratosthenem, 76, 48. A Siculo freto quot sint itinere terrestri et maritimo stadia usque ad Iapygiam, 176, 19. Ab eo ad Lacinium 1300 stadia sec. Polyb., 217, 31; ad Narbonem 11200 st. et amplius sec. Polybium, 86, 48; ad Peloponnesum 3000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 37. In Siculum fretum feruntur thynni, quos ibi vorant pisces majores, 20, 1. In Siculum fretum desinit Apenninus m., 106, 46. Cf. 175, 17 et 25.
Siculum mare, Σικελικὸν πέλαγος. Ejus situs et ambitus, 102, 2; a Pachyno ad Cretam longitudo stad. 4500; tantundem ad Tænarum Laconicæ, 102, 25; ab Iapygia acra ad recessum sinus Corinthiaci minus 3000 stadiis, *ib.* Siculum pelagus contingunt Creticum, Saronicum et Myrtaum, 102, 35. Siculum mare etiam Ausonium dicebatur, 194, 17; 101, 45; confluit cum eo id quod ante Syrtis et Cyrenaicam est, 101, 45. Implet sinum Ambracicum, Corinthiacum et Crisæum, 269, 10; profundissimum est, 176, 13. Aliis locis passim mare Siculum memoratur.
Sicyon, Σικυών, initio Ægiale, dein Mecone dicta; urbem a mari in locum 12 vel 20 a litore stadia distantem transtulit Demetrius Poliorcetes, 328, 42 *sqq.*, 320, 17. Urbem Asopus præterfluit, 225, 46; 328, 29. Ad Sicyonem est Selleis fl., eique vicinus Ephyra pagus, 291, 5. Sicyoniam a Corinthia Nemea fl. discernit, 328, 44. Sicyoniæ pars Asopia, 328, 29; pagus Plataeæ, 354, 2. Sicyon in Agamemnonis regno fuit, 324, 12. Eam obtinuit Phalces, 334, 48. Sicyoniorum tyranni; in libertatem Sicyonios vindicavit Aratus, 328, 50, et fræderi Achaico adjunxit 330, 52. Sicyonii maximam partem agri Corinthii a Romanis acceperunt, 327, 26. Pingendi et fingendi artes excoluerunt, 328, 14. Sicyone est templum Diæ seu Hebes, 328, 37.
Side, Σίδη, Pamphyliæ opp., 488, 12; ab Acamante Cypri pr. 1600 stadia distans, 581, 51. Cumæorum colonia; Minervæ ibi templum; propinqua ei est ora Cibyrtarum minorum, 570, 2. Sidæ est Cilicum piratarum ναυπήγιον et forum, 567, 15.
Side, Ponti castellum, Sidenæ regioni nomen dedit, 469, 38.
Sidene, Σιδηνή, Ponti regio, 104, 33; 469, 38; 470, 15. 476, 23; Themiscyræ contermina, castella habet Siden, Chabaca et Phabda, 469, 36. Amisenorum est, 469, 2 et 17. Major Sidenes pars humilis est, 44, 3.
Sidena, Troadis opp. ad Granicum, nunc dirutum, 502, 45. Sidenam Glaucias tyrannus confugerat; Cræsus oppidum diruens quum diris devoveret eos qui denuo locum muro cingerent, postea oppidum alio in loco positum est, 514, 49.
Sidetani. V. Edetani.
Sidicini, Σιδικίνοι, quorum est Teanum opp., genere Osci sunt, 197, 52.
Sidon, Σιδών (*Saida*), Phœniciae urbs, a Beryto 400 (deb. 200) stadia, 644, 7; a Tyro 200 st. distat, 645, 9; portum bonum habet, 644, 19. Prope Sidonem incipit Antilibanus, 642, 42. Sidone dies maxima 14 $\frac{1}{4}$ horarum, 110, 48. Sidonis major pars terræ motu diruta, et alia urbs supra Sidonem sita absorpta est, 48, 23. Sidon a poetis magis quam Tyrus celebratur, 644, 13. Sidonios Homerus novit, 2, 6. Sidonii, quos Menelaos ap. Hom. adiit, sunt urbis Phœniciae, 33, 37. Antea Alexander et Helena eorundem hospitio usi erant, 34, 10. Nonnulli Sidonios Homericos quærun in sinu Persico; horumque colonos esse volunt Sidonios Phœniciae, 667, 10; 35, 35. Sidoniorum opera, πέπλοι παμποίκιοι, 34, 13; cratera argentea auro ornata, 34, 18, et alia, 34, 28. Vitri fabricas habent, 645, 12; πολυδαίδαλοι, 34, 29; πολύτεχνοι et καλλιτέχνοι; astronomiæ et arithmeticiæ et reliquæ philosophiæ periti, 644, 43. Sidonius Mochus, Trojano bello antiquior, cujus de atomis dogma esse dicitur; alii Sidonii sunt Boethus philosophus et frater ejus Diodotus, 645, 1. Sidonii exsules Aradum condunt; cum Aradiis et Tyriis Tripolin condiderunt, 642, 31.
Sidones, Σιδόνες, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32.
Siga, Σίγα, Masæsyliorum urbs, Sophacis regia, nunc diruta, 704, 16.
Sigeli, Σιγήλου, monumentum in Boeotia, 346, 46. Cf. Narcissus.
Sigerdidis, Σιγέρδιδος, regio, sicuti Saraosti regio, a Patlene ortum versus sita (in *Guzerati* vel etiam magis meridiem versus), a Bactriæ regibus græcis occupatur, 443, 8. (*Sigerus* portus, hod. *Zygour*, memoratur Plinio; idem Melizigara vocatur in Anon. Peripl. maris Erythr. Is tamen num ad nos pertineat, parum liquet.)
Sigeum, Σίγειον (*Ieni-scher*), Troadis opp. muro cinxit Archæanax Mytilenæus Iliacis lapidibus usus, 513, 17; occuparunt Athenienses Phrynone duce; ortas hinc controversias tandem diremit Perianther, 513, 19. Sigeum ab Iliensibus dirutum inobedientiæ causa, 513, 45; 509, 44. Sigenses partem agri trojani, post everSAM urbem, obtinuerunt, 515, 8.
Sigeum, Σίγειον, Troadis prom., ab Eleunte 40 stad. distans, a Rhœleo 60 stadia, 510, 2; 283, 35 Σιγείας ἀκρα, 516, 43. Τῇ Σιγείᾳ ἀκρᾷ objacent in Chersoneso Protesilaëum et Eleussa, 509, 51. Ad Sigeum Stomalimne, 511, 24; Naustathmum Græcorum, 512, 23; Achillis templum et sepulcrum, 510, 7, et Patrocli et Antilochi sepulcra, *ib.* Sigeum prom. nonnullis Hellesponti instium, 284, 43.
Sigia, Σιγία, vocabatur locus in quo Alexandria Troadis posita, 517, 15.
Siginni, Σίγιννοι, una cum Derbicibus, Tapyris et Caspiis memorantur, 446, 4 (adeo ut inter mare Caspium et Persidem alicubi eos posuisse Strabo videatur Alii Siginnos prope Colchidem collocant. V. Saint-Martin *Géogr. anc. du Caucase* p. 61 *sqq.*); de Siginorum moribus quædam, *ib.*
Signia, Σιγνία, Latii opp. inter Latinam viam et Appiam, 198, 4. Signium vinum alveum sistens, 198, 5.
Sigriana, ἡ Σιγριανή, Mediæ regio, 450, 40.
Sigrinum, Σίγριον, Lesbi prom., 284, 44; 527, 13 et 22; 528, 29 et 33.
Sila, Σίλας, silva in Bruttio 700 stadiorum longitudine. Hinc pix optima, 216, 52.
Sila, Σίλα (Sena?), urbs ab Iapygia 562 mill. abest sec. Polyb., 236, 44.
Silaceni, Σιλακηνοί, Elymæis finitimi, quorum exiguus est principatus, 634, 22. [Ni fallor, sunt incolæ *Silakhur* regionis, quæ est in convalle *Dissul-Rud*, ubi

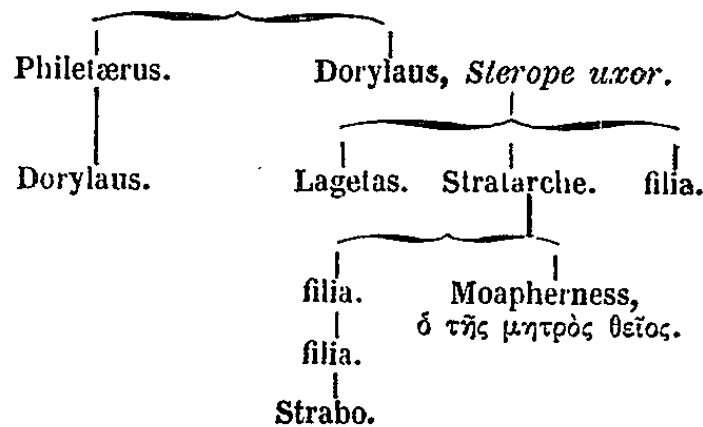
- exstat *Burudjird* opp. (34° lat., 46° — 47° long.). Cf. Rawlinson apud Ritter. t. 9, p. 211.
- Silauus, Σιλανός, historicus de fonte quodam Gaditano ab Artemidoro laudatur, 143, 23.
- Silaris, Σίλαρις, Campaniæ in Lucaniæ finibus fl., 209, 39; 212, 18; cuius aqua plantas injectas in saxa convertit, 209, 25. Fluvius a Sirenussis 260 stadiis abest, 209, 33. Ad eum usque Picentini habitant, 209, 21.
- Silas, Σίλας, Indiæ, fl., cui nihil innatat, 599, 23.
- Sileni, Σιληνοί, Bacchi ministri, 400, 23; 402, 17.
- Silenus, tibiarum inventor, 403, 45.
- Siliquastrum, ἡ κερατρία, in Meroe ins., 698, 3.
- Silvium, Σιλούιον, Apuliæ urbs, usque ad quam Peucetii pertinebant, 236, 25.
- Σίλφιον. V. Laserpilium.
- Silta, Σίλτα, Thraciæ locus Perintho et Selymbriæ superjacens (fort. hod. *Tchandu*), 284, 13.
- Simi, Σιμοί, Æthiopes, orygm cornibus pro armis utentes, cum Struthiophagis bella gerunt, 657, 31.
- Simiæ Mauretaniæ, 702, 6.
- Simmias, Σιμίας, grammaticus, Rhodius, 559, 45; 312, 46.
- Simodia, ἡ Σιμωδία. V. Simon.
- Simois Σιμοείς, Siciliæ fl., cui nomen indidit Æneas, 520, 16.
- Simois, Troadis f., Callicolonen præterfluit 5 stadiorum intervallo, 511, 33; cum Scamandro coit, 511, 22. Cf. Scamander. Per Simoisium campum labitur, 511, 15. Ad Simoentem Polium condiderunt Astypalaenses, 515, 1. Simoisius campus Troadis, Σιμοείσιον πεδίον, 511, 14. (Cf. Scamandrius campus.) [Simois fl., sec. Demetrium Scepsium ejusque sectatorem Strabonem, is esse debet qui hodie *Dumbrek* vocatur, atque Thymbrius fl. in hodierno *Kamara-Su* ex eorundem sententia quærendus est. (V. Eckenbrecher in *Rhein. Mus.* 1842, p. 1 sqq., et Ulrichs, *ib.*, 1843, p. 573 sqq.) Num vero recte ita Demetrius statuerit, jure tu quæras. Ipsa nomina claimant Simoentem esse hodiernum *Shimar* et Thymbrium nunc vocari *Dumbrek*. Idque bene cadit in veterem geographiam, si vetus Troja in eodem loco erat quo Ilium novum, ut ipsi Ilienses contendebant et Hellanicus et Alexander et ceteri omnes grammaticorum ævo antiquiores. Quorum sententiam impugnans Demetrius laud dubie contendit Simoentis et Thymbrii nomina a posterioris ævi Iliensibus ad fluvios esse translata a quibus sec. Homeri carmina aliena essent.]
- Simonides, Σιμωνίδης, iamborum poeta, in Amorgo ins. natus, 418, 47.
- Simonides Cyzicus, ex Iulide Ceus, consobrinus ejus Bacchylides, 417, 43. Simonides ἐν Μέρνονι διθυράμβῳ τῶν Ἀηλιακῶν de Memnonis sepulcro, 619, 45. De Peribæis et Lapithis, 379, 14. De Hyperboreis, 605, 53. Laudatur etiam p. 529, 16.
- Simus, Σίμος (Σίμων, codd., p. 553, 27) μελοποιός, e Magnesia ad Mæandrum oriundus, τὴν Σιμωδίαν introduxit, 553, 27 et 36.
- Simyra, τὰ Σίμυρα, Syriæ opp. a Maratho meridiem versus situm, 641, 35. [Simyra, secundum Schawii sententiam, foret hod. *Sumra* (sedes Zemaritarum, ap. Mosem 1, 10, 18, ut Ritter censet, t. 17, p. 857); qui locus in Berghausii tabula *Yamura* scribitur et e regione Aradi insulæ et a Fonte serpentium (*Enydra*) occasum versus ponitur. Id vero parum quadrat in Strabonianam nominum seriem et in ea quæ apud Ptolemæum et Plinium leguntur, quorum ille Simyra ad Eleutherum fl. ponit, Plinius autem, 5, 20, 77 sq., Libanum usque ad Simyram, quam inter Marathum et Eleutherum ponit, porrigi tradit. Hinc patet τὰ Σίμυρα magis meridiem versus fuisse eo fere in loco ubi Itin., p. 572 habet *mutationem Spiclin* (?), 12 m. p. ab Arado dissitam. Mensura hac ducimur ad hod. *Simohea*, quod ipsum fort. est *Simyra* veterum.]
- Sinda, τὰ Σίνδα, Pisidiæ opp., 488, 20 et 39; ἡ Σίνδα, 538, 52.
- Sindi, Σινδοί, Mæotiarum populus, 424, 54. Eorum regia Aborace, 424, 39.
- Sindice, Σινδική, ad Bosporum Cimmerium regio; in eo Hermonassa et Apaturi Veneris fanum et Gorgipia et Sindorum regia Aborace, 424, § 10; 422, 36; 258, 30.
- Sindicus portus, Σινδικὸς λιμὴν, et urbs, 180 stadiis a Corcondama orientem versus, 426, 7.
- Sindomana Σινδόμανα (Sindonia codd.), Indiæ urbs in Sabinione, 597, 30.
- Sindones ex lana arborea in India conficiuntur, 591, 35. Sindonibus candidis Indi utuntur, 612, 13; iidem epistolas in sindonibus scribunt, 610, 33.
- Singiticus sinus, Σιγγιτικὸς (Σιγγιτικός, 279, 19) κόλπος, Thraciæ, 279, 19, 28 et 31.
- Singus, Σίγγος, vetus Macedoniæ urbs, nunc diruta, quæ Singitico sinui nomen dedit, 279, 20.
- Sinna, Σιννά, in Libano locus munitus, Ituræorum prædonum receptaculum, 643, 16. Castellum istud fortassis in hodierno *Djebel Sannin* fuisse ob nomen similitudinem suspicatur Ritterus, p. 17, p. 585.
- Sinnaca, Σίννακα, Mygdoniæ opp., in quo Surena Crassum dolo captum interemit, 636, 8.
- Sinope, Σινώπη, Ponti urbs, Milesiorum colonia; urbis situs, potentia, fata, monumenta enarrantur; viri Sinopenses celebres, 467 sq., § 11. Sinope et Lysimachia in eodem parallelo, 111, 19. Sinopen inde ab Issico sinu circa 3000 stadia sec. Eratosth., 57, 6; ab Amiso 90 stadia, 468, 42. Distantiæ a Chalcedonensi fano et Heraclea et Carambi, 468, 9. Sinopensium pagus Armene, 467, 16; emporium olim fuit Cytorum, 466, 50. Circa Sinopen sunt vestigia expeditionum Phrixi et Jasonis, 38, 22. In Sinope urbe Mithridates Euergetes necatur, 410, 22. Sinopes regio oleas fert, 61, 18. Ἡ Σινώπιτις ὀρεῖνῃ quasnam arbores ferat, 468, 25. Ad Sinopen pelamydum piscatio, 366, 6. Sinopica rubrica in Capadocia reperitur, e Sinope vero quum exportari soleat, Sinopica dicta est, 462, 39. Sinopica terrâ non deterius est minium Turdetaniæ, 119, 34.
- Sinoria, Σινωρία, Armeniæ minoris castellum ad fines Armeniæ majoris situm; unde Σινωρία a Theophane appellatur, 475, 41.
- Sinotium, Σινώτιον (*Sign*) vetus et novum, Dalmatarum urbes ab Augusto combustæ, 261, 52.
- Sinti, Σιντοί, Thraces, quos Σίντιας Homerus vocat, 393 21; 282, 15; Lemnum incoluerunt, 282, 15. Sinti, Sinties, Sali, Sapæi una eademque gens; habitaverunt in Lemno et circa Abdera, 471, 3. Per Sintos et Mædos Strymon decurrit, 281, 19.
- Sinties. V. Sinti.
- Sinuessa, Σινέσσα, Latii opp., 194, 43; 197, 27; 202, 39; in via Appia, 194, 26; 235, 7. Ejus situs; aquæ Calidæ, 195, 7. Ad Sinuessam usque Latinorum ora maritima pertinet inde ab Ostia, 182, 22; 192, 54. A Sinuessa ad Misenum pertinens sinus magnus, 202, 5.
- Siphnus, Σίφνος, Cycladum una; maris Cretici ins.; Σίφνιος ἀστράγαλος, 416, 19; 417, 3.
- Sipuntum, Σιποῦς, Apuliæ oppidum, Diomedis opus, quasi Σηπιοῦς, a sepiis, quæ ibi mari ejiciuntur, nomen habet, 236, 5.
- Sipūs. V. Sipuntum.
- Σιπυλήνη Rhea, 402, 45.
- Sipylus, Σίπυλος, Lydiæ mons, 48, 48. Ei subjacet Magnesia,

- 489, 48; 531, 37. Sipyli metalla, 580, 21. Regio quæ circa Sipylum est, sæpe vocatur Phrygia, 489, 40.
- Sipylus, Lydiae urbs, regnante Tantalo terræ motu eversa, 48, 48; 496, 15.
- Siraci, Σιρακοί, Asiae pop. inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; Σιρακες nomades inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Siracum planities a borea Caucasi, 434, 21. Siraces Achardeum fl. accolunt, 434, 41. Siracenam terram perfluens Mermudas in Mæotidem exit, 432, 42.
- Sirbis, Σίρβις, priscum Xanthi Lycii fl. nomen, 568, 16.
- Sirbonitis palus, Σιρβωνίτις λίμνη, in Ægypti confiniis, 687, 53. Sirbonis palus, Σιρβωνίς λίμνη, olim mare fuit; deinde lacus, tum hic erumpens in mare naturam paludis induit, 42, 10. Sirbonis palus, in loco qui Ἐρηγγύα dicitur, in mare erumpit, nunc tamen eruptio ista obturata est; paludis longitudo et latitudo, 646, § 32; 647, 19; 649, 54. Aquam habet gravissimam, et bitumen, de cuius eruptione et colligendi ratione agitur fusius, 650, 7. [Confundit Strabo Sirbonidem lacum et Asphaltitem.] Adjacens Sirbonidi (i. e. Asphaltitæ) paludi regio ignem alit. Tredecim olim urbes ibi fuerunt, quarum caput Sodoma, 650, § 44. [In Peræa ad Asphaltiten lacum erat Silbonitis regio. Quæ fortasse caussa fuit ut Asphaltites lacus cum Sirbonide confunderetur.]
- Sirenes, Σειρήνες, quarum una fuit Parthenope, 21, 33, cuius monumentum Neapoli, 18, 51. Sirenium fanum in Minervæ promontorio, quod a Surrento versus Capreas i. excurrit, 18, 35. Sirenes ab aliis ponuntur in Peloriade, ab aliis in Sirenussis, 18, 27.
- Sirenes, αἱ Σειρήνες, insulæ ad Minervæ prom. Campaniæ, 206, 14. Desertæ et saxosæ sunt, ib.; a continente abruptæ, 214, 51. Eadem vocantur Sirenussæ in sqq.
- Sirenussæ, Σειρηνοῦσσαι, sec. Eratosthenem scopulus est trivertex, Cumanum sinum a Posidoniate distinguens; sec. Strabonem sunt tres insulæ in Posidoniate sinu cubito Surrentino projectæ, et Sirenes dictæ, 18, 31; 19, 16 21, 39; 210, 4. Sirenussæ quot stadia distent a Silaro 209, 32.
- Sirenussarum promontorium sive Minervæ prom. Campaniæ, 206, 10; 209, 17.
- Siris, Σίρις, Lucaniæ fluvius et urbs, postmodum navale Heracleæ, a quo 24 stadiis, a Thuriis 330 stad. dissita est; Minervæ Iliacæ ibi simulacrum cur palpebras clausas habeat, 219, 20. Siris urbs Chonum erat, quo tempore Iones e Lydia profecti eam ceperunt et Polieon vocarunt, 219, 28. Siris a nonnullis Rhodiorum colonia esse dicitur, 219, 41. Siritis regio, ἡ Σειρήτις, 212, 12. Tarentinis et Thuriis de Siritide belligerantibus, ita res composita, ut æquo utrinque jure Siritis incoleretur, Tarentinorum famen colonia esse judicaretur, 219, 42. Siris, sec. Antiochum, postea Heraclea dicta est et cum nomine etiam locum mutavit, 219, 46.
- Sirmium, Σίρμιον, Pannoniæ opp. non longe a Segestica, in via qua ex Pannonia in Italiam itur, 261, 7.
- Sirrha, Σίρρα, Arrhabæi filia, mater Eurydices, quæ Philippum Amyntæ peperit, 271, 31. V. Irrha.
- Sisapon velus et novus, Σισάπων ὁ παλαιὸς λεγόμενος καὶ ὁ νέος, in Turdetania argenti metalla habent, 117, 49. (Alter est *Almaden* minii metalla habens, quæ in Sisaponense regione memorat Plinius; alter, sec. Lopez, foret *Guadalcanal*, ubi argenti metalla sunt. At hæc potius esse debent metalla quæ Strabo circa Ilipam existere ait.)
- Siscia, Σισκία, castellum Pannoniæ prope Segesticam, 261, 6.
- Sisimithræ petra, Σισιμίθρου πέτρα, in Bactriana, in qua Roxanen custodiebat Oxyartes, 443, 52.
- Sisines, Σισίνης, Strabonis ævo Cappadociæ imperium affectans, thesauros in Noris castello asservavit; Cadena pro regia usus est, 460, 24.
- Sisis, Σίσις, Antipatri Armeniæ reguli pater, 475, 37. Σισύφετον Corinthi, 326, 15.
- Sisyra, Σίσυρα, Amazo, a qua quidam Ephesiorum Sisyrbitæ vocantur, 541, 29.
- Sisyrbitæ. V. Sisyra.
- Sitacene, ἡ Σιτακηνή, a Seleucia orientem versus, 633, 30; regio fecunda, inter Babylonem et Susidem sita, 633, 32. Sitacene, nunc Apolloniatis dicta, Babyloniciæ pars Susidi proxima, 623, 18; 449, 53; imminent ei Parætaceni et ex parte Elymæi, 623, 18.
- Sithones, Σιθῶνες, Edonorum pars in Macedonia, 275, 33. Sithonum in regione ad triginta urbes condiderunt Chalcidenses, 275, 36.
- Sittaceni, Σιττακηνοί, Mæotarum gens, 425, 2. (Siraceni ap. Ptolemæum?)
- Smaragdī in India, 611, 40. Smaragdi in aurifodinis, 663, 9. Smaragdi metalla in ora maris Rubri, 692, 44.
- Smintheus. V. Apollo.
- Sminthium, Σμίνθιον, Chrysæ ad Theben sitæ. Ad hoc referendum quod de Teucris et muribus narratur, 524, 25; 517, 19 et 40; 523, 7. Sminthia duo Hamaxiti, 517, 42. Sminthium in Larisæo agro Troadis, 517, 44; Lindi, 517, 46; in Rhodo urbe, 517, 45; in Pariano agro, 517, 44; in Ceo, 418, 6.
- Smyrna, Σμύρνη, Amazo, 541, 26; 471, 30.
- Smyrnæ nomen olim Epheso fuit, 541, 20.
- Smyrna, locus quidam pone Ephesum urbem, 541, 30.
- Smyrna urbs a Smyrna Amazone dicta, 541, 26; 471, 30.
- Smyrna vetus ab hodierna 120 stadiis abest, 551, 37.
- Smyrna nova ab Epheso via recta 320 st., 540, 11; 566, 10; vini ferax, 544, 41. Smyrnæ natus esse Homerus a plurimis dicitur; quamquam is urbis ejus non meminit, 474, 49. Smyrnæi primum cum Ephesiis habitarunt; ab iis profecti Smyrnam veterem condiderunt, quæ ab hodierna Smyrna 120 stadiis distat; locum hunc tunc Leleges obtinebant, 541, 42. Postea Smyrnæi ab Æolensibus pulsī ad Colophonios confugerunt cum iisque reversi urbem recuperarunt, 541, 46. Ephesiis auctoribus, Smyrna in Ionicarum urbium conventum recepta est, 541, 18. Smyrna a Lydis diruta; inde per 400 annos pagatim Smyrnæi habitant; instaurarunt urbem Antigonus ac postea Lysimachus, 551, 38. Hodiernæ urbis descriptio, 551, 40; vicinus urbi Meles fl., 551, 50. Smyrnæ partem magnam Dolabella dejecit, 552, 2. Smyrnæ floret Erasistratea medicinæ schola, 496, 43.
- Smyrnæus sinus, 551, 34.
- Soanes, Σοάνες, gens supra Moschos et Colchos habitans, 426, 20; Phithiophagis sorde similes, summa Caucasi pone Dioscuriadem tenent; eorum resp., multitudo, virtus bellica, auri colligendi ratio, sagittæ veneno infectæ, 428, § 19.
- Soandus, Σόανδος, Cappadociæ opp. in via qua Coropasso Mazaca itur, 566, 29.
- Soatra, Σόατρα, *Lycaonia* χωμόπολις Garsauris vicina, ubi putei profundissimi sunt, et aqua venditur, 486, 47.
- Socrates, Σωκράτης, Xenophontem humeris suis absportavit e proelio ad Delium commisso, 346, 19.
- Sodoma, τὰ Σόδομα, caput 13 urbium, quæ olim fuerunt ad lacum Asphaltiten; superstes est murorum ambitus stadiorum sexaginta, 650, 45.
- Sogdiana, Σογδιανή, a Bactris Oxo, a Nomadibus et Sacis Iaxarte separatur, 443, 20; 440, 35; 61, 19. Indiæ adjacet, 440, 32. In ea Polytimetus fl., qui arenis absorbetur, 444, 64. Eam Sacæ occuparunt, 438, 34. Sogdianæ urbes Maracanda et Cyra, ab Alexandro deletæ; Oxi

- petra, ab eodem capta, 443, § 4. Regionem possederunt Bactriae reges graeci, 443, 19. Sogdianorum vitæ ratio, 443, 24; 107, 3.
- Sol. Ejus cursum cœli conversioni contrarium esse Atreus docuit, 19, 30. Sol obliquo fertur circuitu, qui in zodiaco describitur, 91, 20. Solis progressionibus sub æquatore celeriores, 80, 47. Quæ sit per brumam altitudo solis in regionibus borealibus ab Hipparcho notatur, 62, 45. Solem in litore Oceani multo majorem quam alibi occidere idque cum strepitu, porro post occasum statim noctem ingruere tradidit Artemidorus, refutat Posidonius, 114, § 5. Sol, unicus Massagetarum deus, 439, 47. Solem colunt Albani, 431, 33, Nabataei, 667, 5; Persis sol est Mithras, 623, 39. Solem detestantur gentes nonnullæ Æthiopicae, 698, 27. Solis boves, fabula Homerica, 18, 4. Ἡλίου ἱπποστάσεις, 28, 8. Solis filii Corybantes, 405, 30. Ejus templum Heliopoli, 684, 9. Solis colossus Rhodius, Charetis opus, nunc terræ motu prostratus jacet, 557, 8. Solis lacus apud Æthiopes ex Æschyli Prometheo soluto memoratur, 27, 47.
- Soli, Σόλοι, Ciliciæ opp., 570, 25; 573, 6; nunc Pompeiopolis, 566, 49; initium Ciliciæ Campestriae sive τῆς περὶ τὸν Ἰσδὸν; ab Achæis et Rhodiis condita; in eam piratarum partem collocavit Pompeius urbemque Pompeiopolin nominavit; Solenses viri Chrysippus stoicus, Philemo comicus et Aratus Phænomenôn poeta, 573, § 8; 567, 47; 333, 5. Solis ad Pyramum fl. 500 stadia, 576, 15; ad Seleuciam 1000 fere stadia, 577, 14; ad Anemurium pr. 1500 stadia, 571, 44. Solis Amphilocheus ab Apolline interfectus est, sec. Hesiodum, 576, 44. A Solensibus ducta quibusdam videtur vox *solæcissare*, *σολαικίζειν*, 565, 49. Fluvius Tyanis solos fluens, 502, 36.
- Soli, Σόλοι, Cypri opp., cum portu, fluvio, Veneris et Isidis templo, 583, 17; ab Acamante et Phalero condita, Stasanoris patria; incolæ Solii, 583, 19.
- Solmissus, Σολμισσός, mons supra Ortygiæ lucum prope Ephesum. De eo fabula, 546, 34.
- Soloce, Σολόκη, postea Seleucia, Elymaidis urbs ad Hedyphontem, 634, 15.
- Σολαικίζειν vocis origo, 565, 49.
- Solon, Σόλων, vel Pisistratus in Il. 2, 557, versum inseruit, Atheniensibus Salaminem vindicaturus, 338, 31. Solon de Atlantide insula ab Ægyptiis sacerdotibus edoctus est, ut Plato ait, 84, 26.
- Solymi, Σόλυμοι, secundum Homerum a Lyciis diversi sunt; nonnulli Solymos ab Homero dici censet eos, qui nunc Milyæ appellantur; alii vero Lycios olim Solymos vocatos esse putant, ab Homero aliena tradentes, 569, § 10. Solymi sunt iidem qui postea Milyes, dein Termilæ, dein Lycii dicti; at Homerus Lycios a Solymis distinguit, 490, 45. Solymi Homerici non sunt in Pisidia, sed ad oceanum a poeta ponuntur, 28, 46. Solymi altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam tenentes quo pacto ab Homero ad Oceanum collocari potuerint, 17, 33. Solymi in Caba-lide habitabant, 539, 9; vocantur etiam Termessii, 589, 10. Bellum iis inferunt Bellerophon et filius ejus Isander, 490, 54; 539, 15. Solymorum lingua est una earum quibus Cibyratæ utebantur, 539, 39.
- Solymi Lyciæ montes, τὰ Σόλυμα ὄρη, Phaselidi superjacentes, 568, 52. Solymus collis supra arcem Termessi, 539, 10.
- Sophax, Σῶφαξ, regiam habuit Sigam, 704, 16. Sophaci in Masæsyliorum regno successit Masanasses, tum Micipsas ejusque successores, et Strabonis ætate Juba I, Juba pater nuper mortui, 704, 16.
- Sophene, Σωφηνή, Armeniæ majoris provincia, 447, 13 et 40; 453, 18; inter Masium et Antitaurum, 452, 22; eam Taurus et Antitaurus includunt, 447, 24. Ejus regia Carathiocerta, 452, 29; castellum Tomisa, 566, 30. Sophene suos habuit regulos, 475, 31. Sub Sophenis olim fuit Acilisene, 455, 1. Sopheno Cappadox vendidit Tomisa castellum, quod Cappadoci reddidit præmii loco Lucullus, 458, 40.
- Sophistæ publicæ a civitatibus conducuntur, 150, 25. Sophistæ Indici. V. Philosophi.
- Sophocles, Σοφοκλῆς, in Triptolemo fabula terras a Triptolemo consitas recensens, longe divulsas jungit, colærentes divellit, 22, 40. De Inacho fluvio fabulosa refert, 225, 33. Ejus de Orithyia versus, 245, 20. Sophocles laudatur (in Mysis) 106, 20; 312; 36; 313, 3; (Electr. 10), 318, 38; de Attica inter Pandionis filios distributa, 337, 16; de Amphiarao terra hausto, 342, 46. Trachiniam Phthiotidis partem dicit, 372, 6. Citatur (Trachin. 9 sqq.), p. 394, 1. In Polyxena Idam et Olympum tantquam eundem montem designat, 403, 52. In excidio Ilii ait pardalis pellem fuisse foribus Antenoris appositam, ut domus ejus a direptione immunis esset, 520, 2. Sophocles cum Pericle in Sami obsessione fuit, 545, 26. Laudatur ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, 549, 11. Litem inter Mopsum et Calchantem in Ciliciam, quam tragico more Pamphyliam appellat, transfert, 576, 22. Nyssam montem Baccho sacrum decantat, 586, 17.
- Sopithis, Σωπείθους, regnum in India ubi situm fuerit, 596, 6. In eo mons sales fossiles præbens, 596, 30. Sopithes Alexandro 150 canes fortissimos dedit, 596, 31.
- Sora, Σῶρα, Latii opp., 198, 25, apud quam Liris erumpit, *ib.*
- Soracte, mons Etruriæ, τὸ Σῶρακτον ὄρος, 188, 29.
- Sossinati, Σοσσινάτοι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Sostratus, Σώστρατος, Cnidius turrin in Pharo insula extruxit, 673, 16. — Sosicrates citatur, 407, 43.
- Sostratus, Nysaensis, Aristodemi frater, grammaticus, 555, 36.
- Sotades, Σωτάδης, cinædici sermonis auctor, 553, 33. De loco Homero laudatur, 297, 15.
- Sotiræ portus, τῆς Σωτείρας λιμὴν, in ora Troglodytica sinus Arabici; unde dictus sit, 655, 37.
- Spadines, Σπαδίνης, Aersorum rex; ejus copiarum numerus, 434, 34.
- Sparta. Spartiatæ. V. Lacedæmon.
- Spartarius campus, τὸ Σπαρτάριον πεδίον, in Hispania a meridie Sætabis urbis, in via militari quæ olim per campum, nunc juxta eum ducta, 133, 18. Per Spartarium campum transit Orospeia mons, 133, 44.
- Spartum fert regio Emporiensium, 133, 3. Spartum (ἡ σχοινοπλοικὴ σπάρτος) ex Hispania exportatur in Italiam, 133, 20.
- Spauta, Σπαῦτα, Atropatiæ Mediæ lacus; sales ejus, 448, 39. Cf. Mantiane.
- Spercheus, Σπερχειός, ex Achillis sorore pater Menesthei, 372, 24.
- Spercheus, Thessaliæ fl., e Typhresto oriens inter Lamiam et Thermopylas exit, 372, 14. Anticyram præterfluit, 367, 47. Post terræ motum alveum mutavit viasque reddidit navigabiles, 50, 38. A Spercheo ad Peneum navigatio 1800 stadiorum, 380, 51. Distantia a Thermopylis, 373, 32. Spercheo Achilles comam aluit, 372, 22.
- Spermatophagi, Σπερματοφάγοι, Æthiopiæ, 656, 27.
- Sphacteria, Σφακτηρία sive Σφαγία, insula Messeniæ ad Py-lum, 308, 45; 299, 7. Ibi 300 Lacedæmonii ab Atheniensibus capti, 308, 47.
- Sphagia. V. Sphacteria.
- Sphettus, Σφηττός, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.

Sphinges, Æthiopiæ animalia, 659, 49. Sphinges lapideæ ante templa Ægyptiorum, 684, 30.
 σφραγίδες (sigilla) Eratosthenicæ. V. Eratosthenes.
 Spina, Σπίνα (*Spinazino*), Galliæ Cisalpinæ nunc vicus, olim clara urbs Græca; nunc 90 a mari stadia distans, olim maritima. Spinitarum thesaurus Delphicus, 178, 16; 361, 16.
 Spinarum Ægyptiacarum lucus Apollini sacer in Abydo Thebaidis urbe, 690, 48. Spina Thebaica, e qua gummi colligitur, 687, 27. Spina quædam apud ichthyophagos Ariannæ s. Gedrosiæ, 613, 14; 615, 16.
 Spitamenes, Σπιταμένης, et Bessus Persæ ad Chorasmios e Bactriana profugerunt, 440, 26. Spitamenes barbarorum manu interiit, 444, 50.
 Spodium, σπόδιον, e Cyprio ære provenit, 136, 2.
 Spoletum, Σπολήτιον (*Spoletto*), Umbriæ opp., 189, 41. Σπονδύλω, verticillo, comparatur segmentum hemisphærii, cuius pars dimidia efficit quadrilaterum, in quo sita est terra habitata, 93, 24.
 Spongia apud Macedones visa quomodo Indi imitati sint, 610, § 67.
 Sporades inss., 102, 45; ad eas pertinent insulæ quas in Cretico mari positas Strabo recenset, 416, 27. Præterea tanquam Sporades Strabo enumerat Amorgum, Lebinthum, Lerum, Patnum, Corassias, Icariam, Astypalæam, Telum, Chalciam, Nisyrum, Carpathum, Casum, Calymnam, 418, § 12-19.
 Squillæ parvæ e mari in Indum longissime adscendunt, 602, 19.
 Stadia, Σταδία, vetus Rhodi nomen, 558, 19.
 Stagirus, Στάγειρος (Στάγειρα, 280, 38), patria Aristotelis, cum Capro portu et objecta Capro insula, 279, 47. Aristotelis patria, Chalcidensium urbs, 280, 38 (*Stavro*).
 Stannum non in superficie reperitur, sed effoditur in locis supra Lusitaniam et in Cassiteridibus; e Britannicis quoque in Massiliam fertur, 122, 15; 145, 52. Stannum apud Drangas, 616, 52. — Staphylus citatur, 408, 32.
 Stasanor, Στασάνωρ, Alexandri M. dux, e Solis Cyprius, 583, 20.
 Statantim Latii vinum, Στατανθός οἶνος, 195, 5; 202, 33.
 Statonia, Στατωνία, Etruriæ opp., 188, 22. Ruinæ inter *Lago di Bagni* et *Albenga* fl.
 Statua Augusti in Mausoleo, 197, 9; Minervæ Iliacæ multis in locis monstrantur, tanquam ex Illo allatæ, 219, 37. Cf. Minerva. Herculis colossus in Capitolio, 231, 25. Jovis colossus Tarentinus, 231, 19. Rhodius Solis colossus, 231, 19. Partheni ἑόανον in templo Parthenii promontorii, 256, 19. Æsculapii in Cyllene Elidis, 290, 20. Statua aurea Jovis Olympiæ, Cypseli donum, 304, 8. Statua Jovis eburnea, Phidiæ opus, Olympiæ, 304, 10; statuæ Polycleti in Heræo Sami, 320, 6. Statua Minervæ in Parthenone, Phidiæ opus, 340, 16; statua Nemesis Rhamnusiæ, Diodoti vel Agoracrii opus, 340, 37; statuæ Demetrii Phalerei ultra trecentas, 342, 1. Autolyçi statua, Sthenidis opus, apud Sinopenses, 468, 2. Statua Jovis ænea Taurii in Galatia, 485, 46; statua Ajacis prope Rhæteum, 509, 38. Apollinis Sminthii, Scopæ opus, 517, 19; statuæ Minervæ, Herculis, Jovis, colossicæ, uni basi insistentes, Myronis opera in Samo, 544, 22. (Cf. nomina deorum et heroum.) Statuas non erigunt Persæ, 623, 36.
 Στεγανόποδες, Latipedes, gens ficta, apud Alcanem, 36, 4; 248, 36.
 Stellæ errantes, οἱ πλάνητες, et sol et luna obliquis feruntur circuitibus, qui in zodiaco describuntur, 91, 19. Stellæ fixæ æqualem motum cum cœli circuitu tenentes, ἀστὲρες ἀπλανεῖς ὁμοταχεῖς τῷ πόλῳ, 91, 16; conversione sua parallelos describunt circulos, 91, 17.

Stenyclarus, Στενύκλαρος, Messeniæ urbs, Chresphontis regia, qui in eam Dorienses omnes collegit, 310, § 7.
 Στερνόφθαλμοι, Pectoroculati, gens ficta, ap. Æschylum, 36, 5; 248, 36.
 Steropa, Στερόπη, Macetis mulier, uxor Dorylai, cui tres liberos peperit, 410, 25.
 Stesichorus, Στεσίχορος. Ejus versus de Tartesso et Erythia ins. laudantur, 123, 1. Ejus carmen quod *Rhadina* inscribitur, 298, 49. Stesichorus laudatur, 306, 13; 35, 27.
 Stesimbrotus, Στεσίμβροτος, Thasius scriptor, de Cabiris, 405, 39.
 Στήθη (τὰ), Pectora, a nautis vocantur brevia circa Istrum fluv., 42, 1; 43, 52.
 Sthenelus, Σθέnelος, Perseo successit in Mycenarum et Argorum imperio; huic Eurystheus, 324, 17.
 Sthenis, Σθένης Autolyçi statuam Sinopensibus fecit, 468, 2.
 Stiphane, ἡ Στιφάνη, Phazemonitidis lacus, cui adjacet Cizaci regia, 480, 1.
 Stiria, Στεριά, Atticæ pagus, 342, 34. Stirienses Atticæ in Eubœam colonos miserunt (Styram?), 383, 29.
 Stobi, Στόβοι, Pæoniæ urbs, 274, 24; 334, 40.
 Stoechades, Στοιχάδες (*Îles d'Ières*), insulæ quinque, quas colunt Massilienses; olim præsidium ibi contra latronum incursiones; portus boni, 153, 24.
 Stolzæ floridæ ap. Indos, 586, 39.
 Stomalimne, ἡ Στομαλίμνη, ad Scamandri ostia in Troade, 509, 46; 511, 24. Στομαλίμνη vocatur lacus salus, λιμνοάλασσα, prope Rhodani ostia (*étang de Berre* sive *de Martigues*), ostreis piscibusque abundans; mons a Rhodani ostiis eam separat, 152, 44.
 Stoni, Στόνοι, (in regione circa hod. *Steneco*) supra Commum occasum versus (deb. orientem versus) habitant, sicut Tridentini.
 Strabo, Στράβων, Amiso oriundus, 469, 71; de gente sua quædam exponit, 410, § 19, et 428, 1. Secundum hæc stemma est:

Strabonis matris patruus Moaphernes a Mithridate Eupatore Colchidi præfectus est, 428, 1. Avus ejus maternus Mithridati irascens a rege ad Lucillum defecit; promissa ab eo præmia non tulit, quin in Luculli locum Pompeius successisset, 477, 39. (Cf. Moaphernes et Dorylaus.) Strabo Tyrannionem grammaticum Amisenum audivit, 469, 44. Nysæ audivit, νέος παντελῶς, Aristodemum grammaticum, 555, 36. Audivit etiam Xenarchum Selencensem peripateticum, 572, 22. Aristoteleam philosophiam didicit ex Boetho Sidonio, 645, 4. Strabonis ἐταῖρος Athenodorus philosophus, 663, 27. Ejus amicus Diodorus Sardensis, historiarum et poematum scriptor, 536, 49. Familiaris Ælli Galli, 97, 31. Novit Cneum Pisonem, Libyæ præfectum, 108, 14. Strabo ipse obivit loca ab Armenia usque ad Etruriam Sardiniae oppositam et ab Euxino Ponto usque ad initium

- Æthiopiæ; vix antiquiorum geographorum aliquis plures regiones adierit, 96, 43. Comana Cataoniae inuisit, 459, 10. Vidit templum Dianæ Ephesium, 547, 39. In Gyarum insulam appulit, quo tempore Cæsar ad triumphum Actiacum proficiscens Corinthi erat, 417, 7. Corinthum inuisit, 325, 21. Romæ Selurum a bestiis discerpi vidit, 227, 6. Vidit hermam, quem inter dona Porus Augusto misit, 612, 40. E mari Cyrenen conspexit, 710, 30. Alexandriae diu versatus est, 83, 48. Cum Ælio Gallo, Ægypti præfecto, usque ad Syenen et fines Æthiopiæ adscendit, 97, 35. Alexandriae rhinocerotem vidit, 659, 32. Cum Alexandriae ὑαλουργός de vitri fabricatione collocutus est, 645, 21. Strabone in Alexandria versante, mare circa Pelusium et Casium terram inundavit, 49, 1. Cum Ælio Gallo Thebas inuisit, ibique sonum e Memnonis colosso editum audivit, 693, 12. Philas Ægypti adiit, 694, 46. Strabonis de rerum natura expositio, 688 § 36. Quidnam in geographico suo opere consilium secutus sit, 10 sq. Geographiam scripsit post ὑπομνήματα historica, 11, 10. Propter auctam Romanorum Parthorumque imperio cognitionem geographiam multa accuratius prioribus geographis tradere potuit, 11, 35. De Parthiis institutis dixit ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρᾳ δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, 442, 11.
- Stratarchas, Στρατάρχας, Dorylai et Steropes f., frater Lagetæ; e gente Straboniana. Senem Stralarcham noster vidit Strabo, 410, 2.
- Stratia, Στρατία, Arcadiæ opp. ap. Homerum, 333, 46.
- Stratius, Στράτιος, Æsculapii sacerdos Panticapæi, 61, 40.
- Stratius Juppiter. V. Juppiter.
- Strato, Στράτων, physicus. Ejus sententia de Ponto Euxino et nostro mari olim clausis, deinde per freta erumpentibus, de fluviis mare internum paulatim implentibus, de maris fundo vario, de Libyæ et Ægypti tractu olim mari tecto, et quæ alia huc pertinent, fusius exponitur. Probavit hæc Eratosthenes; in compluribus ea rectius constituere studet Strabo, 41, 23. Strato inter causas inundationum non recte refert quod fundus in aliis maribus alius sit; dicendum erat fundum maris quum modo attollatur, modo subsideat, vel exundare maria vel in suum redire locum, 42, 27.
- Strato tyrannus Amisum male tractavit, 468, 51.
- Stratocles, Στρατοκλῆς, Atheniensium dux (archon?), 308, 42.
- Stratocles, philosophus Rhodius, 559, 35.
- Stratonice, Στρατονίκη, Ariarathis f., Eumenis II uxor, Attali III mater, 533, 50.
- Stratonicea, Στρατονίκηια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ opp., 564, 3. Quæ quidem urbs ubi sita fuerit, nescitur.
- Stratonicea, Στρατονίκηια, Cariæ urbs, 562, 20. Macedonum colonia; templa et conventus in urbis agro; Stratonicensis Chrysaorici conventus participes; e Stratonicea oriundus Menippus rhetor, 563, § 25. Stratonicensium in ditione Pedasum oppidulum, 522, 50.
- Stratonicus, Στρατόνικος, citharædus. Ejus dicteria, 556, 33; 521, 54.
- Stratonis insula, Στράτωνος νῆσος, ad sinus Arabici litus Libycum, 656, 8.
- Stratonis turris, Στράτωνος πύργος (Cesarieh), navium statio in Phœnicia, 645, 50.
- Stratus, Στράτος, priscum Dymæ nomen, 332, 46.
- Stratus, Στράτος, Acarnaniæ opp., 386, 47; 200 et amplius stadiis ab ostio Acheloi, *ib.* In media via ab Alyzia ad Anactoriam ducente sita esse dicitur (perperam), 387, 3 et 12.
- Strombichus, Στρόμβιχος Diotimi pater, 39, 38.
- Strongyle, Στρογγύλη, una ex Liparæis insulis, rotunda, ignita; ibi Æolum habitasse ferunt, 229, 52; 230, 31.
- Strophades, Στροφάδες, inss. duæ, Cyparissiorum in Mesenia oræ obliques, 400 ab continente stadiis dissitæ, 308, 50.
- Struthionum venatio, 657, 23.
- Struthocameli, στρουθοκάμηλοι, 657, 23.
- Struthophagi, Στρουθοφάγοι, Æthiopiæ, 657, 20; belligerant cum Simis Æthiopibus, 657, 31.
- Strymon, Στρυμών, e Pæonum terra oritur. Ex Agrianis enim initium sumens per Mædos et Sintos decurrit et inter Bisaltas et Odomantes egreditur, 281, 3 et 17. Angustiæ per quas Strymon fertur, 281, 10. Amne adverso ad Amphipolin navigatur stadiis viginti, 280, 41. In Strymonis convalle usque ad Heracleam (Sinticam) Bisaltæ sunt, 281, 1, et Berge Bisaltarum vicus, 281, 8. Ad Strymonem usque pertinet Pæonia, 274, 29, et Macedonia, 269, 2. Strymoni adjacet Scotussa, 281, 14. Ostium Strymonis, 279, 50; 268, 46.
- Strymonius sinus, Στρυμονικός κόλπος, 279, 31; terminatur boream versus Neapoli urbe, 279, 37, vel promontorio in quo Apollonia urbs, 280, 37. Urbes ad eum sitæ, 279, fr. 33 et 35. Strymonii sinus litori a Galepso ad Nestum superjacent οἱ * (populi nomen excidit) et Philippi urbs., 281, 41.
- Stura, Στύρας, Latii fl., 194, 4.
- Stygis aqua, Στυγὸς ὕδωρ, in Campania, 203, 48; prope Pheneum in Arcadia, 334, 37; apud Telchines, 558, 21.
- Stymbara, Στύμβαρα, Deuriopum urbs ad Erigonem fl., 272, 8.
- Stymphalis palus, Στυμφαλὶς λίμνη; aves Stymphalides, 319, 4. E St. palude nunc exit Erasinus et in Argolidem defluit, 334, 3; olim effluxio non erat, obturatis betheris, unde fit ut Stymphalus opp. olim ad lacus marginem posita nunc 50 ab eo stadia distet, 334, 4.
- Stymphalus, Στύμφαλος, Arcadiæ opp., 333, 39; 328, 36, nunc quinquaginta a palude stadiis distat, 334, 7. (V. Stymphalis.) Ad Stymphalum aqua terram subiens post 200 stadia Trasinum amnem edit, 228, 43. Sec. Eratosthenem Erasinus Stymphalum præterfluit, 334, 21. Urbem obsedit Iphicrates, 334, 21. In Stymphalo [monte] Arcadiæ oritur Erasinus, 319, 3.
- Styra, τὰ Στύρα, Eubææ opp., 383, 21; a Stiriensibus Atticæ frequentata, 383, 29; bello Lamiaco ab Atheniensibus eversa; agrum Eretrienses habent, 383, 30.
- Styracina jacula, 488, 48.
- Styrax Selgicus, 488, 46, Æthiopiæ, 657, 52.
- Suber. Proverbialis locutio: Κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς, 30, 30.
- Sub ficum portus, ὁ ὑπὸ τῇ Συκῇ καλούμενος λιμὴν, in Bosporo Thracio, decem stadia a Cornu Byzantio distans, 265, 45.
- Suchi castellum Σούχου ὕδρουμα (nescio an fuerit ὕδρευμα), in mediterraneis Troglodyticæ, eo in tractu in quo os Sabaiticum est, 656, 7.
- Suchus, Σούχος, nomen sacri et mansueti crocodili apud Arsinoitas, 689, 39.
- Sucro, Σούκρων (Xucar), Hispaniæ fl., 132, 11; 139, 4. Ejus fontes et cursus, 131, 45. Adjacet urbs cognominis, (Cullera) *ib.* Circa eum Edetani (Sidetani *codd.*), 135, 39.
- Sudationes siccæ, lapidum candentium ope, πυρία ἐκ λίθων διαπύρων, usurpant Lusitani, more Laconico, 128, 14.
- Sudinus, Σουδίνος, Chaldaeus astronomus, 629, 42.
- Sues grandes, robore et celeritate præstantes, apud Belgas, 163, 52. Suilia salsamenta. V. Salsamenta. Cf. Porcus.
- Suessa, Σούεσσα, Volscorum caput, a Tarquinii Prisci filio capta, 192, 40; 198, 7.

Suessiones, Σουεσσίωνες, Galliae gens, Ambianis vicina, 161, 40, inter Belgas praestans, 163, 28.
 Suessula, Σουεσσοῦλα, Campaniae opp., 207, 35.
 Suevi, Σόηβοι, Germaniae natio maxima, a Rheno ad Albin pertingunt; pars etiam trans Albin habitant, ut Hermonduri et Lancobardi, quamquam hi quidem nunc citra Albin se receperunt, 241, 35. Suevi supra fluvium Rheni tractum, quem Menapii et Sicambri tenent, ab oriente extenduntur; reliquis Germanis potentiores; a quibus qui expulsi erant (Usipetes, Tenchteri, Ubii?) in transrhenanam regionem confugerunt, 161, 32. Prope Suevos Istri fontes, 172, 36. Nonnullae Suevorum gentes in Hercynia silva habitant, ut Quadi, 241, 22; 243, 16. Suevi in meridionali Germania etiam trans Albin habitant, finitimi Getarum, 245, 8; 241, 33. Suevorum alii in silva Hercynia habitant, alii extra, Getis finitimi, 241, 33. Ab iis versus meridiem est Gabreta silva, 243, 15. Suevica gens, Semnones, 241, 32.
 Sugambri, Σούγαμβροι, Germanica gens, Oceani accolae, 241, 49; 244, 37; juxta Menapios, 161, 30. (Habitabant ad Lupiam (*Lippe*) fluvium, et hinc meridiem versus. Strabo vero quum Lupiam non in Rhenum exire, sed in Oceanum eructari opinetur, ad maritimum istud fluvii ostium Sugambros transposuisse videtur. Eodem prorsus errore Bructeros, quos ad Lupiam habitare dicit, alio loco inter Oceani accolae male recenset.) Sugambri Rheno vicini; eorum dux in bello contra Romanos Melo fuit, 242, 14. Deudorix et Baetorix Sugambri, 242, 33. Sugambri pauci in Germania manserunt, 241, 9.
 Suidas, Σουίδας, historicus, Dodonaei oraculi origines ex Thessalia repetit, 273, 31.
 Suilia salsamenta optima e Sequanis Romam perferuntur, 160, 1.
 Sulchi, Σούλχοι, Sardiniae urbs, 187, 17.
 Sulgas fl., Σούλγας (*Sorgue*), ab oriente in Rhodanum influit ad Vindalum opp., 154, 4. Sulgae et Rhodani ad confluentes contra Domitium Aenobarbum praelium commisit Bituitus Arvernorum dux, 159, 8.
 Sulla, Σύλλας (L. Cornelius), in Samnites quomodo saevierit, 207, 45; Athenas cepit, 340, 10; 521, 15; 558, 41. Aristionem supplicio affecit, 342, 9. Fimbriam rebellem dejecit, Mithridatem in patriam amandavit, Ilienses beneficiis affecit, 508, 41; Apelliconis bibliothecam accepit, 521, 14. Lelanti campi aquis calidis usus est, 384, 12. A Sulla proscripti Volaterris obsidentur, 185, 53.
 Sulmo, Σούλμων, Pelignorum opp., 201, 33.
 Sunium Σούνιον, pagus Atticae, 342, 31.
 Sunium, Atticae prom., 89, 39; 103, 3; 268, 53; 342, 17, non minus in mare procurrat quam Laconica et exiguo est quam Malea septentrionalius, 76, 34. Sunio adjacet Helena ins., 416, 50. A Sunio juxta Peloponnesum est Myrtoum mare, 269, 8. Ab Euripo distantia, 346, 28. A Sunio ad Leucen acten Euboeae 300 stadia, 343, 10. Ab eo in Boeotiam profecti sunt Temmices, 344, 40.
 Surena, Σουρήνας, Parthorum dux Crassum dolo captum Sinnacis interemit, 636, 9.
 Surrentum, Σύρρεντον, Campaniae opp., 206, 9; 18, 33. Σύρρεντινος οἶκος, 202, 34.
 Susa, τὰ Σούσα, Susidis urbs, 63, 32; 66, 26; 71, 45; ad Choaspem fl., 39, 41; 620, 15. Persarum regia; a Tithono condita; ejus ambitus, figura, arx, muri, templa et regia e coctili latere et bitumine; muris urbem caruisse Polyclethus refert, 619, § 2. In arce singuli reges suum habent domicilium et thesaurum et tabulas administratae reipublicae, 625, 39. Susa thesauros Persidis comportavit Alexander, 622, 17. A Susis ad Aginin 600 stadia, 620, 49; ad emporium lacui adjacens 800

stadia sunt, 620, 30; ad Persepolin 4200 stadia, 619 20. Diotimus a Cydno Susa se navigasse dixit, 39, 41.
 Susii, Σούσιοι, 107, 42, etiam Cissii vocantur, 619, 41. Eos bellis appetebant Elymaei, Cossaei, Uxii, 449, 40; 633, 44. Susii nunquam per se res magnas assecuti sunt, 619, 35.
 Susis, ἡ Σουσίς (Σουσιός, 110, 44), est fere Persidis pars; ejus situs, 419, 26; Susa urbs, *ib.* Susidis orae usque ad Tigrin pertinentis, longitudo, 620, 18. Inter Susidem et Persidem juga montana, quae latrones tenebant, 620, 21. Susidi ea pars Babyloniae proxima est, quae quondam Silacene, postea Apolloniatis est appellata; ambabus a septentrione versus orientem imminet Elymaei et Parætacene, 623, 18; 633, 45. E Suside per Uxiam in Persidis mediterranea itur, 633, 34. Susis opulenta; aerem habet fervidissimum; accommodata huic aestui domorum structura, 622, § 10. Frumento abundat; vitem in ea primum plantarunt Macedones e Babylonia allatam, 623, 3. In Suside oryza nascitur, 590, 36. Maritima palustria sunt et importuosa, 623, 11. Oram Nearchus palustrem esse et ad Euphratem usque pertinere dicit, 650, 36. Susianus pagus prope lacum situs, 500 a Susis stadia distans (A ginis), 620, 49.
 Sutrium, Σούτριον, Etruriae urbs, 188, 19.
 Syangela, Συάγγελα, Lelegum urbs in Caria, 522, 46.
 Sybaris, Σύβαρις, fons prope Buram Achaiae, hinc nomen fluvio Italiae, 332, 13 (Cf. Curtius, *Pelopon.*, t. 1, p. 470.)
 Sybaris, Σύβαρις, Italiae urbs, 218, 5; Achaeorum colonia, sub duce ex Helice urbe oriundo deducta; inter Crathidem et Sybarin fluvios sita, 200 a Crotone stadiis; civitatis felicitas; quam perdiderunt luxuria et petulantia; captam Crotoniatae aquis obruerunt; superstites Sybaritas postea eodem in loco habitantes necarunt Athenienses, urbemque in vicinum locum translata Thuriis vocarunt 218 § 13. Sybaritae Achaeos quosdam arcessunt iisque suadent ut Metaponti locum occupent, 220, 2. Posidoniam condunt, quam eripiunt Lucani, 209, 13. Circa Sybarim in Chonia Rhodii consederunt, 559, 4. Sybaritae donaria Delphos miserunt, 361, 16.
 Sybaris Italiae fluvius, 218, 5 et 44; aquam ejus bibentes equi consternuntur, 219, 6.
 Sybaris, Italiae urbs, ad Traentem (ἡ ἐπὶ Τεύθραντος Σύβαρις codd.) fluvium sita a Rhodiis condita esse a nonnullis fertur, 219, 41.
 Sybota, τὰ Σύβοτα, parvae insulae ad oram Epiri, e regione Leucimmæ promontorii, 269, 39; 102, 32.
 Sycaminorum urbs, Συχαμίνων πόλις, inter Carmelum m. et Stratonis turrem in Phoenicia, 645, 52. [Sic. Plin. 5, 17, § 72 Sycaminón erat inter Dora et Carmelum; sec. Hlin. p. 584 mansio Sicamēnos a mansionē Calamon (hod. *Kalamoun*, 32° 47' lat.) 3 millibus versus meridiem erat, adeoque ponenda foret inter *Kalamoun* et *Attil* locum, qui a *Kalamoun* in novissima Ritteri tabula quinque millia distat. Fortasse minus accurate distantia in Itinerario notatur, et Sycaminón polis ad ipsum *Attil* cum Lapieo referenda est. Ceterum ex Strabonis, Plinii et Itinerarii consensu colligas falsa tradere Eusebium qui, in Onomastico, Sycaminon cum Hephā (*Haifa*) componit. Male Eusebio me addixi in notis ad Scylac. p. 79.]
 Syce. V. Sub Ficum portus.
 Sydracæ, Συδράκαι (al. Ὀξυδράκαι), Indiae gens, Bacchi posterius esse cur putentur, 586, 36; 597, 27. Cf. Hydracæ.
 Syene, Συήνη, in sinibus Aegypti et Aethiopiae, propinqua ei Elephantina insula, 693, 51; 669, 27; 668, 22; 682, 53; 33, 23. Syene in limite aestivi tropici sita, 78, 27;

quia ibi solstitio æstivo meridie gnomus umbram non projicit, 94, 5; 110, 10. Dies maxima 13 1/2 hor., 110, 10. Syenæ puteus, 694, 15. Urbs ab æquatore distat 16800 stadia sive quatuor sexagesimas, 94, 20; a Meroe 5000 stadia, 78, 28; 94, 11. Syene et Alexandria in eodem meridiano, 94, 7. Via qua Syene Philas itur, describitur, 694, 48. Prope Syenen esse Nili fontes Herodotus putavit, 695, 26. Urbs ab Æthiopibus capta, 696, 17. In ea tres Romanorum cohortes præsidii causa, 694, 26. Syenen adierunt Ælius Gallus et Strabo, 97, 36. Syllæus, Συλλαῖος, Nabatæorum ἐπίτροπος, quomodo in Ælium Gallum se gesserit, 663, § 23; 696, 10. Syllium, Σύλλιον, Pamphyliæ opp., 569, 46. Syloson, Συλοσών, quomodo tyrannidem in Samo ins. adeptus sit; de acerbo ejus imperio proverbium, 545, § 17. Symbace, Συμβάκη, regio quam ab Armeniis recuperarunt Atropateni, 448, 45. Symbolorum portus, Συμβόλων λιμὴν, in Chersoneso Taurica, 256, 24, cum Ctenunte portu isthmum facit 40 stadiorum, 256, 26. Portus a Theodosia 1000 fere stad. distat, 256, 46. Symbri, Σύμβριοι, Σύμβριοι, super Venetos habitaverunt, 179, 50. (Non diversi videntur ab Insubribus, qui ap. Polybium 2, 17 vocantur Ἰσόμδρες.) Synaos. V. Sanaus. Synnada, Σύνναδα, Phrygiæ opp., 494, 1 et 20; λίθος Συνναδικῆς, 375, 36; 494, 23. Cf. Docimia. Symæthus, Σύμαιθος, Siciliæ fluvius, in Catanæorum agrum fluit, 226, 6. Syme, Σύμη, insula ad Cariam sita, 560, 4. Synoria. V. Sinoria. Symplegades, Συμπληγάδες, a nonnullis vocabantur Cynææ petrae ad os Bospori; unde Planctas finxit Homerus, 17, 20. Cf. 123, 44, et v. Planctæ. Syracusæ, Συρακοῦσαι, Siciliæ urbs, ab Archia Corinthio condita; ejus origines, 218, 13; 224, § 4. Una cum Archia plurimi venerunt Teneatæ, 327, 2. Urbs a Pachyno 36 mill. pass., a Catana 60 mill. distans est sec. Chorographum, 221, 24. Syracusæ olim ex quinque urbibus muro 180 stadiorum cinctis constabant, 224, 43. Objacet Ortygia ins. primum ab Hesiodo memorata, 19, 12, quæ urbi juncta est ponte, olim aggere λογαίου λίθου, ut Ibycus ait, 49, 25. Portus ab utroque Ortygiæ latere sunt, 625, 53. Ea urbis pars, quæ est ad Ortygiam, ab Augusto restaurata est, immissa colonia, 224, 41. Syracusanorum coloniæ Camarina, 226, 11, et Ancona, 200, 41. Castellum Eubœa, 386, 4. De tyrannis v. Hiero, Dionysius, Gelo. Syracusanorum divitiæ, 224, 10. Urbs a Romanis capta, 224, 41. Syri, Σύροι. Nomen Syrorum a Babylonia ad sinum Issicum et hinc olim usque ad Euxinum pertinebat, 627, 14. Syri apud Homerum vocantur Arimi, i. e. Aramæi, 667, 35. Ad Syros pertinere Arimos sive Aramæos censent, 536, 8. Qui a nobis Syri vocantur, ab ipsis Syris vocantur Aramæi; cui nomini similia sunt nomina Armeniorum, Arabum, Eremborum, 35, 2. Syri cum Armeniis et Arabibus cognati, 34, 42; similes etiam sunt Assyriis et Arianis, 34, 50. Syri vocantur etiam quos vulgo Assyrios dicimus, Babylone et Nini regnantes, 627, 24. Ninus et Semiramis Syri vocantur et Ninus Syriæ metropolis esse censetur, 70, 1. Eadem lingua utuntur qui extra et qui intra Euphratem sunt, 70, 3. Apud Herodotum Syri vocantur Leucosyri Cappadociæ, 466, 13. Syris Ciliciam, quæ nunc dicitur, eripuerunt Cilices Troade expulsi, 536, 10; Taronitin Armenii ademerunt, 453, 27. Cum Syriæ regibus Atropatenæ reges affinitates contraxerunt, 448, 29. Syriæ fines, 637, § 1; partes: Commagene, Seleucis, Cœ-

lesyria, Phœnicia, Judæa; alii aliter dividunt, distinguentes Syros, Cœlesyros, Phœnices et permixtas his quatuor nationes, Judæos, Idumæos, Azotios, Gazæos, 638, § 2. Singularum partium descriptio, 638, § 3 sqq. Syriæ et Ciliciæ confinia ad Pylas, 577, 8. In Syria Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 41. In Syria Arabum est Paropotamia regio, pluresque sunt Arabum principum ditiones, ut Sampsigerami, Gambari, Themellæ, 641, § 11. Syriam antiquissimis temporibus Græci præternavigare non audebant, 40, 19. Olim incursionibus eam vexarunt Nabatæi et Sabæi, 663, 12. Syria tota terræ motu quassata, 48, 26. In Syria inferiore oryza nascitur, 590, 37. E Syria vinum Chalybonium reges Persarum petebant, 626, 4. Syriæ regnum Trypho affectavit, 640, 43. Syria dea Atergatis, 636, 50. Syrium mare, ἡ Συριακὴ θάλασσα, 69, 52; 70, 141. Syrmus, Σύρμος, Triballorum rex; Alexandri M. contra eum expeditio, 250, 34. Syrtis, αἱ Σύρτις, 101, 44; duæ, 108, 6. Usque ad Syrtis mons pertinet inde a Mauritania, 701, 17. Syrtis major, ἡ μεγάλη Σύρτις. Ejus ambitus 5000 stad., sec. Eratosthenem; profunditas 1800 stad. ab Hesperidibus ad Automala et fines Cyrenicæ ditiosis; sec. alios ambitus 4000 st., profunditas 1500, faucium latitudo 1500 st., 101, 51. Syrtis ambitus 3900 fere stadiorum; diameter usque ad intimum recessum 1500 stad., totidemque stadiorum latitudo ostii, 709, 23; nautis est difficilis ob vadosa et brevia, ib. Fauces efficiunt Cephalæ et Borium promontoria, 710, 11. A recessu sive ab Automalis ad Berenice 1500 stadia, 710, 2. Intimus Syrtis magnæ recessus est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 24. Per intimum recessum ducta linea paullo minus 1000 stadiis australior est parallelo Alexandriæ, paucioribus quam bis mille stadiis australior parallelo Carthagini; incidit in Heroum urbem et in Masæsyliorum et Maurorum mediterranea, 709, 49. Supra Syrtis et Cyrenicam Psylli, Nasamonæ et Gætulorum pars, 108, 39. Syrtim majorem a Berenice cum exercitu Cato circumivit 33 dierum itinere, 710, 16. Syrtis minor, ἡ μικρὰ Σύρτις sive Λωτοπαγίτις Σύρτις, 1600 stadiorum ambitu, 600 stadiorum latitudine, 708, 24; 101, 50. insulæ ad eam et urbes, 708, 19 et 29. Ante fauces utrinque sunt Meninx et Cercyna inss., 101, 50. Multis in locis brevia habet, ideoque nautis periculum affert, 709, 26. Syrtis emporium (Tacape sc.), quod flumen allabatur, 708, 37. Syrus, Σύρος, Cycladum una, 417, 4; νῆσός τις Συρίη ap. Homerum, 418, 21; patria Pherecydis, 418, 18. Syrus, usitatum ap. Atticos servorum nomen, 253, 3. Syspiritis, Συσπρίτις, Armeniæ pars, 455, 2. Quam Armeni Thessali socii incoluisse feruntur, 432, 9. Cf. Hyspiratis. [Syspiritis secundum Strabonis verba in meridionali Armeniæ parte quærenda videatur, quom media inter Sophenen et Calachenen memoretur. At non servavit Strabo aut nescivit ordinem geographicum. Nam vix est dubium quin Syspiritis sit hod. Isper regio quæ ab Erzeroum est ortum et boream versus. Alio loco pro Hyspiritide librorum, ut videtur, errore memoratur Hyspiratis, in qua auri metalla sint. Quæ quidem metalla sunt Isper et Gumuch Chane regionis. Eodem facit quod Strabo Chalybes (metallorum fabros) olim fuisse dicit in Derxene et Carenitile, quæ in eodem hoc tractu sunt.] Συσσίτια Cretensium, quæ ἀνδρεῖα vocantur 412, 48; 413, 53.

T.

Tabæ, Τάβαι (Damas), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6.

- Artemidorus Pisidiæ oppidum Phrygiæ vicinum dicit, 488, 29.
- Tabenus campus, Ταβηνὸν πεδῖον, cum oppidis semiphrygiis et Pisidicum quidpiam habentibus, 538, 8.
- Tabulam geographicam primus edidit Anaximander Milesius, 185, 5, 51. Tabula terram in plano repræsentans septem minimum pedum diametrum habere debet, ut singula perspicue exhiberi possint, 96, 24. Tabula terræ antiqua, ὁ ἀρχαῖος γεωγραφικὸς πῖναξ, ab Eratosthene emendatur, 56, 28. Οἱ ἀρχαῖοι πῖνακες Indi cursum exhibent medium inter ortum hiernum et ortum æquinoctialem, 71, 12.
- [*Tacape*] magnum in Syrti min. emporium, 708, 37.
- Tænarum, Ταῖναρον (*C. Malapan*), Laconicæ prom., 309, 15 et 44, quod Neptunus ab Apolline accepisse fertur, 321, 28. Neptuni fanum habet. Cerberus ibi extractus, 311, 45. Marmoris secturas habet, 315, 34. Distantia a Phycunte cui objacet, a Pachyno, Maleis, Onugnatho, 311, 49; 710, 21; 102, 28; 221, 49. A Coryco Cretæ pr., 312, 8.
- Tania submarina ab Europa ad Libyam pertinens, 41, 42.
- Tagus, Τάγος, Hispaniæ fl., 115, 2. Ejus fontes et cursus, 115, 4; 115, 17. A fontibus ad ostium esse lineam rectam 8000 stadiorum perperam dicit Polybius, 88, 21. Tagus per Celtiberiam fluit, 134, 35. E Celtiberis oriens labitur per Vettones, Carpetanos, Lusitanos, 126, 17; austrinum Lusitanicæ latus definit, 126, 37. Accolunt eum Aruaci, 134, 35. Ejus ostium 24 stadiorum, profundum admodum, 125, 47. Affluente mari, Tagus exundat, 125, 49. Insulam habet prope Moronem urbem, 126, 1. Ostio adjacet Olysipon, 126, 14. Fluvius piscibus et ostreis abundat, 126, 16. Navigatio in fluvio, 126, 7.
- Talabroce, Ταλαβρόκη, Hyrcaniæ opp., 426, 23 [quod Strabo juxta Samaritanen (*Saramenen* Ptolemæi, *Syringa* Polybii; hod. *Sari*) recenset. Idem oppidum apud Polybium 10, 31 in libris nostris scribitur ΤαΜ-ῥόξ. Corrige ΤαΛΑβρόξ. Ceterum quum Polybius dicat Talabrocen vicinam esse Syringi (*Sari*); huic autem nunc vicinus sit *Tala* vel *Talar* fl., ad hunc fluvium sitam fuisse ab eoque nomen habere Talabrocen censeo. Hodie fluvio adjacet *Aliabad*. Vox βρόχη significare videtur *oppidum*; idque superest in hod. *Fruch*. Sic non longe a Sari ad *Bawul* fluvium exstat *Bawul-Fruch*.]
- Talamenes, Ταλαμῆνης, Mesthlæ et Antiphi pater, 535, 27.
- Talares, Τάλαρες, gens Molossica, ad Pindum habitabant, pars avulsa ab iis qui ad Tomarum degunt, 373, 10 et 17.
- Tamarum, Τάμαρον, Tauri sive Imai promontorium ad Indicum pelagus, 445, 40. (Idem est quod *Tamum* appellat Mela III, 7; *Tabin* Plin. 6, 20.)
- Tamassus, Ταμασσός, Cypri opp.; metalla ibi, 583, 36; 212, 46.
- Tamna, Τάμνα, Cattabanensium Arabum regia, 654, 1.
- Tamynæ, Ταμύναι, Eubææ opp. in Etretriæ ditione, Apollini sacrum; dei fanum ab Admeto conditum prope fretum, 384, 36.
- Tamyraces, Ταμυράκης, sive Carcinites sinus (*golfe de Ker-kinit* sive *de Perecop*), 255, 8 et 43. Cf. Carcinites.
- Tamyrace, Ταμυράκη, orientale Achillei cursus promontorium, 255, 43; navium statio ibi, *ib.*; ab eo etiam sinus nomen habet, 255, 48.
- Tamyras, Ταμύρας, fl. et Æsculapii lucus et Leonum urbs inter Berytum et Sidonem, 644, 8. [Hodie vocatur *Nahr ed Damour*; quare rectius apud Polybium 5, 68, 9 dici videtur Δαμοῦρας per Δ litteram. Idque etiam propterea putem, quod Æsculapii ille lucus ad eum deum pertinuisse suspicor, qui apud Phœnices vocabatur Δημάρως, Melcarthi pater (v. Movers, *Phoen.* 1, p. 661 *sqq.*). Apud Plinium 5, 17 Damuras male *Magoras* vocari videtur. Ptolemæus inter Sidonem et Berytum medium ponit Leonem fluvium, qui itaque a Tamyra non diversus esse debet, sicuti Leonton polis Strabonis ad ipsum Tamyram ponenda fuerit. Vulgo Leo fl. cum *Nahr Lanteh* componitur; quod perperam fieri dixi in Geogr. Min. t. I p. CXXIII, et nuper etiam Ritterus t. 17, p. 49 monuit. Tamyras fl., in valle fertili et ad commodissimum Libani transitum situs, etiam eo notabilis erat, quod Ptolemæi et Antiochi M. ditiores dirimebat (Polyb. I. I). Quam divisionem Strabo etsi non memoravit, non tamen ignoravit, ut ex eo colligitur, quod ait *nonnullos* Coelesyriæ initium ponere ad Eleutherum fl. et Orthosiam. Alteram hanc divisionem ex Artemidoro sumpserit, quem ab Orthosia in oræ mensuratione profectum esse ex ipso Strabone novimus.]
- Tanagra, Τάναγρα, Bœotiæ urbs, quam Asopus præterfluit, 328, 31; 351, 30. Nonnullis eadem est cum Græa; Tanagrica ditio eadem quæ Poemandris vocatur; Tanagræi etiam Gephyræi dicuntur, 346, 48. Ἡ τετρακωμία ἢ περὶ Τάναγραν, Heleon, Harma, Mycalessus, Pharæ, 348, 19. De Heleo cf. 377, 26 et 347, 34; de Harmate, cf. 347, 1. Tanagræorum vicus Hyria, 347, 25; Mycalessus, 346, 53; oppidulum Delium, 346, 15; portus Aulis, 346, 24. Tanagricus ager, ἡ Ταναγρικὴ, 344, 15. Tanagra et Thespiæ solæ Bœoticarum urbium adhuc constant, 352, 32; 346, 5.
- Tanais, Τάναϊς, emporium ad Tanaim fl. a Græcis Bosporum incolentibus conditum; id Polemo nuper evastavit; commercia ejus; objacet urbi Alopecia ins.; a faucibus Mæotidis distat 2200 stadia, 423, § 3. Tanais emporium barbarorum post Panticapæum maximum, 257, 49. Id tenentibus paruerunt pars Mæotarum, 425, 9.
- Tanais, Τάναϊς, fl. 240, 11 et 28; ab Homero non memoratur, 248, 14; 474, 28; a septentrione in Mæotidem fluit, ita ut ostia fluvii et Mæotidis et ipse fluvius in eodem meridiano posita sint, 88, 40; Nilo obversus est sec. meliores auctores, ita ut cum eo fluvio in eodem fere meridiano sit, 89, 7. Polybius eum ab ortu æstivo fluere censet, 88, 34. Alii eum oriri putant a locis Istro vicinis, 88, 45. Alii per Caucasum versus septentriones labi, et inde reverti ad Mæotidem autumant, 89, 3. Nonnulli Tanaim e Caucasiis montibus, alii vero a superioribus Istri partibus ferri existimant, 423, 10. Tanais a borea fertur; non in eodem cum Nilo meridiano fluit, sed orientalius, 422, 44; fontes ejus ignoti; cognita nonnisi ea quæ sunt prope ostia duo 60 stadiis distantia, 422, 29; 104, 29; 257, 44. Juxta Tanaim æqualibus spatiis meantes Borysthenes et Hypanis in Pontum influunt, 88, 49. Tanais, Asiæ et Europæ terminus, 104, 44; 106, 44; 54, 29; 257, 44. Ad fluvium est emporium ejusdem nominis, 423, § 3. Inter Tanaim et Borysthenem Roxolani degunt, 254, 34. Tanaim accolunt Aorsi, 434, 40 et Hamaxœci, 104, 50. Tanaidis nomen ad Iaxartem fl. Alexandri scriptores transtulerunt, qui Caspium mare paludem esse cum Mæotide palude coherentem putarunt, 437, § 4.
- Tanis, Τάνις, Ægypti urbs, ad quam fossa e Nilo ducta, 690, 36; nomi caput, 682, 11.
- Tanites nomus, Τανίτης νομός Ægypti, 682, 9.
- Taniticum, Τανιτικόν, Nili ostium, 681, 9. A nonnullis Saiticum vocatur, 682, 8.
- Tantalus, Τάνταλος, 496, 51, Phryx dici solet, 489, 40. Ejus divitiæ e Sipyli metallis, 580, 20. Tantalo regnante Sipylus urbs terræ motu eversa, 48, 48

- Taoce, Ταόκη, lucus ad oram Persidis, ubi regia erat, τὰ κατὰ τὴν Ταόκην βασιλεία, 620, 6.
- Tape, Τάπη, Hyrcaniæ regia, 436, 24, a Caspiis portis 1400 stad., *ib.* Nomen hoc aliunde non notum. Fortasse hod. *Asterabad*. Τάγας Polybii huc non pertinere contra Mannertum recte monet Ritter. t. 8, p. 476.
- Taphiassus mons, Ταφιασσὸν ὄρος, in Ætolia, supra Molycriam et Macyniam, 387, 24; 395, 7; collis Locridis, in quo sepulcrum Nessi reliquorumque Centaurorum, quorum de cadaveribus fluere aiunt aquam foetidam; hinc Ozolæ (foetidi) Locri dicti, 366, 31.
- Taphitis, Ταφίτις ἄχρα, prom. Libyæ, in quo Clypea urbs, 708, 4. E Taphitide prom. ad Cossurum ins. 400 stadia, 708, 8.
- Taphiûs, Ταφιοῦς. V. Taphus.
- Taphiorum insulæ, Ταφίων νῆσοι, ante dictæ Teleboarum insulæ; quarum una fuit Taphus sive Taphiûs. Antequam Taphii et Teleboæ eas tenerent, Amphitryo Cephali imperio subjecerat; Homerus Mentæ regi tribuit, incolasque prædones vocat, 394, 26.
- Taphrii, Τάφριοι, intimi sinus Carcinitæ accolæ, 255, 47.
- Taphus, Τάφος, nunc Ταφιοῦς, insula a Cephallenia diversa, sub Menta erat sec. Hom., 391, 51, una ex Taphiorum inss., 394, 26. Taphum eandem esse cum Cephallenia quidam contenderunt, ac Taphios esse Cephallenios eosdemque Teleboas, 391, 43. Taphii olim Acarnaniam tenuisse feruntur, 396, 5.
- Taposiris, Ταπόσειρις, Libyæ locus non longe ab ora dis-situs, in quo magnus conventus celebratur; situs inter Leucaspem et Plinthinen, 679, 23.
- Taposiris parva, ἡ μικρὰ Ταπόσειρις, in tænia quæ inter mare et fossam Canobicam intercedit, 680, 27; 679, 24.
- Taprobane, Ταπροβάνη, insula, 52, 33. Sec. Hipparchum Cinnamomiferæ parallelus transit per ea quæ sunt a meridie insulæ vel per partes ins. extremas, 109, 54. Sec. Eratosthenem insula in eodem parallelo est in quo Cinnamomifera regio, 60, 19; 98, 29. Aeris temperies, 98, 29. Versus Æthiopiam porrigitur per 8000 stadia et ultra, 60, 24. (Cf. 589, § 14.) Si latitudinem sumas congruentem, addasque ab India distantiam, stadia 3000 putare licet, quæ ab India (ad extremitatem meridionalem) pertineant, quot sunt a fine habitatæ terræ ad Meroen cum Indiæ extremitate componendam, 60, 27. Sec. Eratosthenem ab Indiæ ora australi 7 dierum navigatione distat; 589, § 14. Secundum Onesicritum 20 dierum navigatione a continente distat; ejus ambitus, sec. eundem; adjacentes insulæ; cete marina ibi, 589, § 15. Elephantum, 589, § 14. Non minor est insula quam Britannia, 107, 37. E Taprobane in Indorum emporia importantur ebur, testudo, aliæ merces, 60, 25.
- Tapyri, Τάπυροι, 441, 20. Inter Hyrcanos et Arios habitabant, sec. Eratosth., 440, 36; inter Derbices et Hyrcanos, 441, 29. Tapyri in Atropatene, 449, 7. Tapyrorum vestitus, 446, 11. Mos quidam, 441, 30.
- Taras, Τάρας, heros, de quo Tarentum dictum, 232, 9.
- Tarasco (Ταρούσκων codd. Strabon., ut Ptolem.), Galliæ Narbonensis urbs, in via a Nemauso ad Aquas Sextias ducente, 148, 25 et 34; ad Rhodanum sita, a Nemauso 100 fere stadia distans, 155, 30.
- Tarbassus, Ταρβασός, Pisidiæ opp., 488, 20 (Situs loci aliunde non noti incertus.)
- Tarbelli, Τάρβελλοι, Aquitaniæ gens ad sinum Gallicum; (a Pyrenæis usque fere ad lacum d'Arcachon); auri apud eos metalla, 158, 15.
- Tarco, Τάρκων, Tyrrheni dux, de quo Tarquiniorum urbs nomen habet, 182, 46. Tarconem cur canum natum dixerint, 182, 47.
- Tarcondimotus, Ταρχονδίμοτος, Amani castella sub se habuit; a Romanis rex appellatur, 577, 2.
- Tarentinus sinus, Ταραντίνος κόλπος, Italiæ, 174, 27; 176, 6; importuosus, excepto recessu, in quo Tarentum, 231, 5. Sinus magnitudo, 217, § 11.
- Tarentum, Τάρας, adhuc exstat unica Achaicarum in Italia urbium, 217, 46. A Tarante heroe nomen habet, 232, 9. Portus urbis egregius; situs urbis; gymnasium; forum, Jovis in eo colossus; arx; Herculis colossus, 231, 5. Origines urbis a Partheniis Lacedæmoniis sub Phalantho duce conditæ narrantur secundum Antiochum, 231, 27, et Ephorum, 232, 10. Portus non omnino a fluctibus tutus est et in intimo recessu quædam vadosa habet, 234, 43. Tarento ad Brundisium pertinet isthmus 310 stadiorum, 231, 1. A Metaponto distantia, 231, 3; ad Barin s. Veretum sunt 600 stadia, 233, 46; ad Phalarum Corcyrae prom. 1700 stadia, 269, 34. Tarento Romam itur via Appia, 234, 54. Tarentinus ager λεπτόγυος, 234, 35. Tarentinorum democratia, potentia, exercitus ingens; Pythagoricæ philosophiæ studium; Archytas diu urbi præfectus; tum ob res secundas ingruens luxuria; festorum numerus ingens; reipublicæ depravatio; peregrini in bellis duces, ut Archidamus, Cleonymus, Pyrrhus, Alexander Molossus, qui solennem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 232, 53. Bello Hanniblico libertate spoliati, 233, 23. Nunc urbs coloniam Romanam habet, 233, 24. De Heraclea contra Messapios bellum gesserunt, auxilio usi Dauniorum et Peucetiorum, 233, 25. Alexandrum Molossum contra Messapios et Lucanos, Pyrrhum contra Romanos advocarunt, 233, 12. Tarentinis infesti Achæi Italici, e Laconica olim pulsi, 220, 4. De Metapontino agro inter eos controversiæ, 220, 11 et 26. Tarentinorum Thuriorumque de Siritide bellum quomodo sit compositum, 219, 47. Tarentini, ut finitimis Samnitibus adularentur, Lacones olim in Samnitica regione consedissee finxerunt, 208, 31. Thurios in servitutem actos Lucanis eripuerunt, 219, 11. Pro Dionysio tyranno apud Locrenses intercesserunt frustra, 216, 4. Tarento potiuntur Carthaginienses et Fabius Maximus, 231, 23.
- Taricheæ, Ταριχέαι, Judææ opp., 651, 2. (Situs opp. ad extrema Gennesaritidis lacus, in ora ejus occidua prope locum, ubi Jordanes exit. De ruinis v. Ritter, t. 15, p. 345.)
- Tarichia, Ταριχεΐαι, inss. Libyæ prope Thapsum, 708, 15.
- Tarna, Τάρνα, Lydiæ locus, 354, 5.
- Taronitis, Ταρωνίτις (armen. *Taron*), Armeniæ meridionalis provincia, olim Syrorum fuit, 453, 27.
- Tarpetes, Τάρπητες, Mæotarum gens, 425, 1.
- Tarphe, Τάρπη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, unde nomen habeat; nunc dicitur Φαρύγαι (q. v.), 366, 14.
- Tarquinii, ἡ Ταρχυνία, Etruriæ urbs, a Tarcone dicta. 182, 46. Tarquinius venit cum hominum multitudine Demaratus Corinthius, et e Tarquiniense muliere Lucumomem genuit, 183, 4. A Tarquiniis quænam Romani acceperint, 183, 12.
- Tarquinius (L.) Priscus, Demarati filius, ante regnum adeptum Lucumo dictus, 183, 8. Apiolam Volscorum opp. delevit, 192, 37, item Æquorum oppida, *ib.*
- Tarquinius Superbus, T. Prisci f., Suessam cepit, 192, 40; regno excidit, 138; 18; 183, 17; restituere eum tentavit Porsena, 183, 17.
- Tarracina, Ταρρακίνα, Latii opp. in via Appia, 194, 25; prius Τραχίνη (Aspera) dicta; a Circæo distantia; vicina palus, quam duo fluvii, Ufens et alius, implent, 194, 18; 193, 9.

- Tarraco, Ταράκων, Hispaniæ urbs, 133, 11; 139, 4; quamquam portu caret, non minus quam Carthago frequentatur ob situm commodum; metropolis est Hispaniæ intra Iberum sitæ et magnæ partis ejus, quæ extra Iberum est, 132, 22. Falsa de urbe tradit Eratosthenes, 132, 30. Tarracon ab Ilerda 460 st., 134, 12. Ab ea ad extremos Vascones juxta Oceanum 2400 stadia, 134, 17. Tarracone aut Carthagine hiemare solet provinciæ præfectus, 138, 46. Cf. Sertorius.
- Tarsius, Τάρσιος, ad Zeliæm Troadis fl., 20 habens in eadem via transitus, 502, 30.
- Tarsus, Τάρσος, Ciliciæ urbs, 104, 16; 566, 51; 570, 25; Ab Argivis Triptolemi comitibus condita, 638, 52. Tarsus et Anchiæ eodem die a Sardanapallo conditæ, 573, 33. Urbem perfluit Cydnus. Navale Tarsi, 574, 6. Urbs populosa et præpotens, 575, 4; a Ciliciæ finibus borealibus 120 stadiis, ac pluribus a Cydni ostio abest, 574, 18. Tarsi situs, 574, § 12; scholis suis urbs celeberrima; magistri scholarum fere omnes sunt indigenæ, quorum plerique peregre abeunt, 574, § 13. Tarsum male administravit Antonii temporibus Boethus; deinde statum reipublicæ corripuit Athenodorus Sandonis f., 575, 15. Athenodoro successit Nestor, 575, 51. Tarsenses viri: Antipater, Archedamus, Nestor Stoici; Athenodorus Cordilio, Athenodorus Sandonis f.; Boethus; Nestor academicus; Plutades et Diogenes item philosophi; Artemidorus et Diodorus grammatici, Dionysius tragicus; alii complures Romæ et Alexandriæ versabantur, 575, § 15 et 16. Tarso Solos migravit pater Chrysippi, 573, 23. Tarsensibus magna est facilitas de quovis argumento ex tempore dicendi, 575, 18.
- Tartarus, Τάρταρος. E Tartari figmento existimaveris loca ad Tartessum sita non ignota fuisse Homero, 123, § 12.
- Tartessus, Τάρτησις, Hispaniæ regio ad Bætin fl., quam nunc Turduli incolunt, 123, 9. Sic vocari regionem quæ Calpæ adjacet, tradit Eratosthenes, 123, 10.
- Tartessus fl., i. q. Bætis, 122, 53; 123, 8.
- Tartessus urbs fuit in insula, quam ostia Bætis s. Tartessi fl. efficiunt, 123, 8. Nonnulli Tartessum urbem esse hodiernam Carteiam dicunt, 125, 21. Loca circa Tartessum non ignota fuisse Homero ex fabula de Tartaro aliisque nonnullis colligitur, 123, § 12 et 13. Tartessii et maxime principes eorum longævi esse ferebantur, ut colligas ex versu Anacreonteo et ex Herodoti narratione de Arganthonio rege, 125, 10. Tartessiorum de Æthiopum migratione narratio, 27, 25.
- Tasius, Τάσιος, Rhoxolanorum dux, a Diophanto victus, 254, 40.
- Titus Tatius, Quiritium rex, cum Romulo regni et civitatis societatem init; per insidias occiditur Lavinii, 190, 11; 192, 6. Quirinalem collem munivit, 195, 17.
- Tatta lacus, Τάττα λίμνη, in Phrygia, ἀλοπήγιον αὐτοφύες, 486, 35.
- Tauchira, Ταύχειρα, sive Arsinoe, Cyrenaicæ urbs, 710, 20 et 52.
- Taurium, Ταούριον, Troemorum castellum et emporium; asyllum ibi et Jovis colossus æneus, 485, 46.
- Taulantii, Ταυλάντιοι, gens Illyrica, 271, 20.
- Tauriana Italiæ regio supra Thurios, 211, 40.
- Tauri, Ταῦροι, montes duo in ora Troglodytica sinus Arabici, 655, 47.
- Tauri, Ταῦροι, Scythica gens latrociniiis dedita, 256, 22. Chersonesum Tauricam usque ad Theodosiam tenebant, 256, 16 et 22. Taurorum sunt Trapezus et Cimmericus montes, 257, 5. Cf. Chersonesus Taurica.
- Taurini, Ταυρίνοι, Liguriæ pop., per quorum regionem Hannibal transivit, 174, 7.
- Taurisci, Ταυρίσκοι, a nonnullis Teurisci (Ligyrisi codd.) et Tauristæ vocantur, 246, 12; 244, 10. Gallica gens, Thracibus permixti habitabant, 246, 12, et in Norico, 172, 9; 173, 5. Eorum Tauriscorum oppidum Nauportus, 260, 44. Ad eos Boii commigrarunt e Padana regione, 177, 20. Taurisci siye Teuristi Galli a Cimbris appetuntur, 244, 10. Apud Tauriscos ad Istrum Boii habitabant, 177, 21. Taurisci et Boii Galli, qui sub Critasiro rege erant, inter Alpes et Danubium a Dacis debellati sunt, 260, 24. Tauriscos Gallos prorsus delevit Bærebistas Getarum rex, 252, 29.
- Tauristæ i. q. Taurisci.
- Tauroentium, Ταυροέντιον, Massiliensium col. in Gallia, (Taurenti), 149, 32; 152, 52.
- Tauromenium, Ταυρομέντιον, Siciliæ opp.; ejus a Catana et Messana distantia, 221, 26; minus quam Messana et Catana frequentatur, 223, 13. Urbs servorum bello afflictæ, 226, 30.
- Tauropolos Diana. V. Diana.
- Taupolium, Dianæ templum, in Icaria ins., 546, 2.
- Taurus, Ταῦρος, Asiæ mons. Ejus descriptio, 446, cap. 12. Taurus Asiam in duas partes dividit, 420, 45. Latitudo ejus multis locis vel ter mille stadiorum; longitudo 45000 stadiorum inde a continente Rhodo opposita, 421, § 3. A Pamphyliae extremis usque ad orientale mare pertinet, 106, 47. Asiæ pars ab eo versus boream sita vocatur intra Taurum, altera pars extra Taurum, 106, 48. Tauri principium faciunt montes Chelidoniis insulis imminentes; inde enim in altum assurgit; revera autem idem mons etiam per Lyciam et ulterius per Rhodiorum Peræam occasum versus extenditur, et ibi quoque Tauri nomine appellatur, 556, 1; 568, 37. Tauri initium a Caria et Lycia; primum alte assurgit apud Chelidonias; Cilicum valles complectitur; scinditur ab eo Antitaurus et Amanus, 446, § 2. Trans Euphratem partes Tauri: Paryadres et Moschici montes, 447, 29, Parachoatras, in austrino latere Gordyæi montes, in quibus Masius; tum Niphates, Zagrius, Elymaeorum, Paræacenorum, Cossæorum montana, 447, 37; in mediis Tauri montibus Media et Armenia sitæ, 447, 52; 446, 31. Tauri partes sunt Parapamisus, Emodus, Imaus, et sec. Macedonum fabulas Caucasus, 587, 33; 438, 20; 445, 1. Altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam Solymi tenent, 17, 34. Taurus Cilicius, 457, 14. In boreali Tauri parte fontes sunt Euphratis, in australi fontes Tigridis, 447, 6 et 15. Per Tauri angustias in Ciliciam e Cataonia Pyramus effunditur, 44, 14.
- Taurus, Ταῦρος, et Threx Judææ castella in Hiericuntis ingressu sita, ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ Ἱερικοῦντος ἐπιχειμένα, a Pompeio diruta, 649, 33. Secundum Gádovii sententiam (v. Ritter, t. 15, p. 521) referenda sunt ad ruinas castellorum ad viam Akaba dictam exstantes, qua Hierosolymis Hiericuntem itur; posse tamen ait referri etiam ad rudera quæ exstant inter Ain es-Sultan et molas sacchari.
- Taurus Marathonius, 342, 40. Tauri poto sanguine obiit Midas, 51, 25.
- Taxila, τὰ Τάξιλα, Indiæ urbs magna, 589, 50. Inter Indum et Hydaspem, 595, 5. Incolarum quædam instituta refert Aristobulus, 608, § 62, qui Taxilis Brachmanes vidit, 607, 51.
- Taxiles, Τάξιλης, rex inter Indum et Hydaspem, Alexandrum comiter excepit, 595, 9.
- Taygetus, τὸ Τάγετον ὄρος, Laconicæ mons, 173, 51; 390, 18; ejus situs, 311, 33. Ejus vertex aliqui terræ motibus abrupti, 315, 32. Habet marmoris secturas, 315,

36. Taygeti altitudinem exaequant Albi Cretæ montes, 408, 11.
- Teanum Apulum, Τέανον Ἀπουλον, Apuliæ opp., 237, 16. Hinc ad Dicæarchiam isthmus Italiæ minor 1000 stadiis, 237, 18. Teano vicina est Buca Frentanorum, 201, 45.
- Teanum Sidicinum, Τέανον Σιδικῖνον, Campaniæ urbs maxima, in via Latina, 197, 51; 207, 18 et 32; 287, 17.
- Tearco, Τεαρκῶν vel Τεαρκῶς, Æthiopum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18; in Europam usque penetravit, 585, 18.
- Teate, Τεατέα, Marrucinorum caput, 201, 34.
- Tectosages, Τεκτόσαγες, Galliæ pop., 155, 33 et 45; 485, 22. Cf. Volcæ Tectosages. In Asiam transgressi eam Galatiæ partem tenuerunt, in qua sunt Pessinus, Orcaorci et Ancyra, 486, 1.
- Tegea, Τεγέα, Arcadiæ urbs, 320, 45; 323, 37. E 9 pagis conflata, 289, 31; adhuc constat ibique Minervæ Aleæ templum, 333, 42. Tegeatæ cum Argivis et Cleonæis Mycenæ diruerunt, 324, 28. In oraculi versu quodam perperam nonnulli Tegeatas Teneatis substituunt, 327, 11.
- Tela pulcerrima conficiuntur e spinæ cortice quæ nascitur ad Carthaginem Novam, 145, 34. Tela ex Cappadocica stirpe spinam ferente, 145, 39.
- Telamon, Τελαμών, Teucrum filium ejicit, 582, 18.
- Telchines, Τελχῖνες, aut iidem cum Idæis Dactylis, Curetibus, Corybantibus, Telchinis, Cabiris, aut cognati eorum similesque sunt, 400, 32. Telchines novem in Rhodo; ex his ii qui a Rhea advocati in Cretam profecti sunt, Curetes ibi appellantur, 405, 25. Telchines e Creta in Cyprum, deinde in Rhodum venisse feruntur; de artibus eorum sententiæ variæ, 558, § 7.
- Telchinis, Τελχινίς, vetus Rhodi nomen, 558, 19.
- Teleboæ, Τηλεβόαι, latrones, 394, 34. Teleboæ et Taphii et Cephallenæ iidem sunt sec. nonnullos, 391, 44. Teleboæ olim Acarnaniam vel partem ejus tenuisse feruntur, 396, 5; 267, 28. Teleboarum insulæ, postea Taphiorum dictæ, 394, 26. Cf. Teleboas.
- Teleboas, Τηλεβόας, e Lelegis filia natus. Ejus filii erant viginti Teleboæ, ex quibus nonnulli Leucadem inhabitant, 267, 34.
- Teleclus, Τήλεκλος, Lacedæmoniorum rex, e Nedonte loco incolis frequentavit Pœaessam, Echeas, Tragium 309, 29; a Messeniis interfectus est, 232, 12.
- Telephus, Τήλεφος, Herculis et Auges f., a Teuthrante adoptatus est, eique in regno successit, 489, 46; 490, 46; 501, 50; 526, 17; pater Eurypyli, 500, 12.
- Telesia, Τηλεσία, Samnitium u. Venafro vicina, 208, 8.
- Telethrius, Τελέθριον ὄρος, Eubœæ mons, 382, 35 et 51.
- Tellenæ, Τελλῆναι, Latii opp., 192, 43.
- Telmessus, Τελμησσός, Lyciæ pr. portum habens, 568, 1.
- Telmessus, Τελμησσός, Lyciæ opp., quod per aliquantum temporis Eumenes oblinebat, 567, 54.
- Telmissus (?), Bœotiæ fl., 349, 51.
- Telus, Τῆλος, ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.
- Tembrio, Τεμβρίων, Samum colonis frequentavit, 541, 15; 393, 11.
- Temenium, Τημένιον, ubi Temenus sepultus, Argolidis locus, ad sinum Argolicum, ab Argis 26 stadia dissitus, 316, 40.
- Temenus, Τήμενος, Heraclida, in Temenio sepultus, 316, 40. Ejus amicus Oxylus, 307, 7. Ab eo decima generatione descendit Phido, 307, 40.
- Temesa, Τεμέση, nunc Tempsa, Bruttii urbs, ab Ausonibus condita, ab Ætolis frequentata, a Locris, Brutiis, Hannibale, Romanis occupata; ab Homero memorata; prope eam sacellum Politæ sive Temesæi herois; de eo proverbium; in propinquo ærariæ officinæ ostenduntur, 212, 32; 472, 42; 5, 32.
- Temmices, Τέμμικες, barbari in Bœotia habitantes, 267, 1; eo venerunt a Sunio Atticæ, 344, 40.
- Temnus mons, Τῆμνον ὄρος, Caici et Apici campos determinat; ex eo Mysius in Caicum fluit, 526, 47.
- Temnus, ἡ Τῆμνος, Asiæ urbs Æolica; ejus situs, 531, 32; Hermagoræ patria, *ib.*
- Tempe, τὰ Τέμπη, 276, 7, angusta convallis inter Olympum et Ossam, quam Peneus perfluit, 276, 12; terræ motu patefacta, 369, 19. Cf. 274, 26; 276, 31; 378, 8; 379, 5; 454, 23.
- Tempsa, Τέμψα. V. Temesa.
- Tempyra, Τέμπυρα, Samothracum in ora Thracica oppidulum, post quod aliud munimentum (Ζώνη aut Σάλη?), 282, 34.
- Templum sacrosanctum Tolosæ apud Tectosages, 156, 33. Templorum structura Diospolitanorum, 684, § 28; templum Byzantinorum et templum Chalcedoniorum ad Ponti ostium, 265, 38; templum Æsculapii Epidauri, Tricæ, in Co, 322, 4 et 8; Carthagine, 706, 38; templum Ἀμμωνος in Libya, 41, 16. Tempia Anaitidis 456, 40; 439, 9; 439, 33; 628, 28; Apidis Memphi, 685, 48; Apollinis in insula ap. Apolloniatas Ponticos, 265, 8; Actii, 270, 9; Amyclis, 311, 38; in Delio Laconia, 316, 29; Apollinis Teneatæ, 327, 1; Apollinis Tilphossii, 353, 11; Didymæi, 361, 36; Apollinis Phyllii in Thessaliotide, 374, 16; Apollinis Marmarini in Eubœa, 383, 22; Apollinis prope Tamynas in Eubœa, 384, 36; Apollinis Leucatæ, 388, 32. Apollinis Laphrii ad Calydonem, 395, 6; Apollinis Ægletæ in Anaphe, 416, 4; in Delo, 416, 30; Sminthii in Ceo, 418, 6, in Tenedo, 516, 48; Thymbræi ad Trojam, 511, 51; Cillæi Apollinis Cillæ, Colonis, Chrysæ, 523, § 62; Apollinis in Pordoselene ins., 529, 10; Grynei, 631, 51; Apollinis Didymi, 542, § 5; Pataris, 568, 21; in Daphne, 639, 8; templum Bacchi in Samnitarum insula Gallica, 175, 12; in Limnis Spartæ, 311, 43; Cereris ad Acherontem Triphylia, 296, 14; ad Thermopylas, 368, 24; Circes in Circæo m., 194, 4; Diæ Phliunte et Sicyone, 328, 37; Dianæ Ephesiæ ad Hieroscopium, 132, 3; Rhodæ et Emporii, 132, 42; in insula Rhodani fl., 152, 41; prope Ariciam in Latio, 196, 43; Dianæ Nemeææ in Teuthea Achaia, 294, 11; multa Dianæ fana, Ἀρτεμίσια, in Elide, 295, 21; Dianæ Alpheoniæ vel Alpheussæ ad Alpheum fl., 295, 24; Dianæ Ἑλείας ad Alorium, 300, 50; Dianæ Limnææ Lacedæmone et ἐν Λίμναις, 310, 41 et 47; Dianæ Brauronis, 342, 34; Dianæ Amarynthiæ, 384, 47. Dianæ ταυροπόλου in Icaria ins., 546, 2; Dianæ Munychiæ, Pygelis, 546, 20; Dianæ Ephesiæ ad Panormum portum prope Ephesum, 546, 25; Ephesi, 547, 22; Dianæ Leucophryneæ Magnesiæ, 553, 5. Dianæ in Artemisio pr. Rhodiorum παραίας, 556, 22; Dianæ Perasiæ Castabalis, 460, 45; Dianæ Astyrenæ, 524, 41; Dianæ Pergææ, 569, 44; Dianæ Sarpedoniæ in Cilicia, 577, 10; Dianæ in Daphne, 639, 8. Templum Dindymenæ matris deorum in Cyzico ins., 493, 1; in Magnesia ad Mæandrum, 553, 1; templum Enyûs Comanis, 459, 5; Fortunæ in Umbria, 189, 13; templum et oraculum Fortunæ Prænestæ, 198, 53; Gratiarum Orchomeni, 356, 14; Hecates τὸ ἐν Δαγίνοις Caria, 563, 42; Herculis in Sacro promontorio Iberiæ, 114, 12; Gadibus, 140, 42; ad Rhodanum, 154, 16; ad Monæci portum, 668, 52; Tibure, 198, 30; Macistii Herculis t. in Triphylia, 299, 12; templum in ora Libyæ infra Paliurum vicum, 711, 30; nympharum Ioniadum ad Cytherium Pisatidis, 306, 35; Jovis in Argorum urbe, 318, 24; Jovis Lycæi in Arcadia, 333, 44; Jovis Eleutherii Platæis, 353, 33; Jovis Ænesii in Cephallenia, 392, 2;

- Jovis in Venasis Cappadociae urbe, 460, 30; τοῦ Χρυσαιοπέως prope Stratoniceam Cariae, 563, 44; Jovis in Olbe Ciliciae opp., 573, 44; Isidis Solis in Cypro, 583, 18; Tentyrae, 692, 17; Junonis in insula ad Calpen montem 141, 33; Junonis Laciniae, 217, 27; in Argolide, 320, 5 et 46; in Delo, 416, 30; ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18; Leucotheae in Colchide, 427, 38; in Ilithyia Thebaidis urbe, 693, 47; τῆς Φωσφόρου, Luciferae, in Turdetania, 116, 32; Lucinae in Amniso Cretica, 409, 13; Lunae Memphi, 686, 14; in Albania, 431, 33; templum Lycurgo dedicatum, 314, 26; templum Martis ad Rhodanum, 154, 16; τῆς Ἰσοδόρου Μητρὸς prope Tralles, 378, 35; Matris deorum Pessinunte, 486, 10; Matris deorum fanum quod Teriae cognominatur in Troade, 504, 8; Matris deorum Andirenæ, 525, 19; templa Menis, 477, 14; Minervae in Italiae promontorio Capreis objectum, 18, 38; 206, 10; in Hispania, 124, 11; 130, 17; ap. Salentinis, 233, 36; Minervae Luceriae, 235, 48; Scillunte in Triphylia, 295, 47; Alalcomenis, 355, 15; Minervae Nedusiae in Peloponneso, 309, 28; Minervae Aleae in Tegea urbe, 333, 42; Minervae Itoniae in Boeotia, 353, 27; in Thessalia, 374, 11; Minervae Nedusiae in Ceo, 418, 8; Minervae in Illo novo, 507, 52; Ephesi, 541, 39; Lindi, 559, 18; Sidæ, 570, 2; Sai, 631, 30; in Cyrrhestica, 639, 33; Musarum in Helicone, 352, 17; Nemesis Rhamnusiae, 342, 41 (Cf. v. Nemesis). Neptuni Asphalii in Hiera insula, 48, 20; in Elide, 295, 23; ad Tænarum, 311, 46; in isthmo, 317, 28; 326, 47; Neptuni Heliconii, 330, 7; Ægis, 331, 19; 347, 45; Onchesti, 354, 23; Geræsti, 383, 40; in Teno, 418, 42; Osiridis templum Acanthi, 687, 25; Abydi, 691, 47; Panis templum ad Anaphlystum, 342, 22; Partheni in Chersoneso urbe et in Parthenio prom., 256, 16; Plutonis ad Acherontem, 296, 14; Proserpinæ ad Acherontem, 296, 14 (cf. v. Proserpina et Pluton); templum Saturni Gadibus, 140, 42; Serapidis Canobi, 680, 37; Solis Heliopoli, 684, 9; Sirenum in prom. prope Surrentum, 18, 35; Veneris Pyrenææ, 148, 19 et alibi; Lavinii, 193, 44; Ardeæ, 193, 46; Eunnæ, 226, 26; Corinthi, 325, 20; Anaphlysti, 342, 22; ad Bosporum Cim., 424, 34 et 48; in Pyrrha pr., 519, 4; Pakæpaphi, 583, 5; Solis in Cypro, 583, 18; Memphi, 686, 14; Tentyrae, 692, 17; in insula Tritonidis lacus, 710, 8. Templum Vulcani Memphi, 686, 14. Ceterum v. nomina singulorum deorum heroumque.
- Tenea, ἡ Τενέα, Corinthii agri pagus (prope vicum *Chiliodi*. V. Curtius, *Pelop.*, l. 2, p. 549). Apollinis Teneatæ templum. Coloni, quos Syracusas duxit Archias, ex parte Teneatæ erant; postea pagus peculiarem remp. sibi constituit, et ad Romanos a Corinthiis defecit; Corinthio excisæ superfuit. Oraculi vox, 326, 54. Ibi a Polylo Œdipus educatus est; cognatio Teneatarum et Tenediorum, 327, 12.
- Teneas, Τενέας (Tinia ap. Plin. et Silium; hod. *Timia*), fluvius Mevaniam Umbricam præterlabens inque Tiberium incidens, 189, 35; 196, 5.
- Tenedus, Τένεδος, insula, 102, 49, à Tenne nomen habet, 517, 3; 327, 13. Etiam Calydna et Leucophrys a nonnullis vocatur, 517, 1; ei objacet Achæium Troadis; 510, 33. A continente distantia; ambitus; urbs Æolica; portus duo; templ. Apollinis Sminthei, 156, 45. E Tenedo Alpheum fluere Zoilus rhetor ἐν Τενεδίων ἐγκωμίων refert, 225, 44; ἡ Τενεδίων περαιά, 516, 45, in qua sunt Colonæ, 517, 6. Tenediis cognatio intercessit cum Teneatis; Apollinis cultus apud utrosque similis, 327, 13.
- Tenericus campus, Τηνερικὸν πεδίων, in Boeotia, unde nomen habeat; ad eum sita Onchestus, 354, 35 et 23. Tenerus, Τήνερος, Apollinis et Meliae f., vates oraculi quod erat in Ptoō monte; ab eo campus Tenericus Boeotiae dictus, 354, 36.
- Tenensis, Τηνεσσός, regio Æthiopiae quam tenent Ægypti qui a Psammelicho defecerunt et Sembritæ vocantur, 650, 10.
- Tentoria Nomadum Scytharum describuntur, 254, 50.
- Tennes, Τέννης, Cycni f., Tenediorum princeps, Tenedo insulae nomen dedit, 517, 3; cum eo Teneatis Corinthiae regionis cognatio fuisse fertur, 327, 14.
- Tentyra, Τέντυρα, urbs Ægypti, 691, 50, in qua est Veneris templum et Isidis fanum; post hæc τὰ Τυφώνια, 692, 17. Tentyritæ crocodilos persequuntur, 691, 52; naturalem quandam vim contra crocodilos habere dicuntur, adeo ut nihil damni ab iis accipiant; exemplo res probatur, 692, 3.
- Tenus, Τήνος, una ex Cycladibus, 417, 5; cum urbe exigua magnoque fano Neptuni; Neptuniacum festum, 418, § 11. Teniis imperarunt Eretrienses, 384, 50.
- Teos, Τέως, Ioniae urbs. Ejus situs ad isthmum peninsulae, 550, 8; 549, § 30. A Gerrhæidis 30 stadia distat, 550, 5; a Lebedo 120 stadiis abest, 549, 45. Vocatur Ἀθαμαντίς ap. Anacreontem; primum eam frequentavit Athamas, deinde Naucelus, post Apæcus et Damasus Athenienses et Geres Boeotus, 541, 8. Teii Persarum contumelias fugientes Abdera migrarunt; postea ex parte redierunt; Teii Anacreon, Apellico, Hecataeus, 549, § 50. Epicurus in hac urbe educatus est, 545, 31. Teos Bacchicorum in Ionia artificum sedes, 549, 37. Teiorum ad Romanos legatio, 549, 41.
- Teredon, Τερηδών, ad Euphratis ostium opp. a Babylone 3000 stadiis dissita, 66, 38; 651, 51; 652, 9; distantia a Tyro et Arado inss., 652, 29.
- Terentius Varro Salassos devictos sub hasta vendidit Eporediæ; castra habuerat quo loco Augusta urbs (*Aoste*) condita est, 171, 29.
- Tereus, Τηρεύς, in Daulide regnavit, 363, 11; 266, 50.
- Tergeste, Τεργέστη, Istriæ opp.; ejus ab Aquileja distantia, 179, 39; Carnicus vicus; ab ea per Ocrum m. ad Lugeum paludem itur, 260, 49. A Tergeste ad Danubium 1200 stadia, 261, 4.
- Teria, Τήρεα, Troadis locus, 484, 7; ad Zeliæ ditionem pertinens, 502, 25; τὸ Τηρείης ὄρος et Matris deorum templum, quod Teriæ vocatur, 504, § 17.
- Terina, Τερίνα, Brutii oppidum ab Hannibale eversum, 212, 50.
- Termerium, Τερμέριον, Myndiorum prom., e regione Scandarii, Coorum pr., 561, 10.
- Termerum, Τέρμερον, cast. Cariae, supra Termerium pr., 561, 13.
- Termessus, Τερμησσός, Pisidiæ opp., 488, 20; 539, 21; supra arcem ejus Solymus collis est, 539, 10; oppidum angustiis montium adjacet, per quos e Lycia in Milyadem transitur, 568, 53; 539, 42; Termessus ab Alexandro diruta est, 569, 2. Prope sunt Bellerophontis vallum et Pisandri tumulus, 539, 12.
- Termilæ, Τερμίλαι, e Creta in hodiernam Lyciam sub Sarpedone venerunt; prius Milyes, et ante hoc Solymi vocabantur; postea a Lyco Pandionis filio Lycii dicti sunt, 490, 45; 569, 24; 578, 35.
- Terpander, Τέρπανδρος, Lesbios, primus septem chordis lyram instruxit, ut ipse dicit, 528, 42.
- Terra σφαίροειδής, 78, 10; 52, 10; una cum aquæ elemento globum constituit, sicut cælum, 52, 20; Terra globus est non ad tornum exactus, sed qualis sensu percipitur, 92, 41; habet enim inæqualitates quasdam; multæ ei accidunt mutationes ab aqua, igne, concussionibus, exhalationibus; quamquam hæc totius terræ figuram et qualitatem non mutant, 41, 1. Terra idem cum cælo habet centrum, et axem per ipsam mediam et cælum

medium productum, 91, 12. Circa terram et axem ab ortu ad occasum circumagitur cœlum et cum eo stellæ fixæ, 91, 14. Terram Oceanus ambit, 2, 3; 3, 30; 83, 1; eandem cum mari habet superficiem, 92, 37. Terræ hemisphæria duo, septentrionale et meridionale, 91, 52; in septentrionali est terra habitata, 92, 5, in spatio quadrilatero, cujus latus meridionale est dimidia pars circuli æquinotialis, boreale autem dimidia pars paralleli in boreali tractu ducti, reliqua duo latera sunt segmenta circuli per polos ducti, 92, 50. Est quasi insula, quamquam quum nondum circumnavigata sit, experientia id non constat, 93, 2. Terram esse insulam sensu et experientia docemur; plurima ejus pars jam circumnavigata; quod superest circumnavigandum haud multum esse potest; neque qui id tentarunt, unquam propter objectam terram, sed aliis de causis a cœpto destiterunt. Fluxus quoque ratio quum ubique eadem sit, probat eam ab uno eodemque mari proficisci, non igitur bimare esse mare Atlanticum, p. 4, 20 *sqq.* Quadrilaterum istud est dimidia pars σπονδύλου sive verticilli, quod efficit segmentum hemisphærii, duobus parallelis abscissi. Terra habitata chlamydis formam habens, minor est parte dimidia hujus quadrilateri, 93, 24. In verticillo illo, cujus in altero latere nostra terra habitata jacet, oppositum huic latus aliam habere terram habitatam non improbabile est, 97, 51; terra παντάκτωρος, sec. Parmenidem et Posidonium, 78, 13; 91, 23; 92, 43. De quantitate terræ non convenit, 52, 12. Eratosthenicam dimensionem non omnes probarunt, *ib.* Inter dimensiones recentiores ea quæ minimam terram facit, perimetrum terræ esse statuit 180000 stadiorum, teste Posidonio, 78, 40. Secundum Eratosthenem et Hipparchum terræ circulus est 252000 stadiorum, quem Hipparchus in 360 partes divisit, adeo ut singulæ partes sint 700 stadiorum, 109, 20. Terræ habitatæ figura chlamydis similis, quum in extremis (occiduis maxime) latitudo valde contrahatur, 96, 6; 97, 53; 98, 24. Unde paleat extrema longitudinis utrinque coarctari, 98, 27. Terræ habitabilis terminum borealem in Hibernia ponendum esse Strabo censet, 94, 50. Ejus punctum maxime occiduum est Hispaniæ promontorium Sacrum, 98, 38. Ad terræ habitatæ fines a Britannia boream versus computare licet 3000 vel 4000 stadia, 95, 28. Terræ habitabilis longitudo in circulo per Athenas ducto major est quam tertia pars totius hujus circuli, 54, 12. Est vero 70000 fere stadiorum, 95, 54; 87, 25; 93, 35; 445, 57; latitudo minor 30000 stadiis 93, 37. Secundum Eratosthenem latitudo foret stadiorum 38000, a Cinnamomifera sc. usque ad parallelum Thulæ insulæ, 52, 33. Longitudo definitur linea quæ ducitur per Columnas, fretum Siculum, Rhodum, sinum Issicum et Taurum, 58, 4. Latitudo definitur linea meridiana, quæ a Cinnamomifera regione et Ægyptiorum exsulum insula pertinet usque ad parallelum Hiberniæ, 97, 54. A Columnis ad Issum sunt 30000 stadia; hinc usque ad Oceanum 40000 stadia. Ab Amiso, quæ est in Issi meridiano sita, usque ad mare Hyrcanum 10000 stadia; hinc ad Oceanum 30000 stadia, 445, 10. Quod latitudinem attinet, ab Hyrcania ad Artemitam sunt 8000 stadia, hinc ad sinum Persicum 8000 stadia, hinc ad loca extremæ Æthiopæ opposita circa 8000 stadia; ab Hyrcania ad Oceanum borealem 10000 (6000?) stadia, 445, 27. A Rhodo meridiem versus sunt 16600, boream versus 12700 stadia, (si a Borysthene boream versus 4000 st. computantur) 95, 46. Cognitæ terræ longitudinem plus quam duplo esse majorem cognita latitudine plurimi confitentur, 53, 21. Terram si quis in globo perspicue repræsentare velit, ut Crates fecit, globo permagno opus est, cujus diame-

ter decem minimum sit pedum; hoc si non licet, describatur terra in tabula septem minimum pedum, et circulis substituantur lineæ rectæ, 96, § 10. Paralleli terræ circuli per Cinnamomiferam, Meroen, Syenen, Alexandriam, Rhodum etc. ducti fusius describuntur p. 109, 53; 56, 10 *et pagg. seqq.* Terræ climata et dierum longissimarum rationes in unoquoque exponuntur, 108, § 34-43. Eratosthenica terræ divisio, 56, 10. Terræ segmentum quod mari Caspio et Tauro monte et Oceano determinatur ortum versus in acutum desinit, 445, 6; cultrique coquinarii formam refert, 445, 38. Terræ divisio quadripartita inter Æthiopes, Scythas, Indos, Celtas, sec. Ephorum, 28, 15. Ἡς ὀμφαλός, Delphi, 360, 18. — Terram colunt Persæ, 623, 40. — Terra Chalcidica frumentum, cui admiscetur servat, 493, 10. Terra Cimolia, ἡ Κίμωλία γῆ, in Cimolo insula, 416; 17.

Terræ motus fundum maris mutant, 45, 12. Terræ motus, qui per Græciam acciderunt, recensuit Demetrius Callatianus, ex quo plurima Strabo excerptit, 50, 21. Terræ motus Helicen et Buram absorpsit, 330 et 332, 11. Buram et Bizonen, 45, 19; 49, 26. Terræ motibus obnoxia Eubœa, 384, 18. Terræ motus ingens in Rhagiana Mediâ ad portas Caspias, 441, 25; 50, 15; in Lydia et Ionia, quo Sipylus eversa et Troja inundata, 48, 47; 496, 14; alii quibus læsæ sunt Magnesia, Sardes, Tralles, Laodicea, 496, 15; 536, 38. Sæpissime terræ tremoribus afficitur ἡ Κατακεκαυμένη Lydiæ et Mysiæ, 495, 53; Philadelphiæ, 496, 1; 537, 1; Apamea Phrygiæ, 495, 31; Carura, 495, 31; tota fere ad Mæandrum regio, 495, 40. In Phœnicia major Sidonis pars diruta, totaque Syria et insulæ quædam Cyclades et Eubœa terræ motu quassatæ, 48, 21. Rhodi colossus Solis concidit, 557, 11.

Testudines, χελώνια, e Taprobane in Indorum emporia importantur, 60, 25. Testudines maximæ apud Chelonophagos, 658, 18.

Testudinum insula in sinu Arabico, 658, 24.

Tetrapolis Attica, 341, 28; 329, 13; 383, 28, Tetrapolis Dorica. V. Dorienses. — Tetrapolis ἡ Σελευκίς. V. Seleucis. — Tetrapolis Cephallenia. V. Cephallenia. — Cibyrtis tetrapolis. V. Cibra. Cf. etiam Ceos et Carpathus.

Tetrapyrgia, Τετραπυργία, locus super Plynium portum ad Catabathnum Libyæ, 711, 37.

Tetrarchiæ Galatiæ, 485, 30. V. Galatia.

Teucer, Τεύκρος, a Telamone ejectus in Cyprum abiit, ubi primum appulit in Achæorum acten, deinde Salaminem condidit, 582, 17. Teuceri socii apud Callaicos in Hispania consedissee feruntur, 130, 24. Teucris (Ajacis f., ut Strabo ait) δυναστεία καὶ ἱερωσύνη in Olba urbe. V. Olbe.

Teucer, e Troâ nunc Xypetensium dicto pago Attico in Troadem venisse a nonnullis fertur, 517, 33.

Teucris, Τεύκροι, in Troade. Eorum migrationes, 51, 13; in Troadem e Creta venerunt; datum iis oraculum, 517, 21. Quæ de Teucris et muribus narrantur, unde Sminthio nomen, referenda sunt ad Sminthium prope Theben situm, 524, 24. Teucros Troadis ex Attica, non vero e Creta, venisse nonnulli asseverant, 517, 33. Teumessus, Τευμησσός, Bæotiae opp., ad Thebanam regionem pertinet. Cecinit de Teumesso Antimachus, 351, 31; 354, 6.

Teuristæ Galli iidem qui Taurisci, siquidem 244, 10 legendum est Τευρίστας ἢ Ταυρίσους.

Teutamus, Τεύταμος, Zethi pater, 530, 24.

Teuthia, ἡ Τευθεία, Achaiae opp. in Dymen urbem assum-

- tum; habet Nemydiæ (Nemeæ?) Dianæ fanum, 294, 10.
- Teuthis, ὁ Τευθείας, fl. Canconem fl. excipit, ipse exit in Acheloum qui præter Dymen fluit, 294, 8.
- Teuthides, Τευθίδης, ad Turdetaniam prægrandes, 120, 31.
- Teuthrania, ubi Teuthras et Telephus regnarunt, inter Pergamenen et Elaitin sita, 489, 46; Non supra 70 stadia distat a Pergamo, Eleæa, Pitana et Atarneo, 526, 7. (Quæ mensuræ quum in unum fere punctum convergant, non de regione Teuthrania, sed de urbe cogitandum est. Ac sane urbem memorant Cypriorum fragmenta et Xenophon et Plinius et Stephanus. Mensuræ eum urbis locum indicant, quem Kiepertus Halisarnis vindicavit etsi dubitans.)
- Teuthras, Τεύθρας, Teuthraniae rex, 489, 46. Augen uxorem ducit Telephumque adoptat, Mysorum et Cilicum rex, 526, 10; 490, 36; 506, 51.
- Teutones, Τεύτονες, Belgas aggrediuntur, 163, 26.
- Thala, Θάλα, Africæ opp. in bello Africano diruta, 705, 53.
- Thalami, Θάλαμοι, nunc Bæoti dicti, ad sinum Messeniæ cum a Pelope conditi, 309, 24 (in valle hodiernæ *Milia*).
- Thales, Θαλῆς, Milesius; ejus studia; magister Anaximandri, 542, 52; 5, 49. Nilum imbribus augeri tradidit, 672, 13.
- Thalestria, Θαληστρία, Amazonum regina, Alexandrum in Hyrcania convenisse a nonnullis perhibetur, 433, 25.
- Thaletes, μελοποιὸς ἀνὴρ καὶ νομοθετικὸς; cum eo versatus Lyeurgus, 414, 18. Ejus inventum rhythmi Cretici, 413, 5.
- Thamyris, Θάμυρις, Thrax, musicus, 404, 44; 280, 15. Ad Dorium a Musis arte canendi privatur, 301, 6.
- Thapsacus, Θάψακος, ad Euphratem urbs, 71, 3; 75, 27 *et passim*. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, sec. Eratosth.; ad Zeugma τὸ κατὰ Κομμαγήνην 2000 stadia, 635, § 22; 66, 37; ad Tigrim (quo loco Alexander trajecit, 75, 13), 2400 stadia, ad portas Caspias 10000 stad., ad portas Armeniæ circa 1100 stadia, 66, 11 et 40; ad Pelusium 6000 stad. sec. Eratosthenem, supra 8000 stadia sec. Hipparchum, 73, 12. Ἡ κατὰ Θάψακον διάθασις, 635, 33; τὸ ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, 635, 33 *et passim*. Thapsacum per Euphratem adveniunt a Gerrhæis merces Arabicæ, 652, 24.
- Thapsus, Θάψος, Africæ urbs, 1708, 16; ad quam Cæsar Scipionem vicit, 706, 3. Lacus prope urbem, *ib.*
- Thasiorum capita, αἱ Θασίων λεγόμεναι κεφαλαί, in ora Thracia, 282, 14.
- Thasus, Θάσος, insula, 102, 52; 281, 49. A Paris frequenter, 418, 13. Πανελλήνων οἶκος ἐς Θάσον συνέδραμεν, ut Archilochus dixit, 318, 14. Thasia figlina in Narone fluvio inventa, 263, 26. Thasius Stesimbrotus scriptor, 405, 39.
- Thaumaci, Θαυμακοί, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 37; 334, 35.
- Thaumacia, Θαυμακία, Magnesiæ opp., in ditione Philoctetæ, 375, 15 (Situs incertus. In tabula oppidum retuli ad ruinas quæ prope *Muresis* vicum sunt et vulgo Castaneæ assignantur.)
- Thebæ, Θῆβαι, Ægypti urbs, a mari ad 5000 (?) fere stadia distans, 29, 41; nunc Diospolis vocatur, 684, 20; 692, § 46. Homero ἐκατόμυλος et opulentissima urbs; Ægypti metropolis; priscæ magnitudinis reliquiæ per 80 stadiorum longitudinem supersunt; nunc per vicos habitatur Memnonium; sonum ibi a colosso editum audivit Strabo; regum sepulcra, obeliscorum inscriptiones; Thebani sacerdotes astronomiæ philosophiæque studiis clari; eorum inventa; virgo Jovi sacra, 692, § 45. Thebas adiit Menelaus, 33, 26. Olim propiores ei fuerint Æthiopiæ termini, 34, 21. Thebis Memnonia quædam, 690, 54. Thebani Æg. aquilam et ovem colunt, 690, 29 et 24.
- Thebæ Bæoticiæ, secundum nonnullos, Homeri ætate desertæ erant ob Epigonorum expeditionem; eamque ob causam Thebanorum mentionem non fieri in Catalogo: alii vero interfuisse eos bello aiunt, sed infra Cadmeam tunc habitasse; Cadmeam vero etiam ipsam Thebas vocatam esse, adeo ut Thebani ab Homero dicantur ὡς ὑπὸ Θήβας (Il. 2, 505), 354, 11. Thebas Cadmeæ adjecerunt Cadmi posteri, 344, 44. Urbem Asopus præterfluit, 328, 31. Thebani olim tributum Orchomeniis pendebant, 356, 11. Sub expeditionem Epigonorum Alalcomenas et in Tilphossium montem confugerunt, 355, 25. Thebis Philotas colonos Prienen duxit, 541, 7. Thebani Messenen renovarunt, 310, 37. Lacedæmonios duobus proeliis vincunt; de principatu inter Græcos certant; Epaminonda defuncto, spe imperii dejiciuntur; pro Græcis bellum in Phocenses gerunt, 345, 49; 344, 27. Post Leuctricam pugnam Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt, 329, 49. Thebæ a Macedonibus dirutæ et restauratæ; nunc nonnisi pagus, 346, 1. Thebanorum fuit oraculum in Pto monte, 354, 44. Thebaidis regio est Parasopia, 351, 19; Peteon vicus, 352, 39; Hyria, 347, 26; Therapnæ et Teumesus, 351, 31. Thebis ad Solum 50 stadia, 351, 5.
- Thebæ Phthiotides, Θῆβαι Φθιώτιδες, Thessaliæ, 370, 39. 372, 31; 374, 23; sub Crocio campo, 371, 50; in Proteilai ditione, 374, 1.
- Thebe, Θῆβη, Pamphyliae sive Lyciæ opp., ut ferunt, inter Attaleam et Phaselidem situm, a Cilicibus Troadis e Thebano campo ejectis conditum, 569, 39.
- Thebe, Troadis opp., 50 stadiis ab Achillis vallo, 70 stadia ab Astyris, 60 ab Anderis distat, Θῆβη ὑπὸ Πλάκῃ ὠληέσση ap. Homerum vocatur, quamquam Πλάκος aut Πλάξ ibi nihil vocatur, 524, 48. Thebe nunc deserta; ab Adramyttio 60 stadiis distat, 523, 27. Prope Theben est Cilla, 523, 31. Theben tenuit Eetion Cilicum princeps, 523, 5; 500, 34; ab Achille vastata est; patria Chryseidis et Andromachæ, 500, 34; 523, 7. Thebes campus, 503, 13, in quo Chryse, 517, 40, et Lyrnessus, 523, 20. De eo Lydis et Mysis et postea Græcis certamina erant, 523, 21. Thebes campum occuparunt Lydi, qui tunc Mæones dicebantur, et Mysorum, qui sub Telepho et Teuthrante fuerant, reliquiæ, 501, 49. Supra Thebes campum est Apiæ campus, 526, 49. Thebaica Troadis Cilicia, 551, 36. E Thebano Troadis campo ejecti Cilices Lyrnessum et Theben inter Attaleam et Phaselidem condidisse feruntur, 569, 39.
- Thebaica Custodia, Θηβαϊκὴ φυλακὴ, locus Ægypti, 690, 35 (ad hod. *Tauneh*).
- Thebais, Θηβαίς, regio Ægypti in 10 præfecturas divisa, 669, 47. E Thebaide ad Memphim distantiae, 683, 14. Thebaidis urbes, 690, § 41 sqq.; maxima earum Ptolemais, 690, 44. In Thebaide ortam seditionem repressit Cornelius Gallus, 696, 3. Thebaica spina, e qua gummi colligitur, 687, 27. Thebaica palma, optima, 695, § 51.
- Themellas (?), Arabum in Syria princeps, 641, 27. (Sec. vulgatam lectionem habemus nomen principis Arabum. Casaubonus vero et Letronnius et Groskurdus legendum putant: ἡ Γαμβάρου Θεμέλλα, adeo ut Themella oppidum sit, sedes Gambari principis, sicut Arethusa est Sampsicerani. Hoc ut ipse etiam censeam, eo inducor, quod non longe ab Arethusa *Theledam* locum notari video in Tab. Peutingeriana. Id enim nomen in tanta Tabulæ corruptione ad Themellam Strabonis revocandum esse puto. Situs locus est inter Apameam et Occarabam

- hod. *Okarebe*) ab hac 48 m. p., ab illa 28 m. p. distans, adeo ut Theleda pertinuerit ad ruinas quæ a Occaraba boream versus notantur in Syriæ tabula Berghausiana.)
- Themis, Θέμις, cum Apolline oraculum Delphicum condidit, 362, 19. Themis Ichnæa in Ichnis, Thessaliotidis opp., colitur, 374, 17.
- Themiscyra, Θεμισκυρα, τὸ τῶν Ἀμαζόνων πεδῖον, 104, 17 et 33, in Amisi ditione, 469, 1; 466, 22, ubi Leucosyri habitant, 476, 22. Themiscyræ planities describitur, 469, § 15; tota humilis est, 44, 2. Ex ea Amazones cum Gargarensibus in regionem quæ a Caucasio septentriones versus est, emigrarunt, 432, 45.
- Themisonium, Θεμισώνιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 5.
- Themistocles, Θεμιστοκλῆς. Ejus vel mater vel filia sacerdos fuit Dindymenes Magnesiae, 553, 2. Themistocles a Xerxe accepit Myuntem, Magnesiam et Lampsacum, 543, 35; 503, 6.
- Thena, Θένα, Libyæ opp. ad Syrtin minorem, 708, 19.
- Thenam Cæsar cepit, 706, 5.
- Theocles, Θεοκλῆς, Atheniensis, Græcis in Siciliam coloniarum ducendarum auctor quomodo exstiterit, 222, 28.
- Theocritus, Θεόκριτος, sophista, Chius, Theopompi adversarius, 551, 18.
- Theodectes, Θεοδέκτης, poeta. Ejus versus laudantur, 593, 11.
- Theodorus, Θεόδωρος, rhetor, Gadarensis, Strabonis æqualis, 646, 24.
- Theodorus, Iasensis, dialecticus, Cronus cognomento, quod quidem cognomen ab Apollonio magistro in eum translatus est, 562, 14.
- Theodosia, Θεοδοσία, Chersonesi Tauricæ urbs; ejus portus. Ibi olim finis Bosporanorum et Taurorum, 257, 12. Cf. 258, 14 et 25 et 33. A Theodosia ad Panticapæum 530 stadia, 257, 16; quot sint ad Symbolorum portum, 256, 46.
- Theodosius, Θεοδόσιος, et filii ejus, mathematici e Bithynia oriundi, 485, 5.
- Theologia prisca tota ex fabulis constat, 16, 17. Theologica quædam de sacrificiis inter feriandum celebrandis, 401, § 11.
- Theophanes, Θεοφάνης, historicus, Mytilenæus, Pompeii amicus, patriam ornavit; M. Pompeii pater, 528, 12. Tanaim e Caucasii montibus oriri opinatur, 423, 12. Pompeii castra secutus in Albania fuit; laudatur de Amazonibus eorumque vicinis, 432, 14; de animalculis quæ in nivis glebis apud Armenios reperiuntur, 453, 9; de Armeniæ magnitudine, 454, § 11. Armeniæ minoris castellum Συνορίαν memorat Συνορίας nomine, 475, 42.
- Theophilus, Tibii f., a Mithridate Eup. necatus, 477, 43.
- Theophrastus, Θεόφραστος, Aristotelis discipulus, Eresius, olim Tyrtamus dictus; unde alterum nomen habet, 528, 30. Ei Aristoteles bibliothecam suam reliquit, quam una cum Theophrasti libris accepit Neleus Scepsius. Ulteriora horum librorum fata, 520, § 54. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus, 342, 1. Theophrastus laudatur de Leucocoma et Euxyntheto Lebeis, 411, 11.
- Theopompus, Θεόπομπος, historicus, Chius, in republ. gerenda Theocriti sophistæ adversarius, 551, 17. Proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus et Indicarum rerum scriptores, 36, 13. Meropidem terram quandam fugit, 248, 42. Laudatur de origine nominis maris Adriatici, 263, 17; de sinus Adriatici et Illyricæ oræ longitudine, deque aliis quæ de eodem mari parum accurata tradidit, 263, 22. Theopompus Istrum uno ostiorum in mare Adriaticum effluere censuit, 263, 30; 14 gentes Epiroticas esse dicit, 269, 12. Citatur de Lacedæmoniis qui Argolicis Asinæis exsulis in Messenia agros dederint, 320, 54; de Methone, 322, 22; de Parapotamiis Phocidis, 363, 50; de Larisa oppido in Elidis et Dymæi agri confiniis, 378, 26; de Histiaea Eubœæ, 382, 46; de Mariandynis, 464, 29; de Sinopes originibus, 468, 43; de Mesogi monte, 537, 44; de Sesto, 506, 29.
- Theopompus Cnidius, Cæsaris amicus, Artemidori pater, 560, 15.
- Thera, Θήρα, Laconica insula maris Cretici, Λακωνίς, 38, 30; 710, 32; olim Calliste dicta, in qua Theram urbem Minyæ condiderunt, Cyrenes metropolin, 298, 29; 710, 32; 416, 3; 48, 11. Situs insulæ et ambitus, 416, 3. Cf. Calliste. Inter Theram et Therasiam e mari prodiit Anaphe ins., 48, 10.
- Theras, Θήρας, Autesionis filius, Minyas ducit in Callisten ins., ibique Theram condit, 298, 29.
- Therasia, Θηρασία, insula Theræ et Anaphæ vicina in mari Cretico, 416, 12; 48, 10.
- Therapnæ, Θεράπνη, Bæotiæ opp., ad Thebanam regionem pertinent, 351, 31.
- Therma, τὰ Θέρμα, Ætoliae urbs, ubi comitia creandis magistratibus Ætoli habent; statua ibi Ætoli; inscriptio in basi ejus, 398, 17.
- Therma, Θέρμα, Macedoniæ opp.; unum ex iis quorum incolae in Thessalonice condidit Cassander. (Hoc opp. a Thessalonica olim Therma dicta distinguendum est, si verba Strabonis premere velis. Significari vicinum a meridie locum, thermis etiam nunc clarum censet Tafelius.) Inter Thermam et Chalastram Axius exit, 277, 18.
- Thermæ, aquæ calidæ ad sinum Carthaginiensem 708, 2. Thermæ Etruriæ, 189, 2; Phazemonitarum in Ponto, 480, 6; thermæ quæ sunt Ædepsi et in Thermopylis terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 25.
- Thermæus sinus, Θερμαῖος κόλπος, 275, 46; 279, 30; 287, 35; 103, 3; multa oppidorum ad eum sitorum diruit Cassander incolasque Thessaloniceam transduxit, 277, 33. In sinum influit Haliacmon, 274, 30. Ab eo ad Epidamnnum transitus terrestris supra 2000 stadiorum; sec. Eratosthenem vero nonnisi 900, perperam, 76, 43. Thermæi sinus promontorium Canastræum, 278, 35.
- Thermessa, Θέρμεσσα, una e Liparæis insulis, Siciliæ proxima, 229, 2; nunc Hiera (Sacra) Vulcani vocatur; deserta et saxosa; tribus crateribus ardet, qui fusius describuntur, 229, 10.
- Thermodon, Θερμώδων, Ponti fl., ab Homero non memoratur, 248, 14. Ejus ad ostia ora humilis et aggesta, 44, 2. Thermodon Themiscyræ planitiem percurrit, 469, 8. Thermodontem pro Lyco memorat Eratosthenes, 453, 46.
- Thermopylæ, Θερμοπύλαι sive Πύλαι sive Στενά, ap. Locros Epicnemidios, 365, 52; non memorantur apud Homerum, 30, 19. Situs earum; thermæ Herculi sacrae; imminens Callidromus mons, 367, 13. Ἡ Πυλαία σύνοδος Ἀμφικτυόνων, 360, 45. Thermopylæ quot stadia absint ab intimo Crissæi sinus recessu, 287, 25; a Cenæo pr. et Sperchio fl., 373, 32. Ad Thermopylas Cereis fanum, in quo Amphictyones singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 24. Mare terræ motu sublatum ad Thermopylas accessit, 50, 35. Inscriptio in quinque columnis τοῦ πολυανδρίου ad Thermopylas, 365, 3; 368, 15.
- Theseum, Θησεῖον, Athenis, 340, 23 et 45.

- Theseus, Θησεύς. Ejus certamina, 16, 5. Taurum Marathonium interfecit, 342, 40. Suem Crommyoniam occidit, 326, 52. Scironem et Pityocampum interfecit, 336, 28. Helenam rapuit, 340, 34. Theseus in Creta, 409, 39. Cum Cretensibus Cnosso profectus Brundisium frequentasse a nonnullis dicitur, 234, 27. Theseus et Pirithous propterea quod longinquas fecerint expeditiones, ad inferos descendisse credebantur, 40, 28. Theseus duodecim Atticæ civitates in unam coegit, 341, 32.
- Thesmophoria ad Alponum urbem, 50, 43.
- Thespiæ, Θεσπιά, Homero Θέσπεια, Bœotiae urbs ad Heliconem; navale ejus Creusa; in Thespiensi regione Ascræ, 351, 36; 348, 15. Thespiæ ob Praxitelis Cupidinem olim adiebantur; nunc Thespiæ et Tanagra solæ omnium Bœoticarum constant urbium, 352, 29. Glyceræ Thespiensis, *ib.* Thespiæ adhuc constant, 346, 5. Thespiensium pagus Eutresis, 353, 12; finitimæ Thespiis sunt Thisbæ, 353, 16.
- Thesproti, Θεσπρωτοί, 267, 12. In ora Epiri a meridie Chaonum. Ad Thesprotos etiam Cassopæi pertinent, 269, 19. Thesprotos Homerus novit, 23, 37. Eorum urbs Cichyrus quæ olim Ephyra, 269, 47. Thesprotis, postea vero Molossis subjectum erat Dodonæum oraculum, 273, 6. Thesprotorum lingua πέλια dicuntur vetulæ, adeo ut πελειάδες Dodonææ, non aves, sed vetulæ mulieres dici videantur, 274, 1. Similiter πελεγόνες Thesproti vocant senes honoribus functos, 274, 7.
- Thessalia, Θεσσαλία, olim Pyrrhæa a Pyrrha, et Hæmonia ab Hæmone, dein Thessalia a Thessalo dicta, 381, 11. Quidam in duas partes dividunt, quarum altera, meridionalis, Deucalioni sorte obtigerit, deque matre ejus Pandora, deinde a filio Hellas dicta sit; alteram Hæmon tenuerit, unde Hæmonia, deque filio ejus deinceps Thessalia vocata. Nonnulli Thessaliæ nomen indidisse censent e Thessali genere ortos Antiphi et Phidippi nepotes ab Ephyra Thesprotica huc profectos, 381, § 23. Alii etiam Nessonidem olim appellatam esse a Nessone, Thessali filio, *ib.* Thessaliam Homerus in decem partes atque dominationes dividit, ita ut assumat partes quasdam Cætææ et Locridis regionis et ejus quæ nunc est Macedonica, 369, § 4. Prima et secunda pars est ditto Achillis et Phœnicis, 369, § 5 *sqq.* Tertia ditto Protesilai, 373, § 14; quarta Eumeli, 374, § 15; quinta Philoctetæ, 375, § 16; sexta Asclepiadarum, 375, § 17; septima Eurypyli, 373, § 18; octava Polyætæ, 377, § 19; nona Gunei, in qua Perihæbi, 378, § 20; decima Magnetum, 379, § 21. Thessaliæ fines, 368, 44. Thessalia olim aquis tecta, 650, 53. Soli ratio, 369, 9. Thessaliæ pars inter ostia Penei et Thermopylas sita usque ad montana Pindi a Pelasgis tenebatur et Argos Pelasgicum appellabatur, 184, 9. Thessalicæ linguæ vocabulum ἄργος (pro πεδίον), 319, 47. Thessalia apud Homerum vocatur Argos Pelasgicum, 317, 42. A Macedonia inferiore Peneus eam disternat, 275, 41. Thessaliæ et Magnesiae ambitus sec. Hieronymum, 380, 54. Thessaliæ partes quattuor, Phthiotis, Hestiaeotis, Thessaliotis, Pelasgiotis, 369, § 3. Thessalia Superior vocatur Hestiaeotis cum Dolopia, 375, 52. Inter Thessaliæ Æoles præ ceteris habitabant Pelasgi, 183, 51. Thessalia initio habitata a Pelasgis, quos Lapithæ in Italiam expulerunt, 381, 2. Thessalis accensentur ex Epiroticis gentibus Athamanes, Æthices, Talares, 373, 10. In Thessalia Bœoti cum Arnæis rempublicam constituerunt, 344, 49. E Thessalia profecti Pelasgi Chium frequentarunt, 531, 15, et Agyllam Etruriæ condidere, 183, 39. Thessali Ravennæ conditores, a Tyrrenis infestati, urbe Umbris relicta, domum redierunt, 178, 22. Thessalorum Penestæ, 464, 39; equi, 333, 33. Vestes demissæ, 455, 5.
- Thessaliotis, Θεσσαλιώτις, Thessaliæ pars, 369, 26; in qua sunt Arne, Phyllus, Cierus, Ichnæ et Eurypyli ditto, 374, 14.
- Thessalonice, Θεσσαλονίκη, Philippi filia, uxor Cassandri, de qua urbs nomen habet, 277, 32.
- Thessalonicea, Θεσσαλονίκη et Θεσσαλονίκη, Macedoniae urbs. Nunc præ ceteris hominum copia florens, 268, 54; in intimo recessu sinus Thermæi, 277, 10. Hodiernæ Macedoniae caput, Cassandri opus, deque uxore ejus nomen habens, e multis oppidis Crusidis et Thermaici sinus conductæ; olim Therma, Θερμή, dicta, 277, 10 et 29; 278, 22. Ab Epidamno distat 900 st. sec. Erat., super 2000 st. sec. Polyb., 88, 8. Cum Epidamno et Dyrrachio jungitur via Egnatia, 275, 18, ejus sunt inde ab Apollonia 267 m. pass., 268, 32. Thessaloniceæ unam de quattuor Macedoniae partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41.
- Thessalus, Θεσσαλός, Hæmonis f., Nessonis pater, a quo Thessalia dicta, 381, 14 et 24. E posteris ejus Antiphus et Phidippus, 381, 21.
- Thessalus, Herculis f., Antiphi (Antiphontis, 588, 14) et Phidippi pater, 381, 21; 588, 14.
- Thesiadæ, Θεσιάδαι, contra Cæneum et Meleagrum bellum gesserunt propter suis pellem, ut fabula ait, reapse ob ditionis portionem, 400, 11.
- Thestius, Θέστιος, Cænei socer, Althææ pater, dux Curetum, Pleuronæ præerat, 400, 9; 396, 30. Ad eum exsules venerunt Tyndareus et Icarius, quorum ille Ledam Thestii filiam duxit, hic socius erat in bello contra Acarnanes, 396, 30.
- Thetidium, Θετίδιον, in Thessalia, Pharsalo novæ et veteri propinquum, ad Achillis ditionem pertinebat, 370, 41.
- Theuprosopon, Θεοῦ πρόσωπον, mons et prom., in quod Libanus desinit, prope Tripolin, 642, 34 et 40. In eo castellum, prædonum receptaculum, evertit Pompeius, 643, 20. (Hod. *Ras ech-Chakah, Cap Pondico, Cap Madore*; ap. Edrisium *Ras Hadchar*. Impositum monti castellum a Brocardo monacho *Neuphrus*, a Sanuto *Nephryn* vocatur.)
- Thimbro, Θίμβρων, qui Harpalum interfecit, Cyrenaicam adortus est, 710, 48.
- Thisbæ, Θίσβαι, Homero Θίσπη, Bœotiae opp. finitimum Thespiensibus et Coronæ agro, Heliconi subjectum; navale habet saxosum columbisque refertum; unde πολυτρήρων vocatur Homero, 353, 15; 248, 10; 13, 35. Thisbis ad Sicyonem 160 stadia, 353, 20.
- Thoai, Θοαί, apud Homerum vocantur Echinades inss., 393, 34; 301, 35.
- Thoantium, Θοάντιον, ἀκτὴ Rhodī ins.; objacet ei Chalcia ins., 559, 29.
- Thoas, Θόας, priscum Acheloi fl. nomen, 386, 39.
- Thoas, rex Ætolorum, quo duce Ætoli Temesam Italiae condunt, 212, 34.
- Thome, Θώμη, priscum nomen Ithomes in Hestiaeotide, p. 376, 6.
- Thonis, Θώνις, rex Ægypti, Menelaum et Helenam hospitio excepit; cognominis ei urbs fuisse dicitur; uxor regis Polydamna, 680, 30.
- Thonis urbs Thoni regi cognominis fuisse dicitur in tænia quæ mari et Canobica fossa includitur, 680, 29.
- Thopitis, Θωπίτις λίμνη, seu Arsene, in Armenia palus nitrosa, quam Tigris transit, 635, 38; 453, 54.
- Thoraces linei, raro lorcati, Lusitanorum, 128, 8. Thoracum loco pellibus arietum utuntur in Sardinia, 187, 41.

- Thorax, Θώραξ, mons Lydiæ, 552, 42.
 Thorenses, Θορεῖς, Atticæ pagus, 342, 15.
 Thoricus, Θόρικος, una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30; 342, 32. Ei objacet Helena ins., 416, 50.
 Thornax, Θόρνᾱξ, Laconicæ mons, 312, 30.
 Thracia, Θράκη, Θρακία, qua Macedoniæ committitur, in mare procurrens versus austrum flectitur, 23, 16. E 22 gentibus constat, 282, 25. Thracicæ gentes sunt Getæ et Mysi, nunc Mœsi dicti. Harum utraque juxta utrumque Istri latus incolebant, 245, 28; ab iis profecti sunt Mysi Asiæ; porro Phryges Asiæ sunt Briges Thracici; nec non Mygdones, Bebryces, Mædobithyni, Bithyni, Thyni et Mariandyni generis Thracici sunt, 245, 31. Thracicæ gentes sunt Triballi, 253, 19, ad imam nunc redacti conditionem, 262, 23; Tralles, 554, 28; Scæi, 505, 32; Saii (q. v.); Xanthii, 505, 33; Bistones, 281, 51; Cebrenii, 505, 30; Pieres in Emathia, 275, 27; Bebryces qui in Mysiam transierunt, 464, 13; Bithyni et Thyni qui in Asiam migrarunt, 464, 13; Mariandyni, 464, 28; Mysi, Phryges et aliæ gentes, 483, 22; 484, 48; 404, 31. Thraces quidam in regiones quæ sunt trans Caucasum delati Gargarensibus contra Amazones auxilio fuere, 432, 47. Thraces Saraparæ, i. e. capitum amputatores, supra Armeniam prope Guranios et Medos habitant, 455, 40. Thracibus gentibus et Bastarnicis permixtæ gentes Scythicæ et Sarmatæ, 246, 8, et Galli Boii, Tauristæ, Scordisci, 246, 10; 260, 30; et Getæ, 253, 18. In Thraciam sæpius irruerunt Scythiæ, Bastarnæ, Sauromatæ, 253, 23. Thraces pactas cum Bœotis inducias violarunt, at violasse negarunt commento Thracico, 345, 7. Ejectis vi Bœotis, Bœotiam habitarunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Bœotis e Bœotia ejecti in Parnassum abierunt, 345, 5. Thraces ex Aba Phocidis oppido profecti Eubœam occuparunt incolisque Abantum nomen imposuerunt, 382, 23. Sub Eumolpo Atticam obtinuerunt, 266, 49; at vincuntur ab Ione, 329, 17. Thracum dux Piro ap. Homerum, 285, 5. In Thraciam venit et hinc in Asiam transiecit Penthius cum Æolibus, 498, 22 et 42. In Thraciam venerunt Antenor et Heneti indeque in Venetiam ad Adriam profecti sunt, 520, 5. Thracum vel Trerum (qui cum Thracibus habitarunt) urbes quædam a Bistonide lacu et Aphnitude absorptæ sunt, 49, 38. Thraces supra Hæmum habitantes aggressus est Alexander M., 250, 29. Thraciam ad Macedoniam usque populatus est Bœrebistas Getarum rex, 252, 26. In Thraciam ex regione trans Istrum sita 50000 Getas transduxit Ælius Catus, 252, 8. Thracum sacra Cotytia et Bendidia, 404, 11, similia sunt Phrygiis, 404, 30. A Thracibus profecta sunt Orphica sacra, 404, 12. Thracia sacra adoptarunt Athenienses, 405, 1. Thracum ὁ παιανισμὸς a Græcis τιτανισμὸς dictus, 281, 34. Thraces primi veteris musicæ cultores; nam Thracia loca sunt, ubi olim Musæ colebantur, ac Thraces sunt Orpheus, Musæus, Thamyris, Eumolpus, 404, § 17. Thraces Heliconem Musis consecrarunt, sicut Pierida, Libethron, Pimpleiam, 352, 19; 404, 40. Thraces, inter eosque Getæ maxime, polygami, 246, 46. Thracum quidam mulieribus abstinent et sacri habentur; appellantur Κτίσται, 246, 13. (Similia de Essenis referens Josephus A. J. 18, 5, p. 695 Didot addit, : Ζῶσι δὲ... μάλιστα ἐμφέροντες Θρακῶν τοῖς Ἰλδαίοις (?) λεγομένοις; ubi ex Casauboni conj. parum probabili legunt πολισταῖς.) Thraces notis corpora compungunt, 261, 36. Thracibus multa sunt cum Trojanis nomina communia, 505, 31. Thracice *bria* significat *urbs*, 265, 20. Thraciæ Chersonesus, 103, 5. Versus Sunium conficit Melanem sinum et reliquos deinceps Macedonicos, 76, 37. Cf. Chersonesus Thr.
 Thracium mare, Ægæi maris pars, 23, 15.
 Thraciæ vs Bosporus. V. Bosporus.
 Thraso, Θράσων, sculptor. Ejus opera in templo Dianæ Ephesicæ, 547, 40.
 Thrasyalces, Θρασυάλλης, Thasius, unus ex antiquis physicis, præeunte Thalete, Nilum imbribus augeri tradidit, 672, 12. Quomodo ventos distinxit, 23, 49.
 Thrasybulus, Θρασυβούλος, populum e Phyle Athenas reduxit, 340, 42.
 Threx, Θρήξ, Iudææ castellum in Hiericuntis ingressum, a Pompeio dirutum, 649, 33. Cf. Taurus castellum.
 Thriasius campus, Θριάσιον πεδῖον, et pagus et litus Thriasium Atticæ, 339, 28; 337, 14.
 Thrissa, θρίσσα, piscis, in Nilum adscendit, 602, 17; 699, 9 et 46; 700, 2.
 Throni, Θρόνοι, Cypri pr., a Curiade pr. 700 stadia distitum, 582, 38.
 Thronie, Θρονίη, Beli f., e Mercurio mater Arabi, 35, 26.
 Thronium, Θρόνιον, Locrorum Epimenidiorum opp., quod præterfluit Boagrius s. Manes fl., 365, 44. Ejus major pars terræ motu diruta, 50, 31.
 Thryoessa i. q. Thryum.
 Thryum, Θρύον (ad *Agulenitza*), urbs Triphyliae, quam etiam Θρυόεσσαν dicit Homerus, nunc Epitolium vocatur, Macistiae oppidulum, 300, 14; 302, 36; 303, 21. Nominis origo, 300, 28.
 Thucydides, Θουκυδίδης, cur barbaros apud Homerum non memorari putet, 564, 35. Laudatur, 318, 4; 271, 2; 286, 23; 308, 52; 323, 34; 397, 24. De Procne et Philomela fabulam Megaris assignat, 363, 13. Trojam Mytilenæis ademptam ab Atheniensibus ait bello Peloponnesiaco, duce Pachete, 513, 50.
 Thule, Θούλη, vicina congelato mari, a Britannia abest sex dierum itinere, sec. Pytheam, 52, 27. Thules circulus a Borysthene distat circa 11500 stadia sec. Eratosth., 52, 27. De Thule et vicinis regionibus, ubi massa quædam, pulmonis marini instar, navibus pedibusque inaccessa omnia obtineat, Pytheas exposuit, 86, 1. Thule, Britannicarum insularum septentrionalissima est, ubi tropicus æstivus arctici circuli vicem gerit, secundum Pytheam, 94, 39. Strabo habitatæ terræ fines multo magis versus meridiem esse putat, et Thulea Pytheæ mendacium esse suspicatur, 94, 45. Regio in quam Eratosthenes τὴν Θούλην ἐκτοπίζει, non amplius est habitabilis, 53, 17. De Thules circulo ab Eratosthene tradita auctoritate carent. Nam Pytheas, quo ille usus est, homo mendax est; alius nemo de Thule quidquam prodidit, 52, 37; 167, 34.
 (*Thumæum*) Θούμαιον, i. q. Ithome Thessaliæ, 376, 7.
 Thumelicus, Θουμῆλικος, Segimunti Cherusci filius, tres annos natus, in Germanici triumpho ductus, 242, 30.
 Thunatae, Θουνάται, Dardaniæ gens, Mediæ Thraciæ contermina, 262, 35.
 Thuria, Θουρία (ruinæ in colle vici *Palæocastro*), Messeniæ opp., 310, 5; Pheris finitimum, 309, 18; a quo sinus Thuriates denominatur, in quo est Rhion urbs, 309, 43. Thuria Homero Æpea vocatur, 309, 41. Nonnulli Thuriam esse eandem cum Anthea Homerica putant, 309, 45.
 Thurifera regio, ἡ λιβανωτοφόρος, Æthiopiæ, 658, 45 et *passim in sqq.*
 Thuri, Θούριοι, urbs prope Sybaris locum ab Atheniensibus condita, diu fortuna usa est secunda; tandem cives a Lucanis subacti; a Tarentinis liberati, ad Romanos confugere, qui in urbem colonos miserunt eamque Copia

- vocarunt, 219, 5. Ad Thurios usque Lucania pertinet, 212, 19. A Thuriis ad Sirin 330 stadia, 219, 24; ad Cerillos 300 stadia, 212, 20. Supra Thurios Tauriana regio, 211, 40. Ὁ Θουρίνος οἶκος, 219, 18. Thuri in Zaleuci legibus singula ad maiorem subtilitatem exegerunt, 216, 19. Sub Cleandrida cum Tarentinis de Siritide bellum gesserunt. Quomodo controversia sit composita, 219, 43. Contra Thurios Samnitae Crimissam quondam munierunt, 211, 28. Thuriarum in fines ad Acalandrum fl. conventum, qui Heracleae celebrabatur, Alexander transferre voluit, 233, 19. Thurius vocatur Herodotus, quatenus socium se deducendae coloniae praeiit, 560, 33.
- Thus *Aethiopiae*, 658, 52; in Arabia, 665, 50; Sabaeorum terrae, 662, 9; Cattabaniae, 654, 16. Ex arboribus provenit, 665, 50. Thus optimum ad Persidem nasci dicunt, 665, 53. (*Probabiliter haec ita intelligenda sunt, ut Arabiae regio, quae hodie Oman dicitur, Persidi assignetur, ut fit in periplo maris Rubri*).
- Thusnelda, Θουσνέλδα, Segesti filia, Segimunti soror, Arminii uxor, Germanici triumphum ornavit, 242, 29.
- Thyamis, Θάμις, Epiri fl., 269, 46.
- Thyatira, Θυάτειρα, Mysiae opp., Macedonum colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant, 534, 40. Thyatira invasit Aristonicus, 552, 14.
- Thyiae, Θυῖαι, Bacchi πρόπολοι, 402, 18.
- Thymbra, ἡ Θύμβρα, campus prope Trojam, quem Thymbrius perfluit, 511, 50; ab hodierno illo 50 stadia distat, *ib.*
- Thymbria, Θυμβρία, Carica pagus, quattuor stadia a Myunte distans, ad quem est Charonium, 543, 38.
- Thymbrius, Θύμβριος, Troadis fluvius, in Scamandrum incidit iuxta templum Apollinis Thymbræi, 511, 51. (*Hodie Kamara-Su ex Demetrii sententia. V. not. ad v. Simois.*)
- Thyni, Θυνοί, Thraces, a quibus Thynias acte ad Apolloniam dicta est, 464, 17. Horum coloni sunt Thyni Pontici, *ib.*
- Thyni, Θυνοί, Bithyniae pop., Thynorum Thracum coloni, 464, 16; 245, 35.
- Thynia insula, ἡ Θυνία νῆσος, ad Bithyniae oram, 465, 32. Θυνιάς ἀκτὴ, Thraciae ora ad Apolloniam et Salmydesum, 464, 17; 265, 28.
- Thynni gregatim praeter Italiam feruntur; postquam in Siculum fretum inciderunt a maioribus cetis vorantur, 19, 54 *sqq.* Thynni praecrassi in mari Turdetaniae proximo; nutriuntur glande querna quae in mari nascitur, 120, 32; quanto magis ad Columnas accedunt, tanto fiunt tenuiores defectu nutrimenti, 120, 45. Non glandes tantum, sed etiam purpuram prope terram venantur ab extero mare usque ad Siciliam, 187, 54. Θυννοσκοπεῖον ad Populonium in Etruria, 186, 13; ad Cossam in Etruria, 187, 53.
- Thyreæ, Θυρέαι (Palaeocastron quod vocatur *Hagios Andreas*), Argolidis opp., in Cynuria ad confinia Argolidis et Laconicae; pugna ibi commissa, 323, 30. Argivorum et Lacedaemoniorum de ejus regione controversiae, 54, 40.
- Thyrides, Θυρίδες, Tænaro et Cinæthio vicinum promont., usque ad quod Messenia pertinet, 288, 10; 309, 13. Ῥωδῆς κρημνός, 311, 32. Distantia a Tænaro, *ib.* (Thyrides hod. *Cavo grosso*. De nomine v. Curtius, 2, p. 261.)
- Thyssus, Θύσσης, in Atho m. oppidum, 270, 41.
- Tibareni, Τιβαρηνοί (sic plerumque; Τιβαρηνοί p. 475, 28), gens Pontica, 463, 27; 475, 28; 452, 2; supra Pharnaciam habitantes, 470, 8. Τιβαρηνικὰ ἔθνη, 107, 18. ἡ Τιβαρηνική, 257, 6. Tibareni regulis Armeniae minoris subjecti, 475, 33. Nunc Tibareniam possidet Pythodorus, 476, 7.
- Tiberis, Τίβερις, Italiae fl. Ejus fontes et cursus, 182, 10. Excipit Narem, Teneam, Anionem, Clanin, 189, 32 et 35; 196, 3. Tiberis parte sui quadam per ipsam fertur Tyrrheniam; deinde distinguit eam ab Umbria, Sabinis, Latinis, 182, 12; 180, 11. Adjacent Oericuli, 187, 27. (Aliis locis passim fluvii mentio fit. V. p. 216, 218, 219, 222, 226-229, 231, 234. 235 ed. Cas.)
- Tiberius et frater ejus Drusus Noricorum incursionibus unius aetatis expeditione finem imposuerunt, 172, 10. Tiberius, Augusti filius et successor, pro norma administrationis et edictorum exemplo patris utitur; ipsumque imitantur patris administri Germanicus et Drusus filii, 239, 52. Tiberius impositis Cantabricae tribus cohortibus, quas Augustus destinaverat, gentes feras non pacatas modo, sed civiles etiam quasdam eorum reddidit, 129, 30. Navali pugna cum Vindeliciis certans receptaculo usus est insula in Rheni lacu (*Reichenau du lac de Constance*), 242, 53; hinc unius diei itinere ad fontes Istri venit, 243, 6. Cappadociam in provinciae formam redegit, 458, 20. Sardes aliasque urbes terrae motu dirutas restauravit, 536, 39; 496, 19. Tiberii amicus M. Pompeius, Theophanis f., 528, 20. Ab Augusto in Iberiam mittitur, 697, 14.
- Tibiarum inventores faciunt Silenum, Marsyam, Olympum, 403, 45. Tibiis aptum calamum palus prope Haliartum fert, 353, 43. Tibiae Berecynthiae et Phrygiae, 404, 48. Tibicines Curetes, 405, 15.
- Tibius, Τίβιος, nomen ap. Paphlagonas frequens, quodque servis inde oriundis dari solebat, 253, 4. Nomen in Cappadocia quoque obvium, 473, 43.
- Tibius, Τίβιος, sobrini avi materni Strahonis, et filius Tibii Theophilus, a Mithridate necati, 477, 42.
- Tibur, Τίβουρα, in conspectu Romae urbs; ibi Herculis fanum, Anionis cataractae; Tiburtini lapidis secturae, 198, 39. Oppidum graecanicum esse fertur, 199, 3. Distantiae a Praeneste et Roma, 199, 1. A Tibure incipit via Valeria, 198, 34.
- Tichius, Τεχτιός, castellum supra Nicæam situm prope Thermopylas, 367, 40.
- Ticinum, Τίκινον, ad fluvium cognominem sita urbs (*Pavie*), versus fines regni Cottii, 180, 41; a Placentia 36 mill. distat, 180, 42; ab Ocelo distat 160 mill. pass., 180, 48. A Ticino ad Ocelum via, 180, 45.
- Ticinus, Τίκινος, fl. e Verbano lacu in Padum influit, 174, 16; 180, 43, urbem cognominem praeterlabens, *ib.*
- Tieum, Τίειον (ἡ Τίειος, 466, 47), Cauconum urbs in Bithynia, 464, 42; 484, 26; Philetæri patria, 465, 37; unus pagorum e quibus Amastis urbs conducta, 466, 47.
- Tiga, Τίγα (Τίγγις?), Mauretaniae opp., 702, 31.
- Tigranes, Τίγρανης, Armeniae rex. Ejus historia adumbratur, 456, 13-30. Ejus successor Artavasdes, 356, 31. Tigranes ab Artaxia genus duxit, 456, 3. Artavasdae pater, Pompeii jussu 6000 talenta Romanis militibus distribuit, 454, 35. Mazacorum urbis incolas Tigranocerta transduxit, 462, 24. (Cf. Tigranocerta.) Metrodorum ad Mithridatem Eupatorem remisit, 521, 37; fortiter Parthis restitit, 634, 48. Pinnaca, Godyæorum urbem, subiectam sibi habebat, 636, 16. Gordyæis machinarum bellicarum fabris usus est, 636, 19. Magnam partem regionis, quae ad Tigridem olim Gordyæis subjecta erat, ei dedit Pompeius, 636, 21. Cleopatram Selenen, quum ea Syria excidisset, interemit, 638, 18. E Seleucia exclusus est, 640, 4.
- Tigranocerta, Τίγρανόκερτα, Armeniae urbs, 636, 7; a Tigrae condita, qui duodecim urbes Graecanicas in eam

- conduxit; semiperfectum opus subvertit Lucullus, 356, 24. In eam Mazacorum incolæ transducti sunt, 462, 24; supra Tigranocerta est Masius mons, 447, 43.
- Tigris, Τίγρις, fl. in australi Armeniæ parte oritur, 631, 13; 73, 31. E Niphate monte per Arsenen paludem ruit nec miscetur ei ob velocitatem, unde nomen habet; nam *tigris* Medis sagitta dicitur, 454, 2; in ultimo paludis recessu terram subit; ad Chalonitidem denuo emergit, *ib.* Reliquus ejus cursus, *ib.* Tigridis fontes ab Euphratis fontibus 2400 stad. distant, 447, 19. In australi Tauri parte fontes habet; cursus ejus, 447, 15; 66, 48; lacum transit, 620, 42. Thopitin lacum maximo impetu transit, 635, 37, dein terram subit, rursusque emergit non procul a Gordyæa, *ib.* In Mesopotamia terram subit, 228, 41. Ejus ab Euphrate distantia maxima et minima, 635, 33. Tigris et Eulæus et Choaspes in lacum confluunt, indeque in mare exeunt, sec. Polyclitum, 620, 25, et Onesicritum, 620, 54. Sec. alios omnes Susidis fluvii in Tigrim incidunt, indeque hunc prope ostia Pasitigrim vocari, 620, 32. In Tigride cataractas struxerunt Persæ impediendæ navigationis causa, 630, 11. Tigris fl. eo loco ubi Alexander transiit, a Thapsaco abest 2400 stadia sec. Erat., 75, 13. Tigridi adjacet Opis pagus et emporium, 630, 8. Fluvius piscosus est, 454, 6.
- Tigres Indiæ, 598, 54.
- Tigurini, Τηγυρηνοί, Helvetii Cimbris se socios adjunxerunt, 244, 15.
- Tilphossa, Τιλφῶσσα, fons Bœotiæ sub monte Tilphossio fluens prope Haliartum et Alalcomenas, 353, 8; ad eum Tiresiæ monumentum, *ib.* et 355, 27.
- Tilphossii Apollinis fanum, 353, 11.
- Tilphossius mons, Τιλφῶσσιον ὄρος, Bœotiæ, sub quo Tilphossa fons, 353, 8. Hunc in montem Thebani confugerunt bello Epigonorum, 355, 26.
- Tilphossium, Τιλφῶσσιον, Bœotiæ opp. ad lacum Copaidem, 353, 1.
- Timæus, Τίμαιος, historicus, unde Epitimæus dictus sit, 547, 16; ab Artemidoro reprehenditur, *ib.*; quinque Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Citatur de Pithecusis, 206, 50; de Alpheo et Arethusa, 225, 8; Timæus Achilleum a Periaandro Iliacis lapidibus contra Athenienses munitum esse dicit, obloquente Demetrio Scepsio, 513, 38. Post septem insulas maximas maximam esse alteram Gymnesiarum false contendit, 558, 52.
- Timagenes, Τιμαγένης, historicus, de Q. Servilii Cæpionis fati postremis laudatur, 156, 13. In India æneis guttis pluere, easque colligi ait, 606, 1.
- Timavum, Τίμαυον, in sinus Adriatici recessu intimo Diomedis templum et lucus cum septem fontibus, qui uno alveo (*Timao*) in mare effunduntur. Posidonii de Timavo fluvio narratio, 178, 51.
- Timavus fl., 228, 51; 178, 51. Ab eo usque ad Polam pertinet Istriorum ora maritima, 179, 37. Cf. Timavum.
- Timonitis, Τιμωνίτις, Paphlagoniæ regio, 481, 42.
- Timonium, Τιμώνιον, Alexandriæ Æg., 675, 37.
- Timosthenes, Τιμοσθένης, Ptolemæo II classis præfectus, nomi Pythii inventor; de portibus quoque libros decem conscripsit, 361, 46. Timosthenes ὁ τοῦς λιμένας συγγραφέας in nostri maris descriptione præ ceteris testis adhibetur ab Eratosthene, quamquam hic in permultis ab eo dissentit, 76, 24. Timosthenes quomodo ventos distinxerit, 24, 8. Timosthenes et Eratosthenes et antiquiores plane ignari fuerunt rerum Hispanicarum et Gallicarum ac multo magis Germanicarum, Britannicarum, Geticarum, Bastarnicarum; ignoratione etiam laborant Italicarum, Adriaticarum, Ponticarum, 77, 22. Timosthenes justissimas reprehendendi causas Hipparcho dedit, 78, 1. Laudatur de Carteia urbe Iberiæ, 115, 50; de insulis inter Lesbum et Asiam sitis, 528, 52. non recte Massiliæ objectum esse in Libya Metagonium censuit, 702, 44. (E Timosthene suas de Nili cursu mensuras habet Eratosthenes ap. Strabon. XVII, 1, § 2.)
- Timotheus Patrio, Τιμόθεος ὁ Πατρίων, Sinopensis, 468, 13.
- Τιμοῦχοι Massiliensium, 149, 16.
- Tinctoriæ plantæ multæ in Hispania, 136, 9.
- Tingis, Τίγγις, Τίγξ, Τρίγξ, (*Tanger*), Mauretaniæ opp., quod Artemidorus Ἀόγξ, Eratosthenes vero Ἀίξος vocare a Strabone dicuntur, 701, 7; Tingi vicina Zelis urbs, 116, 1. Tingin trajicere solent a Belone Bæticæ oppido, 116, 1.
- Tinia Umbriæ fl. V. Teneas.
- Tiresias, Τειρεσίας, Mantus pater, 381, 7; 548, 48; ejus sepulcrum ad Tilphossam fontem, 355, 27; 353, 10. De Tiresia versus Homerici, 649, 2.
- Tirizis, Τίριζις, Hæmi promontorium et castellum, Lysimachi quondam gazophylacium, 265, 24.
- Tiryns, Τίρυνς, Argolidis urbs; τειχιόεσσα, 320, 30; a Præto Cyclopus opera munita, 320, 36. A Nauplia distantia, 320, 42. Nunc urbs deserta, *ib.* Tirynthis arx Ἀίχμνα, 320, 41. Tirynthis incolæ Epidaurum migrarunt, 320, 49.
- Tisamenus, Τισαμενός, Orestis f., cum Achais Iones e Peloponneso eiecit, 329, 37; 334, 48.
- Tisiaus, Τισιαούς, Numidiæ opp. a Cæsare dirutum, 705, 52. (Aliunde non notum; significari Οίσινα Ptolemæi suspicatur Letronnius. Ego puto in ΤΙΣΙΑΟΥΣ latere ΤΙΣΙΑΡΟΣ, adeo ut sit *Tisdros* Tab. Peut., *Thysdros* Ptolemæi, *Tusdra* Hirtii, hod. *El Edchen*.)
- Titanes, Τίτανες, Rheæ famulos dant Corybantes, 405, 21. Titanes i. q. Pelagones, 281, 36.
- Τιτανισμός quid? 281, 34.
- Titanus, Τίτανος, Thessaliæ opp. in Eurypyli ditione, unde nomen habeat, 377, 33.
- Titaresius, Τιταρήσιος, Homero dicitur Europus fl. de Titariō monte e quo defluit, 276, 8; 379, 7; 378, 46; per Perrhæbica loca in Peneum exit, 379, 7. Pinguis aqua fluvii, 379, 11.
- Titarius mons, Τίταριον ὄρος, Olympo adhærens in Thessalia, e quo Titaresius sive Europus in Peneum defluit, 276, 10; 379, 8.
- Titilus*, Liburniæ fluvius navigabilis, 261, 37. (Nomen fluvii Strabo non apponit.)
- Titius, Τίτιος, Syriæ procurator, quem convenit Phraates IV, 637, 30.
- Tithonus, Τιθωνός, Memnonis pater, Susorum conditor, 619, 35; 502, 40.
- Tityri, Τίτυροι, Bacchi πρόπολοι, 400, 23; 402, 19; 404, 6.
- Tityrus, Τίτυρος, Cydoniæ mons, in quo Dictynnæum, 411, 31.
- Tityus, Τιτυός, Panopensium in Phocide tyrannus, ab Apolline interficitur, 362, 34. Tityum Panopeo Phocidis assignant fabulæ, Homerus vero Eubææ, in qua est heroum Tityi et Elaria spelunca ab Elara, matre Tityi, dicta, 363, 22.
- Tlepolemus, Τληπόλεμος, Herculis filius et *Astyochæ* ex Ephyra urbe oriundæ, 290, 36; post interfectum Licymnium in Rhodum vel e Bœotia vel Argis abiit, ubi socii ejus Lindum Camirum et Ialysum inhabitaverunt, 557, § 6, vel etiam condiderunt, 558, 35.
- Tlos, Τλώς, Lyciæ opp.; ejus situs, 567, 30.
- Tmarus. V. Tomarus.
- Tmolus, Τμῶλος, dives mons Sardibus imminens; speculam in summo habet, Persarum opus; montis accolæ; 534, 54. Tmolus mons in ipsi Lydiæ finibus continetur,

- 537, 40. Ex eo Pactolus fluit, 474, 51; 534, 54. Auri metalla habet, 506, 36. Ad eum ψευδάργυρον reperitur, 521, 45. Sub eo Hyde opp., 535, 30, et Hyrapa, 536, 24; ei propinqua est Larisa, 530, 38. Ab eo versus meridiem est Αιμών locus, 555, 13.
- Tochari, Τόχαροι, Scythæ trans Iaxartem, 438, 32.
- Tolistobogii, Τολιστοβόγιοι, Galatæ a duce sic dicti, 485, 21; cum Trocinis et Tectosagibus Celtis Phrygiæ partem occuparunt, non liquet e quibusdam Galliæ locis profecti, 155, 48. Tolistobogiorum ditionis situs; Blucium et Peium eorum castella, 486, 5. Tolistobogiorum tetrarchiam habuit Dejotarus, 468, 38.
- Tolosa, Τολώσα, Galliæ urbs, sita est quo loco arctissimus est sinus qui Narbonense mare ab Oceano distinguit, 156, 37. Tolosæ erat templum sacrosanctum thesauris abundans, 156, 33. Magnas auri divitias ibi reperit Q. Servilius Cæpio. De earum origine Timagenis et Posidonii sententiæ, 155, 5.
- Tomarus seu Tmarus mons, ὁ Τόμαρος ἢ Τμάρος, Epiri mons, 272, 19; cui subjacet Dodona, 273, 4. Hinc Τομάρουσι dici Jovis interpretes perhibent, 273, 10. Ejus accolæ Talares, 373, 18.
- Tomis, Τόμις (Τομεύς, p. 264, 27), ad Pontum urbs, inter Istrum et Callatin, 265, 5. Supra eam Crobyzi et Troglodytæ, 264, 27.
- Tomisa, τὰ Τόμισα, Cappadocum castellum trans Euphratem situm, Sopheno venditum, postea a Lucullo reditum Cappadociæ regi, 458, 40; Sophenes castellum, a Mazæis distans 1440 stadia, via ducente per Herphas opp., 566, 30; Tauro adjacet, 566, 38.
- Τόμουροι ap. Homerum quinam, 273, 10 et 16. Cf. Tomarus.
- Topazi in Ophiode insula, 655, 28.
- Topira, τὰ Τόπειρα, Thraciæ opp. Abderis et Maroneæ vicinum, 282, 15.
- Toreatæ, Τορεάται (rectius Τορέται), Mæotarum gens, 425, 1.
- Toretæ. V. Toreatæ.
- Toronaens sinus, Τορωναιος κόλπος (Τορωνικός κ., 279, 16), Canastræo et Derri prom. includitur, 279, 16 et 26 et 30.
- Toygeni, Τωύγενοι, Helvetii, Cimbris se socios adjunxerunt, 244, 15. Contra eos pugnavit Marius, 152, 34. (Idem nomen reponendum esse censeo pag. 260, 22, ubi codices præbent Τοινίους. Toygeni pertinere videntur ad regionem hodiernæ Iuggen. V. Walckenaer, *Géog. d. Gaules*, I, p. 310.
- Trachea, Τραχέα, Ephesi pars quæ est ad latus Coressi montis, 541, 37.
- Tracheotis Cilicia et Tracheotæ Cilices. V. Cilicia.
- Trachin, ἡ Τραχίν, Phocidis oppidum, 363, 28.
- Trachin, Thessaliæ opp., sex stadia ab Heraclea distans, 367, 42. In veteris Trachinis locum successit Heraclea. Ἡράκλεια Τραχίν καλουμένη πρότερον, 372, 45; 334, 35; 380, 16.
- Trachine. V. Tarracina.
- Trachinia, Τραχινία, regio ad Cætam sita, 287, 30, in Pelei et Achillis ditione, 371, 31; quæ apud Sophoclem est pars Phthiotidis, 372, 6. Cæchalia, Trachiniæ oppidum, 385, 2.
- Trachones, οἱ Τραχῶνες, duo montes prope Damascenem, apud quos desinit Antilibanus, 642, 43, 643, 40.
- Tragææ inss., Τραγαῖαι, ad Miletum, 543, 11.
- Tragasææ salinæ, τὸ Τραγασαίων ἄλοπῆγρον, ad Hamaxitum Troadis, 517, 48.
- Tragium, Τράγιον, (Laconicæ opp.?), a Teleclo Nedontis incolis frequentatum, 309, 31. (Aliunde non notus locus.)
- Tragædia unde dicta sit, 15, 15.
- Tragurium, Τραγοῦριον (Boua ins. ad Traw opp.), insula Illyrica, in quo Issenses oppidum condiderunt, 102, 23; 261, 46.
- Tralles, Τράλλεις, in Asia, 566, 16; conditæ ab Argivis et Trallibus Thracibus, 554, 27. Distantiæ a Mæandro et Magnesia, 866, 8, et Alabandis, 565, 53, et Larisa vico, 378, 32. Situs urbis et opulentia; Ἀσιάρχαι principes, quorum fuit Pythodorus Pythodoridis pater; alii Tralliani sunt Menodorus, Dionysocles, Damasus, 554, § 42, 476, 9. Tralles tyrannide presserunt Cratippi filii sub tempus belli Mithridatici, 554, 29. Urbs terræ motu afflicta; ab imperatore restaurata, 496, 17.
- Tralli Thracæ Tralles Asiæ urbem condiderunt, 554, 28.
- Transpadana Gallia. V. Gallia.
- Trapezon, Τραπεζών, collis Syriæ in agro Antiocheno, ad quem Ventidius cum Parthorum duce pugnavit, 639, 51.
- Trapezus, Τραπεζοῦς, urbs græca in Ponto, ab Amiso 1200 stad. distans, a Phasi 1400 stad., 469, 47; 470, 3; 428, 7; juxta Tibaraniam et Colchidem urbs, 257, 6; 426, 28. Ibi pelamydum piscatio, 366, 5. Gentes supra Trapezuntem habitantes, 470, 7.
- Trapezus, Τραπεζοῦς (Tchatir-Dag), mons Chersonesi Tauricæ, 257, 5.
- Τραπεζοῦς sicut ὁ Ἐλεοῦς dicitur, 283, 51. Probabiliter Trapezus h. l. intelligitur de promontorio Chersonesi Thracicæ, quod ab aliis Τράπεζα dicitur.
- Trapontium (?), Latii opp., 198, 7.
- Trarium, Τράριον, pagus Æolidis supra Cisthenen situs, 519, 18.
- Trasimenus lacus, ἡ Τρασουμένηνα λίμνη (Lago di Perugia) in Etruria; juxta quem e Gallia in Etruriam aditus exercitibus patet, quo Hannibal usus est, 188, 48. Prælium ibi commissum, 189, 1.
- Trebia fl., ὁ Τρεβίας, Galliæ Cisalpinæ fl., ad Placentiam in Padum influit, 181, 9.
- Trebonius, Τρεβώνιος, unus ex Cæsaris percussoribus, a Dolabella interfectus, 552, 2.
- Trebula, Τρήβουλα, Sabinorum opp., 190, 15.
- Trephia, Τρεφία, Boeotiæ lacus, 350, 11.
- Treres, Τρήρες, etiam Cimmerii vocantur vel potius pars Cimmeriorum dicuntur, 51, 22. Treres cum Thracibus habitantes; eorum urbes quædam a Bistonide et Aplunide lacubus absorptæ, 49, 40. Trerum migrationes, 51, 13, sub Cobo duce, 51, 19. Treres Thracæ Troadis partem occuparunt, 501, 48. Treres, Cimmerica gens, Magnesium ad Mæandrum delerunt, 553, 11. Treres et Lycii Sardes expugnarunt, 536, 27. Treres et eorum dux Cobus a Madye Scythia expulsi sunt, 51, 30.
- Trerus, ὁ Τρήρος, Latii fl., Fabroteriam præterfluit, 197, 46.
- Treta, Τρήτα, Cypri prom., 583, 2.
- Tretum, Τρητόν, Libyæ prom., quod Masæsylios a Masæsyliensibus distinguit; ad id a Molochathi fluvio 6000 stadia, 704, 11; 705, 35; 706, 9 et 17. A Treto Carthaginem 2500 stadia, 706, 27.
- Treviri, Τρηούριοι, Galliæ pop., infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum incolunt, apud quos pons factus est a Romanis, qui bellum Germanicum gesserunt, 161, 22. Trevirorum vicini Ubii, 161, 24; Senones et Remi, 161, 37; Nervii, 161, 26.
- Triballi, Τριβαλλοί, gens Thracica, 253, 19; ab Agrianibus usque ad Istrum 15 dierum itineris spatium occupabant; eos sibi subjecerunt Autariatæ Illyrii, 264, 5. Triballi, qui ad Istrum et Peucen insulam usque pertinebant, aggressus est Alexander M.; Syrmus, rex Triballorum, in Peucen ins. confugit, et dona ad Alexandrum misit, 250, 29. Triballi Scordiscis minoribus finitimi, 264, 17; nunc sunt conditionis infimæ, 262, 23.

- Tribocchi, Τριβόχοι, Germanica gens ultra Rhenum translata, partem regionis Mediomatricorum obtinent, 161, 6.
- Tricca, Τρίκκη, Hestiaetidis urbs, Dolopibus confinis, Æsculapii templo nobilis, 376, 1 et 28; 375, 45; 322, 8. Vicina Æchaliæ, 385, 3, et Æginio, 272, 10. Triccai Æsculapii fanum etiam in Gerenia Messeniæ, 309, 22.
- Τριχάκιες Dorienses. V. Dorienses.
- Trichonium, Τριχώνιον, Ætoliæ antiquæ urbs, 387, 12.
- Triclari, Τρίκλαροι. Ex iis Erigon fluere dicitur, 277, 3. (Aliunde non noti sunt. In regione, ex qua Erigon defluit, habitabant Agriani; quare pro Τρικλάρων reponi velim Ἀγριάνων.
- Tricorii, Τρικόριοι, Galliæ Narbonensis pop., pone Cavaros habitant, ab oriente Rhodani et Cavarorum regionis, inter Druentiam et Isaram, 153, 53; a borea Vocontiorum, 169, 35.
- Tricorythus, Τρικόρυθος et Τρικόρυθος, opp. tetrapoleos Atticæ, 329, 13; 342, 41. Ἐν Τρικορύθῳ Iolaus caput Eurysthei sepelivit juxta fontem Macariam; loco nomen est *Eurysthei caput*, 324, 22.
- Tridentini, Τριδεντῖνοι, supra Comum occasum (deb. orientem) versus habitant, 170, 15.
- Trieres, Τριήρης, Syriæ castellum inter Tripolin et Theuprosopon pr., 642, 35. (Ruinae *Keniset el-Amid*, i. e. ecclesia columnarum, dictæ ad promont. et vicum *Enfeh*, sec. Thompson et Calliers. Oppidum una cum Beryto terræ motu eversum, teste Antonino Martyre, p. 3, ed. 1640, citante Rittero, t. 17 p. 591.)
- Trinacis, i. q. Sicilia. V. Trinacria.
- Trinacria, Τρινακρία, (ex quo postea Trinacis nomen ortum), olim Sicilia vocabatur, 220, 43.
- Trinemenses, Τρινεμεῖς, Atticæ pagus, e quo Cephissus defluit, 343, 29.
- Trinx (Τρίγξ). V. Linx.
- Triphylia, Τριφυλία, Peloponnesi regio. Eam a Messenia nunc dirimit Neda fluvius, olim vero etiam ultra Nedam quædam ad Nestoris ditionem pertinebant, ut Cyparissia, 299, § 22. Triphylia imminet Pholoe, Arcadiæ mons, 306, 46. Pars incolarum Paroreatæ vocabantur, 297, 40. Triphylia regio Macistia, 295, 28. In Triphylia Minyæ circa Arenen in Hypæsia regione, 298, 27. Triphylia antra nympharum Anigriadum et aliud in quo Atlantidum res et Dardani genituram fabulantur, 297, 46; locus Ionæus et alius Eurycydeus, *ib.* In Triphylia Caucones, 296, 48. Ager Triphylia ferax, altamen rubigini obnoxius est et ulvam gignit, 296, 67. Triphylia Pylus, 289, 48. V. Pylus. Triphylia e tribus φύλοις, sc. ex Epeis, Minyis et Eleis, constabant. Pro Minyis alii Arcades ponunt, 289, 42. Triphylia omnes in Neptunium Samium contribuunt, 295, 35. E Triphylia in Argolidem profecti Amythaonidæ, 319, 51. Triphylia sub Nestore fuit, 289, 42. Eam Lacedæmoniorum adjumento Elei obtinuerunt, 308, 6. Triphylia nomen nunc non amplius usurpatur, 305, 37.
- Tripodem quotannis Bæoti Dodonam miserunt, 345, 40.
- Tripodes, Τρίποδες, Megaricus locus, nunc Tripodiscium dictus, prope Forum Megarensium situs, 339, 8. (Ruinae prope *Derweni*. V. Leake *N. Gr.* 2, p. 410 sqq.)
- Tripolis, Τρίπολις, Phœniciæ urbs, Tyri, et Sidonis et Aradi colonia; continuum ei Theuprosopon, 642, 31.
- Triptolemus, Τριπτόλεμος, ad Io. quærendam ab Argivis missus per Ciliciam erravit, ubi pars comitum Tarsum condidit, pars ad Orontem consedit, 638, 49; pater Gordyis, 636, 26; 639, 1; ut heros apud Antiochenses colitur, 638, 47; festumque ejus in Casio m. agitur, *ib.*
- Triptolemus, Sophoclis fabula, 22, 19; 40, 47.
- Tritæa, Τριταία, Achaica urbs; ab ea Lampea mons 100 st. distat, 293, 38. Inter Tritæam et Dymen Caucon fl., 294; 4. Τριταίης, 331, 25, quorum est Scollis m., 293, 36.
- Triton, Τρίτων, Bæotia fl., ad quem Athenæ sitæ, 349, 34.
- Tritonis lacus, Τριτωνιάς λίμνη, ad Berenicen Cyrenaicæ; in eo insula cum templo Veneris, 710, 7.
- Troas regio, Τρωάς, Τροία ap. Homerum, 500, 9. Troadis, Phrygiæ, Mysiæ, Bithyniæ confinia accuratius constituere difficile est, 483, 12; 484, 17. Troas septentrionem et ortum versus usque ad Æsepum pertinet sec. Homerum, 484, 11; 483, 49. In novem distincta erat portiones, quæ recensentur, 499, § 7. Trojanorum regio sec. Homerum ab Æsepo fluvio ad Caicum pertinet, in octo vel novem portiones divisa; ex posterioribus alii totam hanc regionem, alii partem ejus Æolidem vocant, Troadisque fines varie determinant; afferuntur sententiæ Eudoxi, Damastæ, Charonis, Scylacis, 498, § 2 et 4. Quæ proprie dicitur Troja, ejus situs optime definitur Ida monte, cujus extrema exeunt versus boream ad Zeliæ, versus occasum ad Lectum prom., 499, 1. Troas inter Idam et mare sita, 491, 50; pars Phrygiæ Hellesponticæ, 107, 22. Troadis δυναστεῖαι, quibus omnibus Priamus rex præfuit, hæ sunt: Mynetis; Eetionis Cilicibus imperantis; Altiæ Lelegibus imperantis; Hectoris, Trojanos ducentis; Æneæ Dardaniorum ducis; Pandari, Lyciorum ducis; Asii; Meropis filiorum duorum, 500, § 7. Mutationes postea subsequatæ, 501, § 8. In Troade Teucris e Creta, sec. nonnullos ex Attica advenæ, 517, § 48. Leleges habitabant in locis Idæ vicinis juxta Pedasum et Satnioentem fl., 267, 18. Troadis pars montibus adjacens, Æneæ parens, Dardania, 483, 51. Troadis Cilices, quorum finitimi Pelasgi vocantur, 184, 20. In Troade post Ilii eversionem remansit Æneas, sec. Homerum, 520, 19. Troas universa in Gygis potestate fuit, 505, 44. Totam fere Lesbii sibi vindicarunt, 513, 20. In Troadis urbibus Cabiri colebantur, 406, 10. Troes Idæ accolæ Rheæ orgia celebrant, 402, 41. Mystera Samothracica eos docuit Dardanus, 283, 6. Multa nomina cum Thracibus communia habent, 505, 31. Troes Siriu in Italia condiderunt, 219, 20. Troum et Cretensium cognationis indicium, 5, 7, 36. Troes Homerum etiam omnes Trojanorum socios vocat, 491, 34. Troes Phrygum nomine apud tragicos introducuntur, 491, 29. Troes captivi Trojam in Ægypto condiderunt, 686, 23. Troades captivæ mulieres naves Græcorum incenderunt ad Neæthum Italiæ fl. 217, 46; vel in Pallene, 278, 48, vel alibi, 219, 39.
- Trocmi, Τροχμοί, Tolistobogii et Tectosages, Celticæ gentes, Phrygiæ partem occuparunt, 155, 46. E quibusnam Celticæ locis profecti sint non constat, *ib.* Trocmi Galatæ a duce nomen habent, 485, 21. Eorum ditio, triaque in ea castella, 485, 43; 480, 53.
- Trœzen, Τροιζήν, Pelopis f., cum Pittheo fratre e Pisatide in Argolidem profectus cognominem sibi urbem ibi reliquit, 321, 47.
- Trœzen, Τροιζήν, Argolidis urbs, 317, 14. Nomen habet a Trœzene, Pelopis filio, cui in regno successit Pittheus frater, 321, 47. Trœzen, aliquando etiam Posidonia dicta, Neptuno sacra; 15 a mari stadiis; Pogon portus ejus; objacet Calauria, 321, 20. Trœzenii sub Anthæ Halicarnasum condiderunt, 560, 32.
- Trogilium, Τρωγίλιον, prom. Mycales montis, e regione Sami, 543, 45; 544, 5; a Samo urbe 40 stadia distat, 544, 8.
- Trogilium, parva insula ad promontorium ejusdem nominis, 543, 52. Inde ad Sunium trajectus 1600 stadiorum, 543, 53.
- Trogitis, Τρωγίτις, (Lycaoniæ) palus, 487, 1.

Troglodytas Arabes ad sinum Arabicum juxta Ægyptum et Æthiopiam habitantes Homerus Erembos (ἀπὸ τοῦ ἔραν ἐμβαίνειν) dicere videtur, 35, 10. 2, 6. Troglodytice juxta occiduum sinus Arabici latus, 655, 8. Troglodytæ supra Ægyptum ad oram maritimam habitant; quorum qui regione Meroes sunt, a Nilo distant 10 vel 11 dierum itinere, 669, 5. Troglodyticam subegit Sesostris, 654, 38. Troglodytarum Æthiopiarum vita et instituta, 660, § 17. — Troglodytæ ad Pontum supra Callatim et Tomos, 264, 27. Troglodytæ ad Caucasi partem borealem, 434, 21. Troglodytice Libyæ, 108, 26. Troglodytarum more nonnulli Pharusiorum vivunt, 703, 21.

Troja Asiæ. V. Ilium.

Troja, Τροία, Ægypti opp. ad Troicum montem, e regione pyramidum. Origo oppidi, 687, 21.

Trojani. V. Troes, s. v. Troas.

Trojanum bellum, ὁ Ἰλιάδος πόλεμος, res vere gesta, μυθοποιίας ab Homero exornatur, 16, 40. Non minus victores quam victos male affecit; Cadmeam victoriam Græci retulerunt, 124, 14.

Troicus campus, τὸ Τρωικὸν πεδίον, describitur, 510, § 33. Campus, qui proprie sic dicitur, a Scamandro permeatur; ibi caprificetum, sepulcrum Æsietæ, Batia sive Myrinæ sepulcrum, Ili sepulcrum, 511, 16; 532, 33.

Troicus mons Ægypti, 687, 20.

Trophonius, Τροφώνιος, et Agamedes, templi Delphici architecti, 361, 29; 649, 5. Trophonii Iovis oraculum Lebadeæ, 355, 38.

Tropici circuli duo, 91, 19. In tropici æstivi limite sita est Syene, 78, 27. Tropici zonam adustam includit Aristoteles, parum recte, 78, 19. Sub tropicis circulis arctum tractum esse siccum et arenosum, nihil nisi silphium et frugem tritico similem ferentem, animalium etiam indole particularem, quasi zonam a reliquis distinguendam esse autumat Posidonius, 79, 8; 110, 28.

Troon, Τρώων, pagus Atticus, qui nunc Xypetensium vocatur; ex eo Teucer quidam in Troadem venit, 517, 34.

Truentus, ὁ Τρουεντίνος ποταμός, Piceni fluvius, cui adjacet Truentum oppidum, 201, 7.

Trypho. V. Diodotus.

Tuba usus Romam ex Etruria venit, 183, 24.

Tubattii, Τουβάττιοι (Σουβάττιοι codd.; Τούβαντοι Ptol.; *Tubantes* ap. Romanos scr.), Germaniæ gens, ex qua captivi conspiciantur in triumpho Drusi Germanici, 242, 41.

Tuccis, Τοῦκκις, Turdetaniæ opp., 117, 19. (*Tucci colonia Augusta Gemella* Plin. et inscr.; nunc *Martos*.)

Tuder, Τοῦδερ (*Todi*), Umbriæ urbs bene munita, 189, 49.

Tuisi, Τούισοι (?), Hispaniæ gens, 129, 29. V. Pleutauri.

Tullum, Τοῦλλον ὄρος, Alpium pars Illyrico obversa (m. *Terglou*, summa pars Alpium Juliae, a *Villach* meridiem versus, 172, 37.

Tunice Ligusticæ, 168, 45.

Tunis, Τύνις, urbs Carthaginiensium, 708, 1.

Turdetania, Τουρδετανία, Iberiæ regio, quæ a Bæti fluvio Bætica vocatur, 115, 22. Ejus fines describuntur Ana fluvio, Carpetanis, Oretanorum nonnullis, Bastetanis, ora maritima; sed Bastetani quoque et ii qui ultra Anam sunt (*Celtici*) alique vicini Turdetaniæ accensentur, 116, 42. Turdetaniæ longitudo et latitudo non excedit 2000 stadia, 116, 50. Turdetani, Τουρδετανοί apud nonnullos a Turdulis distinguuntur; Straboniana ætate non distinguebantur, 115, 24. Iberum sunt doctissimi; literis utuntur; habent poemata et metris inclusas leges vetustissimas, 115, 27. Turdetaniæ negotiatio omnis est versus Italiam, 119, 15; adjuratur

parce et abolitis latrociniiis, 119, 22. Navigationem in Italiam ob maris tranquillitatem et ventos in hac maris parte regnantes habet facilem, 119, 19; 119, 25. Merces quænam? 119, 21. Naves onerariæ maximæ et numero plurimæ sunt, 120, 10. Ex Turdetanis Bætis maxime accollæ Romanos mores assumpserunt, ne sermonis quidem vernaculi memores; plerique colonos Romanos acceperunt, 125, 26. Turdetania valde opulenta solis fertilitate et mercium exportatione ob magnos fluvios et æstuariorum commoda facili, 118, 8. Æstuaria, quæ sunt a Sacro promontorio ad Columnas fusius describuntur, 118, 13 sqq. Montes et metalla ad boreale Bætis fl. latus 117, 47; planities magna fertilisque ad alterum fl. latus, 117, 52. Auri, argenti, æris, ferri metalla multa et eximia, 117, 49; 118, 2; 121, 6; 122, 13. Aurum e puteis effoditur et ex arenis elavatur; glebas interdum ingentes coquendi et purgandi ratio. Argenti camini sublimes. Ærariarum officinarum, τῶν χαλκουργείων, quædam vocantur χρυσεία, propterea quod olim aurum habuisse videntur, 121, § 8. Turdetanorum circa metalla industria, 122, 5; lucrum ex iis ingens, 122, 14. Cochleis Ægyptiis utuntur ad hauriendam e metallorum puteis aquam, 122, 8. Mare Turdetaniæ abundat ostreis, conchis, orygis, balænis, physeteribus, congris, murænis, buccinis, purpuris, polypis, teuthidibus, thynnibus quercu véscentibus, quæ plurima in ipso mari nascitur, 120, § 7. Turdetani argenteis præsepibus et doliis utebantur, quo tempore Carthaginienses sub Barca duce expeditionem fecerunt, 125, 6. Oppida Turdetaniæ supra 200 perhibentur, 116, 51; ex quibus potiora sunt Corduba, Gades, Hispalis, Bætis (?), 117, 2-15. Alia sunt oppida Italica, Ilipa, Astigis, Obuleo, Carmon, Munda, Alegua, Urso, Tuccis, Ulla, Ægua, 117, 16. Castlon, 117, 45. Sisapon novus et antiquus; Cotinæ, 117, 50; Saltiga (?), 119, 43. Æstuariis adjacent Asta, Nabrisa, Onoba, Ososnoba, Mænoba, alia, 119, 7. Pleraque a Phœnicibus habitantur, 124, 2. Gentes Turdetaniæ descripsit Asclepiades Myrleanus, qui ibi grammaticam docuit, 130, 19.

Turduli, Τουρδούλοι, sec. Polybium Turdetanis vicini versus septentriones; Strabonis ætate a Turdetanis non distinguebantur, 115, 28. Turduli cum Celticis expeditionem in Lusitaniam susceperunt, 127, 30. Turdulorum urbs Augusta Emerita, 125, 33. Turduli in vetere Tartesside habitant, 123, 9. Cf. Turdetania.

Turiua (Τουριοῦα?), Bactriæ provincia, qua Parthyæi potiti sunt, 443, 18.

Turris Cæpionis in Turdetania, 116, 25. V. Cæpio.

Turris Pelori in Sicilia, 142, 5. V. Pelorus.

Tusculum, Τοῦσκλον, Latii urbs; situs ejus, 199, 24; 197, 33 et 41. Per Tusculanum montem transit via Latina, 197, 32.

Tyana, τὰ Τύανα, Tyanitidis præfecturæ in Cappadocia urbs; vocatur etiam Eusebia ad Taurum; situs ejus, 460, 37. Fluvius Tyanis Solos fluens, 502, 36.

Tyanitis, Τυανίτις, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 24; in qua Tyana urbs, 460, 37.

Tychon, Τύχων, Atticus deus Priapo similis, 503, 10.

Tymbrias, Τυμβρίας, sec. Artemidorum Pisidiæ opp., 488, 18. Tymbrias Pisidiæ oppidum aliunde non notum. Ceterum quum Artemidorus inter Pisidiæ opp. etiam Tabas numeret et Anabura, quæ erant Phrygiæ, idem fort. de Tymbria valet, adeo ut Tymbrias non diversum sit a Thymbrio, quod aliunde novimus in Phrygia Magna fuisse (hod. *Derbend*, inter *Akcher* lacum et urbem). Tympaneæ, Τυμπανέαι (Tympaneæ ap. Polyb.; quærendus locus est ad Typæum montem inter Scilluntem et Alpheum), Triphylia opp., 296, 9.

Tymphae, Τύμφη, Epiri mons, e quo oritur Aratthus fl., 270, 20.
 Tymphaei, Τυμφαῖοι, Epirotis accensentur, 271, 10. 274, 33. Eorum oppidum Aeginium, 272, 9. Tymphaei, de Penei fontibus controversia erat cum Thessalis Pindi accolis, 272, 13.
 Tyndareus, Τυνδαρεύς, Icarii frater, domo pulsus ad Thesitium profectus est; deinde domum rediit, uxore ducta Leda, Thestii filia, 396, 28.
 Tyndarii scopuli, Τυνδάρειοι σκόπελοι, quattuor insulae portum habentes ad oram Libycam, 679, 5.
 Tyndaris, Τυνδαρίς, Siciliæ opp. A Mylis et Agathyrno distantia, 221, 14; 226, 18.
 Τύφη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.
 Typho, Τυφών. Quomodo eum fallere studuerit Isis, 682, 53. Typhonis cubilia apud Arimos esse dicit Homerus, 535, 41. Typho sub Pithecussis jacet. Fabulae ejus origo, 206, 33. Fabulam etiam ad Catacecaumenen referunt, 496, 27; 537, 19; 535, 41, et ad alias regiones, 535, 41.
 Typhon draco quo pacto Syriæ fluvio nomen dederit, 639, 17.
 Typhon, priscum Orontis fl. nomen; de denominationis origine fabula, 639, 17.
 Typhonia, τὰ Τυφώνια, Tentyrae, 652, 18.
 Typhrestus, Τυφρηστός, Dryopicus mons, in quo Penei fontes, 372, 15. Ei conterminus Othrys, 371, 43.
 Tyrambe, Τυράμβη, in Asiatica Mæotidis ora locus prope Anticitam fl., a Rhombite minore 600 stadia distans, 423, 45.
 Tyrannio, Τυραννίων, grammaticus Amisenus, quem Strabo audivit, 469, 43. Aristotelis libris in Sullæ bibliotheca asservatis usus est, 521, 16.
 Tyras, Τύρας, Geticæ fl., 11, 43; 88, 46; 240, 23; 253, 35. Ejus fontes ignoti sunt, 88, 46. Ad ostium sunt Neoptolemi turris et Hermonactis vicus, 254, 10. Adjacent fluvio Niconia et Ophiussa 40 stadiis ab ostio positæ, et alia urbs post 120 stadia, 254, 11. Accolunt Tyregetæ, 254, 25. A Tyra fl. ad Istrum 900 stad., 254, 5; ad Chersonesum urbem 4400 stadia juxta litus, 256, 15; ad Leucen insulam 500 stadia, 254, 15. Tyram Scythæ transgressi sunt, 258, 19.
 [Tyras?] urbs ad Tyram, 120 ab ostio fluvii stadiis, 254, 14.
 Tyriæum, Τυριαῖον, Phrygiæ urbs, in confiniis Phrygiæ Parorææ et Lycaoniæ, 566, 22; ab Holmis distat supra 500 stadia, a Coropasso 840 stadia, *ib.*
 Tyregetæ, Τυρεγέται, ad Tyram fl., 254, 25; 97, 24; 106, 32; 240, 27. De iis Strabonianæ demum ætatis scriptores certiora tradiderunt, 97, 24. Usque ad Tyregetas Getæ pertinent, 245, 13.
 Tyro, Τυρώ, Salmonei f., Enipei fluvii amore ardet, 306, 25.
 Tyrrheni. Tyrrhenia. Tyrrhenicum mare. V. Etruria.
 Tyrrhenus, Τυρρηνός, Atyis filius, Lydi frater, coloniam e Lydia in Etruriam duxit et 12 ibi urbes condidit; præfectus ejus Tarco, 182, 39. Etiam Pelasgos nonnullos secum in Italiam duxit, 184, 37.
 Tyrtæus, Τυρταῖος. De ejus ætate, patria, munere, 310, § 10. Ejus poema quod Eunomia inscribitur, 311, 6. Tyrtæi versus de bello Messeniaco, 232, 32; 315, 3.
 Tyrtamus. V. Theophrastus.
 Tyrus, Τύρος, Persici sinus ins.; hinc Tyrum Phœniciæ urbem deductam incolæ aiunt, 652, 25; 667, 12. (Aliis Tylus, hod. *Bahrain* sive *Samak* ins. Cf. v. Aradus et Ogyris.)
 Tyrus, Phœniciæ urbs, e Tyro insula sinus Persici deducta esse ab insulanis dicitur, 652, 25. Tyrus olim insula, 48, 51; ejus situs, 652, 25. Ad Tyrum fluvius est,

645, 11; Palætyrus distat 30 stadia, 645, 12. Tyrus a Sidone 200 stadiis abest, 645, 9. Antiquissima Phœnicum urbs, et post Sidonem maxima; coloniis suis celebris; Homerus ejus non meminit, 644, 10. Urbs describitur, 644, 21. Historiæ ejus momenta quædam. Purpura Tyria; Herculis cultus, 644, 28. Inter Tyrum et Acen tumuli sunt qui vitrariam arenam habent, 645, 11. Apud Tyrum Io quærentibus e conspectu subducitur, 638, 50. Tyri dies longissima 14 $\frac{1}{2}$ horarum, 110, 48. Tyrus cum Arado et Sidone Tripoliu condidit, 642, 31. Tyrii oraculo jubentur urbem ad Herculis Columnas condere, 141, 8. Primum appulerunt ad Fretum Calpæ vicinum, ubi nunc Exitanorum urbs, deo invito; secunda expeditione ad insulam Onobæ objectam, item contra numen; tertia demum ad insulam, in qua Gades condiderunt, 141, 8. Tyrii in Hispania, 131, 25. Eorum colonia Carthago, 706, 43. Eorum oppida in Libyæ ora occidentali olim trecenta floruerunt, nunc a Nigritis et Pharusis excisa, 701, 35. Tyrii fuerunt Apollonius, qui Zenonis librorum et discipulorum tabulam edidit, et Antipater, 645, 6.

U.

Ubii, Οὐβιοί, Germanica gens quam ex Rheni ripa orientali in Galliam transduxit Agrippa, 161, 24.
 Ubisci. V. Bituriges.
 Ucromirus, Οὐκρόμιρος, Chattorum dux, pater Ramidis, 242, 31.
 Ufens (Αὐφενδος gr. corrupt.) fl. ad Terracinam paludem implens, 194, 21.
 Ugernum, Οὔγερον (*Beaucaire*), Galliæ opp. in via situm quæ Nemauso ducit ad Aquas Sextias, 148, 25 et 34.
 Uitii, Οὐτίοι, a Caspiis boream versus sunt accolæ maris Hyrcani, 440, 40; 436, 8. In Uitia Ænienes nonnulli consedissee et Ænianam (?) urbem munivisse feruntur, 436, 10; 455, 36.
 Ullia, Οὐλλία, Turdetaniæ opp., 117, 19 (*Monte Mayor* ad *Montilla* montem).
 Οὐλλιος Apollo. V. Apollo.
 Ulysea urbs. V. Odyssea.
 Ulyssi subditi omnes, inter quos etiam Acarnanes erant, Cephallenæ vocantur, 389, 4. Ulysses præ ceteris heroibus ab Homero omni doctrina exornatur, 13, 52 *sqq.* Errores ejus Homerum voluisse non notis locis adscribere censet Eratosthenes, 19, 14. Ab Homero non prorsus finguntur, sed fabulis exornantur, 16, 40; verisimiles esse judicari debent, 38, 10. Ulyssæ navigationis spatia ficta sunt, 18, 6; 20, 52 *sqq.* Ulysses revera ad Siciliam et Italiam et ultra etiam evagatus est, 17, 52. Vel usque ad Hispaniæ extrema errorum indicia inveniuntur, 18, 1. Pars errorum non inepte ponitur in locis extra Columnas sitis, 130, 45. Ulysses circa Siciliam et Italiam vagatum esse hodiernis locorum nominibus probatur, 21, 31. Ulysses Minervæ templum struit in cognomine Campaniæ promontorio, 206, 11. Ulyssis patera in Circeæ monstratur, 194, 1. Ulysses ad Averni lacus necyomantium venisse perhibetur, 203, 30. In Hispaniam venit, 124, 4; testantur rem Odyssea Hispaniæ urbs et alia indicia, 124, 11; 130, 22. Ulyssis ara in Meninge ins., 708, 32. Ejus comites Polites, 212, 37, et Baius et Misenus, 21, 37; quorum Baius Baiis, Misenus autem Miseno pr. nomen dedisse perhibentur, 204, 33.
 Urso, Οὔρσων, Turdetaniæ opp., 117, 19.
 Umbria, Ὀμβρικὴ. Ejus descriptio, 189, § 10; Felix regio, montosior tamen; zea magis quam tritico homines alit, 189, 46. Umbriæ longitudo ab Ariminio ad Oriculos 1350 stadiorum; latitudo inæqualis est, 189, 28. Umbriæ situs,

- 182, 30. Pertinent Umbri usque ad Ravennam, 182, 31. Umbros ab Etruscis Tiberis dirimit, 182, 14; 180, 10. Umbri cum Etruscis de principatu certarunt; urbes in transpadana Gallia a Tyrrhenis olim occupatas et dein rursus amissas ipsi barbaris eripuerunt; plures quam Tyrrheni colonias in hac regione habuerunt, 180, 10 et 20. Umbris Ravennam urbem dederunt Thessali, 178, 24. Umbrietiam nunc urbem hanc tenent, *ib.*, 189, 9 et 22; 180, 37. Umbricæ urbes inter Ariminium et Anconam, 200, 36. Umbri in Cispadana Gallia Romanis admixti, 180, 8. Per Umbriam in Tiberim influunt Nar et Teneas, 196, 5. In Umbriam Æginetæ colonos miserunt, 323, 10.
- Undalum. V. Vindalum.
- Unguentum ex iride Selgica factum, 489, 11.
- Unoculi. V. Μονόμματοι.
- Uranopolis, Οὐρανόπολις, ad Athonem urbs 30 stadiorum ambitu, ab Alexarcho Antipatri filio condita, 280, 29.
- Urgi, Οὐργοι (Οὐγγροι in marg.), Sarmati inter Tyram et Borysthenem non longe ab ora, 254, 26. (Aliunde non noti sunt; Γεωργοί conj. Mannert; quod ob sequentia Strabonis verba parum probabile. Ptolemæus cum Tyragetis componit Τάγρους; fortasse igitur pro οὐργοι erat αὐ Τάγροι.)
- Uria, Οὐρία, Iapygiæ opp. in medio isthmo qui est inter Tarentum et Brundisium; regia quædam ibi monstratur; aut hæc aut Veretum est Hyria Herodoti, 234, 22.
- Uria, Οὐρία, Ætolia palus, 394, 50.
- Urina in cisternis inveterata Hispani lavantur et dentes tergunt, 136, 18.
- Urium, Οὐρείον, ad Garganum prom. Italiae opp., 236, 20.
- Ursæ, αἱ ἄρκτοι in austrinis Indiae partibus occultantur, sec. Megasthenem et Nearchum, obloquente Deimacho 63, 25; 64, 28. Ursa minor tota arctico circulo includitur apud incolas regionis Cinnamomiferæ, 109, 45. Ursa quomodo in Syenes parallelo appareat, 110, 14. Ursæ sidus ap. Homerum arcticum circulum denotat, I, 1, 6, p. 2. Ursæ sidus primum a Phœnicibus ad dirigendas navigationes observatum est; ab his ejus notitia ad Græcos venit, 3, 1.
- Urson, Οὐρσων (*Urso quæ Genua Urbanorum*, Plin. 3, 1, 3; "Ορσων App. Hisp. 26; *Ursao* Hirt. Hisp. 26 etc; nunc *Osuna*, ubi ruinæ), Bæticæ oppidum, 117, 19.
- Usipi, Οὐσιπτοι, Germaniæ pop., ex quo captivi in Germanici triumpho, 242, 39. (Iidem qui Usipetes.)
- Utica, Ἰτόκη, Africae urbs post Carthaginem maxima, et, hac deleta, caput regionis et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas; ejus situs, 706, 18. Prope Uticam Bagradas fl., 706, 26. Uticæ Adherbalem Jugurtha interfecit, 705, 41.
- Uvæ bicubilales Margianæ, 61, 1.
- Uxii, Οὐξιοι, Persis et Susiis contigui, 449, 43. Per Uxiam e Susiis in mediterranea Persidis itur, 633, 34. Uxii bellis petunt Elymæos, 623, 35. Τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις στενὰ, 621, 4. Ex Uxia defluit Pasitigris, 621, 12. In ea Chœaspes oritur, 620, 20.
- Uxisame, Οὐξισάμη (*Ouessant*), ultima insularum quæ adjacent Cabæo prom., et a continente distant tridui navigatione sec. Pytheam, 53, 46.
- Uzita, Οὐζίτζ, Africae opp., bello Africano dirutum, 706, 2.
- V.
- Vaccæi, Οὐακκαῖοι, Hispaniæ gens, per quos Durus fluit, 126, 26. Multa eorum loca Durus prætersuit, 127, 11. Apud eos oritur Lethes fl. s. Belion s. Limæas, 127, 15. Vaccæi ab occasu Celtiberiæ, 134, 37. Lusitaniæ et Celtiberis contermini, 126, 39. Eorum urbes recensuit Polybius, 135, 12. Vaccæorum est Acontia, 126, 26.
- Vacua, Οὐακούα, Lusitaniæ fl., 127, 9.
- Vaga, Οὐαγα, Africae opp., a Cæsare dirutum, 705, 52.
- Valeria via, ἡ Οὐαλερία ὁδός, a Tibure incipit ducitque in Marsos et Corfinium; Latinæ ad eam quænam urbes, 198, 34; 197, 25; inter Valeriam et Latinam viam sita oppida, 198, 18. Valeria via a Messana ad Lilybæum, 221, 29.
- Valerius Flaccus consul a Fimbria interfectus, 508, 31.
- Vapanes, Οὐάπανες, Corsicæ opp., 187, 8.
- Varagri, Οὐάραγροι, supra Salassos in Alpibus habitant, 170, 6.
- Vardæi. V. Ardiæi.
- Varia, Οὐαρία (*Varea*), Veronum in Hispania urbs ad Iberi trajectum, 134, 42.
- Varia, Οὐαρία, Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 36.
- Varus fl., Οὐαρος (*Var*), terminus Italiae et Narbonensis Galliae, 174, 30; 169, 30; 148, 14; 152, 51; æstate parvus, hieme maximus, 148, 14. Prope Antipolin exit; a fano Veneris Pyrenææ 273 mill., sec. alios 2600 aut etiam 2900 stadia distat, 148, 29.
- Vasa lignea usurpant Lusitani, ut Celti, 128, 46. Vasa lignea Nuceriæ in Umbria conficiuntur, 189, 39.
- Vascones, Οὐάσκωνες, Hispaniæ pop. ad Pyrenæos, 159, 8, et Oceanum circa Pompelonem et Cæsonem. A Tarracone ad extremos Vascones iter 2400 stadiorum, designans ad Oceanum in Hispaniæ et Aquitaniæ confinia, 134, 15. Vasconum urbs Calaguris, 134, 5.
- Vates olim etiam musicam exercebant, 276, 53. Vates Apollinis ministri, 402, 16. Προμάντιες ἱέρειαι et eorum vestitus apud Cimbros, 244, 22. Vates Gallorum, 164, 20. Vaticinandi rationes variæ, 649, 11.
- Veii, Οὐῖοι, Etruriæ urbs a Romani oppressa, 188, 24.
- Velia, Ὑέλη vel Ἑλέη, nunc Ἑλέα, Lucaniæ urbs, Phocæensium colonia, patria Parmenidis et Zenonis Pythagoreorum; bonis legibus usa est; Lucanis restitit; incolæ mare exercent; urbis origines sec. Antiochum; nomen ab Ela fonte, vel ab Eleete fluvio; adjacent Cænotrides insulæ, 210, 6. Quot stadia sint a Velia ad Laum et Posidoniam, 210, 21 et 28.
- Velitræ, Οὐελίτραι, Latii opp., 198, 8.
- Vallavii seu Vellavi, Οὐελλάτιοι ἢ Οὐελλάδουοι, gens Aquitaniæ adscripta; olim pars Arvernorum, nunc pro se civitatem constituunt (*les habitants du Vélai*), 158, 28.
- Vellus aureum. V. Aureum vellus.
- Venafrum, Οὐέναφρον, Latii opp., unde oleum optimum, 198, 27. In colle situm, quem Vulturinus alluit, 198, 28; 202, 45. Venafrum vicina Telesia, 208, 8. Venafrana regio olei ferax, 202, 37.
- Venasi vel Venasa, Morimenæ in Cappadocia locus, ubi Jovis fanum, τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσαις Διός, 460, 30. (Morimene occasum versus Tatta lacum limitem habuit. Qua in Cappadociæ regione aliunde nos novimus Parnasum et Nyssam; Venasa non nota; ruinas tamen duobus vel tribus locis in hac regione exhibet mappa Kiepertiana).
- Vendon, Οὐένδων, Japodum oppidum, 261, 33; 172, 48. (*Avendo* Itin. T. P.; *Αὐενδεάται* Appian.; 18 vel 20 mill. a Senia dissitum; cum hod. *Jezzerana* componit Lapius, cum ruinis prope *Ober-Modruse*, Reichardt.; aliis est *Windisch-Grätz*.)
- Veneno sagittas inficiunt Saones, 428, 30.
- Veneris statio. V. Myoshormus.
- Veneris urbs. V. Aphroditopolis.
- Veneti, Οὐένετοι, Galliae Belgicae (ut Strabo opinatur) pop., ad oceanum; ex iis Venetos Italiae oriundos dicunt, 176, 36; 162, 21. Eorum vicini Osismii, 162, 27. Eorum cum Cæsare proelium navale; navium structura, 162, 7.

Veneti ('Ενετοί), in Galliae Cisalpinæ parte transpadana, 176, 31; 179, 46; sec. alios e Venetis Gallis Oceani accolis oriundi, sec. alios ex Henetis Paphlagoniæ qui post bellum Trojanum cum Antenore huc delati sint, 176, 35. Idem erat apud Paphlagonas et Italos Henetos alendorum equorum studium, quod tamen nunc apud Italos non amplius viget, 176, 36; 179, 36. Veneti Italiæ oriundi sunt e Venetis Galliae, quamquam Paphlagonibus ob nominis similitudinem a nonnullis adscribuntur, 164, 21. Veneti ex Henetis Paphlagoniæ oriundi, 466, 5. Antenor ejusque filii cum Henetis e Troade in Thraciam, hinc ad Adriam venerunt, 520, 5. Cf. Heneti. Veneti a Paðo ad Timavum usque sive ad Istriam habitant, 179, 47. Venetorum limes (in ora sinus Adriatici) est fluvius ab Alpibus defluens (*Tilaventus*, ut cum Cluvero statuo), adeo ut Aquileja sit extra Venetorum ditio-nem sita, 178, 40. Fluvius ille anaplum habet 1200 stadiorum ad Noreiam urbem, *ib.* (Quod quum in hujus tractus fluvios non cadat, numerum stadiorum corruptum, Noreiam vero istam aliunde non notam esse putant. At Noreia non est alia nisi ea quam ex Cæsare, Livio, Plinio, Tab. Peutling. novimus; quæ quum ab ora sinus Adriatici et Aquileja distet fere 1200 stadia, hæc ipsa distantia nostro loco indicatur, sed perperam ad ἀνάπλουον per fluvium refertur.) Venetis superjacent Carni, Cenomani, Medoaci, Symbri (Insubres), 179, 49. Regio fluviis et paludibus abundat, 176, 49; 177, 1; urbes nonnullæ insularum modo aquis cinguntur, 177, 5. Venetorum ora, 175, 41; ubi mare fluxus et refluxus habet, 176, 52. Apud Venetos Diomedem mortuum esse ferunt, 236, 32. Veneti Diomedii honores decreverunt. Duo apud eos luci, alter Junonis Argivæ, alter Dianæ Ætolicæ; de iis lucis fabula, 179, 14. Apud eos equi λυκοφόροι, 179, 22. Veneti et Cenomani jam ante Hannibalicum bellum auxilia Romanis tulerunt contra Boios et Symbrios (Insubres), 179, 51.

Vennones, Οὐέννωνες, Vindelicorum pop., 171, 50; supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. (Haud dubie *Venostes* et *Vennonetes* Plinii; quorum pars circa Atesis fontes in hod. *Vintchgau* (*Venonesgowe* sæc. XI).]

Venti. Nonnulli Homerum et Thrasyalcen tradunt nonnisi duos ventos præcipuos distinguere Boream et Notum sive Austrum, a quibus reliqui parva differant inclinatione, Euris, Apeliotes, Zephyrus et Argestes; adeo ut Euris ab æstivo ortu, Apeliotes s. Subsolanus ab hiberno ortu, Zephyrus ab æstivo occasu, Argestes ab hiberno occasu flent, 23, 44. Aliter de ventis statuunt Aristoteles, Timosthenes, Bion astrologus, Posidonius, quorum sententias vide p. 24, 9. Ventos plagasque accurate notare solet Homerus, 21, 48 *sqq.* Zephyri et Argestæ sive Cauri in Attica Scirones vocantur. Venti in mari inter Hispaniam et Italiam interjecto certum quendam ordinem habent, 119, 22. Euris usque ad sinum Sardoum statis anni temporibus flat, testante Posidonio, 119, 26. Ventis in Hiera insula et in Sicilia montium ignivomorum exspirationes augentur, 229, 15. Ventorum promus Æolus, 19, 29. Ventos colunt Persæ, 623, 40.

Ventidius, Οὐεντίδιος, Pacorum Parthum in Cyrrhestica Syriæ interemit, 639, 39. Cum Phranicate Parthorum duce ad Trapezuntem Syriæ collem pugnavit, 639, 51.

Venus, Ἀφροδίτη. Templum Veneris Pyrenææ (in *cap Creuz.* non longe a Veneris portu, *port Vendre*), inde a quo Narbonensis Gallia incipit, 148, 19. Inde ad Narbonem 63 miliaria, 148, 23 et 30; 150, 45 et passim. Veneris templum Lavinii, 193, 44; Ardeæ, 193, 46; Ennæ in Sicilia, 226, 26; Eryce, 226, 26. Erycinæ Veneris templum Romæ ante portam Col-

linam, 226, 35. Veneris fana in Elide, 295, 20; fanum Corinthium; dedicatæ ibi meretrices, 325, 20 et 48. Veneris Κωλιάδος fanum ad Anaphlystum, 342, 22. Venus Καστυνήτις et Onthyrii et Metropolis, oppidorum Thessalicorum, porci sacrificium admittit, 376, 15. Veneris Apaturi fanum ad Phanagoriam, 424, 34 et 47. Fabula qua nomen explicatur, *ib.* Templum in Pyrrha prom. ad sinum Adramyttenum, 519, 4. Veneris Acrææ fanum in Olympo Cypri, 582, 24. Paphiæ templum Paphi, 583, 5; Veneris templum Solis in Cypro, 583, 18. Venerem colunt Persæ, 623, 39. Ad fanum ejus Babyloniarum mulieres corpus peregrinis prostituunt; argentum, quod accipiunt, Veneri sacrum est, 635, 1. Veneris Arsinoes sacellum in Zephyrio prom., 680, 28. Veneri sacer collis supra Pedalium pr. Cypri situs, 682, 29. Venus apud Momemphitas culta, 682, 36. Ejus templum Memphi, 686, 14; Tentyræ, 692, 17. In insula Tritonidis lacus ad Berenicen urbem, 710, 8. Cf. Aplurodilopolis et Myoshormus.

Venusia, Οὐενουσία, Samnitium opp., 208, 12; 211, 38. In Samnii et Lucaniæ confiniis, ad viam Appiam, 235, 2. Vera, Οὐέρα, Atrapatenorum regia per hiemem; situs ejus; oppugnavit urbem Antonius, 448, 50. (Phraata ap. Arrian.; Phraaspa ap. Dion. Cass.; ruinæ *Tachtî Souleiman* (30° 25' lat.; 64° 55' long.), ut probabiliter statuit Rawlinson, qui cum aliis nonnullis Veram a Gazacis non diversam esse censet.)

Verbanus, Οὐερβανός, Galliae Cisalpinæ lacus, 300 st. longus, Ticinum fl. emittit, 174, 16.

Vercellæ, Οὐέρκελλοι (*Vercell*), Galliae Cisalpinæ vicus ad quem olim aurifodinae erant, 181, 48. (Cf. Plinius 33, 21. Parum recte Strabo Vercellas Placentiæ vicinas dicit.)

Vercingetorix, Οὐερκιγγετόριξ, Arvernorum dux, contra Cæsarem pugnat ad Gergoviam et Alesiam, 159, 42.

Verestis, Οὐέρεστις (?), amnis per Prænestinam Latii regionem fluens, 199, 19.

Veretum, Οὐερητόν, olim Baris, Salentinorum opp.; 600 a Tarento stadia distans, 233, 47. Veretum Iapygia fortasse est Hyria ab Herodoto memorata, 234, 26.

Verona, Οὐήρων, urbs Galliae Transpadanæ, 171, 38; 177, 27.

Verones, Βήρωνες, Hispaniæ pop., 131, 26; a Celtiberis versus boream siti, Cantabris Coniscis finitimi; e Celtica transmigratione orti, 134, 41. Veronum urbs Varia ad Iberi trajectum, 134, 42.

Vertinæ, Οὐερτινάι, Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36. (hod. *Vergine* vel *Verzine* inter Peteliam et Crimisam in mediterraneis. Locus in Bruttio situs Lucanis eodem modo tribuitur quo vicinæ urbes Crimisa et Petelia et Calasarna tribuuntur.)

Vespertilioes prægrandes abundant Borsippis; sale ibi condiuntur, 629, 46.

Vestales virgines tempore belli Gallici Roma Cæren confugerunt, 183, 28.

Vestini, Οὐήστινοι, Sabinis finitimi, 190, 5; 182, 29; 201, 4. Eos a Marrucinis dirimit Aternus fluvius, 201, 37. Per Vestinos fluit Liris, 194, 47.

Vestitus Lusitanorum, 128, 45; incolarum Cassiteridum inss., 145, 47; Gallorum, 163, 35; sacerdotum Cimbricarum, 244, 24; Vestitus Persicus a Medis profectus est, 451, 2. Vestes Indorum, 612, 12; Persarum, 625, 17; Assyriorum, 635, 15; Nabatæorum, 666, 50; Maurorum, 703, 11; in Masæsyliis, 705, 27.

Vesuvius, Οὐεσουϊον ὄρος, describitur, 205, 47; 21, 30.

Veteres, Βέτερεις codd. (leg. Βέτερες, Veteres, i. e. Veteranorum colon., uti recte conjecisse videtur Wesseling), Hispaniæ opp. in via militari sita inter juncarium

- campum et Tarraconem, 133, 12. (Idem locus est qui in Itin. p. 398 *Prætorium* vocatur, a Juncaria 69 mill., a Barcinone 15 mill. distans, h. *Granollers* sec. Lapieum; *Ostalic* sec. Cortez, quod contra distantias est. Fuit a d *la Roca*, ubi ingentes antiquissimi prætorii parietinæ supererant, teste Marka II, 20. Wesseling *Vetères* refert ad *Vidreras* vicum. Alii in vulgata lectione inesse putarunt Itinerarii *Secerras* vel *Seterras* (ut Geogr. Rav.), a Barcinone boream versus sitas.
- Vettones, Οὐέττωνες, Iberiæ gens, juxta Vaccæos, 126, 26. Lusitanæ et Celtiberibus contermini, 126, 39; ab occasu Celtiberiæ, 134, 47; in superiori tractu Tagi fl., 115, 10; 126, 17. Vettones aut in tabernaculo quiete sedendum aut pugnandum esse putant, 136, 22.
- Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur insula Hispaniæ, in qua Emporienses habitaverunt antequam in oppositam continentem transirent, 132, 45.
- Viæ. V. Æmilia via, Appia, Egnatia, Flaminia, Nomentana, Salaria, Valeria.
- Vibo Valentia, Bruttii urbs. V. Hipponium.
- Vicentia, Οὐικητία (sic) (*Vizence*), Italiæ Transpadanæ opp., 178, 29.
- Viminalis collis, Οὐμινάλιος λόφος, a Servio urbi adjec-tus, 195, 27.
- Vindalum, Οὐίνδαλον; codd. Οὐνδαλον; opp. Galliæ Narbonensis ad Rhodani et Sulgæ (*Sorgue*) confluentes, 154, 4 (*Vedennes* sec. Anvillium; *port de la Traillo* ad *Sorgue* fl. exitum sec. Scaligerum, Valesium et Menard (*Mém. de l'Ac.*, 32, p. 745); hoc loco ruinæ aliquæ exstare perhibentur.) Ibi Domitius Ænobarbus clade Gallos affecit, 154, 5.
- Vindelici, Οὐίνδοιχοί (Οὐνδοιχοί codd.) lacum attingunt in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 16, 26; 243, 9; 260, 22. Vindelici Alpium montana exteriora tenent, magna ex parte cum Breunis et Genaunis Illyricis, 171, 35. Vindelico-rum latronum in Italiotas ferocitas, 171, 54. Petulantis-simi Vindelicorum sunt Licattii, Clautenatii et Vennonnes, 171, 49. Gentes eorum Estiones et Brigantii, 171, 51. Vindelici pugna navali cum Tiberio certarunt, 242, 54.
- Vienna, Οὐίαννα (*Vienne*), Allobrogum caput ad Rhoda-num, 154, 17 et 39; olim pagus, deinde urbs, 154, 26; ab Isaræ exitu 320, a Lugduno 200 stadia distat, 154, 17 et 21.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, in Gallia Narbonensi juxta Cavaros orientem versus habitant, 153, 53. finitimi Salyum, 169, 22, Iconiorum, Tricoriorum, 169, 35, Allobrogum 169, 23; convalles in intimis montibus tenent, *ib.*
- Vinæ cineribus Ætnæ fecundantur, 223, 37.
- Vinum Ariæ, in vasis non picatis tres annos durans, 61, 3. Vinum exportatur e Turdetania, 119, 21; paucum habent Lusitani, 128, 36; v. Italicum, 168, 42; Ligusticum austrium et picem resipens, 168, 43; Rhæticum, 171, 39; vini copiam in Gallia Cisalpina arguunt dolia, quæ e ligno ædibus majora conficiuntur, 181, 36. Vinum Cæ-cubum, Fundanum, Setinum, Falernum, Albanum, Stalanum, 193, 13; 195, 3; 202, 34; Setinum et Sig-nium, 198, 5; Calenum, 202, 34; Surrentinum, 202, 34; Lagaritanum, 219, 16; Thurium, 219, 18; Mamertinum, 223, 10; Carystium Laconicæ, 383, 33; vinum Ariæ et Margianæ, 442, 36 et 42; vinum e radicibus quibusdam Medi expriment, 451, 37. Ὁ Μοναρέτης οἶνος in Melitene, 458, 36; vinum Ambladense in Pisidia, 488, 30; Κατακεκαυμένης οἶνος, optimus, 537, 14. Vinum bonum ferunt Chius, Lesbos, Cos, Mesogis, Catacecaumene, Ephesus, Cnidus, Smyrna, 544, 38. Vinum Mesogidis, ex eoque optimum vinum Aromense, 555, 30; vinum Cyprium, 583, 35. India vino caret;
- in Musicani tamen terra vites memorat Onesicritus, 592, 18; vinum Chalybonium in Syria, 626, 4; vinum ex palmulis ap. Arabes, 666, 8; vinum Libycum (By-cium?), 679, 17; vinum Ægypti, 687, 42. Μαρρώτης οἶνος, 679, 34; vinum in Oasibus Ægypti, 691, 4.
- Viperæ aliaque reptilia Indiæ, 601, § 45.
- Virgo Jovi apud Thebæos Ægypti sacrata, 693, 35.
- Viriathus, Οὐρίαθος, latro in Hispania, 131, 27. Debellatus, 239, 2.
- Visurgis, Βίσουργις (*Weser*), Germaniæ fl., 241, 51.
- Vites fertilissimæ in Hyrcania, 60, 45; ingentes Margianæ, 61, 1. Multæ in Hispania, 136, 10. Vitem fert Gallia, 147, 45. Vitis Ravennæ non ultra quinquennium durat, 178, 12. Vites in Bosporo sub hiemem defodiuntur, multa ingesta terra, 255, 25. Contra vitis pediculos remedium, 263, 5. Vites Albanæ, 430, 45; Hyrcaniæ 436, 27. Ap. Sydracas Indiæ, 586, 26; in Carmania, 618, 35. E Babylonia in Susidem a Macedoniis trans-plantata est, 623, 7. Vitis in paludibus nascitur in Mæcene Arabiæ, 653, 18. Vites Mauretaniæ, 701, 50.
- Vitraria arena, ὠαλίτις ἄμμος, in ora inter Tyrum et Acen; sec. nonnullos etiam apud Sidonios, 645, 11.
- Vitri fabrica apud Phœnices et Alexandrinos et Romanos, 645, § 15.
- Vitriolum, χαλκωνθές, e Cyprio ære provenit, 136, 2.
- Vivisci. V. Bituriges.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, Galliæ populus, Cavaris finitimi, 153, 53. Vocontiorum ad terminos a Nemauso 63 mill., 148, 37; hinc ad alteros Vocontiorum fines secundum Cottii terram usque ad Ebrodunum vicum 99 milliaria, 148, 40; 155, 25. Vocontii sui sunt juris, 169, 26.
- Volaterræ, Οὐολατέρραι, Etruriæ opp.; ejus situs, 185, 47. Nonnullorum a Sylla proscriptorum refugium, oppu-gnationem per biennium sustinuit, 185, 52. Volaterræ a Pisis 280 stadia, a Populonio 270 st. distant, 184, 48.
- Volcæ Arecomisci, Οὐόλκαι Ἀρηκομίσκοι, Galliæ Narbon. populus, ab occasu Rhodani, quorum navale Narbo urbs, 154, 47; caput Nemausus, 155, 7. Vicinæ iis gentes obscuriores sunt, usque ad Pyrenen pertinentes, 154. Volcæ circa Nemausum sui sunt juris, 169, 30.
- Volcæ Tectosages, Οὐόλκαι Τεκτόσαγες, cum aliis qui-busdam Cemmeni partem austrinam tenent, 155, 33; etiam septentrionalis lateris paullulum incolunt, 155, 37. Auri divitem habitant regionem, 155, 38; 156, 26. Hominum multitudine insignes sunt. Pars eorum orta seditione, expulsa in Asiam migravit una cum aliis po-pulis Celticis; hinc Tectosagi in Phrygia circa An-cyram urbem, 155. 29. Volcæ Tectosages Delphicæ expeditioni interfuisse dicuntur. Thesauros quos in urbe eorum Tolosa Cæpio reperit, Delphis raptos esse narra-vit Timagenes; verisimiliora autem de thesauris istis tradidit Posidonius, 156, 4-36.
- Volsci, Οὐόλσκοι, Latii gens, 190, 39; 192, 32. Eorum ca-pit Suessa, quam filius Tarquini Prisci cepit, 192, 40. Volscorum erant Pometiæ campus et Apiolæ, 192, 36.
- Volsinii, Οὐολσίνιοι, Etruriæ urbs, 188, 19.
- Volsinius lacus, ἡ περὶ Οὐολσινίου λίμνη (*lago di Bol-sena*), in Etruria, 188, 46.
- Vulcani forum, Ἡφαίστου ἀγορά, prope Dicæarchiam sive Puteolos, 204, 52.
- Vulcano sacra insula, Ἱερὰ Ἡφαίστου, una ex insulis Li-paræis, olim Thermessa dicta, 229, 11. V. Thermessa.
- Vulcanus e Cabiros pater Camilli sec. Acusilaum, 506, 3; e Cabiros genuit 3 Cabiros et 3 Cabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7. Vulcani sacra in Memphi urbe, 406, 13. Ejus templum Memphi, 686, 7.
- Vulturnus, Οὐούλτοῦρνος, Campaniæ fl. juxta Venafrum

et Casilinum delapsus ad urbem sui cognominem exit, 198, 29; 202, 46; 207, 22.

X.

- Xandii. Cf. Xanthii.
 Xanthia, Ξάνθεια (*Xanthi*), locus Thraciæ inter Dicæam et Maroneam situs, 282, 9.
 Xanthii, Thraciæ gens, 505, 33.
 Xanthii, Ξάνθιοι (Ξάνδιοι, 442, 5), Daarum gens, 438, 37; supra Mæotidem, 442, 5.
 Xanthus, Ξάνθος, Bœotorum rex, a Melantho vincitur, 337, 33.
 Xanthus, Lydus, historicus, ὁ τὰ Λύδια συγγράψας, num Sardibus natus fuerit necne parum liquet, 536, 52. Laudatur de terræ in Lydia mutationibus, 496, 24. Artaxerxis ætate magnam in Asia siccitatem fuisse tradit; plura affert quæ probant magnam Armeniæ et Phrygiæ partem olim mari tectum fuisse, 41, 24. Laudatur de Mysis Lydorum colonis, 490, 4. Arimum, Ἀριμόν, Cataceaumenes regem fuisse tradit, 537, 20. Post bellum Trojanum Phryges ait ex Europa venisse adductos a Scamandrio e Berecynthi et Ascania, 580, 35.
 Xanthus, urbs Lyciæ maxima ad Xanthum fl., 568, 19. Dies ibi longissima 14 horarum, 110, 52.
 Xanthus, Troadis fl., 505, 34.
 Xanthus, Lyciæ fl., quondam Sirbis dictus, 568, 16.
 Xenarchus, Ξεναρχος, e Seleuciæ Ciliciæ oriundus, philosophus peripateticus, Alexandriæ, Athenis, Romæ vixit, amicus Arii et Augusti, magister Strabonis; ejus mors, 572, 21.
 Xenocles, Ξενοκλής, Adramyttenus orator, pro Asia ad senatum oravit, 525, 12.
 Xenocles, gazæ Alexandri præfectus, Patroclo dedit descriptionem Asiæ, quam Alexander M. elaborari jussit, 58, 7.
 Xenocrates, Ξενοκράτης, philosophus ex Bithynia oriundus, 485, 4; ap. Hermeam eunuchum commoratus est, 522, 11. Menecratis Elaitæ magister, 471, 48.
 Xenophanes, Ξενοφάνης, physicus, Colophonius, sillos versibus condidit, 549, 24.
 Xenophon, Ξενοφών, Grylli f., a Socrate servatur in prælio ad Delium commissio, 346, 19. Dicit (Anab. 5, 3, 8) se oraculo monitum Dianæ in Elide locum emisse, quem præterfluit Selinus fl., 332, 30.
 Xerxene, Ξερσηνή, Armeniæ regio, 453, 25.
 Xerxes I, Ξέρξης, Persarum rex, 51, 20. Beli sepulcrum Babylone fecisse fertur, 628, 51. Didymæi Apollinis templum incendit, 542, 11. Eum Branchidæ secuti sunt, 691, 37. Branchidis Didymæi proditoribus in Sogdiana urbem assignavit, 444, 8. Ubinam Hellespontum junxit, 284, 3; 505, 49. Ejus fossa ad Acanthum urbem, 279, 39, per Athonis isthmum ducta. De ea Demetrii Scepsii narratio, 280, 17. Xerxes ad Doriscum in Thracia copias recensuit, 282, 35. Ejus classis ad Sepiadem naufragium passa est, 380, 42. Xerxes Salaminem continenti jungere aggere voluit, 339, 31. Themistocli dedit Myntem, Magnesiam et Lampsacum 543, 35.
 Ximena, Ξιμηνή, regio Ponti, in qua salis fodinæ, a quibus Halyn nomen habere aiunt, 480, 50.
 Xiphias piscis, i. q. galeota et canis, in freto Siculo, 20, 4.
 Ξιφονίας ἀκρωτήριο in Sicilia, 222, 23.
 Xois, Ξόις, insula et opp., supra Sebennyticum et Phatniticum ostium in Sebennytica præfectura, 681, 32.
 Xuthus, Ξοῦθος, Hellenis f., ducta uxore Erechthei filia, condidit tetrapolim Atticam, 329, 11. Filii ejus Achæus et Ion, 329, 14; 329, 5.

Xypetensium, Ξυπετέων, pagus Atticus, olim Τρώων dictus, 517, 34. Cf. Τρώων.

Z.

- Zacynthus, Ζάκυνθος, insula, 102, 33; 288, 7. Ejus situs, a Cephallenia distantia, ambitus, solum, urbs cognominis, 393, 25. Distantia ab Hesperidibus Libyæ, 393, 32. Ei in Libya Berénice objacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 14. Zacynthii Saguntum in Hispania condunt, 132, 12.
 Zagrus mons, ὁ Ζάγρος vel τὸ Ζάγριον ὄρος, 630, 2; 633, 43. Tauri pars Mediam a Babylonia distinguit, 447, 49. Mediæ adjacet; ad eum est Massabatica regio, 449, 54, et Chalonitis, 627, 5. Zagri transitus vocatur Porta Medica, 450, 38.
 Zaleucus, Ζάλευκος, Locrensiū legislator, unde leges sumpserit; quid potissimum novæ constituerit; leges ejus ad majorem subtilitatem exegerunt Thurii, 216, 3.
 Zama, Ζάμα, Jubæ I regia, a Cæsare diruta, 704, 21; 705, 54.
 Zamolxis, Pythagoreus quidam, olim apud Getas deus, 649, 7.
 Zamolxis, Geta, Pythagoræ famulus (Pythagoreus quidam, 649, 7), ex hoc sicut ex Ægyptiis, ad quos pervenisse traditur, de rebus cœlestibus quædam cognovit; in patriam redux sacerdotem agit et regis consiliarium; dei nomen assumpsit; in monte Cogæono degit solitarius. Alios ejus indolis et dignitatis viros successores habuit, inter quos Cæsaris ætate Decæneus, 247, § 5. 649, 7. Pythagoricum institutum de abstinentia animalium a Zamolxi traditum, 247, 51.
 Zancle, Ζάγκλη, Naxiorum in Sicilia colonia, unde nomen habet, 222, 44; postea Messana dicta (V. Messana), *ib.* Zanclei Chalcidenses, Rhegii conditores, arcessiverunt, 214, 4. Zanclei Mylarum Himeram condiderunt, 226, 43. Zanclei qui Hyblæ erant, Tauromenium condiderunt, 223, 15.
 Zardoces, Ζαρδώκης, Paphlagonicum vocabulum in Capadocia obvium, 473, 43.
 Zariadres, Ζαριάδρης, post devictum Antiochum M., cui dux fuerat, in Armenia regnum sibi condit, 453, 15. Armeniæ præfectus sub Antiocho M., a Romanis rex sui juris constitutus est; ab eo ortus Artanes Sophenus, 456, 3.
 Zariaspa, Ζαριάσπα, fl. Zariaspa Bactrianæ urbem perfluens, 443, 13.
 Zariaspa, i. q. Bactra, q. v.
 Zarmanus, Ζάρμανος, chegan, sophista, Barygazenus, unus e legatis, quos ad Augustum Porus miserat, Athenis se concremavit, 612, 51; sepulcri inscriptio, *ib.*
 Zea plurima in Umbria nascitur, 189, 46.
 Zela, τὰ Ζήλα, Ponti opp., Anaitidis fano et Sacæorum festo nota; oppidum majorem partem hieroduli tenent; auxit id Pompejus et unam fecit ex civitatibus quas post victum Mithridatem constituit, 439, 12. Ζηλῆτιδος regionis in Ponto oppidum cum Anaitidis fano; antiquitus non ut oppidum, sed ut Persicorum templum deorum, a sacerdote administrabatur; auxit locum urbemque constituit Pompejus, 479, 19.
 Zelitis, Ζηλῆτις, Ponti regio, Pythodori pariet., 479, 6. Cf. Zela.
 Zelas, Ζήλας, Prusiæ pater, 482, 38.
 Zelia, Ζέλεια, Troadis opp., 515, 46, ad ultimas Idæ radices, a Cyzico 190 stadia distat, a mari 80 stadia, 502, 19; 499, 11. Ad eam est Tarsius fl., 502, 30. Oppidum erat in Lycia, Pandari ditione, 484, 1; 501, 11; 510, 39; postea in Cyzicenorum ditione, 499, 11. In ea Amazones habitasse Palæphatus refert, 472.

9. Zeliæ fuit oraculum, 503, 24. Zeliæ πεδία et ὄροπα-
δια, 516, 23. Zeliæ contigua τὰ ἐν Πειρωσσῶ ὄρη, 504,
4. Zeliæ subjecta loca Adrastea, Apæsus, Pitya, Terea,
502, 28.
- Zelis, Ζήλις, Mauritaniae opp., 702, 31; Tingi vicinum,
116, 2.
- Zella, Ζέλλα, Africae opp., libera civitas, 706, 4.
- Zeniceles, Ζηνικέλης, prædo, ipse se cum domo cremavit,
quum arx ejus Olympus a Servilio capta esset. Idem
tenuit Corycum, Phaselin et alia loca, 573, § 7.
- Zeno, Ζήνων, Citiensis, stoicus, 582, 32; Polemonem
audivit, 525, 30. Eratosthenis magister, 12, 31. In
schola successorem habuit Cleanthem, 522, 3. Zenonis
librorum et philosophorum ab eo profectorum tabulam
edidit Apollonius Tyrius, 645, 7. Zeno in Od. 4, 83 pro
Ἐρέμους legi vult Ἀραβας, 248, 31; 34, 34.
- Zeno Laodiceus Laodiceam contra Labienum excitavit;
563, 25. Rhetor; Polemonis pater; Laodiceam patriam
exornavit, 495, 15.
- Zeno Pythagoreus, e Velia oriundus, 210, 8.
- Zenodorus, Ζηνόδορος, latronum dux in Syria, 643, 47.
- Zenodotus, Ζηνόδοτος, de Homeri verbis ἐξ Ἑνερῶν (Il.
2, 852), 465, 49; 354, 48; 373, 48.
- Zenophanes, Ζηνοφάνης, unus ex Olbæ tyrannis, Abæ
pater, 573, 52.
- Zephyria, Ζεφυρία, vetus Halicarnasi nomen, 560, 22.
- Zephyrium, Ζεφύριον, locus prope Derrim portum in ora
Libyca, 679, 18.
- Zephyrium, proeminentia cum sacello Arsinoes Veneris,
in tænia quæ mari et fossa Canobica efficitur, 680, 27.
- Zephyrium. Duo ejus nominis loca in ora Cyrenaica inter
Naustathmum et Chersonesum, 711, 27.
- Zephyrium, Ciliciæ pr. prope Calycadni ostia, 572, 6.
- Zephyrium, alterum Ciliciæ pr. inter Solos et Anchialen
situm, 573, 26.
- Zephyrium, Cariæ pr. prope Myndum, 561, 45.
- Zephyrium, Ζεφυρία ἔκρη, pr. Cypri in occiduo ins. latere,
583, 5.
- Zephyrium, promontorium Locrensiū Epizephyriorum,
215, 30. In eo Locri per triennium consederunt, 215,
37. Ad id appulit Syracusas conditurus Archias, indeque
assumpsit Dorienses, qui, relictis Megarorum conditori-
bus, e Sicilia eo se contulerant, 224, 19.
- Zephyrus ventus quinam? 23, 48; 64, 13. Zephyrus et
boreas e Thracia spirare recte dicuntur ab iis qui circa
Melanem sinum degunt, 23, 12; sicut in Attica zephyrus
a Scironiis saxis spirare dicitur; unde zephyri etiam Sci-
rones vocantur, 23, 21.
- Ζέρεθρα (pro βέρεθρα), vox Arcadica, 334, 5.
- Zethus, Ζήθος, et Amphion, antequam Thebis regnarent,
Eutresi habitaverunt, 353, 13.
- Zeugma juxta Cominagenen, τὸ κατὰ Κομμαγενὴν ζεύγμα,
a quo usque ad Thapsacum non sunt pauciora 2000 sta-
diis, 635, 51 (Hæc mensura ducit ad Samosata potius
quam ad Zeugma prope hod. *Birs*, quousque sunt fere
1200 stadia). Ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγενῆς, ἢ πρὸς τῇ
διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται, 566, 37. Ἀπὸ τοῦ Ἰσσι-
κοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγενὴν
non pauciora sunt 1400 stadiis, 637, 46. Credi posset
ad Samosata esse Zeugma Strabonianum; sed hoc quum
aliunde non notum sit, et Plinius quoque una quidem
cum Samosatorum orbis mentione zeugmatis mentio-
nem faciat, tamen dicat zeugma idem abesse ab urbe 75
mill. (quæ distantia ad notum Zeugma prope *Bir du-*
cit) : similiter Strabo paullo negligentius dixisse putan-
dus est, 635, 51.
- Zeugma Euphratis vetus, ad Thapsacum, 635, 33; 636,
3; 627, 9.
- Zeuxis, Ζεύξις, scholæ medicinæ Herophileæ præerat Ca-
ruris, 496, 41.
- Zincha, Ζίγχα, Africae opp., a Cæsare dirutum, 705, 54.
(Juxta Zamam memoratur; aliunde non notum oppidum,
nisi quod *Ziggensem* episcopum memorari video in cata-
lago episcoporum qui an. 484 Carthaginem convenere.
Tabula Pent. a Zama 20 m. p. dissitum habet *Seggo* oppi-
dum, quod cum Zincha Strab. componendum esse su-
spicor.)
- Zodiacus. Ὁ ζωδιακὸς κατὰ κορυφὴν ἐστὶν αἰὲ τῷ ἐν τῇ γῇ
ζωδιακῶ, 25, 45. Obliquatione sua excedit utramque
illam Æthiopiam, quam sinxit Crates, 25, 46.
- Zoilus, Ζωῖλος, rhetor, Homeri vituperator, ἐν Τενεδείων
ἐγκωμίῳ Alpheum fl. e Tenedo oriri fabulatur, 225, 44.
- Zonas quinque primus distinxit Parmenides; qui zonam
torridam duplo majorem quam debebat fecit, ultra tro-
picoe eam producens, 78, 15. Zonas quinque cum aliis
distinxit Posidonius, 78, 13; 92, 43; eaque terræ divi-
sio et naturæ rerum et geographiæ optime convenit, 79,
24; 91, 28. Zonæ in cælo et terra quinque distinguendæ
circulis æquinoctiali parallelis, duo frigidæ, duæ tem-
peratæ, una torrida, 91, 28. Zonas sex Polybius facit,
duas ad arcticos usque, duas hinc ad tropicos, duas
hinc ad æquinoctialem lineam, 79, 21, non probante
Strabone, 80, § 2. Zonarum Posidonii duæ sunt περί-
σχοι, duæ ἐτερόσχοι, una ἀμφίσχοις. Præterea duas
perangustas sub ipsis tropicis sitas ob peculiarem tem-
periei, soli, hominum, animalium indolem distingui
posse censet, 79, § 3; 109, 28. Cf. Posidonius. Zonam
torridam mediam secant æquator, 91, 45. Zonam adustam
Aristoteles inter tropicos esse statuit, improbante Posi-
donio et Strabone, 78, 19. Zona torrida Oceano occu-
patur secundum Cratetem, 25, 34. Ejus initium Cinna-
momifera, 78, 30. Zona torrida est dimidia fere pars
ejus quæ inter tropicos interjecta est, 78, 42. Zonas
temperatas Aristoteles dicit eas, quæ sunt inter tropicos
et circulos arcticos, 78, 19, sed male definiuntur circulis
arcticis, 78, 43. Zonas temperatas, quæ ab utraque
oceanī parte sunt prope ipsum oceanum ab Æthiopibus
habitari Crates censet, 25, 34.
- Zonas, Ζωνᾶς, cognomen Diodori Sardensis, 536, 45.
- Zoster, Ζωστήρ, Atticæ pr., 342, 19.
- Zuchis, Ζούχις, lacus et urbs, post Syrtin minorem sita,
ubi πορφυροβάτεια et ταρχεῖται, 708, 44.
- Zumi, Ζούμοι, Germaniæ gens, quam una cum Luitis aliis-
que Marobodus sibi subjecit, 241, 31. (Haud dubie
Zumi erant pars magni Luitiorum populi; quare Zeus
(*Die Deutschen*, p. 126) legi voluit Δούροι e Ptolemæo
apud quem inter Lugorum gentes memorantur Δούροι οἱ
Δούροι, probante Cramero. Propius ad nostra accede-
rent Δούροι οἱ Δούνοι; sic enim scribendum sit pro
Λουγοῖδιδοῦνοι quod codices præbent (Δούροι οἱ Διδοῦνοι
edidit Wilh.).
- Zygi, Ζυγοί, Pontica Asiæ gens, 107, 10; 712, 32; 422,
37. Oram tenent inter Achæos et Heniochos mediam,
425, 17; 426, 18. Feroces sunt, 425, 53. Eorum navi-
gia, latrocinia, σκηπτοῦχοι, 425, 17.
- Zygopolis, Ζυγόπολις, Ponti opp., 470, 4.
- Zythum bibunt Lusitani, 128, 36.

INDEX

VARIÆ LECTIONIS.

SIGLA CODICUM.

- A, a* * Parisiensis 1397. membr., 4°, sæc. XII (Libri 1—9).
B, b. Mediceus Pl. 28, 5, chart., 4°, s. XV ineunt. (L. 1—10).
C, c. Parisiensis 1393, bombyc., fol., s. XIII (L. 1—17).
D. Venetus 640, bombyc., 8°, s. XIV ineunt. (L. 1—8).
E. Vaticanus 482, bombyc., 8°, an. 1321 (Epitome).
F. Vaticanus 1329, bombyc., 8°, s. XIV (Libri 12 pars ultima et lib. 13—17).
g. Vaticanus 174, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
h. Mosquensis 205, chart., fol., s. XV exeunt. (L. 1—17).
i. Escorialensis, membr., fol., an. 1423 (L. 1—17).
k. Mediceus Pl. 28, 40, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
l. Venetus 377, chart., fol., s. XV (L. 1—12).
m. Venetus 378, membr., fol. (L. 1—17).
n. Etonensis, chart. (L. 1—10).
o. Parisiensis 1394, membr., fol., s. XV (L. 1—17).
p. Vaticanus 173, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
q. Parisiensis 1395, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
r. Parisiensis 1398, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
s. Parisiensis 1408, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
t. Parisiensis 1396, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
u. Ambrosianus M, 53; chart., 8°, s. XV (L. 1—17 **).
v. Ambrosianus G, 93; chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
w. Venetus 379, chart., 8°, s. XV (L. 11—17).
x. Mediceus Pl. 28, 19, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
y. Urbinas 81, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
z. Mediceus Pl. 28, 15, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
Epit. Palatinus 398, membr., 4°, s. X vel XI.
Pleth. Epitome Gemisti Plethonis.
Syn. Σύνοψις τῶν κόλπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης in cod. Vatic. 175.

Codicibus modo recensitis addendi sunt: Venetus 606, Matritensis, alius in Atho montis monasterio asservatus, Parisinus 1409; quorum hic nonnisi tenuia excerpta quædam exhibet, ceteri vero aut collati nondum sunt aut qui conferantur ligni non esse videntur.

Ratio codicum quæ sit, omnium primus intellexit exposuitque Kramerus (in Præfat. ad Strab., tom. 1). Quo præeunte, potiora paucis comprehendemus. — Amplum Strabonis opus antiquitus duobus tomis ambitu æqualibus describi solebat, quorum prior libros 1—9, alter libros 10—17 continebat. Priscæ hujus divisionis vel in iis codicibus, qui omnes Strabonis libros uno volumine exhibent,

* Literis *ABC* manus prima, literis *abc* manus secunda indicatur.

** Excipiendus est liber secundus, qui exstat in Ambrosiano codice N, 289.

luculenta exstant vestigia, quum satis pateat libros priores novem non ex iisdem codicibus manasse, ex quibus posteriores octo provenerunt. Codicem, qui priores libros novem integros olim exhibuit, unum novimus Parisiensem *A*; ut nunc non amplius exhibeat, primum effecit aut quaternionum aut foliorum aliquot jactura, deinde autem murum edacitas, qui margines foliorum exteriores adeo corroserunt, ut quum libro primo tum vero libris octavo et nono singulorum versuum literæ aut vocabula aliquot perierint. Sic quaternio integer excidit quo continebantur quæ in nostra editione legimus inde a pag. 104, 42 usque ad pag. 115, 34 (μέχρι—πλειόνων); duorum foliorum jactura absumpta sunt quæ exstant pag. 152, 23—156, 6 (ῥόρον—μέχρι); alius quaternio qui nunc desideratur exhibebat ea quæ exstant pag. 191, 39—202, 35 (συνάπτοντες—τούτοις); alia denique lacuna libri septimi partem postremam (inde a pag. 269, 35 usque ad pag. 285) absorpsit. Margines vero damno affectos quidam sæculo XIV vix posterior agglutinatis ad singula librorum VIII et IX folia schedulis membranaceis resarcivit, in iisque non omnia quidem, attamen longe plurima eorum quæ exciderunt, alius codicis ope explevit, nec non in reliquo operis corpore discrepantes lectiones inter versus passim adscripsit. At multum abest ut supplementa ista ubique genuinam Strabonis manum prodant. Nimirum codex qui ea suppeditavit, ex eorum fuit numero in quibus libri VIII et IX in brevius contracti sunt. Unde intelligitur qui factum sit, ut non omnes lacunas expletas habeamus, et vel versuum Homericorum vocabula lacunis absumpta, quamvis facili negotio redintegrari potuerint, non sint reposita, contra vero juxta vacua lacunarum spatia subinde in margine quædam apponantur quibus eadem quæ Strabo exposuit, sed brevius, traduntur.

Quando Strabonis libri VIII et IX sic decurtari cœpti sint, haud liquet, sed dubium non est quin ex ejusmodi codice decurtato jam fluxerint Epitomæ Vaticani codicis et Palatini, qui omnium est antiquissimus. In alio ejusdem familiæ codice juniore postrema libri septimi pars intercidit, ita tamen ut lacuna, quæ inde a pag. 269, 39 incipit, multo minor sit illâ quam in eadem operis parte habet codex *A*. Ex hoc codice curtato et libri septimi lacuna mutilo codices fluxerunt qui ex hac familia superstites sunt: *lms*, inter se simillimi, et *v*, et quatenus manu prima scripti sunt *BC*.

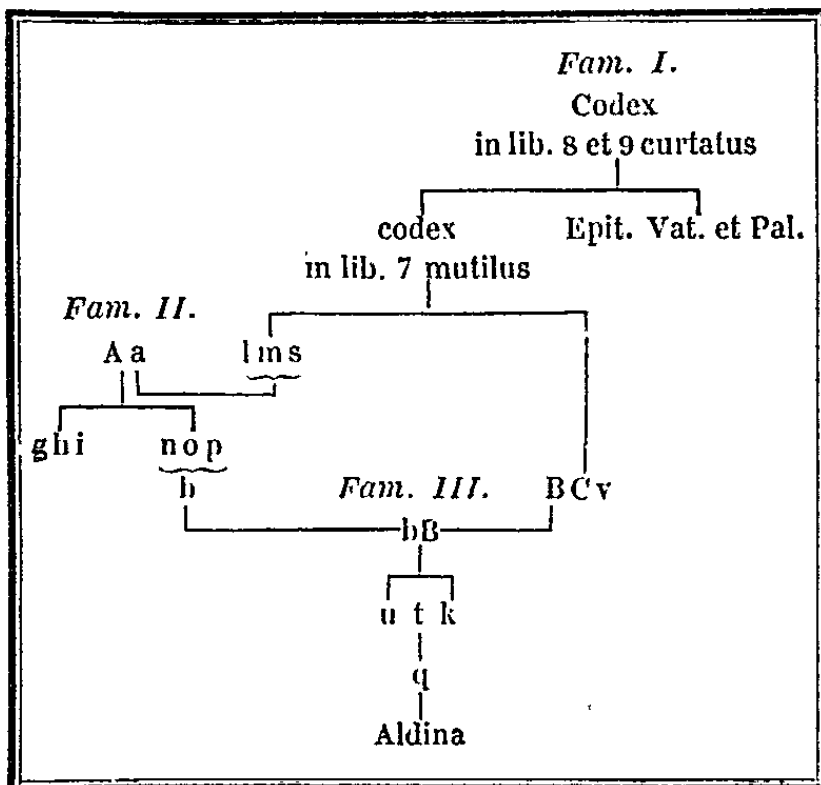
Ex codice aliquo ad *lms* proxime accedente supplementa ducta sunt quæ secunda manus (*a*) intulit in codicem *A*, mutilum illum, sed non decurtatum, secundæ familiæ principem, omniumque præstantissimum. Ad hujus pro-sapiam pertinent codices *ghi* (et probabiliter etiam cod. Matritensis), tum *nop*, nec non *b* sive secunda manus codicis *B*.

Inter eos *ghi*, ex *A* per traducem manantes, præter

scribarum sphalmata nihil habent proprium, omnique auctoritate carent. Codices *nop*, quos ab *A* descendere lacunarum ratione in libris VII, VIII et IX demonstratur, in multis ab *A* recedunt; nam lacunas, quas *A* in libris II. III. IV. V. ostendit, ex alterius familiae codicibus expletas habent, ac præterea auctorem produnt doctum et audacem, qui tollendo, mutando, corrigendo ingenium exercuit. E codice aliquo cum *nop* componendo ea manarunt quæ manus secunda (*b*) in decurtato codice *B* per libros VIII et IX ad marginem adjecit.

Ex *Bb* deinde tertia quædam codicum familia oritur, ad quam pertinent *uktq*. Inter hos *u* ea quæ in *B* ad marginem leguntur, partim item in margine habet, partim in textum recepta, partim truncata mutataque; *k* et *t* plurima marginis *B* in ordinem verborum intulerunt, ita tamen ut nonnulla pro arbitrio mutarent. Ex *t* originem ducit pessimus codex *q* quem Aldus typis describendum tradidit. Ejusdem denique familiae codex est, quem Guarinus, latinus Strabonis interpres, usurpavit.

Itaque codicum rationes, quatenus ad libros I—IX pertinent, rudiores in modum hoc fere schemate licet delineare :

Quod libros X—XVII attinet, ex lacunis quibusdam intelligitur ab uno eodemque codice mutilo codices quos habemus derivare omnes præter codd. *E* et *F*, qui a lacunis istis liberi longeque sunt præstantissimi. Inter lacunosos codices, qui non omnes eodem in loco ponendi sunt, melioris notæ habes *DC*; præter hos consulendi *glms*; ceteros impune negligas.

In sequentibus non quæcunque innotuerint, sed quæ momenti alicujus sint, scripturas variantes exhibemus, præcipuam in eo ponentes operam ut indicemus quænam in Strabone nostro debeantur codicibus, quænam curis virorum doctorum accepta referamus, denique quænam deuterarum prout relinquantur. Videlicet etiamnunc valet quod ante quadraginta abhinc annos in Prolegomenis ad Strab. p. 67 scripsit Corayus, vir nunquam satis laudandus, quem unum, modicis licet copiis instructum, plus quam ceteros omnes et prædecessores et successores in Strabone pristino nitori restituendo præstitisse sincerus quisque ingenue profitebitur. Is igitur, 'Εάν ελεγα, inquit, ότι

μετά τὰς πολλὰς διορθώσεις ταύτας πλείονα ἴσως εἶναι ὅσα ἔμειναν ἀδιόρθωτα, μόνοι ἤθελαν ἀπιστήσιν ὅσοι δὲν ἐξεύρουσι τί πρᾶγμα εἶναι ἐκδοσίς παλαιοῦ συγγραφέως, ἢ δὲν ἔμαθον ἀπὸ κανόνα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθῇ τελείως ἀπὸ σφάλματ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν περᾶσθ' ἀπὸ πολλῶν ἐκδοτῶν χωνία. Εὐκολώτερον ἴσως θέλω τοὺς πείσειν, ἂν ὁμολογήσω (ἀνυπόκριτον ὁμολογίαν), ὅτι καὶ μετὰ τοὺς πολλοὺς μου κόπους, μένουσιν ἀκόμῃ εἰς τὸν Στράβωνα πολλὰ νὰ διορθωθῶσιν ἀπὸ σφωτέρους ἢ εὐτυχέστερους μου κριτικούς.

Quæ in Strabone uncis [] includuntur, suppleta sunt. Glossemata quæ in Strabonis verba irrepserunt, uncis duplicatis [] notantur. Ejicienda parentheseos signis () indicantur.

Pag. 1, lin. 1-9. Argumentum hoc nonnisi in *opt* et fortasse in *n* legitur. In *A* primum codicis folium excidit. || 21. ἀνθρώπινα *ghk*, suprascr. *A*. || 24. πρὸς τὰς πολιτικὰς conj. Spengel. || 36. τῶν πολιτικῶν *ghnop* et supra *A*. P. 2, 9. ἐνθένδε *BC*, suprascr. *A*. || 12-15. Hæc uncis inclusi utpote in Strabonem perperam illata, monente Meinekio in *Vindiciarum Strabonianarum* libro p. 1, qui, « Homericæ exempla, inquit, de astrorum ortu vel occasu nullum verbum habent; vix enim futurum spero, qui eo quod noctem Homerus post solem ascendisse innuit, simul astrorum ortum a poeta significari contendat. Mira item et suspecta astrorum siderumque disjunctio, quæ quis non ita potius a scriptore conjungenda fuisse intelligat: Ὡς δ' αὖτως τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρους λελομένους ἐξ ὠκεανοῦ λέγει. Hinc Homericos versus aut post eis τοῦτον transponendos, aut ab eadem manu, quæ tot alia Homeri aliorumque poetarum exempla scriptori obtrusit, adjectos esse conjicias. Atque hoc alterum multo mihi illo videtur esse probabilius. Quid enim causæ esse dicamus quod, cum solis occasum ortumque Homericis locis comprobaverit, non idem sibi de astris sideribusque faciendum putaverit. Eliminanda igitur ista censeo; ac fortasse etiam qui in proximis de Elysiis apponuntur versus Homericæ, neque ad scriptoris consilium necessarii et in codicibus parum integri scripti, item in marginem rejiciendi sunt. » || 19. πλοῦτον manus recentior in *C*, et Casaubonus coll. p. 124, 49; πλοῦν codd. et Eustathius ad Odys. p. 1509, 26 ed. Rom. || 27 et 28. Inclusa omittunt codd. || 33. ταύτη Corayus, ταύτης *ABCL*. || 38. Αἰθίοπας ex Homero Kramerus; Αἰθίοπες codices. || 49. οὐκ εἶδ' Casaubonus; οὐκέτ' codd. || 51. ἡστροθετῆσθαι Xylander; μὴ ἡστροθ. *ABCL*; in *A* tamen μὴ punctis inclusum manu secunda. P. 3, 10. ἐσπέρης] leg. ἐσπέρης cum Corayo. || 24. leg. προσδόρρους cum Meinekio et hoc loco et alibi. || 36. πολυπραγμοσύνης *gh* et suprascr. *A*. || 37. πλημμυρίας *B*. || 38. λέγοντι codd. et Kramer; repone λέγοντα || 40. παραπεσούσης *ghiklmnop*, suprascr. *A*. Eandem lectionem Epitome indicat. P. 4, 35. ἐγχειρήσαντες Dübner; ἐπιχειρήσαντες codd., quod non mutaverim || 44. ἐπὶ ἐνός Kramer. Mein.; ἐφ' ἐνός Coray. bene, ὑπὸ ἐνός *ACL*; ὑφ' ἐνός *B*. P. 5, 1. διακράτησαντας] διακροτήσαντας bene conj. Corayus, διακράτύναντας Cramer., διασαφήςαντας vel διακριθώσαντας Meineke; διευκρινήσαντας, si in Corayi conjectura acquiescere nolueris, proposuit Piccolo. || 13. ὦν ἀπασῶν codd.; em. Casaubonus. || 14. τὰ male habet; ejecit Meineke. || 19. τὴν γῆν ἐκ *B*. Coray. || 22. ἐπιλάμπεται] p. 204, 9 ἐπιδέρκεται, ut in codd. Odysseæ. || 25. τῶν Μουσῶν *k* Coray.; τοῦ propter ἔθους vocem male additum. || 27. παραλίαν πᾶσαν *nop*. editt. ante Kramerum. || 37. προσπέπασται *ghi* et supra scr. *A*. || 40. χάριν recte sustulit Casaubonus. || 53. In latinis lege: ex altero ejus scripto (sc. genealogiis). || 54. φιλομαθείας *ghi*, suprascr. *A*.

- P. 6, 4. λαβεῖν [αὐτήν] Corayus, [αὐτήν] λαβεῖν Meineke. Excidisse pronomen per est probabile. || 9. προπαρκαχωρηκίας BC, quod ex var. lect. προκεχ. et παρακ. ortum; προσκεχ. Corayus. || 10. πλὴν εἰ maluit Corayus, deditque Meineke, recte procul dubio. || 12. οὗτος γε δὴ ταῦτα Groskurd.; οὗτος δὲ καὶ ταῦτά φησιν Corayus, adeo ut sequentia sint verba Hipparchi. || 13. τε supplev. Kramer., δὲ voluit Casaubonus. Spengelius leg. proposuit: Οὗτος τε δὴ ταῦτά φησι, καὶ πάντες, ὅσοι etc., quod recepit Meineke. || 20. προσήκε codd.; em. Coray. || 39. ποικιλωτέραν Coray. || 47. leg. μηδὲν cum Corayo. || 48 ἢ ejecit Cor.
- P. 7, 20-24. Hæc ex margine in textum irrepsisse probabiliter censet Cramerus; ejecit ea Meinekius. || 26. τὸ μαθ. g et suprascr. A; idem conj. Coray. || 27. δὲ] δεῖ Grosk.; [δὲ δεῖ] Cor.; concinnior evadit oratio si legeris: μεγάλοι· τῷ μαθεῖν[δὲ] τῆς χώρας τὴν φύσιν... προσθεῖναι δεῖ καὶ τὰ τῆς θαλάττης, quod proposuit Piccolous meus. || 36. Post τὰς πολιτικὰς Spengel addi voluit καὶ τὰς ἡγεμονικὰς. Mox aut γῆ legendum, aut ἡ ante θάλασσα delendum. || 40. μέγισται δ' αἱ τῶν Coray. || 47. τοῦτοις codd.; em. Casaub.
- P. 8, 7. ἂν addit Coray. || 10. καὶ προσήκοι gh et supr. A, quod recipi velim; καὶν προσήκοι Mein., quo opus non est. || 27. τὰ add. Cor. || 31. τυφλοὺς Casaub., τοῦ πλοῦ codd. || 32. ἀγνοίας Casaub., ignorantia Guarin.; ἀνοίας codd., quod ut mutetur, nihil cogit. || 37. Verba πλήρης τε... Ξέρξου στρατεῖαν Meinekius aut delenda aut post verba τὸν στόλον l. 36 transponenda et parenthesis signis includenda esse censet, vix recte. Sustuli interpunctionem majorem quæ erat post v. στρατεῖαν.
- P. 9, 1. ἔτι] ἔστι suprascr. in A. Unde Meinekius dedit: τὰς χρεῖας ἔστιν· ἔστι δὲ καὶ, quo facile caremus. || 39. Vocem ὥσπερ obelo notavit Dübner; at vitium potius latet in apodoseos verhis l. 42, ubi pro ὑποθέσθαι δὲ cum Groskurdio legere licet: οὕτως ὑποθέσθαι δεῖ καὶ. Meinekius ante ὑποθέσθαι δὲ lacunam notavit. || 45. ταῦτα μὲν οὖν ἐπεὶ... εἰ ἄρα, ἐπισημηνάμεθ' ἂν ἐπὶ] sic Meineke in Vindic. Strabon.; in sua Strab. editione idem in postremis dedit... εἰ ἄρα, ἐπισημηνάμενον, lacuna indicata ante εἰ ἄρα. Codices habent: αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως... ἔστιν· εἰ ἄρα ἐπισημηνάμενον (ἐπισημηνάμενοι var. lect.). Ex his ταῦτα μὲν οὖν jam conjecerunt Anonymus ap. Falkonerum et Cramerus, qui deinde ἐπισημηνάμενον forl. in ἐπισημηνάμενον ἂν mutandum dicit. Groskurdus locum ita constituit: Τοῦτο (sc. ἡ ἐπὶ τὸ μέσον τῶν σωμάτων φορά) μὲν οὖν ὅτι (sic pro ἐπὶ etiam Coray.) αἰσθήσεως ἡ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἐγγύς ἐστιν [ὡσαύτως δὲ καὶ καχεῖνα ἀμφοτέρως θῆλα γίνεται], εἰ ἄρα [ἀπόχρη], ἐπισημηνάμενον ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρά. Alia longius etiam petita tentarunt Scaligerus et Pætzius, quæ afferre operæ non est pretium. Recte Casaubonus: « Docet Strabo duplicem esse viam argumentorum quibus ea probentur, quæ ait hic supponi: altera via est, quam vocat ἐκ τῶν ἐγγύθεν, altera est quam appellat ἐκ τῶν πόρρωθεν ὑπόμνησιν. » Hæc quæ ex allato exemplo eliciuntur, quum in præcedentibus indicari debuerint, corrupta aut in hunc modum emendanda esse puto: ... φορὰν [ὦν] ἡ ὑπόμνησις τῆς αἰσθήσεως καὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν [ἡ] ἐγγύς ἐστιν ἡ πόρρω· ἐπισημαινόμενον οὖν ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρά, aut ita ut εἰ ἄρα in ἡ πόρρω mutetur, cetera vero eo modo, quo nostra editio exhibet, constituantur. || 48. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd., em. Breq. || 49. κατὰ τὰ πελάγη hino recte.
- P. 10, 37. ἰσημερινῶν codd., μεσημβρινῶν conj. Brequigny. || 41. Tolle crucem ante ἄλλως et signum interrogationis post ἐνταῦθα. Legendum cum Meinekio ἄλλως πως... ἐνταῦθα· verte: Qui hæc aliquatenus, vel obiter, cognoverit. Cf. p. 229, 22 τοὺς δρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιαῦτα. Reprobum quoque quod Cramerus conjecit: ἄλλως πῶς [οὐ] δύναται. Corayus conj.: [μὴ] κατανοήσας τις ὅλως, πῶς.; || 43. [δὲ] suprascr. in A. || 49. Post vocem οἰκεῖος ponenda esse quæ in codd. leguntur p. 11, 5-9 recte monuit Corayus. Ceterum hæc glossam produnt, quæ e margine illata, nec suo in loco posita est. || 50. δεῖ Casaub., δὴ codd.
- P. 11, 8. ἂ ejici velim cum Siebenkeesio, Corayo, Meinekio. || 13. αὐτὴ] αὐτὴ Mein. || 11. γε] τε l et ex correct. A; recepit Meineke. || 38. καθάπερ τοῖς μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου στρατεῖαν] Oratio inconcinna. Συνέβη post v. καθάπερ inseruit Groskurdus; quod non sufficere recte monuit Meinekius. Mecum legas: καθάπερ τοῖς [προτέροις] μέγα τι ἡ Ἀλεξ. στρατεία, quod respondet verbis l. 36: πολὺ τι τοῖς νῦν ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια. Vox προτέροις ob præcedentes literas per τοῖς facile omitti potuit.
- P. 12, 12. καὶ Ἰππαρχον καὶ Ποσειδώνιον, nominibus transpositis, Meineke ex Spengellii opinione. || 14. Πρότερον] πρώτον conj. Spengel, probante Meinekio. || 22. καὶ ejecit Xylander. || 24. προσιτέον] πιστέον suprascr. in A, unde habent gh; μάλλον πειστέον vel μάλιστα προσεκτέον leg. opinatur Spengel. || 27. Post v. φιλοσοφίαν minorem pone interpunctionem. || 28. ἐπ' αὐτοῦ Diodor. Laert. 4, 7, 5; ἐπ' αὐτὸ codd.
- P. 13, 35. προσεπεργάζεται in codd. legi Casaubonus dicit, nescio quam recte; προσπεριεργάζεται conj. Toupus ad Longin. p. 243, probante Meinekio in Vind. p. 239, retinente tamen in Strab. edit. vulgatam. Idem dein pro γε mavult δὲ. || 39. προεκπ. Coray.; προσεκπ. codd.
- P. 14, 4-5. Verba οὗτος τε... πυκνά Meinekius ejecit, a Strabone aliena putans. || 32. πότερον] πρότερον ACIB; unde cum Meinekio scribendum: προτέρων δ' οὐδ' ἀρετὴν... λόγων. || 35. ὥς ἡ] γρ. ὥς εἰ A; ὥσει Cor. et Mein., recte, ut videtur. || 44. εἶδει, ὥς Casaub., ἰδίως codd.
- P. 15, 14. Ἦν ᾧδὴ ἡ λόγος] Coray.; ἦν ἡ ᾧδὴ λόγος codd. || 17. ἦν inseruit Groskurd., αὐτοῖς ejecit Casaubonus. Nihil vel addere vel ejicere licet, modo transpositis verbis cum Spengelio scripseris: αὐτὴ δὲ μετ' ᾧδης ὑπῆρξε παρ' ἐκείνοις, τὸ ἀεῖδειν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν. || 32. ἀπεδέξαντο Coray.; ἀνελέξαντο codd.; nisi quod ἐδέξαντο in Epitome. || 35 ἀνθρωπος Mein.
- P. 16, 9. ἁρώων] Casaub.; ἁρώων l et A in quo superscriptis literis at indicatur lectio ceterorum codicum ἁροάτων. || 11. τε] Malim γε cum Meinekio, qui dein lin. 12, προσκαλέσασθαι dedit perperam. || 48. φασὶ] Coray.; φησὶ codd.
- P. 17, 10. ὥς δ' αὐτως καὶ] e Villebrunii conjectura Dübner., ὡσαύτως δὲ καὶ editt. ante Cramerum inde a Casaubono; ὡς αὐτως καὶ codd., in quibus erat acquiescendum cum Kramero et Meinekio. || 19. σημεῖα vox aut h. l. aut lin. 16 delenda. || 36. In latinis lege: et ex his transitus... conspicuos præberent iis, et deinde: eos quoque ad oceanum posuit. || 45. ἐνδεδωκεν] παραδεδωκεν mavult Mein. || 48. Verba ἡ μὴ γενέσθαι ejicienda, nisi forte μάλλον ante ἡ excidit, monente Kramero. || 50. τις additum e Pætzii conjectura.
- P. 18, 30. Scribe Κυμαῖον, et mox Συρρεντόν.
- P. 19, 19. ἐπ' ἀκαιρίμαν Casaubonus, ἐπικερῆμα BC; ὅτι ἀ...κερήμαν A, unde ὅτι ἂν κερήμαν l, ἐπὶ καὶ ῥῆμα l. || 20. τύπου] τόπου ABCI; τύπου h, ut videtur, Groskurdus, Cramerus in Addendis collata p. 362, 49, ubi item codices τόπον pro τύπον; τρόπου Villebrunnus, Cramerus in textu Strab., Meinekius. || 22. Dele comma ante verba καὶ τῆς, pro quibus aut ἐκ τῆς, aut, quod Spengelius et Meinekius conjecerunt, καὶ τῆς legendum

- videtur. || 30. Fortasse καὶ ante καθάπερ excidisse mones Meineke. || 43. τὰ ἐπιχώρια conj. Coray.; verba τὰ περιχώρια abesse vellet Cramerus.
- P. 20, 5. φησί Coray., φασί codd. In latinis lege *ait*. || 29. ἀκμήν] ὀρμήν conj. Coray.
- P. 21, 14. ἐξωκεανισμὸν] *gBk* et correct. *A*, ubi prima manus ἐξωκεανίζόμενον, quod perperam receperunt Kramer. et Meineke. || 16. τῆς ἀνωμαλίας *BC* et editt. ante Kram. || 29. δηλοῦται scripsit Meineke. || 32. Verba ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ male tuetur Groskurdus; ὑπὸ τοῦ πιστοῦ conj. Casaubonus; ὑπὸ τοῦτου (sc. a Polybio) aut ὑπὸ τῶν τόπων Corayus; ὑπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ Kramerus; ὑπ' ὀνομάτων in latinis expressit Dübnerus; Meinekius verba καὶ ὑπὸ τ. π. βεβαιούται ejecit. Ac sane si abessent non adeo desiderarentur. Nescio an lacuna locus laboret, hunc fere in modum explenda: καὶ ὑπὸ [τοῦ τοπικοῦ. vel τῶν τοπικῶν τὰ] τοῦ ποιητοῦ βεβαιούται. || 35. Οὐεσουίφ] Βεσθίφ *ABl*, λεσθίφ *C*, Βεσουθίφ editt. ante Kram. Formam Οὐεσουίφ codices exhibent p. 205, 47. Βέσθιος habes in Dione Cassio 56, 22 et Josepho A. J. 20; 7, 2, eamque formam sua ætate obtinuisse tradit Galenus De mell. med. 5, 12 (t. 4, p. 92, 11 ed. Bas). « Ex varia nominum Romanorum, quæ in Strabonis opere commemorantur, scriptura jure colligere mihi visus sum, eum Romanorum *v* per *ou* plerumque expressisse: quem antiquorum scriptorum morem fuisse Eustathius de suæ ætatis usu locutus docet ad Dionys. v. 378. Contra ea β posuit pro Romanorum *b*. » KRAMER.
- P. 22, 10. Articulum adjecit Coray. || 22. ῥᾶον ἦν αἰσθῆσθαι τὴν ὑπερβολήν] ῥᾶδιον εἶναι θέσθαι τὴν ἐπιβολήν codd.; em. Corayus, nisi quod et hoc loco et alibi reliquit ῥᾶδιον, quod in ῥᾶον mutavit Kramerus.
- P. 23, 1 et 2. In Homero legitur Βορέας et Νότος. || 32. προσπίπτουσιν codd.; em. Coray. || 33. ταύτην ταύτης codd., em. Groskurd.
- P. 24, 1. τῷ secunda manus in *A* addidit. || 17. νότου ὀλεροῦ πως aut νότου θολεροῦ πῶς leg. esse monuit Kramerus; ὀλεροῦ posuit Meinekius || 31. μὴ inseruit Kramer.; οὐ dederat Xylander, qui etiam πεπύσθαι correxit pro ἡπεύσθαι codd. || 35. Αἰγύπτιον codd.; em. Coray. || 43. τοῦ λίαν κτλ.] Sic locum Dübnerus constituit. E codd. scripturis colligas aliis hanc phrasin fuisse genitivum a voce σημεῖον pendente: ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ λίαν γνώριμα ὄντα (φαίη τις [ἀν]) μὴ δόξαι ἄξια μνήμης εἶναι: alios vero simpliciore structura dedisse: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γνώριμα ὄντα φαίη τις ἀν μὴ δόξαι (vel δόξαι μὴ) ἄξια, quod recepit Meinekius. Pro τοῦ λίαν legitur τὸ λίαν in *B*, τὰ λίαν in *h* ex correct.; ἢ secunda man. expunctum in *hkt*. Deinde ὄντα φαίη δόξαι supra scripto τις μὴ *A*, ὄντα φαίη τις μὴ δόξαι in *ghior* (in *p* suprascr. δόξαι); ὄντα φαίη δόξαι οὐκ ἄξια *qt*, quorum in *t* τις μὴ rec. manu inter versus additum. Inde Ald.: φαίη τις μὴ δόξαι οὐκ ἄξια; Corayus: φαίη τις ἀν δόξαι οὐκ ἄξια. Kramerus conj.: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γν. ὄντα φημι δόξαι μὴ ἄξια. || 51. Ἀλαζῶν γὰρ] δὴ editt. ante Kr.
- P. 25, 6. Ejice τε. || 22. Post Κράτης editt. ante Kr. habent ἀρξαμένους, quod in *q* ad marginem manu secunda script. 25. ἀνδρῶν] Xylander, ἄλλων codd. || 26. τοῦ om. editt. ante Kram. || 34. ἐκάτερος Coray. || 46. τῆς Αἰθιοπῶν] ταῖν Αἰθιοπίων suprascr. in *A*, unde hoc exhibent *ghnopk* et sec. man. *B* et editt. ante Kr.
- P. 26, 6. τοῦτο editt. ante Kr. || 11. διχθὰ *A* manu sec., *ghnop*, editt. ante Kr. || 19. καταλόγῳ codd.; em. Heyne ad Apollod. p. 418. || 27. ἐκατέρως Kr.; lenius ὀποτέρως Coray; ὡς ἑτέρως codd. || 31. γὰρ inclusit Coray. || 41. ἦσος ejiciendum. Auctor lectionis de Delta cogitavit. || 46. καὶ γὰρ καὶ editt. ante Kr.; eadem lin. 50 om. τῆς.
- P. 27, 3. μεγίστη ἐστὶν ἡ *q* et editt. vett., dein καὶ ἡ μητρόπολις *Bl* et editt. vett. || 15. ἀποριῶν Coray., ἀποπιῶν codd. || 27. μέχρι δύσεως] « Hæc nullo modo ferenda esse neminem fugiet qui paullo accuratius et de his ipsis verbis et de iis quæ sequuntur cogitaverit. Strabonem scripsisse opinor μέχρι αὐάσεως. Sunt autem præter Auases tres Ægypto vicinas multæ aliæ in Africa dispersæ (v. p. 108, 15). » Hæc Kramerus, probante Meinekius. At ipsa ista auasium multitudo conjecturæ Kramerii non favet. Mihi Tartessii barbari narrasse videntur Æthiopes Libyam obiisse μέχρι Δύρεως, i. e. usque ad Atlantem. Cf. p. 701, 1: ὅρος ἐστὶν ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἀτλαντα καλοῦσιν, οἱ δὲ βάρβαροι Δύριν. || 31. Μαλίμ ταῦτά τε δὴ cum Corayo et Meinekius. || 38. συμμίκτως suprascr. *A*, inde συμμ. in *ghk* et vett. editt. || 46. χαλκομάραγον conj. G. Hermann de Æchyli Prom. Sol. p. 17. || 48. παντεπόπτας codd.; em. Tyrw. || 51. τ' ἀναπαύει codd.
- P. 28, 1. παρ' ὄλην codd.; em. Casaub.; τάττων] margoτ, αὐτῶν codd. Dein ἀποφαίνεται e Tyrwhitti conj. Corayus. || 2. ἐπὶ] ἐν Mein. || 8. φαεννὰς *BCIA*, in *A* supr. ἄς; φαεννὰς *g*, Coray, Kram. || 21. καὶ] Marx ad Ephiorum; ἢ codd. || 34. ἀνείται codd., em. editt. || 39. δεκτέον] Casaub.; λεκτέον codd. || 40. τεταμένον] Eustath. ad Il. 1, 423 p. 128, 17 Rom., τεταγμένον codd. et Eustath. ad Odys. 5, 283, p. 1536, 34.
- P. 29, 27. ὁδὸν inseruit Kramer. || 41. πεντακισχιλίων] τετρακισχιλίων scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus; probabiliter; nam Syene secundum Strabonem non nisi 5000 stadia distat; hinc vero ad Thebas supra 1000 stadia sunt.
- P. 30, 7. προστίθει] προστίθῃ codd.; em. Casaub. || 30. σκιὰν codd.; em. Xylander. || 50. συνθεῖς] συνεις Coray. || 53 et 54. Inclusa ejicienda.
- P. 31, 6. ὁθεν ἐπὶ codd.; ex Homero correctum. || 8. ἐκλείπειν *A*, ἐκλείπειν *BCl*; em. Coray. || 41. οὔχ ὥς] οὕτως codd.; em. Kramer. Mox οὐδ' om. codd. || 46. φήσαντα codd.; em. Casaub.
- P. 32, 8. ὥστε ἐνταῦθα συνάπτειν τὴν ἐξω θάλασσαν τῇ ἐντὸς codd.; em. Groskurd. || 23. Post δηλοῖ codices addunt: καὶ πείρατα γαίης. || 29. ἔχοιμεν] εἴχοιμεν Coray. || 43. οἶδε μὲν supplevit Groskurd. || 44. πολλὴ] πόλις codd.; em. Coray.
- P. 33, 3. διδόναι additum e conj. Kramerii. || 20. Locum corruptum ita refigendum esse censuit Casaubonus: οὐχ ὅτι [εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τῷ ὄντι ἀφῆκτο, ἀλλ' ὅτι] μέχρι etc. Prætzius conj.: οὐχ ὅτι [μὴ] μέχρι. Corayus: Μενέλαος, ὅτι μέχρι. || 35. Ἀρδανίαν] « Infra (p. 711, 31) portus Menelaus conjungitur cum promontorio quod appellatur Ἀρδανίης. Hoc vero nomen corruptum videtur ex eo quod exhibet Ptolemæus (4, 5) Ἀρδανίς. Quod si verum est, hic quoque levissima mutatione scribendum erit Ἀρδανίδα. » KRAMER. || 43. καὶ sec. manu additum in *AB*. || 44. ἱκανὸν codd. || 48. Ἐρέτριαν codd. || 50. Πάφος ἢ πάνορμος conj. Casaub., probantibus Corayo et Groskurdio.
- P. 34, 1. Post vocem συγκαταλέξει codices addunt: φησὶν ὅπερ ζητοῦσιν ἔνιοι, e margine illata. || 8. Codices ita: νενομένην ἐμφαίνει διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἶτ' ἀναλαβεῖν εἶτε καὶ παραλαβεῖν (παραβαλεῖν *l*) εὐτεχνίας καὶ etc.; hæc, viam monstrante Casaubono, in ordinem redegit Corayus. Idem pro ἐμφαίνει dedit ἐκφαίνει. Meinekius legit τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτεχνίας καὶ τοῦ: ac sane εὐτυχίας probabiliter nihil est nisi diversa vocis εὐτυχία scriptura. || 9. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd.; em. Cor. || 14. ἄς] τὰς editt. ex Iliad. ζ, 239. || 15. Post Σιδονίηθεν ante Kramerum in editt. ex Homero addebat: ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον. || 26. Εὐνεως] Εὐνης Coray. || 29. ἐνίκα τῷ κάλλει codd. || 50. Ἀριανοί] Ἀριμάνιοι

- ABC*, at in *A* superscriptum et in *C* prima manu in marg. additum est Ἀριανο, in *Inop* et ex correct. in *B* legitur Ἀραμμάτοι. Post vocem Ἀριανοὶ in *A* secunda manus inter versus addidit καὶ οἱ Ἀρμένιοι, quod hinc habent *ghknopqt*.
- P. 35, 3. Ἀρμενίους καὶ ejicienda esse monuit Corayus. || 8. Ἐρεμβοὺς] τρωγλοδύτας codd.; e Casauboni conj. em. Siebenkees. || 16. ὁμοίως] ὅμως Coray. || 25. τὸν] τὴν codd.; em. Cas. || οὐθ'] οὐδ' Coray. Mein.
- P. 36, 7 κὰν] ἐὰν codd.; em. Heyne ad Apollodor. p. 418. || 27. λέγεσθαι] γενέσθαι codd.; em. Grosk. || 33. ῥοιθ-δῆσαι Χάρυβδις codd. || 46-50. Hæc fortasse e margine illata esse censet Meinekius.
- P. 37, 1. ὥρας] χώρας codd.; ὥρας sec. man. margo o. || 2. ἀν add. Kram.; ἐφαρμόττει; *kno* Cor. || 6. προσισχομένω codd.; προϊσχ. sec. manus in margine *A*. || 13. καὶ ejiciendum esse monuit Coray. || 16. τῷ ναυαγίῳ codd., τῶν ναυαγίων Coray, τῷ ναυαγῷ aut ἐν τῷ ναυαγίῳ Groskurd. || 17. ὑπαλλαγὴν codd.; em. Coray, qui deinde vocem καὶ ejecit. || 23 Γαῦδον] Casaub., Καῦνον codd.; dein Κέρκυραν *l* et sec. m. *AB*. || 28. ἐπιδείκνυμεν codd.; em. Coray. || 39. ὅφ' αὐτοῦ codd. || 42. Εὐναῖον *BCL*, Εὐναιον, supr. νηον, *A*, Εὐνηον *g* Coray. || 52. Ante ἀρίστην excidisse Ἀλκυστιν τὴν conj. Kram. et Meineke; pro ἀρίστην Spengelius voluit καλλίστην.
- P. 38, 2. μὲν ejec. Coray. et Meineke. || 6. ὁ τε ἐξ ἀρχῆς πλοῦς Coray.; ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ πλοῦς conj. Spengel. || 8. ὁσηδὴ] Kramer; ὅση ἡ codd.; ποσὴ sive ὁσηοῦν conj. Groskurd. || 10. ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων πεπιστευμένων ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς etc. Coray.; καὶ τῷ Μενελάῳ ἐστὶ ἐκ τῆς Ὀμήρου φωνῆς, ἐκ τῶν ἔτι νῦν δ. x. πεπιστευμένων conj. Spengel. || 11. Αἰχία *CLA*, et in *A* suprascr. καὶ ἡ Αἰα || 17. καὶ ante δικαίαν in *A* sec. m. expungitur, ideoque in *ghinop* omittitur, recte utique. || 19. & add. Coray. || 24. ταύτης] ταύτη? Mein. || 31. ἐν ἐλεγείᾳ ἥς ἀρχὴ addita e conj. Meinekii. || 32. ἀρχμενος] *C*, ἀρχόμενος *ABL*. Duos hos versus a docto quodam Ictore in margine antiquitus, ut alia poetarum fragmenta haud pauca, adnotatos ac postea in seriem verborum receptos esse censet Kramerus. || 35. Ἰλλυριοῖο recte Meinekius; Ἰλλυριῶ super Ἰλλυριοῖο scriptum in *A*. || 36. ὄφις] τάφιον ex Bentley conj. recepit Meinekius. || 36. τό κεν φυγάδων Coray. et Mein. || 43. τὰ δὲ] τὰδε du Theil, Cor., Mein. qui dein pro οὐκ ἀπιθάνως conjecit εὐπιθάνως; Spengelius conj. οὔτε πιθανῶς οὔτε ἀπίστως, quibus omnibus facile caremus. || 48. τὸν Αἰήτην Cor. || 49. τὴν Αἴην suppl. Cor. || 50. Εὐνηον *ABC*. Εὐνων e correct. *B*.
- P. 39, 19. καὶ] om. *ABCL*, in *A* supra scriptum καὶ τῶν, quod hinc migravit in *ghno*, et recepit Corayus. || 17-24. Mimnermi versus ex margine illatos esse monent Kramerus et Meinekius. || 17. οὐδέ κοτ' ἀν] Porso in Adv. p. 276 (ed. Lips.), οὐδ' ὀκόταν codd.; μέγα] Brunk. in App. ad Apoll. Rh. 1, 4; μετὰ codd. || 24. ὄχετο θεῖος Ἰήσων in *A* sec. manu punctis circumscripta, in *ghnop* omissa. || 33. οὐδὲ διεφυσμένως codd.; em. Cor. || 35. ἡ τὸν Μεσσήνιον glossatoris esse nescientis Euemerum Messenium Indibrii causa Bergæum vocari ab Antiphane Bergæo Ἀπίστων auctore, sicuti βεργαίζειν dicitur ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν, post Bernhardum (ad Eratosth. p. 22) bene monuit Meinekius. || 36. τοῦτου] Casaub., τοῦτον et τοῦτων codd. || 28. Θεότιμον *AC*, Διότιμον in *A* suprascriptum. Diotimus quidam Strombichi f. ap. Thucyd. 1, 45. || 40. Χόασπιν codd. || 43. θαυμάζει *al* Coray. || 44. διακόψαντα] *nap*, διακύψαντα *ABCL*. || 47. πόντων] e conj. Kramer; πόντον sec. m. in marg. o; τόπων codices.
- P. 40, 44. πολλὸ] πολλῶ *BC*.
- P. 41, 1. τόννης *B* ex correct. || 7. ἔξως] ὀξως *AC*, τάξως *acl*, edit. ante Kr. || 14. κόχλων *Al*. || 16. φασὶ *ACL*. || 21. διὰ τοῦ] διὰ του Cor. || 27. εἰδέναι] ἰδεῖν suprascr. *A*, unde idem in *ghno*, Cor. || 29. Lege λιμνοθάλατταν, ut lin. 15. Ματτιηνοῖς codd. h. loco. || 36. περὶ] ἐπὶ supr. *A*. || 43. μὴ add. e conj. Casauboni.
- P. 42, 4. ἐπὶ μεσογέᾳ *B*, μεσογέᾳ etiam *AC*. || 10. Σιρβωνίδα *A*, σερβώνιδα *BCL* et suprascr. *A*. « Sed e omnes fere codices tuentur paulo post et infra lib. 17, p. 760. 763, 809 ed. Cas. » *Kram.* || 17. Σερβ. suprascr. *A*. || 19. Μοίριδος] ὀλμυρίδος codd.; em. Casaub. et Corayus. Post αἰγιαλοῦς Coray. et Mein. recte, opinor, addunt αἰγιαλοῖς. « Fort. sufficiebat addere τοῖς » *Meineke*, collato p. 687, 45 : τοῖς αἰγιαλοῖς δὲ ἐστὶν ὄραν ἐοικότας τοῖς θαλάττοις. || 25. γε] τε codd.; em. Dübner. || 34. τὸ ante ἄλλα καὶ ἄλλα inserunt Coray. et Mein. probabiliter. || 39. οὐχ inseruit Kram. || 41. Verba ταῖς πλημυρίσιν ἡ ταῖς exciderunt in edit. Kramerii et Meinekii. || 44. γίνονται] δύνανται *BCA*, sed in *A* suprascr. γίνονται, « quod est etiam in *l* reliquisque. Quæ scriptura etsi conjecturæ debetur, vera sine dubio est. » *Kramer*. Haud crediderim. Mutatione lenissima scribendum puto αἰφνίδιοι οἰδαίνονται. || 45. ἡμετέρων] Casaub., ἐτέρων codd. || 52. τὰ αὐτὰ] Cor., αὐτὰ τὰ codd. || 53. οὐ τὸ] Casaub., οὐ τῷ *Ac*, οὕτω *Bl*.
- P. 43, 11. τοῦ ὑποκ.] τὸ ὑποκείμενον codd.; em. Breq. || 20. Verba τοῦ τῆς Προποντίδος in edit. Kramerii exciderunt. || 28. γενέσθαι] Coray., γίνεσθαι codd. || 35. δεῖ supplevit Cor. || 42. δ' addidit Cor. || 45. οὔτε] τὸ Cor. et Mein., probabiliter.
- P. 44, 11. εὐρυοδίνης codd., εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, sed ἀργυροδίνης Epit. et Orac. Sibyll. p. 515, recte utique. Similiter Achelous magnam vim limi secum ferens albicantesque aquas volvens apud Dionysium 433 (et 497) ἀργυροδίνης vocatur. || 12. ἐς Κύπρον] ἐς νῆσον Orac. Sibyll. || 18. κάτω φερομένην codd.; « m. Cor. || 23. δηλοῖ] Velim δηλον cum Casaubono, Siebenkees., Corayo, Meinekio. || 27. Particulam δ' ante ἔχει inseruit Kramerus. Præstat legere : κύμα ἐπιτρέχει [δ], κὰν γαληνύτατον ᾗ, ἐπιφερόμενον ἔχει βίαν etc., ut e Casauboni conj. dederunt Coray. et Meinekius vertitque Groskurdus. || 34-38. Uncis inclusa et in marginem rejecit Meinekius, qui in Vindiciis Strab. p. 6 recte monet hæc : « Horum exemplorum primo contrarium docetur ejus quod docere voluit, ut facile intellegitur totum locum Il. 4, 425 comparanti : ibi mare zephyro commotum dicitur, qui ventus Ioniae oram habitantibus ἀπὸ γαίος dici non potuit. Neque alterum exemplum Il. 17, 265 habet quidquam, quod Strabonis sententiam illustret. Non dubium igitur mihi videtur, quin hos quoque versus interpolator addiderit. » || 42. ἡ τε] Cum Corayo et Meinekio lege ἡ δὲ. || 44. ἐκ γῆς etc.] Codices ita : ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβληθῆναι, οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίον etc. « Corruptum hunc locum variis conjecturis tentarunt viri docti, quarum nulla tamen probabilis est. Casaubonus inserendum esse censuit ὥς ante εἰς, et ἐκ ante τῶν ; Brequigny et Siebenkees οὕτω δὲ καὶ mutarunt in οὔτε δ' ἐκ, Corayus in οὐδ' ἐκ. Qua mutatione nequaquam id, quod res ipsa postulat, effici apparet : neque quod præterea proponit Groskurdus ἀναβληθέντα probandum. Strabonem scripsisse potius crediderim : ἐκ γῆς ἀναβληθῆναι, οὐδὲ καὶ τῶν πλησίον etc. » *Kramer*, cujus conjecturam recepit Dübnerus. Meinekius in Vind. Strabon. p. 7 proposuit : .. ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἐκβληθὲν ἀναβληθῆναι, οὐδ' ὥστε ἐκ τῶν πλησίον αὐτῆς (ἀκτῆς?) τόπων εἰς τὸ πέλαγος προπεσεῖν ὑποβληθέντα ὑπὸ τ. x. In editione tamen Strabonis locum reliquit talem qualis in codicibus exstat. — Ego quam maxime offendor in ineptis verbis τῶν πλησίον αὐτῆς τόπων; neque dubito

- quin totus locus in hunc modum sit refingendus : ὥστε νεκρὸν ἢ ... ξύλον ἢ φελλόν, [ὥς] ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβλήθῃναι [ἐτυχεν], οὕτω δὲ καὶ τὸν παραπλήσιον αὐθις τρόπον εἰς τὸ πέλαγος προπεσεῖν ἀποληφθέντα ὑπὸ τοῦ κύματος. Fieri potest ut verba οὕτω δὲ καὶ tanquam variam lectionem vel glossam ad verba κατὰ τὸν παραπλήσιον αὐθις τρόπον quidam inter versus scripserit, quæ in ordinem verborum irrepentia expulerint vocem ἐτυχεν; (Similiter p. 84, 22 pro παραπλησίον in 3 codd. habes glossam τοιούτων); quod si malueris, missis verbis οὕτω δὲ καὶ, post v. φελλόν pro ὥς insere &. || 46. προσπεσεῖν codd., em. Kr.
- P. 45, 7. που χιλίων codd.; em. Mein. || 13. ἀποιδῆσεις cod.; em. Mein. || 18. τὰ ejiciendum esse monuit Coray. || 23. ὥς δ' αὐτως καὶ scr. Cor. || Λιπαρέων *ABCl* hoc loco; Πιθηκούσας *Bl*. || 25. Abundans part. μὴ in *A* punctis notatur, in *glinop* omittitur; καίπερ μαθ. dedit Coray. || 35. καίτοι τῶν *Bt* Cor. || 41. Κελχρίας *BC*. || 42. διακόψειε leg. cum Corayo et Mein. || 43. αὐτὰς abundat. || 48. τε, utpote abundans, includendum. || 49. καὶ καθάπερ Cor. || 50. τὴν μὲν οὖν πλημμυρίδα δεῖ codd.; em. Cor.
- P. 46, 4. τε] δὲ Cor. et Mein; ὃν addidit Cor. || 11. Cum Corayo et Mein. velim : λόγον [ἢ] κατὰ τὴν νῦν ὑπόθεσιν, τοσοῦτον. || 12. οὐδὲ εἰς] Leg. οὐθ' εἰς cum Corayo, aut οὐτε εἰς, ut Mein. || 16. ἀλλ' ἢ codd. || 25-28. Verba ὥστ'.. ταπεινότερας in codd. post v. φάμεν lin. 31 leguntur; transposuit Kr. || 40. καθ' ἐκάστατε *AC*. « Quid in *Bl* legatur, parum constat; τε om. Coray [et Mein.], quod speciosius quam verius est; καὶ ἐκαστέρω interpr. Paris. et Groskurd. Fortasse Strabo scripsit καθ' ἐκάς ποτε, sed fateor καθ' ἐκάς alio loco me non legisse. » *Kramer*. Legerim : ὅπου νῦν τὰ κ. Γέγρα καθέστηκε, τεναγίζειν. || 41. συνενδούσης Coray. coll. p. 42, 16 || 46. καὶ om. Coray.
- P. 47, 9. φῆσει Cor. || 17. αὐτὸν] αὐτὴν Cor. || 20. ἡ expunctum in *B*; πλέον τῶν τρισχ. σταδίων ἀπὸ no editt. ante *Kram*. || 44. τάναντία] marg. *ho*; τὰ μαντεῖα *AClghno*. || 51. Ἰστρον, supra scripto ου *A*; Ἰστρων editt. ante Kr., quod recepit etiam Meinekius, addens fortasse Ἰστρον aut delendum esse aut ante λαθεῖν ponendum.
- P. 48, 1. Οἷας] & Cor. || 7. ἐκπληξιν νῦν' εἰ δὲ codd., sed νυνὶ δὲ in marg. *A*; ἀληθες] ἀληθὲς codd., em. Cor. || 9. τὰ περὶ] τὰς π. codd.; em. Groskurd. || 11. τῆς Κυρηναίας] Sic etiam p. 298, 31 : πλεούσαντες εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ τῆς Κρήτης νῆσον... Θήρην. Cf. Steph. Byz. : Θηρασία, νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυρηναίας. Quibus locis pro Κυρηναίας scribendum esse Κυθηρίας censet Meinekius ad St. Byz. p. 313. Aptius scripseris τῆς Πηναίας. De situ Theræ insulæ bene doctum fuisse Strabonem liquet e pag. 416; sed fieri potest ut p. 48 et 298 pravo auctori Strabo se addiderit. Pag. 298 laudat Callimachum quem geographum pessimum fuisse constat. || 17. καὶ in *l* omittitur, in *A* punctis notatur manu secunda; ejecit Mein.; ἔχουσιν Epit. || 20. ἐτι προσπλεῦσαι Du Theil et Cor. || 33. ἐξήμεσε] ἐξήρασεν Epit. || 44. ἐκθλιψιν] ἐκλειψιν Cor. et Mein., recte procul dubio. || 49. Post βασιλείαν quædam excidisse probabiliter statuit Groskurd.
- P. 49, 7. ἀποφαίνει *ABCl*, ἀποφανεῖ mgo o manu sec. || 8. τῆς] τῇ suprascr. *A* et manu sec. *B* e Epit.; quod erat recipiendum. || 9. Ἡρακλείους *B* (p) *mgo*. || 14. ἄλλως] ἄλλων ald. || 19. Νήρικον *C* Epit. Νήριτον supr. xon *A*. « Infra (p. 387, 7) in eodem nomine τ exhibent codd. (etiam Epitome), atque ita scriptum fuisse a Luperco Eustathius ad Dionysium v. 495 refert. Cf. Steph. Byz. v. Νήριχος. Plin. 4, 2. Altera forma hodie legitur in Od. ω, 377. » *Kram*. || 20. In latinis pro *Epiri* lege *continentis*. || 25. Ἰθυκος] Verba poetæ v. ap. schol. Pindar. Nem. 1, 1. || ἐκλεκτον *p*; hinc Corayus conj. οἶον καλεῖ τὸν ἐκλεκτον. || 27. ἠφανίσθη. ἢ περὶ codd. || 28. ὄρος vox ex Epitome addita est; πῦρ scr. Cor.; *montagne de feu* verterunt interpretes gallici; inde ὄρος πυρῶδες conj. Grosk. At quid quæso impedit quin summum Methanæ, peninsulæ διαπύρου, verticem igne elatum esse veteres tradiderint? (Cf. Ovid. Met. 15, 296 seqq.) Sane quidem mons iste non ἑπταστάδιος, sed ne τετραστάδιος quidem (2281 pedum Pariss.); at talia apud veteres geographos non esse premenda in vulgus constat. Vertex ille nunc vocatur Χελώνη. Fieri potest ut nomen hoc post v. κόλπῳ exciderit. Ceterum Methana esse potuit in ditione Hermionica, at non erat ad sinum Hermionicum, sed ad Saronicum. Quæritur utrum Strabo erraverit, an vitio locus noster laboret, quod tollere liceret scribendo aut ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ aut ἐν τῇ Ἑρμιονικῇ, ἢ Χελώνη ὄρος ἑπταστάδιον. || 30. εὐῶδες vocem ejecit Cor. et Meineke, rectissime. || 33. προχωσθῆναι mgo *A* m. sec., et Epitome suprascripto σ. || 38. βιστωνίδος *ABCl*. || 39. αἰ δὲ καὶ Cor. || 41. Ἀρτέμητα *ABC*; in *A* supr. Ἀρτεμία. || 44. προχώσεως *A*, Epit. in qua σ suprascr.; Mein. || 45. Ἡσίοδος] vitiose, ut videtur, pro Ἡρόδοτος (v. Herod. 2, 10), quod dedere Cor. et Mein.
- P. 50, 3. εἶω in *A* addit. sec. m., unde habent *gno* et *B* man. sec. || 5. δὲ add. Kr.; γὰρ Cor. || 9. Πιθηκούσαν *BC*. || 11. δὲ καὶ] γὰρ καὶ Cor. || 13. Παγάδας *ACl*, Παγάδας *B*; em. Wesseling ad Diodor. 19, 44. || 16. καὶ κόμας om. Cor. || 17. σατυρεῖς *Al*, σατύρεις *C* || 19. ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων πρὸς Κρήτα πορθμὸν codd.; em. Bentleyus; ἐχώρισ' ἀκτῆς, ἐκτεμνὼν προβλήτα πορθμὸν, Siebenkees et Coray. || 24. ἐδεψῶ codd. || 28. Φαλάρων supr. nou *A*; Φαλάρνον *l*, Φαλάρου *B*. || 29. Φαλάρου *B* (ex corr.) *CA*, in *A* supr. nou; Φαλάρνον *l*. || 30. ἀνατραπῆναι suprascr. in *A*; idem habent *Bgnot*, editt. ante Kr., Mein. || 31. Λαριεῦσι codd.; em. Cor. || Λαρισαίοις « altero σ secunda manu inserto *A*, qui sic plerisque locis libri IX exhibet hoc nomen, ut scribitur in numis titulisque; reliqui codd. ubique fere σσ habent. » *Kram*. || Σκαρφίαν *BC*. || 35. πρὸ Σκάρφην *BC*, πρὸς Σκ. manu sec. *C*; cum Groskurdio et Meinekio legendum puto πρὸς Τάρφην, collato Hom. Il. β, 532. || 43. Ἀλγώνον codd., em. Cor. || 52. μεταναστάσεων *not*, sec. m. marg. *AB*, Coray.
- P. 51, 2. καὶ ἀτάραχον καὶ τὸ ἀνέκκληκτον *r*, καὶ τὸ ἀτάραχον καὶ ἀνέκκληκτον Cor. || 5. οὗς Χοαράξης *ABCl*; οὗς οὐχ ὁ Ἀράξης *r*, quod probarunt Groskurd et Coray. Ego hunc de Iberiæ finibus locum, ut a re proposita alienum, sic a Strabone non profectum esse, sed ad marginem adscriptum, deinde in verba auctoris receptum esse puto. Ex Apollodori versibus etiam istud Χοαράξης, in quo optimi libri consentiunt, derivandum est. Poeta scripserit :
- οὗς γὰρ Ἀράξης ὀρίσειεν Ἀρμενίας ἄπο,
Κύρος δὲ μᾶλλον καὶ τ' ὄρη τὰ Μοσχικά.
- Strabo libro XI neque Cyrum neque Araxem Iberiæ finem ponit. Apollodorus dubitanter meminit fluvii utriusque, quum limites Iberiæ accuratius apud veteres non definiantur alioque tempore fuerint alii. Revera Iberiam olim usque ad Araxem pertinuisset ex iis colligas quæ Strabo habet p. 453, 22. || ὥς] *q* ex corr. et *mgo*; ὃν *ABCl*. || 6. ὀρίζειν *C*. || 10. Αἰνείανες *ABCl*, Αἰνιᾶνες *E*. || 1. Δάτιον codd.; em. editt. || 15. εἰσί] ἐστὶ *r*. || 19. Τρωρός *ABCl*. || 22. Τρήρωνας *ABCl*, Τρήρας mgo *A*. Verba ἢ ἐκείνων τι ἔθνος post vocem Κιμμέριοι transponenda esse putat Frankius De Callino p. 110. || 25. αἰμά] αἰμά τι codd.

- præter *AEI*; in *A* ante ταύρου aliquid erasum, et primum scriptum fuit αἶμα, ut pateat antea fuisse αἵματι. || 31. Κιμμερίων] deb. Σκυθῶν; verba τοῦ τῶν Κ. βασιλέως om. *r*. || 36. γελοίαν] λέγοιαν *ABCL*, λέγειν *E*; e Tyrwhitti conj. em. Coray. || 41. καὶ inseruit Ald., probante Groskurdio et Dühnero, adeo ut vertendum esset: *neque in locis inferioribus* (in Ægypto sc., ut quorundam sententia fuit) *notum spirare*. Reliqui editt. istud καὶ non admiserunt, recte, puto. || 46. εἰ δ' ἄρα τι τοῦ Ἡροδότου, τοῦτ' etc. ex Casaub. conj. Siebenk. et Coray. || 48. λέγεσθαι] γενέσθαι *E* et suprascr. *A*. || 51 et 54 φασὶ et γὰρ tollenda esse patet.
- P. 52, 8. [εἰς] suppl. Coray.; idem lin. 12 supplevit literas οὐ || 18. λέγων suppl. Kramer.; καὶ in *B* expunxit manus sec.; om. Cor. || 19. δεικνύς] sic suprascr. *A* et ex correct. *B*; δείκνυσι *ABCL*. || 23. ἐπὶ] ἀπὸ codd.; em. Siebenk. de conj. Casauboni. || 25. ἐκατὸν σταδίους Ald. || 27. Βρετανικῆς *C*. || 31. ἵνα καὶ τὴν *BCE*. || 42. ἴσως om. *E*.
- P. 53, 1. Ὡστιμίους] « Ὡστιδέους *CB* (ex correct.?) *A* (in hoc αἰόυς sup. δέους); Ὡστιαίους *I* editt. Quæ nominis scriptura eo certior videri potuit, quod Pytheam ea usum fuisse Stephanus Byz., qualis nunc fertur, tradit s. v. Ὡστιώνες. Nihilominus certissima est Hagenbuschii conjectura (v. Exercitatio de Ostionibus in Gronov. variis geogr. p. 137) Ὡστιμίους restituentis, quo ducit ipsa codicum scriptura ex Ὡστιδαίους corrupta. Nec minus certo idem nomen restituit duobus aliis locis, quorum in altero (p. 53, 44 et 49) bis legitur Ὡστιδαμνίων, in altero (p. 162, 27) hæc sunt: οὗς Τιμίους ὀνομάζει Πυθέας. De eodem enim populo in omnibus agitur locis. Jam vix dubium videbitur, quin eodem modo Stephani quoque locum corrigendum jure censuerit. » KRAMERUS. Cf. Ukert. Geogr. 2, 2, p. 336. || 9. Vocem Πυθέας post εἰρηκε inseruit Meinekius; aut Pytheam aut Pythea usum Eratosthenem subintelligendum esse patet. || 15. εὐροι] Aut εὐροις leg. aut εὐροι τις ἄν. Illud velim cum Coray. et Mein. || 24. τῶν ἄλλων] τῶν παλαιῶν Cor. Mein., bene. || 26. [ἀπὸ] τοῦ [δ'] Αἰθ.] Includa inseruit Dühnerus; quæ sensum qualem res postulat non fundunt. Probabiliter Xylander et Kramerus coniecerunt: λέγω δὲ [τὸ] ἀπὸ... τῆς Ἰσθμίας τοῦ [ἀπ'] Αἰθιοπῶν. Quod recepit Meinekius. Latina in hunc modum refinge: *Dico vero id quod est ab extremis Indiæ usque ad ultima Hispaniæ, duplo longius esse eo quod ab Æthiopico circulo usque ad Hibernicum pertinet.* [καὶ ἀπὸ] τοῦ Αἰθιοπῶν Seibenkees et Coray.; καὶ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων Αἰθιοπῶν conj. Casaub. || 28. πλέον ἤδη τὸ codd.; em. Cor. || 36. τριακοσίους] πεντακοσίους codd., em. Gosselin. (*Recherches*. etc. t. 3, p. 259 sq.). Cf. p. 91, 701, 786 ed. Cas. || 39. δὴ] δὲ Siebenk. Cor. || 40. ὀκτακοσίους *BC*. || 44. Ὡστιδαμνίων codd. || 45. Κάβαιον] Κάβλιον *ABCL*, Κάλβιον Guarin., Ald.; em. Kr. e conj. Hagenbuschii l. l. p. 127. Cf. Marcian. Heracl. in Geogr. Min. t. I, p. 553, 17, et Ptol. 2, 8, ubi vulgo legitur Γόβαιον, sed item Γάβαιον restituendum est ex codice editionis Argentinæ. || 46. Οὐξισάμην] Supra ξ in *A* ponitur κε, unde Οὐκεξισάμην in *g*. || 49. Ὡστιδαμνίων codd. || 50. φησι, quod codices habent, editiones ante Kr. omiserunt. ac sane ejiciendum est. || 52. τε inseruit Kr.; [αὐ] προστίθησι Cor.; πρὸς τοῦτοις δὲ πρ. conj. Groskurd.
- P. 54, 1. μὴ] inser. Kr.; οὐ ins. Casaub.; τὸ ἔλαττον vel μέτῳ ἢ conj. Grosk.; τὸ πλέον ἢ ἡμισυ τὸ μῆκος τοῦ πλάτους e Breg. conj. Corayus, quod stare nequit; dicendum fuisset τὸ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους, quod ipsum reponi voluit Bernhardus ad Eratosth. fr. p. 64, recepitque Meinekius. || 6. Codices nullam notant

STRAEO.

- lacunam; at patet excidisse quædam, de quibus suppleendis in incertissimis conjecturis acquiescendum est. Kramerus tentavit: καθάπερ εἰρήκαμεν· [τὴν γὰρ εὐκράτον καὶ καθ' ἡμᾶς ζώνην μακροτέραν εἶναι καὶ αὐτὴν καὶ], ὡς οἱ μαθηματικοὶ φασὶ κτλ. Groskurdus hæc proponit: ... τὴν οἰκουμένην· [μέρος γὰρ εἶναι τῆς εὐκράτου, ἢ περιτρέχει ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ λοιπὸν δὲ τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ αὐτὴν σύρρουν εἶναι], καθάπερ εἰρήκαμεν, [καὶ], ὡς οἱ μαθ. φασιν etc. || 13. ὁ δι' Ἀθηνῶν] ὁ διὰ Θινῶν *AC*, quod in utroque postea mutatum est in ὁ διὰ Θινῶν, sicut etiam legitur p. 54, 21. 56, 25. 56, 40. 57, 37. Verissime Kramerus ubique restituit δι' Ἀθηνῶν Cf. p. 66; 18. 66, 27. 71, 15. 72, 31 et 39. 95, 7. ἐλάττων], οὐκ ἐλάττων, vel potius καίπερ... οὐκ ἔλ. conj. Grosk. || 15. Post vocem Ἰσθμίας lacunam statuerunt Casaubonus, Siebenkees. et Groskurdus, quorum hic locum ita suppleendum esse putat: [Ὡσπερ οὖν ὅλη ἡ εὐκράτος κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς ἔω πρὸς τὴν ἐσπέραν πολὺ μείζων τοῦ πλάτους ἐστὶ, οὕτω κατὰ φύσιν καὶ τὴν οἰκουμένην, τὴν τε καθ' ἡμᾶς καὶ εἰ τινες ἄλλαι ἴσως εἰσὶν, ὡς μέρος οὖσαν ὅλου τοῦ κύκλου, μακροτέραν εἶναι δεῖν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν.] Οὐδὲ ταῦτα κτλ. || 16. τὰ om. Cor. Mein. || 18. Post v. οἰκουμένης Casaubonus supplendum esse putat: οὐκέτι, Cramerus: οὐκ ἐξ ἴσης. Groskurdus ita: περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, [χωρὶς τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν, ὅτι καὶ αὕτη μακροτέρα ἐστὶ, τῷ γεωγράφῳ γε ἀπόχρη, τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος εἰπεῖν συμπαραδελουῖν καὶ τὸ ποῖόν τι καὶ πόσον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστὶ·] καλοῦμεν γὰρ κτλ. || 20. δὲ inclusit Cor. || εἰ] Inter εἰ et καὶ in *A* aliquid erasum; εἴη *CB*; fuerit: ἢ καὶ πλείους εἶεν, quod quidam ad marginem scripserit. || 21. διὰ Θινῶν codd. || 32. τοῦ δὲ *ABCL*; τοὺς δὲ Ald.; τοὺς καὶ Corayus; idem Cor. τοῦτους δὲ proposuit. || 35. μᾶλλον, quod nunc abundat, nonnulli pro μόνον scripsisse videntur. || 37. τοῦτο] τοῦτον *ACL*; in *A* suprascr. τοῦτο; τούτων Cor. || 38. δὲ sec. m. additum in *AB*. || 48. διαιτῶντας codd.; em. Xylander.
- P. 55, 1. ὅσην ἱκανοὶ ἐπιγράψαι codd.; em. Cor. || 2. μέρη add. Kr., præter necessitatem. || 6. ἐπινοεῖ codd.; em. Kr. || μὴ om. Cor. || 7. ποιεῖτο *BCL*, ποιεῖται sec. m. in *c* et Coray. || 9. ἢ sec. m. additum in *g*. || 22. ὁποτέρου δὴ ἐστὶν Mein. || δηλονότι] mgo *g* m. sec.; διελόντι codd. || 23. καὶ ἐάσας] Kr.; κατάνας codd.; καταινέσαντας Cor.; καὶ ἐάση Pætz. et Mein. || 29. μὴδὲ] μὲν δὴ codd.; em. Cor. || 38. Ἀρειανούς *ABCL*, Ἀρείους Epil.; fort. Ἀρμενίους legendum esse putat Mein.
- P. 56, 32. τοιαύτην] ταύτην Mein. || 40. διὰ Θινῶν codd.
- P. 57, 21. Οὐδὲ γὰρ Mein. || 28. ἐπιμαρτυροῦντας codd.; em. Cor. || 37. διὰ Θινῶν codd. || 39. τοσοῦτον add. Grosk.; mox τὸ add. Kr. || 44. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. ἐχόντων codd.; em. Kr. || 47. καὶ inclusit Cor. || 54 ὧν] Cas.; ὡς codd., οὗς Cor.
- P. 58, 9. ἔτι] ὅτι codd., em. Kr. || 14. πενταχισχιλίων codd.; em. Cas. || 42. παραφελλίζοντες. Ἡδὲ δὲ καὶ ἡμῖν ὑπῆρξεν Cor. || 51. καὶ ante βοῦς om. Cor. || 53. Παλίμθορα] sic hoc l. codd., ut Stephan. Byz. et Arrian.; infra lib. 15 rectius Παλίδορα. || 54. πρὸς Ἀνδρόκοττον codd.; em. Cor.
- P. 59, 6. Nulla in codd. lacuna. Argumentum eorum quæ exciderunt, ex iis quæ in sqq. supersunt et p. 56 § 2 leguntur, intervidere licet. Quibus innitens Groskurdus hunc fere in modum lacunam explendam esse censuit: [Ἀλλ' οὕτε τὴν δευτέραν πίστιν συγχωρῶν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου ἐπ' Ἀμισὸν καὶ τὴν Ποντικὴν θάλατταν διάστημα οὐ πάποτε μεμετρήσθαι φησι, καὶ μείζον ἂν εἶναι τῶν τριχιλίων· οὐδὲ δὴ ἀκολουθεῖν, εἰ καὶ δοθεῖν ἐκεῖνο τὸ διάστημα, ὅτι τὸ τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν πλάτος μὴ

- μειζόν ἐστὶ τῶν τρισχιλίων. Πολὺ δὲ ἤττον ἐγνωσμένον εἶναι, ὅτι ἡ ἀπ' Ἀμισοῦ κατὰ τὰ ὄρη εἰς τὴν ἐφ' ὧν θάλατταν φερομένη γραμμὴ ἐπ' εὐθείας ἐστὶ, καὶ ἐπ' ἰσημερινὰς ἀνατολὰς· δεῖν δὲ μᾶλλον, εἴπερ τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δι-
σχυρίων καὶ πλειόνων ἐστὶ κατὰ Δηίμαχον καὶ Μεγασθένη, ἀπαλλάττειν αὐτὴν ἐπὶ θερινὰς ἀνατολὰς, ὥστε καὶ ἡ Ἰν-
δικὴ αὐτὴ καὶ τὰ ὄρη πολὺ ἀρκτικώτερα ἂν εἴεν ἢ κατὰ τὸν Ἐρατοσθένη. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὁ Ἰππαρχος οὐκ εὖ λέ-
γει. Τὴν γὰρ ἀπ' Ἀμισοῦ διὰ Βάκτρων φερομένην γραμμὴν οὐκ εἰς ἄρκτον ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείᾳ μέχρι τῆς ἐφ' ἡμέρας θαλάττης διατείνεσθαι ὡμολόγηται ἱκανῶς· ὥσαυτως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Μερῶς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου μυρίους εἶναι καὶ ὀκτακισχιλίους σταδίους, τὸ δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς τοῦτον διάστημα τρισχιλίους ἢ μικρῶν πλείους. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου εἶναι δεῖ ἐπ' Ἀμισὸν, διότι ἀμφότερα τὰ διαστήματα ἴσα μέρη δυοῖν μεσημβρι-
νῶν ἐστίν· εἰ γὰρ ὁ διὰ Ῥόδον κτλ. || 16. ἐνέργεια codd.; em. Xyl. || 17. ὁ αὐτὸς] αὐτὸς ὁ Cor. et Mein. || 22. ἐκεῖνος codd.; em. Cor.; εὖ λέγει sine ἂν, aut οὐδ' [ἂν] ἐκεῖνο εὖ λέγοιτο, Cor.; εὖ λέγει τὸ Casaub.; [ἂν] ἐκεῖνο λέγοι τὸ (adeo ut in sqq. ipsa verba scriptoris apponan-
tur) Meinek. || 27. παρέχουσι leg. putat Kram. || 35. ὑστέρων sine causa, ut passim, Mein. || 36. ὅσα οὐ codd.; em. Cor.; ὅσα οὖν Cas.
- P. 60, 19. φέρε δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὴν φέρε δ' ἐπὶ τὴν leg. suspica-
tur Cor. || 26. χελώνεια Mein. || 30. τοῦ ὄρου] Xyl., τοῦ ὄρους *ABCL*, τῶν ὄρων *k* Cor. || Ματτιανῇ *ABCL*, Μαν-
τιανῇ *E*.
- P. 61, 13. Μαγαδανία *E*, Βαγαδανία Coray. e Stephano.
|| 24. ἂν add. Cor. || 26. Post τελεσφορεῖ part. μὲν inse-
runt e Casanboni conjectura Siebenkeesius et Corayus.
|| 27. Lege ἐπιθαλαττιδίου e Fridemannii conj. || 34. καὶ
τουτὶ τὸ γράμμα codd.; em. Kr.; καὶ τὸ ἐπίγραμμα Epit.
|| 40. Στρατίος Mein. || 45. εἶεν ἐν codd.
- P. 62, 8. ἐπιδείκνυμεν codd.; em. Cor. || 12. ἔσται] Kr.,
ἔστι codd. || 16. τῆς αὐτῆς] αὐτῆς τῆς bene Grosk., Mein.
|| 21. ἔθνη post v. Σκυθῶν excidisse putant Kr. et Mein.
|| 31. γε] τε Cor. || 36. γε om. Cor. Mein. || 50. Leg.
τὰ ἀρκτικώτερα.
- P. 63, 3 et 6. Καυκασίῳ codd., excepta Epitome. || 6. Βά-
κτρος *E*. || περὶ] ὑπὲρ *E*. || 13. ταῦτα [καὶ] ἰδ. Cor.
Mein. || 17. τόπων] τοιούτων *E*. ὡμολόγει Cor. || 19. σο-
φῶς] οὐ σοφῶς Cor. || 29. δὴ] Siebenk.; δὲ codd. || 37.
δ] ὅπερ Ald. || 39. ὅσων] bene ὅσων Cor. Mein.; ὅσον
Cas. || 44. εἰπόντος] *B*, εἰπόντας *ACL*, εἰπόντα Cor. || 45.
ἀπὸ] leg. ἀντὶ e conj. Penzeli.
- P. 64, 6. Ante ἐπὶ adde τῶν e conj. Cas. cum Cor. et Mein.
|| 10. τῶν τόπων *n* Cor. || 19. οἶεται Cor.; πιστεύων
ABCL. Cor. || 21. ταῦτα inclusit Cor., om. Mein. || 31.
μὴ] μὴν *ABCL*. || 41 et 44, δις additum e Cas. conj.
- P. 65, 3. Καὶ τούτων *no* et edit. ante Kr. || 6. Ἀρειανὴν
ABC. || 8. τρόπον] τύπον *E*. || 11. ποιούσι, et ex cor-
rect. ποιούσαις, *B*, quod recte rec. Cor. et Mein. || 12.
Post ὅρει Grosk. suppleri vult ὀρίζεσθαι vel γράφεσθαι.
22. μόνον om. *E*. || 24. ἀποδοὺς *BCE*. Cor. || 25. ὁλοσχε-
ρεστέραν mavult Mein. || 29. πλευρᾷ *LA* (in *A* primum
scr. πλευρά), πλευράν *BC*. || 43. Τίγρης Ald. || 44. In-
clusa e margine illata sunt, monente Groskurdio. || 48.
« εἰπεῖν fort. post ἔχειν excidit. » Kr. || 49. εἶναι] γεγο-
νέναι prima manus in marg. *A* || 51. συναγαγεῖν Cor.
Mein. || 52. Ante τινος insere [ὧν] cum Corayo; τινος [δὲ]
proposuit Cas. || *Ib*. καλεῖν codd.; em. Sbenk.
- P. 66, 2. δὴ inclusit Cor., λέγει *AL*, λέγοι *C*; λαμβάνειν
ABCL; em. Xylander. || 11. χιλίους *ABCL*; em. e conj.
Cas. || 15. τριακοσίους *ABCL*; em. Cas. || 21. τοῦ ὄρους
codd.; em. du Theil. || 26. μέχρι] Grosk.; καὶ codd. ||
33. τῶν δὲ πελαγίων codd.; em. e conj. Casaub.; λέγειν
codd., em. Xyl. || 39. Infra p. 620, 52 distantia esse di-

citur σταδίων πλειόνων ἢ τρισχιλίων sec. Nearchum,
quem exputasse 3300 stadia ex Arriano et Plinio constat.
Quare nostro loco post τρισχιλίους excidisse τριακοσίους
suspiciatus est Gosselinus, probante Groskurdio. At cf.
p. 67, 21, ubi item rotundum 3000 st. numerum posuisse
auctor satis habet. || 41. Γορτυναίων codices et hoc loco
et lin. 50; em. du Theil. || 42. αὐτὸς *ABCL*. || 43. κατὰ
tollit vult Grosk. || 51. περιβαλλομένους codd.; em. Cor.
|| 53. γινόμενον *ABC* Cor.

P. 67, 22. ἀπομεμέτρηται] Kr. et Mein.; ἀπομετρεῖται codd.;
ἀπομετρεῖσθαι Xyl.; ἀπομεμετρήσθαι Cor. || 24. τούτῳ]
Grosk.; τούτων codd. || 42. οὐδὲ] οὔτε Mein.; τὴν ἀπὸ]
τὴν τῶν ἀπὸ *C*; leg. τὴν ἀπὸ τῶν || 44. μεσημβρινὴν
ABCL. || 49. μὴ ὀρθὴν δὲ τὴν ... μεσημβρινὴν codd.; γρ.
μὴ πρὸς ὀρθὰς δὲ τῇ ... μεσημβρινῇ recens manus in mg.;
cod. *o*; μὴ πρὸς ὀρθὴν τῇ etc. conj. Cas.; rec. Breq.

P. 68, 1. ἄλλως] Xyl.; ἄλλο codd. || 7. καὶ αὐτῆς] Xyl.;
κατ' αὐτῆς codd. || 20. τὸ συνάμω] Kr. Mein.; τοὺς συ-
νάμω *ACL* Cor.; τοῦ συνάμω *B* Ald.; τὰ συνάμω
Grosk. || 23. τὸ ἀπὸ] Cor.; ἀπὸ codd. || 26 et 31. Ἀθη-
ναίων codd. || 27. μεῖζον ὧν] Cas.; μεῖζονος codd. || 30. τὸ
τοῦ T. Siebenk. et Cor. || 35. πρὸς ejiciendum esse mo-
nuit Pætz. || 42. συμβαίνει] Siebenk.; συμβαίνει codd.
|| 44. οὐτ' ἂν] ὅτ' ἂν *ABCL*; em. Tyrwhitt.

P. 69, 10. καὶ τὰ μέρη] κατὰ μέρη codd.; καὶ scriptum in
mg. *o*; κατὰ μέλη Casaub.; καὶ τὰ μέλη Cor. || 11. ἀρ-
θρώσει] Cor.; ὀρθώσει codd.; διαρθρώσει conj. Kr. Dein
pro σημειώδει cum Mein. leg. σημειώδη. Cf. p. 264, 49 :
σημειώδεστέρας.. περιγραφάς. || 12. καὶ δ ... ταμῶν] In
marginem rejecit Mein. || 13. τὸν] τοὺς Cor. ex Odys.
291. || 14. ἐκατέρας codd.; em. Xyl. || 16. ποιῆσθαι]
Cor.; ποιῆσαι codd. || 25. ὡς [τὸ] τῆς Cor. || 28. εἰκάση
ἴσως codd.; em. Cor. || 30. δὲ post τὴν add. Kr. || 35.
καὶ ut ejiciendum notavit Kr. In margine *B* legitur :
καλῶς καὶ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Hinc Abr.
Gronovius conj. : καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ ν.;
Coray. : εἰς τε τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον μέρος. || 37. (ἔθνος)
ejiciendum; ὡς ὄντως ἐνὸς Cor. || 42. οὕτω] lege οὕτω
e conj. Spengeli. || 47. οὔτε] οὐ τὸ codd., e Tyrwhitti
conj. Shk. || 53. δεῖν] *o* correct., δεῖν *ABCL*.

P. 70, 7. ἤμισα δ' ἂν codd.; δ' ejecit Cor.; fort. γ' ἂν leg.
censet Mein. || 8. οὐδὲ γὰρ ἂν *BC*. || 13. εἰπόντας *ACL*.
em. Breq. || 15. ὥσπερ] *o* in mgine m. sec.; ὅπερ codd.
|| 17. γὰρ obelo notavit Kr.; παρὰ *o*. || 18. Μεσσηνίας
ABCL. || 21. διεξιόν] *o* ex corr.; δεξιὸν *ABCL*. || 22. διή-
κοντα codd.; em. Grosk. || ἐκεῖνο Cor.; dein ὅποτερον οὖν
mavult K. || 47. μεσημβρίαν. οὐ δεῖ *ABCL*. || 51. ἐπειτα δὲ
καὶ Cor.

P. 71, 5. μέχρι τῆς παραλίας τῆς μεταξὺ margo ὁ manu
secunda Siebenk., Coray, Grosk. || ἣν addidit Pætzius.
|| 16. μεσημβρινοῦ πολὺ *AB(ρ)CL*; μεσημβρινὸν πολὺ *kno*;
in quibus *o* particulam οὐ addidit manu secunda. ||
21. γε] τε Mein. || 24. δια literæ delendæ; obelo eas
notavit Corayus. || 38. ἔχουσιν codd.; em. e conj. Cas.
|| 43. εὖ add. Cor.

P. 72, 21. Post εἴρηκεν Groskurdus v. φησὶν inserere vo-
luit. || 32. διὰ Θινῶν *A*. || 35. ἂν] ἐν codd.; em. e conj.
Cas.; εἰ conj. Salmasius. || 36. πιστευομένη κάρποις codd.;
em. Shk. || 37. κρᾶσιν] κρίσιν codd.; em. e conj. Salmas.
|| 38. διὰ Θινῶν *A*. || 42. καὶ obelo notavit Cor. || 44.
ἐκάτερον] *no*, corr. *B*; ἐκάτερα *ABCL*. || 52. δύναται' ἂν
[εἶναι] ἀποδ. e Casaub. conj. add. Siebenk.; Cor., Mein.

P. 73, 1. λέγειν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 2. καὶ
[τὸ] τοῦ lege e Casaub. conj. cum Sbenk., Cor., Mein.;
φιλητίου codd.; em. Xyl. || 13. ὀκτακισχιλίων] ἑπτακισχ.
codd. Illud, quod res flagitat, habes lin. 19 in cod.
opt. || 18. σταδίοις post v. ὀκτακοσίους add. edit. ante
Kr. || 19. ὀκτακισχ.] ἑπτακισχιλ. *BC*. || 21. ζητῶν codd.;

- em. Siebenk. || 27. [οὐ] πλείοσιν ἢ χιλίοις legi vult Groskurd., collatis p. 67, 27 et 75, 8. At hæc emendatio quum foret violentior, præstat putare Strabonem h. l. eum numerum designare quem accuratius constituit p. 75, 5, ubi : πλείοσιν ἢ δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ut monuit Gosselinus. || 29. παρετίθεμεν Cor., Mein. || 35. ἐπὶ τῶν codd.; em. Xyl. || 43 et 49. καινόν pro κενόν codd.; em. Xyl. || 46. Leg. est aut : τομῇ τοῦ τε διὰ Θαψάκου μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ διὰ Πηλουσίου παραλλήλου καὶ τοῦ διὰ Θαψάκου μεσημβρινοῦ, quorum hoc adoptarunt Penzel, Grosk., Mein. In latinis lege : *intersectionem Pelusiaci paralleli cum Thapsiaco meridiano*.
- P. 74, 2. ὑπὸ] Cas.; ὑπὲρ codd. || 14. παραλλήλως ἐκείνη Cor. || 24. ἐν τι] e Tyrw. conj. Grosk. et Kram.; ἐτι codd.; τι Cor. || 28 ῥᾶον] Kr.; ῥάδιον codd. || 29. Verba παραλλήλως τε καὶ ἴση e margine illata esse censuit Kramer.; eiecit ea Mein. Vix recte. Bene verba habent, modo pro ἢ αὐτῇ λογισθεῖν scripseris καὶ αὐτῇ λογ. || 30. ἔλαττον] ἤττον Ald. || 45. διάμετρον codd., nisi quod διαμέτρῳ supra scr. in o. || 46. ἀν] Cor., δὴ codd.
- P. 75, 8. οὐ πλ.] P. 67, 27 erat οὐ πολλῶ πλ., fort. etiam h. l. ita scribendum, monente Meinekio. || 11. ὅτι ἐπὶ] Cor.; ὅτ' ἐπὶ codd. || 35. ἀφαστάναι] Kr., ἀριστ. codd. || 36. δὲ particulam post ἐλάττους inseruerunt Penzel, Grosk., Kram. Quo facto, nihilominus locus claudicat. E Spengelii conjectura legendum est : ... ἀφαστάναι ἴσον τὰς Κασπίους πύλας Θαψάκου τε καὶ τοῦ Κασπίου, [τοῦ δὲ Κασπίου] πολὺ ἐλάττους ἀφαστάναι τῶν μυρίων, δ. φ. ἀ. 'Ε. τῆς Θαψάκου, [τῆς Θαψάκου] ἄρα etc. || 38. τοὺς, quod inclusit Kr., bene habet. || 39. οὐς] e Tyrwh. conj. add. Siebenk. || 42. τὰς add. Cor. || 44. ἰσημερινὴν] man. sec. in margine o; μεσημβρινὴν ABCI. || 53. ἐντεῦθεν δ' Ald.; ἐντεῦθεν Cor.
- P. 76, 1. ἦτις] o, εἴτις ABCI. || 4. συντέμνῃ] Cor. in not.; οὐν τέμνῃ codd. || 13. ὄρων] Kr., ὄρων codd. || 15. λεχθέντα] ῥηθέντα ante Kr. editt. || 23. ὑπὸ] o, ἐπὶ ABCI, ἐτι edd. ante Kr. || 35. τῶν Μαλαίων] Cor.; τῶ Μαλαίῳ ABCI, τοῦ μαλ. E, τῶ μαλέα Ald. || 39. παρήμεν] Cor., παρήμεν codd. || 46. Χαλκηδὼνα ABCI. || 50. μὴ] o man. sec.; ἢ ABCI, οὐ correct. in B. || 51. σταδ ἢ ἐννακισχ.] Grosk.; σταδίων πεντακισχιλίων codd. || 53. τῶ delendum, monente Kr. || δυσμικωτέρῳ Bno.
- P. 77, 1. τρισχιλίους] Leg. τετρακισχ., ut Breq., Gosselin., alii monuerunt. || 10. δ' ἐτι] Cor., δ' ἔστιν codd. || 18. αὐτὸν] Siebenk.; αὐτὴν codd. || 40. πάλιν] codd.; ταύτην Cor.; παραλίαν Grosk.; κατὰ τὴν Εὐρώπης παραλίαν conj. Kramerus. « Cramerum probarem, nisi ἡπειρωτὶς παραλία commodè de litorali tractu Asiæ minoris intelligi posset. Ἠπειρος absolute de Asia minore et ἡπειρωτὰι de Asianis dici ex multis constat scriptorum locis, quos collegit Morus ad Isocr. Pan. 36. » *Meineke* in Vind. Strab. p. 9. At hic vocis usus non obviis est in Strabone, qui p. 389, 25 v. Ἠπειρωτὶν habet de regione Epirotica, quam quominus nostro quoque loco intelligamus nihil impedit, sive legas τὴν Ἠπειρωτὶν παραλίαν vel τὴν Ἠπ. Νικόπολιν.
- P. 78, 9. ἐχόμενος C, ἐχομένου B, ἐχόμενα Cor. || 17. Includa ex sqq., ubi τὰς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν in codd. desiderantur, huc translata esse monuit Kramer. || 24. οὐκ supplevit Kramer. Interpretes Pariss. vitium latere putabant in πλέον ἢ, cuius loco scrib. proposuerunt περὶ, Groskurdus vero σχεδόν τι. || 28. πεντακισχιλίοι] Breq.; μύριοι codd. || 29. τοῦ add. Cor. || 30. ὅσπερ] Xyl.; ὅπερ codd. || 30. τρισχιλίοι] Epit.; τρισχιλίων ABCI. || λέγω] Cum Corayo lege τὸ δ' ἐξῆς μ. τ. ἴσ. λόγῳ δέκνυνται etc. || 35. μύρια τρισχίλια πρὸς codd.; bene em. Kr.; olim editt. inde a Breq. ὀκτακισχίλια, omisso μύρια. In Latinis pro *sex millium* lege *sedecim millium*. || 44. οὐσαν codd.; em. Xyl. || 47. δεῖ] Epit., εἰ ABCI.
- P. 79, 2. περισκίους] Epit., περιόικους cett. codd. || 14. δὴ om. Cor. || διαιρεῖσθαι ABCI, διαρεῖσθαι B. || 20. ἐνυδροτέραν Epit. || 23. καὶ... τούτων ex Cas. conj. Siebenk. || 28. Post περισκίους excidisse καὶ τοῖς ἑτεροσκίους Grosk. censet probabiliter. Ceterum codices : τοὺς περισκίους καὶ τοὺς ἀμυρσκίους; quare Grosk. excidisse putavit διοριζομένους ὑπογράφει. || διοριζομένους Al. || ἡμισυσταλεῖς] om. Epit., relicto spatio vacuo; ἡμισυσταλέντων conj. Breq.; συστάσεις Casaub., deleto quod præcedit συστάσεις. « Scripserat, ni fallor, aliquis supra ἄλλων inter versus ΗΓΝΕΥΣΤΑΣΕΙΣ, h. e. ἡγουν συστάσεις, quæ postea corrupta atque in ordinem recepta sunt. » CRAMER.; μεταλλάξεις conj. Coray. Cf. ἐξαλλάξεις p. 84, 39. Mihi verba in hanc sententiam corrigenda videntur : καὶ τῶν ἄλλων, [ὡς] εἰπεῖν] συντε[τό]μως, τῶν etc.
- P. 80, 7. ταύτας Cor. || 14. αὐτοῖς] o manu sec.; αὐταῖς ABCI. || 17. καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' vett. editt. inde a Cas. || 23. καὶ add. Cor.; δ' addi vult Grosk. || 25. ὁμοειδῶν ABCI. || 27. εἰ γοῦν] Epit., εἴτ' οὖν ABC. || 33. ὁμοιοειδῶν Epit., ὁμοειδῶν ABCI. || 35. γῆν] τὴν codd.; em. Grosk. || 38. ὁ Πολύβιος ABE. || 43. συνάγειν B (?) Ald. || 45. ἐκεῖ] Du Theil, Grosk., Mein.; καὶ codd.
- P. 81, 9. αὐτὸν] αὐτῶν ABCI. || 10. δὴ add. Kr. || 15. Δαρείου] Sic etiam p. 83, 7, adeo ut error Strabonis vel Posidonii esse videatur. || 18. Γέλωνι] « Malim Γέλωνα. » Mein. || 19. « καὶ ante Εὐδοξον fort. delendum. » Mein. || 20. Κορείων] Kr., Mein., Κορίων codd.; *Proserpinalia* Guarinus, Κορινθίων vett. editt. || 23. Ante καὶ μάλιστα quædam excidisse monuit Groskurdus; suppleri posse ait : ἱστορῆσαι τε κατὰ ἄλλα. Lacunam notat Mein. || 27. αὐτὸν post εὐρεῖν addunt editt. ante Kr. || 27. καταχθέντα] pr. manus addit in marg. An.; κατασχθέντα codd. || 32. ὑπολειφθέντα BC. Ald.; ἀποδεχθέντα Cor. || 33. ἡγήσεσθαι Cor. || 34. « Fort. [καὶ] τὸν Εὐδοξον. » Mein. || 48. ὑδρείας] ὑγείας codd.; em. Xyl.
- P. 82, 4. εὐπόρους Cor. || 6. τοῦτοις e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 7. ἄλλὰ καὶ τῶν ναυκλ. Cor. || 13. ἐξορμίσαι C, Breq. Cor. Ibidem ceterisque locis pro Δικαιαρχίαν rectius scribas Δικαιάρχειαν cum Meinekio. || 17. οἷς add. Kr.; καὶ ἐμβιβάσασθαι Cor., ἐμβιβάσασθαι τε Cas.; ἐμβιβάσαι τε Mein. || 28. ἀπογέγραπτο Cor. Mein. || 30. ὁμοιοῖεν] ὅμοιοι ἐν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 40. ἀναδειχθεῖσαν] ἀναχθεῖσαν codd.; Casaub.; *com-monstratam* Guarinus. || 41. ἐκφυγεῖν Ald. || 42. κατεσκευασμένον BC. || 51. τοῦδε inseri jussit Casaub.; τῆςδε male inser. Kr.; δεῦρο proposuit Mein., quod malim.
- P. 83, 3. Versus istos e Mercurio Eratosthenis petitos esse suspicatur Meinekios. || 5. ὁ Ποσειδώνιος] ὅπως codd.; emendari jussit Cas. || 7. αὐτῶν] αὐτὸν Cor. || 8. διήγημα] διάστημα codd.; em. Cas. || 10. πιστευθέντι γὰρ codd.; em. Cas. || 13. πεντακισχιλίους addi jussit Gosselinus; μυρίους codd. || 20. ἀπολλομένους Ald.; ἀπολλυμένους editt. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekios, recte utique. || 43. εἰς τὰ] εἴτα codd.; em. Cas. || 52. καὶ ejec. Cor.
- P. 84, 3. φιλέκδημον] « fort. φιλείδημον » Mein. || 22. παραπλησίῳ] τοιούτων Bno, Editt. ante Kr. || 28. εἶναι om. editt. ante Kr. || 31. Locum corruptum, collata p. 244, 1 sqq., Corayus ita dedit : [οὐ] γενέσθαι... ἐφοδὸν ἀθρόαν συμβᾶσαν; in notis vero ita legendum censet : ... γενέσθαι [κατὰ ληστείαν οὐ] κατὰ θαλάττης ἐφοδὸν ἀθρόαν συμβᾶσαν, quæ versione expressimus; recipit etiam Meinekios. || 36. ἔλθοις Cor., quod malim. || 42. ἀναλύσει] ἀλύσει BC, editt. ante Kr. || 43. δίκης] δίκην codd., nisi quod δίκης suprascr. in ho; ἐν ἀλύσει διηγεαῖ Cor. || 46. αἰ add. Cor. || 47. περίπτωσιν Cor. Mein. || 48. τε]

- δὲ Cor. || δ' ἔθει] e conj. Kr.; δ' ἔθει Cor.; δὲ θέσει codd.
P. 85, 10. Κράττητα δ' εἰσάγοντα probabiliter conj. Casaubonus. || 17. ἢ recte om. Epit. || 33. φήσει] Ald.; φησί *ABCL*, φήσσει Cas. || 45. μὲν τὴν] μέντοι Ald. || 46. ἐμβαδὸν] ἐμβατόν codd.; em. Cor. *Mirror Redslubium* (*Thule. Die phœnizischen Handelswege etc. Leipz. 1855, p. 92*) qui ἐμβατόν ἐπελθεῖν ita explicuit ut auctor dixerit Britanniae figuram similem esse ἐμβατόν (del. certe ἐμβατή), *laracro*.
P. 86, 2. καθ' αὐτήν] καθ' αὐτόν Xyl.; κατ' αὐτόν Casaub. et seqq. editt. || 20. καταπεπλευκέναι] καταπλευκέναι et ex correct. καταπεπλευκέναι B; τὴν προσάρκτιον Εὐρώπην B Ald. || 23. ταῦτα μὴδὲ] Cor.; ταῦτα δὲ μὴτε... τὸ μὲν οὖν μὴτε codd. || 31. ὁ λαοδογ.] ὁ δὲ λαὸς δογματικὰς codd.; e Tyrwh. conj. corr. Cor. || 32. ποιοῦνται] ποιεῖται] codd.; em. Du Theil. || 33. ἀλλ' obelo notavit Cor. || 41. οὐδὲ] οὐτε Cor., Mein. || 49. λοιπὸν ejiciendum, monente Cor.; μικρὸν λείπον conj. Schweighæuser ad Polyb. t. 4. p. 633. || 50. μὴν] τὸ editt. ante Kr. inde a Xyl. || 53. leg. Σαρδόνιον cum Cor. || 54. προσειλήφθω male Cor. || ἐπὶ] ἐν o, probante Grosk., sed ἐπὶ eo sensu persæpe a Strabone usurpari monet Kr.
P. 87, 3. παιδικῆς] πεδικῆς (suprascr. αἱ) h, Cor., male. || 15. Κέρκυραν B Ald. || 17. ἐν δεξιᾷ] Quid hoc loco sibi velint verba ἐν δεξιᾷ non intelligo. Aut transponenda videntur post ἀπὸ δὲ τῶν Κεραινίων, aul, si Ἰαπυγίαν corruptum est ex Ἰαποδίαν, leg. : καὶ ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Ἰαποδίαν ἀπὸ τῶν Κερ. etc. sublata particula δὲ. Hoc vertendo expresserunt interpr. gall. et Grosk. || 22. πλεῖστοι] πλεῖστον Al. || 25. φησι codd. || 27. δυσμικώτατα] e conj. Cor. et Grosk.; δυσμικώτερα codd., quod retinuerunt Kr. et Mein. || 30. Σαλμώνιον] infra lib. X Σαμῶνιον codd. præbent constanter. || 33. καὶ ἀπὸ II. δὲ] δὲ delent editt. ante Kr.; καὶ delet Mein., quod præstat. || 35. δισχίλους] « τρισχίλους codd., editt.; sed cum idem intervallum μυρίων δισχίλων a plerisque haberi et paulo ante et p. 122 Cas. Strabo tradiderit, hunc numerum hic quoque cum Gosselino et Groskurdio restituere non dubitavi. Mutatus videri potest eo consilio, ut triginta millia stadiorum computatis omnibus numeris efficerentur. » *Kram.* || 37. οὐ καλῶς] οὐκ ἄλλως codd.; em. Xyl. || 52 et 54. Σαρδῶνος et dein Σαρδωνίῳ BC.
P. 88, 6 Κέρκυραν B Ald. || 26. τὰ] additum inter versus in o. || 27. οὐκ ἐκλαθόμενος Ald. || 30. τε add. Kr.; καὶ τὸ μῆκος δὲ conj. Cas.; καὶ τὸ μῆκος scr. Cor. || 31. ἐκτιθείς Ald. || 35. τοῦ μεταξὺ codd.; em. Schweigh. || 36. προσλαμβάνει ex correct. B, Cor. || 45. οὔτινες εἶπον ἀπὸ *lno*, Siebenk. Cor. || 50. οὐτε δὲ τοῦ ex correct. B, ed tt. ante Kr.; recte. || 51. οὐτε.. οὐτε bene Cor.; Mein. ||
P. 89, 9. ταῦτο] mgo o, τὰ τοῦ codd. || 9. ἢ additum e conj. Tyrwh. || 13. τὸν μεταξὺ codd.; em. Tyrwh. || 19. τμήματι codd.; em. Tyrwh. || 22. καὶ διαφορὰν οὐκ ἔχοντα *ro* et B man. sec.; καὶ ἀδιάφορα conj. Kr. || 30. ἢ add. Xyl.; καὶ habet B. || 46. ἐν ᾧ] ἐν ᾗ codd.
P. 90, 15. τε ejiciendum esse opinatur Kramer; τε καὶ conj. Grosk. || 33. καὶ ὁδεύων] ἢ ὁδ. Cor., quod sane præstat. || 36. ταῦτα] Cor. ταύτας codd. || 37. τὸν ante ἔλιον codd. et editt. ante Kr. || 43. διαπτώματα] ἴδια δόγματα Cor. || 50. ἐφορᾶν] ἐπισκοπεῖν Epit., sed ἐφορᾶν in margine.
P. 91, 7. αὐτῶν.. αὐταῖς] lege αὐτῶν . αὐταῖς cum Cor. in not. || 8. τούτων] πάντων BC; τὰς πίστει ἀπάντων Epit. || 13. αὐτῇ] Kr.; αὐτῇ codd. || 16. τῷ πόλῳ] τῷ ὅλῳ marg. o, Breff., Cor. || 21. τεταμένον *BCE*. || 25. τὰς... δόξας, τὰς δὲ *ABEL*. || 29. καὶ γῆν Ald. || 29. ὁμωνύμως E. || 42. ὁμωνύμως h. quoque l. malunt Cor. et Grosk. || 49. ἔσται] ἐστὶ BC.
P. 92, 5. ἐν om. Siebenk., Cor. || 6. μέσον B. Ald. || 13. Verba τοῖς γνωμονικοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις nescio quo casu exciderunt in editionibus Kramerii et Meinekii. || 44. τεταμένον *Ek*. || 47. 49. 53. διὰ τῶν πόλων] διὰ τοῦ πόλου conj. Spengel.
P. 93, 6. τοῦτο] τοῦτο E Cor. || συγχωρεῖν] o, συγχωρῶν *AECEL*. || 11. ἐξ] Cor., ἐξ codd. || 15. δὲ] δὴ bene Spengel et Mein. || 22. τὸ... τμήμα] Kr, τοῦ... τμήματος codd. || 27. ἡμισυ] margo o; μεῖον *ABCL*; ἐπιφάνεια σημείου Epit. Pal.; ὅμοιον e Xyl. conj. Siebenk. || 29. ἐλάττων e Cas. conj. Siebenk., Cor. || μέρος] E, μέρους *ABCL*. || 33. μείουρον] sic codd. h. l. et p. 445, 6; at μισοῦρῃν præbent p. 98, 25; unde μείουρον reponendum est cum editt. ante Kr. || 37. τὸ δὲ [πλάτος] ἐλ. conj. Spengel. || 42. Ante πλέον quædam excidisse probabiliter conj. Penzel, quum in codicum lectione offendat nominativus absolutus, et sententia expressa sit obscurius. Cum Grosk. supplere licet : τοῦ ἰσημερινοῦ [πλέον ἐστὶ τοῦ ἡμισοῦς τῆς οἰκουμένης καὶ ἐστὶ] πλέον ἂν εἴη τὸ λοιπόν. Du Theil proposuit lin. 40 : πλάτος μὲν ἔχει καὶ πλέον ἂν etc. Quod e Cas. conj. Siebenk. dedit πλέον ἂν εἴη ἢ τὸ λοιπόν, Corayus vero cum cod. r : πλ. ἂν εἴη τοῦ λοιποῦ, sensum eum quem res flagitat non fundit. || 46. δεῖν] δεῖ, suprascr. δεῖν o; δὴ *ABCL*. || 51. Verba καὶ εἰκοσι exciderunt in ed. Kramerii. || 54. ἐξηκοντάδων] mgo o man. sec. et Epit.; ἐξήκοστα σταδίῳ *ABCL*.
P. 94, 8. ὡς] bene omis. E. || 30. ὑπὲρ] Xyl., ὑπὸ *ABCEL*, ἀπὸ *gh*. || 34. Ῥοξολάνοι *AE*. || 37. οἱ om. BC. || 40. Πρεττανίδων AC, Βρεττανιδῶν Ald., Βρεττανικῶν edd. ante Kr. Ubique apud Strabonem, sicut apud Ptolemaeum reponendum est. Πρετταν. pro Br. || 42. Ἰστορεῖ *BE*, Ἰστορῶν Ald. || 48. Πρεττανικῆς AC. || 51. τοῦ εἴς. esse monuit Kr.; καὶ ejus loco posuerunt vett. editt. inde a Cas.
P. 95, 3. Πρεττ. AC. || 4. πολλαχοῦ ejiciendum, notante Cor. || 6. που om. E. || 21. Πρεττ. AC. || 24. περαιτέρω] προσωτέρω E; οὐδὲ] E; οὐδὲν *ABCL*. || 25. προσέχοντας add. Cor. || 28. πέρας add. Cor. || 31 et 36 Πρεττ. AC. || 40. ἂν om. Bl Cor. || 48. ἔτι γένοιτο Cor. || 52. ἐλάττων] καὶ πλέον Epit.
P. 96, 4. τῶν inclusit Kr. || 12. εἰκασμάτων] Kr., οἰκημάτων codd.; ὀργάνων aut οἰκοδομημάτων conj. Tyrwh.; ποιημάτων Villebr.; ποιημάτων Pætz.; σχημάτων Cor., Grosk., Mein., quod sane præstat. || 20. μείω] mgo o manu sec.; μείζων *ACL*, μείζονα B Epit.; μείζω *ino* et, omisso μῆ, E; μείζων, omisso μῆ, Ald. || 25. ἐὰν ἐντὶ] ἐναντὶ *ABCEL*, sed ἐὰν ἐντὶ correct. in B. || 35. διὰ add. Xyl. || 37. μικρόν E. || 38. μόνον] κῶνον mgo o man. sec., Ald. || 41. γραμμάτων *ABCEL*, γραμμῶν correct. in B. || 45. τῆς οἰκ. E. || 47. Σαρδῶνα BC.
P. 97, 1. Καὶ ἄρκτον E. || 3. τε inclusit Kr.; præcedens καὶ inclusit Cor. || 10. τίθησιν codd.; em. Cas. || 12. οὗς ἐτυχε τόπους verba huc transposuit Kramer; in codd. leguntur post voc. πλανηθεῖσιν, ubi relinquenda erant. || 20. κρείττον *ABCL*, κρείττων *Eno*. || 22. Πρεττανούς AC. || 24. Τυρρεγέτας A. || 27. Ἀρτεμείτην codd.; em. Kr.; πολλῶν [ἄλλων] ἐκείνοι Cor.; Casaubonus pro πολλῶν leg. voluit ἄλλων. || 30. ἐκβαλόντων AC. || 32. στόλος codd.; em. Cor. || 43. ὡς εἰπεῖν ἀπλούστατα codd.; transposuit Kr.; idem ὡς fort. delendum esse monuit. || 48. ἐλέγομεν Cor. || 52. ταύτη] E; ταῦτα *ABCL*. || 55. τὸ ante σχῆμα add. Cor.
P. 98, 4. ταύτη] Cor.; ταύτης codd. || 5. ἐσπερίας Cas. || 7. καταστρέφουσα editt. ante Kr. || 14. ἐσχάτοις *AEI*. || 16. ἄρκτους BC, ἄρκτον E. || 21. ἄρκων] o, Pletho; ἄρκτων *ABCEL*. || 26. ἀπὸ] Lege ὑπὸ cum Cor. et Mein.; δ' recte om. Pletho. || 32. τὴν μὲν γὰρ Ald. || 38. τὴν ante γραμμῶν om. Ald. || 39. πρὸς οἰκ. Pleth., Cor. || 44. In-

- clusa om. *A'*; vocem ἡμερῶν praebent *BCE*; ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν correct. in *B*; verba καὶ ἡμίσους add. Groskurd. || 45. Ἰθέρης] Στήλας conj. Grosk. qui post ὀρθῶσαι excidisse putat: τοὺς πλησιαιτάτους τοῦ Κανώδου ἀστέρης. Melius Mein. conj.: καὶ τοὺς Καθεύρους ποτὲ ὀρ. || 49. αὐτὸν [εἶναι] ἐκ Cor. || 50. προελθόντα *E*. || 53. ἐκείνος ἐντεῦθεν *BC*.
- P. 99, 1. ταύτης codd.; em. Xyl. || 3. δυσμικώτερα *E*. μικρῶ] *E*; μικρὰ *ABCL*, μικρὸν Pleth. || 7. ἄν om. *E*; ἐσπερίους *r* et mgo *o*, ἀθερίους *ABCEI*; ἀπεθερίους correct. in *B*. || 15 et 18. Πρετ. *BC*. || 23 ἤξει] ἔξει *E* Pleth. || 26. ἐκατέραν codd.; em. Cor. || 27. ταύτας] Grosk.; ταύτην *ABCL*, ταῦτά Pleth. || 29. καὶ τὸ μέγεθος *ABCL*, κατὰ μέγεθος Pleth. || 32. μᾶλλον om. Pletho. || 39. συνησόμεθα] Kram.; συνεχόμεθα codd.; ἐπεχόμεθα correct. in *B*, probante Corayo; συνεχόμενα ἔχουμεν Pleth.; συνέχουμεν conj. Grosk.; στοχαζόμεθα vel σημαιοῦμεθα Mein.; propius ad codd. accederet συλλεγόμεθα eo sensu quo συλλογιζόμεθα vulgo dicitur. || 43. εὐφυνῶς Cor. || 45. ποικίλα *E*. || 48. κατεσπαρμένων *C*, Pleth., Cor. || 50. δ' add. Cor. || 52. ἂς φύσει *ABCL*; τὰς μὲν οὖν φύσει *E*; ὧν αἱ μὲν φύσει διαμένουσιν, αἱ δὲ Pleth.
- P. 100, 1. ἡ add. Cor.; καὶ τὰς *e* Cas. conj. Siebenk.; lacunam notavit Meineke. Vocem μὲν post ἐπιφάνειαν om. Cor. || 4. οὐσαν [τὴν] κατασκευὴν Cor.; ἐκ κατασκευῆς *e* Cas. conj. Sbenk. || 7. ὥστ' εἰ μὴδὲ *ABCL*, ὥστε μὴδ' εἰ correct. in *B*. || 16. Λέγομεν οὖν *Er*, Λέγωμεν edd. inde a Cas. usque ad Kr. || 17. ὅτι:] « A voce ὅτι incipit fragmentum Vaticanum, cui index praefixus est: Σύνοψις τῶν κόλπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. » Kram. || 28. ἐν ἄλλῳ] ἐν ὄλῳ correct. in *B*. Verba καὶ ἄλλῳ *e* Plethone addita. || 33. κόλποι vocem h. l. posuit *e* Plethone Kr.; in codd. legitur post *v*. θαλάττης. || 34. μὲν] Pletho; δὲ Strab. codd. et Synopsis. || 44. ἐπεὶ] ἐπειδὴ *E*. || 49. μᾶλλον συνοικούμενον codd.; transpos Kr. || 50. τε] δὲ Cor. et Mein. || 52. συνεργεῖ] συντελεῖ *E*. || 54. καὶ οἱ κοιν. *E*.
- P. 101, 3. ἐνθεν] ἐντεῦθεν *E*, sed in marg. ἐνθεν. || 4. Ἀρχὴ οὖν, ὥς εἴρηται, τοῦ καθ' ἡμᾶς κόλπου ἐστὶν etc. Synopsis || 6. περιπλεύσαντι *ABCL*; παραπλ., suprascr. περιπλ., *E*. || 8. Post ἀθρόαν Synopsis addit ἡ μὲν ἐν δεξιᾷ ὀλίγον. || 9. ἐπταστάδιος *E*, ἐπτά σταδίοις *ABCL*, ἐπτά σταδίων Epit. || 17. τῆς inclusit Kr. || 19. τὸν om. *E* || 27. Σαρδῶν *BCL*, Synopsis., Epit; pro Σαρδῶνιον lege Σαρδόνιον. || 28. τῆς om. *E*. || 33. Πανδαρία *ABCEI* Synopsis. Παντοδάρια correct. in *B*, Πανδατερία Mein.; Ποντία] Παντία *ACL* Synopsis. || 36. Ἀθαλία *ACL* Synopsis. « Post Πανασία *C* et Pletho addunt καὶ ἄλλαι, unde orta videntur quae in Ald. leguntur eodem loco καὶ Ἰλουα. » Kram.; Πιθήκουσα Synopsis., Πιθήκουσαι *BC*, Πιθηκοῦσαι Cor. || 37. ἡ τε Γυμνησία *ABCL*, Γυμνασία Syn. Pluralem numerum ex aliis Strabonis locis reposuit cum Du Theilio Kramerus; singularem cum aliis retinuit Mein. || 38. Ἐβυσσος] Βύσος codd.; quod cur mutaretur, caussa non suberat. || οὐδὲ] οὐδ' αἱ Cor., Mein. || 39. Κόσουρα *ABCL* Syn. || 40. Αἰγίμορος Syn., Pleth.; Αἰπαραιδῶναι codd., Αἰπάραι Pleth. || 42. τὴν om. *E*. || 46. τῆς Σόρτεως *E*. || 51. Μῆνηξ *AL* Syn.
- P. 102, 1. τὴν] *r*; γῆν *AEI*; γῆν τὴν *BC* || 9. δὲ om. *E*. || 11. τοῦ om. *E*. || 12. μέρη om. *E* Synopsis. || 15. λεγ.] καλούμενου Syn. || 17. ποιεῖ] πληροῖ Syn. || 20. μὲν om. *Er*. || 22. μὲν αἱ] μόναι αἱ *CE* Syn.; μόναι *B*. Dein lege Ἀψυρτίδες. || 23. Κηρυκτικὴ *ABCEI* Syn.; Κυρακτικὴ *r*, Pletho, Cor. || 24. Μέλιννα *AEI* Syn., Μέλλιννα *BC*; Κόρυρά τε καὶ *E* Syn.; Κόρυ. τε καλούμενη Pleth. || 29. τῶν μὲν τρισηλίων] μὲν om. *E*; τῶν μὲν asteriscis notavit Coray. Fuerit τῶν πεντακισχιλίων. Similiter p. 110, 19 μὲν natum ex πέντε. Numerus hic quadrat cum distan-
- tiis, ex quibus a freto Siculo usque ad Elidem supra 5000 stadia Strabo exputat. Quod vulgo legitur τρισηλίων, multo rectius habet, et ex mensuris, quas de ora helladica et epirotica ipse Strabo affert, colligi potest. At minime inde sequitur Strabonem h. l. scripsisse τρισηλίων. || 30. τὴν om. *E*; πλέον τῶν *o*, πλέοντων celt. codd. || 31. Κέρκυρα *E* Synopsis. || 36. Σαρδωνικὸν *ABCL* || 38. τῆς om. *E*. || 39. πεντακοσίων, suprascr. διακοσ., Syn. || 40. τε καὶ om. *E*. || 41. τὸ δὲ] τῷ δὲ Epit., *E*, Pletho, Siebenk.; τῷ δὲ Cor. || 44. Κύπρου] Κνίδου *r* et Pletho; Καρπάθου legi voluerunt Tschuck., Groskurd; verba καὶ Κύπρου eiecit Meineke. Deinde part. δ' om. Pletho cum eoque editt.; idem Pletho post Ἀσίας inseruit ἐν ᾧ, quod recepit Corayus; Groskurdus supplevit [ἐν ᾧ αἱ πλείους] αἱ τε etc.; Kramerus mavult: ἐν τούτῳ δὲ vel ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ. Meinekius lacunam notasse satis habet. In Epit. pro τῆς δ' Ἀσίας etc. legitur: τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους καὶ Σποράδας etc. Ceterum, si καὶ post. *v*. Κύπρου omiseris, codices haec exhibent: ... μέχρι τῆς Ρόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου τῶν πρώτων μερῶν. Τῆς δ' Ἀσίας αἱ τε Κυκλάδες εἰσὶ καὶ etc. Haec optime quadrant in eam geographiam quam tradit Dionysius Periegetes, qui ex serioris aevi instituto Cyclades et Sporades Asiae attribuit, deinde autem miro errore Cyprum insulam ita collocat, ut ab oriente ei objectae sint Echinades insulae; unde sequitur occidentalem Cypri partem et orientalem Cretae partem percommode tanquam terminos maris Carpathii vel Aegaei recenseri potuisse. Hanc igitur doctrinam sciolum quendam in Strabonem intulisse, indeque turbas, quibus locus noster laborat, explicandas esse censeo. || 49. ὥς αὐτως δὲ Ald.
- P. 103, 1. ἡ μικρῶ πλείους om. *E*. || 11. προσπίπτουσι, *ABCL*, Ald.; προκύπτουσιν *E*, προπίπτουσιν Pletho et Eustath. ad Dion. *v*. 148. || 13. συνάγουσαι .. ποιῶσαι] Pletho, συναγούση .. ποιούση *ABCEI* Synopsis., συνάγουσαι .. ποιῶσαι Eustath. l. l. || 16. « δισηλίων a Strabone scriptum non fuisse post Bochartum (Hieroz. P. 2, p. m. 71, 49) complures, maxime Gosselin. et Groskurd. ad h. l. ostenderunt. Strabo ipse infra VII, p. 309 postquam dixerat Carambim promontorium ab urbe Chersonesitarum 2500 stadia abesse, distantiam inter idem prom. et Criumetopon multo minorem esse tradit. Recte igitur de delendum censuerunt, quo facto satis concinent cum hoc loco, quae de eodem intervallo docent Ptolemæus (III, 6. V, 4) et Plinius IV, 26 (ubi nonnisi 1360 stadia s. 170 m. p. exputantur). » KRAMER. His obsecutus Meinekius scripsit χιλίων. Nihil mutandum esse contendo. Sane quidem stadia 1500 ad veram distantiam et ad Ptolemæi et Plinii mensuras proxime accedunt. At hinc argumentum peti nequit. Quodsi in Ptolemæi tabula inter Criumetopon et Carambin nonnisi 1500 stadia intercedunt, monendum simul est in eadem tabula a Bosporo ad Borysthenem nonnisi 2800 stadia esse, dum ex Strabonis computu sunt stadia 3800. Plinius unde numerum suum sumserit nescio, at constat eum Romanos potissimum auctores sequi, qui Ponti ambitum statuerunt multo minorem quam statuit Strabo. Huc accedit quod 2500 stadia non solum Eustathius ap. Strabonem invenit, sed Agathemerus quoque 2, 14 tradit. Quodsi apud Strabonem p. 256, 54 legitur: διέστηκε δ' ἡ Κάραμβις τῆς μὲν τῶν Χερροννησιτῶν πόλεως σταδίους δισηλίων πεντακοσίων, τοῦ δὲ Κρίου μετώπου πολὺ ἐλάττους τὸν ἀριθμόν, facilis conjectura est leg. esse: [οὐ] πλὺ ἐλάττους, adeo ut Strabo rotundum istum 2500 stadiorum numerum nostro loco minus accurate loquens ab ipso Criumetopo ad Carambim exputare potuerit. Ac revera Chersonesus nonnisi 100 stadiis Criumetopo septentrion-

- nallior est, sicut recte etiam Ptolemæus statuit. Contra vero huc clarius est Strabonem, qui a Theodosia ad Symbolon portum 1000 stadia computat, non potuisse ab ortu Symbolon portus promontorium ponere quod ex Kramerii opinione per mille fere stadia versus meridiem pertinisset. || 19. τρισχ. ὀκταχ.] δ και ω' Epil. || 20. « δισχιλίων] in τρισχιλίων mutandum esse suspicantur Penzel et Grosk., de distantia inter Bosporum et Carambim agi cum Gosselino, sed falso, ut opinor, rati. » *Kramer.* Penzelii sententiam recte probat Ukertus; quoniam argumento Kramerii opinio nitatur non assequor. Strabo quum usque ad Carambim 2800 stadia computet, fortasse post δισχιλίων excidit ὀκταχοσίων, quod quum in eadem hac linea præcedat, omitti facile potuit. || 30. Διοσκουρίδα Synops. || Καράμβεως, suprascr. ιος, E. || 31. εἰσοχάς Mein. || 34. δὲ] δὴ no et B ex correct. || 42. Θρ. Βοσπ. glossema, ut videtur. || 51. τῆς ἐω BC. || κατὰ Ἰσον ACl, κατ' Ἰσσὸν Cor.
- P. 104. 1. ἐγκυκλιῇ ABCI Syn. || 10. ἀνευρεῖν] ἀνελεῖν E. 19. νεμομ.] om. E, γενομένων BC. || 26. και [αἱ] τοῦ Cor. || 27. στόμα e Plethone additum. || 28. Post μέρος fort. addendum esse αὐτοῦ Kramerus dicit. || 20. Διοσκουρίδα AE. || 34. Σιδήνην... Φαρνακείας recte Mein. || 36. που om. Mein.; Διοσκουρίδα ABE. || 42. Post τοσὴν Διθύ in A lacuna est quæ pertinet usque ad p. 115, 24. « Eadem desiderantur in *hig*; in *g* tamen recentiore manu suppleta sunt quæ sequuntur usque ad verba λοιπὸν εἰπεῖν p. 108, 52. In *np* iidem omnia usque ad finem huius libri deerant; in *p* autem eadem quæ in *g* suppleta diximus, post addita sunt. » *Kramer.* || 47. πολιτειῶν Eo, πολιτῶν BCl. || 48. ἐπεὶ E. || 50. ἀμαξοίκοις E, ἀμαξικοῖς BCl. || 52. τὸ om. Egp.
- P. 105. 3. περὶ τὸν βίον B ex correct., *rv*, Pletho, Cor. || 3. και] *Ev*; και & BCl; κατὰ conj. Tyrwh. || 6. πολλοὶς om. *Er* Pleth. || 14. αἱ om. BCl; βλάδαι] ἐκάδαι E. || 18. γεωργικὸν] mgo o; γεωγραφικὸν BCl; γεωργικόν τε και mgo k; hinc και τὸ γεωργικόν τε και τὸ γεωγραφικὸν και τὸ πολιτικὸν *v* Ald. || 20. ὡσθ' ὅλων] E, ὡστε ὄντων BCl; ὡστ' εἰκότως conj. Cas; ὡστ' ὄντως conj. A. Gronov. Var. Geogr. p. 166; ὡς τό γ' ἐπικρατεῖ mgo o, ὡστ' ἐπικρατεῖ *r*, ὡστε και ἐπικρατεῖ *gp*, Pletho, Siebenk., Cor. || 35. τραχηλιμαίων] E et Eustath. ad Dion. 287; τραχηλιμέων BCl, τραχηλίων *gp* Pletho; τραχηλίων editt. ante Kr. || 37. ἔφον e Grosk. conj. inseruit Kr. *vix* recte; τὸ πλευρὸν τὸ πρὸς τῇ καλ. Πυρήνη προposituit Mein.; τούτοις ἐν ἀποτέμνεται τῶν πλευρῶν, ὅρος ἡ κ. II., Corayus, quod placet, nisi quod ὅρος, in quo jure offendit Meinekius, mutari velim in ὅ *δρος*. Piccolo proposuit ὀριζόμενον τῇ κ. II. || 38. ἡ λοιπὴ] Mein.; αὕτη codd., nisi quod ἡ δ' ἄλλη πᾶσα ἐστὶ habent *gp*, Pletho et inter versus *k*, quod recep. Siebenk. et Cor. || 42. Ante πεντακισχ. excidisse περὶ suspicatur Kram.; πεντακισχ. δὲ πλάτος editt. ante Kr. || 45. ἀντιπαράκειται E. || 49. τὸ μὲν ταῖς] E Synops; τὸ ταῖς μὲν Ἀλπ. BCl, quod postea correct. in C. || 54. ὁμώνυμος codd.; em. Kr.
- P. 106. 7. τὰ τῶν Κελτῶν *hgp*, Pletho, editt. ante Kr. || 8. ποιῶντα] Cor.; ποιούντων codd. || 14. δέ τι και] e conj. Kram.; δ' ἐστὶ και Synops.; δὲ και codd. || 22. χειρσονησίζουσα E || 28. σταδίων post ἑπταχ. add. *gp*, Pletho. || 32. Τυρρεγετῶν C, Syn.; Τυρρεγετῶν L; Τυρρεπεστών E. || 35. Post Ἰλλυρίδα Pletho *gp* mgo k add. και Μακεδονίαν || 40. αἱ sec. manu add. in *k*; in celt. omiss. || 41. τε] Kram.; δὲ codd. || 44. τῆς Μαιώτιδος τῆς Ἀσίας ἐστὶ *gp* mgo k, editt. ante Kr.; ἡδὴ post ἐστὶ add. *gp*, editt. ante Kr.; τὸ ἐντός E. || ὑπὸ τοῦ ὅρους *k*. || 49. πρὸς ἄρκτου; Ald.; πρὸς ἄρκτον Pleth. *gp* k. || 49. ἡπεῖρου ταύτης μέρος, Pletho *gp*. || 51. δὴ] E, δὲ BCl Syn.
- P. 107. 2. τὸν ἐπὶ τῆς Κασπίας θάλλ., Pletho *gp*. || 4. τὰ om. Pletho. || 5. Κασπίας *gp*. || 7. Ἰμαξον Cor. || 8. και Σαυρομ. E; Σαυρ. vocem ut ab h. l. alienam notarunt interpr. Par. et Cor. || 10. Ζύγοι codd. || 18. Τιβερηνίων suprascr. in E., Coray. || 21. και Μυσσοὺς om. E. || 26. και ἡ Ἐπ. om. *gp* Pleth., inclusit Cor.; και τὴν Ἐπίκτητον Siebenk. || 29. Παροπανισάδες C, Παροπαμισάδες l Syn. || 30. τὰ om. Pletho *gp*. || 31. και Λυκάονες om. Pletho *gp*; si ejicere verba nolis, e Siebenk. conj. legendum και Κατάονες. || 35. νοτίᾳ ταύτῃ] *gp* Pleth.; νοτιωτάτῃ celt. codd. || 40. οὐχ] ἀλλ' E. || 41. Φερμακίας C.
- P. 108. 1. Τραχηλῶται codd.; em. Cor. || 8. ταύτην] E Synops., ταύτη BCl, ταύτας *gp* Pletho. || 15. παρδάλῃ E, παρδάλῃ C, παρδάλει Bl Syn., παρδάλει Steph. Byz. v. Αὔασις. || 16. ταῖς οἰκήσεσι *gp* l Ald. || 22. και asteriscis notavit Cor. || 24. και τῆς Ἀσίας ἡ ἐπ' εὐθείας *gp* Pleth. || 27. και τῆς τῶν l. Cor. || 33. τούτους *gp*, Pleth., Cor. || 34. Φαρουσίους] sec. man. B; Ἀρουσίους CCl et pr. m. B; Μαυρουσίους *gp* k. || 35. τούτους BCgp Cor. || 39. Ἀσδύστας] « Σίντας BCl. editt., qui populus cum neque a Strabone præter hunc locum, neque ab alio scriptore his in regionibus commemoretur, Ἀσδύστας, ut rectissime legitur in E, restituere non dubitavi. Illi enim his ipsis locis habitabant. V. Plin. 5, 4; Dionys. Per. 211; Herodot. 4, 170; Steph. B. v. Ἀσδύστα. » *Kramer.* At Herodotus Asbystas supra Cyrenen urbem in mediterraneis ponit; eodemque faciunt quæ de sede gentis tradunt Ptolemæus, Callimachus ap. Steph. v. Ἀσδύστα et Dionysius Per. 211. Unus Plinius Asbystarum nomen inter Nasamones et Macas medium ponens paullo aliter statuisset gentemque ad intimum Syrtis majoris recessum ponere possit videri. Strabo vero si inter Gætulos et Byzacios Abystas memorasset, cum ceteris geographis componi non posset. Itaque Epitomatores Abystarum nomen bene notum in ignotorum Sinarum locum intulisse crediderim. In tractu quo *Sintæ* Strabonis ponendi sunt, Herodotus memorat *Gindanes*, Ptolemæus 4, 3, 12 Πισινδῶν λιμένα. *Cintos* inter Afrorum populos recenset Liber generationum ap. Ducang. ad Chron. Pasch. t. 2, p. 102 ed. Bonn., qui in Ptolemæi codd. (4, 3 p. 265 ed. Willb.) Κίνθιοι, Κινίθιοι, Κινήθιοι vocantur et sub Syrtin minorem collocantur. Alio loco Ptolemæus (4, 5 p. 279) post Nasamones, quos in Marmaricam relegat, Σέντιδας memorat. || 42. Μασυλιεῖς] Μασσολιεῖς BCl, Μασυλεῖς E, « quam formam etiam Steph. v. Μασσύλοι) afferat e Polybio, Dionysiusque confirmet Μασυλῆς exhibens v. 287, tamen propter constantem fere codicum consensum ante ultimam syllabam addentium (p. 829. 831. 832 Cas.), a Strabone usurpatam hand crediderim. Unum autem σ et in hoc nomine et in similibus constanter præbent codices optimi ap. Strabonem, duplex servavit Coray. » *Kram.* || 47. γεωργῆσαι E.
- P. 109. 7. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τεταρτημορίῳ BCl; e Tyrwh. conj. em. Siebenk. || 8. τῶν] E, τὸν BCl, τῷ Siebenk., τὸ conj. Tyrwh. || 10. τοῖς om. in BCl. || 22. τὰ post διαστήματα addendum cum Cor. et Mein. || 23. μέλλοντα] Cor.; μέλλοντι codd. || 24. ἰσημερινῷ] Cor.; μεσημβρινῷ codd. || 27. δ' οὐκ] Xyl.; δ' αὖ BCl. || 28. και ante ταῦτα add. Xyl.; om. Mein. || 34. τῆς Ἰέρνης editt. ante Kr. || 53. γέγονε] ἐγένετο Cor.
- P. 110. 7. Ὀκταχοσίους] *m* et mgo o; ἑκατὸν BCl. || 8. δι' ἀγνωρίστων] Kr., διὰ γνωρίμων BCl, δι' οὐ γνωρίμων e Breq. conj. Cor. || 19. μὲν sustulit Cor. || 27. ὑπὸ] ἐπὶ BCl, Cor. || 28. τε delendum videri monet Meineke; ἡ sustulit Cor. || 31. τοῦ add. Xyl. || 36. τρεῖς] e Gosselini conj. Kr.; ἐπτά codd. || 37. τριαχοσίους] τετραχοσίους Cor. e Gosselini sent., qui etiam l. 32 legi vult πεντα-

- κοστίους; qui numeri quamvis forent accuratiores, tamen non recipiendos esse bene monet Grosk. || 43. Verba Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας corrupta esse cum Groskurdio censet Kramerus. Legendum Groskurdus putat: καὶ τῆς τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων χώρας, ut in latinis indicavit Dübnerus. At bene habet vulgata; nam Coelesyria laxiore vocis sensu usque ad Ægyptum pertinet (v. p. 643, 50), et ἡ ἄνω Συρία intelligenda est Assyria, quæ item laxiore vocis sensu vocatur. Per utramque transit parallelus Alexandriæ. Τῆς ἄνω Συρίας hoc uno loco mentio fit, at ἡ κάτω Συρία (p. 590, 37 et 623, 23) duobus locis ita memoratur ut opponatur Mesopotamiæ, Babylonis, Susidi, adeo ut has esse τῆς ἄνω Συρίας facile intelligatur. || 44. Βαβυλωνίας legi volunt interpretes Paris., Grosk., alii; fort. recte, quamvis etiam Βαβυλῶν vox de regione usurpari soleat. || 47. lege Σιδῶνα cum Mein.
- P. 111, 2. μὲν Cor. inclusit; rectius lin. 3 lacunam notavit Grosk., hunc fere in modum explendam: Καρχηδόνος δὲ ὡς δισχιλίους ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα. || 17. Λυσισμαχείας Mein. || 35. τε] δὲ Cor. Mein., recte puto. || 38 φέρεται] φαίνεται Cor. || 51. τούτους] mgo ο; τοὺς BCL.
- P. 112, 38. οὐδὲ τοῦ] οὐδὲ τοῦδε τοῦ Casaub.
- P. 113, 19. Τετραμένη ex E add. Kr. || 34. τὸ Ἰθέρ. CBL, τὸν sec. man. in B.
- P. 114, 3. πρώτοις] πέρασι Cor., in notis addens: ἴσως ἐγγράπτο πάλαι τοῖς τῆς Λιθύης, ἢ τοῖς πρὸ τῆς Λιθύης. || 7. Κούνατον C. || 10. φησὶν] ἢ fort. ὡς φησιν. » Kram. || 12. Bene ὑφόρους Cor. Mein. || 13. δ' οὐ add. Kr.; μὴ δείκνυσθαι Cor. || 14. οὔτε βωμόν] οὔτε γὰρ Ἑρακλέους βωμόν editt. ante Kr. || οὐδ'] Mein.; οὐτ' codd. || ἄλλου τοῦ θεῶν Cor.; ἄλλο τι τῶν θεῶν Ald.; εἶναι post θεῶν add. mgo n et editt. ante Kr. || 16. στρέφεσθαι] στρέφουσαι Xyl. conj. || 17. μεταφέρεσθαι quid velit, non assequor; fuisse puto μεταστρέφουσαι. Dein σπονδοποιήσαμένων Cor. et Mein., probabiliter; εὐχοποιήσαμένων sive εὐχὰς ποιησαμένων proposuit Gronovius. || 21. ἐπιβαίνειν] e conj. Mein.; ἐπιβάλλειν codd. || 26. καὶ add. Cor. || 28. Verba διὰ τὸ ἐμπίπτειν εἰς τὸν βυθόν fort. delenda esse censet Meineke. || 29. καὶ τοῦτο om. B. || 40. δι' αὐλῶν] διὰ ὑγρῶν conj. Kramer., quod vel ob præcedens τούτων (sc. τῶν θυμιαμάτων ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀναφερομένων) non est verisimile; δι' ὑαλῶν bene conj. Is. Vossius ad Melam 1, 18 (coll. Seneca Q. N. 1, 6), quod recepit Mein.; δι' ὑδάτων aut δι' αὐλῶνων conj. vir doctus a Kr. citatus. || 50. δυνομένου editt. ante Kr.
- P. 115, 5. Post ἐσπέραν fort. ρυεῖς addendum esse, coll. lin. 19, Meinekius putat. || 7. Κελτικοὶ] e Casaub. conj. Cor.; Κελτοὶ BCL, Κέλται n. || 10. Οὐεττόνων h. l. codd. || 22. Τουρδῆτ. E, Τουρδετ. BCL. || 30. ἐτῶν] ἐπῶν e probabili conj. Palmerii Meineke. || 31. δ' add. Kr. || 32. μιᾷ] l, ἰδίᾳ BC. Ald. || 34. πρὸς νότον δὲ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν μέχρι τῆς παραλίας τῆς τοῦ Ἀνα μέχρι Σηλῶν codd.; quæ transponendo in ordinem redegit Kramer.; ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀνα κατὰ τῆς παραλίας τοῦ ὠκεανοῦ μέχρι Σηλῶν proposuit Grosk. || 35. περὶ] Huc usque pertinet lacuna in Aghi (v. not. ad p. 104). || 38. δὲ] δὴ Siebenk., Cor. || 43. Βασιτανῶν ABC, Βασιτανῶν l. || 47. Καρτηρία] Κάλπη codd.; mutavit Kr. e sententia Casauboni, Bocharti, interpr. gall.; Καρτηρία urbs vocatur p. 117, 22. 120, 27. 125, 21. || 49. ποτε] τε BCL. || 53. Μεγαρία] sic codd.; Μελλαρία editt. ante Kr. et Mein.; Μεγαλία (Μεγαρία) Ptolemæus et Marcianus.
- Pag. 116, 1. ἐμπορεῖα Cor. || 2. Ζήλις Kr.; Ζέλις codd.; at Ζήλις codd. p. 702, 31. || 5. Ἰόξαν] Κωνστανζίαν leg. opinatur Stiehle in Philolog. t. 10, p. 726, quoniam ap. Plin. 5, 1, 3 legitur: Julia Constantia Zilis; at hæc est Libyæ urbs; nostra apud Latinos vocatur Julia Transducta, quod nomen ad Tingin perperam refert Plinius. Josa vero idem significat quod Transducta, uti constat. V. post alios Movers. Phæn. 2, p. 631. || 7. Τουρδιτανίας ABCl. || 16. Ἐξῆς editt. ante Kr. || 17. Νάβρισσαν] interpretes italici et Cor.; Νάβρασιν ABCl, ἀνάβρασιν Ald. Cf. p. 119, 7. || 19. εἰς τὴν] E, ἐς τὴν A, ἐστὶ C, ἐπὶ τὴν B, editt. ante Kr. || 25. Καίπλωνος] e Vossii (ad. Mel. 3, 1) conj. Coray.; Καίπωνος codd. || πύργος [δὲ] Ἰδρυται Cor. || 29. ὥστ' ἔδει Cor. || 27. Λουκεμδουβίαν ABC, editt. ante Kr.; Λουκεμδουβίαν C; Λουκεμ. διβίναν, lucem divinam, leg. putat Movers Phæniz. t. 2, p. 652, n. 235, quum hoc nomine Veneris planetam cultum fuisse constet. || 37. ἐξήκοντα... ἑκατὸν... ἑβδομήκοντα]. Hi numeri e Romano auctore petiti pessime habent. Aliquatenus rectiora haberes, si legeres ἑκατὸν .. ἐξήκοντα... ἑβδομήκοντα. At longe accuratiora jam Varro tradidit (ep. Plin. 4, 35), quem in his Agrippam quoque secutum esse probabile est, quum alias mensuras Plinius de his non dederit. Is enim a Sacro prom. ad Anam 126 m. p., hinc ad Gades 102 m. p. computat. Quare fieri potest ut Strabonis numeri resingendi sint in hunc modum: [ἑκατὸν καὶ] ἐξ καὶ εἰκοσι... ἐξήκοντα [πέντε]... ἐπ[τὰ καὶ τριά]κοντα. || 41. Τουρδῆτ.] sic primum fuit in A, quod deinde mutatum in Τουρδίτ., ut habent BCL. || διαρρεῖ e Cas. conj. Cor.; διαρεῖ codd. || 43. Καλπητανῶν codd.; em. Xyl. || 47. ἀστητανοὶ codd.; em. Xyl. || 48 in latinis pro adjacent lege attribuantur vel adjunguntur. || οἱ ante πολλοὶ inclusit Cor.; οἱ ἔξω τοῦ Ἀνα Κελτικοὶ καὶ πολλοὶ conj. Grosk.; καὶ ἄλλοι πολλοὶ Kram. Post Ἀνα excidisse Κελτοὶ vel Κελτικοὶ et ipse puto; in reliquis nihil offendor.
- P. 117, 6. συμμαχίαν Cor. || 14. Βαίτις] « De nomine Βαίτις diu dubitatum est, quia ab nullo alio scriptore hujus urbis sit mentio: id quod eo magis mirum videtur, quo nobiliorem fuisse ex hoc Strabonis loco jure colligas. Præterea in Epit., ubi omnes aliæ urbes hoc loco commemoratæ enumerantur, illud nomen non invenitur. Neque multum proficimus conjecturis quibus Mannertus (Geogr. ant. 1, p. 303) tueri studuit codicum scripturam; sed infeliciores sunt suspiciones eorum qui mutari eam jubent, Casauboni, Βαίκυλα proponentis, nomen ab his locis alienum, ut liquet ex Polybio (10, 38. 11, 20), Penzelli que ἐν τῇ Βαίτικῇ conjicientis. Equidem nihil certi affirmo. » Kramer. Ni fallor, oppidum quod militibus Cæsar frequentavit, intelligendum est Asido quæ Cæsariana, ut apud Plinium 3, 1, 3, 11 legitur in recensu oppidorum conventus Hispalensis; Ἀσινδὸν ap. Ptolem. 2, 3 p. 113, 27 Wilbg. (Xerez Sidonia ævo medio; Xerez de la Frontera hodie). Ipsum Ἀσίδω vel Ἀσινδὸν (Ἀσίνδων?) apud Strabonem repone sine violentia non licet; sed quum plurima in hoc tractu oppidorum nomina in uis exeat, Strabo fortasse repperit formam Ἀσίνδιγίς vel Ἀσίδιγίς, quam ex codicum scriptura στρατιώτ. ἀσθηατίς facile eruas. || 17. Ἀστιγίς] collato Ptolemæo et Plinio Kramerus, Ἀστίνας AC, Ἀστίνας B l Ald., Ἀστινῶν Epit., Ἀστιγῶν e Cas. conj. Cor. || 18. Μοῦνδα Mein. || 19. Ἀτέγουα] Ἀτέτουα codd.; e Cas. conj. em. Grosk. || Τοῦκίς Ald. || Οὐλία] Ἰουλία codd.; em. Surita ad Itin. Ant. p. 412., probantibus Grosk., Ukerto, Kram., Mein.; Penzel. leg. proposuit: καὶ Τοῦκίς, καὶ Ἰτοῦκίς ἢ καὶ Ἰουλία, collato Plinio 3, 3 § 12: Tucci quæ cognominatur Augusta Gemella, Ituci quæ Virtus Julia, quod probabant interpr. gall. || 20. Αἶγουα] Ἐσγουα Strabo scripserit, monente Casaubono. || 23. χιλίους x. τετρακοσίους] ἐξακισχιλίους x. τρ. BCL, unde ἐξήκοντα x. τρ. Palmerius, Cor., Grosk.; denique Kramer.: « Strabonem scripsisse

arbitror τριάκοντα καὶ τρ., unde, A in A mutato, alter error ortus est; alteri siglum ε ex praecedenti ε aliqua ratione ansam dedit. Abest enim Munda a Carteia 400 fere stadia. » Quae quidem conjecturae eo nituntur quod Mundam nostro loco memoratam superesse in hodierno *Monda* sibi persuaserunt. Id vero admitti nequit, neque quidquam est cur quae in cod. A leguntur, vitio laborare putemus. Cf. Index nominum s. v. *Munda*; Forbiger *Geogr.* t. 3, p. 52; William Smith *Dict. of geogr.* t. 2, p. 376. || 29. Μιλήτωρ] Legendum Μιδασιώ, ut e Lachmanni schedis prodit Kr. || 30. Κονίστοργις] ex Apiano 6, 57 Grosk., Kr., Mein.; Κονίστορσις *ABCL*, Κονίστωρσις Ald. || 31. Ἄστα] Μάστα codd.; em. Xyl. || οἱ Γαδίτ.] Kr., οἱ τουγαδίτανοι *ABCL*, οἱ Τουρδίτανοι edd. ante Kr.; fort. fuit οἱ τὸ νῦν Γαδ. || 45. Κάστλωνος] Kr., Κλάστωνος A, Κλαστῶν *BCL*. Infra bis Κασταῶν; unde Καστλῶνος dedit Kramer cum Plutarch. Sertor. 3; Κασταλῶνος cum Polybio, Artemidoro, Stephano Korayus, quod praestat. || 46. ἔστι] ἔτι Cor. || 51. Κοτίνοῦς Vossius ad Melam 3, 1, qui eundem locum indicari putat quem Ptolemæus 2, 4 Ὀλέαστρον vocat, unde proveniat *plumbum Oleastrense* (Plin. 34, 49); Κωνσταντίαν conj. interpretes gall. Cf. index nom. s. v. *Colinæ*.

P. 118, 1. καὶ ἡιόνας ὁ ἀνάπλους codd.; em. Siehenk. e Cas. conj., nisi quod ἀνάπλους intactum reliquit, quod mutavit Kramer. || 2. τοῦτου] Cor., Kr.; αὐτοῦ Mein.; τοῦ AC, τὰ BL. || 5. Καρπιτανία *BCL*. || 12. ναυκληρίων Cor. et Mein., recte. || 20. ἐκτεταμένοις codd.; em. Grosk. || 40. ὁκτὼ] ἑκατὸν proposuit Grosk. || 44. αἱ delevit Cor. || 45. ῥύσει] φύσει Siehenk.; dein ἀντιπνεύουσαι codd.; em. Cor.; ἀντιπνεούσης Grosk. || 46. τοῖς ναυκληρίοις *ABC*, ταῖς ναυκληρίαις I, τοῖς ναυτιλίαις Ald.; ταῖς ναυκληρίαις Kr.; leg. cum Cor. et Mein. τοῖς ναυκληρίοις, et dein ex cod. B κατακομιζομένοις... ἀνακομιζομένοις. || 51. Inclusa ejicienda esse notavit Kr. || 52. οὐν inclusit Cor.

P. 119, 6. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ Cor. || 7. Ὅσ. supplevit Vossius ad Melam 3, 1. || 9. τῷ] Prætz., Cor.; τοῦ codd. || 12. καὶ post πλήμας add. Ald. || Verba διεργαζομένης ὑπὸ inclusit Cor.; διαχεομένης ἐπὶ conj. Mein. || 13. καὶ πλωτὸν ἀπεργαζομένων *ABC*; πόρους πλωτοῦς ἀπεργαζόμεναι I, Cor., quod præter necessitatem in ἀπεργαζομένης mutavit Kr. Quum optimi codd. πλωτὸν habeant, Meinekius suspicatur leg. : πλωτὸν [τὸ πεδίον]. At sequens genitivus eo potius facit ut putemus pro πλωτὸν olim fuisse πλωτῶν, turbasque ortas esse ex mele conflatis scripturis, quarum altera erat : ... πλήμας, τῶν διεργαζομένων τοὺς πόρους ἰσθμῶν πλωτῶν ἀπεργαζομένων, altera vero : διεργαζομένων ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοῦς ἀπεργαζόμεναι. || 15. δ' ἢ] Kr. Mein.; δὴ codd. || 16. πλοῦν [τόν τε] μέχρι e Bekkeri conj. Mein. || 58. παραδιεγεχθεῖς] e Tyrwh. conj. Kramer.; γὰρ διενεχθεῖς *BCL*, διενεχθεῖς, omisso γὰρ, A; παρενεχθεῖς Cor. || 29. τὰλλα *BL*, πολλὰ Grosk. || γῆς fort. del. censet Mein. || 37. οὐδ' ἢ ex editt. ante Kr. inde a Cas. || 39. γείρον codd.; em. Kr. || 40. Lacunam notavit Groskurd., legendum putans νῦν δὲ ἔριζ μᾶλλον [καλλίω] τῶν Κοραξικῶν, aut ... μᾶλλον [ἐνάμιλλα τοῖς] τῶν Κοραξῶν. At bene habere codicum scripturam, quum κοραξὰ ἔρια, certum quoddam lanæ nigrae genus, sæpius memorentur, monent Dindorf in Steph. Thes. v. κοραξός, et Mein. || 41. δέ τις C, Cor. || 43. Σαλιτῆται] « nemini præter Strabonem commemorati, eamque ob causam in dubium vocati et conjecturis tentati sunt, ex quibus una interp. Parr. est probabilis ad urbem Saltigam in Bastetanis (v. Ptol.) referentium : ac Σαλιτῆται si scribatur, vix quidquam mutatur in codd. scriptura. » Kramer. Kramerum sequitur Meineke. Harduinus et cum eo Groskurdus legi voluerunt : Σαλακιτῆται, quod sane præstare videtur, quod tum a codi-

cum scriptura prope abest, tum vero quam maxime commendatur loco Plinii 8, 73 : *et quam (lanam) Salacia scrutulato textu commendat in Lusitania*. Salacia, a Strabone (p. 125, 46) aliisque memoratur; Saltigam ex uno Ptolemæo novimus. Neutrum opp. in Turditania situm, quare conjecturas istas improbandas esse dixit Ukertus; attamen utrumque oppidum in iis regionibus est, quae Turditaniae olim accenseri solebant. Quodsi ipsius Turdetaniae locum desideras, sponte sese offert *Salpesa municipium*, fort. etiam *Salpe* dictum, adeo ut aut Σαλπ[ε]σ[η]ται aut nulla fere mutatione Σαλπῆται legi possit. || ἀφθονος] ἀπονος scr. Cor.; in Addendis p. 361 proposuit ἀφθονος.. εὐπορία || 45. ἀφθονία] Lege εὐθηνία cum Epit.; εὐπορία scr. Mein. ex conj. Corayi. || 47. λεθορίδας] o, Cor. || 49. σχεδόν τι conj. Mein.

P. 120, 1. φθόρον] « Ὁρῶν B, Siebenk. et Cor.; θεωρῶν C, unde θηρίων Sbk. suspicatus est, ἀέρων Cas., sed cum vox καταστάσει, quae post λοιμικῇ additur in editt., non legatur in *ACL* (ex B nihil video enotatum), alia medicina videatur quaerenda. Crediderim scriptum fuisse φορᾶ δέ τι. » Kramer, cuius conjecturam probabilem recepit Meinekius. Pro πόλεμον Piccolo legendum putat πλεονασμόν. || 4. τρέρουσιν] φέρουσιν codd.; em. Cas. || 9. Τουρδίτ. *BCL*. || 10. ναυκληρίων codd.; em. Cor. || γὰρ] δὲ *BCL*. || 12. ἐκπολλαπλασιάσιος B, ἐκπολλαπλασιάσεως Ald. (erat ἐκ πολλ.). glossam esse primus monuit Casaubonus. || 10. Τουρδίτ. *BCL*. || 20. αὐξανόμενων *BL*. || 21. λυμνασίαν Cor. « At recte legi γυμνασίαν ostendit Galenus ed. Kuhn. v. 6, p. 709 : κατὰ γὰρ σιωπηλὴν καὶ ἀκύνονα (θάλατταν) χείρων ἢ σὰρξ γίνεται τῶν ἰχθύων ὅσῳ καὶ ἀγυμναστοτέρα. » Meineke. Vind Strab. p. 17. || 29. μείζονας edd. ante Kr. || 32. ἀπὸ τῆς ἀλέης τῆς ἐξωθεν παλαιᾶς codd.; em. Cor. || 35. Post v. παντάπασιν cod. I addit δρυί. Cf. Polyb. ap. Athenæum p. 302. || 37. ἐκ] καὶ I; ex omis. B; retinuit Grosk. et Kr.; ejiciendum recte censuerunt Salmasius, Cor., Mein. || 39. Post παραλίαν aut post Στηλῶν excidisse βαλάνου monet Kr. || 40. ἢ δ' ἐντὸς] ἐν τῇ δ' ἐντὸς mavult Mein. || 42. ἐκπίπτειν] Mein.; ἐκπέμπειν codd. || 46. πλεῖον] Kr.; πλεόν *ABCL*, quod et h. l. et lin. 44 et alibi reponas cum Cor., Mein., aliis. || ἐπιλιπούσης Ald. || 47. παρὰ] παρὰ θάλατταν τε τὸ AC, παραθαλάττιον τὸ BL. « Casaubonus, laudatis Polybii verbis, quae affert Athenæus l. I. (διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὅς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύνους· εἰσὶ γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὅες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι) hæc proposuit : εἶναι τε ὕν θαλάττιον τὸ ζῶον, codicumque scripturam paullo pressius sequens Tyrwhitt. : εἶναι τε ἄρα θαλάττιον ὕν. Sed ἄρα nemini placebit : malim πως. Infelicissime εἶναι δὲ παρὰ τὰλλα πῖον τὸ ζῶον τοῦτο Cor. » Kramer. Fort. ὥσπερ aut καθάπερ leg. conj. Meinekius; εἶναι τε παραπλήσιον ὅτι τὸ ζῶον proposuit Piccolo; ego Polybii verbis, quae ob oculos Strabo habuit, insistens legi velim : εἰπεῖν τε παρῆναι θαλάττιον etc. || 48. ἀπ' e Polybio; ὑπ' codd.

P. 121, 4. Τουρδίτ. *BCL*. || 6. οὐ γὰρ B Cor. || 7. οὐδὲ δὴ codd. præter I. qui omisit δὴ, cum eoque Cor. || 18. Post Γαλάται cum Kramerio supplendum κάλλιστα aut κράτιστα, quorum hoc rec. Mein. || 19. εἶναι κρείττω τὰ μ. I et, misso τὰ, no mgo B. In quibus κρείττω glossa est. Post μέταλλα adde τὰ τε ex cod. I et cum editt. ante Kr. || Κεμμένω] sec. man. in marg. B; Κιμμερίω *ABC*, Κεμμερίω I. || κάντεῦθεν BC, in C tamen τάντ. m. sec. || 29. ὁ τύπος] corruptum esse recte censent interpretes; οὗτος conj. Salmasius (Plin. Exerc. p. 1081) non improbantibus Corayo et Grosk.; Kramerus et Mein. quid scripserit Strabo in medio relinquunt. Quum in seqq. legamus πρὸς τὸ εἶκον καὶ διαχεόμενον ῥαδίως, simi-

liter n. I. legere possis εὐδιάχυτος γὰρ καὶ εἰκτικός. Sed quum sequens vox λιθώδης ex Strabonis mente nonnisi ad argenti naturam pertinere possit, deinde vero τῷ εἰκτικῷ opponi soleat τὸ ἀντίτυπον, nullus dubito quin lacuna potius subsit hunc in modum explenda : εὐδιάχυτος γὰρ ὁ [χρυσὸς καὶ εἰκτικός, ὁ δὲ ἀργυρὸς ἀντίτυπος καὶ λιθώδης. Codices omnes exhibent λιθώδης; quod in textu legitur λιπώδης, est conjectura Corayi, quam rec. Grosk., Kr., Mein. In notis ad vers. gall. Corayus proposuerat : [οὐ] λιθώδης. || 32. ἀπαναλίσκει l. Cor. || 32. ρεῖθροις] ἐρύθροις codd.; em. Casaub.; ἐλύτροις conj. Coray. ad vers. gall., sed in sua Str. edit. Casauboni conjecturam sequitur. || 34. ὀρύττεται] θρύπτεται codd.; em. Casaub. || 38. χαλκουργῶν codd.; em. Falconer. || 44. τακείσα] τὰ καινὰ codd.; em. Xyl. || 48. ἀεννάου codd.; em. Cor. || 49. ἀνεκλείπτου codd.; em. Siebenk. || 52. ὠραίῳ] mgo A pr. man., οὐρανῷ ABC, ὠραίῳ l, ῥητορικῷ mgo hi. || 54. λόγῳ] fort. πλοῦτῳ leg. opinatur Meinekius Venerem loci pessundans.

P. 122, 3. προσδοκῶντων] προσδοκῶντας editt.; codd. lectionem tuetur Mein. || 4. καὶ ante παραπλ. habet A; fortassis fuisse [ιστην] καὶ παραπλ. conj. Meinek. in Vind. Strab. p. 19. || 6. πρὸς ejecit Cor.; || 7. ἀνατλοῦντα AB, ἀναπλοῦντα C, ἀνατλοῦνται l, ἀνατλοῦνται Ald.; ἀνατλοῦντων dedit Cor., qui in antec. recte, opinor, delevit πρὸς, quod h. l. adverbialiter dictum esse nemo crediderit. Ceterum codicum scripturae produnt lectionem exstitisse vitiosam : καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς ἀπαντῶντων ποταμούς· πολλάκις, [οἱ] τοῖς Αἰγ. ἀνατλοῦνται κοχλ.. || 8. κοχλίας] σχολίας codd.; em. Cor. || τὸν δόλον] τὸν δὲ λόγον οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι l, Cas., Siebenk., Cor. in editt.; τὸ δ' ὅλον Scaliger conj.; τὸ δὲ λοιπὸν conj. Kr.; τὸν δ' ὅλον Coray. in not. ad versionem Gall.; Meinekius in Vind. Str. p. 20 legendum putavit : τοῖς Αἰγυπτίοις ἀνατλοῦντων κοχλίας τὸν θόλον. οὐ ταῦτ' ὅ' εἶναι τοῦτοις τὸ τέλ[ος] καὶ τοῖς Ἀττικοῖς. Quibus admissis, etiam πρὸς praepositionem suam vim habere; sc. ne rivi in fossis et cuniculis colligerentur, sordidas aquas exhauriebant. Quae quamvis magnopere arrideant, incertiora tamen duxit Meinekius quam ut in editionem suam Str. reciperet. Ad tradita proxime accedit Scaligeri conjectura, quam Corayus in not. ad Strabonem praefert. In exquisita tamen qua utebatur Demetrius dictione istud τὸ δ' ὅλον jejunius videatur. Verba ΤΟΝ ΔΟΛΟΝ manu lenissima mutanda sunt in ΤΟΔ' ΑΘΛΟΝ, τὸ δ' ἄθλον. Idem, inquit, utrisque labor, sed non idem laboris praemium. || 8. τοῦτοις που] Kr.; τοῦτόν ποτε ABC, τοῦτοις ποτὲ l, τοῦτοις καὶ ποτε τοῖς Ἀττικοῖς scripsit Cor., at in annot. praefert τοῦτοις τε καὶ Ἀττ., quod ipse quoque velim cum Grosk. et Mein. || 10. ἀνέλαθον] ἀνέλαθον BC. Diodorus 5, 37, 1 : ὁ μὲν ἤλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν οὐκ ἔλαθον, ὁ δ' εἶχον ἀπέβαλον. Athenæus p. 233, E : ὁ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαθον, ὁ δ' εἶχον ἀπέβαλον, unde ἐμελλον apud Strabon. pro ἀνέλαθον reponi voluit Mein. Vind. p. 21. || 12. λυσιτελῆ] Fort. leg. λυσιτελεῖν in not. monet Cor., idque rec. Mein. || τοῖς μὲν γὰρ χαλκ. no et correct. B. || 13. τισιν add. Cor. in not. (collato Diod. 5, 36, 3) et Mein.; τοῖς ἀργυρεύουσι τῶν ἰδιωτῶν Kram. || 15. ἐπ' ἐπιπολῆς Xyl. || 21. φασιν codd.; em. Cor. || 22. ἀργυρομυγῆς codd.; mutavit Kramer; sed in antec. potius cum Cor. et Mein. pro ἀργυρίῳ et χρυσίῳ legendum fuerit ἀργύρῳ et χρυσῷ. || 24. καὶ ante διαμώσας C; spatium vacuum vel plurium literarum capax relinquit A, qui in margine manu prima scriptum habet διαμώσας, recte puto; nam pro διαμώσας dicendum fuisset διαμωμένας. || 24. ἐσθητηρίοις AL, αἰσθητηρίοις C, ἰσθητηρίοις B; em. Cor. || 24. ἐπιπιστην AC, ἐπὶ κίστην B, ἐπὶ κίστει l, ἐπι-

πάστην hi, ἐπὶ κίστη, e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ἐπὶ κίστην in modum cistæ significare opinatur Tourp.; eodem sensu Kram. vult : ὡς ἐπὶ κίστην; Meinekius scripsit εἰς κίστην, vix recte; Piccolous conjecit : εἶτα πτίσσειν (Cf. Geogr. m. t. I, p. 126). || 28. εἰκοσι] δεκά B, ἡ C. || 29. μυριάδας] μοίρας AC. || 35. διαρτᾶσθαι codd.; em. Cas. || 38. μολίβδου AC. Mein. || 39. ἀργύρια ABC. || 40. δὲ ejec. Cor. Mein.; δὲ Kr. || 41. Legendum : μετέστηκε κτήσεις cum Meinekio, aut ex Piccoloi conj. μετέστη ἐγκτήσεις. Hoc malo. || κτήσεις] mgo hi, ἐκτίσεις ABCI, αἱ κτήσεις correct. in B; ἐγκτήσεις Cor. || 42. ἐν δὲ] ἐνθεν codd.; em. Cor.; idem καὶ ante Καστ. ejecit. || Καστῶνι] Κατάνι ACI, Καστῶνι mgo A man. pr.; Κασταλῶνι Cor. h. l. et alibi. || 43. μολίβδου B. || 46. Καταῶνος codd. || 47. δ] ὅν codd.; em. Xyl. || 53. πρὸς] περὶ h Cor. || 54. Ἐρύθειαν E et sec. m. A; Ἐρυθίαν BC et pr. m. A.

P. 123, 1. Γηρυόνο Ald.; Cor. || βουκολίου codd.; em. Kr.; δὴ τότε γεννήθη conjecit, eaque verba poetæ tribuit Bergk. Poet. lyr. p. 636. || 4. πηγᾶς Ald., || 5. κευθμώνων codd.; em. Hermann. || 5. πέτραις BCI. || 9. Post. v. Ταρτησίδα BCI addunt καλεῖσθαι φασιν, ex antec. male repelita; in C sec. m. deleta sunt. || 9. καὶ] « Aut καὶ delendum aut aliquid excidisse statuendum est in hanc ferme sententiam : ἐνιοὶ δὲ Ταρτησσὸν τὴν νῦν Καρτηρίαν προσαγορεύουσι, quæ quum infra legantur (p. 125, 20) loco prorsus importuno, videndum est ne in hunc locum, ubi aptissime legerentur, transferenda sint. Carteia enim Calpæ monti vicina erat. » MEINEKE Vind. Str. p. 23, qui in edit. sua vulgatam liquit intactam. || 10. δὲ] διὰ l. || 11. Ἐρυθίαν ABCI. || 19. εὐπαροδώτερα B. || Ib. εἶναι] εἶσι ACI. || Ib. πρὸς τὴν Κελτικὴν ἤ] Corayus post allatas variorum explicationes quas referre non est operæ pretium verba Casauboni repetivit : « nihil habeo quo hunc locum emendem. » Ratio qua Groskurdus vulgatam tueri studet, ferri nequit; nec quidquam proficimus ex iis quæ de Pythea agentes attulerunt Fuhrius et Redslob. Legendum est : τὰ προσαρκτικὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδώτερα [τῶν νοτίων] aut exciderunt aut mente supplenda sunt] εἶναι [τοῖς addi velim] πρὸς τὴν Κελτικὴν κατὰ τῶν ὠκεανὸν πλέουσι. In antecedentibus Pytheas dixisse fertur æstum marinum [intellige vehementiorem illum quem inter Libyam et Iberiæ oram meridionalem veteres observarunt] non per totum regnare Oceanum, sed in ora Iberiæ australi nonnisi ad Sacrum usque promontorium pertinere. Consentaneum igitur est eundem Pytheam statuisse juxta boreales Iberiæ partes versus Celticam in Oceano tendentibus faciliorem esse præternavigationem quam juxta oram australem. Atque hoc ipsum est quod ex Artemidoro Strabo retulit, modo sustuleris ἢ particulam, quam cur quidam quæ res sit parum perspicuens addendam esse crediderit, facile intelligis. Offendere sane possis in voce εὐπάροδος, ejus loco εὐπαράπλους exspectaveris; quare ipse olim conjeceram : εὐπαροδώτερα εἶναι πεζοῖς vel πορευομένοις [κατὰ] τὴν Κελτικὴν ἤ, etc.; sed ne sic quidem offensio ista removetur, nec video cur ejusmodi sententiam Artemidorus reprehenderit. Εὐπάροδος h. l. simili modo usurpatur atque εὐπρόσιτος νῆσος dicitur ap. Lucian V. H. 2, 44, et τὰς εὐπρόσιτους καὶ τὰς ἀρίστα πλεούσας τῶν νεῶν legitur ap. Philon Belop. p. 104, B. Fortassis ap. Strab legendum esse εὐπροσοδώτερα censet Piccolous. || 21. δι' ἀλαζονείαν] ejecit Meineke, Byzantini magistelli additamentum esse putans. In promptu est conjicere : τῇ Πυθίου πιστεύσας ἀλαζονείᾳ vel Πυθίᾳ π. νῇ Δι' ἀλαζόνι vel δι' ἀλαζονείαν πλείστα φλυαροῦντι, vel tale quid. Eleganter Piccolous conj. : Πυθίᾳ πιστεύσας, οὐδὲ ὑποπτεύσας ἀλαζονείαν. Ad Eratosthenem verba δι' ἀλαζ. referenda esse a veri

simili alienum est. || 27. ἐσχάτην ἤκουεν αὐτήν, *B* Ald. Cor. || 31. δῆλον ejecit Mein. || 32. ἀκούων τὰ *ABC*, ἀκούων om. *l*, ἀκούοντα τὰ Cor. || 34. τόπον *ACL*. || 35. τὸ] τὸν *ACL*. || 36. ζεφύροις *ABCL*, ζεφυρίοις Ald.; em. Cor. || 38. ἐχθος] *m* et ex correct. *ho*; ἔθος *ABCL*. || 40. τὴν μέχρι] *no*, τῶν μέχρι *ABCL*. || 44. φησὶν *ABCL*; em. Cor. || 47. τὸ κατὰ *ABCL*; em. Cor. || 52. στρατία codd.; em. Cor., qui deinde ἡ addit ante v. τῶν Φ. P. 124, 2. Τουρδῆτ. *A*, m. sec. *C*; Τουρδίτ. *Bl*. || 4. στρατία codd.; em. Cor. || 6. καὶ ante Ὀδυσσ. bene om. *A*; καὶ ante καθάπερ ejec. Cor. || 13. περι add. Cor. || 14. καὶ recte ejecit Cor. || 14. κακωσάντων codd.; em. Cor. || 18. δὲ inseruit Kr.; οὖν ins. Cor. || *ib.* ἀπειθοῦσιν] Kr., ἀπειθοῦσιν *ACL*, ἀπιοῦσιν *B*. vett. editt. || 19. Verba καὶ τοῖς Ἑλλήσι Mein. ejecit, præter necessitatem. In antec. ante περιλειφθ. inseri velim τε || 21. προλαβόντος ὑπολαβόντος *n* et ex correct. *B*, et editt. ante Kr., recte, opinor. Προαυλοῦντος conj. Piccolo. || 27. Καὶ Ὀδυσσεὺς pro more suo Meinekius ejecit; καὶ Μενεσθέως leg. esse conj. Cor. probabiliter. || 29. στρατιάς codd.; em. Cor. || 33. ἀποικίσειν *ABL*. || 37. οὐδὲ] οὐτε Cor., ut legi solet in Od. 4, 566. || 43. ἐφαμεν Mein. || 50. χρύσεια codd.; στρατείαν *ej.* Mein. || 51. ἀπωθεν *BCL*, Mein.

P. 125, 1. Καὶ [γὰρ] τῆς Coray., probabiliter. || 7. φάτναις] φιάλαις Epil., Cor. || 8. Τουρδίτ. *B*. || 10. ὀνομασθῆναι] « Fort. νομισθῆναι. » Mein. || 13. ἐγὼ τ' ἂν οὐτ' codd. || 14. οὐτε τὰ codd. || 15. τ' ἔτη καὶ ἑκατὸν *B*. || 18. ἡ γὰρ ... προσαγορεύουσι, utpote glossam, ejecit Meineke; postrema tamen ἔνιοι δὲ Ταρτησσὸν etc. fortasse in p. 123, 9 transponenda esse suspicatur. || 19. ἡ ἴσον τούτῳ τοῦ Ἀνακρέοντος codd.; μὴ ἴσον τούτῳ [τὸ] τοῦ Ἀνακρέοντος ex Tyrwhitti conj. Siebenkees. et Cor. Ὁ νοῦς (Corayus inquit) : « Ἡ οὕτω τις ἂν νοήσῃς τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος, « Οὐ βούλομαι βασιλεῦσαι ἴσον τῷ Ἀργανθωνίῳ, τῷ ζήσαντι ῥν' ἔτη », ἡ ἀπλούστερον « Οὐ βούλομαι πολὺν χρόνον βασιλεῦσαι τῆς Ταρτησσοῦ. Kramerus dedit : .. τις (ἡ) ἴσον τούτῳ τὸ Ἀν., addens « Malim collocare τὸ Ἀν. ante ἴσον. » Meinek. vulgatam retinuit, in sqq. vero scripsit : ἡ κοινότερον οὕτως, Ταρτ. Quæ quidem omnia claudicant. Legerim : ἡ γὰρ τούτων (Arganthonium Herodoti) δέξαιτ' ἂν τις ἡ ἴσον τούτῳ, [ἐν τῷ] τοῦ Ἀνακρέοντος, ἡ κοινότερον [« ἔτη ῥν' »] ἀντὶ τοῦ πολὺν χρόνον Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι, aut : ἡ γὰρ οὗτος λέγοιτ' ἂν ἡ τις ἴσος τούτῳ etc. Piccolous proposuit : ἡ γὰρ τούτῳ δέξαιτ' ἂν τις προσῆκον τὸ τοῦ Ἀν. || 24. ἡ e Groskurdii conj. addidit Kramer.; γειννίσκιν ὡς δ' εἶρηκε scripsit Mein. Neutro opus est, si cum Schweighæusero (ad Polyb. t. 4, p. 640) et Corayo ante διὰ τὴν συγγένειαν inserueris καὶ, quam partic. in *B* addidit manus secunda. || 37. τογάτοι (τογαῖτοι Mein.) Kram., ut jam voluit Coray.; στολάτοι codd.; στολάται λέγονται ἡ τογάτοι mgo r. || 42. Lege ἐκβολαὶ cum *BC* et editt. ante Kr. || 43. εὐθύπλοια codd.; εὐθυπλοῖα em. Cor., qui deinceps pro corruptis στάδιοι δ' εἰς δέκα scripsit στάδιοι διακόσιοι δέκα, quum tot fere sint stadia a promontorio Barbario (*Cap Espichel*) ad ostia Tagi. Probat hæc Groskurdus. Contra Kramerus : « Sed ex sequentibus jure colligas plura intercuisse, in quibus ea turris videtur commemorata esse, cujus paullo post mentio fit. Brequignius vero et Groskurdus post v. Βαρβαρίον quædam excuisse rati, alter ἐνταῦθα δὲ πύργος ἵδρυνται, alter καὶ πύργος ἐν αὐτῷ ὑψηλός inserendum esse conjiciunt : quæ quam incerta sint, monere vix attinet. Multo audacius etiam Corayus πύργου in ἄκρου mutandum esse suspicatur. » Deinde codices habent : ὑδρεύονται εἰτον λακεία (sic), quorum loco Corayus et Groskurdus dederunt : ἵδρυνται (hoc e Xyl. conj.) Ὀλισίπων καὶ Λάκεια, in quibus Λάκεια, ignoti oppidi nomen, fortasse corruptum sit. Brequignius in λακεία latere puta-

vit λακκαῖα. Quo arrepto, Kramerus scripsit ὑδρεύονται εἴ που λακκαῖα [ὑδατα]. Krameris rationes probavit Meinekius, nisi quod ὑδατα istud repudiavit. Ego hæc omnia nihili esse censeo. Ac primum quidem ut continua esset ora Ibericæ mensuratio, dicendum erat quotnam stadia sint a Sacro promontorio ad ostia Tagi; deinde vero εὐθυπλοῖα vox non potest ad navigationem referri quæ sit a Barbario promont. ad ostia Tagi; ibi enim alia quam recta navigatio locum habere non potest; contra patet εὐθυπλοῖα verbum pertinere ad rectam præternavigationem sinus illius, quem Strabo a Sacro promontorio a Tagi ostia patere dicit. Ejus vero sunt mille stadia, στάδιοι *A* (*Δ* codd.). Porro, quemadmodum in australi Iberiæ litore complura sunt æstuarium subjacet, quod olim longius etiam quam nunc in terram penetraverit. Exeunti autem in æstuarium fluvio imposita est Salacia urbs (*Alcacer do Sal*), quæ a Barbario pr. quadringenta quinquaginta fere stadia distat. His monitis, quidnam Strabo scripserit facile intelligitur. Lege : ἐφ' ἧς εὐθυπλοῖα στάδιοι *α*. Εἰσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀναχύσεις, ὧν μία ἐπὶ πλείους ἡ τετρακοσίους σταδίους ἀπὸ τοῦ λεχθέντος [ἄκρω] τηρίου, καθ' ἣν πορθμεύονται ἐπὶ Σαλάκειαν. Quod codices post vocem corruptæ δέκα. Πύργου loco ἄκρου scripturus Corayus a vero absuit proxime. Quam facile τηρίου in πύργου abiit satis patet. Πορθμεύονται pro ὑδρεύονται scripsi, coll. p. 119, 14 : ὥστε πορθμεύεσθαι ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὰς ἀναχύσεις κάκειθεν δεῦρο. Salaciæ mentionem n. l. latere jam Xylander suspicatus erat, qui leg. proposuit : καθ' ἣν ἵδρυνται Ἰππων καὶ Σαλάκεια || 50. γένωνται codd.; em. Mein.

P. 126, 1. νησίον] νῆσον codd.; em. Siebenk. || 3. εὐαλδὲς] εὐαλτὲς *ABC*; εὐαλδὲς mgo *A* man. prima et correct. in *B* manu secunda; εὐαλθὲς *l*; εὐαλσὲς e Cas. conj. editt., quamvis aliunde non nota vox sit dubitesque Strabonem silvas juxta vineas in insulula ista memorasse; εὐαλδὲς quod Kramerus recepit, prava est vett. scribarum conjectura; certe insulam εὐαλδῇ dici posse aliunde comprobandum foret. E codicum scriptura εὐαλτὲς elicere possis εὐανθὲς, inserta litera θ; at malim εὐέλαιος, quam vocem apud Strabonem duobus habemus locis, quorum altero (p. 583) Cyprus insula, similiter ac nostra hæc, esse dicitur εὐέλαιος καὶ εὐοῖνος. || 4. κατὰ Μόρων (αὶ *Merim*) πόλιν εὐ χειμένην] κατὰ λόγον ἀπολιπεῖν χειμένην codd.; e Casauboni conj. em. Cor., nisi quod εὐ ex εἴν elicuit Groskurdus, qui in antec. scribi voluit : κατὰ Λαγκόβριγα πόλιν, quoniam Ptolemæus (2, 4, p. 116, 5 ed. Willberg.) Λαγκόβριγαν eo fere loco ponit quo oppidum a Strabone memoratum ponendum est. At in Itin. Ant. Langobriga multo longius versus boream collocatur; neque diversam ab illa esse Ptolemæi Langobrigam putaveris, quum alia quoque hujus tractus oppida justo longius meridiem versus Ptolemæus removerit; contra vero ex ipso hoc tabularum Ptol. vitio colligas Moron opp. Strabonis idem esse cum Myrobriga, quam Ptolemæus in parallelo Barbarii promontorii collocat. || 12. πλευροῖς e Casaub. conj. Groskurd. et Kramer.; πλῆθοις codd.; πλημύραις vel πλήμμαι vel πλημυρίσιν Coray.; Meinekius cum Kramero dedit πλευροῖς, at in præfatione dicit : « Servanda erat quamvis corrupta librorum scriptura πλῆθοις. » Ego manu lenissima corrigo κλείθοις quod Meinekius quoque (Vindic. p. 25) in mentem venit. Tagus, in amplum lacum diffusus, ad ipsum exitum in angustas fances coarctatur, quæ aptissime vocantur τὰ κλείθρα τοῦ ποταμοῦ, sicuti Bospori Thracii pars apud Dionysium Byz. et etiam nunc apud nautas τὰ κλείθρα Ponti vocatur.

Similiter Euripides (Med. 213) Hellespontum Πόντου κληῖδα dicit. || 13. ἐπετείχισε τὴν Ὀλυσιπ[ῶνα], ὡς ἂν ἔχοι] ἐπεχείρησε τὴν Ὀλυσιν ὡς ἂν ἔχοι codd.; ἐπετείχισε τινὰς πόλεις male conj. Casaubonus; nec melius ἐπεχείρησε τὴν Ὀλυσιν Corayus, quem sequitur Groskurdus. Quod in nostra editione legitur, debetur Kramero, quem sequitur Meinekius, nisi quod hic scribere maluit τὴν Ὀλυσιπῶνα, ἢ ἂν ἔχοι. At Casauboni istud ἐπετείχισε non erat probandum; in ἐπεχείρησε latet ἐπωχύρωσε, qua voce Diodorum uti constat. In urbis nomine ex codd. scriptura olosi eruendum erat Ὀλυσσιπῶν, sicut Ptolemæus et Marcianus habent; eaque forma Græcorum fuerit, dum apud Romanos scriptores sicut in inscriptionibus obtinet forma *Olisipon*; *Olysipon* formæ auctoritas pæne nulla. || 15. ὥστε καὶ τῶν περὶ] ὥστ' εἰς leg. esse censet Mein. Quum in *Cl* scribatur ὦ. καὶ τῶν τὸν περὶ, suspicor fuisse ὥστε πασῶν τῶν περὶ. In sequente linea quum pro ὁστρέων in *CBl* legatur ὁστράκιων (quod rec. Coray.), nescio an literæ *ακ*, quæ in codice aliquo supra ὁστρέων inter versus scriptæ erant, in versum superiorem migraverint. || 17. Θυεττιῶνων *A*, Ουεττιῶνων *B*, Ουετιῶνων *Cl*. || 22. ὁρῶν] ποταμῶν conj. Breg.; μερῶν scripsit Mein. Sed quidni auctor intelligi voluerit τὰ τοῦ Ἄνα ὑπερκείμενα ὄρη, de quibus dixit p. 118, 2? || 24. δὲ] Mein.; τε codd. || Ουεττιῶνες codd. || 26. Ἀκούτεια] Leg. videtur Ἀκούτεια ex Stephano: Ἀκούτεια πόλις Ἰθρηρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ || 39. αὐτοὶ] « Malim οὗτοι. » Mein. || 33. Καστουλῶν] e Xyl. conj. Kr.; Καίτουλον codd. Κασταλῶν Cor. In superioribus Καστλῶν Kr. scripsit. Hoc loco Strabonem sua ex Artemidoro habere colligitur e Stephano, ubi hæc: Ὀρυσία, πόλις Ἰθρηρίας· τὸ ἐθνικὸν Ὀριτανός. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων· « ἀμφότεροι γὰρ, φησὶ, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τινὰ τῆς μεσογείου, πρῶτον μὲν Ὀριτανοὶ· πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσὶ μεγάλαι Ὀρυσία (Ὀρυσία unus cod.) καὶ Κατάλων (sic. codd; Καστάλων scr. Cas.). Unde suspicor ipsum Strabonem corruptum urbis nomen ex vitiatō Artemidori codice prodidisse. || Ὀρία] an Ὀρυσία? || 39. Ουεττιῶνες *ABC*. || 41. τοῖς νῦν] fuit aut τὰ νῦν, quod recepit Meinekius, aut τῶν νῦν, quod proposuit Corayus. || 44. Ἀστουρίων h. l. codd. || 44. Κελτ inseruit Groskurd.; Corayus verba καὶ τοῖς Ἰθρησιν inclusit. || 45. μυρίων καὶ h. l. inepta esse post Gosselinum monuerunt editores; ejecit ea Meinekius. « Error ortus esse videtur ex voce μῆκος male repetita. » Kramer. Quod non assequor. Immo, quum 3000 ista stadia pertineant usque ad Nerium prom., legendum est: τὸ μὲν οὖν μῆκος [μέχρις vel ἕως] Νερίου τρισχ. || 50. ἢ δὴ] *h*; ἢ δὴ *ABC*. || 52. καὶ τὴν Μαυρουσίαν] τὴν παραλίαν τὴν κατὰ τὴν Μαυρουσίαν Cor.; ταύτην τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσίαν Grosk.; τὴν παραλίαν τῆς Ἰθρηρίας καὶ τῆς Μαυρουσίας, deletis verbis τῇ Ἰθρηρίᾳ p. 127, 1, Kramer. « Videtur Aristoteles potius in universum ea de re quæsiuisse et in hanc sententiam disputasse, ut causam rei a litorum altitudine et asperitate repeteret. Id Posidonius Iberici litoris natura refutari dixerat, cujus maximam partem humilem esse et arenosam. Itaque nescio an καὶ τὴν Μαυρουσίαν ab interpolatore additum, τῇ Ἰθρηρίᾳ autem loco suo motum et post τάναντία γὰρ transponendum sit. » Meineke. || 54. ἄκρας] ἀκτὸς Mein.

P. 127, 1. τῇ Ἰθρηρίᾳ] ἀνταποδιδούσας [εἰς] τάναντία· τῆς Ἰθρηρίας γὰρ Grosk.; ἀνταποδιδούσας. τάναντία γὰρ τῇ Ἰθρηρίᾳ Mein. || 9. Μούνδας] Μουλιάδας codd.; e Casauboni conj. em. Cor. || 10. Οὐακούα] Οὐάκος correct. in B. Cf. Geogr. min. t. I, p. 548 not. || 13. τι om. *Al*. || 15. Λιμαίαν] Λημαίαν *A*, ἐσλημαίαν *BCL*. || 15. Βελιῶνα] Ὀβλιουῶνα (*Oblivionem*) probabiliter conj. Xyl. col-

lato Plinio 4, 35 et 3, 1. || 17. Βαῖνις] Ναῖθις conj. Casaub., quum Bænis nusquam memoretur, Næbin vero (h. *Neiva*) habeat Ptolemæus 2, 5 et Mela 3, 1, quamvis a Minio diversum. Sane Bænis nomen perperam ad Minium fluv. referri videtur, neque tamen propterea in Ναῖθις mutandum est. Vide quæ monui in Ind. Nominum s. v. *Bænis*. || 19. Κατάθρων *ABC*. || 20. καὶ recte, opinor, ejecit Mein. || 30. αὐτὴν [καὶ] Κελτικοὶ aut περιουκοῦσι δ' αὐτοῖς Κελτικοί. Mein. || 33. Λιμέα *ABC*, Λημίου Ald., Λιμαίου Siebenk.; Cor. || 36. ἀναγορευθῆναι Cor., προσαγορευθῆναι Mein. || 37. ὄν] *n*, ὄν *ABC*. || 38. καὶ om. *BC*. || 40. τριάκοντα] πεντήκοντα *BCL* (sed in *B* postea correct.), Coray.; recte, ni fallor.; 46 populos Lusitanie esse Plinius (4, 35) prodit.

P. 128, 1. οὖσαν] εἶναι *B* et margo *A* manu prima. || 2. ὑπὸ] δ' ὑπὸ *B* edit. ante Kr. || 7. πρὸς τούτοις] πρὸς τούτῳ Grosk. vix recte. « Videtur gladiatorum aliqua mentio intercidisse. Diodorus enim (5, 33) de Celtiberorum armis loquens, quibus postea (c. 34) simillima, ait esse Lusitanorum, hæc tradit: ξίφη δὲ ἀμφίστομα καὶ σιδήρεω διαφόρῳ κεχαλκευμένα φοροῦσιν, ἔχοντες σπιθαμαίας παραξίφιδας, αἷς χρῶνται κατὰ τὰς ἐν ταῖς μάχαις συμπλοκάς. » Kramer. Fortasse igitur erat: [ἀμφίστομον φοροῦσι ξίφος]· παραξίφιδες etc. 14. || δις] « Ὑποπτος λέξις· ὥφειλε γοῦν εἶναι « Δις τῆς ἡμέρας. » Ἰσως ἦν· « Ἀλειπτηρίους χρωμένους ξηροῖς », ὃ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἦν φράσαι, Ξηραλοιοφούντας. » Coray. « Ortam potius crediderim δις vocem ex literis, quæ proxime antecedunt, male repetitis (?). » Kramer.; ἰδίους proposuit Mein. in Vindiciis Strab. Fort. in ΔΙΣ latet ΑΙΣ, adeo ut fuerit ἀλειπτηρίους χρωμένους [καὶ ξύστρας], vel tale quid. Possis etiam: χρωμένους· [ἐνίοις] δὲ καὶ. In latinis pro *tepidarii vasis lege assa sudatione*. || 14. καὶ ante ψυχρολουτροῦντας add. *B* (?) et editiones ante Kram., recte utique. || 15. καθαρίως] Præstat καθαρείως, ut scripsit Mein. || 19. καὶ om, *BC*; in *C* tamen addidit manus secunda. || 20. ὑπὸ, quod inclusimus, ejecit Mein. || 21. πρῶτον] « Non video quo consilio πρῶτον scripserit, nisi addidit quid postea fecerint. Quam ob rem vide an scripserit: μαντεύονται πρῶτον ἐκ τοῦ πτώματος [αὐ]τῶν, θανόντων [δὲ] τὰς χεῖρας etc. » Meineke Vind. Str. p. 28. Quibus opus non est. Lusitani ἐκ τοῦ πτώματος vaticinari dicuntur antequam vaticinentur ἐκ τῶν σπλάγχχνων. || 39. ὡς καὶ Πίνδαρον... ἐκατόν] Hæc glossatoris esse recte monuit Mein. || 32. Literas δι, quas inclusimus, delendas esse censet Bekkerus apud Mein. in Vindic.; haud dubie ortas putat ex præcedentibus literis ΑΙ. At quum verbum διακροβολίζεσθαι aliunde bene notum sit, nihil video cur codicum scripturæ Bekkerianum arbitrium substituat. || 37. γεν.] γινόμενον velim cum Cor. || 42. ἀλλὰ] Fort. ἄμα scribendum esse censuit Corayus. « Mihi quidem satis expedita esse videtur sententia, ut nil mutandum videatur: *saltant (non modo) choreas ducentes, sed etiam subsilientes et flexis genibus rursus subsidentes*. » Meineke. Nescio an fuerit: χορεύοντες ἐναλλάξ (*alternatim*) καὶ ἀναλλόμενοι etc. || ἀναμιξὲ ἀνδράσι προσαντιλαμβανόμεναι] Kr. e conj. Palmerii et Corayi; ἀναμιξὲ ἀντὶ προσαντιλ. codd.; ἀνδράσι ἀντιλαμβάν. Grosk. et Mein., adeo ut ἀνδράσι natum sit ex ἀντὶ πρὸς; malim [ἀνδράσιν] ἀντιπρόσωποι λαμβανόμεναι τῶν χειρῶν. Piccolous conj.: ἀναμιξὲ μία πρὸς ἓνα ἀντιλαμβανόμεναι. || 46. χηλίνους] κηρίνοις codd.; κεραμέρις Corayus, qui in not. addit: ἕτεροι δὲ παρήνουν γράφειν κερατίνους, πιθανώτερον ἴσως. Friedemannus proposuit ξυλίνους, quod receperunt Kramerus et Groskurdus, collato Athenæo (IV, 13) qui inter Gallorum vasa memorat κάνα ξύλινα καὶ πλεχτά. Meinekius in Vindic. p. 29 conjecit χηλίνους, collato Polluce 8, 172: χήλινον

ἄγγος τὸ ἐκ σχοινίων πλέγμα δηλοῦ. Hesych. v. καχήλωμαι. Χήλινον ἄγγος τὸ πλεχτόν, ὡς Ἀνακρέων. In editt. Strab. cum Kramerio dedit ξυλίνοις. Casu factum est ut nostra editio in græcis præbeat χηλίνοις (*textis*), in latinis vero *ligneis* (ξύλινοις). Ceterum verba quibus vasa Lusitanorum memorantur, Groskurdus post v. διάγουσιν (lin. 48), Meinekius vero post v. δεῖπνον (lin. 41) transposuerunt. Nihil horum probandum. Recte quidem sentierunt viri docti vasorum, qualiacunque ista fuerint, mentionem fieri loco inopportuno; id vero non inducere debebat ut verba transpicerent, sed emendandi via ineunda erat, qua vasa illa removerentur, verbaque Strabonis locum suum possent tueri. Quæ præcedunt de nigris sagis virorum et quæ sequuntur de variegatis mulierum indumentis, nostrum quoque locum intermedium ad eandem rem pertinuisse coarguunt. Itaque quum apud Diodorum legam (5, 33, 2): Φοροῦσι δὲ οὗτοι (Celtiberi) σάγους μέλανας τραχεῖς καὶ παραπλήσιον ἔχοντας τὸ ἔριον ταῖς αἰγείοις θριξίν (Cf. quæ similia de Celticis sagis Strabo p. 163, 8 habet): nullus ego dubito quin quæ apud Strabonem exstant verba: ... στιβαδοκοιτοῦσι· κηρίνοις δὲ ἄγγείοις χρώνται, emendanda sint hunc in modum: ... στιβαδοκοιτοῦσιν· ἐρίνοις δὲ ἡ αἰγείοις χρώνται (sc. σάγους). Literæ ν et κ quum in sæc. XI et XII codd. ita sibi similes esse soleant ut sæpissime confundantur, verίνους abiit in κερίνους, quod in κηρίνους emendaturus quidam depravavit. Quod usum vocis αἰγείος attinet, cf. Chrysostom. Or. 108, De eleem. t. 6, p. 927, 18: ἔχεις σηνικά, καὶ αἰγεία περιθέβλησαι. Palladius hist. Laus. 38, p. 955, E: μηλωτὴν αἰγείαν εἰργασμένην λευκὴν (de veste monachorum), quæ attulit Hase in Steph. Thes. s. v., ubi vide etiam de v. ἐρίνος et ἐρίνεος. || 49. δὲ] eiecit Cor.; γε conj. Grosk. || 52. ὄρων ἢ τῶν πόλεων] e Casaub. conj. Siehenk., Cor., Grosk.; ὄρων ἢ τῶν ποταμῶν codd.; Meinekius verba ἢ τῶν ποταμῶν eiecit; ac sane probabile est quendam, ὄρων voce in ὄρων corrupta, ἢ τῶν ποταμῶν adjicienda putasse. Cas. conjecturam ægre tuleris. Olim conjeceram ἔξω τῶν ὄρων τῶν ἀπωτάτω. || 53. Ἀσσύριοι] Αἰγύπτιοι codd. Vid. p. 635, 11.

P. 129, 4. Ἰδῆ] δὲ δὴ codd.; em. Grosk. || 6. ὥσπερ] Lege ὥνπερ, et dein λέγω [δὲ] cum Corayo. || 11. Πλευταύρους] Hoc num recte habeat, aliunde non constat. In qua Cantabricæ regionis parte degent Bardyætæ et Alaltriges, Mela 3, 1, 16 fluvium memorat *Aturiam* vel *Maturiam* vel *Amaturiam*. Ptolemæus in eodem tractu habet *Ituriam* (*Inturissam* G. R. 4, 43) opp. Num his commune aliquid sit cum Pleutauris Strabonis, tu videas. Ni fallor, legendum est Πλευταῖροι, sicut vicini populi vocantur Κάνταῖροι, Ἀρταῖροι. Similiter pro Κάνταῖροι in Strabonis codd. passim legitur Κάνταυροι, v. c. p. 133, 39, || 14. δ̄ ejiciendum. || 19. δ' ἦττον] δὲ μὴ Cor. || 21. τοιούτοις δ' οὔσι] e conj. Mein.; τοιαύτης δ' οὔσης codd. Dein ἀπὸ [τῆς] τῶν leg. e conj. Corayi. || 22. ἀέρων] e conj. Mein.; ὄρων codd. Ceterum quum λυπρότης τῶν ἀέρων dici vix possit, ejicienda potius καὶ particula, quæ locis innumeris perperam illata est, et pro τῶν ὄρων legendum τῶν ὄρειων vel ὄρεων, quod Piccolous proposuit, vel quod mihi in mentem venit: τῶν ἐθῶν. || 24. μάλιστ' inclusit Cor. || 28. Κωνιακοί] sunt *Concani* ap. Horat. Od. 3, 4, 31, Melam 3, 1, 10, Silium, 3, 360, quorum Κονιάνη urbs ap. Ptol. 2, 6 pag. 124. Num ipsum hoc nomen apud Strabonem reponendum sit, quaeritur. Qui infra memorantur (p. 134, 42) tamquam Veronibus vicini Conisci non iidem cum Coniacis esse, ut quidam putarunt, sed cum Caristis Ptolemæi componendi esse videntur. || 29. πλὴν τούτοις] sic codd., nisi quod πλὴν τοῦτοι in C. « Quæ verba corrupta esse omnes consen-

tiunt, sed emendare ea in tanta horum populorum obscuritate admodum difficile est. Vocem πόλιν in πλὴν latere Casaubonus et Groskurdus rati, alter urbem fingit Tuisi, quam nemo novit, alter proponit Juliobrigam, quæ nimis abhorret a codicum scriptura. Equidem cum Interpr. Paris. populi nomen verbis illis contineri arbitror, ac proxime ad ea accedere Πλευταῖροι modo commemorati una cum Bardyætis; cui conjecturæ favere videtur quod infra Bardyætæ traduntur esse vicini Coniscis. » KRAMER. Πλευταῖροι non magis noti sunt quam Πληντούσιοι, quos fingere licet. Apud Ptolemæum memorantur (2, 5 p. 125, 21) Πελενδόνες a Numantia versus occasum degentes, satis longe a fontibus Iberi. Idem in Asturia habet Παλόντιον sive Πηλόντιον (*Aplans*), Lungonum oppidum, a Concana versus occasum, ab Iberi fontibus longe dissitum versus occasum boreamque. Horum alterutrum fortasse cum Strabonianis componendum esse auctoris nostri interpretes et geographicon scriptores suspicati sunt. Mihi secus videtur. Ante omnia hoc premo quod populus a Strabone memoratus ad fontes Iberi sedem habuisse dicitur. Fontibus istis Ptolemæus 2, 6, 51 (p. 125, 3 ed. Willb.) apponit oppidum Οὐέλλικα sive Βέλλικα (Βέλγικα v. l., notante Ukerto *Geogr.* 2, 1 p. 444). Id vero fuisse puto oppidum Bellorum, quod proprio nomine vocabatur Σεγίδη (Appian. *Hisp.* c. 44) vel Σεγίδη (Steph. Byz.). Belli isti, quos e Polybio (Exc. Leg.; lib. 35, 2, 2) et Appiano (*Hisp.* c. 44. 50. 63. 66) novimus, nusquam soli memorantur, sed conjunctim semper nominantur Βελλοὶ καὶ Τυτθοὶ (Τυττοὶ in Polyb. fragmento), γένη ἑμώρα, qui communi consilio minora oppida in Segidam συνοικίζεν, urbemque sic amplificatam muro contra Romanos firmare instituerunt. Quo conamine constat eos auctores exstitisse τοῦ πυρίνου, quem Polybius dicit, πρὸς τοὺς Κελτίθρας πολέμου. Eodem autem nomine etiam commemorari merebantur inter eos qui, olim hostes, nunc pro Romanis arma ferrent. Idque fecisse Strabonem facile largieris, quum verba οἰκοῦντ' ΕC ΠΑΗΝ ΤΟΥΙCΟΙ manu leni refingere licet in οἰκοῦντ' CΕΓΙΑΗΝ ΤΟΥΤΘΟΙ. Quodsi Segida urbs non Bellorum, sed Tutthorum (fort. Tytthorum) dicitur, id ex iis quæ supra monuimus, explicationem probabilem admittit; nec magnopere offendor eo, quod alio loco (p. 135, 7) Strabo Segidam Aruacorum urbem dicit, gentis potentissimi longissimeque patentis, cujus nomine postea minores gentes complures comprehensæ fuerint. Tittthos et Bellos, imminente bello Celtiberico, Segidam reliquisse et cum liberis et uxoribus ad Aruacos socios confugisse constat (Appian. *Hisp.* 44). Itaque Strabo Segidam Aruacis attribuerit eodem modo quo Pallantium, quod Vaccæorum oppidum erat, inter Aruacorum oppida recenset. Præterea sæpius fit ut eandem urbem Strabo alio loco alii populo attribuat. Sic in antec. Augusta Emerita alio loco Turdulorum, alio loco Lusitanorum esse dicitur. Quam inconstantiam si nostro loco admittere nolueris, nonnulla excidisse statueris: οἰκοῦντες Σεγίδην [πόλιν Ἀρούακοι, καὶ Βελλοὶ καὶ Τυτθοὶ. || 30. στρατιωτικῶν codd.; em. Cor. || 38. τὸ δὲ τὰ δὲ codd.; em. Grosk.; ἐτι] ἐπὶ codd.; em. Grosk.; καὶ om. Cor. || 39. εἰρηται] εὐρηται scrib. videtur Kramerio. || 40. δισχίλοις καὶ διακοσίσις codd.; em. Cor. || 42. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || 43. Ὠρητανῶν secunda m. in C; Ἡρετανῶν Al et pr. m. C. || 45. Ἐδητανούς] Ἐλητανούς ABCI, Αἰλετανούς h; Ἡδητανούς Grosk. ex Ptolemæo (2, 6), Appiano *Iber.* c. 77, collato Silio *Ital.* 3, 372. Cf. nol. ad p. 134, 39. || 47. Ἐδητ.] Αἰλητανῶν codd.

P. 130, 4. Μάλαχα] μάλα καὶ ACI. || 5. ἐν eiecit Cor. ||

6. Νομάσι] σαίμασι codd.; em. Tyrwhitt.; σύμπασι Cor.; Σιγαίοις Florez.; σχάμμασι Vossius ad Melam 2, 6 p. 750; ἐμπόριον ἐστὶ τοῖς τ' ἐν τῇ περαιᾷ καὶ τοῖς ἐν τῇ μεσογαίᾳ vel τοῖς μεσογαίοις, Casaubonus. || 11. Μάλακα] μάλα καὶ AC, Μάλακα καὶ BL. || 12. Φοινικὴ] Φοινίκης ABCI; φοινικὴ τε Siebenk., Cor. || 16. τῶν τόπων [τούτων] Cor. || 19. Τουρδίτ. BCI. || 21. ταύτη] ταύτης codd.; em. Xyl. || 29. ἱστορεῖσθαι ABC. || 31. ἄλλοι] ἄλλος ABC. || 31. Ὠψικέλλαν] Ὠκέλλαν leg. esse monuit Siebenkees.; possis etiam Ὠκέλλαν vel Ὀκέλλαν, prout scripseris sequens conditoris nomen; Ὀκέλλον (Ὀκέλλον var. lect.) ap. Ptolem. 2, 5 p. 117, 21 ed. Wilb.; Ocelenses in Lusitania ap. Plin. 4, 35. || Ὀκέλα κτίσμα] Kramerus; Ὠκέλλα κτ. margo o Cor. Mein.; δ καὶ λάκτισμα ACI. || 37. Αἰθίοψι] Αἰθίοπες codd.; em. Casaub. || 39. καὶ om. editt. ante Kr. || 47. τοῖς supplevit Cor. || 49. ἐποίει] ἐποίησε BC. || 52. Μαλώτης ABCI. || 53. οἱ δ'] no, οὐδ' ABCI.
- P. 131, 8. ἀγειν] ἀγαγεῖν B (p) et editt. ante Kr. || 17. τὸ ante αὐθαδὲς addidit Cor. || 18. δὲ ejec. Cor.; δὴ leg. Mein. || 19. ἐπιθετικοὶ] ἐπιθετοὶ codd.; em. Cor. || 27. Οὐριάσθω CI; Σέρτωρι AI. || 29. Ῥωμαῖοί τε τῶ, etc.] « Hæc sic a Strabone scribi non potuisse manifestum est, quamquam editores non videntur offendisse. Quorsum enim pertinere dicamus καθ' ἐκάστην? quod dicendi genus etsi a senioris ætatis scriptoribus usurpat, longe aliud tamen significat quam quod hujus loci sententia postulat. Tum quo consilio verbis διὰ τὴν δυναστείαν adjectum dicamus ταύτην, cujus nulla hoc loco vis est. Denique quænam hæc est dicendi ratio τῷ πολεμῆν πολλὴν διετέλεσαν χρόνον? Bene dictum esset πολεμοῦντες διετέλεσαν, minus bene, sed ut tolerari posset ἐν τῷ πολεμῆν διετέλεσαν. At quod nunc legitur, id nullus unquam græce loquentium dicere potuit. Hæc omnia quo pacto ad saniorum rationem revocari possint, peritiores viderint; interim hæc habeto: Ῥωμαῖοί τ' ἐν τῷ κατὰ μέρη καὶ καθ' ἕκαστα πρὸς τοὺς Ἰβήρας πολεμῆν διὰ τὴν δυναστείαν πολλὴν τινα διετέλεσαν χρόνον. Ad priora cf. lib. 6 p. 254 Cas.: ἄλλως τε ἄδοξοι παντάπασιν εἰσιν αἱ καθ' ἕκαστα καὶ ἐν μέρει κατοικίαι. » Hæc MEINEKE in Vind. Strab. p. 31, qui in edit. Str. vulgatam intactam reliquit. At vocem δυναστείαν non ad Romanorum imperium, sed ad multas istas Iberiæ dynastias referendam esse, quarum aliæ post alias bello impetendæ erant, facile largieris. Itaque locum ita scribi velim: Ῥωμαῖοί τε τὸν κατὰ μέρη πρὸς τοὺς Ἰβήρας πόλεμον καθ' ἐκάστην διατάττοντες δυναστείαν etc. vel, si mavis, ἐν τῷ. πόλεμον καθ' ἐκάστην διατάττειν τῶν δυναστειῶν. || 35. ταῦτα, quod codd. habent, editiones recte omiserunt; is qui ταῦτα primus dedit, deinde etiam καὶ intulit, quod editt. ante Kr. in ἡ mutarunt. || 38. ἐρυμνότητι] sic codd.; ἐρυμνοτάτη Ald., Cor., Grosk.; ἐρυμνή τ' ἐστὶ Mein.; ἐρυμνή τε θέσει καὶ τείχει conj. Piccolous. Præterea Corayus in notis, deletο καὶ, legi maluit ἐρυμνοτάτη τείχει, κατεσκευασμένη καλῶς. || 42. μεῖζον] μέγιστον Cor. et Mein., recte; non recepit Kramerus quoniam comparativum pro superlativo codices habent etiam p. 87, 27, eodem scilicet vitio. || ἐμπόριον] Kr., ἐμπορεῖον codd. || 48. ὑπερχειμένων, ex antecedente ὑπερχειμένη ortum, ut jam Xylander vidit. || 50. ἦττον h. l. supplevit Kr.; post μικρόν δὲ idem supplementum posuit Xyl.; μικρόν δ' ἔλαττον aptius dedit Mein.; μικρόν δὲ διέχει τ. K. καὶ τοῦ Ἰβ. Coray., at in notis proponit: μακρότερον δὲ... ἢ τοῦ Ἰβ. || Σούκρωνος] Σώκρωνος ABCI. || 52. εἰσιν] ἐστὶν Mein., et similiter ceteris locis, ubi post neutrum plurale verbum in numero plurali ponitur.
- P. 132, 2. Δὲ] τε Cor. || 3. [καὶ] Διάνιον recte, puto, Grosk. et Mein. || 6. σταδίους τετρ.] Friedemann., Kr., Mein.; σταδίων τετρακοσίων codd.; quod si recte habet, pro ἐν κύκλῳ leg. κύκλον cum Casaub. et Cor. || 8. Σκομβροαρίαν] sic præter codices etiam Athenæus 3, p. 121 Strabonis locum laudans. Σκομβροαρίαν Epit.; veram nominis formam, Σκομβραρίαν, dant editt. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekius. || 11. Σώκρωνος AI; Σαγούντου C, et sec. man. B, qui man. pr. habet Σάγουντος. || 15. Ὀλέατρον ABCI. || 16. Δέρτωσσα] Δέρκισσα, ABCI; em. Xyl. || 18. ἀπὸ μεσημβρίας codd.; em. Xyl. || 20. ἐκτροπῶν] Fort. ἐκβολῶν leg. esse suspicatur Kr. || 22. Ταράκων codd. || 28. νῆσοι inclusit Cor.; Ἐβσος h. l. codd. || 31. ἀγκυροβόλοις codd.; em. Casaub. || 35. Λαητανῶν] Laletani vocantur ap. Plin. 3, 4 § 22 et in inscript. ap. Gruter. 4. 30, 4; Λαιητανοί ap. Ptolem. 2, 5, quam nominis formam ap. Strabonem quoque fuisse Kramerus censet probabiliter. || Λαρτολαητῶν] Leg. suspicor Λαρνολαητανῶν. Cf. index nom. s. v. Lartolæetæ. || 36. Ἐμπορείου BC. || 37. τετρακισχ.] τετρακοσίους, Xyl., Cor., Mein.; διακοσίους e Gossellini conj. Coray. in not. et Grosk.; id ortum esse ex p' putat Kramerus; quæ omnia sunt incertissima, quum de computus ratione, quæ varia esse poterat, non constet. || 39. Ῥόδοπη] Ῥόδος leg. videtur; nam sic legitur p. 558, 47 et ap. Eustath. ad Dionys. 504; apud Ptolemæum, Scymn., Livium, Melam et Stephanum Ῥόδη, Rhoda, vocatur rectius. Vulgata ex varia lectione Ῥόδος et Ῥόδη conflata est. || 41. κτίσμα vocem ejecit Meineke perperam. || 44. ὄκουν [οὖν] Cor. || 46. δίπολις] διόπολις codd.; em. Xyl. || 49. διπλοῦν... διωρισμένον] Hæc ejicienda esse recte monuit Groskurd., cui obtemperavit etiam Meinekius.
- P. 133, 6. Τὰ supplevit Mein.; Corayus l. 5 τινὰ scripsit pro τινές. || 11. δὲ om. BCI; Ταράκωνα ABI; Ταράκων C. || 11. τε ej. Kramer.; contra Groskurdus post. v. Πομπηίου suspicabatur excidisse: καὶ τῆς Ἰουχαρίας πόλεως. || 12. Βατέρων rectius scripseris e conj. Wesselingii et Mein. Cf. Index nominum s. v. Veteres. || 14. Ταράκωνος codd. || 15. Δερτῶσαν C. || 16. Σαῖτάβιος] « γετάβιος I; σετάβιος ABC editt., atque hanc nominis formam exhibent Plinius 3, 4 et 19, 2, Catullus 12, 14, 25, 7; sed Sælabis scribitur apud alios scriptores et in numis titulisque (v. Tzschukke ad Mel. 2, 6, 6) et Σαίταβις ap. Ptol. 2, 5, eaque haud dubie vera est forma. » Kramer. Quamquam minime hinc sequitur Strabonem scripsisse Σαίταβιν. Relinquendum erat id quod præbent codices. || 18. ὠσαλιχοινοῦντι codd.; em. Casaub. || 26. Κλάσωνα codd. || 22. ἐμπορεῖον Cor. || 32. εἰς ejiciendum, monente Corayo; περὶ τὸν Μοῦνδαν codd.; em. editt. || 36. μέχρι σατύρων codd.; em. Xyl., μέχρι Ἀστούρων scribens. || 39. Κανταύρων C. || 40. Ἰδουβέδα ABCI; em. Cor. || 47. Ἰδουβαίδα ABC, Ἰδουβαίς I. || 54. παρορίας codd.; em. Kr.
- P. 134, 2. Ἰαέρδαν] Ἰαέρδαν AC, Ἰαίδραν I; καὶ Ὀσκαν] καὶ Ἰλέσκαν codd.; em. Casaub. || 5. Καλάγουρι] Καλαγουρί C, Καλαγούρι Cor., Καλαγούρι Mein. || 6. Ταράκων BC. || 7. δ' ἐν Ὀσκα] δὲ νόσῳ codd.; e Puteani conj. em. Cor. Deinde περὶ addiderunt editoris præter Meinekius qui dedit καὶ Ἰαέρδα (Ἰαέρδας ACI). || 10 Ἰλέδρα hypothetarum errore legitur pro Ἰαέρδα. || 13. Ὀσκας] Ὀίσκας codd.; em. Casaub. || 14. ὄρων] vox corrupta; μερῶν e conj. Kram. Meineke; ὄρων conj. interpr. Parisini; χωρίων proposuit Groskurdus. || 15. Πομπέλωνα] Πομβιαίλωνα codd.; em. Xyl. || 16. Οἰασῶνα] e Casaub. conj. Corayus ceterique, collatis Ptolemæo 2, 5 et Mela 3, 1, 10; Οἰδασοῦνα ABC, Ἰδάνουσα I. Lege Οἰασοῦνα; nam Oēasuna oppidum vocatur in inscript. ap. Gruter. p. 718. || 19. δ' ὁ] δὲ codd.; em. Cor. || 29. Κανθαριχαῖς] e Xyl. conj. editt.; Κανθαριχαῖς codd. Ceterum Xylandri

conjectura incertissima est. « Cerrefanas pernas habes apud Martialem Epigr. 13, 54. Cantabricas memorat nemo, nec credibile est Cantabricas gentes ferino sanguine lætantes rem pecuariam ita excoluisse, ut pernarum conficiendarum artem ad eam, quam Strabo prædicat, perfectionem adduxerint. Et vero aliud scripsisse Strabonem etiam ex Athenæo intellegitur, apud quem lib. 14, p. 657, E, hæc leguntur: Ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἐκάστω κείται, ἣν πέρνην καλοῦσι, φέρε τι εἵπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἴ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. Κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατικάι, καὶ οὐκ ἀπολείπονται αὐτῶν οὔτε αἱ ἀπὸ Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκισαι. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων. Ἐν Σπανίᾳ πρὸς τῇ Ἀκυντανίᾳ πόλιν Πομπέλων, ὡς ἂν εἴποι τις Πομπηϊόπολιν, ἐν ᾗ πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κουρικαῖς ἐνάμιλλοι. » Ita enim codex A, non Κιθυρικαῖς, quod nunc ex conjectura legitur, falso, ut equidem puto. Athenæus enim Strabonis locum non propter Cihyricos petasones attulit, sed ut eum voce πέρνη usum esse doceret. Sed Κουρικαῖς πέρναι quæ sint non magis intelligitur quam quæ Κανθαρικαῖς. Strabo fortasse Calabricas nominaverat. Calabros porcis alendis intentos fuisse aliunde constat. » MEINEKE. Mihi αἱ Κουρικαῖς πέρναι non diversæ esse videntur ab iis quæ ἀπὸ Κιθύρας afferri dicuntur. Jam vero si recte haberent verba ἀπὸ Κιθύρας, pernae dicendæ erant Κιθυρατικάι. Hoc autem ne reponamus, impedit Strabonianum istud Κανθαρικαῖς, in quo literæ θαρικαῖς aperte respondent literis ουρικαῖς ap. Athenæum. Itaque ἀπὸ Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς sciolus scripserit, cui Cihyrtis Asiæ regio notior erat quam urbs Iberica. Ex ταῖς Κουρικαῖς et ταῖς Κανθαρικαῖς eliquerim ταῖς Κα[λ]α γουρικαῖς, et pro Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς scripserim Κ[αλ]α γούρας (vel ρεως) τῆς Νασσικῆς (fort. minus recte erat: τῆς Νασσιακῆς). Calagurris (Calagorris, Καλάγουρις Strabon p. 134, Καλάγουρον Appian. B. C. 1, 112; fort. Καλάγουρα ap. Athen.) Nassica (hod. Calahorra) erat oppidum Vasconum, qui etiam nunc rei pecuariæ studio pernarumque celebritate veterem famam tuerentur. || 32. ὑπερβάλλοντι] ὑπερβαλόντι Cor., Mein., quod ipse quoque velim. Dein Ἰδοῦβαῖδαν AC. || 32. τὸ μὲν] Legendum τὸ μὲντοι cum Meinekio; cf. p. 172, 15. Groskurdus post τραχὺ quædam excidisse conjecit, adeo ut hunc fere in modum Strabo scripserit: τραχὺ [καὶ παραλύπρον· τὸ δὲ λοιπὸν εὐδαίμων] καὶ ποταμόκλυστον. Contra quæ Meinekios monuit ποταμόκλυστον vocem apud Strabonem nunquam nisi in malam partem dici. || 37. τῆς Ἰδρυίας, ὣν ὁ Δουρηίας codd.; em. Casaub. et Siebenk. || 38. Σεργουντίαν] Σεγουντίαν legi voluerunt Hermolaus Barbarus, Groskurd., alii. Haud diversam esse Serguntiam ab ea quæ aliis Segontia dicitur, quamvis hæc a Durio supra 200 stadia distet, mihi quoque persuasum est. Non tamen propterea vulgatam mutaverim; similiter *Æaso* et *Æarso* dicitur; fortasse Σεργουντία Strabonis componenda cum Σάργανθα Stephani Byz., in quo nomine ανθα pro συντία usurpatur, sicut Ζάκανθα (Steph.) dicebatur pro Σαγούντων. || 45. Βαρδυται l. I. codd., sed supra (p. 129, 11) Βαρδυται. Deinde Βαρδυάλους codd.; Βαρδύλους Kramer.; Βαρδούλους e Casaub. conj. Grosk. et Mein., Ptolemæum et auctores romanos secuti. || 47. Οὐεττόνων codd. || 49. Ἐδητανῶν] Kramer.; Διττανῶν codd.; p. 120, 48 erat Ἐλητανούς, Αἰλετανούς; p. 135, 39 codices Σιδητανοί. Apud Ptol. 2, 6 p. 120, 7 et 129, 10 ed. Willh. codices habent: Ἰδητανοί, Ἡδητανοί, Ἐδετανοί, Ἡδιτανοί, Οἰδητανοί, Οἰδητανοί, Ὀδητανοί; *Edetania* (*Idetania* et *Editania* v. l.) ap. Plin. 3, 4 § 20; Σιδητανοί Appian. Hisp. c. 77; *Sedetani* Sil. Ital. 3, 372; Liv. 24, 20. 28, 24. Quibus inter se collatis, nomen gentis fuisse puto Ἡδητανοί et

spiritu aspero in sigma converso, Σιδητανοί. Quamnam formam Strabo usurpaverit, e codd. certius erui non potest. || 51. τε] δὲ Cor. || 53. Ἀρουακί,] editt.; Ούρακοί A, Ούρακοί ABCI.

P. 135, 4. ἀπεκατέρησαν] Mein.; διεκαρτ. codd. || 7. Ἀρουάκων codd. || 7. Σεγήδα] Sic Kramerus, non allata codicum scriptura varia; attamen in nonnullis codd. legi Σέγγδα alii notarunt (v. Friedemann not. ad Casaub. comment.); editiones habent Σεγήδα. Apud Appian. Hisp. c. legitur Σεγήδη; apud Stephanum: Σεγίδη, πόλις Κελτιθῆρων (in edit. Meinekii errore typographico, ut videtur, legitur Σεγίδα). Ac Σεγίδη etiam nostro loco Strabonem scripsisse puto, siquidem recte ejus urbis mentionem corruptis illis, quæ p. 129, 29 leguntur, subesse statui. || 10. ἐπὶ] περὶ e Casaub. conj. Coray. || 14. Σεγέσαμαν A, Σεγεσαμάν C. || 20. Γράγγων ABCI. || 21. τοῦτο] τοῦτω ACI; Γράγγω codd. || 31. καὶ αἱ πράξεις editt. ante Kr. || 36. οἰκούντων codd.; em. Cor. || 39. Σιτηδανοί] vel Ἡδητανοί vel Σιτηδανοί legerim. Cf. not. ad p. 134, 49. || 50. πληθύνουσι [ὄρνισι], ὄρνεις δὲ etc. e Casauboni conj. Corayus; [ὄρνισι], εἰσι δὲ Groskurd. Malim cum Meinekio: πληθύνουσιν ὄρνις· εἰσι δὲ etc. || 51. κάστορας [δὲ] φέρουσι Mein. || 54. καθάπερ ἄλλοις πολλοῖς] « Hæc negligentissime a Strabone scripta sunt. Voluit, opinor, καθ. ἄλλοις πολλοῖς πολλὰ ἐστὶν ἴδια. » Mein. Fuisse suspicor: καθάπερ [ἄλλο] ἄλλοις πολλοῖς. vel κ. ἄλλο ἐστὶν ἄλλοις.

P. 136, 1. καδμίαν] leg. καδμείαν cum Corayo. || 3. ἐν Meineke deletit, recte, ut videtur. || 4. μὴ addiderunt inde e Casaubono, præter Meinekium, qui « Quid enim inquit, miraculi habent cornices non nigræ. » Recte, puto. Posidonius Iberiæ proprium dixerit illud cornicum genus, quæ corvorum istar nigræ sunt indeque *corbines* gallice vocantur. || 9. εἰς τὴν βαφὴν Ald. || 12. τῶν ἐκτὸς] τῆς ἐκτὸς mavelis cum Kramero; sed ferri potest vulgata. Deinde pro ἡ μὲν lege ἡ μέντοι, sicut habet B ex correct. et Corayus; Meinekios ante v. τῶν ἐκτὸς excidisse nonnulla putat, adeo ut Strabo scripserit: συχνὴ δὲ καὶ [τῆς μεσογαίας. Καὶ] τῶν ἐκτὸς ἡ μὲν etc. Haud credo. Vites et oleas in Lusitaniæ ora Strabo memoravit p. 126, 3. || 20. δὲ] τε Mein. || 23. θύειν supplevit Coray.; quod si admittere nolueris, delenda est τε particula. || 24. πανοικίους] πανοικί B, ut videtur, et Ald. || 26. παρῆλθον additum est ex Epitome. || 43. παραπλέκειν C. || 45. ἀληθεία] ἀληθεία codd.; illud e Casauboni conj. dederunt Kramer. et Mein.; Corayus dedit: Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὐρηται καὶ μεμύθευται, quam conjecturam infelicem dicit Kramerus; at quod ipse dedit, sic stare nequit; certe post πολλὰ aliquid supplendum est; præterea istud ἐώραται καὶ μεμύθευται περὶ adeo sunt dura, ut vix sint genuina. Fortasse fuit: πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ ἀληθέστερα εἴρηται καὶ μεμύθευται. Piccolaus proposuit: πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ, εἰ δὲ τοιαῦτα καθεώραται, πολλὰ καὶ μεμύθευται. || 47. οὐ μόνον τὰ] οὐ μόνον δὲ τὰ Ald. || 51. δεδεμένων] τῶν δεδ. codd. præter Epitomen, quæ ita habet: τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων. || 52. κυριεύσαν] sic Epit.; κυριεύσαι cett. codd. P. 137, 2. τὰ inseruit Cor.; verba τὴν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ ejicientia esse Groskurdus et Meinekios censent. || 3. γεωργοῦσι γὰρ αὐταί, B (?) et editt. ante Kr. || 5. τίκτουσι scriptum e conj. Groskurdii et Kramerii, vix recte; πολλάκις αὐταὶ καὶ λούουσι codices; legas πολλάκις λοχεύονται καὶ λ., e conj. Piccoloi. || 14. ἀφείη] ἀφίη ABC, ἀφίησι A man. sec.; em. Coray. || 22. μυοθηροῦντες codd.; καὶ μυοθηροῦντες Ald.; em. Cor. || 23. καὶ addidit Cor. || 27. ἐπαιώνιζον ABI, ἐπαιάνιζον C, Cor., Mein. || 32. Leg. προῖκα [καὶ] τὸ cum Meinekio. || 32. ἀπαλείπεσθαι] ἀποδείκνυσθαι Bno. || 33. γυναικοκρασίαν codd.

|| 35. τὸ ἐν ἔθει] Addendum esse εἶναι censuit Meinek. Groskurdus leg. conjecit : καὶ τὸ ἐν ἔθει [καὶ ἄλλοις γινόμενον, τὸ] παρατιθ., nisi potius vitium lateat in ἐν ἔθει, pro quibus expectaveris ἐν θήκη vel ἐν δειπνῷ vel tale aliquid; τὸ συνήθει ἀνδρὶ παρατ. conj. Piccolo. Offendor verbo παρατίθεσθαι, quum Iberos venenum non apposuisse, sed in casus improvisos seposuisse consentaneum sit. An fuit τὸ ἐν ὧφ ἢ κέρατι [ἀποτί]θεσθαι; || 37. ἄν] *k*, εἰαν *ABCL*. || 38. αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκντῶν codd.; em. Friedem. || 39. τέτταρα] δύο codd.; em. Casaub. || αἱ μετ.] ἄλλαι μετ. *BCL*. || 46. οἱ λάλιστα... γαγόνασι, ut glossam, ejecit Meinek. || 47. καὶ ante βαρβ. inclusit Cor. || 50. δὴ] καὶ Cor. || 53. μὲν inclusit Cor. || φιλόδημον] marg. *no*; φιλόδημον *ABCL*, φιλότιμον *B* ex correct. || P. 138, 4. Post v. καλεῖσθαι Grosk. φασὶ add. voluit. || 8. καὶ τὴν Ἰσπαν. *ACEI*; at in *E* deinde deletus articulus. Ante μόνην Casaub. et Cor. supplent : οἱ δ' Ἰθέρϊαν, Groskurd. : ἐνιοὶ δὲ τῶν προτέρων Ἰθέρϊαν, Meineke : τινὲς δὲ Ἰθέρϊαν, Kramer : οἱ δὲ πρότερον Ἰσπανίαν. || 12. ὁμω-νύμως] συνωνύμως, ut lin. 7, Mein., recte; nisi quis διωνύμως eruere velit ex Eustathio ad Dionys. 284, ubi nostra redduntur his verbis : Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὕτως ἐκάλουν ὕστερον, ὥς εἶναι διωνύμιον, Ἰθέρϊαν τε καὶ Ἰσπανίαν. || 21. Καστάωνος codd. || 22. ἀπ'] ὑπ' Cor., Mein., recte. || 24. δικαιოდότης ἄν codd.; em. Cor. || 28. ἢ [δὲ] λοιπὴ Cor. || 34. ὅρη] Velim μέρη cum Cor. et Mein. || 35. Κανταύρων *C*. || 38. τὴν..παρὸριον Kramer, τῆς..παρὸριον *ACL*, τῆς παρὸρίας *B* (?); τῆς παραλίας Cor. || 40. τάγματος ἐπισκοπεῖ· ὁ δὲ τρίτος Meineke, quod sane præstat. || 41. τογάτων Cor. post. v. λεγομένων inseruit. || 47. ἐπιθαλαττίους *BL* Ald. || 48. Ταρκαῶνι *BL* Ald.

P. 139, 2. Πιτυούσας *BCE*; καὶ] δὲ Ald.; δὲ καὶ Cor. || 3. Βαλεαρίδας *BL*. || 3. ἄς ante προκεῖσθαι habent *AB*, sed in *A* manu secunda inter versus scriptum est. In *E* ἄς ante καλοῦσι legitur. || 5 καὶ ante πελάγῃσι omittit Epitome, idque recte; Spengelius hoc καὶ ante μᾶλλον ponit, et alterum καὶ, quod est ante πρὸς, ejicit. Illud probō; non item alterum. Lege : εἰσὶ δὲ πελάγῃσι, καὶ μᾶλλον (sive μᾶλλον δὲ) αἱ Πιτυοῦσαι, καί[περ] πρὸς etc. : Et Balarides et Pityussæ in alto sitæ sunt, magis vero Pityussæ, quamvis sint a Balaridis versus occasum sitæ, indeque oræ Ibericæ viciniore esse videri possint. Meinek. asterisco ad μᾶλλον posito locum in mendo cubare significasse satis habuit. || 7. Ἐβουσσος] sic Epit.; Ἐβουσσος *ABCL*; Ἐβουσσος Cor., ut supra. « Sed eandem inconstantiam in aliis quoque nominibus haud paucis animadvertere licet. Ceterum οὐ habet Dionys. Perieg. 457 ibiq. Eustathius. » Kramer. || 12. Ποτεντίαν codd. bis. || 16. [διαχοσίους] ἑβδομήκοντα. Inclusa addiderunt Coray, Grosk., Kram., Mein., laudantes Plinium (3, 5), qui 30 m. p. sive 240 stadia inter se distare insulas istas prodit. At Strabo non loquitur de distantia quæ inter utriusque insulæ promontoria extrema intercedat, sed de ea agit quæ sit ab insula minore usque ad Pollentiam. Itaque in tabula pro 70 stadiis posui 370 stadia, quum tantam in mappis quibusdam esse reperissem; at in accuratioribus tabulis stadia sunt ultra 400. Unde probabile fit apud Strabonem pro ο' (70) scribendum esse υ' (400). || 20. Fortasse legendum esse εὐλίμενοι [οἱ δὲ λιμένες] χοιραδῶδεις κατὰ vel γ. δὲ [οἱ λιμένες] suspicatur Meineke, dubitans tamen, quum οἱ λιμένες ex antec. cogitatione assumi possit, nec dissimile sit quod legitur p. 160, 35 : φησὶ δὲ καὶ δίστομον εἶναι, μεμψάμενος τοὺς πλείω λέγοντας. || 23. Ἐβουσσὸν *A*; Ἐβουσσὸν Cor. || 26. Βαλλιαρικὸς *ABCL*; Βαλεαρικὸς editt. ante Kr. || 30. In Latinis lege : *Hi* (sc. Phœnices) *primi hominibus istis* (Baliaridum incolis) *tunicas late prætextas*

induerunt, et mox pro *scutum manu gestantes* scribe : *ægidem sinistræ circumvolutam gestantes*. || 32. Ante v. ἄζωστοι quædam excidisse recte monuerunt Groskurdus et Meinek. quorum ille lacunam hunc fere in modum explendam esse censuit : ... πλατυσῆμους. [Πρότερον μὲν γὰρ οἱ Βαλιαρεῖς εὐτελεῖ τινα ἱματίῳ ἐχρῶντο καὶ τῇ σισύρῃ] ἄζωστοι δὲ, etc., collato Lycophr. Cass. 635, ubi Balearidum incolæ σισυρνοδύται dicuntur. Fortasse Strabo illud quoque memoraverat quod Diodorus 5, 17 tradit, τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, indeque Gymnesias insulas dictas esse. || 33. ἢ ferri nequit; καὶ scripsit Corayus; ἔχοντες, [τῇ δὲ δεξιᾷ] πεπ. proposuit Meineke. || 35. μελαγκραίνας] Aut μελαγκρανίας cum Casaub., Siebenk. et Cor. legendum, aut μελαγκρανίνας cum Kram. et Meinek. Eodem modo in versu Philetæ corrigendum. Ceterum verba inclusa e margine irrepserunt. || 37. Ἑρμηνεία] Ἑρμῇ ἐλεγεία conj. Tyrwhitt.; at Mercurius Philetæ carmen fuit epicum (v. Meineke Anal. Alex. p. 349). || 38. ἀρειὰς ἔξυς Siebenk., Cor.; ἀραιὴν ἔξυς Salmasius Exerc. Plin. p. 186, frustra. Dele interpunctionem quæ est post vocem εἰλεῖται. || 39. κόμμα] ἄμμα e conj. Salmasii Siebenk. et Cor. || 45. τῆς σφενδόνης codd.; em. Casaub.

P. 140, 19. καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς editt. ante Kr. || 26 et 30. Γαδειτανούς *ABL*, Γαδειρανούς *E* et m. sec. *l* Cor. || 27. Παταουιῶνων *A*. || 46. ἴσον] ο, ὅσον *ACL*. || 47. Post μείζον excidisse τὸ διάστημα censet Grosk.; contra Kramer legi vult : μείζων (sc. ὁ ἀριθμός) καὶ σχεδὸν τι τοσοῦτος ὅσος ἐστὶν ὁ τοῦ μήκους. Legendum puto : ἄπεστι vel διέστηκε vel διέχει δὲ μείζον. Literæ *ΔΙ* ob præcedens *N* facile negligebantur. || 50. Ἑρυθίαν *ABCL*. Φερεκύδης] *Philistides* ap. Plin. 4, 22, 36, 120.

P. 141, 2. πεντήκοντα] τριάκοντα *AE*. Cf. p. 223, 42. || 4. ἐκ τούτου] margo ο; ἐκ τοῦ *ABCL*. || 6. κοινῇ μέντοι] etc.] Hæc quum ratione inconcinna interponantur, aut corrupta sunt, aut nonnulla ante vocem κοινῇ exciderunt. Lacunam notarunt Groskurdus et Meinek. quorum ille locum in hanc sententiam refingendum esse putat : [Τὰ μὲν τῆς νήσου μεσόγαια ιδιωτικὰς κτήσεις πεποιήκασιν τῶν Γαδιτανῶν τινες] κοινῇ μέντοι etc. At tale quid de parvula hac insula (*Trocadero* vel *S. Sebastian*) dicere Strabo vix potuit. Dixerit auctor litus insulæ, pascuis olim clarissimæ, nunc totum villis Gaditanorum exædificatum esse (coll. p. 140, 37 : ἤν, sc. νησίδα, ὥσπερ ἀντίπολιν πεποιήκασιν τῇ Διδύμῃ). Itaque scripserim ἐκείνης μέντοι [νῦν] (συν) ὥκισται πᾶς ὁ αἰγιαλός. Meinek. suspicatur ante κοινῇ excidisse aliquid de primis Gadum incolis, qui insulam Erytheam colonis frequentaverint, nullis assumtis Iberis, aut Iberis, qui ante Tyriorum adventum tenerent, ejectis. Quibus expositis commode inferri potuisse sequentia, quorum hæc sententia sit ut litus communiter Tyrios et Iberos incoluisse dicatur. || 8. λέγοντες] λέγεται Ald.; Cor. || 9. Γαδειτανοὶ *ABCL*, Γαδειρανοὶ correct. *C*. || 10. ὅν] ὅν τινα Ald. || 10. ἀποικίαν] *no*, ἀποικίας *ABCL*. || 12. Κάλπην] Κάρπην *C*. || 13. ἄκρα [τὰ] ποιοῦντα Cor. || 16. Ἐξιτανῶν] *no*, Ἀξιτανῶν *ABCL*. || 21. καὶ inter versus addit *h*. || 26 27. τοὺς.. τοὺς.. τοὺς] τοῖς . τοῖς.. τοῖς *B* (?) *no*. || 28. προκεῖσθαι] κεῖσθαι *CL*. || 29 et 34. Ἀβύλῃ codd., Ἀβύλῃ editt. ante Kr. || 29. ἐκ omis. editt. ante Kr. inde a Xylandro. || 34. οὐ ante φησὶν recte inseruit Corayus. Falsa sunt quæ contra disputat Groskurdus, nullam exstare prope Calpen insulam opinatus. || 35. καὶ τὰς πλαγκτὰς [δὲ] καὶ Cor. || 37. Γαδειρίτας *C*. || 51. τίς ἂν τις *BC*; ὅτι ἂν τις Cor. || 52. παράλογον] παρὰ λόγον *BCL*, Cor.; ὃν e Casaub. conj. addidit Kr. et Mein.

P. 142, 2. ὑπῆρχε] ὑπῆρξε editt. ante Kr. inde a Casau-

- bono. || 3. στυλίδα] στηλίδα B. In margine A prima manus annotavit hæc : Στυλάριον δὲ καὶ νῦν τοῦτο καλοῦσιν. || 11. ἐπέγραψαν B et Ald. || 16. στρατιᾶς codd.; em. Cor. || 26. τῶν ejec. Cor. || 31. στηλίσιν editt. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρους εἰκέναι ταῖς Στήλαις mavult Kr. || 44. εὐπερίγραφτον C et Eustathius ad Dion. 64. || 47. ἐκφαίνονται AB, ἐκφαίνονται C, ἐμφαίνοντα no, Eustath. l. 1. || στηλίδες editt. ante Kr.
- P. 143, 6. φασιν] φησιν codd.; em. Cor. || 12. πότιμον Meinekius post εἶναι lin. 11 collocavit; εἰς τὸ ὕδωρ· πότιμον δὲ εἶναι editt. ante Kr.; ἥς τὸ ὕ. πότιμον, πλὴν ταῖς conj. Piccolo; legam πότιμον[όν], coll. p. 209, 24 aut εἰς ὕδωρ π. || 17. τοιούτων om. Cor. || 21. ἀναβλύζειν m. sec. C. || 29. διαλιπόντων ABC. || 30. ἔχον] ἀνέχον conj. Xyl. || 34. καινῶς codd.; em. Cas.; *inaniter*, Guarinus. || 35. ἀντιπάθειαν] ἀντίπλοισιν codd.; em. Xyl. || 47. ἀναθλίβειν] ἀναβλύζειν C. || 49. εἰδ'] εἰδ' ABC; ὥσπερ] ὅπερ Ald. || 51. εἶναι ἂν τινα] [εἰκὸς] εἶναι τινα Cor. || 52. ἔχει] Epit.; ἐκχεῖ ABC.
- P. 144, 1. συνεξαίροντα] συνεξαίρονται l; idem perperam voluit Casaubonus. || 2. ἐκείνη] e Casauboni conj.; ἐκείνην codd., quod erat retinendum. || οἶον om. BC; ἡ om. editt. ante Kr.; γέννηται l, γέννηται editt. ante Kr. || 3. πάλιν δ'] δ' addit Epit. inter versus. || 8. ἡμέρα... νυκτὶ Ald. || 9. ἡ τοῦ ἡλίου περιφορὰ codd.; em. Cor. || 9. ποτὲ... ποτὲ Ald. || 12. ἐνιαυσίαν Epit. || 13. ζωδίου] Epit.; ζωδιακοῦ ABC. || 14. ἀρχεσθαί τε διοιδεῖν Epit.; ἀρχεσθαί δεῖν ABCE; em. Kr. || 17. τὸ πέλαγος] εἰς τὸ πέλαγος Cor. || ὑπερέχει] ὑπερέχει C, ὑπερσχη editt. ante Kr. || 21. ἀποσχη h Cor. || 26. λέγειν AC; τὴν ἡμερησίαν BCL. || 28. πάλιν] εἴτα E. || 32. ἐνιαυσιαίας Egh, Cor., Mein., sicuti est lin. 12. Sane ulterutro loco mutandum fuerit. || 37. δὲ] δὲ BC. Cor. || 40. τῷ ἡμερησίῳ χρόνῳ καὶ τῷ νυκτερινῷ] ex Kramerī conj. Dübnerus; τῶν ἡμερησίων χρόνων καὶ τῶν νυκτερινῶν codd., quod retinendum, in antecedentibus vero pro τεταγμένως legendum esse τεταγμένων, eodem Kramerō proponente, censeo. Corayus dedit τεταγμένως δὲ τὸν ἡμερησίον etc.; Groskurdus δὲ vocem ante τῶν ἡμερησίων excidisse putavit. || 41. οἶόν τε] correct. in B; οἶονται ABC; πολλάκις] τὸ π. Ald. || 44. ἡ καὶ ἱσάκις μὲν Mein.; legendum est ἡ καὶ ἱσάκις δὴ. Ceterum verba ἡ καὶ ἱσάκις om. C; Corayus dedit : ἡ τοὺς Γαδειρίτας etc. || 45. τὰ om. Cor. || 47. τὰ .. γινόμενα recte ejecit Cor. || 49. γίνεσθαι Cor. γενέσθαι codd.
- P. 145, 5. ἐκάστου] ἐκαστον codd.; em. Cor.; ἐκάστῳ Prætz.; ἐν ἐκάστῳ Grosk. || 6. ἀναλογίαν] ἀνωμαλίαν editt. ante Kr. || 14. Ἰλίπα] ἡ Ἰλ. BCL, editt. ante Kr. || 16. τριάκοντα] v' BCL. || 21. τις τὸ] τις καὶ τὸ Ald. || 22. γεν.] Lege γινόμενας cum Corayo; in latinis pro *tunc facta lege quæ subinde fiunt*; οὐδ' e Casaub. conj. addunt Coray, Kr. et Mein. Ac sane addendum est, nisi fort. in antecedd. pro καὶ legeris ἂν. Male locum nostrum intellexit Groskurdus, qui lin. 20 οὐδ', quod legitur ante v. ἐπὶ, tolli voluit. || 27. πλημμυρεῖν] πλημμυρεῖ codd.; em. Grosk.; τε recte om. B. || 32. εἰς ἔδαφος πολλάκις, καὶ φύλλα Cor., quod sane mavelis; ex codicum lectione πολλάκις referendum ad πηχυαία. || 36. οἶδαμεν] οἶδομεν m, εἶδομεν Bh (ex corr.) no || 39. δὲν ejec. Cor. || 40. ἡ ejec. Cor. || 44. περὶ τῶν Γαδ. editt. ante Kr. || 49. τοῖς τράγοις ταῖς ὑπὸ νῆαυς B (?) Ald., ταῖς τραγικαῖς πηγαῖς l. || 42. μολίβδου AE Mein.
- P. 146, 1. ἐμπορείαν AB. || 4. ἐμπορεῖα codd. et editt. ante Kr. || 6. αὐτὸς] αὐτοῖς codd.; em. Xyl. || 13. εἰς ejecit Cor. || 14. Πρεττανικὴν AC. || 24. οἱ μὲν δὴ [πρότερον] τριχῇ Strabonem scripsisse putat Groskurdus. || 28. Γαλατικούς] Γαλατικὴν codd.; em. Kr. || καὶ πολὺ.] καὶ ἡ πολ. recte Corayus. || 33. τῆς om. E. || 39. τὰ] τὸ Ald.
- P. 147, 7. Τῆς Κεμμένης] τῶν Κεμμένων Epit.; fort. leg. h.
- l. τῆς Κεμμένης opinatur Mein. Reliquis locis legitur τὸ Κέμμενον vel τὰ Κέμμενα (p. 157, 42) || Ἀλπεινῶν] « Καλπεινῶν A, Ἀλπινῶν l, Ἀλπίων C, Ἀλπέων B (?) Ald., Ἀλπεῖων Cor. Ἀλλπεινὰ ὄρη nominat Polyb. 2, 14, 8. 3, 47, 9. » Kram. || 17. οὐσπερ] ὥσπερ Casaub. Ceterum Ukertus Geogr. t. 2, 2, p. 233 legi vult : τοὺς μὲν Κέλτας τῆς Ν. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν Ἀκυϊτανούς τε ὥσπερ κακεῖνος, quod interpretatur : « er lies die Kelten in Narbonitis und die Aquitanier wie früher », additque hunc loci sensum confirmari iis quæ leguntur p. 157, 19 : Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν νεμομένων τὴν Ναρβωνίτιν ἐπικράταιαν λέγομεν, οὓς πρότερον Κέλτας ὠνόμαζον. At ex his nihil aliud sequitur nisi Celtas, qui proprie sic dicuntur, incolae esse Narbonitidis; minime vero inde colligitur Narbonensem provinciam ex Strabonis mente jam Cæsaris tempore ita constitutam fuisse, ut Celtarum istorum sedibus circumsciberetur. Sane quidem Augustus in Narbonensis provinciae constitutione nihil fere mutasse videtur, putarique possit in Strabone ad verum rem traducendam esse scribendo : τοὺς μὲν Κέλτας τῆς Ν. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν, ὥσπερ ἐκεῖνος, Ἀκυϊτανούς δὲ προσέθηκε τεσσαρεσκαίδεκα etc.; at quum pleraque quæ de Galliae divisionibus Strabo tradit, mirum in modum perturbata sint, nostro quoque loco error auctoris potius quam scribarum subesse videtur. In antecedentibus Strabo de Gallia trifariam divisa loquens regionem inter Cemmaenum montem et Alpes interjectam Celtis assignat, provinciam vero ibi non memorat, quam hoc certe ambitu ab Augusto demum institutam esse crediderit. Ignoravit utique Cæsarem de tribus Galliae partibus ita exponere, ut provinciae, quasi Italiae partis, nulla haberetur ratio; adeoque a Cæsare quoque, sicut sub Augusto, quattuor Galliae partes distinguere, si adnumeraveris provinciam Narbonensem. || 18. « Λεῖγρος] Λίγυρος B (?) Ald., Λύγειρος C, Ἀγειρος A; Λίγειρος o manu sec. ad marg., et sic habet Epitome constanter ac Ptolem. 2, 7. Sed infra Λεῖγρος semper scribitur hoc nomen in codd., unde eam formam hic quoque restituit Corayus. » Kramer; Λίγυρος scr. Mein. || 22. ὅταν] ὅ τι ἂν codd.; em. Kr. || 23. ἄξια] ἄξιον no, editt. ante Kr. inde a Cas. || 27. ἐστὶν om. Ald. || 39. ὥσπερ εἴρηται] Quum in antec. Strabo de his nihil dixerit, Xylander et Grosk. scribi voluerunt ὡς εἴρησεται, Corayus vero, probantibus Kramerō et Meinekiō, ὡς εἴρηται verba transponi jussit post v. οὐσαν lin. 40. Nihil verba corrupta esse videntur. Lego : καὶ γὰρ πολλαχόθεν ἔχει (vel δέχεται) σύρρους, ὥσπερ αἰρεται (vel οἷς πληροῦται). Miror neminem in isto πολλαχόθεν ἐστὶ σύρρους offendisse. De hoc vocis αἰρεται usu v. St. Thes. || 42. οὐσπερ] ὥσπερ AB. Mein. || 43. προϊόντι] παριόντι Ald. || 54. λέγομεν] λέγωμεν AC; em. Cas.
- P. 148, 13. Σάλλυες] Σάλλυες AB, Σάλλυες C, Σάλλυες E. || 15. ὡς εἶπον πρότερον] Nihil de his in antec. Strabo dixerat. Quare verba hæc asteriscis inclusit Corayus; Groskurdus p. 146, 36 post verba τῇ Πυρήνῃ excidisse putat : καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁ Οὐαρος ποταμὸς, ὃς ἀφορίζει τὴν Ναρβωνίτιν, vel tale quid, quo nostro loco lector amendetur. Kramerus verba loco suo mota esse censet, eaque poni velit post v. παρὰ τὸ λεχθὲν σχῆμα (lin. 12). Corruptela locum laborare mihi verisimilius esse videtur. Varum fluvium, a quo versus orientem 20 stadiorum intervallo Nicæa distat, versus occasum autem 60 stadiorum intervallo Nicopolis sita est, vulgo Italiae et Narbonensis provinciae terminum dici constat; jam vero Strabo suo ævo ita rem habuisse dicit : τῆς μὲν Ἀντιπόλεως ἐν τοῖς Ναρβωνίτιδος μέρεσι κειμένης, τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νίκαια ὑπὸ τοῖς Μασσαλιώταις μένει καὶ τῆς ἐπαρχίας ἐστίν, ἡ δὲ Ἀντίπολις τῶν Ἰταλιωτίδων ἐξετάζεται, κριθεῖσα πρὸς

- τοὺς Μασσαλιώτας καὶ ἐλευθερωθεῖσα τῶν παρ' ἐκείνων
προσταγμάτων (p. 153, 17; coll. p. 153, 5). Hæc mo-
nenda erant, si quis accuratius finium rationem indicare
voluit. Igitur Strabo nostro loco Varii fluvii mentionem
fecisse satis habens, scripserit: οὗτος δ' ἐστίν, ὡς εἰπεῖν
ἀπλούστερον (vel, quod malim, ὡς εἰπεῖν κοινότερον
cf. p. 159, 28), ὅριον τῆς Ν. || 16. καὶ τῆς Ἰταλίας post
ὑπάρχει δὲ in codd. leguntur; transposuit Kr. || 19. καὶ
ante τοῦτο delendum esse recte monuerunt Grosk. et
Mein. || 20. ἐπαρχίας C, ὑπαρχίας ABEL. || 24. « Post
δὲ folium intercidit in A, illamque vocem, quæ ultima
est paginæ, excipiunt initio sequentis οὐ πολὺ (p. 149,
41). Est autem illud folium quaternionis primum,
quodque ei adjunctum fuerat ultimum (p. 157, 42-
159, 4) itidem intercidit. Eadem desiderantur in ghi. »
KRAMER. || 25. Ταράσκωνος no, editt. ante Kr. Cf.
Ptol. 2, 9. || 26. Σέξτια] o man. sec.; Σέκτια cett. codd.
Cf. p. 149, 40. || 34. Κοττίου] Κουτίου BCL; Οὐγέρνου]
ex correct. B; οὐν γέρνου Cl et pr. in. B; Ταράσκωνος o.
|| 40. εἰς ejec. Cor.; ἄλλοι τοσοῦτοι codd.; em. Kr. || 41.
καὶ Σκ.] Coray.; καὶ ἐκκιγομάγου Cl; καὶ ἐκ Σκιγγ. B;
ἐκ Σκ. Ald. || 43. καὶ delendum; om. Mein. || 44. εἰκοσὶν
ἐπὶ editt. ante Kr. || 45. Φωκίων codd.; em. Xyl. ||
48. αὐτῇ] Malim αὐτῇ cum Grosk. et Mein.; ceterum in
editt. ante Kr. legebatur: τετελείχεται δὲ καλῶς καὶ αὐτῇ
καὶ ἡ πόλις. || 52. Φωκεῦσιν BC.
- P. 149. προσαχθέντας] προσαχθέντες C. || 11. νενόμισται]
ἐνενομίσται Ald., unde ἐνενομίστο Cas. || 19. δὲ εἰς] δὲ
οὐδ' εἰς Im; unde Corayus: τοῦτων δ' οὐδεὶς τιμοῦχος
γίνεται. || δ' ante οὐ addidit Buttmannus. || 30. 'Ρόην]
Vocem inclusit Corayus. 'Ρόδην καὶ Ἀγάθην probabiliter
leg. putat Casaubonus, collato Plinio 3, 5, 33: *Agatha... atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde di-*
ctus.. Rhodanus amnis. Rectius oppidum 'Ροδανουσία
vocari videtur ap. Scymnum, quem dicunt, et Ste-
phanum et Sidon. Apollin. 1, 5; quare 'Ροδανουσίαν καὶ
Ἀγ. scribi voluit Vossius ad Melam 2, 6, qui a Plinio
Rhodam Iberiæ cum Rhodanus Galliæ confundi putat.
Denique Kramerus: « Suspiciari possis 'Ρόην verbum
hoc receptum esse ex margine, ubi fort. ad ea, quæ
proxime præcedunt, adnotatum fuerat 'Ρόδην. || 32. Ταυ-
ροέντιον] Ταυρέντιον BCL; e Casaub. conj. em. Cor. ||
33. Σαλλύων BC. || 40. προσέλαβον Mein.; Σέξτιος] Σεκέ-
τιος (ex Σέκστιος ortum) BCL. || 41. Σάλλυας B. || 49.
ἐπὶ delendum esse patet; om. editt. inde a Xyl. || 51.
τοὺς τράχωνας] τοῦ τράχωνος ABCL, em. Kr. || 52. παρέ-
δωκεν editt. ante Kr.; ἐν [τῇ] πόλει Coray.
- P. 150, 4. Ἀθεντίφ] Lege Ἀθεντίφ ut Cor. et Mein.;
Ἀθεντίφον codices præbent p. 195, 20; ἔχον] ἔχοντες
codd.; em. Cor. || 13. οὐτ'] οὐδ' Mein. || 23. τοὺς ante
τοιούτους om. BL Cor. || 25. πόλεις] αἱ πόλεις BC; μι-
σθοῦμενοι] μισθούμεναι BL; unde editt. ante Kram. αἱ
πόλεις μισθούμεναι; Meineke τοὺς δὲ πόλεις κ. μισθόμε-
ναι. Recte Kramerus: « Tam impedita est oratio adje-
ctis sive αἱ πόλεις sive πόλεις, ut neutrum a Strabone
profectum arbitrer. » Itaque istud πόλεις in margine
adscriptum ad explicandum vocem κοινῇ, dein in ordi-
nem verborum irrepsisse suspicatur. Legendum esse
puto: τοὺς μὲν ἰδίᾳ, τοὺς δὲ πολλοὺς κοινῇ μισθούμενοι,
nisi præstat τοὺς δὲ ἐπὶ πολλοῖς κ. μ., quod proposuit
Piccolous. || 35. ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν codd.; em. Cor. ||
38. Σαλλύων codd. || 42. εἰς om. BCL. || 45. αὐτὸν] αὐτὸ
codd.; em. Cor. || 48. Σήτιον] Σίγιον codd.; e Palmerii
conj. em. Cor. || 50. πάλιν om. E. || 54. ἐμπορεῖον B.
- P. 151, 1 et 4. Ἀρελάτα] Kr.; Ἀρελάται codd. Cf. p. 179, 39.
|| 8. Ἰλιθίρρις] Ἰλλίθιρρις BC, quod præstat; Ἰλυθίρρις
Ald. || 13. τὸν asteriscis inclusit Cor. || 14. ἀπὸ] ὑπὸ
Mein., sicut etiam lin. 37, recte. || 17. ἐπὶ [δὲ] θάτερα
Cor.; ἐπὶ θάτερα [δὲ], e Kr. conj. Mein. || 19. Ὀρβίς]
Ὀβρίς codd.; em. Grosk. || Παύραρις] Ἀραυρίς ceteris
scriptoribus; idque hoc loco reponendum esse videtur,
monentibus Tzschukke ad Melam 2, 5, 6, Groskurdio,
aliis. || Βαίτερα] « Βλίττερα A, Βλίτερα BCL; Βηττέρα
Cor., monens tamen in nott. aut Βαίτερα cum Sieben-
keesio, aut potius Βηττέρα scribendum fuisse: ita enim
nominatur hæc urbs in nummis (v. Eckh. doct. I, 1,
p. 67). At alteram formam magis commendat codd.
scriptura, actuentur Ptolem. (2, 9), Steph. s. v. Βαι-
ταρροῦς, Inscript. ap. Gruter. p. 272, 10, Mus. Veron.
p. 418, 5. Ubique autem, excepto Ptolemæo, duplici
r scribitur. » Kramer. || 27. τὴν] τὸ ACl. Epit., τὸν
Ald. || 31. ἐνίστανται] Lege συνίστανται cum Corayo et
Mein. || καὶ ἡ] καὶ om. Cor.; ἡ om. l. || 33. τὸ inseruit
Cor.; μελαμβόριον codd. || 35. κατακλᾶσθαι] Id ferri vix
potest; κατακυλίεσθαι conj. Casaub.; melius κατακλᾶ-
σθαι Mein. || 37. ἀπὸ] lege ὑπὸ cum Mein. || 40. In latinis
pro *exaruerit* lege *concreverit*. || 42. ὁμοίως] ὁμοίους
AB, quod merito receperunt Meinekius et Groskurdus;
deinceps pro δὲ aut τε aut δὴ legendum. || 44. τῇ ὁμοιό-
τητι] πρὸς τῇ ὁμ. Grosk. et Mein.; quod mirum quan-
tum affectatum foret. Ceterum vulgata ferri nequit.
Similiter laborat quod deinde legitur καὶ τὴν, cujus loco
καὶ ταύτην Corayus, καὶ τοιαύτην Groskurd., καὶ οὕτω
τὴν αἰτίαν Casaubonus proposuerunt. Legerim... ὁμοίους
τε καὶ λείους καὶ ἱσομεγέθεις. Καὶ τῆς ὁμοιότητος ἐτι τὴν
αἰτίαν ἀποδεδώκασιν ἀμφοτέρω || 46. οὐ καθ' ἑαυτοὺς]
οὐ omisit Corayus, nescio an recte; οὐ καθ' ἑαυτοὺς
[γενέσθαι, ἀλλὰ] ἡ ἐξ ὑγροῦ κτλ. Grosk.; οὐ καθ' ἑαυτοὺς
γενομένους minus apte proposuit Kramerus; Meinekius
fortasse delenda esse censet verba οὐ καθ' ἑαυτοὺς. Quæ
quum hoc loco impedimento sint, fortassis leviter
mutata transponenda sunt in lin. 49, ubi verba ἡ παρ'
ἄλλου λαβὼν tum demum non inepta sunt, quum in
antecc. legeris: Αἰσχύλος [ἡ καθ' ἑαυτὸν] καταμαθὼν. ||
47. μεταβάλλειν codd.; em. Corayus; idem deinde inse-
ruit ἡ; Xyl. inserendum putaverat ἀλλ'. || 49. ἡ παρ' ἄλ-
λου λαβὼν (παραλαβὼν Ald.) fortasse a Strabone non scri-
pta esse censet Meinekius. || 54. σάφ.] εὖ Dionys. Hal.
Ant 1, 41; θοῦρος] mgo *hi*; θυρος (sic) A, θυρὸς; Cghi,
θηρὸς BL.
- P. 152, 1. μέμψη Al et correct. B; πέμψη l et man. pr.
B. || 4. σε Ζεύς Mein., recte, opinor. || 5. ὑπερχῶν e
Casaub. conj. Cor. || γογγύλων] στρογγύλων no et prim.
man. gh. || 6. σὺ βαλὼν] συμβαλὼν codd.; em. Salmasius
Exerc. Plin. p. 42. || 7. διώσει] Cor.; δηώσει codd., nisi
quod δηώσεις sec. man. h et Ald.; διώξεις conj. Salmas.;
διώσεις Leopardi et Hermann. || 8. οὐ] sec. man. Bh, i
et mgo o; οὐν ABCL. || 9. ἐμβάλλειν codd.; em. Cor. ||
20. εἰς τὴν Σπ. editt. ante Kr. || 23. ἀπείργαστο bene
Cor. et Mein. e conj. Tyrwhitti. Deinde a voce φθόρον
usque ad v. Πυρήνης (p. 155, 6.) duo intimi quaternio-
nis folia exciderunt in A. Eadem desiderantur in ghi. ||
29. Μάριος] Τίμαιος codd.; em. Xyl. || 31. προσχώσεως
o man. sec. || 34. ἡνέγκατο BCL; em. Casaub. || πολὺν
τέλη] πολυτελεῖ codd.; e Tyrwh. conj. em. Cor. || 47.
ἐπταστ.] πεντάστομον Cor. || 49. ἀπὸ Μασσαλίας BL,
nisi quod ἐπὶ habet B manu secunda; em. Xyl.
- P. 153, 4. εἴλασι] ἡ' C. || 4. τῆς δὲ ὅσον ἐξ. editt. ante Kr.
|| 7. ἐτερίχισαν codd.; em. Casaub. || γε] τε codd.; em.
Cor. || 11. τῶν χωρίων τῶν ἐπιπέδων Ald. || 20. ὑπαρ-
χίας codd.; em. Cor. || 27. εὐποροῦσαι vel εὐποροῦσι δὲ
Grosk. || 28. ἡ om. E. || 33. τὸν] || τὸ Cor. 47 et 52.
Κουάρων codd. || 51. οἱ μὲν οὐν Σάλλυες] Non Salves sed
Cavari in isto 700 stadiorum spatio planitiem eique im-
minentes montes tenebant. Quare οἱ μὲν οὐν Κουάρων
reponi jussit Groskurdus; sed quum non videas quo

pacto Καούροι in Σάλας abire potuerit, fortasse gravius ulcus latet. Inter Druentiam et Isaram juxta Rhodanum præter Cavaros erant Σεγαλαυνοί sive Σηγαλλαννοί (Ptol. 2, 9 p. 146) vel, ut Plinius dicit (3, 5, 34), *Segovel-launi*, quibus Ptolemæus Valentiam urbem attribuit. Fieri igitur potest ut Strabo scripserit: οἱ μὲν οὖν [Καούροι σύν] Σεγοουελαυνοῖς τὰ τε πεδία etc. || 53. Ἰκόνιοι] Infra p. 169, 35 Σικόνιοι codd. In tropæo Alpium ap. Plinium 3, 24, 136 juxta Medullos collocantur *Uzeni* (ad *bourg d'Oisans* sec. D'Anvillium; ad hod. *Oze* sec. Durandium), qui quum ab Iconiis vix diversi fuerint, quaeritur an apud Strabonem leni mutatione Οἰκένιοι vel Οὐκένιοι reponendum sit.

P. 154, 2. Κουάρων] Κλουάρων codd.; καὶ Οὐάρων verba ex varia scriptura præcedentis Κουάρων orta ideoque delenda esse statuerunt Xylander. Siebenk., Coray., Kram., Meinek.; Salmasius pro πόλιν legi voluit πολλήν et sequentibus duorum fluviorum (Druenæ scilicet aliisque minoris) nomina subesse putavit. Id nihili esse patet. Casaubonus legendum proposuit πόλιν Κουάρων Αουερίωνα; in quibus Luerionem e Strabone p. 169, 8 arripuit; at ibi de monte (hod. *Lubéron*) juxta Druentiam porrecto sermo est. Alius vir doctus (in *Mém. de l'acad. des inscr.* t. 27, p. 128) Arausionem (*Orange*) urbem, *Aigues* fluvio aliique minori fluvio appositam, intelligi voluit. Gosselinus hodiernos *Ouvèze* et *Mède* fluvios memorari suspicatur. Quod probans Groskurdus in verbis καὶ Οὐάρων latere credit nomen *Carpentoractes* (*Carpentras*), quam Strabo fortassis Καρπεντόρον vel Καρπεντάρωνα vocaverit. Ukertus (*Geogr.* t. 2, p. 2, pag. 136) in Κουάρων et Οὐάρων agnoscere sibi videtur nomina corrupta fluviorum qui nunc vocantur *Rubion* et *Jabrou*; urbem vero, cujus mentio excidit, fuisse dicit Ἀκουσίωνα a Ptolemæo memoratam, quam non diversam esse putat ab *Ancanno* (hod. *Anconne*) Itinerarii p. 553. At *Anconne* oppidum inter fluvios istos situm non est. Vides quantopere hæc in meras retrusa sint conjecturas. Ceterum ne ἀσύμφορος discedam, ego proposuerim: οἱ περιρρέοντες Οὐασίωνα πόλιν... καὶ Οὐασών. Vasio (*Vaison*), opulentissimum Vocontiorum oppidum, exstat in sinistra ripa *Ouvèze* fluvii, quem antiquitus urbi fuisse cognominem facile concesseris. Hæc vero nominum similitudo in causa fuerit ut urbis nomen a scriba quodam omitteretur; deinde autem quum καὶ Οὐασών in καὶ Οὐάρων abisset, alius quidem populi modo memorati nomen subesse putans, in margine annotavit Κουάρων, quod postea in ordinem verborum receptum est, ejecto nomine fluvii alterius. || 4. Οὐνδαλον] *Vindalum* apud Liv. Epit. lib. 61 et Oros. 5, 13, sicut *Sorgas* apud Florum vocatur *Vindalicus fluvius*. Quare Οὐνδαλον ap. Strab. scripserunt e Casaub. conj. Siebenk. et Coray.; recte, opinor; contra Kramerus i literam fortasse ab ipso Strabone, sicuti in Viriathii (Οὐριάθου) nomine, omissam esse suspicatur. || 5. Ἀγνόβαρδος] Xyl.; Ἀνοβάβαρδος *CB*, Αἰνόβαρδος correct. in *B*; Αἰνοβάβαρδος *I*; γναῖος δ βαρβαρος Ald. Infra p. 158, 22 codices: Ἡνόβαρδος. || 8. δ Ἀρεμ. *B*. || 10. εἰς τὴν Δουρίωνα] Convenit inter viros doctos τὴν Δουρίωνα non diversum esse a Δουερίωνα, quod legitur p. 169, 8, ubi Salyes pertinuisse dicuntur μέχρι Αουερίωνος καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ. Jam quum p. 153, 44 Strabo dixerit τὴν μεταξὺ χώρων τῶν τε Ἀλπεων καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ μέχρι τοῦ Δρουεντία ποταμοῦ Σάλας; οἰκοῦσι, D'Anvillius (*Notice de la Gaule* p. 38) et Corayus aut ceteris quoque locis Druentiae nomen reponi voluerunt, aut Druentiam alio nomine Durionem vocari suspicati sunt. Fugit eos (quod per literas me docuit

vir doctus istorumque locorum peritissimus) jugum montanum quod juxta dextram Druentiae ripam porrigitur, etiam nunc vocari *Luéron* sive *Lubéron*; unde patet nostro loco pro Δουρίωνα legendum esse Αουερίωνα, quod jam Casaubonus reponi voluit. Mannertus (*Geogr.* t. 2, p. 84), eoque præeunte Kramerus et Meinekus utroque loco Αὐενίωνα et Αὐενίωνος scribi jusserunt. At Salyes nonnisi usque ad Druentiam pertinuisse feruntur, deinde vero patet montanum regionis tractum ab Aeria non tam versus Rhodanum extendi quam ortum versus et meridiem. || 12. δ Ἰσαρος *E*. || 16. εἰς τὴν Οὐίενναν editt. ante Kr. || 17 et 21. Ἀλλοβρίγων] « Ἀλλοβρόγων codd. et editt.; sed i, quod paullo post exhibet *E*, infra p. 193. 203. 765 ed. Cas. omnes codices constanter exhibent, idque a Polybio et plerisque scriptoribus græcis in hoc nomine usurpatum fuisse testatur Stephanus v. Ἀλλόβρυγες. » Kramer. || 21. Ἀλόβριγες *E*, Ἀλλόβρυγες *BCI*. || 28. ἀπὸ] ἄνω codd.; em. Cor. || 30. τῆς Δημένης] τῆς μεγάλης codd.; em. Kr.; Δημένην codd.; p. 173, 29; Πηλεμένην corrupte p. 170, 7; Δεμένης e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 32. Ἀλλοβρόγων codd. Σεγγοσιάνων *B*, Σεγγοσάδων *C*, Σεγγοσιάνων *I*. || 33. Ἐγγοσιάνων *BC*, Ἐγγοσιάνων *I*. || 34. Σηκουανός Cor. ubique; Αἰδουσίους codd.; em. Cor. || 35. Αἰγκασίους] Αἰγκονας scripsit Corayus. Ceteri quamquam codicum scripturam non mutarunt, et ipsi tamen Lingones a Strabone significari communi censuerunt consensu. At reliquis locis quibus ejus populi mentio fit (p. 161, 9 et 173, 31), recte vocantur Αἰγκονες; neque video quam probabilitalis specie contendas Αἰγκονας scribarum errore abiisse in Αἰγκασίους; contra vero quum in Ptolemæi tabulis inter *Æduos* et *Lingones* et *Leucos* Belgicæ ponatur regio *Vadicasiorum* (Οὐαδικασίων; sic ed. Wilberg in Ptol. 2, 7, p. 139, 9; vulgo Οὐαδικασίων), dubitari nequit quin apud Strabonem pro καὶ Αἰγκασίων scribendum sit καὶ Οὐαδικασίων vel fortasse Οὐαδγκασίων. De sedibus *Vadicasiorum* in varias sententias viri docti abierunt. Nam quum Ptolemæus l. l. dicat: μεθ' οὗς (sc. Μέλδους) πρὸς τῇ Βελγικῇ Οὐαδικάσιοι καὶ πόλις Νοϊόμαχος, de Meldorum autem regione haud recte statuerit, nonnulli similiter etiam de *Vadicasiorum* regione erratum esse putaverunt, quam Valesius circa hod. *Chalon-sur-Marne*, Harduinus prope hod. *Chateau-Thierry* fuisse censuerunt, dum Scaligerus *Nœomagus* in hodierno *Noyon de la Picardie* reperisse sibi visus est D'Anvillius (*Not.* p. 667, 487) *Vadicasios* in hod. *Valois* (*Vadisus* ævo medio) degisse caputque eorum hod. *Vez* fuisse putavit. Reichardus *Nœomagus* cum hod. *Vassi* componit. Rectius Ukertus, Forbigerus, Kiepertus, Sprunerus, alii, Ptolemæi tabulis insistentes, *Nœomagus* in hod. *Neuville* (inter *Bar-sur-Seine* et *Mussy d'Évêque*), Cluverius vero et Mannertus in hod. *Nuits* superesse censent. Quorum illud ob nominum rationem veri est similis; quamquam *Nuits* quoque oppidum, haud ita longe ab Arare dissitum, quod cum *Vidubia* Tabulæ Peut. Reichardus componit, in *Vadicasiorum* ditione fuisse perprobabile est; nam comparato cum Ptolemæo Strabone vix est dubium quin *Vadicasii* a meridie *Tricasiorum*, quorum caput erat *Augustobona* (*Troyes*), usque ad Ararem, inter *Æduos* et *Lingones* medii, pertinuerint. || 41. συμπεσών codd.; em. Xyl.; συμπεσόντες Siebenk.; συμπεσόντων Cor. || 47. Οὐώλκαι h. l. codd. || 48. Ἀρηκομικούς (sicut latini scriptores) *B* Cor. || 51. χρωμένων] χρώνων codd.; em. Zieglerus ap. Kram. || 52. Οὐώλκαι] Οὐώλκαι *BC*, Οὐώλκαι *I*, editt. ante Kr.; τῷ Ῥοδανῇ] τῷ ποταμῷ editt. ante Kr. addunt ante τῷ *P*. || 54. Κα-

- θυάρους *B*, Καθάρους *I*, Κατάρους *C*; Καθυάρων *BCL*.
P. 155, 6. Ἀρηχομικοῖς... Ἀρηχομικῶν *Cor*. Inde a verbo Πυρρήνης denuo incipiunt *Aghi*. || 11. ἔχουσα] ἐχούσας *ABl*, ἔχουσαν *C*; em. *Coray*. || 12. Λάτιον] Λάτειον *codd.* || 14. προστάγμασι] ο; πράγμασι *ABCL*. || 19. ἐκξύλων... ἐκ λίθων *por*. || 24. Οὐκοντίων] Οὐκόντων *codd.* || 30. Ταρούσκων] Ταρράσκων *editt.* ante *Kr.* || 31. καὶ ante εἵκοσι *add.* *BCL*. || 34. Οὐολκῶν] Οὐολκῶν *Cor.* || 33. Τεκτοσάγες] Debebat Τεκτοσάγες, sicut infra lin. 47. Τροχμοί pro Τρόχοι, sec. *Arcadium* De accent. p. 58, 15 et *Stephan.* Byz. v. Τεκτόσαξ. || 48. Τολιστοβόγιοι] Τολιστοβόγιοι *ACl*, Τολιστοβόγιοι *B*, Τολιστοβόγιοι *editt.* inde a *Xyl.*; ω pro ο *dedit* *Kramer*, quod præbent *codd.* p. 468, 39 et 485, 25; idem usurpasse *Eratosthenem* testatur *Stephanus* v. Τολιστόδιοι. || 49. τε ejiciendum; γε scripsit *Cor.* || 51. τῇν] ejiciendum; τὸ *no.* || 52. Τολιστ.] Eadem lect. varietas quam l. 48 notavi. Ceterum cum *Meinekio* legas: Τρ. καὶ Τολιστ. [οὐτ'] ἐκτός. || 54. ἄλλων] τῶν ἄλλων, quod deinde mutatum est in τὸν ἄλλον, *C*; τὸν Γάλλον *conj.* *Toup.*; τὸν Γαλλικὸν *conj.* *Groskurd.*
P. 156, 2. Οὐδὲ] ἀλλ' οὐδὲ, omisso δ' post v. Πραύσους, *editt.* ante *Kr.* || 5. Αὐτ καὶ αὐτ τε ejiciendum. || 6. Σκιπίωνος] Patet legendum esse Καίπιωνος et similiter l. 10 et p. 158, 5 Καίπιωνι, p. 158, 6. Καίπιωνος || 12. ὑπὸ ejiciendum; ἄς] οἷς *BCL*; αἷς *Cor.* || 13. καταπορνευθεῖσιν *Cl*, καταπορνευθείσαις *Cor.* || 19. χρυσὸν *editt.* ante *Kr.* || 28. τῆς Κελτικῆς] ejiciendum. || 39. ὃν] ὡς *codd.*; em. *Xyl.*
P. 157, 4. Σηκουάνα *Cor.* ubique. || 5. Καλέτας] ὑαδέτους *codd.*; em. *Xyl.* || 6. Πρεττανικὴν *AC*. || 13. χρῆσασθαι] χρῆσθαι *Cor.* || 25. Lege Ἄκνιτ. ubique. || 35. ἄδοξα τὰ πολλὰ, [τὰ] μὲν *Mein.*, recte, opinor. || 38. Quæ leguntur inde a. v. ἡ τοσαύτη usque ad v. ποταμοῖς δυσὶν, p. 159, 4, folii jacturā in *A* desiderantur. Eadem lacuna est in *ghi*. || 43. ὁμοῦ [τι] σταδ. *Cor.* et *Mein.* || 46. Ὀίσκων] sic *Kr.*; Ὀίσκων *codd.*; Οὐβίσκων *Xyl.*, *Cor.*
P. 158, 1. Ναμνιτῶν] Ναμνητῶν *Cor.*, sec. *Cæsarem*, *Plinium*, *Ptolemæum*. « Quæ scriptura ut verisimilis, ita tamen certa non est, alterique favet singularis *Λαμνίς*, qui exstat in titulo ap. *Orellium* I, p. 98. » *Kramer*. || 8. Πρεττανικῆς *C*. || 8. Κορβιλῶνος] Κορβιλῶνος *codd.*; Κορβιλῶνος *Xyl.*; Κορβιλῶνος *dedit* *Corayus*, quum sic nomen scribatur lin. 2. Locus, hoc certe nomine aliunde non notus, nescio an sit Κοράων λιμὴν quem p. 165, 20 *Strabo* ex *Artemidoro* memorat. || 9. ταύτη] ταύτης *codd.*; em. *Cor.* || 22. Κονουενῶν *codd.*; mutavit *Kr.*; δ *addidit* *Cor.* || 23. συγκλύδων] Lege συνηλύδων cum *Corayo* || Ὀνησίων.] Hi aliunde non noti sunt; *Μονησίων* *conj.* *Xylander*, collato *Plinio* 4, 33 § 108, qui *Monesios* memorat; idque a codicum scriptura abest proxime; longius recedit quod *Wesselingius*, *Mannertus*, *Kramerus* legi malunt: Κωνουενῶν (*Convenarum Thermæ* *Ant. Ilin.* p. 457). Nihil mutandum esse, quum regio hæc aquas calidas quam plurimas habeat, censet *Ukertus*. || 25. Αὐσκίων] Ψαυσκίων *codd.*; em. *Xyl.* || 28. Οὐελλάδιοι] Οὐελλαῖοι *C*. *Cor.* || 29. Ἀρουέρνοις *C*. || 30. Λεμοσύνης] Λεμοθρίνης *codd.* || 35. Ῥουτηνοὶ] Ῥουταινοὶ *Bl*, Ῥούταινοι *C*. || 38. Ῥουτινοῖς *C*. || 39. Λατίνιον *codd.*; em. *Cor.* || 40. οἱ ante Ῥωμαῖοι *editt.* ante *Kr.* || 43. Νεμωσσός] Νέμεττος (*Augustonemetum*) scrib. *conjecit* *Casaubonus*, probabiliter. || 44. Κήναβον] Κμήναβον *BCL*; Γήναβον *editt.* ante *Kr.*; Καρνούτων] Καρνούντων *codd.*; em. *Xyl.* || 50. Οὐερκιγγετόριγος *C*. || 52. ἡνόδαρβον *codd.*; em. *Xyl.* Pro Δομήτιον *Mein.* ubique Δομίτιον scripsit.
P. 159, 1. Οὐερκιγγετόριγξ *C*; δ ejiciendum; Μανδιβοῦλων *codd.*; em. *Xyl.*; Alesia est *hodie* *Alæse*, non vero, ut olim putabant et ipse in *Nominum* indice dixi, *hodie*

- Alise*. || 2. τοῖς Ἀρουέρνοις, i. e. *Avernorum* sub *Vercingetorige* duce confederationi. || 4. καὶ omis. *editt.* ante *Kr.* || 12. Βιτυτίου] Βιτίτου *codd.*; Βίττου *Ald.*; em. *Kr.* || 14. Λουέριος] Λουέρνιος ap. *Athenæum* p. 152. || 15. φίλοις] Lege ὄχλοις cum *Corayo* ex *Athenæo* l. 1. || 17. διασπείρων] σπείρων *Ald.* || 21. δ] οὐ *codd.*; em. *Cor.* || 27. Βέλγαις] Βέλγες *codd.*; em. *Cor.* || 39. εἰκόνας... μίαν] εἰκόνας... μίαν *Corayus*, adeo ut de anaglyphis aræ lateribus insculptis vel de statuīs in ipsa ara positīs cogitandum foret. At nihil cogere ut ita statuamus censet *O. Janus* de simili opere disputans in *Verhandlungen d. Gesellschaft d. Wiss. zu Leipzig*, 1854, p. 125. || καὶ ἄλλος μέγας] καὶ ἄλλως μέγας *Corayus*, quod nihili est. Idem ad vers. gall. t. 5 p. 146 probat virum doctum nescio quem, καὶ ναὸς μέγας proponentem, quod verum puto, quum ad tradita proxime accedat; καὶ ἄλλος μέγας *conj.* *Toup.*; καὶ ἀνδριάς Καίσαρος μέγας *conj.* *Groskurd.*; καὶ ἀνδριάς μέγας *Kramer.*; καὶ ἄλλος [ἀνδριάς] μέγας scripsit *Meineke*; at quisnam crediderit *Strabonem* lectori divinandum reliquisse cujusnam magna ista statua fuerit? Putari posset in μεγασπρὸν latere Σεβαστοῦ, adeo ut scripsisset *Strabo* καὶ ἄλλη Σεβαστοῦ. Alia conjectura in promptu foret si ad Augustum transferre liceret institutum *Sesostridis*, qui fortium populorum ab ipso devictorum nominibus phallum in cippis appinxit. || 40. Σεγοσιανῶν] Σαιγοσιαθῶν (sic) *Al*, Σαιγοσιανῶν *B*, Σηγοσιανῶν *C*; em. *editt.* || 41. κειμένου] κειμένη *codd.*; em. *Xyl.* || 41. Δούβιος] Δείγηρος reponendum esse et hoc loco et p. 160, 2 monuit *Palmerius*, probantibus *Gosselino*, *Falconero*, *Kramero* et *Meinekio*; recte; *Strabonis* non esse errorem e reliqua ejus narratione intelligitur. || 47. Σηκοανᾶς (sic) *A*, Σηκοανᾶς *mg* *A* *man. pr.*; Σηκοανός *BCL*; em. *Cor.* || 48. βέων primus eiecit *Siebenk.*
P. 160, 2. Δούβιος] Cf. p. 159, 41. || 3. Αἰδούων] Ἐδούων *ABl*, Ἐλούων *C*. || 4. Βίθραγκτα *C*. || 9. Ἐδούοις *codd.* || 12. Ἐδούους *cod. l.* || 14. τοῦ ante διείργοντος om. *editt.* ante *Kr.* || 19. Ἐλουήττοι] Αἰτουάττοι *codd.*; e *Cluverii* *conj.* em. *Cor.*; Νατουάται *conj.* *Xyl.*, *Casaub.*, *Siebenk.* || 20. Ἀδοῦλα] Διαδοῦελλα *codd.*; e *Xyl.* *conj.* em. *Siebenk.* || 21. Ἀδοῦας] Ἀδδοῦας *Cor.* || 22. Λάριον] Λαρίαν *A* hoc loco. || 26. Ῥετοὶ *codd.*; Οὐνδολιγοὶ *ABl*, Οὐνδολιγοὶ *C*; ἀλπίων et ὑπεραλπίων *B*, recte. || 37. Σηκουάνας *ACl*; δὲ addidit *Kr.*; [ἀλλ'] οὐ τοσαύτην scripsit *Corayus*. || 39 et 43. Πρεττανικ. *AC*. || 46. ἡ eiecit *Cor.* || 42. δ' *add.* *Cor.* || 43. τὸ *add.* *Cor.* || 49. ἐλουητανός *codd.* || 53. τόπων inclusit *Cor.*
P. 161, 4. Σελοηττίους *ABl*; Μηδιοματρικοὶ *AC*. || 8. δὲ Λουηττίους *A*. || 9. τῶν om. *editt.* ante *Kr.* || 9. Αἰδουοῖ] οἱ δοῦοι *codd.* || 15. Οὐαέρνων *ABC*. || 18. εἵκοσι] ἡ' *C*, ὀκτὼ *B*. || 22. Τρηούροι] Τρηούσγροι *A*, Τριούσγροι *BCL*; em. *Siebenk.* || 24. Οὐβιοὶ] Οὐβίοι *Al*, Ἰμβροι (sic) *C*. || 26. Τρηούσγροις *Al*, Τρηουάγροις *C*, Τριουάγροις *B*. || 27. πλησίον in uno *E* legitur. || 32. Σώηβοι *Al*. || 33. Ante v. ἐξελαυνόμενοι excidisse Οὐβιοὶ *conj.* *Cluver.* || 34. νυνὶ fort. ortum ex antecce. ηνου putat *Kr.*; ὀρεινήν *conj.* *Picc.*; possis: [οὐ] νυνί. || 37. Νερβίων *codd.*; mutavit *Xyl.* || 38. Ἀτρέδατοι h. l. *codd.*; em. *Cor.* || 39. Ἰεδοῦρωνες *ABCL*. || 40. Μορίνοι *Mein.*; Σουεσίωνες *codd.* || 43. Ἀτρεβαταίων *C*, Ἀτρεβατοίων *A*. || 47. συμπλέκοντες] συντέμνοντες *lm*; συντέμνοντες καὶ συμπλέκοντες proposuit *Casaubonus*, collato *Cæsare* *B. G.* 2, 17: *incisis atque inflexis*. || 48. οὔσας] ὄντας *codd.*; em. *Cor.*; fortassis leg. esse τοὺς. λύγους.. ὄντας *conj.* *Kr.*; ἀπέφραττον] ἀνεφρ. *codd.*; em. *Grosk.* || 54. Σηκοάνα *ABCL*, nisi quod in *A* prima manu scriptum erat Σηκοάνα; deinde Παρήσιοι *AC*.
P. 162, 9. Πρεττανικὴν *AC*. || 14. ἀλύσεις] ἀλύσει *C* et

- Cor.; recte, puto, nisi quod cum Groskurdio malim ἀλύσει. Ceterum ferreis catenis non vela tendere sed ancoras revincire solitos esse Caesar 3, 13 prodit. Quare ancorarum mentionem apud Strabonem fortasse librarii culpa excidisse putat Kramerus. Cui sententiæ refragatur ἔτεινον vox. Ante v. ποιούσι excidisse τὰ πλοῖα probabiliter censet Groskurd. || 19. μὴ] ἢ codd.; e Casaub. conj. em. Siebenk. || 24. Βόιοι] βίοι codd.; em. Xyl. « Rectius foret Βοῖοι vel Βοιοί. » Mein. Deinde καὶ οἱ Σέονες C (?) et edit. ante Kr. || 27. οἱ Σίσμιοι δ' εἰσὶν οὗς Τιμίους codd. Vide not. ad p. 53, 1. Ante Ὀσίσμιοι edit. ante Kram. inde a Xylandro addiderunt ἐνθὲν δὲ, quod asteriscis inclusit Corayus. || 30. ἐκεῖνος ἔχειν φησὶ Ald. || 32. Σηκουάνοις A. || 33. δ νῦν] οἱ νῦν Bl. || 34. ἀρημάνιον ABCI. || 45. δὲ καὶ κατὰ Ald. || 46. συναγανακτοῦντες BCno.
- P. 163, 1. τε inseruit Kramer.; [καὶ] ἐκ τῶν dedit Corayus; malim cum Meinekio : αὐτῶν καὶ τῶν, quum ἐκ sæpius in καὶ abierit. || 9. ῥαδίως] ῥαδίας Cor. || 10. δὲ καὶ] δ' ἐκ codd.; em. Cor. || 11. ἐκβάλλονται codd.; em. Cor. || 10. οἱ τε] οἱ μέντοι E. || 16. σύμπαντας incl. Cor. φθείραντες? Picc. || 17. ἀθρόοι [καὶ] κατελύοντο Cor. || 21. παρὰ] ἢ παρὰ Cor. || 25. παροικούντας codd.; em. Cor.; ὥστε] οὕτε codd.; em. Xyl. || 27. Βελγῶν] Βέλγων h. l. codd. præter E. || 28. Σουεσσ.] Οὐεσσίωνας codd.; em. Xyl. || 32. τὸ αὐτὸ τῶν συμμ. om. edit. ante Kr. || 36. « Quum σχιστὸς ipse etiam χιτῶνος species sit (frequenter enim memorantur σχιστοὶ χιτῶνες), apertum est falsam esse oppositionem. Hinc suspicor post χιτῶνων excidisse ποδῶν, quibus jam recte opponuntur σχιστοὶ χειρῶν. Χιτῶνας ποδῆρες ipse Strabo memorat (p. 145, 48) de incolis insularum Cassiteridum : μελάγχλαινοι ποδῆρες ἐνδευκότες τοὺς χιτῶνας. » MEINEKE Vind. p. 44. || 38. μακρομ.] ἀκρόμαλλος (summis pilis villosus) codd., quod mutavit Corayus. Codicum lectionem servavit Meineke. Neque mutandi causa suberat. || 39. οὗς λαίνας [Ἑλληνας] καλοῦσιν Grosk.; οὗς λαίνας καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι οἱ μέντοι καὶ ἐν Casaub.; καλ. οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μέντοι καὶ ἐν Toup.; κ. οἱ Ῥ., ἐν μέντοι τοῖς Corayus. Sanam esse codd. scripturam censet Kramerus in Add. et Meinekio. Nescio an pro Ῥωμαῖοι leg. sit Μορῖνοι, qui populus Galliae regionem maxime septentrionalem obtinebat. || 41. ὑποδιφθέρας] Lege ὑποδιφθέρους cum Corayo. Cf. p. 468, 30. || 44. μάδαρις] μαῖρις ABI, μῆρις C, μάαρις Epit.; μάταρις Scaliger (ad Virg. Catal. p. 282), Turnebus (Advers. 9, 7), Siebenk., Coray.; μάδαρις Dindorf. in St. Thes., Kr., Mein., collato Hesychio : Μαδάρις, τὰ πλατύλογχα τῶν παλῶν (sic legerim pro τῶν κρεάτων; τῶν δοράτων conj. Albert). || 47. ἀφιέμενον] Βολ; ἐφιέμενον ACL. || 50. μετὰ] μὲν ἀπὸ Cor. || 53. In latinis lege : *Itaque periculum est si quis insuetus, nec non si lupus ad eas accedat.* Corayus verba ὡσαύτως καὶ λύκῳ explicat οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ λύκῳ προσεπέλαξε. Quod ferri non posse recte monet Groskurdus. Ceterum cf. Aristoteles H. An. 8, 6 : μάχεται δ' ὅς καὶ λύκῳ.
- P. 164, 1. Verba τοὺς οἴκους ἐκ σανίδων ... ἐπιβάλλοντες Groskurdus transponenda opinatur post v. Ἰταλίας, lin. 5. In latinis pro *magno imposito fastigio lege nullo imposito stramento.* || 19. Παρ' ἀπασιν BCI. || 28. Ante v. ὅταν Meinekio in Strab. edit. lacunam notavit. Idem in Vind. p. 44 : « Mire, inquit, φερὰν dixit de iudicialium causarum multitudine; magis etiam mirum τὰς φονικὰς δίκας largum agrorum proventum portendere dici. Sed nescire me fateor quo pacto hæc expediam, nisi loco suo mota dicas et transferenda post τῆς Ἰταλίας (lin. 5), ubi de ovium suumque cultura agitur; quamquam ne hoc quidem loco aptissime posita esse fateor. »

Interpretes gallici verba ὅταν τε φερὰ τούτων ἢ verterunt : *aux époques les plus remarquables par l'affluence des druides*; in annotatione vero suspicantur fortasse quædam excidisse, adeo ut Strabo hæc fere dixerit : *Les Gaulois ont une grande vénération pour les chênes, et s'imaginent que les bonnes récoltes arrivent aux années où cet arbre prospère (c'est-à-dire où il donne une plus grande quantité de gui)*. Quæ omnia sunt longe petita, neque quidquam video cur Strabonis verba in mendo cubare putemus. Φερὰ δίκων φονικῶν similiter dicitur atque dicere licet φερὰ φονέων (Cf. φερὰ προδοτῶν, πονηρῶν etc. ap. Demosth. et Æschin.). Capitulis vero dammati statis temporibus magna cum solennitate tanquam primitiæ diis immolabantur, et ejusmodi sacrificia numini erant omnium gratissima. V. Diodor. 5, 32, 6 : Τοὺς γὰρ κακούργους κατὰ πενταετηρίδα φυλάξαντες ἀνασκοποῦσι τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων ἀπαρχῶν καθιγίζουσι, πυρὰς παμμεγέθεις κατασκευάσαντες Caesar B. G. 6, 16 : *Supplicia eorum, qui in furto aut in latrocinio aut aliqua noxa sint comprehensi, gratiora diis immortalibus esse arbitrantur : sed, quum ejus generis copia (φερὰ) deficit, etiam ad innocentium supplicia descendunt.* Igitur quo major erat maleficorum proventus, eo major apud deos gratia iniuri poterat, eoque amplio rem frugum proventum numen largitum esse sperabant. || 20. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι (sc. Bardi et Vates) Corayus cum eoque Meinekio. At Bardos et Vates non diversa credidisse monere vix attinebat; vox ἄλλοι potius Gelas et Zamolxidis discipulos subindicat. (Forte fuit καὶ Δᾶοι vel Δᾶχοι, quum Getaurum et Dacarum nomina sæpe promiscue adhibeantur). || 43. [εἰς] τὴν θεάν conj. Grosk., quod ob sequens ταύτην ferri nequit; probabilius verba τὴν θεάν post ταύτην ponenda esse censet Kramerus, probante Meinekio. || 50. ὑπεναντίως codd.; e Cas. conj. em. Cor. || 50. δὲ] γὰρ edit. ante Kr. et Meinekio probabiliter. || 51. εἰς νῶτον] Ἀνθρωπον γὰρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίρᾳ κατὰ τὸν ὑπὲρ τὸ διάφραγμα τόπον. Verba sunt Diodori (5, 31, 3), qui quum sua ex eodem Posidonio prodiderit quem Strabo quoque ob oculos habebat, quæro an istud εἰς νῶτον genuinum sit. Diaphragmati adjacent costæ inferiores quæ græce dicuntur νόθαι πλευραί. An igitur fuit : εἰς νόθον πλευρὸν vel εἰς νόθας [πλευράς] μαχαίρᾳ? Vocem πλευράς scriba omiserit ob similitudinem vocis sequentis. Quo commisso, alius quidam νόθας mutaverit in νῶτον. Cf. locum similem de Iberum sacrificiis humanis p. 431, 45 : παρελθὼν παῖσι διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν etc. Contra quod apud Strabonem p. 128, 20 legitur : ὅταν πληγῇ ὑπὸ τὰ σπλάγχνα ὑπὸ τοῦ ἱεροστόπου, bene habet, neque erat cur Meinekio Kramerio obtemperans ὑπὸ particulam ejiceret. Nam quum Lusitani non solum ἐκ τοῦ πτώματος victimæ, sed etiam ἐκ τῶν σπλάγχνων vaticinia peterent, ictus letalis ita dirigendus erat, ut illæsa manerent viscera.

- P. 165, 1. ξύλον codd.; em. Cor. || 6. Σαμνιτῶν] « Σαμνιτῶν CA, sed in hoc α in ι mutatum manu secunda; Samnitῶν Siebenkees. ex Tyrwhitti conjectura, quem Corayus quoque secutus est, η tamen pro ι ponens ut supra (p. 158, 1). At Samnitas Ptolemæus 2, 8, 6 etiam memorat his in partibus a Samnitibus diversos (Cf. Marcianus in Geogr. min. t. 1, p. 552 ed. Didot.). Dionysius Perieg. (571) autem eadem agens de re cum habeat ἄγαυον Ἀμνιτῶν plerique quidem levissima mutatione Ναμνιτῶν scribendum censuerunt, sed probabilior tamen est Casauboni opinio, qui illud nomen respondere arbitratur Strabonis Samnitis, omisso σ, ut in Edetanis, Exitanis, aliis. » KRAMER. Apud Steph. Byz. legitur Σάμνιον, πόλις Πρετανίας, ubi Pretaniæ nomine Galliae

provinciam hodie *Bretagne* dictam intelligi vult Meinekius. Quod a vetere geographia abhorret. Probabilius Ukertus (*Geogr.* 2, 2, p. 556) suspicatur Bacchi cultum, quem in Gallia vel insula Galliae obtinuisse plurimi produnt, nonnullos Britanniae regioni vindicasse. || 8. ἐξίλειουμένος] glossam vel variam lectionem praecedentis vocis ἱλασκομένος esse monet Kr.; ἐξηλλαγμέναις scripsit Coray, quem sequitur Meineke. || 15. φερουσας] φερουσας codd.; em. Xyl. || μέρη] μέλη Cor., fort. recte. || 17. τοῦτο] Velim τοῦτου cum Cor. et Mein. || 28. καὶ [τῆς] κόρης editt. ante Kr. || 29. Bp.] Πρεττανικῇ AC. || 30. Δήμητρα] Δήμητρα Cor. || 30. φιλόνηκοι] « Miror non offendisse criticos. Quid dicere debuerit Strabo, docent haec Herodoti (1, 135) de Persis: εὐπαθείας τε παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ πασι μίσγονται. Itaque pro φιλόνηκοι scribendum arbitror ἡδονικοί, mutatione facili; minus enim placeret φιλήδοι vel φιληδονικοί, quo usus est Olympiodorus ap. Bekk. An. p. 1429. » MEINEKIUS. Arrident haec comparanti Diodorus 5, 32, 7: Γυναῖκας δ' ἔχοντες εὐεϊδεῖς, ἥκιστα ταύταις προσέχουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκάς ἐκτόπως λυτῶσιν. εἰσῶθαι δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεύδοντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγχυλίσθαι. Τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσχημοσύνης ἀφροντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὥραν εὐκόλως ἐτέροις προίενται, καὶ τοῦτο αἰσχροὺς οὐχ ἡγοῦνται. Ceterum quod codices praebent φιλόνηκοι ex eodem Diodoro 5, 28, 5 defendere licet; nihil igitur cogit ut legatur ἡδονικοί vel, quod mihi in mentem venit, φιλομείρακες. || 46. Bpett.] Πρεττανικῇ AC h. l. et in seqq. Eamque scripturam ubique apud Strabonem reponendam esse supra jam monuimus.

P. 166, 14. τοῦ om. codd. || 24. ταῦτά[τε] δὴ bene Cor. et Mein. || 33. ἔθῃ] ἔθῃ codd.; em. Mein. || 37. ἀπὴναις] ἀπηνεῖαι codd.; e Cas. conj. em. Siebenk. || 46. Μεναπίοις] Μασσαπίοις codd.

P. 167, 6. Καπιτωλίω Bl. || 7. σχεδὸν τι] τι σχεδὸν codd.; em. Cor. || 2. οὕτως] οὕτως codd.; em. Xyl.; οὕτω Cor. || 11. λυγούρια] « ἀλλυγούρια codd., λιγγούρια editt., et infra λιγγούριον infra p. 168, 46 codices exhibent. Sed plerique scriptores u in hac voce praefereunt, eamque formam, quam restitui, Theophrastus et Dioscorides constanter usurpant; ἀλortum videatur ex α male repetitis. » KRAMERUS. Apud Scylacem (*Geogr.* m. t. 1, p. 94) legitur: οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μύρον, λίθον Αἰγύπτιον, ἄπρους ἐξαράκτους, κέραμον ἀττικόν, καὶ χοῦς. In quibus quid sibi velint verba ἄπρους ἐξαράκτους nemo hucusque eruit; nam quod Gallius scribi iussit κάπρους ἐξαράκτους, *apros castratos*, id quod voluit vir graecarum literarum rudis, significare nequit, neque cetero mundo immundas istas bestias jungi credideris. Corruptam esse vocem ἐξαράκτους recte monuit Hemsterhusius (v. Steph. Thes. s. v.); legendum ἐξορύκτους, uti dixi in not. ad Scyl. Quod alteram vocem attinet, ΑΠΡΟΥΣ literae ortae sunt ex ΑΓΥΡΟΥΣ, in quibus latet λιγύρους. Αἶθος λιγύρος legitur apud Josephum A. J. 3, 7, 6; de ceteris nominis formis, λιγυρίς, λιγύριον, λιγγύριον, λυγύριον, λυγούριον, λυγκούριον, λαγγούριον v. St. Thes. v. λιγυρός et λυγκούριον. Lapis ille, teste Theophrasto *De lap.* c. 28, erat ἡλεκτρον ὀρυκτόν. Scylax igitur λίθον Αἰγύπτιον (i. e. χυτὸν λιθίαν ὑαλῆν) et λιγύρους ἐξορύκτους eodem plane modo composuit quo apud Strabonem juxta ὑαλῆν σκεύη memorantur λυγούρια. || 15. καθίστατο πᾶν] καθίσταται ἂν legendum videtur, quod e Kramerii conj. rec. Mein. || 21. ἡ add. Cor. || 23. Bp.] Πρεττανῶν AC. || 24. δὲ] τε Cor., Mein.; πολυφάγοι] ποτηφάγοι Epit. || 40. ἱκανῶς [ἂν] δόξει] ἂν inseruit Corayus; ἱκανῶς δόξει scripsit Meinekius. || 41. λέγων] τὸ τῶν codd.; λέγων conj. Mein. in Vind. Str. p. 44; in Strabonis edi-

tionem τὸ τῶν intactum reliquit, sed ante τοῖς τῇ x. lacunam indicavit. Interpres gallicus, de graecorum verborum corruptione nihil monens, vertit: « Néanmoins pour ce qui regarde la position géographique par rapport au ciel, il paroît raisonner assez conformément aux principes de l'astronomie. Il dit très bien aussi, en parlant des peuples voisins de la zone glaciale, qu'ils manquent absolument etc. Quæ e latinis potius quam e graecis translata esse dixeris. Groskurdus legit: ... τοῖς πράγμασι τοῖς τῇ κατεψυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν. [Οὐκ ἀπίστω δὲ λέγει καὶ] τὸ τῶν καρπῶν κτλ. At jungi non posse πράγμασι πλησιάζουσι tum alitum Meinekius recte monuerunt; scribendum fuisset ἰδιάζουσι vel προσήκουσι vel simile aliquid; nam πλησιάζουσι ad regionem sive ad incolas referendum est. Omnino sensum loci interpretes non satis assecuti videntur. Nimirum Strabo qui Thulen insulam merum figmentum esse neque unquam Pytheam regiones istas adisse putat, ac terram habitata multo minus quam Massiliensis iste voluit, versus boream pertinere statuit, necessario ea quoque quæ de indole istarum regionum Pytheas narravit, auctoritate destituta esse censet, ceterum concedit figmenta hæc ad ea quæ rerum cœlestium doctrina et mathematicæ scientiæ placita postulant, scite accommodata esse, adeo ut hinc probabilitatis speciem assumant et fidem mereri possint videri. Cf. p. 245, 17: διὰ δὲ τὴν ἀγνοίαν τῶν τόπων τούτων οἱ ... μυθοποιοῦντες λόγου ἡξιοῦνται καὶ ὁ Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης κατεψεύσατο ταῦτα τῆς (lege περὶ τῆς ταύτης) παρωκεανίτιδος, προσχέματι χρώμενος τῇ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικά ἱστορίᾳ. Jam quod verba Strabonis attinet, scripserim: ... τοῖς πράγμασι, [παρὰ fortassis addendum] τοῖς τῇ κατεψυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν ἵστορῶν καρπῶν εἶναι. Piccolo conj.: τοῖς [γὰρ] ... πλησιάζουσιν [οὐκ ἄ]τοπον x. Pro πράγμασι nescio an Strabo dederit πλάσμασι. || 43. ἄλλοις] ἀγρίοις probabiliter scripsit Cor. Mein. Quod contra monuit Fuhrius (*De Pythea* p. 140) ἀγρία λάχανα contradictionem in adjecto haberi posse, id nihili est. Quodsi exemplis opus est, v. Aristophan. *Plut.* 298, *Thesmoph.* 451. Mihi in mentem venit pro ἄλλοις fuisse ὦμοις, quæ lenior est mutatio, sed sensum fundit minus aptum. || 45. γίνετα] γίνεται velīt Mein. Deinde ἔχει pro ἔχειν ACB. || 48. σταχύων] ἀσταχύων E; ἔλως] Kram; ἔλω editt. ante Kr.; ἄλλως codd.; εἰ γὰρ ἄλλως conj. Fuhri.

P. 168, 7. Σαβάτου αἰας (sic) ACEI, Σαβάτου Οὐαδα B, Σαβάτων Οὐαδα ok. || 12. Ἀλβίγγανον] Ἀλβίν. ταυνός A, Ἀλβιν. ταυνός C, Ἀλβιν. ταυνός I, Ἀλβιν. ταυνός B. || 13. Ἰγγαννοὶ] Σιγγαννοὶ A, Σιγγαννοὶ C. || 17. τοῖς Ἀλ.] Lege ταῖς Ἀ. || 18. Ἀλπια] sic constanter codd.; rectius foret Ἀλπεια, ut scr. Cor. || 19. Ἀλπιόνια] vocem corruptam videri ex Ἀλπεινά. monet Kramer.; Ἀλβιόνια conj. Grosk. || 10. ἐτι] ἐπὶ codd.; em. Cas. || 20. Ὀκρά] B ex correct.; Ἀκρά ABI, Ἀκρη C || 24. Ἰντιμελίων ABC. || 26. Ἀλβιν. ταυνός A. || 28. Δεκιητῶν] Δεκιητῶν Bl Ald. || 39. ἀπὸ] καὶ codd., quod intactum reliquit Kramerus; ἀπὸ editt. ante Kr.; praestat ἐκ, quod Mein. dedit; nam καὶ et ἐκ permutari sæpius jam vidimus. || 30. προσεχῆς] προεχῆς Cor., quod in orae hujus naturam non cadit; προσεχῆς vero de ora usurpari e Strabone aliisque scriptoribus probavit Kramerus. || 33. πρὸς τῇ θαλ. Bk Cor., Αἴγυες] Αἴγυες ACI et pr. m. B || 35. πρὸς τῇ θαλ. k Cor. || 36. ἐνταῦθα τὰ ὄρη παμπόλλην. Ald. || 37. τὴν] τὸ Epit. || 44. γίνον] γυγῆνοι ABC, γεγῆνοι Ald.; τε γίνον Cor. || 46. λιγκούριον Epit. Supra p. 167, 11 erat λυγούριον, sed ibi quoque λιγγούριον potius scribendum fuerit. || 51. λιμῆν] no, λιμένος ABCI.

P. 169, 4. τινα] τινας codd.; em. Cor.; deinde τῆς παραλίαις

- αὐτῆς legi vult Grosk.; leg. potius αὐτῆς τῆς π. || 8. Δουερῖωνος] Δρουεντία e Danvillii conj. Coray.; Αουε-
νῖωνος e Mannerti conj. Mein.; at bene habet vulgata.
V. not. ad p. 154, 10. || 12. ὑπεραλπειών B. || 21. φό-
ρον] Ald.; φόδον codd. || 22. καὶ Ἀλβ.] leg. fuerit ἢ Ἀλβ.
|| 23. Οὐοκούντιοι A, Οὐκόντιοι C. || 24. Ὀκούντιοι C, Οὐ-
κόντιοι A. || 29. Οὐώλκας Cor. || 30. Οὐάρου] νουάρου
AClgin. || 35. Οὐοκοντίους A B Cl. || 35. Ἰκόνιοι] Σικόνιοι
codd. Cf. not. ad p. 153, 53. || 36. Μεδοῦλλοι C, Με-
δοῦλλοι A B l, Μεδοῦλλοι Cor. || 36. οἵπερ] ὑπερ codd.;
em. Siebenk. || 42. εἰσιν] Kram.; ἐξεῖσιν Cor.; ἐστὶν
codd., quod poterat servari. || 42. Δαρυνέντιος codd. ||
42. θς] ὡς Cl Ald.; idque probavit Cluverius (It. Ant.
1, p. 458) qui in antec. ἐστὶν ejici voluit. || 48. γάρ] δὲ
Ald. || 49. ἐν δὲ τοῖς Ald. || 51. ἐμπίπτει Ald.
- P. 170, 1. Κεκλ.] κεκριμένα codd.; em. Xyl. || 4. Ἰδεόν-
νου] Δονάτου margo A prim. manu. *Donnus* (rex, Cotli
præfeclti pater) vocatur in inscriptione arcus quem Se-
gusiae Cottius Augusto dedicavit, et ap. Ovid. Ex Ponto
4, 7, 29. Deinde ἡ addidit Casaubonus; equidem pro
καὶ legi velim ἡ. || 7. Ναυτ.] Μαντουάται B; ἡ Δημῖνα
Πηλεμένην A B Cl, Πελαμένα Ald. ἡ Δεμῖνα Cor. Cf.
154, 30. || 9. Ἀδουάλλας A B Cl; em. Xyl. || 13. ἰδρυ-
μένου] ἰδρυμέναι codd.; em. Xyl. || 20. εὐδῶτους] εὐδῶ-
τους A, εὐδῶτους B l. || 21. ὡς ἐνεστὶ] ὡν ἐν ἐστὶ A Cl. ὡν
ἐνεστὶ B; e Tyrrihw. conj. em. Cor. || 23. ὅσην] ὅσον C Cor.
|| τινα] Kram.; τι codd.; κατὰ τινος τόπους conj. Grosk.
|| 30. κομίζειν codd.; em. Cor.; φόρτους] i et mgo hn;
κόλπους A B Cl. || 36. κρισταλλοειδῶν l (p) et editt. ante
Kr. || 39. ἀμφοτέρων codd.; em. Cas. || 50. εἰς suppl.
Cas. || 53. στερομένους A, Mein. || 54. δυν.] μὴ δυν. no
Siebenk.
- P. 171, 3. χρυσουργῶν codd.; em. Cor. || 6. τοῦτοις codd.;
em. Xyl. || 7. δημοσίων codd.; em. Xyl. || 14. ἔθος] ἔθνος
A Cl; Δέκιον B. || 15. φεύγοντα Cor. || 18. καὶ om. Mein.
22. ἐλαφραγωγῆσε mgo A prima manu. || 23. Ἐπορεδῖαν
Kram.; Ἐποραδῖαν codd. || 35. Οὐινδελικοὶ l et editt.
ante Kr., recte puto, quum veram hanc formam omnes
codd. habeant p. 172, 38. || 43. Λειπόντο Ald.; Καμου-
λοι codd.; em. Xyl. || 45. Βρέγκων καὶ Τενναῦων codd.;
em. Xyl. || 49. Λικῆτιοι Cor.; Κλαυτονάτιοι C, Κλαυτι-
νάτιοι editt. ante Kr.; *Clatenates* ap. Plin. 3, 24. || 50.
Ῥουκάντιοι] Ῥουκινάται ap. Ptol., *Rucinates* ap. Plin.;
fortasse igitur apud Strabonem Ῥουκινάτιοι scribendum
esse monet Kramer. || Κωτουάντιοι] fortasse Κωνσουάν-
τιοι, monente Kramero; Κωνσουάνται Ptol., *Consuane-
tes* ap. Plin. || 52. Βριγάντιον] Σικάντιον A l, Βικάντιον
CB, quorum B supra β habet σ manu sec.; em. Xyl.;
|| Καμβόδουον] sic Kr.; Κανδόδουον codd.; Καμπόδου-
ον editt. ante Kr. inde a Xyl.
- P. 172, 6. οἱ ejici vult Grosk. || 9. ἀνέδην] B, ἀνείδην C,
ἀναίδην A l. || 17. πᾶχνας] τέχνας codd.; em. Cor. || 22.
Ἀπέννινον] Ποίνινον e Cas. conj. Coray et Grosk.; at de
alia Alpium parte h. l. et lin. 36 agi recte censet Kra-
merus; Ἀλπιον conj. Cluver. et Gosselin. Habitarunt
in hoc tractu Οὐέννωνες, Vindelicorum populus (p. 171,
50. 170, 14), *Vennoneles* et *Venostes* Plinii, in hodierno
Vintchgau (*Vennonesgowe* sæc. XI). Igitur suspicari
possis ab hoc populo Alpium partem vocari τὸ Οὐεν-
νώνιον ὄρος, quod in notissimum nomen Ἀπέννινον ὄρος
depravatum fuerit. Hoc si nolis, a Breunis mons vocatus
fuerit Βρευνινόν (*Brenner*). Ad hunc montem et ad Isaræ
sive Isargæ fontes Itinerarium p. 275 et Tab. Peut. ponunt
locum Vitipenum [Vitipeno col. D, Vipetenum 5 codd.] ||
23. Ἰσάραν] Ἰσαρον editt. ante Kr. « Ceterum hoc no-
men non minus falsum esse quam quod sequitur (lin. 26)
Ἀτησινός sponte sua apparet. Omnia bene se habent, si
cum Gosselino statuamus nomina illa locum mutasse. »
- KRAMER. Eodem modo statuunt Groskurd., Forbiger
Geogr. 3, 441, vir doctus in Smith *Dict. of geogr.* s. v.
Athesis. Quibus obsecutus Meinekius pro Ἰσάραν scripsit
Ἀτησινόν et pro Ἀτησινός dedit Ἰσάρας. Admitti hæc ne-
queunt. Nam si Ἰσάραν hodiernum Isar, Ἀτησινόν vero
hod. *Adige* esse cum Gosselino statuas, quinam erit
Ἀταγίς fluvius? Hodiernum *Eisach* esse suspicantur.
Id vero nominum ratione minime commendatur; nam
Eisach latine dicitur *Isargus* vel *Isarcus*, accolæque
ejus apud Plinium *Isarci* vocantur. Contra vero sponte
sese offert conjectura Isaram sive Isarum Strabonis
non diversum esse ab Isargo sive Isarco, et Ἀταγίς
nomine indicari hodiernum *Adige* fluvium, uti statuerunt
Mannert (t. 3. p. 515) et Georgii (Geogr. 2, p. 226).
Unde sequitur Atesinum, qui in Istrum influere di-
citur, non alium esse nisi *Änum* (*Inn*). Porro Strabo
Isaram et Atesinum ex eodem lacu profluere refert;
quod etsi verum non sit, tamen a vero non longe re-
cedit, siquidem *Eisach* fluvius et *Sill* fluvius in supe-
riorem *Inn* fl. partem incidens e lacubus haud multum
inter se dissitis prodeunt; at *Isar* fluvii fontes ab *Adige*
fl. capite absunt longissime. Igitur si quid in Strabone
mutandum est, pro Ἰσάραν legendum Ἰσάργων vel Ἰσάρ-
γων. Porro pro Ἀτησινός reponendum esse Αἰνός et juxta
Ἀταγιν exstitisse variam lectionem Ἀτησιν (*Athesim* Ro-
mani dicunt) suspicor. Nimirum obelo notans literas
ταγ quidam in margine correxerat τησ; has vero literas
alius in textum perperam introduxit ita ut pro Αἰνός
scriberet Ἀτησινός. Apud Plutarchum (Mar. Vit. c. 24
p. 499, 11 ed. Didot. et Moral. p. 245, 43 (p. 202, E)
Athesin dici putant Ἀτισῶνα; ac sane ad *Athesim* per-
tinere ea quæ narrantur e collato Livio (Epit. 69) in-
telligitur. Nihilominus utroque Plutarchi loco pro τὸν
Ἀτισῶνα legi velim τὸν Νατισῶνα, adeo ut Plutarchus
Athesim cum propinquo Aquilejæ fluvio confuderit. ||
34. Σουήθων Ald. || 37. Φλυγαδία B Ald. || 38. Οὐινδε-
λικῶν codd. et editt. ante Kr.; recte, opinor. || 38. καὶ ὁ
Κλάνης editt. ante Kr.; Κλάνης Ald. || 45. ἐκάτερα Cor.
|| 48. Ἀρουπεινοὶ et sec. m. Ἀρουπηνοὶ A, Ἀρούπεινον B l
editt. ante Kr. || Μονήτιον Ald. || Οὐενδον codd. em.;
Cor., coll. p. 261, 33. || 49. ὁ Ῥῆνος αὐτὸς] leg. ὁ Σαῦτος,
emendante Xyl.; literas ορην ex antec. αρην male repe-
titis ortas esse monet Kr. || 54. τὸν] τὸ Cor. || Πάμπορ-
τον] sic etiam p. 173, 3 codd.; legendum esse Ναύπορ-
τον recte censent.
- P. 173, 3. τὸν] τὸ Cor. Cf. p. 172, 54. || 6. ὁ Κόλαπης]
ὀγδόλαπης codd.; em. Xyl. || 17. Κευτρώων C. || 23.
μέχρις Ἀντώνων A Cl, μέχρις Ἀντόνων B; em. Xyl. || 25.
Βαλλοάχοις A C, Βελοάχοις Ald. || Ἀμιανοῖς A B C. || 26.
Μασσαλιῶτιν Ald. || 29. Αἰμέναν Ald.; Δεμῖνην Cor. ||
34. ἔτι] ἐπὶ codd.; em. Casaub. || 45. αἰσθανομένου B l
Ald. || ἐκβάλλοντας Cl Ald. || 54. φησὶν] φασὶν E.
- P. 174, 2. περιελθεῖν] παρελθεῖν inter versus addidit o,
idque recte recepit Cor. || 11. ἐκατὸν add. editt. || τριά-
κοντα] v' B Cl, πεντήκοντα editt. ante Kr. || Οὐερβανός]
ἄλλως Λάριος sec. m. in margine B, atque Λάριος legitur in
k ex correct. Similiter l. 14. ad v. Λάριος in mgine B le-
gitur: ἄλλως Οὐερβανός, idque recepit k. Ac sane lacuum
nomina transponenda esse verisimilius videatur; editt.
ante Kram. fluviorum nomina transposuerunt, Adduam
Lario, Ticinum Verbano tribuentes. Attamen nescio an
confusio hujus loci ab ipso Strabone veniat. Quamvis
enim p. 160, 21 et 170, 11 Adduam in Larium influere,
Larioque Comum appositum dicat rectissime, iisdem ta-
men locis Adduam ex Adula monte profluere dicit, quod
falsum est; sed recte haberet si Addua in Verbanum in-
cideret, sicuti hoc loco Adduam ex Verbano exire di-
cit. Similem igitur confusionem quidni nostro quoque

- loco obtinere statuamus? || 14. Λάριος] Λάριον codd.; cf. p. 177, 40. || 15. τριάκοντα] v' BCL. || 27. Γαραντίου codd. præter E. || 35. μέχρι καὶ τῆς E. || 36. τὴν ἰσοπ.] ἰσοπολιτείας E.
- P. 175, 4. Post v. Ἄλπεις supplenda: Συγχωρῆσαι μὲν οὖν δεῖ τὴν βᾶσιν, ut monuerunt Grosk., Kr., Mein. || 8. αἱ βᾶσεις καὶ αἱ πλευραὶ codd.; αἱ πλευραὶ etiam editt. ante Kr. || 21. Ῥάθενναν h. l. codd. || 29. οὐλ addidit man. sec. in B. || 34. Ὀκρας] ἄκρας ABCL; μέχρι τῶν ἄκρων E; em. Cas. || 39. ἑκατὸν] διακοσίων legi voluerunt Gosselinus et Grosk., quia hic numerus supra lin. 4 e Polybio offertur (Cf. Polyb. 2, 14). « Sed ab aliis, non a Polybio Strabonem petiisse, quæ h. l. tradit, paullo accuratior utriusque loci comparatio abunde docebit. » Kram. || 44. ἀπολιπόντα codd.; em. Cor. || 46. « Πεισᾶ-
τιν Cor., ac per ei efferunt codd. optimi (excepta tamen Epitome) omnibus pæne locis, quibus legitur sive regionis sive urbis nomen et in hoc libro et in octavo. Nihilominus Strabonem quoque communem nominis scripturam prætulisse, videtur colligi posse ex iis, quæ de ejus origine tradit p. 306, 7. Cf. Eusth. ad Il. v, 8, ad Dion. Per. 409. » Kramer. || 51. μετὰ] additur man. sec. in B, unde habent *ko* et inter versus *n*. || 52. δις addidit Kramer. e Casaub. conj.
- P. 176, 8. οὐ additum man. sec. in Bn, indeque legitur in *ko*. || 13. καὶ om. Cor. || 15. ταύτης codd.; em. Cor. || καλουμένην] *no*, καλουμένης ABCL. || μὲν ἐν] μὲν ὑπὸ Ald. || 24. ὑπεραλίτους C et editt. ante Kr., recte. Deinde δὲ om. Ald. || 53. παραπλησίως Kr.; παραπλησίους codd.
- P. 177, 4. διοχεύεται l (?) et editt. ante Kr. || 9. μάλιστα δ' ὁ Πάδος codd.; μ. δ' ἐκ τοῦ Πάδου Siebenk., Cor.; μάλιστα δὲ Πάδου e Kramerii conj. Meinekii. || 10. ὁμ-
βρίων codd.; em. Cor. || 15. τῶν πλείστων] τὸ πλείστον Cor., Grosk.; Cf. p. 178, 37. || 17. ποτὲ] πόλιν editt. inde a Xyl.; Σένωνες codd. h. l. || 18. Γαζατῶν] Γαισα-
τῶν h. l. codd. et editt.; sed infra p. 180, 4 et 5 Γαζα-
τῶν. Euphorion Γαζήτας, Alexander Polyh. Γαζάτας dixit, teste Stephano s. v. Γάζα. Γαισατάς legitur apud Polyb. 2, 22. 23. 34. || 27. Οὐήρων] Βήρων codd. h. l. Cf. 171, 38. || 28. Βριξία] Βρηξία codd. || 29. Ῥήγιον] Rhegium urbem transpadanam non novimus. *Regium Lepidum* recte inter cispadana oppida Strabo memorat, adeo ut nostro loco non error Strabonis, sed scripturæ vitium subesse videatur. Itaque cum interprete Gallico pro καὶ Ῥήγιον scripserim καὶ Βέργομον vel Βέργαμον, quam urbem h. l. memoratam esse vel ordo geographicus suadet. || 32. « Σκηπίων C (?), editt. Ceterum quinam fuerit hic Scipio, nemo invenerit, neque improbabilis est nonnullorum suspicio, qui censuerunt ad L. Scipionem, consulem an. 670, hæc referenda esse (v. du Theil in Intp. Par. t. 2, *Éclairc.* 8, p. 16). Mirum est idem prænomen inveniri etiam ap. Ciceronem in or. pro Sestio c. 3, ubi de eodem agitur L. Scipione. » KRAMER. || 36. οὐ μόνον δ' ὄκ.] οὐ μὲν τοι ὄκησαν codd.; καὶ οὐ μόνον ὄκ., ejecta in sqq. γε particula, conj. Cor.; οὐ μόνον δ' ὄκ. proposuit Grosk.; οὐ μόνον τε ὄκ. mavult Kramer. Meinekii nihil mutari jubet, quum οὐ... ἀλλὰ καὶ haud infrequens sit genus dicendi. Attamen istud μέντοι... καὶ τοῦνομά γε phrasim adeo ambiguum reddunt, ut sic Strabonem scripsisse nemo crediderit. Tollenda saltem γε particula. Ceterum scribi malim: οὐ μὴν ὅτι... ἀλλὰ καὶ τοῦνομα τῷ κτ. || ὄκησαν] ὄκισαν AC. || 38. Νεοκω-
μήται codd. || 40. Λάριος] Λάριον codd. ut p. 174, 14. || 46. δώδεκα] β' Cas. || 50. εὐτεχνίαν] εὐτυχίαν Ald. || 53. ὁμωνύμως] ἰ, ὁμώνυμος ABCL.
- P. 178, 3. ἐκκλυζόμενον] ἐισκλυζ. codd.; em. Cor. Cf. Epit. || 13. τέτρασιν] Meinekii ubique τέτταρσιν. || 18. Σπινη-
τῶν Mein. || 22. εἴρηται] λέγεται editt. ante Kr. || 25. ἀνεχώρησαν *no*, Siebenk., Cor. || 28. Ἐπιτέρπιον codd.; em. Cor. || Κωνκορδία] ὀρδία codd.; e Cluveri conj. em. Siebenk. || Ἄτρια] Ἀδρία codd. h. l. et lin. 31. || 29. Οὐ-
κατία] Ἰουκατία ABCL, Ἰουκεντία B manu. sec., et ἰκνο-
Cluverius, Siebenk.; fort. recte. || 32. μικρὰν μετὰθεσιν λαβόν] Hæc, quæ leguntur in BCEL, om. Aghino. || || 37. ἐπὶ πλείστοις] ἐπὶ πλείους ἢ conj. Cas.; ἐπὶ πλεί-
στον Siebenk. || Post vocem ἐμπόριον Groskurdiius enim-
que secutus Meinekii recte inserunt τοῖς τε Ἑνετοῖς καὶ, quoniam in sqq. vox οὗτοι (lin. 38) non habet quo re-
feratur. Miror Kramerum qui οὗτοι fortassis ad Aquile-
jam ejusque incolas referendum esse opinatur. || 37. τὸν Ἰλλυρικὸν Cor. || 42. τῶν Ἀλπειῶν Cor. et Mein. ubique, idque recte procul dubio. || καὶ ante διακ. del. Cor. || 44. Νωρίαν C, Νορηίαν Ald. || 45. Κιμῆριος codd. || 46. χρυσοπλύσια Cor., recte, ut videtur. || 49. εὐπρεπὲς Ald. || ποταμίον] ποτίμου e Xyl. conj. Cor. et Grosk. « Sed infra quoque (p. 203, 47) ποτάμιον eodem sensu usurpatum codices exhibent. » Kramer. Altero hoc loco item ποτίμου scr. Cor.; recte, puto.
- P. 179, 5. Διομήδιοι codd. || 9. ἔαν] ἂν ACL. Dein περὶ [τὸν] Φ. editt. ante Kr. || 10. ἀπαιγειρουμένης] ἀπηγει-
ρωμένης? Mein. || 20. καταψαυόντων *hñ* Ald. || 22. γνω-
ριζομένων codd.; em. Kr. || 24. περιτυχεῖν *h* Cor., Mein., quod ipse quoque malim. || 26. εἰργαστο Cor.; διαλύειν B Ald. || 28. ἀκαυστηριάστων BC Cor. || 30. καυστηριά-
σαι BCL editt. ante Kr. || 33. καυστήριον editt. ante Kr. || 39. Τεργέσται ABCL editt. ante Kr. « Quam formam nominis a Græcis scriptoribus varie prolata ad Latino-
rum consuetudinem revocandum duxi maxime propter p. 260, 49 et 261, 4, ubi pro genitivo in optimis codd. bis exhibetur itidem Τεργέσται, in codd. deterioribus atque editt. post mutatum in Τεργέστης et Τεργεστῶν. Similiter corruptum fuerat nomen *Arelate* p. 151, 1. » KRAMER. || 45. τὸ κεν φυγάδων μὲν] Sic Kramer.; τὸ μὲν φυγάδων κεν codd., Mein.; τὸ μὲν φ. τις editt. inde a Xyl.; τὸ κεν φ. τις Cor. || 46. γλώσσας BL. || 48. Ἰστριοι add. Kr. || 49. Γενομάνοι ABC, sed Κεν. man. sec. in B. || 50. Σύμβροι] sic etiam lin. 53 et p. 181, 41 codd.; ubique cum Corayo restituendum fuerit Ἰνσουδροι, quod codd. habent p. 180, 20.
- P. 180, 2. ἐγκυκλοῦται Mein. || 4. Σένωνες codd.; Γαζάται AB, Γεζάται C, Γαισατάται editt. exc. Mein. || 5. Γεζατῶν καὶ Σενώνων codd. || 12. ἐπιδιέβαιναν Mein. || 13. ἄλλους] manus sec. in B; ἀλλήλους ABCL. || 21. οἱ Mein.; οἱ codd. præter B qui omisit οἱ, cum eoque editt. ante Kr. || γὰρ ejec. Mein.; ut ejiciendum inclusimus. || 25. Ὀμ-
βρικοὶ man. sec. in B et editt. ante Kr.; Τυρρηνικοὶ editt. ante Kr. || 30. Βουτίνη ABCL; em. man. sec. in B. || 32. Ἀγκαρα] sic Meineke; Ἀκαρα codd.; Ἀχέραι e Casaub. conjectura Siebenkees. et Corayus. At Acherræ seu Acherræ vicus transpadanus, ad Addnam fluvium haud longe a Cremona situs (v. p. 205, 43), a regione de qua nunc agitur, alienus est. Kramerus pro Ἀκαρα fort. ἄγει scriptum fuisse censet. Ἀγκαρα Meinekiius dedit e Stephano Byz., in quo hæc: Ἀγκαρα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀντία Ἀδρία. Τὸ ἐθνικὸν Ἀκαράτης, ὡς Πολύβιος ὀγδόη. Incerta tamen conjectura est, quum de situ hujus oppidi non constet, Stephanique locus aperte corruptus sit. Haud enim vides quid sibi velint verba Ἀντία Ἀδρία: quæ ut haberent quo referrentur, Meinekii in not. ad Steph. scribi voluit: Ἀγκαρία... Ἀγκαριάτης. Sed nullo id nomine probabile; ipseque Meinekiius postea in Vind. Strab. p. 47, mutata sententia, verba ista expellenda esse dixit. At quo pacto irrepsisse ea dicas? Ego quidem suspicor vocem Ἰταλίας obvia passim confusione natam esse ex Ἰλλυρίας, et in iis quæ sequuntur glos-
sam latere correctoris, adeo ut scribendum sit Ἰταλίας.

([Ἰσ]ως ἀντ' Ἰλλυρίας). Nimirum Stephanus Polybii librum octavum aliis duobus locis laudat, quorum uterque ad Illyriam pertinet: Δασσαρῆται, ἔθνος Ἰλλυρίας. πολύθιος ἦ'. — Ἰσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολύθιος ἦ'. Ex his Hyscana s. Uscana urbs non nota nobis est nisi ex Persei historia, quam Livius narrat libro 43, mutatus vero est ex Polybii libro 28. Quare pro ἦ' apud Stephanum reponendum esse καὶ probabiliter censet Schweighæuserus. Idem nescio an cadat in ceteros Stephani locos. Certe juxta Uscanam Dassarelas memorat Livius 43, 9. Idem (43, 20): *Ancyram populatus*, ait, *Perseus in Penestas rursum exercitum reduxit, firmatisque Uscanæ præsiidiis in Macedoniam se recepit* (Cf. Polybii fragmenti (28, 8, 11) verba postrema: ἀναζεύξας μετὰ τῆς δυνάμεως ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐπ' Ἀγκυραν). In his *Ancyram* non aliam esse puto quam *Ancaram* Stephani. Posteriorem nominis formam a scribis in notissimum Ancyrae nomen detortam esse crediderim. Straboni vero succurrendum est ex Itinerariis, quæ inter Padum et Mutinam, in via qua Patavio Mutinam, hinc Ravennam itur, ponunt ignotum aliunde locum *Colicariam* vel *Colacariam*. Itaque pro ὁδὸς Ἀκα-ρα fuerit ὁδὸς [Κωλ]άκαρα vel [Κω]λίκαρα vel [Κω]λικα-ρία, nisi fortassis in Itin. legendum est *Col. Acaria*. || 33. Νάκροι κάμποι codd.; em. Xyl. || 34. Κλίτερνα codd., em. Kr., jubente Cluvero. || 35. δὲ καὶ σήνα *ABCl*; τῷ Ἰσαπὶ *ABCl*; τῷ Σάπει Cor. || 37. Ὁμβρικῶν sec. man. in B. || 40. [καὶ] τριακ. editt. ante Kr. || 41. Κοττίου γῆς Coray; Κόττου γῆς Cas.; Κοττούτης *ABl*, Κοττούσης C. || 44. Δέρθων] Δέθων *ABCl*; dein: Ἀκουδιστατουέλλα *Al*; Ἀκουδιστατέλλαν B, Ἀκουδισταελλά C; em. Cluver. || 46. βραθορ.] χαρὰδρῶδης mavult Meineke. || 47. ὦν καὶ τὸν Δραυεντίαν] Nullus ibi Druentia locus est. De altero Duria qui ab Augusta Prætoria in Padum influit, cogitandum esse censet interpret Gallicus. Recte. Legas: ὦν κ. ἄλλον Δουρίαν τινά. || 48. περὶ omisit Siebenk. || ἐκατὸν additum ex du Theilii conjectura; ρ' post περὶ excidit, nisi potius περὶ ex ρ' natum est. || 49. Ἀλπεῖα B, recte. || 49-54. « Verba prorsus δὲ ... σύνταξιν, quæ ab hoc loco aliena Cluverius jam judicaverat (Ital. ant. p. 506), in fine descriptionis Liguriæ post v. Ποσειδώνιος (p. 182, 6) collocanda esse censuerunt du Theil et Groskurdus. Ibi tamen multo minus ferri possunt quam hic. Ceterum verborum ordinem codd. et editt. præbent hunc manifesto turbatum: πρὸς δὲ τοῖς ὄρεσιν ἐστὶ πόλις τοῖς ὑπερκειμένοις τῆς Δούνης Λοῦκα. » KRAMER. Meinekius verba πρὸς δὲ ... Λοῦκα posuit p. 185, 19 post vocem εὐθύς. Deinde, neglectis verbis ἐνιοι δὲ κομῆδὸν οἰκοῦσι, sequentia (εὐανδροεῖ ... σύνταξιν) transposuit p. 182, 6 post v. Ποσειδώνιος. || 54. Δέρθων] Δέθων *ABCl*.

P. 181, 1. ἐκάτερα codd.; em. Xyl. || 3. διακουειστατεῖ-λεια *ACl*, κουστωδία καὶ ἱελλεῖα B, διακουιστα ingo B. || ἀπὸ δὲ] Fort.: Τὸ δ' ἐκ Πλακ. || 7. διήλθε] προῆλθε no. || 8. διώρυγας πλωτάς ... μέχρι Πάρμης ἁγῶν] sic Meineke; διωρυγαῖς πλωταῖς ... μέχρι Παρμηστῶν codd.; Παρμηστῶν scr. Cor.; at gentile est Παρμαῖος vel Παρμανός, leste Stephano. Ceterum scripserim μέχρι Πάρμης ταμῶν. Cf. p. 204, 15: διώρυγος τμηθείσης μέχρι Κύμης. || 9. Verba κατὰ γὰρ ... τοῦ μετρίου Groskurdus perperam collocavit post v. Τυρρηνίαν (lin. 7). || 12. Δέθωνος *ABCl*. || 19. Βοσιωνίας *AC* et manu prima B. || 25. τεκμήριον] μαρτύριον no. || 27. ὑπερβέβληντο *ABCl*, ὑπερεβέβληντο editt. ante Kr. || 36. οἱ articulum addidi e conj. Meinekii. || 37. εὐκώνητον] no et correct. in B; εὐκώνητον *ABCl*; idque servandum erat. « Ad villitatem vini picis copiam conferre quamquam non inepte dici potest, alio tamen ducit librorum scriptura πρὸς τὸ εὐκώνητον, quod voca-

bulum etsi lexica ignorant, tamen recte formatum esse docet, ut alia mittam, Æschyleum πισσοκώνητος μόρος. Hoc igitur dicit, picis copia effici, ut vinum admixta pice bene temperetur. Vinum hoc modo temperatum a Græcis appellabatur οἶνος κωνίας, de quo vide Dioscoridem De caus. plant. 5, 48, Rhianum ap. Athen. p. 499, D. At potest illud εὐκώνητον etiam alio referri; ipsas enim lagenas pice circumlinebant veteres (v. Steph. Thes. v. κωνάω), quo magis vinum ab aeris contagione tutum præstarent. Hinc in laude vini ponitur, si in ἀπιττώτοις ἀγγείοις asservatum perdurat nihilque ingenitæ virtutis amittit. Cf. Strabo p. 442, 37. » MEINEKIUS. || 39. Σκουτάνων codd.; Σκουτάνων editt. ante Kr.; e Cluveri sent. em. Kr. || 41. οἰκίας codd.; em. Kr.; οἰκα-τίας Cor. || 43. γαυσάπαι Cor. || 46. ὑπεραλπίεις editt. ante Kr., recte. || 48. χρυσωρύχιον codd.; em. Cor. || 48. τῆς inclusimus utpote ejiciendum; om. Cor. || 51. ἡ om. editt. ante Kr.

P. 182, 13. τὸ] C Ald., Mein.; τῷ celt. codd. et editt. || 15. παραβέβληται *AC* et pr. m. B. || 18. οἱ om. editt. ante Kr. || 19. Σαθηνοὶ *AC*. || 22. Σινυέσσης h. l. codd.; Σινουέσσης Cor. || 35. Σαυνητικῶν *ACl*, Σαμνητικῶν Ald. || 26. Σαθηνη *AC*. || 28. Σαυνητικὰ C et A m. pr.; Σαμνη-τικὰ Ald. || 29. Οὐεστίνους codd.; em. Cor. || Πελεγγρίους *ABl*, Πελεγρίους C. || 30. τε om. editt. ante Kr. || Σαθη-νῆς *ABC*. || 31. δ' add. man. sec. in A. || 32. προσίασιν codd.; em. Cor. || 33. περικυκλοῦσιν editt. ante Kr. || 39. τοῦ ante Τυρρ. om. *CE* Cor. || 40. ἐπὶ] ἀπὸ *ABCl*, ὑπὸ *k* Cor. || 41. ὁ Σάτυς *AC*. || 44. τε om. editt. ante Kr. || 47. γεγενῆσθαι C Ald.

P. 183, 2. αὐτοὺς codd.; em. Xyl. || 5. αὐτῶν *Bl*, Ταρκυ-νητῶν *ABC*, Ταρκυνητῶν Ald. || 7. Μάρκω codd.; em. Cor. || 18. Πορσινᾶς *BC*; Πορσηνᾶς Xyl. || Κλουσίων Ald. || 20. ὡς om. Ald.; ἦν] ὦν e Tyrwh. conj. Siebenk. || 23. Κερεατίνοις *Al*, Κερεατινοῖς C. Post πραχθέντα lacu- nam notat Meinekius; λόγου ἄξια vel tale quid supplendum esse monet Bekkerus ap. Mein. Vind. Str. p. 50. Ni fallor, inter πραχθέντα et καὶ excidit simile verbum παρατιθέσθαι vel παρατιθέναι δεῖ. || 31. ἐνέγραψαν Cor. || 33. Κερετάνων A, Κερατάνων C. || 38. ὠνομάζετο] ἐλογίζετο Ald. || Καίρεα] sic A m. sec.; Κερέα A m. pr. et C; Κε-ραῖα g; Καῖρε voluit Casaub.; « At codicum scripturam tuetur Τεατέα, quod legitur p. 201, 34 et apud Ptole- mæum 3, 1. » KRAMER. || 46. νῦν om. Casaub. || 48. Κερετάνω A, Κερέτανω C; || 50. ἐπεπόλασε] Πελασγοί, φύλον ἀρχαῖον καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπιπολάσαν B, e quibus recipiendum est ἐπιπολάσαν, uti recepit Mei- neke. Corayus dedit: ἀρχαῖον τὸ φύλον καὶ κατὰ. Gros- kurdus post v. φύλον inseri voluit ὄν. || 51. νομίζω *Bkm* Cor.

P. 184, 4. γούνη] οὖνη *BCl*. || 17. « ὀνόματα incommodum est; sed quod Groskurdus scribendum censuit ὀνομαστί, vix ferendum. Fortasse Strabo scripserat ὄνομα aut ὀνόματι. » KRAMER. ὄνομα dedit Meineke. At ejicienda potius vox est. Originem debet variæ lectioni ὀνομάσαν-τες, quam quidam indicaverat scripto ὀνομάσα supra lite- ras καλέσα vocis sequentis. Nihil hoc corruptelæ genere frequentius. Aliud ejus exemplum habes p. 185, 20. || οἱ ante ὕστερον inclusit Cor. Quo opus non esse monuit Kramerus. καλέσαντες est nominativus absolutus, ut ἐξαγγεῖλαντες p. 232, 42. || 23. Λάρισσαν editt. ante Kr. || 24. τῷ δ'] τῷ γ' Ald. || τῷ] Cor. et no, ut vide- tur; τὸ *ABl*. τῷ C (?). || 29. ἡ] Lege καὶ, ut mon. viri docti. || 30. Εὐφορος *ABC*. || 34. ὄκησιν codd. || 35. ἐθην' ἂν] ἐθηκεν *ABl*; Ἑλλάδα punctis notavit B, om. *Ckno* Ald. || 37. καὶ ante μετὰ om. C; Τυρσηνοῦ A, Τυρ-σηνοῦς *Cl*. || 40. τῶν Πελ. ex antec. male repetita sunt. || 44. Ὀστίων A. || 46. Πείσας *ABC*. || 50. Κότσαν] Κό-

- συν *ABC*, quod recte retinuit Meineke. || 51. Post φασιν excidisse verba ἐκ δὲ Κόσης εἰς Ὡστία ἐπτακόσιοι τετταράκοντα (tot enim e Strabone p. 188, 2 sqq. colliguntur) censet Groskurdus, probante Meineke. At vix credideris Polybium pro 2500 stadiis, quæ Strabo usque ad Ostia exputat, non numerasse nisi 1350; contra vero facile fieri potuit ut usque ad Cosam non 1750, sed 1350 stadia esse putaret. Igitur mentio stadiorum 740, quam sane desideramus, inserenda est lin. 52 post vocem λέγει. || 51. εἰ insertum ex conj. Kramerii; male Corayus pro οὐκ dedit οὐν.
- P. 185, 5. τὸ ὄρητ. Ald. || 10. τοσαῦτ' ἐστὶ *CL*. || 16. Τιβρίδος Ald., Τιβέριδος Cor. || 19. Πείσης *ABC*. || 20. Μάκρας e Kramerii conj. scripsit Meineke. Recte. || «χωρίον nullo modo ferendum esse manifestum est. Parum feliciter tamen mutandum censuerunt Cluverius in ποταμός, Corayus in χωρίζων. Neque probabilis est Groskurdii opinio qui putat e margine hanc vocem receptam esse. Crediderim potius Strabonem scripsisse ποτάμιον.» KRAMER. Immo Strabo scripsit: ἐστὶν, ὃ πέρατι. Supra vocem πέρατι glossator posuit ὀρίω vocem usitatiorē. Inde nata lectio ἐστὶν ὀρίω ὃ πέρατι, deinde ἐστὶ χωρίον ὃ π. || 22. Πείσα ... Πεισατῶν codd. || 24. ὃν ejiciendum; om. editt. inde a Xyl. || 26. τὴν οἰμ. *B*. || 27. Αἴσαρος] Lege Αὔσαρος, monente jam Cluverio. || 28. τριχῇ] διχῇ conj. Cluver. || 37. κατακλύσειεν Cor. || 42. παρώξυνον Cor. || 43. γείτοσι Ald. || 45. κὰν] καὶ ο Cor. || στρατείας codd.; em. Cor.
- P. 186, 6. καὶ τῶν κατ. Ald. || 7. νεωσοίκους· διὸ καὶ codd.; em. Mein. || 12. πρὸς] πρὸ velim cum Cor. et Mein. || 17. γὰρ e Cas. conj. add. Kr.; [ἡ] προσχ. τῇ ἡ. Mein. || 24. συντήκεσθαι *m* et *mgo n*. || 30. τὰς ... ἀς] τοὺς ... οὓς editt. ante Kr.; τὰς præbent *Cno*, ἀς *ACL*. Cf. p. 468, 17. || 35. ἡ ejic. || 40. καὶ ὑπὸ τῶν *B*, καὶ ἀπὸ τῶν *Cno*. || 50. Κόρσινα *BC*. || 53. ληστειῶν Cor.
- P. 187, 6. καταβάλλουσιν *BC*. || 13. τριχιλίους] ο et margo *n*; β sec. man. in marg. *B*; χιλίους *ABCL*; 325 mil. pass. sec. Plin. 3, 12. || 17. Κάλαις *A* Cor. || 21. Διαγησθεῖς] Διαγηθρεῖς Xyl. Nomen aliunde non notum. Stephanus ex Hecataeo refert: Κύρνος, νῆσος πρόσθορος Ἰαπυγίας, in quibus corruptum illud Ἰαπυγίας fortasse in Διαγηπίας corrigendum est. Iolaenses in boreali insulæ parte Corsicæ proxima habitalasse subindicare videtur Ptolemæus qui ibi ponit Ἰουλιόλαν (Ἰολαίαν Grashoff.). || 23. τοῦ] τῶν *B*. || 25. κατεκράτησαν Ald. || 28. Τάρχοι *I* Ald.; Σωσινάτοι *C* Cor. || 29. Ἀκόνιτες editt. ante Kr.; || εἰ δὲ Cor., οὐδὲ *ABCL*, εἰ καὶ *no* Ald. et inter versus in *B* man. sec. || 34. ἐπειδὴν μὴ] Ἐπεὶ δ' οὐ Cor. || 36. δὲ] δὴ *C* editt. ante Kr.; στρατ. τεχνάζοντες conj. Piccolous. || 40. μούσμονες editt. ante Kr. || 43. Πείσης *ABC*. || 45. Post v. πρεῖς Groskurd. verba τῇ Ἰταλίᾳ excidisse putat. || 48. τριακόσια] 200 mil. pass. sec. Plin. 3, 13, 84. Quapropter διακόσια scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus, fortassis recte. || 49. Κόσαι Mein. ||
- P. 188, 2. Κοσῶν Mein. || Ὡστίαν] Ὡστιαν *A* hoc loco et infra l. 15; Ὡστία in antec. legitur, idque hoc quoque loco dedit Meineke. Sed fieri potest ut nostra fluxerint ex auctore latinum morem secuto. || 3. Γραουίσκοι Kramer.; Τραουίσκιον *ABL*, Τραουκίσκιον *C*, Γραουίσκιον editt. ante Kr. inde a Xyl.; Γραουίσκαι conj. Cluver. || Ἀλσιον] Ἀλειον *AL*; Ἀλλειον *BC*; em. Xyl. || Φρεγγία codd.; em. Cor. || 4. Τραουκίσκους codd.; em. Xyl. || 5. Ῥιγισούλλα *ABCL*; em. Cas. Dein ἱστορεῖται editt. ante Kr. || 6. Μαλαίω τοῦ *A*, Μαλαιώτου *BCL*; em. G. Hermann. Opusc. t. 5 p. 265. || 9. Ἀγυλλαν] Ἀγγυαλαν (sic) *AL*, Ἐγγυαλαν *C*, Ἀγυλαν *B*. || 10. Τραουίσκων *ACL*. || 11. Κερετάνων *AC*. || τριάκοντα] v' *B*, editt. ante Kr. || 15. Ὡστιαν *A*. || 16. Ἀλεῖον codd. || Φραιγίνα *ABC*, Φρεγγία Ald. || 19. Ἀρήτιον Ald.; Ἰπερουσία *ABC*; Οὐλσίνιοι *ACL*, Οὐλσίνιον *B* Ald. || 20. Βληρά τε] Βληράτη *B*, Βληράτοι *I*. || Φερεντήνον (sic) *ABC*. || 21. Φαλέριον *BC*, sicut Steph. B., Dionys. H., Ptolem.; quod apud Strab. quoque reponendum videtur. || 21. Νεπήτα leg. fuerit, monente Kramero, idque rec. Mein. || 24. Οὐ-ηίους] Οὐκείους *ACL*, Οὐκίους *B*. || 26. Καὶ Φαλίσκων] ὃ καὶ Φ. conj. Grosk.; ἡ vel ἦτοι Φ. ipse conj. in Ind. nom. v. Falerii. Nimirum si h. l. Falerium et Phaliscum tanquam duas Etruriæ urbes recenset, inepta sunt quæ in seqq. monet, nonnullis Falerios non Tyrrhenos esse, sed Phaliscos, gentem peculiarem. At duas urbes Strabonem distinxisse Faleriam et Phaliscum sive, ut nonnulli dicebant, Æquum Faliscum, in plano ad viam Flaminiam situm, collato Stephano, est verisimilius. Mendum latet in seqq., quæ variis modis viri docti tentarunt. Omnia optime procedunt, si ejeceris v. Φαλίσκους ante verba ἰδιον ἔθνος, quibus illud doctus glossator adscripserat. Falerii quum stirpis Pelasgicæ fuisse tradantur, suspicari etiam possis Strabonem scripsisse ἄλλὰ Πελασγούς, ἰδιον ἔθνος; sed minus id placet. || «ἰδιον ἔθνος Siebenk. ad sqq. refulit, omisso δὲ. Compluribus aliis præterea conjecturis tentatus est hic locus, quarum etsi nullam probandam esse puto, præcipuas tamen commemorasse haud alienum a re nostra videtur. Cluverius igitur (Ital. ant. p. 538) hæc proposuit: ... ἄλλὰ Φαλίσκους ἰδιον ἔθνος εἶναι καὶ ἰδιόγλωσσον καὶ τοῦ; Φαλέριους πόλιν αὐτῶν· οἱ δὲ Αἰκουμφαλίσκουμ λέγουσι κτλ. Quem in plerisque secutus C. Odofr. Müller (*Etrusk.* p. 109) hæc mutavit: ἔθνος εἶναι καὶ τοὺς Φαλέριους πόλιν ἰδιόγλωσσον· οἱ δὲ καὶ Αἰκουμ. Φαλίσκων κτλ. Groskurdus denique aliam viam ingressus scribendum censuit: ... ἄλλὰ Φαλίσκους. Ἰδιον [δὲ] ἔθνος τι εἶναι τοὺς Φαλίσκους καὶ πόλιν ἰδιόγλωσσον· οἱ δὲ Αἰκούων Φαλίσκων λέγουσιν κτλ., quæ probat Abeken (*Mittelitalien*, p. 36, n. 7). Ultima eodem modo scripserat Mannertus (l. 9, 1, p. 423). » KRAMER. || 27. Οἰακουσμφαλίσκων (sic) *A*, οἰακοῦ σμφαλίσκων *BCL*; em. Cor. || 29. Ὀχῆκλων *ABCL*; em. Cas. || Σαράκτω *ABCL*; Σορ. *B* man. sec.; em. Xyl. || τε] γε *ABCL*. || 40. Ἰπερουσία *A*, Περιουσία *C*. || 48. ἡ inclusit Kr.; malim tollere καὶ; καὶ δὲ scripsit Mein. || ἡ Τρ.] Kram.; γῆ codd.; ἡδὲ editt. ante Kr.; Πασσυμένα codd.; Τρασυμένα editt. ante Kr. inde a Xyl. || 50. εἰσβολαὶ Kr., ἐμβολαὶ editt. ante Kr., ἐκβολαὶ codd. || αἰσπερ] οἰσπερ codd.
- P. 819, 3. ἀφθονία] εὐθηνία conj. Piccolous in sequentibus tollens δ' particulam. Post τῷ inserui τε, sublato δὲ lin. 4. At simplicior structura, si ante τῷ inserueris α vel ἀπερ cum Cas., Siebenk., Cor., Groskurd. Verba τῷ... τῆς Ῥώμης ejecit Mein.; post μάλιστα transponi vult Kr. || 10. καὶ Μάρινον (*S. Marino* oppidum tertio p. C. sæculo conditum) glossatoris esse primus monuit Ortelius. || 11. Κιγγούνον *A*, Γιγγούνον *Bl* Cor.; Πιγγούνον *C* m. sec.; Γυγγούνον Ald.; em. Kramer. V. Cicero ad Att. 7, 11; Cæsar B. civ. 1, 15; Silius 10, 34. || 13. εἰσι] ἐστὶ *C* ex corr., *Bl*, Mein. || 15. ταύτη] ταύτης Cor. || 18. Σήνας] Σηλίας *ACL*, Σηνεγαλίας *B* Ald., Σηνογαλίας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. μέχρι τῶν Ἀ. editt. ante Kr. || 31. Τίθερι (sic) *AC*, Τίθερι *Bl*. || 32. λαρονοὶ] λάρονη *I*, Λάρολην *B* editt. ante Kramerum, qui καὶ λαρολην ex varia scriptura verborum καὶ Ναρνία ortum esse suspicatur. Certè de Larolo loco aliundenihil constat. Fortasse rivuli nomen prope Ocriculos in Tiberim exeuntis latet. || 32. Νάρνα codd.; em. Cor. || 33. Τίθερι *AC*, Τίθερι *Bl*. || μικρὸν om. Cor. || 34. πλωτὸς δ' οὐ editt. ante Kr. || 42. Ἀσίσιον Kramerus; Αἰσίον codd., quod non erat mutandum, monente Spengelio. Ἄσιον est Αἴσις Ptolemæi (hod. *Iesi*) ad Ἄσιον fluv. Nihil sunt quæ

- contra monuit Kramerus in Addendis et quæ in Vind. Strabon. p. 51 proposuit Meinek. In Strab. editione, mutata sententia, Mein. reposuit Αἴσιον. || 42. Καμέρτη B, editt. ante Kr. || 44. Τοῦδε, εὐερκῆς] Τουδερεὐελκῆς codd., nisi quod in o additur: γρ. Τοῦδε εὐκλεῆς; idem conj. Scaliger et rec. Siebenk.; εὐερκῆς e Cas. conj. rec. Cor. et celt. editt. || 45. Ἰγούιον] Ἰτουρον codd., Ἰτορον Ald.; e Cluveri conj. em. Grosk., Kr., Mein. || 51. δύο] δέκα codd.; e Cas. conj. em. Siebenk.
- P. 190, 7. Ῥεάτε, φ Grosk., Kram.; Ῥεάτον, φ Cor.; Ῥεάτω codd. || 8. Κωτισκωλίας ABCI; in B supra τ positum σ.; em. e Cas. conj. || 9. θεραπεύουσι editt. ante Kr. || 11. Κύρις B, Mein. et editt. ante Kr. || 13. Τάτιος] Στάτιος codd. h. l. et in sqq.; em. Xyl. Dein Πομπήλιος codd. || 14. Κυρήτας A. || 15. Τρήθουρα codd.; em. e Cas. conj. || τε] δὲ Cor. || Ἡρητον A, Ἡρατον B, Κρητὸν C. || 19. καὶ δὴ [καὶ] τὸ Cor. || 20. Ῥελτινῶν AC, Ῥελατίνων B. || 26. τῆς δ' ἀρχαιότητος... ἀνδρείαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν conj. Grosk., probante Kramer. || 31. τε inclusit Cor. || 32. « Verba οὐ πολλὰ οὐσα parum conveniunt viæ Salariae, ac videntur potius post Νωμεντανή collocanda. » KRAMER. Neque Strabo neque alius, quantum scio, prodidit quousque nomen viæ Salariae pertinuerit. Quod Roma Adriam euntes ab urbe in via Salaria proficiscebantur (v. Itin. p. 307), eo ipso viam Salariam ad mare Adriaticum pertinuisse Kramerus censere videtur. An igitur Prænestinæ quoque viæ nomen ad Beneventum usque pertinuisse dicamus, quoniam in Itiner. p. 302 in ea via Roma Beneventum iri legitur? Haud magis audiendus est Meinek. qui viam Salariam exignam (?) Sabini agri partem attigisse, indeque οὐ πολλὰν hoc loco dici opinatur. || 34. ἀπὸ] ὑπὲρ codd.; em. Cor. || 38. Αἴχοι] Αἴχοι codd.; Αἴκουσι Siebenk., Grosk. || Οὐαοκλοι ABC. || Ἀβθορριγίνες A. || 40. Ἀρδέαν] Ἀρβένναν A, Ἀρβαίνναν C, Ἀρβέναν l, Ἀρδέναν B, expuncto δ. || 45. κατάραντα no; κατάραντες Ald. || Λαῦρον ACI, Λαῦροντον B.
- P. 191, 11. ἐπιστᾶσιν Grosk.; ἀφίστησιν codd. || 14. Ἀμούλιον C, Ἀμόλιον Epit., Ἀμώλιον l. || 23. Σιλδίαν ABCI, Σιλουίαν Epit. || 24. εἰρξεν Cor.; ἡρξεν codd. || 26. μυθεύεται e Spengeli conj. Mein. || 32. Ῥέμον] « Ῥῶμον ABCI editt.; ex Epit. recepi alteram formam, confirmatam corrupta ejusdem nominis scriptura πρένιον, quam paulo post (lin. 51) exhibent codd. » KRAMER. Ῥῶμον dedit Mein. cum vetl. editt., idque ipse quoque servari velim. || 39. Post vocem αὐτοῦς quæ sequuntur usque ad v. τούτοις p. 202, 35 non habet A, in quo quaternio integer excidit. Eadem lacuna in ghi. || πως] πρὸς codd.; em. Letronnius. || 41. Φηδῆναι codd.; em. Xyl. || 42. Λαβικον (sic) Epit.; Λαβίνον BCI; Lavinium in lat. Xyl.; Καινίνον conj. Cluver. (Ital. p. 665). || 43. τεσσαράκοντα ejiciendum esse indicavit Cor. || 46. τόπος Φηστοί] Ignolus est locus, quem hoc nomine nullum fuisse puto. Lege τόπος [πρὸς] Σέκστω, Ad Sextum, notissimo loquendi genere. Σέκστω pro Σέξτω scrihebatur sicut Σέκστιος pro Σέξτιος supra p. 149, 40. || 50. Ἀθαρουίαν B, Ἀμβαραυαλίαν Cor; Ἀμβούρβιον conj. Salmas. ad Voris. Aurel. c. 20. || 51. Ῥέμον] πρένιον BCI, Ῥῶμον sec. m. in B. || 54. Καπιτ. BI.
- P. 192, 2. ἐπηγγέλλετο Epit., ἐπηγγείλεν Cor. || ἓνα om. Cor. || 7. πολιτείας Epit., πολιτεία BCI, editt. ante Kr. || 16. ἐπιξ. φασιν τὸν np Pletho, Cor. || 19. ἦν] εἶη np Pletho, Cor. || 22. δ γε Κύλιος CI, δ Κεκύλιος B Ald., δ Κεκύλιος Xyl., δ Καικίλιος Cor. || 27. [εἶναι] νομίσαντες editt. ante Kr. || Καρμέντην Cor., Mein. || 32. Αἰχούων] Αἰχων Mein., et sic ubique. Αἰχοι codd. habent supra p. 190, 38. || 34. Verba πρὸς... Πρεφέρνην e margine irrepsisse opinantur Kramerus et Meinek. || 34. Ῥαι-

- κῶν] Lege Ἀρικινῶν cum Groskurdio. || Ἀργυρούσκων] Αὐρούγκων bene conj. Grosk. || τινες] τινῶν np et inter versus B. || 35. Προφέρνην Cnp; Πρεφέρνην (Προφ. m. sec.) B; Πριβέρνην Cor.; Πριβερνατῶν Grosk. || 36. Οὐάσκων CI. || Πωμεντίνον] τόπων ἐντιμον BCI, τὸ Πομετίων ἐντιμον Ald.; em. Xyl. || 37. Ἐπίολα codd.; em. Xyl. || 40. Σοῦσαν C, Σοῦσαν l. || 41. Οὐάσκων CI. || 42. Λαουινίω codd., editt. ante Kr. || 43. Lege ἀπωθεν cum BC. || Ἀρκία BCI; em. Xyl.
- P. 193, 8. Λανουίου] Λανούγου BC, Λαουινίου l (?) editt. ante Kr. || Πωμεντίου Ald. || 9. Σιτήνης BC, Σητήνης Ald. || 15. τε inclusit Cor. || 17. ὀρμίζεται conj. Mein. in Vind. p. 52; in editione autem nihil mutavit. || 22. καὶ μέρους] ἔστι δ' ἂν μέρους np. Sunt et quæ ex parte levatis oneribus, Guarinus. Ἔστι δ' ἂν καὶ, μέρους ἀποκουφισθέντος, εἰσπλεῖ Corayus. Idem in notis: Ἴσως ὀρθώτερον ἂν τις γράφει· Ἀψασθαι· ἔστι δ' ἂν καὶ ἐκ μέρους (ἦ, καὶ μέρους) ἀποκουφισθέντα εἰσπλεῖ. At quum codicum np auctoritas nulla sit, deinde vero verba πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἀψασθαι inepte referantur ad naves quæ in alto subsistentes indeque rursus solventes fluvium omnino non attingunt, locus in hunc potius modum refingendus erit: ... τὸν ἀπόπλουν· [τὸ δὲ πλεόν vel τὰ δὲ πλείω], πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἀψασθαι ἐκ μέρους (vel κατὰ μέρος) ἀποκουφισθέντα, εἰσπλεῖ etc. Kramerus et Mein. vulgatum liquerunt intactam. || 24. Μάρκου codd.; em. Xyl. || 45. προγόνων codd.; em. Cor. || 47. ἐν] ἄνω codd.; em. Cor. || 48. ταύτη Cas. || 50. ἵχνη τῶν τότε πόλεων np Siebenk., Cor.; vetustissimorum reliqua exstant oppidorum vestigia, Guarinus. || 51. ἀς add. Cor. || 53. διακοσίους] ο' Ald. || 54. νησιάζον l Ald.
- P. 194, 2. καὶ om. Cor. || 5. ἐπ'] ὑπ' Cor.; προεχῆς Cor. De v. προεχῆς cf. p. 168, 30, p. 203, 9 et Steph. Thes. s. v. || 11. Σινουέσσης Cor. ubique. || 12 et 16. Αὔσωνίων codd.; em. Cor. || 18. ἐκατὸν] γ' l. || 21. Αὔριδος] i. e. Ufens; quare Xyl. Οὔριος, Cas. Αὔριος, Grosk. Οὔριος, Mein. Οὔριος scribi voluerunt. || 25. Φοραμίων BC. || 26. Αἰνουέσσης BC, sed Σινοέσσης mgo B. || 31. ἀφ'] ἐφ. CI. Ald. || 32. τῇ ὁδῷ] τῇ Ἀππία addunt knp et margo B. || 33. ἱρομουλκεῖ BC; γρ. ῥυμουλκεῖται δι' ἡμιόνων sec. m. in mgine B et codd. knp et editt. ante Kr., nisi quod δὲ post ῥυμ. addidit Cor. || Φορμία B. man. sec.; Φορμία CI et pr. m. B. || 31. Καιάταν] Κεάτα C, Καιάτα l, Καιάτταν Ald. || Καιέτας] Καίητας B, Κεήτας C, Καιάττας l (?) Ald.; Καιάτας Cor. Cf. p. 315, 25. || 39. ἀπὸ τῆς T. editt. ante Kr. || 45. Λεῖρις] Αἰρίς BCI, Ἐρίς Ald.; em. Xyl. || Κλάνις] Κλεανίς knp et m. sec. B. || 50. πρόσκεινται BCI, sed in B lit. σ expuncta. || 51. Πανδαρία BC, Πανδατερία Mein. || 54. Κεάτου BC, Καιάτου m. sec. in B.
- P. 195, 5. Σταγανός BCI; σιτάνοις] σιτάνω npr; Οὐησκίνω conj. Cluver. « Ex margine puto receptam esse hanc vocem, ubi σταγανός ut diversa scriptura adjectivi σταγανός additum fuisse videtur; idque postea propter ἐν mutatum est. Infra p. 242 ed. Cas. idem hic sinus commemoratur nullo nomine addito. » KRAMER. || 18. Στάτιος BCI. || 19. τε] δὲ Cor., Mein. || Μάρκος codd. || Κέλιον ὄρος codd.; em. Cor. || 25. κύκλον] τεῖχον Ald.; inde τοῖχον Cas. || 26. Κυρίνου Mein. || 27. Ἐσκυλῆνον Cor. ubique. || 28. Οὐμίναλεν B, Οὐμίναλε C, Οὐμίναλον h Ald., Οὐμινάλιον l Pleth., Sbk., Cor. || 32. Κολμίνας BCI, Κολλίνης Cor. || 34. Οὐμινάλιω h. || 50. ἀδιαλείπτως codd.; em. Cas.
- P. 196, 4. καὶ inclusit Cor., om. Mein. || 5. Τενᾶς BI, Τενᾶς C. || 8. Κλεάνις knp et sec. m. B. || 10. ἀπελευθέρων knp et inter versus B. || 42. ὑπερβάλλοντο Cor. || 47. παρέχων codd.; em. Grosk.; παρέχοντος Cor. || 48. κίρκω Ald.; δίσκω Cor. || 50. καὶ [αἰ] τῶν λ. Cor. || τῶν ὑπὲρ

n, τὸ ὅ. *BCL*. || 51. ἐπιδεικνύμενα *np*; ἐπιδεικνυμένων *Siebenk.*, *Cor.* || 54. τρία ἄμα τε καὶ *np*.
P. 197, 16. ταύτη] ταύτην *BCL*, ταύτη δὲ καὶ *np*; em. *Cor.*
|| 22. δὲ ὁδοῖς] δ' ἐπὶ τοῖς *BCL*, δ' ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς *no*; δὲ ταῖς ὁδοῖς *editt.* ante *Kr.* || 24. παρὰ] περὶ *Xyl.* || 29. Κάσινον *codd.*; em. *Cluver.* || 30. τὸ abundat; ἀπὸ *om. np.* || 32. Τουσουλάνου *np*, recte. || 36. Ἐσκυλίνης *B*, Κυλίνης *Cl*; Πρενεστίνης *BC*. || 37. Ἐσκυλίνον *Bl*, Ἐσκυλίνον *C*. || 39. τῷ παλαιῷ Λαβικῷ κτίσματι *editt.* ante *Kr.* || 41. Τοῦσχλον *k*. || 42. Πυκτὰς *C*. || 45. Φερέντιον *Ald.*; Φρούσινον *codd.*; em. *Cor.* || 46. ὁ Τρῆρος] Nomen aliunde non notum. Legendum puto ὁ Τόλκρος. *V. uol.* ad p. 199, 19. || 47. Ἀκούηνον *BC*, Ἀκούηνον *Ald.*; em. *Cor.* || ἐστὶ] *Id ferri* nequit, nisi verba μεγάλῃ... ποταμὸς μέγας parenthetice dicta esse putes. Quod quum haud facile credideris, *Corayus* dedit Ἀκούινον [δὲ] *μ. π.* ἐστὶ, *Meinekus* vero e *Groskurdii* et *Krameri* sententia vocem ἐστὶ *ejecit*. Sic salvatur grammatica, at pessundatur geographia. Nam *Aquinum* ad *Melpin* situm non erat, sed *Atinam* fluvii ejus fontibus appositam esse constat. Itaque mecum legas: Ἀκούινον, μεγάλη πόλις Ἀτίνῃ, παρ' ἧν *etc.* || 48. δὲ inclus. *Cor.* || 49. Κάσινον] « *Κασίνου* *l* (?) », *Ald.* *Corayus* scribendum suspicatur: καὶ ἐτέρου, *Κασίνου*· *Κασίνον* *κτλ.*; sed quum neque *Interamnæ* situs satis certus sit, neque *Casini* fluminis nomen nisi in *Chronico Cassinensi* (*v. Holsten. Ann.* ad *Cluver.* *Ital. ant.* p. 221) commemoretur, in medio res relinquenda. » *KRAMER.* Vel ἐτέρου vox indicat nomen fluvii a *Strabone* aut non indicatum esse aut in ipsa hac voce latere. || 51 et 52. Σιδικην. *codd.*; em. *Cor.*
P. 198, 4. Σήτεια *codd.*; em. *Cor.* || 6. Σίγνιον] *Lege Σιγνίνον*, ut post *Merulam* (*Cosm.* 2, 4, 4) aliosque monet *Kr.* || 7. πρὸς δὲ ταύταις] πρὸ δὲ ταύτης *codd.*; em. *Cluver.* || 8. Σύεσσα Τραπόντιον] *Συεσ. σατραπόντιον* *codd.*; γρ. Σύεσσα τῶν ποντίων *n*; Σύεσσα τῶν Πωμεντίων e *Cluveri* conj. *Siebenk.*, *Cor.*; Τραπόντιον *Kramerus*, qui « Τραπόντιον, inquit, respondet *Latinorum Tripontio*, quod commemoratur in inscriptione *Traiani* (*v. Chaupy Descr. de la maison d'Horace* t. 3, p. 391; *Morcell. de stilo inscr. lat.* 2, p. 129). Situm erat eodem loco, quo hodie mansio est, nomine *Tre ponti*, a qua fossa incipit a *Pio VI* per paludes *Pontinas* ducta, atque antiquam incepisse suspicatur *Westphal.* (*D. röm. Campagne* p. 49). Qui locus num *Strabonis* ætate idem nomen jam habuerit, incertum est: hoc vero certissimum ignobilem fuisse ac prorsus indignum qui inter oppida memorabilia recenseretur; particula τε cum præterea incommodissima sit, dubium mihi non est, quin hæc quoque pro interpolatoris additamento habenda sint. » Quodsi *Tripontium* istud *Strabo* commemorare voluisset, haud dubie mentionem ejus fecisset eo loco ubi de via *Appia* et canali hinc *Terracinam* ducto sermo est (p. 194, 29). Ceterum *Krameri* emendationem certam esse negaverim; nescio an verum viderit *Cluverius*. Fieri etiam potest ut in Τραπόντιον lateat Καρβέντιον (*Carventana arx* ap. *Livium*, 4, 53. 55. 56, *Καρουεντός* ap. *Dionys.* 5, 21), quod oppidum *Velitris* proximum fuisse debet, quamvis accuratius situm ejus definire non liceat. || 7. Ἀλέτριον] Hoc oppidum quum inter *Appiam* et *Latinam* vias situm non sit, aut erravit *Strabo* aut vitium latet. Haud ita procul a *Velitris* alicubi situm erat oppidum quod *latini* scriptores *Ulubræ* vocant, quod n. l. commemoratum fuisse suspicari possis. || περιουχίας *BCL*, παροιχίας *Ald.*, παροιχίδας *Siebenk.* || 12. ἀγῶνας *n* *Cor.* || 19. ὑπουργοῦν *Cor.* || 22. αἰ] ἡ *codd.*; em. *Cor.* || 24. Καπίτουλον] καὶ πίτουλον *BCL*; em. *Xyl.* || 25. Κερεάται *codd.*; em. *Kr.* || 27. Οὐερνάριον *C*, Οὐενάφιρον *Bl*; em. *Cor.* || 36. Οὐαλερία *codd.*; e *Cluverii*

conj. em. *Kram.* || 39. μὲν, [ἐν] ἡ *Cor.*, *Mein.*, probabili-
liter. || 40. Ἀννίων *BC*. || 42. καταλσῆ] καταράσσω *Cor.*; κατ' ἄλσῃ *kp Pletlio*, κατάλσει *Ald.*, κατ[άφυτον] ἄλσει *Grosk.* Cf. *Steph. Thes.* v. καταλσῆς. || 43. πεδίον vocem unus *C* exhibet. || 43. παρὰ] περὶ *Xyl.* || 44. καὶ inclusit *Cor.*; τοῦ καὶ mavult *Kr.* || 48. τούτῳ] ὁ inser. *Cor.*] ὁ Ἀνίων διέξεισι καὶ τὰ Ἀλβ. *np* et margo *B* et *editt.* ante *Kr.*
P. 199, 5. ἄκρον *codd.*; em. *Cor.* || 19. Οὐέρεστις] « *Οὐέρεστια* (sic) *C*, *Οὐέρεσις* *editt.*, quod nomen nisi hoc loco nusquam invenitur: neque qui amnis intelligendus sit constat. Plerique unum ex rivulis indicari putant, qui hac ex parte in *Anienem* cadunt: quorum nullus tamen *Prænestinorum* agrum videtur permeasse, nec ποταμὸς recte appelletur. Probabilior igitur *Abbatis Chaupy* opinio (*l. l.* 2, p. 320 sq.), fluvium illum censentis non diversum esse ab eo, qui haud procul *Præneste* ortus per vallem spatiosam ad *Lirim* decurrat, quem *Strabo* *Trerum* (p. 197, 46) nominavit. Atque licet haud male suspicetur ille alio nomine vocatum esse aliis in partibus (hodie quoque primum appellatur *Sacco*, deinde *Tolero*), corruptam potius esse crediderim *h. l.* codicum scripturam, in qua vel ὁ Τρῆρος latere facile concedas. Articulum certe *Strabo* in talibus addere solet. » *KRAMER.* (Cf. de variis vv. dd. sententiis *Bormann. Altlatinische Chorographie*, 1852, p. 76.). *Ni fallor*, fluvius *Prænestinorum* agrum permeans is est qui hodie *fiume di Palestrina* dicitur et in *Sacco* fl. exit. Quod nomen attinet, pro *Οὐέρεστις* scribi jubeo *Οὐέρεγς*, quum *Γ* et *ς* facile confundantur, *Οὐέρεγς* autem fluvius apte componatur cum oppido quod *Diodorus* (14, 98, 5) vocat *Vereginem* sive *Verreginem* (*Οὐεργίνος* et *Οὐεργήγινος* πόλεως *codd.*; quod in *editt.* legitur *Οὐεργήγινος* e *Livio* illatum est), *Livius* vero (*l. l.* 4, c. 1, 55, 56, 58; *l. l.* 5, c. 28. Cf. *Valer. Max.* 3, 2, 8) *Verruginem* dicit; id enim oppidum ad ripam sinistram hodierni *Sacco* fluvii in *Colle Ferro* recte ponere videntur *Nibby*, *Kiepertus*, alii. Inferior fluvii pars nunc *Tolero* vocatur, quod nomen apud *Ovidium* (*Fast.* 6, 563) et *Strabonem* (p. 197, 46) ita reponendum videtur ut apud illum pro *flumenque Tolenum* scribatur *flumenque Tolerum*, et similiter in *Strabone* pro ὁ Τρῆρος legatur ὁ Τόλκρος. Videlicet *Ovidius* *Rutilium* consulem in *Toleno* fl. (*Telonium* *Orosius* dicit 5, 18) periisse, *Appianus* vero (*B. C.* 1, 43) *Lirim* fl. trajec-turum letaliter sauciatum esse produnt. Quæ ita *Nibby* (*Cont.* 3, p. 371) inter se concilianda censet ut prælium commissum sit ad confluentes *Toleri* *Lirisque*. Ad confluentes vero sita erat *Fabrateria*, παρ' ἧν, ut *Strabo* ait, ὁ Τρῆρος (*l. l.* Τόλκρος) ῥεῖ. Cf. *Bormann* *l. l.* p. 78 et p. 200 sqq. || 22. Ἀλγιδον] Ἀλγινον *BCL*. Locum corruptum esse putat, et verba τὸν κατὰ Ἀλγιδον ὑψηλῇ ejici vult *Burm.* *l. l.* p. 45. At sana sunt omnia, modo Ἀλγιδον intelligas de oppido, ejus in antec. *Strabo* memineral, non vero de monte *Algido*, quem *Noster* omnino non commemorat. Vocem ὑψηλῇ *lin.* 22 post v. ἐστὶ collocari vult *Groskurd.* || 27. εὐγαίος *C*. || 37. ἐξήκοντα] εἴκοσι conj. *Cluver.*, *Holstenius*, *Wesselingius*, coll. *Dion. Hal.* 6, 32, *Philostrat.* *V. Apoll.* 4, 12, et *Itin.* At 160 stadia habes etiam p. 191, 3 et 10, ubi *Ardea* satis recte 160 stadia ab urbe distare, minus recte autem eadem distantia inter *Romam* et *Albanum* montem esse proditur. || 39. Λανούιον] Λαυνίνιον *codd.*; e *Cluveri* conj. (*Ital. ant.* p. 936) em. *Kr.* Cf. p. 192, 42. 193, 8. Omnes codicum literas servare licet scribendo *Λανίουιον*; nam *Lanivium* oppidum persæpe vocatur in *inscript.*, indeque ortum est vitiosum istud *Λαυνίνιον*. || πόλις *Ῥωμαίων*] ἄποιος addi voluit *Clu-*

- verius; πόλις [ἀρχαία] P. conj. Kr. || 42. τοῖς] τῆς BCl; e Cluverii conj. em. Siebenk. || 43. Corruptum locum Groskurd., aliis viam monstrantibus, ita restituit: ἀναβαίνουσι. Τῆς δ' Ἀρκίνης τὸ ἱερὸν λέγουσιν ἀφ' ἰδρυμά τι τῆς T. Fort. etiam erat ἀναβαίνουσιν ἔστιν. [Τῆς] δ' Ἀρ., ut conj. Cluverius. || 50. καὶ λίαν] καὶ μίαν codd.; em. Cor., qui omisit καί. || 53. Ἡγερία] ἱερία; em. Cluver.; Leg. ἡ Ἡγερία cum Cor. et Mein.
- P. 200, 6. καὶ tolli vult Cor. in not. || 7. ὅρος inclusit Cor. || 10. Ἀλθῆ codd.; em. Cor. || 11. λίμνη.. πελαγία codd. Quod ut ferri posset, ἔστι δὲ καὶ λίμνη Φουκίνα πλ. dederunt np. || 12. καὶ πάντες [δ'] οἱ πλ. proposuit Mein. in Vind., ipse tamen non recepit. || 16. ἦτοι... ἦ] εἴτε... εἴτε e Xyl. conj. Cor. || 19. ἐπὶ] περὶ C. || 28. προσαυπείων Ald. || 32. καὶ additum ex np. || 36. ἡ Πικὴν np. || 38. Πικένιοι np. || 46. ἀνώμαλον] np, μᾶλλον BCl. || 47. Κάστρου] λεάστρου BCl, κάστρου np. Idem e conj. dedit Xyl. At 800 stadia non ad Castrum pertinent, sed usque ad Matrinum, et Matrinum Piceni terminum esse Strabo dicit p. 201, 9. Itaque ex Λεαστροῦ eliciendum est Ματρίνου. Quod codd. np præbent κάστρου non maiorem auctoritatem habet quam conjectura Xylandi.
- P. 201, 2. καὶ πυροφόρος Cor., Mein., recte, opinor. || 4. « Πνευστία nusquam præter hunc locum commemoratur, neque improbabilius Du Theil et Groskurd. conjiciunt scribendum esse Πολλεντία. Idem oppidum alio nomine magis noto nominatum fuisse videtur *Urbs Salvia* (v. Plin. 3, 18). » KRAMER. Fieri etiam potest ut leg. sit Τολεντία (Tolentinum), quæ urbs proxima est Septempedæ. || 4. Ποτ.] Πετεντία BC. || 8. Κάστρ.] Kram.; καὶ τρουνόου codd.; Καστροννοῦον conj. Cas.; Καστρονμνόου. Sieb., Cor., quod sane malis. || 11. αὐτῇ] αὐτὴ codd.; em. Cor. || 12. Lacunam ita explet Grosk. : χωρίον· καὶ [γὰρ ἔρυμα αὐτῷ ὁ λόφος ἔστιν] ἐφ' ὃ etc. Kramerus proponit χωρίον καὶ [διὰ τὸν λόφον] ἐφ' ὃ. Innumera talia excogitare licet, quibus non est immorandum. || 13. παρακείμενα C. || 14. Οὐήστοι BCl, Οὐεστινοὶ np; em. Xyl. || 15. Πάλιγνοι BC; Φρεττανοὶ ubique BCl. || 26. δὴ] Kram.; δὲ codd. || 31. Πομπεδίου codd. || 33. Σούλων e Cluv. conj. Meineke. || Μαρούθιον Cor. || 34. Τεάτην τὴν] Τεγεάτην C, Τεαγεάτην B, Τραγεάτην l; em. Xyl., nisi quod τὴν art. om.; Τεάτον Cor. || 35 et 44. Αὐτερνόν BCl; em. Xyl. || 39. Ejice τῷ. || 45. αὐτῇ] Grosk., Kr., Mein.; αὐτὸ... αὐτὸ codd. quod servans Coray. in sqq. ὅμορον scripsit. Ceterum Buca, quæ Tiferno fluvio propinqua fuisse jure censetur, minime erat ὅμορος Teano urbi ad Frentonem sitæ. Neque apte Buca maritima cum Teano mediterraneo componitur. Quare interpr. gall. post Bucam alius loci mentionem excidisse suspicatur. Intermediam inter Tifernum et Frentonem regionem tenebant Larinales, in eoque tractu non ita longe ab ora erat Cliternia opp. Fortasse igitur post αὐτῇ Φρεντανῶν excidit εἴτ' ἡ Λαρινανῶν. Sed malim : καὶ Βούκα· εἴτ' ὁ Φρέντων ποταμὸς πρὸς Τεάνῳ τῷ Ἀπούλῳ ὁρίον ἔστι τοῖς Φρεντανοῖς, [οὗ Τευτρία νῆσος (altera ex Diomedæ ins.) πρόκειται,] πέτρα etc. Fortasse tamen ipse Strabo erravit; videlicet quum nonnulli Frentanorum terminum non Frentonem sed Tifernum ponerent, facile fieri potuit, ut duos istos terminos confundens Strabo Bucam Teano vicinam esse putaverit. Quamquam minus hoc mihi verisimile esse videtur. || 46. Ὀρτώνιον] « Ὀρτιον Ald. Sed quum nec hoc nomen nec id quod codices exhibent, alibi inveniat, alii Ἰστώνιον putarunt scribendum esse, alii alia (v. *Romanelli Scoverte Frentane* 2, p. 238 sqq.). Equidem hunc quoque locum ab interpolatore potius quam a Strabone profectum crediderim. Jam primum
- apto connexu cum iis, quæ proxime præcedunt, prorsus carent hæc verba, neque magnopere juvamus particula δὲ a Corae et Groskurdio addita; deinde pluralis πέτραι, licet p. 228 ed. Cas. similiter positus sit, h. l. tamen minus ferendus est, et vox ipsa, id quod majoris momenti est, nulli loco per totam Frentanorum oram convenit: campi enim patentes sunt, quibus colles amœni passim interjiciuntur; denique infinitivus εἶναι recentiore ætate paululum redolet, quamquam similes structuræ apud Strabonem inveniuntur. Ad Ortonem autem a barbaris medio ævo, quod vocant, occupatam hæc verba referenda esse arbitror. » KRAMER. Quibus fidens Meinekius verba ista ejecit, nescio an inconsultius. Præcipuum argumentum Kramerus ex eo petivit quod πέτραι vox in oram Frentanam non cadit. At bene cadit in insulas quæ Frentoni fluvii ostio in alto objacent. Quidni has Strabo una cum Frentone fl. memoraverit? Certe Frentanos sec. Strabonem usque ad Frentonem fl. pertinere ex parapli stadiis 490 colligitur. Haud igitur mentionem ejus fluvii auctor neglexerit; immo Frentonis mentio in causa fuerit ut deinceps retro gressum agens Strabo etiam Sagram fluvium tantquam septentrionalem terminum commemoraret. Jam quomodo locum refingi velim, dixi in antec. Pro ὄριον quidam scripserat, quod modo legerat, Ὀρτων; corrector super τῶν literas posuit τῶν; hinc natum Ὀρτώνιον, quo corruptelæ genere nihil frequentius est. Pro πέτραι dedi πέτρα, quum ex duabus insulis Diomedæis unam tantum habitatam esse Strabo alio loco referat. Quare e Plinio assumpsi Τευτρία nomen, quod quoniam πέτρα voci simile est, facile omitti potuit. Ceterum si quæ antecediunt usque ad verbum Ἀπούλῳ genuina esse putaveris, deinceps in hunc fere modum scribere licet: ὄριον δ' ἔστι τοῖς Φρεντανοῖς [ὁ Φρέντων ποταμὸς, οὗ πελάγαια πρόκειται] πέτραι etc. || 48. εἶναι] Leg. εἶναι λέγονται cum np, vel εἰσὶ cum Xyl. || 49. Αὐτέρνου lB; supra ui in B scriptum mi; Ἀντέρνου C. || 50. Φρεττανούς codd., et sic in sqq.
- P. 202, 2. Σαυνίτις παρήκουσα ἐν Ald. || 5. Σινοέσσης E, Σινοέσσης celt. codd. || 16. ταύτην [τὴν] περὶ no Cor. || 18. μετ' ἐκείνους e Tyrwhitti conj. Siebenk. et Cor.; οἱ δ' ἐκείνους codd.; σὺν ἐκείνοις conj. Kr., minus a codd. recedens; Meineke vulgatam servat, de corruptione non admonens. || 31. τῷ inclusit Cor. || 34. Καλινόν B m. sec., Καλινόν Cl et B m. pr.; καὶ [τὸν] K. Cor. Dein leg. Συρβεντίος cum Cor. et Mein. Inde ab h. loco denuo incipiunt *Aghi*. || 44. Οὐλπουρος BC. || 48. Σικελιωτίδων mavult Mein. || 51. Leg. μὲν [τὴν] ἀποιχίαν cum Cor. et Mein. || 54. ἡτύχει [ἡ τε πόλις] καὶ Grosk. et Mein., nisi fort. ὥς ante καὶ excidit aut αὐτὴ τε ante ἡτύχει.
- P. 203, προσεχῆς] προσήχης ABE, προήχης Cor. Cf. p. 194, 6. 387, 12. Fort. καὶ [λιθί] προσεχῆς, coll. p. 205, 31. || κητεῖται] κητταί A, κητεῖται BC; em. Cas. || 13. δὴ] καὶ C. edit. ante Kr. || λιμὴν] λίμνη BCl, λίμνη A; e Cluv. conj. em. Cor. || 20. ἡ ἡίων Ald. Post βάθος BCl addunt ἀένναον, quod in ἀέννα mutari et post v. ὕδατα poni voluit Cor. in not. || 13. τὰ καὶ πρὸς] καὶ τὰ πρὸς codd.; em. Xyl. || 24. τῆς πελαγίας tanquam ab interpolatore (?) profecta, ejicienda censuit Kr., ejecit Mein.; τῆς παραλίας Cor., quod probat Groskurd., Kramerus se non intelligere fatetur. Chersonesus non litore ἀπολαμβάνεται, sed isthmo sive linea per isthmum in transversum ducta. Igitur legas: ἀπὸ (malim ὑπὸ) τῆς πλαγίας τῆς etc. || 26. ἐπ' αὐτὴν [τὴν] Κύμην Cor., recte, puto. || 27. αὐτὴν] Leg. αὐτῇ cum Cor. et Mein. || 34. προσδραχῇ Siebenk., Cor., Kr., Mein.; προδραχῇ ABCI. || ὁ Ἀορνὰς i Cor., Mein. || 38. « Hæc intelligerem sic scripta αἱ καὶ διεσιδαμονίαν [τῷ τόπῳ παρεσκεύαζον]

καὶ κατασκήιον etc. » MEINERKE; αὶ κατὰ δεισιδαιμονίαν [δὲ] κατάσκηιον ἐποιοῦν τὸν κόλπον conj. Piccolous. Ejusmodi loci quum ἐνθεοὶ et κάτοχοι dicantur (v. Pollux 1, 15), scribere possis : αὶ καὶ δεισιδαιμονία κάτοχον (sive κατάρχετον, monente Piccolous) ἐποιοῦν τὸν κ., vel αὶ κάτοχον] δεισιδαιμονία δι[ὰ τὸ] κατάσκηιον ἐποιοῦν τὸν κ. || 41. ἀπὸ] ὑπὸ recte CEi Cor. Mein. || 42. τὸ add. Kr. || προθυσάμενοι recte codd. præter o qui m. sec. προθυσομένοι, quod male rec. Kr. || ἱλασόμενοι codd.; leg. ἱλασάμενοι cum Cor. et Mein. || 46. ἐργολάβηκ. ABCI. || 47. ποταμίου] ποτίμου e conj. Xyl., Cor. et Mein.; recte. Cf. 178, 49. ἴδρυται codd., Mein.; ἴδρυτο Cor., Kr. || 51. καὶ om. Xyl.; τοῖς] τις codd. || 52. προσοικειῶν B manu sec., προσοικῶν ACI et B m. pr.

P. 204, 2. μεταλλείας] μαντείας Cor. || 4. χρηστήριον ho et mgo E; ληστήριον ABCEI. || 12. συμμένει codd.; em. Xyl. || 18. ἐπὶ Νέαν] ἀπινέαν A, ἀπίνεαν BI; em. Xyl.; ἀπὸ νέας πόλεως καὶ Δικαιαρχίας no; καὶ [τὴν] ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχίας [τῆς] ἐπὶ τ. B. Coray; Groskurdus verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, Kramerus verba τε καὶ ... Βαταῖς interpolatoris esse opinantur. Meinekius monet dixisse de hoc loco, sed non persuasisse Jacobum Ruca in *Interpretatione di un luogo di Strabone* (Napoli 1850), quem librum inspicere mihi non licuit. Putari possit verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς corrupta esse; ac quoniam e Plin. constat colles inter Dicæarchiam et Neapolin interjectos *Leucogæa*, campum vero hujus tractus *Laborias* vel *Leborias* (a voce λεβηρίς, λεπορίς) vocari; fort. aliquis conjiciat : ἐν τοῖς [Λευκο]γαίοις vel ἐν ταῖς [Λα]βορίαις. At hæc longius petita parumque probabilia forent. Ad hoc potius attendi velim, verba illa suspecta, quum eo quo nunc leguntur loco non solum inopportuna sed etiam manca sint (dicendum enim erat τῆς ἐπὶ τ. B.), perapte locum habere potuisse in versu sequente, ubi, ne diversi Cimmericorum populi confunderentur, vel ipse Strabo vel glossator quidam scripsit : περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς Βαταῖς Κιμμερίοις. Præterea patet codicum scripturam καὶ ἀπινέαν corruptam et τὴν articuli defectu mancā esse. Quæ quum ita habēant, nescio an vulgatæ lectionis origo ex eo repetenda sit, quod in codice aliquo exaratum fuit hunc in modum :

ἐπὶ Νέαν πόλιν
καὶ ἄλλην ἔμπαλιν ἐκ Δικαιαρχίας ἐπὶ Νέαν πόλιν
ἐπὶ ταῖς Βαταῖς
ἐπακολούθησαντος πῶς τῷ περὶ τῶν Κιμμερίων.

Auctor hujus scripturæ verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, quæ versu secundo post v. τῶν inserenda erant, putavit variam lectionem vel correctionem indicare verborum ἐπὶ Νεάπολιν, quæ ideo expunxit, et, ne phrasis hiaret, in alium locum transtulit. || 28. δὲ abundat. || 29. « An ἄχρηστος ὢν, ὁστρέων? Mein. || 33. Βαίου] Xyl.; Βαταῖ A, Βαία BCI, quod fortasse non mutandum, quamvis supra p. 21, 37 legerimus Βάιον. || 34. καὶ τὸν Μισηνόν. ἐξῆς codd.; καὶ τῶν Μισηνῶν ἐξ. Ald.; em. Grosk.; καὶ τὸ Μ. ἀπὸ Μισηνοῦ conj. Casaubonus. Malim [ὡς] καὶ τοῦ Μισηνοῦ τὸ Μισηνόν, ut ex Marklandi conj. dedit Corayus. Meinekius glossema odoratus verba καὶ τ. M. ejecit. || 35. ἀκταῖ] « Vide an ἄκραι scribendum sit. » Mein. || 39. τῶν ὑδάτων ... θερμῶν ὑδάτων ob inelegantem ejusdem vocis repetitionem summopere displicet. Pro τῶν ὑδάτων, legerim τῶν ἀτμῶν. Sequentia aperte corrupta. Holstenius legi voluit : ἃ πᾶν τὸ χωρίον ἔχει, medicina lenissima, at sententiæ loci non satis accommodata. Corayus : ἅπαν [γὰρ] τὸ χωρίον ἐκεῖ[νο], omissa in sqq. voce ὅτι. Eodem modo Meinekius, nisi quod servat v. ἐκεῖ. Conjecturam ἐκεῖνο habes etiam in *hi*. Kramerus vocem ὅτι ante ἅπαν transponendam suspica-

tur. Legendum puto : τῶν ἀτμῶν, [ὧν] ἅπαν τὸ χωρίον ἔχει μέχρι κτλ. || 52. περιεκλιμένον BCI; περιεκλεισμένον editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 205, 1. Lege βρωμώδεις, ut Mein., monente Dindorfio in St. Thes. s. v. || 3. Νέα πόλις E. || 4. Πιθηκουσαίων BC. || 5. σῆμα, sed supr. μνήμα, E. || 8 τινες codd.; em. Xyl. || 15. ἐξηθιακὰ φράτρια AI, ἐφηβειακὰ BC. || 16. πενθηρικὸς ABC. || 20. Δικαιαρχίας C, quod quum rectius habet, Meinekius dedit ubique. || 32. ἄλλως Bkno. || 40. Πομπαιῶν codd.; em. Cor. || 42. Σαγνήται A, Σαμνῖται C, || 43. Νουκαιρίας C; Ἀχερρῶν Kram., Ἀγγέρων AI et sec. m. B, Ἀχερῶν B m. pr. et editt. ante Kr. || 45. Πομπηία] ποιεῖ codd.; em. Tyrwh. || 47. Οὔεσσούδιον AI, Οὔεσσούνιον B, Οὔεσσούδιον B m. sec. || 50. κοίλας A et pr. m. C. || 52. ὥστε e Cas. conj. Cor.

P. 206, 3. πυρὸς [λίπος τι λαβεῖν ὃ] εὐάμπελον Grosk. || 4. ἔχειν (μὲν) γὰρ τὸ λιπαῖνον (καὶ) τὴν Coray. || 9. Πομπέα A, Πομπαιά BC. || 10. Πρηνουσσὸν ABI, Πρηνουσσὸν C; em. Cor. || 14. Σεινηρούσσας Cor. || 14. Συρρεντὸν] Σύρραιον BCI. || 16. τῶν] τὸν BI; omisit vocem A. || τὸν] addidit Cor. || 24. Πιθηκουσσὸν BC hoc loco et in sqq. || 29. ὑπορορὰς ACI. || 31. Συρακοσίαν A Mein. || 40. συναπτούσας νήσους πρὸς ex n Siebenk. || πρὸς τε Ἑλληνας ABCI; em. Xyl.; πρὸς τε τὰς νήσους mgo B m. sec. et Cor. || 42. Λιπαρέων E. || 43. Δικαρχίαν C. || 52. Ἐπωμέα] Lege Ἐπωπέα cum Du Theil, Cor., Grosk., Mein. e Plinio 2, 89, § 203 : *Ferunt in his montem Epopon*, quod nomen apte inditum monti a quo late prospectus patebat. Cf. Ἐπόπη Acrocorinthi nomen ap. St. Byz., ubi v. not. Meinekii, qui etiam infra p. 215, 41 pro Ἐσῶπιν recte, opinor, reposuit Ἐπῶπιν. || 52. τιναγέντα] B, supra scripto ῥαγέντα; παγέντα Aghino, ex quibus hino in margine habent ῥαγέντα. || 54. πάλιν] inclusit Kr., utpote e sqq. huc translatus; om. Mein.; πολὺ δὲ no Cor.

P. 207, 2. τὴν θαλ. B ex correct.; τῆς θαλάττης codd. || 4. μετ' ex Epitome additum || 6. τοὺς] τοῦ codd.; em. Xyl.; ἄνω ex n suppl. Cor. || 8. Κάπρα ABCI. || 12. Καπριάς ABCI. || κτίσμα codd.; em. Cor. || 16. ἐτυμ.] ἐτοιμότητα ABCI. || 19. αὶ τῶν ἄλλων codd.; em. Cor. || 20. Καλατία] Καλατερία codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 21. Καύδιον] Καλύδιον codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Οὐνενοευντὸν A, Βενεθεντὸν mgo A, Οὔνενοευντὸν BC. || Κασίαμον ABC, Κασίλμνον I. || 22. Οὐατούρνου AB, Οὐλτούρνου I et B m. sec., Οὔουτούρνου (?) C. || 25. ὥστ' ὑπὸ] fort. ὥστ' ἐπὶ. » Mein. || μεδίμνου] vox corrupta; μῦδος e Cas. conj. Cor., Mein., coll. Plin. 8, 82, Valer. Max. 7, 6, 3, Frontin. Strat. 4, 5. || 27. τε recte om. I. || 29. ἕως] ὡς codd.; em. Cor. || 30. φησι ABI, em. Xyl. || 34. Κάλκη codd.; Κάλη Cor.; Κάλης e Cas. conj. Kr. || 36. τε ejiciendum. || 38. Ἀχέραι BCI. || 39. Σαυνίδας ABC, Σαννίδας I. || 44. ἐκπεπότηται codd.; em. Cor. || 48. ὁμοίως ὁμοροῦντας] ὁμόσε χωροῦντας Cor., ὁμονοοῦντας idem in notis, ὁμοῦ προχωροῦντας Grosk.; οὕτως ὁμονοοῦντας aut ὁμοφρονοῦντας conj. Kram.; ὁμοίως ὁρμῶντας, *pariter ut antea feroces ad audendum*, Meinekius. Mihi in ὁμοροῦντας latere videtur εὐημεροῦντας. || 53. τῷ [Μαρτίῳ] κάμπῳ editt. ante Kr.

P. 208, 6. καὶ γὰρ τοῖ] τοίγαρτοι Mein. || 8. Αἰσερνία] Ἐσερνίνα codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Πάννα] Παύνα I Ald. Ejus nominis locus non notus est. Quum Tabula Peut. in regione inter Æserniam et Telesiam media habeat *Ebutianam* (h. *Ailano*, ut videtur), in Πάννα latuerit τιαννα; adeo ut, si recte habet nomen Tabulæ P, literæ Ἐβου vel Αἰδου supplendæ sint. || 9. συνεχῆς Οὐενάφρω] Telesia a Venafro longe dissita erat, adeo ut contermina ea oppida fuisse haud recte dicantur. Num igitur Strabo erravit? an alius oppidi mentio post vocem

Τελεία excidit? Fortasse Alliphas memorandas fuisse censet interpretes gallicus. Verum Alliphas non inter urbes evanidas, sed inter ἐτι συμμενούσας Strabo recenset p. 198, 32. Cogitare liceret de *Cluturno* oppido, quod Tabula Peut. habet Venafro proximum. Sed, si quid in codd. erratum est, nescio an potius pro Οὐενάφρω Strabo scripserit Οὐολτούρνω. || 12. ἔγενοσά C. || διότι] ὅτι no; in B literæ δι (fort. ex præc. αἰ ortæ) expunctæ sunt. || 15. εὐξαιντο o Cor. || 20. Ἄρει conj. Kr.; ἐπευφήμισαν Ald. || 22. « Verba ἐτύγγανον ... ζῶντες commodius ponerentur post ἐκείνους. » *Kram.* || 31. καὶ inclusit Cor. || 35. νόμον] μόνον codd.; παρὰ om. edit. ante. Kr. || 49. ἐξετρήσαν Mein.; εὐ ἐτρήσαν codd.; ἐνετρήσαν Xyl.; ἐτρήσαν Cor., Kr. || 51. συν e Bekkeri conj. addidit Kr. || 54. ἐπὶ] ὑπὸ Xyl.

P. 209, 7. μέχρι τῶν Φρεντανῶν edit. ante Kr.; μέχρι τῶν Λευκανῶν legendum esse censuerunt absque veri specie Cluverius (Ital. p. 1188), Du Theil, Grosk.; verbale margine illata esse putat *Kramer.*; eiecit Mein. Tueri verba licet scribendo τὴν Σαυνίτιν [τὴν] μέχρι Φρεντανῶν. Cf. p. 202, 2 : ἡ Σαυνίτις ἐν μεσογαίᾳ μέχρι Φρεντανῶν. Sin in margine legebantur, inserenda erant lin. 9. (ἀπό-σπασμα τῶν μέχρι Φρεντανῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικεντίνων. || 8. Πικεντίνων *Kramer.*, Πικεντίνων codd. || 10. μετακισμέ-ων codd.; em. Xyl. || 12. Verba Συθαρίται ... ἀντεχόμε-νος transponenda esse post ἡ Ποσειδωνίᾳ lin. 41, recte monuerunt Du Theil, Grosk., Kr., Mein. || 17. Σειρηνοῦσων BCl. || 18. Μάρκιννα BCl. || Ἰταλίαν] Καμπανίαν codd. præter C qui Κανίαν habet. Aut Λευκανίαν aut Ἰταλίαν scr. conj. Du Theil.; illud ferri nequit (nam de *vetere* aliqua Lucania nihil constat); hoc probarunt *Kramerus* et *Meinek.* Contra *Groskurd.* in antec. scribi voluit μέχρι [τῆς Λευκανίας καὶ] τοῦ Σιλάριδος, adeo ut Silarus dicatur ab hac Lucanorum terra dirimere τὴν ἀρχαίαν Καμπανίαν, quippe quæ Picentinorum regionem olim comprehenderit. At de *vetere* hac Campania nihil constat; vetustiores geographi, ut Scylax et ii, quos sequitur periegeseos poeta anonymus, Picentinorum regionem Samnitibus attribuant. Ceterum pro Καμπανίαν manu violenta reponendum esse Ἰταλίαν minime asseveraverim. Strabonem h. l. de sui potius ævi statu geographico quam de casæ antiquitatis instituto dixisse mihi verisimilius esse videtur. Jam vero constat Augustum ita rem instituisse ut *prima* Italiæ regio Latium et Campaniam comprehendens a Tiberi ad Silarum pertineret et comuni Campaniæ nomine designaretur, ea autem regio, quæ post Silarum sequebatur, esset *tertia*. Quare nescio an legendum sit : μέχρι τοῦ Σιλάριδος τοῦ ὀρίζοντος ἀπὸ τρίτης τῆς χώρας τὴν α' χώραν [ἦτοι] Καμπανίαν. In mentem etiam venit ... ἀπὸ τῆς ἐφεξῆς χώρας τὴν [ἐπ'] ἀρχίαν [τῆς] Καμπανίας. Sed illud malim. Sane quidem Strabo de ista Italiæ divisione nusquam exponit; sed omnino πολιτικά hæc defugere solet, Italiæ vero divisionem sui temporis lectoribus bene notam esse existimaverit. Ipsum non ignorasse eam tum per se patet, tum inde probatur, quod Venafrum, quod erat oppidum Samniticum et a Strabone p. 108, 9 juxta Samnii loca memoratur, alio loco (p. 198, 27,) ad Latium, alio (p. 202, 37) ad Campaniam refert. Nimirum Venafrum, et Latio et Campaniæ proximum, Augustus primæ regioni adjunxerat, ut ex Plinio (3, 9, § 63) colligitur. || 24. ποτίμου Eustath. ad Dion. 358; ποτα-μοῦ codd.; ὄντος τοῦ ποταμοῦ τούτου edit. ante Kr. Ceterum pro περὶ etc. ex Eustathio legi velim : ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου τὸ καθιέμενον ... ἀπολιθοῦται (ἀπο-λιθοῦνται AC). || 29. δημοσίῳ BCl; ἐκποτε τῷ δημοσίῳ conj. Cor. || 40 Ἀργονίας] « Ἀργωνίας Cor., nescio quo sensu, Casaubonus aut Ἀργείας aut Ἀργώας reponendum

censuit, quorum priori favent quæ leguntur apud Plinium 3, 9 : *Ager Picentinus fuit Tuscorum, temple Junonis Argivæ ab Jasone condito insignis*. Sed a codd. scriptura illa forma nimis abhorret, quæ alteram contra valde commendat. » *KRAMER.* Ἀργώας rec. *Meinek.* Attamen quod apud Plinium editur *Argivæ*, id de conjectura scripsit Hermolaus Barbarus. Variam scripturam Silligius notat ex optimo codice Riccardiano (sæc. ix) *Arue* et man. sec. *Arie*, e cod. Toletano *Aricie*, e cod. Paris. 6797 *Aritiæ*. « Locus, inquit Sillig., nondum persanatus, quamquam Harduini conjectura (*Argoæ*) a vero proxime videtur abesse. » At, si quid video, ex vetusto cod. Riccard. recipiendum erat *Ariæ* vel *Areiæ* (hoc enim latet in scriptura m. pr. *Arue*). In alio codice supra *Arie* scriptum erat *ei*; hinc, ut fieri solet, nata lectio *Aricie*, quæ abiit in *Aricie* et hæc in *Aritiæ*. Juno Ἀρείᾳ vel Ἀρήϊος alibi, quantum sciam, non memoratur; sed quemadmodum Ἀρείαν Venerem et Minervam novimus, sic eodem nomine Græci vocaverint Junonem armiferam. Talis vero dea apud Italos colebatur. Arma gestabat *Juno Lacinia* (ὀπλοσμία ap. Lycophr.); clypeo, ægide et hasta instructa erat Lanuvii *Juno Sospita*; hastam denique tenebat Faleriorum *Juno Quirilis*, Κυρίτις, sic dicta de sabina voce *curis*, κύρις, (i. e. *hasta*, δόρυ), a qua etiam Martem Italici Κυρίνον dici, adeo ut Romulus ὁ Κυρίνος sit ἀρήϊός τις ἡ αἰχμητὴς θεός, Plutarchus refert (Mor. p. 285, C.; Rom. c. 29). Jam, ut illuc redeam, Strabo templum, quod ad Silarum fl. ab Argonautis (inter quos etiam Ἀρήϊος quidam Biantis f.) conditum ferebatur, sicut Plinius, dixerit esse Junonis τῆς Ἀρείας; varia autem lectio vel glossa fuerit ἀγωνίας, quam quum quidam indicasset ita, ut super literas re vocis Ἀρείας appingeret γων, natum deinceps est Ἀργωνίας, Ἀργονίας. || 42. πόντων] Lege κόλπον e conj. *Krameri*. Frequentissima harum vocum in scriptis geogr. min. permutatio.

P. 210, 7 et 19. Ἐλαίαν ABC, sed m. sec. corr. in AB. || 13. ἐκθάντας AC. || 20. Verba Ἐνιοὶ ... Ἐλέητος ej. Mein. || 23. Ἐλαιάτιδος AB pr. m || 26. Μεσήνης BC. || 28. Λᾶος] ταλαῶς ABl bis. Secundum Λᾶος ejiciendum. || 36. λαοὶ codd.; em. Niebuhr. H. Rom. t. 1, p. 96. Fort. leg. esse ἐπὶ τὴν Ἀζον aut ἐπὶ ταύτην, omisso Ἀζον, monet Mein. || 40. ᾧ ejiciendum; τῆς δευτέρας codd.; οἱ τῆς ἐτέρας Siebenk., Cor. || 53. μετὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ὕστερον μὲν γε] μάλιστα δὲ τ. Ἕλ., πρότερον μὲν γε conj. Kr.; eodem modo *Meinek.*, nisi quod scribit [οἱ] πρότερον. In quibus μάλιστα pro μετὰ jam conjecerat Villebrun. Fort. erat : μέγα δὲ τι τοὺς Ἕλληνας ἐστέρησαν, [οἱ] γε. Corayus verba ὕστερον μέντοι γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν (οἱ Ἕλληνες) ἀφῆρητο ... Σικελίαν transposuit post ἀλλήλους (lin. 50). Deinde ita pergit : Μετὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας οἱ τε τῆς Σικελίας τύραννοι διέθηκαν. Quæ recte improbat *Kramerus*.

P. 211, 2. ἀρξάμενον χρόνων BCl. || 7. λέγω ACL. || 9. δὲ] δεῖ codd.; em. Xyl. || 14. αὐτοὶ [τε] καὶ Bp. edit. ante Kr.; οὗτοι καὶ Bp. malit Kr. || 15. Βρέτιοι B ubique. || 18. τά γε codd.; em. Xyl. || 24. Περτλία Epit. || 25. Λευκανῶν] Χώνων Cor. || 28. Θουρίοις Mein.; φρουρίοις codd.; Βρεττίοις conj. Kr.; Σαυνίταις ποτὲ φρούριον Cor. « Spectant hæc, *Meinek.* ait, ad atrocissimum bellum Thuriorum cum Samnitibus seu Lucanis gestum, de quo ipse Strabo p. 263 ed. Cas.: Θούριοι δ' εὐτυχήσαντες πολλὸν χρόνον ὑπὸ Λευκανῶν ἡνδραποδίσθησαν. Cf. Heynii Opusc. Acad. vol. 2, p. 141. » || 29. Κρίμισα BCl. || 30. περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους ABCI; ex Epit. em. Cor. || 32. Κρίμισαν Cl. || 35. Αἰγ.] Ἐγερστ. mavult Kr. || 36. τειχίσαι codd.; em. Kr. || Πουμνεντὸν codd.; em. Xyl. || 37. καὶ αἱ ἄλλαι A. || 45. ὑπὸ] leg. ἀπὸ cum Cor. et

- Mein. || 54. Βρετανίας B, expunctis literis αν; Βρετίας i et editt. ante Kr.; eadem nominis corruptio in Dionysii Per. codd. obvia. « Nescio tamen an Λευκανίας potius scribendum sit, cum Laum flumen Lucanorum finem esse, non Bruttiorum, supra dixerit. KRAMER. Quæ dubitatio nihili est.
- P. 212, 7. Ναπιτίνον codd.; dicendum erat Ναπητίνον. || 10. ἐπεκτείνεται codd.; em. Grosk. || 12. Σειρηνιτίδος K. Ald. || 14. Χωνίην codd.; em. Cas. || 25. Βρέττιοι post v. Λευκανῶν add. Cor. || 20. ἐτάραξεν BCl. || 32. γάρ] δὲ Cor., Mein. || 33. Τέμεσα Epit. || 39. ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοῦς ὅσα ἔτη, ex quibus δασμοφορεῖν fort. reponendum est. Eustathius (ad Odys. α, p. 1409) ita: .. ὁ δὲ δολοφονηθεὶς καὶ βαρύμηνις γενόμενος, ἐδασμολόγει τοὺς περιοίκους. Ælianus (V. H. 8, 18): τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα φόρους πραττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων κτλ. Cf. Pausan. 6, 6. || 40. πρὸς τοὺς ἀνηλεεῖς Buttmannus, probante Kramero, πρὸς τοὺς ἀηδεῖς Meineke; πρὸς αὐτοὺς, μηδεῖς codd.; καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι: « μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. » Epit.; Eustathius l. l.: ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγριαιόντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεῖται ὅ ἐν Τεμέσῃ ἥρωας. Ælianus l. l.: ἡ παροιμία ἡ λέγουσα ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τι κερδαίνοντων, ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρωας. Cf. Plutarch. Prov. 31. (t. 5, p. 173 ed. Didot): δὲ π' ἐπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὐρεθῇ, ὁ ἐν Τεμέσῃ γέγονεν ἥρωας. Meinekius in Vindic. p. 57 de his ita habet: « Vix ullus scriptoris locus hoc intricatior habitus est, de quo, missis aliorum opinionibus, breviter quæ ipse sentio proponam, hoc unum præfatus, frustra viros doctos Strabonis relationem cum Pausania et pæremiarum scriptoribus, qui aliam et suam quisque rationem secuti sunt, conciliare conatos esse. Jusserat igitur oraculum τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν Politæ heroi, quod negotium quibus commissum erat cum propter Politæ iram tributa, ut fieri solet, asperius a refractariolis exigerent et importunos sese sævosque exactores præberent, hinc factum est, ut homines malevoli et importune molesti ab heroe Temesæo exagitari dicerentur. Proinde scribendum videtur: πρὸς τοὺς ἀηδεῖς. » Mihi non exactorum ferocia, sed Politæ herois τὸ βαρύμηνι proverbio notari videtur. Emendatio vero elicienda est ex verbis Eustathii, quem unum Strabonis verba ob oculos habuisse novimus. Is igitur quum proverbium dici referat ἐπὶ τῶν ἀγριαιόντων ἔξω καιροῦ, de iis qui præter rationem subito ferocunt, legisse videtur: παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτομανεῖς. Piccolous conj. πρὸς τοὺς ἀγαν θυμῶδεις vel etiam πρὸς τοὺς αἰσχροκερδεῖς. || 41. Post λεγόντων quædam excidisse putat Groskurdus. Locum ita resarciri vult: καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς « Μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ » λεγόντων [ἐκείνον μὲν οὖν διὰ πολλοῦ] ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς, Λοκρῶν δὲ κτλ. || 46. Κύπρω] κρυπτῶ ABCI || 47. ἡ Ταμάσου additum e conj. Meinekii in Vindic. p. 58. Nollem factum. Verba λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως ita potius intelligenda sunt ut Ταμασσός et Τεμέσα promiscue adhiberi dicantur sive de Cypro sive de Italiæ loco. Cf. Steph. Byz.: Τάμασος πόλις Κύπρου, .. διάφορον ἔχουσα χαλκόν ... Ἐντεῦθεν τινες γράφουσιν: « ἐς Ταμάσῃν μετὰ χαλκόν », ἀπιθάνως ἔστι γὰρ καὶ Ταμέση πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμός. || 47. τῷ] τὸ codd.; verba τὸ .. χαλκόν ejecit Mein. || 50. ταύτη Cor. ||
- P. 213, 13. Οὐιβῶναν codd.; em. Casaub. || 11. γεγονέναι. C (?), editt. ante Kr. || 22. ἀρχὴ τοῦ] ἀρχεται Cor., Mein. || 24. Μέδμα] n et pr. man. A in margine; Μέδαμα ABCI. || 26. Μένταυρος kn, et ex correct. B. || 28. Λιπαρέων ABCI; Πορθμοῦ] ποταμοῦ editt. ante Kr. inde a Casaub. || 31. πᾶσι codd.; em. Cor. || 32. Μέδαμαν ABCI. « In his Μέταυρος nihil aliud esse videtur nisi dittographia sequentis ἑτερος. Post Metaurum amnem alium

amnem sequi dicit, cujus nomen propter ignobilitatem reticuit scriptor cum ignoraret. Similiter lib. 16 p. 774 ed. Cas. εἴτ' ἄλλος ποταμός. Eodem redit Cluveri crisis, nisi quod pro Μέταυρος rescindi voluit ποταμός, conjectura, ut mihi quidem videtur, vix plausibili. » MEINEKE. Legi Cluverius voluit: ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμοῦ ποταμός ἕτερος [Κραταῖς καὶ ἡ Ταυριὰνα ἐστὶ πόλις] ἐκδέχεται κτλ. Quæ parum mihi probantur. Prope Medmam erat fluvius qui nunc vocatur *Metrano*; deinde sequitur *Metaurus* (hodie *Metauro* s. *Marro*). Nomina hæc quum simillima sint, fieri potuit ut utrumque fluvium Metaurum dici Strabo putaret; at fieri etiam potest ut lin. 26 et 34 pro Μέταυρος ... Μεταύρου legendum sit Μέτραμος, .. Μετράμου vel simile quid, eoque in Μέταυρος corrupto, quidam nostro loco addiderit vocem ἕτερος. || 35. Σκύλαιον E. || 37. Ἀναξίλας Cor. || 40. Κένυς ABCI, Γένυς E. || 41. Lege τελευταία. Dein ἄκρα ποιούσα Kramerus, ποιούσα ἄκρα codd., Mein.; ποιούσα τὰ ἄκρα editt. ante Kr. || 43. Πελωρίδα codd. || 45. καθάπερ καὶ ἡ C (?) et editt. ante Kr. || Καῖνυς] Κένυς AC. || 46. Κένυος ABCI, Γένυος E. || τῆς] καὶ τῆς Cor. || στηλίδος editt. ante Kr. inde a Xyl. ubique. || 48. [οὔ] μικρῶ Cor.

P. 214, 9. αὐτὰς] αὐτοὶ codd.; e Cor. conj. em. Kr. || 13. τοιοῦτον Kr., τοιοῦτοι ABCI, τοιοῦτων no, Siebenk., Cor., Mein. || 23. δὲ additum ex i. || 24. Οἰνωτρίων A, Οἰνωτριῶν CB, Οἰνωτρίων m. ser. in B. || 27. περιοικίας B. Ald. || 29. ἐφ' ἡμῶν] καὶ ἐφ' ἡ. C. || Σέξτος A, Σέκτος mgo A m. pr.; Σέστος BC. || 38. Πιθηκούσας Cl et similiter lin. 49. || 40. τούτων inclusit Cor.; ejecit Mein. || 44. γῆν *Enok*; συνεχόμενον Xyl. || 49. αἱ ante Πιθ. add. editt. ante Kr. || 50. τῆς] καὶ τῆς Cor. || Καπραῖαι K, Καπρέαι editt. ante Kr. || 51. αἱ om. Epit.

P. 215, 2. διαιργόμενας Epit., Cor. || 3. ταῦτα Epit., ταύτην ABCI; ταύτην τὴν αἰτίαν editt. ante Kr. || 5. [τῶν] Σανν. Cor. || 15. « Rectius fort. fuerit Φοίβειαν scribere. » MEIN. || ἐπὶ δὲ πύργου ἡ Siebenk.; ἐπὶ Π. δ' ἡ codd., quod recte retinuit Mein. || 24. τελευτᾶν *Eno*, τελευτᾶ ABCI. || 29. Ἰόνιον E, Ἰώνιον ABCI. || 32. Λοκρῶν E, ἐπεὶ Λοκρῶν ABCI. || 33. ἀπὸ ejiciendum. || 38. ἅμα γὰρ οὗτοι] « ἅμα τούτοις Corayus, audacia parum felici; ἐνὶ ᾧ αὐτοῖς aut tale quid legendum censuit Casaub., similique sententia Groskurdus proposuit: ἅμα γὰρ οὗτοι ἐνφρίσαντο αὐτοῖς. Quæ incertissima sunt omnia, neque melius habeo quod proferam. » KRAMER. Lacunam post verba ἐν οἷς notavit Meinekius. Miror neminem vidisse in γὰρ οὗτοι ἐν οἷς latere Ταραντίνους. Tarentum conditum an. 708; Croton an. 710; Locri paullo post Crotonem, ut Strabo ait; Ol. 24, 2 (683) sec. Hieronymum; qui computus est ex eorum numero, quibus res 24 annis justo seriores collocantur, adeo ut Locrorum origines ponendæ sint in an. 706. Ulterius hæc prosequi ad rem nostram nihil attinet. Ceterum jam patet quomodo intelligendus sit Pausanias 3, 3, 1 Locros Lacedæmoniorum coloniam esse dicens. Nimirum Lacedæmonii isti sunt conditores Tarenti. || Verba καὶ ἔστιν... ἐστρατοπεδεύσαντο Meinekius sueta confidentia ejecit; Kramerus post v. Ζεφυρίῳ lin. 37. transponi voluit. || 41. Ἐσῶπιν] Ἐπῶπιν scribendum esse cum Meinekio censeo. || 44. συνάγων Cor. || 46. νυμφοστοληθεῖσας recte Epit.; editt. ante Kr., Mein. || 47. ὀλοπτέρους] Recte, opinor, Meinekius: « Strabo scripserat κολοπτέρους, idque unice Dionysii consilio accommodatum erat. Vocem alias non obviam satis tueretur quod Plutarchus Flamin. c. 21 dixit: κολουρος ὄρνις καὶ ἀπτὴν. » || 48. ἐκέλευε no, editt. ante Kr. || γυρεύειν] θηρεύειν Mein.; ἀγρεύειν conj. Dindorf. in Steph. Thes. v. γυρεύειν. At vide de voce γυρεύειν Corayi Ἀτακτα, t. 2, p. 96, 7. || 50. ἔφασαν] ejic. putat Kr.; Corayus servans ἔφασαν in antec. pro

τινὰς δὲ scripsit τινὲς δέ. — τὰς φάσσας conj. quidam ap. Grosk.; asterisco locum corruptum notavit Meineke. Piccolous meus conjecit περιδιώκειν σφαδαζούσας. An fort. περιδιώκειν ὀκλαδόν, an περισκιμπάζειν? || 54. παίδων *h* Cor.

P. 216, 5. σώματα *o* et marg. *n*; πράγματα *ABCl* Epit. || ἐφ' οἷς Xyl.; ἐν οἷς codd. || 17. εἶναι supplevit Cor.; præstat, quod Meinekius dedit, αὐτῶν, [τὰς δὲ ζημίας] δεῖν [εἶναι] τὰς αὐτάς, quam in sententiam Zaleuci legem interpretatus est jam Heynius Op. Acad. 2, p. 37. || 18. ἐπαινεῖ [δὲ] Cor.; ἐπαινεῖν codd. || αὐτῶν ejecit Mein.; in αὐτῶν mutari et ante περι collocari voluerunt Grosk. et Kram. || 20. πέρα *o*, παρὰ *ABCl*, περι *B* m. sec. et *h* Ald. || 29. συμβαίνειν codd.; em. Xyl. || 33. τοῖς ἡλιαζόμενοις codd.; em. Kr. || 42. πίτταν ἦν Βρεττανιον σίλαν *ABCl*; em. Palmer. || 54. Σάγρα *E*, Σάγρας *ABCl*; Σάγρας δὲν [καὶ] conj. Grosk.

P. 217, 2. Post 'Ρηγίνων fort. excidisse πεντακισχιλίων suspicatur Groskurd., coll. Justino 20. 3. || 4. φῆσιν codd.; em. Xyl. || 12. δ' om. Cor. || 14. εἰς Σικελίαν Cor.; Mein., recte. || 16. Σκυλάκιον *A*. || 17. προσώρισεν Mein.; μέρος ὥρισεν codd. || 27. ταύτας Kr., ταῦτα codd. || 29. Velim τὰ διαστήματα. || 30. ὥστε γε codd.; em. Cor. || 31. δις delendum, ut Mannertus (t. 9, 2, p. 202) et alii monuerunt. || 35. Milia 250 habet Plinius 3, 11, 16. || 36. sqq. Locus mutilus. Nulla in codicibus lacuna cernitur, neque varia exstat lectio, nisi quod pro ἀζώνων in *B* est εὐζώνων, quod in *n* quoque super ἀζώνων notatur. Corayus pro λείπων scripsit τὸ λείπον, ceterum lacunarum signis manca verba esse indicavit. Resarcire locum unus tentavit Groskurdus hunc in modum: ... φησί· [τὴν πεζὴν περιοδεῖαν δώδεκα ἡμερῶν] εὐζώνων Ἀρτεμίδωρος [λέγει· πλεονεῖ δὲ σταδίων διςχιλίων], τοσοῦτους δὲ καὶ λείπων [τῷ στόματι, ὅσους καὶ Πολύβιος εἴρηκε] τοῦ πλάτους τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. In quibus verba τῇ πεζῇ elicuit e numerorum siglis π' quæ sunt in *BC* pro verbis τριακοσίων ὀγδοήκοντα. Verum ut ista magnarum lacunarum multitudo parum probabilis est, sic illud τοσοῦτους δὲ καὶ λείπων nihili est. Porro si et Polybius et Artemidorus fauces sinus Tarentini 700 stadiorum esse (mensura peraccurata) dixissent, atque in cetera mensuratione nonnisi paucorum stadiorum numero dissensissent, nihil erat cur Strabo τὰ διάγραμμα οὐκ εὐκρινῶς λέγεσθαι creparet. Denique si recte haberent quæ Groskurdus Artemidoro affingit, dicendum foret, Strabonem, quamvis in terrarum mensuratione per hanc orbis partem Artemidoro præ ceteris se addicere soleat, hoc tamen loco neque Artemidorum neque Polybium, etsi verissima tradentes, sequi voluisse, quemnam vero secutus sit, id non constare. Nimirum aliter prorsus de his statuisset Strabonem, quivis Straboniam orbis terrarum tabulam inspiciens protinus intelligit. Nam quum a freto Siculo ad Iapygium reapse sint stadia 2000, sec. Strabonem esse debent 2800 et amplius. Scilicet a freto Siculo ad Pachynum versus ortum sunt stadia 1130, hinc ad Elidem 4000, hinc ad isthmum Cor. 1400 stadia, quæ summam efficiunt stadiorum 6530; ab isthmo autem ad Araxum pr. sunt stadia 1030, ab Eueno, qui e regione Araxi est, ad sinum Ambracium stadia 670, inde ad Ceraunios montes 1300, inde ad Iapygium pr. 700. Igitur quum ab isthmo ad Iapygium sint stadia 3700 [secundum alium computum ex Artemidoro desumptum ab Isthmo ad Brundisium sunt stadia 3820 (ap. Plin. 2, 112 § 224), vel stad. 3420 (sec. Agathem. p. 411 ed. Hoffm)]: sequitur ab Iapygio ad fretum Siculum computata esse stadia 2830 vel amplius. Qui numerus quoniam falsus est, errori autem præ ceteris obnoxia esse solet sinuum magnorum

mensuratio, nostro quoque loco error quaerendus erit in mensura sinus Tarentini. Itaque a freto Siculo usque ad Lacinium satis recte 1300 vel 1400 stadia computata fuerint, falso autem a Lacinio ad Iapygium lineam rectam 1400 vel 1500 stadiorum esse Strabo putaverit, sinum Tarentinum aut leniter duntaxat curvatum, aut justo ampliorem esse existimans. Ducem vero in his, sicut in ceteris plerisque, secutus sit Artemidorum, qui id quod Strabonianæ rationes flagitant, nostro loco tradidit si manca mecum ita restitueris: αὐτὸς δὲ κόλπος ἔχει περὶ πλεονεῖ ἀξιόλογον μιλίων διακοσίων τεσσαράκοντα (1920 stad.), ὥς δὲ χωραγράφος φησὶν· [οἱ δ' ἐλάττωνα ποιοῦσι, σταδίων λέγοντες χιλίων] τριακοσίων ὀγδοήκοντα, [μείζονα δ'] ὁ Ἀρτεμίδωρος, τοσοῦτους, [ἔτι] δὲ καὶ λ', εἰπὼν τοῦ πλάτους (malim τὸ πλάτος) τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. Secundum hæc Artemidorus faucibus sinus tribuit stadia 1410 (1380 et 30), quot fere Strabonem computasse aliunde probare studuimus. || 43. «ἐκατὸν καὶ asteriscis inclusit Cor., quia sex m. p. hoc templum Crotone abesse dicit Livius. Centum stadiorum idem intervallum statuere videtur Itin. marit. p. 490., unde καὶ πεντήκοντα potius omittenda esse censuit Grosk.» KRAMER. || 45. φ] Mein. in Vind.; οὐ Cor.; ὦν codd. || 48. τῶν Ἀχαιῶν *BCl*. || 52. εὐθὺς] αὐθις Cor.

P. 218, 1. ἐπώνυμοι] ὁμώνυμοι *A*. || Τρώων] ποταμῶν Mein., quod sane res ipsa flagitare videtur. Cf. Steph. Byz. v. Ἀκράγαντες: Φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖστα τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, ... ὥς καὶ ἐν Ἱταλίᾳ. || Verba καὶ ποταμός... ἔσχε utpole glossam ej. Mein. Ut oratio recte procedat, ejice καὶ ante ποταμός. || 3. φήσαντος] χρήσαντος Epit., Mein. || 7. λῶν margo *A* pr. m.; δοτὸν codd. || 10. παρὲκ σέθεν Tourp., Siebenk., Kr.; πάρες σέθεν codd.; παρεξέθ' Epit.; παρὲκ θεόν, Zenob. 3, 42; Diodor. 8, 17, Cor., Mein.; quod sane reponendum est. In Vind. Mein. pro πάρες fort. leg. παρείς conjecit. || 11. κλάσματα Zenob., Diod., Cor., Mein.; κλάσματα, supra scripto οὐκ ἀγαθὰ, *AB*; οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα *h*no; οὐκ ἄλλα Zenob., quod in οὐδ' ἄλλα em. Schneidewin. Cf. Eustath. Odys. p. 455. || ὀρθόν] Lege δῶρον cum Epit., mgine *A* pr. m., Diodor., Zenob., Cor., Mein. || 12. τὸν] τὴν *B* editt. ante Kr. || 13. τοῦ Ἀρχίου Ald. || 14. ὥρμητο codd.; em. Cor. || 23. ὑγίειαν editt. ante Kr., Mein. || φορὸν διὰ] Lege φορὸν (vel f. σύμφορον)· διδ., auctore Piccoloo. Meinekius verba διὰ τὸ πλ. τ. ἀθλ. ejecit. || 32. καὶ om. *Bl*. || 38. διασχίσαι Epit. || 40. ἀποληφθέντα Epit. et correct. in *B*; ἀπολειφθέντα *ABCl*. || τῇ add. ex *L*. || 41. θηριόθρων *nio* Cor. || 44. ὁ ἱερατικός codd.; Ols. ... Ἑλικεύς Cor.; ὁ Ἴσ[ος] Ἑλικεύς Mein., addens fort. nihil excidisse, adeo ut leg. sit ὁ Ἴς Ἑλ. At ὁ articulus offensionis est, qui ante Ἑλ. ponendus erat. Fort. in οἷς latet Εἰσᾶς (v. C. Inscr. 1, p. 382, 386), vel οἰκιστὴς αὐτῆς [Θησ]εύς. At sciri hæc nequeunt. || 46. ὥς] ὥστε... ὑπάρξαι... σχεῖν Epit., ex qua ὥστε rec. Mein. || Pro ὑπῆρξε cum Mein. lege ἐπῆρξε. || 48. ἐστράτευσεν Mein. || 51. ὑφῆρέθησαν *A*. || 53. συνελόντες *AC* et pr. m. *B*.

P. 219, 4. Post v. διεχειρίσαντο lacunam notat Meinekius; excidisse opinatur τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο. || 13. Κοπίας Cor. || 19. Ἡράκλεια πόλις Epit., Ἡρακλεόπολις *ABCl*. || 20. Σεῖρις Cor.; et sic infra codd. habent. || 22. ἀνοικισθείσης Cor., ἀποικισθείσης Grosk. || 30. Χώνων] αὐτοχθόνων *h*no, margo *A* m. pr., Ald.; τῶν Χώνων editt. ante Kr. || 31. νῦν καταμῦον] *h*no, et correct. in *B*; νύκτα μῦον *ABCl*. || 32. ὥστε μὴ [μόνον] καταμῦσαι Xyl.; quo nihil proficimus; ὥστε μὴ κ. φανῆναι μόνον Cor.; ὥστε μὴ κ. φάναι μόνον conj. Kr. non improbabiler; ὦ. μ. καταμῦσαι ἀναινόμενον scripsit Mein., sed mavelit ὥς μὴ καταμῦσαι ἀναινόμενον, adeo ut Strabo

dixerit : « protervum est fabulari, ut dea non dico oculos clausit indignabunda (id enim non mirum est), verum etiam nunc clausis oculis eam ostendi. » Quæ nescio an cuiquam M. persuaserit. || 33. τὸ om. Meineke, quum Iliacum simulacrum non diversum esse putaretur ab eo quod apud Siritas erat. || 34. Fort. τὰ νῦν ante καταμῦον excidit. || 35. τοσαῦτα e Tyrwh. conj. Siebenk.; τοιαῦτα codd. || 37. Ασυκρία l (?) editt. ante Kr. et Meinekius; fort. recte. || 38. Σιρίτιδι m. sec. in A, idque recte recepit Meineke h. l. et lin. 41. Cf. lin. 20. || 41. τὴν Σεπ. Cor. || 42. ἐπὶ Τεύθραντος Legendum ἐπὶ τοῦ Τράεντος, e conj. Groskurdii; περὶ τὸν Τράεντα Cor. Vide Diodor. 12, 22. || 43. Κλεανδρίᾳ codd. em. Cor. || 53. Νηλεῖδων Mein., recte.

P. 220, 6. οὐσῶν τῶν π. Ald. || τοῦ [δὲ] Μετ. Cor. || 7. Inclusa supplevit Grosk. || 26. οὗτος] τοιοῦτος hno et m. sec. in B. || 42. Θρινακία E, Eustath. ad Dion. 467, Mein. recte; Τρινακίς C (?) et editt. ante Kr. inde a Xyl. || 45. Γένυν ACI, Κένυν B.

P. 221, 5. τ' ejice; ἡ μὲν Cor. || 6. Post ἐτέρας excidisse videtur χιλίων πεντακοσίων καὶ πέντῃκοντα, monente Grosk. || 10. τεσσαρακ. codd. || 13. ἐκ δὲ] ἐκ μὲν Cor., Mein.; ἐκ γε e Casaub. conj. Siebenk.; fort. ἐκ δὲ. || 14. εἰς τὴν Τυνδ. A. || Ἀγάθυρον Cas.; Ἀγάθυρσον codd. || 15. Lege Ἀλαί-σαν cum Cor. et Mein. || καὶ πάλιν ἴσα] Hoc falsum est. In tab. Peut. sunt 18 m. p., quot Strabo falso computat a Cephalædio ad Himeram, quum horum potius distantia eadem sit quæ est Agathyrno Alæsam. Strabo igitur duos distantiarum numeros in Agrippæ tabula notatos male confudisse videtur. || 19. Αἰγεστέων] Ἐγεσταίων corr. in A m. sec.; Αἰγεσταίων Mein. || 22. Ἀκραγαντίνον ABCI, τῶν Ἀκραγαντίνων h. || καὶ ἄλλα εἴκοσι] Ante hæc excidisse εἰς δὲ Γέλαν εἴκοσι censet Kramerus, quoniam intervallum inter Agrigentum et Camarinam multo longius sit quam 22 m. p. At quum intervallum sit millium sexaginta et amplius, supplementum istud non sufficit. Neque Gelæ, utpote a mari remotioris et Strabonis ævo οὐκέτι συνοικουμένης (p. 226, 41), nec in Ilin. nec in Tab. Peut. memoratæ, mentio facta fuerit in Itinerario maritimo, in quo neque Agrigentum memoratur, sed urbis hujus emporium. Itaque si ad verum et ad mentem Chorographi res traducere velis, supplendum foret hunc fere in modum : ἐπὶ δὲ τὸ Ἀκραγαντίνων ἐμπόριον εἴκοσι, [ἐπὶ δὲ Φιντίαν λιμένα εἴκοσι (23 sec. Ilin.), ἐντεῦθεν δ' εἰς Καλουσιάναν πάλιν εἴκοσι,] καὶ ἄλλα εἴκοσι εἰς Καμαρίναν. In Ilin. p. 95 *Plaga Calvisiana* a Phintia abest 27 m. p., adeo ut ab Agrigento distet 50 m. p.; sed in Tab. P. usque ad Calvisianam nonnisi 44 m. p. computantur. || 25. τριάκοντα εἴ] εἴκοσι lB, sed in B m. sec. λς'. || 27. Post vocem τριάκοντα Groskurdii suppleri vult : καὶ ἔτι εἰς τὴν Ηελωριάδα ἐννέα, quibus additis expleatur summa mill. 168, quæ (lin. 27) assignantur viæ terrestri, quam a maritima non differre sibi persuasit. || 29. διακόσια e Cluveri conj. additum. || 30. γε inclusit Cor.; om. Mein., recte. || 32. καὶ ejiciendum. || 37. οὐδεμιᾶ supplevit Cor. || 39. ἐν τοῖς inclusit Siebenk.; ejecit Cor.; fort. ejiciendum esse putat Mein.; ἐν τῷ, sc. τριγώνῳ, mavult Kr.; κλίμασι subintelligit Grosk. || 40. κειμένης] Bk, Siebenkees, Cor., Mein. in Vind.; κειμένη celt. codd., Grosk., Kr., Mein. in edit. Parum refert, hoc an illud legas. || 42. ὥστε τὴν ἐπιζευγνυμένην Bk, editt. ante Kr. || ἐκκείσεται πρὸς ἑω μὲν καὶ πρὸς ἄρκτον βλέπουσα] e Cor. conj. Dübnerus. Quod si admittendum foret, deinceps cum eodem Corayo legendum ποιούσαν δέ. Codices ita : ἐκκείσθαι πρὸς ἑω φάμεν πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν ποιήσει δέ, etc. Quæ sensum aliquem fundunt, si in antec. cum B legas ὥστε τὴν ἐπιζ. Sed non ita Strabo

STRABO.

scripsit. Bene Meinekius, præeunte Rankio, correxit : ὥστε ἡ ἐπιζ. ἐπὶ τὸν Πάχυνον [ὄν] ἐκκείσθαι πρὸς ἑω ἔφαμεν (p. 220, 46), [ἄμα] πρὸς ἄρκτον βλέπουσα ποιήσει τὴν, modo ejicias illud ἄμα, quod e prava Du Theilii conjectura Meinekius perperam assumpsit. || 44. τὴν πρὸς Cor.; καὶ πρὸς codd. || δεῖ] « fort. δοκεῖ » Mein. || 46. προσιοῦσιν AC et pr. m. B. || 48. τοῦ] τῆς A; om. articulum Bl. || 51. ἐπ' Ἀμισόν ABCI; ἐπὶ Παμμισόν O; em. Cor.

P. 222, 1. δὲ om. Sieb.; ὃν Cor. omisso dein ἱκανῶς ἐστίν, quod deest in C. || ἱκανῶς ejic. videtur. || 2. δόξειτο codd.; em. Tyrwh. || ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ σημείου πρὸς τὴν ἐσπέραν] Hæc caderent in lineam quæ est a Peloriade ad Lilybæum; nunc vero Strabo dicere debet lineam eam quæ a Pachyno ad Lilybæum ducitur, non esse τῷ ἰσημερινῷ παράλληλον sive ab ortu versus occasum non rectam pertinere, sed versus meridiem deflecti, adeo ut australe Siciliæ latus non solum noto, sed etiam ortui obversum sit. Corrigendum igitur videtur ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ σημείου πρὸς τὴν μεσημβρίαν. Verba ἰσημερινός et μεσημβρινός sæpe in scriptis geogr. confunduntur. Vitiolum nostrum locum laborare bene sensit Groskurdus, sed quod legi voluit, ἀπὸ τοῦ ἑωθινοῦ σημ. πρὸς τὴν ἐσπ., ferri nequit. || 7. καὶ inclusit Cor. || 8. καθ'] καὶ codd.; em. Xyl. || 9. σκοπίας Epit. || 10. ἀναγομένων no, ἀγομένων ABCI. || 12. Πελοριάδος E. || 20. Νάξος καὶ Μέγαρα] Nexus inter Tauromenium et Catanam sita erat. Aut igitur Strabo erravit, aut verba turbata sunt. || 21. συνελθοῦσαι] συνῆλθον no Cor. Deinde pro πάντων in AB legitur καὶ πάντα, sed in B καὶ expunctum est et πάντα mutatum in πάντων. Meinekius codicum scripturam συνελθοῦσαι καὶ πάντα intactam reliquit, sed apposito asterisco locum corruptum esse significavit. Idem in Vindiciis p. 67 : « Hæc gravibus corruptelis laborare, vel orationis vitiositas arguit. Nam cum αἱ τῶν ποταμῶν ἐκβολαὶ scriptum sit manifesto desideratur aliquid, quo quinam illi fluvii sint accuratius indicetur. Quo accedit quod non πάντων in cod. A scriptum est, sed καὶ πάντα, quod, utut vitiosum, revocandum est, dum cetera ad saniolem rationem revocata fuerint. Mirum item videri debet, quod fluvii illi in sua ipsi ostia effundi dicuntur. Augmentur etiam turbæ sequentibus verbis : ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τῆς Ξιφωνίας ἀκρωτήριον. Itaque omnia ista de fluviiis illis allata non ad Naxum Strabonis spectant, sed ad Megara; apud Megara autem nulli in mare erumpunt nec possunt erumpere amnes ex Ætna effusi. Vides summam hic esse omnium rerum perturbationem quam gaudebo si cui felici emendatione tollere contingeret. » — Ego de his ita sentio. Voce ὅπου indicatur tractus Catana Syracusas pertinens. Memorantur in eo præter Xiphoniæ promontorium, Megaris adjacens, fluvii ex Ætna decurrentes. Horum maximus est Simæthus, cujus ostia efficiunt *Tragecynum portum* (Tab. Peut.). Meminit ejus fluvii Strabo; nam in συνελθόν latere Συμαίθου luce clarius est. Alius fluvius ex Ætna in Catanæ portum delabens est Amemanus (Strabo p. 200, 19, alii). Sed hujus nomen subesse nequit reliquis literis sai καὶ πάντα (in quibus sai ortum est ex καὶ, quare hæc vox in plurimis codd. non legitur), contra vero ex καὶ πάντα καταρρ. leni manu refingere licet : καὶ Παντα[χίου] vel fort. Παντα[χία] καταρρ.; quare Πανταχίας (Thuc. et Ptol.) vel *Pantagias* (Virgil., Ovid., Sil., alii) fluv. (h. *Porcari*), qui inter Simæthum et Megara exit, ostioque tutam navigiis stationem præbet, a Strabone commemorari, sed minus recte ex Ætna fluere dici mihi videtur. || 23. Lege Ξιφωνίας, uti est apud Scylacem et Stephan. Byz. || 25. δεκάτη καὶ τῇ codd.; em. Scaliger ad Euseb. Chron. an. Abr. 1281; πεντεκαίδεκάτη conj.

- Cluver. (Sic. Ant. p. 37). || 33. ὦν inseruit Cor. || 45. ζάγιλον Mein. || 47. Κατάνη C et ex correct. B. || 50. Σέξτος (i. e. Σέκτος) A. || 54. πόρῳ] πορθμῶ editt. ante Kr.
- P. 223, 1. Εὐφῶς] εὐθέως Cor.; φυσικῶς Mein.; ἀφύκτως conj. Piccolous; quoniam res nautis non semper sed frequenter accidebat, legerim συχῶς, quod a traditis literis non longe recedit. || 7. δὲ] τε Cor. et Mein. || 20. ξενεῖται (sic) A, ξένεστοι BCl; ξόνες δ' τι Cor.; v. Böckh. Pindar. t. 2, p. 597. || 21. Αἵτης codd. || 22. κατὰ] μετὰ Cor., Mein. || 30. πλεῖστον [ἐκείνη] κοινωνεῖ conj. Grosk. || ἐκεῖ τεθρ.] ἐκτεθρύλλεται codd.; em. Xyl. || 34. ὅταν τῷ Ποσειδῶνι (Ποσιδῶνι BC) φαίνεται codd.; ὅταν [οὖν, φησὶ] Ποσειδῶνιος, φλέγεται Cor., qui deinde (t. 3, p. 7) φαίνεται (i. e. φωτίζεται) retinendum esse censuit. Kramerus pro φαίνεται legit γίνηται; Meinek. : ὅταν δ', ὁ Ποσειδῶνι[ός] φ[ησὶ], γίνηται. Groskurd. : φλέγεται τῷ πυρὶ τὸ ὄρος vel συμβαίνει τὰ περὶ τ. δ. Pro Ποσειδῶνι Xyl. conj. Ποσειδεῶνι. Fieri que potest ut Posidonius ab hoc loco alienus sit, Strabo autem dixerit : ὅταν [δὲ vel οὖν] Τυφῶς εἰλῶν (vel Ἰλλων) φαίνεται τὰ περὶ τὸ ὄρος κτλ. || 39. ἄς add. Cor. || 40. δ' ej. Cor. || 42. τεσσαράκοντα ἢ πενήντα h edit. ante Kr.; idque recipiendum fuerit, coll. p. 141, 2. || 43. Ἐρυθίαν ABCI. || 53. τι om. BCl et edit. ante Kr.
- P. 224, 4. χρηστηριαζομένων [δ'] ἐρεσθαι Mein.; χρηστηριαζόμενον ἐρεσθαι codd., nisi quod in h est χρηστηριαζόμενους, quod recepit Cor., ante ἐρεσθαι inserens οὖν. Kramerus χρηστηριαζόμενον ἐρεσθαι [δὲ]. || 9. τὴν πόλιν l || 12. « ἐκγένοντο CBI; in B tamen v. litera expuncta. In Epitome legitur : ἡ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν (ὑπερπλούτων, ὑπερπλουσιῶν) ὅτι οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείδω. Codicum tamen scripturæ concinit Stephanus Byz. v. Συρακούσαι. Nihilominus sanum non puto ἐκγένοντο, quod nemo adhuc explicavit, ac nescio an Strabo scripserit ἐκλέγοντο. Cf. Append. Proverb. ap. Schneidew. 4, 88. » KRAMER. « Nec tamen probaverim quod Kramerus conjecit ἐκλέγοντο, ac nescio an non potius ἐκκινῶτο vel ἐξίκοιτο scribendum sit : ne Syracusanorum quidem decimam eorum sumilibus sufficere. » MEINEKE. Vind. p. 69. Ceterum quod in Stephani edit. legitur ἐκγένοντο, Xylander e Strabone intulit; codices Steph. habent γένοιο, quod genuinum esse suspicor. Pro οὐκ ἀνὲξ legendum conjicio οὐδ' ἄλλες γένοιο ἂν, quo admissio, intelligitur etiam cur tres codd. præbeant γένοιο, numero plurali. Ἄλλες sunt vile pauperum obsonium, quævis res vilissima, adeo ut οὐδ' ἄλλες fere sit ne hilum quidem. Similiter Schneidewinus οὐδ' ἄλλα scripsit pro οὐδ' ἄλλα apud Zenobium (V. not. ad p. 218, 11). In Epitome vocem ἀμείδω fort. corrector quidam dedit pro eo quod auctor Epitomes scripserat : ἄλλα ἔχω (οὐδ' ἄλλα ἔχω τὴν, etc.). || 16. Κόρυραν Cor., quam formam in plerisque locis codd. exhibent. || 22. ἀπρόντας omis. no et Mein.; post κτισάντων transponendum putant Grosk. et Kram.; ἀπρόντα edit. ante Kr. || 25. τε] τὸ codd. || 33. πρώτους Cor; πρώτον codd. || 34. λέγεσθαι] γενέσθαι Cor. || τὸ M.] τὴν codd.; em. Cor. || 47. ἀξιόλογον codd.; em. Casaub. || 49. οὖσα] γρ. πρόσγειος οὖσα n, quod rec. Siebenk. et Cor.; [ἄμορ]οῦσα Mein., vix recte. Fort. : [μικρὸν ἀπ]οῦσα vel γεφύρα π. τ. ἡπειρὸν [ἐν]οῦση || 51. ἐρχόμενον conj. Casaub.
- P. 225, 2. ἐνόμισαν ejec. Cor.; post Ὀλυμπία poni vult Grosk. || 5. τῷδε ABC, sed in B expuncta vox; omis. edit. inde a Xyl.; τὸδε ἄμπνευμα Ald. || 6. πνεῦμα B; Ἀλφειοῦ codd. || 7. κλεινῶν] κρήνας codd. V. Pindar. Nem. 1, init. || 16. Verba ὁμῶς... ῥεῖθρον, inopportuna sane, ej. Mein. || 17. καταδύει codd.; em. Kr. || 24.

ἐκεῖ Epit., ἐκεῖνο ABCI; dein καὶ om. Casaub. || 25. [τὸ] διάστ. Cor. || 28. αὐτὴ Cor.; αὐτὴ codd. || 29. οὐχ ὅπως τοσοῦτω Siebenk., Cor., Kr.; οὐχ ὅτι τοσοῦτω Mein.; οὐχὶ τῷ τότε οὕτω codd. || πόρων Cor., ὁρῶν codd. || 33. τῷ Cor.; τὰ codd. || 36. κ' Ἀχαρνᾶνας Siebenk., Cor. || 39. εἰς] ἐς BI. Videtur scribendum ἐνθεν ἐς » Kram. Quod sane metrum postulat; rec. Mein. || 40. ἡ καὶ] τοῦ ACI; δῆμον] δημονίου C, δημονίου δῆμον B; em. Tyrwh. || 41. Λυρκίου codd.; em. Tyrwh. || 42-47. Verba ἐπιτείνουσι... ῥεῖν φησὶ ejecit Meineke. « Hæc, inquit, per se spectata neque doctrinæ neque ingenii laude carent; quis enim neget argute dictum esse illud ὁ τὸν Ὀμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον, cum ipse Zoilus de Alpheo amne ea commentus sit quæ omnem fidem excedant. Quo magis mirandum est Wolfium Prol. Hom. p. 192 ista expungi voluisse. Nihilominus totam annotationem, quæ quam incommode institutam orationem interpellat neminem fugere potest, qui locum paullo intentius inspexerit, a Strabone abjudicandum arbitror. Mirum etiam videri debet, quod Alphei cursus in his sic memoratur ac si nulla ejus in superioribus mentio facta esset. » || 46. Σικωνία Grosk.

- P. 226, 12. δὲ Γελῶν οὖσα Kram.; δὲ λέγω ἰωνουσα (sic) ACI, δὲ Ἰώνων οὖσα B, edit. ante Kr. Cf. Thuc. 6, 4. || 17. Ἄλεσα codd. || 18. Αἰγαστέων A, Ἐγασταίων m. sec. || 19. Κεφαλοίδεις codd., Κεφαλοίδιον B man. sec.; em. Mein. || 20. Αἰγαστέων ACI, Ἐγασταίων A m. sec.; Αἰγασταίων B, Αἰγασταν edit. ante Kr. inde a Xyl. || 23. Ἐγέστου A m. sec. || 27. πᾶσαν] Lege πᾶσιν cum Cor. et Mein. || 31-39. « Verba olceται δὲ... ἀξιόλογον verissime, ut opinor, Schleiermacher in schedd. Lachmanni suspicatur transponenda esse post verba μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωός (lin. 24). Etenim verborum ordine, qui nunc est, servato, non tantum mons Eryx in ipsa maris ora situs incommodissime inter loca mediterranea recensetur, sed interrumpitur etiam orationis connexus. » KRAMER. Transposuit verba Meinek. || 35. ἢ] καὶ B man. sec. Verba ἢ τὸ ἱερὸν ejicienda esse monent Cor., Kr., Mein. || 40. καὶ inclusit Cor. || 42. οὕτε Γέλαν inclusit Cor. || 44. Post Ζαγκλαῖοι excidisse Γέλαν δὲ Ῥόδιοι inseruit Meineke e Groskurdii conjectura probabili. || 46. Post Λεοντῖνοι inserenda esse quæ p. 227, 25-28 leguntur κακάκωται... ἀεὶ monuerunt Siebenk., Grosk., Kr., Mein. || 46. ἐξελεῖ-φθησαν Mein., sed in præf. ἐξελ. fort. revocandum esse dicit. || 47. κωμικοὶ codd.; em. Xyl.

- P. 227, 4. πυκναῖς] συχναῖς C. || 5. ὅν om. C; τοῦτον δ' B Ald. || 25. Vid. not. ad p. 226, 46. || 41. κατὰ] καὶ l et pr. m. B; dein εἶναι ante τὴν περίεξ inseruit Cor. || 45. ἔχοντι] ἐχούση Cor., quo opus non erat. || 46. ἐν om. ABCI, habet i; ἐν μέσῳ Epit. || 50. καὶ incl. Cor. || 51. ἐπειδὴ o, ἐπεὶ δὲ ABCI.

- P. 228, 7. μηδὲν codd. || 10. εἰ δὲ] καὶ] καταρ. Cor.; καταρφεῖ Mein.; φθάνειν Cor. || 13. ποτε ejiciendum; om. Epit. || 17. παραλίαν codd. || 18. Αἰπαρέων C et m. pr. A. || 22. Νεβρώδη Cor. et Mein., eaque scriptura Kramer quoque verior esse videtur. || 28. καὶ τὰ supplevit Cor.; καὶ τὰ Ἰμεραῖα scripsit Mein., quod ipse quoque malim. || 32. Παλ.] Ἰταλικοὶ codd.; em. Casaub. || 35. Μάταυρον] Locus ignotus; Μέταυρον scr. Coray, nescio cur; nam de Metauro non magis constat. Fortasse Μάζαρον (aliiς Μάζαρα) legendum esse suspicatur Cluverius (Sic. ant. p. 225), quamquam ea quæ Strabo narrat, in hoc tractu nunc certe non exstant. In eadem insulæ parte in qua Palicorum crateres erant, oppidum alicubi exstabat, quod Ptolemæus 3, 4, (p. 195, 24 ed. Wilb.) Ἰμύχαρα vocat, cujusque incolæ in Plinii codd. (3, 8, 14): Imacharenses, Imacarenses, Imagarenses, Magarenses. Eadem fere varietas scripturæ est in Ciceron. Verr.

3, 18, 42, ubi *Imacharenses* editur. Quare nescio an pro περί Μάταυρον legendum sit περί Ἰμάχαρον vel fort. Ἰμάχαρον. Quæ si recte coniecimus, indagando urbis loco inservire poterunt. || 42. πρὸ] ἀπὸ e Palmeri conj. Siebenk. et Cor., recte, puto. || 45. Ἀσέαν] Ἀβίαν codd.; em. Xyl. || 51. Τιμαίου codd.; em. Xyl. || 52. Σικ.] Ἰταλίαν no Cor. || 53. Λιπαρέων ACE.

P. 229, 5. Λιπαρέων AC. || 8. τὴν om. Bl Cor. || 9. μετὰλλων B Ald. || εὐπρόσοδον no Cor., Kr.; ἐμπρόσοδον A Epit., Mein.; ἐν πρόσοδον Cl; πρόσοδον B. Ald. Vox εὐπρόσοδος eo sensu quem noster locus postulat, nusquam usurpatur; ἐμπρόσοδος omnino nusquam reperitur; sed formatam esse ad analogiam vocis ἑγκαρπος opinatur Meinekius. Ego, collatis inter se variis scripturis, legi velim: μέταλλον [μεγάλων] ὃν προσόδων. Cf. Diodorus 5, 10, 2: ἔχει δ' ἡ νῆσος αὐτὴ τὰ διαβεβημένα μέταλλα τῆς στρυπτηρίας, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν οἱ Λιπαράιοι καὶ Ῥωμαῖοι μεγάλας προσόδους. || 11. ἡ Θέρμεσσα inseruit e Cluveri conj. Cor. || 12. καὶ ins. Cor. || 22. ἀμωσγέπως recte Cor. et Mein. || 26. τριάκοντα Epit. || 28. εἰ δὲ ταῦτ'... μυθολογηθεῖσιν ejecit Meineke utpote nasutuli interpolatoris animadversionem; recte, puto. || 37. τὰ om. ABCI, habet Epit. || 40. τῶν γοῦν, etc., ut corrupta, asterisco notat Meinekius, certam quandam occasionem qua istam scientiam suam Liparæi probaverint, a Strabone memoratam fuisse putans. Quare in Vindicis proponit: τῶν γοῦν [Ῥωμαίων πρεσβυτέρων] ἐν Λιπαράϊς [κατασχεθέντων] γενομένης ἀπλ. etc., laudato Livio 5, 28, ubi in rebus anni 390 a. C. narratur: *L. Valerius, L. Sergius, A. Manilius, missi longa una nave, haud procul freto Siculo a piratis Liparensium excepti devehuntur Liparas*. Scilicet fieri potuisse dicit ut his ventum Liparæi prædicerent. Quæ sunt longe petita. Nescio an pro πνεῖν τῶν γοῦν fuerit πνεῖν· ἐαυτῶ γοῦν, ipsi sc. Polybio. Fort. etiam pro γενομένης ἀπλοῖας leg. γενομένης δι' ἀπλοῖας; sed opus eo non est. || ἀπλοῖας] ἀπνοῖας no. || 41. ἀνεμον ex Epitome additum. || 45. « Verba ἱκανῶς ἔστιν... ἀμφοτέρων add. sec. m. in marg. n, pr. m. in marg. o, atque in marginem itidem relegavit Cor. Vocem ἱκανῶς autem esse Strabonis et cum præcedentibus conjungendam, recte intellexit Groskurdus, qui reliqua hunc fere in modum restituenda esse suspicatur: [μεγάλη δέ] ἔστιν ἡ ἐπίστασις τῆς ἐνεργείας, [ἡ] λέγοιτ' ἂν [μάλιστα παρασκευάζειν καὶ ἐκπληξιν καὶ ἡδονήν] ἐπίσης γὰρ ἀμφω, κτλ. Ac videntur similia subesse illis verbis ex p. 25 ed. Cas. petita. » KRAMER. || 51. ἡ δὲ ὄνος Στρογγύλη C, in quibus ὄνος natum esse ex ὄνομα putat Meineke; vix recte. Cento fuerit glossæ, quam ad præcedens nomen Θέρμεσσαν quidam adscripserat: ἡ καὶ Μελιγουνίς (v. p. 229, 3).

P. 230, 4. μάλιστα] Alterum μάλιστα ejiciendum. Accuratiora Strabo tradet deletο μάλιστα quod est post πελαγία; nam Euonymus ins. minus quam Strongyle in alto sita est. || 5. τοῖς ἐκ Λιπαράς εἰς Σικελίαν πλεύουσιν]. « Erratum est haud dubie h. l. aut a Strabone aut a librario: nulla enim ex insulis ad lævam sita est ex Lipara ad Siciliam naviganti, neque reliqua quæ de Euonymi situ tradit his verbis conveniunt. Videtur igitur scriptum potius fuisse ἐκ Σικελίας εἰς Λιπαράν. » KRAMER. Quibus obsecutus Meinekius scripsit εἰς Λιπαράς ἐκ Σικελίας. Quod summopere miror. Nam Euonymus (hod. *Panaria*) e Lipara versus Pelorum Siciliæ prospicienti navigante a sinistra est, tantumque abest ut Strabonianis (cum quibus confer tabulas Ptolemæi) error subsit, ut inter argumenta afferantur, quibus probeatur Euonymum esse hodiernam *Panariam*. Mannertus Euonymum esse putavit hod. *Salinam*, quam insulam, duplici vertice insignem, a velt. Didymen vocari nunc

nemo nescit; at nescivit Groskurdus; quare ipse quoque conjecturam protulit, quam non refero. || 8. τοῦ πυρὸς in codd. legitur post v. κοιλιῶν; e Bæckhii conject. transposuit Kramer. || 16. ἐν no, ἐκ ABCI. || 23. μυλίας Epit.; recte, puto. Cf. p. 223, 50: λίθος μυλίας; p. 419, 37: τοῦ μυλίου λίθου. || 24. Φλαμίνιον] Leg. Φλαμινίων (T. Quinctium Flaminium prætorem a. 628) cum Du Theilio et Corayo. || 27. Ἐρικώδους εἰς Φοινικῶδη]. Ἐρικούσης εἰς Φοινικοῦσαν no Siebenk.; Cor. « Cluverius quoque (Sic. Ant. p. 396) Strabonem uno eodemque modo utrobique vocabula ista formasse censuit, librariosque ea postmodum variasse. Quod quum per se parum probabile sit, tenendum est ex Chorographo hæc sumpta esse, ea forma fortasse uso. » KRAMER. Hoc confidenter affirmare licebat, quum easdem nominum formas præbeat Tab. Peutingeriana, nisi quod *Ericodes* in *Brigades* corruptum est. || 29. « πρὸς ἄρκτον quum nullo modo quadret ad insularum illarum situm, Groskurdus coniecit scriptum fuisse πρὸς ἄρκτ[ικὸν ἄρκ]ον: sed complura alia h. l. mire turbata sunt, nullaue medicina sananda. » KRAMER. Falsissima Strabo refert, sed verba sanissima sunt. Inspice tabulam Peut., videbisque situm insularum distantiarumque rationes eodem plane modo describi quo Strabo narrat e Chorographo. Nullum novi locum quo cognatio Tabulæ Peut. cum Agrippæ orbe picto intercedens probetur luculentius. || 30. δ' om. ABI. || 33. τῆς ἄρκας] ἑκατέρας codd.; em. Cluverius l. l. p. 425. || 45. Γαλαθροῦς AC Epit.; Καλαυροῦς E. || 49. ἐπὶ ejiciendum; δέ τι Cor.; an δὲ πως? Mein.

P. 231, 2. ἐπίπλους] Lege περίπλους, e conj. Kr. || περί] ἐπὶ Cor. || 3. Lege τι [χιλίων] τετρακοσίων e conj. Grosk.; χιλίων τετρακοσίων conj. Kr. || 4. μὲν incl. Cor. || Post καὶ (quod deest in edit. ante Kr.) in A septem octove literarum lacuna; δ' Τάρας suppl. Cor.; prætere. excidit κ', nisi καὶ ex κ' natum est; διακοσίους καὶ εἴκοσιν habet i. || 7. ἐνταῦθα margo o; ἐντεῦθεν codd. || λιμὴν i; om. ABCI; in A tamen spatium vacuum septem fere literarum; δὴ λιμὴν dedit Mein. ut expleretur lacunæ spatium. || 8. κλειομένη AC et pr. m. B; μεγάλη] μεγίστη i edit. ante Kr. || 13. An οὐ μικρὸν (coll. Liv. 25, 11)? Mein. || 31. ὅσοι no. || 32. παρθεναίας ABC, et sic in sqq. fere ubique. || 38. νομισθεῖσι Cor.; ὀνομασθεῖσι codd.; ἐτοιμασθεῖσι vel ὀμολογηθεῖσι conj. Mein. || 40. ἡνίκ' ἂν Mein., ἡνίκα codd. || κυνὴν om. ACI, habent Bkl, Epit. et mgo n. || περιθῆται Epit. i; περιθῆτα ACI. περιθῆ Bkl. || 42. ἐξαγγειλάντων δὲ τινων Bk edit. ante Kr.; ἐξαγγειλάντων δὲ λάθρα Cor., Mein.; ἐξαγγειλάντες δὲ τινες fuisse censet Kr. || 44. ἂν bene om. Cor., Mein.; περιθέσθαι Epit., περιθῆναι B, περιθεῖναι cett. codd. || 45. μεμνήνται e Bekkeri conj.; μεμνηνέασιν codd. || 47. κελεύσαντες δ' αὐτοὺς Epit.; κελεύσαντος δ' αὐτοῦ ABCI. || 49. Σατύριον e Stephano Casaub.; Σαστύριον ABCI, Σατύρεον Epit. || 53. φασι] φησὶ mavult Kr.

P. 232, 5. βουγείους ABI, βουκείους C; em. Meursius. || 16. ἔται no; om. ABCI; ἔται δεκάτῃ δ' i; δεκάτῃ ὕστερον τοῦ πολέμου χρόνῳ i Ald. || 19. ἐπ' ἴσοις g, ἐπίσοις C, ἐπίσης AI et ex correct. B; ἐπὶ ἴσοις primum scriptum erat in B. || 28. συγγενέσθαι l (?) et edit. ante Kr. || 32. ἀμφ' αὐτὴν Kr.; ἀμφω τῷδε codd., edit. ante Kr. || 47. τὴν τάξιν BCI. || 48. εἰς ἀποικίαν] fort. εἰς Ἰαπυγίαν conj. Mein.; Groskurd. lin. 51 post σταλέντες excidisse εἰς Ἰαπυγίαν vel εἰς Ἰταλίαν putavit. || 51. κατέλαβον margo B m. sec.; κατελάβοντο ACI, κατεβάλλοντο B.

P. 233, 8. ἡ τὰς ἄλλας ἡμέρας Cor.; γρ. τὰς ἄλλας ἡμέρας ἐργατικὰς margo n. Eustathius ad Dion. 376: παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγεσθαι. || 25. πρὸς δὲ... βασιλέα Meinekius

posuit lin. 22 post v. λέγεται. || 28. Ἰαπύγων Epit. *ikno*; Ἰαπυγίων *ABCl*. || 34. πολίσματα codd. et editt. ante Kr. || 38. καὶ Mein.; κατὰ codd. || 39. ὡς Mein.; πῶς codd.; ἀνταῖρον Xyl.; ἀνταίρων codd. || 42. Ἰωνίου *AB*. || 45. ἐκ additum ex *hi*. || ἐς] Lege eis cum Mein.; πρὸς editt. ante Kr. || Βάριδος Cor., Βάριτος *Bl*, Βάρητος *AC*, Epit. || 53. Λευερνίου *L*. || 54. καταφυγόντας δεῦρο codd.; em. Cor.

P. 234, 1. [τῶν] ἐχ. Cor. || ἴσχει *ABCl*. || 2. Λευερνίαν *L*. || 8. τῆς Σας. *L*, editt. ante Kr. || 10. μὲν om. *no* Sieb., Cor. || 11. Ῥωδαίων codd. ubique; Ῥοδίων Mein. || 12. ἐξ ἧς... Ἐννιος fort. glossa. » Mein. || 17. Γαλαθρίαν *AC* Epit. || 21. τῇ θαλάττῃ Σαληπία *AC*, τῆς θαλάσσης Σαληπία *Bl* Ald.; em. Cluver. || 22. Θυρέαι *AC*, Θυραῖαι *Bl*, Θυραῖοι Ald.; em. Cluver.; ἐν ᾗ Siebenk.; ἐν ᾧ codd.; ἐτι δ. Cor., ἐπιδείκνυται codd. || δυναστῶν *Bno* Sieb., Cor., Mein. || 23. Οὐρίαν codd.; em. Cluver. || 25. ἡ ταύτην bene Cor. || 27. εἴθ' inseruit Cor.; non rec. Mein. || 39. πολλῶν κόλπων *lm*, sed in *l* πολλῶν expunctum. || 42. Βρέντιον Cluver. et Cor. e Steph. et Etym. M; probabiliter. Cum codd. facit Eustathius ad Od. p. 1409. || τῆς ἐλάφου Cor. || 44. προβορχῇ Cor. || 45. ἐχει Kr., ἐχέιν codd. || 46. ἐτι Xyl.; ἐν codd. || 47. εὐθύπλοα codd.; em. Cor. || 49. ἡμινοῖκη codd.; em. Xyl. || 50. Πευκεσίων... Δαυντῶν codd.; em. Xyl. et Cor. || 51. Οὐνεουεντοῦ *ABCl*; Ἰγνατία *Bl*. || 52. Καλῖα e numis et Stephano Meineke. || 52. « Καὶ Νήτιον, quæ Casaubono jam expungenda videbantur, utpote nata ex repetitione proximorum καὶ Κανύσιον, Cor. omisit, neque quidquam aliud ad tuendum illud nomen, nemini præterea commemoratum, proferri potuit, quam Tabulæ Peutingerianæ *Ehetium* iisdem fere in partibus positum, de quo ipso tamen nihil constat. In medio igitur res est relinquenda. » KRAMER. *Ehetium* Tab. Peut., inter Cæliam et Egnatiam situm, hodie est *Noia*; unde probabile fit *N* literam in Tabula neglectam esse. *Nehetium* vero sive *Neetium* juxta *Netium* dictum fuerit, sicut ejusdem nominis urbs Sicula apud Ptolemæum vocatur Νήτιον, apud Ciceronem vero et Silium Ital. *Netum*. *Netinos* Italiæ habes etiam apud Plinium 3, 11, 16, 105 p. 249 ed. Sillig., sed ab Harduino e Strabone illatos. Codices Plinii habent: *Neretini*, *Neratini*, *Neelini*. Legerim *Nehetini* vel *Neetini*, modo liqueret nostri oppidi incolas ibi intelligendos esse. Ceterum Strabo, ut ordinem geographicum servaret, *Netium* ante Cælium memorare debebat. || Ἐρδωνία Cor.; Κερδωνία *ABC*. || 53. Ἐκ Kr., δὲ codd.

P. 235, 3. Ἐν inseruit Casaub. || 4. Οὐνεουεντόν *ABC*. || 6. Κλαυδίου καὶ Γαλ. codd.; em. Cor. || 7. μέχρις Ὀνέσσης *ABCl*, μέχρις Οὐνεουσίας *t* ex correct.; em. Tyrwhitt. || 15. διπλοῦς ex Epit. add. Kr. || 16. « Du Theil et Groskurdus post Ἐλλάδος excidisse quædam suspicantur, quibus navigationis illius longitudo fuerit indicata: atque hic quidem, cum intervallum inter Brundisium et Epidamnium vel mille stadiis sit brevius, alterum vero, ut ex p. 281 Cas. pateat, octingentorum fere stadiorum [700 sec. Artemidor. ap. Plin. et Agathem.], ex proximis huc transferenda putat verba [ὅσον] ὀκτακοσίων σταδίων, ibique ubi nunc leguntur, delenda. Sed nimia est hæc audacia ac non probanda. Multo tamen improbabilius Gosselini est opinio, qui χιλίων ex errore aliquo natum esse censet. » KRAMER. Mihi quoque ista 1800 stadia a Strabonis mente prorsus aliena esse persuasum est. Nihil tamen transponendum puto, sed lin. 18 ita legi velim: χιλίων γὰρ ἐστὶν, [ἐ]κείνος δὲ ὀκτακοσίων σταδίων. || 22. Στεγνατία codd.; em. Xyl. || 23. δεῦρο expunxit *B*, om. *hno*. || 24. Πευκετίου *Al*, Πευκεστίου *BC*; em. Xyl. || ἐν add. Kr. || 28. Τάρας add.

Xyl. || 29. Κανύσιοι codd., sed correct. m. sec. in *B*. || 38. ἐνενήκοντα] 5' Ald. quod probant Grosk. et Kramer. Quum 90 fere stadia sint usque ad Canusium urbem, hanc ipsam ἐμπόριον dici putavit D'Anvillius; quod nemo sibi persuaserit. Legendum ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου. Auctor quem Strabo secutus est ista 90 stadia usque ad urbis regionem pertinere voluit; ne tamen ipse Strabonem h. l. scripsisse ἐπὶ τὸ Κανύσιον putemus, imprædire videntur sequentia. || Σαλάπια] Σαλιπία *ACl*. || 39. Ἀργυριππίων Cor. et Mein. At Stephanus v. Ἀργύριππα. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυριππανός. Στράβων Ἀργυριπ[π]ηνός φησιν. || 40. γε inclus. Cor.; ἐν μεγάλῳ πεδίῳ conj. Grosk.; ἐν τῷ πεδίῳ [Διομήδους] conj. Mein. in Vind. p. 80. || 43. ἐλάττω ἐστὶν *AC* et pr. m. *B*; ἐλάττων ἐστὶν scripsit Mein. || 43. Ἀργυροίππιον codd.; em. Cas. || 44. εἶτα] ἡ τὰ Mein. in Vind.; sed in editt. Str. vulgatam servavit. || 48. Λουκερία editt. ante Kr. et Meinekius.

P. 236, 7. Σιπιοῦς *AC*. || 11. Σαυνίας *ABL*. || 20. Οὐρίον Mein. || 24. εὐδαινή Cas.; εὐδαινή *n*, Sieb., Cor. || 40. Αἶσιν] ας' *BC*, χίλια διακόσια ἐνενήκοντα *Al*; e Cluveri conj. em. Kr.; Ἀσπίαν (qui est fluvius in T. Peut. commemoratus) conj. Tyrwhitt. Mox ὃν suppl. Cor. || 44. Σίλαν] Σήναν e conj. Cluveri Mein.; Σπίναν conj. Tyrwhitt., probante Schweighæusero ad Polyb.; Καίσήναν Grosk. Ex his Cluveri conjecturam Kramerus eo commendari dicit quod et facillima sit et Polybius (2, 14, 11) Galliæ cisalpinæ oram maritimam a Sena urbe usque ad Adriæ intimum recessum patere referat, adeo ut eodem fere termino in definiendo Italiæ latere usi videantur Chorographus, Artemidorus, Polybius. « Unum tamen, Kramerus ait, me retinuit quominus hanc scripturam, quam verissimam puto, reciperem. Etenim Polybius l. l. Galliæ oram esse dicit ὑπὲρ τοῦς διασχίλους σταδίου καὶ πεντακοσίου, qui numerus multo major est eo quem ex eodem Polybio h. l. afferri videmus. Sed hæc differentia ita fortasse explicanda est, ut h. l. quantum recta distet Aquileja ab urbe Sena putetur indicatum esse, non quanta sit oræ ipsius longitudo. » — At quum de spatiis μεμλιασμένους sermo sit, explicatio hæc admitti nequit. Porro ne putemus pro 178 m. p. ponenda esse 278, eo impedimur quod in sqq. Strabo dicit oræ Illyricæ supra 6000 stadia tribui, adeo ut longior sit quam Italica. Huc accedit quod (ut monuit Gosselinus) ab Iapygio promontorio ad Aquilejam reapse colliguntur 740 (562 et 178) fere millia passuum, et quod millia 178 inde ab Aquileja pertinent usque ad Rubiconem sive usque ad terminum nostræ rei accommodatissimum. Quæ omnia eo faciunt ut non Senam urbem h. l. memorari putemus, sed oppidulum quoddam ipso Rubicone fluvio obscurius, eo solummodo nomine notabile quod Galliæ Italiæque termino erat proximum. Proxima autem Rubiconi statio, tria m. p. a fluvio distans, in Tab. Peut. notatur *Ad Novas*. Quodsi igitur Σίλαν nomen corruptum est, nescio an σ littera ex antecedente voce perperam repetita sit, in Ιλαν autem lateat Νέαν. Quod Groskurdus proposuit Καίσήναν, propterea non placet, quod *Cæsena* ad viam, qua juxta oram Aquileiam itur, nihil pertinet. || 48. τοῦτον] τοῦτων *C*, τοῦτο Ald.; τοῦτον [τὸν παράπλου] conj. Grosk.; τοῦτο... μεῖζον... ἐλάττων ὃν conj. Kr. || 51. ἐλέγομεν e Kr. conj. Mein., recte, opinor. || 52. δὲ m. sec. *B*; γε *ACl* et m. pr. *B*.

P. 237, 4. ἔλαθε] οὐκ ἔβλαψεν margo *t*; unde Ald.: οὐκ ἔλαθε οὐκ ἔβλαψε καὶ οὐδὲν ἢ οὐ πολὺ; unde Cor.: παρὰ. οὐδὲν ἔβλαψεν ἢ οὐ. || οὐ om. *ABCl*, sed in *B*, ut in *n*, additum m. sec. || 9. Πευκίους codd.; em. Xyl. || 19. ἐλάττων ὃν ἢ codd.; em. Cor. || 21. Βούκανον codd.; em. Xyl. || 23. Βούκαν, addito sec. m. *ov*, *B*. || 28. μέν-

- τοι μὲν δὴ vel μὲν οὖν conj. Kr.; illud rec. Mein. || 29. νῦν om. editt.; Kr. νῦν lin. 30 ejici mavult; ejecit Mein. || 32. & add. Kr. || καὶ αὐτὰ [δὲ] Cor. || 44. εὐκрасίαι...δυσκрасίαι A. || 46. ἐκ] καὶ codd.; em. Cor. || 51. τὸ om. Ald.; τῶν πλευρῶν no Cor. || 52. ἀπολιπόντων codd.; em. Cor. || 54. πεδινῶν Kr., Mein.; πεδίων codd.; καὶ τῶν ἀπὸ τῶν πεδίων no Cor.
- P. 238, 1. λιμένων AC. || 3. ὕγειαν editt. ante Kr. et Meinek. || 4. τε] δὲ Cor., Mein. || 6. ὅσον AC et pr. m. B. || 8. Διθύης] Ἀσίας codd.; em. Pertz ap. Mein. in Vindic. p. 81. || 9. ἐν inclusit Cor. || 26. αἶψα. [ὑπὸ Κελτῶν] ἀποβαλεῖν Cor. e Plethone, qui : ὑπὸ Κελτῶν περὶ τοῦ Πάδου ἀποβαλεῖν. || 29. κατὰ Casaub.; καὶ codd. || 30. An τούτους [τοὺς κινδύνους]? Mein. in Vind. || 33. ἀδην ABCI, ἀναίδην no Pleth.; em. Cor. || 43. ὅσην Cor. || 53. ἐπακούουσι codd.; em. Cor.
- P. 239, 2. Οὐρέισθον codd. || 3. κατέλυσεν add. e conj. Casaub. || 4. δὲ ex n addidit Kr.; [καὶ] τὴν K. editt. ante Kr. || 6. ὁ om. AC. || 7. ἀθρόως] ἀφρόως B. || 16. συνέθη, [ῆ] κατ' Mein.; διὰ] ὑπὸ Ald. || 17. ἐκλελοιπόντων no Cor. || 19. ῆ add. Cor. || 31. διὰ add. Grosk., Mein.; τῷ ἀκοινώνητῳ Cor. || 34. μέγιστον n et sec. m. B; μέγιστοι ABCI. || 42. δὲ add. Cor. || 46. διοικεῖν no et sec. m. A; οἰκεῖν ABCI.
- P. 240, 11. μὲν τὰ] τείνοντα Cor.; fort. μέρη τά. || 18. εὐθύς] αὐθις Cor. || 20. δὲ καὶ asteriscis inclusit Cor., perperam. || 22. διακοσίους post χιλίους probabiliter addit Cor., coll. p. 261, 5, ubi a Tergeste ad Danubium 1200 stadia esse dicuntur. || 23. ὥς] Mein. in Vind.; πως codd.; om. Cor. || 27. Τυρρεγετῶν B; Τυριγετῶν Tzschukke, Cor. || 33. λέγομεν codd.; leg. λέγωμεν, ut editt. ante Kr. || 42. διὸ δὴ καὶ] Mein.; διὸ δίκαια codd.
- P. 241, 5. δέ τι] δ' ἔτι A, δέ τοι Ald. || 7. μεταναστάντα Ald., Cor. || 9. Σουγάρων A, erasa inter α et β litera μ. || 16. ἐξήρηται codd.; em. Casaub. || 18. οὐσα codd.; em. Xyl. || 21. μέρη] ὅρη Mein. Deinde καὶ apud Kram. (et Mein.) deest, errore, opinor, typographorum. || 23. Κολθούων codd.; Κολθούλων Ald.; Κουάδων Cluver. (Germ. ant. p. 119), Κοαδούων Kram. Verba καθάπερ... Κοαδ. transponenda esse post v. τὰ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ (lin. 34), et pro ἐν οἷς leg. ἐν ᾧ, suspicatur Cluver. Quum plurima Strabo habeat quæ probent eum de his regionibus male doctum fuisse, sanior quisque nihil dijudicaverit. Meinek. verba καθάπερ... Κοαδ. ejecit, mira iudicii confidentia. || 24. Μαροβούδου BI, Βαροβούδου C. || 26. Μαρομάνους Cor. || 30. Λούιους] Αὐτ Λούγους (sic Ptol.) aut Λουγίους (sic Dio Cass. et Tacit.) legendum fuerit; Λουγίους dedit Mein. || 31. Ζούμους] Nomen aliunde non notum. Λεμοβίους conj. Cluver., quod recte improbat Kr.; Βούρους conj. Zeus (Die Deutschen p. 126); Βούρρους cum Dione Cass. 68, 8 mavult Kramer. Scribendum potius esse Λούρους, et apud Ptolemæum pro Λουγοιδιδοῦνοι leg. esse Λούγοι οἱ Λούγοι (sicut ibid. Λουγοισιμανοί legitur pro Λούγοι οἱ Μανοί, *Lygii Manimi* ap. Tacit.) conjeci in Ind. Nom.; nunc in KAI Ζούμους latere x. Διδούμους vel Διδούνους, neque quidquam in Ptol. mutandum esse censeo. || Βούτωνας] AB Cor.; Βούτονας CI editt. vett.; Γούτωνας e Cluveri conj. scr. Kramer. et Mein. Nihil his tribuendum esse censet Ukertus t. 3, 1, p. 411. Intelligendas esse Βατεί- νους Ptolemæi conj. Mannert. || Μουγίλωνας] Μουλγί- λωνας C; Βουργουδίλωνας conj. Cluver., probante Kramer, qui Burgundiones, quos Ptolemæus Βουργουντάς vocat, fort. Βουργίδωνας dictos esse putat. Nescio an potius pro Μουγίλωνας legendum sit Λουγίμωνας vel Λουγίμανας, adeo ut intelligendi sint *Lugi Mani* Ptolemæi, *Lygii Manimi* Taciti. Scriptura Μουλγίλωνας in C ex eo nata fuerit quod supra literam M in quibusdam codd. literam λ corrector scripserat. || 32. Σιδεινούς] « Eosdem esse putat Zeus (l. l. p. 154) atque Ptolemæi Σιδεινούς (in vocalibus hujus nominis fluctuantur codd.) » Kramer. Wilbergius in Ptol. p. 152, 24 varias nominis scripturas affert Σουδεινοί, Σουδηνοί et Σουδινοί; non habet lect. Σιδεινοί. || 34. οἰκεῖ Cor.; ὤκει codd. || 38. Εὐμόνδοροι codd.; em. Cas.; Λαγκόσαργοι codd.; mutavit Kr. || 45. οἰκία Cor. || 48. Γαμαθρίουνοι A, in quo super u scripta lit. v; inde Γαμαθρίουνοι BCI; Γαμαθριούνοι Tzsch., Cor., Mein., quia sic in Tacito legitur. || 49. Βούκτεροι BCI. || 50. Καούλχοι] Infra (p. 242, 39) minus recte, ut videtur, legitur Καθούλχοι. Sunt Καλούκωνες Ptolemæi p. 152, 3. || 50. Καμφιανοί] Infra καὶ Ἀμφάνων, ubi καὶ ex Kortum esse ex orationis tenore patet. || 52. Βί- σουργίς τε] Βισουργίστα B, Βισουργίσται CI. || 53. Βουκ- τέρων BCI.
- P. 242, 4. Βίρχανις C, Βουρχανίς Strabo ap. Steph. Byz., Tzsch., Cor.; *Burchana* Plin. 4, 27. || 9. ἐπανισταμένους codd.; em. Cor. || 13. Σούγαθροι AC. || 15. διεῖχον] διε- δέχοντο Cor., Mein., probante Kramer; cf. p. 161, 25. || 21 et 28. Κουιντιλίου editt. ante Kr. || 25. Σεγιμούντος codd.; e Casaub. conj. em. Kr.; τε] θ' ὁ Cor.; probab. || 30. Σεγιμήρου] Kr.; Αἰγιμήρους AC, Αἰγιμήρου BI, Σαι- γιμήρου Tzsch., Σιγιμήρου Cor. || 31. τῶν] τοῦ k Cor., quod sane malim; γυνή ἢ τοῦτ. C; [ῆ] γυνή τοῦτ. Casaub. || 32. Οὐκρομήρου Ald.; Ἀκρομήρου vel Ὀκρομή- ρου conj. Cluver.; ap. Tacit. opt. codd. habent *Actume- ro*; Οὐκρομήρου scr. Mein. || Χάττων] Βαττων A, Βαττῶν BCI, Βραττῶν m; em. Cluver. || 33. Βαιτόριτος ACI, Βαι- τόριδος B; em. Cor. || 33. Σύγαμβρος AC, Σύγαμβρος BI. || 34. Αἰγέστης codd.; em. Kr.; Σαιγέστης Tzsch. || 39. Οὐσίπων Kr.; Νουσίπων codd.; Οὐσιπίων Cluver. || 40. Χάττων om. *Agha*; inclusit Cor. || Λανδῶν] Μαρσῶν conj. Cluverius, « rectissime, ut opinor, ipsis literarum ductibus ΛΑΝΔΩΝ eo ducentibus (1) : contra Marsos autem Germanicum tum maxime pugnasse docet Tac. Ann. 2, 25. Infelix contra Groskurdii suspicio Λαγκο- βάρδων. » KRAMERUS. Apud Ptolemæum a Casuariis et Chiattis meridiem versus ponuntur Λανδοῦται. Apud Strabonem pro Λανδοί leg. Δανδοί, nisi erat Δανδ[ουτ]οί. || 41. Σουθαττίων codd.; Τουθαττίων Kr., Mein.; Τουθαν- τίων Cluver.; Τούθαντοι ap. Ptol., *Tubantes* ap. latinos scr. || 43. σχολιᾶς] δυσκολίας AC. || 52. τριακοσίων] Pro T' fuisse Φ aut X' viri docti monuerunt; πεντακοσίων scr. Mein. || 54. Τουνδολικούς codd.; Οὐνδελικούς Tzsch., Cor.
- P. 243, 1. « Verba καὶ ὁ Ἐρχύνιος δρυμὸς sic a Strabone scribi non potuisse diu est animadversum; neque tamen probanda Cluverii conjectura (l. l. p. 705) : νοτιώτερα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἰστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἐρχύνιου δρυμοῦ, aut Groskurdii opinio lacunam ex more suo post πηγῶν statuentis, quam ita explet : ὧν κατ' ἴσον πως διέχει. Crediderim potius verba illa ab interpola- tore profecta esse, qui mancā putavit orationem post καὶ αὕτη. Eandem Lachmanni sententiam esse po- stea vidi in schedis. » KRAMERUS. Itaque verba ista Mei- nek. ejecit. Quo commissio, quæ relinquuntur verba καὶ αὕτη abundant. Non animadverterunt interpretes ea quæ nostras tabulas geographicas inspicienti falsa esse appa- rent, ita tamen dicta esse ut cum eo quem Strabo sibi efformavit situ locorum conciliari possint. Nam Hercy- niæ silvæ initium Istri fontibus propinquum quidem esse dicitur (p. 242, 48), at quoniam ab iis intervallo separe- tur non definitur; deinde vero Ister, cujus fontes ex Stra- bonis opinione non nisi unius diei itinere a lacu Veneto versus boream distant, ῥεῖν πρὸς νότον κατ' ἀρχάς perhi- betur (p. 240, 17). Fieri igitur potuit, ut Istri pars maxime

- meridionalis lacu Veneto esset australior, initium vero silvæ Hercyniæ cum ipsa hac Istri parte australi componeretur, adeo ut e Gallia per lacum et deinde per Istrum in silvam tendenti iter faciendum esset versus ortum hibernum. Cf. Ukerti *Géogr.* t. 3, 1, p. 115. Quæ quum ita habeant, verba Strabonis non sunt sollicitanda. || 9. Οἰνδελικοὶ C. Post hanc vocem quædam excidisse patet. Cluverius proposuit: [Ἐπειτὰ εἰσιν οἱ Νωρικοὶ] καὶ ἡ Βοτῶν ἐρημία μέχρι Παννονίων πάντες, τὸ πλέον etc.; Groskurd.: [Μετὰ τούτους δὲ πρὸς ἔω Νωρικοὶ εἰσιν] καὶ ἡ B. ε. μ. Παννονίων πάντες [μὲν] etc. || 12. ἀλπεῖων editt. ante Kr. et Meinekius; recte. || 19. οὐ om. n Cor.; οὐτε || οὐδὲ Cor. || 21. ἐξελαθεῖεν *Cghno* Cor. Mein., quod sane præstat. || 27. παροργισθέντας Xyl.; παροργισθέντας Cor. || 28. τὲ [καὶ] πλάσματι Cor. || 29. πλημ. ὑπερβάλλουσιν BC (?), editt. ante Kr. || 31. περιορίζουσας codd.; em. Tzsch. || 38. ταύτας] τοιαύτας Cor., Mein. || 40. αἰσθῆσθαι Cor. || 46. ὁρωμένην codd. em. Cor.
- P. 244, 1. Ταῦτά τε δὴ e Cor. conj. Mein. || 2. ὅτι *Kno*. || 4. ἡ] lege δ. || 5. κληθεὶς codd.; em. Casaub. || 10. Τευρ.] Ταυρίστας Tzsch., Cor., absque causa idonea. Dein pro καὶ legendum ἡ, ut cum Groskurdio puto. || 25. καταστρέψασαι *ACL*. || 27. ἀναβᾶσαι ὑπερπετεῖς ... ἐλαμνοτόμουν Cor.; [μία] ἀναβᾶσα vel ἀναβᾶσα τις conj. Grosk., probante Kramero. Meinekius lacunam ante ὑπερπετῆς notat. Fort. fuit ἀναβᾶσα [ἡ προφητὴς] ὑπερπετῆς. || 35. παροικοῦσι e Corayi conj. Meinekius; recte. ut vid. || 40. οὐδένας *BCE*, ... πεπονημένους *Et*, et sic editt. ante Kr. et Meinekius. Fort. recte. || 45. μέρη post Βορυσθῆνη collocari vult Grosk.; varia lectio fuerit vocis χωρία; ej. Cor. et Mein. || 52. παράπαν *BCL*; παρ' ἅπαν Cor.
- P. 245, 2. ἔλεγεν] ἐπέχει e Kramerii conj. Mein.; ἐγένετο vel διέτεινε conj. Cas., λεκτέον Sbk., ἐτυχεν Tzsch., δεῖ λέγειν Grosk., [ἔλ] ἔλεγον Cor. || 17. ταῦτα] τ' αὐτῶ C, ταῦτα *no*, τοιαῦτα Ald., πάντα Cor.; ταῦτα om. E; Kr et Mein. nihil tentarunt. Lego [περὶ] τῆς ταύτης. Cf. p. 167, 35: ἃ δ' εἴρηκε Πυθέας περὶ τῆς ταύτης καὶ τῶν ἄλλων τῶν ταύτη τόπων. || 24. τε ej. Mein. || 26. Post Σωκράτης fort. addendum ἐξ conj. Mein. || 28. τε ejic. || 31. Μουσούς codd.; em. Tyrwhitt. || 34. Μεδοβιθνοὶ codd.; em. Tzsch. || 35. καὶ Θῶνοι om. E. || 37. δὲ add. Kr., alterumque δὲ lin. 38 inclusit. || 45. ἀπηρτημένος C; οὐκ ἀπηρτημένος conj. Cor. ad vers. gall. || 47. ἐόντων codd., em. Cor.
- P. 246, 11. μὴ] ἡ conj. Kr. || 11. Σχορδίστας Casaub., Σχορδίστας codd. || 12. δὲ Λιγυρ.] δὲ Τυρίσκους Cor., δὲ Τευρίσκους Kr.; Τυρίσκους dixit Eratosthenes; lego δὲ καὶ Τευρ. || 27. τρισκαι supplevit Cor. || 33. καὶ νῦν] Μουσούς νῦν Cor.; velim ἕς νῦν, ut conj. Kr. et Mein. || 36. ἐπὶ κτησιν Kram.; ἐγκτησιν Cor.; κτησιν Mein. || 40. προσεκπτώσεις A, πρὸς ἐκπτώσεις *BCL*, πρὸς ἐκπτώσιν τινες Gemist.; καὶ κατὰ προέκπτωσιν τινες ... παρῳσθησαν Cor. || 52. εἰ μὴ Cor.; οὐ codd.; δ οὐ Pletho; φ οὐ Tzsch. || ἡ om. *ABCL*; in margine B: ἄλλως γὰρ οὐδὲ εἰς οὐδέκ' ἢ ἑνδεκα γυναικας δώδεκά τε. Eadem in *hno* Ald. || 53. δωδεκέτις πλείους *ACL*, δωδεκέτις B, δώδεκά τε B. || τινές] Leg. τινάς, ut Mein. e conj. Kramerii.
- P. 247, 1. καταστροφῆς (sic) A, καταστροφῆς *ACL*; em. Tyrwhitt. || 2. ἐπικαλεῖται τ' ἐν A, ἐπικαλεῖται τὰ ἐν C, ἐπικαλεῖται ἐν B; em. Xyl. || 15. δαπάναις] ἀπάταις codd.; em. Cor. || 26. καὶ ἐμψ. ... εὐσέβειαν ej. Mein.; πρᾶξιλο ὥς post σπουδῇ transposuit Pletho. || 28. Ζάχμοξιν C. || 30. ἐκείνῳ AB. || 46. ὑπελείφθη codd. || 48. Κωγαίονον editt. ante Kr. || 49. Βυρβίστας C, Βοιρβίστας Cor., sicut codd. habent p. 252, 18. 253, 6. Sed Βυρβίστας iterum p. 649, 8.; *Boroista*, Jornandis Get. c. 11. ||
50. Δεκαίνεως A. || 52. τοῦ] ὑπὸ τοῦ Pletho, Cor. || 53. Ταῦτα Cor., qui dein οὐ inseruit. Pro κακῶς in *l* καλῶς. P. 248, 16. πλάττειν e Villebrunii conj. Cor.; πάντας codd. || 38. ἐν τῷ Π. φασὶ om. o; ej. Cor., Mein. || 40. Ὀγύιον C, Ὀγυεν *l*, Ὀγύιον *ik*, Xyl., Cor. Ptolemaeus Callaicae Hispanicæ promontorium Ὀρούιον memorat, fortasse non diversum ab *Aryio* Iberiæ septentrionalis *jugo*, cujus Avienus meminit (Or. m. 159). Fortasse hunc esse montem a Strabone memoratum, adeo ut pro Ὀγύιον legendum sit Ὀρούιον suspicatur Meineke in Vind. p. 83. Eodem jure fingeret fabulam de Ogyio monte pertinere ad Getarum montem sacrum, qui p. 247. 48 Κωγαίονον ὄρος vocatur. || 43. Παγγαίαν] Παγγίαν codd.; em. Xyl. || 44. In his turbatum aliquid. Lacunam post ἄμμου indicavit Mein.; Grosk. proposuit: λίθους, [οὓς] ἐξ ἄμμου [συμπήγνυσθαι] ἐκ δὲ etc. || 46. ἐπιτεῖναι codd. || 48. αὖ] ἂν Cor.; asterisco locum notavit Mein. || 51. γε Casaub.; τε codd.
- P. 249, 1. γεργήνων *ABCL*; em. Tzsch. || 3. τινα *no*, τι *ABCL*. || 5. ἐμνήσθην] εἰρήκαμεν *no*. || 7. τὰ ejic. || 8. πέραν *k*, Ald., Cor. || 12. τυγχάνοι *AB*. || 16. γαλακτοφάγων *AB*. || 17. τὰ ante ὑπὸ Ποσ. cum Spengelio velim ejicere. || 18. πρότερον ferri vix potest, nec credo respicere vocem ea quæ Strabo disputavit lib. 1, c. 2, ut Kramerus putat; προσθετέον conj. Grosk. || 20. διότι] ὅτι B. || 22. ἔδειξε codd., em. Xyl.; κατὰ inseruit Grosk. || 25. μὴ additum ex *Bknot*. || 29. πλάττει codd.; em. Xyl. || 33. Leg. πότερον, ut conj. Kr., probante Mein. || 39. ἡ] εἰ Mein. || 42. ὑπ' ὑπὲρ *Alkno*. || 44. λίγυς τε ἰδὲ] Kr.; Λιγυστὶ δὲ codd.; Αἰθίοπας Αἰθουὰς τ' ἡδὲ Cor. || 47. [καὶ] ἀγαθούς Cor.; in ἀγαθούς latere ἀνθρώπους suspicatur Kramerus. || 48. καὶ inclusit Cor. || 49. τοῖς] τούτοις *hno*, marg. B. || τὰς] καὶ τὰς *kno* margo B. || 50. τὰ τέχνα Ald.; Cor.
- P. 250, 1. δ' ἡ] δὴ codd.; em. Cor. || εἰς] leg. vid. καὶ cum Cor. et Mein. || 7. πρὸς ταῦτ incl. Cor. || 21. Σελεύκωνα Ald.; Σελευκον καὶ Λεύκωνα conj. Casaub.; Σάτυρον καὶ Λεύκωνα Cor. || 27. λαιότητος *ABCL*, τελειότητος *g* Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch. || 36. αὐτῶν τὴν πόλιν *no*; τὴν αὐτῶν πόλιν editt. ante Kr. || 37. παρὰ inseruit Cor. || 42. τὸν πότον Ald. || 43. ἀποκρίνεσθαι *AC*; οὐδὲν Grosk. et Mein. || πλὴν] om. *no* Ald.; πρὶν B. || 51. τοὺς Ἀλεξάνδρου ej. Mein.
- P. 251, 2-5, καὶ Πλάτων ... ἐπ' αὐτῇ ej. Mein. || 13. τε Kr.; δὲ codd. || 14. δεῖν Cor.; δεινόν codd.; δέον, omisso δέ, Tzsch. || 21. Δία Tzsch., δὲ codd. || δὲ addidit Kr. || 24. αἶαν *no* Cor. || ἀπηνὲς codd. || 31. Verba ἦν . Δαρρεῖος fort. non esse Strabonis putant Kr. et Mein. || 32. γενεῇ Mein. || 33. ἀνθρωποὶ ἀπ' οἰκῶν A, ἀνθρωποὶ ἀποίκων *BL*. Ald.; em. Cor. || 36. Leg. [τῶν] ἐπτά, ut Cor., Mein. || 37. ἕνα τελεία] ἐν εὐτελείᾳ vel ἐπ' εὐτελείᾳ Tour.; hoc r. c. Cor. et Mein. || εὐρήματα *BC*. || 40. οὐ τὰ ληθ Cor. Mein., bene. || 42. εὐρημα B. || 44. ὥς ... τὰ ἐξῆς ejecit Mein. || 47. ὑστέρων A Mein.
- P. 252, 2. πλάσμα Mein || 6 et 7. δὲ et ἐρεῖ suppl. Cor. || 7. γοῦν recte om. *no*. || 11. Μυσοὶ codd.; em. Tyrwhitt. || 13. Post ἱστορίαν in codd. leguntur verba τοῦ ποιητοῦ, quæ post ἀποράσει collocavit Kr. || 18. Βειρεθύστας *nigo* A. || 21. ἀπῆρεν *AC*. || 22. πράγμασιν *BCL*. || 27. Κελτούς καὶ τοὺς A. || 30. εὐπείθειαν marg. i; εὐπορίαν codd. || 31. ἔσχεν καίνεον *Al*, ἔσχε καὶ νέον C, ἔσχε δὲ καίνεον B. || καὶ incl. Cor. || 34. Ζαμόλιος Cor. || 38. στρατιάν Cor. || 41. μυριάδας codd.; em. Casaub.; τότε] ποτὲ Tzsch. || 45. Δάκους *BCL* et similiter in seq.; fort. rectius. || 49. Δάους E, Δαύους *ABCL*.
- P. 253, 6. δ' add. Casaub. || 10 et 13 Δαγούδιον editt. ante Kr. || 16. Verba καὶ τοῖς Θραξὶ exciderunt in edit. Kram.; errorem repetivit edit. Mein. || 19. Μοισσὶς Mein.

- || 22. ἔξανιστάντων *ABC*, ἔξανιστώντων *E*. || 28. εἰκοσιμυριάδας leg. videtur cum Mein.; εἰς ante στρατείαν inserere vult Kr.; pro στρατείας Eustathius ad Dion. 394 habet στρατοῦ; Corayus στρατιᾶς scripsit. || 34. Μεταξὺ δὲ [Γετῶν καὶ] τῆς θαλ. Groskurd. || 36. ἀπολειφθεὶς *ABCL*. || 42. βαρβάρου] βασιλείως *E*. || 44. ἐκβολαῖς [τοῦ Ἰστρου] μεγ. Groskurd., probabiliter. || 55. Πεύκιναι *A*, Πευκίνοι *C*, Πευκίνοι *BL*.
- P. 254, 14. « πόλιν quomodo expediendum sit difficile est dictu. Groskurdus verba ἄλλην τινὰ aut subaudienda aut a Strabone scripta excidisse ratus, Tyram urbem intelligit. Hoc vero incertissimum est. Illam enim urbem quamquam Ptolem. et Periplus Ponti Euxini ab Ophiussa distinguunt, alii testes, Plinius 4, 26 et Stephanus Byz. s. v., diversam ab hac nisi nomine non fuisse statuunt. Præterea tota enuntiati forma eam sententiam respuit, nec cur urbis nomen Strabo omiserit, intelligis. Videtur potius πόλιν delendum esse, ut diversa accolarum narratio de distantia urbium istarum subiciatur, id quod Tzschukius jam est suspicatus. » KRAMERUS. Haud credo. Nescio an legendum sit: οἱ δὲ προσοικοῦντες [ὁμώνυμον] τῇ ποταμῷ πόλιν. || 24. Γετῶν] Σκυθῶν Epit. || 25. Τυραγέται *ABl*, Τυραγέται Epit.; Τυριγέται *C*(?), Tzsch., Cor. || 26. « Οὐργοὶ prorsus ignoti sunt, nec improbabilis conjectura Mannerti (t. 4, p. 274) Γεωργοί, de quibus v. infra (p. 259, 1) et Herodot. 4, 18. Syllaba γε ut omitteretur similitudine vocalæ καὶ effici potuit. Ceterum in marg. *A* pr. m. addita sunt hæc: Οὐγγοὶ νῦν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ Τούρκοι λέγονται. » KRAMER. Georgi sive Agricola de quibus p. 259 et apud Herodotum sermo est, ad eum tractum de quo nunc agitur non pertinent. Præterea ne putem Strabonem scripsisse καὶ Γεωργοί, impediatur sequentibus: τὸ μὲν πλεόν νομάδες, ὅλγιοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπιμελούμενοι. Fortasse indicari Τάργους quos Ptolemæus 3, 5 p. 202, 2 inter Tyragetas et Iazyges Danubii accolæ ponit, conjeci in Indice nom. s. v. Urgi. At obscurissimum hunc populum a Strabone memorari parum est probabile. Gentem hujus regionis notissimam habebis, si pro καὶ Οὐργοὶ mecum legeris κ. Ἀγ[ά]θουροι. || 29. Τυραγέταις *ABl*; Γερμαναὶ *ABC*. || 33. Πεύκιναι et Πευκίνοι *C*, Πευκίνοι *BL*. || 34. Ῥωξάνων *A*, Ῥοξάνων *B*, Ῥωξάνων *CE*. Similiter lin. 37 et 38. || 41. Σκυλοῦργα *ABCL*; em. Xyl. || 45. 2. codd.; em. Tzsch. || 48. δ' ἔχουσι *no*.
- P. 255, 2. καὶ οἱ *C*; om. *E* Cor. || 7. καὶ add. Tzsch. || 8. τοῦ add. Cor. || Καρπινίτου codd.; em. Xyl. || 10. τε. om. *E*. || 12. ἀπορρινοῦσι *E*; ἀπορινῶσι *ABCL*. || 16. δῆλός ἐστιν om. *no*. || 18. πηλὸν om. *E*, spatio vacuo relicto; πλοῦν em. Cor. || 19. ἀποληφθέντες *E*, ἀπολειφθέντες *ABCL*. || 20. γαγγάκη *E*. || 21. Verba Νεοπτόλεμον ... ἱππομαχίᾳ Mein. transposuit post v. ὁδόν (lin. 18). || 25. πολλὴν Cor. || 28. νημενούτων *E*no Epit. || 34. πλοῦς ἐστὶν ἐπὶ *no*. || 35. δ' add. Cor. || 44. Καρπινίτης *ABCL*, Καρπινίτης Epit. || 45. δισχίλιους Epit. || 46. οἱ δ' ἐκεῖ ser. Tzsch. Potius ante καλοῦνται quædam excidisse censent Cor., Grosk., Kr., Mein. || 47. Τάφιοι codd.; sed ρ additum in *A* sec. m. || 50. ὦν σταδίων add. Mein.
- P. 256, 10. ἄλλος] « καὶ Καλὸς λιμὴν Corayus e conj. Casauboni, coll. Ptol. 3, 5 et Mela 1, 1, 25; qui portum quidem habent ita nominatum, sed locis inter se et ab hoc de quo agit Strabo, valde diversis; neque est cur vox ἄλλος, quæ ansam præbuit illi conjecturæ, respuatur ulla est causa. » KRAMER. Nullus in antec. memoratur portus; quæ in verbo ἄλλος recte offenderunt Cas., Grosk., Cor., Mein. Quod Paulus Beckerus (*Die Herakleolische Halbinsel in archæologischer Beziehung. Leipz. 1856, p. 9*) putat ἄλλον λιμένα significare einen Nebenhafen (in der Sebastopolischen Bucht sc.), id ferri non posse nemo græce doctus non intelligit. Pro ἄλλος fort leg. esse ἄμα suspicatur Meinekius, qui iis quæ de geographicis monet Kramerus, acquievisse videtur. At dubium non est, quin recte Καλὸς λιμὴν priores interpretes reponi jusserint. De situ portus e Melæ compendio accuratioris aliquid erui nequit. Ptolemæus a Strabone eatenus recedit quod Calum portum in Carcinite quidem sinu, at in ora ejus boreali collocat, dum Strabonis narratio portum flagitat in objecto litore meridionali positum; ibi vero cum Strabone hunc portum ponit Arrianus, Ponticæ oræ descriptor omnium accuratissimus (V. Geogr. min. t. 1, p. 396 sq.). || 15. παράπλου *ABCEL*. || 28. ἐν αὐτῇ Mein., recte. || 33. « Verba καὶ τοῦ Ἀδρίου mirifica sunt ac mihi suspecta: addita videantur propter Romanorum mentionem. » KRAMER. Ejecit verba Meinekius. Mihi Romanorum mentio non additamenti, sed corruptionis causa exstitisse videtur. Quæ a Borysthene orientem versus juxta mare patebat regio, Ῥαίαι vocabatur (Herodot. 4, 9. 18. 54. 76; Scymnus 845; Alexander Polyh. ap. Steph. v. Ῥαία; Mela 2. 1, 45), sicuti mare regionem hanc alluens *Hylæum* dicebatur, teste Plinio 4, 12, 26, 83: *Inde silvestris regio Hylæum mare quo adluitur cognominavit; Enoechadlæ vocantur incolæ*. Jam vero apud Strabonem in literis ὙΑΔΡΙΟΥ, si ρ ejeceris, elementa habes vocis ὙΑΙΟΥ. Legere itaque licet: βαρβάρους κατὰ τὸ Ῥαίον [πέλαγος], nisi mavelis, transpositis verbis: ἐπὶ τοῦς ὑπὲρ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ τοῦ Ῥαίου [πέλαγους] μεχρὶ τ. Βορ. Voce Ῥαίου in Ἀδρίου corrupta, facile intelligitur cur πελάγους ejectum sit. Nomen quod apud Plinium legitur *enoechadlæ* (*enoecadiæ* cod. *R*), ex quo Harduinus inepte elicit *inde Hylæi*, ita corrigendum est, ut assumpta littera *t* ex voce antecedente, legatur *Terroccadiæ* vel potius *Torroccadiæ*, *Torroccadii*; nam apud Ptolemæum 5, 3, p. 202, 1 ed. Wilb. hæc gens in Græcis nostris vocatur *Τορρακάδαι*, in Latinis *Torreccadæ*; at urbis nomen ibidem scribitur: *Τόροκα*, *Τόροκα*, *Τόρροκα*. Scripserim *Τόρροκα* et *Τορροκιάδαι*, quæ scriptura ad elementa literarum quæ Plinii codices præbent proxime accedit. || 41. Περισάδου *ABC* Epit.; Περισάδου *lno*. Quum infra in plerisque locis codd. Παρ. exhibeant, raque forma obtineat ap. Demosth., Diod. r., Polyæn., Kramerus hoc quoque loco dedit Περισάδου; Tzsch., Cor. et Mein. maluerunt Παρισάδου, sicut numi habent. || 45. τὸν τῶν Συμβ. *CL*; Συμβόλων om. *no*. || λιμένα τοῦτον μέχρι *no*. || 48. πρόσκειται *ABC*.
- P. 257, 2. μετώπον [οὐ] πολὺ legendum esse dixi in not. ad p. 103, 26. || 6. Τιβαρηνίαν *E*. || 17. ἔθνος supra ὅρος pr. m. addit *E*. || Κιμμέριοι *AE*. || 8. δυναστεύσαν *ABCL*; em. Xyl. || 9. βόσπορος] κόλπος *n*, Tzsch., Cor.; *sinus Cimmerius* Guaiinus. || 13. εὐγεων *no* Mein. || 15. Βοσπορανῶν *E*; idem lin. 17 codd. *BCE*, ubi Βοσποριανῶν *A* Epit. || 16. εὐγεως Mein. || 20. κώμας] χώρας *E*. || 21. Præstat Νύμφαιον, ut Mein. || 26. Σάτυρον *Cas*; Σάγαυρον codd.; Περισάδην *AB*. || 31. Παρισέδου *AC*. || 32. ὅς ante οὐχ *Bno*, Cor., Mein.; recte. || 40. ἀπὸ ejiciendum videtur. || 44. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας editt. ante Kr.
- P. 258, 16. Καρπινίτου *ACL*, Παρπινίτου *B*, Καρπινίτου Epit. || 26. τριάκοντα γοῦν codd.; τριχοντάχουν γοῦν Kr.; em. Mein., qui deinde scripsit ἀποδιδοῦσα. || 28. τε] δὲ *no*. || 34. διακοσίας καὶ δέκα] ιε' Epit., quod verum esse putat Kr. || 36. καὶ τοῖς ἵππ. *BCL* || 38. ἔφημα *gikno*. || 41. φόρων Xyl.; ὁρων *BL*, ὁρῶν *C*, || 49. δ' οἱ] *no*, δ' οὐ *ABCL*, δ' αὐ *Tzsch.* || 54. δέκα] Leg. videtur ἕνα cum Grosk. et Mein.
- P. 259, 5. τοῖς καταριθμηθεῖσι] τὴν καταρίθμην codd.; o Villebruni conj. em. Cor. || τύποις *AL*, τύποι *BC*, πῶν

τάπων *no.* || 6. Σείλουρος *codd.*; *em.* Xyl. || 8. Χάβον] Χά-
λαον *pr. m.* in *marg. A*; Χαύον *editt.* ante *Kr.* || τοῦ in-
seruit *Mein.* || Μιθριδάτου *codd.*; « Μιθριδάτη *Tzsch.*,
quod ferri nequit. Suspiciari possis Μιθριδάτου στρατηγού
τινος. » *KRAMER.* τοῦ Μιθριδάτου στρατηγού dedit *Meine-
k.* *Præstat Tzschukii emendatio lenissima.* Cf. *Pau-
san.* 9, 12 : Μαρδόνιον Ξέρξη στρατηγούνα et alia simi-
lia in *Steph. Thes. v.* στρατηγείν *p.* 838, *A* || 15. ἀντί-
χοιεν *Cor.*; ταῦτ' ἔχοιεν *codd.* || 21. τοῦ ante πρὸς *om. B.*
|| 25. Βοσποριανῶν *i*, ut *supra p.* 257, 15 et 17. || 30.
ἔλεσιν] ὄρεσιν *Cor.* || 33. κῶλος *ap. Athen. V.* 7. 44.
πρὸς τὸν] εἰς τὸν *Ek*; Ἰστρον *Tyrwhitt.*; ἰσθμὸν *codd.* ||
45. πρὸς *om. E.*

P. 260, 1. Δάχοι *BCL*. || 2. διέλοι *Cor.*; διέλθοι *codd.* || 4.
Ἰλαϊονικὰ *AE*. || 9. Αἴμον *editt.* ante *Kramerum*, qui
Αἴμον dicit legi in *AE*, de ceteris *codd.* minus constare.
|| 14. Ἀρδία *Epit.* et *Steph. Byz.*; Ἀρδία *codd.* || 16.
Post αὐτῆς *Groskurdus* suppleri velit ὅρη ἐστὶ. Dein
pro ὁμορεῖ *codd.* ὁμορον; *em.* *Mein.*; cum eodem velim
ὕψηλότατον pro ὕψηλόν. || 18. Αὐγαριανῶν *codd.* || 20. &
κείνται ... ἀρξάμενα *codd.*; *em.* *Cor.* || 22. Ἰουνδολίκους
A, Ἰουνδολίκους *C*. || Τοινίους] « Ἐλουητίους *Cor.*
(Ἐλουητίους *Mein.*); atque verum id puto, licet fal-
sum sit, quod Casaubonus refert, in lib. vet. id legi.
ΚΑΙΤΟΙΝΙΟΥΣ simili modo ortum esse videtur ex καὶ
ἐλουετίους (αἰτουάτιοι præbent *codd. lib.* 4, *p.* 192 *Cas.*)
atque καὶ διττανῶν ex καὶ Ἐδητανῶν *lib.* 3 *p.* 162.
Infelix Casauboni conjectura est καὶ Βοῦτος. » *KRAMER.*
Violentior hæc emendatio quam ut probabilem habeas.
Τοίνιοι iidem sunt qui *p.* 244 dicuntur Τωύγενοι, quæ
nominis forma si recte habet, nostro quoque loco Τωυ-
γένους leg. fuerit, nisi forte erat Τοί[γε]νίους. Ceterum
Sprunerus alique (quos ipse in *Tab.* secutus sum) Τογ-
γενος istos in hodiernam *Zug* regionem posuerunt;
at potius ad boreali Helvetiæ parte inter Tigurinos
et lacum Brigantium (in quo tractu locorum nomina
Tuggen et *Toggenburg* occurrunt, quæ jam *Joh. Mül-
lerus* cum *Toggenis* Strabonis composuit) collocandos
esse ex nostro loco colligitur. || 25. Δάχοι *BCL*. || 26. Ἐκ-
ρετοσίρω *ABCL*. Κρετοσίρω *C*; Κριτασίρω *codd.* habent
p. 252, 29; φάσκοντες *B*; φάσκοντος *Al*, φάσκοντι *no.* ||
27. Ἰαρίσου] « Μαρίσου *Cor.* e *Cas. conj.* paullo incon-
sideratius, quum a septentrione ille in Danubium (imo
in hodi. *Theiss*) influat; Μάργου s. Μάρτου e *p.* 462, 15 re-
ponendum esse censet *Grosk.*, paulo felicius, quia nimis
remotus est orientem versus ab iis locis, de quibus *h. l.*
agitur. » Hæc *KRAMERUS*, qui quomodo res expedienda
sit, in medio reliquit. Fluvius qui Boios a Dacis diri-
mebat, si Danubius non erat, vix alius esse poterat nisi
hodiernus *Theiss* (Tibissus, Tibiscus), qui apud *Plin-*
ium (4, 12, 25) *Pathissus*, apud *Ammianum Marc.*
17, 13, 4 *Parthiscus* vocatur. Ac reapse *Plinius l. l.*
Dacos occasum versus usque ad *Pathissum* pertinuisse
refert. Quare nostro loco pro *Μαρίσου* aut *Παθίσου* aut
Παρθίσου legendum esse puto. Quodsi *Strabo* hunc flu-
vium de jugo montano in antec. descripto per *Scor-*
discos a meridie in Danubium influere existimavit, id
non adeo mirandum est, quum de aliis quoque fluviiis
in Danubium exeuntibus falsissima prodiderit. *Pathis-*
sum boream versus fluere statuit, sicuti *Savum* et *Dra-*
vum et *Noarum* boream versus fluere dixit (*p.* 261, 4).
|| 33. μέχρις Αἰγαστικῆς *A*. || 37. Δάχους *BCL*. || 40. πο-
λὸν] πολλοὶ *Cor.*, recte, ut videtur. || 41. Ναυπόντον
codd.; *em.* *Casaub.* || 42. Legi velim cum *Meinekio*
ὑπερτιθεῖσι. || Ὀκραν] Ἀκραν *ACLE (B?)*. || 45. Ὀκρα
Epit.; ἄκρα *ACLE (B)*. || 49. Τεργέστε *Kr.*, Τεργέστα *AC*,
Τεργέστης *Blno Ald.* || 50. Λούγαλον *C*. || 51. Ναυπόντου
codd.; τῶν Ναυπόντων *E*; Καρκόρας *C (?) hm, Tzsch.*,

Cor. || 52. Σάβον *E Mein.*; Σάον *Tzsch.*, *Cor.*, et *codd.*
supra p. 173, 4. || 53. Σεγηστικῆν *A*; πλήθει *om. E* et
Pletho; πλήθος *Ald.*; πλωτος vel potius πλεῖται [καὶ]
προσλαβὼν *Cor.*; πλήθει [ὕδατων μέγα αὐξηθεῖς, καὶ] προσ-
λαβὼν *conj. Grosk.*; *Tzsch.* πλήθει dici pro *augetur*
putat, quod recte improbat *Kramerus* qui omnia sana
esse asseverat. *Meinek.* asterisco corruptelam indicasse
satis habet. Ceterum *Νόαρος* nomen num recte habeat,
parum liquet. Indicatur hodiernus *Muhr* fl. qui in *Dra-*
vum incidit. Ad eundem fluvium referunt stationem
quæ in *Tab. Peut.* vocatur in *Imurio*.

P. 261, 2. Κόλαπιν *ABCL*, quod non mutaverim; Κόλαπιν
E. *Supra p.* 173, 6) pro ὁ Κόλαπιν *codd.* ὁγδόλαπιν,
in quo *Δ* natum ex *A*, cui tamquam varia lectio adscrip-
tum erat *O*. Apud *Herodotum* in Danubium influere
dicitur Κάρπιν fl., quem *Savum* esse conjiciunt; recte,
puto; scilicet in *Savum* translatus est nomen affluentis,
ejus, quem *Strabo* Κόλαπιν dicit, alii vero ex frequenti
liquidarum permutatione Κάραπιν vel Κάρπιν dixisse vi-
dentur. || *Δανουβίῳ l*, et sic in *sqq.*; Κουρδίσκου *C*. || 4.
δ' add. *Cor.*; Τεργέστα *ACL*, Τεργεστῶν *B*. || 7. κείμενα
no. || 9. Διτίωνες *pr. m. B*, Διατίωνες *A*, Διασιώνες *no*,
Διάσιωνες *B* ex *correct.*, *h, Ald.* || 10. Δισιτιζάται *C*; ἡγε-
μῶν ἦν καὶ ο et *margo n.* || 11. & add. *Cor.*; διατείνει δὲ
E, διατείνοντα *Pleth.* || 12 et 14. Σαρδιαίων *ABCL*, Ἀρ-
δειών *E*; *em.* *Cor.* || δ' add. *Cor.* || 13. Πιζωνικὸν *E*.
|| 14. γῆς [ἡ Ἰλλυρικὴ παραλία ἐστὶ] μεταξὺ *Grosk.*,
probabiliter. || 24. τῶν Πολῶν *E*, τῶν πόλεων *ABCL*;
τῆς Πόλεως *Xyl.*, *Tzsch.*, *Cor.*; pluralem τὰς Πόλεως habes
p. 179, 46. || 31. ἐκπεποιημένοι *ACL*. || 33. Ἀρουπῖνοι
Kr., *Mein.*, coll. *p.* 172. 48; Ἀρουπῖνος *A*, Ἀρούπινος
Cl, Ἀρούπινον *C (?)*, Ἀρούπινον *Cor.* || Μονήττιον
Tzsch. || Οὐενδον *l (?)*. || 34. καὶ ante ζεῖξ *incl. Cor.* || 35.
καὶ recte *om. Epit.*, *Cor.*, *Mein.* || 38. πεντακ. ex *Epit.*
supplev. *Xyl.* || 43. Κυρικτικὴ *Kr.*, Κυριακτικὴ *C*, Κυ-
ρηκτικὴ *Epit.*, Κυρακτικὴ *Bl.*, *Cor.* Cf. *p.* 102, 23. || 46.
Ἰσα *codd.*; *em.* *Xyl.*; Ἰσσαίων *ghik* et *sec. m. A*. || 48.
καὶ ἡ] ἐπειτα ἡ *Pletho*, *Tzsch.*, *Cor.*; dehinc *Guarin.*;
ἐξῆς δὲ *conj. Cas.*; εἴτα ἡ *Mein.* || 52. Πρώμωνα e *conj.*
Schweighæuseri (ad *Appian. Illyr. c.* 12) *Mein.* || 54.
Ἀνδρήτριον *ABl*, Ἀδρήτριον *C*; *em.* *Cellarius* et *Tzsch.*

P. 262, 1. Δαίμιον *codd.*; *em.* *Xyl.*; Δελμιον *Mein.* || 2.
ἐποίησεν ἀσιτικὰς *ACL*. || 4. τῆς χώρας *Epit.*, *Steph. Byz.*
v. Δαλμιον, *Eustath.* ad *Dion.* 97. || 5. νομίσματι e *Cas-*
aub.; *conj. Cor.* || 6. ἄλλους *Casaub.*, ἀλλήλους *codd.* ||
7. Ἀνδρίον *E*, Σάρδιον *Pletho*, Ἀρδίον *Xyl.*, *Tzsch.*,
Cor., recte. || μέσον] Malim μέσην cum *Cor.* et *Mein.* ||
8. ἐπὶ θαλάττῃ *Epit.* || 10. Σαρδιαῖοι *Pletho*; Πλαραῖοι *conj.*
Tzsch., coll. *Steph. s. v.* et *Appian. Ill.* 10. || 11. Κέρκυρα
Epit. || 14. Οὐαράλιους *codd.*; e *Gronovii conj.* (ad *Liv.*
27, 30) *em. Cor.* || Σαρδιαῖους *Cl*. || 13. Post τελέως ex-
cidisse videtur τὸ ἔθνος, monente *Groskurdio*. *Pletho* ita
habet : ὥστ' ἐξέφθαρται μικροῦ τελέως τὸ ἔθνος καὶ ἐκλέ-
λοιπε. || 22. Σκορδίσκοι *B (?)*, *editt.* ante *Kr.* || 27. ὁ ῥιζαὶ
κόλπος *Epit.*; ὁ Πιζωναίων *κ.* *conj. Grosk.*; ὁ Πιζονικός *κ.*
Mein. || 29. ἡ add. e *Plethone*; συνάπτει δὲ *Blno*. || 31.
Δασανήτιοι *A*, Δασσαρήτιοι *Cor.* || 32. Αὐταρεάταις *ABC*,
Δαρδανιάταις *Cor.*; « Quod cum per se parum probabile
sit, non minus incommodum est quam codicum scrip-
tura, propterea quod ἄλλοι *Dardanios* quoque respicit (!).
Omnia planissima forent, si verba καὶ τοῖς Αὐταριάταις
abessent. » *KRAMER.* Ego cum *Groskurdio* probō *Co-*
rayum *Δαρδανιάταις* reponentem; ceterum quum ἄλλοι
vox in vulgata lectione nonnisi ad duos populos refe-
renda foret inepte, *Groskurdus* legi voluit [καὶ] ἄλλοι;
quod displicet; alius potius populi mentionem exci-
disse crediderim; nescio an fuerit *Δασαρήτιοι* [καὶ] Ἐγ-
χέλιοι (sic *codd. p.* 271, 22)], ἄλλοι, etc. *Enchirleanes s.*

- Encheleas in ipsa Dessaretide ponit Polybius 5, 108. || 34. Ante vocem πόλις nomen urbis excidisse censens Meinekius lacunam notavit. || Μέδοις codd. Ante hanc vocem excidit οἶ, nisi in sequentibus legi velis συνάπτοντες cum *no*, Pleth., Tzsch. Cor. || 37. [τάς] διαίτας Cor. || 38. μουσικοῖς ej. Mein., recte. || 41. Ῥιζονικὸν Pletho et Steph. Byz. v. Δυρράχιον; Ῥιζικὸν codd. || 42 et 46. Κορ. Tzsch., Cor. || 44. Λώος Epit. || 51. καὶ πρὸς] εἰς *no*. || 54. καὶ om. Bl.
- P. 263, 3. εἰς] ὡς εἰς *AB*. || 8. [ἀπὸ] τῆς Cor. || 10. [ἀπὸ] τῆς ῥίξης Cor. || 10. Βαλλιακὴ καὶ Ὀραιὸν *ABCL*; Βαλλιακὴ πόλις, omisso altero nomine, Epit.; em. Xyl. || 18. ἀπὸ [τοῦ] ἀνδρὸς Ald. || 19. Ἰσθμὸς *ACL*. || 25. Ante ἀπὸ τοῦ excidisse τεκμαιρόμενος vel simile verbum putat Mein. || 26. [τόν] τε Cor.; fort. τε ejiciendum esse suspicatur Kr. || 28. τιθεῖς] τὴν θέσιν Cor.; καὶ [τὸ] τῶν v. τ. Διθυρνίδων τοσοῦτον [εἶναι τὸ μέγεθος, ὥστε conj. Grosk. At secundum hanc Theopompus dicere videretur totum istum insularum complexum contineri 500 stadiorum ambitu, quum tamen vel singulæ insulæ circuitum majorem habeant, atque antiquiores scriptores eo potius peccaverint quod borealem Adriæ partem justo longe majorem finxerint, Hyllicamque chersonesum, ut hoc asseram, vel Peloponneso æqualem esse putarint. Itaque malim: [τὸ] τῶν νήσων τῶν *A*. [τὴν ἐλαχίστην τοσαύτην εἶναι τὸ μέγεθος, ὥστε, vel τῶν Διθυρνίδων [τάς] πλείστας τὸν κύκλον etc. || 31. παρακρούσματα Tzsch., Cor. || 32. λαοδογματικῶς codd.; em. Tyrwh. || 33. καὶ περὶ τῶν ἄλ. Ald. || 36. ὑπεναντίας *E*. || 39. εἴ τί πού *C* Mein. || 43. ἔθνος codd.; em. Tyrwh. || 48. Δαλματῶν *A* m. pr., *C*, Epit. || 50. τῇ δὲ] Ante hanc lacunam notant interpretes. Groskurdus: συνάπτοντα [καὶ διήκοντα τῇ μὲν παρὰ τοὺς Τριβαλλοὺς καὶ Μυσοὺς], τῇ δὲ, κτλ. Quæ recte improbat Kramerus. Corayus pro τῇ δὲ παρὰ legendum suspicatur τοῖς παρὰ. Ac sane, quum Scordisci per totam Pannoniam essent, quosnam h. l. Scordisci intelligi voluerit auctor significare debebat. Eodem sensu possis: Σκορδίσκοις συνάπτοντα [τοῖς παρατείνοισι] τῇδε παρὰ etc.
- P. 264, 1. ἀγχεῖ Epit.; ἄγγει codd. || 9. οἶ add. edit. || 14. οἰκεῖν (οἰκοῦντες *Bno*) ejiciendum. || 15. Μάργου Pletho, Μάρτου codd.; Βάργον] Μάργον Mannert. (t. 3, p. 606), Cor. « Codicum scriptura eo videtur firmari, quod idem hoc flumen Βρόγγος ab Herodoto (4, 49) appellatur. » *Kram.* || 19. Ἰλλυριῶν *ABC*. || 22. Καπεδούνου *C*. || 26. Μακρόβυλοι *E*, Κρώσυλοι Pleth. || 27. Κάλκτιν *ABl*. || 28. Τομαῖα *Al*, Τομαῖαν *B* Ald., Τομήα *C*; Τομέα Tzsch.; Τόμιν Cor., uti est p. 265, 5. || 28. τὸν Αἰ.] τὸ Αἰ. *A* Mein., recte: || 29. ὑπ' αὐτοῦ *A*, unde ὑπὲρ αὐτοῦ Mein. || 30. Μέδων codd. || 31. Βέσσοι] Μέσσοι *A*; οἵπερ Mein., ὑπὲρ codd. || 32. ὑπὸ τῶν ἄλλων ληστῶν Pleth.; ἀπὸ τῶν ληστειῶν Cor. || 35. Ἰλλυριῶν *E*, Ἰλλυρίδων *ABCL*. || Ὑβριᾶνες] Ἀγριᾶνες conjecit Casaubonus, quod recepit Meinekius. At quo pacto Agrianes inter Dardanos et Autariatas et Ardiaeos habitasse dixeris, non intelligo. Contra vero quum juxta Dassaretios degisse noverimus Brygos vel Bryges vel, ut in codd. passim scribitur, *Briges*, et urbs eorum ap. Stephanum modo Βρύγιον modo Βρυγιάς dicatur, nostro loco pro Ὑβριᾶνες legendum fuerit οἱ Βρυγιᾶνες vel rectius Βρυγιάνες. Quodsi infra p. 271 eadem gens Βρίγοι (Βρύγοι) vocatur, id ex alio fonte manare vel ex eo colligas quod ibidem Sesarethii dicuntur quos h. l. Dassaretios nominat. || 49. παραγραφὰς codd.; em. Cor.
- P. 265, 5. Τομίς *E*, Τομεὺς Tzsch. || 10. Ante ἱερὸν in *Bno* suppletur ὁποῦ. || 14. Αἰξωνή *E*. || 15. Κρούλιοι codd.; em. Xyl. || 18. Μενέβρα *BC*, Μεναθρία (Μενάθρ. supraser.) *E*; Μέννα πόλις *A*, Μεννάπολις *B*, Μενάπολις (supr. scr. Μεννάπ.) *E*; Μέννα] Μένε *ABCL*, Μέννα *E*, ἡ τοῦ Μέντιος βρία *Epit.*, « ex conjectura, ut videtur: et hoc mireris, qui ex Μενεθρία oriri potuerit Μεσημβρία. Rectiora haud dubie tradit Stephanus, ex Nicolao Dam. referens ἀπὸ Μέλσου nominatam fuisse illam urbem. In reliquis magnopere concinunt quæ Strabo et Nicolaus docent, ut eundem auctorem sequi videantur. Inde suspicor Strabonem scripsisse Μεσηθρία οἶον Μέλσα πόλις, τοῦ κτίσαντος Μέλσα καλουμένου. Nominativus fuerit Μέλσας, quem varie declinavit uterque: *A* et *Σ* (forma rotunda) facile coaluerunt in *N*. » KRAMERUS. Ceterum cum Strabone faciunt quæ leguntur in Simeone Logotheta (cod. Par. 1712 fol. 72): Μεσημβρία ἡ πρὶν Μενεθρία ἀπὸ Μέννου Θρακὸς τοῦ ταύτην οἰκίσαντος καὶ βρία τοῦ παρὰ τισι Θρακῶν πόλισμα λεγομένου. πρὸς δὲ τὸ εὐφραδέστερον Μεσημβρία νῦν ὀνομάζεται. || 21. Σηλυμβρία *C* Mein. || 22. Πολτυμβρία Mein. || 24. καὶ ἡ Τίρ.] κητίρις *ABCL*; em. Tzs. h. || 28. Verba Ἀγχιάλη κ. α. Ἀπ. ejicienda; καὶ ante Ἀγχ. habent *no*. || 29. Φθινόπολις codd.; em. Xyl. || 30. Ἀνδριάκη *Bl*; lege Ἀνδριακή; Ἀδριακή *C*. Similiter Ἀνδριακή, Myrensium in Lycia navae, Ἀδριακή scribitur in Stadiasm. M. M. p. 492 ed. Didot. Quem Lyciæ portum nostro Pontico nomen dedisse colligitur ex Dionys. Anapl. Bosp. fr. 50 (G. Min. t. 2 p. 59, ubi v. not.). || 38. τοσοῦτον] Leg. videtur δις τοσοῦτον sive 40 stadia; tot enim recte computant Arrianus § 37 et Anonymus. Per. Pont. § 91. (V. Geogr. m. 1 p. 401 et 412). || 39. ὅπερ] malim ὁπερ cum Cor.; ὅθεν Pletho. || 46. πέντε καὶ [ἐκατὸν] τριάκοντα leg. esse suspicor. V. not. ad Dionys. Anapl. p. 9. || 47. προσεχῆς Mein., quod sane præstat. || 49. πλείους Pleth. || 54. διὰ τὴν στενοχωρίαν ej. Mein.
- P. 266, 4. πρότερον] Velim πρότον cum Cor. et Mein. || 6. προσιούσα *ABCL*. || 9. Χαλκηδονικῆς *E*; προσπίπτουσα *lno*, προκύπτουσα *E*. || 22. πρότεροι Cor., Mein. || 23. εἰς om. *ACL*, neque necessarium est; ἐπὶ *no*; πέραν] περαιῶν *k*, Planud., Cor. || 24. πλοῦτον Casaub., πλούτου *no*, πλοῦν *ABCL*. || 26. ἐπεὶ δ' ἡ *ABCL*. Ald. || 29. Καλύβη] Deb. Καθύλη, ut Demosth. et Polyb. || 33. καὶ τοῖς ἱλλ. ὅρεσι καὶ Θρ. Mein. || 35. Leg. ἀρξάμενα cum *C* (?) *no*, Cor., Mein. || κατὰ ejiciendum. || 45. ἐπαγαγομένου Cor., Mein. || 46. τε] δὲ Cor. || 50. Αὐλίδα codd.; em. Xyl.
- P. 267, 1. Τέμβικας *ABCEl* Epit. || ὡς δὲ ... ἐννεπον e margine illata esse videntur; ej. Mein. || δὲ] καὶ Cor. || 3. σύας] σοίας *ABC*, ὕας *lno*, σύας Epit.; ἐννεπον *E*. || 5. Ἐκλος (Αἰακος mgo) *A*; ἐκλος, et supr. αἰκλος, Epit.; ceterum pro Αἰκλος recte Mein. Ἀἰκλος. || 6. Κρίνανος codd.; em. Wesseling. ad Diodor. 5, 81. || 10. ἔχουσι om. *AC*; κατέχουσι Cor. || 12. Ἀσσωπαῖαι codd.; em. Xyl. || 18. Λελέγεια Mein. || 23. Ἰδὴν *E*, Σίδην *ABCL*. || 34. τοῦ δὲ] « τούτου δὲ? » *Kram.* || 40. ἀλέους codd.; ἀλέας Wesseling., Cor., probante Dindorf. in Steph. Thes. v. λαός p. 106, B (cf. v. ἄλης p. 1459); λαοὺς Etym. M. et Gudian. s. v. λαός, Tzsch., Grosk., Mein.; λάας conj. Heynius ad Apollod. p. 113. || 43. τοῦτο Pletho, τὸ codd.
- P. 268, 2. αὐτοῖς] αὐτῶν Pleth., Cor. || 5. τὸν Αἰμίλιον post Παῦλον inter versus addit *t*. || 7. πέντε] β' *lm*. || 9. τὴν γραφὴν *ACL*; προσῆκε *AC*. || 15. Ἀγνατία *E*. || 16. Κυψέλων Epit.; Κυψέλου *ABCEl* || 17. δ' add. ex Epit. || 20. ὀγδοήκοντα] κ' *Cl*, εἴκοσι *A*, supra π' m. sec. || 27. Λυχνιδίον codd.; em. Tzsch. || 31. Λυχνιστῶν *AC* et sic sæpius. || Leg. Ἐορδῶν ex præcepto Herodiani. || Ἐδ.] Αἰδεσαν *A*, Ἐδεσαν *ACL*, Ἐδεσαν Epit. || 39. Ἀμπρακικοῦ Epit. ubique. || 37. Ἰλλυριῶν *E*, Ἰλλυρίδων *ABCL*. || 42. ἐκπίπτει τοῦ Αἰγαίου πελάγους codd.; e Plethone em. Tzsch. || 44. ὁρῶν e Casaub. conj. Kr.; ἐθνῶν codd.

P. 269, 8. μέχρι Πελοποννήσου, κτλ.] Hæc sic Strabonem scripsisse non credo. An fuit : μέχρι [Μαλειῶν τῆς] Πελοποννήσου vel μέχρι Κυθήρων νήσου (quæ insula in Myrto erat. V. p. 102, 40) τὸ Μυρτώδον ἐστὶ καὶ [τούτῳ συνεχὲς τὸ] Κρ. ? || 15. Χαονίας *Cl*, et pr. m. *B*. || 30. Ὀγγημος *AC*, Ὀγγιμος *Bl*, Ὀγγισμος *no*; em. Tzsch. Eadem varietas l. et. est lin. 35. || 32. Κασσώπη Tzsch., Cor., Grosk. « Mirum est quod legitur in Epit. : "Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης τῆς ἐν Κερκύρα, ἕως Βρεντεσίου, κτλ. » KRAMERUS. Mirum potius est quod apud Strabonem de Epirotica Cassiope sermonem esse putant, quum de Coryræ promontorio portuque (V. Ptol. 3, 5; hód. *Cassopo*) cogitandum sit. Nam si Cassiope nostra in Epiro esset, ibidem, secundum Strabonis verba, etiam Phialacrum prom. esset, quod Coreyræ esse constat; deinde autem lin. 33 in oræ descriptione pergendum fuisset verbis μετὰ τὴν Κασσιόπην, non vero μετὰ τὸν Ὀγγημον. In errorem induxerunt verba καὶ πάλιν ἄλλος, quæ sciolus quidam Epiroticam Cassiopem memorari putans introduxisse videtur; legendum puto καὶ λιμὴν ἄλλος. || 35. « Vocibus μετὰ δὲ quum finiatur folium in *A*, id quod sequitur incipit ab argumento libri octavi; quaternio integer excidit. Eadem autem quæ in *A* desunt, desiderantur etiam in *g*hi; in *g* duæ, in *h* tres paginæ vacuæ sunt relictæ. » KRAM. || 41. Λευκιμὴν *B*, Λευκίμην *I*. || 46. δ om. *Bl*; Θυμίαμις *IB*, sed in *B* literæ mi expunctæ sunt. || 49. Βουχαίτιον codd.; Βουχέτιον Grosk., Kr., Mein. || 50. Ἐλάτεια Pleth.

P. 270, 8. τὰ Pleth., τὰς *Cl*, τοὺς *BE*. || 12. δεκαναίαν Wesseling. ad Diod. 14, 103; δεκανέαν *ABCl*, δεκάνεων Pleth., τὴν θ' ἀκροθίνιον *no*. || 17. Γόργου Epit., Τόργου *C*, Τόλγου *Bl*. Ald. || 18. Ἀραχθός *C*, Ἀροθός *E*. || 19. ὀλίγων] ὀκτὼ suspicatur Cor. || 20. Τύμης Cor., Στύμης *Bl*, Στίμης *C*. || 21. εὐτύχει Cor.

P. 271, 10. Αἰθιγῆς *Cl*, et *B* in quo x sec. m. in litura scriptum. || 12. ἰωνικῶ pr. m. *B*, ἰονικῶ *Cl* et sec. m. *B*. || 16. ἔθνη] μέρη *BCE*. || 19. τῶν om. Tzsch. et Cor. || 20. Βρίγοι *E*, Φρύγοι *BCI*; em. Cas. || 21. ἀργύρια codd.; em. Cor. || 21. περὶ δ' ἀνέσται Mein.; περισσάδους τε codd.; περὶ δ' jam coniecerat Casaubonus; οὐπερ Ὑλλεῖς susp. Cor.; [οὐ] Περισσάδους τε conj. Kr. « Diestas sive Dyestas, qui nunc primum in Macedonicarum sive, quod eodem redit, Illyricarum gentium ordinem introducuntur, commemorat Herodianus apud Stephanum Byz. v. Πιάσται : Βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῷ Ὁρέσται ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διέσται. Μακεδονικὰ δὲ εἰσὶν ἔθνη. Ubi quod dixi olim Diestas eosdem esse quos Pausanias Διάστας vocat, i. e. Dii Macedonici incolæ, nunc retracto. » MEINEKE in Vind. p. 88. Incerta hæc sunt eatenus quatenus de sedibus Diastarum nihil constat. Fortassis Strabo scripsit : περὶ δ' Σαδύεσται vel Σάδους τε, quos juxta Encheleas memorari putaverim, sicuti Polybius 5, 108, 8 inter oppida Illyriæ Lychmitidi paludi proxima juxta *Enchelanas* opp. habet *Sationem* opp. || 22. Ἐγγελαί οὐς καὶ Kramer. et Mein., nisi quod hic Ἐγγελαί scripsit; Ἐγγελέους καὶ codd.; [οὐς] καὶ Ἐγγελέους καὶ Corayus. Ceterum Polybius, Livius alii que in hoc tractu collocant *Dasaretios*, qui quum a *Sesarethiis* Strabonis vix diversi sint, quaeritur an auctor scripserit καὶ Ἐγγελαί καὶ Δασαρήτιοι] οὐς καὶ Σασαρηθίους καλοῦσι. Ipse Strabo ex alio fonte *Dasaretios* memorat p. 262, 31 et 264, 37, eorumque sedes ita definit ut in eo tractu qui a Rhizone at Drilonem fluvium pertinet, ponendi forent. Qua in regione *Dasaretios* habitasse alius nemo prodidit, at *Encheleas* ibi sedes fuisse complures tradiderunt (v. not. ad Scylac. p. 37) : adeo ut quæ de *Encheleis* erat sententiarum diversitas, eadem etiam de *Dasaretiis* obtinuisse videatur. || 23.

Σασαρηθίους codd., quod mutavit Kramerus, quoniam Stephanus ex Hecataeo laudat Σασαρήθιον oppidum Taulantiorum. || 24. Δουρίσπος Strabo ap. Steph. s. v.; τρίπολις Mein.; Λέορδοι *Bl*, Λεορδοί *C*; Ἐορδοί Cor., Ἐορδοί Mein. || 25. Αἰμία *BCI*, Ἐλίμια *o*; em. Casaub. e Steph. s. v. Ἐλίμεια. || 26. Ἐγγελαί *C*, Ἐγγελέας *h*. Legendum aut Ἐγγελέας aut Ἐγγελαίους; hoc rec. Mein. || 29. δὲ] τε Cor. || 31. μήτηρ Ἀμύντου τοῦ Εὐρυδίκης codd.; em. Cor. || 22. Ἰρρα] Assumpta ex vocabulo antec. litera σ, legendum est Σίρρα (*Sirra*), ut monuit Dindorfius in Steph. Thes. v. Σίρρας, ex eoque Meinekius. || 33. Νεοπολέμω codd.; em. Mein. Νεοπολέμω τῷ Ἀχ. conj. Spengel, probante Kramer. || 38. Legendum aut Ἀνγκῆστιν aut Ἀνγκον, monente Kramer. ; hoc rec. Mein. || 39. Ἐλίμειαν] Αἰμίαν codd.; em. Tzsch. || 43. παραπλησίους Cor. || 45. Ῥωμαίους Mein. probab. || 46. Ἰγνατία *B*. || 48. Ἀνχινοῦντα codd.; em. Tzsch. || 50. δ' ῥατῶς codd.; e Tzsch. conj. em. Kr.

Pag. 272, 2. Ἀλγκιστῶν *Bl*, Ἀλγκιστῶν *C*; em. Tzsch. || 3. Πελ.] πλειόνων codd.; em. Cor. || 6. τρίπολις Mein. || 8 et 16. Ἀλκόμεναι Stephan. s. v., Cor. || 9. Στύβαρτα Mein.; Στυβέρρα Polyb. 28, 8, 8; *Stuberæ* Liv. 31, 39; Στόδερρα Suidas. || Κύδραι Strabo ap. Steph., Tzsch., Cor., Mein. || Βυρσῶν codd.; em. Tzsch. || 19. Ταμάρου codd.; em. Cor. || 33. δ om. *B* Cor. || 43. οὐχ add. Kr.; οὐ pro οὐτω e Plethone Tzsch. et Cor. || 44. ἐλλοὺς ἐλλάς ἐλλοὺς codd.; em. Tzsch. || 48. [Οὐ μέντοι, δ' Ἐκρήσιος φησι, τῆς] ἐν κτλ. Mein.; in eandem sententiam similia proposuerunt Tzsch. et Grosk. || τῆς ἐν τοῖς] τοῖς ἐντὸς *Cl*; e Tzsch. conj. em. Cor.

P. 273, 4. Τόμουρος *E* et Eustath. ad Odys. ξ, 327 (p. 1760 R) et Odys. π, 403 (p. 1806 R). Cf. Stephan. v. Τόμαρος. || 6. τε] δὲ Cor., Mein., recte. || 7. ἐγένετο] ἐλέγετο Cor. et Eustath. ad Odys., p. 1760 R. || 9. τομόρους *BCI*; τομούρους *E* et Eustath. || 11. Ἀμφίλοχος codd.; ex Epit. em. Xyl. || 14. εἰ Epit., ἦν add. || 15. κτενέω Cor. || 16. ἀποτρωπῶσι θεοὶ et παύσασθαι ex Hom. edd. Coray. || 17. τομόρους *C*, τομούρας Tzsch. || 19. πολ.] βουλευμάτα Eustath. l. l. p. 1806. || 21. τμάρους] τομαρούρους e Cas. conj. Corayus, coll. Epitome in qua : τόμουροι ἐκαλοῦντο ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ τομόρχοι (τομάρουροι?), ὥς ἂν τοῦ Τομάρου φύλακες. Kram. et Mein. τμάρους, utpote ab interpolatore additum, ejiciendum esse putant. || 22. παρ' add. Tzsch. || 23. ὡς inseruit Cor., idem καὶ addidit ante καταχρ. || 29. τάττοντο codd.; em. Cor. || 32. μέντοι Mein., ἐν τοῖς codd.; μὲν τοῖς Kr.; ἐν τοῖς Θεσσαλικαῖς Cor. Guarinum secutus. || 34. πελασγίας] Fort. leg. Θεσσαλίας, et in lin. 35, v. Θεσσαλίας ejiciendum esse suspicatur Meinekius. || 38. Κινέας] Cf. Stephanus v. Δωδώνη : Κινέας δὲ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φησιν τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἶς Ἠπειρον μετενεχθῆναι.

P. 274, 6. πελίας Kr. nescio quam recte; πελείας cod. Cf. Eustathius ad Odys. ξ, 327 p. 1760 : οἱ δὲ τὸ παλαιὸν μὲν ἄνδρας προφητεύειν φασίν, ὕστερον δὲ τρεῖς ἀποδειχθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελείας καλεῖσθαι γλώσση Μολοττῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελείους. Hesychius : Πελείους. Κῶοι καὶ οἱ Ἠπειρώται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβυτίδας. || 7. πελιγόνας] Cf. Hesychius : Πελιγᾶνες, οἱ ἐνδοξοὶ παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί. || 11. χαλκίον Mein. || 13. κροτοῦντα conj. Spengel. || 19. προσελθῶι Kr., προσελθεῖν cod., expuncto σ. || 24. Decem fere literarum capax spatium vacuum in cod.; Kramerus τὴν Ἠέλλαν suppleri voluit; melius Tafelius : νότον στενά. « Significantur, ait, Axianæ angustiae, nomine Bulgarico *Prusak*, de quibus vide Thessalonicam p. 295 sq. Pellæ nomen requiri Kramerus existimat, me dissente. Pella longe alibi quaerenda est. Per Axii vallem

et angustias ad initium sinus Thermæi venit, non ad Ludiae lacum, ubi vetus Pella. Straboniana verba hunc sensum habent: « Ubi introitus patet ad angustias Axianas. » Nam στενά non idem est quod εἰσβολαί. Immo ex isto loco, ubi utraque urbs ante dicta, εἰσβάλλουσιν ἐπὶ τὰ στενά. Ergo εἰσβολαί est locus, unde egrediuntur, ut ingrediantur, στενά, locus quem ingrediuntur. Idem plane Macedoniae locus idemque nomen (*Stena*) in Tab. Pent. occurrit sectione VII. » || 28. δὲ add. Kr. || 26. « Βόιον ὄρος, nullo alio loco commemoratum, non diversum videtur ab eo quod supra (p. 272, 11) appellatur τὸ Ποῖον ὄρος. » *Kramer.* || 44. τινῶν] δεινῶν conj. Spengel. || 49. Aut ἐπὶ γέλωτι ejiciendum, aut γελάται corruptum est; λέγεται conj. Mein.

P. 275, 5. Εὐρου cod., Ἐβρου mgo. || 18. Legerim ἰούσι et Iiu. 20 παραλληλογράμμου cum Cor. et Mein. || 27. Βότωνα Kr., Βούτωνα codex. Cf. Etym. M. p. 206, 6, ubi: Τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ Βόττεια διὰ τοῦ τ, ὡς Στράβων ἐν ζ'· καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττωνος τοῦ Κρητός. || 28. Leg. Παίονες δὲ [τὰ] περὶ, monente Kramero in Add. || 32. Ἡδωνες] leg. vid. Ὡδωνες, ut Mein. monuit. Dein leg. Σίδωνες. || 35. ἐπὶ ἄλῃ conj. Spengel.

P. 276, 9. Τιταρήσιον... Τιταρίου] Super T scriptum K. Etiam codd. Palat. lin. 30 habet Κιταρίου, sicut codd. A p. 379, 7. et Ptolemæus 3, 13. Τίταρον alii codd. et Eustath. ad Il. β, 754 p. 336, 27 R. || 15. Locus luxatus redintegratus ex Eustathio ad Hom. p. 337, 12, qui e Strabone affert hæc: Πηνειὸς φέρεται ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἔχων Ὀλυμπον, ἐν δεξιᾷ δὲ Ὅσσαν, ἐπὶ δὲ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Πηνειοῦ ἐν δεξιᾷ Μαγνητικῆς πόλιν ἢ Γυρτών. Unde Mein. et Kr. in Add. nostro loco supplent: [ἐν δὲ δεξιᾷ τὴν Ὅσσαν, ἐγγὺς] τῶν ἐκβολῶν. || 18. ἐθασιλευσεν cod.; ἐθασίλευσαν Eustath. ad Il. β, 752 p. 337, 14 R. || 21. Θρήκης Mein. || 30. Κιταρίου cod. || 36. Leg. ἀπέχει δὲ σταδίων ἑκατὸν τῆς Γυρτώνος ἢ Κραννῶν, uti e Strabone habet Stephanus v. Κραννῶν. Idem Stephanus e Strabone affert hæc: Ὁ μὲν ὅτι ο ν, πόλιν Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἐβδόμη. || 45. φησί (sc. Strabo) Mein. || 48. μειζόνα codex; μειζόνων Eustathius ad Il. β, 596, p. 299 8: Ὁρφεὺς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρτεύων διέζη, εἶτα καὶ μειζόνων ἀξίων ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρη ἐξ ἐπισυστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργισμῶν.

P. 277, 3. Τρικλάρων] De his aliunde non constat. Conjeceram legendum esse Ἀγριάνων; at quaeritur num Agrianes usque ad fontes Erigonis occasum versus pertinuerint. Strabo, qui de Erigonis cursu superiore jam dixerat p. 272, 1, nostro loco, qui ex alio fonte petitus esse videtur, nescio an Τρικλάρων nomine intelligi voluerit Pelagones trifariam divisos. Nam non modo Thessaliæ, sed Pæoniæ etiam Pelagoniam τρίπολιν fuisse testatur Stephanus Byz. v. Τρίπολις, ipseque Strabo Pæoniæ Pelagoniam τριπολίτιν memorat p. 271, 24, cum eaque alio loco (p. 272, 6) tripolim Thessalicam confundit. Hæc si recte conjeci, Pelagones h. l. Τρίκλαροι vocantur, sicut Bessi vocantur Τετραχωρίται vel Τετράκωμοι (v. not. ad p. 285, 10), sicuti Ponti populus Ἐπακχωμήται dicuntur, sicuti Τρικλαρία vocabatur Diana cui tria oppida Achaïæ communia offerebant sacra (Pausan. 7, 19, 1). || 4. τῆς Πελλαίας] « Pro Πελλαίας legi vix aliter poterit quam Πελαγονίας. Jam etiam intelliges quare Strabo nude dicat τὴν πόλιν. Est urbs terræ cognominis Pelagonia, (Heraclea Lyncestis, *Bitolia* s. *Buteli* Bulgarorum, Turcarum *Toli-Monastir*. » Hæc Tafelius, probantibus Kramero et Meinekio, quorum hic Πελαγονίας istud in verba Strabonis recepit. Mihi quoque Tafelii conjectura, quam in latinis indicavi, ardebat; sed accuratius ré perpensa, in codicis scriptura

acquiescendum esse censebis. Nimirum Strabonem de fluviis hujus regionis accuratiora non habuisse comperta luculenter patet ex iis quæ de Haliacmone inter Dium et Pydnam egrediente prodidit. Nec meliora novit de Erigone, quem Axio misceri putavit, non in Pæonia, sed, ut codex habet, in Pellæa regione haud procul ab ora maritima. Reapse ita Strabonem statuisse primum ex eo quod fluvii ejus in descriptione oræ maritimæ mentio fit, conjicimus, deinde autem e Ptolemæi tabulis intelligimus; nam is quoque, sicuti Strabo, Haliacmonem inter Dium et Pydnam exire statuit, Erigonem vero in Axium delabi censet paullo supra Pellam urbem, adeo ut confluentes tum a Pella tum a maris litore vix centum absint stadia. Sic certe delineatum est in vetustis Tabulis quæ Bertianæ Ptolemæi editioni adjunguntur, et eodem fere modo in ceteris tabulis. Non satis his concinunt quæ in græcis edi solent, ubi positiones ita exhibentur: Pella 49° 20' long., 40° 5' lat. Axii ostia 49° 20'. 40° 10'. Axii et Erigonis confluentes 49° 15'. 41°. Secundum tabulas confluentes ponendi sunt non in 41°, sed in 40° 10' lat. Miror nullam exhiberi a Wilbergio lectionis varietatem, quamvis optima Ptol. editio Argentina (anni 1513), quam unam inspexi, pro 41° legatur 40° 30'. Ceterum apud Ptolemæum Pella est a dextra Erigonis, dum apud Strabonem Erigon urbem in sinistra relinquere dicitur. Hoc ne mireris, tenendum est Axium e mente Strabonis esse a meridie Pellæ inter Pydnam et Methonem vel certe inter Methonem et Alorum. Nam Pieria, in qua Pydna urbs, usque ad Axium pertinere dicitur (lin. 43); Methone jam pertinere videtur ad sequentem regionem (l. 44); certe Alorus expressis verbis Bottiæ assignatur (l. 12). Erigon in Axium a borea influere putandus est. Hæc Tafelii causa monui. || 6. εἰκοσι] ἡ et supra pr. m. x' codex. || 8. Cf. Stephanus Byz.: Ἀλωρος, πόλις Μακεδονίας. « Ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. » || 10. διὰ] « Literæ δι perierunt in codice, sicut ea, quæ paulo post uncinis inclusa sunt. Ceterum mira sunt quæ hic traduntur. » *KRAMER.* « Verba λέγεται... ἐπιφάνειαν, ab hoc loco prorsus aliena, per errorem ex sequenti fragmento huc translata esse suspicor, in quo de Thessalonicae urbis nomine agitur, quam Cassander ab uxoris suæ Philippi filiae nomine appellavit. Philippus autem Thessalonicae nomen filiae imposuerat a Thessalis devictis. Tale quid Stephanus Byz. dixisse videtur ab epitomatore misere truncatus et in hunc ferme modum redintegratus: Κασάνδρου κτίσμα, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀμύντου θυγατρὸς, ἣν τοὺς Θεσσαλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Hæc vel his similia si Strabonem quoque prodidisse statuere licet, epitomator ejus, sive malis glossator, scribere potuit λέγεται δὲ Θεσσαλονίκη διὰ τὴν ἐπιφάνειαν [τῆς κατὰ Θεσσαλῶν νίκης], quæ verba primum in margine scripta, postea truncata in alium locum suffecta sunt. » *MEINEKIUS.* Vind. p. 93. Strabonem id quod Meinekio verbis istis inesse putat, non dixisse e collatis fr. 21 et 24 colligas; neque glossator id dicere potuit, nisi glossam statuas loco suo motam esse; quod cur putemus causa non est, quum ea quæ l. l. Strabo affert ita sint comparata ut annotationi marginali ansam præbere potuerint. Falsissimum enim est quod Strabo dicit Alorum in intimo sinus Thermæi recessu positam; quæ positio quum uni conveniat Thessalonicae, fieri potuit ut glossator Alorum a Thessalonice non diversam esse putaret, adeoque adscriberet: λέγεται δὲ Θεσσαλονίκη [ἢ διὰ τὴν ἐπιφάνειαν] [νῦν καὶ τῷ κόλπῳ (*golfe de Saloniki*) τοῦ νομα διδοῦσα vel ejusmodi aliquid.]. Sin errorem Strabonis perspexit, scribere potuit: λέγεσθαι δ' ἔδει Θεσσ., κτλ. Alorus oppidum ad

- Thermaei sinus partem maxime occidentalem alicubi positum erat; Thermaeus vero sinus in tabulis Ptolemæi non a meridie versus boream, sed ab ortu ad occasum porrigitur. Ejusmodi tabulis utens Strabo Alorum esse τὸ μυχαίτατον τοῦ κόλπου dixit. Quod Stephani locum attinet, Meinekii tentamina violentiora sunt quam ut admitti possint. Cautius vir doctus egit in edit. Stephani. Ceterum quod ibi in verbis Θεσσαλονίκη, ... ἥτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἀλία pro ignoto isto Ἀλία legi voluit Θέρμα, non probo. Nomen istud legitur etiam in cod. Paris. Simeonis Logoth. p. 74) ubi: Θεσσαλονίκη δὲ καὶ Ἀλεια καὶ Φίλα (An Θέρμα?) καλουμένη. Legendum vero esse Αἰνεία ex alio ejusdem loco (p. 72) patet, ubi hæc: Ὁ μέντοι Κάσσανδρος Θεσσαλονίκην τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου θυγατέρα (immo Alex. sororem, Philippi filiam) ποιησάμενος γυναῖκα, εἰς ὄνομα ταύτης κτίζει τὴν Θεσσαλονίκην· οἱ δὲ Αἰνείαν φασὶ μετὰ τὸ ἀποφυγεῖν τὸν Τρωικὸν πόλεμον· εἶναι καὶ ἡ χώρα Αἰνεία λέγεται· τὸ δὲ ἐν τῇ Παλίνῃ (I. Παλλήνῃ) φρούριον, παρ' αὐτοῦ τοῦ Αἰνείου οἰκοδομούμενον· ἐπεὶ [γὰρ] παρὰ τῶν ὑπ' αὐτῷ ἀκήκοε γεγενῆσθαι αὐτῷ θυγατέρα καὶ Κάσσανδρον ὀνομασθῆναι, καὶ αὐτὸς Κάσσάνδρειαν τὸν τόπον ὠνόμασε, καὶ στήλην λιθίνην γυναικὸς σχῆμα ἔχουσαν καὶ πρὸς Τροίαν βλέπουσαν ἐπάνω τοῦ τείχους ἔστησεν. || 22. Lege τήλοθεν. || 37. Αἰνεία. || 44. ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται glossatoris fuerint. || πόλεις Kr., πόλεις cod.
- P. 278, 20. τῆς γῆς, etc.] τῇ πηγῇ ἐπικίδναι, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ em. Politus ad Eustathium t. 2, p. 779; Corayus dedit: κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὅψει ἐπικίδναι, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ. Cf. Eustathius ad II. β, 850 p. 360, 14: Ἐν δὲ τῷ ἐπικίδναι αἴη ἡ αἶαν (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἰάν τινες οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλὰ τινὰ πηγὴν, ὡς δὴλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησί, λέγων, ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀμυδῶν Ἀβυδῶν ὕστερον ἐκλήθη, κατεσκάφη δέ. Πηγὴ δὲ πλησίον Ἀμυδῶνος, Αἶα καλουμένη, καθάρωτατον ὕδωρ ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἀξιόν, ὃς ἐκ πολλῶν πληρούμενος ποταμῶν θολερὸς ῥέει. Φαύλη οὖν, φησὶν, ἡ φερομένη γραφή « Ἀξιοῦ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναι αἴη, » ὡς δηλαδὴ οὐ τοῦ Ἀξιοῦ ἐπικιδνάντος τὸ ὕδωρ τῇ πηγῇ, ἀλλ' ἀνάπαλιν· εἴτα ὑποδυσκόλως αἰτιώμενος ὁ γεωγράφος καὶ τὸ νοῆσαι τὴν αἶαν ἐπὶ τῆς γῆς εἰσικε παντελῶς ἐθέλειν ἐκβαλεῖν τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους τὴν τοιαύτην λέξιν. || 26. Leg. Αἰνείαν. || 29. Ἀμυιδάμαντα cod.; em. Kr. || 35. Καλασυραίου cod.; em. Kr.
- P. 279, 9. Μηκύπερνα codex, quod servavit Meineke; Μηκυπερναῖοι habes in inscript. ap. Franz. Elem. Epigr. p. 121, 9. || 13. τῆς πέριξ Mein; recte, ut vid. || 41. Θύσσαν cod. || 42. Ὀλόφυξον Tzsch.; Ἀκρεσθῶν cod. || 48. τετρακόσια (v) ferri nequit; legendum est ψ' (700). || 51. Νέσσου cod.
- P. 280, 1. Μυρκίνος Ἀργίλος cod.; em. edit. || 4. Δάτον ἀγαθὸν cod.; em. edit. || ἀγαθοῖδας cod.; ἀγαθίδας Mein. || 7. Leg. χρυσεῖα κ. ἀργυρεῖα || 12. sqq. Inclusa suppl. vit Kr. || 15. Cf. Eustathius ad II. β, 596 p. 299, 7 R.: καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκτὴ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρις ὁ Θρᾷξ ἔβασίλευσε, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδεύματων γενόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίτων Ὀρφεύς. || 25. « ἐνὸν non plane certum est; nihil tamen repertum potui quod melius conveniret compendio quo brevior usus est. » KRAM. || 33. Νέσου cod. || 45. ἐκατὸν] An τριακοσίους (T pro P)? Kram. Id sane res postulat; neque aliter statuit Ptolemæus. || λίμνην] λιμένα conj. Tafel, recte, ut videtur. || 52. Ὀδομάνταις cod.; Ὀδομάνταις Kr.; leg. cum Mein. Ὀδομάνταις.
- P. 281, 2. διαρεῖ] Leg. διαρεῖ e conj. Kr. || 4. Γαρορθηδία cod.; em. Kr. || 12. Locus turbatus. Lege: τὰ περὶ τὸν Δόδωρον, ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ περὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὸν Αἰμόν. Ἐντὸς δὲ, κτλ, nisi fort. verba καὶ τὴν P. καὶ τ. Αἶμον ὅρος ejicienda sunt. || 19. Μέδων καὶ Σίντων cod.; em.
- Kr. || 26. Ὀρεστίαν Kr., Ὀργεστίαν cod. Ceterum de hoc Pelagoniæ nomine aliunde non constat. || 29. καὶ [γὰρ] αὐτοὺς conj. Spengel.; Πηλεγόνας, supr. scripto Πελαγόνας cod. || 43. Φιλίπποι suppl. vit Kramer., vix recte, populi nomen excidisse videtur. || 46. ὅτι ἡ νῦν cod.; em. edit. || 49. Inclusa suppl. Kr.; in cod. septem octove literarum spatium relictum. || 53. Δικαιάπολις cod. || 54. Ἰωλκῷ cod.; κόλπῳ em. Schneidewin.
- P. 282, 8. Καρ suppl. vit Kr.; spatium in codice vacuum est. || 12. « Post ἡδὺ literæ tres quattuorve blattæ morsu perierunt; præterea γιον supra γειον scriptum est. » Kram. Quid lateat, nescio. || 26. Lacunam codex habet. || 31. Typothetarum errore bis habes Καράκωμα pro Χαράκωμα. Ceterum in καὶ ἄλλο Χαράκ. hæreo; fuit, ni fallor, καὶ Σάλη χαράκωμα (v. Hierod. 7, 39). Nomine Σάλη in ἄλλο corrupto, excerptor in χαράκωμα vidit nomen proprium. || 36. ἐκατὸν] Pro ρ' fuerit σ' (200). || 42. Καρπίλοι cod.; em. Kr. || 46. Ἀστῶν Kr.; Γετῶν cod. || 47. Βιζύης cod. || 50. Βηρισιάδης καὶ Θησεύς cod.; em. Kr. et Tafel. || 52. Πηγίνα et Ἐργίνο; legi vult Wesselingius ad Hierocl. p. 632, refragante Tafello in libello de Constantino Porphyrog. p. XXVIII.
- P. 283, 15. « Ἀλωπεκόννησος ex cod. notavi, quod cum ferri nequeat, illud scripsi ex Suida v. Αἶνος et Ἀλωπεκόννησος. » Kr. || 19. εὐρόνοτον] λιθόνοτον conj. Meineke, recte, si ad nostras tabulas geographicas res exigenda esset; sed aliter statuisset Strabonem ex Ptolemæi tabulis intelligitur, in quibus Chersonesus πρὸς εὐρόνοτον spectat. ||
- P. 284, 6. διακόσιοι sive σ' delendum est; ortum ex litera antecedente male repetita. || 19. Leg. καὶ [Βα] θυνίας e conj. Kr. || 23. Ante μέχρι excidisse videtur καὶ ἐντεῦθεν. || 47. Versus Pindaricos excudere tentarunt Meinekii in Zeitschrift f. Alterthumskunde 1844, p. 15 et Schneidewinus in Gall. Gel. Anz. 1844, p. 263.
- P. 285. Ἦρως] Ex Homero leg. Πείρως || 10. προτέραν Strabo ap. Stephan. Byz. v. Κορπιλοί. Præterea Stephanus e septimo Strabonis libro affert hæc: Τετραχώριται, οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἐβδόμῃ. Οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι. His adde libri septimi mentionem quæ exstat apud Athenæum 14, p. 657, F: Λέγει γὰρ (Στράβων) ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας [sc. τῶν Γεωγραφουμένων] ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον, τὸν ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλόσοπον, οὐ πολλάκις μεμνήμεθα, συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχηδόνα ἐλόντι. || 24. πάντα [τὰ] ἐν conj. Spengel., probabiliter. || 26. Aut leg. τὴν Μακεδονίαν cum Casaubono, aut verba hæc ejicienda; eiecit Meinekio. || ἀποδώσωμεν A, sed ex correct. ἀποδώσομεν. « ἀποδώσωμέν, φησι, νυνί, CElsmsv: præterea quæ inde ab hoc verbo usque ad ἐγχειρητέον leguntur, tamquam argumentum reliquis præfixa sunt in Im, atque adeo in hoc minio scripta. » Kramer. || 34. τρόπον B m. sec. et Ald. || προσελάβοντο no.
- P. 286, 5. Μαλιέων E; Μαλιαίων ABCsuu; Μαλιέων I; Μηλιέων A m. sec. et E m. sec. || τὰ addidi e conj. Mein. in Vind. || 7 [Τῆς] Ἑλλάδος μὲν οὖν, sic ex E Kramerus, qui de suo addidit articulum, quippe quem Strabo nomini Ἑλλὰς constanti usu jungat. Eundem vero Strabonem μὲν οὖν constanter ponere inter articulum et substantivum, ideoque istud Ἑλλάδος meram Epitomatoris conjecturam videri monet Meinekii. ἐπιδουομέν οὖν Ag, ἐπὶ δυσμάς h, ἐπὶ δύσμι i, ἰδοὺ μὲν οὖν Clsv, ἰδίᾳ μὲν οὖν B Cor.; ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν B in marg., noqu Ald. In scriptura codicis A id ipsum latere quod E exhibet opinatur Kramerus. Meinekii dedit: * ἐπιδουο μὲν. Subesse videtur adjectivum vel participium; possis ἐπιδουομένη[α μὲν] οὖν. Meinekii in Vind. conj. ἐκ παλαιού μὲν οὖν, quod non placet. || 13. ἐποικίσαντες

Cor. || 19. ἔθνη *n*, ἔθνη cett. codd. || 22. μὲν εἶναι] μείναι conj. Mein. in Vind. || 26. ἑτεροεθοῦς Mein. || 27. πλῆθους] ἔθνοις BCElsu. || 38. ἐκπεπτωκόσιν ABCsv et pr. m. E. || 45. δέ τι Cor.; δ' ἔτι codd. || 47. Leg. τοσαῦτα cum Corayo. || 49. λαβόντες] ἀναλαβόντες *bhno*; λέγωμεν δὴ διαλαβόντες Mein.; nescio an recte.

P. 287, 2. γῆν] τὴν Mein.; fort. γῆν τὴν. || 4. σύμβολον BCElsu. || 5. προπεσοῦσα BEL. || 7. τῇ δ[ε εἰς τὸ Μυρ-
 ιφὸν πέλαιος (sive πρὸς τὴν Σαρωνικὸν), καὶ] ἀποτε-
 λεῖ etc. legendum suspicatur Corayus, probante Gros-
 kurdio. Ac sane nisi ejusmodi aliquid suppleveris, male
 stat sententia. || 8. ταῦτα] ταῦτα τὰ vel potius τὰ Mein.
 conj. in Vind.; τὰ dedit in edit.; fort. erat διὰ ταῦτα. ||
 10. καὶ τὸ ἐκτὸς [ἰσθμοῦ μέχρι Πυλῶν. ἄλλο δέ τι (vel
 τρίτον δέ) τὸ ἐκτὸς] Πυλῶν μέχρι proponit Kramer. At
 Strabo nonnisi duo systemata distinguit, quod vel ex
 comparativis μεῖζον, ἐπιφανέστερον patet. Casaubonus
 conj. καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι Πυλῶν καὶ τῆς ἐκβολῆς; Groskur-
 dius : τὸ ἐκτὸς [τὸ ἀπὸ Ἰσθμοῦ διατείνον διὰ Θερμο] πυ-
 λῶν μέχρι κτλ. Sed quomodo alterum hoc systema
 Θετταλικὸν dici potuit? Curtius (*Pelop.* 1, p. 31) et Mei-
 kius verba Πυλῶν et καὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετταλικὸν
 ejiciunt. Fieri sane potest ut quidam Helladem nonnisi
 usque ad Thermopylas pertinere existimans verbum
 Πυλῶν substituere voluerit verbis τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ,
 utque cetera quæ ejici vult Meinekio centio sint scholii.
 At quum et quæ antecedunt et quæ sequuntur in Stra-
 bone lacunis lacera sint, eadem labe etiam nostrum
 locum laborare probabilius est. Jam vero e Scylace et
 Dicæarcho constat quæstionem a multis agitatam fuisse,
 num Thessalia annumeranda Helladi esset necne. Hanc
 igitur quæstionem Strabonem quoque tetigisse puto,
 adeo ut locus in hanc sententiam refingendus sit : καὶ
 τὸ ἐκτὸς [τὸ μέχρι τῶν Πυλῶν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν] Πυλῶν
 μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ [τῆς γὰρ Ἑλλάδος] καὶ τοῦτο
 ἐστὶ τὸ Θετταλικόν. Possis etiam : καὶ τοῦτο γὰρ ἐστὶν Ἑλ-
 λαδικόν. Sed illud malo. Aliud in latinis tentaveram,
 quod nunc retracto. || 11. ἐστὶ δὲ καὶ μεῖζον] « Hæc va-
 riis conjecturis frustra tentarunt Tzsch., Cor., Grosk.;
 sana sunt omnia. » KRAMERUS, qui hæc scribens insanus
 erat. Ipse Strabo lin. 37 Peloponnesum dicit ἐλαχίστην,
 ἐπιφανεστάτην δέ. Corayus in sqq. τὸ ἐκτὸς legit; quod
 ferri nequit. Groskurdus : ἐστὶ δὲ καὶ μεῖζον [ἐνδοξό-
 τερον δέ] καὶ ἐπιφ. Tzschuckius : ἐστὶ δὲ καὶ μεῖον καὶ
 ἐπιφ. At καὶ, sive μεῖον sive μεῖζον legeris, ineptum est.
 Legerim ἐστὶ δὲ μεῖον, ἀλλ' ἐπιφ. || 14. Ante χωρὶς quædam
 exciderunt. Groskurdus proponit : ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα αὕτη
 συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Kramerus : ἡγεμονίαν δὲ τρόπον
 τινὰ τῆς Εὐρώπης ἔχει ἡ ἅπασα Ἑλλάς. Curtius l. l. p. 31 :
 ἡ δὲ Ἑλλάς τῆς συμπάσης Εὐρώπης. || 16. τε] γὰρ BCElv
 Mein. || 17. ταῖς σημειωδεστάταις Cor. || 18. διαπεποικι-
 μένην ἐκ BCElv, διαπεποικιμένων A; e Tzsch. conj.
 em. Mein. || 21. Παγῶν Epit. et sec. m. in C; πάντων
 ABCEl. || 25. Κρισσαίου BE et sic alibi. || 25. ἡ δ' ἐπιν.
 BCEl edit. ante Kr. et Meinekio; recte. || πεντακοσίων
 ὀκτὼ] ὀλίγῳ πλείονων ἢ πεντακοσίων σταδίων Pletho;
 Groskurdus delet vocem ὅσον, ut quæ non conveniat
 stadiorum numero tam accurate definito. Suspicio Str-
 abonem scripsisse φ' (550), vel φx' (550), quum v' x' ἡ
 confundi sexcentis jam locis viderimus; corruptum
 illud ὀκτὼ Plethonem jam reperisse nihil est quod mire-
 mur. || 27. Fuisse τὴν μὲν [Ἀττικὴν καὶ] Βοιωτίαν proba-
 bilis est conjectura Meinekii et Spengelii. || 44. ἐπὶ Ἰσθ-
 μόν] ἐπὶ Μαλέων Pletho, pessima conjectura, quam rec.
 Tzsch. || 45. Μαλέων] Ταινάρου Pletho, Tzsch. || 49.
 κατὰ τὸν ... ἑτέραν θάλασσαν om. BCElsu.

P. 288, 8. [αἰ] Ἑχιν. Cor., Mein. || 11. μετὰ δὲ Ἡλείαν
 B (ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ex correct. sec. m.) CEL;

ἐξῆς δ' μὲν τὴν Ἡλείαν A. « Quæ inter δ et μὲν lege-
 bantur cum membrana h. l. corrosa deleta sunt. In
 schedula agglutinata sec. m. μὲν τὴν et infra μετὰ δὲ
 Ἡλείαν : inde μετὰ τὴν Ἡλείαν no edit. » Kramer. || 22.
 πόρον] κόλπον conj. Cor. ad vers. gall.; potius ἢ post
 πόρον inserendum videtur, ut censent Grosk., Kr.,
 Mein. Verba μέση ἔθνεσιν Grosk. post μέχρι τοῦ ἰσθ-
 μοῦ καὶ αὕτη transposuit. || 36. Πόν om. BCEl; in B
 additum m. sec.; δὲ [καὶ] Μολ. P. Mein. || 37. προϊοῦσα
 BCEl. || 40. τερμόσιν] τέρμασιν edit. ante Kr. || 41.
 Ἀράξου ποταμοῦ Buh. || 42. χιλίων καὶ τριάκοντα B, s'd
 sec. m. correct. || 44. Verba Ἀκαρνᾶνές εἰσιν ejicienda
 esse censeo. Groskurdus corrigi voluit : ἐπὶ τὸν Εὐνὸν
 Αἰτωλοὶ εἰσιν, εἰθ' ἐξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντίρριον [αὐθις] Αἰτωλοί.
 || 45. Præter Phocenses memorandi erant Locri, adeo-
 que cum Plethone Tzsch. et Cor. scripserunt : Λοκρῶν
 ἐστὶ καὶ Φωκέων καὶ Βοιωτῶν. || 48. Ante Ἀλκυονίδας et
 post θάλασσα exciderunt fere hæc : Κρισσαῖος κόλπος ἐστίν·
 ἡ δὲ ἀπὸ Κρεούσης πόλεως θάλασσα, monentibus Grosk.
 et Kramero. || 49. Inclusa supplevit Kr.; in A quinque
 vel sex literarum lacuna est; κόλπου ἀπέχουσα τοῦ ἰσθμοῦ
 no; κόλπου διέχουσα ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ B edit. ante Kr.
 || 50. Inter τοῖς et μὲν novem fere literæ in A deletæ
 sunt, attamen χ litera ex parte superest et ὡς additum
 man. sec.; inde χιλίοις om. Bghno; e Casaub. conj.
 suppl. Cor. || ὡς μὲν οὖν B. || 52. θέσις ἐστὶ καὶ B.
 Verba γῆς ... κόλπος in B. omissa man. sec. in margine
 apposit, scripto τῆς pro γῆς. || 53. εἶτα] μετὰ δὲ ταῦτα
 τὰ Bkt; τὰ om. A. Ceterum ita habent Clms : τὰ καθ'
 ἑκάστα ἐρεῖ, φησί, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἡλείας ποιησάμενος·
 τὸ γὰρ μέχρι νῦν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην
 καὶ (καὶ om. s) τὴν τῆς Πελοποννήσου θέσιν (τάξιν s, sed
 θέσιν in margine) ἐξέθετο καὶ τῆς (om. lm) ἀντιπόρθμου.
 Similia leguntur in Plethone.

P. 289, 5. τοῦτο δὲ τὸ π.] τὸ δὲ παλαιὸν BCEl. || 9. πόλιν]
 Leg. esse Ἡλιν monuit Cor. || 10. ἡ δὲ παρ'] τὴν δὲ παρ'
 codd. || 17. παρ'] περὶ Epit. et Eustath. ad Il. β, 77. ||
 22. ἦν om. BChlm; ἐστὶν edit. ante Kr. || 28. ὀνομάζει]
 ὀνομάζων no; νομίζειν [δεῖ] Mein. || 35. ὀκτὼ (ἡ) post συ-
 νεπολίσθη supplevit Cor.; fort. erat : Ἡλὶς [ἐξ] ὀκτὼ πε-
 ριοικίδων συνεπολίσθη. Sed incerta hæc; neque magis
 liquet de sqq., ubi quod Kramerus dedit προσκτισθεῖ-
 σῶν, lacunam codicis A explet, at sensum non fundit;
 dicendum foret μία δὲ τῶν πρ., monente Meinekio; qui
 addit : « At mirum profecto unam præ ceteris comme-
 morari περιοικίδα, eamque aliunde ne nomine quidem
 notam. An fuit igitur : Ἡλὶς ἐκ τῶν περιοικίδων συνωρί-
 σθη μία πολλῶν προσέκτισαν δὲ καὶ] Ἀγριάδας? » Fort.
 μία δὲ ταύταις (sc. prioribus octo) προσεκτίσθησαν αἱ
 Ἀγριάδες. Aut : μία δὲ τούτων προσέτι σ[υμ]μένει, Ἀγριά-
 δες. Quodsi Ἀγριάδες nomen corruptum est, fortasse re-
 ponendum Ἀνιγριάδες, coll. p. 297, 45. 298, 6. Ceterum
 verba μία ... Ἀγριάδες om. BChlm Pleth. « In A inter
 προσκτισ et ἀγριάδες sex septemve literæ cum ipsa mem-
 brana deletæ; in margine agglutinato σ alterum obiectum
 sec. m. non est restitutum, præterea ριάδες modo scrip-
 tum. Inde μία τούτων προσκτι ἄδες, gk; quibus
 concinunt hi ita ut ἄδες omittant; μία τούτων
 ρεῖ no; inde μία τούτων. ρεῖ κτλ. Ald. Quam scripturam
 integram non ratus Corayus οὔσα post τούτων addit;
 Groskurdus autem ex iis quæ g exhibet hæc procudit
 incredibili temeritate : ... μία τούτων. Προσκτί[ζεσθαι] δὲ
 καὶ τινες διεπράξαντο Ἀρχιάδες. » KRAMER. || 38. δὲ] τε
 codd.

P. 290, 8. « Inde a voce δεῖ alia manus incipit in C, ab
 ea qua priora scripta sunt prorsus diversa, quæ per-
 tinet usque ad finem libri poni. Tam presse autem
 in tota hac parte sequitur codicem A cum in verbis

ipsis tum in lacunis notandis, ut ex illo omnia hæc manasse liquidissime appareat. » KRAMER. || 17. Ὠ-
τον] Xyl.; Βοιωτῶν, et supr. Βοιωτὸν, A; Βοιωτῶν
chñò, Βοιωτὸν g et sec. man. h; nomen om. BEl Ald.
|| 20. κόμη] καὶ κόμη B, Eustath. ad Il. β, 603 p. 227,
43 R. || 24. καὶ τῆς] ita corrosa sunt in A ut nonnisi κ
literæ vestigia supersint; om. cg; τῆς om. hi; καὶ τῆς
τῶν bno, editt. ante Kr. || 25. Novem fere literarum
lacuna in A; ε[σιν, οὐ πλείους suppl. putat Kramerus
probabiliter; ἐκ Κυλλήνης στάδιοι cgh, ἐκ Κυλλήνης εἰσι
i, quod rec. Cor., verba ἐκ Κυλλήνης uncis includens.
|| 26. Ἐλείων ἢ Ἐλεια A m. pr.; Ἐλίων ἢ Ἐλεια A
m. sec.; Ἐλίσσων ἢ Ἐλίσσα b. || 28. Μεταξὺ etc.] Μετὰ
δὲ τὸν Χελωνάταν καὶ τὴν Κυλλήνην conj. Leakius *Travels in Morea* I, 7. At cum Strabone facit Ptolemæus
3, 14, p. 236 ed. Wilb. Unde hoc certe patet nihil esse
mutandum; alia quæstio est, num revera olim Peneus
inter Chelonatam et Cyllenen exierit, ut censet Curtius
Pelop. t. 2, p. 105. Quod ut perfracte negare non ausim,
sic Strabonis et Ptolemæi consensu non probari contendo;
persæpe enim fit ut de rebus falsissimis auctores isti
consentiant, ut supra de cursu Haliacmonis et Erigonis (p. 277, 1). || 30. Ἐφύρα] Rectius ubique
scripseris Ἐφύρα. || 33. ἐπὶ τὸν Λασιώνα] ἐπὶ Λασιώνα
Mein.; ἐπιθαλασσίωνα codd. Cf. schol. ad Hom. Il. o,
531 : ὁ Σελλήεις, ὃς ῥεῖ ἀπὸ Λασιώνας ὄρους. || 33. Βοιω-
νῶα] Βοινῶα vel Βοινῶα Cor., recte, ut opinor. || 36.
λέγεσθαι] γενέσθαι Cor. || 36. Verba ἐκεῖ γὰρ ... στρατεύεται
Meinekios transposuit post v. Σελλήεντος (lin. 38). || 40.
θώραξ addidit Cor. || 40. ἢ Ἀθηνᾶ add. Mein. || 45. ὄρα
οἱ εἶη τοῦς χρίεσθαι om. Bkñnou, editt. ante Kr.; in
marg. habent Bk.
P. 291, 1. Alterum ἀνδρα ejiciendum. || 8. Aut leg. οἱ καὶ
Kr., aut καὶ ejiciendum, monente Meinekio. || 13. συν-
τιθεῖς] προστιθεῖς Pletho, συντιθεῖς [ἢ προστιθεῖς] Cor.;
[ἢ] συντιθεῖς ἢ πρ. Grosk. || 14. μεσηγὺς ... Ἰμβρου om.
Bkñlou, Pletho. || 24. καὶ [τὸ] περὶ? Mein. || 25. οὖν fort.
delendum opinatur Meinekios. || 30. Verba φησὶ γὰρ ...
Οἰχιάλῃς ejecit Mein. || 32. ἦν] Leg. aut ἢ aut ἦν ἢ; hoc
Corayus, illud Mein. maluit. || 36. Μεταξὺ δὲ τοῦ Πη-
νείου καὶ τῆς τοῦ Σελλήεντος ἐμβολῆς Curtius, prohante
Meinekio (nisi quod pro τῆς τοῦ Σ. dedit τῆς Σ.) nec non
Kramero, nisi quod pro ἐκβολῆς maluerit εἰσβολῆς. Posses
etiāμ συμβολῆς. At perperam Strabonis verba sollicitan-
tur. Secundum codicum lectionem et Peneus et Selleis
suo quisque ostio in mare exeunt; eamque opinionem
Strabonis fuisse clare patet ex p. 290, 29, ubi : Μεταξὺ
δὲ τοῦ Χελωνάτα καὶ τῆς Κυλλήνης ὁ τε Πηνειὸς ἐκδίδωσι
καὶ ὁ Σελλήεις, quæ sic Strabo dicere non potuit, si Sel-
leentem in Peneum influere putasset. Error hic Stra-
bonis cum altero illo de Penei ostio componendus est.
Ceterum Pylum reapse inter Penei et Selleentis confluen-
tes situm fuisse et ipse statuo. || 37. τὸ Σκόλλιον] « τὸν
Σκόλλιν editt. inde a Xyl., qui montem intelligit infra
(p. 293, 33) descriptum : at ille ἢ Σκόλλιν appellatur
(quapropter Leake p. 183 facite scripsit κατὰ τὴν Σκόλ-
λιν), et paullo longius abfuisse ab urbe Pylo videtur.
Codicum vero scripturam ne ipse quidem sanam credi-
derim. » KRAMER. Promiscue dici τὴν Σκόλλιν et τὸ
Σκόλλιον ὄρος nihil habet quo offendas; neque probandus
est Curtius (l. l. 1, 105) qui diversos montes his nomini-
bus significari opinatur. Quodsi accurata tradit Strabo,
Scollis nomen ad totum tractum montanum qui a Pe-
neo boream versus pertinet, referendum est. || 38. ἦ]
ἢ codd.: em. Penzel.; ἢ πρὸς τὸν Ἀλφειδὸν, ἦ: οὐδὲν etc.
Acghno et sec. m. margo B.; ἦ: τῇ πρὸς τ. Ἀλφ. οὐδὲν
ἔστι κ., οὐδὲ τῇ πρὸς etc., Cor. || 39. τῇ ante πρὸς habent
bno || 44. μὲν ... ἄλλος] μὴν ... ἄλλη Bu; ἄλλη etiam ap.

Eustath. ad Il. β, 591, p. 296, 30. || 45. καὶ τῇ Πισάτιδι
om. Blu. Alia multa in B ceterisque codicibus, qui
libros VIII et IX decurtatos habebant, omittuntur vel
in brevius contrahuntur; quas omissiones cur singulas
enotemus, causam non video. || 49. νεωτέρων] ἐτέρων
codd.; em. Cor.

P. 292, 5. Γέρηνον A m. pr. et Eustath. ad Il. β, 336 et
591 (p. 175, 24 et 224, 31 R.). || 6. Γεράνιον A m.
pr.; hl; Γεράνιον et η supra α A m. sec. et B. || 7. δὲ
ταῦτό] δ' αὐτό no Cor.; δὲ ταῦτόν Ald. || 9. Γερηνᾶ Ag.
|| 10. συνοικούμενα Bl. || 11. ὑπάρχουσι bno Ald. || 16.
« Pro versibus Homeri inde ab ὅσσον in Bkñlou Ald. vocem
ἐναῖον excipiunt hæc : καὶ ἐξῆς ἕως τοῦ πολέες δ' ἐμβαί-
νον Ἐπειοί, ita tamen ut in B ἐμαινον pr. m. scriptum
sit et β sec. m. supra add., in s legatur ἔμεινον. Totum
hunc Homeri locum om. Pletho. » KRAMER. || 26. Βου-
πρασιεῖς Bl. || 29. « Verba τὸ δὲ—τοῦτο quo referenda
sint, quomodo et cum proximis et inter se cohæreant,
difficillimum est dictu. Infinitivum ut aliqua ratione
fulciret καὶ ante νυνὶ add. Cor., excidisse autem post
ὁμῶνυμον verba καὶ ἄλλοι φασὶ statuit Groskurdus, pa-
rum apte uterque. Infinitivus enini ille liberius positus
cum sæpius apud Strabonem inveniatur (v. p. 166. 255.
258, 372 ed. Cas.), per se hic foret ferendus : sed ineptis-
sime hæc verba interrumpunt Strabonis disputationem,
eoque minus videntur genuina, quod eadem fere paulo
post aptissimo loco atque connexu repetuntur. Annota-
tio videtur esse margini a nescio quo addita, atque in
ordinem deinceps recepta, quam recte omisit Pletho. »
KRAMER. Ejecit verba Meinekios. || 80. οὐκ om. Blu
editt ante Kr.; δὲ post νυνὶ add. Bkñnou. Ald. || 36.
Verba ἢ δὲ χώρα ... πόλεως om. B. || 53. πυρῶν Eusta-
thius ad Il. 2, 625.

P. 293, 3. Αἰσχύλος] An Ἀρχίλοχος? Mein. || 5. Ἡλείους
Cor., Ἐπειοὺς codd. || 18. ἐνεμον τὴν π. *Acghno*; ἐνέ-
μοντο πολ. cett. cold. || 23. ἐντὸς] ἐν i Cor. || 29. Vole-
bam Ὑρμίνα. Ὑρμίνα ἢ Ὑρμίνη habet A; Ὑρμίνη et Ὑρ-
μινά cett. codd. et editt. || 38. Post ex octo fere literæ
una cum membrana in A corrosæ sunt; ἐκατόν πρὸς τοῖς
suppletum in bno, quod quum justo longius sit, in
brevius redegit Kramerus, qui deinde alteram novem
fere literarum lacunam explevit, cum Xylandro scribens
καὶ Δυμῆς, pro quibus καὶ ἐκ Δύμης δὲ tentarunt hi.
Ceterum his sic constitutis locus nondum sanatus; nam
mensuræ istæ referri possunt ad Scollim montem, sed
ad Lampeam pertinere nequeunt. Quare verba ἐχόμενον
ἐτέρας τινὸς Ἀρκάδιοῦ ὄρους Λαμπείας tamquam spuria
ejicienda esse putavit Curtius in *Zeitschrift für Alter-
thumswiss.* 1852, N. 1, monente Kramero in Addendis.
Idque fortassis recte fieri putat Meinekios. At cur ul-
timo hoc refugio utamur, causa est nulla. Fieri potest
ut, transposito pronomine relativo, legendum sit : ...
Ἡλείων, ὅπερ ἐχόμενα ... Λαμπείας, τῆς Ἡλίδος μὲν
διέστηκε κτλ., idque propterea mavelis, quod Scollidis
potius quam Lampeæ montis situs hoc loco definiendus
fuisse videtur. Quodsi autem distantiae istæ ad Lam-
peam m. pertinent, lin. 38 pro ρλ' Strabo scripserit
ολ', et pro καὶ Δύμης supplendum fuerit καὶ Φαρῶν.
Nimirum Lampea (quem montem Pausanias Eryman-
thi partem dicit, dum Strabo fortasse Lampeæ nomine
Erymanthum, quem non memorat, comprehendit) ho-
die ejusdem significationis vocabulo Ἀστράς vocatur, uti
statuo cum Leakio, Kieperio, Rossio ceterisque, quibus
quæ opponit Curtius (*Pelop.* I, p. 386 sqq), Lampeam
componens cum hodierno *Calliphoni* monte, qui ab
Erymantho versus ortum tenditur, pondere carere
mihi videntur. || 14. Ἀλίσιον A, Ἀλῆσιον B et (addito
ei supra η sec. man.) l. Ἀλῆσιον habent etiam Stephanus

- et Eustath. ad II. λ, 757, p. 883, 3 R. || Ἀλγισαίων || Ἀλγισαίων *Ah*, Ἀλγισυίων *gi*, Ἀλγισαίων *c*, Ἀλγισυαίων *o*, Ἀλγισυαίων *lk*. Non notum aliunde vocabulum. || 41. περι] παρὰ editt. ante Kr. || ἐν ᾗ καὶ] ἐνὶ καὶ *no*, ἐνθα *Bl*. || 45. Ἀλγισίων καὶ Ἀλγισίου *A* et sic in sqq.
- P. 294, 4. Καύκων] καὶ Καύκων *Ald.*; unde καὶ Καύκων καὶ Καυκῶνη θηλυκῶς conj. Cas. et Grosk. || 5. θηλυκῶς ut e sqq. inepte huc translatus obelo notatur a Cor. et Kr.; eiecit vocem Mein.; jam reperit Eustathius ad II. β, 607. || 5. ὡς recte om. Pletho, Cor., Mein. || 8. Τευθῶας *Acghno*, Τευθέας (o supra e sec. m.) *B*. || 11. Νεμιδίας *bknou*; Νεμεαίας conj. Lobeck ad Phryg. p. 557; Νεμαίας *Cor.* || 12. Τευθῶας *A*. || 17. εὐρῆος *bno*. || 18. Πόροιο *no*; leg. Πιέροιο. || 18-28 περι δὲ...τυχόν a Strabone aliena esse monuit Kramer.; ej. Mein. || 19 φησὶν] τισὶν *Bkl* *Ald.* || 23 et 36. ὁφέλλεται *Cor.* || 34. Λέπριον codd.; Λέπριον ubique Meineke; recte, opinor. || 38. Σαφέστερον...μεθορίας] Sic *Acghinou* et margo *B* manu sec.; manus prima in *B* ita: Δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὴν τὴν Πισάτιν καὶ τὴν ἐξῆς κειμένην Τριφυλίαν διεξίωμεν. In *lm* nihil nisi hæc: Ἀναβάλλεται δὲ τὴν περι τοῦτου σκέψιν εἰς τὰ ἐξῆς. In *iq* legitur: Δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὴν τὴν Πισάτιν καὶ τὴν ἐξῆς Τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας. || 41. Πεισαπῶν *A*, et similiter in sqq. || 42. Φαία *Aghi*. || 43. ῥέεθρον *Aghno*. || 45. Φαίαν *A*; καὶ ante ταύτης om. *Bkl* *Cor.* || 46. τὸ ἐγγυτάτω *B* *Epit.*, Mein.; recte; τὸ ἐγγύτατον *notu* *Ald.* || 47. ἔστι om. *Cor.*; εἰσὶ Mein. || 48. εὐθὺς om. *BEkl*; αὐθὺς *Cor.*; per se εὐθὺς vox nihil habet offensionis, sed quum ἄκρα ista Ἰχθὺς vocaretur, ipsum hoc nomen abiisse in εὐθὺς haud improbabilis est conjectura Palmerii Ad auctor. gr. p. 304. || 49. πάλιν om. *BEkl* *Cor.*
- P. 295, 4. ὑπὸ γῆν *BEI* et Eustathius ad Dion. 409. || 8. μακρὸν] μικρὸν *Bk*, Pletho, *Ald.*; μαντικὸν *l*. || 10. Γυθείου Mein.; Ἀκραίων codd. etiam infra præbent; Ἀκριῶν e Polybio 5, 19, 8 et Pausania 3, 21, 6; 22, 5 *Xyl.* et *Cor.*; apud Ptolemæum 3, 14 scribitur Ἀκρεία. || 11. Κελάδοντα] Quum parum probabile sit significari τὸν Κελάδον fluviolum (Pausan. 8, 38, 9), haud dubie legendum est Λάδωνα e conjectura Palmerii l. l. p. 304, quam recepit Mein. || 15. Ἐπιταλίου] Ἐπιτάνου *Acgh*, Ἐπιτάνης *B* expuncta litera *e*; Πιτάνης *kino* et man. sec. margo *A*; e Tzschuckii conj. em. Kr. || 16. Ἀλφειωνίας Mein., addens fortasse præstare Ἀλφειῶας. || 22. ἀνθέων πλέψ Mein.; ἀνθέων ὡς codd.; pro ἀνθέων *Xyl.* conj. ἀναθημάτων, Casaub. ἀνατεθέντων, Toupus (App. Emend. Theocrit. p. 4) ἀντρων, Kramerus ἰδρυθέντων. || 34. Σάμιοι] Σάμιοι codd.; em. *Cor.* || 35. Post vocem Τριφύλιοι ponenda esse quæ leguntur lin. 47-49 (καὶ τὸ ...Φέλλωνα) vidit Groskurdus. || 38. καὶ] Legendum aut ἡ aut ὁ καὶ, monente Corayo. || 40. τῶν Ὀμήρου ej. Mein.; Strabonem scripsisse αὐτοῦ, cujus vocis locum glossa τῶν Ὀμήρου occupaverit, censuit Groskurdus; Kramerus verba ὡς ἀν... τεκμαίροιτο utpote glossema suspectat. || 42. Μάμαος] añ. f. Ἀμματος? || Ἀρκαδικός] Ἀρκαδικός editt. ante Kramerum. « Quod Mamaus amnis etiam Arcadicus dictus fuisse fertur, mihi quidem satis mirum esse videtur, ac vereor ne hic quoque aliquid turbatum sit. Vide igitur an verba hæc καὶ Ἀρκαδικός cum iis coniungenda sint, quæ paulo superius leguntur (lin. 38), ubi de situ Pyli Triphyliaci agitur. Lepreaticus Pylus non diversus est a Triphyliaco, tertiumque præterea nomen habuit ὁ Ἀρκαδικός. Testis ipse Strabo p. 289, 48: ὅπ' οὐ καὶ Ἀρκαδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς καὶ Τριφυλικός, item p. 301, 13: ἡ πατρις τοῦ Νέστορος, ἣν φάμεν Τριφυλικὸν Πύλον καὶ Ἀρκαδικὸν καὶ Ἀεπρεατικόν. Scribendum igitur videtur ὁ Τριφυλικός

- Πύλος [δ] καὶ Ἀεπρεατικός [καὶ Ἀρκαδικός]. Ac par erat hoc maxime loco omnia Pyli cognomina simul conjuncta apponi. » MEINEKEIUS Vind. p. 106; fortassis recte. || 49. κατὰ τὸν Φέλλωνα] « Vereor ne minuscula litera κατὰ τὸν Φέλλωνα scribendum sit, quo nomine regionem designatam fuisse probabile est duram et lapidosam, inter Scilluntem et Pholoæ montis declivia sitam. Comparari potest, quem Aristophanes Acharn. 273 et Nub. 71 commemorat, Atticæ ager ὁ φελλεύς dictus. Cf. Ruhnkennius ad Tim. p. 270. Similiter passim legas aliquid factum situmve esse κατὰ τὸν τραχῶνα, κατὰ τὸν λασιῶνα, κατὰ τὸν πλατανιστῶνα et id genus alia. » MEINEKE l. l. Haud multum inde lucramur. Quum ejusmodi nomina persæpe sint locorum nomina propria, nostro loco num minuscula an majuscula litera exaranda sit, sciri omnino nequit. || 51. Legas πατηθεῖσαν e conject. Sevini (v. Apollodor. ed. Cluver. t. 2, p. 67 sq.). || 53. Verba ἦν τινες ἡδ. καλ. inclusit *Cor.*
- P. 296, 9. Ὑπανα] Ἐπάνη *B*, sed Ὑπανα m. sec. || Τυμπανέαι scripsit Tzsch., *Cor.*, Kr., Mein.; Τυπάνσαι *Abgh*, Τυπάνσαι (?) *Ti*, Τυπάνσαι *i*, Κτυπάνσαι *Ald.*, *Epana* et *Tiphane* Guarinus. Scribendum potius Τυμπανέαι; nam sic Steph. Byz. et Polybii (4, 77, 9 et 78, 1 et 79, 2) codices omnes præter unum qui Τυμπ. Apud Ptolemæum (3, 14, p. 260 Wilb.) quoque optimi codices Τυμπανέαι, sicut mons hujus tractus apud Pausan. 5, 6, 7 Τυπαῖον vocatur. || 10. τόδε δ' ἐμεινε *no* (?) *Ald.*, τὸ δὲ διέμεινε *Cor.* || δὲ δύο] δὲ om. *Cor.* || Δαλίων] Διάγων ap. Pausan. 6, 21, 4. || 13. δὴ inclus. *Cor.* || 20. Λέπριον *Acghno*, Λέπριον, supra scr. *i*, *B*. || 21. ἡ add. Grosk. || 22. Ἀννίου] Ἀνίγρου e *Xyl.* conj. *Cor.*, Penzel., qui recte, opinor, conj. Ἀλφειῶ. || 24. ἐκτέρον codd.; em. *Cor.* || 32. δ' inclusit Kr.; τότε δ' ἀπεχ. *Cor.*; verba τὸ δ' ἀπ. π. μ. delenda esse opinatur Meineke, qui post v. δυνατόν interpungit. Quodsi probandum esset, certe deī post ἐφαρμόττειν supplendum foret. Nescio an Strabo scripserit: τοῦδ' ἀντέχεσθαι προσῆκε μᾶλλον. Ceterum non patet quo consilio hanc sententiam h. l. auctor apposuerit. Fort. verba πάρεστι...μᾶλλον transferenda esse in p. 297, 15 post v. ὁ λόγος suspicatur Mein. Vind. p. 107. || 33. Ἀεπρεᾶται] sic Pletho; Τεγεᾶται codd. et Eustath. ad II. β, 607, p. 301, 41. || 34. Κυπαρισσεῖς *Bl*. Eustath. et Steph. Byz. s. v. et codd. omnes p. 299, 32; Κυπαρισσιεῖς (σεῖς supr. m. sec.) *A*, quæ forma quum etiam in numis legatur, utroque Strabonis loco fort. reponenda est. || 35. τὸν *M*.] sic etiam Stephan. Byz.; infra p. 300, 37; 384, 32 τὸ Μάκιστον δ, sicut Plinius quoque habet *Macistum*. || 45. Καυκωνιάτας] Καύκωνας Pleth., *Cauconii* Guarin. Infra p. 465, 3 Καυκωνίτας.
- P. 297, 8. &] delendum, tollendaque interpunctio quæ est post v. Λακωνικήν. || 8. ἐκείνῳ] ἐκείνῳ τε *Acghno*, ex corr. *k*, Pletho. || 15-41. τὸν Σωτάδην *Bkl*, *Ald.*; Ὀδύσσειαν margo *B* man. sec. et margo *n*; τὴν Ὀδύσσειαν *o*, Guarin., *Cor.* « Quam tamen conjecturam parum probabilem esse sponte sua apparet. Quomodo autem Sotadis ista mentio explicanda sit, nemo unquam, ut opinor, divinaverit: neque nimis anxie quærendum puto, cum totus hic locus usque ad verba μέχρι Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ non a Strabone profectus esse videatur. Quod ut credam, primum nimia quædam et anilis prorsus facit loquacitas a Strabone aliena, deinde ineptia repetitio verborum εἰ μὲν τοίνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες [« Verum hæc neque inelegans et præne necessaria erat repetitio, ut opposita sententia, quæ verbis μεμερισμένων δὲ...οὔσης continetur, recte inferri posset. » Mein.], denique et maxime quidem ultima

verba inde a παραπληρώως, quæ non a Strabone, sed ab homine quodam de alieno opere loquente scripta esse liquidissime patet : nusquam enim Strabo, ut alia taceam, opus suum τὴν χωρογραφίαν vocavit. Ab eodem adjecta hæc esse videntur qui supra p. 342 ed. Cas. de Cauconibus quædam addiderat. » KRAMER. « Kramerii sententiam probabilem mihi videri non diffiteor. Negari enim non potest in tota illa disputatione etsi non indocte scripta, tamen aliquammulta inesse quæ Straboni sunt dissimillima. Neque tamen eo vocis χωρογραφία usum retulerim in postrema parte, quæ mihi in hanc sententiam accipienda videbatur, ut dicat scriptor dubitationes et ἀπορίας de Pylo se soluturum, ubi antea paucis locorum inter utrumque Pylum sitorum enarrationem absolvisset. At maximam νοθείας suspicionem movet mira ista Sotadis citatio, hominis prorsus ignoti, quem, si conjecturæ locus est, grammaticum Byzantinum fuisse crediderim, cujus ex scholiis Homericis quidquid hic sapientiæ expromitur fluxisse crediderim. Ac fortasse is idem est Sotades quem de Planetarum nominibus exposuisse auctor est Joannes Malala Chron. 2, p. 25. » MEINEKIUS. || 21. πορεύεσθαι Cor., Mein., recte; eis τοῦπισθεν no. || 40. δὲ] δὲ [καὶ] Cor.; Παρωρεῖται e Casaub. conj. Tzsch., coll. Herodot. 4, 148, Παρωνάται Agh, Παρονάται Bkno. || 41. Λέπριον Agh. || 42. πλησίον] μέχρι Bl Pletho. || 46. Post γένεσιν Pletho addit μυθεύουσιν. Ac sane ejusmodi verbum excidisse videtur. || 47. Ἰωνάϊον ad Νύμφας Ἰωνιάδας referendum, de quibus v. p. 306, 35 et Athenæus 15 p. 681, 683. Cf. not. ad Dior. Per. v. 416; Διωνάϊον conj. Xyl.; Ἐνδυμνωάϊον conj. Tzsch., rec. Cor. || Εὐρυκίδιον Tzsch., Εὐρυκίδιον A. Cor., Εὐρυκίδιον bno. Post hanc vocem nonnulla excidisse putat Meineke. || 50. τάχα δὲ καὶ τῆς no, editt. ante Kr.

P. 298, 2. Μινύειος ἐκδίδωσιν, οὐ Bl, editt. ante Kr. || 7. τυφώδες e Casaub. conj. Cor.; τυφώδης Agy, τυφώδης Bl Ald. || 10. ὁσμὴν e Casaub. conj. Cor.; ὁχθὴν codd. « Hoc fere loco in marg. A pr. m. addita sunt hæc : νῦν τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου μοναστηρίου τοῦτο φασιν, quæ quo spectent dici nequit. Eadem leguntur in g. » KRAMER. || 18. Ἀνίγρου B m. sec. et Pletho; ἄντρου codd. || 20. Μινυήιον] Μινυήιον vel Μενυήιον conj. Cor. Quod reprehendens Meinekius : « Non adeo, inquit, scriptor hic nugabatur, ut tam falsis etymologiis indulgeret; necesse est latere talem nominis formam, quæ ad verbum in vā revocari potest. Fortasse igitur Ἐλινυήιον Strabo scripserat, ab ἐλινώω, quod cum grammatici fere per ὀκνεῖν vel ἀναπαύεσθαι interpretentur, scholiasta Hippocratis nuper a Darembergio editus p. 26 per σχολάζειν explicat et, quod maximi momenti est, diserto testimonio Eliensibus tanquam proprium assignat. » MEINEKIUS. Probabilior est Corayi conjectura, quam commendat etiam præcedentia verba μονὴν μᾶλλον ἢ ῥύσιν, quibus ad etymon vocis alludi videtur. || 22. Μινυήιον] Μιντήιον Agh, Μεντήιον i, Μιντήριον c (?) bknō; em. Cor. || 27. Ὑπαισία] Ὑπάνα conj. Cas., Ὑπανία Tzsch.; quum infra p. 299, 15 memoretur τὸ πεδῖον τὸ Αἰπάσιον Lepreo propinquum, nostro loco Αἰπασία legendum coniecit Palmerius l. l. p. 306, quod probant Groskurdus, Kramerus, et recepit Meinekius. Sed Αἰπάσιον et Ὑπαισία nomina ad eundem locum pertinere minime liquere recte censet Curtius Pelop. t. 2, p. 117 Ni fallor, pro Ὑπαισία lenissima correctione legendum est Ὑπαι[π]εία. Ab oriente Arenes in alto montis jugo sita erat Αἶπυ (summis ingestum montibus Apy. Stat. Theb. 4, 180) s. Αἶπιον (Ptol.) s. Ἡπειον (Xen.), de eoque jugo versus meridiem defluebat Anigrus seu Minyens fl. Regio his montibus subjecta dicta fuerit Ὑπαιπεία. Simi-

liter Lydiæ urbs Ὑπαιπα dicebatur, utpote κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακείμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Αἶπος (St. Byz.). In tabula Hypæpeam regionem ad borealem montium tractum notavi; sed ponenda potius fuerit ad latus meridionale, adeo ut ἡ Ὑπαιπεία aut non diversa sit a Παρωρεία, (cf. p. 297, 40), aut partem ejus constituerit. || 31. μεταξὺ Κυρηναίας] v. not. ad p. 48, 11. Articulus τῆς ante Κρήτης om. Bl Cor. || 34. ἀπέδειξαν Mein.; ἐπέδειξαν codd. || 37. αὶ inseruit Cor.; deinde cum Meinekio pro Ἀχαιαί legi velim Χααῖαι (hod. Kaiaffa), adeo ut petrae istæ sic dictæ fuerint a Chaa oppido (p. 299, 15). Ceterum verba Μεταξὺ Ἀχαιαί om. Is. « In B autem quum primum ommissa fuissent, quæ inde a Μεταξὺ usque ad verba καθάπερ καὶ (p. 299, 35) leguntur, totaque fere pagina vacua relicta esset, sec. m. postea quæ deerant addita sunt, multis tamen audacissime mutatis. Jam hoc ipso loco habentur ibi hæc : μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὗ Ἰαρδάνης ρεῖ, λειμὼν δεικνύται καὶ τάφος ἐπιφανῆς καὶ Ἀχαιαί πέτραι ἀπότομαι κτλ. Eadem exstant in ktu, Guar., editt. usque ad Corayum, qui confundendis veris falsisque novam effinxit scripturam hanc : Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ρεῖ ὁ Ἰαρδάνης, λειμὼν δεικνύται. Καὶ ἥριον ἐπιφανές, καὶ [αἱ] Ἀχαιαί· εἰσὶ δὲ πέτραι κτλ. » KRAM. || 42. Post θέσιν in bku et Guarin. adduntur : οἱ ἐν ἀφανεί κείται. In Is post θέσιν pergitur : φησὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ θαλάσσης μὴ ὄρασθαι· καὶ πεδῖον κτλ. || 43. Post θαλάττη bku et Ald. ita habent : τοῦτω δὲ κορυφῇ ὑψηλῇ ἐπιπροσθεῖ τὸ Σαμικόν· οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται, ὅπου ἡ Σάμος ἦν, ὥστε ἐκ θαλάττης μὴ ὄρασθαι, ἐνταῦθα δὲ πεδῖον ἐστὶ Σαμικὸν ὀνομαζόμενον· ἐξ οὗ δὲ καὶ μᾶλλον τεκμαίροιο ἂν τις (μάλιστα ἂν τις τεκμαίροιο Ald.) πόλιν ὑπάρξει ποτὲ Σάμον. || 44. ἐπίπροσθεν Coray.; περίπροσθεν Aghino. || 48. Ῥαδίνη Mein.; eis ejiciendum esse monuit Tzsch.; ποιῆσαι] τὸ ποῖμα γεγραφέναι bku, Guar., Ald. || 49. Leg. λίγαι; λίγεια codd.; deinde Ἐρατώ, νόμους Mein.; ἐρατῶν ὕμνους codd.

P. 299, 1. τῷ corrosum in A neque sec. m. restitutum; lacuna in gc, ita tamen ut in c legatur σὺν δ' αὐτῷ; οὐ δ' αὐτῷ hi. || 2. « Syllabæ τὸν ἀδ cum membrana deletæ, neque sec. manu restitutæ sunt in A : inde τὸν om. cg spatio vacuo relicto; etiam in h spatium vacuum relicum, quod voce φησι explevit manus recentior, deinde habet τὸν ἀδελφόν : inde φησὶ τὸν ἀδελφὸν i, ὅντα ἀδελφὸν bknou, Guar., editt. » KRAMER. || 6. Λεπρίου Abcg hi. || 7. τὸν Μεσσηνιακὸν Cor. || 19. « ἡβῶμ ... καὶ Νέδα om. blsu, ac pro illis verbo γράφειν subjiciuntur alia : ἀντὶ τοῦ Φειᾶς παρ' τείχεσι Χάας παρ' τείχεσιν in Is, ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσιν in bu, sed in b versus Homericus in margine additi, deinde etiam reliqua inde a τῷ γὰρ τάφῳ ... Νέδα. Hæc in ordinem recepta sunt in kgt, præterea οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειᾶς inter versus inserta sunt in k, in margine addita in q : inde οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειᾶς ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσι Ald. » KRAM. || 19. Κελάδοντι] Ἀκίδωνι aut Ἀκίδοντι leg. esse patet; Ἀκίδωνx dedit Cor., quum sic infra legatur; Ἀκίδοντι, utpote ad tradita propius accedens, scripsit Meinekius. || 20. Post Ἀρκάδες margo q sec. m. addit ἐγγεσίμωροι. || 21. Χάας Casaub.; Φειᾶς codd. || 25. Κυπαρισσία Tzsch.; Κυπαρισίνα Ag, Κυπαρισίνα bknō. Ceterum Cyparissiam hanc fortasse ab ea quam novimus in Messeniaca ora diversam esse putat Curtius Pelop. 2, p. 199. Mihi Strabo confundere videtur Triphyliam ad Nedam usque pertinentem cum Nestorea Triphyllia quæ etiam Messeniæ partem complectebatur. || 31. Ἀντε καὶ ὁ excidisse καὶ ἐκδίδωσι probabiliter censent Cor., Grosk., Kr. || Κυπαρισσεῦσι] Fort. leg. Κυπαρισσιεῦσι, quod dederunt Cor. et Mein. Cf. supra not. ad 296, 34.

42. Ἐρανα] Ἐρενα codd., em. Xyl.; Ἐρανα St. Byz. v. Κυπαρισσία, quod malim etiam in Strabone. || 43. Decem fere literæ in A deletæ; καὶ ἡ ἄκρα recte, ut videtur, supplet Grosk. In Bkno legitur: ἔστι δὲ καὶ Πλαταμ. || 45. ἑκατὸν εἰσι στάδιοι] ἑκατὸν εἴκοσιν εἰσι στάδιοι no (?), στάδιοι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν k, στάδιοι ἑκατὸν εἴκοσι i editt. ante Kr. || 45. καὶ νησίον] κενήριον codd.; em. Curtius.
- P. 300, 1. συγκρούειν] συγκρίνειν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. μὲν delendum videtur Meinekio. || 21. Μαργάλοι] Μαργάναι sec. Diodor. 15, 77, quod apud Strabonem quoque reponendum esse censet Wesselingius. Idem oppidum Μάργαλα vocatur in nostris Steph. Byz. codd. || Ἀμφιδολίης] Ἀμφιπολίας Abcghnio, Ἀμφιπόλεως k Ald.; e Wesselingii (ad Diodor. 15, 77) conj. em. Tzsch. || 24. φυσικῶς abesse vellet Mein. || 22. αὐτὴ ἡ] ἡ αὐτὴ codd.; em. Cor. || 34. πυμάτη] νεάτη ex II. λ, 712 Cor. || 35. πρότερον] προτέρων Acghino || 36. ἦν [ἡ] Μακ. Cor. || 38. ὁμώνυμος; ὁμώνυμος B; ὁμώνυμος μὲν, ὁμῶς δὲ νῦν aut ὁμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὁμῶς δὲ νῦν conj. Corayus; οὐχ ὁμώνυμος μὲν οὖν κτλ. conj. Kramerus; ὁμώνυμος μὲν οὐ, ὁμοίως δὲ νῦν dedit Meinekios. Quorum nihil satisfacit. Legendum censeo: Ἄλλῃ δ' ἔστιν ἡ Μεσσηνιακὴ Κυπαρισσία, ὁμώνυμος μὲν οὐ, ὁμοίως δὲ [λεγόμενῃ] τό γε vel τὸ δὲ] νῦν κἀκεῖνη (sc. ὁ Κυπαρισσῆς τῆς Μακιστίας ad cognominem fluvium sita) λέγεται Κυπαρισσία ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισσῆς. Ceterum hæc distinctio inter Cyparissiam Messeniacam et Cyparissiam in Macistia transnedana (quæ erat Messeniæ) sitam, ex eadem confusione fluxerit, de qua supra ad p. 299, 25 monui. || 46. Πτελεάσιμον] « Nomen hoc corruptum esse vidit Lobekius Pathol. p. 164, cui Πτελεατικόν vel Πτελεάσιον scribendum videtur, quorum alterum verum puto, nisi forte locus ab declivitate Πτελέα σιμόν appellatus fuit, ut Πτελέα sit genitivus a Πτελέας » ΜΕΙΝΕΚ. Vind. p. 111. In edit. Strab. Mein. dedit Πτελεάσιον. Conjicerem Πτελε[οῦ] λειμῶν, nisi δρυμῶδες vox obstare videretur. || 50. Ἠλείας] Ἐλείας em. Cor. || 52. Post πεδίον Groskurdus oī δὲ καὶ πόλιν, Meinekios oī δὲ πολεῖδιον supplēt; Corayus vero πεδίον mutat in πόλιν.
- P. 301, 2. Ὀλουριν] sic etiam Eustathius ad II. β, 594; Ὀλουρον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. ἐπὶ ξενίᾳ Eustath. ad II. β, 591. || 21. τὴν suppl. editt. || 23. ὄρμον [ὄδον] Cor. || 26. δύσετο] δύετο Aghino Mein. || 38. νότου Cor.; νότου codd. || 43. εἰ γούν] εἴτ' οὖν Acghino Cor.; Ἠλιακὸν] Ἠλιακὸν Bl et similiter in sqq. || 46. ἐπιθαλεῖν. Bkl, editt. ante Kr.
- P. 302, 3. πλείονος Bkl, || 5. παραπλ. B; περίπλους A, B sec. m., cghinoqtu Ald. Literæ πα in A erasæ. || 6. ἀδόξων [τόπων καὶ] ποταμῶν Cor., recte. || 15. ὅτι] ἐπὶ Achino. || 16. δὴ] δὲ mavult Kr. || 21. οἶόν τ' ἦν kno. || 30. γενομένης] γεγενημένης no Ald. || 32. γενομένης inclusit Cor. || 38. Μινύηον] Μινύειον l, Μινύηον hi, Μινύηον c. || 52. ὑπὸ τοῦ] ὑπ' Bkl, editt. ante Kr.
- P. 303, 1. ἐμῆλλον no (?) editt. ante Kr. || 12. ὑπῆρχε codd., ἐπῆρχε em. Cor. || 19. δὴ incl. Cor. || 22. Βουπράσιον no. || 25. χρεωκοποῦντες Bkl, editt. ante Kr. || 41. Νεδωνος] Μεδ. codd.; em. Casaub. || 45. καὶ πάνθ' Bl editt. ante Kr.; ἄλλας pro πάνθ' legendum suspicatur Kr.; πάνθ' ὑπ' ἐκ. ποιῶν [ἄλλότρια] Grosk.; asteriscum vocī πάνθ' apposuit Mein.; vocem ποιῶν om. Pletho.
- P. 304, 10. Χαρμίδου] iis Epit; Χαρμίνου codd. || 11. ὤς] ὅτι Acghino. || 13. καθήμενον [μὲν] ποιησ. Cor. || 18. Πάνεινος] Πάνδεινος Acghil et pr. m. B; Πάνδαινος k, Pleth., Ald. || 19. τε om. Cor. || 23. δὲ καὶ τοῦ Φ. c, Cor. || 24. μέλλει Bchikno Ald. || 30-39. εἰρησθαι ... δεῖξας recte suspectavit Kr., ej. Mein. || 31. ὅτι om. Cor. || 34. ἔφη μὲν γὰρ φησι Acghi, ἔφη γὰρ Bkl, φησὶ γὰρ no Cor. || 35. σείσατο Epit. et sec. m. A, εἴσατο codd. || 36. ἐκεῖνη Bkl Ald.; ὅλης κινήσεως no Cor. || 38. κόμψως] κοσμίως Eustath. ad II. α, 529. || 51. Πεισάτιδος Ach.
- P. 305, 12. οὔτε] οὐδὲ Mein. || 23. μέγ' suppl. Cor. || 25. οὐ Bl, Eustath. ad II, α, 698; οὖν Acghino. || 26. δὲ e Plethone additum. || 27. Πεισάται et lin. 30 Πεισάτιδος Acgh. || 37. μέχρι καὶ νῦν Bcghiklmno et sec. m. A. || 39. Λέπριον cgh et pr. m. A. || 40. κρατήσασι πολέμῳ] οὐ κοινωνήσασι τοῦ πολέμου Pletho, Cor., Grosk. Lepreatæ non solum bello contra Lacedæmonios abstinebant, sed socii etiam se Lacedæmoniis adjunxerant. Pausanias 4, 15, 8: Λακεδαιμονίοις δὲ ἦλθον συμμαχῆσαντες Κορίνθιοι καὶ Λεπρεατῶν τινες κατ' ἔχθος τῶν Ἠλείων. Fort. igitur legendum est Λεπρεάταις συστρατεύσασιν [ἐν τῷ] πολέμῳ, vel tale quid. || 42. θ'] γ' Cor., Mein. Malim cum Casaub. delere καὶ quod est ante φόρους. || 44. πλείστον delendum esse censet Kr.; ej. Mein. || 50. διὰ ante τὸ ἱερὸν probabiliter addunt Cor. et Mein. || 53. πολλάκις νομίζουσι καὶ τὰν. n editt. ante Kr; legendum πολλά καινίζουσιν e conj. Casauboni, quam rec. Mein.; πολλά καινοτομοῦσιν conj. Grosk.; καινὰ νομίζουσιν conj. Kr.
- P. 306, 2. Πεισάτιδος Acgh, et sic in sqq. || 4. ἐπὶ τὸ πολὺ Bkl Ald., Cor. || ὁροῖν Acghino Mein. || 12. Βῆσαν Epit.; Βῆσαν codd. || 13. Κυκυσίου] Κυκισίου ingo B, Κυκινυσίου c, Κυκυσίου editt. ante Kr. || 25. καλεῖται ... Βαρνίχιος] Suspectarunt Bæckhius et Kr.; ej. Mein. « Videtur, Kramerus ait, nomen illud ex slavico quodam formatum, quod fuerit, ut Cybulskius slavici sermonis peritissimus me docuit, aut warnitza (fl. ius verticatus) aut wranitza (fl. niger, aut branitza (fl. defendens) aut barnitza (fl. paludosis). » || 28-32. Verba τὸν δ' ἐν ... ἐκ Φαρσάλου recte, ut videtur, eiecit Meinekios. || 30. Ἐνισέα] sic etiam Eustathius ad Odys. λ, 328, p. 1682, R; Ἐνιπέα habet Epit., atque s'e vulgo et ipsi Straboni p. 370, 49. 371, 4 fluvium hunc vocari constat; nostro tamen loco de alia ejus nominis forma agi patet, quamquam eam non Ἐνισέα sed Ἐλισέα fuisse colligis ex Hesychio (Ἐλιπέος ὁ Ἐνιπέος ποταμός) et titulo Thessalico ap. Ussingum Inscr. gr. 2, 7: ἐκ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὸν Ἐλιπῇ, ἀπὸ τοῦ Ἐλιπέος ἐν τὸ νέμα. Ceterum glossator dicere debebat: ὃν ἀπὸ τῆς Ὀθρυος βέοντα δέχεται ὁ Ἀπιδανός, etc., quod ipsum reponi voluit Groskurdus. || 36. Ἰωνιάδων] Γωνιάδων A m. sec., et hinc bchikno Ald. || 37. Ἀρπινά] Ἐπινά Abchikno, Αἰπινά A m. sec.; em. Tzsch. || 38. Φηρσίαν] Ἡραΐαν legendum esse bene monuit Tzsch. Ad corruptam lectionem Φαραΐαν (Achajæ urbem) pertinet glossa: ὑπέρκειται δὲ etc. || 41. Κυκυσίαν n, Κυκισίον b, Κυκυσίον editt. ante Kr. || 43. ἐξελείφθη Mein.; ἐξηλείφθη codd. || 48. διὰ δὴ τοῦτο no, διὰ τοῦτο δὲ Bkl. || 51. Ἐρύμνηον] Ἀμάρυνθον codd.; em. Palmer. (Exercitt. ad auct. gr. p. 308.
- P. 307, 1. τῶν] ἕνεκα τῶν conj. Kr. || 26. Ἀχαιοί] Ἐπαιοί conj. Kr. Vulgatam tuetur Curtius in Ztschft. f. Alterth. 1852, N. 1. || 35. Ὀλυμπιακὸν Bghiklno, editt. ante Kr. || 43. Φειδώνεια Bchikno editt. ante Kr. || 48. Ὀλυμπιακὸν kno, editt. ante Kr. || 52. ἀναγράψαι] ἀνασχέσθαι Pletho.
- P. 308, 3. ἦν ἐκεῖνοι no ex conj., ut videtur; literæ ἦν ἐκεῖ in A una cum membrana deletæ; ταύτην γὰρ οὗτοι in i et sec. m. in h. || χιλίων ... διακοσίων] Numerus hic quum falsissimus sit, Curtius Pelop. 2, p. 93 putat Strabonem Elidis paraplum confudisse cum oræ longitudine quæ est usque ad Acritam, Messeniæ promontorium. Immo pro χιλ ... σ' legendum est χο' (670) qui numerus recte habet

et cum ceteris Strabonis mensuris convenit. Eodem errore p. 312, 1 pro $\chi\sigma'$ codex *m* habet $\chi\lambda\iota\omega\upsilon\upsilon$ ἐβδομήκοντα. || 31. Sex septemve literæ deletæ in *A*; Οἶτιλον supplendum esse recte monere videtur Kramerus, idque rec. Mein.; sec. man. in *A* supra τὸν δὲ scr. μὲν; inde τὸν μὲν καὶ, indicata lacuna, *hion*, et, missa lacuna, *bcgqtu* || 32. Inclusa, quæ in *A* perierunt, suppl. Kr. || 35. καὶ ἡ Κυπαρισσία ej. Mein. et Curtius *Pelop.* t. 2, p. 199, n. 55. Expectabatur: μεθ' ἧν ἡ Κυπαρισσία καὶ τὸ Κορ., sed ita Strabonem scripsisse ob sequentia (lin. 43) non est probabile. Triphylia h. l. intelligenda videtur Nestorea illa quæ longe ultra Nedam fluvium pertinuit, adeo ut promontorium Triphyliae et Messeniae commune sit Ptolemæi Cyprisium prom. Itaque ad vocem ἄκρα quidam in margine notasse videtur ἡ Κυπαρισσία, quæ verba deinde, addito καὶ, in alienum locum transducta sunt. || 36 Αἰγαλέον] Αἰγάλεων mavult Mein. in Viud. p. 112 || 42. καὶ Στρατοκλ.] καὶ Σοφοκλέους e Palmerii conjectura Cor., coll. Thucyd. 4, 2; ἐπὶ Στρατοκλ. Weseling. ad Diodor. 12, 60 et Mein. In *A* syllabæ τὸς καὶ Στρα deletæ, et m. sec. postea additæ sunt; fort. igitur pr. m. pro καὶ erat ἐπὶ. || 44. Decem fere literarum lacuna in *A*; καὶ ἡ [Πρωτὴ νῆσος] conj. Kr. Dein προκειμένη Cor. et Mein. || 48. αὶ delendum. || 49. Κυπαρισσῶν c; leg. videtur Κυπαρισσιέων, monente Kramerio, idque dedit Mein.

P. 309, 1. « Hoc fere loco in margine *n* adnotata sunt hæc: Τόδε ἐγὼ Κυριακὸς εἰς Μεσσηνιακὴν Πύλον ἐπιγράμμα εὐρον (sequitur titulus, qui est in Bæckhii Corp. Inser. n. 1323). Καὶ νυνὶ δὲ ταύτην ἐλαττωμένην Πύλον πόλιν Βεΐτυλον καλοῦσιν. » KRAMER. || 14. Κιναιθίων] Κιναιθίων codd.; em. Xyl.; Καινὴ πόλιν (voluit Καινὸ πόλιν) conj. Falconer (cf. Procop. B. V. 1, p. 367, 10); Kramerus quoque Καίνην urbem, quam Ptolemæus dicit (3 15), codicis scripturæ subesse opinatur. Xylandri emendationem confirmat Dionysius Hal. Ant. Rom. 1, 50: ἀπὸ δὲ Κυθήρων ποιούμενον τὸν πλοῦν οὐ πρόσω τῆς Πελοποννήσου τῶν ἐταίρων τινα τῶν Αἰνείου Κίναϊθον ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων ἐνὸς θάπτουσιν, δὲ νῦν Κιναιθίων καλεῖται. || 16. Οἶτυλος] ὁ πύλος codd.; ὁ Οἶτυλος Plethio. || Βαΐτυλος] Leg. vid. Βοΐτυλος, ut Cor. in not. suspiciatur, et sic Mein. scripsit; Βεΐτυλος, conj. Kramer, quum sic scribatur in titulo modo laudato (Βίτυλα ap. Ptol.; Βίτυλο hodie). || 19. Γερηνίους *Acghino*. || 24. Θαλάμους] Θαλάμας Cor., Mein., probabiliter, quum sic apud ceteros oppidum vocetur. || 29. Leg. ἀγαγόμενος cum Cor. et Mein. || 29-31. Verba καὶ ἐν Ποιιάσση ... καὶ Τράγιον Strabonis non videri esse censet Meinekius. || 29. Ποιιάσση *Bkno*, || 31. Ποιιάσση *bno*. || 34. Πέλλα *na* Kramer., Πέλλα *na* *A*, Πέλλα *na* *Bl*, editt. ante Kr. || 37. ἰόντων] ἰόντι Eustathius ad Il. 7, 152 p. 743 27 R., editt. ante Kr. || 39. Μεσόλαν *ch*. (?), editt. ante Kr. inde a Casaubono. || 42. Φηραῖς *BEI*, editt. ante Kr. || 44. πόλις μίχ] πόλις *ma* Cor. || 46. Ἀσίνην e Breq. conj. Corayus; Ἀσίνης codd. et Eustath. l. 1; τὴν μεταξὺ [Μεθώνης καὶ Κορώνης] Ἀσίνην Groskurdus. || 48. ἡς [πλησίον] πρὸς Groskurd. || 51. Φαραὶ *A* m. pr., Φηραῖα *A* m. sec. *BEcghil*.

P. 310, 4. Ἐρανα] « Malim Ἐρανα. » Mein || 5. Quinque fere literæ in *A* deletæ; καλεῖσθαι suppl. *h* man. sec. et *i*, εἶναι *bno* Ald. || 6. Φηραῖς editt. ante Kr.; deinde sex fere literæ in *A* deletæ, ἐν ἀριστερᾷ habent *bno*. || 9. Μακαρίας] Καμαρίας *Bk*. || 11. διακοσίους καὶ delenda, monente Palmerio l. 1. p. 310. || 15. δν om. *Bl*, editt. ante Kr. Ut recte oratio procedat, ὥς, quod est ante προεξίπομεν, cum Kr. et Mein. ejiciendum puto. || 18 Decem fere literarum in *A* lacuna; χώρας habet margo in *A* agglutinata, nec non *chi*; ταύτης legitur in *bghnoqt*. || 19 et 20.

In *A* lacuna decem, deinde altera lacuna duodecim fere literarum; η, quod Kr. dedit post Πόν, pro κ potius habendum esse videtur. Supplerunt et correxerunt viri docti:.. αὐτῶ, [εἰς δὲ τὰς ἄλλας] βασιλείας πέμψαι [εἰς sec. man. addidit *n*] Πύλον καὶ Πόν κ αὶ Μεσόλαν καὶ] Ὑαμεῖτιν. V. Stephan. v. Μεσόλα et Ὑάμεια, Müller. Dor. 1. p. 95. In *B* hæc leguntur: ὥστε τὴν Στενύκλαρον ἐν τῷ μέσῳ οὖσαν βασιλείον ἐκείνῳ γενέσθαι· ἐντεῦθεν δὲ Ἰαμιτιν (sic) πέμψαι πρεσβευτὴν εἰς Πύλον καὶ Πόν τοὺς Μεσσηνίους ἀπαντας ἰσονόμους τοῖς Δωριεῦσι ποιήσοντα· ἀναξιοπαθούντων δὲ τῶν Δωριέων; μεταγνοῦς μητρόπολιν τὴν Στενύκλαρον ἀπέδειξε καὶ τοὺς Δωριέας εἰς τοῦτο ἡγάγεν. In margine autem legitur: Γράφε· μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης κειμένην ἀποδείξει βασιλείον αὐτῇ τῆς βασιλείας, et deinde: Ἄλλως· μεταγνόντα μόνην τὴν Στενύκλαρον νομίσαι πόλιν· εἰς τοῦτο δὲ τοὺς Δωριέας συναγαγεῖν πάντας. || 29. Φάριος correct. in *n*, Φαληρεὺς codd. || 30. Δημήτριον *Acghi*; παρακελευόμενον *ABcghikl*; em. Xyl. || 32. Post ἀμφοῖν Xyl. et sqq. editt. addiderunt κρατήσας; Meinekius ἀμφοῖν mutat in κρατῶν. Cf. Polyh. 7, 11: οὕτω γὰρ ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν μόνως ἂν ὑποχέριον ἔχοις τὸν βοῦν. || 36. Ῥωμαῖοι addidit Xyl. || 53. Verba καὶ Ἡλείους quæ codd. exhibent, in *A* sec. m. scripta sunt in lacuna totidem fere literarum; prima manu scriptum potius fuisse καὶ Ἀρχάδες probabiliter suspicatur Kramerus; idque reposuit Meinekius; καὶ Ἡλείους [καὶ Ἀρχάδες] καὶ Π. dedit Corayus.

P. 311, 3. Post vocem Λακεδαιμονίους quædam excidisse patet; ἐλθὼν ἐξ Ἐρινεοῦ e Casaub. conj. suppl. Cor. et Mein. || 25. ἐκατόμθοια *A* m. pr. || 28. Μεσσ. Κόλ.] Μεσσηνιακὸς κόλπος ὁ τῆς νῦν Μάνης glossa in marg. *A* m. sec. et in *g*. || 38. Ibi in marg. *A* m. sec. et in *g* legitur: τὸ τῶν μειλιγῶν (ἡμειλιγῶν *g*) ὅρος || 49. ἄκραν διάρμᾳ ἐστὶ τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον codd.; ex Epit. em. Cor.

P. 312, 1. ἐξακόσιοι ἐβδ.] $\chi\lambda\iota\omega\upsilon\upsilon$ ἐβδ. *m*, confusis χ et $\chi\lambda\iota\omega\upsilon\upsilon$. || 4. κατὰ] καὶ Cor., recte, ni fallor. || 9. ἐγγύτατα *bno* Ald.; ἐγγυτάτην conj. Grosk. || 10. « σταδίων πεντήκοντα, et σ pr. m. supra π adl., *A*; διακοσίων om. *g*; σν' *b*, διακοσίων καὶ πεντήκοντα *k* (sed priores duæ voces expunctæ videntur) et editt. At Groskurdus de distantia inter Tænarum et Corycum h. l. agi recte statuens, numerumque διακοσίων a Strabone profectum non esse suspicatus (id quod confirmari videtur ipsa codicis *A* scriptura, ex qua reliquæ omnes manarunt), ἐπτακοσίων valde probabiliter coniecit coll. p. 475 ed. Cas. (p. 408, 21 Did.) » KRAMER. Itaque ἐπτακοσίων pro διακ. scripsit Meinekius, haud recte. Verborum σταδίων Διακοσίων lenissima correctio offertur σταδίων [ἐν]νακοσίων. Porro quum a Creta ad Tænarum navigatio ducentis minimum stadiis longior sit quam ea quæ est ad Maleas: Strabo, quum hanc (quæ reapse est circiter 500 stadiorum) 700 stadiorum esse dicat p. 408, 21, illam jure suo dicere potuit stadiorum esse 950. || 12. Ἀμαθοῦς] Reponendum videtur Ὑαμαθοῦς; nam sic urbs apud cett. nominatur; Ὑθαιον m. sec. *A*., recte. || 16. Ἀκραίων] Ἀκταίων *ABEcghino*, Ἀκριῶν Cor., ut supra. || 17. διακοσίων καὶ τεσσαράκοντα σταδίων] « Syllabæ τεσσαράκοντα στα in *A* perierunt, sed sec. m. restitutæ sunt, simul tamen γρ. τεσσάρων itidem sec. m. additum: etenim quum is qui codicem illum resarsit, h. l. non inveniret in exemplo suo quod poneret, dubius hæsit quomodo lacunam compleret: inde δ' e-t in *b*, τεσσάρων in *no* Ald. Sed τεσσαράκοντα magis convenit et magnitudini lacunæ quæ est in *A*, et locorum distantiae. » KRAMERUS. At 240 stadia in antecedentibus Strabo usque ad Gythium pertinere dixerat; quo deum pacto eundem stadiorum numerum denuo usque ad Eurotam pertinere dixerit? Nostro loco oræ longitudo

quæ est a Gylthio ad Eurotam notanda erat; quæ quum sit fere 74 stadiorum, dubium non est quin pro Cδ' (204) legendum sit οδ' (74). In codice A fuerit διακ. τεσσαράκοντα, sed recte alter horum numerorum ex alio codice in τεσσάρων correctus est. || 28. Μεσσόχων... Θόρννα om. *BEll* Pletho; in margine tamen habet *l* usque ad vocem τὸν; eadem sic in ordinem verborum recepit *q*, spatio vacuo post τὸν relicto. || 29. ἀλλὰ add. Cor. || [Θόρννα] κα. Inclusa, quæ in A perierunt, suppleta e conj. Mein.; Θράνα (grammaticum) suppl. Kr. || 34. ἥρας] ἔππους ex Il. τ, 392 editt. ante Kr. inde a Xyl. || 32-47. Verba παραδείγματι... Συμίας a Strabone aliena esse censet Mein || 42. ἤλον... ἤλ] ἤλιον... ἤλι Epit. Cf. Apollon. Dysc. de pronom. p. 372, Eusth. ad Il. ε, 416 p. 566, 35 R, Il. ξ, 266, p. 984, 22. || 45. τὸ ἔριον add. Cor. || 50. Quattuor fere literarum lacuna; οὐ suppl. A man. sec. in marg. agglutinato; quod hinc habent *cghino*; αἱ suppl. Cor., Mein.; αἱ ἄλλαι conj. Kr.

P. 313, 3-6. Verba καὶ Σοφοκλῆς. θεοὺς ej. Mein. || 16. λαίμενοι να (α ex parte deletum)...λίμενον A; perierunt quindecim fere literæ; pro λίμενον scriptum εὐλίμενον in *hno*. Müllerus (*Dor.* 1, p. 49) conj. : Λαί μὲν ὁ[χυνώματι, Ἐπιδαύρῳ (vel Γυθείῳ) δὲ ἐμπορίῳ διὰ τὸ εὐ]λίμενον. Quæ lacunæ spatium longe excedunt. Kramerus, neglectis literis ωι, conj. : Λαί μὲν να[υστάθμῳ διὰ τὸ εὐ]λίμενον, addens in ωι fort. latere ὡς. Nescio an in λαίμενοι conflata sit vera lectio Λαί μὲν cum corrupta ἀλιμένῳ. || 17. Αἴγυι. Αἴγυι codd.; em. O. Müller l. l. Inter πολε et γὰρ quindecim fere literæ in A absumptæ; super πολε sec. man. additæ literæ μι; unde πολεμι in *gi*, πολεμίους in *h*. Müllerus l. l. supplevit πολεμί[ους ἐπιτειχισμῷ ταύτην] γὰρ; Kramerus : πολέ[μους τοῖς πολεμίους] γὰρ. Meinekius : πολέ[μους ὁρμητήριῳ καὶ] γὰρ. || 18. Φαραία, Groskurd.; Φερέα *hno*, Φεραία cett. codd.; Φάριδι conj. O Müller. Post δ quindecim fere literæ in A pessumdatae. Müllerus l. l. conj. : δ' [εἰς συνόδους]; Kramerus : δ[ε φρουρίῳ, μάλιστα]; Meineke : δ' [ἀρχαίῳ, πλείστην]; Curtius *Pelop.* 2, p. 309 : δὲ [ταμείῳ πλείστην]. Ex quibus πλείστην in nostra edit. addi velim. Quamquam totam rem in meris opinionibus repositam esse patet. || 19. ἐκτὸς Mein.; ἐντὸς codd. Sequitur post τ literam in A quindecim fere literarum lacuna, in qua quid scriptum fuerit sciri nequit. [Βοιαῖς δ' ἐμπορίῳ] proposuit Curtius. || 21. ἀρχείων] ἀρχῶν Cor. || 22. Verba καλεῖσθαι δὲ Εἰλωτας, quæ hoc loco ferri nequeunt, post v. Ἔλος (lin. 25) ponenda esse probabiliter censet Kramerus. || 50. καὶ ej. Cor. || 52. καὶ inclus. Cor.; ej. Mein.

P. 314, 16. ἀρχῇ] ταραχῇ Cor. || 18. ἀπεστερημένου ταύτην πᾶσαν Cor. || 29 sqq. Inclusa in A una cum membrana perierunt. || 34. ἀποδίδεται] ἀποδέδοται bene Cor., Mein. || 35. Quum tredecim fere literæ exciderint, Meinekius supplendum proponit : ἐκπεσόν[τα διὰ φόνον τῆς] οἰκείας. || 37. ἐκβαλούσης malim cum Cor. et Mein. || 45. πολεμίους *m*, ut vid., et correct. *n*; πολέμοις cett. codd. || 48. μυρίοις νάμασι e conj. Cas. et Valckenarii (ad Eur. Phœn. 248) Tzsch.; μυρίοισιν ἄρμασι A, μυρίοις ἄρμασι B. || 49. ποίμναισιν e conj. Valckenarii Tzsch.; ποιμέσιν codd. Deinde εὐδοτάτην, codd.; em. Cor. || 53. γαίας Mein.; φαύλου Casaub.; φύλου *ABL*, φύλον *cg*, φύλον *no*, οἴλου et supr. αλου *h*, ἡλου *i*.

P. 315, 2. μείζονα codd. || 8. ἐπιθαλαττίας *BL*; fort. ἐπιθαλαττιδίας leg. esse putat Mein. || 11. πρόσω δὲ] Hæc sana esse non videntur; διὲκ δὲ βάντι conj. Mein. || 12. κάθηται] καλεῖται Mein. || 13. ὁμορεῖ *no*; in A ὁμο literæ perierunt, uti σὸς literæ in lin. 14. || οὐδὲ in codit. omissum addidit Casaub. || 16. Inclusa exciderunt in A; διὰ μέσον ρεῖ *ghi*. || 17. Quinque vel sex literæ in

A absumptæ; καλουμένην habent *bknogt*. || 18. Sex fere literæ desunt in A; διαβάντι δὲ τὸν *i*; γὰρ pro δὲ dedit Kr. In *bknogt* legitur διαβᾶσι δὲ τὸν. || 19. Ante ων sex fere literæ desunt; εἴτ' ἡ τῶν Φηρῶν ἐπαρχία ἄπασα etc. sec. m. in *ogt*; τῶν [Ἐπει]ῶν conj. Kr; τῶν [Καυκῶν]ων Curtius; τῶν [Λεπρεατ]ῶν Mein. || Μεσσαίων *Mes. seniorum* Guarinus, Μεσσηνίων Grosk; Μινυῶν Kr. et Curtius; Μακιστίων Mein. || 20. Desunt sex fere literæ in A; εἰθ' ἐξῆς ἡ Πισατίας *hi*. || 21. Lacuna expleta in *h*. || 27. ὁ καιέτας] καιάσας Ald. || 32. κορυφὴν τινα *BL*. Ald. || 40. Inclusa interciderunt in A. || 42. καλὰ] δῶρα ex Odys. φ. 13 Coray. || 44. ἐπενέγκη Cor.; ἐπήνεγκε codd. || 46. Ὀρσιλόχοιο B ex correct., uti nos legimus in Odys.; Ὀρτιλ. habet etiam Eustath. ad Odys. l. l. et Pausan. 4, 1, 3. 30, 2. || 47. τῆς Φήρης ej. Mein.; recte. Dein : ἡ μέρος ἦν τῆς Μεσσηνίας margo *n*, Cor. || 49. ξεῖνος Xyl., κοινῶς codd.

P. 316, 14. οὐδὲ Kr. addit e Plethone; μὴ οὐσης] μηνυούσης *Agh*; μὴδ' οὐσης A m. sec. et *BLno* Cor. || 16. Sex fere literarum lacuna in A; δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν *hno*; pro γὰρ Kr. et Mein. malunt δὲ. || 17. Octo fere literæ in A exciderunt; αὐ[τὸν χρῆσθαι] conj. Kr. || 18. Octo fere literæ in A exciderunt. ἐξουσίᾳ habent *hno*. Dein pro τιον editt. exhibebant ἐναντίον; Kramerus leg. βέλτιον. quod rec. Mein. || 19. Circiter octo litt. in A lacuna; καὶ Πύλου suppl. *hno*. || 20. Ejusdem spatii lacuna, expleta in *hno* || 21. « Inter στρα et λέας duodecim fere literæ interciderunt in A, sed μετὰ δὲ Ma sec. m. additum. Inde post στρα spatium vacuum relictum in *ch*. Ceterum ultima hæc sana esse non videntur, ac si βέλτιον supra scriptum fuerat, ἡ μὴδὲν seu ἡ μὴ hic fortasse legendum fuerit. Sed hæc omnia incertissima. » KRAMER. Quo pacto Kramerianis supplementis locus sanetur et probabilis aliqua emergat sententia, ego non assequor. Locum jam corruptum fuisse in codice A lacunis nondum mutilo, suspicor. Groskurdus ingenio indulgens sensum loco restituere tentavit ita : [Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Λακεδαιμόνος ἐπιθετον, ἡ κοίλη, οὐκ ἐξ τὴν χώραν δέχεσθαι.] δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν τοῦτο τὸ [τῆς πόλεως] τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις ἀν[οικείως], εἰ μὴ, νῆ Δία, ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἐξουσίᾳ. [ὅτι δὲ, καθάπερ προεῖρηται, ἡ Μεσσηνία τότε μέρος ἦν τῆς Λακωνικῆς καὶ τεταγμένη ὑπὸ Μεγελᾶω ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ δεῖ τεκμαίρεσθαι.] ἐναντίον γὰρ τὴν Μεσσηνίαν [κοινωνούσαν τῆς στρατείας μῆτε] μετὰ τῆς Λακωνικῆς ἡ Πύλου τῆς ὑπὸ τῷ Νέστορι, μῆτε δὲ καθ' αὐτὴν τάττεσθαι ἐν τῷ Καταλόγῳ [ὡς] μὴδὲν κοινωνούσαν τῆς στρατείας.

P. 317, 10. Decem fere literæ in A exciderunt; lacunam explev. Kr.; supra ἡρου sec. m. scripsit nou; unde καὶ... nou in *cghi*; καὶ τοῦτον (τοῦτο Ald.) τοῦ τόπου habent *bknogt* Ald.; καὶ γὰρ τοῦτον τοῦ ποιητοῦ dedit Cor. || 11. Duodecim fere literæ in A absumptæ; οὐ παροπτέος ἐνέφηνεν suppl. *bknogt*. || 12. Ἀσίνης] « Oppidi nomen quum ex parte interciderit in A, syllabæ ανῆς modo supersunt a pr. m.; inde Ἀσιάνης sec. m. in scheda agglutinata, quæ simul γρ. ἀπὸ Ἀσίνης add. in margine; Ἀσιανῆς est etiam in *h*. » KRAMER. Ego literas ανῆς, quæ in A leguntur, infelici conjectura in Ἀσιακῆς (quod nihili est) et deinde in Ἀσίνης mutatas esse censeo. Nam Asine oppidum (ad hod. *Tolon* portum) a Nauplia nonnisi 50 stadia, si juxta oram processeris, distabat (Cf. Strabo p. 320, 50 : Ἔστιν αὕτη, sc. Asine, κόμη τῆς Ἀργείας πλησίον Ναυπλίας), adeoque ad intimum sinum Argolicum erat positum. Quo igitur pacto Strabo dicere potuit ab Asine initium esse sinus Hermionici? Porro quum Strabo dicat : εἴτ' (post Naupliam) ἄλλα χωρία καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος, num probabile est ista ἄλλα χωρία in brevissimo paucorum stadiorum spa-

tio inter Naupliam et Asinen interjecto quaerenda esse, in quo ne unus quidem locus apud veteres memoratur? Via igitur dubium quin auctor noster tradiderit id quod res postulat et disertis verbis prodit Scylax § 50: Μετὰ δὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν χώραν Ἀλία καὶ λιμὴν αὕτη ἐστὶ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. Μετὰ δὲ ταύτην Ἑρμιῶν πόλις. Quam Scylax Ἀλίαν dixit, alii dixerunt Ἀλικὴν (ut Pausan. 2, 36, 1) et Ἀλυκὸν, Ἀλικὸν, Ἀλυκοῦς, Ἀλιεῖς, quorum ultimum apud ipsum quoque Strabonem p. 320, 50 habes (eis τοὺς Ἀλιεῖς). Itaque pro ANῆς legerim [τῆς] ἈΑΙχῆς vel f. Ἀλίας. Indoctus librarius Ἀσίνης corrigi voluit quod Asinen Ἑρμιονικὴν dici legerat p. 309, 11, ex quo nihil colligas nisi ditionem Hermionensium e Strabonis mente usque ad Asinen pertinuisse videri. Quod tamen quoniam cum ceterorum scriptorum testimoniis conciliari nequit, nisi fortasse antiquissimum aliquem rerum statum a Nostro indicari existimaveris, nescio an Strabo erraverit, quippe qui quum nosset Asiuen unum esse ex Dryopiciis oppidis quorum Hermione caput erat, ditionem Hermionensium continuo tractu usque ad Asinen pertinuisse putaverit.

14. τριάκοντα] Ambitus Calauriae est 130 fere stadiorum. Quem numerum reponi h. l. iuberem nisi scrupulum injiceret quod infra quoque (p. 321, 24) legitur: Κελαυρία νησίδιον ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχον τὸν κύκλον. Fieri potest ut Strabo cum insula quae Neptuni fanum habebat, confunderet Sphaeriam insulam quae inter continentem et Calauriam posita est atque, si humile mare est, tenui taenia Calauriae adhaeret. || 19. καλεῖται δὲ recte, opinor, Lachmannus delenda censet; om. Mein. || 28. νῦν τὰ μὲν] νῦν in A secunda m. additum; quare Meinekius trium literarum lacunam in codice fuisse conjiciens, ἀλλὰ ταῦτα μὲν scripsit, quod sane praestat, quamvis facile eo careas. || 32. Ἀχαϊκὸν] Ἀχαϊκὸν Mein. || 45. Post Πελοπ. excidisse videtur Ἀχαϊκὸν, monente Groskurdio.

P. 318, 9. καὶ Ἀχαιοὶ post Ἑλλήνες add. Epit., uti est in Il. β, 684. || 15. « Inter ἀντιπ. et καὶ quindecim fere literae interciderunt in A, ita ut longior lacuna sit quam quae expleatur syllabis θεασιν ὅτι sec. m. additis; simul τοὺς τοιοῦτους in marg. sec. m. additum: inde ὅτι τοὺς τοιοῦτους καὶ βαρβάρους *chi*, ὅτι τοῦτους καὶ βαρβάρους *no*. Fortasse ὁ ποιητὴς aut Ὁμηρος additum fuerat in A. » KRAMER. || 19. Καὶ πάλιν... Ἄργος om. *BEI*. || 20. τραφεῖναι interciderit in A; lacuna indicata, om. *cghi*. || 20. Verba τοῦ κατὰ τὴν Κυνοῦριαν ὄρους τῆς Ἀρχαδίας Kramerus censet ab interpolatore addita esse qui Lyrceum Argolidis montem confuderit cum Lycæo notissimo Arcadiae monte, cui adjacebat Cynuria regio. Itaque Meinekius verba ista ejecit; cupidius, ni fallor. Sane quidem Lyrceus mons Argolidi attribui solet; attamen quum in Arcadiae Argolidisque confiniis situs esset, etiam Arcadiae adscribi poterat. Itaque lenissima mutatione corrigi potest: τοῦ κατὰ τὴν συνορίαν ὄρους τῆς Ἀρχαδίας. Sed nihil prorsus a vulgari geographorum sententia Strabo recedit, si scripseris ἐκ Ἀρχαίου ὄρους τοῦ κατὰ τὴν συνορίαν τῆς Ἀρχαδίας. Ut nostro loco συνορία vox in nomen proprium mutata est, sic Theophanes Συνορία nomen castelli (in finibus Armeniae siti) in Συνορία perperam mutavit (v. Strabo p. 475, 41). Corayus et Groskurdus pro Ἀρχαδίας scripserunt Ἀργείας, qua mutatione nihil profici recte monuit Kramerus. || 27. διότι] ὅτι *no*. || 28. τὸ ante Ἄργος excidit hypothetarum errore || 29. δ' αὖ] δ' ἂν *h* et manu pr. A; ἔνυδρον] ἄνυδρον codd.; em. Meinekius. Idem recte, ni fallor, scripsit: πλάσμα δὲ καὶ τὸ « Ἄργος ἄνυδρον ἔδν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον, » quum id quod A habet δ' ἂν indicio sit eundem versum laudari quem denuo habes p. 319, 21. Ceterum addit: « Noli au-

tem dubitare quin Strabo scripserit καὶ τὸ Ἄργος ἄνυδρον, τῆς δὲ χώρας, ceteris, quae ex margine illata esse ipsa illa corruptelarum portenta indicant, omissis. Etiam in seqq., ubi disputat geographus de versu Homérico καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην, mihi quidem non dubium videtur quin verba τὸ γὰρ προΐσθαι καὶ ἰάψαι, et exempla Homérica κατὰ χρόα καλὸν ἰάψῃ et Ἄϊδι προΐσθην, Straboni invito sint obtrusa, qui profecto non adeo patrii sermonis ignarus erat, ut ἰάψαι et ἱψασθαι ad idem etymon revocaret. Ne de tertio quidem exemplo Homérico νῦν δὲ πειράται, τάχα δ' ἱψεται υἱας Ἀχαιῶν, ita mihi constat, ut id ab ipso Strabone additum fuisse affirmare ausim. Nam quum ἱψασθαι posuerit, quis non videt multo aptius fuisse exemplum, quod legitur Il. α, 454, μέγα δ' ἱψας λαὸν Ἀχαιῶν, cujus etiam vestigia in codd. servata sunt, quorum alii λαὸν pro υἱας, alii λαὸν υἱας conjunctim exhibent. » || 33. δὴ] Malini δὲ cum Cor. et Mein. || 38. ἱψασθαι codd.; e Cas. conj. em. Tzsch. || 40. υἱας] λαὸν υἱας, expuncto λαὸν, B; γρ. λαὸν sec. m. in marg. A; λαὸν pro υἱας praebent *no*. || 41. ἰάψαι *BEI* Ald. et sec. m. A; ἰάπτῃ in nostra Odys. β, 476 et ita editt. ante Kr. inde a Xyl. || 46. Pro [τινες] κατὰ scribendum erat [τινες κατὰ]. In A inter δέχονται et συναλοιφὴν novem fere literae corrasae sunt; κατὰ τὴν suppl. sec. m. in A; τινες κατὰ dedit Mein; κατὰ habent *klno* et Eustath. ad Il. δ, 171; μετὰ om. Eustath. || 48. ἐλέγχιστον Kr., nescio an operarum errore. || 49. Decem fere literae exciderunt; pro ἡγουν, quod Kr. dedit, in *no* suppletum ἦτοι.

P. 319, 5. Leg. ὄρνεις cum *m* Cor. et Mein. || 6. καὶ] ἡ τυμπ. Cor.; καὶ etiam Eustathius ad Il. β, 602 et Eudocia in Villos. An. 1, p. 379 habent; & suppl. Cor. || 7. γῆς] γῆν *no* Tzsch. Cor. || 9. Ἀρσίνον] Fort. Ἀρσίνον leg. esse suspicatur Cor. Verba τὸν δ' Ἑρ. κ. λ. Ἀρσ. suspectat Kr., ejecit Mein. || 18. Inter ἄνυδρον et σεῖσθαι novem fere literae in A exciderunt; χώρα et supra χωρίω add. sec. m. in B; ad explendam lacunam μὲν add. Kr.; ἐν ἄνυδρῳ [μὲν λέγουσι] κεῖσθαι in Vindic. proposuit Mein., qui in editione dedit ἐν &. [χωρίω] κ. Cf. Eustath. ad Hom. p. 406, 6: ἡ χώρα τὸ Ἄργος εὐδρεῖ, εἰ καὶ αὕτη ἡ πόλις ἐν ἄνυδρῳ κεῖται. Quae sequuntur & ταῖς... ἔνυδρον parentheses signis inclusit et fort. a Strabone aliena esse suspicatur Mein. || 20. εἰπεῖν] Poetae nomen excidisse videtur. Hesiodo versum tribuit Eustathius ad Il. δ, 171 p. 461 R., ubi legitur: Ἄργον ἄνυδρον ἔδν Δαναοὶ (hoc f. rectius) ποίησεν ἔνυδρον. || 31. Πάλινθος] Πλίνθος conjecit et incertissimam conjecturam vel in ordinem verborum intrusit Meinekius. « Nimirum ab oblonga, inquit, forma monumentum illud id nominis traxisse conjicio, quam in rem comparari possunt quae de foro Tegeatarum memoria prodidit Pausanias Arcad. 48, 1: τῆς ἀγορᾶς δὲ μάλιστα εἰκυσίας πλίνθω κατὰ τὸ σχῆμα, Ἀφροδίτης ἐστὶν ἐν αὐτῇ ναὸς καλούμενος ἐν Πλινθίῳ. Ac fort. etiam Strabonis verba de foro Argivo intellegenda sunt. Hoc qui dem certum est (?), in aliis quoque oppidis loca quaedam vel fora fuisse πλινθίου nomine significata. Hinc lux petenda verbis Hippocratis Epid. 6, 6, 10: τὰ στρογγυλωμένα πτύαλα παρακρουστικά, οἷον τὸ ἐν πλινθίῳ... Fortasse Perinthis fuit quod Hippocrates memorat Πλινθιον. » || 48. τοῦνομα post εἶναι addit Cor.

P. 320, 2. ἡγεμονίας Tzsch., Cor., Kr.; ἡγεμονίας *aBI* Ald. ἡγεμονικὰς *no*, ἡγεμονευούσας ἐν Pletho, Mein. || 5. ἀμφοῖν vocem h. l. exhibent *no* et Cor.; post ταῖς Μυκήναις cett. codd. || 14. Λακωνικὴν] deb. Ἀργολικὴν, ut monuit Xyl.; idque rec. Cor. et Mein. || 20. Infinitivum a nullo verbo pendentem tueri studet Kr.; Pletho cum eoque Tzsch., Cor. et Mein. post ταπεινωθῆναι addiderunt συ-

νέβη. || 38. ὡς ante τρεφ. add. Cor. || 42. Ναυπλίας α, Ναυπλίου Α; * Ναυπλίους dedit Meinekius. || 43. Μίδα] fuerit Μίδα, ut jam Casaub. monuit, quamquam codd. scripturam habet etiam Eustathius ad Il. β, 507 p. 270; cf. id. p. 286, 31 R. || 46. Inter πρόσυ et αὐτή novem vel decem literae in Α interciderunt, manus sec. non nisi μνα restituit; καὶ add. ceteri praeter cgh. Πρόσυμ[μνά ἐστι καὶ] αὐτή conj. Kr. Meinekius in Vindiciis corrigi vult Πρόσυ[μνά ἐστι χώρ]α ἢ τὸ ἱερὸν ἔχουσα Ἦρας; in Strabonis edit. lacunam indicasse satis habet. E Pausania (coll. St. Byz.) constat Prosymnam fuisse τὴν ὑπὸ τὸ Ἦραϊον (quod Strabo supra lin. 5 memoravit) χώραν; sed num in hunc sensum mutanda sit codicum scriptura, ex qua Prosymnae Heræum a celeberrimo illo distinguitur, sciri nequit. || 48. Inter οἱ μ et ρυνθος novem fere literae in Α corrosae; μὲν et ἐκ restituit m. sec. in Α || 49. Inter ἐ et εἰς novem fere literae perierunt; οἱ δὲ τῆς cghino, quorum g post τῆς habet spatium vacuum. « In Β hae leguntur, secunda manu correctae:

οἱ δὲ τῆς
Τίρυνθος μὲν εἰς Ἐπίδαυρον ἀφίκοντο, ἐκ δ' Ἑρμιόνης εἰς
τοὺς οὐμένους
Ἄλεις· καλοῦνται γὰρ οὕτως. Ἡ δ' Ἀσίνη δῆμος τῆς Ἀργείας
ἐστὶ πρὸς τῇ Λακεδαιμονίᾳ Ναυπλίᾳ ἐκ δὲ ταύτης. Hae
verba lacuna excipit totum fere versum exaequans; praeterea sec. m. in marg. add. haec: οἱ δ' ἐκ τῆς Ἀσίνης, καὶ
αὕτη δὲ κόμη τῆς Ἀργείας πλησίον Ναυπλίας. Λακεδαι-
μονίων εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετωκίσθησαν. Καὶ ἡ ὁμώνυμος
τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίνη πολίχνη. Huic scripturae, qualem
reddidit sec. m., concinunt kno (hi duo tamen, habent
ἀπῆλθον ante εἰς Ἐπίδαυρον, omisso ἀφίκοντο), editt.;
verumtamen Corayus omisit Λακεδαιμονίων et sub finem
scripsit ἐν ᾗ ἐστὶν ὁμώνυμος κτλ., Gronovium secutus,
qui in Β legi refert haec: ... Ναυπλία δὲ (leg. ἐκ) ταύτης
εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετωκίσθησαν, ἣ ἐστὶν ὁμώνυμος τῇ
Ἀργολικῇ Ἀσίνη πολίχνη. Quae unde sumpserit nescio; ve-
reor ne ultima conjecturae debeantur ad Guarini interpre-
tationem factae, qua ita redditur hic locus: *Ex Hermione
autem ad Halies (sic enim vocantur), idest piscatores,
Asina vero terrae pagus Argivae penes Lacedaemoniam
Naupliam. Ex ea inquilini in Messeniam commigra-
runt agrum, eodem quo Asina oppidulum Argolicum
vocabulo nuncupata.* » KRAMER. Ceterum ἐκ τῆς Μιδέας
suppl. Rankius ap. Mein. in Vindic., probante etiam Cur-
tio. Quae conjectura non erat recipienda. || 40. Novem fere
literarum lacuna in Α; Pro ἔστιν] αὕτη, quod Kr. dedit,
in bkn legitur καὶ αὕτη δὲ, in ο καὶ αὕτη; malim ἔστιν δ'
αὕτη, cum Meinekiō. || 51. ὑπὸ in lacuna scriptum est
ex conj. Tzschuckii. || 52. Sex septemve literarum lacuna
in Α. Leg. μετωκίσθη[σαν ὧν] καὶ conj. Kr.; μετωκίσθη-
σαν ὅπου] καὶ Mein. || 53. Lacuna sex septemve literarum.
Fort. leg. πολίχ[νη ἐστίν] conj. Kr.

P. 321, 2. καὶ οἱ suppletum in bkn. || 9. καὶ om. E; Ἑρ-
μιόνα ante καὶ excidisse probabiliter statuit Politus ad
Eustathium, in quo (ad Il. β, 560, p. 287, 6 R) legitur:
λέγει δὲ (Strabo) καὶ ὅτι Ἀσίνη καὶ Ἑρμιῶν Δρυόπων οἰ-
κητήριον. || 12. εἰθ'] ἢ ὑφ' Aghino et margo Β; om. BEI;
em. Kr. || 16. φασιν] φησιν no. || 18. Μυκηναῖοι] Μυκη-
ναῖοι ἢ Ἀθηναῖοι Eustath. ad Il. β, 561, p. 287. 30 R.
|| 22. αὐτῇ] αὕτη Mein. || 24. τριακ.] Cf. not. ad p. 317,
16. || 31. ἡνεμόεσσαν apud Pausan. 2, 33, 2. || 25. Ναυ-
πλείων Mein.; recte, ut vid. || 39. πῶς] ὅπως Cor. ||
44. ταῖς ante αἰτ. om. Cor. || 51. Ante ον syllabam octo
fere literae deletae in Α; [περὶ τοῦτ]ων conj. Kr.; [πλα-
τύτερ]ον conj. Mein. || 52. Ἐπίδαυρος] κα supra ταυ ha-
bet α; ὅτι Ἐπίδαυρος τὸ πρῶτον Ἐπίκαρος ἀπὸ Καρῶν κα-
τασχόντων αὐτήν. E; κατὰ δὲ τὸν γεωγράφον καὶ Ἐπίκα-

ρον αὐτὴν οἰοῦνται τινες, ὡς Καρῶν αὐτήν ποτε κατασχόντων.
Eustathius. Illud Ἐπίκαρον deberi conjecturae, cui an-
sam dederint verba φησὶ γὰρ, pro quibus φησὶ δὲ scriben-
dum sit, putat Meineke. Ἐπίταυρος etiam Steph. Byz.
habet.

P. 322, 9. μυχῶ] μυχοῖς acghino; περίπλ.] παράπλουν
Tzsch. et Cor., quo non opus erat. || 13. « Voce παν-
ταχόθεν cum pagina finiatur in Α, ea quae sequuntur in
proxima inde a μεταξὺ secunda manu scripta sunt, quae
pertinet usque ad verba μέγιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ Κυλλήνῃ
(p. 333, 18). Totus enim quaternio hic quoque interci-
derat, sed ex alio codice, qui ex decurtatorum genere
erat, restitutus est. » KRAMER. || 16. ὁμώνυμος codd;
em. Kr. || 18. ἐν] ἐπὶ Casaub.; potius fuerit ἐν ... Τροι-
ζηνίᾳ, ut Mein. scripsit. || 21. τοῦ add. Mein. || 35. οἱ
δ' codd.; em. Cor. || 38. ὑπ' αὐτοῦ] Malim cum Cor. et
Mein. ἀπ' αὐτοῦ, ut jam legit Guarinus (*ejusque posteri*
vertens). || 37. ὀγδοήκ.] πεντήκοντα Ald. || 46. ψιλή]
ὕψηλῃ Eustath. ad Dion. 512 et Eudocia Violet. p. 297.
|| 51. ἐπιφέροισιν] ἐπισπεύροισιν Bkl.

P. 323, 1. ὁμώνυμος acghiklno, ὁμωνύμως Β et Eustath. ad
Il. β, 562, p. 288, 8 R. Ceterum verba ὁμωνύμως ...
τὴν χαράδραν inducti interpolatoris esse cum Kramero et
Meinekio censemus. 3. Οἰνώνη] Οἰνόνη Tzsch. Οἰνόνης
Cor., quam nominis formam vel metrum postulat. Ad-
mitti tamen nequit, nisi in antec. item Οἰνόνη pro Οἰ-
νώνη reposueris, quod totius antiquitatis testimoniis re-
pugnaret. || 5. Οἰνόνη Tzsch. et Cor. || 19. τεχνίεσσιν
post Τίρ. τε add. editt. ante Kr. || 20. βαθὺν κατὰ κόλπον
ἐχούσας post Ἀσίνην add. editt. ante Kr. || 21. Τροιζηνί-
α] codd. || 30. Θυραίας codd.; em. Xyl. || 34. Κυνοουρία]
ο et sec. man. in n; Κυνοσουρία celt. codd. || 38. Κρεο-
πώλου] Κρεεπολ ag, Κρεεπόλου ο, Κρεσπώλου c Guar.,
Κρεωτόλου Β. De vera nominis aliunde non noti forma
non liquet. Incertissima est conjectura eorum qui mon-
tem quem Κρεῖον vocat Callimachus Lavacr. Pallad. 41,
indicari putant. Meinekiō verba καὶ τοῦ Κρ. ejicere pla-
cuit. Sec. Pausaniam 2, 24, 7 Cenchreæ sitae sunt
Tegeam proficenti ἐν δεξιᾷ τοῦ ὀνομαζομένου Τρόχου. ||
40. Λυκούργιον] Λύρκειον fuisse monuit Casaubonus. In
sequente octo literarum lacuna excidisse Λυρκεῖον vidit
Groskurdus. Meineke verba οὐδὲ τὸ Λυκούργιον ...
Σικυῶνος ἰδρυμέναις, quae jam Kr. suspectaverat, in
marginem rejecit. 43. || δὴ add Kr., δὲ Β (?) editt. ante
Kr.; γοῦν no, μὲν οὖν Pletho.

P. 324, 22. Τριχορύθω Coray., τῇ Κορίνθῳ codd.; leg.
Τριχορύνθω, quod dedit Mein. || 23. Μακάρ.] Ἀκαρίαν
codd.; em. Xyl. || 24. ὑπὸ [τὸν] ἀμαξ. Cor. || 26. καὶ
τοὺς τὸ Ἄργος ἔχ. Ald.; hinc Corayus: τοὺς καὶ τ. Α. ἔ.
|| 41. Βέλθινα codd.; em. Xyl. || 46. ἐπὶ δὲ τῷ] ἐπὶ τῷ
codd., editt.; κείμενος] κείμενον noh et Eustath. ad Il.
β 570, p. 290, 27, Ald. || 47. κύριος, ὧν] κύριος ὧν Ple-
tho; fuerit καὶ ὧν, ὧν, nisi cum Meinekiō malis λιμένων
[ὧν] κύριος. || 48. καὶ ante ῥαδ. fort. delendum. Mei-
nekius ante καὶ lacunam indicat fortasse in hanc senten-
tiam explendam: [εὐπορεῖ δὲ καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν δίοικον
τελῶν, ὅς τὰ πορθμεῖα ὑπερνεωλεῖ], καὶ ῥαδίας ποιεῖ etc.
Ceterum « a voce καὶ alia incipit manus in α, elegan-
tior non paulo, sed non recentior ea quae superiora
scripserat: multo plura tamen in hac parte adhibita
sunt scripturae compendia, unde haud pauci errores orti
sunt in iis codicibus qui ex hoc manarunt. » KRAMER.
|| 53. Μαλέαν Βl.

P. 325, 1. ἐπὶ] περὶ recte opinor, conj. Cor. || 2. κατάγε-
σθαι τὸν φόρτον αὐτόθι· καὶ πελῆ δὲ, ejectis verbis εἰς
Κόρινθον, Meinekius; recte, opinor. || 15. Post ἀνδριάς
Grosk. supplet Διός, quam vocem post εὐμεγέθης inse-
ruit Mein. || 27. Verba εἰπεῖν ... χρόνῳ ταύτῃ duos effi-

- ciunt versus choliambicos, monente Meinekio. || 46. μέντοι] μέν τὸ codd.; em. Cor., qui deinde addidit καὶ. || 49. τε quod om. E, ejiciendum, monente Kr.
- P. 326, 7. δεκτέον] λεκτέον codd.; em. Casaub. || 8. φρέα-
τα] « An φλεβία? » MEIN. || 10. φασί] φησι BL. || 15.
ὑποπεσοῦσαν] ὑποῦσαν bene Cor. et Mein. || 16. λευκο-
λίθω *agho*, λευκολίθου c Cor.; λευκῶν λίθων Mein.,
addens fort. praestare λευκοῦ λίθου. || 17. Παρνασσὸς *aBh*,
Tzsch., Cor. || 19. Κρισσαῖος codd. || 21. τῆς Βοιωτίας
Mein. || 23. Post vocem δὲ, quam om. *gh*, nonnulla
excidisse apparet; καὶ Σικυωνίας πρὸς ἐσπέραν ὑπερέκειται
δὲ etc. Tzsch., Cor.; Σικ. πρὸς ἐσπέραν, [πρὸς ἔω] δὲ
ὑπέρκ. Groskurd., quæ non satisfacere recte monet Kr.
25. ἀπὸ τῆς] καὶ τῆς Pletho, Cor. || 33. περὶ] παρὰ *acgh*
Cor.; ἐπὶ conj. Kr., recte. || 39. τῶν Παγῶν E. || 40.
Ὀλμῖται *agh*. || 43. δὲ om. codd. || 44. Κρομμυνία *BElg*
et similiter lin. 49 et 51.
- P. 327, 1. ἐν ᾗ [τὸ] τοῦ Cor. || 8. Ἀσίας] Ἀσέας suspicatur
Cor. || 10. Κορίνθιος *Bgh*, Eustath. ad II. β, 607 p. 301,
39. Idem supra Κόρινθος notatur in *ac*. || 24. ἐγένετο
hno et B m. sec., editt.; pluralem tuetur Kr. || ἐν
ἄλλοις] « Fort. « εἰς ἄλλους. » Mein. || 37. ἐωράκαμεν
no. || 40. ἀφίκεται Cor.
- P. 328, 1. τορεύματα *acgh*; παμπλήθη *i*; δοτράκινα τορεύ-
ματα παμπλήθη Cor. Vocem τορευμάτων glossam fuisse
explicandum χαλκωμάτων, suspicatur Kr.; asterisco lo-
cum notat Mein. Ni sal'or, legendum est τροχηλάτων.
|| 9. κατωρθωμένων Cor., Mein. || 16. πάντες] « An παί-
ζοντες? » Mein.; ἐπάντη καὶ ὄφρ. || 22. Εὐφρόνιος] Εὐ-
φορίων apud Hephæstion. De metr. 15, 59, adeo ut al-
ternitro loco corrigendum sit; Εὐφορίων ap. Strab.
scripsit Mein. || 26 et 28. Κηλ.] Κοιλ. Ald. || 29. διαρρέων
τὴν Σικυωνίαν Grosk., praestat παραρρ. τὴν Σικυῶνα, e
conj. Coray. || 40. Αἰγιαλεῖς Mein.; deinde Cas. conj.
leg. ἀνώκησεν ... Δημήτριος.
- P. 329, 6. τῶν μετ.] τὴν μ. *ino* Cor. || 10. Παρνασσὸν E,
Παρνασσὸν celt. codd. || 13. Τρικόρινθον *h*, Τρικόρινθον
Mein. || 26. Αἰγιαλείας *Bh*. || 28. μετὰ] κατὰ *h*. || 44.
Ὠγύγου, et supr. λυ, *ah*; Ὠγυγούλου c, Ὠγυγούλοι *g*,
Ὠγυγούλου *l*; Ὠγύλου *n*, sed γ supra λ add. m. sec.
- P. 330, 1. συνιοῦσαι *no* Cor., recte. || 3 τινάς] τὰς λοιπὰς
Pletho. || 4. συνελθ.] συνεστῶσης conj. Curtius *PeI*. 1,
p. 451. || 7. ᾧ] ἂν velim. cum Grosk et Mein. || 8. οἱ [ἐν
Ἀσία] Ἰωνες conj. Grosk. || 18. βασιλέα ante καθιστᾶσιν
add. *Bhgt*. || 29. ἐστήκει] « Fort. ἔστηκεν vel ἐστήκει. »
Mein. || 44. Verba Ἡσίοδος ... Θεοταλικῆς ejicienda vi-
dentur Meinekio. || 46. δὴ] καὶ πάντε] ἔτη, e Casaub.
conj. Cor., coll. Polyb. 2, 43. || 49. Ἀρνάριον] Αἰνάριον
p. 332, 26; Ὀμάριον Cor., Ἀμάριον e Welckeri (Cycl.
1, p. 128) et Kr. conj. Mein.
- P. 331, 2. Laenam notarunt Kr. et Mein. Post ἐλευθερω-
θέντας in *agchikn* et in editt. legitur: καὶ μετ' ὀλίγα vel
ὀλίγον (se. Strabon dicit); quæ sunt brevioris. || 4.
Ἑρμιῶν] Ἑρμιόνη Pletho, Cor.; Ἑρμιῶνη inter versus
add. *n*. || 4. Μεγαλόπολις *BL*. || 5. προστετέθησαν o Cor. ||
13. εἶτα ... γνωρίζεσθαι ej. Mein. || 24. Πείρος add. et
deinde Μέλας tanquam ex antec. μέγας ortum om. e
Casaub. conj. Corayus, recte probante Kramero. Curtius
PeIop. 1, p. 428. vulgatam tueri velit coll. Dionys. Per.
416 et Callimacho hymn. in Jov. 22, ubi Melas qui-
dam inter Arcadiæ fluvios memoratur; at num Melas
iste etiam ad Achajam pertineat, non constat; contra
liquet Strabonem ad verbum fere exscripsisse locum He-
rodoti 1, 145: ... καὶ Ἑλίκη (ἐς τὴν κατέφυγον Ἰωνες
ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες) καὶ Αἰγίον καὶ Ῥύπας καὶ
Πατρέες καὶ Φαρέες καὶ Ὀλινός (ἐν ᾧ Πείρος ποταμός
μέγας ἐστί) καὶ Δύμη etc. || 32. δ add. Kram.; ἀπέχει]
- ἀπέχον B (?) et editt. ante Kr. || 41. οἱ om. *aBghikn*. ||
45. τε] δὲ codd.
- P. 332, 4. καὶ] ἢ Cor. || 9. Αἰγίου] Αἰγαίου *cyhi*, Αἰγῶν
no Cor., Αἰγῶν B, ex correct. || 16. πόλιν] χώραν Pletho,
idque res postulare videtur; quare rec. Tzsch., Cor.,
Mein. || 23. Ὀλένου editt. ante Kr. || 24. Κερκύνα codd;
em. Perizonius ad *Æhan*. V. H. 13, 6. || 26. Αἰναρ.] V.
p. 330, 49. || 35. Φαρεῖς *no*, Tzsch., Cor., recte, ut vid.;
verba καὶ Αἰσχύλος ... Ῥύπας et lin. 40. καὶ τὸ Ἀντίρ-
ριον recte ej. Mein.
- P. 333, 9. Φαρεῖς Pletho. Tzsch. Cor. || Φαράται] Φαριᾶται
ap. Pansan.; idque h. l. rec. Mein.; Φαραῖται e Stephano
legi voluit Sylburg. || 14. χίλιοι [τριακοντα] conj. Cas.,
coll. p. 288, 50; rec. Mein. || 18. « Inde a τὴν γοῦν κάθε
τον prima manus deum incipit in A; simul inde ab hoc
loco foliorum margines eo quo supra diximus, modo
lacerati sunt ac post resarti. » Kr. || 27. Μεγαλόπολιν *BL*
|| 28. Μεγαλόπολις codd., sed λη supra λo pr. m. add. in
A. || 38. αὐτῇ] αὐτῇ Mein. || 40. Κύνθηθα *Achino*. || 42.
Ἀλαίας codd.; em. Cor. || 44. Decem fere litt. lacuna in
A; rec. m. insertum est καίμενον, quod habent etiam *no*;
f. μέγιστον supplendum conj. Kr.
- P. 334, 6. ἀπέρασιν] ἀπέκρυσιν *kno*, sec. m. B, Ald. || 7.
πεντήκοντα] πέντε conj. Müller. *Dor*. 2, p. 439, pro-
bante Groskurdio nec non Curtio (*Pelop*. p. 216); N
natum esse ex Δ' conj. Kramer. || 14. Ἀνίαν] Ἀροάνιον
conj. Penzel et Grosk. || 16. ἡθμούς] ἰσθμούς *Acghi*,
ἰσθμούς *m*; εἰσθμούς conj. Tzsch. ex Hesychio: εἰσθμός,
εἰσοδος ὕδατος στενῇ, ubi εἰσθμός et similiter εἰσθμούς
ap. Strab. leg. esse putat Dindorf. in St. Thes. s. v. ||
19. καὶ εἰς τὸν Ἄλ. editt. ante Kr. || 21. παρὰ A; περὶ
cett. codd. || 22. ὑπὸ τὸ [Χάον] ὄρος conj. Mein. in Vind.
p. 127, collato Pausan. Cor. 24, 7. || 51. κρίσσαν Kr. de-
dit ex Epit. || Ἀγραῖον] e Cor. conj. Kram. et Mein.;
Ἀγραῖον *Abko* Epit., Αἰγαῖον editt. ante Kr. Servandum
erat Ἀγαῖον, quod ex eodem Ephoro, quo Strabo utitur,
habet etiam Nicolaus Dam. fr. 38 (F. H. t. 3, p. 376).
- P. 335, 5. τὴν Μεγαρίδα] καὶ τῆς Μεγαρίδος τὸ πλεόν Ple-
tho. Post hæc verba ponenda sunt quæ leguntur lin. 7
et 8 ὥστε τὸν... Κορινθίων, monente Du Theilio. || 8. No-
vem fere litt. in A lacuna, quæ sec. manu non est ex-
pleta; τῶν Βοιωτῶν habet *h*, τῶν Μεγαρέων *ghkno*; ar-
ticulum sustulit Kram. || 9. λεκτέον νῦν exhibent *cbhkno*;
at in A lacunæ spatium tot literarum vix capax; quare
λέγωμεν proposuit Kr., λεκτέον, misso νῦν, scripsit
Mein. || 11. καὶ τὰ] ἐπὶ τὰ codd.; em. e conj. Mein. in
Vind. p. 128. || 16. Quæ sequuntur per totum hunc lo-
cum lacunæ in A sec. manu non sunt expletæ; κοιλ.
σφόδρα suppl. Grosk.; κοιλ. οὕτως Mein. || 18. Manca
explevit Grosk. || 19. Lacuna 20 fere literarum. τεινό-
μενα ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Kr.; ποιοῦντα τὸν κόλπον τὸν
suppl. Mein.; in quibus probamus τὸν articulum ante
Ἑρμ., verum ποιοῦντα istud a re alienum fuerit; τῆς
Μεγαρίδος ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Grosk. || 21. Supplevit
Grosk. || 22. Suppl. Tzsch. Pro φήν sec. m. scriptum
φθην; unde ἐφθην in *bcghino*. || 23. Lacuna expleta in
hno. || 24. ποιεῖται τὴν suppl. Kr. || 25. Κρίσσαν καὶ
Grosk.; αὐτὸν mavult Kram., quum sex fere literæ in A
excidisse videantur. || 26. Κρισσαῖον suppl. Grosk.;
ταύτη proposuit Kramerus. Ceterum Meinekio totum
hunc locum ita efformavit: νομίζει δ' οὐδ' ἂν κοιλαίνε-
σθαι οὕτως] τὴν ἡρόνα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι [τοῦ Ἰσθ-
μοῦ ὥστε μεγάλην] ἔχειν ἐπιστροφὴν, εἰ μὴ προσῇ τῇ
[ἡρόνι ταύτη καὶ] τὰ συνεχῇ τῷ Ἰσθμῷ χωρία τὰ ποιοῦντα
τὸν κόλπον τὸν] Ἑρμιονικὸν καὶ τὴν Ἀκτὴν ὥς δ' αὖτως
οὐδ' ἂν τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλ-
πον ἔχειν τινὰ τοσαύτην ἐπιστροφὴν ὥστε κοιλαίνεσθαι.
κολποιδῶς καθ' αὐτὴν, εἰ μὴ τὸ] Ῥίον καὶ τὸ Ἀντίρριον

συναγόμενα εἰς στεγὸν [ἐποίει τὴν] ἔμφασιν ταύτην ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περιέχοντα] τὸν μυχόν, εἰς ἃ καταλήγειν συμβαίνει τὴν [ταύτη] θάλατταν. || 32. ἐπὶ μικρὸν] ἐπίμικτον codd.; e Casaub. conj. em. Cor. || 36. [τόσον. Tres litt in A exesa; τοσοῦτον legitur in hi. || 37. Πηγὰς] Παγὰς Cor. || 40. δὲ add. Mein.

- P. 336, 1. Ἀκτὴ] Leg. vid. ant Ἀττική aut ἄκτῃ δ' ἐστὶν [ἡ Ἀττική]: hoc dedit Mein. || 18. Lacunam sic explevit Grosk.; malim cum Meinekio: ἀναλα[βόντες τὰς] χώρας ἀπὸ τῆς παραλίας. || 20. Ἀττικής] « Fort. ἄκτῆς. » Mein. || 21 et 26. Σκιρ. E. || 26. δν post ὑψηλὸν add. Cor. et Mein. || 44. τοῦτους] αὐτοὺς Bkno. || 48. Ἰάονες] Ἰωνες codd.; em. Xyl. || 51. καὶ περὶ τῶν ὄρ. Bok. P. 337, 8. διότι] ὅτι Bkno. || 18. [τῷ δὲ] Λύκω est in acghino; at superest in A litera α ante Λύκω; [εἰτ]α supplevit Mein. || 20. νέμων] Literæ μων in A sec. m. suppletæ sunt; νέμει Meinekios. Idem in Vindiciis p. 130 locum hunc a poeta fortasse ita scriptum fuisse putat:

ἔμοι μὲν ὤρισεν πατὴρ
ἄκτας, ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς [προσεσπέρους]
πρεσβεῖα νείμας, εἴτα [δευτέρῳ] Λύκω
τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμειν.

21. ὄμαυλον E; ὄμαυδον, sec. m. supra scripto λον, A; ὄμαλον Bkno Ald.; ὄμωδον h, ὄμωδον c, ὄμορον i, ἀνόμαλον Tzsch., ὄμωρον Cor. || 35. παροξυνόντων g Cor., Mein. || 45. μέχρι καὶ νῦν h Cor. || 51. Ἐρετριακοὶ kn (?) editt. ante Kr.

- P. 338, 1. Σκιρ. E. || 3. Decem fere literæ in A exciderunt; κατὰ Κρίσαν recens manus in A adscripsit, idque inde præbent kno et ex correct. B; in hoc pr. m. habes: διείργουσα δὲ τὴν Νισαίαν ἀπὸ τῆς Κρίσης τῆς Ἀρχιονίδας καλουμένης. Mannertus (Geogr. i. 8, p. 153) suppleri voluit κατὰ Κρέουσιν, probantibus Du Theilio et Groskurdio; κατὰ τὰς Παγὰς suppl. Kram. || 9. καθάπερ... καῖται πνοάς non esse Strabonis putat Mein. || 14. Σκαιράς A. || 16. ἐπισκίρω A, ἐπισκίρω gl, ἐπισκίρων sin no, ἐπισκίρωσις o m. sec.; ἐτι Σκίρα Cor. || 17. δὲ Cor.; δὴ codd. || 19. Εὐρύλογον] Εὐρύκλου codd.; em. Tzsch. || 23. ὑπαρξ.] Leg. ἐπαρξάντας e conj. Cor. || 29. Σαλαμῖνι] Ἐλευσίνι codd. Verba Βώκαρος.... καλούμενος non esse Strabonis suspicatur Mein.; certe verba ὁ νῦν B. x. glossatoris fuerint. || 36. ἄγειν] ἄγε aEch; ἄγε τρισκαίδεκα Eustath. ad II. β, 557 p. 284, 41. || 41. αὐτοῖς] τοῦτω Pletho; αὐτῷ Grosk. || 47. Lacunam, quæ est in A, unus explevit h.

- P. 339, 4. σκήψασθαι] χρήσασθαι no. || 5. αὐτοῖς ante οὐτως add. Bk (??), editt. ante Kr. || 6. ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας Ald.; δώδεκα ἄγε νέας Eust.; verba ἐκ τε Πολ. etiam Pletho om. || 22. Ἐλευσίς gh Cor., Mein. || 33. Φαρμακοῦσαι B, m. pr., et l; Ald. || 36. κορυθαλὸς codd. præter E et Plethonem; Κορυθαλεῖς Bcghlno. || 38. λήμην] λιμένα codd. (sed in A litt. ἐνα m. sec. scriptæ); e Cas. conj. em. Cor. || 45. στομίῳ] Mirum hoc, sive verbum sive rem spectaveris; ἰσθμῷ proposuit Meinekios. Lege rim: στομίῳ δὲ μικρῷ τὴν εἰσοδὸν ἔχοντες ὑποπίπτουσιν αὐτῷ λιμένες τρεῖς. || 46. ἔχων] ἔχον, et supr. ἐστὶν, h; ἔχον ἐστὶν i.

- P. 340, 20. καὶ τὸ περὶ τῆς τριάντης ἔχει τι σημεῖον codd.; ἔχει in ἐκεῖ mutavit Gronov., probante Corayo.; ἐκεῖ ἐστὶ σημ. conj. Kr.: ἔχει με σημεῖον conj. Grosk.; τὸ περὶ τῆς τριάντης ἐκεῖθι σημεῖον, Meinekios, quod perplacet. || 24. Octo fere literarum lacuna in A; τόπον supplevit g m. sec. et bno; τὴν χώραν conj. Kr.; ἴδρυσιν Mein. || 25. Undecim fere litt. lacuna; ἐστὶ κτῆμα supplevit B; ἐστὶν ἱερὸν conj. Mein. || 44. ἐτι] sic Mein.; εἰς codd. || 45. Inclusa, quæ in A perierunt, supplevit Grosk. || 46. « Inter Ὀλυμπικὸν et ὁ decem fere literæ interci-

derunt in A, nec restitutæ sunt, sed sec. m. in marg. add. καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον: inde καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον gnohi (in ultimis duobus tamen αὐτὸ deest); καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον, omissis καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν, Bk editt. Haud improbabiliiter Grosk. conj.: καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν (ἐστὶ δὲ ταῦτὸ τὸ Ὀλύμπιον). Sed Ὀλυμπικὸν valde suspectum, ac videtur Ὀλυμπιεῖον scrib. esse; similiter apud Vellejum quoque (1, 10) *Olympicum*, quod cod. exhibet, diu in *Olympieum* est mutatum. » KRAMER. καὶ τὸ Διονυσιακὸν [καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τ]ὸ Ὀλύμπιον conj. Mein. || 50. Decem fere litt. lacuna in A; θαυμαστά suppl. hi, ἅπαντα no; πλεῖστα Mein. || 54. Ἀκτικὴν] Ἀττικὴν ai; Ἀκτὴν Mein.

- P. 341, 8. φιλότιμον Xyl.; φιλόδοξον codd.; « an φιλεῖδμον? » Mein. || 14. εἰσὶ] An [ἀλλ'] εἰσὶ? Mein. || 20. πότιμον] ποτᾶμον codd.; em. Xyl. || 24. προσθεῖσιν Cor. et Mein., recte. || 31. Post Κηφισιά in Bkno additur Φαληρὸς, in Plethone Ἀθῆναι. In reliquis codicibus nulla notatur lacuna, quam indicasse satis habent Kr. et Mein. || 33. οὖν [οἱ] Ἀθ. Mein.

- P. 342, 14. Ἀλαιοῖς] Ἀλαιοῖς codd.; em. Tzsch. || 15. εἰθ' Ὀρεεῖς A; εἰθ' Ὀρεεῖς A m. sec, BElkno; εἴτα Θορεῖς Tzsch., Cor., Kr.; εἴτα Θοραεῖς Mein. || Λαμπρεῖς Kr., Λαμπρεῖς Tzsch., Cor., Λαμπρεῖς A, Λαμπρεῖς A m. sec. BEghlno. || 16. Αἰγυλεῖς] Αἰγινεῖς codd.; em. Tzsch. || 18. μακρὰ om. Elnog Pletho. In A 12 fere literæ corrosæ sunt inter μα et ν μετὰ. « Fort. scriptum fuerat: μακρὰ ἄκρα ἐστὶν: persæpe enim ν ἐφελκυστικὸν in hoc codice ponitur ante consonam. KRAMER. || 20. Φάβρα] Φαῦρα l (?) Ald.; « An Φάγρα? » Mein. || Ἐλαιουσσα Mein. || 27. φρίζουσι] Sic etiam apud Herodot. 8, 96; utroque loco φρίζουσι e Kuhnii conj. scribendum esse videtur. (In latinis lege: an φρίζουσι?) || 35. Lacunam explevit Xyl. || 41. Τρικόρυνθος A; Τρικόρυνθος A m. sec. et cett. codd. || ὅπου e Plethone add. Tzsch. || 47. τετραρίστω hi, τετρωρίστω Bcghlno editt. ante Kr. et Meinekios. || 51. Θορίκου] Θορίου aBE, Θουρίου l (?) Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch.

- P. 343, 4. Lacunam explevit Xyl. || 5. φιλότῃ καὶ εὐνῇ om. in Acghlno || 13. εἰρήσεται ὑστερον suppl. bno; μετ' ὀλίγον λέξομεν i. || 18. Πεντελ.] ἐλικῆς codd.; em. Xyl. || 29. Κηφισὸς Mein. || Τρινεμίων et Τρινεμίων codd.; e Casaub. conj. em. Kr. || 3. ἐστὶ] ἐτι Xyl. || 42. sqq. « Per totum hunc locum ea quæ interciderunt in A, sec. m. restituta non sunt; iisdem locis lacunæ inveniuntur in cghl, quæ ex parte conjecturis parum felicibus expletæ sunt in bknno editt. » KRAM. Quæ in sqq. leguntur supplementa debentur Groskurdio, Du Theilio, Kramero. || 46. ὑπερ[κείμενα αὐτ]ῆς πρὸς conj. Kr.; præstat ὑπερ[κείμενα μέρ]η, quod dedit Mein. || 50. καὶ [Βοιωτ]ίας conj. Du Theil. || 51. Παγὰς Mein.

- P. 344, 1. ὄρων] τόπων Mein. || 11. Κρισσαίῳ codd. || 25. ἐπιμελεῖ Mein.; ἐπεὶ μηδὲ codd., præter no, qui has voces omittunt, nescio an recte; ἐπιτηδεία Cor.; πάτε] τί ποτε e Plethone Cor. et Mein. || 26. ἐπὶ] μηδ' ἐπὶ no; μικρὸν] μακρόν Bl Pleth. || 32. διότι] ὅτι Bkno. || 37. ἐπέθεντο Xyl.; ἔθεντο codd.

- P. 345, 6. Ὑαν πόλιν] πόλιν Ὑαν no, Ὑάμπολιν Tzsch., Cor. || 10. δ' add. Cor.; δὲ no. || 20. κατὰ] καὶ acghi διὰ no. || ἐπειδὴ] ἐπεὶ Bk. || 29. Post v. προφήτιδας folium excidit in A; damnum resarcivit man. sec. || 34. τούτων] τούτου Cor. || 46. τὸ μαντεῖον] τοῦναντίον abcg hino Ald. || 38. συλλέγοντας] συλλήσοντας conj. Gronovius, συλῆσαντας Grosk., qui præterea ἓνα addendum esse monuit. Cf. Epil., ubi sic: ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἓνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην. || 39. καὶ ante ποιεῖν om. a Bcghino Cor. || 45. προσαγορ.] συναπαγορ. acghih.

P. 346, 4. καὶ [αἰ] ἄλλαι e Plethone Cor., Mein. || 5. ἔχουσι post ἀνάλογον add. no Cor. || 5. Θεσπιῶν] Θεσπεσιῶν *cgk* et supr. scr. in *a*. || 12. ἐστὶν post Δελφ. habent *cgk*. || 21. αὐτὸν] αὐτοῦ editt. ante Kr. || 24. πετρώδης χώρα *agkino*. || 27. ὁ Χαλκιδικὸς Eustath. ad II. β, 496, p. 265, 11. || 28. ἐξδ.] Excidisse ἐπτακόσιοι conj. Gosselin. et Grosk.; ἐξακόσιοι Falconer.; fuisse φο' susp. Kr. || 47. Σιγηλοῦ codd.; Σιγηλὸν Pletho. || 49. Inde a voce Ταναγρικῇ denuo incipit *A*. || 51. In *A* duodecim fere litt. lacuna; μεθιδρυμένη *h*, μεθιδρυμένης *i*, μεθιδρυμένον *bkno*; ex Epit. lacunam suppl. Kr. || Ἀμφιάραιον Mein.; recte. || Ταναγραικῆς *A* m. pr.; Ταναγρικῆς *A* m. sec. et cett. codd. || 54. Θηβαίων] Leg. cum Eustathio (ad II. β, 498) τὴν Θήβην, aut cum Meinekio τὴν ἐκ Θηβῶν. Verba Καλοῦσι .. Μυκαληττὸν (Μουκαληττὸν leg.), ut potest glossatoris, eiecit Mein.

P. 347, 2. Μυκαληττὸν codd.; em. Mein. || 5. ὁμορον] ὁμοιον codd.; em. Xyl. || 5. Legerim τῇ Ταναγρικῇ cum Xyl. et Cor., coll. Stephan. s. v. Τάναγρ. et Eustath. ad II. β, 498 p. 266, 35. || ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα codd.; ὅθεν Pletho; em. Cor. || 7. ὁπότεν Eustath. l. l. et Suidas v. Ἄρμα; ὁπότε codd. || 8. Πυθιαστῶν conj. Grosk. praeter necessitatem. || 17. ἐπὶ] περὶ *Bkl* Ald. || 23. « Ἄργος, quod magno consensu exhibent codd. (sed in *A* verba Θηβῶν εἰς Ἄργος sec. m. addita in sched. agglut.) et Eustathius ad II. β, 498, p. 266, 27 R., ferri non posse inde a Palmerio (v. Exerce. in auct. gr. p. 316) plerique censuerunt recte, mea sententia : sed quid Strabo scripserit, incertissimum est. Mutandum in Ἄρμα putat Palmerius, in Ἀνθηδόνα Politus (ad Eustath. in Hom. t. 2, p. 534), parum commode expedientes quæ in proximis obstant eorum opinionibus : a dextra enim non a sinistra sita est Tanagra Thebis eunti sive Harma sive Anthedona. Quapropter Groskurdus verba illa sec., m. in *A* addita nihili aestimanda falso ratus hæc proposuit : ἐστὶ δὲ τῷ ἐκ [τῆς Αὐλίδος εἰς Θήβας] ἀπιδόντι κτλ., quæ nemo probabit. Equidem Ἄρμα scribendum esse cum Palmerio crediderim, erroremque, qui est in proximis, fatendum, non corrigendum; ortus videri possit ex Harmatis Attici et Bæotici confusione. » KRAMER. Bæotiam suam habuisse Argos colligas e Suida apud quem Acusilaus esse dicitur Ἀργεῖος ἀπὸ Κερκῆδος πόλεως; οὐσης Αὐλίδος πλησίον, nec non e glossa Hesychii : Ἄργος Ὑάντιον (Ἀργοῦδιαντον cod.) Βοιωτίας. Fortasse igitur post ea quæ de Harmatis incolis civitate ab Argivis donatis leguntur, nonnulla exciderunt quibus Strabo etiam Argos locum vel regionem in hoc Bæotiæ tractu exstare vel exstitisse dixerat, adeo ut ad hæc referenda essent verba εἰς Ἄργος. Sin verba corrupta esse cum plurimis censes, conficere possis leg. esse εἰς Γραδὸς [στῆθος vel ἔδος]; nam collis hic e Xenophonte (Hell. 5, 4, 51) aliisque notus, inter Solum et Tanagræam ditionem situs erat. Sin notius nomen desideres, in promptu foret : εἰς Γρατῶν vel εἰς Ὠρωπον. Omnia in meras retrusa sunt conjecturas. || ἀπιδόντι] ἀνιδόντι probabiliter Mein. || 24. « Inter *k* (post quod pars literæ sive *a* sive *ω* superest in *A*) et ἐν quindecim fere literæ interciderunt in *A*, nec restitutæ sunt. » KRAM.; καὶ ἡ Ὑρία ἐγγὺς τοῦ ὁδοῦ conj. Grosk.; quod propter situm locorum admitti nequit. Meinekios in Vind. p. 136 conj. : ἡ Τάναγρ. κ[ώμη] ἡ δὲ Φαραὶ κώμη] ἐν δεξιᾷ κεῖται. At Τάναγρ. non κώμη, sed πόλις (v. 352, 32). Fort. fuit : ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγραικ[ή] ἡ δὲ Παρασωπία] ἐν δεξιᾷ κεῖται. || 25. Ὑρία codd.; em. Cas. Eustathius ad II. β, 496, p. 264, 44 ita habet : Ὑρία τῆς Ταναγραικῆς πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς Θηβαϊκῆς || 26. Ὑρριεύς *acgh*. || 29. Ὑρρίην codd. || 34. Ἰωνίδι *BEI* Ald. || Ἐλεῶν] καὶ Αἰολέων *acgh*, Ἐλαιῶν *Bk*, ὁ Ἐλεῶν *A* m. sec., ὁ Ἐλεῶν

Eustath. ad II. β, 500. || 35. ἐλεῶν *a*, sed infra add. αἰολέων, quod præbent *gi*; ἐλαιῶν *Bk* Ald. || 37. Εὐβοίαν Ald. || 41. Κηφισὸς *A*. || 42. Ἀλαί] ἄλλαι codd.; em. Palmer. || 45. Verba διάρμα... πολὺ ἐλάττους aut post Ὀρόβιαι (lin. 49) transponenda, aut κεῖται... Ὀρόβιαι delenda esse censet Meinekios. || 49. Αἰγῶν interciderit in *A*, legitur in *bkno* Epit. || Ὀρόβιαι] Epit.; Ὀρόβαι codd.

P. 348, 5. Ἴσαν m. pr. *Ac* et *ghikino*. || 10. Lacuna expleta est in *bkno*. || Νῖσαν] Ἴσον e Palm. conj. Tzsch. et Cor. || 11. Duodecim fere literæ interciderunt in *A*; ἦν γὰρ ὁ Ἴσος πόλις ἐν τῇ] *gbno*; ὁ μώνυμος πόλις ἐν] *M*. conj. Kr.; ὁ μώνυμος πόλις τῇ] *M*. Mein. || 12. Inter πρὸς ἐλ ἱρώνος duodecim fere litt. deletæ in *A*; τὴν ὑπὸ ρειαν Κίθα] ἱρώνος suppl. Grosk.; πρόσ[χωρος τοῦ Κίθα] ἱρώνος Mein. || 17. Φαράς correct. in *a*, Φηράς *aBcghikl*. || 18. ἐστὶ] ἐτι *Agno*. || 19. Φηρῶν *Bchikl* et sec. m. *a*. 26. νότον.... ἀρκτον *Bkl*. || 31. δὲ] δὴ *BEkl*. || 33. τὰ δὲ ante καὶ codd. praeter *i*, sed sec. m. in *ABk*. || 47. γίνεται] δύναται *Bl*, Ald.; δύναται γίνεσθαι Pletho. || 47. καὶ] ἡ *Bkl*.

P. 349, 4. μὴ] *x A*, tredecim fere literis ante Πλαταιὰς deletis; μηκέτ' ἔχουσιν ὡς πρότερον *g* m. sec. et *no*; μὴ λέγεσθαι sec. m. in *A* ad extremam marginem adscript; inde μηκέτι λέγεσθαι ἐτύμως Corayus. || 13. Κηφισὸς *B*. || 15. ἄς e Plethone additum. || 17. δὲ post χάσμα add. *Acgh*. || 21. ἡς ἐμνήσθημεν Grosk.; in *A* sex fere litt. exciderunt; ἡς εἶπομεν *gbkno*; ὡς εἶπομεν Cor. || 28. ὁ μεταλλεύς τῆς Κρήτης codd.; em. Freretius (*Mém. de l'Ac.* t. 23, p. 142). || 34. δ' οἰκίσαι] Sic lacunam septem fere litt., quæ est in *A*, explevit Cor.; λέγεται καὶ κατὰ Κερρ. *bgno* Ald. || 34. ὑπῆρξε] Leg. ἐπῆρξε e conj. Cor. || 42. προσάναλ. codd.; em. Cor. || 52. Φανητέων codd.; em. Cor.

P. 350, 5. Lacunam 14 fere litt. explevit Grosk.; πλησίον καὶ τὰ τοῦτου δὲ habent *bkno*. || 10. Novem fere litt. lacuna in *A*; lacunam *c* explet verbis καὶ τῶν λιμνῶν; in *Bk* ante v. κειμένων add. μεταξὺ. Inde Corayus : καὶ τῶν ἐλεῶν καὶ τῶν λιμνῶν. [τῶν δὲ] μεταξὺ κειμένων etc. τῶν δὲ περὶ ex Grosk. conj. rec. Kr. et Mein. || λιμνῶν] λειμῶνων codd.; em. Cor. || Τρεφία] Τριφυλία Ald., Guarin. Cf. Steph. Byz. : Τράφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. Τὸ ἐθνικὸν Τράφιος ἢ Τραφεύς. Nicander Ther. 888 : ἡ δὲ σίδας ψαμαθίδας, ἃς τε Τρόφεια (sive Τρέφεια, uti est in schol.; τρέφει αἶα codd.) Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδαρ. Lacum Trepheiam alius nemo memorat; sed cur nullum fuisse, nostroque loco nonnisi unam Cephissidem sive Hylicam paludem memorari, verbaque ἡ τε Τρέφεια aut mutanda aut delenda putemus, causa est nulla. Ceterum, ut hoc addam, Schneiderus ad Nicandr. l. l. legi voluit : μεταξὺ δὲ τῶν ἐλεῶν καὶ τῶν λιμνῶν κειμένη ἐστὶν ἡ τε Τρόφεια καὶ αἱ Κῶπαι καὶ ἡ Ὑλη ἡς μέμνηται etc.; Müllerus *Orchom.* p. 81 : Μεταξὺ δὲ τῶν παρακειμένων λειμῶνων ἡ τε Τρόφεια καὶ ἡ Ὑλη, ἡς μέμνηται. Groskurdus : τῶν ἐγγὺς περικειμένων λιμνῶν ἐστὶν ἡ μέγριος Ὑλική, ἡ καὶ Κηφισίς. Quæ Du Theilius et Falconerus commenti sint, non memoro. || ἡ Κ[ηφισίς] sic e Falconeri conj. Cor.; ἡ Κωπαὶς *abcghikno*; in *A* nonnisi ἡ *K* literæ prima manu scriptæ supersunt. Ceterum ante μέμνηται supplendum etiam est ἡς : Corayus δὲ particulam post μέμνηται inseruit. || 15. sqq. Inclusa sunt glossatoris. || 17. κώμης] πόλεως *BEkl* Pletho. || 27. ἡ δὲ Casaub.; καὶ codd. || 35. ὁ Τύχιος Tzsch.; Τύχιος codd.; om. Eustath. ad II. 2, 500 et Mein.; recte. || 39 sqq. Lacunas Groskurdium maxime secutus, explevit Kramerus, a quo in nonnullis recedit Meinekios, qui lin. 40 scripsit : τόπων ὑπογράφουσιν, ὥστε] λόγῳ. Dein lin. 42 : ἀξιολόγων καὶ τῶν

- μή· και] χαλεπὸν ἐν, quod præstat. Denique lin. 47 : πειρώμ[εθα περιοδεύειν], et lin. 50 : χρήσιμον ἢ [πρὸς τὴν ὑπόθεσιν].
- P. 351, 1. παραλειφθὲν Cor.; παραληφθὲν codd. || 4. Ἀνθηδὸνα Eustath. ad II β, 497 p. 265, 22; ἀπέχουσα marg. A m. sec. || 6. Σχοινεύς scribi voluit Politus ad Eustath. I. I. || 10. ἵναι Epit.; εἶναι codd.; ἔμεν editt. ante Kr. inde a Xyl. V. Steph. Thes. gr. t. 3, p. 271 s. v. εἶμι. || 15. Σικυωνία Cor.; Σικυῶνι codd. || 16. ποταμὸς ante Ἀσωπος addit Epit. || 16. ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ codd.; em. Cor. Verba εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι... τούτῳ ejecit Mein. || 18. Σκάρφη] Σκάρφαι codd.; em. Xyl. || 19. Ante δ γὰρ excidisse videtur : ἡ δὲ Παρασωπία τῆς Θηβαΐδος, monente Groskurdio. || 21. Πόντια codd. || 29. παραβρεῖ] παρὰ codd.; em. Du Theil. || 41. Θεσπειαὶ A et sic in sqq. || 42. Κρεουσίδα] fort. Κρεουσίδα, ut Kr. putat, coll. Xenoph. Hell. 5, 4, 16, Pausan. 9, 32, Stephan. || 47. Duodecim fere litt. lacuna in A ; αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς *bcghi* et *no*, nisi quod hi omitunt v. ἐκεῖνος. Kramerus conj. : ἐ[πη ποιησάμενος κατὰ] τοῦ, Meinekius : ἐ[πιλαβόμενος] τοῦ. || 48. λέγων post πατρὸς addunt *bkno*. || μ[ετανέστη πρό]τερον suppl. Kr.; μ[ετέστη, θρασύ]τερον λέγων Mein. In A decem fere litteræ exciderunt. || 50 et 51. Lacunæ expletæ sunt in *h* m. sec.
- P. 352, 1. αὐτοῦ e Palmerii conj. Cor.; αὐτῇ *acghi*, αὐτῆς *Bkln* Ald. || 4. Κρισαίου *BEI*. || 8. παραλίας] Sic septem vel octo litterarum lacunam, quæ est in A, expleant *bkno*. || 10. Ὀλμιάς suppl. Palmer. || 11. Decem fere litt. lacuna in A ; τοῦ κόλπου τοῦ[του συμ]βέβηκε *bkno*; τοῦ [Κρισαίου συμ]βέβηκε Kram.; Παγὰς Cor. || 13. περὶ ἧς εἰ[ρήκαμεν] suppl. *bkno*; ὧν dedit Grosk. || 14. Κορινθιακοῦ ante v. Παρνασσοῦ add. *Bkl*, Φωκικοῦ Pletho. || 20. Πιερίαν *Bkno* Ald. || 21. Πίπλαιαν *Acghi* *no*. || 28. Θεσπιᾶσιν Cor. || 30. τινες] πολλοὶ Eustath. ad II. β, 498. || τὴν θέαν] τὴν Θεσπειαν vel τὰς Θεσπιάς leg. esse monuerunt editt. || 34. Μετὰ δὲ Θ.] Sic lacunam, quæ est in A, bene explet i; Ταῖς δὲ Θεσπιάς legitur in *bkno*. || 35. ὡς δ' αὐτὼς λέγει καὶ *bkno*. || 38. Post Πετεῶνα editt. ante Kr. inde a Xyl. add. ex II. 2, 501 : ὡκαλέην Μεδεῶνά τ' || 39. δὲ] δ' ἐστὶ *no*. || 43. Κρισαίῳ *BEI*. || 44. Βοιωτικὸς *BEI*. Eustath. I. I. || 47. Quatuor fere litt. in A exciderunt; [πετε]ῶν legitur in *bkno*; [ὕφ' ἐτέ]ρων conj. Kr.; [ὕπ' ἐν]ίων Mein. || 48 et 53. Ὠκάλαι] Ὠκάλαι Xyl.; Ὠκαλέα Cor., Mein. || 49. Ὀμηρος post φησι add. *BEkl*.
- P. 353, 4. Ἀλιάρτος] Leg. aut Ἀλιαρτία aut Ἀλιαρτίς; hoc est probabilius. || 15. οἰκεῖται] κεῖται Pletho. || 22. Γλίσσαντα *BL*. || 27. Ἰωνίας] Ἰωνίας codd.; e Plethone em. Tzsch. || 29. Κουάριον] Κουράλιον conj. Palmer., coll. p. 376, 35 et Callimach. lavacr. Pall. v. 64. At vide p. 354, 32 et 374, 12. || 31. ἄσος Ἀθάνα ἀπολε codd. || 32. ἀ ποι] ἀπὸ codd.; dein Κορωνίας codd.; Κορωνίας Schneidewinus et Meinekius, Κορωνέας Bergk. || λαίῳ] « Λάϊον loci nomen fuisse videtur prope Coroneam. Cf. Hippocrates Epid. 3, p. 134 et 142 ed. Littr. : ἐπὶ τοῦ Ἀγίου, de quo nuper dixi in Comment. de Hippocr. Epid. in Relat. menstr. Academ. Berolin. 1852. » MEIN. Ceterum pro ἐπὶ λαίῳ ναυῶ legitur in A, ἐπιδῶν αυῶ, in c ἐπιδῶν αυῶ, in g ἐπιδῶν ανῶ, in *hi* ἐπιδῶν αὐ-τῶ. Hæc sicuti reliqua quæ in hoc Alcæi loco corrupta sunt, correxit Welckerus. || 37. οὖν] γὰρ *n* pr. m. || 38. ἐν τῇ] ἐν [ταύτῃ] τῇ Cor. Deinde post Μεσσηνιακῇ excidisse videri Κορώνη probabilis conjectura est Groskurdii, qui præterea pro Μεσσην. leg. opinabatur Θεσσαλικῇ. || Κορωναεῖς] Κορωνεῖς *BEI* et sec. m. A et Eustath. || 43. Ὀλμείου] Ὀλμίου *Acghilno*, Ὀλμειοῦ *E*. || 48. Μεγαρίδος] Βοιωτίας recte Pletho, Du Theil, Cor., Grosk., Mein. Dein εἰσὶ suppl. editt.; αἱ mavult Kr., idque dedit Mein. || 51. Μαρδώνιον codd.
- P. 354, 4. μῆμα Cor.; μνήμα codd., σᾶμα in epigr. Theodoridæ (Anthol. Pal. 13, 21). Versum Theodoridæ a glossatore additum esse recte censere videntur Corayus, Kram., Mein. || 5. Γλίσσαντα *a*, Γλίσσαντα *BL*. || 7. « Inter δρι et ἱπτει sex fere litteræ interciderunt in A. Recte haud dubie δρία scriptum fuisse judicavit Brequigny, sed nemo adhuc docuit, quomodo intelligenda sint verba γεώλοφα καλεῖται δρία. Ad Ægialei sepulcrum, de quo loquitur Pausanias, 9, 19, 3, referenda censuit Falkonerus, eumque secutus Groskurdus proponit πρόσκειται s. πρόκειται pro καλεῖται : quæ parum sunt probabilia. Præterea δρία vox poetis tantum usurpata tam aliena mihi videntur a dicendi genere, quo Strabo uti solet, ut verba illa ex margine huc illata esse putem. Inde fortasse explicandum est quod et γεώλοφα et δρι accentu carent in A. In proximis recte conjecit Groskurdus ὑποπίπτει, parum apte relativum οὗς præmittens ad δρία referendum. » KRAMER. Meinekius in editione Strab. verba γεώλοφα καλ. δρι ejecit; in Vindiciis ita habet : « Si γεώλοφα δρία populare et usitatum apud Bæotos Hypati montis nomen fuisse sumas, nihil in re ipsa offensionis est; nihilominus verum puto Kramerii iudicium, quoniam verba ista sicscripta constructione excidunt, quam Strabonem ita potius extulisse crediderim : καλεῖται δὲ δρία γεώλοφα. Ceterum videndum ne loco illi potius τρία γεώλοφα nomen fuerit, sive ita ipsum Hypatum vocabulum statuas, sive Hypatum cum Teumesso et Cadmea. » Ungerus in Theban. Paradox. p. 416 conjecit : ... καὶ τῆς Καδμείας· Γεωλοφία· ὅφωος καλεῖται δείρη ἐνταῦθα ἡ συνάπτει etc. Quæ omnia sunt violentiora. Glisas situm erat ad Hypatum inter summum hujus montis jugum et Teumessum vicum vel oppidum, a quo secundum Pausaniam septem distabat stadia; bene igitur habent verba πλησίον Τευμησσοῦ (quibus verbis oppidum non vero montem seu collem indicari ex articuli defectu intelligas); at non video cur his deinde subjiciantur καὶ τῆς Καδμείας, quum Cadmea a Teumesso occasum versus supra 40 stadia, a Glisante supra 47 stadia dissila esset. Potius una cum Teumesso vico etiam montem indicari expectabas. Quare in latinis conjeceram : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ [τοῦ] τῆς Καδμείας [ἀλώπεκος] γεωλόφου [δ] καλεῖται Δρί[ος, ὃ ὑπο]πίπτει. Sed hoc quoque violentius est, neque vulpis ista quæ Cadmeos infestavit, Cadmea, sed Teumesia dici solet. Ni fallor, legendum est : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς δασείας γεωλοφίας [ἧ] καλεῖται Δρί[ος, ὃ ὑπο]πίπτει. Ὅρη δασέα sæpius nomine proprio vocabantur Δρία; sic Δρίος erat mons Achajæ (Diod. 5, 50) et alius Naxi insulæ (Id. 5, 51). Cf Strabo p. 236, 11 : Δαυνίας περὶ λόφον, ὃ ὄνομα Δρίον. Vocem γεωλοφία habes apud Strabonem p. 147, 32 et 202, 11; nec alium novi prosæ orationis scriptorem qui ea usus sit. || 8. Ἀόνιον] ὄνιον *Aghi*, Ἰόνιον *bkno* Ald.; *cadit in campum domum* (sic enim nominant) Guarinus; em. Cor. Deinde duodecim fere litteræ in A desunt inter διατείνει et v. ἀπὸ. Groskurdus supplevit εἰς τὴν Καδμείαν, quod rec. Mein.; possis etiam μέχρις Θηβῶν || 12. πολίδιον pr. m. A. || 14. τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ editt. ante Kr. || 15. ὑπὸ ἑπὶ *n*. || 17. ἀφοδὸν] sic A; ἐφοδὸν *a* (sed in marg. add. γρ. ἀφοδὸν) *Bcghiklno*. || 2*. Duæ fere litteræ desunt in A, in quo sec. m. in marg. addidit περικινθεῖς (sic), hinc περικινθεῖς in c; δινθεῖς scr. Mein. Idem in Vindic. p. 142 proposuit ὀρμηθεῖς, addens κινθεῖς defendi posse Homericō illo II. α. 47 : αὐτοῦ κινηθέντος. || 29. γᾶν Kram.; γῆν codd.; dein τε deleri vult Bæckh. ad Pindar. t. 2, p. 595; θάλασσαν codd.; σκοπιαῖσι codd.; μεγάλας suppletum in marg. A et in cett. codd. || 30.

- δαινίσσατο *Acghi*; fort. leg. esse διζήσατο, *perquisivit*, conj. Meinek. in *Vindiciis*, ubi totum Pindari locum in hunc modum refingendum esse suspicatur: Γὰν τε καὶ [πᾶσαν] θάλασσαν, καὶ σκοπιαῖσιν[ἀκραι]ς [πτῶν] ὀρέων ὑπερῆστα, καὶ μυχοὺς διζήσατο βαλλόμενος κρηπίδας ἀλσείων. Bæckhius δινάσατο vix recte interpretatur *concussit*; δινάσ' ἀπο conj. Dindorf. in *Thes.* v. δινάζω, quod quid sibi velit non magis intelligo quam Meinek. Nescio an fuerit: καὶ μύλους δινάσατο, *et magnos lapides volvit.* || 37. Πτῶν] Leg. Πτῶν ex præcepto Arcadii p. 122. || 38. Πτωίου Mein.
- P. 355, 3. οὐτε] οὐδὲ Mein. || 6. τέκτονος] Μήνοος legitur in Il. ε, 43, quod ap. Strabonem reposuerunt Du Theil, Cor., Grosk., Mein.; recte haud dubie, præsertim quum τέκτονος vox in A m. sec. suppleta sit. || 9. Τιφώσιον *Ach.* || 16. ἐνθάδε] ἐνταῦθα editt. ante Kr. || 26. καταφυγεῖν Cor. || 27. Τιφώσιον codd.; mutavit Tzsch.; dein Τίλφωσσα codd. || 47. ἐτέροις] ἐτέραν *acghi*.
- P. 356, 1. Βοιωτικῷ *Bl.* || 6. Leg. πολυχρηματήσαντες cum Cor. et Mein. || 18-45. ἀνάγκη γὰρ etc. glossatoris esse recte monuit Kram.; eiecit hæc Meinek. || 22. μὴ additum e conj. Tyrwhitt., qui scribi voluit ὅ τε μὴ λαμβ., quod rec. Mein. || 24. ἔχει] ἔχοι A; om. Coray., scribens ei δὲ ἀμφοτέρω, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. || 27. « Post ταμείου, qua voce pagina finitur, cum folium integrum intercidisset in A, ea quæ leguntur inde a παύσσονται usque ad ἐσπερίων καὶ τῶν (p. 357, 49) sec. m. restituta sunt. » KRAM. || 40. διάγωσιν] ἀγῶσιν Mein. || 43. ὁ [πλείστην] τρέφειν Mein. || 47. ὄν] ὄν codd.; em. Mein. || 53. ψυχρότατα... εὐχειμερώτατον (p. 357, 5) ej. Mein.
- P. 357, 25. Φωκίδος] Λοκρίδος codd.; sed Φωκίδος sec. m. in marg. B et inter versus n. || 29. οὐδ' ἐκεῖ] οὐ δοκεῖ *Eacil* et pr. m. B; καθήκει Mein.; καθήκειν codd. || 30. Κρ:σαίω Kr.; Κρ:σαίω et mox Κρίσσα codd. || 32. Ἀντίκυρα Kr., Ἀντίκυρα codd. || 35. Παρνασὸς *abl* et similiter in sqq.
- P. 358, 1. Lacunas quæ in seqq. notantur explerunt editt.; quod de singulis ubique fusius explicare operæ non est pretium. || 2. Καὶ ἡ πᾶσα Οἰταία Mein. suppl. || 17. τὸ δὲ πρὸς ἔω Φωκεῖς ex Epit. editt. ante Kr. || 19. περικ:] παρακ. *Bl.* || 21. παρα[ἀλλήλοι] Du Theil.; παρα[ἀμύχαις] *bkno* editt. ante Kr.; e conj. Du Theilii em. Kr. || 2. ἡ δὲ ἐσπερίος] *bkno*; ἡ [δὲ νότιος] Du Theil., Cor.; ἡ δὲ πρὸς νότον] ob lacunæ spatium Kr. || 24. παρα[ἀλλήλοι] οὐ]δὲ e conj. Du Theilii; παραμύχαις οὐδὲ *bkno*. || 28. [τῶν τοιοῦτων χω]ρίων *bkno*; em. Du Theil. || 41. Πηλείδω Ἀχιλλῆος, ex Hom. reposuerunt editt. ante Kr., recte haud dubie. || 45. ἐν ἀγαθῇ add. editt. ante Kr. || 46. γινώριμοι post ταῦτα add. editt. ante Kr.; τιμαῖοι εἰσιν inter versus habet n man. sec. || 52. ἐμβ.] εἰσβ. *BEI* et sec. m. A.
- P. 359, 5. ἐπὶ] μέχρι *Acghino*, sed ἐπὶ in marg. A m. sec. || 6. ὄρων] ὄρων *AEcgghilno*, μερῶν B; em. Kr. || 16. Κίρρι] Κίρρι E et sec. m. A, editt. ante Kr. et Meinek. || 18. προκ.] πρόσκειται A m. sec., g, Pletho, Eustath. ad Il. β' 526 p. 273, 32., Tzsch., Cor. || 19. τῇ Κίρρᾳ A m. sec., *BEgl*, Pletho, Eust., Tzsch., Cor. || 20. γὰρ] δ' *BEkl*; Κρίσα] Κρίσσα codd., editt. ante Kr. || 21. Ἀντίκυρα *Eno*. || 27. Οἰταίων] Μαλιακὸν Pletho. || 28. Κρίσα] sic A; Κρίσσα *Bkl*. || 29. « Post ἡ μὲν cum manifesto quædam exciderint, in marg. n addita hæc: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρισθαίων, αὐτὴ δ' ἡ Κρίσα, quæ in verborum seriem recepta sunt in o et Ald. ita, ut pro Κρισθαίων legatur Κρ:σαίων in illo, Κρ:σαίου in hac, simul incommodissime subjungantur verba ἡ δ' ὕστερον. Commodior est Plethonis scriptura: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρ:σαίων· αὐτὴ δ' ἡ Κρίσα ὕστερον, quam
- rec. Tzsch., Cor. Illud tamen Crissæorum bellum, quod nemo antiquorum novit, interpolatori debetur, nec diutius curandum est. Sed quid Strabo ipse scripserit, eo difficilius est divinare, quod Cirrhæ et Crisæ res mire confudit, et ad Crisam retulit quæ ex reliquorum scriptorum testimonio ad Cirrham referenda sunt: cf. imprimis Callisthen. ap. Athen. 13, p. 560, C; Schol. Pind. Prolegg. ad Pyth. Suspiciari possis: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Σόλωνος, ἡ δ' ὕστερον κτλ., coll. Pausan. 10, 37, 5; Polyæn. 3, 5; Frontin. Strat. 3, 7: sed incertissima hæc sunt. Mirifica est Guarini interpretatio: *illa quidem ad sinum Crissæum, Crissa vero postea ab Eurylocho* etc. » KRAMER. || 31. Κρ:σαίων codd. et editt. ante Kr., et sic in sqq. || πόλεμον] κόλπον m. || 40. χώραν A m. pr., χάριν A m. sec. et celt. codd. || 41. Νῦν μὲν ὄν ante ὠλιγώρηται add. *Bkno*, Pleth., editt. ante Kr. || δ' ἔκων] δ' ἔκα πῶς n, δ' πῶς o, πῶς Pletho, Tzsch., Cor.; καὶ om. Pletho, Tzsch., Cor. || 42. ἐτιμᾶτο e Plethone additum; ἐτιμήθη conj. Cas., idque dedit Mein.
- P. 360, 3-12. ἡ μὲν ὄν etc. interpolatoris esse monuit Kr.; eiecit Mein. || 11. πλείων] πλείων codd.; em. Tzsch.; ἐπεδήμει Cor.; ἐπιδημῆ codd.; ἐπιδημοῖεν add. in n. || 15. προσελάβετο *Bkl*. || 34. μετασχούσας Ald., μετεξούσας Pleth., μεθεξούσας Tzsch., Cor. || 43. προσήλθον] συνήλθον A m. sec. et codd. celt. || 47. μετῆν καὶ τούτων quum m. sec. in A scripta sint, fort. genuina non sunt; μετῆν αὐτῆς conj. Grosk., μετῆν μόνοις propos. Kr.; sed præter necessitatem, quum τούτων percommode ad τὴν τε ἑαρινὴν καὶ τὴν μετοπωρινὴν σύνοδον referre liceat. || 54. χρημάτων δὲ χάριν τῶν ἀναθημάτων codd.; δὲ sustulit Cor., in γε mutavit Mein.; δ' post τῶν inseruerunt Cor. et Mein. Pletho habet χρημάτων ἔνεκα· τῶν δ' ἀναθ. etc. καὶ ante ἀναθ. in no.
- P. 361, 1. τὰ δὲ πλείω μένει] Hoc quum parum sit probabile, nescio an leni manu emendandum sit τὰ δ' ἐτι διαμένει. || 8. ὑπονοοῦσιν] ἐπινοοῦσιν codd.; em. Grosk. || 12. Quattuor fere literarum in A lacuna; τότε vel ὅπ' αὐτῶν conj. Kr.; ὑπὸ τούτων Cor. || 13. Post χρημάτων in editt. ante Kr. legitur: ... Δέγει δὲ καὶ ..., lacuna notata tum ante tum post hæc verba. || 17. Decem fere literarum lacuna in A; οὐτ[ε] τούτοις ἀν[τ]ιπροσ[τ]ήκοι conj. Kramerus, quæ lacunæ spatium excedere videntur; οἷς [οὐ προσ]ήκει scr. Cor.; οὐτ[ε] δὲ τούτοις] εἰκὸς τὰ conj. Grosk., traditas literas parum curantes. || 18. ὡς add. Grosk. || 21. κατὰ] τὸν κατὰ editt. ante Kr. inde a Xyl. γῆς] γῆν no || 22. κατορωρύχθαι E Mein. || 25. φυγεῖν] πέτεσθαι editt. ante Kr., *evolavit* Guarini. || 28. ναῶν] νώτων A (ώτων sec. m. in A) *cgghi*, νωτὸν l; om. vocem *Bno*; em. Cas. || 39. Δελοῖ μετὰ τ. K. πόλεμον, οἱ δ' Ἄμφ. codd.; em. Tzsch. || 44. ἀνάκρυσιν no Ald.; ut lin. 49, ubi ἀγκρυσιν Cor. et Mein. Sane alterutro loco mutandum fuerit. || 52. ἐπιπαιανισμὸν no Cor., Mein. || γινόμενον in spatio vacuo supplevit m. sec. in A, supra scripto ὄντα; om. vocem *Bkl*; in k tamen postea addita est.
- P. 362, 1. ὡς] ὅθεν Cor.; verba ὡς ... λαμβάνειν recte Mein. eiecit videtur. || 3. Cum Meinekio, ejecta voce εἰς, legas... θηρίου, μιμουμένων ὡς ἀν. κ. ἐσχ. τ. σ. || 8. ἐξ ἀρχαῖς *acgh*; ἐν ἀρχαῖς *hno*. || 23. δὲ et dein αὐτὸν inclusit Cor.; δὲ etiam Kr. et Mein. ejiciunt. Si quid mutandum, lenior mutatio est, si lin. 20 pro εἰπὼν legeris εἶπεν. || 28. Παρνασίους Kr.; Παρνασίους codd. || 42. καὶ αἰ] καίεν Cor.; fort. leg. καίεν αἰ conj. Kr.; καίεσθαι et dein ποιουμένων Grosk. || ποιουμένων] ποιουμένος (sic) A, ποιούμενος *cgghi*, ποιούμενοι no. « ποιουμένοις, quod in scriptis esse ait Cas., unde sumptum sit nescio. » KRAM. || 49. τύπον] τόπον codd.; em. Tyrwh. Cf. p. 19, 20. Inter παραπλήσια et καὶ quum in A duodecim fere

- literæ exciderint, verbum τούτους, quod sec. m. restituit, ad explendam lacunam non sufficit; in *no* est τούτους εἰρηκε; fuisse τούτους ἐστὶ conj. Kr. || 52. Αἰολέας] Κούρητας conj. Du Theil et Grosk.; absque causa idonea. || 54. « Verbo Ἐπειὼν subjungunt τούτους δ' ὑπ' Ἀλκμαίωνος κτλ. *Bl.* In *A* autem cum post Ἡλιδος in ultimo paginæ versu interciderint duodeviginti fere literæ, sec. m. addita sunt Ἐπειὼν τούτους ὑπ' Ἀ. deinde, initio paginæ proximæ sex fere literæ, quæ interciderant ante τῶν ἐχθρῶν, sec. m. non sunt restitutæ, nec vox priore in pagina cœpta in hac est finita. Librarius enim, qui resarciendum hunc codicem sibi sumpserat, ex codice suo decurtato scripturus fuerat τούτους δ' ὑπ' Ἀλκμαίωνος, verumtamen cum verso folio alia scripta fuisse intelligeret, cœpto destitit. Fideliter reddiderunt quæ in *A* habentur *cghi*, lacuna inter ἀλ et τῶν relicta: inserto autem ἀλλήλων explerunt *bhno* editt. Hæc igitur nulla esse auctoritate apparet. Quod dudum recte iudicantes Du Theil et Grosk., causas vero non perspicientes, conjecturis infelicibus tentarunt hunc locum, quem contrarium falso putarunt iis quæ infra p. 464 ed. Cas. traduntur. Fortasse scriptum fuit κρατηθῆναι δὴ ὑπὸ τούτων τῶν ἐχθρῶν. » KRAMER.
- P. 363, 3. ἐξ ἀρχῆς] ἐξῆς Cor. et Mein.; conjicerem ἐφεξῆς, si conjectura opus esset. || 4. ὀπισθεν ὁ Μάραθος] ὀπισθ' ὁ Μάραθος *Agino*. Vulgata quum sensum commodum non fundat, Meinekius scripsit Ὀπισθομάραθος; in quo ne quis offendat, comparat vir doctissimus Ὀπισθολεπρία nomen; sic enim Strabo p. 54, 37 Ephesi urbis partem eam quæ ὀπισθε τῆς Λέπρας ἀκτῆς sita erat, dictam esse refert. « Similiter, inquit, oppidulum Ὀπισθομάραθος dictum esse potuit, quod pone agrum fœnicularium situm erat. » Fieri potest ut ita res habeat, quamquam tale oppidi nomen magnopere miror. Corayus post ὀπισθεν lacunæ signum posuit. Marathum novimus Syriæ vel Phœniciæ oppidum (Quod ap. St. Byz. legitur: Μάραθος πόλις Ἀκαρνανίας: ὁ πολίτης Μαραθηνός, id corruptum esse recte, opinor, censuerunt Gronovius et Meinekius; nī fallor, refingendum est: Μάραθος πόλις [Φοινίκης, πλησίον] Κάρνης vel Κερνῶν.); at de Phocidis Maratho aliunde non constat. Apud Steph. Byz. legitur: Αἰγίσθενα, πόλις Μεγαρίδος ... Ἀρχάδιος δ' Αἰγισθένειαν αὐτὴν φησι καὶ Φωκίδος πόλιν: in quibus vereor ne perperam dicatur Arcadius cum Megaride confudisse Phocidem; immo duo oppida maritima, alterum Phocidis, Megaridis alterum, fuerint, quorum hoc apud Strabonem memorari suspicor. Quum αἰγο et αἰγι in compositis verbis vel promiscue adhiberi vel perperam permutari soleant, in antiquioribus Strabonis codd. vitiose scriptum fuerit: Αἰγισθενία: ἐνθεν Μάραθος; dein excidit ἐνθεν; αἰγισθε mutatum in ὀπισθε; via terminatio ob sequentis μα similitudinem neglecta est. Fieri etiam potest ut olim exaratum fuerit ἐν τῇ παραλίᾳ ... πολίχινόν ἐστιν [Αἰγίσθενα], ὀπισθε δ' ὁ Μάραθος; in quibus Αἰγίσθενα propter sequentis vocis similitudinem omīssa foret. || 9. οὐδ' ἢ Me. suppl. Kr.; οὐδ' ὁ M. Tzsch.; καὶ ἢ Me. cod. i; in *A* sex literæ exciderunt. || 13. Verba Θουκυδίδης ... φησί ej. Mein.; alia prorsus tradit Thucyd. 2, 29; quare Θουκυδίδης: ἄλλοι δ' ἐν Μεγάροις φασὶ editt. ante Kr. inde a Casaub. Cum codd. nostris facit etiam Eustath. ad Il. β, 502 p. 274, 31 R. || 17 δ' ἔχον *ABElk*, misso οἱ. || 18. « Inter ὁμωνύμως et τῶ οἱ δὲ decem fere literæ in *A* exciderunt, ita ut præter τῶ φυ, quæ sec. m. addidit, alia vacula quædam videtur scripta fuisse. Groskurdus proposuit μόνον, quod parum placet. » KRAM. || 29. οἱ δ' ἐνοικ. Τρ. λεγ. fort. delenda esse putat Mein. || 43. ἐκείνης] Leg. ἐκείνου eum *Bno*. || 44. Θετταλίας] Θαλάττης codd.; em. m. sec. in *n*.
- P. 364, 2. Lacunam explevit Politus ad Eustath. t. 2, p. 567. || 3. Sex fere literæ exciderunt; ὀρίων *bikno* pro ἰων dederunt; ἀν[ὰ μέσον χωρί]ον conj. Kr. || 8. Ἀδύλιον] Δαύλιον codd.; em. Politus, nisi quod Ἡδύλιον pro Ἀδ. scripsit, quod em. Kr. || 9. « Ὑφαντεῖον cum nullo alio loco commemoretur, ac p. 416 ed. Cas. in Acontio monte Orchomenus sita esse dicatur, hoc nomen pro illo reponendum esse censeo cum Palmerio (Exerc. p. 319). » KRAMER. « Mutatio haud lenissima, ac crediderim potius alterum montem alterius partem fuisse: at nominis formam mihi suspectam esse non diffiteor. Nullos enim novi neque Ὑφαντας neque heroem Ὑφαντα. Ita vide ne fuerit Ὑσαντεῖον. Hyantes, vetustus Bœotiae populus, hæc ipsa loca tenebant, ac postea etiam cum pristinis sedibus ejecti in Phocidem concessissent, vicinas Orchomeni regiones incolebant ibique Hyampolim condebant. Jam Hyantes etiam Hysantes et Hyampolim Hysampolim dictam esse præter Eustathium ad Hom. p. 275, 4 docet Schol. Ven. Il. β, 521: Ἰστοροῦσι δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ σὺν τῷ σ λέγειν Ὑσάμπολιν. Quid igitur mirum est montem illum ab incolentibus dictum esse ὄρος Ὑάντειον, et hæsisse monti nominis formam antiquam et ab indigenis usurpatam? » MEINEKIUS || 13. Πανοπῆα διὰ] Mein.; Πανοπη διὰ *Ag*, Πανοπιδιὰ, et supr. Πανοπηὸς διὰ i, Πανοπιδὰ *Bkno* et editt. ante Kr.; Πανόπην Kram. || 14. καὶ τε] καὶ δὲ codd.; em. Cor. ex Theone ad Arat. Phaenon. 45, ubi idem Hesiodi versus citatur. || 15. Παραποτ.] ποταμούς codd.; em. m. sec. in *n*. Quæ in sqq. sunt lacunæ explerunt Du Theil, Cor., Grosk., Kram. || 20. Verba ἔκτος ... Δυρκείου ej. Mein.; Strabo p. 370 Cas. Inachum e Lyrceo oriri dicit, Cephisum Argivum memorat nullum. || 46. Ἀλαῖς] ἄλλοις codd.; em. Holstenius ad Steph. B. s. v. || κατέληγεν Mein. || 48. Εὐδοίαν *no*.
- P. 365, 4. εὐθυνόμεν Ὀπίους *A*; κεῖθει νομοπόεις, margo *A* in sched.; κεῖθει νομῶς Ὀπόεις *l*, κεῖθει Ὀπόεις *Bk*, κεῖθει Ὀπουντία *no* Ald.; κεῖθει ὄρου Ὀπόεις mgo *h*, Gronov.; Tzsch.; εὐθυνόμεν Ὀπόεις κεῖθει Cor.; κεῖθει ὄμῶς Ὀπόεις Kr. || 6. δ' ἐπινείου] δὲ Πηνειοῦ *Ahnop*. || 9. Αἰδεψὼν *ach*, Ἐδεψὼν *kno* et *B* ex correct., Ἐδηψὼν *l*, Αἰδηψὼν Strabo ap. Steph. s. v. || 11. καὶ ἑκατὸν] Quum non nisi 60 stadia sint, hæc verba tollenda et post vocem πεντήκοντα (lin. 14) transponenda esse censeo; nam a Cyno ad Cnemidem Strabo non potuit exputare stadia 50, siquidem a Cyno ad portum inter Cynum et Cnemidem situm 90 stadia exputat (lin. 31), prætereaque a Daphnunte ad Cnemidem 20 stadia numerat. Haud dubie igitur a Cyno ad Cnemidem 150 stadia exputavit, quamvis reapse non sint ultra 100. 12. οἰκῆσαι] οἰκεῖσθαι *Bkno*, ὠκῆσθαι Tzsch. || 24. ἐβασίλευσε *hi* Cor. || 26. φασιν Ἀρύκου codd.; em. Tzsch. || 49. ταῦτα] ταύτας codd.; em. Xyl. || Σκάρφεια] γρ. καὶ Σκάρφη sec. m. in marg. *A*; Σκάρφη. Ald. || 51. Lacunam explevit Grosk.
- P. 366, 2. Lacunam expl. Du Theil; [εὐήροτον δὲ νῦν ἐσ]τι Mein. || καλοῦσι] καλοῦσι δ' Mein. || 4. Lac. expl. Du Theil; [αἱ Αὐγειαί, τὴν δὲ χώ]ραν Mein. || 8. Ante Δάπην in *A* spatium quinque fere literarum vacuum; fort. οὐκ εὖ excidisse suspicatur Mein. || 10. Post σίγμα add. γράφουσιν *Bkno*. || 11. Τάρφη] Σκάρφη codd.; em. Kr. coll. Steph. v. Τάρφη et Φαρύγαι. || Θρονίου suppl. Grosk. || 21. ἀλλ οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων leg. fuerit e conj. Cor. || 39. Lac. expl. Cor. || 48. τὴν Οἶτην] ταύτην codd.; e Cas. conj. em. Cor.
- P. 367, 2. Αἰγίμιος] Αἰπάλιος codd.; em. Kr. || 12. Post Ἀθαμάνων Cor. add. οὕτως ἐκακώθησαν ὥστε. || 18. Ἀμυνάνδρου Du Theil.; Ἀμυνα *A*; γρ. Ἀμύντα *nh*; Ἀμύντου *b* Ald. || 25. τὸ ὄρος τοῦτο interpolatoris esse susp. Kr. || 36. Καλλίδρομος] Pletho. || 47. ἄς] ἢ Pletho, Cor. || 48. Ἀντίκωρον codd.; em. Kr. || ὁ Δύρας] Ὀλύρας,

- supr. Ὀλυρας sec. m., *A*; ὁ Λύρος *cgħi*, ὁ Λύρας *Bkl* Pletho, Ald.; ex Herodot. 7, 198 em. Hopper. || 53. ἐντὸς] Leg. ἐκτὸς cum Grosk.
- P. 368, 1. συμβάλλοντα] συμβάντα *Bkl* Ald. || 14. τελευτᾷ] ἐλεύθερα e Casaub. conj. Cor.; ἅπαντα ταῦτα πᾶσιν ἀν. conj. Kr.; ἅπαντ' ἀτελεύεται κ. π. ἀ. Mein.; malim ἅπαντα διαδεύεται π. καὶ ἀνέφυγε vel ἅπαντα ὀδεύτᾳ πᾶσι διανέφυγε. || 20. Quæ leguntur inde a voce οὕτως usque ad verba ὁ δὲ ποιητῆς (p. 369, 40) in *A* intercederunt et man. sec. restituta sunt. || 28. ἐβδμήκοντα] Legerim ἑκατὸν καὶ ἑβδ., quod a vero proxime abest; fortasse tamen Strabonis error subest, quum eadem 70 stadia redeant infra p. 273, 32. || 52. Παιονίας] « Pæoniæ mentio h. l. minus commoda, sed frustra tentant hoc nomen Du Theil et Grosk. » Κραμ. Pro ineptissimo isto Παιονίας Du Theil leg. proposuit Ποιονίας, de Ποίω s. Βοίω monte id nomen fingens; Πίνδου conj. Grosk.; Pindo ab occasu adjacet Paroræa regio. Itaque legerim Παρωραίας, quod in codd. sæpius abiit in Παρορίας Cf. p. 270, 20. 271, 10).
- P. 369, 7. Quum Amphilochoi quoque ad Epirotas pertineant, verba καὶ τῶν Ἡπ. ante Ἀμφίλοχοι transponenda videri monuerunt Du Theil, Cor., Grosk. || Ἀθαμᾶνες] Ἀκαρνᾶνες *acghilno*, Ἀχάονες *B*, Ἀχαρνᾶνες *k* || 9. Post v. Πίνδον quædam excidisse in quibus de planitie Thesalica sermo erat, recte monuit Palmer l. i. p. 321. Quæ vero ista fuerint, sciri jam nequit. Groskurdus hæc tentavit: ἡ περὶ Πίνδου [καὶ περὶ πηγᾶς τοῦ Ἀχελφού. Ἡ πλείστη δὲ μεσόγαια, καὶ μάλιστα ἡ περὶ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, πεδιάς ἐστι καὶ ταπεινὴ, διατείνουσα σχεδὸν τι μέχρι τῆς παραλίας,] πλὴν etc. || 15. ὑπερεκχεῖται edit. ante Kr. inde a Xyl. || 19. κατὰ add. Cor. || 26. Ἔστ.] Ἰστ. Cor. || 30. Φαρσαλίου codd.; Φαρσαλίας Pletho.; em. Kr. || 34. Πελασγιῶται] *n* e correct., *Bk* Ald.; Θετταλιῶται *acghilno* || 35. Θεσσαλιῶται insertum e conj. Buttmanni (Lexilog. 2, p. 277) et Grosk. || 37. καὶ add. Cas. || 39. Λάρισσα codd.; em. Kr. || 47. δὴ] δὲ *Bkl*. || καὶ, quod ejicendum, om. *Bk*.
- P. 370, 2. στρατείας codd.; em. Cor. || 8. πρόσφορον] πρὸς φόνον *A* pr. m. et *cgī* || 12. Versum ej. Mein. || 13. « Post παρῆναι pr. m. voculam (fortasse αὐτῶ) additam fuisse in *A*, e numero litterarum hoc versu comprehensarum colligas; plura deesse suspicati sunt Cas. et Grosk. in explicando hoc loco parum felices. » Kr. || 14. Verba interpolatoris, ὀλίγων ἐστίν, ej. Mein. || 18. Septem octove [litterarum in *A* lacuna. Δῆλος οὖν ταῦτα λέγων. εἴρηται conj. Kr., quod ferri nequit. Quæ sequuntur post v. ἔργων usque ad verba ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ om. *Bklnsu* Pletho et Ald.; exhibent vero ea quæ in marg. *A* leguntur: ὅτι (ὅτι om. *Bksu* Ald.; τῶν μέντοι pro ὅτι Pletho) τῶν ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ λεχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ (ἐστὶ om. *Bku* Ald.). || 20. Post ἐστὶ Pletho habet: τό τε Ἄργος τὸ Πελασγικὸν καὶ ἡ Φθία. Ἄργος τε γὰρ οἱ μὲν πόλιν δέχονται, quæ rec. Tzsch. et Cor. Post τό τε Mein. inseruit γάρ, et lin. 21 οἱ μὲν ante πόλιν. || 21. Θετταλονίχην codd.; em. Tzsch. || 32. καὶ ὅταν οὕτως· φεῦγον] καὶ ὅταν οὕτως φῆ ἔπειτ' *Acghī*; καὶ ἔπειτ' cett. codd.; em. Mein. || 41. Θετίδειον sec. m. supra Θετίδιον in *A*; idque recte rec. Mein. || 49. οἰκεῖσθαι *Acghī*; φκῆσθαι cett. codd. et Eustath. ad Il. β, 683, p. 320, 40 R. || 51. ἐαυτῶν] αὐτῶν *Bkln*, edit. ante Kr.
- P. 371, 15 et 16. Lacunas explevit Kr. || 24. ὄντες] μένοντες *Acghīk* (*k* ex correct.), μέν ὄντες *no*. || 25. Ὀρμενιον] Ὀρμενον codd.; em. Xyl. || 27. τῆς Πίνδου] τοῦ πεδίου codd.; em. Du Theil. || 26 sqq. Lacunas explev. Du Theil., Cor., Kr. || 33. Ἄλου] Ἄλου ex Homero Cor.; Ἄλου præter codd. etiam Eustath. ad Il. β, 682, p. 320, 3 R. || 37. Ἀλιούντα Cor. || 43. Τυμψηστῶ] Τεψηστῶ *Acghīno*; γρ. Τυμψηστῶ inter versus add. *n*, idque exhibent *bk* edit. ante Kr. Ceterum τῶ δρεῖ post Τυψρ. add. *bkno* edit. ante Kr. || « Inter Δόλοφιν et δὲ cum octo fere literæ intercidissent, καὶ sec. m. post illam vocem additum est in *A*; eadem lacuna, omisso præterea δὲ, est in *g* (ubi etiam καὶ om.) *ich*, sed in duobus ultimis καὶ ἐκαῖθεν sec. m. add.; idem legitur in *El* (in hoc add. δὲ?); καὶ ἐκαῖθεν Pletho. Particula καὶ aptior est quam δὲ. Fort. καὶ ἐνθὲνδε scriptum fuerat in *A*. » Κραμ.; κἀνθὲνδε Mein. || 45. Ἰτῶν] Ἰτῶνος conj. Cas. coll. Steph. v. Ἰτῶν. || 47. συνα] α littera etiam prior pars literæ ω esse potest. Quindecim fere literæ in *A* desiderantur; συνφ[κισαν Φαρσαλίοι] e Grosk. conj. suppl. Kr. et Mein., nisi quod hic δὲ inseruit post ἀφανισθεῖσαν. Fort. erat ἀφανισθεῖσα δὲ συνφκίσθη ὑπὸ Φαρσαλίων. || 49. Ἀμφρυσος] Ἀμφυσσος codd.; em. Xyl., τεῖχει, quod intercidit in *A*, suppletum est in *bkno*. || 50. ἡ Ἄλος] ἡ χώρα *Bkno* edit. ante Kr.; ἡ Ἄλος, quod legitur in *El* et Plethone, præbet etiam Eustathius ad Il. 2, 682. || 51. ἡ] καὶ ἡ codd.; καὶ edit.; fort. recte; possis etiam ἡ:
- P. 372, 2. Φθιωτῶν] In hoc vitium latet; γρ. Θηβῶν sec. m. in *n*, fort. recte, quamquam reapse Halus inter Thebas et Pharsalum sita non erat. Bene res haberet si legeretur: ἐν μέσῳ ἐστὶ Πτελεοῦ καὶ Θηβῶν. || 4. Φθιωτῶν] γρ. Θηβαίων m. sec. in *n*. || 7. Τραχινίαν] νίαν literæ in *A* exciderunt et restitutæ sunt m. sec., quæ in marg. addidit: ἡ Τραχίαν; Mein. Τραχίνα scr. || 13. δὲ post ποιητῆς add. Cor. || 15. Τυμψηστοῦ] τρυφῆς τοῦ *A* m. pr.; Τρυψησὸς in sched. agglutinata manus sec., et in marg. ἔχοντος ἐκ Τυμψηστοῦ, ἐκδιδόντος δὲ πλυσίον. In *ghi* Τρυψησὸς; in *B* Τιμψηστοῦ ex correct.; pr. m. in *B*, ut in *Ecnop*, Τυμψηστοῦ; in *l* Τραψηστοῦ || 16. Τριοπιχοῦ *Acghin*. Quid in quatuor vel quinque litterarum lacuna fuerit, nescimus; Τεψηστοῦ Tzsch., Τυμψηστοῦ Grosk. præter veri speciem conj. || 30. ἀπὸ add. Cor. || 31. Ἐχίαν *Bkl*; ἔχειν ἀνδαμίαν *Acghion*; γρ. Λαμίαν add. *n*; em. Xyl. || 34. Inclusa addidit Cor. || 35. Lacunam expl. Du Theil. || 36. Μελίτεια *A*, Μελίτειαν codd. cett.; em. Xyl. || 42. Lacuna expleta est in *bcghīkno*. || 43. Lac. expl. Kr. || 45. διηρημένη codd.; em. Mannert. *Geogr.* t. 7, p. 627. || 49. Ἀντίκιρρα *Bcghīno*.
- P. 373, 3. ἡ Φοινίξ ejicienda esse monuit Kr.; ej. Mein. || 15. Lacunam expl. Kr.; ἔχουσα habet *B*. || 16. Inclusa e Plethone addita. Nulla in codd. lacuna. || 18. Τόμαρον] Ἰσμαρον *Acghīno*, Ἰμαρον *BEkl*; em. sec. m. in *n*; Pletho quoque Τόμαρον habet. || 19. εἰς om. codd.; sed postea add. in *Bn*. || 31. Decem fere litt. lacuna; [τὴν μεσόγαιαν] conj. Grosk.; [τὴν Οἰταίαν] Mein. || 34. δέκα] aperto vitio; ο' (70) vel v pro i fuerit. || 36. Decem fere literæ in *A* exciderunt; in lacunæ locum sec. m. scriptum ἱε πόλεων, quod in cett. codd. transit, nisi quod in *E* legitur ἡ τῶν νιέων πόλεων. In edit. legebatur: δεκαπέντε πόλεων. Emend. Palmer. (Exerc. p. 322) et Grosk. || 38. μεσογαία *kno*. || 40. Λάρισα pr. m. *A*, Λάρισσα cett. codd. Quæ in sqq. occurrunt lacunæ expletæ sunt a Cor., Falconero, Grosk., Kr.
- P. 374, 2. Λάρισσα codd. || 10. Ἀμφρυσος *A* m. pr.; Ἀμφρυσος, supr. scr. i, α; Ἀμφρυσος c, Ἀμφύριος *g*, Ἀμφυρυσος *no*. || ποταμὸς post βεῖ add. *Bk*. || 11. Ἰτῶνος] Ἰτῶν *Bk*, Guarini., Ald. || 13. Lacunam decem fere litterarum explevit Cor.; περὶ τούτου ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀρνης Βοιωτικῆς *bkno*, nisi quod in *k* Βοιωτικαῖς et in *no* ἐν τοῖς Βοιωτικαῖς. || 16. Lacunam expl. in *bkno*, nisi quod pro ὅπου, quod Kramero debetur, præbent ἐνθα. || Φυλλίου Mein.; Φυλαίου *A*; Φυλλαίου cett. codd. || 18. συντελεῖ καὶ] συντελεῖται codd.; em. Cor. Sequitur lacuna octo fere litterarum; πάντα τὰ μέχρι suppl. O. Müller (*Gætting. gel. Anz.* 1829, p. 2032), ἅπαντα μέχρι Grosk.; τᾶλλα

- μέχρι Mein., quod præstat, utpote ceteris brevius. || 19. έρμα] έρμ. A pr. m.; αιον suppl. sec. m. supra addens έρμα; έρμαϊον ghi, έρμα BElno, έρμα k; em. Cas. || 23. νησίδα Bklno. || 26. καὶ ante τὴν add. Cor.; *con-tiguumque oram* Guarin; κατὰ τὴν conj. Cas. || 27. ἥπερ έστιν] έπεστιν codd.; em. Tzsch.; ἥπερ έστιν Cas. et Cor. || 39. διέχουσα post σταδίου excidisse conj. Mein. in Vind.; καὶ post υπέρκειται addi velit Kr.; πλησίον post Δημητριάδος suppleri voluit Müller *Orchom.* p. 248. || 42. Νηλείας et dein Νήλειαν τε Mein., recte. || 49. ὥσπερ] ὥνπερ codd.; em. Cor.
- P. 375, 3. δ' Αναυρος] δ' ναυρος codd.; em. Cas. || 4. δ' add. editt. ante Kr. || Ιωλχος] an Ιώλχιος? || 5. Ηυλαί-κην] « Quum de Pylaico conventu Iolci celebrato aliunde nihil constet, Du Theil syllabas πυλαίχ, quæ in A sec. m. scripta sunt in sched. aggl., nulla aucto-ritate esse ratus sive Ηελιακὴν sive Ἀμυρικὴν scribendum esse suspicatur; ac Ηελιακὴν satis possit arridere, modo de tali conventu mentio esset apud scriptores antiquos. Etenim quæ de certamine ab Acasto in patris honorem instituto a multis traduntur, huc non sint referenda. Nihilominus Groskurd. eam scripturam recepit. » KRAM. Meinek. quoque ludos in Pelia honorem semel, non vero annis redeuntibus, actos esse asseverat, quasi de hac re aliquid compertum haberet. Immo quum ludos quosdam statis vicibus Iolci actos esse e Strabone constet, ludi vero in Pelia honorem acti una cum Panathe-næis ceterisque certaminibus celeberrimis, quæ cele-brare Græci solebant, recenseantur in Peplo Aristotelis ap. schol. in Aristid. p. 105 ed. Frommel (Fr. Hist. t. 2, p. 189) : apud Strabonem pro πυλαίχην lenissima mutatione Ηελιακὴν scribendum esse recte censuit Du Theilius. Meinek. in Vind. f. Δημητριάκην leg. suspi-cabatur. || 11. Leg. Μηθώνη. || 14. Exciderunt in A li-teræ quattuor; μετὰ suppl. Kr.; τόπων conj. Mein. Deinde δι' addidit Kr. In codd. nulla lacuna. || 21. γέννη-σιν Bklno Eustath. ad II. β, 756. || 26. επεχείρησε no. || 32. συνιστάσιν ag Cor. || 35. Δευκαλλίας] Δευκαλλίου A, Δευκαλίας klno Ald., Δευκολίας Bm, Δευκολίας B ex corr.; Δευκολλείας conj. Tzsch.; Δευκολλείου Cor. Δευ-καδίας Tyrwhitt.; luce clarius est in Δευκαλλίας latere Δοκιμαίας, ut vidit Reinesius. Cf. Strabo p. 494, 23 : τὸ λατόμιον Συνναδικῶ λίθου (οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦ-σιν, οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαῖον). || 36. καὶ τῆς] Leg. τῆς καὶ vel ἤτοι. Dein ante Ἱεραπ. excidit καὶ τῆς, nisi fort. Συνναδικῆς tollere velis, utpote a glossa-tore additum. Meinek. verba καὶ τῆς Δ. delenda viden-tur, nec non Ἱεροπολιτικῆς; ejus enim marmoris genus cujus meminit Paulus Silent. De Ambon. 113, 168) seriori demum tempore Græcis innotuisse opinatur abs-que causa idonea. || 38. λιθείας Mein. || 42-43. Lacunas explevit Cor. || 50. Ἱστιάδιων BE. || 52 et 53. Lac. ex-plevit Du Theil.
- P. 376, 3. ὁμορον codd.; em. Palm. || 7. δὲ Θαμαὶ] sic a Eghil; Ἰθώμη ἢ Θώμην ἢ Θαμαὶ in marg. a; δὲ Ἰθώμη Bno Ald., δ' Ἰθώμην k Eustath., Cor.; legendum esse Θούμαιον, collato Stephano s. v. Ἰθώμη, censet Kramer. || 8. κλιμακῶεν no. || 16. υπερχαλέσθαι Tzsch., Cor. || 18. « Post βίον deesse aliquid suspicantur Cas., Tzsch., Cor., atque hic lacunæ signum apposuit; æquidem in verbis δ' ταῦτα vitiosi aliquid latere crediderim. Suspiciari possis τοιαῦτα, omisso articulo, sed parum id satisfacit. » KRAMER. Meineke ante μυθεύεσθαι asteriscum ponit. Pro δ' ταῦτα μυθεῖσθαι βουλόμενος legendum puto δ' ταῦτ' ἀλη-θεύεσθαι β. || 20. ἀποδεδειγμένας codd.; correx. m. sec. in A. || 23. ὁμόριον] ὁμοῦριον B; ὁμίριον editt. ante Cor.; Ὀνθύριον e Stephano s. v. correxit Mein. || 24. Φαρυκά-δων margo A et Bkl Ald., Φαρκάδων Acghino. || 24. αὐ-τῶν] αὐτῆς velim cum Du Theilio. || 25. Κουάριος Ple-tho. || 26. Ἰτωμίας c, Ἰθωνίας o, Ἰθωμίας Ald. || 28. Πεληνναῖον Acgh, Πελινναίην l. || 29. Φαρυκαδόνα codd. || 30. Λάρισσαν codd. excepto A; Θεταλ.] Θεταλίξ Eu-stath. ad II. β, 755 p. 337, 9; Πελασιώτιδι Pletho, Cor. || 34. ἄλλοι ante ἄλλως recte addidisse videtur Cor. || 42. Ὀρμίνιον] Ὀρμενον (μενον m. sec. in A scriptum) Agl no; Ὀρμίνιον BEkl et Eustath. ad II. β, 734 p. 332, 5.
- P. 377, 2. Κερκάφου] Κερφίου A m. pr.; Κερκάφου sec. m. in marg. A et celt. codd. et Eustathius ad II. ι, 448 p. 762, 8. Cercaphus erat Rhodius heros et Solis filius; quare Ἥλιου legendum esse suspicatur Meinek. siquidem incorruptum sit Κερκάφου nomen; id vero aliter habere et codicis A scriptura et ipsa fabularum historia indicat. Nullus dubito quin Κερφίου natum sit ex Κερφίου, hoc vero ex Κρηθίως. Crethei nomen repo-nendum esse tanto facilius largieris, quum idem Æoli filius, qui hoc loco Orminium condidisse dicitur, vici-nam Iolcum urbem condidisse apud Apollodorum (1, 9, 11) perhibeatur. || 6. ἄτε ἂν] ὥς ἂν A m. sec. Bklno; ὅτε ἂν chl. || 7. καὶ δεῖ γράφειν k Ald.; καὶ δεῖν γράφειν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 29. εὐρυχόροιο post Ἑλλάδος add. editt. ante Kr. inde ab Hoppero. || 31. ἐν μέσῃ έστι] έστι ἐν μέσῃ Bkl; έστι om. Eustath. ad II. β, 754, p. 332, 13. || 32. μεταλαιούση] ὑπ' Εὐμήλῳ οὐση em. Du Theil.; Εὐμήλου οὐση malunt Kr. et Mein.; μεγάλη οὐση conj. Cas., μεσογαία οὐση Polilus, μεταλλευούση Toup., έτι μενούση Cor. || δοῦναι αὐτὴν Εὐρυπύ supplev. Du Theil.; in quibus αὐτὴν omitti mavult Kr., quum lacuna nonnisi 10 fere literarum sit. || 34. λευκόγεων sec. m. in A; idem habet Eustath. ad II. β, 735 p. 332, 21; rec. Mein. || 35. Lacuna sex fere literarum. [τῶν Ἀφε]τῶν supplevit Groskurdus, probantibus Kramer et Meinekio; vix recte; nam Aphetæ in promontorio Ma-gnesiæ sitæ ad loca Titano monti vicina nihil perti-nent. Cum Arue componitur Itonus p. 374, 13. Fort. igitur nostro loco fuit καὶ [τοῦ Ἰ]τῶν[ου] vel καὶ [τὰ περὶ Ἰ]τῶν[ον]. || 37. δὲ Pletho, τε codd. || 39. ταπεινώσαν-τες] ὡσάμενοι Pletho, ἀπώσαντες Cor., idque sane legit is qui scripsit in sqq. εἰς τὴν... ποταμίαν; sed hæc verba quum non legisse videatur Eustathius ad II. β, 738 p. 334 (ubi : ταπεινώσαντες δὲ αὐτοὺς Λαπίθαι), ne-que convenient quæ in sqq. leguntur, interpolatoris esse recteque a Meinekio ejici videntur. || 48. ὃν post φύλον addunt acghno; id etiam in A m. pr. scriptum esse ex lacunæ magnitudine colligit Kramerus.
- P. 378, 1. ὅλοι ferri nequit; natum videtur ex corrupta lectione vocis ὅπου. || 2. Ἀργισα B, Ἀργεῖσα, et sec. m. io supra ei, A. || Ἀργουρα] Ἀργουσα codd.; em. Xyl. || 4. αὐτῇ] αὐτῇ sec. m. in A et celt. codd. || 6. Φαλλαναίων ahino. || 7. Φάλασσα] Φάλασσα Eustath. ad II. 2, 738 p. 333, 19. || 12. Λαρισσαῖοι codd. || 15. ἐπικλύζων Ald. || 21. Πελασιγία] πλαγία codd.; em. Xyl. || 23. πεδίον έστι δ' νῦν Aghino; « fort. igitur π. έτι νῦν. » Mein. || Λαρίσ-σιον et dein Λάρισσος codd. || 29. ἐν Συρίῳ] ἐνσυρα a in marg. || 32. « Ἀττικῇ, quod codices omnes exhibent (etiam in A supersunt syllabæ ττικῇ pr. m. scriptæ, non στικῇ, ut Du Theil opinabatur) suspectum Palmerio (Exerce. in auct. gr. p. 323), quia nusquam invenitur nomen hujus loci in Attica, nisi h. l. et apud Stephanum s. v. Λάρισσα qui sua petiverit ex Strabone; suspicatur igitur scribendum esse ἐν τῇ Καρικῇ δ' έστι Λάρισσα τῶν Τραλλέων διέχουσα κτλ. Ac mirum certe est inter Laris-sas in Asia sitas Atticam commemorari : nihilominus codicum scripturam tuetur auctoritas Stephani, quod ea quæ tradit l. c. e Strabone non petita esse satis liquet. Nullo modo probanda sunt quæ Du Theil proponit ἐν τῇ Πελασιγικῇ aut Πελασιγικῇ δ' έστι Λάρισσα, τῶν Τραλλέων

κτλ. » KRAMER. « Stephanus sua haud dubie e Strabone hausit. Nec vero correctione succurrendum, sed litura. Si tamen fuit etiam Attica Larisa, verba ista ante καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ transposuerim. Sed videntur in hoc Larissarum recensu etiam alia tum interpolata tum loco suo mota esse. Ephesia enim quam dicit Larisa haud diversa est ab ea quam triginta stadiis a Trallibus distare dicit: vide ipsum Strabonem lib. 14 p. 620 ed. Cas. (p. 530 ed. Did.). Itaque vide an verba καὶ ἡ Ἐφεσία Λάρισα ἐστὶ ante τῶν Τραλλέων transponenda, sequentia autem καὶ ἐν Συρίᾳ ab interpolatrice manu addita sint. Neque enim necessario omnes Larissae memorandae erant. » MEINEKIUS. In his quae de Larissa Ephesia a Trallensi non distinguenda Meinekius, Groskurdium secutus, dicit, falsa sunt. Qui enim fieri potest ut Larissa, quae hoc loco 30 stadia a Trallibus distare dicitur ideoque in Maandri valle posita erat, eadem sit cum Ephesia quae p. 530, 38 in Caystrio campo sita et, ab Epheso 180 stadia distans, Tmolo quam Epheso propinquior fuisse proditur? Itaque gravioris interpolationis signum manifestum nostro loco non inest. Atticam vero Larissam ego quoque neque exstitisse neque a Strabone memoratam esse puto. Quae in antec. memorantur petrae Larissae in via qua Mytilene Methymnam proficiscebantur, 50 ab illa urbe stadiis distat, eas recte Kiepertus alique ponunt in ora saxosa quae est prope hodiernum *Mistigna*. Positae igitur erant ἐν τῇ ἀκτὶ vel etiam ἐν τῇ Ἀκτὶ, quum ejusmodi litora proprio nomine Ἀκταί passim vocentur. Jam vero frequens est ἀκτὴ, ἀκτική, ἀκτικὴ vocum confusio (sic p. 336, 20 recte ἀκτὴς pro Ἀκτικῆς reponendum esse censet Meinekius). Hinc sponte nascitur suspicio Strabonem scripsisse: ... εἰς Λαρισαίῳ πέτρα κατὰ τὴν ἐπὶ Μηθύμνης ὁδὸν ἐν τῇ Ἀκτὶ· ἐστὶ [δὲ] Λάρισα καὶ τῶν Τραλλέων etc.; deinde corrupta voce Ἀκτὴ, quendam inserta καὶ et transposita δὲ particulis istam Atticae Larissam quam vulgata exhibet, procu-disse. || 34. Μεσωγίδος] μεσογαίας A m. pr., Μεσογίδος a m. sec., *El*; Μεσσωγίδος Cor.; Μεσσωγ. Kr. || 39. μεταξὺ αὐτῶ *Acghino*; μ. Ναυλόχ. e Tzsch. conj. Kr.; superest octo fere litt. lacuna; leg. videtur καὶ Ὀδησοῦ e conj. Groskurdii. || 41. Ὀλοσσῶν *Aghilno*, Mein., recte, opinor; unum o habet etiam Lycophr. Cass. 905; duplex o Eustathius ad Il. β, 739 p. 333, 35, laudato Strabone. || 45. Εὐρώτου codd., Eustath.; Εὐρώτα editt.; em. Kr., collat. lib. 7 fr. 14. 15. || 54. Ἰστιάωτιδος Cor.; Ἰστιάωτιδος l Ald.; in A non nisi literae ωτιδος prima m. scriptae sunt; res vero postulare videtur ut suppleatur [Πελασγίωτιδος, monente Groskurdio. || 54. ἐπειληφότας] ἐπειληφότων voluit Grosk.; ἐπειληφότας in Vindic. conj. Mein. P. 379, 1. [αὶ] ὑπὸ Cor.; fort. [αὶ] ὑπὸ... *Περδαιτικοί Mein.* || 7. Τιταρίου] Κιταρίου *Agī*, Τιταρίου *h*, Τιτάρου *BEC klnno* et a m. sec., et Eustath. ad Il. β, 754 p. 336, 27. Cf. not. ad p. 276, 9. || 20. τὴν additum ex *no*; excidisse in α spatium vacuo indicatur. || 27. Σκοτούσης *achl* Pleth. || 33. τοιοῦτο Mein. || 40. Ὀρχομένιον A m. pr. || 46. παρέχειν Pletho, παρείχεν A, παρείχε a et cett. codd. P. 380, 2 et 5. Αἰνιάνων Pletho, Ἀθαμάνων codd. et Eustath. ad Il. β, 749 p. 335, 35. || 8. δὲ ἰδίαις] leg. διδύμοις conj. Mein. || 10. Κολωνούς] fort. ὀχθοὺς ναίουσα Κορωνίς, Mein. Viud. p. 161. || 13. Αἰνιάνες Pletho, Ἀθαμάνες codd. || 30. τῆς τοῦ Πενειοῦ διὰ] τοῦ Π. διὰ τῆς codd.; em. Cor || 33. ὥστε [καὶ] τὸν Mein. || 45. Ἰπνοῦς] Ἰπνοῦν *ABEghis*, Ἰπνοῦν *lm*, Ἰπνοῦντα *ckno*, Ἰπνοῦντα e correct. B, Tzsch., Cor.; Ἰπνοῦς ex Herodot. 7, 188 Kramer. || 48. Πηλίου] Πηνειοῦ codd.; em. Palmer. || 53. δισχιλ. τριακ. πεντ.] βτν' *Es*; βτν' *lm B*, quorum in B m. sec. correctum βτν' et deinde iterum βω'; hinc δισχιλίων ὀκταχοσίων editt. ante Kr.

P. 381, 3. Ἰταλίαν, et supra m. sec. αἰτω, A; utrumque habent *ch*; Ἰταλίαν *gik*, Αἰτωλίαν *BElnno* Pleth., editt. ante Kr. « Inter ὑπὸ et ἰθὺν (sic) cum octo fere literae intercidissent in A, sec. m. Λαπιθῶν modo restituit, ut legitur in codd. reliquis; articulus τῶν pr. m. additus fuisse videtur in A. » Kr. || 4. ἐν Λαρίσση codd.; em. Politus. || Γυρτώνη A; Φεραῖς *BEklnno*. || 7. ὠνόμαστο A m. sec.; ὠνομάσθαι conj. Grosk. || Μαντοῦς τῆς] μάντεως τοῦ codd.; em. Kuhn. ad Pausan. 7, 3. || 9. Μόψοπος] sic *no* Epit.; Μόψος codd. celt. || 16. Δευκαλίωνα] typ. erratum; leg. Δευκαλίωνι. Corayus e conj. dedit Δευκαλίωνα... Αἶμονα. || 21. Φειδίππου] Φιλίππου codd.; em. Lipsius. || 23. Νεστωνίς E. || 24. Νέσωνος E. || 37. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ B (ex corr.) *klnopu*, editt. ante Kr. et Meinekius. || 46. Γεραιστόν] Γέραστον *Dh* et ex correct. *k*; eodem modo in sqq.

P. 382, 3. καὶ Πηταλία] καὶ παραλία *Dhx* (sed *h* in marg. Πηταλία), καὶ Θετταλία *k*. || Σουνίω *DEhx*, Σούνιον *Bgh lno pu*, Σουνίων *Co*. || 5. Μηλιεῦσι D ex correct., *h*, Pleth. || 8. προσπίπτουσα *Enop* Eustath. ad Il. β, 537 p. 279, 21 R. || 15. Αὐλίδος] Καφηρέως Epit.; Χαλκίδος e Cas. conj. Du Theil., Cor., Grosk. Contra Tzschucke vulgatam tuetur loco Valerii Maximi (1, 8, 10), ubi Caela Euboea inter Rhamnuntem et Carystum ponitur. || 15. Γέραστον *CDghu* || 27. πρὸς [τὸν] Αἰγαίον Cor., Mein. || 32. Αἰκλου] Αἰκλου Mein., recte; Αἰκλου *BDEghlno pnu*, Αἰκλου *y*, Αἰκλου *k*; em. Xyl. || 34. Leg. ὠρεία, ut e Kr. conj. Mein. || 36. τὴν Περιάδα] τὴν πεδιάδα ser. Mein.; fortassis recte; certe Periadem urbem aliunde non novimus; quodsi notae urbis nomen corruptum est, conjicere licet τὴν περὶ Διάδας (Athenas Diades) vel Αἰγας || Κίρινθον *Cgnpsu*. || Ἐδεψὸν codd.; em. Xyl. || 37. ἐν ᾧ] ἐν αἰς Grosk., ἐν ᾧ conj. Kr.; ἐνθα proposuit Mein. Deinde verba ἦν δὲ μαντεῖον καὶ asteriscis inclusit Corayus; Groskurdus verba ἦν δὲ... Ἀπόλλωνος utpote glossam ejicienda esse aut in v. Σελινουντίου vitium latere putat. Xylander, Kramerus et Meinekius καὶ particulam ejecisse satis habent. Quae omnia sunt incertissima. De Selinuntio Apolline sive Orobiis sive alibi culto non constat. Si corrupta vox Σελ., Strabo scripserit ἦν δὲ καὶ μαντεῖον Κηρινθίου Ἀπ., sc. in Cerintho urbe quam una cum Orobiis modo memoraverat. Σελινουντίου *BCDg puv*, Σελινουντίου *s*. || 39. δ' εἰς] δὲ codd.; em. Cor.; Ἐστίασαν *Cgu*; Ἐλλοπεῖς codd.; em. Tzsch. || 42. Φιλιστήνην *lnox*, Φιλιστήνην *p*. || 45. Ἰστιάων *Bgklnopuvxy*. || 46. Ἐρετριάων *BCgprox*. || 50. Ἰστιάων *BCghlno puvx*. || 51. Τεθρίω codd., sed *le* inter versus addidit D pr. m. || 52. Κάλλαντα *ckpx*, Κάλλαντα etiam Eustath. ad Il. β, 537 p. 280, 27.

P. 383, 5. Ἐστιαεῦσι *BCguo*, Ἰστιαεῦσι *k*. || 12. λέγομεν codd.; em. Cor. || 13. Κήναιον] Κλειναῖον et Κλιναιῖον codd.; em. Hopper. Post Κήναιον codd., excepto E, addunt πλησίον. Quare in antec. pro δ' ἐν τῷ editt. ante Kramerum et Meinekius scripserunt δὲ τῷ. « Sed quoniam adverbium illud cum genitivo construere solet Strabo, non cum dativo, nec satis commode ponitur post Κήναιον, omittere malui cum E, ejus magna est in hac parte auctoritas, quam praepositionem respuere omnium codd. consensu firmatam. » KRAMER. || 15. Κῦνον] Καῦνον codd.; em. Tzsch.; τῆς Δίου *BCDghlur*; in B sec. m. τοῦ supra τῆς. || 16. ἀπὸκ. D, ἐπὸκ. celt. codd. || 16. Ἐστιαίαν *BCghuo*. || 17. Κίρινθος *Cgnopsu*, Κόρινθος E; πολείδιον E, πολίδιον celt. codd. || 18. Βούδορος *Dh*, Epit., Βούδωρος codd. celt. || 20. Ὀχνη] ὀχνη *Cglnoy*, Ald., pr. m. D. || 22. Μαρμαρίου legi velit Holstenius ad St. Byz. s. v.; Μαρμαρίου vel μαρμαρίνον conj. Mein. in Vindic., praeter necessitatem. || 23. Ἀραφηνίας codd., nisi quod in D pr. m. erat Ἀραφηνίδας, quod

deinde mutatum est; em. Xyl., Strabonis usum secutus.
 || 24. Post v. ξαινομένη Ald. addit : Καρυστίαν λίθον ἀφ' ἧς γίνονται χειρόματα (sic). Similia habet margo p : τὴν Καρυστίαν λίθον, ἀφ' ἧς ὑφάσματα γίνονται. Τοῦτο λίθον φασὶν ἄλλοι Καρπάσιον· φύεσθαι δ' ἐπὶ πέτραις βάθος ὅσον παλαιστήν. Τοῖς τούτων λίθοις ἐργάζεται ὑφάσματα [δ] καὶ ἡμεῖς εἶδομεν ἀνάλωτα πυρί. Hæc ducta esse ex scholiis Cyriaci Anconitani monet Tzschuckius. || 55. ὕψη] ὑφάσματα kno Ald. || 27. τὸν πίνον τῇ πλύσει x; τῇ τῶν λίνων πλύσει Epit., ex quibus πίνον vocem corrigendam esse monuerunt editi. || ὥκισθαι] ὥκῃσθαι Bknox Ald. || 29. Στειριέων] Στυριέων Dhi, Στυριαίων BChknox; em. Palmer. || 30. Μαλιακῶ] Leg. Λαμιακῶ e conj. Cas. || ὑπὸ Φαίδρου] An ὑπ' Ἀντιφίλου? V. Diodor. 18, 13, 6; Plutarch. Phocion. c. 25. || 36. Γέραστον codd.; em. Xyl. || 42. τὸν] τὴν Bknox Ald.; artic. om. E et Eustath. ad Odys. γ, 177; Γεραιστὸν E Eustath.; Γεραιστὸν codd. cett. || 46. Ἄϊκλος Mein. || 48. ὥκῃσε codd., nisi quod in D ὥκισε m. sec. || 50. Ἀραβες] Ἀράδιοι conj. Mein. in Vind.
 P. 384. πύργους] τεῖχος editt. ante Kr. || 12. Δίλανδον, BCDhikln; Δίλαντον os; Δήλαντον Epit. || 16. Post ἐκλέλοιπεν in Epit. leguntur : ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τὰργυρεῖα, quæ rec. Grosk. et Mein. || 24. Εὐδοῖδα potius leg. esse monet Mein.; κάμπτην] καμπτήν Bkl Ald.; κάμπτων conj. Mein. in Vindic.; καμπτήν dedit in edit. Str.; Εὐδοῖδ' ἄκραν τὴν ἀμφὶ conj. Bernhardtus (Berlin. Jahrb. f. w. Kritik 1828, p. 247). Ceterum quum ex his verbis minime liqueat urbem Eubœam ab Æschilo commemoratam esse, Meinekius putat excidisse vel totum versum vel certe partem versus, cujus in fine legeretur πόλιν. Kramerus : « Si καμπτήν, inquit, meliore niteretur auctoritate, suspicari posses Εὐδοῖα καμπτήν etc. || 32. Ἐρετρίαν E, Ἐρετρίας BCDhikln, Ἐρετριέας x(?) et editt. inde a Xyl.; Eretrienses Guarini. || 36. Ταμύναι] Ταμύνα x, Τάμυνα Strabo apud Stephanum s. v.; Τάμυνα Cas., Tzsch., Mein. || 38. ἐνιαυτὸν e conj. Meinekii; αὐτὸν codd. Ceterum verba ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλει ἦν Τάμυνα et πλησίον τοῦ πορθμοῦ conjungenda et lin. 53 post v. κεχωμῶδηται transponenda esse probabiliter censet Kramerus, probante Meinekio. In vetusto aliquo codice omissa, dein ad marginem adscripta, tum male discerpta et in alienum locum illata esse videntur. || 46. ποτέ] πρότερον Cor. ex Guarino, qui vertit superioribus annis.
 P. 385, 4. τῇ] E et Eustath. ad Il. β, 596, p. 298, 28 R.; ἡ BCDhikln; oi Ald. || ὅς γε καὶ] ὥς γε καὶ CDghi, ὥστε καὶ s, οὗ γε καὶ kx, Tzsch., ὅπου καὶ y Cor., ὅς γε κατελ. B (?), Ald.; ὅς γε καὶ ἐκεῖ Cas.; ὅς γ' ἐκεῖ conj. Kr.; ὅς γε καὶ ἐκεῖ Mein. || 17. ὥστε om. CDhinx; in n tamen inter versus additum; ὥστ' ἐν Grosk. et Mein., recte, ut videtur. Ceterum post ἐπαύσαντο aliquid excidisse censent Kr. et Meinekius, quorum hic præterea aliam lacunam notat post vocem διενεχθεῖσαι, Strabonem in hunc ferme modum scripsisse putans : περὶ δὲ Δηλάντου διενεχθεῖσαι [ἐπολέμουν μὲν ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν] οὐδ' οὕτω τελέως ἐπαύσαντο [ὁμοιοῦντες, ὥστ' ἐν τῷ πολέμῳ etc. || 20-28. Verba καὶ γὰρ δὴ... ὁ ὕσος, glossatoris esse videntur, monente Kramero; ejecit ea Mein. || 21. οὐδὲν] οὐθὲν CDEkx, Ald.; οὐθ' ἐν Inos Cas.; οὐχ ἐν Mein.; recte, opinor. || 22. καθεστὼς post ἔθος addidit Cor. || 27. Post συστάδην [μαχομένων ἐστὶ] supplendum videtur. In Ald. legitur συστάδην χρώμεθα καὶ κοντοβολοῦντες, ex quibus κοντοβολοῦντες legitur etiam in C et k, in hoc tamen postea corr. || 36. ἦν habet E, cett. codd. om. || 36. ἐπίστατο no, ἐπίσταται cett. codd. || 50. περιφ. Cor.; παρὰ. codd. || 51. Θεσσαλικὴν k ex correct.; cum cett. codd. facit etiam Eu-

stath. ad Dionys. 473. At Θεσσαλικὴν habent Athenæus p. 278, C, Suidas v. ὕμεις, schol. ad Il. β, 761.
 P. 386, 3. εἰσὶ δὲ νῦν] εἰσὶ μὲν οὖν proponit Meinekius in Vind. || 8. Ἀβαντες] ἀναβάντες conj. Xyl.; καὶ ἀναβάντες Grosk.; μεταβαίνοντες Cor.; ἀποβάντες Kr.; ἀποβαίνοντες Mein. || 9. « Supra Ἐδεσσαν signum pictum, eodemque repetito ἡ νῦν Βοηνα (h. e. Vodhena, uti hodieque appellatur illud oppidum) sec. m. add. in marg. D. » KRAMER. || συμπολεμήσαντας Cor. « Nescio an scribendum sit : περὶ Ἐδεσσαν ἐμειναν [καὶ] συμπολεμήσαντας τ. ὕ. ἐκτίσαν π. E., transposita particula καὶ quæ vulgo ante ἐκτίσαν legitur. Nisi forte συμπολιτεύσαντας scribendum est. » MEIN. Vind. p. 171. || 15. Θετταλοῖς no, Θετταλικοῖς cett. codd. || 30. Παρνασοῦ BChknox. || 48. καὶ Οἰναία δὲ] καὶ ἡ Ἡναία δὲ Bk, καὶ ἡ Αἰνεῖα δὲ l (?) Ald., καὶ ἡ Αἰνία Tzsch., Cor.; καὶ Οἰνεῖα δὲ, καὶ αὐτὴ etc. leg. esse vidit Kr. || 50. τοῦ] τῆς noxy. Cf. Steph. : Στράτος .. θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. || 52. Ἀλυζία DEkl, Ἀλυζία CDghinaxy.
 P. 387. ὁ Στρ.] ἡ Στρ. nox Tzsch., Cor.; μετὰ] typothetarum error; lege κατὰ. « Ceterum verba κεῖται... Ἀνακτόριον, quæ repugnant et iis quæ de horum locorum situ aliunde scimus, et iis quæ Strabo ipse de singulis rectissime tradit, Penzelius in nott. ad interpretationem suam a librario adjecta putat parum probabiliter. Neque tamen ulla in medium prolata est loci desperatissimi medicina, ita ut acquiescendum videatur in Tzschuckii sententia, per errorem fortasse a Strabone ipso Stratum præpostero ordine positum esse pro Alyzia. » KRAMER. Groskurdus, Tzschuckii et Mannerti (Geogr. t. 8, p. 84) suspensiones recte improbandas, pro Ἀλυζίας legi voluit Ἀντιπρίου (potuisset Μολυκρίας, quod ad tradita propius accederet). Media fere via inter Alyziam et Anactorium Kiepertus incertam conjecturam secutus ponit Σόλιον vel Σόλλιον, cujus Thucydides meminit : adeo ut hujus fortasse oppidi Strabonem meminisse putari posset. At parum hoc probabile est, præsertim quum infra in oræ descriptione nulla ejus fiat mentio. Mihi verba Strabonis sana esse videntur, errorem autem explicandum puto e ratione tabularum quas in his Noster secutus est simillimas iis quas Ptolemæus adhibuit. Ptolemæus enim Alyziam (hod. Kandili) non ponit, ut ponere debebat, inter Actium et Acheloum fere mediam, sed proximam facit Acheloi ostio, adeo ut ab eo nonnisi duodecima unius gradus parte (42 fere stadiis) distet. Similem igitur tabulam si Strabo quoque ob oculos habuit, probabiliter statuere potuit aliquem Alyzia Anactorium proficiscentem per Stratum iter facere eamque urbem in media fere via esse positam. Tanto facilius id fieri potuit, si Acheloi fluvii (cui Stratus adjacebat) partem superiorem tabula dabat justo magis versus occasum et sinum Ambracium deflexam. Eoque vitio veteres tabulas laborasse nescio an ex Livio colligas, qui (43, 21) Stratum perperam dicit sitam esse super Ambracium sinum ad Inachum fluvium. Memorandum denique est in tabulis Ptolemæi (quales Bertianæ Ptol. editioni subjunguntur) mediam inter Actium et Alyziam poni urbem mediterraneam, cujus nomen in codd. nostris excidit; indicari Stratum tum e Strabone colligo, tum inde sit probabile quod præcipua hæc Acarnaniæ urbs præ ceteris commemoranda erat. || 10. Post Ἀχελώου Pletho addit : τε καὶ περὶ Πλευρῶν. || 12. Τραχίνιον os, Τραχίνιον codd. cett.; em. Palmer. || 18. ὄρος ex E additum; post μὲν collocant editt. ante Kr. || 20. μάλλον] μαλαὸν BCghilnosxy; μάλα ὄντων marg. k; μαλαὸν m; μάλα ὄν Dk; om. E; em. Cas. || 19. Μολυκρίας codd.; em. Tzsch. Ad hunc locum in marg. Cguy leguntur hæc : Οἶμαι τὸν

- μὲν Ταφίασον (μεταμφίασον *gy*) τὸ νῦν λεγόμενον Ὀζον
δρος· Χαλκίδα δὲ τὴν ἀρτίως Βαράσαθαν, ὅφ' ἦν καὶ πο-
λίχινόν ἐστι Ἀντίπατρα καλούμενον, καθότι καὶ τὰς Πα-
τρὰς ἔχει ἀπεναντίον. || 26. ἴδρυται *Bkno*. Dein malis
Μακύνεια. || 30. Εὐήνος *no* Pletho, ὁ δὲ τῆνος *DBChilsx*,
Εὐτῆνος *h*. || Βωμιαίων *DCghinox*, Βωιαίων *Bkl* Ald.;
em. Tzsch. || 38. Λυκέρνας *CDghilxy* et ex correct.
Bk, Λυκάρνας *no*, addito : γρ. Λυκόρνας, uti habet *E*. ||
51. Μακύνιον et Μολυκρίαν codd.
- P. 388, 3. καὶ recte om. *h*. || 10. ἡ Λευκάς] Stadia 240 per-
tinent usque ad Leucatam prom.; an igitur h. l. ἡ Λευκάς
est ἡ Λευκάς ἄκρα (ut Ptolem. dicit), an pro ἡ Λευκάς
αὕτη legendum ὁ Λευκάτης. Αὕτη? || 12. αὐτὴν om. *o*;
αὐτὴν ὁ ποιητῆς *Dhil*. || 16. Νήριτος] Νήρικος *D* (sed hic
supr. Νήριτος) *BE*; em. Kr. || 17. ἡ μὲν οἶος *B*, ut legi-
tur in Odyss. Dein Νήρικον codd., excepto *B*. || 20. κρο-
κύλει' *E*, Κροκύλην cett. codd. || 21. Γαργάσουσος *CDhil*,
Γαργάσου codd. cett.; Γόργου em. viri docti. || 21. Νήρι-
κον *B*, sed postea correctus. || 38. ἔλμα] ἄλλα codd.; em.
Wordsworth. in not. ad Theocr. || 39. σὴν] σὸν e Bent-
leji conj. Cor. Includa ex Hesychio subiecit Benti. ||
42. Περόλα *Dh*, sed Πτερόλα margo *h* et *Ci*; Παρόλα
Bglino, Πάροχα *x*, Παρόλα *h*, Παόλα Ald.; em.
Tzsch.; τὸν] τοῦ codd. (sed *B* postea correct.), Ald.;
τὸν τοῦ Tzsch., Cor., τὸν Kr.
- P. 389, 12. καὶ add. Cas. || 14. καὶ] sic *E*; ὡς codd. cett.
|| 16. ὡς om. Tzsch., Cor. || 18. Κροκύλην *nox*. || 21.
καὶ expunctum in *B*; om. *kno* Cor. || 24. μήλων] οἶων
est in Odyss. || 36. ποιεῖσθαι] ποιῶν *hi* et supra ποιεῖσθαι
m. pr. *D*, id recte rec. Mein.; ποεῖ καὶ δῆλος *s*. || 38. ἐν
inclusit Cor. || 41. γράφεισθαι *E*; ἀν γράφεισθαι *BCDhikln*;
ἀντιγράφεισθαι *ox* Tzsch., Cor.
- P. 390, 5. πλησίον *h*, πλησίον cett. codd. || 15. οἱ ρ' *nosx*,
οἱ τ' codd. cett. || 22. δῆλον add. Cor. || 23. δὲ *o*, τε cett.
codd. || 25. ἀδελον] οὐ ἀδελον *B* ex corr. et *x*, δῆλον cett.
codd.; em. Xyl. || 26-29. ὁ μέντοι ... ἡπεύροιο Strabonis
non esse videri monet Kr.; ej. Mein. || 39. εὐδεῖλος]
ἐππῆλατος margo *B*, uti legimus in Odyss. || 45. ἐσχά-
την] sic *E*; πρὸς ἐσχάτην *BChino*, ὡς ἐσχάτην *x*; om.
ἐσχάτην *Dhi*.
- P. 391, 2. καὶ ex *E* additum. || 11. τε] δὲ codd.; em. Kr.
|| 16. συννεφῇ] συναφῇ *BCD hikel*, συναφῇ *nox*; em. Cas.
|| 26. οὐδὲ ἀρχή ἐστιν] οὐδ' εἰ ἀρχὴν ἐστιν e Tyrwhitti conj.
Cor. et Mein.; id vero sensum fundere ineptum recte
monuit Groskurdus, qui cum Tzschuckio scripsit οὐδ'
ἔπου ἀρχή ἐστιν, quod non magis ad rem pertinet. Ni
fallor, οὐδὲ corruptum est ex εἰ δὲ; hoc quum super οὐδὲ
quidam scripsisset, deinde juxta οὐδὲ in verborum ordi-
nem receptum est, aliisque corruptelis ansam dedit.
Lego : εἰ δὲ ἀόριστον τοῦτο. || 28. « ὀγδοήκοντα a Stra-
bone scriptum non fuisse Groskurdus suspicatur haud
injuria : in Dionysii (Pseudodicæarchi) Descr. Gr. v.
51 legitur Ἰθάκη σταδίων ὀγδοήκοντα, στενή, unde ta-
men frustra Grosk. explicare studet Strabonis errorem;
25 m. p. Ithacæ circuitum esse tradit Plinius H. N. 4,
12, 19. » KRAMER. Reapse 300 circiter stadiorum amb-
tus est. Itaque pro ὡς π', repetita σ littera, legas ὡς σπ'.
|| 34. Παλεῖς e Cas. conj. additum.
- P. 392, 1. Ταφιοῦς] Ταφιοῦς *Dh*, Γαφιάς Mein. || 6. Φυλεί-
δεω] Φυλιέως *CDhiklsx*, Φυλλιέως *Bl* Ald.; Φαλιέως *no*;
Φυλιδέω Epit.; em. Cas. || 10 τὸ μὲν] τὴν μὲν codd.; em.
Tzsch. || 12. οἱ μὲν ex *h* additum; verba καὶ οἱ μὲν om.
Mein. || 13. οὐδὲ] οἱ δὲ codd., em. Grosk.; οὐδ' οἱ Π.
Cor. || 19. παρὰ δύο] sic *x*; παρ' ἑνα cett. codd. || 24.
περὶ ὀγδοήκοντα] Lege : περὶ ρπ' (180); nam tot fere sunt.
|| 25. τριακοσίων] Pro τ' legendum ψ' (700); 93 m. pass.
(774 stad.) sec. Plin.; vel plura sunt stadia, si oræ an-
fractus legeris. || 27. Αἴνος addidit Xyl. || 39. Ἀλαχομε-

νάς] Sic etiam Plutarchus Qu. gr. c. 43; Ἀλαχομενάς per-
peram, ut videtur, Stephanus s. v. Ceterum et Plutarchus
et Stephanus urbem in Ithaca ponunt; atque hæc insula
habet isthmum ruinis insignem, non vero Asteria insula
perexigua, in qua quo modo urbem esse Apollodorus
dicere potuerit, non assequor. || 41. οἶδε] εἶδε *Bkl* Ald. ||
43. ἀν add. Cor.

- P. 393, 7. δ' addidit Kr. deleto δ' ante ὅτι. ἡ Ἴωνική *hi*,
ὥστ' Ἴωνική *x*, ὥστε ἡ Ἴωνική *y*, ἡ δ' Ἴωνική Cor. || 14.
οἱ om. *CDhil*; σάμους *E* et inter versus *n*, σαμαίους cett.
codd. || 22. μέμνηται ... ἐθέλων] « Hæc fort. e lib. 12,
p. 549 Cas. addita sunt. » Mein. || 23. ἀσπίδι h. l. codd.;
ἀνείλετο Epit., et ex correct. *B*; ἀνείλατο *Bgy*, ἀφείλατο
s, ἀγείλατο *i*, ἀγάλλεται olim editt. inde a Xyl. || 26.
« πρὸς ἐσπέραν quia parum conveniunt cum vera insulæ
situ, variis conjecturis tentata sunt : πρὸς ἔω proposuit
Tyrwh., πρὸς Ἑσπερίδας scripsit Cor., infelicissimè hic;
Palmerius contra (v. Græc. antiq. 4, 24 p. 523) verba
ista sana recte judicans καὶ ante τῆς Πελ. delendum cen-
set, ut hæc efficiatur sententia : *parullo magis quam*
Cephalenia ad occidentales partes Peloponnesi incli-
nans : quæ probantur Tzschuckio et Groskurdio, mihi
quamquam non displicent, non ita satisfaciunt, ut am-
plecti audeam. » KRAMER. Palmerii conj. recepit Mei-
nekus et nos quoque in latinis expressimus; perperam;
nam admissa hac mutatione, oratio existit mirum quan-
tum contortula, nec ulla causa subest cur codicum scri-
pturam corruptam esse putemus. Nimirum quum Strabo
ab Isthmo usque ad Peloponnesi extremitatem occiden-
talem 1400 stadiorum lineam esse statuat, quæ revera
vix est stadiorum 900 : patet peninsulam hanc multo
longius quam par erat versus occasum extendi ideoque
Zacynthum quoque insulam de vera sua sede extrudi
versus plagam occidentalem. Nihil mirum igitur eam
dici μικρῶ πρὸς ἐσπέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας. Neque
aliter statuit Ptolemæus qui Cephalleniae oppidum ponit
47° 40' long., Zacynthum vero 47° 30'. || 28. αὐτῇ] αὐτῇ
gxy; in ceteris codd. ita legitur : συνάπτων δ' αὐτὴν
πλέον ἐστὶν ὁ; Tyrwh. proposuit τῇ Πελοποννησίῳ συνά-
πτουσ' αὐτὴν. πλέον κτλ.; Corayus : συνάπτουσα δ' αὐτῇ.
Πλείων etc., quæ sunt nihili. || 29. ἐκατὸν ἐξήκοντα] στα-
δίους ante ἐκ. addunt *Bno*. Ambitus Zacynthi est circiter
550 stadiorum; quare ut ad verum res ducatur, pro
ρξ' scribendum foret φξ'. Apud Plinium ambitus esse
dicitur 35 (vel 36) m. pass. (280 stad.), qui nu-
merus et ipse corruptus fuerit; pro xxxv legerim
lxxv (600 stad.) || 32. τριακοσίοι] ἐξακόσιοι p. 710, 15,
minus recte; tamen hoc reposuit h. l. Mein. || 40. καὶ
πρὸ] Recte καὶ istud omittunt Corayus et Mein., cum
quibus lege : Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσὶ, ... τραχεῖαι) πρὸ
τῆς ἐκβολῆς κτλ. || 44. Παραγελῶν *Bkl*, Παραγελῶν
nosx, Παραγελῶν *D*. || 45. Post χώραν cod. *x* addit
ἐστὶ προσχοῦσα, quæ rec. Cor. Deinde δὲ recte sustulit
Xyl.

- P. 394, 1. Ἀγελῶν codd., exc. *C*. || 4. κύται] τύπω *Dhil*
Ald., ut legitur in Soph. Trach. v. 12; in *h* tamen margo
habet κύται. || 17. παραγελῶντιδος codd., præter *h*, qui
Παραγελωνίτιδος. Post hanc vocem *Bnox* addunt φθεί-
ραντα. || ἀναψύξαι] ἀνάψυξιν codd.; e Villebrunii conj. em.
Cor. || 27. Ταφιοῦς *BDhikx*; Ταφιοῦς Xyl.; Ταφιάς (sic
Plin.) Hermolaus Barbarus ad Plin. 4, 19, 12 et Mein.
|| 28. διαστήμασιν] διαστήμασιν *BDEhlnox*; em. Xyl. ||
31. Διονέως *E* et Eustath. ad Od. α, 105; Διόνιος *CDB*
hlinsx; Διονέως *Bo* ex corr.; Διόνιος *h*. || 35. φασὶ]
φησὶ codd.; em. Cor. || 40. εἰσὶ] ἐστὶ codd. præter *nox*
qui om. hoc verbum; em. Palmer. Deinde πόλις codd.,
exc. *x*. || 42. ἐξ οὗ τοῦς] ἐξ οὗ τοῦ *no* et ex correct. *B*;
ἐξ αὐτοῦ cett. codd.; em. Cas. || 44. παρότιπων *g*, παρα-

τόπως Cor. || 45. Κριθώτῃ *h* et ex correct. *D*; Κορινθώτῃ *BChnosx* et pr. m. *D* et margo *h*. Deinde αἱ ante Ἐχιν. inserunt Cor. et Mein. || 46. ἐνικῶς λεγ.] θηλυκῶς λ. conj. Cor.; ἀρσενικῶς λ. Grosk.; ej. verba Meinekii, recte opinor. Ceterum quum glossarum quoque ratio reddenda sit, neque videam quid sibi velit illud ἐνικῶς λεγ. (siquidem nemo unquam Ἀστακοὶ plurali numero dixit), fortasse in marg. legēbatur ἡ νῦν Νεοχωρί λεγομένη, quum *Neochori* locus nunc sit in eo tractu ubi sita erat *Astacus*. || 49. Ad hunc locum in marg. *u* leguntur hæc : αὐται αἱ λίμναι καταντικρὺ Πατρῶν δυτικώτερον ἐκρινῇ δύσει, διαρμα ἔχουσαι θαλάσσης ἐκκαίδεκα μιλίων, ἀφ' ὧν πολλὴ καὶ ἀγαθὴ ἄγρᾳ ἰχθύων κομίζεται ὅσαι ἡμέραι ταῖς Πατραῖς.

P. 395, 3. Χαλκίαν] Χαλκίαν (sic) *D*, Χαλκίαν *Chsx*, Χαλκίαν *no*, Χαλκίαν editt. ante Kr. || εἰθ' ἡ Πλευρῶν etc.] « Palmer (Gr. ant. 4, 15 p. p. 472) notandum esse jure censuit, quod *Pleuron* h. l. ponitur ultra *Euenum* fluv. orientem versus : atque inde antiquam *Pleuronem* intelligendam esse credidit. Sed hanc quoque una cum *Calydone* in altera *Eueni* ripa a *Strabone* collocatam fuisse ex iis quæ de his locis p. 450 sq. ed. Cas. traduntur, elucere videatur. Præterea ubicunque *Pleuron* simpliciter a *Strabone* commemoratur, ea quæ ejus ætate supererat, h. e. nova, est intelligenda, ad montem *Arcynthum* inter *Acheloum* et *Euenum* constanter a *Strabone* collocata. Jam igitur hunc locum sic ab eo scribi non potuisse, ut nunc legitur, luce mihi videtur esse clarius : omnia autem plana erunt et congrua, si verba εἰθ' ἡ Πλευρῶν ... ἱερὸν collocantur ante εἰθ' ὁ Εὐήνος κτλ. Quorum ordo quam facile turbari potuerit manifestum est. » KRAMER. Cf. not ad lin. 10. || 4. Ἀλίκυρνα] *Alikyrna* codd.; *Aukyrna* Ald.; Ἀλίκυρνα *Strabo* ap. Steph. s. v. 6. *Λαφρίου*] *Λαφρίου* codd., nisi quod *Λαθραίου* habet *l* et Ald.; em. Palmer. || 7. Ταρίασσος codd. || 10. οὕτω] « Εὐήνου pro Ἀχελώου (lin. 11) scribendum esse censent Palmerius (Gr. ant. 4, 6, p. 477) et Groskurdus, ne repugnent hæc iis quæ proxime præcedunt, quæ ex *Artemidoro* sumta esse Groskurdus opinatur. Quod parum probabile esse ex iis, quæ modo disputavimus, apparet. Multo melius *Du Theil* οὕχ ante οὕτω excidisse conjicit. *Chalcidem* vero sive montem sive urbem ad *Acheloum* a nonnullis fuisse collocatam liquet (?) ex *Dionysio Per. 496*, Steph. Byz. s. v., *Eustathi*. ad II. β. 640 p. 311, 40 R. » KRAMER. Negationem οὕχ ante οὕτω inseruit etiam *Meinekii*, quamquam is in antec. verba quæ transponi vult *Kramerus*, in loco suo reliquit. Ego quoque *Krameri* rationes secutus sum, at recte me id fecisse magnopere dubito. Quem hoc loco legimus *Ætolia* paraplum, sicut ceteras orarum descriptiones plurimas, ex *Artemidoro* afferri per se est verisimillimum et verbis Ἀρτεμίδωρος μὲν οὖν subindicatur. Monendum erat in hoc paraplo *Pleuronem*, *Halicyrnam* et *Taphiassum* non recte poni ab oriente *Eueni* fl. et *Chalcia* montis; *Strabo* contra monuit *Chalciam* hand recte collocari videri ab occasu *Pleuronis* (inter *Pleuronem* et *Acheloum*), quasi de *Pleuro*nis situ recte *Artemidorus* statuisset. Non optime hæc disputata esse fateor, sed violentis istis machinis, quas *Kramerus* admovit, mutanda esse nego. || 14. Ταρίασσον *B*. Ταρίασσον cett. codd.; deinde δὲ e *Tzsch.* conj. *Kramerus* scripsit pro τε, quod est in *BCDhk*; cett. codd. vocem hanc om. || 15. φασι *BCDhkl*. || 18. ἐστι δὲ Ὀνθίς conj. Palmerius (Exerc. p. 326), quum Ὀνθίδα λίμνην *Ætolia* e *Nicando* memoret *Schol.* ad *Nic. Ther.* 215; at locus ille scholiastæ adeo est corruptus ut neque de nomine neque de situ hujus lacus certioris aliquid erui possit. Palmerio obsecutus *Onthidis* nomen paludi qui est sub *Chalcide* monte, indidit *Kiepertus* in tab. Gr.

STRABO.

|| 18. εὐψος] εὐψός *BCDghlnox*, εὐψυχος *k* Ald.; in marg. *v* legitur : τὴν νῦν Μάλαιναν (sic) καλουμένην || 23. Includenda esse monuit *Bergk* in poet. lyr. p. 542. *Καλυδωναίου* δὲ *Dhisn*, et, misso δὲ *ox*; *Καλυδωνέου* δὲ *Bk*, *Κλυδωναίου* δὲ *C*, *Κλυδωνέου* δὲ *l*; *Καλυδώνιος* οὐδὲ e *Cas* conj. *Tzsch.* et Cor. || 25. ἀκρᾶν] ἀκρᾶν *BCDghiks*, ἀκρας *lx*; em. Kr. e *Villebrunii* conj. || 26. ἤς] ὡς codd.; οὗ *Cas*; ἤς *Cor.* || 28. Ἀρακίνθω codd. || 32. Κονώπα codd.; em. *Tzsch.* || 41. ὑπὸ] ἐκ *no*. || 42. Αἰτωλοὶ] Αἰτωλία *no* *Cor.* || 50. τοῦτο] *no* et sec. m. *h*, τοῦτον *BCDhkl* Ald.

P. 396, 28. Ἰκαρον codd.; em. *Xyl.* || πέραν] περὶ *l*, πέτρα, *s*, περαῖαν *BEkno*; τῆς περαίας *Tzsch.*, *Cor.* || πολλὴν] πόλιν *CDEghihslx*, πολλὰ *k*. || 33. Ἰκαρον codd., exc. *E*. || ἐπιμείναι] ὑπομ. *Mein.* || 44. Ἀλκυόνα *CDh* *Mein.* || 45. συστρατεύσαντα *Clo*. || 49. ἐκείνῳ *C* (?) editt. ante Kr. inde a *Xyl.*

P. 3 7, 24. Θουκυδίδης τε *Cor.*, hæc jungens præcedentibus. || 26. φησι *BChino* Ald.

P. 398, 6, τε] δὲ codd.; em. *Tzsch.* || 8. φασιν codd.; em. *Tzsch.* || 14. δεκάτῃ δ'] δέκα, τῇ δ' codd.; δεκάτῃ ὅστερον *s*; em. *Cor.* || 21. τραφέντα *xn*, τρεφθέντα codd. cett. et margo *n*; θρεφθέντα *Jacobs* ad *Anthol.* t. 4, p. 161 et *Cor.* || 22. Αἰτωλοὶ . . Αἰτωλὸν] Αἰτωλὸν . . Αἰτωλοὶ *Bkno*. || 24. Ἡλείων] Αἰτωλῶν codd.; illud *Pletho* et correct. in *n*. || 42. τοιγε ej. *Cor.* *Mein.* || 43. ἐπιφέρειν conj. *Cas.* || 45. ἐπ'] ὑπ' *x* *Cor.*

P. 399, 2. τοῦτο add. *Cor.* || 5. λέγων] ἡ Ἡλείων *Cor.*; aut ejiciendam vocem aut scribendum τοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἑπειῶν λεῶν censet *Tzsch.*; ej. vocem *Mein.* || 8. Post οὖν excidisse πιστὸν monuit *Grosk.* || 11. ἐπ' ἰσῆς *Bhl nox* Ald. || 13. ἐπελθόντας recte, ut videtur, *Cor.* et *Mein.* || 15. διότι] ὅτι *Bhlno* || 23. αὐτὸς] αὐτὸς δ' *Cor.* || 25. ὁ τάλας, ὁ δογματικὸς *CDghilnoxs*, ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικὰς m. sec.; e *Tyrwh.* conj. em. *Tzsch.* || 28. καὶ διδοῖς] καὶ διαδοῖς *BCDghikx*, καὶ διαδοῖς *lno*; νῆ Δία, δίδως conj. *Tyrwh.*, rec. *Cor.*; διδοῖς em. *Cas.*; καὶ aut ejiciendum aut leg. καὶ [αὐτὸς]. || 30. συγγνώμη, *Bk*, συγγνώμην *BChilno*; in *n* supra additur ἔχειν, recte, ut videtur; συγγνώμην νέμειν conj. *Mein.*; συγγνώμην conj. *Kr.* || 50. Αἰτωλίαν] Πλευρωνίαν *no* || 52. καλεῖσθαι] καλέσαι e conj. *Kr.* *Mein.*; recte, ut videtur.

P. 400, 7. εἴπερ] οἵπερ *Bkno* Ald. || 12. μὲν παρηγῆς, misso ὡς, codd. exc. *E*. || 15. ὅπερ ante οὕτω *no*; οὕτω διαλέγεται *Dhi*. || 27. ἐμπελεγμένους conj. *Du Theil.* || ἀλλαις] ἄλλως codd. exc. *x*. || 34. καὶ] κατὰ *Cor.* || 35. διαστελλομένους conj. *Grosk.* || 35. ὡς δὲ] ὥστε conj. *Heynius*; ὥστε, ὡς *Tzsch.* || 40. ὡς suppl. *Cor.* || 44. τρόπος] τόπος conj. *Cor.* || 46. ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμία codd., exc. *no*. qui ἐπεὶ δὲ, et *x*, qui ἐπεὶ δ' ἡ; em. *Cur.* || 47. ἂν om. *nox*. || 52. τοὺς] τοῖς codd.

P. 401, 1. Post εἰρησθαι e *Stephano* v. Ἀκαρνανία addenda videntur : καὶ κρώθυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι. || 7. τοῖς Κουρήσι *CDhilsx* || 17. δῶρα δ' ἐμῆς ... ἐνείκεμεν ... χθιζὸν *Iliad* τ. 193. || 20. Ἀχαιῶν in *Iliad* I. I. || 22. Verba ἡ δὲ ἐνόπλιος ... στρατιωτικὰ glossatoris esse videntur, monente *Kramero*; ejecit ea *Mein.* || 22. στρατ.] ἡ στρατ. *C*, *Tzsch.* || 23. δηλοῖ δὲ καὶ Ald. || 24. καὶ] ἐπὶ conj. *Xyl.*, *Cas.*, *Cor.* || 33. τὸν δὲ ὄντως νοῦν] καὶ ὁπωσοῦν *Cor.*; σχολάζοντα post ὄντως excidisse censet *Grosk.*, nescio an leg. sit : τὸν δὲ ὄντως (vel τὸν δὲ θεόντως) νοοῦντα. *Meinekii* in *Vind.* p. 173 verba τὸν δὲ ὄντως ... θεῖον eliminanda potius quam emendanda esse putabat. || 45. Cum *Meinekio* legas γεγένηται.

P. 402, 2. ὕμνητικὴ *D*, in margine addens οὐσα; cett. codd. ὕμνητικὴ οὐσα. || 7. νῆ Δία] καὶ Διὶ *x*, *Tzsch.*, *Cor.* || 19. καὶ Τίτυροι *no*, *Epit.*, *Guar.*; καὶ Σάτυροι cett. codd.; verba hæc, nisi glossatoris sunt, post verba

- καὶ Σάτυροι transponenda sunt, monente Kramero. || 20. καὶ τ.] κατὰ ταῦτα conj. Heynius in Comment. Societ. Götting. t. 8, p. 5. || 22. οἱ] sic x; οἱ cett. codd. || 35. νέαι E, νέον cett. codd. || 43. Ἀγδιστίν] om. x, Ἀγεστίν *Epit.*, Αἰεστίν codd. rel.; em. Cas. *Infra* p. 486, 11 codd. ἀγγίδιστίν, sicut in inscr. habes Ἀγγιστίν formam. || 45. Σιπυλ.] πυλὴν codd.; em. Tzsch. || Περιισινούντα B, Πισινούντα x, Πισισινούντα cett. codd. || 46. Post Κυβέλην *noE* addunt καὶ Κυβέλην, quod rec. Mein.; recte, ut vid. || 53. σχοινοτένεια Bæckh., σχοινοτενής Herm.; σχοῖνας τονίας k σχοινογονίας hi, σχοινοτονίας codd. cett. || αἰοδαὶ Bklnox. || 54. διθυράμβων x et Dionys. De comp. verb. c. 14; διθυράμβω cett. codd.
- P. 403, 1. δὲ inclusit Cor. || 3. κατάρχειν kx, Hermann., Bæckh.; κατάρχει cett. codd.; καταρχαί Cas., καταρχεῖ Tzsch., Cor. e Reiskii conj. || μεγάλη, πάρα] πάρα μεγάλοι ex corr. B, πάρα μεγάλοι cett. codd.; em. Bæckh. || φοῖβοι codd. || 5. καχλάδων codd.; em. Bæckh.; κεχλάδοντα ex Hermannii conj. Tzsch., Cor. || 9. Post θεῶν Cor. lacunam notat; ἐμφαίνων καὶ ἀμρότερα excidisse opinatur Grosk.; ἀλλήλαις BCDhiklx. || 11. διὰ τὸ Ὀμηρον] Leg. διὰ τὸ ὅμορον e conj. Mein.; κατὰ τὸν Ὀμηρον Bkno; οὐ κατὰ τὸν O. Cor. || 13. Quæ in sqq. uncis includuntur ex Euripide suppleta sunt; ex eodem scriptura codd. passim correctæ. || 41. Παλαμῆδαι Dhi Mein. || 42. οὐ σὺν] οὐ σὺν BCDhl; θύσων conj. Mein.; an [χορεύουσαν? Dein Διονύσου BCDhi, sed supra scr. Διονύσω in Bk; κομᾶν BDhil, κομᾶνος Cs, κομῶν kno Ald., κόμων Tzsch., Cor.; κομᾶν Kr.; fort. leg. κοιλᾶν δς conj. Mein.; quæ omnia sunt incertissima. || 51. Μύσιος *Epit.* || 52. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ, ὡς τινες ὑπέλαβον *Epit.* || 57. τοῦ CDhl, τὴν Bkno; em. Cor. e conj. Xylandri.
- P. 404, 7. Κύβην codd.; em. Tzsch. || 10. παραδόντα] παρῶν τὰ x Cor.; παραδιδόντα s, παραδιδόμενος τοῖς Δ. Bkno, editt. ante Kr.; παραδιδόμενος ἐν τοῖς Δ. conj. Heynius l. 1. p. 8.; παραδίδεται vel παραδιδόμενος ὁμοίως τοῖς Διονύσω καὶ αὐτὸς conj. Lobeck. in *Aglaoph.* p. 1049; παραδόντες τὰ Δ. e Kram. conj. Mein. || 12. Κόττα Dh, Κόττα i, Κοτύττα *Epit.*, editt. ante Kr. et Meinekii. || Βενθίδια nox *Epit.*, Μενθίδια Chl Ald.; μὲν δίδια ex correct. B; Βενθίδια E. || 13. Κόττος ino. || 15. Post ὀργάνων Grosk. excidisse quædam haud recte putans suppleri vult: καὶ ταύτη τὸν Διόνυσον συνάγων. || 16. Verba ἐν τοῖς Ἰδωνοῖς, post quæ verba Αἰσχύλος μέμνηται repetunt CDhi, delenda videntur. || 17. ὄρεα Dh, ὄρεα cett. codd.; ὄρεα, allisona, conj. Wagner in *Æsch. fr.* || 21. δακτυλόδικτον e Jacobsii conj. Cor.; δακτυλόδικτον Mein. || 23. χαλκοθέοις codd.; χαλκοθέοις *Epit.*; em. Cas. || 26. ὑπομηκῶνται Bklnox. || 28. τυμπάνου codd.; τυμπάνου metri causa em. Kr.; lapsu factum est, ut in nostra editione servatum sit τυμπάνου. || εἰχὼν] εἰχὼν B (ex correct.) lx, ἡχὼ kno editt. || 48. ἀράσσων nox fort. recte. || 50. νάμβλας CDilnosx, νάμβλα Ek et ex correct. B, Ald.
- P. 405, 2. Βενθιδίων Dhi, Βενθιδίων cett. codd. || 5. ἄττης, [ἄττης] ὕης] τῆς ἄττα σύης CDghil, τῆς ἄττης B, ὕης ἄττης x, ἄττης ὕης kno Ald.; ὕης ἄττης καὶ ἄττης ὕης editt. ante Kr. Inde a Xyl.; em. Kr. e Demosth. De cor. § 260 || 7. εὐροι additum ex Bkno. || 10. «Ἐκατέρω καὶ om. xy; Ἐκατέρω, et supr. add. Ἐκατέρω, n; Ἐκατέρω B; Ἐκαταίον k, editt., quod nulla esse auctoritate apparet, ita ut quæ de huius nominis affinitate qualicumque cum Apolline viri docti suspicati sunt (v. Welcker *Die Æsch. Trilogie* p. 193 et *Nachtrag* p. 212, Lobeck. *Aglaoph.* p. 1116) vehementer collabefiant; Ἐκατεροῦ scripsit, dum melius inveniatur, Götting in Hes. fr. 129. Apud Diodor. 5, 50 commemoratur Ἐκῆτορος, antiquissimus Thracum in Naxo insula dux (cf. Parthen. c. 19, ubi

fort. scribendum Ἐκῆτορος οἱ Θράκες). » KRAMER. In Ἐκ fort. latet præpositio ἐκ, quam habes etiam lin. 12, et qua Strabo utitur in genealogiis p. 406, 3 sqq. Hoc si est, nescio an fuerit: ἐκ Σατύρου. Satyrum quendam a Satyris Bacchi comitibus distinguendum habemus ap. Apollodor. 2, 1 (v. not. Heynii), ubi noster satyrorum avus pecora Arcadum abegisse dicitur, sicut Mercurius, Satyrorum pater, hoves abegit. || 12. ὄρεαι ... ἐγένοντο codd.; em. Cor. || 15. γράφας x, στέφας cett. codd.; συντάξας conj. Mein. || 19. πρώτους [τοὺς] ἐν Εὐ. conj. Grosk., coll. p. 467 ed. Cas. || 27. Κορύβαντα editt. ante Kr. inde a Xyl. || 28. ἱερέα Πύδνης codd.; em. Cas. || 31. Verba τ. Κορ. ejicienda. || 39. ὁμοίως] ὅμως e Xyl. conj. Cor. || 52. Post Πύτνα excidisse καὶ τῆς Κρήτης δὲ vel tale quid, recte censuit Cas. || Ἱερὰ Πύτνα D.

- P. 406, 3. Καθεῖρου CDhi, in D supra add. ους, Καθεῖρους gs, Καθεῖρης Bklnox. || 4. Κάμλον Bklo Ald. || οἷς] ὦν kno; καὶ conj. O. Müller. *Prolegg.* p. 454; τρεῖς conj. Kr.; καὶ τρεῖς? || 6. Πυτίας n, fort. recte. || 8. Καθεῖρου CDhlnox Ald., Καθεῖρης Bk. || 15. Κορύβαντεον Mein. || 17. Κορύβησσα, s supra add. Κορύβησσα, quod habent no. || 20. Post. αὐτοὺς Meinekii in Vind. p. 175, excidisse putat: [Κορύβητας δὲ λέγεσθαι] et in sqq. fuisse καὶ Κορύβαντας δὲ, quæ sunt probabilia; Groskurdus lin. 22 ante καὶ Κορύβαντας inseri voluit: Κορύβητες μὲν ἀπὸ τοῦ κόρου εἶναι καλούμενοι. || 24. οὐς] οἷους Mein. in Vind. || 32. καὶ] αἱ x; vocem om. s et Cor. || 33. Post Ἰδην in x adlitur δάκτυλοι; fortasse tamen plura exciderunt; certe non δάκτυλοι, sed Ἰδαῖοι δάκτυλοι scriptum fuerit. Ceterum nullum h. l. est lacunæ vestigium in codd. » KRAMER. Voce Ἰδαῖοι opus non est. || 40. Κέλμιν] Σαλαμῖνον codd.; e Cas. em. conj. Tzsch. || Δαμνέα x, Δαμνανέα cett. codd.; e Cas. conj. em. Tzsch. || 43. πρώτων Cor. || 53. [τοὺς καὶ] τούτους Cor., recte.
- P. 407, 5. ἀνιπτομένων codd.; em. Xyl. || 10. ἂν τι δοῦναι τὸ D, ἀντιδοῦναι τὸ BChil, ἂν δοῦναι τι no, ἂν τις ἐξ αὐτῶν εἰκάσει x, Tzsch., Cor.; e Tyrwh. conj. em. Kr. || 17. καὶ add. Kr. || 19. γοητείας codd.; em. Du Theil. || 20. [καὶ] μάλιστα Cor. || 26. αὐτὴ Cor.; αὐτὴ Mein.; αὐτῆς codd. Post αὐτὴ Cor. inseruit πρό. || 38. Φάλαρνα codd.; em. Cor. addens fort. Φαλάσαρναν leg. esse, quum infra feminino genere nomen usurpetur. Et τὰ et ἡ Φαλ. dicebatur, parumque in talibus Strabo sibi constat. || 40. «Κίμαρος promontorium nemini præter Strabonem commemoratur, Κώρυκος contra a multis scriptoribus et a Strabone ipso [p. 312, 8; cf. not. ad 711, 29] in his fere partibus collocatur: atque hoc nomen hoc loco Pletho (sec. Du Theil; Κάβρημος ex alio cod. laudat Tzsch.) conjecturam secutus; alterum vero nomen mox (p. 408, 21) recurrit, nec attrectandum est, quantumvis suspectum sit. Literarum ductus si attenderis, Κίσαμος urbs nomini isti aliquo modo videri possit affinis. » KRAMER. Reapse occidentale Cretæ latus a borea terminatur Coryco promontorio (*Cap Buso*), quod a Criumetopo 230 fere stadia distat. Altamen idem promontorium diversis nominibus laudari, lectore non admonito, parum est probabile. Jam vero quum sequenti promontorio (*Cap Spada*), quod a priori non nisi 50 stadiis dissitum est eoque multo magis versus boream prominet, subjecta sit Cisamus urbs (*Cisamo casteli*), sponte nascitur conjectura hocce promontorium a Strabone significari atque pro Κίμαρος legendum esse Κίσαμος. Huc accedit quod apud Ptolemæum quoque occidentale Cretæ latus a borea terminetur Κισάμω ἄκρῳ (sic enim e codd. legi jubeo pro eo quod vulgo editur Κύαμον ἄκρον). Attamen apud Ptolemæum Cisamum prom. non est hodiernum *Cap Spada*, sed id quod ab illo supra 200 stadia versus ortum distans nunc appellatur

Cap de la Soude, quod olim alteram Cisamum urbem (hodie *Kalives*) subjectam habebat. Ni fallor, Ptolemaeus quoque acceperat id quod Strabo tradit, occidentalem Cretae oram a septentrione terminari Cisamo promontorio; eo autem nomine quum non novisse videatur nisi hodiernum *Cap de la Soude*, Cretae partem occidentalem pessime delineavit ita, ut quaecumque ab hoc promontorio versus occasum essent, in meridiem ejiceret. Jam ut illuc revertar, adde quod Strabo p. 212, 8 a Coryco diaplum esse dicat ad Tænarum, a Cimaro autem (p. 408, 21) in Cythera insulam et ad *Maleas*: unde item colligas Cimaram vel potius Cisamum pr. a Coryco fuisse versus ortum. || 46. ὑπὸ τὸ μέγεθος] οὕτως τ. μ. B; οὐ κατὰ τὸ μ. *kno* et inter versus *h*, et editt. ante Kr.; hoc si probaveris pro μέγεθος legendum foret μήκος. At ferri id nequit; requiritur numerus. [ὅσον διακοσίων] οὐ κατὰ τὸ μ. conj. Grosk.; Kramero in ὑπὸ latere videtur ὅ' που vel τ' που, verba autem τὸ μέγεθος e margine illata esse suspicatur. Meinekius proposuit: ὅ', ὅπου τὸ μέγιστον, quod placet. || 50. ὅσον codd.; em. Cor., || 51. κατὰ τε codd.; em. Cor. || Post μέρος excidisse ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν ἀρξάμενος ἡ νῆσος ἱκανῶς πλατεῖα ἐστὶ vel simile quid, bene monuit Kr.; ἡ νῆσος αἰφνιδίως στενοχωρεῖ proposuit Grosk.

P. 408, 1. Ἀμφιπαλίαν codd.; em. Cas. || 2. τῶν codd.; em. Cor.; Ἀμπεω codd.; em. Tzsch. || 5. τὸν] τῶν codd.; em. Cor.; Μινώας] ὠας (sic) D, om. *hi*, νινώας codd. cett.; em. Xyl. || 21. Κυμάρου] γρ. Ταϊνάρου margo o, quod pravum esse conjecturam monuerunt interpretes; ἐπὶ Μαλέαν recte e Cas. conj. em. Tzsch. et Cor., nisi quod e Straboniano usu scribendum est ἐπὶ Μαλέας. Meinekius dedit ἐπὶ Ταίναρον, e conj. Krameri, qui hanc vocem ob antecedentis vocis similitudinem excidisse censet. Sed Maleas promontorium satis indicat Cytherorum mentio. Quod Kramerus contendit Cythera rectius dici interjacere inter Cretam et Tænarum quam inter hanc insulam et Maleas, id non ita esse apparet si hodiernas tabulas nauticas inspicias; multo minus vero ita erat in tabulis Strabonianis, in quibus Creta justo magis versus occasum pertinebat. || 25. πεντακισχιλίων] Numerus hic, justo longe major, corruptus esse debet, si recte habet quod sequitur οἱ δὲ ἐπὶ ἐλαττόνων. Groskurdus conj.: πεντακ[οσίων καὶ δι]σχιλίων, quam infelicem esse conjecturam dicit Kr.; fort. erat τινες μὲν δισχιλίων, οἱ δὲ. Sed fieri etiam potest ut in sqq. fuerit οἱ δὲ [πολύ] τι ἐλαττόνων. || 28. Post ἐλαττ. excidisse χιλίων probabilis est conjectura Gosselini. || 34. Πράσον *Dh*, Πράσον cett. codd.; Πράσον Tzsch., Cor. || 47. τριχινίου codd.; ex Eustath. ad Od. τ, 176 em. Xyl. || Post λόφους addunt εὐαμισολόφος *CDih* (εὐαμίλλους supr. add. *h*), ἐφαμισολόφος *B*, εὐαμισολόφος *gl*, καὶ ἡμισολόφος *s*, ἐφαμίλλους *noh*, editt. vett.; inclusit Cor.; ejec. Kr. et Mein. Eustathius l. 1. vocem hanc non habet. || 49. Κνωσος *B* et sic postea.

P. 409, 1. νομίμων] νόμων *CDghlsx*. || 4. Κνωσός *C* et sic postea. || 5. Inclusa supplevimus e conj. Tyrwhitti. || 6. τῆς δὲ Λύκτου] Legendum τῆς δὲ Λύττου, quæ nominis forma etiam in sqq., ubi Λύκτον codd. præbent reponenda est. || 12. Ἀμνισῶ] Ἀμνισῶ *Dh*, et Eustathius ad Od. τ, 188 p. 1862, 37 Strabonis locum citans. || 14. Κέρατος codd.; em. Cas. || ὁμονύμως mavult Mein. || 18. Inclusa adduntur ex Diodor. 5, 78, ubi: τοῦτων (sc. urbium a Minoe conditarum) δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς βορρᾶν καὶ τὴν Ἀσίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστόν δ' ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν κεκλιμένοις τόποις καταντικρὺ τῆς Πελοποννήσου, quæ aperte ex eodem Ephoro petita sunt quem Strabo adhibuit. || 23. ἦν post

ζηλώτης add. Cor. || 24. τῶ ἀδελφῶ Cor. et Eustath. l. 1. || 42. Μίνωα *Bkno* Ald. || 45. ὅς ante πρῶτον add. Xyl. ex ll. v, 450. || 46 ὑπὲρ] περὶ Ald.; διότι ὅτι *knox* Ald. || 50. Post δῆλοι Cor. transponit verba ἐν τῇ Πολιτείᾳ; τῇ Εὐρώπῃ om. *x*; ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολιτεία Ald.; in margine ad verba ἐν τοῖς νόμοις notatum esse ἐν τῇ πολ., quod inde in ordinem verborum irrepperit, opinatur Kr.; ej. verba Mein.; nescio an fuerit Ἐφορος[ος] ἐν τῇ Εὐρ. τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀναγγέγραπεν. || 52. πυράνους codd.; em. Tzsch.

P. 410, 23. ἐν add. ex *Bhl*. || 24. Μαμέτιδος *Bh*; Μακεδόσης, λέγεται γὰρ καὶ οὕτως marg. *gv*; γρ. Μακεδίσσης *n*. P. 411, 3. ὀγδοήκ.] sic codd. et Eustathius ad ll. β, 645 p. 312, 45; et Phrantzes in Chron. 1, 34; in marg. *x* legitur ἡ ὀκτώ, quod rec. Tzsch. et Cor.; recte, ut videtur; Barth. (ad Stat. Theb. 5, 361) lin. 5 legi voluit [ἐκατὸν] πεντήκοντα. || 4. προῆλθε Cor. || 6. κατὰ] καὶ codd.; em. Cas. || 8. Μάταλον] μέταλον (add. γρ. μέταλλον) *n*, μέταλλον codd. cett.; infra (lin. 47) μάρταλον codd. plerique. Casaubonus mss. libros habere dicit μέταλον et μάταλον, quod unde manaverit Kramerus se nescire ait. Μάταλον e Villebrunii conj. Grosk. Kr. Mein. || Μάταλα in Stadiasm. M. M., Ματαλία ap. Ptol. || 8. παρρρεῖ Eustath. l. 1. || 10. Λεβήνης *i*, Λεβήνου ex correct. *h*. || 11. Εὐξύνθεος *h*, Εὐσύνθεος *i*, Εὐξύνθεος cett. codd.; e Plutarcho Amator. p. 931, 1 ed. Didot. em. editt. || 12. εἶναι ante ἄθλων add. *hi*; « etenim in *D*, ex quo manarunt isti codd., εἶναι quod legitur ante τοῦτον, primum omisum et secunda manu inter versus additum est; id deinde huc translatum. Cor. autem scripsit εἶναι δὲ τῶν, et desideratur omnino aptus sententiarum connexus: scribendum videtur sive τῶν δ' ἄθλων sive ἄθλων δ'. » KRAMER. Meinekius scripsit λόγῳ, ἄθλων ... ἕνα φήσας, quod præstat. || 14. Πράσκῳ *h*, Πράσῳ Ald., Πράισῳ Tzsch., Cor., et sic ubique. || 15. ἐξδομήκοντα] ξ' σταδίου editt., quod non ex codd. fluxit sed ex sqq. (lin. 23) assumtum est; o' habent *Dh*, in *h* supra additum διακοσίους, quod præbet etiam *i*; o' est in cett. codd. Neque o' neque c' (200) verus numerus fuerit; legendum puto ε'. Deinde post v. ὀγδοήκοντα nonnulla excidisse censeo, quibus dictum erat Prasum hanc non confundendam esse cum Prasom Homerica Eleocretum urbe, Dictæ vicina, cum qua fortasse confuderat eam Aratus, qui Dicten Idæ vicinam esse putabat. Nam Prasum, quæ in sqq. memoratur, non eandem esse cum Prasom Lebeni vicina patet, neque Strabonem urbes longissime dissitas confudisse vel ex eo colligas quod duobus locis de distantibus loquitur quibus Prusus a mari distet. Prasmus a Gortynia 180 stadiorum intervallo separatam cum Pashleyo quærimus prope hodiernum *Cap Sudsuro*, ad eamque referendos putamus numos, in quibus Πριανσιέων legitur et Neptunus cum tridente conspicitur. Hæc enim insignia urbem maritimam indicant, non vero istud πολίχνιον quod in mediterraneis prope Dicten erat Strabonis ætate ab Hierapytniis deletum. Quare apud Strabonem pro o' vel c' legi volebam ε'. De formis Πράσος, Πράισος, Πριανσός v. Bæckh. ad C. I. 2, p. 504. Ad Prasmus Lebeni vicinam pertinere videtur Πραισός ap. St. Byz., siquidem ibi Πυτίου pro Πιθύμης legendum fuerit. || 23. σταδίοις] σταδίου Cor. Post hanc vocem in Ald. perperam adduntur διέχοντες τῆς Γορτύνης δὲ ἐκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα || 31. Τίτυρος] Τύρος *l*. || 35. Γορτύνης *ikx* Cor. || 40. Φαλασάρνους *C*. || 44. Μίνωας *nox*. || 45. ἦν ante κατεκ. codd.; quod ej. Xyl. || 46. Γορτύνης *ix* Cor. || 47. Μαρτάλου *BCDghlxy* et ex correct. *h*, Ματάλου *Bex* correct. et o, Μετάλου *n*, Μετάλλου *h* m. pr. || 52. Ὀλύσσην] ὁ Λισσής sec. Steph.; leg. ὁ Λισσὴν e conj. Cor. || 53. Λύκτου *Bhiklno* et m. sec. *B*; Λύτου *B* m. pr. et *x*.

- P. 412, 4. Αύτιοι *Kx*, Αύκτιοι *Dhilkñ* et pr. m. *B*. || 17. εἶχεν ἄν] ἄν εἶχεν *x*, εἶχεν, misso ἄν, cett. codd. || 18. οὐτ' εἰ] ὅτι *BCDhis*, ὅτι εἰ *x*; ἀλλ' οὐδ' εἰ e *Tyrwh.* conj. *Tzsch.* et *Cor.* || 20. ὡς ejiciendum. || 22. φησι] φήσας recte, ut videtur, conjec. *Kramer.*, idque rec. *Mein.* Alii, ut staret locus, ante καὶ τούτου scripserunt ὥστε, quod legitur in *B* ex correct. et in *kno* et editt. || 23. ἐμμένητ' ἄν] *Bno*; ἐμμένητο cett. codd. || 27. συμμείξας] συμμείνας scr. *Cor.*, dubitans tamen. || 28. ὁ δὲ [Νέ-στωρ] καὶ conj. *Grosk.* || 29. οὐτε inseruit *Cor.*; *Meinek.* verba κατὰ τὴν στρ. ... ἐκεῖθεν ejecit. || 34. αὐτὸν] αὐτῶν codd.; em. *Cor.* || 43. αἰρομένης *C*, αἰρουμένης cett. codd. || 47. συσσιτεῖν suppleri ante ἐν τοῖς συσσ. voluit *Grosk.*, probante *Kramero*, qui in sqq. vocem συσσίτια, quam editt. inde a *Xyl.* omiserunt, e margine illam esse putabat. Contra συσσίτια in συσσιτεῖν mutandum esse vidit *Mein.*
- P. 413, 2. Κουρήτα] Κουρήτας et deinde ὕστερον δὲ [πύργον τὸν] καὶ e *Grosk.* conj. legi vult *Kr.*, hand improbabili-ter. || 6. Θαλήταν εὐρεῖν conj. *Meursius*, sed Θάλητα formam etiam alibi *Strabo* habet; videtur autem in vetusto aliquo codice super α scriptum fuisse αν, unde deinde natum est ἀνευρεῖν, cujus loco *Strabonem* dedisse pulo εὐρεῖν. || 15. πολεμικῶν] πολλῶν *Cor.* || 16. μεῖναι] εἶναι codd.; em. *Cor.* || Δυκτίους *B* (sed is postea correct.) *Dhikno* edd.; *Αυτίους x*. || 18. Δυκτίων *lno*, *Αυτίων x*. || 29. οὐτε add. *Xyl.* || 35. Ἀλθεμένους codd. || 46. ἀρχαίων] ἀρχαίων codd.; em. *Kr.*; ἀρχῶν e *Meursii* conj. *Cor.* || 54. τὴν δὲ συσσιτίαν ἀνδρείαν (ἀνδρίαν *x*) codd.; em. *Kr.*
- P. 414, 2. ὁμοίως] ὡς *no*; om. *k* *Ald.*; ὁμοίως ὡς *B* ex correct.; *Tzsch.*, *Cor.* || 5. ἀνδρίων *BCDhi*; πρέπε codd.; ex *Ursini* conj. em. *Kr.* || 31. δὲ inseruit *Kr.*; eandem vocem priores editt. inseruerunt post ἔκαστα; *Corayus* dedit: τῶν [οὖν] Κρητικῶν τὰ κυριώτατα [ταῦτα· περὶ] τῶν καθ' ἑκάστα δὲ κτλ. || 36. ἱκανοὶ ὥσι διοικεῖν *kno*. || 38. δὲ om. *CDhin*; δεῖ vel δὲ δεῖ conj. *Grosk.* || 43. δ' inseruit *Cas.* || 49. τῆς om. *no*, *Ald.*, *Cor.*
- P. 415, 3. ἀσιδήρων e *Tyrwh.* conj. *Cor.* || 7. μέλλοι *BClno* || 9. ἐξομολογουμένους codd. || 12. παιδὸς τῇ τιμῇ *no*. || 15. ἐπιδιώξεως *no*, ἐπιδείξεως cett. codd. || 18. Ante καὶ δωρησάμενος excidisse ὁ δ' ἐραστής ἀσπασάμενος vel tale quid conj. *Kr.*; lacunam notat etiam *Mein.* || 31. παρῇ τιμωρεῖν] παραιτιμωρεῖν codd.; em. *Cor.* || 33. αἰσχροὺς inserendum esse monuit *Cas.* || 36. χοροῖς] χρόνοις *BCDhil*, θρόνοις *kno* et ex correct. *B*. || 49. καὶ τὴν δόξαν *Dhik*, κ. διὰ τὴν δ. cett. codd.
- P. 416, 6. Θήρη *Mein.* || 13. ταύτης δ' εἰς ἑκατὸν] τούτων δ' ἴσον ἑκάστη *Bkno* *Ald.*; *ab iis singulis Ius abest* *Guar.*; ἑκάστὸν *CDghilsxy*; em. *Tzsch.* e conj. *Cas.* || 15. Σίκενος codd.; em. *Tzsch.* || Λαγοῦσσα *Cor.* || 24. στρατιάν *Cor.* || 25. πλείους] Μηλίους conj. *Tyrwh.* et *Tour.*, probante *Kramero*. || 27. προκείμεναι *lno* *Ald.* || 31. ψιλὸν *CD*, ὑψηλὸν cett. codd. || 37. πάροιθεν οὐ φορητά codd.; οὐ om. *Eustath.* ad *Od.* x, 3 p. 1644, 54 R. || Post. κυμάτῃσι *Schöl.* ad x, 3 addit *Δάλος*. || τ' add. *Tzsch.* || 39. ἀλλὰ καιογενὴς *D*, ἀλλὰ καὶ ὁ γένος *Cs*, ἀλλ' ἀκαιογενὴς *Bk*, ἀλλὰ καινογενὴς *hi*, ἀλλὰ καὶ ὁ γένος *l* *Ald.*; ἀλλὰ Κοίου γένος *Schneider.*, *Hermann.*, *Tzsch.*, *Cor.*; ἀλλὰ Κοιογενὴς e *Porsoni* conj. *Kr.*, *Mein.* || ὠδί-νεσι *BDhios*, ὠδίναισι *k*, ὠδύναισι editt. ante *Kr.* || θύοισ' e *Bergkii* conj. *Kr.*, *Mein.*; θύοις *CDhl*, θείαις *Bkno*s, editt. ante *Kr.*; θοαῖς conj. *Bæckh.* || 40. ἐπέβαινε e *Schneideri* conj. *Tzsch.*, *Cor.*; malim ἐπέβα νιν e *Porsoni* conj., quam rec. *Mein.* || 41. πρύμνων *CDhilos*, πρεμνῶν *Bk*; em. *Hermann.* || 42. δ' ἐπὶ κρανοῖς *Bl*, δ' ἐκρά-νοις *h*, δὲ κράνοις *i*, δ' ἐπὶ κραναῇ *kno* *Ald.*, δ' ἐπὶ κραναῇ ex *Herm.* conj. *Tzsch.* et *Cor.* || 49. γοῦν *Mein.*; δ' οὖν codd. || ιε' additum e conj. *Cor.*

- P. 417, 2. Κύδρον *x* *Epit.*; Κύδρον cett. codd. || 3. Ἀλίαρον *Dhil*, Οὐλίαρον *Epit.* || 6. Ἀλίαρον *BCDhix*. || 17. ἡ με, fort. οὐ με *Mein.* || 18. δειλὴν s *Mein.*, δειλὴ cett. codd., *Kr.*; fort. leg. ἡ δειλὴ susp. *Mein.* || Γύαρον *Blno*. || ὁμοίην] ὁμοίη *Kr.* || 24. Πήνεια. *Bkno*, Πήνεια cett. codd. || 38. καὶ om. *x* *Cor.* || 42. Κορησία *Mein.* || 51. κωνεάζεσθαι *CDghlsxy*, κωνεάζεσθαι *Bk*; ἀγωνίζεσθαι codd. ap. *Steph.* *Byz.* v. Ἰουλίς. || καὶ om. *nox*.
- P. 418, 6. πρὸς τῇ Π. *Bkln* || 8. κατὰ] μετὰ *x*. || 18. Σύ-ρος *D*; [μὴ] μηχανόουσι *Cor.* || 19. Βάβιος codd. exc. *D*. 24. ὑστάτους] « ὑγιαυνοτάτους habet *Stephanus* s. v. Μύκωνος hunc *Strabonis* locum afferens, eumque sequitur *Eustathius* ad *Dion.* 525; idem legi in codd. quibusdam falso tradit *Casaubonus*. De qua scriptura varie judicant viri docti. Corruptam esse censeo cum *Petavio* et *Bernhardyo*, quorum ille proposuit (ad *Themist.* or. 1, p. 522) δαινοτάτους, hic (ad *Eust.* l. l.) ὕβριστο-τάτους. » *KRAMER.* *Stephanus* non aliud tradidit quam quod nos jam in codd. legimus. In ὑγιαυνοτάτους latet ὑπολοίπους, aut conflata vox est ex ὑστάτους et νεωτά-τους, quæ varia fuerit lectio. || 26. καὶ om. *Bknox*; διγ-ρημένα *Stephan.* l. l. || 28. ἐν τῇ νήσῳ *BUD* *Eustath.* l. l. || 34. Γοργόνης *BCD*. || 39. Γοργόνης *CDhl* || 48. Λερία] Λέρος *Eustath.* ad *Dion.* 530. *Grosk.*, *Mein.*; recte, ut videtur. Deinde aliquid exciderit; ἐφ' ἧς εἴρηται supplevit *Grosk.* || 49. καὶ] εἰ *Cor.* || 52. καὶ αἱ Κορ. *Cor.*
- P. 419, 6. Verba ἐνδοξον ... Σαμίων πόλεως ej. *Meinek.*; recte. || 11. καὶ τῷ (τὸ supr. add. in *D*) ἐν Καρπαθίῳ *CDh*; καὶ τὸ ἐν *K.* i, καὶ τῷ ἐν τῷ *K.* s. « Inde suspi- cari possis tertium queddam mare post *Libyem* fuisse additum, totumque locum ita scriptum: καὶ τὸ [Μυρ-τῶν]. Ἐν Καρπαθίῳ δὲ. Displicet tamen articuli omis- sio ante *Καρπ.* » *KRAMER.* || 21. ἐπείγετο *BCDhikl*; ἐπείγεται *nox*; ἐπήγετο *Cor.* || 31. Χαλκεία *BCksx*. || 41. νησίδια edd. ante *Kr.* || 52. Νισύρων codd.; em. *Cor.*
- P. 420, 3. Κάσος] νῆσος *BCDhlsx*. || 4. Σαλμωνίου *BChk* *no*. || 10. Κασίων *BDhklno*. || 17. ἀλλ' οἱ] ἄλλοι codd. || 46. τεταμένος] τετμημένος *Cglouwxwz* *Ald.*; τετραμένος *Eustath.* ad *Dion.* 647.
- P. 421, 5. ὅσον ἀπὸ τῆς *CDghlwxz*; in z tamen ἀπὸ mu- tatum in τό; ὅσον τὸ *oruw*; ὅσον γε τὸ i; em. ex *Epit.* || πλεονάζοντα] πλησιάζοντα *hi* et inter versus *D*; πλη-σιάζοντα *Xyl.*, quod si probaveris, in sqq. ἐν delendum. Potius post πλεονάζοντα cum *Groskurdio* ἐν addendum videtur; ἐπιπολάζοντα proposuit *Mein.* || 19. οὔσαι] ἰοῦ-σαι conj. *Cor.* || 21. γε] τε codd., exc. *D*. || 28. οὔσα *D*; hoc in. sec. mutatum in οὔσαν, quod cett. codd. ha- bent. || 34. χειρρονησιάζοντα *lo*. || 41. ἐκδίδωσι (ἐνδίδωσι *u*) ποταμὸς ῥέων codd., exc. *xy*, in quibus ἐκβάλλουσι ποταμοὶ ῥέοντες. || 43. τῇ] ἡ et postea οὔσα codd.; em. *Cor.*
- P. 422, 6. εὐθύς] αὖθις *Cor.* || 11. προσετίθει codd.; em. *Tzsch.* || 15. Leg. ἦν [καὶ] Κασπίαν cum *Grosk.* et *Mein.* || 22. ἐκπίπτει *Ald.* || 31. ἀμαξικοὶ codd.; em. *Cor.* || 34. οἱ δὲ καὶ] οἱ δὲ *hi*.
- P. 423, 1. τοῦ] τὸ codd.; em. *Cor.* || 5. τε] δὲ codd.; em. *Cor.* || φασὶ post ἄνω add. *wz* *Cor.* || 36. καὶ add. e conj. *Cas.* || 37. περὶ τὸν inseruit *Grosk.* || 38. νησίδια *rw*. || 45. Ἀντικίτην *oz*, Ἀντικίτην *x*; Ἀντικίτης est ap. *Ptolemæum*. || 36. Κιμβρικὴν codd.; em. *Xyl.*
- P. 424, 8. Leg. vid. πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ἡρακλεῖον, ut *Kr.* conjecit. || Πατραεύς] Hic locus apud *Stephanum* ex *Hecataeo* vocatur Πάτρας (Πατρασίς, Πατρασός ex lect.), fort. rectius. || 15. οὕτως] οὕτος codd.; em. *Xyl.* || ἐπὶ] ἀπὸ codd.; em. *Xyl.*; ὁ ἐπὶ *Cor.* || 18. φ add. *Cor.*; γῆς, ὄνομα Ἀκραν *Mein.* || διεργομένη *Dhi* *Cor.*; διεργομένη *oz*, διεργομένων *lw* *Ald.* || 35. Κοροκονδα-μήτην *hloxz* *Ald.*, Κοροκονδαμήτην *Crw*. Eadem varietas

- lin. 32. || 27. Ἀντικίτου *Cx*, Ἀντιβίτου *w*, Ἀντικοίτου *oz*. || 33 Leg. Φαναγόρεια; Κῆπος *rw*. || 35. ἡ Κῆπος *rw*, ὁ Κῆπος Ald. || 38. Γοργιπτία codd.; Γοργιπία editt. ante Kr. || 42. Φαναγόρειον] « Φανάρου codd. (τοῦ pro τὸ habent *orxz*), Φαναγόρου Ald.; ἡ Φαιναγορία Epit.; τὸ Φαναγόρειον Constantin. Porph. De Them. 2, 12, quod recipere non dubitavi (pluralem τὰ Φαναγόρεια habet Steph. B. s. v.); τὸ Φαναγόριον Cor. » KRAMER. Legendum est ἡ τοῦ Φαναγόρου; id enim aperte produnt codd., firmaturque ex Scylace (§ 72) et Anonymi Periplo. Pont. Eux. || 45. τὰ Φαναγόρια *CDhilnow* Ald.; ἡ Φαναγορία *xz* Cor. || 51. κρύψειεν *z*; κρύψει, κρύψοι, κρύψαι, κρύψι cett. codd.
- P. 425, 1. Τορεάται] Τορέται ceteris dicuntur, et sic ap. Strab. quoque Mein. dedit. || Ἄγροι] Ἀγρίται Ptolemæi. || Ἀρρηχοί Steph. Byz. e Strabone; quamquam ibi fort. Ἀρρηχοί leg. est, sicut codd. Strabonis habent et Ptolemæus; *Arrechî* legitur in Plin. 6, 7, 7. || 2. Τάρπητες] an Τύραμβαι Ptolemæi? || Ὀβιδιακῆνοι] fort. Ὀρβίδοι, Σακῆνοι; Ptolemæus ad Tanaim Περιερειδούς novit; idem habet Σακῆνους. || Σιττακῆνοι] Σιτακῆνοι *C*; Ptolemæi Σιρακῆνοι, et probabiliter non diversi ab iis qui infra ex alio fonte dicuntur Σίρακες. || Δοσκοί] Τουσκοί Ptolemæi. Post hanc voc. καὶ supplet Cor. || 3. Ἀσπουγγιτιανοί *rw*, Ἀσπουγγιτιανοί cett. codd; em. Tzsch. ex p. 476, 13. Apud Ptolemæum vocantur Ἀστουρικανοί. || 4. Γοργιπτίας *Dhi*, Γοργοπίας *oz*, Γοργιπτίας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 12. Κάσσανδρος *C*, Κάσανδρος cett. codd.; em. Cas. || 15. καὶ add. Cas || 16. Γοργοπία *C*, Γοργιπτία *i*, Γοργοπία cett. codd. || 17. ἡ] τῇ codd.; em. Xyl. || 25. Πέκας] Κρέκας conj. Valesius ad Ammian. 22, 8, 24 (ubi *Amphitus et Cercius*), idque rec. Mein.; recte opinor. || 29. τινι post πόλει add. *Clowz*. || 38. πεζοὶ *Iowz*. || 40. ποιοῦνται editt. ante Kr. || 43. καταποντίζουσιν *x*. || 51. γῆς post προγονικῆς add. Cor. || 53. Ζυγῶν Cor. et Mein., ut ceteris locis Strabo habet; Ζύγιοι appellantur etiam Dionysio v. 687. Dein δυσχωρίας Cor.
- P. 426, 10. τοῦ] τῷ vel τῷ τοῦ malim cum Mein. || 15. μέγαν] fort. leg. λιμένα conj. Mein., præter rem. || 20. Θεάνας *CDhilxz* Ald., Θεῶνας *o*, Χοάνας *rw*; em. Cas. || 46. Σκοιδίση *CDhilrw*, Σκιδέση *oz*, Σκιδίσης *x*. || 51. Θεμίσκουρα *CDhilrw*.
- P. 427, 4. οὕτω δ. δεξ.] Hæc ante versum in codd. leguntur; transpos. Cor. || 13. τριακόσια] τριάκοντα *x*. || οἷς οὐδὲν κτλ.] « Quo referenda sint hæc verba non plane liquet: alii enim ad ἔθνη referentes varie explicarunt, parum feliciter omnes; nec probabiles sunt conjecturæ a nonnullis prolatae, velut μέτεστι pro μέλει (Cas.), ἄλλων pro ὄντων (Grosk.): alii rectius, opinor, ad οἷς δὲ retulerunt. Sed cum incommodissime collocata esse fatendum sit, post ipsa illa verba transferenda esse censeo, quo facto optime procedet oratio. » KRAMER. Legendum puto: οἷς οὐδὲν τῶν λοιπῶν μέλει. || 28. τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο] A Phasi ad Amisum sec. Strabonem sunt 3600 stadia, ad Sinopem 4500 stadia: quamquam numeri hi justo majores sunt, tamen patet istud τριῶν ἡμ. ἢ δύο locum habere non posse; octo vel novem dies Strabonem nosse, librarios vero γ et β confudisse cum η et θ censent Gosselinus, Grosk., Kr.; quod parum est probabile. Nescio an corrigendum sit: τριῶν [νυχθ]ημερῶν ἢ δ' (i. e. τετάρων). || 29. καὶ τὰς] κατὰ τὰς Cor. conj., probabiliter. || 32. πολλὴν] ὕλην Cor., Mein.; πολλὴν τε γὰρ [ὕλην] malim cum Kramero. || 35. Legerim ἐξεκόμεζον cum Mein.; ἀπεκόμεζον Cor. || 42. κακωθείσης... Εὐριπίδης ejicienda censet Mein...
- P. 428, 13. δὲ ex *rw* add. Cas. || 14. ρεῖ δὲ Χάρης] ῥιοχάρης *CDhilxz*, καὶ ῥιοχάρης *i*, ῥιοχάρος Ald; ρεῖ δὲ Χάρης *rw* editt. ante Kr. inde a Cas. « De Dioscuriade quæ dicenda erant, jam supra Strabo exposuit conclusitque narrationem suam verbis: ταῦτα δὲ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα. Quo magis mireris scriptorem eodem denuo redire. His si addideris particulam δὲ ab editoribus demum adjectam esse ut aliquo vinculo hæc cum ceteris connecterentur, non dubitabis quin hæc de Charete fluvio, a nemine præterea memorato, in marginem sint rejicienda. » Bene hæc MEINEKIOS. Vind. p. 184. Quum in Dioscuriadis regione fuisse Chrysorrhoam fluvium e Plinio constet, hunc ipsum in codicum scripturis corruptis latere puto, glossam vero in margine positam fuisse ad verba quæ paullo post (lin. 25) leguntur: λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους. || 16. αὐτοῦ] ῥύπου Ald. || 17. Θεῶνας Eustath. ad Dion. 689. || 20. τῶν] τῷ codd., exc. *C* in quo τὰ; em. Cas. || 23. στρατείαν codd.; em. Cor. || 24. Post συντεταγ. inserendum δὲ, monente Grosk. || εἰ μὴ] ἐνιοι conj. Kr.; Groskurd. ante εἰ exci. lisse putat Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πιθανῶς λέγεσθαι δοκεῖ, vel tale quid. || 31. θαυμαστῶς codd.; em. Casaubonus, qui deinde δ inseruit. Quod sequitur καὶ transponendum est ante κατὰ τὴν ὁσμὴν. Pro φαρμ., quod Cor. dedit, codd. ἀφαρμακτοῖς. Ceterum Corayus scripsit: ὥστε τοὺς φ. τ. β. λυπεῖν καὶ τὴν ὁσμὴν. || 39. καὶ ante ἡ delendum, sicuti sequens καὶ, nisi cum Mein. legeris κατοικεῖται. || 41. [τὰς] στέγας Cor. || Ἀραγῶνα (Ἀραγῶνα *i*, Ἀραβῶνα *o*, Ἀραβῶνα Ald.) κάτω codd., nisi quod pro κάτω Epit. habet ἐκ. Infra fluvius Ἀραγὸς vocatur. Hoc loco in codd. olim scriptum fuerit Ἀραγὸν ἀπὸ, et supra ἀπὸ varia lectio ἐκ.
- P. 429, 2. ἄλλους ante πλείους add. Cor. et Mein. || 3. Ἀλαζόνιος *C* et Epit.; Ἀλαζόνιος cett. codd. || Πυτάκης *oz*. || 4. ἐμβάλλει *oz* Epit.; ἐμβάλλουσι cett. codd. || 12. καὶ ante ἐξ habent *Dhi*, om. cett. codd. || 15. Πάπανων *w*. || 17. γιν. Mein. || 24. αὐτῷ Mein. || 34. Ἀλαζόνιος insertum e conj. Grosk. || 35. « Ἀράγω cum Du Theilio et Grosk. corruptum putare necesse est, nisi Strabonem ipsum errasse, aut duo flumina plane diversa eodem nomine appellata fuisse statuas: quorum neutrum valde est probabile. Verumtamen quod nomen Strabo scripserit haud facile dixeris: Pelorus certe, a Dione, 37, 2 commemoratus, quem fortasse intelligendum Grosk. suspicatur, ab hoc loco alienus fuisse videtur. » KRAMER. Neque erratum esse neque corruptum quidquam censeo. V. Index nominum s. v. Harmozica. || 46. ἱερῶν codd.; em. Xyl.
- P. 430, 2. ἄγριοι] sic *y*, ἀλλότριοι cett. codd.; πλὴν ἄλλ' οὐκ ἄγριοι conj. Kr. || 10. Καμβισιηνὴ *CDh*, et sic in sqq.; οἱ Καμβισιηνοὶ *rw*, οἱ Καμβησιηνοὶ Ald. || 22. ἐπιγελῶντα] ἐπιγεγελῶντα *h*; ἐπίγεια ὄντα conj. Tyrwh.; ἐπιπόλαια ὄντα Cor.; ἐπίπλεα ὄντα Kr.; ἐπίπεδα ὄντα Mein., quod ipse quoque conjeceram. In inentem etiam venit παντελῶς ἢ τί γε ἔλη ὄντα vel ἐλώδη. || μηδὲ Kr.; μηδὲν codd., μηδένα Cor. || 23. γὰρ recte om. *oxz*. || 35. « ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα κἀνήροτα πάντα φύονται, » uti est in Odys. i', 109, Xyl. et Mein. || 38. γοῦν] γὰρ *Cl*. Mein. || 39. τὸν] τὸ Tzsch. || 44. εὐάερον] εὐάμπελον *x*. || 45. ἐκαίνων Cor., Mein. Dein μένουσι *Dhil*. || 46. Post τεμνόμεναι *D* pr. m. bene habet δὲ, secunda m. deletum; rec. δὲ Mein.
- P. 431, 2. μεῖζω] πλείω *E* et Eustath. ad Dion. 730. || 9. στρατιὰν velim e Villebrunii conjectura, quam rec. Mein. || 10. πεζῶν *Eg*, ἀνδρῶν cett. codd. || δισμυρίους] μυρίους Plutarch. Pomp. c. 35; idem Strabo quoque scripserit. || 21. Καμβισιηνῆς *CDh*. || 50. καὶ inclus. Cor.; ej Mein. || 51. οὐ τὸ τῶν *r*. || 52. νομίζουσι post ὅσιον add. *w*.
- P. 432, 1. Ἀρμενίου codd. || 6. Ἀρμένιον codd. || 7. Ἀρμενίου] Ὀρμένου Eustath. ad Il. β, 734 p. 332, 13;

Ἀρμένον Tzsch., Cor. || 9. Ἀχιλῆσιν codd.; Συσπειρή-
τιν *CDhl* Ald., Συσπειρίτην *z*, Συσπειρήτην *x*, Συσπειρή-
τιν *Ei*, Συσπειρίτην *x*, Συσπειρήτην *gy*. || 17. Μερμαδάλην
C, Μερμάνδαλην *z*. || 26. τῶν ἱππῶν ex antec. male re-
pelita videntur; ej. Mein.; ἐφ' ἱππῶν *loz*. || 42. Μορμό-
δας *Dh*. « Nullo alio loco commemoratur hoc nomen,
nec diversus videtur hic fluvius ab eo qui supra Mer-
madalis appellatur : inde hic quoque ita scribendum
esse censuit Grosk. » KRAMER. Attamen Mermadalis, inter
Legas et Gelas et Amazonas medius, in Caspium mare
exire debebat, Mermodas autem in Mæotin egredi dici-
tur, ideoque ab illo diversus fuerit, ut monet Ukertus
Geogr. t. 3, 2, p. 548. || 52. λόγῳ [τῷ] περὶ Cor., Mein.
P. 433, 15. ταῦτά γε ταῦτά conj. Cor. || τὰροι Kr., ταφαί
Cor.; κάραι *C*, Ἰάφου *Dhhlrwx* Ald., πάρος *oz*. || 24. λέ-
γοντες post ἀποφαίνονται add. *xy*. || 26. δυναστεύσαι *oy*,
Ald., addite καὶ *z*, præmisso τοῦ *x*; δυναστευσάντων
cett. codd.; em. Cas. || 31. δὲ additum ex *E*. || 33. Κα-
σπίαν *Cg*, Κασπίων *Cg*. || 34. οὐκ ἀνωμ.] sic *E*, Mein.;
κὰν ὥμολ. codd. cett., nisi quod καὶ ὥμολ. *m*; οὐκ ἂν
ὥμ. conj. Kr. || 36. δὲ] γε Cor. || 43. ἐμυθεύσαντο τὰ
περὶ Προμηθέως καὶ τῶν δεσμῶν edit. ante Kr. || 44. τὰ
inclusit Cor. || 50. ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν Corayus; ante
χαριεῖσθαι quædam excidisse putat Meinekius. Ac sane
turbatum aliquid; vulgatam tueri frustra studet Kra-
merus.

P. 434, 1. [οἱ] τοῦνομα Tzsch. Cor., perperam. || 4. Ἀλθα-
νίαν καὶ Ἰθέρϊαν καὶ Κόλγους καὶ Ἡνίοχους *l*, Cor. || 12.
πλατέα Epit. *Elx*, Cor. || 14. Ἀτροπατείαν codd., exc.
oz. || 15. Μάσιον Ἰμαῖον *E*. || 23. εὐπορία] ἀπορία Cor.,
Grosk., quod recte improbat Ukertus 3, 2, p. 548. ||
24. Χαιανοῖται] Χαιανῖται *Coz*, Χαιανοῖτες *r*, Χαιανοί τε
Dhr, Χαλκείανοι τε *E*; eosdem indicari quos Χαινίδα
Ptolemæus 5, 8 vocat, suspicatur Casaubonus, recte, puto
Strabonem scripsisse Χαμαιεῦναι vel potius Χαμαικοῖται
(hoc rec. Mein.) speciosa est conjectura Du Theilii.
|| καὶ Πολυφάγοι] Legendum puto καὶ Ἰπποφάγοι, col-
lato Ptolemæo. || 25. « Εἰσαδίκων om. *oz*, relicta lacuna
(in *z* postea additum esse Στρακῶν tradit Tzsch.), Σι-
ράκων pro illo nomine exhibent *xy*. Du Theil conjicit
Ἰσοδίκων. » KRAMER. Istud Ἰσοδίκων merum est figmen-
tum. Apud Ptolemæum 5, 8 p. 348 ed. Wilb. infra
Hippophagos collocantur Σουαρδῆνοι καὶ Ἀσαῖοι, ubi
legendum puto καὶ Ἰασαῖοι, sicut in codice editionis
Argentinæ καὶ Οὐασαῖοι ortum est ex καὶ Εἰασαῖοι.
Hi vero Ἰασαῖοι vel Εἰασαῖοι iidem sunt, ni fallor, qui
Εἰσαδῖκοι in Strabon. codd. vocantur. Quæ vera sit no-
minis forma, dicere non habeo. || 26. μὴ παντ.] An
μὴ[πω] παντ. ? || 28. Ναθιανοί] Nomen aliunde non no-
tum : Ταθιανοί apud Ptol., ni fallor; an Δαθιανοί ap.
Strab. fuit? || Πανζανοί] Παζανοί *iz*, Πενζανοί *E*; Παγζα-
νοί Tzsch., Cor.; fort. leg. Πανζανοί susp. Kr. Aliunde
de his nihil constat. || τῶν ἀνωτέρω καὶ προσαρκτίων
μᾶλλον Ἀόρσων e Tyrwhitti conj. Du Theil et Corayus,
probante Ukerto 3, 2, p. 548. Id vero a Strabonis sen-
tentia alienum esse recte monuerunt Tzsch., Grosk.,
Kr.; οἱ ἀνωτέρω Ἀόρσοι sunt Caucasi accolæ; πρὸς ἄρκτον
proposuit Gatterer (Comment. Gott. 12, p. 163), quo
nihil lucramur; Ἀόρσοι pro Ἀόρσων legi voluit Grosk.,
adeo ut sensus sit inferiores Aorsi magis quam Siraces
septentriones versus habitasse, sicut patet ex iis quæ
paullo post leguntur. Displicet hoc Kramero mihi quæ
Vocem Ἀόρσων post ἀνωτέρω transponendum esse puto.
|| 33. ἔστελλε Cor., Mein.; vix recte. || 34. εἴκοσι] Ni-
mius esse numerus videtur. Pro *x* nescio an fuerit *η*. ||
50. που καὶ] καὶ om. *Cw* Cor., recte, nisi fort. erat *τ*
καὶ; in *E* legitur *π* καὶ *ε*. || 52. πλείονων Kr., πλείων
C, πλείων codd. cett.

P. 435, 2. γνώριμον] γνωρίζομενον bene conj. Kr. || 3.
Κλουσίους codd., exc. Epit. || 5. Ἀριάκων *CDhhlrwxz*,
Ἀριακῶν Epit., Ἀναρίσκων *oz*, Ἀναριάκων Ald.; em.
Tzsch. || Ἀμάρδων Cor., præter necessitatem. || 6. Ὄξου
codd., exc. Epit.; similiter in sqq. o pro ω in plerisque
codd. || 18. οἱ δὲ τὸ πρῶτον Cor., probante Kr.; οἱ δ'
ἐτι πορρωτέρω conj. G. Hermann ad Æschyl. t. 2,
p. 163. || 23. ἀκριβὲς *E* Mein. || 32. μὴδὲ] μήτε codd.;
[μήτε] εἶδον μήτε ἤκουσαν Mein. || εἰδόντων] ἰδόντων susp.
Cor. idque rec. Mein. Deinde e Corayi conj. legendum
fuerit σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο ὅ τι ἀκρόασιν ἤδειαν
ἔχοι. || 38. οὐ recte om. *oz*. || 51. Σπάρνους codd.; em.
Xyl.; Ἀπάρνους proposuit Cas. || 52. πρόσκειται *CDhhlx*
Ald. || 7. Γέλοι codd. || Καδ.] Δοκούσιοι *E*, Δοκουσίνοι
cett. || 8. Οὐτίτοι] sic *E*, Κουίτιοι codd. cett., Κουίντιοι
Ald.; e Cas. conj. mutarunt editi. Ego Strabonem scri-
psisse censeo Κύρτιοι; nam Cyrtilios juxta Anariacas col-
locat p. 449, 8; Uitios autem Strabo p. 440, 46 a borea
Caspiorum et Albanorum habet, ubi Ptolemæus *Udos*
ponit. Sane quidem in sqq. (lin. 10) Uitia ad meridio-
nalem maris Caspii oram juxta Anariacas commemo-
ratur; verum hinc ne colligas nostro quoque loco
Uitiorum mentionem fieri, sed Uitios in Cyrtiliorum lo-
cum suffectos esse statuas, postquam quæ sequuntur
φασὶ δὲ .. ἐγχοιμωμένων ex margine in ordinem verbo-
rum recepta essent. Hæc enim si tueri velis, truncatam
esse orationem dicendum est; sin ejeceris, optime omnia
procedunt. Porro interpolata esse quæ hoc loco de
Ænianibus Uitiæ (quasi alterius *Utiæ*) incolis legun-
tur, ex eo etiam intelligitur, quod de his Strabo in Ar-
meniae descriptione (455, 35) ita monuit, ut cum iis
quæ alibi (p. 440) de Utiæ situ dixit, conciliari possint.
|| 8. « Παρσιῶν *iosxz*, Παρνασιῶν Cor., Περρσιῶν
scribendum esse suspicatur Raoul Rochette *Sur les co-
lon.* p. 147 : putarunt enim aliqua ratione referendum
esse hunc populum ad Ænianos propter verba Stephani
s. v. Αἰνία (Αἰνία, πόλις Περραιῶν, καὶ Αἰνιᾶνες οἱ οἰ-
κοῦντες, καὶ Αἰνίος ποταμὸς αὐτῆς... Στράβων δὲ ἐν τῇ ια'
φασιν ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιᾶνας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖσθαι
νῦν Παρσίους), qui tamen ipse in referendo hoc Strabo-
nis loco errorem admisisse videatur. Parrhasini in his
partibus commemorantur a Plinio 6, 16, 18. » KRAMER.
Ex Plinio nihil proficimus; nam *Parrhasinos* illos qui
in Dalecampiana et Broteriana Plinii editionibus post
Parieanos et *Sarangas* memorantur, Silliginis in nullo
suorum codicum reperit, ideoque novissimus editor
hanc vocem expunxit. Ceterum intelligendi sunt *Pari-
sieni* Ptolemæi, qui infra Sarangas in *Gedrosia* habi-
tabant. Pro Παρρσιῶν legendum esse Περρσιῶν non
nego, etsi ex Stephano id non consequitur; certe
Thessalicam gentem indicari, non vero Arcadicam,
per est probabile. Vix enim dubium, quin nostra fluxe-
rint e Cyrilo Pharsalio et Medio Larissæo, qui, in-
eptissimis commentis indulgentes, per totam Armeniam
et vicinas regiones monumenta et instituta Thessalica
agnoscere sibi videbantur. An fort. legendum est Φαρ-
σαλίων? || 10. Παρσίους] Παρρσιῶν codd.; e Stephano
em. Cor. || ἦν Αἰνιᾶνα καλεῖσθαι] sic *E*; ἦ νῦν Αἰνιᾶνα
καλεῖται cett. codd., nisi quod Αἰνιᾶνα in *Chxz*; Αἰνίαν
vel Αἰνιᾶνας leg. conj. Kramer. Ptolemæus 6, 2, p. 390,
15 inter Amardum et Stratonem fluvios in ea ora Caspiæ
regione in qua Anariacæ et Parrhasii seu Parsii isti ha-
bitasse putandi sunt, habet ἈΜάνα urbem, quam esse
nostram ΑἰΝΙᾶναν suspicor. Nescio an apud Strab. le-
gendum sit : τελεῖσαι πόλιν [Αἰνίαν] ἦν νῦν ἈΜιᾶνα κα-
λεῖσθαι. || δείκνυσθαι] δείκνυται codd. || 13. Ἀναριάκην]
Ἀθάρκην *Dh*, Ναθάρκην codd. cett.; em. Tzsch. e Ste-
phano, qui : Ἀναριάκη, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ.

Στράβων. Hæc Ἀναρίακη fuerit Ἀλιδράκη Ptolemæi 6, 2, p. 393, 13. || 13. ἐν ᾧ codd. || 14. ἐγκοιμ.] ἐν κοιμ. codd. || Deinceps orationem resarcire Groskurdus studet hunc in modum : καὶ ἄλλα τινὰ [ἔχνη τοῦ τῶν Ἑλλήνων συνοικισμοῦ· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα τὰ] ἔθνη etc. Cf. not. ad lin. 8. || 23. Ταλαθρόκη *Dh.* Apud Polyb. 10, 31 pro Τάμβροξ leg. Ταλάθροξ. || Σαμαριανὴ καὶ Κάρτα] Legendum puto Σαραμιανὴ vel Σαραμάννη (sic Ptolem.) [ἢ] καὶ Κάρτα (Ζαδράκαρτα [l. Ζαράκαρτα] Arriani, 3, 23). Est hodierna *Sari*. Cf. Index nominum. || 26. καὶ διὰ τὸ μὲν εἶδος etc.] καὶ τοῦ μὲν εἶδους *owz*, καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἶδους *xy*, καὶ δὴ τοῦ μὲν εἶδους *Cor.*, fort. pro εἶδους leg. esse ἔδους suspicans. In *E* nihil nisi hæc : σημεῖα δὲ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ μὲν γὰρ etc., quod rec. Mein.; καὶ τῆς μὲν εὐδ. σημεῖα· ἡ μὲν *Kr.*; atlamen Epitome ipsius Strabonis verba reddere non videtur. Quod codices habent ἡγοῦντο et ἡγοῦνται, cum Meinekio ortum esse puto ex ἡ γοῦν ἀμπελος, quæ erat varia lectio verborum ἡ γὰρ ἀμπελος. In antec. legerim :... χιλίου τετρακοσίου καὶ δέκα. Τοῦ δὲ μεγέθους (vel fort. τοῦ δὲ πολυειδοῦς) τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα· ἡ γὰρ etc. Numerus stadiorum 1410 ne nimis exactus esse videatur, reputandum est in Asiaticarum regionum descriptione distantias maximas stadiorum numeris peraccurate supputatis definiri. Sic in sqq. occurrunt numeri 4560. 4120. 1960 etc. || 32. Σακαγηνὴ codd.; em. *Xyl.* || Ἀραξινὴ codd.; em. *Xyl.* || 41. μὲν delevit *Cor.*, probante Meinekio, qui prius ἀλλ' scribi voluerat pro καὶ; malim μόνον e conj. Piccoloi qui deinde pro καὶ proposuit ἄτε. An καὶ [τοῦτο]? In Aldina verba μὲν χρόνον omittuntur. || 47. διαρῆται codd., exc. *z*.

P. 437, 14. οὖν om. Mein. || 19. προφέρεται recte, puto, *Cor.* Mein. || 21. δὲ καὶ] τε *Cor.* || 27. καὶ om. editi. inde a *Cas.*; γε Mein.; καὶ τοῦτο *l.* || 28. ὡς] ὥστ' codd.; ὥστ' εἶναι Τάναϊν *y*; em. *Cor.* || 30. καὶ om. *z* *Cor.* || 38. ἐκ] ἐν *Cor.* e conj. Casauboni. || 46. σκεπαζόμενοι Epit., σκεπαζόμενοι *l.*, σκεπαζόμενον cett. codd. || 50. δ' om. Mein.; ἄλλοι δ' ἄλλως *C.*, ἄλλοτε ἄλλοι *Cor.*, qui in notis proposuit ἄλλοτε ἄλλοι.

P. 438. ὁρεάμενα *Egxyz*, Tzsch., *Cor.*, Mein. || 6. καὶ om. *Cor.*; τυγχάνοντων codd., exc. *E.* || 15. Παρωχοάτρας *CDhlorwxz*, Παρωχοάτρας *y*; em. Tzsch. || 20. « Verba τὰ τε ἀκρα... προσδέρεια manifesto turbata sunt; sed quomodo sint corrigenda non video. Simillimus est locus 15, p. 689 ed. *Cas.* (p. 587, 35), ex quo Groskurdus ita hunc nostrum restituendum esse censet : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους τὰ [τῆς Ἀριανῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὁρη] τὰ προσδέρεια [κατὰ μέρος ὠνομάζετο δ'] Παροπάμισος καὶ τὰ Ἡμωδὰ κτλ. Equidem ejicienda potius nonnulla, quam quidquam addendum crediderim. » KRAMER. Groskurdium mutata verba transponentem, transposita supplementorum opera resarcientem nemo probabit. Corruptelæ ex eo manarunt quod nomina propria scribæ in nota verba depravarunt. Legendum esse censeo : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους; τὰ τε [Σ] ἄφρ[ι]α καὶ τὰ Παροπαμίσεια [καὶ] τὰ [Ο] πτοροκόρρεια καὶ τὰ Ἡμωδὰ καὶ τὸ ἱμάον [ὠνομάζετο], καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἐκάστοις μέρεσιν ἐπέκειτο. Verbum ὠνομάζετο vel aliud simile Strabo fortasse non scripsit, quum ex antec. facile subintelligatur. Montes qui ab occasu Paropamisi sunt Ariam a Margiana et Bactriana dirimentes, apud Ptolemæum vocantur Σάριφα ὁρη. Eisdem alio nomine et fortasse rectius dictos esse censeo Σάφρια ὁρη, siquidem omnia suadent nomen eos habere a loco quem Isidorus Characenus et Anonymus Cosmographus (*Æthicus*, p. 727 ed. Gronov.) Σάφρι, *Saphri*, vocant, quemadmodum proximus mons, qui apud Ptolemæum 6, 2 τὸ Μασδωρανὸν ὄρος appellatur, ab oppidulo quod etiam nunc *Mas-*

doran dicitur, nomen nactus fuerit (v. Geogr. min. t. I, p. XCI). Oltorocorram montem, cuius sæpius vet. meminerunt, Ptolemæus in ultimo oriente ultra Imaum collocat; apud Strabonem statim post Paropamisum memoratur; quod ne mireris, locum adscribam Cosmographiæ (l. l.), cuius fundum ex antiquis tabulis ævi Augustei deductum esse constat : *Usque ad fontes fluminis Oltorogorræ (Ortogordomaris ap. Marcellin. 23, 6, 70; Dargamanis sec. Ptol. 6, 11.), auctor inquit, ubi sunt montana Paropamisadæ, mons Taurus; a fontibus Oltorogorræ usque ad civitatem Oltorogorram inter Hunnos et Scythas et Gandaridas mons Caucasus. Ultimus autem inter Eoas et Pasiadras mons Imaus.* || 20. Παροπαμίσου *CDhlorw*, Παροπαμίσο *E*, Παροπαμίσο *xy*. || 21. Ἡμωδὰ *E*. Ἡωδὰ *CDhlorwxz* Ald., Ἡωδὰ *gy*. || ἱμάον *E*, ἱμάονον *CDhlorwz* Ald., ἱμάονιον *gxy*, ἱμάον *l.* || 23. τὰ add. *Cor.* || 26. Δάοι codd. || 28. Σάκκας *CDhi*, et sic plerumque. || 32. καὶ Ἡσσανοὶ] ἢ Ἀσιανοὶ conj. Longerue (*Annal. Arsacid.* p. 14.) et Vaillant (*De Arsac. imp. I, p. 61*). Legendum est Πασιακοί. Idem Ἀπασιακοί vocantur p. 440, 9, sicut dicere licet et Μαρδοὶ et Ἀμαρδοί. Sunt Πασιακαὶ Herodoti, *Pastica* Pomponii Melæ, Πασίκα Ptolemæi. || Τάχαροι codd.; em. editi. || 33. Σαράκαυλοι *x*. Cf. not. ad p. 440, 30. || καὶ delent Grosk. et *Kr.*; of *Cor.* || 36. Πίσσαυροι *E*. || 37. Ἐπαρνοὶ *E*, Ἀσπάρνοὶ *w*. || 38. διατείνουσι] om. *E*; διαμένουσι codd.; *extenduntur* Guarini; em. *Cor.* || 43. τὴν Ἰσαίαν codd.; em. *Xyl.* || 52. τρήρεσι codd.; em. *Xyl.*

P. 439, 9. Ἀναετίτιδος *CDhi*. || 11. τὰ Σάκα codd.; em. Tzsch. || 18. οὖν add. *Cor.* || 32. προσηγορεύσας codd., exc. *owz*. || 35. τις] τῆς *Chilorwz*, τοῖς *D*, τῶν *gxy*; em. Tzsch. || 39. ὦν] Lege οὐ ex conj. *Cor.* || 39. Ἀράξην *l.*, Ἀραξὸν cett. codd. || 47. θεῶν *Cor.* || 51. φανεράν *Cor.*, vocem hanc post ἐξαπτήσας collocans. || 53. μετὰ τῶν πρ. *w*, *Cas.*

P. 440, 20. ἡ om. Mein. || 25. « Αὐγάσιοι pro Ἀττάσιοι scribendum esse censet Casaubonus ex Stephano, qui illud nomen suo loco affert citato undecimo Strabonis libro, unde laud parvum opinioni isti accedit pondus : verumtamen *Attasini* cum Chorasmiis recensentur a Plinio 6, 16, 18, ut dubium sit, ultra verior habenda sit scriptura. Corayus denique Ἀσπασιάκα proposuit propter sequentia. » KRAMER. Legendum est ex Stephano Αὐγάσιοι. *Attasini* apud Plinium legitur ex conjectura Hermolai Barbari, qui simul etiam alteram conjecturam *Attasii* proposuit; utrumque ex Strabone; in codd. Plinii legitur : *Arasmi, Arassini, Amassini*. Αὐγάσιοι Strabonis sunt Αὐγαλοὶ Ptolemæi, Αἰγλοὶ Herodoti (3, 92). Αἰγλι isti multum negotii viris doctis facesserunt, varisque nomen conjecturis tentatum est. Nuperrime Kiepertus Αἰγλοὶ mutandum esse in Σογδοὶ contendit; quod tanto facilius concedendum videatur quum Αἰγλι isti ex Herodoti sententia vel in ipsa Sogdiana vel in confiniis ejus regionis quærendi sint. At bene habet vulgata. Fugit Herodoti interpretes locus Chronici Paschalis (p. 321 ed. Bonn.), ubi inter urbes quibus Alexandria nomen, recensetur Ἀλεξάνδρεια ἢ κατὰ Σκυθίαν ἐν Αἰγυπτίῳ. Istam urbem esse Alexandriam Jaxarti fluvio impositam recte vidit Droysenius. Sita igitur erat in ea ipsa regione ubi fuerunt Αἰγλοὶ Herodoti, quorum nomen latere in Αἰγυπτίῳ extra dubitationis aleam positum esse mihi videtur, sive Αἰγλοὶ sive Αὐγάλοι scribere malis. Ptolemæus Augalos suos item ad Jaxartem ponit, sed magis versus occasum quam Herodotus fecisse videtur. Infra Augalos apud Ptolemæum sunt Chorasmi, quos Strabo quoque cum Augasiis componit. || 31. « πρὸς δὲ τὸν παρὰ τὸν om. editi.; atque ea a Strabone ita

scribi non potuisse, luce videtur esse clarius : difficillimum autem dictu, quomodo corrigenda sint; omnium simplicissima foret ratio, si mutatis casibus scriberetur τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέταις τοὺς Βακτρίους. » KRAMERUS. Mira est hæc emendatio, secundum quam Arachosia a Bactriana versus orientem sita fuisset. Interpretæ Gallicus verba πρὸς δόσιν in πρὸς ἔω mutari voluit, Ἀραχωτοὺς autem nomen corruptum esse censuit : hoc recte, illud perperam. Fugit eum Ptolemæum quoque Massagetæ non solum a Sogdiana boream et orientem versus, sed etiam a Bactriana occasum versus ad Oxum fluvium collocare. At jure Du Theilius miratur cum Massagelis componi Arachotos, qui neque πρὸς δόσιν Bactrianæ erant neque ad Oxum quidquam pertinebant. Nisi egregie fallor, τοὺς Ἀραχωτοὺς ortum est ex τοὺς Σακαυόλους, hæc vero vitiosa scriptura fuerit et corrigenda in τοὺς Σακαράυλους; sic supra p. 438, 33 unus solummodo codex Σαράκαυλοι, ceteri Σακάραυλοι exhibent. Fuerunt vero Sacaraulæ inter scythicas gentes quæ Græcis Bactrianam ademerunt (v. p. 438, 33). Apud Ptolemæum 6, 14 p. 428, 1 Σαγαράυκαι vocantur et inter Oxum et Iaxartem ponuntur. Alia ejus gentis mentio latet in Cosmographia Pseudo-Æthici p. 726 ed. Gronov., ubi editur : *inter Dapsassa Cauracas et Parthenasis mons Oschobaris*, quæ corrigenda sint hunc in modum : *inter Dahas Sacarauacas et Parthyenam* (i. e. Parthorum regnum Ariam complectens) *mons Ochobaris* (i. e. Ochi mons; nam *baris* i. q. mons). Omnia hæc eo faciunt, ut in Strabonis loco Saracaulos aptissime jungi Massagelis existimemus. Ceterum vulgatam lectionem jam reperit Stephanus Byz., qui, Ἀραχωσία, inquit, πόλις οὐκ ἄπωθεν τῶν Μασσαγέτων. Στράβων ἐνδεκάτῃ. || 38. Ἀμάρδους] Ἀρμανοὺς E, Ἀμαρνοὺς codd. cett.; em. Xyl. || Ἀναριάνας] Ἀδριάνας rw, Ἀνδριάνας cett. codd.; em. Xyl. || 41. Δέρμικας gxy. || 42. Μαντιανῶν E. Idem vitium in omnibus codd. p. 453, 51. || 43. Παραιχοάθραν Dh, Παραχολάθραν L. || 45. ἀπὸ τοῦ Κασπίου] i. e. a monte Caspio. Corrige latina, in quibus pro 1800 stadiis habes 8000. || 49. ἐβδόμηκοντα om. Cgoqluyz, sed in C in margine additum. || 51. διαχίλιοι διαμύριοι codd.; transposuit Mein. P. 441, 3. Δράπη codd. || 7. τριακ.] πεντακόσιοι codd.; illud ex p. 723 ed. Cas. dedit Kramerus, addens : « Sed ne sic quidem numerus hic plane convenit summæ numerorum supra propositorum; ἐνενήκοντα igitur inseri jussit post χιλίους Falconerus, post ἑξακοσίους Groskurdus, quod utrumque æque est incertum. » || 13. κατὰ add. Casaub. || 16. ὥστε gixy; ὥς cett. codd., exc. E qui vocem omisit. || διὰ τούτων Cor. || 19. Κωμεισηνή CDh, Καμβουσηνή y, Καμεισηνή cett. codd.; em. Tzsch. || Χωρινή CDhor, Χωαρηνή Cor. || 22. Ἀραγας i, Παγας cett. codd. || 26. Παγας codd. || 36. ἀλλήλους los; leg. ἄλλοις e conj. Cor. || 40. Δατίων codd.; Δακτίων Ald; em. Xyl. || 48. τι ante μέρος add. rw. P. 442, 5. Ξανδαίους Crz, Ξανθίους editi. ante Kr, inde a Xyl. || Παρετοὺς codd. || 18. Ματιανή E, Μαντιανή l, Μαρτιανή cett. codd.; em. Casaub. || κράτιστα E, ἃ κράτιστα cett. codd. || 20. [τῶν] ταύτη Cor. || 22. Lege : ποταμοὺς διαρρεῖται ποτίζουσιν αὐτὰ, τὰ μὲν etc., ex em. Mein. || 24. ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ καὶ τὴν ὑποστᾶσαν ὄρει τῇ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν] κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῇ] ὄρει τῇ etc. Corayus, « quæ ne ipsa quidem præbent sensum tolerabilem. Commode contra ita videtur lenissima mutatione componi posse locus difficillimus ac pæne desperatus : καὶ τῇ ὄρει τῇ ἔχοντι ὑποστᾶσαν τὴν Βακτριανήν In quibus insolentius sane est usurpatum ὑποστῆναι, nec temere tamen mutandum. » KRAMERUS. « Certum remedium frustum circumspexi Suspicio

tamen in corrupto τὴν ὑποστᾶσαν Paropamisi nomen latere; nec ἔχοντι sanum videtur. An διέχοντι fuit? » MEINEKIUS. in Vind. p. 188. Ego conjeceram : τῇ Βακτριανῇ (καὶ) τῇ ὑπὸ τῇ Σαρίφῳ (vel Σαρρίῳ) ὄρει τῇ διέχοντι τὴν Βακτριανήν [καὶ τὴν Ἀρίαν], quæ in latinis expressi. At hæc quoque rejicula. Istud ὑποστᾶσαν ὄρει corrigendum esse puto in : ὑπὸ Στασάνορι τῇ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν. Stasanor Bactrianam et Sogdianam provincias ab Antipatro (an. 321), et deinde iterum ab Antigono (an. 316) obtinuerat (Diodor. 18, 39, 6. 19, 48, 1. Arrian. De success. Alex. c. 34 p. 245 ed. Didot). Ceterum Bactrianam Aria nonnisi perexigua sui parte attingere poterat, longeque major pars contermina erat Margianæ. Margianam vero, sicuti Susianam, Bactrianæ Stasanoris provinciæ adjunctam fuisse per se est probabile et ex nostro loco colligas; certe peculiarem provinciam Margianam tum constituisse non constat. Legendum igitur aut : ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Μαργιανῇ τῇ ὑπὸ Στ., aut : τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ [Μαργιανῇ τῇ] ὑπὸ Στ., vel etiam καὶ [τῇ] λοιπῇ τῇ ὑπὸ Στ. || 25. Fort. post Ὑρκανίας excidit θαλάσσης; certe eo sensu vox intelligenda est. || 29. μερῶν] ὁρῶν E; in D literæ με in litura scriptæ. || 30. Ἀρίαν] Ὑρκανίαν rw; Ἀρίαν καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ [ἡ] οὐ πολὺ etc. Du Theil. et Grosk., probante Kramer. || 34. τριακόσιοι] σ' E. || Ἀρτακάνα] Ἀρτάκανα CDloaz Tzsch., Ἀρτάκανα r, Ἀρτακάνα w. « Conditoris nomen fuit Ἀρτάκης, ex quo formari potest Ἀρτακηνή sive neutro genere Ἀρτακηνά. » Mein. Cujusmodi regula in nomina barbara non cadit. Inter Ariæ urbes a Ptolemæo memoratas novem sunt quæ in ἀνα exeunt; eaque terminatio omnium frequentissima in hujus quoque urbis nomine restituenda est apud Ptolemæum, ubi libri habent Ἀρτικαῦδνα. Apud Isidorum Characenum urbs vocatur Ἀρτακαῦσαν πόλις, ap. Arrian. Exp. 3, 25 Ἀρτακόανα, ap. Plin. 6, 25, 93 codd. *Artacoana, Artacoanna, Artacoamna*. Apud Strabonem Ἀρτακαῦσαν in antiquioribus codicibus abierit in Ἀρτακάνα; deinde alterum v in x et in η mutatum, ut fieri solet. || Ἀχαία] Ἀχαία Dhixz. Meinekio nomen corruptum esse videtur, nescio quam ob causam. Fortasse Ἀχαία est urbs quam in Parthiene memorat Appianus Syr. 57 : ἐν δὲ τῇ Παρθυνῇ Σώτειρα, Καλλιόπη, Χόρις, Ἐκατόμυλος, Ἀχαία; ex his enim quam Soliram in Aria fuisse ex Ammiano 23, 6 et Ptolemæo 6, 17, 7 constet, idem etiam de Achæa statuendum esse ex Strabone colligere licet. Similiter Ptolemæum Ariæ et Parthyenes loca miscere in Prolegg. ad Isidor. Char. monui. Conditur urbis esse potuit Achæus, pater Laodices, quæ nupsit Antiocho II. Plinius 6, 25, 93 in Aria memorat antiquum oppidum *Artacabane iterum ab Antiocho munitum*. Fortasse hæc est nostra Achæa. Altera urbs *Achais* in Media erat, prius Heraclea dicta, quæ post eversionem ab Antiocho restituta alterum istud nomen nacta est. || 36. γὰρ om. h, spatio vacuo relicto; in D in. sec. additum est; ὁ οἶνος; εἰς i. Legendum erit : εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ, [ἐν ᾗ γε] καὶ εἰς τριγένησαν [ὁ οἶνος] παραμένει etc. Cf. p. 61, 4 : τὴν Ἀρίαν εὐοινεῖ... ὑπερβάλλειν, ἐν ᾗ γε καὶ εἰς τριγένησαν (τριγωνίαν nostro loco codd. et editi.) παραμένειν ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι τὸν οἶνον.

P. 443, 1. Ἀτραμυτινὸς oz, Ἀτραμυτηνὸς Ald. || 4. Ἰσάμου] Ἰομάνου conj. Mannert. *Geogr.* 5, p. 295; malim Ἰμάου ex conjectura Cas., quam rec. Mein. || γὰρ omittendum. || 6. Παταλληνήν CDh, Πατταλληνήν codd. cett. || 7. Τεσαροδόστου Ald || 8. Σιγέριδος x, Σιγέρτιδος editi. ante Kr. || 11. Φρυγῶν] Φαυνῶν codd.; e Dionys. Perieg. 752 et Eustathio em. Tzsch. Sunt Γρυναῖοι Scythæ Ptolemæi. || 63. ἐμβάλλων editi. ante Kr.; εἰσβάλλων mavult Mein. || 14. Δάραψα] Ἀδραψα infra p. 725

- ed. Cas.; quid rectius sit nescio; Δρέφα Ptolem. 6, 12, Δράφακα Arrian. Exp. 3, 29, 1. || 18. Τουριούαν] Ταπουρίαν conj. Du Theil, unde Ταπυρίαν scr. Mein., conjectura incerta; nescio an subsit potius satrapæ nomen Τουριουάνου vel Τουριάνου. Cum nostro Τουριούαν hodiernam *Turan* regionem vix recte componit Bournouf, citante Lassenio in *Ind. Alterth.* 1, p. 14. || 21. Σογδιανών *Dhz*, Σουγδιανών *i*, Σουγδιών *CEl* et m. sec. *D*. Si indigenam nominis formam spectes, Σουγδ. potius quam Σογδ. scribendum est. || 22. Σουγδιούς *CDI*. || 24. ἔθεσι Mein., recte, puto. || 36. τῶ Κείων *Kram.*; τῶ οἰκείῳ *codd.* || 39. « ἄξιον ἦν om. Ald.; inde Cas., δὲ pro δὴ in *codd.* quibusdam legi falso ratus, scripsit καὶ δὲ διαπορεῖν. Corayus omisit ἦν, auctoritate codicis nescio cuius, quod non displiceret, nisi ἡνίκα obstaret. » *KRAM.* || 40. ποιεῖν] εἰπεῖν *o Cor.*; νοεῖν conj. Tyrwh.; ὑπονοεῖν mavult Mein. || 45. Καριάτα *oxz.* || 52. προδόσις *E*, προδόσεως *cett. codd.* || 52. ἐν αὐτῇ Βακτριανῇ *ih*; ἐν αὐτῇ τῇ *B. Cor.*
- P. 444, 3. εὐγαίον *D*, m. pr., εὐγαίων *C*. || 13. καὶ om. *xy Tzsch. Cor.*; in καλεῖ mutari vult Casaubonus; in eo alterum fluvii nomen latere suspicatur Mein. Quomodo resarciendus sit locus lacer nescio. || λέγει post Ἀριστόβουλος add. *ixy*, quorum *y* habet ὡς ante Ἀριστόβουλος || 14. Ante θεμένων excidisse τοῦνομα monuit Cas. || 15. ἔθεσαν] « ἔθεντο expectabam, praesertim quum θεμένων praecedat. » Mein. || 27. ὑπάρχειν] ἔχειν *i*, ποιεῖν *x*. || 31. ἐκβολαὶ editi ante. *Kr.* || 34. τριακοσίων τετταράκοντα *codd.* et *Eustath.* ad II. β, 852 p. 361, 18 R; em. *Xyl.*, coll. *Herodot.* 2, 6, 5, 53. || 40. μέχρι τοῦ νῦν editi. ante *Kr.* || 43. ἔξω] Debebat εἶσω, vel, ut alias solet Strabo, ἐντός.
- P. 445, 2 et 10. Ἰμαίον Ald., Mein.; recte; Ἰμαίον *E*, Ἰμαίον *cett. codd.* || 6. Lege μύουρον, quod supra μείουρον habet *E*. || 12. μυρίων] « ἑξακισχιλίων scribendum censet *Grosk.*, idque postulare videntur et quæ de maris Caspii longitudine traduntur supra p. 74 et 507. ed. Cas. et quæ mox disputantur de maxima terræ habitabilis latitudine : quamquam hæc ipsa parum conveniunt iis quæ aliis locis eadem de re docentur, maxime p. 116 init., videturque Strabo, paullo incuriosius Apollodorum Artemidenum secutus, decipi se esse passus : de qua re v. *Grosk.* ad p. 74. » *KRAMER.* || 20. Ἰστικὸν *x*. || 21. περιδενομένης *CD*, περιδευμένης *hirw Ald.* || 23. τῆς μεγίστης *codd.*; em. *Cor.* || 30. ὁ add. *Cor.*; Ἀρτεμισίας *Cx*, Ἀρτεμισίας *cett. codd.*; em. *Xyl.* || 40. Τάμαρον] *Tamum* *Mela* 3, 7; *Tabis* *Plin.* 6, 20; *Samarara* ap. *Pseudo-Aethicum* p. 727 ed. *Gron.* || 47. φύντα] ζῶντα *Stobæus tit.* 121. || 48. πόνων] κακῶν *Sext. Empir. Hypoth. Pyrrh.* 3, 24 § 230.
- P. 446, 4. Σίγγινοι *l.* || 9. ὅπως] ὅπερ *r*; om. *Cor.* || 11. Leg. Ταπύρων cum *Cor.* et Mein. || 13. οἰκοῦσι... Ἰγκανῶν glossa ex p. 441, 28 petita. || 24. περὶ τούτων om. *codd.*, exc. *oz Ald.*, in quibus περὶ τούτου; em. *Tzsch.* || 25. ὅσα μὲν [οὖν] Mein. || 28. τῶδε ἢ τῶδε τῶ κλίματι *Cor.* || 41. ἐκτεινόμενον ex correct. *D*, Mein. || μακροῦς] sic *E*, μικρὰς *oz*, μικροῦς *cett. codd.*
- P. 447, 9. Ἀχιλσηγὴν margo *E*, Αἰσηγὴν *codd.*, exc. *Epit.* in qua Βασιλσηγὴν quod e Cas. sententia rec. *Cor.*, improbante *Kramero*. In latinis dele verba et *Sophenam*. || 20. Τίγριδος *loxz Ald.*; Τίγριος *C*. || δισχιλίους] Scribendum putaveris χιλίους (Cf. *Ritter.* tom. 10, p. 74); at cum Strabone etiam *Diodorus* facit 2, 11. || 22. ἀπὸ γούν, et supra ἀπὸ δ' οὖν, *D*. || 29. Πολυάρην *codd.*; em. *Tzsch.* || 38. καὶ ante Καππαδ. add. *onz*; ἀπὸ add. *Grosk.* || 45. αἰ add. editi. || 50. Ἐλυμαίων *E*, Εὐλυμένων *CDxz*, Εὐλυμένων *i*, Εὐλιμένων *w*, Ἀλιμένων *l*, Ἐλιμένων *r*. || Παραιτακῆνων (sic) *E*, Παραιτασηνῶν *Dhiliux*, Παραιτασινῶν *Coz.* || 53. περιλαμβάνουσαι *Cor.*
- P. 448, 3. Κάσπιοι *Er*, sed supr. Κάσπιοι. || 10. πρὸς ἔω τείνοντα ejicienda esse censet *Kr.*, ejecit Mein., πρὸς ἔω καὶ πρὸς δύσιν τείνοντα conj. *Du Theil.* || 23. Τίγρι *Cor.*, Τίγριδι *Exoz*, Mein. Τίγριδι *Ald.* || 32. Verba καὶ τῇ Ματιανῇ, *Falconerus*, *Du Theilius*, *Cor.* et *Kr.* suspectarunt, *Meinek.* ejecit, perperam; nam bene habent; contra vero offensioni sunt verba καὶ τῆς Ματιανῆς, quæ neque in καὶ τῇ Ματιανῇ, ut *Kr.* putat, neque in καὶ [μέρει vel τῷ προσαρκτικῷ μέρει] τῆς Ματιανῆς, ut *Mannert.*, *Grosk.*, Mein. censent, neque in τοῖς Ματιανοῖς, ut *Tzsch.* et *Cor.*, sed in καὶ τῇ Κασπιανῇ mutanda sunt. De Caspiana regione v. p. 453, 21. || 37. κατὰ ejic. || 39. Σπαῦτα *D* (v in fine vocabuli *erasum* est) *hi*, Σπαῦτα *Cloz Ald.*, Σπαῦταν *Tzsch.* Lacus armenice dicitur *Kapotan* vel *Kaputan Dzow*. Quæritur an Σπαῦτα pro Καπαῦτα ipse *Strabo* an librarii scripserint. Καπαῦτα oppidum infra hunc lacum situm habet *Ptolemæus*. Cf. not. ad p. 453, 51. || 41. καπυρωθεῖσιν] κατὰ καπυρωθεῖσιν *Tzsch.*, probante *Dindorfio* in *Steph. Thes.*, improbante post *Groskurdium* *Kramero*, quamvis hic fatetur non satis constare quæ sit h. l. vis verbi καπυρῶν. Legendum suspicor κατὰ καπυρωθεῖσιν. Quas purgandi causa immerserant vestes, extrahebant sale contaminatas. || 50. Γάζακα] Γάζα καὶ *codd.*; em. *Grosk.*, qui deinde excidisse monuit χειμάδιον sive χειμερινὸν δὲ.
- P. 449, 2. Δέλλιος] Ἀδελφιος *codd.*; em. *Cas.* || 11. Μάρδοι] Ἀμαρδοὶ *codd.*; em. *Cas.* || 15. ἄνδρες δεινοὶ πετροθατεῖν καὶ ἀκοντισταὶ ἄριστοι *Tzsch.* et *Cor.* ex *Eustathio* ad *Dion.* 730. « Probabilius est verba illa ab *Eustathio* liberius hunc locum referente addita esse, quam in *codd.* omissa. » *KRAMER.* || 19. Ἀρταούας δ' ἦν *CDhirw*, Ἀρταούας δ' ἦν *l.* || 19. εἰκὸς om. *oz*, ὡς εἰκὸς *x*; ortum esse ex verbo sequente putat *Kr.*; εἰκῇ scripsit Mein. || 31. Ἀστυάγους *Ei*. || 33. χειμάδιον] « Post Ἐκβάτανα lacunæ signa posuit *Cor.*, excidisse ratus talia fere : τὰ Ἐκβάτανα [θερινὸν βασιλείον, ἢ δὲ Σελεύχεια] κατ., quæ nullo modo ferri posse sponte sua liquet; nec probabilior altera scriptura est ab eo in notis proposita. Nec felicius est *Du Theilii* conjectura χειμάδιον mutantis in θέριον, quod nemo unquam videtur ita usurpasse. Verumtamen corruptam esse vocem χειμάδιον liquidissime apparet ex iis quæ mox leguntur et p. 522 et 743 ed. *Cas.* Fortasse scriptum fuerat βασιλείον, postea nescio quomodo mutatum. » *KRAMER.* Χρηματιστήριον conj. *Meinek.* Tentare possis : Ἐκβάτανα [ἀρχεῖον] χειμαλίων vel χρηματοφυλάκιον s. γαζοφυλάκιον. || 39. Αἰδυμαίοις *Chirxz*, Ἀλυμαίοις *D*. || 49. Παρατακηνούς *Dh*. || 52. νότον] ἔω *E*. || 54. καθ' ὃν *Tzsch.* *Cor.* || Μεσσαβατική *E*, ἡμᾶς σαβατική *Cz Ald.*, ἡ Μεσσαβατική *Tzsch.* *Cor.*
- P. 450, 2 Ἀτραπίους *codd.* exc. *E*. || 5. καὶ ἡ πρὸς Πάγαις [Ἡράκλεια] conj. *Grosk.*, *Kr.*, *Meinek.* *Heraclea* ista commemoratur p. 441, 21. Deinde αὐτοὶ Πάγαι voluit *Groskurd*; « sed singularem, *Kr.* ait, tuetur *Stephanus* s. v. Πάγα, ubi hunc *Strabonis* locum sequitur. » Igitur pro πρὸς Πάγαις legendum esse πρὸς Πάγα et *Strabonem* hæc non ex eodem fonte afferre quo usus est p. 441 (ubi Πάγαι sæpius legitur et *Heraclea* memoratur), consentaneum est. Jam vero quum *Heracleam* oppidum ab *Alexandro* conditum, deinde eversum ac restitutum *Antiochus Achaida* appellaverit (*Plin.* 6, 16, 18, 48), nullus dubito quin ἡ πρὸς Πάγαις orta sint ex ἡ πρὸς Πάγα Ἀχαΐς. || 8. πεντακοσίους] ὀκτασίους *rw*. || 9. Ἀρτεμισηνός *CDhir*, Ἀρτεμισινός *lxy*, Ἀρταμιστηνός *oz*. || 13. Μαντιανῇ *rw*. || 14. Κασπίαις *Ei* *Epit.* || 21. πέντε] πεντεκαίδεκα conj. *Wesseling.* ad *Diodor.* 17, 110, coll. *Arrian.* 7, 13. || 23. Νισαίους *E*. || 30. πολὺ] οὐ πολὺ *Strabo* ap. *Stephan.* v. Μηδία, unde recepit *Co-*

- rayus. « Neque infitandum est, Kramerus ait, negationem sententiarum connexu magnopere commendari, ne dicam requiri: verumtamen cum Plinius (19, 15., coll. 20, 48) *laser quod in Perside aut Media et Armenia nascatur large, multo infra Cyrenaicum esse tradat*, codices sequi tutius est visum. » Quæ sequuntur: ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων, satis aperte indicant in antec. legendum esse: ὁπός, [ὡς τὸ] πολὺ λειπόμενος, idque etiam in Stephano reponendum. Inter os et πο facile ὡς τὸ a scribis negligebatur. || 36. πάριον editt. || 38. πλάτος] Debebat μῆκος, monente Groskurdio. At num recte μῆκος reposuerit Meinekius, quæritur. || 39. Κασπίας i. || 47. ἔθνη] ἔθνη codd., exc. oz.
- P. 451, 12. καὶ recte om. oz. || 17. ὅτε καὶ ἀντὶ x Cor. || 18. τοῦ μὲν [οὖν] Meinekius. Post Ἰάσονος oz add. φασιν. || 32. ὅτι πλείστας νέμειν [τοὺς] ἀνδρας conj. Grosk.; ὅτι πλείστας ἔχοντας νέμειν ἀνδρας Kr. Similiter possis: ὅτι πλείστας [ἕνα] νέμειν ἀνδρα. At νέμειν ἀνδρα vel γυναῖκα, *pro viro vel uxore habere*, vix quisquam dixerit. Itaque Meinekius proposuit: ὅτι πλείστας νέμονται ἔχειν ἀνδρας. Sed ne νέμειν corruptum esse putem, neque conijciam ἕνα ἔχειν vel νέμεσθαι (inter se dividere) ἀνδρα vel tale quid, obstat videtur Epitome, quæ ita habet: ὡσαύτως δὲ καὶ γυναῖξι συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττους τῶν πέντε ἔχοντι γυναῖκας. In his ἔχοντα legi vult Kramerus; quo admissio nihilo melius oratio procedet. Scribendum potius: γυναῖκας συμφορὰν νέμειν τὸ εἶναι etc. Similiter apud Strabonem quoque legi velim: ἐν καλῷ τίθεσθαι ὅτι πλείστας εἶναι ἀνδράσι, τῶν πέντε δὲ ἐλάττους συμφορὰν νέμειν. Pro exquisitiore isto νέμειν quidam dederat ἡγεῖσθαι vocem usitatissimam; deinde νέμειν in margine adscriptum est, tum ex margine in ordinem verborum rediit, sed non suum recuperavit locum. || 40. νομίμων margo x, νομαδικῶν codd. || 41. ταῦτα codd.; em. Cor. || 42. φήσομεν Kr.; θήσομεν codd. || 47. Τίγριος E, Τίγρητος x, Τίγριδος oz Ald.
- P. 452, 3. Παρύδρης codd.; *Paryadra* Guarin.; Κυδίσης codd. exc. i. || 22. πρὸς ἄρκτων E, προσάρκτων *Ciorwax*, προσαρκτίων correct. z; ἡ add. xz. || 27. Ταύρου] Debebat Ἀντιταύρου, monente Du Theilio. || 28. Μεσο ejiciendum esse monuit Salmasius in Solin. p. 437. || 28. αὐτὴν] αὐτὸν xz Tzsch. Cor. || 29. Καρθασιόκερτα E. || 31. Γορδυληνὴν E, Γοργοδιλὴν z, Γοργοδυληνὴν cett. codd.; em. Cor. || 37. τὰ] τὴν codd.; Ἀζαραν l Ald., τὰ Ζάρα Tzsch. Cor., absque causa idonea. || πόλεις] πόλιν *CDil xrw* Ald.; πόλιν oz, πόλιν E. || 45. Σακ.] Ἀκισσηνὴ E, Κασσηνὴ hi, Σακασσηνὴ codd. rell. || 50. Φαυνηὴ *owwx* Ald.; Φαυνηὴ Tzsch. et Cor., eandem esse regionem quæ infra Φαυνίτις vocatur, putantes; recte, opinor. Φασσιανὴν (*Basean* Armen.) conj. Lucas Ingigius (Armen. anl. p. 528), probante Kramero. Quæ sequuntur nomina Κωμισσηνὴ et Ὀρχισσηνὴ (Ὀρχισσηνὴ E, Ὀρχισσηνὴ *CDoxz*) num recte habeant, nescio. || 54. Χωζηνὴ gy, Κοζηνὴ x (*Chordzen* arm.).
- P. 453 l. τῶν ὁρῶν] om. gxy Cor.; κατὰ τὰ ὄρη oz Tzsch.; verba ex antec. male repetita esse recte censere videtur Kr; fort. leg. ἐμπόρων in notis ad Epit. conj. Cor.; ἁδοιπόρων proposuit Mein. in Vind. p. 190. || 2. γενομένων xz Epit. Cor. || 4. & ante παρεξάιροντας inseruit Meinekius, recte, opinor. || 6. τε post ὁρύττεσθαι add. i Cor. || 9. καὶ τούτοις] Si reapse Strabo dixit etiam in vermibus aquam contineri, legendum erit καὶ τούτοις δὲ. At vix dubium est quin turbatus locus sit, recteque Meinekius in Vind. p. 191 censeat verba περιεχοῦσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι sciolum in margine ad verba ἀπολαμβάνεσθαι ... πίνεσθαι adscripsisse; quibus ejectis, cetera in hunc modum refigenda esse: ἐν δὲ τῇ χιτῶνι βώλου; πηγνυσθαί φασι κοίλας, καὶ ταύταις (vel κοίλους, καὶ τούτοις) ἀπολαμβάνεσθαι χρ. ὕδωρ, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. Καὶ ζῶα δὲ ... θρίπας, τὴν δὲ γένεσιν κτλ. || 10. περισχισθέντων codd., exc. E Epit. || 13. πεφάλου E Epit., πετάλλου Dh, πετάλου cett. codd. || 15. Ζαριάδην codd.; em. Tyrwh. || 18. Ἀκισσηνὴς] Ἀμισσηνὴς Ald.; Ἀκισσηνὴς editt. ante Kr.; « quæ scriptura per se satis aridet, sed Acilisene postea recensetur inter regiones ex vicinis populis a primis Armeniæ regibus deinceps subactas. Quapropter codicum scripturam relinquere malui quantumvis corruptam, ac nescio an huc pertineat Ἀμισσηνὴ, quam Steph. v. Ἀμισσα dicit χωρὰν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, excitato Strabonis libro undecimo. » KRAMER. Sane nostrum Strabonis locum Stephanus citavit. Quodsi Amphissene τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας esse dicitur, id ex Strabone qui hanc regionem priscae Armeniæ attribuit, quæ Artaxiæ temporibus μικρὰ adhuc erat (lin. 14), facile explicatur. Ceterum Ἀμισσηνὴ nomen vix recte habet. Apud Ptolemæum Sophenæ adjacet Ἀνζιτηνὴ (*Hanzith* armeniacæ); ζι et θι græce idem fere sonant; Θ et Φ confundi solent; itaque Strabo scripserit Ἀνθισσηνὴ idque in codice Stephani abierat in Ἀμισσηνὴ. || 19. καὶ Ὀδομαντίδος] Provinciæ Armeniæ nomen in notum Græcis vocabulum detortum esse suspicor. An est Ὀδορδηνὴ Ptolemæi (Ὀδορδανίτις)? Oromandum urbem Ptol. in Armenia minore habet. || 20. παραχειμένων oaz. || 23. Παιάδρου *CDhloxz*, Παιάνδρου i; em. Xyl.; deinde Χορζονὴν codd. || 24. Μοσσυνίκων C, Μοσανοίκων *Dhlrwax*. || 25. τὴν τε Καρ. *Dhi*. || Καρηνιτην l, Καρηνίτην cett. codd. || Ξερξ.] Ita etiam ap. Steph. s. v. Debebat Δερξηνήν (*Derdehan*). || 26. Ἀκισσηνὴν codd.; Ἀκλσηνὴν Ald. || 28. Ταρωνίτις (*Taron* arm.) Kram.; Ταμωνίτις codd.; *Taraunilium* Tacit. An. 14, 24; Τάραυνα Procop. B. P. 2, 25; Τάρων Constant. Porph. De adm. imp. c. 45. || 31. Ἀρζατα E et sic postea. || 32. Ἀτροπάτης C, Ἀτροπάτας *DEhiwxz*. || 33. Ἀρταξενῶ Dh, Ἀρταξηνῶ cett. codd.; em. Tzsch. || ἐπὶ] καὶ editt. ante Kr. inde a Xyl. Ejice vocem. || 39. Βάρθουρα l. || 40. Ἀρτάγειρα Mein., e conj. Ruhnkenii ad Vellej. Patere. 2, 102, coll. Zonara 10, 36. || 41. Ἀδωρ] Ἀδων Zonaras l. l., Mein.; *Domnes* Flor. 4, 12, Rufus Breviar. c. 19. Ἀδδων conj. Voss ad Vellej. l. l. || 51. Μαντιανή] Sic sæpe codic. habere pro Ματιανή jam vidimus; ceterum nescitur num ipse Strabo Ματιανή scripserit an a scribis hæc vox ex Καπαῦτα (Σπαῦτα p. 448), quod sequens κυανὴ flagitat, corrupta sit. || κυανειανὴ codd., exc. E. || 54. Ἀρσηνὴ] Ἀρσισσα Ptolem. || Θωπῆτιν E, Θωῆτιν cett. codd., Θωνίτις Dionys. Per. 988 et Eustathius ad h. l. Strabonem laudans; Θωσπῆτις Ptolem.
- P. 454, 1. ῥήπτει C, ῥύπτει m, ῥύπτει Eustath. l. l. || 9. Χαλωνίτιν Armeniæ non novimus. Erat Chalonitis regio in Assyriæ Mediæque confinibus, in qua *Diyalah* s. *Didjeil* (Dialas, Delas, Sillas apud velt.), i. e. parvus Tigris, per Zagrum montem in planitiem errumpit. Huncce *Diyalah* (non vero *Kerkah* (Choaspem) fluvium, ut nonnulli putant) Tigridis nomine designat Diodorus 17, 110, 3. Strabo ejusdem fluvii regionem in Armeniam ad Tigrim perperam transposuisse videtur, sicuti sqq. quoque mira rerum confusione laborant. || 18. Ὑσπιρίτιδι] in *Syspiretide* Guarinus; legendum *Συσπιδίτιδι*, uti legitur p. 432, 6 et 455, 2. Syspiritidem esse regionem metallis divitem, ab *Erzeroum* boream et ortum versus silam, quæ arm. vocatur *Ispir*, in eaque ponendos esse Saspies Herodoti aliorumque, viri docti communi, quantum sciam, statuerunt consensu, nec aliter nos in tabulis rem repræsentavimus. Non ita tamen sensisse Strabonem in propatulo est. Nam ex Cyrilo et Medio refert (p. 455, 2 et 432, 9) Thessalos sedes fixisse par-

tim in Sophene et Acilisene, partim ἐν τῇ Συσπρίτιδι ἕως τῆς Καλαχηνῆς καὶ τῆς Ἀδιαβηνῆς ἔξω τῶν Ἀρμενικῶν ὄρων, adeo ut Syspirtis in ea fere regione ponenda sit in qua Arrapachitin habet Ptolemæus. Hæc quum a meridie sit Moxoenes (*Mokkh* armen.; in qua *Moschis* quædam commemoratur et alteram Colchidem Ptolemæus collocat), Syspirtis autem, quam in hodierna *Ispir* agnoscunt, quum a Colchide sit versus meridiem Moschicis montibus subjecta: sponte conjectura nascitur auctores Strabonis Moschicos montes Ponto vicinos cum hodiernæ *Mokkh* jugis montanis (Niphate) confuisse ideoque etiam Hyspirtidem ex Armenia septentrionali in Assyriam et Mediæ confinia et Zagri juga detruxisse. || 19. τὰ Κάβαλλα] Κάβαλα i, Κάβαλα C; Κάμβαλα *lorwzz*, editt. ante Kr., quam nominis formam revocandam esse censeo. Quum Alexandri exercitus in Armeniam nunquam penetrarint, ex hoc quoque loco patet Hyspirtidem Strabonis non esse quærendam in hodierna *Ispir*. Menonis ista expeditio non video quando locum habere potuerit nisi illo tempore quo Alexander Susis Opim et hinc per Zagrum montem Ecbatana profectus est. Eo in itinere ad dextram reliquit montem quem Plinius (6, 31) dicit *Cambalidum*, ad septentrionem *Massabaticæ situm*, Tacitus vero (Ann. 12, 13) *Sambulam* vocat. Nunc quoque altissima hæc juga, quæ non longe a Zagri pylis versus meridiem distant, appellantur *Sumbala* (v. Ritter. t. 9, p. 478), quorum in regione *Sambatas* Ptolemæus collocat. Eodem referenda sunt verba Diodori (17, 110, 4), qui de illo quod dixi Alexandri itinere loquens: ἐν ἡμέραις τέτταροι, ait, τὴν Σιττακηνὴν διανύσας ἦεν εἰς τὰ καλούμενα Σάμβανα. Ad hanc igitur *Cambalidi* vel *Sambuli* montis regionem etiam Κάμβαλα (rectius foret Σάμβαλα) Strabonis referenda esse, atque Strabonis auctores Hyspirtidem suam per Zagrum montem hucusque extendisse, suspicor. || 20. ἀνέχθη] ἀνείχθη C; ἀνερῆθη conj. Cas.; ἀνεδείχθη vel ἐδείχθη Tzsch.; ἀπήχθη Grosk.; ἀνέωχθη Cor.; ἀπήγχθη Mein., quæ omnia sunt incertissima. || 21. δὴ] τὸ Tzsch., Cor. || 11. σάνδυκος] ὁπάνδυκος codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 811. || καλούμενος *Dhlrw*, καλούμενα *xz*, καλουμένης *CEio*. || 24. Νισαῖοι E. || 27. Μιθρακηνῶς C, Μιθρακάνοις *Elorwz*, Μιθρακκοῖς Cor. e conj. Toupii, Μιθραῖκοις Grosk. || 39. καὶ ἑκατὸν ejicientia. Cf. Plutarch. Pomp. c. 33. || ἐπάρχω] ἐπάρχω codd.; em. Du Theil. || 45. εὖρος additum e conj. Grosk. || 50. Ἀρρίσσης et mox Ἀρρυσσῶν codd., exc. *Dh*. || 53. Κέρσυλον *rw*, *Myrsilius* Guar.

P. 455, 4. ὁρῶν codd.; em. Xyl. || 6. Θετταλ.] Αἰτωλικούς codd.; em. Cor. e conj. Du Theilii || 12. τὴν ... διασκευὴν codd.; em. Kr. e conj. Grosk. || 16. κατέσκαψαν codd.; *structa sunt* Guar; em. Cas. || 29. τυγχάνει Kr.; συγχαίνει *CEhi* et margo *D*; συγχέαι *Dlrwx*, συμδῆ z, συμβαίνει o editt. ante Kr. || 36. Οὐτίαν *Dhow*; Οὐτίαν supra codd. dederunt; sed fortasse ibi potius corrigendum fuerit. *Uti* s. *Oti* regio dicitur armeniacæ; Οὐδοι apud Ptolemæum; Ὡτηνὴ est Asinio Quadrato ap. Steph. Byz. s. v. Huc accedit quod Οὐτία propius ahest ab Οἰτεία. Haud enim dubito quin Cyrsilus in Asiaticæ regionis nomine agnoverit Cætam Thessalicam. Forma Οὐτία conflata esse videtur ex variis scripturis Οὐτία et Οἰτία. || 37. Νίβαρον] Ἰμβαρον E, Ἰμβαρον cett. codd.; em. Cor. || 39. Βάριδος] Ἀβάριδος *Cx* Tzsch., Cor. Cf. Ritter tom. 10, p. 360. || 43. περισχελιστάς *oxz*. || 44. Σαράπαι x.

P. 456, 3. Ζαδριάδρους Ald. || 10. Ἀρτάνης] Ἀρσάκης Steph. s. v. Σωφηνή. || 18. περὶ Νίνον] περὶ νινον codd.; em. Xyl. || 23. πλησίον τῆς Ἰβηρίας] « Ἰβηρίας corruptum esse cum diu animadversum sit, quid scriptum

fuerit a nemine adhuc inventum est; parum apte enim conjecisse Cellarium (Geogr. 2, p. 230) τοῦ Νιβάρου, Falconerum τῆς Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας, facile intelligitur. Urbis autem nomen cum videatur requiri, Strabo, ni fallor, scripserat τῆς Νισίβιος, prope quam Tigranocerta sita fuisse in ipsa Mygdonia docet p. 522 et 747 (p. 447, 43 et 636, 7); cf. Taciti Annal. XV, 4; alia v. ap. Ritter. *Erdk.* t. 11, p. 106 sqq. » KRAMER. Recte Kramerus priores emendandi conatus vanos esse dicit, sed quod ipse Νισίβιος pro Ἰβηρίας reponendum putat, id, si literas spectas, non est veri simile. Neque vicina Nisibi fuisse Tigranocerta Strabo dixit, sed hoc tantum asseruit (p. 447) urbem istam, quæ erat a borea Masii montis, a meridie ejus sitam fuisse sicuti Nisibin (τὸ Μάσιον τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιος ὄρος καὶ τῶν Τιγρανοκέρτων). Jam vero Masius patebat longissime. Altero loco Tigranocerta cum Nisibi, Carris, Nicephorio, aliis recensetur inter urbes Mygdoniæ, quæ regio sec. Strabonem a Nicephorio usque ad Tigrim pertinet, adeo ut hinc quoque de situ Tigranocertorum accuratioris nihil colligatur. Ceterum quum p. 637, 7 componantur Τιγρυνόκερτα καὶ τὰ περὶ Κάρρας (Κάρας var. l.), nostro l. conjicere licet: πλησίον ταῖς Κάρραις vel τῆς [περὶ] Κάρρας; quo admissio, satis accurate situs urbis indicaretur; nam Carrhæ a Zeugmate vix 600 absunt stadiis. Attamen quum Ptolemæus e regione Zeugmatis (72° long., 37° lat.) ponat Ὀλίθηρα oppidum (73° 3' long., 37° lat.), supra Carrhas (73° 15'. 36° 10') versus boream situm, angustioribus finibus regionem circumscribere simulque omnes codicum literas servare licet scribendo πλησίον τῆς [Ὀλ]ίθηρας. Oliberæ Ptolemæi in Tab. Pent. respondere vel certe propinquus fuisse videtur *Barbare* locus, a quo 10 m. p. intervallo versus *ortum* distant *Minnacerta* (leg. *Mannocerta*, de *Manno*, frequenti nomine principum Orroenes); hanc urbem a Strabone cum Tigranocertis confundi dicerem, nisi hæc inter Oliberam et Zeugma quærenda essent. In eo autem tractu quum sit Edessa, et jure mireris celeberrimam urbem inter Mygdoniæ loca a Strabone non commemorari, hanc ipsam suspicor a Strabone Tigranocerta vocari et Armeniæ regiam in Edessam translata esse eodem errore quo Edessæ nomen in Syriæ urbem Bablycen sive Hierapolin transferri videtur p. 636, 48. Ubinam potissimum Tigranocerta sita fuerint, nondum satis convenit inter viros doctos. Ut mittam opiniones dudum explosas, Moltkii et Kiepertus Tigranis regiam in hodierno *Meja-Tarkin* agnoscunt, eosque nos in tabula secuti sumus; contra Ainsworthius locorum naturam ita esse comparatam esse ostendere studuit, ut urbs cum hodierno *Diabekir* componenda sit (v. Ritter. t. 11, p. 101 et passim). Hoc si est, tanto facilius errorem Strabonis explicare licet. Nam *Diabekir* et Edessa (*Orroe*) iisdem fere intervallis ab Euphrate distant; porro *Diabekir* in ea regione sita est quæ sec. Plinium (6, 31) *Arrene* vocabatur; Edessa vero caput erat *Orroenes*, quæ cum Arrene confundi poterat. Denique e Tacito constat (Ann. 15, 3.) Tigranocerta sita fuisse ad Nicephorium fluvium (in Tigrin exeuntem, quem Plinius l. l. Nicephorionem vocat); Edessa autem fluvio adiacebat qui ad Nicephorium in Euphratem egreditur. Quod apud Tacitum legitur Tigranocerta a Nisibi abesse *septem et triginta* m. p., id falsum est, ubicunque Armeniæ urbem posueris; tum ad *Diabekir*, tum ad *Meja-Tarkin* via est 130 fere millium: adeo ut apud Tacitum *septem* vox in *centum* mutanda esse videatur. || τίσαι codd.; em. Xyl. || 34. καὶ ante δέσμιος add. Cor. || 40. Τανάδος codd.; Ταναῖτις θεᾶ Epit. et Eustath. ad Dion. 846. et Il. ξ, 295 p. 987, 11 R; em. Xyl.

- P. 457, 10. Ante *Kai* ἡ. K. nonnulla excidisse videntur; δ' ante ἐστὶ dederunt Cor. et Mein. || 18. μετακινήσαντων codd.; em. Cor. || 34. τῆς om. oz. || 35. ἄλλων om. Tzsch. Cor.; ἐθνῶν codd., exc. c; οὐκ ante ἡράνισται add. Cor.
- P. 458, 13. περιέλλον codd.; em. Xyl. || 18. πω τὴν] πρώτην codd.; em. Tyrwh. || 24. Γασαυρίτις D, Γαυσαυρίτις h, Γαυσαυρίτις i, Σαυρίτις l, Ἰσαυρίτις oz, Ἰσαρίτις x, Γαρσαυρίτις CE Epit. || 25. Λαουσασσηνή l, Λαουινασσηνή codd. cett.; em. Kr.; Λαουινασσηνή Tzsch., Cor. || Σαργαυσηνή CDhlw; Σαργουσηνή goug, Σαργουσηνή Epit.; em. Tzsch. || Σαραουσηνή] Σαραουνή Dhior Guar.; Σαργαουνή o, Σαραουσηνή i. || Χαμαννηνή Epit. || 26. Μορ.] Πιμνηνηνή Dhior Guar., Πιμνηνή Cwz Ald., Πομνηνή l, Μορπηνηνή Epit.; e Plinio em. Tzsch. || 27. τοῖς] τῆς codd., exc. E || 28. Καστάβαλλα E. || Κύδυστρα CDh, Κύδιστρα Elrwx, Κύδριστα z, Κύδριστα o; e Cicerone (Ep. ad div. 15, 2 et 4) em. Xyl. || 30. Ἐλαιούσαν o, Ἐλεούσαν cett. codd. || 36. Μοραρίτην L. || 38. καὶ add. Xyl. || 40. Σωφινῆ z, Σοφινῆ Dhi, Σωφῆνη editt. ante Kr. || 45. παράκειται E.
- P. 459, 5. δ] ἦν leg. vid. cum Grosk. || Mā] Μάων lw, Κόμνα Dh Ald.; Mās Cor.; Mān conj. Grosk. || 6. τὸ add. ex i. || 9. ὁ add. Tyrwh. || 14. ἐν add. Cor. || 21. συναγγείων oaz, συναγγίων cett. codd. || 26. καθαρὸν codd.; em. Tyrwh. || ἀπλώτῳ] leg. vid. ἀπλέτῳ quod C ex corr. habet et rec. Tzsch. Mein.; αὐτό. τῷ Cor. e conj. Tyrwh. || 36. ἐξοχαῖς CDlrw. || 45. ὀχετῷ πλατεῖ Cor.; ὀχετῷ οὐ πλατεῖ conj. Kr. Mein. Post προσεικός Cor. addit μήκος περὶ χιλίους σταδίους, improbant Kramer. || 46. διὰ τὸ] τὸ διὰ codd.; transposuit Grosk.; διὰ om. Mein. e conj. Kr. || 52. εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, ἀργυροδίνης Epit. et Oracc. Sibyll. p. 515, Mein.; recte. || 53. Κύπρον] νῆσον Oracc. Sib.
- P. 460, 4. οὕτω] οὕπω (sic) Ald.; οὕπω ὡς vel potius οὐχ' ὡς Cor. || 5-11. Τρίτη... φανεράν] Hæc post lin. 35 posuit Mein., proponente Kramer; recte, ut videtur. || 5. Δακίηου vel Δακίηου conj. Tyrwh.; Ἀσθαμαίου Mein., coll. Marcellin. 23, 6 et Philostrat. Vit. Apoll. 1, 6. || 7. μὲν post λειπομένη add. Cor. || 19. Σαργαυσηνή codd.; e Plinio 6, 3 et Ptol. 5, 6 em. Tzsch. || 20. Κάραμος codd.; em. Cor. || 21. δὲ] sic z, τε cett. codd. || 25. θησαυροφυλάκιον Ald. || 26. βασιλείου vel βασιλείου πόλεως conj. Cor. || 27. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 28. τὰ γὰρ Σαύειρα CDhlrw, τὰ γὰρ Σαύαρα x, τὰ γὰρ Σαύηρα oz, Tzsch.; Γαρσάουρα Cor., « quam formam codd. infra p. 568 et 663 ed. Cas. alique scriptores tuentur : sed ex scripturis, quas codd. exhibent p. 539. 568, videtur colligendum esse, nomen oppidi illius fuisse etiam Γαρσαύειρα, ad radicem bir fortasse referendum. » KRAMER. || 28. Δέγεται [δ'] ὑπ. Mein. || 33. οὗτος [δ'] ἐστὶ Mein. || 36. Δύο δὲ μόναι στρ. πόλεις ἔχουσιν Mein. || 40. δὲ [καὶ] Εὐς. Cor. || 54. εὐκαιρον E.
- P. 461, 11. ληστεύοιμεν] πιστεύοιμεν codd.; em. Xyl. || 13. καὶ ἐμβελεῖς codd., exc. x, qui om.; fort. κἀνεμβελεῖς leg. suspicatur Mein. || 17. βάθρων Clorwxz, βάραθρα hi et m. sec. D; em. Xyl. || 30. εἰς] γὰρ εἰς rw. || 40. λιθείαν ix Mein. || 45 et 50. Εὐφράτην] Deb. Ἄλυν.
- P. 462, 2. Ἡρπα Dh, Ἡρπαν oz, Ὑρπαν x. || 7. θν] δ codd.; em. Cor. || 12. αὐτῶν Cor., Kr.; αὐτῶν codd. Ceterum Corayus : ἀσφάλειαν αὐτῶν τε καὶ [τῶν] σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων εἶχον, recte, puto. Meinekios ἀσφ. τὴν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων. Kramerus σωμάτων in χρημάτων mutari, reliqua intacta linqui vult. || 18. Κυρήνου hm, Καυρήνου r; fuerit Κύρου, ut conj. Raderus ad Curtium 3, 4, 1 (ubi : Cyri castra), quod rec. Mein. || 35. Βαγαδανία Mein.; Γαβανία E, Γαβαδανία cett. codd.; Βαγαδαονία Tzsch., Cor., Kr. e Steph. s. v. || 37. καὶ ante μόλις add. CDhlrw Ald.; ἀγρόδοτος codd.; em. Cas. || 39. Γαρσαύειρα Dhioz, Σαργασίαν correct. in s, Γαρσαβίειρα C, Σάργαυσα x, Γαρσαύειραν l, Ald., Γαρσαυρίαν Tzsch., Γαρσάουρα Cor. || 43. εἰώθασιν codd.; em. Grosk. || 47. εὐρέσθαι em. Cor. || 50. ἄλλως CDhlrw.; δὲ τὰς codd.; em. Cor. || 54. Καμμανηνῆς Dlw, Καμαννηνῆς C, Κομμανηνῆς h, Κομαννηνῆς ix, Κομμανηνῆς oz, Καμμανηνῆς Ald.
- P. 463, 1. Δασμέδα Cw, Δασμέσδα oz, Δασμένων Ald. || 2. Λαδιανσηνῆς C, Λαουινανσηνῆς D, Λανιανσηνῆς ilo, Λανιαυσηνῆς wz, Λανιασηνῆς h, Λανιασηνῆς Ald., Λαουινανσηνῆς Tzsch., Cor. || 3. Χαμαννηνῆς Cho, Χαμαννηνῆς il, Καμαννηνῆς x, Καμαννηνῆς z. || Λαβιασηνῆς C, Λαουινανσηνῆς D, Λανιασηνῆς h, Λανιασηνῆς r, Λανιασηνῆς i, Λανιασηνῆς Ald., Λαουινανσηνῆς Tzsch., Cor. || 16. δ' οὖν om. editt. ante Kr. « Excidit fort. aliquid ante ἐπέτρεψαν. » Kr. || 17. βούλοιντο editt. ante Kr. || 18. τριγένειαν Clorwz Ald. || προσελθὼν τὸ γένος Cor. || 21. Post Καππ. Ald. add. μέχρι τούτου. || 27. Τιβαρνῶν oaz, Τιβαρηνῶν lrw. || 35. [καὶ] τὰ μὲν Cor.; τὰ μέντοι vel τὰ μὲν δὲ conj. Mein. || 53. Καλχηδόνια CDhlrw Ald., Χαλκηδόνια E, Χαλχηδόνι i, Χαλχηδόνι xi.
- P. 464, 25. Μιλησίων] Debebat Μεγαρέων. || 26. Leg. οὐδενὶ cum Mein. || 38. Μινῶα et Μινῶα codd.; em. Meursius in Creta 3, 14, p. 191. || 42 et 53. τὸ Τήιον codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 624.
- P. 465, 3. Καυκωνιάτας p. 296, 45. || 6. Κάλαις lrw, Κάλαις oaz Ald. || 11. ὁ Δομενεκλείου hi Cor., ὁ δὲ μενεκλείου Ald. || 22. Σαγγίαν Eustath. ad Dion. 809; Σαγγίαν codd. || 23. Πισινούντος CEhoaz, Πεισινούντος Dl Ald. || 25. ἀποσχεῖν codd.; em. Cor. || μικρῷ wx Cor. || 37. Τίειόν ἐστι] τηιονίτιν CDhlo, Τήιον ἦτιν x, τῶν ιονιτῶν i, Teioniticum oppidum Guarin., Τηιονίτη Ald.
- P. 466, 12. ὅς add. Cor. ex Herodot. 1, 6; καὶ ejiciendum; pro ἐξίησι Herodotus ἐξίει, quod rec. Mein. || 19. καὶ II. [δὲ] Cor. || 20. διέπον C, δέπον lw, δέπον oaz Mein. || 40. τῇ συμφωνικῷ o, τῇ συμφωνικῷ Ez Tzsch. Cor. || 44. τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Epit. || 45. συμφώνησε συνέστησε E. || 46. Κιτῶρου x. || 47. Τήιον codd.; Τίου Epit. Kr. Mein.
- P. 467, 1. μὲν om. editt. ante Kr.; δὲ habent rw; ἡ ἑκατὸν corruptum esse videtur Meinekio, conferenti schol. Apoll. Rhod. 2, 945 : ἐστὶ γὰρ Αἰγιαλὸς σταδίων χιλίων (μυρίων codd.; em. Mein.) κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης. E Periplis Ponti Euxini constat Ægialum oppidum a Carambi occasum versus 200 fere stadia distare; nihilominus nautæ τοῦ αἰγιαλοῦ initium fortasse posuerunt ab Ægialo urbe, quum reapse Carambis promontorium ex proxima ora non multum procurrat; quamquam aliter de his veteres geographi, in iisque etiam Strabo (p. 467, 8), statuant. Littus illud rectum pertinet usque fere ad Potamos, sive usque ad initium magni istius promontorii cui Sinope imposita est; longitudinem habet 900 fere stadiorum; Strabo tamen quum a Carambi usque ad Sinopen nonnisi 700 stadia esse haud recte statuat, etiam litoris istius longitudinem multo minorem fecerit; itaque pro πλειόνων μὲν ἡ ἑκατὸν nescio an legendum sit πλειόνων ἢ πεντακοσίων. Similiter μὲν ortum esse ex πεντε vidimus p. 110, 9 et 102, 29. Ceterum hæc incertissima esse patet. || 5 Κρωθιαλὸν] Legendum Κρωθιαλὸν sicuti habet Schol. Apoll. 2, 944 Strabonem laudans ceterique. || 15. ὅς ἔργον οὐκ εἶχεν (εἶχ' em. Cor.) Ἀρμένην ἐτείχισεν καὶ ἔστιν τὸ μέτρον ἱαμβικόν. Epit., cui obtemperavit Corayus. Ineptum esse epitomatoris iudicium censet Mein. || 22. οὐδὲ] οὐ Cor. || 28. φυσικῇ προνοίᾳ codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 33. καὶ om. oaz, recte, ut videtur. || 34. ἔχουσα codd.; em. Cor., qui deinde καὶ delendum esse censet probabi-

- liter. || 37. τὸ ex *E.* additum. || 40. πυκνοῖς] πολλοῖς *E.* 42. δὲ inclusit *Cor.*
- P. 468, 2. Αὐτόλυτον codd.; em. *Xyl.* || 15. πραγματευσάμενον *x Cor.* || 17. αὖς] οὖς *i Cor.* || 19. Καμβυσινὴν *B Ald.*, Καμβυσινὴν *xz*, Καμμισινὴν *r.* || 28. «Γαδελωνίτις ο, Γαδελωνίτις *Cas.*; Γαζελωνίτις et paullo post Γαζελῶνα scribendum esse censet *Grosk.*, Plinium secutus qui (6, 2) commemorat urbem *Gazelonem*, idque nomen latere ratus in formis haud dubie corruptis quæ infra habentur Γαζαλουίτις (p. 553 *Cas.*) et Γαζιλωτὸς (p. 560) : atque hoc quidem valde probabile est, simulque huius censeo recipiendum; verumtamen δ non temere est mutandum.» *KRAMERUS.* Γαζελωνίτις et Γαζελῶνα rec. *Mein.* || 29. Ἀραμηνῆς *CDhilox*, Ἀραμινῆς *ro*, Ἀραδηνῆς, sed in marg. Σαραμηνῆς, *E.* || 43. ἐντακ.] π' *E.* || 44. Ante Καππ. *i* habet καὶ, *oz* καὶ εἶτα; ex his εἶτα rec. *Tzsch.* *Cor.*; etiam nomen regis excidisse censet *Cas.*, probabiliter.
- P. 469, 12. Δαξιμ. codd., exc. *E.* || 28. παρώριος *Dghilo xyz*, παρόριος *C*, παράλιος *rw Cas.*; παρόριος *Ald.*, παρώρειος *Xyl.*, *Tzsch.*, *Cor.*; παρόριος *E. Kr.* || 35. εὐπορίαν *Cor. Mein.* || 39. Φαῦδα *loz* editt. ante *Kr.* rectius, ut puto; *Phabela* *Guar.*; Φαδισάνη in *Arriani Perip. Pont.* § 23 p. 390 ed. *Didot.* || 42. Διονυσιόδωρος codd. || 43. Ἰκενι] ἰωνι *i Cor.*; Μηλίω ex *Plinio* 2, 119 legendum esse conj. *Tyrwh.*, quod rec. *Mein.* *Fort.* pro τῶ Ἰκενι leg. est τῶ Τροϊκηνίω; novimus *Dionysodorum* *Træzenium* grammaticum; fort. ejusdem familiæ etiam mathematicus fuit. || 53. γενέτης codd.; em. *Cas.* || Κύτωρος] Κοτύωρα ap. *Xenoph.* et *Arrian.*; Κοτύωρον ap. *Anonym.*, *Plin.* *Ptol.*; idem etiam nostro loco reponendum fuerit; certe Κοτύωρος, quod *Cor.* dedit, alibi non occurrit.
- P. 470, 8. Τιθαρηνοί *E.* || 11. Κερκίται *Ex.* || 12. Σκυδίσσης *Clorwx*, Κυδίσσης *z.* || 19. πυργιδίους *E.* || 36. γὰρ] δὲ *oz Cor.* || εὐθὺς] αὐτῆς *Dhi.* || 36. γεωργεῖ codd.; em. *Cas.* || 40. μάλιστα ante τῶν δελφίνων transposuit *Mein.* || 44. δελεαζόμενοι, οὖς codd.; δελεαζόμενοι. τούτους μὲν οὖν οὗτοι *Cor.*; δελεαζόμενους μὲν οὖν οὗτοι *Kr.* e conj. *Meinekii*, nisi quod hic μόντοι ex antecedente μνοι ortum et delendum esse putat. Idem *Meinekios* proposuit : δελεαζόμενοι · ἄσμενοι οὖν οὗτοι.
- P. 471, 6. ἀνείλετο om. codd. exc. *E.*; ἀγάλλεται editt. ante *Kr.* || παρὰ] περὶ codd.; em. *Cor.* || 8. Σάπαι codd.; em. *Groskurd.* || 10. Βρύγες *Epit.*, Βρέγες codd. || 11. καὶ Μέρωνες ex sqq. καὶ Μαίονες ortum. || 19. Ἀλαζ.] Ἀλιζ. codd.; ex *Holstenii* conj. em. *Tzsch.* || Ἀμαζόνων] Ἀμαζόνων codd. || 20. μεταποιοῦντες *x.* || ἡ add. *Cor.* || 21. Ἀλόβης] Ἀόλης codd.; em. *Tzsch.*; μὲν] δὲ codd.; em. *Cor.* || Ἀλαζ.] Ἀλιζ. codd.; em. *Tzsch.* || 24. τοὺς] τὰς codd., exc. *CDw*; dein Ἀμαζόνας codd., exc. *C.* || 29. [ὦν] καὶ *Mein.* || 36. Ἀμαζόνων *Dlowxz.* || 42. οὐδὲ codd.; em. *Cor.* || 45. ὅμως διηπόρηκε *Cor.*; καὶ delendum videtur *Meinekio.* || 50. πόλις *Dhiorxz*, πόλις *C.* || Ὀδρύσσης] ὁ ῥύμος *Dhiorw*, ὄρυμος *z*, ὄρρυμος *C*, ὄδρύσιος *x*; em. *Tzsch.*; Ὀδρύσσης *Mein.* || 51. Μυγδόνας *xz*, Μυγδόνης cett. codd.; em. *Cor.*
- P. 472, 1. Ἀλαζόνων] Ἀλαζόνων *x*, Ἀμαζόνων cett. codd. || Ὀδρύσσης *C*, ὁ δρύσσης *r*, Ὀδρύσσης *x.* || 5. περὶ] ὑπὲρ codd.; em. *Cor.* || Μυρλίαν codd., exc. *oz* qui Μυραϊαν. || 6. Ἀλιζόνων *Coxz*, Ἀλιζόνων *w.* || 8. Ἀλιζόνων *x* ex correct., Ἀλαζόνων e *Palmerii* conj. *Cor.*, *Mein.* || 9. νῦν δὲ *Zhl.* *Mein.*, recte. || οὔτε ποῦ *Kr.*, ὅπου codd.; οὐθ' ὅπου *Cor.* || Ἀλόπη] λίμνη codd.; Ἀλόβη *Cor.*, Ἀλόπη *Grosk.*, *Kr.*, *Mein.* || 17. Πύγελλα codd.; em. *Tzsch.* || 18. Ἀμαζ.] Ἀλιζόνας *i*, Ἀλιζόνους *Eustath.* ad *Il.* β, 857, Ἀμαζόνας cett. codd.; em. *Kr.* || 22. φασι *Ald.* || 38. οὔτι; εἰ μὴ codd.; εἰ δὲ μὴ correct. in *z*; em. *Cor.* || 45. οὐδ' *Cor. Mein.* || 47. τοποθετῶν codd.; em. *Cas.* || 48. Ἐνέαν] Leg. Νέαν, coll. *Steph.* v. Νέαι et *Plin.* 2, 97. || 49. Ἀλαζίαν editt. ante *Kr.* inde a *Xyl.*; infra est Ἀλαζόνιον.
- P. 473, 10. οἱ add. *Cor.* || 17. Leg. πολεμήσοντες ex *z* cum *Cor.* et *Mein.* || 22. Φρυξίν] Ἴωσιν *oz Tzsch.* *Cor.*; em. *Kr.* || 23. οἷ ῥα om. *oz*; ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον ex *Iliade* editt. ante *Kr.* et *Meinekios.* || 25. ἐλέχθην *Tzsch.*, *Cor.*, ex nostra *Iliade.* || 26. οἱ δ'] οἱ θ' οἱ, οὐθ' cett. codd. || 43. ζαρ. δώκης (sic) *Dhw Ald.* || Τίβιρος *CDilo*, Τίβηρος *hwz*; e *Cas.* conj. em. *Kr.* || Γάσης καὶ Ὀλιγάσης *z.* || 44. Βαμωνίτιδι. «Bamonitis cum hoc uno loco commemoretur, *Corayus* suspicatur in nott. ad interpretationem Gallicam scribendum esse Φαζημωνίτιδι, quam his in partibus sitam fuisse liqueat ex p. 560 ed. *Cas.* : nisi forte isti nomini intercedat aliqua necessitudo cum nomine Βαθανόμου, quod semel itidem legitur p. 561. Sed sunt hæc suspiciones, ut ipse ait, incertissimæ.» *KRAMER.* Φαζημωνίτιδι rec. *Mein.*; posses etiam Δαζημωνίτιδι. || 45. Πημολίτιδι *DCorxz*, sed in *D* η mutatum in *i*; recte, opinor, Πημολισίτιδι *Mein.*; p. 481, 24 regio vocatur Πημολισινή. || Γαζαλ.] Ζαγλουθίτιδι *oz*, Γαζαλονίτιδι *w*; leg. haud dubie Γαζηλωνίτιδι, ut conj. *Grosk.*, idque rec. *Mein.*
- P. 474, 4. καίπερ editt. ante *Kr.* inde a *Xyl.*; καίπερ codd.; ὥσπερ conj. *Kr.* || 8. ἀξίων *h*, ἀξιον cett. codd. || 10. τῆς δὲ μεσογαίας codd.; em. *Kr.*; τὰς δὲ μεσογαίους s. μεσογείους conj. *Cor.* || 17. [ἀν] ejice. || 19. τ' ejiciendum. || 20. ἀν ejiciendum. || 21. εἰ ἤδη conj. *Cor.* || 37. ἐπέδραμε *Cor.* || 39. ἐκ πάντων δὲ [τούτων καὶ] τῶν τοιούτων *Mein.* || 45. τὸν λόγον ejicienda. || 52. οὐ] οὐ codd.; em. *Cor.*
- P. 475, 1. καὶ Σάμον] Samum Ionicam ab Homero non memorari ipse *Strabo* monet. Itaque hæc verba ejicienda esse videntur, uti monuerunt *Corayus*, *Kramerus*, alii. || 10. ἐτι] ἐπεὶ codd., præter *lm* qui hanc vocem om. || 23. ὅτε] οὔτε codd.; em. *Grosk.* || 24. καὶ ex *i* additum. || 40. «ἐνεχείρησε codd., exc. *Dh.* *Ald.*; ἐνεχώρησε *Cor.*, quod verbum neque apud ullum scriptorem antiquum invenitur, neque ad hujus loci structuram satis quadrat : inusitata sane est etiam h. l. verbi ἐγχειρίζειν structura, ferenda tamen erit, donec melius quid inveniat. » *KRAM.* Legendum puto ἐνεσώρευσε. || 41. Βασγοιδάριζα] Βασγιδάριζα *Dhix*, Βασγοιδάριζα *oz*, Βασιοιδάριζα *r.* Locus hic in Tabula Peutingeriana scribitur *Oloiedariza*; *ΩΛΟΤΟΙ* et *ΒΑΓΓΟΙ* facile confundebantur; fortasse igitur apud *Strabonem* corrigendum est. Quod præcedit apud *Strabonem* Ὑδαρά, haud dubie est *Patara* Tab. Peutingerianæ. || 50. Ἀγγολισινης codd. exc. *xz.* || 52. Ἀκισινὴν *CDhlow Ald.*
- P. 476, 2. τῇ] αὐτῇ *Ald.*; αὐτῇ δὲ *Cor.* || 3. ἡ add. *Kr.* || 13. Ἀπουργιανοῖς codd.; em. *Xyl.* || 18. καθίσταται codd.; em. *Cor.* || 39. Verba τῆς Μαγν... δυσμικώτερα ex *Epit.* add. *Kr.* || 40. ἐκατὸν] Pro ρ' leg. puto σ' (200). 48. περὶ] πρὸς *Mein.*; an ἐπὶ? Dein τὴν ῥίζαν *oz. Tzsch.* *Cor.* || 49. τοῦ αὐχένος] ἐκ vel ἀπὸ vel ἀνω τ. αὐχ. conj. *Grosk.*; καὶ τ. αὐχ. conj. *Kr.* Complura excidisse videntur. Tentari possit... ἐστὶ [χαλεπὴν ἐχούσης τὴν ἀνάδασιν διὰ] τοῦ αὐχένος, sicuti in similis loci descriptione p. 480, 32 : αἱ κορυφαὶ δ' ἐχουσιν αὐχένα παντάπασιν στενὸν... ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι.
- P. 477, 5. Ζελεῖτιν *CDhilrow*, Ζελεῖτιν *xz.* || 6. κατασκευάσαντος *oz Cor.* || 7. Διόπολιν codd., exc. *i.* || 9. τὴν] καὶ τὴν *ix Cor.* || 13. τοῦτο *C Cor.* || 16. Μηνὸς [Κάρου] conj. *Cor.* || 17. Ἀρχαίου *Tzsch.*; Πισιδίᾳ *i Cor.*, recte. || 19. τε recte om. *x.* || 40. πατρὸς ortum ex πρὸς.
- P. 478, 1. βασιλειῶν codd.; em. *Cas.* || 15. εὐρετο *C Cor.* || 21. εἶναι om. codd. || 33. ἀνάγοντας codd.; sed leg. est ἀπάγοντας ex conj. *Cor.* || 40. γε] τε codd.; em. *Cor.* ||

53. ἐταιρίδων *oz* Tzsch. Cor. || 54. ὄχλος post τόπῳ exci-
disse putat Grosk.
- P. 479, 12. Ποντικοὶ] πολιτικοὶ codd.; em. Cor. || 15. ἐπὶ]
ὑπὸ conjecit Cor. || 19. Inclusa ex antec. male repe-
tita sunt. || 24. καὶ τῶν π. αὐτὸν οὐκ ὀλίγων conj. Kr.
probabiliter. || 25. ἡ] ἦν Cor., Mein.; recte. || 28. καλου-
μένην ante Κολουπήνην Ald. || 29. Λαυιασηνῇ *CDhlrw*,
Λανιασηνῇ *oxz*, Λανασσηνῇ Ald., Λαουινιασηνῇ Tzsch.
Cor. || 34. δὲ τέποργι codd., *Teporigi* Guarin.; em.
Tzsch. e conj. Jebbii et Eckhelii. Cf. Bockh. C. g. I. 3,
n. 4039. || 45. Φαζημονίτις *lrw*, Φαζημονήτις *oxz*, Δαζι-
μωνίτις *E*; (Φαμιζωνίτις ap. Steph. v. Φαμιζών). ||
Νεαπολίτιν] Μεγαλόπολιν codd.; em. Cor., coll. Stephano
I. I. || 46. Verti quasi in græcis esset : καὶ Φαζημῶνα κώ-
μην [πόλιν] ἀπέδειξε[εν αὐξ]ας τὴν etc. Sufficit addidisse
πόλιν post κώμην, uti fecit Mein. || 48. Γαζιλωτὸς *Dhowz*,
Γαδιλωτὸς *E*, Ζηλῆτις *x*, Γαζηλίτις Cor., Γαζηλωνίτις
recte Grosk., Mein.
- P. 480, 3. ἡ Κίζαρι *lxz*, ἡ Κίζαρη (sic) *D*, Ἰκκίζαροι *Cr*, ἡ
Κίζαρη *ho* Cor. « Difficile est certi quid statuere de no-
mine ignoto, sed Ἰκκίζαρι maxime videtur probabile. »
Kram. Fort. ἡ Κίθαρις, sicuti Κιθαρίζων castellum erat
in Armenia (Menander. in Fr. Hist. t. 4. fr. 52 p. 254,
Procop. de ædif. p. 248. 250. 251 ed. Bonn.). || 4. κα-
τεσκευασμένον codd.; em. Cor. || 6. Δαζιμωνιτῶν *E*. || 22.
διέμειναν ἱ, διένειμαν Cor. || 24. διεσκέυαστο codd., exc.
E. || 26. τε ἔμα καὶ Mein. || 37. ἔχει] ἐκεῖ *Dhixz*.
- P. 481, 4. ἡ δὲ [καὶ] ἱπποδ. Cor. || 9. Ὀλγασον pr. m. *D*,
Ὀλγασιν *oxz*. || 10. Ἀλγασσὺς Epit. || 14. Ἀμνίος Epit. ||
16. οὐδ'] οὐκ Cor. Mein. || 21. Πομπηίοπολις *C* Epit. ||
27. δημοσιῶναι] δημοσίων ἀεὶ *CDhlrw*, δημοσίως ἀεὶ
oxz; em. Cor. || 32. ἐκλιπέσθαι codd.; em. Cor. || 44.
Κινιστηνῇ codd.; em. Cor. || 45. Ὀλγασίος *oxz*. || 49. Κασ-
τόρου *CDhl* Ald., Καστόρου *iorxz*; em. Cas. || 50. Μορ-
ζέους codd., *Morzei* Guar., Μορζέως Tzsch., Μορζέου
Cor., Kr., Mein.
- P. 482, 22. μικρὰν codd., exc. *oxz*. || Ἀζαριτίαν] Ζάρεθα
fons vocatur apud Stephan. s. v. || 33. ἐκδέχεται τῶν
Χαλκ. ἡϊών codd., exc. *E*. || 30. Δοιδαλσοῦ] Δυδαλσὸς
vocatur ap. Memnonem c. 21. || 35. μάλιστα editt. ante
Kr. || Προυσία *rw*, Προυσίας codd. cett., exc. *E*; Προῦσα
Ald. || 38. Fort. leg. Ζηλα. || 45. ἀνάστασιν *oz* Cor.;
Φρυγίας ἄρχοντα καταστήσαι *x*.
- P. 483, 7. Ἀπαμειῖς codd.; em. Cor. || 8. ἐπὶ] ὑπὸ *oxz*. ||
11. Κροῖσον] Κύρον Steph. s. v. Προῦσα; πρὸς Κίερον conj.
Palmer., collato Meinnone c. 29; τοῦ Κίον πολίσαντος
conj. Cas.; κτίσμα Προυσίου [ἡ ὡς ἐνοί φασι Κροῖσου] τοῦ
πρὸς Κύρον πολ. Grosk. || 15. τὸ om. *E*. Mein. || 17. τὰ
Φρυγῶν καὶ Μυσῶν codd. || 12. διορίσαι *E*, διορισάμενοι
CDhlrw, διορίσασθαι *oxz*. Dein δὲ unus habet *E*. || 28.
σχεδὸν] σχεδὸν δὲ codd., exc. *E*; σχ. τε Cor.; σχ. τι
Mein. || 39. τῆς Μυσικῆς πρὸς editt. ante Kr.
- P. 484, 1. εἰς recte om. *oxz*. || 6. ἐπὶ δὲ τὸ] ἐπὶ δὲ τῷ *E*.
ὑπὲρ δὲ τοῦ Αἰσ. *oz*, ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσ. *x*; ὑπὲρ τοῦ Cor.,
ἀπὸ τε τοῦ Grosk.; ἐπίταδε e Kr. conj. Meinek. || 7.
Τήρεια *E*, Τηρία *CDilrw*, Τυρία *oz* || 18 ἐκείνων] ἐκεί-
νους *Chioxz*, editt. ante Kr. || 23. οἶεται] οἷ εται (sic)
C, ὡς οἶόν τε *x* Tzsch.; ὄντα Cor.; οἷ' ἐστὶ bene conj.
Cas., idque rec. Mein. || 26. Τηίου codd.; em. Cas. || 39.
Ὀτροία] γρ. Τροία margo *E*. || 41. πρότερον recte om. *oxz*.
Est varia lectio sequentis πρώτον. || 42. πρότερον post Bi-
θυρία add. Cor. || 43. Κορυανδρεὺς *CD* (in hoc α supra ο)
ilorxz, Καρυανδρεὺς *h*, Κυριανδρεὺς *E*; em. Cas. || 45. δς
τὰ] ὅτι, ἔτι, ὅτι τὰ codd.; em. Cor. || Καλχηδόνα *C*.
- P. 485, 6. Κλεοχάρης τε ῥήτωρ ὁ [τε] Μυρλεανὸς Ἀσκλη-
πιάδης [γραμματικὸς] ἱατρός [τε] ὁ Προυσιαεὺς e Lehrsii
conj. Meinek. || 21. Τρόγμοι *CDhilo*, Τρόγμοι *E*. ||
Τολιστοβῶγοι codd.; Τολιστοβόγοι editt. ante Kr. || 28.
- Λεονόριος *lx*, Λέων Epit. || 35. Δρυναίμετον *CDhilorw*,
Δρυμαίνετον *x*, *Drynemetum* Guar. || 43. Τρόγμοι codd.,
sed Τρόγμοι sec. m. in *E*. || 46. Ταούιον] τὰ οὐία *Clorwz*,
Via Guar., Ταούια Tzsch. || 48. Βογοδιατάρω] Μάγνος
Δηιοτάρω Cor.; Βρογίτάρω leg. esse Keilius censet, mo-
nente Meinekio. Idem et ipse conjeci. Brogitarum,
cui una ex filiabus Dejotari nupsit, an. 58 a P. Clodio
tribuno Pessinunte urbem et regis titulum emisse,
postea vero Pessinunte ejectum esse constat e Cicerone
De har. resp. 13, 28. || 49. πως] πω *C*; inclusit vocem
Cor.; κώμη conj. Gr.; fort. Πωδῶναλα leg. esse opinatur
Mein. ||
- P. 486, 1. Τρόγμοι *CDhilorw*. || 3. Ὀρκαόκους *oz*, Ὀρ-
καορκούς Xyl., *Orcaocreos* Guar., Ὀρκαορκούς editt.
ante Kr. inde a Cas. Cf. 486, 43 et 493, 52. Quidnam
Strabo scripserit, non liquet; at vix dubium, quin
eadem sit civitas, quæ in Conciliis Ὀρμιστος vocatur
(v. Sanct. Paulus Geogr. Sacra p. 258), et quam in
ruinis non longe a Pessinunte versus meridiem dissitis
prope hod. *Alekiam* Hamiltonus alique agnoscunt. || 4.
Βλαῦρον codd.; em. Xyl. coll. Stephano. || 5. Τολιστοβῶγοι
x, Τολιστοβόγοι *Cz*, Τολιστοβόγοι *Dhi*, Τόλιγοστοβόγοι
E. || 7. Βλούδιον *rw*, *Luceium* Cicero or. pro Dejotaro
c. 6 et 7, unde Δουκίον ap. Strabonem scribi volunt
Grosk. et Kr. || 9. Πεσινούς *D*, Πασινούς *hi*, Πισινούς
Erxz, et similiter sæpius. || 11. ἀγδίστην *ro*, ἀγγιδίστην
D, sed i supra η, ἀγγίδιστην cett. codd. || 26. Γορδεοὺς
oruxz, Γορδεοὺς *Dh*, *Gordeus* Guarin., Γορδεοὺς Ald.
|| 27. « Σακωνδάρου mavult Palmer. in auctt. Gr. p. 337,
quod melius respondeat rationi nominum Gallicorum. »
Kram. Palmerii conjecturam rec. Meinek. Primæ
potius nominis literæ an non sint mutandæ, quæritur;
nam apud Cæsarem B. Civ. 3, 4 legitur *Tarcondarius*
Castor. Tarcondarius nomen gallicum græco Castoris
nomini respondere videtur. Cf. Ταρκονδιδίωτος nomen
regum Ciliciæ ap. Strabon. p. 577, 2, Dion. Cass. 41,
63. 54, 9; Τάρκων Rasenorum heros, Ταργίταος Jovis
filius ap. Scythias || 33. Μορμινούς *CDhorz*. || 43. « Tam
inconcinna est hoc loco verborum connexio, ut corru-
ptelam aliquam ibi latere jure suspicatus sit Brequignyus,
qui tamen parum feliciter conjecit scriptum fuisse Τῇ
δὲ Τάττῃ συνεχῇ ἐστὶ καὶ κτλ.; nec felice successu
ψυχρά ante ἐστὶ inserendum putat Groskurdus : equidem
nescio an scriptum fuerit : ἡ δὲ δὴ Τάττα [τοιούτη] ἐστὶ
κτλ. » *Kramer.* Kramerii conjecturam rec. Meinek.,
quamvis, ea admissa, non multo melius oratio procedat.
Quod in sqq. describitur desertum quum ab hac Tatta
palude incipiat et hinc occasum versus usque ad regionem
quæ est circa Pessinuntem et Oreistum, pertineat, id
ipsum Strabonem indicasse probabile est. Itaque scripse-
rim : & δ' ἐπὶ τῇ Τάττῃ ἐστὶ καὶ τὰ etc. || Ὀρκαόρκους
codd., nisi quod in *z* ex correct. Ὀρκαόκους. Cf. supra.
|| 44. Πιγνισὸν codd.; em. Cas.; Πίτνισσα Stephan. s. v.;
Πετνισσός Ptolem. 5, 4, 10. || 45. ἀναγρόβατα *x*. || 48.
Γαρσαοῦρων em. Cor., Mein.
- P. 487, 1. Κώραλις *lorwz*; fort. Κάραλις legendum. || 8.
Γαρσαοῦρων em. Cor., Mein. || 13. ἡ τὰ Ἰσαυρα] εἶτα
Ἰσαυρία codd.; em. Cor.; ἡ τὰ [Ἰσαυρα καὶ τὴν] Ἰσαυρίαν
Grosk. Fort. leg. ἡ τὰ Ἰσαύρα, numero duali, suspicatur
Mein. || 13. τὴν δὲ add. ex *x*; cum Meinekio velim [τὴν
δὲ Νέαν], εὐερκῇ. || 18. εἶδομεν] ἴδομεν *CDorz*, Cor. || 21.
ἡ Δεῦρη *E*, sed Δέρβη in marg. || 28. Ἰσαυρίαν] Ἰσαυραν,
vel fort. Ἰσαύραν, recte, puto, Mein. || 30. ἐμβόλλοντα
codd.; em. Cor. || 36. καὶ Κιλικίων aut omitienda cum
Guarino et Mein., aut e Kr. conj. mutanda in καὶ Λυ-
καόνων. || 40. Σαγαλασοῦ *Dhz*. || 42. Σαγαλασὸς *Dhoz*. ||
46. Σελγησὸν *Dhz*.
- P. 488, 1. καὶ post δὲ add. codd., exc. *Dhi*, Ald. || 3.

- εὐγαίον *lrv*, εὐγεον *i*. || 15. Σαγαλασεῖς *Dhos*, Σαγαλασεῖς *r*. || 17. Πισιδικῶν, codd., exc. *E*. || 18. Πεντηλίσον *z*; Πεδνηλίσον Tzsch. Cor. || Ἀδαδα, Τυμβριάδα ἀδαδάτην βριάδα codd.; e Wesselingii (ad Hierocl. p. 673) conj. em. Cor. || 19. Τίτυασσόν e Wesselingii (l. l. p. 674) conj. Cor. || 20. Σίνδαν *x*; Ἰσινδα Grosk., coll. p. 539, 44; Ἰσίονδα ap. Polyb. et Liv. || Ἀρασσόν, Ταρβασόν, Τερμεσσόν *oz* Guarini; Τερμεσσόν codd. cett., exc. *E*, in quo Τερμισσόν. || 23. καθήκοντες post Μιλιάδα add. codd., exc. *E*. || 27. καίπερ] καὶ πρὸς *rw*. || 28. εἰσι δὲ καὶ τοῖς *oz*. || 29. Τιαδᾶ *D*, Τιαμᾶ *h*, Τιάδαι *r*, Τιάδα cett. codd.; Τάδαι Strabo ap. Stephan. s. v. Ἀμβλαδα. || 29. Ἰσινδα Stephan. l. l. || 32. ὡς εἰπεῖν codd.; em. Grosk.; ὡς εἶπον Cor. || 45. περίκεινται Cor. || 47. « ὀρθηλόν ex ὀρθόκαυλον corruptum esse suspicatur Lobeck. » Mein. || 48. κραναίνοις *CDEhilow*, κραναίνοις *x*, κρανίνοις *z*; em. Tzsch.
- 489, 3. καταμυχθέν codd., exc. *E*. || 4. ἐν ἐπιπολῆς *hi*; ἐπιπολῆς Cor. || 11. ἔχειν *E*. || 12. τὰ add. Cor. || 13. καὶ ante κρημνῶν addi vult Kr. || 14. ποταμοῖ] πολλοὶ *E*. || 17. δὲ unus *E* habet. || 18. ἐπ' ὑπ' edit. ante Kr. inde a Cas. || 28. προσαγορευόμενον *w*, προσαγορευόμενοι cett. codd.; em. Cor. || 34. Ὀλυμπινῇ codd., exc. *E*.
- P. 490, 1. πρὸς ἀλλήλους· [πρὸς μὲν ἀλλήλους], ὅτι Cor., Kr. || 2. τούτοις codd.; em. Kr. || 13. ἀνελόντων τε] εἰλοντο τὸν τε codd.; em. Cor. || 33. Καρίαν *Clorwz*. || 43. Κρήτης codd., exc. *oz*. || 45. Τέρμιλλας *Dh*, Τερμύλλας *E*, Eustath. ad Il. β, 876; Τέρμηλλας *Io* Ald., Τερμύλλας *C*; em. Xyl. || 47. Τέρμιλλας *Dh*, Τέρμηλλας *l*, Τερμύλλας *Cro*. || 49. Λύκωνα codd., exc. *E*.
- P. 491, 1. Ἰσάνδρον in Iliade. || 7. Ante μετὰ excidit καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν, monente Cas.; καὶ κατὰ τὰ Τρ. Tzsch., [ἐκ τῶν] κατὰ τὰ Τρ. Cor. || 9. τὸ πάλαι *l*, τὸ πάλαι καὶ *CDh*, τὸ παλαιὸν *i*, παλαιαὶ καὶ *rw*, παλαιαὶ *oz*, τε παλαιαὶ recte *x*. || 12. ἦν οἱ codd.; em. Xyl. || 24. τό [τε] τελ. Mein. || 30. οὕτως] ὡσαύτως conj. Kr.; καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Τρῶες ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες Cor.; An Kārcz ἀδιακρίτως?
- P. 492, 3. εὐ] οὐ codd.; em. Mannert. Geogr. t. 6, 3, p. 567. || 12. χωρῶν codd.; em. Xyl. || 12. Καλυδνίῳ Strabo ap. Eustath. ad Il. β, 677 p. 319, 8 R. || 14. Λαδίνῳ *Chi*, Λαδίνῳ cett. codd.; em. Xyl. || 21. Inde a voce αὕτη incipit codex *F*. || Ἀθρετατηνοῦ *CDhilrw*, Ἀθρετανοῦ *oz*, Ἀθρυτανοῦ *ux*; em. Xyl. || 30. ἡ δλη] ὅλη ἡ *owz* Cor. ||
- P. 493, 10. γῆ unus habet *F*. || 16. καὶ inclusit Cor. || 23. λιμός mgo o et *z* ex correct.; λίμας et λίμνας et λεύμας codd.; λοιμός Xyl.; cf. Memnon c. 42. || 37. Μάκεστον] Μέλεστον *h*, Βέλεστον *i*, Μήκιστον *z*, Μέκεστον cett. codd.; *Macestum* dicit Plin. 5, 32, 40. || Ἀξασίτιδος codd.; e Kiepertii conj. em. Kr. || 43. Ἀζανοί Strabo ap. Steph. s. v.; Ἀζανιοί codd.; Αἰζανοί in numis. || 44. Νακώλεια *E* et Stephan. l. l., sed Νακολία Steph. s. h. v. || Κοτυάιον *hiouxz*, Κοτιάιον *DF*. Epit. || Μιδάιον codd.; em. Tzsch. || Δορυλάιον Epit.; leg. videtur Δορυλάειον, quod dedit Mein. || 51. λιποῦσα codd.; em. Cor. || 51. Πισινοῦντα *Ez*, Πισισινοῦντα *x*. || 52. Ὀρκαορύκους *CDFhilowx*, Ὀρκαόρκους *E*, Ὀρκαορκούς *z*.
- P. 494, 4. « Καὶ ante πολίσματα posuit Xylander, nullo lacunæ signo post hanc vocem addito. Spatium vacuum quindecim fere literis sufficiens relictum est in *DFh*, paullo majus in *Cv*; uno tenore scripta sunt in codd. rell., sed in *i* inserta inter καὶ et Ἀφροδισιάς leguntur ἄλλα ἡ τε, unde Cor. scripsit πολίσματα ἄλλα τε καὶ, parum probabiliter; substantivum potius videatur excidisse, velut χωρία vel simile quid. » KRAMER. || 5. Σαναός] Σαναά *h*, Σαναιά *i*. Legas Συναός (hod. *Simaw*). De Sanao non constat. || 6. Ταθαία *x*, Ταμέαι *hi*, Ταθέαι cett. codd.; em. Cor. || 14. ἐποικίαν Tzsch. || 18. Ἀσχροίου in marg. *F*. || 23. Δοκίμειζ Stephanus e Strabone (s. v. Σύνναδα et Δοκίμειον). || 25 Δοκιμαῖον] Δοκιμαῖαν codd. et Stephan.; em. Xyl. || μικροῦς *F*. Mein. || 38. ἀπὸ τῆς [παλαιᾶς] πόλεως e Salm. conj. Cor.; Κελαινῶν post ἔχων addi vult Grosk. Hæc improbens Kramerus ἐκ τῆς [ἀκρο]πόλεως legendum esse, Strabonem vero Apameæ et Celænarum arces confudisse putat, præter veri speciem. Marsyam e lacu exire prope Celænas sito Strabo dicit in sqq.; nostro loco fort. erat: οὐκ ἀπωθεν τῆς πόλεως vel ἐγγὺς τῆς πόλεως vel ἐγγὺς παντελῶς. || καταφερεῖ *CF*. || 41. Ὀργαν *E*; Ὀρβαν (Νόρβαν var. lect.) sec. Chrysostom. or. 35, § 13, et optimos codd. Plinii 5, 29, 29, § 106. || 43. μέγας add. *owz*; om. Mein. || 47. καὶ τὴν] κατὰ codd.; em. Cor. || 48. διαρεῖ codd.; em. Cas. || 53. ἀπέδειξεν *ioz*; ἐπέδειξεν cett. codd.
- P. 495, 5. ὑπολείθεσθαι Tzsch., Kr.; ἀπολ. codd., Mein. || 19. μαλακότητος codd.; em. Kr. || 21. κοραξίν codd.; em. Salm.; κορακίνην conj. Palmer.; κοραξικὴν Grosk. || 26. συνέπεσεν] συνεπιπρεῖ conj. Kr. || 32. πλέον post πλησιόχωρον add. *ux*, edit. ante Kr. (nisi quod τὸ πλέον Cor.). || δὲ Κάρουρα. Ὅριον δὲ] Κάρουρα δὲ ὄριον τῆς Φρ. codd. (et edit. ante Kr.) exc. *E*. || 38. ἐπιγενομένου *oz* Cor. || 41. Χαρώνεια edit. ante Kr. || 44. Χαράκοις codd.; em. Tzsch. ex pag. 649 ed. Cas. || 48. πολλὴν *D*, πολλὴν *hilw* Eustath. ad Dion. 828. || 50. βιασάμενον codd.; em. Xyl. || 51. μεσόγειαν Eustath. l. l., Mein.
- P. 496, 4. ἀντιτεκτονοῦντες Cor. || 5. αὐτὴν codd.; em. Grosk. || 13. ὁμώνυμον codd.; em. edit. Deinde leg. videtur ἡ διὰ τὴν τῶν λίθων ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν, e conj. Grosk., quam rec. M. || 33. ὑπονόμου Mein.; recte, opinor; ὑπόνοσον conj. Cor.; ἐπίνοσον proponit Kr. || 36. ἄλόντες codd.; em. Xyl. || 40. συνέστη *rw* Cor., Mein.; συνεστήκει conj. Kr. || 44. τι συμβαίνει] ἐτι συμβέnei bene conj. Cor. || 47. Post Βερεκ. excidisse videtur καὶ οἱ Κερβήσιοι, monente Grosk. || 51. μνησθήσεται codd.; em. Cas. || 52. ὦν κατ' Ἰδαῖον πάγον apud Platon. De rep. p. 391. *E*.
- P. 497, 7. ἔρπουσι] βρέμουν e Cas. conj. Tzsch. Cor.; πρέπουσι Mein. || ὀρεχθεῖ *ux*, ἐρέχθει *Cglruw*, ἐρέχθεον *Dhi*; ὀρεχθέει e Cas. conj. Tzsch., Cor.; ὀρεχθεῖ δάπεδον Lobeck. in Aglaoph. p. 1216; ῥοχθεῖ conj. Kr.; πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον vel πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον proponit Mein. || 9. ἀνάπτωσιν] ἀναπτωεῖν *F*, ἀνάπτειν cett. codd. || 11. ἐποικισάντων Cas., Tzsch. || 18. δῆ] δὲ codd.; em. Cor. || 24. καὶ τῶν [νῦν] Κανῶν conj. Kr.
- P. 498, 11. αἰρέσεις] διαιρέσεις conj. Cor.; id recte probare videtur Grosk. et Mein.; vulgatam tueri vult Kr.; et variis nominibus partitiones multas conficiunt Guarini. || 21. τελευτήσαντος] καθαλώσαντος (sic) *D*; quod ortum esse vid. ex καταλύσαντος vel κατανύσαντος vel καταναλώσαντος || 24. Ἀρχέλαον] Ἐχέλας vocatur apud Pausan. 3, 2, 1. || 47. συστέλλει] Αὐτ' συστέλλων legendum aut tollenda vox. || Ἀτραμυττίου, sed δ supra τ add., *D*. quod rec. Mein.
- P. 499, 3. ἐπιστράφοντος *Ex*, ἐπιστραφέντος cett. codd. || 7. δ add. Kr. || ἔξω] sic *EF*, ἐν ᾧ cett. codd. || 16. ἔκνον] ἐκέσθην Il. ξ, 283. || 17. ὅτι codd.; em. Xyl. || 18. Articulum ante Ἡρα om. Cor. et Mein., recte. || 21-27. Verba καὶ τὰ πολυπίδακον... πάρεστιν ὁρᾶν in marginem rejecit Mein., recte, ut puto. || 27. δῆ] « τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad interpr. Paris., ubi ὁρᾶ οὕτως mutanda censet in ὡσαύτως, deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἰρηκε incidens, novam sententiam a καὶ ἡμῖν incipiens ὁρᾶ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄντας mutandum esse suspicatur. Omnia optime contra procedent, si pro ὁρᾶ scribatur φράζων, mutatione satis

- leni. Post οἰκείως Tzsch. δὲ, Cor. τε scriptum fuisse suspicatur. Dein ἄκρον τέρων CFmoz, ἄκρον τερον D, sed e supra τ sec. m. add. : inde ἄκρον ἕτερον hi, ἄκρον simpliciter exhibent ux (sed ita, ut lacuna sequatur duabus circiter syllabis sufficiens) rw, quos secutus est Cor.; ἄκρόντερον habet Ald., ἄκρωτήριον Cas., ἄκρον ἕτερον Tzsch. Verum restituissse mihi videor reponens λέγων, coll. Il. ξ, 292. » KRAMER, cujus conjecturas rec. Meinekius. Ego pro ὄρεῃ οὕτως et ἄκρον τέρων legendum puto εἰρηκῶς et ἄκρον γ' ἐρῶν. || 33. τὰ add. Grosk. || 34. ἔξω τῆς Πρ.] sic E, ἔξω τὰ τῆς Πρ. ux, ἔξω τὰ μέχρι τῆς Πρ. cett. codd. || 37. ἀναχωροῦσα E, recte, ni fallor. || 45. παρὰ τὴν παραλίαν conj. Kr., [ἐπὶ τὰ] τῆς π. conj. Mein.; neutro opus est. || 47. ἐν αὐτῇ τῇ παρ. editt. ante Kr. || 48. τε] γε Cor.
- P. 500, 10. σὺν] ἐν editt. ante Kr. || 11. Λυρνησὸν x et sic ubique. || 17. ἔλες codd.; em. Xyl. || 24. καὶ τὸν Ἐπίστρ. ejecit Mein. || 36. Inclusa ex Epitome adjectimus, praeuntibus Corayo et Grosk.; in codd. post Χρυσήδα legitur οὐκ οἰονται... Θήβηθεν, quod post verba ἐγὼ Θήβησιν (lin. 46) transposuit Cor. || 46. Verba σὺ μὲν... Θήβηθεν om. Cor., Mein., laud improbabiliter. || 48. ἐν Τροίῃ Epit., ἐκ Τροίης codd. || 49. ἐν οἴκῳ] ποτὶ δῶμα Epit., κατὰ δῶμα in Il. 10, 478 nunc editur; sed v. ib. schol.
- P. 501, 2. γε] τε Cor. || 5. εἶθ' οἱ] εἶθ' codd.; οἱ Epit.; οἱ θ' Cor. || 15. γε] τε Cor. || 18. Περκώπην x, hoc loco et post. Cf. Steph. B. s. v. || 27. ἐνέειπεν codd., exc. x, qui ἐννεπεν; ἐνένιπεν Tzsch., ἐνένιπεν Kr. cum Iliadis editoribus novissimis. || 36. Λυρνησίς Cxz; μετ' αὐτὴν pro ἐν αὐτῇ moz. || 37. [καὶ] ἡ Cor. || 41. Μαχαρίων πόλις F, μακάρων ἔδος cett. codd., Μάκαρος ἔδος Epit.; Μάκαρος πόλις Kr., coll. p. 356 ed. Cas.
- P. 502, 3. συνθέντες EFmoz. || 5. τὰ ἐφεξῆς moz. || 10. ἡ ἀρχὴ x. || 31. καθάπερ [ἐπὶ πόρους] ὁ Ἐπτάπορος Strabo scripserit, ut monuerunt editt. || 32-37. Verba ὁ δ' ἐκ .. Ταύρου e marg. irrepsisse cum Kr. et Mein. censemus. || 33. πολλοὺς δὲ om. x, Guar., Cor., fort. recte, nisi in sqq. Σκάρθων etc. alius fluvii mentio latet, adeo ut legendum sit : Ἡλείαν, [δ δ'] ἐκ πέντε x. e || 34. Σκάρθων] ἐμβάλλων vel εἰσβάλλων conj. Cor.; melius καταρρέων Groskurd., quamquam incommode h. l. ponitur participium quaecunque, monente Kramero. Fluvii nomen proprium subesse non videtur; intelligendus Ladon s. Selleis. || 37. In latinis pro Samus lege Sarus. || 38. Post τὴν lacuna in codd., exc. Fi, quorum i habet ἐν εἰκοσι; ἐν legitur etiam in x. || 45. Σιδῆν F Mein. || 48. Ἀρπάγεια F, Ἀρπαγεία (sic) D, Ἀρπαγεῖα cett. codd.; Ἀρπάγεια Strabo ap. Stephan. s. v.
- P. 503, 5. καὶ [ἡ] ἐφεξῆς Mein. || 14. καὶ ante Καλλ. om. Cor. Mein. || 18. ἐπώνυμον E, sed supra add. ὁμῶ; ὁμώνυμον cett. codd. || 19. « κατὰ τὴν Πυκᾶτην om. Cx, κατὰ τὴν τύκατιν Dhi; κατὰ τὴν ἐπακτίαν conj. Voss. ad Scylac. p. 85; κατὰ τὴν ἀκτὴν Berkel ad Steph. v. Ἀκτὴ, probante Kramero; κατὰ τὴν πυμάτην ἀκτὴν Grosk.; κατὰ τὴν Πακτύτην (e regione Pactyæ Chersonesi urbis) conj. Mein.; κατὰ τὴν Πιτυᾶτιν conj. Cor.; nimirum inter Parium et Priapum erat Πιτύα opp., eique imminens Πιτυᾶδες ὄρος (v. infr. lin. 46). || 20. λιθεία Mein. || 23. τὸ Leg. τε cum moz Cor. Mein. || 23. ἐξηλείφθη codd.; em. Mein. || 25. δὴ om. moz Cor. || 29. ἴσατο C, ἰθρύσατο moz; εἴσατο ἡγουν ἰδρυσσε Eustath. ad Il. β, 828, p. 355, 5. || 30. περὶ] παρὰ Eustath. l. l. || 46. Πιτυῖα Epit. || 53. ὁμώνυμον post ἔχουσα suppleri vult Grosk.
- P. 504, 1. πρῶτον codd.; em. Cor. || 2. Ἀρισταῖος codd., em. Cas. || 4. Τηρείης] ρείης C, τῆς ρείης cett. codd.; Τηρείης margo E. || Πειρωσῶ x, Πειρασσῶ F. || 9. τῆς ρείης codd. || 13. Πιτύουσα codd., exc. E. || 14. περαία] στερεᾶ codd., στερεᾶ Ald.; em. Xyl. et Berkel ad Steph. v. Καλλίπολις. || 20. κατέσπασται Foz, κατέσπαστο CD hirux.
- P. 505, 15. Ἡ [Περκώτη] Παλαιπερκώτη μετωνομάσθη, misso ὁ τόπος, conj. Mein., coll. schol. ad Il. λ, 229 : ἀρχαία αὕτη ἦν Περκώτη, νῦν Παλαιπερκώτην καλοῦσι. Possis etiam : ὅτι Παλαιπερκώτη μ. ὁ [τῆς ἀρχαίας Περκώτης] τόπος Nihil sunt quæ tentarunt Tzsch., Cor., Grosk.; Kr. Cf. Mein. ad Steph. v. Περκώτη. || 25. Κηφισσὸν codd. exc. Fx. || 27. κλυτὰ δώματ' ἔναιον legimus in Il. β, 854 et apud ipsum Strabon. p. 542 ed. Cas. || 31. Ὁρῆκες [τοῖς ἐν Τροίᾳ ὁμώνυμοι] conj. Grosk. || 43. ἐπ' ὑπ' moz. || 52. ἀρίστη] « fort. κρατίστη. » Mein.
- P. 506, 14. παραλλακτέον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 28. Nisi cum i legere velis ἐν τοῖς περὶ Ὁράκην τόποις, ejiciendum est τόποις, quod Kr. vult, aut scrib. λόγοις, quod Mein. proponit. || 36. Τρωῶν καὶ τὰ περὶ moz || 39. τὰ δὲ ἄλλα παραλία mowz Guarin. Ald.
- P. 507, 9. καθάπερ] καὶ ἀπερ codd.; em. Xyl.; καὶ καθάπερ ... ὑποθεσθῆναι, ἔστι τις Cor. || ἀπλῶν] ἀγαθῶν codd.; em. Grosk. || ἐπὶ πῶς] ἐστὶ πῶς moz; om. Cor.; ἥδη πῶς conj. Grosk. || 11. μεσαγρίων rw. || 14. καὶ κατὰ Ald. || 27. ἐπὶ] ἐκ codd.; em. Cor. || 30. ὤκεον] ἔναιον moz. || 38. τελέως rax Cor. Mein. || 47. Κροῖσον] μικρὸν x, χρησμὸν moz Guar. || 50. καὶ inclus. Cor.
- P. 508, 2. πόλιν ἀντὶ κόμης καὶ Eusth. ad Il. δ, 163. || 35. μάντι] βίαν τε bene conj. Casaub.; μηχανάς τε i, μάχην rw, ἀνάγκην x, spatium vacuum in moz, neque Eustathius l. l. hæc verba exprimit; μάχην μηχανάς τε conj. Palm., μηχανάς τε Freinshem., Cor., βίαν τε καὶ ἀπάτην Tzsch., coll. Dion. Cass. fr. 131. || 36. δεκαταίους conj. Cor., coll. Epitome, ubi ἐν ἡμέραις δέκα. || 37. χιλιόναυον στρατὸν Epit.
- P. 509, 2. ἐφίλ. γὰρ πρὸς codd., exc. Dhi; ἄρα pro γὰρ legi voluit Tyrwh. || 4. γνωριμώτατα codd.; em. Cor. || 7. τ' ante Αἰνεῖαν habent codd., exc. orax. || 8. ὅτι] om. x, ἔπειθ' ὅτι i Cor.; τε cett. codd. || 9. Ἰλου ix Cor.; προσηγόριαν F. || 13. νῦν post ἐνταῦθα add. Dhi; ἰδρυτο h Ald. Cor. || 18. μικρῶ moz. || 33. Ὀφρούνιον codd., exc. E Epit. || 34. λίμνη] « Fort. λίμνη. » Mein. || 35. πετελός z, fort. recte; Πτελέον Troadis oppidum memoratur ap. Steph. Byz. || 37. Πυτίω CFmoz, Πυτίω D, Πουτίω hi; ἡδὼν συνεχῆς moz, ἀλιγενῆς CDFhirw; Αἰώντειον om. Eustath. ad Il. β, 648 et η', 86; aut delendum aut post μνήμα ponendum. || 40. Πυτιεύσι codd.; ἄλλους om. codd., exc. x, qui ἄλλα habet, quod rec. Cor.; ἄλλους dedit Kr. || 44. Πότιον h, Πύτιον cett. codd., nisi quod oi supra v add. in D. || Σίγιον codd., exc. E. || 51. Σιγάδα codd., exc. E. || 52. Πρωτεσιλαῖον E, Πρωτεσίλαιον Forz, Πρωτεσιλαίων C, Πρωτεσίλων Dhi. || Ἐλεοῦσα Dhimowz, Ἐλαιούσσα Cor.
- P. 510, 5. Πουτίου Dhi, Πυτίου C. Eadem scripturæ varietas in sqq. || 23. τάχα δὲ [καὶ] Cor. || 48. λέγειν τε τὸν ποιητὴν F; τε om. CDhi; τε καὶ moz; λέγει ὁ ποιητὴς καὶ x.
- P. 511, 4. Κεβρήνους imoz Cor. || 7. τούτους additum e conj. Grosk. || 9. Πουτίου CDFhi, Πυτίου cett. codd., exc. E. || 14. ἀπολαμβάνεσθαι Mein.; μεταλάσσεσθαι E, μεταλαμβάνεσθαι cett. codd., καταλαμβάνεσθαι Cor. || 20. Βάτειαν codd.; em. Xyl. || 28. αὐτῶ] malim αὐτοῖς. || 35. διέχων] « ἔχων codd.; Cor. correxit e conj. Palmerii (in auctt. gr. p. 341) : Δι propter N quod præcedit neglectum est. In i κύκλον additum est post ἔχων. Ita Eustathius hæc verba intellexit. V. ad Il. υ', 47 et 53 p. 1195, 28 et 43 R. » KRAMER. Nihil erat cur vulgata e Palmerii conj. mutaretur, ut nunc video ex schol. Hom. Il. υ', 53 in Crameri Anecd. Par. t. 3, p. 390 : Δη-

- μήτριος ὁ Σκήψιος Καλλικόλωνον αὐτὸν καλεῖσθαι, λόφον σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, κείσθαι δὲ μεταξύ Ἰλίων κόμης καὶ Σιμόντος, ἀπέχειν δὲ Σιμόντος μὲν στάδια ε', Ἰλίων δὲ κόμης ι'. || 52. καὶ om. x Cor.
- P. 512, 5. λέγοι μοxx, λέγοιτο CDFhirw. || 6. ἀπέοικε] ἀφέστηκε ex Eustathio ad Il. ζ, 433, p. 653, 49 legi voluit Casaub., quod probat Kr., rec. Mein. || 10. ἔκοντο codd., exc. x qui h. v. omisit; em. Xyl. || 14. εἰ om. CFr., εἰς om. Mein. || 15. τῆς] τοιαύτης Cor. ex Eustathio. || 20. ὥς] καὶ leg. fuerit cum Kr. et Mein.; ὥς εἰ vel ὥς ἂν εἰ conj. Grosk. || 21. ἐχόντων μοxx. || 27. τὸ add. Kr. || 28. τὸ add. Grosk.; πεδίων συμπροστίθεις Mein. Post v. προστίθεις excidisse οὐκ εἶδω conj. Kr., οὐκ εἰδὼς vel οὐ διανοοῦμενος Grosk. || 29. πρόσχωμα Cρωxx, πρόσχωμα celt. codd.; Mein. || 41. τόδε codd., exc. rxx. || 50. πον vel τί excidisse censet Kr.; πού ἐστιν supplev. Groskurd. || 52. πρόσχωμα μοιωxx, πρόσχωμα celt. codd., Mein.
- P. 513, 5. ἀφ' inseruit Kr.; [ἀπὸ] πολὺ ἂν μείζονος ὕψους Cor., Mein. || 26-30. Verba ὅτε καὶ... Ἀττικοὶ corruptelis insignia a lectore erudito in margine annotata, hinc in ordinem verborum recepta esse recte censet Kr.; ejecit verba Mein. || 26. ἐαυτὸν post φερόμενον ponunt editt. ante Kr. || 28. κελῦσαι pro κελύσας ἀγγεῖλαι μοxx. || 29. σόος] σος (sic) F; σόος sec. m. in h; om. i, σῶος rwx. || Ἀρει] sic ho, ἀροι celt. codd. || ἐντεα δ'] e. conj. Wesselingii ad Herodot. 5, 95 Cor., Kr., Mein., alii; ἐνθαδ' F, ἐνθαδ' Dhz, ἐνθαδ' x, ἐνθα δ' C, Ald. Mihi Wesselingii conjectura nunc videtur speciosior esse quam verior. Servata codicum scriptura, totum locum manu leni ita refingi velim: Ἀλκαῖος σόος Ἀρει ἐνθαδ', οὐκέτ' ἐν δάη· κόρυν [δ'] ἐς Γλαυκώπου ἱερὸν ἀνεκρέμασαν Ἀττικοί. || οὐκυτὸν] οὐχυτον h, οὐχυ τὸν i, οὐκ αὐτὸν Cmoz Ald., οὐ κεῖται rwx; αὐ καὶ τὰν ex Angli cujusdam conj. Cor., οὐκ ἀνένεικον dubitanter Bergk. (Poet. lyr. p. 578), οὐκ εἴρωτο proponit Kr. || ἀλκτοριν] ἀλκυτόρην oz; ἀλέκτοριν ex Angli conj. Cor., & δὴ κτέρας Bergk. || 30. γλαυκωπὸν codd.; em. Wesseling. || ἀνεκρ.] ὃν ἐκρέμασαν codd.; ὃν om. editt. ante. Kr.; « ὃνεκρέμασαν Seidler. et Bergk., sed formam communem ex Herodoto restituendam esse censui, cum in reliquis etiam nullum dialecti æolicæ vestigium offendatur. » KRAMER. || 31. εἰς μονομαχίαν Kr.; προσκαλ. codd. exc. F. || 38. περιτείχισαι codd., em. Cor. || 46. ἀπειθούτων CDFhirw; em. Palmer. || 52. Παγεταίου Mein.
- P. 514, 2. συνέθη mxx Cor. || 3. ἐξελέθη CDF, ἐξελέθη hi, ἐξελέθη μοxx; em. Cor. || οὐδὲ e Cor. conj. Mein. || 14. διὰ μῆνιν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 22. εἰ γὰρ oxx; αὐτὰρ ἐπεὶ in Od. legitur. || 23. βουλῇ] εἴπερ βουλῇ codd., exc. moz, qui recte, ut videtur, hunc versum omittunt; omisit etiam Mein.; εἴπερ ortum ex εἰ varia lectione pro ἤ in versu antec., et ex περ quod initio versus sequentis desideratur. Verba inclusa ex lib. I, p. 17 ed. Cas. addidit Cor. || 29. Verba ὥς καὶ... φίλον υἱὸν ej. Mein.; spuria esse jam censuit Heynius ad Il. ζ, 92. i, 455. || 37. εἴτ' ἐφ' ἱκεταίας εἴτε * conj. Cor.; quid sibi velit φρένας vox, in medio reliquit, sicut Meinekios quoque, qui conjecit: εἴθ' ἱκετ[ε]ίας ἐρμηνεύοντες εἴτε φρένας. In Epit. legitur: ὥς τὸ θυάσιν (sic) οὕτως γούνασιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκεταίας. Eustathius ad Il. ι, 92 p. 627, 9 R: δύναι δέ, φασί, τὸ ἐπὶ γούνασι νοηθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γούνασιν καὶ ἱκεταίας. || 40. καὶ ante ἄλλαις add. editt. ante Kr. || 43. κατεσκάφη D (θ supra φ additum habens) et himorwxx, Eustath. ad Il. δ, 163, p. 460, 11 R. || 48. κατὰ τι παλ. Epit. et Eustath.
- P. 515, 6 οἷος ὁ ἐκείνου x Tzsch. Cor. || 7. θυμός] μῦθος codd.; em. Xyl. || 9. τὸ Σίγιον καὶ τὸ Ροῖτιον codd. || 14. καὶ inclusit Cor. || 25. πῶς] ὥς codd.; em. Cor. || 38. « διάδυσιν Tzsch., Cor. (et Mein.) e Xyl. conj., collato Diodoro 5, 36, satis probabiliter quidem, sed non ita necessarium ut recipere audeam. Eustathius ad Il. ζ, p. 1263, 38 R. codicibus concinit. » KRAMER. || 39. καὶ inclusit Cor. || 43. Ἀνδειρος Dh, Ἀνδερὸς Ei, Ἀνδριος editt. ante Kr. || Καρισηνῆς codd., exc. E || 46. Πιτυίαν codd.; em. Xyl. || 47. τὴν χώραν] τὸν τόπον E. || 50. πόλιν] χώραν rwx; regionem Guarin. || 51. οὗτος] οὕτως velit Kr. || 52. Ροῖτης Epit.
- P. 516, 1. Μελαίνας F Epit., Κελαινάς μοxx editt. ante Kr. inde a Xyl. || ἐὰν] sic Dhg, ἐὰν C, ἔως μοxx, om. ux Ald.; διήκειν rwx, διήκειν καὶ ἔως editt. ante Kr. inde a Casaub.; ἀνέναι i, quod recte rec. Mein.; in Epitome legitur: τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ἐξήκοντα ἐπὶ πόδας ἀνῆλ. || 8. τὸ] τότε CDFhi. || 13. Κλεανδρείας Epit.; Νεανδρείας conj. Tzsch. || Γόρδου] f. leg. Γεργίθου opinatur Grosk. || 15. Αἴνιον] « Αἴνιος flavius cum hoc uno loco commemoretur ac præterea Strabo p. 595 ed. Cas. postquam Rhodium in Hellespontum exire tradidit, secundum nonnullos in Æsepum influere adjecerit, tertia opinione nec illic addita, neque hoc loco ullo modo significata, Αἴσηπον hic quoque scribendum censeo, quod quam facile in Αἴνιον corrumpi potuerit liquet. » KRAMERUS, cujus probo conjecturam. Quum Καλὴ πεύκη ab Adramyttio 180 stadia, locus vero quo Rhodius oritur, a Cale Peuce 60 stadia distare dicantur, hæc bene conciliari possunt, si de fluvio sermo est in Æsepum exeunte, non item si de amne agitur in Hellespontum egrediente, sive is Rhodius fuerit sive ignotus quidam Ænius Rhodium excipiens. || 18. Ἀλιζόναι oz, Halizonium Guarin.; Ἀλιζόνιον Tzsch. Cor. || 19. Ἀλιζόνων CDFhoxx, Ἀλλιζόνων iwx; ἀλαζόνων g; Ἀλαζόνων conj. Grosk.; Ἀλιζόνων recte habet E. || 25. Νέαν] Cf. p. 472, 48. || 26. Ἀργυρία] ἀργυρεῖα oxx, ἀργύρια celt. codd.; em. Cor. Deinde τάγματα ἀργύρια F, τάγματα τὰ ἀργύρια CDhi, τακτέον τὰ ἀργυρεῖα μοxx; τακτέον πρὸς τὴν etc., x; quod etiam ad eandem materiam ponendum est, Guarin.; πλάσματα conj. Xyl.; τακτέον πλάσμα * τὰ ἀργύρια * Cor. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. Αἰνέας] Αἰνείας CFh, Νείας x, Νέας Mein.; διέχειν περὶ πεντηκ. F. || 43. δ' ἡ] Leg. δὴ cum Cor. et Mein. || Σιγείαδα FE, Σιγείαδα celt. codd. || 44. Ἀχαιὸν CDFhi, Ἀχάιον E. || 52. πλείω, καὶ δὴ καὶ om. μοxx.
- P. 517, 2. Post Δεύκοφρον in μοxx adduntur: εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. || 6. Λάρισσα codd.; mutavit Kr. || 7. Decem fere literarum defectus in DFh; τῆς Τενεδίας i Cor.; τῆς [Τενεδίων περ]αίας conj. Grosk.; probante Kram.; idque rec. Mein. || 19. ἔργον Eustath. ad Il. α, 39 p. 34, 17 R. || 29. παρονομάσαι μοxx Eustath. l. i.; κατονομάσαι editt. ante Kr. || 34. Ξυπετεών] ὀξυπετεών (sic) F; ὀξυπετεών C; ὁ Ξυπετεών Tzsch. Cor.; Ξυπετεών aut Ξυπετεώνων aut Ξυπεταιώνων conj. Kr.; οἱ Ξυπετεώνες Mein. || 37. γενέσθαι ἀρχηγέτην μοxx. || 40. ἰδρυμένη Χρύση μοxx. || 44. Λαρισσαία codd., exc. Dh. || 47. Ἀλίσιον DCFhx, Ἀλύσιον μοxx Ald., Halysium Guarin.; Ἀλήσιον E. Cf. Steph. Byz. v. Ἀλήσιος et Τραγασαί. || 48. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd.; em. Tyrtwh. || Τραγασαῖον E, Τραγισαῖον hi, Τραγεσαῖον celt. codd. || 51. ἀπόφει i.
- P. 518, 6. τῶν om. hi Cor. || 13. τεταγμένων CDhi; || 19. Σατνιόες codd. Exx, || 22. γὰρ abundat. Post δουρὶ editt. inde a Xyl. ex Iliade addebant: μετὰ λυμῆος ὀξυόεντι. || 23. Ἦνοπίδην ex Iliade editt. ante Kr. || 24. Ἦνοπι CDF. || ὄχθας ixx Cor. || 26. κατε codd., exc. z, ubi νατε ex correct. || ὄχθας oz Cor. || 28. Σατνιόεντα x, Σατιόεντα z (?). Tzsch. Cor. Eustathius ad Il. ζ, 21 p. 623, 21: καὶ περὶ μὲν Σατνιόεντος ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Σατνιόεντα λέγουσιν. Unde conjicias nostro loco fuisse

- Σατνιόεντα δ' (vel δὲ οἱ) ὕστερον εἶπον Σαφνιόεντα. || 34. τε] τότε *moz*. || 37. δὲ] τε codd.; em. Cor. || 48. Πολυμήδειον Mein. || 49. Ἄσσοις] ἄλσος codd.; em. Manbert. *Geogr.* t. 6, 3, p. 420. || 51. [τὰ] Γάργαρα editt. ante Kr. inde a Cas. || 52. Ἀδραμύτινον *E*. || 519, 13. Ἀδραμύτιον *E*. || 16. ἐν] δ' ἐν Cor. Mein. || 17. Περπερίνα *oz*; « Περπερηνή scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρπάρων et Holsten. ad h. l. » KRAMER. || 19. κῶμαι] κατοικίαι *moz*. || 20. Ἀττεα] Num recte nomen habeat, quaeritur. || 23. ἡ Μελαία *CFrazz*, Μελέα *D*, Μελέα *h*, Μελέα *i*, Μελαία *o*; e Cas. conj. em. Tzsch. || 36. Μιλήσιοι Ald.; Μιλήσιοι codd. || αὐτοῖς] αὐτοὶ *moz* Cor. || 520, 6. παραγενομένων *Dhi*, λεγομένων *rwz*, .. νομένων *C*; om. vocem *moz*; περιγενομένων Eustath. || 7. περι-σῶθῃναι] περαιωθῇναι Cor. || 14. Ἐλύμω codd., exc. *F*. || 18. τοῖς Λατίνοις pr. m. *D* et *rw*, ἐν τῇ Λατίνῃ *moz*. || 20. ἀπειρίαν codd.; em. Cas. || 34. [νῦν δὲ δὴ] Αἰνείας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 41. γούν] γὰρ editt. ante Kr. || 521, 29. κατεπλήξαντο *F*, κατέπληξε *moz*, κατέπληξε τοὺς πολλοὺς conj. Cor. || 34. ἀπ'] ἐφ' codd.; em. Cas.; ἀναβόλῃ] βουλή codd.; em. Cas. || 42. Ἀνδρα *DEhi* Epit.; Πιονίας *Dh* Ald.; Πιονία editt. ante Kr. inde a Cas., uti est ap. Hierocl. p. 663. || 42. προσλαβὼν *x*; ἡ προσλαβὼν conj. Cor. || 522, 12. ἀδελφιδού Ald. || 15. ἄμα] ὀνόματι *moz*, ἄμα ὀνόματι Cor. || 20. τε om. Cor.; ὥσπερ καὶ Mein. || 21. Αἰολέων [εἰσίν] conj. Grosk. || 23. Μιλήτου πόλεως codd.; Μιλητοπόλεως Cor. || 30. τοίνυν] μέντοι *moz*. || 34. Ἀλικαρνασσὸν codd., exc. *Dhcz*. || 35. ἡ μὲν τοίνυν Ald., Mein. || ἐκλειφθεῖσα Eustath. ad II. ζ, 21, p. 623, 24; ἐκληφθεῖσα *DFhz*, ἐξαλειφθεῖσα *moz*. || 36. Ἀλικαρνασσέων *CF*. || 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἐτι νῦν conj. Grosk.; καὶ νῦν ἡ χώρα mavult Kr.; idque rec. Mein. || 39. φκῆσθαι *ozz* Tzsch., φκείσθαι Ald. || 45. Ἀλικαρνασσὸν codd. || 46. Στάγελαι Kram., Συναγέλαι *CDx*, σὺν ἀγέλαι *hmowz*, συναγέλαι (sic) *F*, Σουάγελαι Tzsch. || 48. ἐπι-τῆδειον codd.; em. Xyl. || 49. σχεῖν codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 175. || 50. Πήδασος *moz*; Πηδάσιον conj. Salmassius ad Steph. s. v. Πήδασσα in editt. Berkel. || 523, 1. ἡ δὲ νῦν editt. ante Kr. || 7. τὴν ἐχ. additum ex *moz*. || 12. υἱὲς Ἀχ. om. codd. || 13. καλλιπάρηρον post Χρυσήϊδα add. editt. ante Kr. || 23. Aut ejice τοῖς cum Cor., aut lege τὸ πρότερον cum Mein. || 31. οὖν] γούν mavult Mein. || ἐτι] ἔστι codd.; em. Mein. || 32. λέγε-ται] λεγόμενος *moz* || Κιλλεοὺς *C*, Κιλλέους *Dhrw*, Κιλλεός (sic) *F*, Κιλλέου *moz*; em. Cas. || 35. Κιλλεός *F*, Κιλλεός celt. codd. In sqq. quoque pro ai codd. e habent. || 37. Κολώνεος *F*. || 48. εἰς τὴν Ἀμ. *Cxz*. || 524, 6. οὐδὲ] Malim οὐτε e conj. Kr. et Mein. || 15. εὐθύς *xz*, Tzsch., Cor., Mein. || 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ *moz*; δὲ om. *CE*. || 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. alios, monente Casaubono; idque rec. Mein. || 27. οἱ Ὅτρεοι codd., exc. *E*. || Κορν. τινα τιμᾶσθαι. *E*. || 30. Μίυαντα] Μελιούντα codd.; em. Cor. || 32. γίνεσθαι bene *moz* Cor. Mein. || 35. μείς τις *EF*, μύς τις *Dmoz*, μύ-σων τις *hi*, μιστις *C*. || 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. Cor. Mein. || 48. ἔρημος om. *moz*. || ὑποπλάκω *xz*; || 49. Πλάκος] ὑπό-πλάκος *moz*. || 51. Ἀνδέρων *DEt*; sed in *D* correctum Ἀνδέρων. || 525, 22. χεῖμαρρος *moz*, χεῖμαρος *Crwz*. || 23. εἰς στόμα *w*, εἰς στόμα τι *r*. || 24. Ἀνδρα *CDh*. || Ἐρμίνου codd., exc. *F*. || 33. Ἐλεοῦσαν] ἔχουσιν codd.; em. Palmer. || Ἐλαιοῦσαν Mein. || 35. νησίς] γῆ τις Cor. Sane vulgata corrupta est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίσπηρις (*pumex*)? || τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. || 40. Ἐλαίτικόν Ald. || 44. τοῦ τῆς *moz*. || 47. Κάνη *E*. || 49. Κανέα *CDhi*. || 50. Ἀργι-

νοσῶν *CDz*. || 51. Αἶγα] Αἶγᾶ *D*, Αἶγαν *hoz*, Αἶγα Epit. Αἶγαν Mein. || 52. Αἶγαν *Ez*. || 53. Leg. videtur ἀκτὰν καὶ ἀρχάν cum *EF* Cor., Mein.; nec aliter in Strabone legisse videtur Stephanus s. v. Αἶγά. Nihilominus res dubia. Αἶγαν ἀκρά esse potest Aegarum urbis prom.; nam Strabo de Cane et Aega ita loquitur ut esse debeat promontorium a quo non longe aberat urbs Αἶγά. Cf. Index nom. s. v. Cane.

- P. 526, 4. δὲ καὶ καθ' αὐτὸ τὸ Αἶγ. Ald. || Αἶγα *DE*; Αἶγᾶ cett. codd.; Αἶγᾶ Mein. || ἐκλήθη] κεκλησθαι codd.; f. κεκλησθαι [δοκεῖ] leg. susp. Mein. || 5. Verba ὡς Σ. glossatoris esse videntur; ej. Mein. || 7. Ἐλέας *Coxz*. || 8. οὐδεμιᾶς] μιᾶς ἐκάστης *moz*. || 10. καὶ δὲ] δὲ *E*. || 11. Ἀλάνου *F*, Ἀλαίου cett. codd.; em. Xyl. || 22. χώρας καὶ τῆς περὶ *rw*. || 28. αἰν. τι τιθεῖς Ald. || 42. οὐθ'] οὐχ *F*; οὐτ' ἀληθῶς conj. Grosk.; οὐτ' ὀρθῶς conj. Mein.; οὐθ' deleri mavult Kr. || 47. Τήκων codd., em. Xyl. || 50. τοῦ *T*.] τῶν Τήκων *CFrwz*, τοῦ Τήκνου *Dhimoz*; em. Xyl. || 527, 1. Γέργηθα codd.; em. Cor. || 4. ἐπεὶ] ἐπὶ codd., exc. *oz*. || 7. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. || 13. Σιγρίαν *Chimoz*, Σίγριαν *Dw*; Σίγριον *EF*. || 23. Μηθυμναίαν codd.; em. Kr. || 35. κλειστός τριηρικός ναυσὶ π. bene conj. Plehnus (Lesbiac. p. 13), coll. p. 560, 6; τριή-ρεσι καὶ ναυσὶ *moz*; τριηρικός καὶ ναύσταθμον ναυσὶ π. conj. Wesseling. ad Diodor. 13, 79. || 44. κτέναντα Cor. || 45. μαχατὰν Tzsch., Cor. || βασιλῶν codd., βα-σιλῆον ex O. Müller. conj. Bergk in poet. lyr. p. 578. || 46. παλαστὰν *DFhi* Mein. || ἀπολιπόντα codd.; em. Müller. || μίαν] ἀνίαν codd.; em. Müll. || παχέων] τ' ἀχέων *moz*; dein ἀπυπέμπων *F*, ἀποπέμπων cett. codd.; em. Müller. || 49. τῶν μνημονευμένων? Mein. || 51. ἐκείνη post ἐνάμιλλον ponit *x* et Cor. || 528, 1. τὰ διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου περὶ τούτων Ald. || 5. Μελάνδρω *F*, Μεγαλαγύρω cett. codd.; em. Grosk. alii que. || 14. αὐτὴν] ταύτην Cor. || 17. υἱὸν] υἱόνον? Mein. || 18. Μάρκον] Μάρκρον conj. Ryk. ad Tac. Ann. 4, 18; quod rec. Mein. || 27. Ἐρεσσος Mein. || 529, 3. Ἀπολλώνησιν *moz*, Ἀπολλώνησιν *Cx* Epit. || 7. Παρδοσελήνη *Dhirwz*, Παροσελήνη *o*. || 8. αὐτῇ] αὐτῇ *DFh*, ἐαυτῇ *moz*; ἀκτῇ? Mein. || 9. πόλις] πολὺς *F*. Vocem post αὐτῆς ponit Ald. et, praemisso καὶ, *moz*. Ejicienda vox. || 11. φυγόντες codd.; em. Cor. || 14. Ἀσπρόκνον *F*, Ἀσπρίνον *oz*. || 15. Ἀσπορινῆς *oz*. || 16. Περδίκαν *CDhrz*. || 17. ἱμάσιν codd.; em. Tyrwh. || 31. ἀμόν] ἐμόν codd.; em. Xyl. || 32. εὐ ναιετάωσαν post Κιλ. add. editt. ante Kr. inde a Xyl. || 47. Ἦνοπίδην ex Hom. editt. ante Kr. || 49. Ἦνοπι *F*. editt. || 530, 2. ἐπὶ ὑπὸ codd.; em. Cor. || 5. καὶ ante ὑπὸ om. *C*; τοῖς ὑπὸ Cor. || 17. ἐπὶ inseruit Mein.; κατὰ proposuit Kr. || 49. ἐν τῷ Φρικίῳ codd.; em. Tyrwh. || 531, 3. ἀνεθόντας Grosk., ἐλθόντας codd., ἐλόντας Cor., Kr., Mein. || 8. τοῦτο ἐκμαρτυρῆσαι *Dhi*. || 17. ἐπαναστά-σεις codd.; em. Cor. || 21. Καῦστρηνοῖς *CDEhimoz*, Καῦστρηνοῖς *Fx* Ald. || 31. Αἶγᾶς *Dh*. || 40. Λαρίσσης codd.; exc. *D*. || 43. Leg. puto : κακείθεν [ο] εἰς Ἐλαίαν, coll. lin. 53. || 44. Ἄδαι] Quaeritur an recte nomen habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf. Index nomi-num. || 46. Ἀρμ.] *Hermatuntem* Guarin. || 51. Ante Γρύνιον typoth. errore excidit Μυρινάων. Ad hunc locum in marg. zo leguntur : Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπιγράμμα εὑρον

ἈΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩ.

ΦΙΑΕΤΑΙΡΟΣ ἈΤΤΑΛΟΥ.

- P. 352, 32. τεθεῖσθαι [δοκεῖ]? Mein. in Vindic. p. 215. || 38. οὐδ' ἂν ἀμν. codd., exc. *Fi*.

- P. 533, 4. Τιαννός *C*, Τυανός *x*, Τυανεύς *moz*. || 10. διέμενε *CDxz* Cor. || 16. επανελθών *omz*-Ald. || 19 δι' μεθ' *moz*. || 31. πρώτος] οὗτος πρώτος editt. ante Kr. || 34. ετελεύτησε *moz*. || 39. δὲ καὶ οὗτος Ald. || 42. τὴν] γῆν τὴν Epit. || 48. δὲ add. ex *x*; τε habent *moz*. || 48. τετταρακ.] τριάκοντα? || 49. τῷ υἱῷ Ald.
- P. 534, 3. Διήγυλιν Epit. || Καινών] ἐκείνων *CDhimorwax*, ἐκείνον *F*, καινόν Epit.; em. Tzsch. || 5. δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν codd., exc. *Fz*. || 15 sqq. Sic hunc locum e Casaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis iis quæ uncis includuntur, et ejecta lin. 17 voce δν. Meinekius vero scripsit: Μηνοδότου υἱὸς καὶ Ἀδοβογιωνίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γένους, ἣν καὶ παλλακεῦσαι etc., quod sane præstare videtur. || 16. Ἀδοβογιωνός] Ἀδοβογιών δς τοῦ codd. || 19. τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων *moz* Tzsch. || 22. ἀπὸ add. e conj. Casaub. || 23. ἄλλων τε [χωρίων] καὶ conj. Grosk. || 24. Λυσάνδρου codd.; em. Cas. || 28. ἦτις] εἰ τις Tzsch. || ἐπικρατεῖ Cor. || 46. Ἀδλίτων *E* Cor., Ἀδλίτων cett. codd.; e Kiepertii conj. em. Kr.
- P. 535, 1. ἔξεδρον conj. Palm. || 3. Μακεδόνες] Μαίονες conj. Cas. || 7. Post ψῆγμα Meinekius posuit verba ὡς εἴρηται quæ in codd. leguntur lin. 14. || 11. δ' ἐκ] δὲ καὶ codd., exc. *E*; ἀπὸ habet *x* et Eustath. ad Il. β, 866 p. 366, 19 R., quod rec. Cor. || 14. καὶ τὰ *Eix*, κατὰ *CFw*, κατὰ τὰ *Dhmoz*. Verba ὡς εἴρηται post θαλάττης transponi volunt Cor. et Grosk., quorum hic pro ὡς legit ἦς. Aliter Meinekius. V. not. ad lin. 7. || τῆς ante θαλάττης em. *E*. || 16. Κύρου] κόρου codd.; Καίρου conj. Cor.; Κύρου em. Tzsch., coll. p. 538, 6, ubi memoratur Κύρου πεδίον, quod a Cyro rege nomen habeat. Nihilominus suspicor Cyri campum a fluvio dici eodem modo quo vocantur campi Caystri Hermique. Apud Plinium 5, 31, § 119 in Hermum influere dicitur *Cryos* (*Cyros* var. lect.), quem in hodierno *Nif* vel *Nymphis* agnoscit Chisbullus; hic vero in iis ipsis locis fluit, quibus Cyri campus sec. Strabonem assignandus est. || 18. λίμνη inseruit Cor. || 22. καλὰθους] καθόλου *rw*, πιθήκους *mz* Ald. Cas.; πιθήκνας conj. Lobeck in Aglaoph. p. 226; καλὰμους alii quidam conj. || 27. Παλαμῆνεος *Dhriw* Ald., Πυλαμῆνεος *CEFxz* Cas., *Pyleman* Guarini; ex Il. β, 865 em. Cor. || 28. ὑπὸ] ἀπὸ *CDhx*; Τιῶλου *x*. || 30. Ὑδης] sic recte *Emoz*; Ὑλης *CDFhirw* Cor. || 31. Ὑλη *CDThirw*. || 33. Ὑλη *h* (ex correct.) *orx* Cor. || 35. καὶ οὕτως γὰρ Ald. || 36. οὕτως] τοῦτω Cor. Possis etiam τῷ, quod *E* præbet et rec. Mein. || 39. Ὑλης *horx* Cor. || 41. Πιθηκούσαις codd., exc. *Fh* Epit. et Eustath. ad Il. β, 783, p. 346, 39 R. || 47. Πιθηκούσαις *z*. || 43. φασὶν *CDfmowxz* Ald.; em. Cas. || 51. μὲν ταί θ'] μαντευθ' *CDFh*, μὲν τοῦ θ' *i*, μὲν κεύθει, misso ὑπὲρ, *moz*, μαντεύεθ' *rw*, μανκευθ Ald. || 52. κύμ' αλιερκέες *Dhmoz*, κύμ' αλιερκεσε (sic) *F*, κύμ' αλιερκέες *Ch*, κύμα αλιερκέες *rw*, κύμ' αλιερκέσι Ald. || ὄχθε *CF*, ὄχθεσι καὶ λίαν *rw*; ὄχθαι *om. moz*; ὄχθαι Ald. || 53. τ'] δ' codd. || λαχνήεντα codd.
- P. 536, 5. κεραίζες Tzsch. Cor. || 6. ἐκατοντακάρανον conj. Hermann et Bœckh. coll. Julian. Ep. 24 et P. ndar.; idque rec. Mein.; πεντηκοντακέφαλλον Bergk. metri causa. || 6. Ζεῦ *rw*; πάτερ *Frw*. || 7. ἐν] εἰν Bœckh. || 8. Ἀράμους codd., Eustath. ad Il. β, 782 p. 346, 41 R.; em. Cas. || 47. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd.; em. Xyl.
- P. 537, 28. Κατανίας codd.; em. Xyl. || 41. συνῆπται codd., exc. *E*. || 42. Μεσωγίς] μεσόγαιος *F* Ald., μεσόγαιος cett. codd.; em. Palmer. || 51. οὐθ'] οὐδ' *x* Mein., οὐ δ' Cor. || 52. ἀναγκαῖον] ἀρα κενῇ codd., exc. *F*, qui habet ἀναγκαῖον κενῇ sed ita ut κενῇ expunctum sit; ὡς ἀρα γε νῦν conj. Cor. ex Guarino, in quo: *ut nunc loca metiantur*. || 53. περιγραπτέον *Dhi*.
- P. 538, 2. μεσογειώτιδος *CDEFhiz*, μεσογειότιδος *or*, με-

- σογειότιδος Ald.; em. Cas. || 3. Κιλβανόν *B*, Eustath. ad Il. β, 460 p. 254, 24 et ad Dion. 837. || 5. ἐπονομασάντων [ἀπὸ τῆς Ὑγκανίας], καὶ conj. Grosk. || 6. δ ejiciendum, nisi oī legere velis. || 7. Leg. Πελοπόννησον cum *EF* Mein. || 8. Ταθινόν *oz*. || ἔχοντας *Dh*, ἔχον τὰς cett. codd. præter *i*, qui ἔχοντα πολ., quod rec. Cor. Mein., recte. || 11 ὑπερβαλλοῦσι leg. cum *x* Cor. Mein.; ὑπερβαλλούσας *E*. || Μεσογίδα codd., exc. *CF*. || 12. κατὰ τὸ τοῦ *Dhi*, κατὰ τὰ τοῦ *oz* Cor. Mein., ut ipse quoque malim; κατὰ τὸ *om. x*, τὸ *om. CF* Ald., τοῦ *om. E* || 13. Κυβιρατίδος *moz*, Κικυρατίδος *F*. || Καθαλλίδος codd., exc. *oz*. || 14. δ' *om. x* Tzsch., Cor., Kr., Mein. Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαίδος; nam Cares esse a borea Mesogidis auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἦτις ἐστὶ χώρα etc. Nysais trans Mæandrum sita fuisset, quum tamen vel ex ipso Strabone constet Nysam urbem a borea fluvii fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra Mæandrum pertinuit, vix tamen eum per totam Cariam usque ad Cibyratidem et Cabalidem pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δὲ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendo affecta ita refingi velim: Ὑπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ [Λυδῶν] ἢ Νυσαίς ἐστὶ χώρα. εἴτα τὰ τοῦ Μαϊάνδρου πέραν etc. || 14. Μεσογίδι *CDEhiw*, μεσογαίᾳ *moz* Ald. || Ἱερὰ πόλιν Mein. || 20. ὑπ'] ἐπ' Cor. || 22. δρυφράκτωμα editt. ante Kr. || 31. ἐπεσιν *F*, ἐπεσον cett. codd., exc. *C* qui ἐπεσαν. || 36. εἴτ' [ἐπὶ] πάντων Cor. probabiliter; τῶν add. Cor.; πεπηρωμένων] πεπληρωμένων *CDfh*, sed in *D* correctum πεπηρ. et in *h* litera λ postea addita; πεπειραμένων *xz*, πεπειρωμένων *m*. || τοῦτο] *om. Epitt.*; τοῦτο] *moz* Cor.; τοῦτο [πασχόντων] conj. Grosk.; nisi delenda τοῦτο vox, post ἱερὸν ponenda videtur Kramer. || 39. τοῦτου] οὕτω *Dhi* Cor. || 42 et 47. Ἱερὰν πόλιν *F* Mein. || 44. τοῖς *Fxz*; ταῖς cett. codd. || 48. τὰ μὲν οὖν περὶ *E* Mein. || 51. Κίθυρρα *F*; Σίνδη Ald.; Καθαλαίς codd., exc. *Dh* qui Καθαλλαίς.
- P. 539, 9. Καθαλαίς *z*, Καθαλλαίς cett. codd., || 10. Τερμησέων] sic Cor.; Τερμήσεως *CDFhmoxz*, Τελμήσεως *rw*, Τελμισσέων *E*. || 11. Τελμησεῖς *CDfhx*, Τελμησεῖς *rw*, Τελμισσεῖς *Ei*. || 12. Πισάνδρου *F*, Ἰσάνδρου Tzsch. Cor. || αὐτοῦ ex *moz* addidit Cor. || 14. δὲ καὶ τοῖς] δ' ἐκάστοις *CDFhirw*, δ' ἐκάστοις τοῖς *x*, δ' ἐκαστα τοῖς *E*, δὲ τοῖς *moz*; em. Cor. || 19. Πισ. *F*; Ἰσ. Tzsch. Cor. || 21. Τερμησός *C*, Τερμισσός *F*, Τελμισσός *E*. || 24. Καθαλλίδα codd. || 25. οἰκησάντων *DFhorz*; ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων leg. suspicatur Kr. || 28. Μυλιάδος codd.; em. Tzsch. || 30. Βουδώνων codd. præter *C* in quo Βουθούων; em. Tzsch. || Οἰνοάδρου codd. præter *w* qui Οἰνοάδρου; em. Tzsch. || 36. τὴν Βάρβουραν *Dh*, nisi quod in *h* super prius ρ posita est litera λ. || 40. « νῦν ante δὲ add. *i*, ταύτης editt., atque deesse aliquid apparel. Crediderim tamen potius scriptum fuisse: Τῆς Λυδῶν δὲ. Verba οὐδ'... Λυδίᾳ *om. moz*. » KRAMER. || 42. Μυλία *DE*, Μιλία *oz*. || Τερμησὸν *E*, Τελμησὸν *Dh*, Τερμισσὸν *F*, Τερμισσὸν *z*. || 44. Εἰσινδα *CDFhior*, quorum in ultimis Ἰσινδα supra scriptum; Πισινδα *E*, ut ap. Ptolem. 5, 5, 6. || Σαγαλασοῦ *oz*.
- P. 540, 3. Παμφύλιοι codd., exc. *DF*. || 8. τρισχ.] χιλίων *moz*. || διὰ] καὶ διὰ editt. ante Kr. inde a Cas. || 10. γοῦν Cor. || 16. ὄρων codd.; em. Grosk. || 21. καὶ Χίον καὶ Σάμον conj. Kr.
- P. 541, 3. Κυδρίλος *F*, Κοδρύλος vel Κοδρίλος conj. Cor. Sec. Pausaniam Κυνάρητος Myntem condidit. || 5. Ἀρτην *moz*; Ἀκτὴν conj. Palmer. (Exerc. in auctt. gr. p. 343). || Ἀνδρέμων *CFszs*. || 7. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 11.

- Ἀποικοῦς Ποίκης *F*, Πύκνης *x*, Ποίκνης cett. codd.; hinc et sqq. em. Tzsch. || Δάμαθος codd. || Γέρης] γάρ ἦν codd. || 15. ἐπαγαγόμενος Mein. || Τημερίων codd. || 16. Πατροκλῆς *moz* Guarin. (cf. Etym. M. s. v.) || 24. Καὶ πάλιν etc. usque ad βοῶν om. *moz*. Post βοῶν excidisse Συμωναῖοι κατέκταν probabilis est sententia Corayi. || 29. Σισυρβῆται *CFs*. || 82. πόλιος codices, quod servavit Mein. pro ἐν scribens ἐνι. || 33. Δεπρῆς *C*, Δέπρης cett. codd. || 34. Πρηῶν *Cos* Cor. Mein.; fort. non temere. || 36. Πρηῶνος *C* Cor. Mein. || 37. περὶ παρὰ *moz*. || 40. κάλουμένην [κρήνην] Ὑπελ. suspic. Cas. || 41. νῦν ποτε *F*; unde fort. τότε scribendum esse putat Kr.; τότε scr. Mein. || 42. Δεπρίης codd. || 48. ἐπανιόντες Cor. || 49. sqq. Verba καθάπερ καὶ *M*. . Αἰολίδα ex margine recepta esse cum Kramero et Meinekio censem. || 51. αἰπὺν] ἐπεὶ *F*; τε om. editt. inde ab Hoppero; ἡμεῖς δηῦτε scr. Mein. || Πύλον codd. Mein.; Πύλου Bergk. Poet. lyr. p. 316, Kr. || 53. ἐρατὴν] ἄρα τὴν codd.; em. Wyttenbach.
- P. 542, 1. δ' Ἀσθέντος] διασθέντος *CFos*, δι' ἀσθέντος *s*, δ' ἀναστώντες *x*, δ' Ἀστέντος editt. ante Kr., δ' Ἀλθέντος conj. Tzsch.; certe Ἄλκῃς fluvius ad Colophonem erat sec. Pausan. 7, 5, 5. 8, 28, 2; Tzetz. ad Lyc. 868, Halesus sec. Plin. 5, 29, 31, 116; Liv. 37, 36; codd. scripturam nihil curans Bergk. scripsit δὲ κρυόντος; idem proposuit δὲ στιβήντος. Meinek. nihil tentavit. || 2. Σμύρνην Mein.; εἰδομένη codd.; em. Clavier. (*Hist. des premiers temps* etc. 2, p. 80.) || 5. ἐφ' ἄφ' codd.; em. Cor. || πρώτων Cor. || 26. παλαιὰ *Cmo*. || 32. ἀποίκων codd., exc. *x*. || 33. συνώκισται] τετελεισται Ald. || 42. τινα] Τήνιοι conj. Koenig ad Gregor. Corinth. p. 492.
- P. 543, 2. συντάξας, [καὶ Κάδμος], καθ' ἡμᾶς conj. Cor. || 10. καὶ inclusit Cor. || τὰ om. codd.; exc. *E*. || 12. Λατομικὸς *F*, Λατομικὸς *s*, Λατομικὸς codd. cett.; em. Xyl. || 16 et 17. Φθιρῶν codd., exc. *E*. || 21. ἐν ὅψει hinc conj. Grosk., idque rec. Mein. || 31. πεντηκ. Vereor ne corruptus sit numerus. || 38. Χαρώνειον Cor. || 43. καὶ [ἡ] Μυκάλη editt. ante Kr. || 45. Στρογγυλίου *Bmoz* et correct. *x*; Στρογγυλίου *s*. || 47. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 51. δικάσασθαι codd.; δικάσασθαι em. Schneidewin. in Delect. poet. elegg.; δικάζεσθαι Suidas s. v. Βιάντος et Diog. L. 1. 5, 3. || κρέσσον codd., quod servavit Mein.; κρέσσων ex Hopperi conj. Tzsch., Cor., Kr.
- P. 544, 2. Καρσίας *F*, Κορασσίας Tzsch. Cor. || Μελανθίου codd.; Μελαντίους e Vossii conj. em. Tzsch.; ceterum legi velim Μελαντεύους. || 6. Μεσογίς *E*. || 29. ἑξακοσίων] *trecentorum* Guarin. || 30. Ἀνθεμῖς Tzsch. Cor. ex Eustath. ad Dion. 533; aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα, quod hoc quoque loco reponendum fuerit. || Μελάμφυλος codd.; em. Mein. || 32. ἀποικήσαντος *F*, ἀποικίσαντος cett. codd. || 33. πῶς inclusit Cor. || 38. Verba οἶον Χίου κ. Α. κ. Κῶ ejecit Mein.; post v. νήσων lin. 36 transponi vult Kr. || 43. Περὶ μὲν [οὖν] Mein. || 47. Verba καθάπερ π. κ. *M*. ἐφη ejecit Mein.
- P. 545, 7. κράτη ante ληφθέντα add. Ald.; quod ortum ex varia lectione κρατηθέντα. || 37. λεγομένην δ' Ὀμήρου διὰ τὴν ξενίαν Cor. || 40. κλείω] καίω cod. l.; κλαίω Xyl.; κλείω Mein. || 44. ἀρισταῖα *CFs*, ἀριστεῖα *wx* Ald., ἀρισταῖον *moz*, Eustath. ad Il β, 730.
- P. 546, 4. Δράκονον Steph. Byz. s. v. || 19. Πύγελλα *Cxz*. || 21. πυγαλλίας *Coxz*, πυγαλίας cett. codd.; πυγαλγίας e Schneideri conj. Cor. et Kr.; πυγαλγίας Mein. || 40. σκολιὰ σκόπ' ἔργα *F*, σκολιὰ ἔργα cett. codd., nisi quod margo *v* habet Σκόπα; em. Tyrwh. || 44. τότε δὲ καὶ τό τε *moz* Cor. || 51. Κροῖσον [χρόνον] οὕτως Cor.
- P. 547, 8. πρώτον *F* et Epit. Parisina. || 9. ἄλλον codd.; em. Xyl. || 16. ἐπιτίμιον codd., exc. *F*. || 23. τε om. *Cmz* Cor. || 30. Δεινοκράτους *w* et margo *o*, ex conjectura haud dubie; quam rec. Cor. Mein. Fieri tamen

- potest ut ipse Strabo erraverit. || 33. ποιήσαντα codd. exc. *F*. || 37 δὲ quod est ante δὴ, asteriscis inclusit Cor. || 40. κρήνη] « κρήνη *F*; κρήνη quod exhibent codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; praeterea turbata totius loci structura suspectam reddit illam scripturam: plane e contrario est quam exhibet *F*. Nihilominus cum nullum aliud opus simile e cera factum apud scriptores veteres, quod sciam, commemoretur, recipere eam non ausus sum. » KRAMER. κρήνη rec. Meinek. qui: « Non videtur tamen ceræ usus antiquis artificibus prorsus incognitus fuisse: docent hoc quæ apud veteres de cerea imagine Protesilai ferebantur (Hygin. fab. 104), quæ temere et sine exemplo fingi non potuerunt. » Parum his ponderis inest. Nisi fuit κρήνη [ἐν ἡ] Πενελόπη etc., adeo ut ad fontem positæ essent Penelopes et Eurycleæ imagines: suspicor Thrasonem juxta *vetulam nutricem* Eurycleam collocasse Penelopen *uxorem juvenculam*, et pro κρήνη legendum esse κορίνη vel fort. κούρη vel κουριδία. || Πενελόπη *F*, Πηνελοπία Ald., Πηνελόπεια editt. ante Kr. inde a Xyl. Post Πην. Corayus addidit τε e conj. Tyrwh.; idem ἡ, quod est ante Εὐρ., inclusit. || 42. Μεγαθύζους *F*, Μεγαλοθύζους *C*, Μεγαλοθύζους cett. codd. || 46. καὶ πρ.] [ἡ] καὶ πρότερον conj. Cor., [ὥς] καὶ πρ. conj. Kr. || 51. πλησιάσαντας τούτῳ codd., exc. *CF*. || 53. ἐπὶ] ὑπὸ *mz*.
- P. 548, 6. προσχώσεις *Emo*, προχώσεις cett. codd. Mein. || 21. μηδεὶς ἡμέων *moz*; pro μηδεὶς ap. Diog. Laert. 9, 1, 2 legitur μηδὲ εἰς, quod in Strabonem intulit Mein. || 25. τῶν δὲ νεωτέρων [Ἀρτεμίδωρος καὶ] Ἀλέξανδρος conj. Cor., quod probant Grosk. et Mein., non item Kramerus. || 29. ποιήματα codd., exc. *F*. || 31. Σελήνουσία *xz*. || 39. πόλις [αὐτῶ] ἐν τῷ ἱερῷ Cor. || 42. Γαλήσιον *CF*. || 44. ἦν πότις] ἦν τὸ *F*. « Ceterum viguisse hoc oraculum Strabonis ipsius ætate liquet ex Taciti Ann. 2, 54. » KRAM. Itaque ἔστι παλαιὸν scr. Mein. incerta conjectura. || 45. Ἀντιλόχου codd.; em. Xyl. || 52. ὅσους ἐρινεὶς δλύνθους] sic Tzsch., Cor., Kr., Mein.; ἐρινεὶς ὅσους (ὅσους Epit.) δλύνθους codd.
- P. 549, 2. ἐπελθέμεν codd.; em. Spohn. (de extr. part. Odysseæ p. 72). || οὐκ ἐδύνατο *CF* Epit., οὐκ ἐδύνατο *sx*, οὐκ ἂν δύναιο *moz*, em. Mein. ad Euphor. p. 103. || 4. An Κόλλαντα νέφος? Mein. || 9. τὸν ante ἐρινεὶς habent *xz*, om. cett. codd. || 10. καὶ om. Cor. || 40. Μυόνησον *CF*, et sic *F* in sqq. || 46. Ἀρκόνησον *F*. || 53. ἀποικίη Mein.
- P. 550, 3. Ἐκαταῖος] Σκυθῖνος conj. Hecker. in Philol. 1. 5, p. 429. || 5. Γερραῖδαι *x*, Χερραῖδαι editt. ante Kr. Legendem vero fuerit Γερραῖδαι. || 6. καὶ additum e conj. Siebelisii (Hellenica p. 41) || 11. Ἀπόκρημνος ubique Cor., quod plerique codd. habent p. 551, 28. || 13. ἐντὸς] ἐκτὸς *E*. || 15. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || 20. εἰσὶν ante αἱ Ἐρ. add. *F*. || 24. Ἐρρα] Γέρραι *moz*, γ' Ἐρρα Tzsch. qui ita in codicibus legi falso tradidit; Γέρραι Casaub., quod etiamsi Strabonem non scripsisse codices meliores probant, tamen hanc quoque formam æolicam obtinuisse censeo. Cf. not. ad Scyl. in Geogr. min. T. 1, p. 71, ubi quæ de varia lectione Straboniana dixi, Tzschuckium secutus, ex hisce corrigenda sunt. || Τηίων *F*, Τήιον cett. codd. || 25. Κασσυστής *F*. || 41. Ἀλόνησος *F*. || 42. Ἀργεον *CF*, Ἀργῖον ap. Thucyd. 8, 34. || 46. Κυθελία Mein. e Stephano. || 52. Ἡρόφιλος codd.; em. Tzsch.
- P. 551, 2. ἔχει [ὁμώνυμον καὶ] εὐλίμενον conj. Grosk. || 7. « Λαίους *C*; jure suspectum est Cas. hoc nomen; Ἐλαιούς scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum certa; Λάινος sive Λαίνους (sic) conj. Grosk. parum feliciter, quamquam illa hujus oræ pars vocatur hodie Αἰθί. » KRAMER. Fort. fuit εἴτα Αἰθίς, nisi potius in Αἰαίους latet ἈΑίους, sicut Ἀλκίς locus erat oræ Argolicæ. || 12

Ἀριουσία] Cf. Stephanus : Ἀρυσία, χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἀριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρυσηνόν, οὗ μέμνηται Στράβων ιδ'. « Hinc viri docti, cum Arsysiam aliunde cognitam non haberent, apud Stephanum Ἀρυσία ex Ἀριουσία corruptum esse suspicati sunt, non facturi, opinor, si Arsyenum vinum simul cum Ariusio commemorari scivissent a Galeno ed. Kuhn. tom. 6, p. 276. 335. 806; tom. 10, p. 483; tom. 11, p. 87; tom. 12, p. 517. Ex horum locorum comparatione hoc certe intelligitur rectissime apud Stephanum legi Ἀρυσία, qui cum ad Strabonis fidem provocet, aut apud hunc Ἀρυσία scriptum repperit pro eo quod nunc legitur Ἀριουσία, aut Ariusii et Arsyeni agri memoriam conjunxerat epitomatoris culpa oblitteratam. Diversos enim, quamquam sine dubio contiguos, fuisse agros e Galeno intelligitur, ut qui aliam vim Ariusio, aliam Arsyeno vino tribuat. » MEINEKIUS ad Steph. Byz. p. 126. || 13. τριάκοντα sic e Stephano Kram.; τριακοσίων codd. || 20. μέγα] μετὰ codd., nisi quod μέν est in *moz*, κατὰ in *w*; vox om. in *E*; em. Mein. || 27. ἐς] Leg. εἰς cum Mein. || 28. Ἀποκρήμνου codd., exc. *F*. || 29. ὅπου] ὁ *Cz*, οὗ *moz*, ὅ *Ald.*, ἐν ὅ editi ante Kr. inde a Cas. || 42. ἐν τῷ πεδίῳ *moz* Cor. || 47. ἀντιποιοῦνται *moz* Ald. Cor. || 53. στρωννύντες *E*, στορνύντες *F*, στορνύντες Mein.

P. 552, 1. παρασκευῶν codd.; em. Cor. || 18. στρατεία codd.; em. Cor. || 38. Πακτίου codd.; em. Xyl. || 43. Δαφίτανον *sw*, Δαμοίταν *i*. || 44. στίχου codd., exc. *F*. || 49. Δελφῶν] Αἰολέων? Mein. || 50-54. Verba περὶ ὧν... παρθένος ἀδμήs fortasse e margine addita esse suspicatur Mein. || 52. κολωνούς] Κερωνίς? Mein.

P. 553, 2. ἱερᾶσθαι codd., exc. *Dh*. Fort. leg. ἱερῶσθαι. Cf. infra lin. 41. || 9. μεγέθει δ' ὑπεραιρεῖ Cor. || 12. εὐτυχίσαντας *F*, εὐτυχίσαντος celt. codd. || 13. τῷ δ' ἐξῆς ἔτι τοὺς Μιλησίους] « τὸ δ' ἐξῆς ἔτι *D* (sed i sec. m. in ei mutatum) *h* : eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam Groskurdus secutus est; similiter Guarinus haec verba reddit per *postea*, Xylander per *deinceps*. Nec dubium esse potest totam huius loci rationem et connexum consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula ἔτι. Jam vero cum pro Μιλησίους scribendum esse Ἐφεσίους post Coraeum (v. not. ad Interpr. Gall.) Groskurdus et ex ipso huius loci connexu et ex Athenaeo (12, p. 525) idem de Ephesiis referente ostenderit, nescio an lateant in particula illa syllabarum ἔφε vestigia, ita ut legendum sit τὸ δ' ἐξῆς Ἐφεσίους. Qua in re admonere juvabit proxima quoque multis laborare mendis, ita ut suspicari liceat maiorem h. l. contraxisse corruptelam ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. » KRAMERUS, cuius conjecturam rec. Mein., et nos quoque secuti sumus. || 18. θάσων *F*, sed alterum σ pr. m. inter versus additum; θάσων *moz* Ald.; θείων *x*; τὰ Θασίων e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor.; Θάσων μὲν Bergk.; κλαίειν θαλασσῶν Heraclid. Pont. Polit. 22 (Fr. Hist. t. 2. p. 218). || οὗ] οὗ Tzsch., Cor., Heraclid. Pont. Quid verum fuerit, difficile dictu. || 26. καθεστὼς Mein. || 27. Σίμων] infra Σίμος, quod hoc quoque loco posuerunt Tzsch. et Mein. || 31. ὑπὸ [τῷ] κιν. Cor. Mein. || 36. Σίμος *DF*. || 37. ἐξῆρε] « Fort. ἐπῆρε, propter sensus ambiguitatem. » Mein. || 38. ὅτι] ἔτι codd.; em. Mein. || ὅς γε] ὅν γε codd.; em. Kr. || 41. ἱερῶμενον] ἱερῶμένην *CDmoz*, ἱερῶμένου *s*; ἱερῶμενον *Fhx* Cor. Mein., recte. Cf. St. Thes. s. v. ἱερῶω. Similiter supra lin. 2, ubi meliores codices ἱερᾶσθαι praebent, fort. ἱερῶσθαι, non vero ἱερᾶσασθαι reponendum est. || 49. περὶ] παρὰ codd.; em. Kr. || 52. καὶ om. Cor. || δὲ] γε codd.; τε Cor.; δὲ Mein. || 53. ἔθος [ὡς] φυσ. Cor.

P. 554, 5. Μουσίων e Xyl. conj. editi. praeter Meinekium. || 6. καὶ om. *moz*, recte. || 20. τε additum e conj. Cas. || 22. Λαρισαίου codd., nisi quod Λαρισίου, ut erat supra p. 440 ed. Cas.; Λαράσιος dicitur in numo ap. *Eckhel.* D. N. 1, 3, p. 124. || Δομητίου *w*, Δομητίου Tzsch., Cor. || 28. Τραλλίων om. codd., exc. *EF*. || 38. ἀκραι [πρόσκεινται], ὧν conj. Grosk. || 45. Κόρης] Ἡ-ρης, sed m. s. Ἡρας, *D*; Ἡρας codd. celt., nisi quod in *C* sec. m. Κόρης || 47. Vel καὶ vel δὴ delendum esse monet Cor.; καὶ ej. Mein. || 52. ἐγκαλοῦντες] ἐκκαλοῦν-τες vel ἐμπολοῦντες vel ἀγγέλλοντες conj. Cor.; ἐπικαλοῦντες conj. Kr., idque rec. Mein. || 54. μένοντες codd.; em. Tzsch.

P. 555, 7. τοσούτων] Aut τοιούτων ex *mz* recipiendum, aut νοσούντων legendum e conj. Corayi, quam probat Kr., et rec. Mein. || 9. ἐπαληθιμένοι Cor., ὑπαληθιμένοι Tzsch.; λίπ' ἀληθιμένοι e conj. Mein. || 12. τριάκοντα] Legendum puto ἑκατὸν τριάκοντα. || 13. Τμῶλον τὸ ὄρος καλ.] « Tmolium montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit qui meminerit, quæ de ejus situ Strabo in superioribus tradidit; inde Xylander jam hoc nomen in interpretatione sua praetermisit. Neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quæ sequuntur ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρὸς τὸν ἀρκτον aut τὸν Κόυστρον, quæ in mentem venerunt Palmerio; nec felicior est tertia ejus conjectura πρὸς Ἰτοανκτῶν μέρη. Magis arident quæ proposuit Groskurdus: ὑπερ-βάσι τὴν Μεσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς νότον μέρη Τμῶλου τοῦ ὄρους. » KRAMER. Justo audacior hæc emendatio esse videtur Meinekio, qui ante Τμῶλον excidisse arbitratur κατὰ, verba autem τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη ad remotius istud Τμῶλον referenda esse dicit. Tam obscure et ambigue Strabonem locutum esse vix crediderim. Quemadmodum Tmolii mentio h. l. longe petita videtur, sic jure desideramus mentionem Caystri, cui Asii istud pratum adiacebat. Quare nescio an hunc in modum locus refigendus sit: ὑπερβάσιν ὄλον τὸ ὄρος τῆς Μεσωγίδος ἐπὶ [Καύστρου] τὰ πρὸς νότον μέρη καλεῖται τόπος κτλ. Fortasse verba τῆς Μεσωγίδος omittenda erant, adeo ut τὴν Μεσωγίδα, quæ codd. habent, glossa sint ad verbum τὸ ὄρος; similiter infra lin. 30. Mesogidem indicat verbis ἐν τῷ ὄρει. Ceterum in *E* legitur Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσωγίδα, et deinde πρὸς νότον, unde apud Strabonem cum Meinekio reponendum πρὸς νότον, misso articulo. || 19. Ἀσίω Mein.; Ἀσίῳ codd. || 22. δὲ καὶ τρεῖς *i* Cor. || 24. τὰς] τρεῖς Cor. || 28. Βρίουλα] Βριούλα codd.; em. Tzsch.; vocem om. *E*. || 30. Ἀρώματα *CDF* (sed in *D* est a supra ω), Ἀρόματα *Ehimoz* Ald.; em. Cor., coll. Steph. Byz. Μεσσωγίς et Ἀρωμα (ubi perperam Meinekio ex Berkelii conj. scripsit: οἶνος ὁ Ἀρωματεὺς, dum s. voce Μεσσωγίς recte dedit Ἀρωμεύς). || 30. Verba συστέλλοντες τὸ ῥῶ (ῥο *Emoz*; τὸ ο Tzsch. Cor.; τὸ ω conj. Kr.) γράμμα glossam esse recte censet Kr.; ej. Mein. || 31. οἶνος σαρωμεύς *CDFFhs*ω, οἶνος σαρωμεύς *i*, οἶνος Ἀρωμεύς *moz*; οἶνος ὁ Ἀρωμεύς codd. ap. Steph. ll. ll. || 45. περιοδίας *DF*. || 48. « τῆς παραλίας qui ferri possit non video: nam etiamsi Cariæ litus intelligatur, id quod volunt interpretes, non liquet cur adjecta sint verba πρὸς θαλάττης, multoque minus quid significari possint ἐν δὲ τῇ μεσσηγία κτλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρίας pro παραλίας, quod ex superioribus videtur huc male translatum. » KRAMERUS, cuius conjecturam rec. Meinekio. Legendum potius est ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς περιοδείας (περιοδίας in vetustis codd. fuerit, sicuti paullo ante lin. 45). || 49. θαλάττη *moz*.

P. 556, 11. εἰς additum e conj. Kr.; κατὰ add. Cor. || 12.

- τετρασκιχιλίων] F (« sed non plane certa est sigli forma. » Kr.) E; unde leges τρισχιλίων; vel hic numerus justo major est. || 15. χιλίων καὶ πεντακοσίων] A Dædalus ad Phœnicem pertinens Rhodiorum περαία ora longitudinem habet stadiorum fere 500, modo ne minimos quoque maris recessus emetiri velis; adeo ut putem aut delenda esse verba χιλίων καὶ, aut legendum χιλίων ἢ ἑνακοσίων. || 18. Ἐλαιούσσα Tzsch. Cor. Mein. 24. Κάλυνδα] Κάλυμνα codd.; em. Cas. || 26. Πίσσιλος F. || 30. δυσάερος [καὶ νοσώδης] conj. Cas., collato Eustathio ad Dion. 644: ἐστὶ δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη (ἡ Καῦνος) διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν ἐν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὠραίων καρπῶν ἀφθονίαν. Meinekius lacunæ signa posuit post μετοπώρου. Legerim καὶ τοῦ μετοπώρου [νοσερά] etc. || 32. τὰ] τε codd., exc. Eoz; τε Cor. || 32. τὰ inclusit Cor. || 33. ἐπιμελῶς vix genuinum; τὰ ἐπιμελῶς conj. Tzsch., ἐκπάγλως Grosk., ἐπιμελάνως Cor. verbum novum excudens; ὑπομέλανας καὶ χλωροὺς proposuit Kr. Quorum nihil placet. Legerim ἐπιπολῆς χλωροὺς, *cutem pallidam habentes*. Sic Galenus: τοῖς λυπούμενοις ὠχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς (v. Steph. Thes. s. v.) || 36. αὐτῶν codd. Cor. || 37. ταύτην] μήποτε Ald. « In marg. C legi refert Tzsch. μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. In Epit. punctis inter versus positis, in margine additum est οὐ, iisdem punctis appictis. » KRAM. Unde suspicor in marg. C leg. esse: μήποτε « οὐ ταύτην » δεῖ γράφειν. || 42. δ' ἐκ Κρήτης] δὲ Κρήτης codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 172. || 45. Verba ἐπ' ἄκρῳ ... τῷ ὄρει parentheses signis distinxit Mein. || 46. Ἐλαιούσσα Tzsch., Cor., Mein.
- P. 557, 27. δ' ἄμως] δέ πως? Mein. || 28. σιταρκεῖται editt. ante Kr. inde a Cas., idque reponendum fuerit. || 30. ὀψωνιαζόμενοι om. x, ὀψωνιζόμεναι F, ὀψωνιαζόμεναι Cor.; ὀψωνιασμοῦ conj. Kr.; ὀψωνιαζόμενων proponit Mein. || 41. Μέγαρχα] μεγάλα codd.; em. Xyl.
- P. 558, 7. ἡ ἄρα codd.; em. Cor. || 18. καὶ Σταδία] κασταδία F, « in quo vide an καὶ Ἀστερία lateat vel καὶ Αἰθρία, quibus de nominibus Rhodi insulæ v. Stephan. Byz. et Plin. 5 21. » MEINEKIUS. In mentem venit καὶ Ἀλία (de Helio sive Halio, patre Telchinum, sive de Italia Telchinum sorore, matre Rhodes). Sed hæc incertissima. *Stadia* oppidum in objecta Rhodo continenti memoratur apud Plin. 5, 29, § 104. || 21. θεῖω] « θεῖω quid faciendum sit nemo adhuc docuit. Lobeckius *Aglaoph.* p. 1092. dubitanter λήϊων proposuit, pro quo Strabonem potius ἀγρῶν vel καρπῶν dicturum fuisse crediderim. Mihi φθόνῳ, *præ invidia*, vero propius videbatur, genitivis ζῶων καὶ φυτῶν non ab ἀλέθρου suspensis, sed a καταρρέοντες. » MEINEKE. Sulphuris mentio non tollenda fuerit. Fort. leg. [σὺν] θεῖω vel θεῖον καταρραίνοντες [καὶ] τὸ etc. Pro καταρρέοντες in *moz* legitur καταρραίνοντες quod exhibent etiam editt. ante Kr., recte, puto. Eodem verbo ulitur de eadem re loquens Zenob. Cent. 5, 41; similiter Nonnus 14. 48: ὕδασι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας. || 21. ζῶων] ῥιζῶν? Mein. || 47. Ῥόδον] sic præter codd. etiam Eustath. ad Dion. 504; dicendum vero erat Ῥόδην, quod intulerunt Tzsch., Cor., Kr. Cf. not. ad p. 132, 39. || 49. Ἐλπίας] Σαλπίας Cor. perperam.
- P. 559, 1-3. φασὶ δὲ etc ... λεχθῆναι, utpote glossam ej. Mein. || 2 Βαλεαρεῖς bene conj. Casaubonus, coll. Polyb. 3, 33. || 3. διότι] διὰ τὰ x Tzsch.; καὶ διὰ τοῦτο vel διὸ καὶ Cor. Glossæ sermo hiulcus non curandus. || 4. Χαωνίαν Cdh, Χαονίαν *moz* Ald.; Χώνην Cor. || 6. εὐμενίαν F. || 35. φιλοσοφίαν i Cor. Mein. || 41. γὰρ] δὲ Mein. || 51. Ἐλαιούντος Mein. || καμπή *sw* Cor., καμπή F.
- P. 560, 7. δὲ] δ' ἡ codd.; em. Cor. || 21. Ἀλικαρνασσός codd., exc. Dxz. || 22. Legendum Ζεφυρία ex Stephan. s. v. Ἀλικαρνασσός. || 23. [ἐν] τῶν probab. Cor., Mein., ex Epitome. || 24. Ante vel post ἔργον fort. aliquid excidit; ἔργον [Σκόπα] conj. Cor.; ἔργον [Σκόπα καὶ ἄλλων τεχνιτῶν] proposuit Grosk.; [θαυμαστὸν] ἔργον conj. Mein. || ὄνπερ E. || 30. Ἀλικαρνασσός codd.; similiter lin. 51. || Ἀρκόνησος F Mein. || μηδίσας Epit. || 51. Verba ἐπελθόντος ... ὑπέμεινεν post v. γυναικὸς transposuit e Kr. conject. Meinekius.
- P. 561, 5. φ] οἷς editt.; [χωρίον], ἐν φ præter necessitatem conj. Tzsch., coll. Arrian. 1, 23: τὰ Ἀλινδα, χωρίον ὀχυρώτατον. || 8. δλίγω δ' ὕστερον codd. || ἄκρας κανδαρία *Cgmosνωxz*, ἄκρας κανδαρείας *Dh*, ἄκρας σκανδαρία i, ἄκρας κανδαρία E. || 13. Κῶας] Leg. aut ἄκρας, ut Mein., aut ὑπὲρ [τῆς ἄκρας] τῆς Κῶας, ut conj. Palmerius (Exerc. in auctt. gr. p. 348). || 17. τὸ Σκάνδαλον E, τὸ Σκανδύλιον codd. cett.; em. Tzsch. || 23. Δακτῆρα et dein Δακτηρίω Ald. || 24. Δακτητηρίω χωρίω codd.; em. Cor. || 30. ἱερὸν om. F Mein. || 35. ἐπιταχθέντος? Mein. || 45. Ἀστυπαλεία E, Ἀστυπαλία cett. codd. || 48. τοῦτῳ] ταύτῃ codd.; om. E Mein.; nec legitur ap. Steph. v. Καρύανδα; ταύτην φκουν scr. Cor. || 49. συγγραφεύς] λογογράφος Stephan. l. l.
- P. 562, 1. Ἰασσός codd., exc. C Dh. || 4. διηγημάτια bene conj. Cor., coll. p. 651 Cas. || 10. ἅμα τοῦ κώδωνος CF, ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος i Cor. || 12. εὐ] καὶ, εὐ *moz*. || 18. Ἰασσὸν codd. exc. C (?) || 22. Χαλκήτορες Mein.; Χαλκήτόρων habes p. 543, 20. || 25. Ante verba κατὰ κορυφὴν Groskurdus χρημνωδες vel ἀπότομον excidisse putat propter ea quæ in sqq. leguntur; ego pro incommodo isto αὐτοῦ, quod in αὐτῶν mutari voluit Meinekius, legendum puto αἰπύ. || 27. λιθείαν *xz*. Mein. || 33. καὶ δὴ καὶ τῶν *Omox*, recte, ut videtur. || 34. γὰρ, ἐφη, inclusit Cor. || 36. Ὅσογῶ CF, Ὅσογῶ D, Ὄσογῶ editt. ante Kr.; Ὅσογῶα Mein.; καλοῦσιν Ὅγῶα ap. Pausan. 8, 10 legitur. In titulis Mylasensibus occurrunt: ΔΙΟΣ ΟΣΟΓΟΑ et ΔΙΟΣ ΟΓΩΑ. || 36. Δαβρανδηνοῦ *Cosz*, dein Δάβρανδα *Cosx*; quæ formæ etiam in numis occurrunt; rec. Mein. || 42. καὶ om. C (?) Tzsch. Cor.; ὁδὸς καὶ Ald., quod in ὁκτώ καὶ mut. Cas. || 45. ἴδια] διὰ codd.; em. Cas. || 47. Μυσταῖς καὶ Λυδοῖς *Dh*, ut in Herodot. 1, 177. || 49. Ἐκάτομον Cor.
- P. 563, 12. μάλιστα ejiciendum. || 38. Μυλάσων *Fgh* et ex correct. D. || 47. Χρυσασρέον *Coxz*, Χρυσασρέιον Cor. || 53. Κατοκάς F Mein., Κατόκας h Guarin., editt. ante Kr.; Κοτόκας cett. codd., Kr.
- P. 564, 5. μὲν deleri vult Mein. || 10. κατεστραμμένον codd. Cor.; κατεστραμμένων Ald.; em. Cas. || 16. Ἀπολλώνιος ὁ Μέλων καὶ ὁ Ποσειδώνιος i. || 28. δηῖτε Mein. || Καρικεοργέος E et Eustath. ad Il. β, 367, p. 867, 25 R; καρικὰ ὁ ἔργεος CF, καρικὰ εὐεργέος w, καρικὸν εὐεργέος *moz*, καρικοῦ εὐεργέος *ux* Tzsch. || 29. τιθέναι F, τιθέμενοι *DEi* Cor. || 32. Νάστης Cor. ex Il. β, 867; Μέσθλης ap. Hom. Il. β, 864. || 41. ταρβῆναι *CDFhis*, τερβῆναι cett. codd.; em. Cor.
- P. 565, 9. βαταρίζειν codd. || 12. ἡ δὴ] ἡδὴ codd.; em. Cor. || μὲν om. Cor. || 18. ἐκάλεσε codd.; em. Xyl. || 21. ἡ πολλὴ συνήθεια καὶ ἐπιπλοκὴ codd., exc. E. || 31. πῶς om. E; πῶ Cor. Mein. || 34. δλίγοι codd.; em. Kr. || 51. Δαγγίνων codd. || ὀκτακοσίων] Justo longe major numerus, non tamen mutandus, ut ex p. 566, 5 colligitur.
- P. 566, 6. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας F, τὸ τῆς Ἰωνίας Cor. || 14. κατὰ ταῦτὸ ἡ *moz*, κατ' αὐτὸ ἡ cett. codd.; em. Cor. || 14. ταύτην ἐπεισιν e conj. Cor.; ταύτῃ μὲν ἐπεστιν codd.; leg. suspicor ταύτης μνηστέον. || 19. Χελιδόνων *hi*, Χελιδονέων x. De Chelidoniis non constat. Κελαινῶν conj. Mannert Geogr. t. 6 p. 124; at Celænæ non hoc loco memorandæ, sed cum Apamea componendæ fuissent; Φιλομη-

- λίον conj. Palmer. (in auctt. gr. p. 348), quod item non est probabile. Metropolis componenda cum hodierno *Tschull Owassi*; hoc autem sec. tabulas Kiepertii in eodem est meridiano in quo sunt insulae Chelidoniae. An hoc Artemidorus significavit, gravioreque ulcerē locus noster laborat? Non adeo hoc improbabile est, siquidem meridiana linea per Chelidonia ducta indicatur etiam p. 568, 44 : δοκοῦσι δὲ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωδόν πως πίπτειν. Itaque nostro loco leg. proponerim : καὶ Μητροπόλεως κατὰ Χελιδονίας [κειμένης] ἐπὶ μὲν κτλ. || 20. ἐννακ.] τκ' *F*. || 22. Τυράϊον codd., nisi quod *w* habet Τυρίκιον. || 29. Σοάνδρου *C*, Σοάνδρου *w*. || Σανδακώρων *DEx*, Σαδρακώρων *C*. || 36. Τομίσιων] τὸ μισοῦ *CD*, Τελμισοῦ *x*, Τομισοῦ codd. cett. || 32. Ἡρπα oppidum vocatur p. 460, 20. 462. || 48. τῇ νῦν Πομπηίου πόλει codd.; em. Cor. et Kr.
- P. 567, 31. θέσιν codd.; em. Cor. || 48. Πομπηίου πόλιν *moz*. || Δυμήνην *CD Fhw*, Δυσμένην *i*, Διδυμήνην *mozx*; em. Cas. || 53. δ τ. Α. ὄρος male Tzsch. || 54. Τελμησσός *CD* Τελμισσός, e supra i pr. m. add., *F*, Τελμεσός *hi*, Τελμισσός cett. codd., Eustath. ad II. ζ. 181, ad Dion. 859, Steph. s. v. Strabonem laudans; Τελμησσός e Mein. conj. Kr. || Τελμεσσίς *C*, Τελμεσίς *os*, Τελμεσός *i*, Τελμεσσίς *F*, Τελμισσίς *Dh*, Τελμισσός Eust. ad Dion.
- P. 568, 5. ἐφ'] ὑφ' Cor. || Καρμυλησός *Co* et pr. m. *D*. || 6. ἐν φάραγγι ὤκημένον *E*, ἐν φαράγγειον κείμενον *F*, ἐν φαράγγει κείμενον cett. codd. || 7. ἄκρας Eustath. ad II. I. I.; κράγας codd. || ὀκτὼ] δύο Eust. I. I. || 13. ἐμώ- νυμος } ὁμογενής vel ὁμόγονος? Mein. || 13. Verba ὡς καὶ... ἀνδῶν ej. Mein., recte. || 16. Σίρβην edit. ante Kr.; Σίρμιν Eust. ad II. μ. 314 p. 907, 30. || οἱ πρ.] τὸ πρ. *F* Mein. || 21. ἱερὸν Ἀπόλλωνος] ἱερὰ πολλὰ codd.; em. Barth. ad Statii Thebaid. 1, 696. || 27. Λιμύρου codd., exc. *EF*. || 30. ἡ [καὶ] *K*. e Mannerti conj. Cor.; [καὶ] ἡ *K*. vel καὶ Κισθ. conj. Grosk., rectius puto. || Κισθίνη *E*. || 44. καὶ ej. Mein. || 51. Φασιλίς codd.; Φάσηλις Eustath. ad Dion. 855. || 52. λίμνην *F*. et Eustath. I. I.
- P. 569, 3. Φασιλίδα *CDhos*, Φιλίδα *F*. || [τὰ] κατὰ edit. ante Kr. et Meinek. || 16. ὄρων codd.; em. Kr. || 31. Φασιλίδα codd., exc. *E*. || 37. ὅμορον huc collocavit Kramerus cum eoque Meinek. in codicibus legitur post v. κατοικίαν, ibique relinquendum erat. Nam transpositione ista locum obscurum et corruptum non recte emendari persuasum est. Stephanus hæc tradit : Ἀττά- λεια πόλις Λυδίας (Lydiæ Attaleam cum Pamphyliæ urbe confundit) πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα (Ἀλέειρα in schol. ad Leonis Sapientis Indic. Eccles.) : οἱ δὲ τὴν (Κιλικίας) Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι. Suidas v. Κωρυ- καῖος Corycum prom. apud Attaleam situm memorat. Apud Strabonem legendum esse puto : εἴτα πόλις Ἀττά- λεια, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, συνοικίσαντος Κώρυκον πολίχινον [καὶ] ἄλλην κατοικίαν ὅμορον (f. leg. Ἀλλόειραν), καὶ μείζω περιβολὸν περιθέντος. || 37. μείζω *F*, μείζω μικρὸν *ow*, μικρὸν cett. codd. || περιβόλαιον *hi*. || 38. Φασιλίδος codd., exc. *E*. || 46. Syllii mentionem fieri jam vidit Tzsch.; Meinek. σταδίους in Σύλλιον mu- tat; malim σταδίους [Σύλλιον]. || 50. Πεδνηλισσός Tzsch. Cor. Cf. p. 488, 18.
- P. 570, 21. οἰκουμένη *E*, οἰκουμένης Cor. || ὦν] ἡς conj. Kr., idque rec. Mein. || 39. ἀρχή codd.; em. Grosk.
- P. 571, 8. ἄλυκτον *z*, ἄληκτον *mo* Tzsch. Cor. || 13. εἰ καὶ τὴν] sic ex correct. *z*, εἰ τὴν *x*, εἰς τὴν cett. codd. || 28. Ἀρσινόη] Συδρὴ conj. Hopper., Σύεδρα Tzsch., pro- bante Kramero. Corruptum esse nomen Ἀρσινόην mi- nime liquet; aliam Arsinoen aliunde non notam habes lin. 46. Ceterum significari puto Αὔνησιν opp., quod cum Hamaxia componit Stadiasm. M. M. § 208 (Geogr.
- min. t. I, p. 487), sive id oppidum Arsinoes nomen Ptolemæorum temp. tulerit, sive e Stadiasmo Αὔνησιν ap. Strabonem reponendum sit. || 35. Σεληνοῦς *Cos*. « Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo : neque licebit nisi de urbe cogitare in iis quæ infra p. 682 ed. Cas. apud Strabonem ipsum leguntur. Simul Strabo p. 387, ubi fluvios ita nominatos enumerat, huius qui in Cilicia fluat non facit mentionem : recte igitur, ut opinor, Grosk. conjicit πό- λις scribendum esse, non ποταμός (Cf. Mannert. Geogr. t. 6, 2, p. 85). » KRAMER. Meinek. quoque ποταμός in πόλις mutavit; perperam; lege Σεληνοῦς [πολίχινον καὶ] ποταμός. Reapse fluvius est prope hod. *Selindi*, memoraturque apud Constantin. Porphyry. De them. 1, 12, p. 38 : εἴτα Σεληνοῦς, μικρὸν πολισμάτιον καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. || 38. Ἀνδρυκλος *E*, Ἀνδρικος *w*; Ἀν- δροκος est in Stadiasm. M. M. § 199, p. 486, sicut *An- drocus* II. memoratur ap. Plin. || 39. Πλατανιστῆς Mein.; Πλατανιστῆς *E*, Πλατανιστὸς cett. codd. || 44. πεντακο- σίων] Est fere mille stadiorum, quot fere colliguntur etiam e numeris Stadiasm. Itaque nescio an πεντακ. mutandum sit in ἐννακ. || 45. [ἐν] τούτῳ e Cas. conj. Tzsch., Cor., Kr.; τούτου Mein.; τούτο codd. « In *E* post σταδίων spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subjiciuntur hæc : πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ Ἀνεμούριον ... εἴτ' Ἀρσινόη κτλ. Quæ satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabo- nis. » Kr. || ἐστὶν ἄτιδος *Di*, ἐστὶν ἄγιδος cett. codd.; em. Tzsch. || 46. πρῶτον codd.; em. Grosk. || 51. ἐννακο- σίους] Infra p. 760 Cas. rectius sunt 3650; quare ἑξακο- σίους h. I. scribi voluit Grosk., scripsitque Mein., pro- babiliter. || 54. διακόσια] ἐννακόσια ex p. 760 ed. Cas. corrigendum fuerit, ut fecit Mein., monente Grosk.
- P. 572, 5. πλησίον δ' ἐστὶ *ix* Cor. Mein. || 16. εἰ; Πώ- μνην] « Malim ἐκ Πώμης. V. p. 213 extr. ed. Cas. » Kr. || 21. νυκτὸς γενομένης Ald. || 25. Ἀρίου codd.; em. Tzsch. || 39. καὶ inclusit Cor. || 44. Ἐλεοῦσσα ei Ἐλεοῦσα codd.; eodem modo p. 573, 7; mutavit Tzsch. || 54. ὑποδε- κτηρίων *w*.
- P. 573, 7. Δάμος] Δάγμος, addito τ supra γ, *C*; Δάτμος cett. codd.; eadem scripturæ sunt lin. 16; em. Tzsch. || 12. ὑπὸ add. e conj. Cas. || 13. Φασιλίς codd. || 21. Πομπηίου πόλιν *E*. || 22. ὀνομαστοτάτων *Dhi*. || 26. Κα- λυκάδων] *Emowz*; Καλύδων cett. codd., Mein.; attamen in antec. formam longiorem omnes codd. præbent. || 28. Σαρδαναπάλου *omoz* et sic in sqq. || 31. ὑποκρο- τοῦντα *E*; ἐπικροτοῦντα ap. Athenæum, p. 530. || καὶ] ἐνιοι δὲ καὶ codd., exc. *E*. || 34. σὺ δ' ὦ ξένη ante ἐσθιε add. Ald. || τὰλλα] τὰλλα ἀνθρώπινα Ald., ex Arriano 2, 5, ut videtur. || 35. « Post ἀποκροτήματος in edit. a Cas. usque ad Cor. leguntur hi versus :
- εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλήσει· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ' ἔγω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύθρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπην' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβία κεῖνα λείπεται.
ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.
- Qui versus plane om. in *DFhi*; in margine leguntur, præmissis verbis τὸ ὄλον σύγγραμμα, in *Cgsv*. Post verba τὰ ἔπη ταυτὶ collocantur in *uay*, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔχω... λείπεται semel modo legantur, ultimus vero ἦδε σοφὴ... ἀνθρώποισιν omittantur : quod cur fac- tum sit, satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non fuisse additum, sed in mar- gine primum a docto quodam lectore adnotatum ac po- stea in verborum seriem ab aliis alio loco receptum. Recte igitur Cor. e Strabonianis remotum in paginae cal-

- cem reject. » KRAMER. || 40. Ἀγχιόλου Ald. || 44. Ὀλβοι CEFmoz, Ὀλβία x, Ὀλβος g Ald., Ὀλβη Dhisw.
- P. 574, 5. παλαιά imxz, πάλαι cett. codd. || 13. κάμπτην F. || 19. πέντε post πλείους habent codd., exc. F; quem cum Kramero secuti sumus, quum quinque ista stadia nullo pacto locum habere possint. Attamen pro e leni mann o (70) scribendum esse suspicor; tot enim stadia a Tarso usque ad maris oram exputat auctor Stadiasm. § 168. Mira sunt quae deinceps leguntur οὐτ' ἐκ Τάρσου... ἢ ἐπὶ Κύδων. || 25. παρακρυπτόντων Ald., a praedonibus Guarin. || 27, ἦν om. E Cor. || 28. ἀποφαίνόμενοι codd.; em. Grosk. || 34. δὴ] δὲ Cor. Mein. || 37. ταχὺ] ταχὺ ghixz Ald., Mein.; recte, puto. || 38. καὶ ῥοιζομένοις κτήνεσι Cor.; ποδαγριζομένοις Xyl.; ῥοιζομένοις om. Eustath. ad Dion. 867. || 44. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. Ald.
- P. 575, 2. Post δλίγους quaedam deesse putat Mein. || 3. τῶν ἄλλων περὶ g. || 4. τ'] δ' C Cor. Mein. || 5. ἀπέχουσα CDgw, sed in D corr. ἐπεχ. || 9. τελευτᾷ codd.; em. Cor. || 18. ἀπαυτοσχεδιάζειν Cor. || 21. ἀντιγυμναστήρχον codd., exc. sw. || 29. μὲν, quod inclusimus, om. mowxz. || 30. ἀλλ' om. wxz; ἀλλ' [οὐδ' Ὀδυσσεώς] οὐδὲ conj. Grosk. || 33. τοιαύτην μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν D; μὲν etiam in hi legitur. || 43. (δὲ) τις] δ' ἐπὶ Dgmwxz, δέ τι F; δὲ inclusit Cor.
- P. 576, 6. ἐπὶ τὸ πολὺ C (?) editt. ante Kr. || 18. Μάντους] Λητοῦς codd.; em. Xyl. || 24. Λυκίαν] Κιλικίαν Ald. || 25. καὶ Λυκίαν codd., exc. E in quo Κιλικίαν; em. Cor. Sequens καὶ jam deletit Xyl. || 30. Ἀντίλοχον CEFmozxz, Ἀντίλοχον w. || 35. Μάργασα CF, Μάργασα cett. codd., exc. E. || 36. οὐ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον Ald. Cor. || 39. Φιλωτᾶς F Mein. || 45. Ἀλήνιον codd., exc. Dhi. Eodem modo lin. 46. || 48. Αἰγαῖα DE, sed in D corr. Αἰγαῖαι; Αἰγαῖαι mavult Mein.
- P. 577, 2. Ταρκοδίμεντος CF, Ταρκοδήμεντος D et, ut vid., cett. codd.; em. Cas. || 5. Πίνδος D, Πίνδος cett. codd.; em. Tzsch. || 7. Ῥωσσός h, Ῥώσας F. || 8. Μοψουεστία F Mein. || καὶ [αἰ] Πύλαι editt. ante Kr. || 26. ταῦτα Cor. || 27. κατηριθμεῖσθαι codd.; em. Kr. || 37. Ἀλιζώνας D, Ἀλιζώνας Cor. || 41. Ἰσσοῦ] Ταρσοῦ conj. Cor. || 49. ἐπ' inclusit Cor.
- P. 578, 2. μένοι δ' ἂν ἡ z Cor. || 20. διαιρῶν codd.; em. Cas. || 23. μήπω καὶ τὰ codd.; em. Cas. || 24. ἔχει codd., exc. F. || 25. Τρωικῶν codd., exc. moz. || 27. Λικίων F, Κιλίκων cett. codd.; em. Cor. || 29. Κητίους codd. || 35. Ἰδρυεῖς CDhosz. || Τερμίδαι codd.; em. Xyl. || Δολίωνες codd.; em. Cas. || 39. Ἐφορον? Kr. || 44. ἦν add. Cor. || 47. δὴ inclusit Cor.
- P. 579, 5. Ἀλιζώνους CEFsw. || 11. Μαοναδεῖς CDFis. || 14. οὐδέ θ'] οὐδ' ἔθ' codd., exc. F. || 18. οὐκ] οὐτε Cor. || 19. ὅτε] οὐτ' ὅ (sic) F, οὐτε cett. codd.; em. Grosk.; οὐθ' ὅ scr. Cor. || 32. ἔθνη] ἔθνη editt. ante Kr. || 33. αἰ inclus. Kr. || 43. πάντα om. Cor. || 53. οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν Cor. || 53. οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν Cor.
- P. 580, 2. Καππάδοκας [καὶ Κατάνας] καὶ conj. Grosk. || 11. Κητίους codd.; em. Xyl. || Δέλενας F. || 14. μεγάλα codd.; em. Cor. || 22. ἐκ τῶν inseruit Cor. || 23. ἐκ τῶν Ἀσυρίαις CDFiw Ald., ἐκ τῶν Συρίας h, ἐκ τῶν περὶ Ἀβυδὸν moz; em. Xyl. || 27. καὶ ante τῆ; inseruit Cor. Nescio an fuerit: ἀπὸ τῶν ἐν Αὐδία τῇ μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου [οὐ vel ἐνθα] πολίχνη etc. Quodsi oppidi nomen excidit, fortasse fuit ἐνθα [Μαλίνη] πολίχνη. Malinen vel Malenen agri Atarnensium commemorat Herodotus 6, 29. || τῆς] τῇ moz. || 28. πολίχνη ἐρήμη Epit., πολίχνης ἐρήμης Tzsch., Cor. ex Epitome a Gelenio ita correctā. || ἐκμεταλλευόμενα codd., exc. Epit. || 47. [οἱ] Φρύγες Cor. || 50. ἐλέχθη Tzsch. Cor.
- P. 581, 8. οἱ] εἰ CDEFh. Cf. supra. p. 566 ed. Cas. || 10. Σειληνοῦ Dhi. || 15. μνησθῆναι F. || 18. νότον Fimo sw. || 22. Ῥοδίον editt. ante Kr. || 35. καὶ ante μέγρι add. E. || 42. ἀπὸ τῶν Κλειδῶν F (?) editt. ante Kr. || 43. ἀπ'] ἐπ' F. || 44. προσκείμενα E Cor. Mein. || 49. ἐλυοῦντα EF, ἐλνοῦντα D, sed σ et ι sec. m. add.; Σελνοῦντα C.
- P. 582, 1. χιλίων ἐννακοσίων] αἰ' F. || 6. δὲ] δὴ Cor. || 14. ἡ Ναγ.] ἦν ἄγιδος codd.; em. Cor. || 16. εἴτα χάρων ἀκτὴ codd., exc. moz. Cf. Ptol. 5, 14 et Stadiasm. § 170. || 17. δ add. Kr. || 26. μετὰ ταῦτα Mein. || 28. Λεύκολα codd.; e Plinio mutavit Cas. || 29. ἥς] εἰς ἦν codd., exc. F. || 32. πλέον w, πλείως x, πλέοντι conj. Cor. Post Κίτιον lacunae signa posuit Mein. || 37. Κουριάς [ἄκρα] conj. Grosk. || 44. εἴθ' ἡ δῆλος; codd., exc. F; ἡ δῦλλος in marg. o. || φησὶ] φασὶ CDhiosz. || 49. δι' ἀερίων moz, διερίων cett. codd.; em. Xyl.; δι' εἰαρινῶν ἔδραμον ζεφύρω malim cum Mein. || 51. Leg. οὐ ζεφύρω δὲ, ut Mein. quoque conjecerat. || 52. οὐτ' ἐν ἀρ.] ἐν ἀριστερᾷ δὲ Tzsch. et Cor., ἀλλ' ἐν ἀριστερᾷ Grosk., perperam.
- P. 583, 6. post ἔχουσα in i adduntur: καὶ ἱερὰ εὐ κατεσκευασμένα. || 9 καὶ ante λιμένα om. Cor. || 13. καὶ om. codd., exc. DF. || 17. Σολοῦς E, Σολοῦς F, Σόλους cett. codd.; em. Tzsch. || 23. Κρομύου EF, Κρομμύων w. || 36. Ταμάσῳ E, Ταμασσῶ cett. codd.; em. Xyl. || 38. χρήσιμος w Cas. || 51. πολλὰ Cor.
- P. 584, 23. τὰ δ' ἀπὸ codd. || 27. καὶ om. codd., exc. DEF.
- P. 585, 4. Οἱ πολλοὶ πολλοῖς codd.; em. Cor.; οἱ ἄλλοι π. Cas. || τοῖς πρ. ἐγνωσμένοις conj. Kr.; asterisco locum corruptum notat Mein. || 14. ἐκεῖνοι δέ γε] ἐκεῖνους δὲ editt. ante Kr. inde a Xyl.; ἐκ. δὲ λέγουσιν conj. Kr. || 21. καὶ om. Cmozxz Tzsch. Cor. || 24. Πανδίοιος ἡ κατ' ἄλλους Πώρου bene conj. Grosk. || 34. Σεμίραμις [διὰ ταύτης] ἔστρ. conj. Grosk. || 37. καὶ om. Cmoz Tzsch. Cor. || 51. Τεάρκον F; καὶ ante ἐκ om. i Cor.
- P. 586, 3. Ὁξύδρακας conj. Grosk. || 15. ἐπελθὼν editt. Eur.; τ' ex Eur. add. Kr. || 17. Νύσσαν codd. exc. C. || 20. Νύσσαν codd. || 21. αὐτόματιαν? Mein. || 23. καὶ M. δ. λέγεται e margine irrepsisse videntur; inclusit Cor.; ej. Mein. || 31. Νύσσαν D. || 36. Σύδρακας F, Ὁξύδρακας Σύδρακας s, Ὁξύδρακας cett. codd., exc. C.
- P. 587, 19. ἦν] ῆ Cor. || 22. Μάλιστα δ' ἐκ Cor. Mein. || 27. ἐσπερία codd., exc. F. || 34. Μᾶον CF, Μάον Dhxz, Ἰμαῖον E. || 40. καὶ om. moz Tzsch. Cor. || 41. ὅσον codd., exc. F. || 53. σχοίνοις em. Cor. || 54. Legendum μυρίων, ut jam Cas. monuit.
- P. 588, 2. δ' ἀντὶ CDFh; τι om. moz, δ' ἂν που mavult Mein. || 8. προσπίπτον codd.; em. Cor. || 13. Κωλιακοὶ legi vult Salmasius ad Solin. p. 783, probabiliter. || 19. διὰ τοῦ πεδίου malim cum Cor. et Mein. || 37. Παλίθεα Cx, Βαλίθεα F. || 41. Ταταληνὴν F, Παταληνὴν editt. ante Kr. || 46. κέγχρον codd., exc. xi et F, qui tamen ον habet supra os. || 47. ὄρυζαν CDFhw, ὄρυζον E. || 50. Αἴγυπτον [ζῳοῖς] conj. Grosk. || 51. ἐν ποταμῷ E.
- P. 589, 6. Κονίσκους E. || 7. Leg. πεντακισχιλίων, monente Grosk. || Dein Αἰθιοπίαν [πλάτος δὲ πεντακισχιλίων] e Plinio conj. Bernhardus ad Eratosth. p. 97, idque rec. Mein. || 10. εἰδοποιήσουσι Cor., Mein., probabiliter. || 16. « κατεσκευασμένων Tzsch. de conj. Is. Vossii (ad Melam, 3, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enuntiatī forma satis liquet; recte e contrario videtur coniecisse Salmasius ad Solin. p. 781 καὶ ante μητρῶν esse omissum. Sed ne ita quidem cur ἀμφοτέρωθεν additum sit liquet, ac nescio an majus quoddam ulcus latet, ad quod detegendum facere videntur quae Plinius (6, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur haec: Quondam credita (Taprobane) XX dierum naviga-

- tionē a Prasiana gente distare, mox, quia papyra-
ceis navibus armamentisque Nili peteretur, ad
nostrarum navium cursus VII dierum intervallo
taxata. Mare interest vadosum senis non amplius
altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profun-
dum, ut nullæ ancoræ sedeant: ob id navibus
utrimque proræ, ne per angustias alvei circumagi
sit necesse. Inde suspiceris proræis vel simile quid ex-
cidisse post ἀμφοτέρωθεν.* » KRAMER. *πρωραις* rec. Mein.
Ac sane ἀμφοτέρωθεν istas naves a Strabone indicari
verisimillimum est; ceterum quid sibi velint verba ἐγ-
κοιλίων μητρῶν χωρὶς me non intelligere fateor. || *μητρῶν*
μήτρων DFh. || 25. τὸ inseruit Cas. || 31. ὅπ' αὐτῶ codd.;
em. Kr. || 40. καὶ ante μάλλον om. Ei. || 41. τοῖς δὲ τῆς
Ἀσίας codd.; em. Tyrwh. || 44. ποταμοὺς add. Grosk. ||
48. Ὑασιῶν i, Ἰππασίων e Cas. conj. Tzsch.; Ἀσπασίων
e Schmiederi (ad Arrian. Ind. p. 6) conj. Cor. Intelli-
gendi sane sunt Ἀσπάσιοι Arriani; sed fort. recte Tzsch.
conj. Ἰππασίοι, siquidem *asp* significat Ἰππος. || Ἀσσα-
κανοῦ] Μουσικανοῦ codd.; em. Cor.
- P. 590, 8. Πατταληνὴν *moz*. || 12. ἀπὸ γαίης codd.; em.
Cor. || 14. αὐτοὶ codd.; em. Xyl. || 18. στρατεύοντος
CDFi, στρατεύοντα E, στρατοπεδεύοντος cett. codd.; em.
Tzsch. || 24. τοὺς δὲ F (?) *xz*, Tzsch. Cor. || 29. ὑπὸ]
ἀπὸ codd.; em. Cor. || *τυχόντος* E, ψύχοντος cett. codd.
|| 35. πτίσσεσθαι CEFxz et pr. m. D, in quo sec. m. cor-
rect. πτίσσεσθαι; πτίσσεσθαι sw, βαπτίζεσθαι m. || 39. μὴ
inseruit Cor. || 40. βοσκόρου ὃν φησι codd.; em. Cor. ||
41. σῆτος Epit.; σεπτὸς codd. cett. || 52. Πατταληνῆς m.
- P. 591, 21. δίσπορον hi. || 36. κναφάλων codd., exc. CF. ||
37. σάγην codd.; e Salmassii conj. em. Tzsch. || 40.
καὶ] οὐ codd., exc. EFx; γὰρ om. x Tzsch. Cor. ||
41. Verba συντίθεσθαι... καρποῦ om. codd., exc. EF.
Eadem legit Eustath. ad Dion. 1125. || 43. καὶ inclusit
Cor., om. Mein. || 48. δένδρα εἶναι τινα editt. ante Kr. ||
49. κατωφερῇ *moz*. || 51. διαδοθέντα E, διαδύντας et
deinde ἀναδύντας Cor. || 52. ἀναδοθέντα codd., exc. h.
|| 53. κατακαμψθέντα codd.; em. Cor.
- P. 592, 1. γενέσθαι codd.; em. Cor. || 9. « οὐ μεγαλολεπι-
σματαποῦς C (in hoc e supra antepænuultimam add. et
ποῦς scriptum est) DFh, οὐ μεγάλα λεπίσματα πῶς ἔχον
i, οὐ μεγαλοπεριπλισματαποῦς s, οὐ μεγαλοπεριπίσματος
ποῦς w, οὐ μεγάλους λοβοὺς *moz*, οὐ μέγα λοβοὺς μεγά-
λους x (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur; v. Fal-
coneri nott.), μεγάλους λοβοὺς E, οὐ μεγάλους λοβοὺς
λεπίσματα κάρπους Ald., οὐ μέγα μεγάλους λοβοὺς Tzsch.,
μεγάλους λοβοὺς Cor.; unice vera esse ea quæ scripsimus
facile apparet; λεπίσματα inter versus primum additum
ad λοποῦς in ordinem postea ita receptum est ut mon-
strum illud efficeretur. » KRAMER. || 15. δὲ ante δένδρων
add. Cor. || 20. Αὐτ' μήτ' cum Cor. leg., aut lin. 21 μὴδ'
cum Mein. || 21. ἄλλο τι τῶν F. || 26. γε] δὲ vult Mein.
|| 26. ἤ δὲ] ἤδη codd.; em. Cor. || 39. μεγαλορυεῖν codd.;
em. Xyl. || 41. πεντάδουμα Cor., coll. Gellio 10, 2 et
Aristot. H. An. 7, 4 et De generat. an. 4, 4. || 43. κατα-
λιπόντων codd.; em. Cor. || 46. περιεψέτο F, πυρὶ ἐψέτο
Di, πυρὶ ἐψέται cett. codd.; em. Kr.
- P. 593, 14. μοφαῖς] ὁμοφαῖς conj. Porson., φοραῖς Lobeck.,
ὁρμαῖς Mein.; dein πυρὸς [θάλλει] conj. Grosk., πυρὶ
Kram. Fort. κάρραις... πυρὶ leg. est. Κάρρη et κάρρος
sunt siccae stipulae; ap. Herodotum κάρρη vocantur con-
voluti tenuisque cortices (de la cannelle). || 22. τὴν
ἐαυτοῦ CDFhiw, τὴν αὐτοῦ Emoxz; em. Cas. || 24. πε-
πυσμένως Dh (in li. ei supra u); πεπεισμένους xz, πεπει-
σμένως cett. codd.; em. Mein. || 26. διάθεσιν codd., exc.
F. || 28. λέγεται] γίνεται? Kr. || 35. δέδεκται CDhixzgv,
sed gv in marg. δέδοκται. || 48. μέσον *moz*, μέσῳ cett.
codd.; em. Cor. || 49. πρώτα Cor. ex Odyssea.
- P. 594, 25. εὐθὺς] αὐθις Cor. || 27. κατὰ] καὶ κατὰ codd.;
em. Cor. || Πλιγύριον s et marg. CF, Πληγήριον *moz*.
|| 28. Γώρυδα i Cor., Γώρυδι cett. codd.; Γωρυδάλην πό-
λιν Ald. Pro Γωρυ ΔΙ leg. puto ΓώρυΝ. || ἄλλην] ἄλλη
πόλει x. || 29. Βαρδαβήνην Dh, Μανδοβήνην F. || Γαρδα-
ρίτιν F. || 37. τέμνοντας] τράνοντας s, θραύοντας w. || 39.
προτῇ E, προῖδσιν cett. codd.; em. Cor. || 53. τοῦτοιν τοῖν
δυοῖν (δυεῖν Cor.) ποταμοῖν editt. ante Kr. || Βασιανοὶ
Dhi.
- P. 595, 1. Πάσιοι w, Ἰππασίοι Tzsch., Ἀσπάσιοι Cor. ||
Ἀσκακανοῦ Dh. || 2. Μάσσογα] Μάσσαγα Tzsch. et Cor. ex
Arrian. Exp. 4, 26, 1; Μάσσσχα Arrian. in Ind. 8. et
Diodor., Mazaga Curtius. || 3. Πευκολαεῖτις CDEF || 5.
Πευκολάστις w. || ζεύγματος γενομένου *moz*, Cor. || 13.
φασὶ δὲ τινες εἶναι Dhi. || 15. Ἀβυσάρου sw, Ἀβισάρου
o || 16. ὀγδοηκ.] λ' E. || 21. ἀποδέχονται Ald. Cor. ||
ὑπερβαλέσθαι z Cor. || 22. λέγειν codd.; em. Cor. || 35.
Βουκεφάλαν E || 44. εἶναι] ἐστὶ *moz* Cor. || 50. δένδρου x.
- P. 596, 1. ἀπολειφθῇ CDixw, quorum in Dh dein correct.
ἀποληφθῇ; ἀληφθῇ z, ἀλειφθῇ mo Cas. Tzsch., ἐπαλειφθῇ
Cor.; καταμῦσαν δ' ἀποληφθῇ τὰ βλέφαρα conj. Kr. || 6.
Καθέαν codd.; em. Tzsch. || 11. Καθέα codd. || 20. ἄλλως
codd.; exc. his. || 23. Καθέων codd. || 27. ἀφίσταντο codd.;
em. Cor. || 40. προσαφέντος CFwx, προσαφέντα *moz*. ||
41. αὐτῶν] δ' αὐτῶν codd.; em. Cor. || 53. τὸ ναύσταθ-
μον Dwx Cor. || 54. ἡρτικροτι (sic) F, ἡρτικρότι C (inter
versus addens συνεκρότει), ἡρτικρότη Dh, ἀρτικρότη i,
συνεκρότει cett. codd. et editt. ante Kr.
- P. 597, 7. εἶναι codd., exc. DF. || 7. πάρεξ DF, sed in marg.
πέριξ. Ceterum verba καὶ πολλὰ ... πέριξ e margine irre-
psisse censeo cum Kramero; eiecit Mein. || 24. Σίλβαι
moz. || 25. Σιδράκαι Dhi, Ὀξυδράκαι E. || 27. Ὀξυδράκαι
codd., exc. F, qui tamen ipse quoque in margine habet
Ὀξυδράκαι. || 30. σαβοῦτα σινδοναλίαν *moz*, σαβοῦτα σιν-
δολίαν sw, σάβου τὰ σινδοναλία CDFh Tzsch. Cor.; Σά-
βου [ἥς μητρόπολις] τὰ Σινδόμανα Groskurd. coll. Arrian.
6, 16, 5; οὐ inseruit Kr. || 33. Πατταλ. *moz*, et sic in
sqq. || 39. διακοσίων] εἴκοσι conj. Grosk.; ἑκατὸν προπο-
nit Kr. coll. Arriano 5, 20. || 48. τοῦ ποταμοῦ conj. Cor.
|| 49. ἀπὸ γέας CFmoz, ἀπὸ γαίης Di, ὑπογαίης i, ἀπο-
γαίης sw; em. Cas. || 50. τούτους om. i. Cor. || 52. αὐ-
τὴν [πολλῶν ἔνεκα], ὧν conj. Grosk. || 54. καὶ τοι e
conj. Mein.; καὶ γὰρ codd.
- P. 598, 10. τοῖς πολεμικοῖς codd., exc. EF; τῶν πολεμικῶν
Tzsch., Cor. e Planude. || 21 ἐπ'] ἐν Cor.; pro κήτῃ fort.
λέγει scribendum esse opinatur Kr.; ante μεγέθους exci-
disse λέγει περὶ conj. Grosk.; μέγεθος pro μεγέθους conj.
Cor., Kr., Mein. || 31. τοῦ Ἐρανοβόδα ποτ. conj. Schnei-
der. ad Arrian. Ind. c. 10; τοῦ Ἐρανοβόδα], ἄλλου π.
mavult Kr., τοῦ ἄλλου ποταμοῦ Ἐρανοβόδα] scr. Mein.
|| 39. δεῖ codd., exc. F. || 41. Σαδρόκοττον CDFimoz. ||
44. Ἡρώδης *moz* Guarin.
- P. 599, 23. Σίλαν Epit.; Σιλίαν cett. codd. || 24. οὖν [οὐκ]
ἀπ. Cor. || 26. καίπερ καὶ ἀέρων codd., exc. DFw. || 43.
καὶ περὶ ζώων καὶ πολιτείας codd.; em. Cor. || προσφέρει
codd.; em. Cor. || 51. ἤ] καὶ w Cor.
- P. 600, 38. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ *moz* Cor. || 40. τοὺς] οἱ *moz*
Tzsch.; καὶ ante ὑποδύντας add. Dhimoz. || 48. ἔχει] ἴσ-
χει F Mein.
- P. 601, 14. εὐτιθασσεύτους codd., exc. Fz. || 17. ζυγῶν codd.,
exc. CDFh; || καὶ καμ.] ὥς καὶ x. conj. Tzsch. Grosk.,
ἀχαλίνους Cor.; nihil tentarunt Kr. Mein. Fortasse sana
est vulgata; nam elephantos sub jugum duci currus
mentione auctor jam significaverat. || 19. Verba οὗτος ὁ
λόγος ... καὶ ἐλέφαντα fort. glossatoris esse censet Mein. ||
20. μόνον codd.; exc. F; κτῆμα εἶναι codd., exc. F. ||
27. θηρίων codd.; em. Kr. || 28. ἔχοντες ζῶντες codd.;
em. Kr. || ὀρύττουσι Eh. || 29. σωρεύουσι E; ἀσπάλακες

- editt. ante Kr. inde a Xyl. || 35. περισπωμένων *x* Cor. || 47. μακρότητα *F*, σμικρότητα *moz* Cor. || 53. γίνοντο? Mein.
- P. 602, 7. θρύοις *CDEFhisw*, θριγγίοις *x*, θριγκοῖς Cor. || 19. μέχρι τῶν ὁρῶν conj. Grosk.; μέχρι Οὐρῶν conj. Cor.; quoniam Uros quosdam Indi accolat commemorat Plinius 6, 20, 23 § 77; urbis nomen latere putat Tyrwh. || 32. πέμπτον [δ'] ἐστὶ recte Mein. || 35. ἡ] εἴη codd., exc. *z*.
- P. 603, 15. Leg. τέταρτοι δ' οἱ cum Mein. || 26. τιμῶν] τιμῶν e Kr. conj. Meinek. || 32. τῇ στρατιᾷ Cor. Mein.; recte. || 35. κώδωνα Cor. || 53. γενομένους codd.; em. Tzsch. || Σαδροκώδων *moz*.
- P. 604, 3. χρωμένων? Mein. || 5. εὐ πράττειν codd., exc. *F*. || 7. κριθίνου Cor.; vel κριθίνου vel κριθῶν vult Kr. || 10. ἐπιθήκης codd.; em. Tyrwh. || 14. οὐδ'] οὐκ *moz* Cor. Mein. || 19. γυμνασίων *E* Cor. Mein. || 30. εὐπαθείας *i*. || 51. τῶν γε μὴν codd.; em. Cor.
- P. 605, 5. ἐκτὸς *CDFmosw*. || 31. μὴδ' ὧς codd.; em. Cor. || 36. Σανδρόκοτον *CFz*, Σαδρόκοτον *x*. || 41. ἀναπν.] τὰς ἀναπν. *x* Cor. || 46 et 48. τε] δὲ codd.; em. Kr.
- P. 606, 1. ὧς recte om. *mz*. || 8. μόνοις αὐτοῖς φνομ. *F*. || 10. τοῦ Εὐφρ. codd., exc. *DFh*. || 22. περὶ incl. Cor. || 24. Γερμᾶνας *moz* Epit.; Σαρμᾶνες dicuntur ap. Clem. Al. Strom. I, p. 305. || 55. μάλλον add. Cor. || 27. λόγων *CDFh*, λόγον cett. codd.; em. Tyrwh. || 48. Verba ἀν ... παρασκευάζεσθαι om. *moz* Guar.; ἀναδουλοῦσι τε τὴν ἐκ τέκνων (ἣν add. Ald.) μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν cett. codd., in quibus μὴ ἔ. δούλους est glossa verbo ἀδουλοῦσι adscripta; ἀν ἀδούλοις οὖσι e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.
- P. 607, 4. καὶ om. *moz* Cor. || 14. γεννητὸς *C* Cor. || 16. διαπεφύτηκεν *F*, διαπέφυκεν conj. Cor. || 25. Γαρμᾶνας *F*, Γερμᾶνας cett. codd. || 27. ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ *moz* Tzsch. Cor.; οὐσας post ἐσθῆτος add. conj. Kr.; ἐσθητοὺς φλοιῷ δένδρεϊ conj. Mein. || 32. καὶ inclusit Cor. || 33. ὑγραύλους codd., exc. *E*. || 45. καὶ recte om. *oz*. || 47. καθ' ἑδου *moz*. || 48. ὁσιότητα [τείνειν] Cor.
- P. 608, 8. βούλωνται *z*, ἀν βούλωνται *x* Tzsch. Cor. || 8. καὶ add. Cor. || 18. βούλοιτο Cor. || 27. ὄχλῳ codd., exc. *CFx*. || 35. εἴρηται δὲ καὶ Cor. Verba εἴρηται ... ταῦτα f. delenda esse putat Mein. || 46. εἴκοσι] ὀκτὼ *F*.
- P. 609, 21. Κάνδανιν *E*. Aliis est Δάνδαμιν. || 22. τὸν] τῷ *z*; τῷ ... ὑβριστῇ ... κατηγορήσαντι e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor. || 36. διαφέροι e Kr. conj. Mein. || 37. φίλον codd., exc. *E*. || 40. Ταξίλη] τάξει ἡ codd., exc. *E*. || συμβασιλεύσαιεν *Dhi*, συμβουλεύσαιεν Planud., Tzsch. || 44. λέγει, κελεύει codd., exc. *DFh*. || 48. ἀν add. Cor. || 54. περιτύχῳσι codd., exc. *E*.
- P. 610, 2. αὐτῷ conj. Grosk. || 19. τρίπηχυν *D* ex correct; τριπύχη codd. || 30. πληῖσαι codd.; em. Cas. || 40. λιθείαν *hoz* Mein.
- P. 611, 6. ἡκε] εἶχε codd., exc. *F*. || 7. ἐν μὲν τοῖς codd., exc. *DFh*. || 13. Κάλλανος *DF*. || 19. μήτε] μηδὲ codd.; em. Cor. || 50. ὃ *moz*, ὧν cett. codd.; Kr., Mein., fort. recte; πόθος pro κόρος leg. suspicatur Kr., coll. Arrian. 7, 2, 3. || 22. ἀποθανὼν *E*, ἀποθανὼν *E*, ἀποθανόντι cett. codd. || 23. ἀπὸ] Leg. ὑπὸ cum Cor. et Mein. || 39. καὶ ante τρ inclusit Cor. || τε] δὲ codd.; em. Cor. || 42. Sex fere literarum spatium vacuum relictum in *CDEhg*; καὶ ασοὶ *v* *w*; καὶ παρδάλεις *s*, καὶ ἄρκοι καὶ παρδάλεις *i*, καὶ θηρία παρδάλεις *x*; καὶ θηρία ασοὶ Tzsch.; καὶ θηρία ἄρκοι Cor.; καὶ θηρία βόνασοι e Tzsch. conj. Grosk. || 46. ἀπειργηται codd.; em. Schneider. ad Aelian. An. 12, 22. || 49. καστρέα *Dh*, κάτρεα *F*.
- P. 612, 5. καὶ ante τοὺς add. codd., exc. *DFh*. || 8. ἐτῶν om. codd., exc. *E*. || καὶ γυναικας δὲ codd., exc. *DF*. || 11. καθειμένους *CDEFhix*, καθημένους *w*, ἐνημμένους *moz*. Cor. || 21. Οἰδάνην] *Iomanem*, quem dicit Plin. 6, 17, 19, indicari putans, Οἰμάνην conj. Cor.; potius Ἰομάνην leg. videri censet Kr. At dubium vix est quin Cēdanes, crocodilos et delphinos alens, idem sit cum eo qui Dyardenes vocatur apud Curtium 8, 9, 9: *Dyardenes* (*Deardenes* var. lect.) *minus celebrer* (sc. quam Indus) *auditu est, quia per ultima Indiæ currit; ceterum non crocodilos modo, uti Nilus, sed etiam delphinos ignotasque aliis gentibus belluas alit*. Itaque pro Οἰδάνην legendum videtur Διοιδάνην vel fort. Διαρδάνην. Literæ ΔΙ, præcedente Ν, facile exciderunt. Ceterum intelligendus videtur hodiernus *Brahmaputra* fluvius, quem et in Gangem influere et suo ostio in mare exire dicere licebat. || 21. καλεῖν codd.; em. Cas. || 42. φασὶ codd.; em. Cor. || 44. Post *κακοπραγία* in *w* adduntur: τοὺς δὲ διὰ ἄλλην τινὰ δυστυχίαν. || 48. ἐπαλλειμμένον, *F*, ἐπαλληλειμμένον cett. codd., exc. *D*. « Fortasse hic quoque ut p. 650 ed. Cas. scribendum est λίπα ἀλληλιμμένον. » KRAM.; λίπ' ἀλλήλ. rec. Mein. || 49. ζαρμανοχάνης *x*, ζάρμανος χήγαν *w* Cor. || Βαργόσης] Βαργώσης *Dh*; an. Βαρυγώσης? Βαρυγάζης? || ἀπαναθανάτισας *D*, literis αν semierasis; ἀπαθανατήσας *Cmoz*; ἀποθανατίσας *F*; hoc in latinis expressum est; idque in græcis quoque reponi velim pro specioso isto ἀπαθ.
- P. 613, 11. Πατταλήνης *Cmoz* || 22. δισχίλιοι codd.; em. Kr. || 24. πλὴν om. codd.; exc. *Ez*. || 26. καὶ τὰ θρ. *Dhi* Tzsch. Cor. || 32. πίπτουσι *CDhosgw* (in *gw*. add. γρ. πτήσσουσι), πήττουσι *ixz*, πίπτουσι *F*, πτήσσουσι Ald.; πίττουσιν em. Casaub.; ceterum scrib. erat πτίττουσι cum Mein. || 36. ἐπιτριβέντα, et ἀπο supra ἐπι add., *C*; ἀποτριβέντα cett. codd.; em. Cor. || 40. καὶ om. *z*.
- P. 614, 3. λιμνάζοντα *Dhi*. || 12. ἐχούσης codd.; em. Tzsch. || 13. χειρούμενοι codd.; em. Grosk. || 16. νεαρχικυβερνήτης *C*. || 28. ὁμοίως] ὁμῶς codd.; em. Cor. || 29. ἐπέλιπε] δ' ἐπελ. Cor. || 30. κατελίπετο Cor. || 32. φασὶ] φησὶ Cor. || 40. πρὸς τῷ om. *moz*. || πρὸς τὸ cett. codd.; em. Cor. || 46. κατὰ τὸ δίψος *moz* || 47. ὧς ἀν] καὶ ἦσαν Cor.; ἔως ἦσαν Grosk. || 52. ὑπὸ om. codd., exc. *moz*.
- P. 615, 6. δὲ om. *moz*, τε cett. codd.; em. Cor. || 8. δ incl. Cor. || 16. ἐπὶ τῆς γῆς *CDhiw*. || κεχυμένη] ἐστρωμένη *CDhiw*. || 22. ἀπέκτενον *DF*, ἀπέκτενον cett. codd.; em. Cor. || Ὀρίταις *F*. Kr. Mein., et sic ubique. || 33. Ὀρῶν *C*, Ὠρῶν *F*, Ὠρῶν *Dh*, Ὠρειτῶν *x*, Ὠριτῶν Tzsch. Cor.; cf. Arrian. 6, 18: ἐξ Ὠρῶν ὀρμηθεῖς, et *Ori* ap. Plin. 7, 2. || 47. ὄρεσιν *Emoz*.
- P. 616, 2. Ὀρόσπανα codd.; em. Cas. || 3. ἐπὶ] διὰ codd.; em. Grosk.; καὶ Cor. || 6. ἡ λοιπὴ] ἡ λοιπὴ *CDFhi*, ἡ λοιπὴ *sw*, ἡ λ. *moz*, ἡ ληπτὴ Ald.; ἡ λοιπὴ e Xyl. conj. Tzsch. Cor. Kr. Mein. || 9. τρισχίλιους *Di* et *pr*. m. *h*. || 12. τὸ add. Grosk. || αὐτῶν codd., exc. *x*. || 14. γὰρ ἀν, σὺν codd. exc. *Fz*. || 23. Γεδρωσινὸι *CDhi* || 25. ἐκ μέρους ejicienda puto cum Kramero; ἐκ μέρους ὄντων παρὰ conj. Grosk. || 35. ἄρκτον] ἀριστερόν codd.; em. Kr. || 37. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. *E*; ἐπὶ τῶν Cor. || 44. Παρθυνῆς *DFh*. || 44. Ἀριανὴν] debebat Ἀρίαν, monente Corayo; Ἀρίαν rec. Mein. || 45. Φιλώτας *EFh mwxz*. || 46. εἰς Βάτανα *Dh*. || 54. Ἀραχώτας *E*. || εἶτα] ἦτοι codd.; em. Cor. Idem in not. leg. suspicatur: εἶτ' ἐπὶ τὴν τῶν Π.; Grosk. voluit: εἶτα διὰ τῆς τῶν Π., quibus nihil opus est.
- P. 617, 7. « τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων om. *E* (sed spatium vacuum relictum est quod tribus verbis sufficiat.) *moz*, τοῖς Βακτρίοις βαρβάρους *iwx* Cor., qui tamen hæc verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.; excidisse tamen nonnulla recte statuit Groskurdus, quæ conjectura assequi vix poteris; fuisse tamen in his suspiceris fere hæc: τὰ δὲ πρὸς ἑὼ Σογδιανὰ, de quibus cf. p. 514. 517 ed. Cas. » KRAMER. Pro consilio scripto-

- ris satis erat h. l. memorasse τὰ πρὸς ἐσπέραν προσάρκτια. Quare Sogdianæ mentionem non adeo desidero. Scripserit Strabo : Βακτρία [καὶ ἡ τῶν ὁμόρων vel potius καὶ ἡ τῶν ὑπὸ] τοῖς Βακτρίοις βυρθάρων (f. pro βαρθάρων erat Μαργιανῶν). Similiter supra Ariam conterminam esse dixit τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ ὑπὸ Στασάνορι τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν || 15. Ἀδραψα] Δάραψα Cor. || 18. « Χοαρινὴν C, Χωαρινήν Dh, quod Tzsch. et Cor. rec., coll. p. 514 ed. Cas.; sed quæ ibi commemoratur Choarene ab hac regione plane diversa est. » KRAMER. Aliunde de hac Chaarene nihil constat. Ni fallor, Gandarum regio memoratur, et in τὴν Χααρινήν latet τὴν [Γα]νδαρινήν, quam Γανδαρίδα vocat, p. 594, 29. || 30. Ἀριανῆς] Ἀρυνῆς F, Σαρυνῆς Dhi. « Ἀριανῆς cum nullo modo ferri possit, Grosk. conjecit Καρμανίας infelicitissime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. » KRAMER. Imo Ἀριανῆς h. l. pro Ἀρία dicitur eodem modo quo p. 616, 44, sive auctoris negligentia sive errore librariorum. Ab Ariæ Alexandria ad Indum per Arachosiam via sec. Strabonem est 9000 fere stadiorum; quem numerum habes in sqq.; nam recte monuerunt viri docti pro μυρίων ἑννακισχιλίων, quod nihili est, legendum esse μ. [ῥ] ἐ. || 28. διὰ τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν Cor., præeunte Xylandro. || 35. ἀθρόων mavult Kr. || 51. τριῶν καὶ om. E; πηγῶν δύο καὶ ἐβδομήκοντα Epit.; εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυίων sec. Arrian. Ind. c. 30.
- P. 618, 14. ἐκπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν κραυγῇ x; hinc Grosk. : παραπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν. Quod etsi non recipiendum sit, tamen simile quid Strabo scripsisse videtur. Apud Arrianum legitur (Indic. c. 31) : μὴ κατασχεῖν μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς μάλιστα ἐν χρῶ παραπλώοντας. || 10. γὰρ ἂν αὐτῷ x. || 11. ἂν additum ex moz. || 15 Verba παραλίας etc. τῆς τοῦ Ἰνδοῦ om. codd., exc. EF. || 17. ποιήσας codd.; ποιήσαν editt. ante Kramerum, qui dedit ποιήσασα. Groskurdus ita : θάλατταν * [τὸ δεύτερον δὲ βλέπει πρὸς ἐσπέραν, τὸ Ἀρμῶζον καλούμενον] ποιήσαν δὲ etc. || 21. ἐν ex E add. || 33. Πατακηνῇ CDFhi. || 39. ὄνπερ] ὄν πέρσαι codd.; ὄνπερ καὶ e Bertrami conj. Cor. || 43. καὶ additum ex vz. || 49. οὐ add. Cor.
- P. 619, 5. τρίτη codd., exc. Ex. || 7. ἀνεμῶδες codd.; em. Tyrwh. || 10. Ὀρέκτιν Dhi, Ὀρόντιν supra add., in h, Ὀρέκτιν F et in marg. Πάστιν, ita tamen in litera ante p exciderit; Ὀρόντιν g et in marg. γρ. ἡ Ὀρέκτιν ἡ Ἀράστιν; Ὀρόαντιν s. || 16. Post ὀκτακισχιλίων exciderit ἡ καὶ ἑννακισχιλίων. Cf. p. 66, 45. Præterea Mediæ mentionem excidisse putant Groskurdus et Kramerus. Quamquam non est necessaria. || 18. δισχ.] Legendum τρισχιλίων, ut monuit Grosk., coll. p. 525 ed. Cas. || 19. Περσαίπολιν codd., exc. E. || 21. δὲ] τε codd. || 22. Παστιχορεῖς DE, Παστιχορεῖς h. || Ἀχμενίδαι F. || 24. Μαραοὶ codd.; em. Cas. || 34. κρεῖττον] κρεῖττον δν conj. Cas.; ὡς κρεῖττον Kram.; τρίτον Tyrwh., Cor., fort. recte. || 37. τέτακται codd.; em. Cor. || 44. Βαδᾶν] Βανδᾶν moz. Pro Βαδᾶν legendum esse suspicor Βαδᾶν seu Βαλῆνα, i. e. βαλῆνα, regem, siquidem fluvius iste hodie vocatur *Nahr el melech*; nam *melech* (μᾶλχος) regem significat. || 45. Δαλιδιακῶν Ald. || 49. τε] Velim δὲ cum Cor. et Mein.
- P. 620, 6. Ταόκην] Ὠκην Dh, Ὠκην (Ὠκὴν F) cett. codd.; ex Arriano et Ptolem. em. Cas. || 15. [ῥ] κατὰ ζ. Cor. perperam. || 18. δισχιλίων conj. Gosselin. || 26. Εὐλεον CDhoxz. || 28. μὲν] δὲ C; om. Cor. || 32. ἄλλοι om. Cor. Potius λέγουσιν ἄλλοι delenda esse, utpote ex sequentibus orta, et præcedentia ad unum Polyclitum pertinere probabiliter statuit Kramerus. « Præterea χιλίους excidisse ante ὀκτακιστίους suspicantur conjectura parum firma Gosselin. et Grosk., coll. Arrian. Ind. c. 42, Plin. 6, 27. 31. Fortasse intelligenda est Ἀγινίς κόμη illa, quam ad Tigris ostia sitam atque D stadia Susis abesse tradidit Nearchus : v. § 5 et Arrian. Ind. c. 42. » KRAMER. || 34. καὶ] κατὰ Cor. Mein. || 45. ἐξάκοντα F; legendum ἐξακιστίους, ut bene monuit Kr. || 49. τὴν Σουσ.] Excidisse Ἀγινίον, nomen istius vici (v. Arrian. Ind. c. 42), conj. Cor., Grosk., Kramer., probabiliter. || 51. καὶ om. editt. ante Kr. || 52. γῆς] τῆς codd.; e Cas. conj. em. Tzsch.
- P. 621, 11. Κοπράτης E, uti est ap. Diodor. 19, 18. || 14. μετέβαλε e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 15. ὁ ante βασ. add. editt. ante Kr. || μετονομάσας Κύρον Cor. || 17. Περσαίπολις codd., exc. DEi. Verba μετὰ... μεγίστη πόλις unus exhibet F. || 20. Παρετάκων CDFh. 24. || Περσαίπολις... Περσαιπόλει codd., exc. DEh. || δι' οὗ] δ' οὐ codd.; em. Tyrwh.
- P. 622, 4. τοῦ] leg. τῷ ex moz. || 5. ἐπίγραμμα i. || 6. γενόμεν codd.; em. Xyl. || 19. τὸ om. Cor.; ἡρεῖτο βασιλεῖον conj. Grosk. || 22. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. || 33. καὶ additum ex Eiw. || 34. ἐκεῖνος] Quæritur an negligentius dictum sit, an corruptum. || ἀλεαίνεσθαι ἀλήθεσθαι moz Ald., φρύγεσθαι Epit.; ἀλλεσθαι bene Cor. et Mein., coll. Plutarch. Alex. 35, Theophrast. De pl. 8, 11; vulgatam tueri studet Kr. || 41. κάχρως F Epit., κάγχρως E, κέγχρως CDh, κέγχρως moz Ald. || 42. τὴν inclusit Cor., om. Mein. || 43. μικροῦς Xyl., Tzsch. || 53. προσελαύνουσι E.
- P. 623, 2. ἐκκαιομένην moz, Cor., ἐκκεκαυμένην Ald. || 9. ἄτε σεσιδηρωμένους CDFhi, ἄτε om. moz, κατεσεσιδηρωμένους x; e Cor. conj. em. Kr. || 11. Verba τοιαύτη ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος* διὰ τοῦτο γοῦν in codd. leguntur lin. 33 post vocem τοιαύτη. Nostro autem loco codices post vocem μεσόγαια habent hæc : πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοι* ἄλλως συνέβη, quæ iterum habes lin. 29, unde, nescio quo errore, huc translata sunt. || 15. εἶχεν] ἔχεν codd.; em. Kr. || 18. Σιτακηνῇ DEFh. || 34. δ' add. Cor. || 41. καὶ ἄντε παραστ. add. editt. ante Kr. inde a Cas. || 51. ἐπιχέοντες moz; καταχέαντες editt. ante Kr. || 52. ἐπιθέντας Dhi.
- P. 624, 1. ὕδατος [καθαροῦ] αἰμ. Xyl. || 3. ὑφάπτουσι e correct. z; inde ὑφάπτουσι μο; ἐφαπτόμενοι ὑφάπτουσι fort. recte Cor., collatis Phœnicis versibus ap. Athenæum p. 530 : Οὐ παρὰ Μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν, Ὡσπερ νόμος, ῥάβδοις τοῦ θεοῦ (sc. τοῦ πυρὸς) ψαύων. || 5. οὐδ' x, οὐχ cett. codd. || 8. γὰρ] μᾶλλον Dh. ἐστὶ] ἐκεῖ Mein., bene; [κάκει vel ἐκεῖ] ἐστὶ Grosk., Kramerus. || 18. ταῦτα codd.; em. Cor.; ναίτιδος codd.; em. Xylander. || 19. Ὠμάνου DFh Mein. || 21. ταῖς ἄλλαις ἱστορίαις Ald.; τ. παλαιαῖς ἱστ. Cor. || 24. ἐκβάλλουσιν CD moz. || 34. « Mirum est non addi subjectum, sive ὁ νυμφίος sive aliud verbum simile. » KRAMER. Lacuna signum ante παρέρχεται posuit Mein. || 53-54. Verba καλοῦνται... λέγεται ej. Mein.; a Strabone aliena videri jam monuerunt Cor., Grosk., Kr.
- P. 625, 4. σφενδονῶντες Mein. || 9. τῶν [ἄλλων τῶν] ἐν legendum fuerit, monente Grosk. || 15. παρὰ] περὶ E. || 19. [οὗ] ὁ Cor. || 20. ἡ ἰανθινὸν e Cas. conj. Cor. || 28. καὶ om. Cor. || 25. Leg. δειπνοῦσι δὲ cum Eiz Cor. Mein.; καὶ δειπνοῦσι x. || 27. καὶ additum ex x. || 32. προστιόντας codd., exc. D. || 36. οἰωνοβότους w, οἰωνοθρότους cett. codd., exc. w. || 39. Legendum Πολύκλειτος. || 44. ἡ add. Kr.; καὶ Cor. || 46. Verba τὸν Μακρόχειρα... γυνάτων a Strabone non profecta videri monuit Kr.; ej. Mein. || 47. καὶ ej. Cor.
- P. 626, 10. οὐθ' οἱ Cor. || 15. καὶ Νίνω om. moz, Νεῖω CDFhvw, Σούσις i. || 17. ἐπάρξαντες om. moz Cor. || 25. πολλοὺς καὶ πολλὰς (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλάκις F; πολλοὺς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις moz. Pro πολλάκις leg. με-

- γάλοις conj. Kr. || 30 [δ] υἱὸς Cor. || 32. Ὑστάτου Ald. || 36. δέκα] δώδεκα *Dh* Cor., qui ἡ ἑνδεκα uncis includit; recte, opinor.
- P. 627, 4. Νῖνος ubique codd.; em. Cor. In latinis lege: *in qua est Ninus, et Apollonialis*. || 5. Ζάδρον *E*, Ζάγριον *Dhix* Tzsch. Cor.; Χαλωνίτης *D*, Χαωνίτης cett. codd.; em. Cas. || 7. Γαζηνή *D*, Χαζινή *F*. || 10. πολλῆς codd.; em. Kr. || 11. Ἰουδαίων post νῦν add. *sw*. || 12. Ἰουδαίων] Λιθύων codd., nisi quod Ἰουδαίων in marg. *FzC*; καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιθύων Cor. || 20. Ταῦρον] Τοῦτο νῦν Μαῦρον ὅρος φασὶ marg. *Dhmw*. || 29. πολλὰ δὲ καὶ codd., exc. *E*. || 32. συρίγγων] ἄς ἡ ἰδιώτης γλῶσσαν τζερεμπούλους (τοὺς ἐρεμπούλους *h*) θρυλεῖ margo *Dh*.
- P. 628, 2. τῆς] τοῦ *E*. « Mirabilis hæc Sardanapali atque Arbacis connexio, sed mirabilior videbitur propter articulum τῆς: quem mutare cum *E* nemo audebit. Neque tamen id quod unum restat, subaudire licebit ἀρχῆς. Suspiciari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρβάκου, cui errori ansam præbere potuit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. » KRAMER. An μέχρι τῆς [ῆττης vel τελευτῆς] Σαρδαναπάλου [τοῦ καταλυθέντος ὑπ'] Ἀρβάκου? Cf. Ctesias ap. Athenæum p. 528, F: καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆσαι. || Σαρδαναπάλου *CD* Mein. || Ὁρβάκου codd.; em. Cas. || 3. ὕστερον] σήμερον *Dhi*. || 4. Νίνων *CDF* *hiw*; em. Cas. || 5. μετὰ] κατὰ *Es*. || 7. ὁμορος] ὁμοιος codd., exc. *Exz*. || μεταξὺ τὸν Λύκον ἔχουσα *F* Mein. || 9. « καθ' αὐτὴν *CEF*; κατ' αὐτὸν Cor. infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita; neque tamen quæ in codd. leguntur sensum præbent, qui ferri possit: suspiciari possis excidisse καὶ ante & ita, ut hæc verba significant *loca circa Arbelum sita*. » KRAMER. Hoc si significare voluisset Strabo, dixisset, puto, καὶ & περὶ αὐτὴν ἐστὶ. Optimis codicibus innitens lego ἡ καθ' αὐτὴν (vel potius αὐτὰ) ἐστὶ, aut Babylonis sunt aut per se provinciam constituunt, sicuti Aturia. » Quorum posterius veri est similis. || 13. [οὐκ] ἐπίσημος Cor. || 14. γὰρ om. *Ex*. Cor. || 15. Ὑστάτου *moz* Cor. et sic in sqq. || 16. μάλιστα κατὰ τὴν *moz* Cor. || 19. κώμιον] κωμύδριον marg. *F* pr. m. || 21. Ἀσθμονέως *D*. || 21. καὶ τὴν νίκην *E*. || 25. μάχην] νίκην *E*. || 26. Ἀρτακηνή] nomen aliunde non notum; Ἀρβηληνὴ (Ἀρβελίτης ap. Ptolem. 6, 1 et Plin. 6, 13, 16) Cellarius et Grosk.; Ἀδιαβηνή mavult Kr. Fort. legendum Γαραμηνή ex Ptolemæo. || 28. Ἀνέας] sic codd.; Ἀναίας Xyl. Kr.; Ἀναίτιδος conj. Cas.; codd. scripturam non temere mutandam esse monet Grosk. || τοῦ Κάπρου διάβασις] Patet fluvium hunc non eundem esse cum eo qui supra lin. 21 Κάπρος vocatur (v. Ritter *Erchk.* t. 9, p. 520). Res postulat ut sit aut *Gordus* fl. quem Ptolemæus dicit, aut *Dialas* (*Diabas* ap. Amm. Marcellin. 23, 6, 20) s. *Dellas* s. *Sillas*. Quare ante διάβασιν excidisse Διάλα vel Διάλου, deinde vero ex antec. male Κάπρου suppletum esse censeo. || 33. ὁδοήκοντα] Haud dubie ἐξήκοντα Strabonem scripsisse viri docti conjiciunt probabiliter. || 37. ὥστε *Dhi* Cor. Mein.
- P. 629, 27. Leg. [τῇ] Περσίδι cum Mein. || 30. Βαβυλωνί Grosk., Mein. || 23. οὐκ ἀποδέχονται recte, ut vid., Mein. || 52. Ἐλεσηνῶν *F*. Ἀλεσηνῶν cett. codd.; em. Letronnius.
- P. 630, 12. καταρράκτας codd., exc. *F*. || 18. λιμνάζεσθαι *Dhi*. || 42. δυσένχωστον (sic) *F*, δυσεύχωστον cett. codd.; em. Schneider in Lex gr. || 50. [καὶ] τῷ δίψ. Tzsch. || 52. ἀεὶ [δὲ] λυμ. e Cor. conj. Mein. Post. λυμ. codd. addunt γὰρ, exc. *F*. || 54. κλείοντο codd.; em. Kr.
- P. 631, 1. μηδὲ codd.; em. Cor. || 8. συντείνουσιν codd. || 18. τὰ πλ.] καὶ πλ. *x* Tzsch. Cor. || 20. σταθμοῖς *F*, σταδίοις cett. codd. et edit. ante Kr.; σταδίοις χιλίοις καὶ ἑπτακασίοις Corayus e conj. Gosselini. || 39. τοὺς πόρους περι
- sw*. || Πινυόλουρα Tzsch. Cor. || 40. τόπους] ποταμοὺς codd.; em. Cor. || 42. ὑπερεκχύσεις *F*. || 46. γῆν *mw* Tzsch. Cor. || 50. Μασσίου *CDF*, Μασσίου *hiw*, Μασσίου *x*, Μαρσίου *moz*, Κασσίου Ald.; em. Tzsch.
- P. 632, 3. ἐν] αἰ codd.; em. Cor. || 5. Τίγριν [καὶ οὕτως πλημμυρεῖν] e Kr. conj. Meinkius, in seqq legens: εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία. Τὰ [δὲ] λεχθέντα ὕψη etc. || 7. πεδία. Καὶ οὕτως τὰ πλ. λεχθέντα codd. et edit. πλημμυρεῖν aut ejiciendum fuerit aut potius mutandum in πληροῦν; similiter lin. 42 πληροῦται in nonnullis codd. in πλημμυρεῖται abiit. || 18. ἐδήλουν Cor.; ἐδηλοῦμεν codd. || 28. τριακοσιάχεια Ald.; τριακοσιάχεια e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.; τριακοσιόχρα conj. Lobeck. ad Phryn. p. 765; τριακοσιοντάχουν Mein. || 29. παρέχοντα Ald. || εἰ γὰρ αὐτοῦ *E*, καὶ γὰρ αὐτοῖς *x*, καὶ γὰρ αὐτὸν cett. codd., nisi quod ἄρτον additum in marg. *rw*; em. Cas. || 34. τοῦ φοίνικος post ὠφελείας add. edit. ante Kr. || 42. πληροῦται] πλημμυρεῖται *hi*. || 51. προσαχθεῖς *D*, προσαφθεῖς cett. codd.
- P. 633, 1. Leg. aut πινιγέντα σθένυσθαι, aut πινεῖς σθένυνται; hoc habet Epit. || 2. περιχέαι *w* Cor. || 8. δὴ *Dh*, Tzsch. Cor. || 11. καίουσι *CFmoz*. || 18. παρθινὴ codd.; em. Kr. || 32. Σιττακηνή *E*, et sic in sqq. || 33. μέση] μέχρι *E*. || 39. πρὸς [ἐσπέραν καὶ] ἄρκτον e Grosk. conj. Mein. || 42. Ἐλυμάντις *F*, Ἐλυμάτις cett. codd.; em. Cellarius. || 43. Ἐλυμάτιδι codd.
- P. 634, 5. ὁμοίως δὲ [καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας] καὶ conj. Kr.; Letronnius in sqq. ὕστερον aut deleri aut in πρότερον mutari voluit; in πρότερον mutavit Mein. || 13. τὰ Ἀξαρα *F*, τὰ Ζάρα e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 21. Κυρβιανὰ *moz*, Κορβιανὰ *F*, Κορβιανὰ cett. codd., Κυρβιανὴ Cor. || 41. Verba χαλοῦνται... Σακκόποδες (Σακόποδες *F*) suspectavit Kr., ejecit Mein. || 50. ἐπιθυμιάσαντες codd.; em. Grosk.
- P. 635, 10. ἄλλω et ἄλλο et dein τρίτον codd.; em. Tzsch. || 16. μικρὰ codd.; em. Cor. || 26. κεῖται τ. *E*. μεταξὺ codd., Mein. || 38. Θωνίτιν *E*. Epit. || 47. ἐφκει codd.; em. Cor.
- P. 636, 7. Κάρας *moz*. || 8. Γορδύραζα *Dhi*. || 11. Παρθυαίων codd.; em. Wesseling ad Diodor. 14, 27. || 12. αὐτῶν Grosk., ὧν codd. || 13. Σάρισα *moz*; Σάτανα *F*. || 20. ἡ λοιπὴ ποταμία conj. Mein.; Γορδυαία vel Γορδυηνή pro Μεσοποταμία leg. esse putabat Letronnius. || 25. Γαγγεῖτιν *F*, Γαγγῆτιν Dindorf. in Thes. et Mein. || 42. Ἀθόρας Epit. || 43. ὑπ' ἐνίων conj. Grosk.; ὑπὸ τῶν νυνὶ Μαλίων λεγ. conj. Lefr. || 45. διάβασις *F*, ἀνάβασις cett. codd. || 49. Ἐδεσαν *EFxz*. || 50. γὰρ] δὲ Cor. Mein. || 54. καμηλάται *DFhi*, καμηλιᾶται *Cw*.
- P. 637, 1. εὐποροῦντες Cor. || 2. χρωμένας Grosk. || 10. παραβεβλημένος codd., exc. *DFh*. || 12. τούτοις] τοῖς codd.; em. Cor. || 25. Post Πάκωρον excidisse τὸν τοῦ Ὁρώδου παῖδα ex sqq. collegit Letronnius. || 32. Σατραπάδην *D*, Σαρασπάδην cett. codd.; em. Tzsch. || 33. Κεροσπάδην *moz*, Κεροπάσδην cett. codd.; em. Tzsch. || Φραάνην codd., exc. *x*. || Βοώνην codd.; em. Tzsch. || 36. ἐπιτάβη Kr.; προσλάβη *moz* Cor.; ὑπολάβη cett. codd.; ὑποβάλῃ conj. Cas. || 45. Verba inclusa a Strabone non profecta esse videri monuit Kramer.; ejecit Mein. || 47. χιλίων καὶ add. Tzsch., coll. Plin. 5, 12, 13. || 51. Αἰγυπτίῳ Epit., Mein., recte; inclusa ex Epit. addita sunt.
- P. 638, 6. καὶ Σύρους om. codd., exc. *E*. || 17. τῇ Κομμαγενῇ *moz*, Tzsch. Cor.; τῷ Κομμαγενῷ cett. codd. || 30. διήρητο pr. m. *D*, διηρεῖτο cett. codd. || 32. εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγενή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγενή καὶ ὁμοίως ἡ Παράποταμία conj. Grosk. || 46. ἀπογόνους *Ei*, ἀπογόνους *w*, ἀπὸ γένους cett. codd. || μικρὸν *F* Mein. || 48. κασιόφ codd., exc. *oz*.

- P. 639, 30. Βέρροια *DEHiz*. || 33. Καριστίδος *w*, Κυριστίδος cett. codd.; em. Xyl. || 34. Κυρρίστικη codd., et sic in sqq. || 39. ἱερὸν post καλούμενον add. *Dh*, unde rec. Cor. et Mein. || 42. Γινδάρω] τὴν δάρων *D*, Τηνδάρω *C*, Τινδάρω cett. codd. || 52. Φαρναπάτην e Dion. Cass. 48, 41 et Plut. Anton. 33 Tzsch. Cor.
- P. 640, 1. ῥωσσὸς *moz*. || 3. κρείττων *CDhimoxz*. || 12. χῶρον codd.; em. Cor. || 22. πόλιν] ἀκρόπολιν Grosk. || 24. καὶ] εἰς λίμνην περικειμένην μεγάλην... διαχεόμενος conj. Letr., probante Kramero, qui pro εἰς mavult κατὰ. Corayus scripsit. καὶ λίμνη π. μ. εἰς ἑλν.. διαχεομένη. || 31. περιπολεῖ codd.; em. Cor. || 46. Κοσιανοὺς codd.; em. Grosk. || 50. Κασσιανῶν codd., exc. *orz*. || 54. καὶ κίλιος *w* Ald.; Καικίλιος editt. ante Kr. et Meinekius.
- P. 641, 5. ἡπόρει *Omoxz*. || 9. Αἰμίστην *F*, Ἐμεισθῶν editt. ante Kr. || 11. Μασύαν *Di*, Μασίαν *r*, Μαρσύαν *moz* (Polyb. 5, 45. 61) editt. ante Kr. || 13. Ἀλχαιδάμνος, ρ supra λ scripto, *D*; Ἀρχέδαμνος *x*, Ἀλχαιδάμνος *moz*; Ἀλχαιδόνιος ap. Dion. Cass. 47, 27. || 21. Μασσίον *F*, Μασίου *i*, Κοσσίου *x*, Μαρσύου *moz*. || 26. Σαμιστεράμου *CD*. || 27. καὶ ἡ deleri volunt Cas. Letr. Cor. Grosk., adeo ut Themella sit Gambhari sedes. Contra Kramerus: « Mihi tam incommoda videtur oppidi mentio, ut vel Arethusæ nomen ab hoc loco censeam alienum atque ejiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum annotatum in verborum seriem recipi potuit. » Nescio an verum viderit Casaubonus. Themellam suspicor esse *Theledam* Tab. Peut., quæ ab Arethusa 25 m. p. versus ortum distat. || 31. Ἡράκλειον] Ἡράκλεια supra p. 751 ed. Cas. || 32. παλαιά codd.; em. Tzsch.; περαία conj. Letr. || Κάρνος] Κάρανος codd.; em. Tzsch. || 35. τὰ Σίμυρα] Ταξίμυρα *Dhz*, τὰ Ξίμυρα *CEFoxz*; em. Tzsch. || 36. Ὀρθωσία *E*, Ὀρθωσίας cett. codd. || 46. Σιδῶνος codd. Mein. Supra Σιδῶνος constanter codd., sicut in sqq. codices plurimi. || 50. ἔχοντες codd.; em. Tzsch. || 54. λέγειν εἰ ἄλλο τι, ὁ δεχ. *w* Cor.
- P. 642, 38. Συρίαν] sic *FE*, Γωνίαν et Γονίαν cett. codd. et margo *F*. || 43. Τραχανῶν codd.; em. Tzsch. || 47. ὁμοῦ] σχεδόν *E*. || 50. σχῖνον Tzsch. Cor.
- P. 643, 1. σφόδρα] χθόνα *E*. || 6. μήκος μὲν σχ. *Dhi* Cor., recte, ut vid. || 7. καὶ ante πλ. om. *D*, inclusit Cor. || 18. Βορραμά *F*, Βόραμα *z*; Βόστρυν *Dhi*, Βόστρα *moz* Ald. || 21. κατέτρεχε codd., exc. *F*. || 22. Σιδῶνος *CEFs*. || 32. Μαρσύου *C* (?) *moz*. || 40. δύο ... λεγόμενοι *E*, et in marg. λόγοι; quod recepit Mein. legens δύο λεγόμενοι λόγοι Tr. || 41. ἐπειτα] ἐπὶ τὰ Cor. || 42. ἦν omitendum. || 45. τοὺς] τὸ codd.; em. Cor. || 47. Ζηνόδοτον *oz*; in *z* postea in Ζηνόδορον mutatum. || 52. ἡ ἐν τῷ *E*.
- 644, 7. τετρακοσίους] Pro ὅ' legendum σ', monente Isamberto in *Bulletin de la soc. géogr.* 1853, p. 211. || 8. Ταθύριος *E*. || 9. Σιδῶνα *DEh* Eustath. ad Dion. 911. || 10. πόλις om. codd. || 11. ἡ ante ἐναμ. om. Cor. Mein. || 12. παραδεδομένη codd.; em. Cor. || Σιδῶνα *DEh*. || 17. μᾶλλον om. *Exz* Cor. Mein. || 26. ὥστε om. Cor., asteriscum vocis appinxit Mein.; ὥστ' εἶναι καὶ conj. Kr. || 27. σεισμῶν γενομένων *moz* Cor. || 28. ἀφανισθῆναι *x* Cor. || 36. ἀνδρίαν *moz*, εὐανδρίαν Cor. || 38. Verba μικρὰ ἀναλώσαντες fort. post μόνον transponenda esse putat Kr. || 40. ναυστολογίας codd. || 43. Σιδώνιοι *DEF* Mein.
- P. 645, 1. παλαιῶ *x* Cor. || 2. Μώσχου Hopper., Μόσχου Xyl. || 4. Σιδῶνος *h* et ex correct. *D*. || 11. ἔξεισι *x* Cor. || 12. Σιδῶνα *D* ex correct., et *Ehx*. || 13. Σιδωνίους *hx*. || 20. χεῖσθαι *F*, κινεῖσθαι cett. codd. || 33. ἐλήφθησαν *F*; om. cett. codd.; cf. Athenæus p. 333. || 40. ἀπλῶ] παλμῶ Cor. || 42. ἐπάγειν codd., exc. *F*. || 43.

συνίησιν codd.; em. Xyl. || 53. Βουκόλων] Leg. suspicor Βουκανῶν. V. index nominum; πόλις post Βουκ. addit Cor.

- P. 646, 1. Ἰόπη *Emoz*, Ἰόπη cett. codd. || 4. « γὰρ suspectum est; ὕψος enim quid ad Andromedæ expositionem faciat, parum liquet. Grosk. igitur excidisse quædam post κῆται suspicatur parum probabiliter; fortasse γὰρ mutandum est in δέ. » KRAMER. Fort. leg. ἐν ὄψει γὰρ. Cf. p. 380, 19. || 13. Κάσιον *CF*. || 18. Haud falsa traderentur si abessent verba Ἀζωτὸν καὶ. || 10. κρομμύων Mein.; κρομμύων codd.; κρομμύων τ' ἀγαθῶν *x*, κρομμύους τ' ἀγαθῶν *moz* Tzsch. Cor. || 23. Post Ἐπικούρειος codd. add. vocem γεγονώς. || 27. καὶ μένουσα ἔρημος glossema esse putarunt Wesseling., Palmer., Sainte-Croix, Ritter (Geogr. t. 16, p. 58). Deserta urbs fuerit tempore ejus, quem h. l. Strabo exscripsit. || 29. Leg. fuerit Ἀτλανα, quod rec. Mein. || 30. ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ codd.; em. Kr. || 39. Πινοκόλουρα codd.; exc. *E*; Πινοκούρουρα Strabo ap. Steph. s. v. || Verba ἔχε?... ἡκρωτηριασμένων ἡννισί in *EF* exstant. || 44. ἀναίρειν *moz* Ald., ἀνελθεῖν Xyl., κατελθεῖν Cor. || 45. καὶ αὐτὴ Cor. || τοιαύτην ἐφεξῆς ὑπερκειμένην codd.; em. editt. || 47. Σερβωνίδα *E* Cor. || 48. πῶς] πρὸς codd.; em. Cas. || 51. τοσαύτην codd.; em. Letr. || 52. 53. Κάσιον *CDFhiz*, et sic in sqq.
- P. 647, 9. Μελανίας *x* Cor. || 10. τῶν] τὴν Ald., τῆς Cor.; μὲν om. Cor. || 11. « εἰκοσι post ἐννακοσίους add. editt. inde a Cas., qui hoc verbum ex mss. se addidisse ait: qui error inde videtur explicandus, quod verba ἐντεῦθεν... πεντακοσίους om. *w* ita, ut εἰκοσι in hoc codice excipiat ἐννακοσίους. » KRAMER. || 19. Σερβωνίς *E* Ald. || κατεῖχε codd.; em. Cas. || μέχρι καὶ ἱερ. *F* Mein. || 21. Ἰόπης *CF*. || 25. Ἱερικουῖνα *E* Ald., Ἱερικουῖνα cett. codd., exc. *s*. || 32. κάτω add. Cor. || 41. τινὰ codd.; em. Cas. || 42. δεῖ codd.; em. Cor. || 8' add. Cor. || 43. αἰδοὺς *FD*, ἔδους *h*, εἰδους cett. codd. || 47. ἄλλως Cor.
- P. 648, 16. ἐκτομίαι codd., exc. *Fh*. || 22. τύραννον *CDFhi*; correct. in marg. *DF*. || 27. κατ' αὐτὸ *CDFhir*, κατὰ ταὐτὸ *moz* Ald.; em. Cor. || 28. ἀμωσγέπως? Cor. || 24. ὑπακούση codd.; em. Cor. || 45. διακομίζων *moz* Cor. || προσήκεν e Cor. conj. Mein.; προσήκει codd.
- P. 649, 2. Verba καθάπερ... ἀίσσουσι ej. Mein. || 8. Βυρεθίσθα *CDPh*, Βυρεθίσθα *i*. Βοιρεθίστα Cor. || Δεκίνεος *F*, Δεκινέος *Omoxz*, Δεκινάιος *Dhi*. || 13. οἰωνοσκόποι bene Cor.; ἱεροσκόποι conj. Letr. || 17. δ' om. *moz* Cor. || 23. καταβάλων codd.; em. Cas. || 35. Αὐδας post Μαχαιροὺς add. *w*; καὶ Αὐδας post Λυστιάς add. *F*. || 37. Ἱερικουῖς *E*. || 49. ἐστὶ [διὰ τοῦτο] Cor. || 54. Σερβωνίς *E* Cor.
- P. 650, 5. προεμῆντα *CDPhi*, προελθόνια *x*. || προεμῆντα om. Epit., Mein., recte, ut videtur. || 6. τοῦτο recte ej. Grosk., Mein. || 10. ἀσθαλος *E*, ἀσθῶλος *F*, βῶλος Epit. || 14. 15. τοῦ ... αὐτοῦ] τῆς ... αὐτῆς *Ez* Cor. || 19. ἐστὶ καὶ τὸ *E*. || 27. & inclusit Cor. || 28. ἐκπύσαντες *i* Cor. || 40. Μασάδα] Μασάδα cett. scriptoribus; rectius. || 42. Λισσάδων *E*, Κλεισσάδων, Κλισσάδων, Κλυσσάδων, λεισάδων codd. cett. || πόρρωθεν καὶ ποταμούς Cor. || 49. καὶ [αἱ] πέτραι Cor. Mein. || 53. τὴν Θετταλίαν bene em. Cor.; τὴν θάλατταν [ταπεινωθῆναι] conj. Letr., coll. p. 38 ed. Cas. || 54. Γαρίτιδι *Dhi*.
- P. 651, 2. Ταριχίαις *F*, Ταριχίαις cett. codd., em. Tzsch. ex sent. Salmasii ad Solin. p. 408. || 7. Ἡρώδη] Ὑρκανῶ bene Cor. || 8. τις *hz*, τισιν cett. codd. || 17. Βερενίκην θυγατέρα codd. || 30. καὶ add. *x*. || 32. Leg. videtur τῇ Μεσοποταμίᾳ cum *i* Tzsch. Cor.; ὡς καὶ τὴν Μεσ. conj. Kr. || 45. φασὶν Tzsch. || 16. ἐξαμρόζων *CEFx*; in *x* ω mutatum in ο; ἐξαμρόζωντο, sed τὸ sec. m. mutatum in

τοῦ, *D*; ἐναρμόζων, supra scripto *h*; ἐναρμόζειν *i*; ἐξαρμόζον *mox* Ald.; ἐξ ἀρμόζον Epit.; ἐξ Ἀρμόζοντος Cas., quum ex *Harmozonte Carmanix promontorio* legatur apud Marcellin. 23, 6; ἐξ Ἀρμόζου Cor., coll. Ptolemæo 6, 8, qui Ἀρμόζον ἄκρον habet (sed ibi quoque Ἀρμόζων vel potius Ἀρμόζων leg. esse colligitur ex Marciano p. 531 ed. Didot.). Quod Kramerus putat unice veram esse Cas. conjecturam, id secus esse mihi videtur. Regio vocatur Ἀρμόζεια apud Arrian. Ind. c. 33, *Armuzia* ap. Plin. 6, 27, § 107, incolæ *Armozæi* ib. § 110; Ἀρμουζα urbs ap. Ptol. et Marcian. Promontorium erat τὸ τῶν Ἀρμόζων ἄκρωτήριον.

P. 652, 1. οὐσαν codd., exc. *D*. || 4. φασὶ codd., exc. *w*. || 5. κατ' αὐτὸ *x*, [καὶ] καθ' αὐτὸν e Tyrwh., conj. Cor.; συμπλεύσαντα [καὶ τὴν Ἀράβων χώραν (παράλιαν Grosk.) παραπλεύσαντα] καθ' αὐτὸν bene conj. Letr. Cf. Arrian. Exp. 7, 20. || 7. φασὶν Tzsch. || 10. Ἰκαρον *E*, Ἰκάριον cett. codd. || 15. γῆν Mein.; τὴν codd. || οἰκίας. Ἐπεὶ δὲ λεπίδες Cor., Mein., præter necessitatem. || 21. ἀρωμάτων *i*, ἀρωματικῶν cett. codd. || 26. φοινικοῖς *CDh*, φοινικίοις *o*, φοινικίοις *xz* Cor. || 33. Ὀρθαγόρας Πυθαγόρας conj. Bernhardus ad Eratosth. p. 101, absque causa idonea. || Ὠγυριν e Salm. conj. Kramerus., collatis Dionysio, Plinio, Mela, Steph. Byz.; Τυρίνην *CDPhix*, Τυρρηνήν *E*, Τυρρήνην Ald.; Ὠγυρον Cor. coll. lin. 51. Emendatio Salmasii non tam certa est quam putari possit. Quæ de hac insula apud Strabonem aliosque traduntur, orta sunt ex confusione insularum quarum altera vocatur Ὀργάνα vel Ὠγυρίς (*Gerun* s. *Ormuz*), altera autem appellatur *Tyrus* s. *Tylus* (*Bahreïn*). Ad Tyrum pertinent ea quæ de situ insulæ nonnulli vera acceperant, sed suis de figura sinus Persici opinionibus innitentes perperam intellexerant (V. quæ dixi in Indice nom. s. v. *Ogyris*). Ad eandem suspicari licet etiam nomen pertinere quod codices exhibent, Τυρίνην, quodque aliis est Ὀργάνα, aliis Ὠγυρίς, Marcellino (23, 6) *Turgana*. Nostram hanc insulam e Strabonis mente eandem esse quæ lin. 54 Ὠγυρίς in codd. vocatur, minime liquet. || 34 δισχυλίοις τ' *E*. || 38. Ἀρήνου Ἀροῖτου Kr. et Mein. e conj. Stiehl. Nullus enim Phrygiæ satrapa neque ullus omnino Persa commemoratur, qui illud nomen gesserit. Arsiten vero Phrygiæ Hellespontiacæ satrapam Arrianus (1, 12) tradit cladis ad Granicum auctorem fuisse et paullo post illam cladem mortem sibi conscivisse (1, 16): cf. Pausan. 1, 29, 10. Illius autem filius cur in exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arriani. » KRAMER. Sane, eundem hominem n. l. intelligendum esse probabile est. De nominis scriptura Straboniana nihil licet asseverare. || 44. ἀμπώτεσιν Ald. Cor. Mein. || 46. ἐπιγίνεσθαι codd.; em. Cor. || 53. Δώρακτα Δύρακτα *mox*; Δώρα Strab. ap. Steph. s. v.; Ὀάρακτα Arrian., Marcian., quod in Strabon. intulerunt Cor. et Mein.; fort. fuit Ἀώρακτα. || 54. || Ὠγύριος Ὠγύρου codd. Cor.; mutarunt e Salmasii sent. Tzsch., Kr., Mein.

P. 653, 1. Ἀμαξήνη et correct. Μαξήνη *x*, Ἀμαξήνη cett. codd.; em. Tzsch. || 8. δὲ τε codd. || 13. Μαικινή *CFsw*, Μαικινή *xz* editt. ante Kr. inde a Xyl., Μαικινή *DE* Kr. Legendum est Μαισινή, idque etiam reponendum p. 70, 18, ubi codd. Μεσηνή (ad h. *Forath Maisan*) et p. 629, 50. Inde dictus Μαισανίτης κόλπος ad Euphratis ostia, ap. Ptolem. || 16. δὲ Cor. inseruit, illud δὲ quod lin. sq. in codd. legitur delens. « Verba ἥτις .. μυχὸς corrupta esse liquet, nec sanantur conjectura Waltheri (Animadv. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ἥτις κτλ. Propius a vera scriptura abest Letronnius, qui scribendum censet ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ μυχῷ ». KRAMER, qui ipse cum Corayo legi vult: ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ. Idem dedit Meinekius. At bene habet

vulgata, nisi quod ὁ articulus ante πρὸς addendus videtur. Heroopolis ὁ πρὸς τῷ Νεῖλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου esse dicitur eodem plane modo quo p. 277, 8 legimus: ἐστὶν ἡ Ἀλωρος τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμίου κόλπου. Neque aliter Diodorus (5, 42): οὗτος (ὁ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου) ὀνομάζεται Ποσειδεῖον. || 28. Ἀβαταίων *F*, Ναβαταίων cett. codd. || 47. Μινάιοι *E*, Μηναῖοι *Dhi*, Μειναῖοι cett. codd. || 48. δ' unus *E* habet. || 49. ἡ Καρανῶν *F*, ἡ Καρανᾶ *CDh*, ἡ Καρανὰ *wx*; om. *Emox* Tzsch. Cor. Cf. Ptol. 6, 7, Stephan. v. Κάραννα, Eustath. ad Dion. 954. ||

P. 654, 2. Χατραμίται *E*. || 3. Σάβαταν Χαβάτανον *C* et m. sec. *D*, Χατάβανον *D* m. pr. *F* (?) *mox*; em. Grosk. || 13. δ' add. Cor. || 14. ταύτης αὐτῆς codd. || 16. Καταβανία codd., exc. *EF*. || 17. Χατραμίτις *E* || 18. παραβάλλονται *mox*. || 19. Μειναίαν *CDPhw*, Μηναίαν *ix*, Μηνέαν *oz*, Μιναίαν *E*. || 21. Ἐλανίτη *mox* et sic in sqq. || 22. Γερραῖοι sic *E* et mgo *F* et Stephan. v. Χατραμωτίτις; Γαθαῖοι cett. codd.; Σαθαῖοι perperam conj. Mannert. Geogr. t. 6, 1, p. 110. || 26. Ἀναξικράτην *oxz*; Ἀναξικράτης conj. Kr., quod rec. Meinekius; haud recte; nam οἱ περὶ Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναξικράτη non sunt scriptores rerum Alexandri Magni (qui de Arabico sinu non scripserunt) et Anaxicrates, sed hic atque Alexander ille qui περίπλουν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης composuit (Ælian. N. An. 17, 1). || 28 et 38. Τρωγλωδυτικὴν *E*, Τρωγοδυτικὴν *F*; atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed diserte docet, ὅτι Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ λ λέγει ὁ Στράβων. Nihilominus a codd. scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. » KRAMER. || 54. φησι (sc. Eratosthenes) conj. Kr.

P. 655, 6. Ἀκύλαν *Dh*; γρ. Ὀκύλαν add. *w*. Ὀκυλῆς est in Ptolemæo et Anonym. Periopl. mar. Erythr. et ap. Plin. 6, 26, 104. Asterisco vocem Ἀκύλαν notavit Meineke, at vulgatam tuetur Plinius l. l. § 151, ubi item *Acilam* habet. Cf. Geogr. min. t. 1. prolegg. p. LXXII a. || 7. τὰς τοὺς *DFh*. || 16. ὅν unus habet *E*, cett. om. || 21. ὄντως *F*, οὕτως *Dh*, οὕτω cett. codd. || 29. ἀπολάμπων *CE* *mox*. || 30. ὑπεραυγέεται *E*, probante Kramero. || 34. λθίας *CE*. || 34. σιταρχούμενον codd.; em. Cor. || 37. γέννη] ἔθνη Ald. || 53. περιβαλλομένου codd.; em. Cor.

P. 656, 1. κατασκευασμένους *CDPhx*; κατασκευασαμένους mavult Kr. || 2. ἀποσπ.] *D*. || 7. Τασούχου sic *E* Cor. Kr. Mein.; τὸ Σούχου codd. Legendum potius fuerit φρούριόν τι, Σούχου ἵδρυμα. Suchus erat nomen Ægyptium; cf. p. 689, 39. Deinde fuerit εἴτα [νῆσος καὶ] λιμὴν Ἐλαία. Cf. G. min. t. 1, p. LXX, n. 26. || 8. Ἐλέα *FDh*; etiam *E* supra ai habet e. || 10. Τηγεσίς editt. ante Kr.; Τιμισσὸς margo *F* m. pr. || 12. Σαβρίται *F*, Σεβρίται cett. codd.; em. Cor. || 13. ὑφ' ἧς *DFhrw*. || 19. Ἀστασόβα] Ἀστοσόβα margo *F*, Ἀσταγάβα cett. codd.; em. Cor. || 24. λεοντόδοτα *Dhimox*, sed λεοντόδοτα in marg. *D*. || 27. σπερματοφόγοι *E*, ut ap. Diodor. 3, 23. || 28. ὑπὸ] ἀπὸ? Mein. || 30. Ἐλαίαν, et e supra ai, *E*; Ἐλέαν cett. codd., exc. *ix*. || 30. Δημήτρου *F*; Δήμητρος ap. Ptol. || 32. Ἐνγέρα, sed δ supra γ, *E*. || 37. κρεωφαγίας codd., exc. *CF*. || 42. Verba Κοράου ... φρούριον om. codd., exc. *EF*. || 45. Κρεωφάγοι codd., exc. *F*.

P. 657, 3. Δαραβά *mox*; Δάραβα cett. codd., Kr. et Mein. Series locorum nos ducit in eum tractum in quo magna insula, quæ *Darmaba* vocatur, oræ adjacet. || 22. πέτεσθαι *h* et sec. m. *D*, Cór.; f. πέτασθαι leg. putat Kr. || 30. ὑποστρώννυνται *Cmox*. || 31. Σῖλλοι codd., sed μοὶ supra scriptum in *E* m. pr. || 34. Ἀκριδοφάγοι om. codd.; pr. m. add. in marg. *F*. || 40. Decem fere literarum lacuna in *E*; θηρεύουσι vel λαμβάνουσιν αὐτάς vel simile quid excidisse monet Grosk. || ὑπερπετώμεναι

- Dhi*, υπερπετόμεναι *E*, υπερπετασθέντων *z* pr. m., υπερπετασθεισών *mo* et sec. m. *z*, Cor. || γὰρ om. *moz* Cor. || εἴτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσών *moz* Cor. || 47. Δηρῆς *E*. || 43. κρεωφάγοι codd., exc. *CF*, et sic. in sqq. ||
- P. 658, 8. παροπτῶντες *CEFr*, sed addito pr. m. in *F* περιρρίπτοντες, in *r* παραρρίπτοντες. || 13. πανοικείου (sic) *F*, πανοίκιοι bene Mein. || 26. φοινικῶνας *E*. || 34. περσαίαν codd. || 39. τοῦ] τὰ *D* et pr. m. *h*, ἐς τὰ *i*. Dein ἀκρωτήρια *Dhixz*. et Πιθολάου *xz*. || 44. Πιθολάου *Dxz*. || 50. λεοντοσκόπη (sic) *CDFh*, λεοντοσκοπή *E*, Λέοντος κόπη *s*, sed addito *o* supra *ω*; Λέοντος κόπη Ald., Λέοντος κόμη Cas.; em. Cor. || 51. ψευδοκασσίαν codd., exc. *F*.
- P. 659, 3. πλεονάζει pr. m. in marg. *F*, πλέον ἀκμάζει codd. || 4. μάλλον [δὲ] περὶ *F*. || 6. γυμνοῦ λιμῆν *CDEF* *hir*, at ψυγμοῦ additum pr. m. in marg. *Fr*. || 6. ἱδρυμα editt. ante Kr. || 10. γνώριμα τὰ ἐν τῇ *ε*. π. Cor., γνώριμον μὲν ἐν τῇ etc. Grosk., γνώριμον τὴν *ε*. π. proponit Kr.; possis etiam γνώριμόν [τι τῶν] ἐν etc. || 12. δὲ add. Cor. || 13. Χαριμότρου editt. inde a Xyl. || 17. καὶ ej. putat Grosk.; καὶ [εἰσι] conj. Kr. || χρυσοειδῆ *Ez* Cor. || 20. Inclusa ejicienda. || οὐχ add. Cor.; οἱ ῥινοκέρωτες e margine illatum || 22. ἐπὶ σειρὰν quid sibi velit obscurum est; nonnulla excidisse Casaubonus censet; ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ οὐρὰν conj. Groskurdus, quod superfluum esse dicit Kramerus. Deinde post ὅσον alteram lacunam statuunt Grosk., Kr., Mein. Fort. erat: οὐχ, ὥσπερ Ἀρτ. φησιν, [ποδὸς] ἡμίσειαν τῷ μήκει, ἀλλὰ σχεδὸν τι τόσον τῷ ὕψει. || 29. στύλους codd., exc. *EF*; τύλας Cor. || 37. καμηλοπ. in marg. *D* legitur: τὰ τῇ δημότιδι γλώσση ζιράφια ᾄδόμενα. || 50. κῆποι *Cmozx*, κῆτοι mgo. *F*.
- P. 660, 11. στιμίζονται *E*. || 12. [ὥς] αἱ γυναῖκες probabiliter Cor., Mein. || 16. δὲ] δ' αἱ Cor. Mein., bene. || 18. ἀνιλουμένων *CF*, ἀνιλουμένων cett. codd.; em. Cor. || 35. καταλέγουσιν codd.; em. Tzsch. || 40. δὲ] sic *Eoz* Cor. Mein.; τε cett. codd. || 41. δὲ om. *z* Cor. || 47. τοῦ Αἰλανίτου Gosselinus, Letronnius, Grosk., Kram., Mein. a Strabone alienum esse censent, ideoque Mein. ejecit. Sed quidni Strabo dixerit Posidium interius positum esse quam recessum Aelaniticum, adeo ut ὁ τοῦ Ποσειδίου μυχὸς, quem Diodorus simpliciter τὸ Ποσειδίου vocat (v. not. ad p. 653, 27), longius in terram penetret quam Aelaniticus. Revera ita res habet, multo magis vero res ita habet in tabulis Ptolemæi, in quibus Aelaniticus sinus mirum quantum truncatur.
- P. 561, 8. Μαρωνιτῶν *i*. || 13. Ἐλανίτης codd., exc. *E*. || Ναθαταίων e Kr. conj. Mein., probabiliter. || 14. οὐσα ἡ χώρα codd., exc. *moz*. || 19. καὶ ante βοσκ. om. *Dh*, Cor. || 20. ἡμιόνων ἀγρίων καὶ καμήλων codd.; collato Diodoro, 3, 42 transposuit verba Kramerus. || 32. σπηλαιώδεις *mozx* Tzsch. Cor., perperam. || 35. συνεχεῖς *CEx*. || 37. Χαρμόλας *E*, Χαρμοθᾶς *F*. || 47. τὰ παλαιὰ] τὰ ἄλλα conj. Letr., τὰ πλείω Kr., melius τὰ πολλὰ Mein. || 50. εὐδενδρος pro εὐνδρος *Dhi* Cor. || 52. δεομένου codd., exc. *ux*.
- P. 562, 1. λίνω *E*. || 4. ἀντιδόντες codd., exc. *Ex*. || διπλάσιον [δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον] τοῦ ἀργύρου ex Agatharchide supplenda esse probabiliter censet Bochartus (Phaleg. II, 27, p. 139). Groskurdus ἀργύρου in σιδήρου mutari voluit. || 16. « τῶν ῥιζῶν, quæ quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur. Cf. quæ leguntur p. 776. ed. Cas.: κοιτάζουσι δ' ἐπὶ δένδρων, καλυθοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. » KRAMER. Letronnius vertit « les gens du peuple dont le métier est de couper [le bois de senteur], couchent au pied des arbres. » Similiter Groskurdus. Asteriscum, corruptelæ notam, loco nostro apponit Meinekius. Fort.
- leg. ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων [καλύθας vel λέχος vel tale quid] τεκταίνοντες, vel λέχος sive θάμνους ἐκτείνοντες. || 17. οἱ ... δημοτικοὶ om. *moz*, uncis inclusit Cor. || 22. Μερίαθα·*CFmowxz*, Μεριάθα *E*, Μερία *Dhi*; em. Tzsch. || 26. τῶν ἄλλων βασιλείων codd.; coll. Diodoro et Agatharchide em. Leopardi; fort. ἄλλων natum ex δόμων, quæ esse poterat varia lectio vocis βασιλείων. || ἐξεῖναι codd.; om. Kr. || καταλύουσιν codd.; em. Leopardi. || 31. κασσία codd., exc. *Dhz*. || 46. ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως *x*, ἀπὸ τῆς καύσεως Eustath. ad Dion. 38, recte puto; ἐκ τῆς ἐπικαύσεως Cor. || 46. εἰκάζει *moz* Cor. || 49. Βώξου *Dh*, Ἐβόσου *C* et margo *F*. || 50. Πέρσου ex Agath. add. vidit Cas. || 51. κατασχομένου codd., exc. *moz*.
- P. 663, 8. οὐτ' ἐπὶ νότον οὐτ' codd., exc. *E*. || 10. καὶ ex *E* additum. || 14. ἡ om. Cor. || 23. Ἐρικουῖντα *CDFhw*, Ἰερικοῦντα, addito *χ* supra *κ*, *E*; Ἰερικοῦντα *moz* || 27. πετρίοις margo *i*; πετρίοις *EFz*, πατρίοις cett. codd. || 40. ὀρῶν codd., exc. *F*. || 44. δέ τι] δ' ἐπὶ *CDFh*. || 46. λιθείαν *Eozx* Mein. || 48. χρήσασθαι codd., exc. *E*. || 54. ἡγήσασθαι codd.; em. Cor.
- P. 664, 9. πολεμίου? Cas. || 27. καὶ add. Cas. || 32. ἐπὶ] ὑπὸ *moz*. || 33. ἐξουσία additum ex *moz*. || 40. σκελοτέρθη codd.; em. Cas. || 46. « Malim Ῥινοκόρουρα » Kr. || 48. Νεῖλω κατάγεται τὰ δ' ἐκ codd.; em. Grosk. || 50. ὑπερθέσεις codd.; em. Tzsch. || 51. κειμένην *E*, κειμένην cett. codd. || 51. εἰτ' add. Letr. ||
- P. 665, 7. ἔρημα codd., exc. *moz*. || 8. Σαθᾶς *Dh*, Σάθος *mozx*. || 10. Νεγρᾶνων] Ἀγρᾶνων *F*. Ἀγρᾶνων *CDhix*, Νεγρᾶνων *moz*. || 13. ποταμόν] Nomen fluvii excidit. || 16. καὶ add. Cor. || 18. Ἀσκα *F*. || 19. ἀπολειφθεῖσαν e Cas. conj. Cor., καταλειφθεῖσαν Xyl.; *derelectam* Guarinus. || Ἀθρουλλα editt. ante Kr. || 20. καὶ add. Cor. || 21. ἐφόδια additum ex *moz*; τροφὰς habet *x*. || 22. Μαρσαθαὶ *CDh*, Μαρσῦθα *mozx* Cor.; Μαρίαθα scribendum videri monet Kr. || 23. Ῥαμβανειτῶν *F*, Ῥαμανιτῶν *Cwz*. || 28. ὄψει codd.; em. Xyl. || 30. Νεγρ.] Ἀνάγρانا codd., exc. *w* qui habet Ἀνάγρην, et *F* in quo Νέγρانا. || 22. εἰρήνης codd.; em. Cor. || 35. Ἐγρας] Ὑγρᾶς *iw*, Νεγρᾶς *moz*, Νερᾶς Ald.; Ἐγρας Cor. Cf. Stephan. s. v. Ἰάθριπα. || Ὁθάδα *CDhix*. || 26. ἐξηκοστὸν *CDEFhiwx*, ἐξηκοστὴν *moz*; em. Cas. || 39. ὑπέρθεσις codd., em. Cor. || 40. ὀνηθῆναι] *E*. Cor.; ὠνηθῆναι cett. codd.; σωθῆναι conj. Kr., quod rec. Mein. || 42. γε μόνους *E*; om. *moz*, γενομένων *F*, γενομένων cett. codd.; γε μόνον Tzsch., Cor. || 47. ταύτη] αὐτῇ codd., em. Cas. || 52. θάμνων Cor.; Kr., Mein.; λιμνῶν codd.; hanc vocem sanam esse, contra vero post verba σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασὶ addendum: κιννάμωμον δὲ ἐκ θάμνων, vidit Meyerus (*Botanische Erläuterungen z. Strabo's Geogr.* p. 130), collato Arriano (Exp. 7, 20, 4): ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιθανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμωμον τέμνεσθαι. || 52. κασίαν Kr. Mein.; κασσίαν codd.
- P. 666, 5. κασσίαν codd., exc. *F*. || 22. ἐξῆι *moz* Cor. || 24. εἰτ' ἄλλην om. codd., exc. *F*. || 30. ἀπαγαγόντα codd.; em. Cor. || 39. οἴκω] ὄγκω codd.; em. Tyrwh. || 39. συνέχει *Ex*, συνεχῇ cett. codd.; συνεχῇ ποιεῖ *moz*, editt. ante Kr. || 42. καὶ τὸ] καὶ ποτ' bene conj. Cor. || 52. καὶ [ὅτι] ἐπιχωριάζει bene conj. Kr.; καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα Cor., ἐπιχωριάζει *E*, ἐπιχωριάζειν cett. codd. || 53. χρυσὸν *x*. ἀργυρον codd., exc. *E*.
- P. 667, 23. Ἐρεμβοῦς codd.; Ἀρεμβοῦς Cor. || 27. διὰ τὸ codd.; em. Grosk. || 29. Ἀραμαίους] Ἀραμίους *F*, Ἀράβους *i*, Ἀραβίους cett. codd.; Ἀραθας editt. ante Kr.; Ἀραμαίους habet marg. *F*. || Ἐρέμβους codd., exc. marg. *F*. || 29. ἀπὸ ἔθνους] πιθανῶς Cor. || 30. ἐνὸς add. e conj. Tyrwh. || 37. Ἀριμαῖοι codd.; em. Cor. || 38. Ἀραμαίους

- codd.; em. Cor. || 41. Φάρζην F; Παρυσάτην pr. m. D, Παρείσατιν CFmrz; Ἀταργάτην pr. m. D. || 42. Ἀθάρα codd., exc. Dhi; Ἀσθάραν conj. Cas.
- P. 668, 12. ἐννακισχίλους codd., nisi quod α habet margo F; em. Grosk.; ἐννακισίους Cor.; χιλίους Kr. || 18. κατὰ τὸ στόμα adulterina esse censet Grosk., Kr.; ej. Mein.; pro στόμα lege σχῆμα. || 14. α τῷ νυ EFDr, sed in D N supra υ additum est; inde υ, supra addito ν, exhibetur in h, cui scripturae Letronnius superstruxit conjecturam a vero prorsus abhorrentem. » KRAMER. || 16. πρὸς τὴν μεσ. Dhi. || 19. πολλὸς xz; προσπεσὼν codd., exc. E. || 29. Ἀστόθαν F, Ἀστοσάθαν celt. codd. || 37. ἐπὶ ἀπὸ Cor., f. recte. ||
- P. 669, 1. ὑπακούουσι] ἐπαρχούσης Cor. || 13. τρισχ. τριαχ.] γσ' E; leg. esse χίλιοι pr. τρισχ. ex ipso Strabone patet; κάτω χίλιοι λέγει in marg. h. || 29. τοῦ Νείλου ejicienda, monente Grosk. || 42. τὰ additum ex Epit. || 43. ἐργαζομένων codd., quod servat Mein. || 50. αὐταὶ codd., exc. F. || τριαχ.] τριάκοντα καὶ ἐξ conj. Grosk., probabiliter.
- P. 670, 22. Νειλομετρίου Cor.; idem in not. maluit Νείλου μέτρον, quod praeberet r; πήχεων ... μέτρον conj. Villebrun. || 34. δὴ δ' ἡ codd.; em. Grosk. || 49. καλοῦσι] κομποῦσι codd.; em. Brequigny; *habitant* Guarin.; κατοικοῦσι Cor.
- P. 671, 1. δ' ἡ] xhmo; δὲ supra addito ἡ E; δὲ celt. codd. || εἰ μή που codd., exc. EF. || 13. Ἀρσινοήτην codd., exc. D. || 14. ποτιζούσης] ποιούσης codd.; em. Letr. || 15. Μαραιῶτιν codd., exc. E. || 16. « ἐσχάτη quid sit, frustra explicare conati sunt interpretes, nec ferri potest Cas. conjectura ἐσχατιά; equidem delendam censeo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis prorsus est locus p. 32 ed. Cas., itidem voce male inserta corruptus: τί δ' ἄλλο ἡ Αἴγυπτός ἐστι, πλὴν ἡ ποταμία ἣν ἐπιπλύνει τὸ ὕδωρ; » KRAMER. Vocem ἐσχάτη non eiecit, sed asterisco notavit Meinekius. E loco a Kramero laudato colligo corrigendum esse ἐπιχώστη. || 19. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 20. κηρία EFs et, addito υ supra η, C; κηρία himowxz et, addito ei supra η, D, κυρία Ald.; *manui cuidam expansæ* Guarin.; *fasciae in longum explicatae* Xyl.; τεταμένη conj. Cor.; ἀναπτυσσομένη vel ἀνεπτυγμένη conj. Kramer. probabiliter, Longe petita tentarunt Letr. et Grosk.
- P. 672, 5. ὑποφαίνει moz., ἐπιτείνει E et margo F et pr. m. D, in quo mutatum est in ἐπιφαίνει, addito denno in marg. γρ. ἐπιτείνει. || 14. παρ' ἄλλου] Leg. puto παρὰ Θαλοῦ (genitivum Θαλοῦ habes etiam p. 5, 49). || 21. ταῦτα codd.; em. Cor. || 24. ὑποβαλόμενος Cor. || 30. τὰ add. Cor. || 36. ἐπὶ τοσοῦτον editt. ante Kr. || 44. ἐπ' ὑπ' m Cor. Mein.
- P. 673, 2. προσέσχον CD, πρὸς ἐσχον celt. codd.; πρὸς ἐσχατα Eustath. ad Dion. 254; em. Cas. || 7. οὖν ante ἐφον habet Ald. || 8. δ' ἀκρολογίας DEhi, δ' ἡ ἀκρολογίας Cxz Tzsch. || 9. ἀμφίστομον w. Cor. || 17. « Hoc loco in marg. C addita sunt haec: Ἐπίγραμμα. Σώστρατος Κνίδιος Δεξιφάνους θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Eadem post ἐπιγραφὴ Strabonis verbis inseruntur in Dhirw et, omissa voce ἐπίγραμμα, in moz. In editt. cum itidem h. l. legerentur, a Corae in marginem recte sunt rejecta: a Strabone enim non esse addita e connexu satis intelligitur, tum ex eo quod in E non leguntur. » KRAMER. || 26. τῆς] τοῦ Cas. Cor. || 52. καὶ ante ἰδὼν editt. ante Kr.
- P. 674, 1. γῆ] τῇ codd.; em. Grosk.; γῆ inter versus supra λευκῇ scriptum; inde τῇ λευκῇ γῆ hi Cor. || 6. οὖν, οἶμαι; οἰωνίζεσθαι Cmoz; οἰωνίσασθαι conj. Grosk. || λέγεται moz. || 7. γεγονότος Dhi. || 9. τὸ μὲν ... τὸ δ' codd., exc. E. || 11. Μαρίας .. Μαραιῶτις codd., exc. E. || 32. ποιῆσαν codd., exc. moz. || 41. μὲν οὖν ὁδοῖς i, Cor. Mein. || 43. δὴ inclusit Cor.
- P. 675, 3. ἐπὶ] ὑπὸ Dhi. || 5. Σῆμα] Σῶμα codd.; em. Tzsch.; ceterum Σῶμα etiam in Pseudocallisth. 3, 34. || 13. περιπαρεῖς Cor. || 14. ἐπ' αὐτῷ στρατ. Dhi. || 14. δὲ [ὄντες vel simile verbum] καὶ conj. Grosk. || 20. αὐτὴν] αὐτὸν codd., exc. Emoz. || 29. Κρυπτὸς codd.; em. Cor. || 30. Ἀντίροδος xz, et alterum ρ supra addens, D. || 40. Τιμώνιον codd., exc. E. || 42. Καισάρειον Mein.; αὶ add. Cor., καὶ ἀσποστάσεις E. || 48. Μαραιῶτιδος codd.; exc. E. || 50. Νεκρ. καὶ τὸ pr. Emoz. || 53. Σαράπειον Mein. || 54. νεκρῶν s, νεῶν celt. codd.; em. Grosk.
- P. 676, 5. στοὰς ἐν μέσῳ τὸ δὲ δικ: codd.; em. Cor. || 12. αὶ ante ἄλλαι add. D (?) editt. ante Kr.; post ἄλλαι excidisse κατοικίαι vel simile verbum susp. Kr.; fort. pro ἄλλαι leg. καλῖαι conj. Mein., parum apte. || 37. χοραύλην codd., exc. E Epit. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. ἐπὶ τοσοῦτον Cx. || 45. Κυβισάκτην C. || 48. βάνανυσον αὐτοῦ καὶ editt. ante Kr.
- P. 677, 18. κάσσιον codd., exc. Dhx. || 36. ἴδιος λόγος codd., exc. s qui habet κύριος λόγος, addito in marg. ἴδιος; em. Cor. probabiliter.
- P. 678, 1. καὶ τὸ ἐπιχ. codd., exc. F. || 2. πολιτικὸν] οὐ πολ. conj. Tyrwh., ἀπολιτικὸν proposuit Kr.; ὀχλητικὸν? || βαρὺ καὶ om. codd., exc. F. || 9. ἔθους] ἥθους? Mein. || 13. πολλάκις moz. || 17. εἰ μὴ καὶ χεῖρω F. || 18. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ codd.; exc. Fx. || 30. ἄς recte om. E. || 43. συνάγεσθαι editt. ante Kr. || 53. Παραιτόμιον E. Παρατόνιον F, Παραιτόνιον moz.
- P. 679, 4. Αἰνησίφυρα] sic e Ptolem. 4, 5 Xylander, Kr. Mein.; νησίφυρα F, νηισφύρα celt. codd., Tzsch., Cor. || 7. « Ἐνισίπεια DEFhi, Ἐνισίπεια Cxz Ald., Ἐνισίπεια r, Ἐνισίπεια m, Ἐνισίπεια o, Αἰνησίπαστα editt. inde ab Hoppero, qui unde sumserit nescio: Αἰνησίπτη eadem insula vocatur a Ptolemæo. » KRAMER. || 10. Inclusa supplerunt Mannert., Letr., Grosk. etc. || 13. Πηδωνία] Σιδωνία Cmoz Ald. || 16. Αἰθυκὸν] Fort. leg. Βύκιον vel Βίκιον conj. Mein. ad Steph. Byz. v. Ἀντίφρα. || ζύγω codd.; em. Xyl. || 18. Δέρις codd., exc. EF. || 22. Ταπόσειρις scripto φ supra π, D; Ταπόσειρις Ehi, Ταπόσειρις x. Eadem varietas infra. || 26. ἀκμάζοντας codd.; em. Tyrwh. || 27. Πλινθιγὴ DEh, Πλινθίγη CFx. || 29. Μαρίνα F, Μαρία celt. codd., exc. E. || 34. Μαραιῶτην CD Eh, Μαρεῶτην Fmoz.
- P. 680, 6. οὕτως] ὅτως CDFhsnz, αὐτοῖς Cor. || 41. ἀρεταλογίων CDFh, ἀρετολογίων, x, τερατολογίων i. || 44. μὲν add. Cor. || 45. ἀναίδην codd., exc. h et sec. m. in D. || 50. τὸ recte om. Ex.
- P. 681, 1. δ' μὲν Ἐλαίτης CDh, δ' Ἐλαίτης moz. || 2. ἀπὸ] ὑπὸ codd., exc. EF. || 7. οὐ] οὐδὲ codd., exc. F. || 15. ἀποκεκλιμένων codd., exc. D; ἀποκεκλεισμένων editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. κατὰ Κναζάρη. οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων moz. || 23. Ἰναρον Dhi. || 26. προσιώντι codd., exc. E. || Ἐρμόπολις EFx. || 37. Post μίγνυνται codd., exc. EF, et editt. ante Kr. inseruerunt versus hosce:
- Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης
ἐσχατον, Νείλου κέρα, αἰγίβατοι (αἰγιβάται em. Herm.)
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.
- P. 682, 26. χυλίων Epit.; ἐννακισίων codd. Cf. Herodot. 2, 158. 4, 41 et ipse Strabo p. 35 et 836 ed. Cas. || 31. Μαρείας, E, Μαρίας Σαμαρείας, Σαμαρίας celt. codd.
- P. 683, 27. τὰς αὐτὰς] ταύτας τὰς Ex Cor.; τοσαύτας celt. codd.; em. Grosk. || 30. κατὰ] καὶ codd.; em. Breq. || 33. μετεβάλλοντο codd., exc. x. || 35. δὲ καὶ ἡ διῶρξ Dhi. || 52. τε] δὲ codd.; em. Cor.

- P. 684, 1. Φακούσης *E*, Φακούσης cett. codd. || 41. λεγό-
μενα] μεγάλα *C*. || 42. μικρῶ *Dz* Cor. || 44. ἀπονευούσας
Cor. Grosk.; recte, ut videtur. || 49. μεγάλους εἶναι καὶ
πολλούς καὶ πολυστίχους τοὺς στύλους *moz* Cor.
- P. 685, 14. τρισκαίδεκα] τρία. Epitome Palat.; Epit. co-
dicis Parisini, ut cett. codd., habet τρισκαίδεκα. || 18. οὐ-
τοί δὲ καὶ τὰ Cor. || 37. δὴ] δὲ *Dh* Cor. || 46. τὸ om.
Cor.
- P. 686, 15. Σελήνης] Legē 'Ελένης ex conj. Noltii, coll. He-
rodot. 2, 112. || 16. Σεράπειον *Ch* et pr. m. *D*, Σεράπειον
cett. codd., exc. *F*; Σαράπειον Mein. || 21. εὐδενδρος *E*
|| 35. μιᾶς inseruit Letr. || 37. ἐν ante τῷ αὐτῷ excidisse
Corayus putat; ἐπὶ e conj. Kr. add. Mein. || 38. μεῖζον
codd., exc. *moz*. || 39. ἀπὸ ante δαπάνης exci-
disse suspicatur Mein. || 42. πόρρωθεν ἀπὸ τῶν τ. 'Α.
δρῶν, ὅς τῷ σκληρὸς εἶναι etc. Cor. || 49. 'Ρόδοπιν *EF*,
'Ροδόπην cett. codd.; em. Cor. || 50. αὐτῆς incl. Cor. ||
52. ἐν ὑπαίθρῳ *x* Cor., ὑπαίθριος cett. codd.; em. Kr.
- P. 687, 10. ἐπιτρέχει *s* Cor. || 11. οὐκ ἐπέοικε bene conj.
Letr. Kramer verba οὐκ ἀπέοικε videntur referenda esse
ad rem ipsam quam modo auctor tradiderat, non ad
explicationem a nonnullis propositam. || 13. πωρίας
codd., exc. *DEF*, in quibus πορίας; πωρίνου conj. Sieb.
et Grosk.; πωρείας dedit Mein. || 17. δὲ ἄλλοις leg.
suspiciatur Mein. || 19. ὄψει] ὕψει codd.; em. Cor. || 31.
εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τε τὸν conj. Bunsen. (*Aegypt.* t. 2,
p. 221), recte improbante Kramero. || 32. μέρους τινὸς
γῆς παρεμπ. conj. Bunsen.; τοῦ νόμου πρὶο τῆς νήσου
conj. Kramer. Secundum codicum scripturam canalis
ille duplici ostio Nili aquas excipit, quod cur ita mute-
mus ut sensus sit canalem duplici ostio in Mæridem
lacum intrare, causa est nulla. || 44. Μούριδος codd.,
exc. *EW*. || 53. Σερ. β. *E*. || 54. 'Ελαν. *E*.
- P. 688, 3. τὸ add. Cor. || 5. εἰς ἐν *Dhi*. || σφαιρούμενον codd.;
em. Cor. || 19. πολλοῖς codd.; em. Tzsch. || 34. καθ' ἑαυ-
τὴν codd.; em. Grosk.; κατ' αὐτὴν τε Cor. || 42. καὶ τὰς
πηγὰς *Dh*. || 46. Μούριδος *Dhimowz*. || 47. κατὰ τε τὰς
codd., exc. *E* || 51. ἔχει *E*.
- P. 689, 4. δὲ κατὰ] sic *E*; δὲ τὸ κατὰ *DFh*, δὲ τῷ *x*. cett.
codd.; δὲ τὰ κατὰ Cor. || 5 παρελθόντι *m* Cor. || 7. βασι-
λέων codd.; em. Cor. || 9. ἐφ' an ἀφ' Mein. || 10. μακρ.]
μικροῦ codd.; em. Cor. || ἔχοντες codd.; em. Cor. || 16.
μονολίθου *F*, μονολίθω cett. codd., exc. *D*. || 20 ἐπὶ] ἐσ-
τιν ἐπὶ codd., exc. *E*. || οὐ μέγα τῷ ὕ. e conj. Meinekii;
οὐ μεγάλῳ ὕ. codd.; [ἐν] οὐ μ. ὕ. conj. Kr. || 22. «ἐκ-
πίπτοντα quid significare possit, non intelligo: credide-
rim Strabonem scripsisse εἰσβλέποντα. » KRAMER. Le-
gendum esse puto ἐκκύπτοντα. || 26. ἀπεχούσης codd.;
em. Cor. || 28. 'Ιμάνδης] Μαίνδης Epit.; 'Ισμάνδης codd.
plurimi habent p. 690, 52. Quidnam Strabo scripserit,
incertum. Epitomes scripturam utroque loco reponi vult
Bunsen, t. 3, p. 83. || 30. ἀριστίνδην] ἀριστον δ' ἦν codd.;
em. Tywh. || 31. καὶ θεοδοσίας ejicienda esse monuit
Cor. || 43. πλακούντιον *E*. || 50. ἀπαρχὰς *E*. || 52. καὶ]
κατὰ Letr., καὶ κατὰ Grosk.
- P. 690, 2. Μούριδος codd.; em. Xyl. || 42. δόλιθον om. *E*.
|| 45. «κατὰ καμφθεισῶν Cor. de conj. Wesselingii ad
Diodor. 2, 9: quæ quamvis sensum qualemcunque effi-
ciant, inconcinne composita esse fatendum est; præterea
verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis
scriptoribus pro adjectivo usurpari recte animadvertit
Grosk., conferens simul p. 196, 28, ubi cloacæ dicuntur
οἱ ὑπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντες. Magnopere igitur
placet quod hoc loco scribendum esse censet: διὰ
κατακαμφθεισῶν ψαλίδων μονολίθων ὑπερῷων τῶν
μεγέθει » KRAMER. Legendum censeo διὰ [συν]νόμων
λίθων. A fornicibus μολόλιθοι alieni esse mihi videntur.

Similiter infra p. 694, 2 in codd. legitur σὺν μονολίθῳ
pro συννόμῳ λίθῳ. || 52. 'Ισμάνδης] Σμάνδης *F*, 'Ιμάνδης
az, Μάνδης *w*. Cf. p. 689, 28. || Μεμνόνειον et in sqq.
Μεμνόνεια *moz*.

- P. 691, 5. Μούριδος codd., exc. *E*. || 12. διοσημίων Cor.
Mein.; διοσημίων codd. || 17. δ' ἐτι *x*, δ' ὅτι cett. codd.,
exc. *s*; δ' ὅτι Tzsch. || 19. ἤκουε *DF*. || 29. δὲ suppl.
Mein. || 40. κομίσαιεν] κομισθέντες codd.; em. Cas. ||
43. εὐγενείας] «fort. διογενείας vel θεογενείας. » Mein.
- P. 692, 2. ἀνθρωπίῳ *hi* Cor. || 3. διαφθείρουσιν codd.,
exc. *EF*. || 17. τὰ ex *E* additum. || 25. «Verba ὥσπερ
τοῖς ἐμπορίαις ὀδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμῶν ferri non
posse recte judicat Grosk., quia apto carvant connexu
et cum ceteris et inter se, ac verba ἐμπορίαις ὀδεύμασι
prorsus inusitata sint: sed frustra idem refingere ea
conatus est, mutatis additisque compluribus verbis. E
margine haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis
verbis ea secludere dubitavi. » KRAMER. Ejecit verba
Meinekii. Groskurdus leg. conjecit: σταθμοὺς προσφό-
ρους τοῖς ἐμπορίαις ὀδεύουσι [καὶ πεζῇ] καὶ διὰ τῶν κα-
μῶν. Similiter Letronnius vertit: *il y disposa les
stations convenables pour une route de commerce,
où l'on n'emploie que des chameaux*. Legendum est:
[ἐν] ὁδοῖς (vel οὐπὲρ) τοῖς ἐμπορίαις ὀδεύματα καὶ [αὐ]-
τὰ τῶν καμῶν. Cf. Plin. 6, 26, 102: *A Copto camelis
itur aquationum ratione mansionibus dispositis* etc.
|| 28. φόρος *z* correct., φόρος cett. codd. || 35. αἱ abesse
vellet Kr. || 39. καὶ καθάπερ om. *F*, καὶ om. *Dh*. Tzsch.
- P. 693, 2. τὰ add. Kr. || 4. μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || δέ
τι] δ' ἐστὶ codd., exc. *E*, qui habet μέρος δὲ καὶ; em. Cor.
|| 5. Μεμνόνειον *z*. || 18. Μεμνονέιου *moz*. || 21. καὶ om.
codd., exc. *EF*. || 22. θήκαις] Θήβαις versione expressit
Guarinus; idem conj. Zoega (De usu obelisc. p. 169),
recte procul dubio. || 35. τοσαύτην *Cmoz*; μάλιστα om.
edit. ante Kr. Ex sqq. male huc translatus videri mo-
net Kr. || 38. παλλακίδας conj. Xyl. et Dindorf. in Thes.
s. v. πάλλαξ; perperam. || 40. ἀνδρας codd., exc. *oz*.
- P. 694, 2. σὺν μονολίθῳ codd.; em. Cas. || Νεῖλου] μονο-
λίθου *E*. || 10. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεκμηρίων conj. Cas.;
καὶ μέτρων scr. Cor., probante Kr.; vulgatam tueri vo-
luit Grosk. An fuit καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐσομένων ἀναβά-
σεων? || 17. καὶ recte om. *moz*. || 18. Includa ejici jussit
Kr., ejicit Mein. || 29. καταρράκτης codd., exc. *DE*, et
similiter in sqq. || 37. αὐτῇ *E*, αὐταῖς cett. codd. || 45.
καὶ πρότερον om. *F*, τὸ πρ. Letr.; ἢ καὶ πρ. conj. Mein.
|| 49. ἐκατὸν] πενήκοντα conj. Parthey De Philis ins.
p. 81. Cum Strabone facit Heliodor. *Æthiop.* 8, 1. || 22.
Lege σφαιροειδὺς cum edit. et codd.
- P. 695, 7. οὐ δεδιότες *moz*. || μάτην om. codd., exc. *EF*.
|| 16. κρείττονα] χείρονα conj. Salmas.; οὐ ante πολὺ δε-
lendum putavit Cor. Nescio an fuerit: ὡς τὸ πολὺ, κρείτ-
τονα. || 38. καὶ add. Kr. || 48. ἢ [ἄνω] χώρα conj. Letr.
et Grosk.
- P. 696, 15. ἐπελθόντες codd.; em. Cor. || 25. μονάρχων.
codd. exc. *s*.
- P. 697, 8. προσεισελθὼν *C*, προσελθὼν pr. m. *D*, προσεισελθὼν
cett. codd., exc. *F*. || 26. Post μάχιμοι Ald. add. οἰζούν-
τες μικροὶ ὄντες. || 31. ἐστὶν om. *x*; ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐ-
τοῖς ἐστὶν· ἀντὶ δὲ ἐλαίου βούτυρον etc. scripsit Corayus;
ποτὸν ποιοῦσιν· αὐτοῖς δ' ἀντὶ ἐλαίου καὶ βούτυρον Letron-
nii; ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς· ἐστὶ δὲ [ἀντ'] ἐλαίου καὶ β.
Groskurdus; ποιοῦσιν· οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἐλαίον, βούτυρον.
δὲ proposuit Kramer. Verba non mutanda sunt, modo
verba αὐτοῖς ἐστὶν ponas post ἐλαίον δὲ. || 41. ἡ νῆσος
om. codd., exc. *F*. In *E* legitur ἡ Μερόη. || καὶ ὄρη συ-
χνὰ Kram., συχνὰ καὶ ὄρη codd., quod servari poterat,
servavitque Mein. || 47. Ἀσταθάρη codd., exc. *F*. || 49.

- καὶ inclusit Cor. || 51. διαπλεκεκομένων leg. vid., e conj. Grosk.; dein καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων μοζ Cor.; potius τοίχων efficiendum videri censet Kr.
- P. 698, 3. καὶ κεράτια codd., exc. μοζ. || 15. Post ξυλίνας excidisse puto καὶ ἀκοντίους vel καὶ σκυτάλαις πεφυρακτωμέναις vel tale quid, quum πεφυρ. vox ad areus nihil pertineat. Diodorus 3, 8, 4 postquam τὰ ξύλινα τόξα τετραπήγνια, οἷς τοξεύουσι τῷ ποδὶ προσβαίνοντας, commemoravit, addit: ἀναλωθέντων δὲ τῶν διστῶν, σκυτάλαις ξυλίναις διαγωνίζονται. Hæ sudes fuerint ξύλα ista πεφυρακτωμένα, quæ idem Diodorus 3, 25 Æthiopiis tribuit. Cf. Herodot. 7, 71; Scylax p. 94; Strabo p. 139, 33. || 19. οἱ καὶ] sic EFh; ἡ καὶ cett. codd., fort. rectius. || 34. κεραμέας Mein.
- P. 699, 3. καὶ om. E. || τὶ] τῇ CDhi, τῷ cett. codd., exc. F. [πέπερι codd., exc. CE. || 9. φύσα, βοῦς etc.] ὁστράκων δὲ λύχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίας E; ὁστράκων δὲ λυχνος, φύσα (φύσσα F), βοῦς, κοχλίας cett. codd.; em. Cor. || 11. δ' add. Cor. || 12. ἴδιον δὲ τι codd., exc. E. || 16. ἡμερος γὰρ παρὰ cold, exc. E. || 17. ἡ] δ C2 Cor. || 25. ὁσποπώλαις E Ald., ὁσποπώλεσιν cett. codd.; em. Cas. || 27. καθαρεύων E Mein. || 29. τὸ] τοῦ CEFh; τὸ τοῦ conj. Kr. || 30. στέας DF, σταῖς sec. m. D et h, ut est ap. Herod. 2, 36. || 31. οἱ κάκεις] οἱ κάκης E; κυλλίσταις conj. Dindorf. in Thes. s. v. || 36. Leg. fuerit κοῦκινα, monente Casaubono. || 38. ζύγος codd, exc. Ew.
- P. 700, 1. ἀθρόων Dh Cor. Mein.; probabiliter. || 5. γεωμετρίας CDEF. || 6. καὶ ante περὶ om. μοζ et edit. ante Kr. et Meinekius; recte. Deinde alterum καὶ, quod est ante νῦν, itidem recte om. edit. || 7. προσθέντες codd., exc. F. || 27. πρὸς ὁρθὴν Ald. || 31. αὐτὴν om. Dh Cor. || 39. τοῦτ' οὖν αὐτὸ Cor. || 46. Μαῦροι... ἐπιχωρίων post εὐδαίμων leguntur in codd.; transposuit Kr.
- P. 701, 5. Τρέγκα E, Τίγγα edit. ante Kr. || Λύγκα E, Λίγγα edit. ante Kr. || 24. Ὀφέλα] Ὀφρύα Ald.; Ἀπέλλα conj. Tyrwh., quum apud Marcianum Apellas periplus scriptor commemoretur; sed Marcianum potius e Strabone corrigendum esse probabiliter est. || 28. πληροῦν codd., exc. E. || 37. Νηγῆται D, Νιγῆται cett. codd., exc. E. || 38. Αἰγγός μοζ. || 39. εἶναι] ἔχειν E. || 49. βρόγχια Epit. || 53. νέαρων] ἄρον conj. Cor.; recte, ut videtur.
- P. 702, 17. Ἰφικράτης] Leg. Ὑφικράτης, ut monuit Cor. || 21. ὥστε] οἷς γε Cor., nescio an recte. || 28. χωρεῖν Eoxz Cor. || 30. Λυγὸς h, Αἰγγὸς μοζ. || 31. Ζῶτες F, Ζῆλος Steph. s. v., laudato Strabone. || Τίγγα] Αὐτ Τίγγε aut Τίγγις legendum. || 32. Ἀθήλη oz, Ἀβύλη Dhi. || 38. Μασσαύλων F, Μασσαιυλίων cett. codd., exc. E. || 39. καὶ, quod est ante Μεταγώνιον, delendum putavit Corayus; καὶ [κατοικία] Μεταγώνιον conj. Letronnius; καὶ [παρακειμένη τις κατοικία] Μεταγ. proposuit Groskurdus: quæ ob impeditam verborum structuram recte improbat Kramerus, mendum latere censens in voce καλεῖται, quam in καίται mutandam esse suspicatur, quum promontorii Metagonii nemo mentionem fecerit. Qua in re egregie fallitur. Μεταγώνιον ἄκραν juxta Molochoth fl. Ptolemæus collocat; nec non Pomponius Mela (1, 5, 1) Metagonium promontorium memorat, quamquam is promontorium quod Strabo in veteris Mauritanie sinibus habet, ad terminos recentioris Mauritanie, qualis Melæ tempore erat, transfert et cum Treto prom. confundere videtur. Strabonis verba non sollicitanda sunt, modo Μεταγώνιον transponas post verba καλεῖται δὲ vel etiam post ποταμοῦ. Promontorium Metagonium intelligendum etiam p. 704, 12. Meinekius Kramerii opinioni innitens promontorium illud fortassis nomine proprio Μεγάλην ἄκραν dici conjecit. Ceterum de Strabonis loco fusius exponet ceteraque quæ ad Metagonium pertinent, qua solet doctrina illustrabit clarissimus Reinaudus in *Mémoire sur les populations de l'Afrique septentrionale, leur langage, leurs croyances, et leur état social aux différentes époques de l'histoire*. || 41. Κωταίων codd., exc. F. Nescio an legendum sit παρατεῖνον, adeo ut mons quoque, regioni superjacens, Metagonii nominis particeps fuerit. || 42. Μασσαιυλίων F, Μασσαιυλίων cett. codd.; em. Kr.
- P. 703, 6. Μασσαίυλοι F, Μασσάυλοι D, Μασσαίυλοι cett. codd., exc. E. || 13. Φαυρούσιοι E, Φάρβούσιοι C. || Νιγῆτες DFh. || 26. Μαυρουσίους] Pharusii cum Hercule advenisse dicuntur apud Sallust. Jug. c. 18, Melam 3, 10, Plin. 5, 8. Quapropter Φαρουσίους ap. Strabonem quoque scribi voluit Letronnius, scripsitque Meinekius. || 28. Βόγχοι h, Βόγκον i, Βόγχοι cett. codd.; em. Cas. || 38. Αἶζον codd., exc. Fs. || 39. Αἰγγὸς μοζ. || 40. κατεσπασμένος F Mein., κατεσκευασμένος μοζ. || 41. Inclusa a Strabone aliena sunt, ut monuerunt vv. dd. || 51. Γαβίνιος] Τανύσιος F, Τανίσιος w. || συγγραφέων codd. || 53. Αἰγγὶ Dmoz, Τίγγι Tzsch. Cor., coll. Mela 1, 5, Plutarch. Sert. 9, Solin. c. 45. At cum Strabone facit Plinius 5, 1, 13.
- P. 704, 5. φεύγοντας addidit Cor. || 6. δὲ om. codd., exc. Ei. || 7. ἱκετήριον codd.; em. Cor. || 8. Μασσαιυλίων codd., exc. EF. || 9. Μολοχάδ DEi. || 11. Τρητόν additum e conj. Cas. || Μασσαιυλίων z, Μασσαιυλίων cett. codd., exc. F. || Μασυλίων codd., Μασσυλίων Cor. || 17. καὶ incl. Cor. || 18. Συφάκος C, Συφάκος DFhrxz, Συφάκα Ald., Σύφακος edit. ante Kr. inde a Xyl. || 18. Σώφακα, o supra ω adlito, C; Σόφακα Dh, Συφάκαν xz, Συφάκα Ald. || 19. Μασσανάσσης Ci, Μασσανίσσης edit. ante Kr. || 22. Σίγα codd.; em. Cor. || 24. ἔσθ' ὅτε] ἔσθ' ὅπη bene conj. Cor.; vel sic tamen dura oratio; quare Groskurdus post ἔρημα excidisse putavit: τινὰ δὲ καὶ οἰκήσιμα. Lacunæ signa post ἔρημα Meinekius quoque posuit. Fortassis fuit: τὰ μὲν οὖν... ὁρενά (καὶ ἀρόσιμα [δ'] ἔσθ' ὅπη παρέσπαρται) & ἔχουσιν etc. || 25. Γετούλοι E, Γέτουλοι cett. codd. || 28. ἀληθεύει E, ἀληθὴς uz Cor., ἀληθῆ cett. codd. || 30. Verba τοὺς μεταξὺ etc... εἴρηκε om. codd., exc. EF. || 39. Ante ὑγρά γὰρ quædam excidisse videntur. Groskurdus proponit: [ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἴρηκε] || 46. οὐδὲν ἐστὶ codd.; em. Cor. || 50. εἰ om. μοζ; ἄρα om. x; in edit. ante Kr. pro εἰ ἄρα legebatur κατὰ γε. || 53. παραλλαγῆς] καταστροφῆς F. || 54. ἐνέργειαν F.
- P. 705, 3. ἔχειν codd.; em. Letr. || 5. κατὰ addidit Kr. || 9. διαθερμαίνει E. || 11. πτηνῶν τε καὶ E. || 12. μεγέθει δὲ [ὑπερβαλλόντων καὶ] ἐπτασπ. bene conj. Letr. || 17. χημίδων F, χηραμίδων Dx Cor. || 31. ἦν δὲ] ἦν δ' ἐν edit. ante Kramerum, qui fort. ἐν δὲ leg. conjecit; quam conjecturam rec. Mein. || 33. ἔχουσιν codd., exc. w et m. sec. D. || 34. τῆς Καισαρίας] τοῦ λιμένος μοζ. || 36. Αὐ ἐστὶ [τὸ νῦν] ὄριον? || Ἰόθα E. || 44. Μασσαιυλίων μοζ, Μασσαιυλίων z, Μασσυλίων codd. rell. || 52. Τισαοὺς τε καὶ Οὐαγα] Codices habent Οὐατα, quod mutandum esse in Οὐαγα censuit Letronnius, cujus conjecturam Kramerus et Meinekius receperunt. Τισαοὺς nomine fortassis indicari Θίσικαν oppidum non longe ab Utica distans, quod ex uno Ptolemæo 4, 3 novimus, idem suspicatur Letronnius. Nihil horum probo. Strabo quum duobus istis oppidis jungat Thalam et Capsam, apud Ptolemæum vero in eodem tractu in quo Thala et Capsa sitæ sunt, collocentur (p. 4, 3, p. 270, 11) Οὐθατα, Τίσουρος, Θύσδρος: dubium non est, quin Οὐθατα Strabonis sint Οὐθατα Ptolemæi (Ubaa in T. Peutling. 20 m. p. a Capsa distans), Τισαοὺς autem sit Τίσουρος Ptolemæi (Thusurus Tab. Peut.; hod. Tözer), vel

- etiam (quamquam minus hoc probabile) Θύσδρος (*Thi-sdrus* Tab. Pent., *Tusdrus* Itin., *Tusdra* Hirt. B. Afr. c. 26.), adeo ut apud Strabonem Τίσιδρος vel Τί-σδρος scriptum fuisse putari possit. || 54. Ζάκμα codd.; em. Xyl. || Ζίχα oz, Ζίγχα sx.
- P. 706, 1. 'Πουσπίνον codd.; em. Cor. || 6. Κέρκινναν additum e conj. Cas. || 7. Φαράν] Nomen corruptum esse puto; legerim Ταφρούραν, quod oppidum erat Thenis vicinum. || 9. Μασσυλιέων *E*, Μασσαισυλίων *x*, Μασσυλιζίων *z*, Μασσυλιαίων cett. codd. || 11. Μασσανάσσου *ixw*, Μασσανάσου *moz*, Σανάσσου *C*, Μασσανίσσου editt. ante Kr. inde a Xyl. || 16. πόλις post Κίρτα add. editt. ante Kr. || 12. τῶ] τῇ codd.; em. Cor. || 21. ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ Mein. || 25. ἐν ὄψει *E*. || 26. Μαγάδρας *hi*, Βαγάδρας cett. codd., exc. *C*. || 28. οὐδὲ τ. ὅμ. διάστ. codd.; em. Cor. || 32. μήκος] τεῖχος *Dhi*. || 33. καθήκων codd.; em. Gr. || 39. αὐτῇ codd.; em. Cor. || 41. ἔχον τε Cor. || 48. ὄσσην *E*.
- P. 707, 1. πόλεμον] τρόπον codd., exc. *EF*. || 5. δισχίλια conj. Letr., coll. Polyb. 36, 4; Appian. Pun. 80. || 14. ἐκ. εἰς.] ρ' *F*. || 18. σιταρκούμενον *xz*; recte, opinor. || 35. Μασυλίου? || 45-51. Verba Κατὰ μέσον... Αἰγίμουρος eiecit Meinekius, de conj. Kramerii. || 46. « Κόρσουρα, quod codices præbent hic et paullo post præter hos locos nusquam commemoratur, nec diversa est hæc insula ab ea quæ Κόσσουρα vocatur p. 123 et 277 ed. Cas. (p. 101, 39; 230, 34) : ita igitur hic quoque videatur scribendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόσσουρος dicitur : unde oriuntur difficultates nullo modo expediendæ. Ego vero quæ de Κόρσουρα illa qualicunque parum concinne nec ordine commodo hic traduntur, a Strabone addita esse vix crediderim. » KRAMER. Quum sinus Carthaginiensis reapse complures habeat insulas, nihil cogit ut quæ h. l. apud Strabonem leguntur, a glossatore geographiæ imperito temere adjecta esse putemus. Ex his insulis unam Strabo vocat *Ægimurum* (hod. *Djamour* majorem); Κόρσουρα nomen, quod corruptum esse suspicor, pertinere potest ad hod. *Djamour* minorem, quamquam hoc minus probabile est, quum utramque insulam *Ægimurorum* nomine comprehendat Plinius 5, 7, § 42; pertinuit potius ad hod. *Watiah* seu *Piana* insulam haud longe a Pulcro promontorio distantem, quæ in Spruneriana Zeugitaniæ tabula vocatur *Carura*. Hoc nomen quamam nitatur auctoritate, nescio, nec investigandi nunc otium est. Si bene habet, etiam nostro loco Κάρουρα reponas pro Κόρσουρα, quæ esse videtur emendatio scoli, qui quum p. 101 et 230 *Ægimurum* et *Corsuram* (i. q. *Cossurum*, hod. *Pantellariam*) memorari meminisset, *Corsuræ* nomen hoc loco reponendum esse putavit. || 49. φησι codd., exc. *F*. || 51. Αἰγίμουρος *F*. || 54. δ' recte om. Cor.
- P. 708, 3. αὐτῇ] αὐτῆς *E*, αὐτὴν cett. codd. || 9. Κόρσουρα *moz* Ald.; Κόσσουρα editt. ante Kr. inde a Xyl.; Κόσσουρος Steph. Byz. || 11. οὖσαν codd. || 13. πεντακοσίους] Quæritur an genuinus sit numerus. Distantia est 1200 stadiorum et amplius. An χιλίων excidit? || 14. Κορσούρας *moz* Ald. || Ἀδρυμῆς *F*, Ἀδρύμης *hi*, Ἀδρυμῆς *E*, Ἀδρύμη *moz*. || 16. κατὰ ταύτην habet Stephanus s. v. Λοπαδοῦσσα, laudato Artemidoro. Idem ap. Strabonem reponendum esse cum Kramerio censeo. || 17. Λοπάδουσα *Cx*. || 18. Βαλίθωνος om. *E*; Βαλίθωνος πρὸς θυνοσκοπίαν om. *moz*; Βαλέθωνος *F*; καλίθυνος *x*; ἀρμόδιος *i*, quam conjecturam rec. Cor.; Meinekius post Ἀμυωνος excidisse opinatur εἶτα ἄκρα. || πρὸς θ.] ἐν ᾗ θυνοσκοπ. *E*; unde apud Strabonem leg. esse πρὸς ᾗ θυνοσκοπεῖον conj. Kr.; fort. recte; certe θυνοσκοπία vox alibi non occurrit. || 18. Θένα] Θαίνα codd.; quod mutarunt Cor et Kr., quum supra codd. Θένα habeant, et *Thena* legatur ap.
- Plinium et Itin.; sed verior forma est Θαίνα, quam utroque Strabonis loco reponi velim. || 22. Κέρκινα *F*. || 23. Κερκινίτις *F*, Κερκινῆτις *i*. || 27. δὲ om. codd., exc. *i*. || 37. ἐστὶ [Τακάπη], παμμέγεθες, etc.? || 51. Κίνυρος post ποταμὸς add. editt. ante Kr. Ac sane Κίνυψ vel Κίνυρος ante vel post ποταμὸς excidisse probabile est. || 51. βάρρα *Dhi*.
- 709, 4. Μασσαισυλείων *F*, Μασσαισυλίων cett. codd.; em. Kr. || 5. Γετούλων codd.; em. Xyl. || 17. μακροτράχηλοι *E*, μακροχληότεροι *CDHz* Tzsch. Cor., μακροχειλότεροι *x* Ald., μακροτραχηλότεροι *F*. || 24. « τρισχιλίων in nullo legitur cod.; in *E* tamen inter σταδ. et sigla πλ' lacuna est, ad quam explendam litera in margine videtur fuisse adjecta (id quod ex additis punctis suspicor), quæ nunc cum margine recisa est. Quæ in *F* hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videntur ἐννακισχιλίων τριάκοντα : prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen judico illam scripturam a Groskurdio commendatam coll. p. 123 ed. Cas. (p. 102, 1); πεντακισχιλίων, quod legitur in *z* e correct., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. » KRAMER. Stadia 3930 Letronnius quoque reponi voluit, eoque numero accuratius definiri putavit mensuram p. 102, 1 memoratam, ubi Strabo refert secundum nonnullos ambitum Syrtis esse stadiorum 4000, oris vero latitudinem stadiorum 1500. Attamen primum miror mensuras quæ ad ceteras oræ inter Carthaginem et Alexandriam interjectæ partes, quamquam bene notas, pertinent, nonnisi rotundis indicari numeris, Syrtis autem male cognitæ ambitum numero definiri qui per accuratam computationem proderet. Deinde monendum est Carthagine Alexandriam, secundum ea quæ in Prolegomenis (p. 76. 47) Strabo dixerat, nonnisi 9000 esse stadia, in oræ vero descriptione e Strabonianis numeris supra 12000 stadia colligi, adeo ut auctor in his suæ ipsius sententiæ computum Eratosthenicum, ex quo ora ista erat 13500 stadiorum, substituisse videatur. Unde probabile sit eundem computum etiam iis subesse quæ de Syrtis ambitu traduntur. Jam quum Eratosthenis Syrtis circuitum fecisse perhibeatur (p. 101, 52) stadiorum 5000, hanc computationem h. l. indicari puto ita ut pro stadiis 5000 ponatur paullo accuratior numerus stadiorum 4900, ρ'δ, vulgata autem scriptura orta sit ex confusis literis Λ et Δ. (Sæpius Strabo minorem numerum ante majorem collocat, nullo interposito καί). Deinde pro 1500 stadiis ponenda fuerint stadia 2500. Quo facto, a Carthagine erunt supra 13000 stadia, sicuti statuit Eratosthenes. Similiter Scylax per os Syrtis navigationem esse dixit trium dierum noctiumque. || 26. Post μικρὰς excidisse ἐκ τούτου γίνεται vel tale quid, monuit Gr. || 35. παράπλων conj. Cor. || 43. ὑπὸ Πτολεμαίῳ] Hæc sic dicta nihil definiunt. Post Πτολ. excidisse videtur Ἀπίωνι. Certe hic Ptolemaeus Apion († 96 a. C.), Cyrenes rex, cujus ætate Artemidorus scripsit, intelligendus est. || 53. Μασσαισῶλων codd. || 54. δπου del. censef Kr.; ἀφ' οὗ conj. Grosk.
- P. 710, 1 et 3. Inclusa delenda. || 6. Ψευδοπελίας *E*, Ψευδοπενίας *F*. || 7. Τριτωνίδα editt. ante Kr. et Meinekius; recte, puto. || 9. λιμὴν] λίμνη conj. Dodwell., probante Kramerio. || 14. καὶ τὸν Χελωνάταν supplendum esse monuit Grosk. || 15. τρ. ἑξάκ.] 3300 p. 393, 32. || 20. Ταύχειρα *E*, Τάρχειρα *CDHhisw*, Τεύχειρα cett. codd. || 22. δὲ κειμένη codd.; em. Cas. || 27. Ἀπολλωνία infra; idem et h. l. reposuit Mein. || 39. δις add. Cas. || 52. Ταύχειρα, scripto eu supra αυ, *E*; Τεύχειρα *moz*.
- P. 711, 3. φθειρόντων *E*. || 11. Ἀννικερείαν Mein. || 28. κατὰ Κύκλον] κατὰ Κώρυκον conj. Cor.; sed hoc boreale Cretæ prom. hoc loco ferri nequit, ut jam sensit Kramerus.

Strabo Libyæ loca locis Creticis opponit prout situ suo invicem sibi respondent. Quum Apolloniæ opponat Criumetopon, Chersoneso portui opposuerit promontorium in meridionali Cretæ ora maxime conspicuum, cui adjacet Matalum. Itaque legendum puto : κατὰ [Μάτα]-λον. || 29. χιλίων] Legendum δισχιλίων, ut recte monet Grosk. Reapse distantia est 1500 fere stadiorum, quanta est etiam ab Apollonia ad Criumetopon; sed quum hanc ex Strabonis mente esse debeat 2000 stadiorum, Cretæ autem pars orientalis non versus meridiem, sed boream versus (ut in Ptolemæi tabulis) deflectat, nostro loco non 1500, sed 2500 requiri, facile intelligitur. || 31. Ἀρδανί-ξιν] Ἀρδανίς de Kr. conj. Meinekius; legerim Ἀρδανίς τις ἄκρα. Cf. not. ad p. 33, 35. || 33. τρισχιλ.] δισχιλίων e Letronnii et Grosk. conj. dedit Meineke. Perperam. Inspice tab. Ptolemæi. Chersonesum aliunde novimus urbem in Cretæ ora boreali; nostra Chersonesus, aliunde non nota, in Erythraeo, quod Ptolemæus dicit, promontorio sita fuerit, ut cum Kieperto crediderim. || 37. Πλυνός E. Mein. || Quæ sequuntur post vocem Τετρα-πυργία turbata sunt. Monente Kramero, transponenda hunc in modum : Καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παρατονίου καθεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

|| 45. Γετούλοι codd. || 36. Μαρμαρίται codd., exc. E. || 49. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd.; em. Kr. || 50. Post ἀνατολὰς excidisse Augilorum mentionem patet; εἰς τόπον τινὰ τὰ Αὐγίλα καλούμενον suppl. Grosk.; εἰς Αὐγίλα Kram., idque præstat. || 53. τῆς delendum, monente Grosk.

P. 712, 1. οὐκ inseruit Cor., Kr., Mein.; mirum tamen istud οὐκ ὀρυζοτρόφει, quum non videas, cur ὀρύζη potissimum hoc loco non provenire dicatur. Quare Meierus (*Botan. Erlaut. zu Strabo's Geogr.* p. 181) leg. proposuit :... μόνον, ὀλυροτρόφει, quod non magis placet. Ex E legi velim : οὐ ῥιζοτρόφει, adeo ut hæc regio non amplius δειδροφόρος sit, sicut est ea, cujus in antec. memineral. || φέρονσα ex i additum. || 10. οὐ add. Hopperus. || 16. τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd., nisi quod in Dhz τὰ additur ante μέρη : em. Kr. || 20. καὶ bene om. w. || 26. πλὴν τῶν ἔξω E. || 35. οἱ om. codd., exc. E. || 37. Αἰθίοπες [πρὸς νότον] probabiliter Grosk. || 40. ἦν] ἡ codd.; em. Cor.

P. 713, 2. ὁσὴν ἦν εἰρ. codd., exc. F. || 5. ἡγεμονείας F, ἡγεμονίας cett. codd.; em. Cas. || 10. γε] τε codd.; em. Cor. || 15. στρατηγίας codd.; em. Cor. || 18. Verba καὶ τὸν Ἄτακα (Ἄττακα codd.) recte ej. Mein. || 24. προσώρι-σται Cor.

COLLECTION DES AUTEURS GRECS,

AVEC LA TRADUCTION LATINE EN REGARD ET LES INDEX. GR. IN-8°, A 2 COLONNES.

POETES.

- HOMÈRE**, d'après la recension de G. Dindorf, et *Fragments des Cycliques*..... 12 fr. 50
- HÉSIODE**, *Apollonius Rhodius, Tryphiodorus, Coluthus, Quintus Smyrnaeus, Tzetze, Muses*, et *Fragments d'Antimaque, Chœrilus, Panyasis, Asius et Pisander*, publ. par Lehrs. 1 vol..... 15 fr.
- THÉOCRITE, BION et MOSCHUS**, et les poètes didactiques **NICANDRE, OPIEN, MARCELLUS SIDÈTES**, l'anonyme **DE VIRIBUS HERBARUM, PHILE**, *fragmenta Poematum de re naturali et medica*, **ARATUS, MANÉTHON, MAXIMUS**..... 15 fr.
- SCOLIES DE THÉOCRITE, DE NICANDRE ET D'OPIEN**, par MM. Dübner et Bussemaker..... 15 fr.
- ESCHYLE et les fragments; SOPHOCLE et les fragments**, publ. par Ahrens. 1 vol..... 19 fr.
- EURIPIDE**. Texte nouveau, revu, et traduction toute nouvelle par M. le professeur Th. Fix. 1 vol..... 15 fr.
- FRAGMENTS D'EURIPIDE** et de tous les *Tragiques grecs*, suivis de tout ce qui reste des *Drames chrétiens*, par MM. Dübner et Wagner, professeur de Philologie au gymnase de Breslau. 1 vol..... 15 fr.
- ARISTOPHANE**, publ. par G. Dindorf; *Ménandre et Philémon*, publ. par M. Dübner. 1 vol..... 15 fr.
- SCOLIES** complètes d'**ARISTOPHANE**, avec un Index tout nouveau, publiées par M. Dübner. 1 vol.... 15 fr.
- FRAGMENTS DES COMIQUES GRECS**, publiés d'après Meineke par M. le professeur Bothe, avec une notice par M. Dübner et une table générale. 1 vol..... 15 fr.
- ANTHOLOGIE**, par Boissonade, Jacobs et Dübner. vol. I. 15 fr. vol. II. (*Sous presse.*)

HISTORIENS.

- HÉRODOTE**, texte établi par M. G. Dindorf, traduction revue. Suivi de Ctésias, et des chronographes Castor et Ératosthène, publiés par M. Th. Müller. 1 fort vol. 15 fr.
- THUCYDIDE avec les Scolies**, publ. par Haase. 1 v. 15 fr.
- XÉNOPHON**. Œuvres complètes, d'après la recension de L. Dindorf. 1 vol.... 15 fr.
- DIODORE DE SICILE**, avec tous les fragments. 2 v. 30 fr.
- POLYLE** et tous les fragments, par M. Dübner. 2e édit. 20 fr.
- FLAVIUS JOSÈPHE**, recension de G. Dindorf. 2 v. 30 fr.
- APPIEN**. 1 vol..... 15 fr.
- ARRIEN**. Ses ouvrages historiques, etc., suivis des *Fragments de tous les historiens d'Alexandre*, et de l'histoire fabuleuse de ce prince, attribué à **CALLISTHÈNE**; publié par MM. Dübner. et Ch. Müller 1 fort vol.... 15 fr.
- PLUTARQUE** (les Vies), publié par M. Dübner. 2 v. 30 fr.
- FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM**. Tomus I : *Hecataei, Charonis, Xanthi, Hellanici, Pherecydis, Acusilai, Antiochi, Philisti, Timæi, Ephori, Theopompï, Phylarchi, Clitodemi, Phanodemi, Androtionis, Demonis, Philochori, Istri*, et **APOLLODORI BIBLIOTHECA cum fragmentis**, auxerunt notis et prolegomenis illustrarunt Car. et Theod. Müller; accedunt marmora *Parium et Rosettanum*, hoc cum Letronii, illud cum C. Müllerii Commentariis. 1 fort vol..... 20 fr.
- FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM**. Tomus II, contenant ce qui reste de *soixante-douze* historiens et plusieurs fragments considérables inédits de Diodore de Sicile, de Polybe et de Denys d'Halicarnasse, recueillis à la bibliothèque de l'Escurial par M. C. Müller. 15 fr.
- FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM**. Tome III, contenant la suite, par ordre chronologique, des fragments de *cent onze* historiens grecs, et particulièrement ceux de Nicolas de Damas, recueillis à la bibliothèque de l'Escurial par M. Ch. Müller, envoyé par MM. Didot pour collationner le précieux ms. Ω, pl. 1, n° 11, contenant les

Excerpta ou recueil des *Ἐπιβουλῶν*, exécuté par les ordres de Constantin Porphyrogénète..... 15 fr.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM. Tom. IV; contient un grand nombre d'historiens, en partie inédits, et une Table générale très-complète. 1 fort vol. 20 fr.

ORATEURS, PHILOSOPHES, ETC.

- DÉMOSTHÈNE**, et fragments recueillis pour la première fois, publ. par M. Vömel. 1 vol..... 21 fr.
- ORATOIRES ATTICI**, *Isocrate, Antiphon, Andocide, Lysias, Isée, Lycurgue, Æschine, Hypéride, Dinarque, Lesbonax, Hérode*, etc., et tous les fragments et les scolies; par MM. Ahrens, Baiter et Ch. Müller. 2 v. 30 fr.
- PLUTARQUE**. Morales, publ. par M. Dübner. 2 v. 30 fr.
- PLUTARCHI PERDITORUM OPERUM FRAGMENTA ET PSEUDO-PLUTARCHEA**. 1 vol..... 10 fr.
- PLATON** (Œuvres complètes), texte entièrement revu par M. Schneider et par M. R. B. Hirschig (de Breslau), traduction toute nouvelle. 2 vol..... 30 fr.
- ARISTOTE**. Tome I, contenant l'*Organon, Rhetorica, Poetica, Politica*..... 15 fr.
- Tome II, contenant les *Ethica, Naturales auscultationes, de Caelo, de Generatione, et Metaphysica*; confié aux soins de M. Bussemaker..... 15 fr.
- Tome III, par M. Bussemaker, contenant l'histoire, les parties, la marche, la génération des animaux, les *partes naturalia*, l'âme, les IV liv. de météorologie, etc. 15 fr.
- Tome IV, accompagné de la table générale, 1re part. 7 fr. 50
- PLOTIN**. *Enneades cum Ficini interpretatione castigata*, publiée par MM. Fr. Creuzer et G. H. Moser. — *Porphyrii institutiones*, suivies des *Institutiones theologicæ* de Proclus, et *Prisciani Quaestiones*. 1 vol..... 15 fr.
- THÉOPHRASTE**, *Antonin, Épicète, Arrien, Simplicius, Cébès, Marimed. Tyr*, publ. par M. Dübner. 1 vol. 15 fr.
- FRAGMENTS DES PHILOSOPHES** en prose et en vers, par M. Mullach. 1er vol..... 15 fr.
- Tome 2..... 15 fr.
- LUCIEN**. Œuvres compl., publ. par G. Dindorf. 1 vol. 19 fr.
- DIOGÈNE LAERCE**, par M. le professeur Cobet; *Jamblique et Vies des Philosophes*, par MM. Westermann et Boissonade..... 15 fr.
- PHILOSTRATE**. Œuvres complètes, publ. par M. Westermann; *Eunape*, par M. Boissonade, *Himérius*, par M. Dübner. 1 vol..... 15 fr.
- ELIEN, PHILO-BYZANTIUS, PORPHYRIUS**, publ. par M. Hercher, 1 vol..... 15 fr.
- PAUSANIAS**, publ. par M. L. Dindorf. 1 vol..... 15 fr.
- SANCTI JOANNIS CHRYSOSTOMI**, opera selecta, græce et latine, codicibus antiquis denuo excussis emendata. Fr. Dübner..... 15 fr.
- STRABON**, publ. par MM. Dübner et Ch. Müller. 2 v. avec atlas..... 35 fr.
- GEOGRAPHI GRÆCI MINORES**. — Le tome 1er du texte est en vente. Prix : 15 fr. — 29 cartes coloriées. Prix : 15 fr. — Total..... 30 fr.
- ROMANCIERS GRECS**, *Achille Tatius, Longus, Xénophon, Chariton, Heliodore, Parthénus, Jamblique, An. Diogènes, Nicetas Eugenianus*, par M. Boissonade; *Eumathe*, par M. Lebas; *Constantin Manassès, Apollonius de Tyr*, par G. A. Hirschig. 1 vol..... 15 fr.
- ÉPISTOLOGRAPHES**, par MM. J. Westermann et G. A. Hirschig. (*Sous presse.*)
- ATHÉNÉE**, texte nouveau par M. G. Dindorf, traduction toute nouvelle par M. Bothe. (*Sous presse.*)
- BIBLE DES SEPTANTE**, publ. par M. Jager, dédiée à Mgr l'archevêque de Paris. 2 vol..... 30 fr.
- Le texte grec seul, en un volume..... 15 fr.
- NOUVEAU TESTAMENT**, publ. par Tischendorf, dédié à Mgr l'archevêque de Paris. 1 vol..... 12 fr.